

ته فسیری قورئانی به رزو به پیز

به رگی بیست و هه شته م

سوورمه ته کانی

(الطور) و (النجم) و (القمر)

(الرحمن) و (الواقعه)

ته فسیری سووړه ته کانی

الطُّونُ وَالْجَمْرُ وَالْقَمَرُ
الْحَرْنُ وَالْوَاغِي

ته فیسیری سوورته ته کانی

الطُّونُ وَالنَّجْمُ وَالْقَمَرُ الْحَرِّينِ وَالْوَأَقِعَاتِ

نووسینی : عهلی باپیر

دیزاینی ناوه وه : زه رده شت کاوانی

چاپی یه کهم ۱۴۴۴ ک - ۲۰۲۳ ز

۸۲۰ لاپه ره

۲۴ * ۱۷ سم

بابه ت : ئایینی

له به ریوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان - هه ریمی کوردستان

ژماره سپاردنی (۷) ی سالی ۲۰۱۲ یی دراوه

ته فیسری سووړه ته کانی

الْطُّوْنُ وَالْجَمْرُ وَالْقِمَرُ

الْحَمْرُ وَالْوَأَقَعَةُ

نوسینی: عهلی بایپر

پیشہ کی تہم تہ فسیرہ بہ گشتی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا ضَلَلَ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ آل عمران.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ النساء.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ ﴿۷۰﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ ﴿۷۱﴾ الأحزاب.

أما بعد: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٍ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ^(۱).

خوینہرہ بہ ریزو خوۂ و یستہ کان!

هیچ گومانی تیدانیہ - بؤ مروقی پروادار - کہ ٹہو تہمہ نہی لہ خزمہ ت
دواین کتیی خوا (قورٹان) دا بہ سہ رده بری، جا بہ ہر شیوہ یہ ک لہ شیوہ کانی لہ
خزمہ تدا بوندا بی، خویند نہوہ، تیفکرین و رامن، فیرکردن، کار پیکردن ... ہتد، بہ
باشترین جیگرتن جیگا دہ گری و، خواوہ نہ کہی لہ دنیاو دواروژدا لیبی بہ ہرہ مہ نہدہ.

(۱) ٹہوہ پی دہ گوتری: (خطبہ الحاجہ) کہ یتغہ مبہر ﷺ ہاوہ لانی بہ ریزی فیردہ کرد،
پیش ہر قسہ یہ کی گرنگ، بیلین، وک وتاری جومعہ و داخوای بیکردن (خطبہ) و... ہتدو،
ٹہم وتارہ، ہہر کام لہ: الترمذی: (۱۱۰۵)، النسائی: (۱۱۰۴)، ابن ماجہ: (۱۸۹۲) أحمد: (۳۷۲۰)،
الطبرانی: (۲۴۱۴) ہیناویانہ و (مسلم) یش بہ شیکی ہیناوہ.

منیش - که وه‌ک باسکردنی چاکه‌ی خوا (التحدّث بنعمة الله) ده‌یخه‌مه‌روو- له‌وه‌تی فامم کردۆته‌وه‌، خ‌وای به‌به‌زه‌یی و به‌خ‌شه‌ر چاکه‌ی له‌گه‌ل کردووم و، به‌ فه‌رمایش‌تی به‌رزو بئ وینه‌ی خۆیه‌وه‌ سه‌رگه‌رمی کردووم و، به‌ر له‌ ته‌مه‌نی بیست سالییه‌وه‌ هیدایه‌تی داوم، قورئانی به‌پێزو پێز له‌به‌ر بکه‌م و، سه‌رقالی خۆینده‌وه‌ی ته‌فسیره‌کانی قورئان و، تێوه‌پامانی ئایه‌ته‌پر به‌ره‌که‌ته‌کانی و، لیۆردبوونه‌وه‌یان بم.

هه‌ر بۆیه‌ش تیکرای کتیب و نامیلکه‌و وتارو ده‌سه‌کانم، که‌م و زۆر له‌به‌ر رۆشنایی قورئان دا‌بوون، که‌ دیاره‌ هه‌ر ئه‌مه‌ش شتیکی سرووشتییه‌؛ ئاخ‌ر ئایا ئیسلام، بیجگه‌ له‌ قورئان پاشان سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، که‌ ئه‌ویش هه‌ر ڕوونکردنه‌وه‌ی قورئان و چۆنیه‌تی جیبه‌جێکردن و کارپێکردنیه‌تی، شتیکی دیکه‌یه‌؟! بێگومان نه‌خێر.

ئنجا له‌میژ سالی‌ش بوو، که‌ براو خوشکانیکی دلسۆزی نزیک و ئاشنام، دا‌وایان لێده‌کردم که‌ ده‌ست بکه‌م به‌ دانانی ته‌فسیرو لێکدانه‌وه‌یه‌کی قورئان، هه‌تا له‌ ڕه‌مه‌زانی سالی (١٤٢٨)دا هاته‌ دل‌مه‌وه‌، که‌ ناوی خ‌وای لێیه‌تیم و ده‌ست به‌و کاره‌ گه‌وره‌و گرنگه‌ بکه‌م، به‌ل‌کو ورده‌ ورده‌ به‌پێی بوارو ده‌رفه‌ت، هه‌رساله‌ هه‌ندیکی لئ ئه‌نجام بده‌م، له‌گه‌ل سه‌رقالیی زۆرو جو‌راو جو‌ریشدا، هه‌تا ده‌رفه‌تیکی وام بۆ ده‌ره‌خ‌سی که‌ بتوانم خ‌یرایی تێدا بکه‌م و خ‌ومی بۆ یه‌کلایی (متفرغ) بکه‌مه‌وه‌و، خوا پشتیوان بئ ته‌واوی بکه‌م، ئه‌گه‌ر ته‌مه‌ن به‌به‌ریه‌وه‌ مابێ.

سه‌رچاوه‌ی دانانی ئه‌م ته‌فسیرو لێکدانه‌وه‌یه‌شم، وێرای سه‌رنجدانی زۆربه‌ی ئه‌و ته‌فسیرانه‌ی که‌ با‌ون و، ده‌ستم پێیان گه‌یشته‌وه‌، بریتیه‌ له‌ وردبوونه‌وه‌و تێوه‌پامانی خ‌ۆم له‌ خ‌ودی قورئان، چونکه‌ بێگومان قورئان: هه‌ندیکی هه‌ندیکی ڕوون ده‌کاته‌وه‌: (القرآن يُفَسِّرُ بَعْضُهُ بَعْضًا)، پاشان سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، چونکه‌ پیغه‌مبه‌ری خواش ڕوونکه‌رده‌وه‌ (مُبَيِّنٌ)ی قورئانه‌وه‌ک خوا ﷺ ره‌رموویه‌تی:

﴿...وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (النحل: ۴۴)

واتە: ھەرودھا زىكرمان بۆ لای تۆ ئارذۆتە خوار، تاكو ئەوھى بۆ خەلكى تېراوھتە خوار، بۆيان پوون بکەيەوھ، وە بەلكو خۇشيان بىرىكەنەوھ.

ئومىدىشم وابە - بە يارمەتى خوای بە خشەر **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** - شایستەيى ئەوھم ھەبى تەفسىرو لیکدانەوھەكى وا بۆ قورئان پېشکەش بە مسولمانانى کوردستان بکەم، کە لە قورئان بوەشیتەوھ، مایەى بەھرەو سوودى خوینەران بى، بەتایەتیش کە زیاتر لە سى (۳۰) سالا لەگەل قورئانى بەرزو مەزن و تەفسىرەکانى و کتیبەکانى سوننەتدا خەرىکم و، دەیان کتیب و بەرھەمى جۆراوجۆرم لە زۆربەى بواریکانى زانستەکانى شەریعەتدا پېشکەش کردوون.

شایانى باسیشە کە ئەو بیست و دوو مانگ زىندانى کرانەم لەلایەن ئەمریکاوھ - لە (۲۰۰۳/۷/۱۰ تاكو: ۲۰۰۵/۴/۲۸) - دەرڤەتیکى گەورەو گرنگ بوو، بۆ زیاتر پېدا قوولبوونەوھى کتیبى خوا (تبارک و تعالی) و، بۆ پەیدا بوونى تېگەیشتنى تايبەت لەبارەى زۆرىک لە ئایەتەکانیەوھ، ئەم پاستییەش لە مەسووعەى: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تعالى) دا زۆر چاک درەوشاوەتەوھ^(۱)، بەلام ھەلبەتە نالیم و ھېچکەشیش بۆى نیه بلى: کە ئەم تەفسىرەى من تېرۆتەواوھ، چونکە وێرای سنوورداربوونى تواناو پرستم، لە بەرانبەر کتیبى لە ھەموو پووێکەوھ پەھا (مطلق) و بېسنوور (لا محدود)ى خوادا، نەشمویستەوھ کە زۆر بەملاولادا بچم و بچمە نۆ ھەندیک وردەکارییەوھ، کە یان من تېیدا پىپۆرو

(۱) ئەو مەسووعەيە تېستاپا کراوھ، کەتۆتە بەردەستى خوینەران و، سەرچەم ھەشت بەرگ و دەورى سى ھەزارو پېنج سەد (۳۵۰۰) لاپەرەيەو، ھەولمداوھ بەگشتى تېیدا باسى سەرچەم لاپەنەکانى ئىسلام بکەم و، تاکە سەرچاوەشم قورئان بوو، وێرای دەقەکانى سوننەت، کە لە ھۆش (ذاکرة)دا بووون.

شایانى باسە ئەو مەسووعەيە لە چاپى دووھمى دا، کراوھ بە دوازدە (۱۲) کتیبى سەر بەخۆ، بە مەبەستى ئاسانتر سوود لى بىنرانى .

شارەزا نىم، يان خوینەر پئويىستى پىي نىه، له كاتىكدا دىهەوى له قورئان تىيگات و، بزائى خوا (تبارك وتعالى) راستەوخۆ چى پى فەرمووه؟!

ئىنجا ھەر لىرەشەو بە پئويىستى دەزانم پر بە دل سوپاسى ئەو برا گەنجە پووچ سووک و گورج و گۆل و دلسۆزە بکەم (حەزى نەکرد ناوى بهيتم)، كە ھەلسا بە نووسىنەو ھەتتە ھەر كاغەزو، پاشان تايپکردن و دوايى پىداچوونەو ھەلەگىرى، سەرچەم ئەم زنجىرە دەرسە، كە لە ئەسلدا لە شىوہى وتار (محاضرة) دا پىشكەش كراون، ھەرودە ھەلسا بە (تخريج) سەرچەم دەقەكانى سوننەت، لە سەرچاوە متمانە پىكراوەكانەو، زەحمەت و ماندوو بوونى زۆرى بە سەرچەم بەرگەكانى ئەم تەفسىرەو كىشاو، خوا بە باشترین شىوہ پاداشتى بداتەو، ھەر صالح و ساغ و سەلامەت و سەربەرزى^(۱)، لە خواى بەرزو بىھاوتاش داواكارم ئەو جوړە گەنج و لاوانە لە كورن و كچان، لەنىو گەلەكەماندا، زۆر بكات .

شايانى باسيشە كە ئيمە لەم تەفسىرەماندا، باسى بەش (جزء)ەكانى قورئان و دابەشكردنەكانى دىكەى وەك: - (حزب) - ناكەين، چونكە ھەر سوورەتێك بۆخۆى شىتێكى سەربەخۆيەو، سەرچەم ئايەتەكانى وەك ئالقەكانى زنجيرێك پىكەو پەيوەست و، ئاشكرائە كە دابەشكرانى سەرچەم قورئان بۆ سى (۳۰) بەش (جزء) و شەست (۶۰) (حزب)، شىتێكە لەلایەن زانايانەو كراو، بۆ ئاسانكارى خویندن قورئان، ديارە ئيمە لە دابەشكردنى بەرگەكانى ئەم تەفسىرەشدا، ديسان حىساب بۆ بەشەكان (أجزاء)ى ناكەين و، بە گۆيرەى سوورەتەكان، بەرگەكانى ديارى دەكەين.

(۱) ئەو برا دلسۆزە ئىستاش پاش تەواوكردنى زۆربەى قورئان، لىرەوانە بەردەوام و عەزمىشى جەزم كردو، كە ئەگەر تەمەنمان بەردەوام بى، ھەتا كۆتايى ئەم تەفسىرە سەرگەرمى كارەكەى بى .

دوا قسه شم ئه وه یه که:

ئهم ته فسیره - وهک پشتر گوتمان - له ئه سلدا به شیوهی دهرس و وتار
پیشکەش کراوه، به لام دواتر خوّم دووجار به وردی پئیدا چوومه وهو، به پئی
پئویست دهستکارییم کردوه، دیاره هه موو دهرسیکیش به ناوی خواو ستایشی
خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** دهستی پیکردوه، به لام ئیمه له سه ره تای دهرسه کانه وه، ئه وانه مان
لابردوه، بۆ زۆر دووباره نه بوونه وهو، ئهو (خطبة الحاجة) یه له سه ره تای ئهم
پیشه که یه وه هاتوه، له جیاتی سه ره تای سه رجه م دهرسه کانه.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ،

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

دووشه ممه ۲۵ رجب ۱۴۳۲

۲۰۱۱/۶/۲۷

هه ولێر

بەرچاۋ پوۋنىيە كى گرگ

لەبارەى ئەم تەفسىرەۋە

خوتنەرى بەرپز !

ھەرچەندە لە (پېشەكى گشتى) ئەم تەفسىرەدا باسما كىردە كە بۇ نووسىنى ئەم تەفسىرە، لە ھەموو ئەو تەفسىرە باۋانەى دەستم پېيان گەشتە، بەھرمەندبووم، ھەروھالە كۆتايى ھەر بەرگىكى ئەم تەفسىرەدا، سەرچەم ئەو تەفسىرانەى كەم و زۆر لىيان سوۋدەمەند بووم، ناۋەكانىامان بە رىز نووسىون^(۱)، بەلەم لېرەش ۋەك جەختكردەۋەى زىاترو بەرچاۋپوۋنىي باشتەر بۇ ئىۋەى بەرپز دەلیم :

مادام ناۋى تەفسىرەكانمان نووسىۋە، نە پېۋىست دەكات و نەدەشگونجى، بۇ ھەر تىگەشتن و بىرۆكەيەك، كە زۆرەى تەفسىرەكان لەبارەى ئايەتتەكەۋە، يان پستەۋ بېرگەيەكى ئايەتتەكەۋە، دەيھىنن، ئېمە ھەموو جارى ناۋى ئەو تەفسىرانە بىننن، بەلەم بېگومان ھەر كات بىرۆكەۋ تىگەشتىكى تايەتقى يەككە لە تەفسىرەكان ھەبى و بكەۋتە بەرچاۋم، ئىنچا چ پەسندى بكەم، چ پەزى بكەم، ھەر كات بە پېۋىستى بزانم، بە تايەت ئامازەى پېدەكەم، ئەگەرنا بە ئامازەى گشتى و بە نووسىنى ناۋى تەفسىرەكان لە كۆتايى ھەر بەرگىك دا، ئىكتىفا دەكەم و، زۆرىش لە ئەمانەت زانستى (الأمانة العلمية) دەخەفتىم و مەبەستە پەچاۋى بكەم، چونكە ئەمىنىي و ئەمانەت پارىزى، پەشتىكى گەۋرە بەرزى مەسۇلمانەتتە .

(۱) دوايى ۋا بەباش زانرا ناۋى تەفسىرەكان لاپېرېن و، لە كۆتايى كۆى بەرگەكانى [تەفسىرى قورئانى بەرز و بەپز]دا دەياننووسىن.

شايانى باسيشە جارى وا ھەيە بىرۆكەو تىگە يشتىنىكى تايە تىيى خۆم، دەر بارەى
 كۆمە لہ ئايە تىك يان ئايە تىك يان پستەو پڭە يەكى ئايە تىك، بۆ دروست دەبى،
 وەك تىگە يشتن و بۆچوونى خۆم دەينووسم، كەچى پەنگە لە تەفسىرەكانى
 دىكەش - يەككىيان يان زياتر - دا ھەبى، ئەو يىش بەھۆى ئەو ھەيە كە من
 ئەو تەفسىرەم نەكە وتۆتە بەر دىدە، يان دىتوومەو لە يادم نەماو.

پېئىشەكى ئەم بەرگە

الحمد لله ذي الجلال والإكرام، والصلاة والسلام على محمد خير الأنام وآله الكرام، من الصبحه وأهل البيت والقراة والتابعين لهم بإحسان إلى يوم القيامة.

خوئنه رى سه ننگين و شیرين!

ستايشى شايسته بو خواى به رزومه زن و ميهره بان كه له چاپ و بلاوكردنه وهى ئەم تەفسىره مان دا - تەفسىرى قورئانى به رزوبه پېز - گەشتينه ئەم بەرگى بىست و هەشتەمە، كه زۆرى هەر زۆرى بەش (جزء) ى بىست و حەوت (۲۷) ى گرتۆتە خوئى، سووپەتە كانى: (الطور والنجم والقمر والرحمن والواقعة).

ئاشرافه لەم بەرگەش دا هەمان شىواز و چۆنەتیی بەرگەكانى پېشوو پەچاوا كراوه بە حەوت قۇناغ، ئايەتە بەپێزاکانى هەركام لەو پېنج سووپەتە تەفسىركراون و چەمك و واتاكانيان پوونكراونەوه:

پېئاسەى ئايەتەكان و، هېزان و نووسراڻيان و، مانای دەقاودەقيان و، شىكردنه وهى وشەكان و، خستنه پووئى هااتنەخوار - ئەگەر هەيانبى - و، مانای گشتى و، مەسەلە گرنگەكان.

ئەم بەرگەش و پراى لىكدانه وهى مانای ئايەتەكانى ئەو پېنج سووپەتە موبارەكە، چەند كورتە باسكيشى گرتوونە خوئى بەمجۆرەى خوارى:

يه كه م: سووپەتى (الطور):

دەرسى سېيەم:

كورتە باسكك له سى سەرنج دا.

دووه م: سووره تی (النجم):

دهرسی یه کهم:

- ۱- پوونکردنه وه یه که له باره ی واتای (ضل) و (غوی) وه.
- ۲- کورته باسیک: سنی سه رنجی ورد.
- ۳- پوونکردنه وه یه که له باره ی (سدره المنتهی).
- ۴- کورته باسیک له باره ی دوو دیتنه که ی پیغه مبه ره وه (صلی الله علیه وسلم).

دهرسی دووه م:

- ۵- پیناسه یه کی کورتی گونا هه گه وره کان و ورده گونا ح.
- ۶- کورته باسیک له باره ی خو، یان خه لک به پاک و چاک دانانه وه.

دهرسی سێیه م:

- ۷- باسیکی کورت له باره ی لاپه ره کانی مووسا و ئیبراهیمه وه (علیه السلام).
- ۸- کورته باسیک له باره ی به هره مه ند بوونی مروقه وه له چاکه ی جگه له خو ی.
- ۹- کورته باسیک له باره ی ئه ستیره ی گه لاویژه وه.

سێیه م: سووره تی (القمر):

دهرسی یه کهم:

- ۱۰- کورته باسیک له باره ی دژواری پوژی دوا ییه وه.
- ۱۱- کورته باسیک له باره ی له تپوونی مانگه وه.

دهرسی سێیه م:

- ۱۲- کورته باسیک له باره ی ئه ندازه گیری خوا وه له دروستکرا وه کانی دا.

چوارەم: سوورەتی (الرحمن):

دەرسی یەكەم:

١٣- مەبەست لە وشەى (الميزان) لە ھەرسێك ئایەتى: (٧ و ٨ و ٩) دا.

١٤- كورتەباسێك لەبارەى فراوانیی و بەرزكرانهوى ئاسمان و، ھاوسەنگیی ئیوان خۆر و زەوى و مانگەوه.

١٥- پێناسەى (لؤلؤ) و (مرجان) و سەرنجدانیكى زەوى.

دەرسی سێیەم:

١٦- كورتەباسێك: سى بابەتى گرنگ.

پنجەم: سوورەتی (الواقعة)

دەرسی یەكەم:

١٧- كورتەباسێك لەبارەى دەرنجامى زەوى و چیاپەكانەوه لە ئاخیرزەمان دا.

دەرسی دووهم:

١٨- پوختەى باسى سزای بێپروایان و ھۆكارەكانى

دەرسی سێیەم:

١٩- كورتەباسێك لەبارەى گۆرانی گەردوون و گۆرانی جەستەى مرووفەوه.

٢٠- دارودرەخت كانگای ئاگر و سووتەمەنییەوه.

دەرسی چوارەم:

٢١- كورتەباسێك لەچوار سەرنج دا.

٢٢- ھوكمى دەستلێدانى قورئان بۆ بابای بى دەستنوێژ.

٢٣- چوار بەلگە لەسەر سزا و نىعمەتى بەرزەخ.

ھىوادارىشم ئەم بەرگەش ھەك سەرچەم بەرگەكان، باشترین بەھرى لێوەرېگيرى

لەلایەن خوێنەرانى بەرێزەوه.

تہ فسیری سوو پرتی

الطُّوْنِ

دەستپێک

بەرپێـزان!

خوا پشتیوان بێ ئەمڕۆ کە (۲۴) ی (رجب) ی سالی (۱۴۴۱) ی کۆچییه، بەرانبەر: (۲۰۲۰/۳/۱۹) ی زایینی، لە شاری ههولێر، دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (الطور)، سەرەتا پێناسە و نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە موبارەکە دەخەینە پوو، لە هەوت بڕگەدا.

پێناسە سوورەتی (الطور) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە موبارەکە، هەر بە (سورة الطور)، یان (الطور) ناسراوە، لەو بارەوه ئەم دوو دەقە دێنین:

۱- (عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ عَنْ أَبِيهِ رضي الله عنه قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقْرَأُ فِي الْمَغْرِبِ بِالطُّورِ، فَلَمَّا بَلَغَ هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَلْقُوتُ﴾ (۳۵) أَمْ خُلِقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ (۳۶) أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصْطَبِرُونَ (۳۷) كَذَّابٌ أَفَّا لَيْبِي أَنْ يَطِيرَ﴾ (أخرجه البخاري: ۷۶۵، وأبو داود: ۸۱۱، والنسائي في التفسير: ج ۲، ص: ۱۶، ابن ماجه: ۸۳۲، وأحمد: ج ۴، ص: ۸۴).

واتە: موحه مەمەدی کوپی جوبەیری کوپی موعیم لە بایهوه ﷺ دەگیرێتەوه، گوتویەتی: گویم لە پیغه مەبر ﷺ بوو، لە نوێژی شتواندا، سوورەتی (الطور)

ده خویند، کاتیک گه یشته ئه م ئایه تانه: ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾ (۳۵)
 ﴿أَمْ خَلِقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ﴾ (۳۶) ﴿أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَيْكِ أَمْ هُمُ الْمُصْرِطُونَ﴾ (۳۷)
 خه ریک بوو دلم بفری، (واته: یه کجار که ومه ژیر کاریگه ریی).

۲- {عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّهَا سَمِعَتْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يُضَايِي إِلَى جَنْبِ الْبَيْتِ بِ: ﴿وَالطُّورِ﴾ (۱) وَكُتِبَ مَسْطُورٌ (۲)} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۴۸۵۳، وَمُسْلِمٌ: ۱۲۷۶، وَأَبُو دَاوُدَ: ۱۸۸۲، وَالنَّسَائِيُّ: ۲۹۲۵، وَابْنُ مَاجَهَ: ۲۹۶۱).

واته: ئوممو سه له مه (خوا لئی پازی بی)، لئی گپ درواوه ته وه، که گوئی له پیغه مبه ری خوا ﷺ بووه، له ته نیشته بهیت (که عبه)، سوږه تی: ﴿وَالطُّورِ﴾ (۱) وَكُتِبَ مَسْطُورٌ (۲)، خویندوه.

که واته: ئه م سوږه ته موباره که، هه ر (الطور) ی پئی گوتراوه، یان (سورة الطور) ی پئی گوتراوه، نه بیستراوه هیچ ناویکی دیکه ی هه بی.

دوهم: کات و شونینی دابه زینیی:

ئه م سوږه ته به یه کده نگیی هه موو زانایان سوږه تیکی مه که کیه، له و باره وهش وپرای ده لاله تی سرووشتی سوږه ته که و نیوه پوکه که ی، که هه مان شیوه سرووشتی قورثانی مه که کیه، وپرای ئه وه ده قیش له هاوه لانه وه ژورن، بو نموونه، ئیمه ئه م دوو ده قه دینین:

۱- {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَزَلَتْ الطُّورُ بِمَكَّةَ} (فتح القدير: ج ۵، ص ۱۳۲).

واته: عه بدوللای کوری عه عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، گوتوو یه تی: سوږه تی (الطور) له مه که دابه زیوه.

۲- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَزَلَتْ الطُّورُ بِمَكَّةَ}، (أَخْرَجَهُ ابْنُ مَرْدَوَيْهِ) عه بدوللای کوری زوبه یر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، گوتوو یه تی: سوږه تی (طور) له مه که دابه زیوه.

ئىنجا بەپىي ئەوھە كە لە رىزبەندىي ھاتنە خواردا ژمارەي (٧٥)ھ، واتە: لە پيش ئەم سوورەتەدا (٧٤) سوورەتي دىكە دابەزىون، وا پىدەچى لە ئىوان سالىنى (٩ - ١١)دا دابەزىيى، واتە: (٩ - ١١)ي پىغەمبەر رايەتسى، پيش كۆچكردنى پىغەمبەر بۆ مەدينە.

سىيەم: ژمارەي ئايەتەكانى:

زانابان سى ژمارەيان باسكردوون بۆ ئايەتەكانى ئەم سوورەتە: (٤٧، ٤٨، ٤٩)، بەلام زياتر لەسەر ژمارەي (٤٩) كۆكن، پىشتريش باسمان كردو، كە جياوازيى ژمارەي ئايەتەكان، دەگەپتەوھە بۆ كورتىي و درىژىي رستەكان و، شويىي لەسەر وەستان و، كۆتايى پىھىنانى رستەيەكيان كردو بەسەر ئايەت، ھەيە لەو شوپنە نەوھەستاوھە لە رستەي دواتر وەستاوھە، لە جياتى ئەوھەي بە دوو ئايەت دابىرنى، بە ئايەتيك دانراو.

چوارەم: رىزبەندىي لە موصحف و لە دابەزىن دا:

رىزبەندىي ئەم سوورەتە موبارەكە لە موصحفدا، ژمارەكەي (٥٢)ھ، يانى كە لە سوورەتي (فاتحە)وھ دى، ئەمە (٥٢)مىن سوورەتەو، لە رىزبەندىي دابەزىندا ژمارە: (٧٥)ھ، لە دواي سوورەتي (نوح)و، پيش سوورەتي (المؤمنون) دابەزىو، ئەم سوورەتە دەكەويىتە جوژىي (٢٧)ھەمەو، وەك دابەشكردنى زانابان، كە قوپانابان كردۆتە سى (٣٠) بەش (جزء).

پىنجەم: ئىوھەرۆكى:

ئىوھەرۆكى ئەم سوورەتەش بە گشتىي ھەمان ئىوھەرۆكى قوپانابان مەككەيە، وەك پىشتريش گوتمان، بەلام تەوھەري بنەرەتسى ئەم سوورەتەش، وەك سوورەتي

(الذاريات) باسى پۇژى دوايىيە، بە ھەردوو قۇناغى ئاخىر زەمان و، قىيامەت و زىندوو كرانهو و لىپىسرانەو و دە، بەلام و پىراي ئەو بەسى ھەردوو پاىيە: خوا بە يەكگرتن و، پىغەمبەرايەتتى و، وەحييش كراو، ئەگەر تەماشاي جوگرافىاي ئايەتەكان بگەين، چل و نۆ (۴۹) ئايەتەكە بەم شىو يە دەبينىن:

۱- بىست و ھەشت (۲۸) ئايەتى سەرەت، كە ئايەتەكانى: (۱ - ۲۸) و (۶) ئايەتى كۇتاييش، كە ئايەتەكانى: (۴۴ - ۴۹) ن، (۲۸ + ۶ = ۳۴)، سى چوار (۳۴) ئايەت، لەو (۴۹) ئايەتە، بۇ باسى پۇژى دوايى تەرخانكراون، بۇيەش گوھان تەوەرە سەرەككەي ئەم سووپەتەش، وەك سووپەتى (الذاريات) باسى پۇژى دوايىيە، ھەلبەتە ئەم سووپەتە ھەردوو قۇناغەكەي پۇژى دوايى واتە: ئاخىر زەمان (الساعة) و، ھەلسانەو و زىندوو كرانهو (القيامة) شى گرتۆتەو،

۲- شەش (۶) ئايەتتەش، كە ئايەتەكانى: (۲۹ - ۳۴) ن، بۇ باسى پىغەمبەرايەتتى و، قوپئان و، وەحيى داندران.

۳- نۆ (۹) ئايەتتەش، كە ئايەتەكانى: (۳۵ - ۴۳) ن، بۇ باسى بەدپەيئەرايەتتى و، پەرورەدگار يەتتى و، تەنيا پەرستراو يىتى خوا، دانراون.

كەواتە: (۳۴ + ۶ + ۹) دەكاتە: (۴۹) ئايەتەكەي ئەم سووپەتە موبارەكە.

شەشەم: تاييەتمەندىيەكانى:

ئىمە چوار تاييەتمەندىيمان لەم سووپەتە موبارەكەدا بەدىكر دوون، كە تاييەتن بەم سووپەتەو:

۱- ئەمە يەكەمىن سووپەتە لە سەرەتاي موصحەفەو پىي دەگەين، واتە: كە لە لاي راستەو دىين، كە پىنج سوپىندى لەسەر يەكى تىداهاتبن: ﴿وَالطُّورِ ١﴾ وَكُنْتُ مَسْطُورٍ ﴿٢﴾ فِي رَقٍّ مَّنْشُورٍ ﴿٣﴾ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ﴿٤﴾ وَالسَّيْفِ الْمَرْفُوعِ ﴿٥﴾ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ﴿٦﴾،

یەكەمین سوورەتیش بریتی بوو لە سوورەتی (الصفات)، كە سێ سووندى لەسەر یەك تێداهاتبوون، یەكەمین سوورەتیش كە چوار سووندى تێداهاتبن، سوورەتی (الذاریات) بوو: ﴿وَالَّذَرْيَتِ دُرَّوًا ۝١ فَالْحَمَلَتِ وَفَرَّآ ۝٢ فَالْجُرْنَتِ يُمِرَّآ ۝٣ فَالْمَقَسَمِ أَمْرًا ۝٤﴾.

٢- ئەم سوورەتە تاكە سوورەتێكە كە پازدە (١٥) جار لەسەر یەك وشەى: (أَمْ) ی بە دواى یەكدا تێدا هاتبى، كە ئایەتەكانى: (٣٠ - ٤٣)ن، ژمارەيەك لەو پازدە جارەى (أَمْ)، لە بارەى پێغەمبەرى خاتەمەو ، و، قورئان و، ئەو تۆمەتانەى پال دراوئەى لای پێغەمبەر ، بۆ بەرپەرچدانەوئەى ئەوانەى، ئەوانى دیکەش لە بارەى تەنیاىى خوان لە بەدیھێنەراییەتیی و، پەرورەدگارێتیی و، تەنیا پەرستراوێتیی دا و، خستنه پرووی پووچەلێى ژمارەيەك لە بیروكەكانى هاوبەش بۆ خوا دانەران.

٣- هەردوو كە رستەى: ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ۝٣٥ أَمْ خُلِقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضُ ۚ بَلْ لَا يُفْقِنُونَ ۝٣٦﴾، تەنیا لەم سوورەتەدا هاتوون، كە بەرپەرچدانەوئەى بیروكەى ئیلحادن، لە سوورەتی (الجاثية) شدا، خوا ئاماژەيەكى بە بیروكەى مولحیدەكان كردو، كە گوتووین: ﴿...وَمَا يُمْلِكُكَ إِلَّا اللَّهُ... ۝٢٤﴾، واتە: تەنیا پۆزگار ئێمە دەفەوتین، واتە: كەس ئێمەى دروست نەكردو، كەشیش ئێمە نافەوتین، ئێمە هەر لە خووە هەین! ئەمەش بیروكەى ئیلحاد، بەلام بۆ خستنه پرووی پووچەلێى بیروكەى ئیلحاد، لە هەموو قورئاندا بەم تەعبیرە، تەنیا لەم دوو ئایەتە موبارەكەدا هاتو.

٤- چەند وشەيەك تەنیا لەم سوورەتەدا هاتوون و، دەگونجی زیاتریش بن، بەلام من ئەم حەوتەم هیناون:

١- ﴿وَكُتِبَ مَسْطُورٌ﴾.

٢- ﴿رَقٌّ مَنُشُورٌ﴾.

٣- ﴿وَالْيَتِ الْمَعْمُورُ﴾.

۴- ﴿وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ﴾.

۵- ﴿وَمَا أَلْنَهُمْ﴾.

۶- ﴿رَبِّ الْمُنُونِ﴾.

۷- ﴿سَحَابٍ مَّرْكُومٍ﴾.

ئەم ھەوت (۷) وشەيەم ھېناون، كە شەش (۶) يان وشەي لىكدراون، ئەوھى دىكەشيان: ﴿وَمَا أَلْنَهُمْ﴾، ئەمە پستەيەكە، واتە: ھىچمان لى كەم نەكردوونەوھ (مَا نَقَضْنَاھُمْ).

ھەوتەم: دابەشكردنى ئەم سوۋرەتە بۆ چەند دەرسىك:

(۴۹) ئايەتەكەي ئەم سوۋرەتە موبارەكەمان، بۆ سى (۳) دەرسان دابەش كىردوون، بەپىي ئىۋەپۋكىان، جارى دىكەش باسەمكردوھ: كە ھەر كام لەو سوۋرەتە موبارەكانەي تەفسىريان دەكەم، پىش ھەموو شتىك دىم: سەرنجىكى وردو قوول و گشتگىر لە كۆي سوۋرەتەكە دەدەم، بزانم لە كۆي چەند ئايەت بە يەكەوھ پەيۋەستن و، چەندىان بە يەكەوھ پەيۋەست نىن؟ ھەلبەتە ئايەتەكانى ھەر سوۋرەتتى ھەموويان، ۋەك ئالەھكانى زنجىرىك يەكدى دەبەستەنەوھ، بەلام جارجارىش دەتوانى بىر بىريان بىكەي، بۆ ئەوھى ھەر كۆمەل ئايەتە لە دەرسىكدە، تەفسىر بىكرىن، نەك ھەمووي بەسەر يەكەوھ، ئەو شىۋازەش كە ھەلمبىزاردوھ، پىم وايە باشترە بۆ چاك لى تىگەيشتن و، ئاسانكارىي بۆ كەسىك كە بىھەوى لە ئايەتەكانى سوۋرەتتىك تى بگات، ئنجا بەپىي سەرنجدانى من، (۴۹) ئايەتە موبارەكەكانى ئەم سوۋرەتە پۇلىن كراون بۆ سى كۆمەل:

دەرسى يەكەم: ئايەتەكانى: (۱ - ۱۶)، كە شازدە (۱۶) ئايەتەكەي سەرەتاي سوۋرەتەكەن، ئىۋەپۋكەكەشيان بىرىتتە لە پىنج جار سوئىد خواردن بە پىنج

شتى جيا جيا، لەسەر ھاتنى سزاو ئازارى پۆژى دوايى و، گرفتارىوونى بېيروايان بە سزاو ئازارى خواو، بى چارەيى و بى دەرەتانيان.

دەرسى دووھەم: ئايەتەكانى: (۱۷ - ۲۸)، كە دوازده (۱۲) ئايەتى ئىوھە پاستى ئەم سوورەتەن، باسى پاداشتى خوايە بۆ پارىزكاران لە بەھەشتە پازاوە و نەپراوە كاندا، لە بەھەشتە پىر نازو نىعمەتەكانى خواداو، پىوھ پەيوھەست كردنى پۆلەو وەھەكانىشيان بەو دايك و بابانەو، كە خاوەن ئيمان بوون و وەھەكەشيان بە ئيمانەوھە شوئىيان كەوتوون و، ستايىشى خوا كردنيان لە بەھەشتە، لەسەر ئەو كە خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** خستوونىە سەر راستە پى خۆ لە دنيا، بۆيە سەرەنجام ئەو راستە پىيە بەو بەھەشتەي گەياندوون، ئنجا پىكەوھە قسەكردنيان لە بارەي ژيان دنياو، كە بە ھۆي چاكەي خواو، بە چاكەكاريى و بە تاعەتەوھە گوزەرانددوويانەو، خوا خستوونىە شوئىكەوھە كە شوئى دۆستەكانى، شوئى ئەو كەسانەيە كە بەزەيى پىياندا دى و، چاكەي لەگەلئاندا كردو، كە بەھەشتە.

دەرسى سىيەم: ئايەتەكانى: (۲۹ - ۴۹)، كە بيست و يەك (۲۱) ئايەتى كۆتايى ئەم سوورەتەن: بىوھەركيان باسى راستى موحەممەد **ﷺ** لە داواي پىغەمبەرەيەتەي كردنيداو، بەرپەرچدانەوھى ددان شكىنى تۆمەتەكانى بېيروايانە، لە بارەي بە درۆ دانانى موحەممەدەو **ﷺ**، گوايە كاھينە، ياخود شىتە، يان خۆي قورئانى ھەلەستو، يان شاعيرەو، گىرانەوھەيان بۆ سەر ئەسلى ھۆكاري بېيروايان كە خوا نەناسىيەو، ئەفسانەسازىي و عىنادىيانەو، لە كۆتايىشدا فەرمانكردنى خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بە پىغەمبەرەكەي **ﷺ** كە وازيان لى بىئى، واتە: پشت گوئيان بخات، لەو پرووھە نا، كە واز لە ئاگاداركردنەوھەو بىرخستەوھەيان بىئى، بەلكو لەو پرووھە كە زياد لە پىويست خۆيان پىوھە ماندوو نەكات و، خەفەتيان پىوھە نەخوات و، لىيان گەپى تاكو تووشى پۆژى خۆيان دەبن و، خۆپاگريى و دلىابوونى لەوھە كە خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** خستوويەتە ژىر چاودىريى خۆي و، سەرگەرم بوونى بە خوا بە پاكرتن و ستايشكردنى و بەندايەتەيى بۆ كردنى، لە شەوگارىو پۆژگارو لە بەرەبەياندا.

دهرسی یه کهم

پیناسه‌ی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە شازدە (۱۶) ئایەتی سەرەتای ئەم سوورەتە پێک دێ، ئایەتەکانی: (۱ - ۱۶)، کە پاشا جەختکردنەوە لەسەر هاتنی سزای خواى پەرورەدگار لە پۆژی و دوایی دا، بە پێنج سویندان، لە ئایەتەکانی: (۱ - ۸) دا، ئنجا دوو دیمەن لە دیمەنەکانی ئاخیر زەمان، خراونەپروو کە زۆر سەرنجراکێش و راجلەکیەرن، لە ئایەتەکانی: (۹ - ۱۲) دا.

پاشان خستنه پووێ ئاکام خراپیی بە درۆ دانەران، لە ئایەتەکانی: (۱۱ - ۱۲) دا. لە چوار ئایەتی کۆتاییشدا، ئایەتەکانی: (۱۳ - ۱۶)، باسکردنی سزای سەختی خوا بۆ بیروایان، لە پۆژی دواییدا کە لە دۆزەخی کلپەدارو پەر بلیسەى بەتینیدا بەرجەسته دەبێ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَالطُّورِ ۝۱ وَكَتَبَ مَسْطُورٍ ۝۲ فِي رَقٍّ مَنْشُورٍ ۝۳ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ۝۴ وَالسَّعْفِ الْمُرْوَعِ ۝۵ وَالْأَحْرِ الْمَسْجُورِ ۝۶ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوْفَعٌ ۝۷ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ۝۸ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا ۝۹ وَنَسِيرُ الْجِبَالِ سِيرًا ۝۱۰ فَوَيْلٌ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝۱۱ الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ۝۱۲ يَوْمَ يَدْعُوتُ إِلَى نَارٍ جَهَنَّمَ دَعَا ۝۱۳ هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ۝۱۴ أَفَسِحْرٌ هَذَا أَمْ أَنَا نَسْتُرُ لَا يُصِرُّوكَ ۝۱۵ أَصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصِرُوا سَوَاءً عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُعْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝۱۶﴾

مانای دهقا ودهقی ثایه تهاکان

{به ناوی خوای به بهزهیی بهخشنده، سویند به (کیوی) طوور^(۱) ههروهها سویند به کتییککی نووسراو^(۲) له پیستیکی (تهنکی) بلاوکراودا^(۳) ههروهها سویند به ماله ئاوه دانه که^(۴) ههروهها سویند به بانی بلندکراو^(۵) ههروهها سویند به ده ریای داگیرسیژاو^(۶) به دلنایی (سزاو) نازاری پهروه ردگارت بو بیپروایان هه ر پووده دا^(۷) هیچ بهر په رچده ره وهی بو نیه^(۸) ئه و پوژه که ئاسمان به توندیی تیکه وه داوی (و دی و ده چی)^(۹) چیا به کانیش به خیرایی ده پوژن^(۱۰) ئنجا له و پوژده دا هاوار (و سزای سهخت) بو به درو دانه ران (ی په یامی خوا)^(۱۱) ئه وانه ی له تیرژان (ی قسه ی پووچ دا) یاری ده که ن^(۱۲) ئه و پوژه که به توندیی به ره و لای ئاگر پاله ستو ده درین^(۱۳) (ده گوتری): ئه م ئاگره یه که ئیوه پئی بیپروا بوون، به دروژان داده نا^(۱۴) ئنجا ئایا ئه مه جادوو یه یاخود ئیوه نابین؟^(۱۵) بچنه تیی و تیییدا برژین، ئنجا خوژان بو (نازاره که ی) راگرن، یان خوژان رانه گرن، له سه رتان یه کسانه (چونکه) بیگومان هه ر به (پئی) ئه وه که کردووتانه سزا ده درین^(۱۶).

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(وَالطُّورِ): (الطور: اسم جبل مخصوص، وهو الذي كلم الله عليه موسى ﷺ)، أو اسم لكل جبل، (طور): یان ناوی چیا به کی تاییه ته، ئه ویش ئه وه یه که خوای به رز له سه ری فه رمایشتی له که ل مووسادا کرد ﷺ (که له ده شتی سینایه، وه که له ئایه ته کانن دیکه دا هاتوه: ﴿وَالطُّورِ سِينِينَ﴾^(۲) التین) یاخود (طور): (وشه یه کی سوره یانییه و) ناوه بو هه ر چیا به کی.

(رَقِي مَشُور): (الرَّقِي: مَا يُكْتَبُ فِيهِ، شِبْهُ الْكَاغِذِ)، (رَقِي): هەر شتیکه له سهري بنووسری، ویتهی کاغهز، ههندیکیش ده لاین: (رَقِي): به پیستی تهنکی سپی ده گوتری، که کاتی خووی کاغهز نه بووه، یان کهم بووه و بو له سهر نووسران به کارهێنراوه، یان له بهر ئه وهی ئه و چه رمه زیاتر ماوه ته وه.

(وَالسَّقْف): (سَقْفُ الْبَيْتِ، جَمْعُهُ: سَقَفٌ)، (سَقْف) یانی: بان، سه ربان، که به (سَقْف)، کو ده کرێته وه، (سقف) وی پرای بانی خانوو و سه ربان، به مانای ئاسمانیش دی، (السَّقْفَةُ: كُلُّ مَكَانٍ لَهُ سَقْفٌ)، (سَقْفَةُ): هەر شوێنیکه سهقف و بانیکه هه بێ.

(الْمَسْجُور): (السَّجَرُ: تَهْيِيجُ النَّارِ، (سَجَر) خو شکردنی ئاگره، ده گوتری: (سَجَرْتُ النَّوْرَ)، واته: ته ندوو ره کهم خو شکرد، (الْبَحْرُ الْمَسْجُور) ده ریای داگیرسێراو، واته: ده ریایه ک که گری گرتوه، کلپه ی گرتوه، دوا یی له مه سه له گرنگه کاندایا تر شی ده که نه وه، که هەر ئه م وشه یه بو خووی ئی عجازی کی عیلمی تیادیه، هه لبه ته هه ندیکیش (مَسْجُور) یان، به (مَمْلُوء)، لیکدا وه ته وه واته: ده ریایه ک که پر ه له ئاو.

(إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ): به دلنیا یی سزای په رو هردگارت دی، (الْوُقُوعُ: بُتُوثُ الشَّيْءِ وَسُقُوطُهُ)، (وُقُوعُ): بریتیه له چه سه بان و که وتنی شتیک، واته: هاتن و رو ودان.

(تَمُورٌ): (الْمَوْزُ: الْجَرَيَانُ السَّرِيعُ، وَالْمَوْزُ: الثَّرَابُ الْمُتَرَدَّدُ بِهِ الرِّيحُ، وَنَاقَةُ مَوْزٍ فِي سَيْرِهَا فِي مَوَازَةٍ، (مَوْز): به پویشتنیکی خیرا ده گوتری، هه رو هها (مَوْز): به و گلشه ده گوتری که با ده یه یئنی و ده بیات، ده گوتری: (نَاقَةُ مَوْزٍ فِي سَيْرِهَا فِي مَوَازَةٍ)، حو شتره که له کاتی پویشتنیدا بی و ده چی و به ریکی نا روا ت.

(خَوْضٌ): (الْخَوْضُ: هُوَ الشَّرْعُ فِي الْمَاءِ، وَالْمَرْوَرُ فِيهِ، وَيُسْتَعَارُ فِي الْأُمُورِ، وَالْأَكْثَرُ فِيمَا يَذَمُّ الشَّرْعُ فِيهِ)، (خَوْضُ): بریتیه له پزانه نیو ئاوه وه، چوونه نیو ئاو و به نیویدا پویشن، به لام ده خوازرتیه وه بو چوونه نیو کاروباره کانه وه، به زو ریش بو چوونه نیو کاریکه وه، که شتیک خراپ و په خنه لیگیراو بی.

(يُدْعُونَ): بە توندىي پال پىۋە دەنرېن، (الدَّعُ: الدَّفْعُ الشَّدِيدُ)، پال پىۋەنانى توند، (وَأَصْلُهُ أَنَّ يُقَالُ لِلْعَاثِرِ: دَعَّ دَعً)، پىشەكەي ئەۋەيە كەسىك كە دەكەۋى، پىيى بگوتىرى: (دَعَّ دَعً)، لىگەپى لىگەپى، غەپەب ئەۋە عادەتپان بوۋەو لەۋەۋە ھاتوۋە، كەۋاتە (دَعً) بە ماناى پال پىۋەنانى توند.

(أَصْلُهَا): (أَصْلُ الصَّلَى: الإِقْبَادُ بِالنَّارِ، صَلَّى بِالنَّارِ، وَبَكَّدَا: بُلِيَ بِهَا، وَاضْطَلَى بِهَا، وَصَلَّتِ الشَّاةُ: شَوَيْتُهَا وَهِيَ مَضْلِيَّةٌ)، (صَلَّى): لە پىشەدا بە ماناى ئاگردانەبەرە، ئاگر بدەيە بەر شتىك و بىسوۋىتىنى، دەگوتىرى: (صَلَّى بِالنَّارِ وَبَكَّدَا)، كەسىك بخرىتە نىۋ ئاگرەۋە (وَصَلَّى بَكَّدَا)، بەۋ شتە تاقىرايەۋە، (وَاضْطَلَى بِهَا)، بە ھەمان شىۋە ھەمان ماناى ھەيە، (وَصَلَّتِ الشَّاةُ: شَوَيْتُهَا)، مەپەكەم (صَلَّى) كرد، برژاندىم، (وَهِيَ مَضْلِيَّةٌ)، ئەۋ برژىراۋەو پىشىزراۋە، بە غەپەبىيى، ئىستە (مَكْدُوفٌ) ى پى دەگوتىرى، كە جۆرىكە لە برژاندىن، نەك بە شىۋەى برژاندىن ئاسايى.

ماناى گىشتىي ئايەتەكان

بەپىزان!

خۋاى بەرزو مەزن ۋەك لە پىناسەي ئەم سوۋرەتەدا، گوتمان: لەم سوۋرەتە موبارەكەدا سى و چوار (۳۴)، ئايەتى تەرخانكردوون، بۆ باسى پۆژى دوايى، بىست و ھەشت لەسەرەتايەۋەو شەشىش لە كۆتاييەۋە، بەلام پۆژى دوايى بە ھەردو قۇناغەكە: (الساعة والقيامة) ۋە، ئاخىر زەمان و زىندوۋكرانەۋەو لىپىسرانەۋە، بەلام ديارە لەمىيانى باسكردى پۆژى دوايىدا، باسى دۆزەخ و باسى بەھەشت، بە تايەت نازو نىعمەتتىك كە بەھەشتىيەكان تىيدا دەژىن، باسى ئەۋەش كراۋەو تىشكى باشى خراۋەتە سەر، ھەروەھا لە ئايەتەكانى دىكەشدا، كە شەشيان لەم سوۋرەتە موبارەكەدا، تەرخانكراون بۆ باسى پىغەمبەر ﷺ، ۋ، قوپان و، ئۆشيان تەرخانكراون بۆ باسى خۋاى پەرۋەردگار: بە دىھىنەرايەتى خۋا، پەرۋەردگارپىتى خۋا،

پاشان بیروکه ئەفسانەییە کانی ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان، لە بارەى خواوە **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** و، تێروانییان بۆ ژيان و ... هتد.

لەم دەرسەدا، ئەم شازدە ئایەتەى سەرەتا، کە ئێمە دامانناون بۆ دەرسى یەكەم، هەم باسى ئەو پێنج سوێندەى خواى پەرورەدگارە، لەسەر ئەوە کە سزای خوا بۆ بێروایان دى و، بەرپەرچدانەوێ نیه، هەم باسى ئاخیر زەمانە، هەرۆهە ھاوکات و پەيوەست لەگەڵ ئاخیر زەمان و تیکچوونی ئەم گەردوونەدا، باسى پۆژى دوايشه، بە تايهت باسى بێروایان کە تووشى چ سزاو جەزەبەیه ک دین!

سەرەتا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** دەفەرموى: **(بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)** بە ناوى خواى بە بەزەبى بەخشنده، واتە:

دەستپێکردنم بە ناوى خوايه، مەبەستيش پێى ئەوێه:

- ۱ - ئەم کارە تەنیا بۆ خوا دەکەم.
- ۲ - ئەم کارە بە پێى شەرعى خوا دەکەم.
- ۳ - ئەم کارە بە تواناو یارمەتیی خواى پەرورەدگار دەکەم.
- ۴ - ئەم کارە بۆ هێنانەدى پەرەزەندى خوا ئەنجام دەدەم.

ئینجا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** دەفەرموى: **(وَالْطُّورِ ۝)** (و) لێرەدا، واى سوێند **(وَاو الْقَسَمِ)** ه، کە سى پیت هەن بۆ سوێند: (و، پ، ت)، دەگوترى: (والله، بالله، تالله)، هەر سێکیان بۆ سوێندن، بەلام بە زۆرى (و) بەکاردى، کەواتە: **(وَالْطُّورِ ۝)** یان: **(أَقْسِمُ بِالْطُّورِ)**، سوێند دەخۆم بە طور، طوریش زیاتر وا پێدەچى مەبەست پێى ناوى ئەو چایه و ئەو کێو بى، کە مووسا **عَلَيْهِ السَّلَام** لەسەرى وەستا لە کاتی کدا بۆ یەكەمجار خوا فرمایشتى لەگەڵدا کردو کردى بە پیغەمبەر **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**، هەندیکیش دەلین: لە کاتی کدا کە خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** تەوراتى پێدا، گرنگ ئەوێه

طوور هه رچه ند به مانای چیا دئی به گشتیی، به لām وا پیده چی لیره دا مه به ست پیی چیا به ک و کیوکی تاییه ت بئی، ئه ویش ئه و کیویه که خوی پهره ردگار فه رمایشی له سه ری له گه ل مووسادا **وَاللَّهُ أَجْمَرُ** کرده، سویند به طوور.

﴿وَكُنْتَ مَسْطُورٌ﴾ سویندیش به کتیپکی نووسراوه، **﴿وَكُنْتَ مَسْطُورٌ﴾** (کتاب)، به نه ناسراو (نکرة) هاتوه، کتیپکی نووسراوه، ئه ویش وا پیده چی مه به ست پیی ته ورات بئی، چونکه دواي ئه وهی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له سه ر کیوی طوور مووسای دواند، ته وراتیشی پید، چونکه به لئی قورئانیش کتیبه، به لکو گه وهره ترین کتیبه، گه وهره ترین کتیپی خوی به بو مروفایه تی ناروو یه تی، به لām ئه و کاته ی ئه م سووره ته هاتوته خوار، قورئان له شیوه ی کتیپکدا، وه ک موصحه فیک بوونی نه بووه، به لām ته ورات هه بووه، **﴿وَكُنْتَ مَسْطُورٌ﴾**، کتیپکی نووسراو.

﴿فِي رَقٍّ مَّنْشُورٍ﴾ له پیستیکی ته نک ی بلاوکراوه، یاخود له تیانوو سیک دا، ئنجا نایا کاغه ز بووه، یان چه رم بووه، یان هه ر شتیک بووه، که بلاوکراوه ته وه، به لām زیاتر وا پیده چی مه به ست پیی پیستی ته نک بئی، که کاتی خوی ته وراتی تیدا نووسراوه ته وه، چونکه ئه و کاته ی ته ورات نووسراوه ته وه له چه رم داو چه رمه کان یه ک دانه نه بوون، به لکو چه ند چه رمیک بوون و خراونه وه سه ر یه ک و، دواي پیچراوه ته وه، وه ک تو ماریک هه لوینزه راوه و پیچراوه ته وه، **﴿فِي رَقٍّ مَّنْشُورٍ﴾** له چه رمیکدا، له پیستیکدا که بلاوکراوه بووه و که ویستوو یانه بیخویننه وه، بلاویان کردوته وه.

﴿وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ﴾ هه روه ها سویند به ماله ئاوه دانه که، واته: ماله ئاوه دانه که، که به مروقان ئاوه دانه و خوی به رستی تیدا ده که ن، ئه گه ر مه به ست که عبه بئی، که ته وافی به ده ووردا ده که ن، مزگه وتی چه رامیش نوئیژی تیدا ده که ن و خوی به رستی تیدا ده که ن، یاخود ئه و ماله ی به فریشتان ئاوه دانه، ئه گه ر مه به ست له: **﴿وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ﴾** ئه و شوینه تاییه ته بئی که له ئاسمانی هه وته مه و، دواي باسی

دەكەين و دەبەيتين و، پېغەمبەرى خواش ﷺ له فەرمايشته كانيدا باسى كردوه، كه (بيت المعمور) له ئاسمانى حەوتەمەو پەرستگای فریشتەكانە، هەموو پوژۆی حەفتا هەزار (۷۰۰۰) فریشتە دەچنە ئێوی و، هەتا پوژۆی دوایی ئەو حەفتا هەزارە ناچنەو ئێوی و، حەفتا هەزاری دیکە دین، ئنجا چ مەبەست کەعبە بێ و، مژگەوتی حەرەم کە بە دەوری کەعبەو کراوه، ئاوەدانە بە خواپەرستان لە مروڤان، هەرۆهە لە جەند، یاخود مەبەست (بَيْتِ الْمُعْمُور) بێ کە لە ئاسمانى حەوتەمە، خۆی پەرۆردگار سوێندی پێ دەخوات.

﴿وَالسَّقْفَ الْمَرْفُوعَ﴾، هەرۆهە سوێند بە بانى بلند کراو، (سَقْف)، یان: بان، (سەربان) یشی پێ دەگوتری، کە بەدەلنایى لێرەدا مەبەست پێی ئاسمانەو، ئاسمان بوو ئیمەى دانىشتوانى زەوى وەك بانىك و سەربانىك وایە، بەرز کراوتەوه.

﴿وَالْبَحْرَ الْمُسْجُورَ﴾، سوێندیش بە دەریای داگیرسێترو، دەریایەك کە داگیرسێترو، ئاگرى بەردراوتی، یاخود: (الْبَحْرُ الْمَمْلُوءُ ماءً)، سوێند بە دەریایەك کە پرکراوه لە ئاو، بەلام زیاتر وای پێدەچێ مەبەست پێی دەریای داگیرسێترو بێ، دەریاش کە ئیستا ئیمە دەبینین، داگیرسێترو نیە، بەلكو مەبەست پێی ئەو دەریایە کە لە پوژۆی دواییدا دادەگیرسێترو، وەك دەفەرموئ: ﴿وَإِذَا الْبَحَارُ سُجِّرَتْ﴾ (۱) ﴿التَّكْوِيرِ﴾، واتە: کاتیک کە دەریاکان داگیرسێترو، بەلام لە سوورەتی (الْإِنْفِطَار) دا دەفەرموئ: ﴿وَإِذَا الْبَحَارُ فُجِّرَتْ﴾ (۲) ﴿﴾، کاتیک دەریاکان تەقیندراوە، کە ئەمە کاتی خۆی زانایان هەر گوتووینە، کاتیک دێ ئەم دەریایانە گر دەگرن، بەلام ئەزانانیوه چۆن؟ بەلام دواى ئەوهی زانست بەرهو پێشەوه چوو، بە تاییهت زانستی کیمیا، ئیستا ئیمە دەزانین کە گەرد (مولکۆل - جزیء) یکی ئاو لە دوو گەردیلەى هایدروجین و گەردیلەیهکی ئۆکسجین پێک دێ، کە هێما کیمیاویهکی بریتیە لە (H₂O)، ئنجا هایدروجین دەسووتی و ئۆکسجین یارمەتیی سووتان دەدات، واتە: دوو ماددەى سووتینهرن، بەلام کاتیک گەردیلەیهک لە ئۆکسجین و، دوو گەردیلە لە هایدروجین یەك دەگرن، مولکۆلیکی ئاو پێکدێن

و، ئەگەر لېك بېرىنە، ئەو دوو جۆرە گەردىلانە ھەردووكيان دوو ماددەى سووتېنەرن، يەكيان خۇى دەسووتى و، ئەوۋى دېكەش يارمەتېى سووتان دەدا.

﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَفَّعُ﴾، سووتند بەو پېنچ شتە، بە دىئايى سزاو نازارى پەرورەدگار دى، پوو دەدات، ﴿وَقَعَ السَّيِّءُ﴾، آي: سَقَطَ وَحَدَّثَ، واتە: شتەكە كەوتوو و پوویدا، مەبەست پى سزاى خۇاى پەرورەدگارە بۇ ئەوانەى بېپروان، بۇ ھاوبەش بۇ خوا دانەران و، بۇ بە درۆ دانەرانی پەيامەکانى خوا.

﴿مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ﴾، ھېچ بەرپەرچەدەرەوہەكى بۇ نىہ، لەو پۆژەدا كە دى، كەس ناتوانى پى لى بگرى، ھېچ كۆسپ و لەمپەرىكى نایەتە بەر.

ئىنجا خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ باسى دوو دیمەن لە دیمەنەکانى ئەو پۆژە دەكات، كە تېیدا سزاى خوا دى: ﴿يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا﴾، ئەو پۆژەى ئاسمان تىكەوہ داۋى، دى و دەپى بە خىراى.

﴿وَنَسِيرُ الْجِبَالِ سِيرًا﴾، چىايەكانىش بە پۆشتن دەپۆن و دەجوولېن، ئەمانە دوو دیمەنن لە دیمەنەکانى ئاخىر زەمان، قۇناغى يەكەمى پۆژى داۋى.

﴿قَوْلٌ مَّوْمِنٌ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝۱۱﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ﴾، ئىنجا لەو پۆژەدا ھاوارو سزاى سەخت بۇ ئەو بە درۆ دانەرانەى، ئەوان لە تېرژانى قسەى پوۋچ دا، لە بېپروايدا، گەمەو يارىى دەكەن.

﴿يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعَا﴾، ئەو پۆژەى زۆر بە توندىى بەرەو ئاگرى دۆزەخ پالان پېتوہ دەرېن و پالە پەستۆ دەدرېن.

﴿هَٰذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ﴾، پېشان دەگوترى: ئەمە ئەو ئاگرىيە كە تېوہ پى بېپروا بوون، بە درۆتان دادەنا.

﴿أَفَسِحْرٌ هَٰذَا أَمْ أُنْشِرَ لَا بُشْرُوكَ﴾، ئايا ئەمە جادوۋىيە، ياخود تېوہ نابېنن، ئايا جادوۋىيە، ھەك دەتانگوت، يان كاتى خۇى ھەقتان نەدەدى؟ يان تېستا

ئىيۈە نابىنن؟ ﴿أَصْلَوْهَا﴾، بېچنەت، پىنى بسووتتېرئىن و، پىنى جەزىرە بە بدرىن، ﴿فَأَصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا﴾، تىيدا ھەلبەكەن، يان ھەلنەكەن، خۇتان تىيدا رابگرن، يان خۇتان پانەگرن، ﴿سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ﴾، بۇ ئىيۈە يەكسانە، ھەردووك لا يەكسانن، چونكە ئەگەر مروۇف لەسەر شىتېك خۇى رابگرى، كە پاداشتى دەست بکەوئىتەو، ئەو ە بېگومان باشترە لەو ەى خۇى پانەگرى، بەلام خۇراگرتن لەسەر سزای رۇزى دواىى، ھىچ پاداشتىكى لەسەر نىەو ھەر بۇ خۇى سزايە.

﴿إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، بە دلىيائى ئىيۈە تەنيا بەپىى ئەو ەى كىردووتانە سزاتان دەدرىتەو، كەواتە: ئەو سووتتېران و برژىئران و جەزىرەبەدرانە، بەو ئاگرە، كە بە درۇتان دادەنا، ھەر بەرھەمى كىردەو ەكانى خۇتانەو، سزای كىردەو ەى خۇتانە ھاتۇتەو ەرىتان، بۇيە بىجگە لە خۇتان گلەيى لە كەس مەكەن.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه کهم:

سویند خواردنی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** به کتوی طورو کتیبکی نووسراو، له پیستیکی بلاوکراوه داو، ماله ئاوه دانه کهو، بانی بلندکراوو، دهریای داگیرسیتراو، له سهر ئهوه که سزاو ئازاری خوا بۆ بیروایان دئ و پروو دهدات و، هیچ په رچ و له مپه ریکی نایه ته بهرو، هیچ کهس ناتوانی بهر په رچی بداته وه و پئگیری لی بکات:

خوا ده فهرموئ: ﴿وَالطُّورِ ۝۱ وَكُنْتَ مَسْطُورٍ ۝۲ فِي رَقٍّ مَّنْشُورٍ ۝۳ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ۝۴ وَالسَّفِّ الْمَرْفُوعِ ۝۵ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ۝۶ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ۝۷ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ۝۸﴾

شیکردنه وه ی ئهم، ئایه تانه، له ههشت برگه دا:

۱- ﴿وَالطُّورِ﴾، سویند به طور، پیشتر گوتمان: (و) لیره دا واوی سویند پیخواردنه، واته: سویند به طور، طوو پش گوتمان: ده گونجی مه به ست ههر چپایه ک بئ، (الطور) (أل) هکه بۆ ناساندنه و ته گهر بۆ جینس بئ، واته: سویند به ههر چپایه ک، به هه موو چپایه کان، به لام زیاتر وا پیده چئ (أل) هکه بۆ ناساندنی (عَهْد) بئ، واته: سویند به چپایه که ئه ویش ئه چپایه که ناسراوه خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** مووسای **عَلَيْهِ السَّلَام** له سهر دواندوه، وهک له سووره تی (التین) دا ده فهرموئ: ﴿وَاللَّيْنِ وَالزَّيْتُونِ ۝۱ وَالطُّورِ سِينِينَ ۝۲﴾، یانی: طوو پی سینا، وهک له سووره تی (المؤمنون) دا باسی (طور سَيْنَاء) کراوه، (سَيْنِينَ، سَيْنَاء، سَيْنَاء)، هه موویان مه به ست پپیان ده شتی سینایه، ئنجا ئه و کپه وش که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** مووسای **عَلَيْهِ السَّلَام** له سهر دواندوه له ده شتی سینایه چونکه خوا پش خولنه فهرموئ:

۲- ﴿وَكُنْتَ مَسْطُورٍ﴾، سویند به کتیبکی نووسراو، ئه و کتیبه نووسراوه ش وا پیده چئ مه به ست پپی ته و پات بئ، که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** دواى ئه وه ی مووسای له سهر ئه و کپه

دیاریکراوه دواند، څو کتیبه شی پېدا، څو کتیبه شی خواش که تهوراته، له څه صلا داسه ر چنډ له وحیک و ته ختیک، نووسراوه، څنجا جوړی ته خته کان، ځایا به رد بووه، چ جوړه به ردیک بووه؟ یان چی بووه؟ گرنګ څه ویه به نووسراوی دراوه ته موسا **﴿وَمُوسَا هَلْ يَكْرَهُونَ إِذْ يُكَلِّمُهُمْ رَبُّهُمْ سَرًّا﴾** ده چیته وه بۆ لای که له که ی و، ته ماشا ده کات ده ستیان کردوه به گۆلک په رستی، ته خته کان فری ددات، وهک له سووړه ق (الأعراف) دا هاتوه ده فیه رموی: **﴿وَالْقَى الْأَنْوَاعَ﴾** (۱۵۰)، (موسا) له وحه کانی فریدان، څو له وحانه ی پی درابوون، واته: هر له څاسمانه وه ته ورات نووسرا بوو، فریشته کان نووسیویانه ته وه.

(الأَنْوَاعَ) کوو (نُوحَ) هو، (نُوحَ) یس یان: ته خته، ته خته به رد، یان هر شتیکی ته خت، که ته وراتی له سهر نووسراوه، کاتیک موسا څو دیمه نه ده بی، څه لکه که ده ستیان کردوه به گۆلک په رستی و سامیری ه لیکه له تاندوون، له وحه کانی فری داو، بۆ څه وهی ده ستی خالی و به تال بن، بۆ گرتی سهر و پشی هاروونی برای، پی شی له څه لکه که وه ده ست پیده کات، سهر کوڼه یان ده کات و لپرسینه وه یان له گه لدا ده کات، څنجا دوا یی روو له هاروون ده کات و، له قوڼاغی سییه میشتا، روو له سامیری ده کات و سهر کوڼه و لپرسینه وهی له گه لدا ده کات، وهک له ته فیسیری سووړه ق (طه) دا به ته فصیل باسمان کردوه.

که واته: **﴿وَكُنْطِ مَسْطُورٍ﴾** یان: کتیبکی نووسراو، زیاتر و پیده چی مه به ست پی ته ورات بی، څه گهرنا **﴿وَكُنْطِ مَسْطُورٍ﴾**، کتیبی نووسراو، به دلنیا یی ده بی مه به ست پی کتیبک بی، څنجا ځایا څه گهر مه به ست ته ورات نه بی، ده گونجی بلین: مه به ست پی قورڼانه؟ هه لپه ته څو کاته قورڼان نه بوو به و شیوه، که نووسرا بیته وه له دوو توپی کتیبکدا، به لام خوا **﴿سِرِّ الْوَحْيِ الرَّحْمٰنِ﴾** زانیویه تی دوا یی ده بیته کتیب و دهنووسر بیته وه، له شیوه ی موصحه فیکدا ده بی، به لام زیاتر و پیده چی مه به ست پی ته ورات بی.

وشه‌ی (مَسْطُور) یش له (سَطْر) هوه هاتوه، (السَّطْرُ: كِتَابَةٌ طَوِيلَةٌ؛ لِأَنَّهَا تُجَعَلُ سَطُورًا، أَي: صُفُوفًا مِنَ الْكِتَابَةِ)، (سَطْر): نووسینیکی دریژهو (مَسْطُور) یش، واته: ئەو کتیبه له چەند دێرێک پیکهاتوه، که دێره‌کان له تەنیشت یه‌کن و ریزکراون.

۳- ﴿فِي رَقٍّ مَّنْشُورٍ﴾، (الرَّقُّ: الصَّحِيفَةُ تُتَّخَذُ مِنْ جِلْدٍ مَرْقًى أَبْيَضَ لِيُكْتَبَ عَلَيْهِ،) (رَقٌّ): تیانووسیکه، له پیستیکی ته‌نک‌کراوی سپی، تاکو له سه‌ری بنووسری.

کاتی خۆی کاغه‌ز به‌و شیوه‌یه نه‌بووه‌و، ئە‌گەر کاغه‌ز هه‌شبووبی، ئە‌و پێست و چه‌رمه، به‌ زه‌حمه‌تر ده‌ستکه‌وتوه، به‌لام باشت‌ر بووه‌ بۆ له‌سه‌ر نووسران، له‌به‌ر ئە‌وه‌ی ماوه‌ته‌وه‌و ئە‌و شته‌ی له‌سه‌ریان نووسیوه‌ زیات‌ر پارێزراو بووه‌و ماوه‌ته‌وه‌.

که‌واته: (رَق)، یانی: چه‌رم و پێست، (مَنْشُور)، یانی: بڵاوکراو، (الْمَنْشُورُ: الْمَبْسُوطُ غَيْرُ الْمَطْوِيِّ)، بڵاوکراو بووه‌و پێچ‌راوه‌ نه‌بووه‌.

۴- ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾، سویند به‌ ماله‌ ئاوه‌دانه‌که، ئە‌میش وه‌ک گوتمان: دوو ڕا له‌ باره‌یه‌وه‌ هه‌ن:

أ- مه‌به‌ست پێی که‌عبه‌یه‌و، ئە‌و ماله‌ی به‌ ده‌وری که‌عبه‌دا کراوه، ئە‌و مرگه‌وته که‌ ئاوه‌دانه به‌ خواپه‌رستان، له‌سه‌رده‌می نه‌فامییشدا هه‌ر ئاوه‌دان بووه، عه‌ره‌به‌کان که‌ خۆیان له‌سه‌ر ئایینی ئیبراهیم عليه السلام زانیوه، به‌ده‌وری که‌عبه‌داته‌وافیان کردوه‌و، له‌ نێوان سه‌فاو مه‌روه‌دا، سه‌عیان کردوه، به‌و شیوه‌یه که‌ بۆ خۆیان به‌ خواپه‌رستییان زانیوه‌و، ئە‌نجامیان داوه‌.

ب- مه‌به‌ست پێی ئە‌و په‌رستگایه‌یه که‌ له‌ ئاسمانی جه‌وته‌مه، که‌ ئێمه‌ دوا‌ی و‌رد‌تر له‌وباره‌وه‌ قسه‌ ده‌که‌ین و، فه‌رمایشته‌کانی پی‌غهمبه‌ریش عليه السلام له‌و باره‌وه‌ دینین.

۵- ﴿وَالسَّقْفَ الْمَرْفُوعَ﴾، سویند به‌ بانی ب‌ل‌ند‌کراو، (سَقْف)، یانی: بان، سه‌ربان، (مَرْفُوع)، یانی: ب‌ل‌ند‌کراو و به‌رزکراوه، که‌ ئە‌مه‌ بی‌گومان مه‌به‌ست پێی ئاسمانه، له‌ سووره‌تی

(الأنبياء) دا خوا دەفەرمۇي: ﴿وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا﴾، واتە: ئاسمانمان كىرگۈزۈپ بە ياننىكى پارىزراۋ، ئاسمان ۋەك بان و سەربان وايەو پارىزراۋىشە، ھەم پارىزەرە بۇ خەللى سەر زەوى، ھەم خۇشى پارىزراۋە لەۋەي پارچە ئەستېرەكان و پارچە نەيزەكەكان كۆنى بىكەن، لەبەر ئەۋەي ئاسمان بە ھەموۋى دەگوتىڭى لە ئاستى زەۋىيەۋە بەرەو سەر، بەلام بە تايىبەت لە دەۋرى زەوى، بەرگە ھەۋايەك ھەيە، كە پىشتر باسماكىردە، بە بەرزىي (۱۰۰۰) كەم بەلكو زياترىش، كە چەند چىن ھەۋاي تىدايە، ھەر شىتېك لە دەرەۋەي گۆي زەوى بەرەو گۆي زەوى بى، بە ھۆي ئەو بەرگە ھەۋايەۋە، دەسووتى و دەبىتە خۇلەمىش، مەگەر زۆر بە دىگمەن، ئەگەرنا بە تەۋايى ناكەۋىتە سەر زەوى، كە دەبىتە ھۆي پودانى كارەسات.

(۶) - ﴿وَالْبَحْرَ الْمَسْجُورَ﴾، سۆيىد بە دەريايى داگىرسىتراۋ، يان: دەريايە داگىرسىتراۋەكە، (مَسْجُورٌ: مَوْقُودٌ)، داگىرسىتراۋ ھەلگىرسىتراۋ گىرتىبەردراۋ، ياخود (مَسْجُورٌ) بە ماناي (مَمْلُوءٌ)، پىركراۋ، (مُسْتَقٌّ مِنَ السَّجْرِ، وَهُوَ الْمَلَأُ وَالْإِمْدَادُ، (سَجْرٌ): بە ماناي پىر كىردن و لى زىاد كىردن دى، ھەرەك چۆن (سَجَرَتْ التَّنُورُ)، واتە: تەندەۋرەكەم گىرتىبەردراۋ ئاگىر تىدا كىردەۋە، (مَسْجُورٌ) بە ماناي ھەردوۋىكىان دى، بەلام زىاتىر ۋا پىدەچى بە ماناي داگىرسىتراۋ بى، چونكە ھەر مۆلكۆلىكى ئاۋ، ھەر گەردىكى ئاۋ لە سى گەردىلە پىكەتەۋە، دوو گەردىلە ھایدروچىن و، گەردىلەيەكى ئۆكسىجىن، بۇ پەرمە كىمىيەيەكەي دەگوتىڭى: (H₂O)، ئىنجا ھایدروچىن بۇ خۇي دەسووتى، بەلام ئۆكسىجىن يارمەتتى سوتان دەدات.

كەۋاتە: ئەو دوو توخمە كە ئاۋيان لى پىكەتەۋە، ھەردوۋىكىان دوو ماددەي سووتىنەرن، ئەگەر لىك جىباكرىنەۋە، ھەردوۋىكىان سووتىنەرن، يەكىان خۇي دەسووتى، ئەۋى دىكەشيان يارمەت سوتان دەدات، كاتى پىكەۋە كۆ دەبنەۋە بە پىزەيەكى دىارىيىكراۋ، كە خوا دىناۋە، دەبنە ھۆي ئەۋەي ئاۋ پىكىبىن، بۇ خۇي پەروەردگار زۆر ئاسانە - بە عەللى ئىمە، دەلىين: فلان شتە ئاسانەو فلان شتە قورسە - لە پۆزى دوايىدا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** فەرمان بىكات بە گەردىلەكانى كە

ټاویان پټکهنپناوه، ههر دوو گهر دپله که ی هایدرو جین و گهر دپله که ی ټوکس جین که گهر دپکی ټاویان پټکهنپناوه، بفرموئ لیکبېنه وه، ټه و کاته ش ټه وه ږو و ددات، که خوا **سَلَامٌ رَحِمَ الرَّحْمَ** لیره ده فرموئ: ﴿وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ﴾، واته: سویند به دهریا داگیر سینه راوه که.

ههروه ها له سووړه تی (التکویر) دا ده فرموئ: ﴿وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ﴾، کاتیک دهریا په کان گریان گرت.

ههروه ها له سووړه تی (الإنفطار) دا ده فرموئ: ﴿وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ﴾، کاتیک دهریا په کان ته قینه وه، هه ټه ته له ټه نجامی گر گرته که دا، ته قینه وه که دروست ده بی، ټه وه ش بو خوی ټی عجاز ټکی عیلمیه، که هه م لیره له سووړه تی (الطور) دا، هه م له سووړه تی (التکویر) دا، هه م له سووړه تی (الإنفطار) دا، خوا **سَلَامٌ رَحِمَ الرَّحْمَ** ټاماډی پښ کرده.

(۷)- ﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ﴾، به دنیا یی ټازارو سزای په روه ردگارت دی، ږو و ددات، (الْوُفُوعُ: التَّزْوِيلُ مِنَ الْعُلُوِّ، وَاسْتَعْمِلَ مَجَازًا لِلتَّحَقُّقِ، إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ مُتَحَقِّقٌ، (وُفُوعُ): بریتیه له دابه زین و هاتنه خوار له سهره وهو داکه وتن، به لام به (مجاز) به کاره یی راوه بو هاتنه دی، واته: سزاو ټازاری په روه ردگارت دی، ږو و ددات، بو ټه وانه ی شایسته ی سزادران، که بیږ وایان.

(۸)- ﴿مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ﴾، هیچ بهر په رچه دهره وه یه کی بو نیه، (الدَّفْعُ: إِبْعَادُ الشَّيْءِ عَنْ شَيْءٍ بِالْيَدِ، وَأُطِيقَ هُنَا مَجَازًا عَلَى الْوَقَايَةِ، (دَفْعُ): له ټه صلبا بریتیه له وه که به ددست شټیک، له شټیک دوو ربخړ ټته وه، به لام لیره دا به (مجاز) به کاره یی راوه بو پاراستن، واته: هیچ پاریزه ریک نیه بو که سټیک که دهویستری سزای خوی بو بی، بیپاریزی لهو سزایه.

وشه ی (مِنْ)، که خراوه ته سهر (مِنْ دَافِعٍ)، ټه صلی خوی (مَا لَهُ دَافِعٍ)، به لام لیره دا: (زَيْدٌ مِنْ) فِي النَّفْيِ لِيَتَحَقِّقَ غُمُومُ النَّفْيِ وَشُمُولُهُ، أَي: نَفْيِ جِنْسٍ

الدَّافِع)، (من) زیاد کراوه له لابردنه که بۆ چهسپانی گشتگیری لابردنی پال پتوه نانه که، یانی: جینسی پال پتوه نان و لابردن و بهر په چرچدانه وه بۆ سزای خوا، لهو پۆژده نیه، ههر له سه ره تاوه تا کۆتایی، هیچ بهشی ک له سزای خوا لهو پۆژده دا، ناگونجی بهر په رچ بدریته وه و لابری و، دوو ربخریته وه، له وانه ی پوویان تیده کات، که بپروایان و به درۆ دانه رانی په یامه کانی خوان.

سى كورته سه رنج له باره ی ئەم ئایه ته موباره كانه وه:

سه رنجی یه كه م: ئەو پیتی (و) انه ی هاتوون، هی یه كه م: ﴿وَالطُّورِ ١﴾، دیاره كه وا ی سویند (واو الْقَسَمَ ه)، یانی: سویند به طوور ﴿قَسَمًا بِالطُّورِ﴾، هه موو زانایان له سه ره ئەوه یه كده نگن، به لām واوه کانی دیکه: ﴿وَكُنْتُ مَسْطُورًا ٢﴾ فِرَقَ مَشُورٍ ٣ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ٤ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ٥﴾، دوو حاله تیان هه ن:

أ- یان ههر چوار یان وا ی سویندن و دوو باره بوونه وه، چونكه عاده ت وا یه سویند دوو باره ببیته وه، واته: ئەوانیش ههر چوار یان (و) ی سویندن، واته: ﴿قَسَمًا بِالطُّورِ﴾، دوا یی ﴿قَسَمًا بِكِتَابٍ مَّسْطُورٍ قَسَمًا بِالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ قَسَمًا بِالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ قَسَمًا بِالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ﴾.

ب- یاخود هه موویان بۆ گپړانه وه ی سویند خواردنه که ن بۆ سه ر (و) ی یه كه م، دیاره (الْمَعْطُوفُ عَلَى الْقَسَمِ قَسَمٌ)، ئەوه ی ده گپړدریته وه بۆ سه ر سویند، ئەویش ههر سوینده، كه واته: له ده ره نجامدا هه ردوو ک رایه كه ده بنه وه به یه ک.

سه رنجی دووهم: وه ک پتیشتر گوته ن: طوور ناوی ئەو چیا یه یه كه ناسراو و زانرا وه، ئەو کپوه یه كه خوا ﴿سَمِعْتُ لَحْنَ الْجِبْرِ مَوْسَايَ﴾ له سه ر دواندوه، وشه ی طووریش به زمانى سوره ییانی به مانای چیا دى، به لām (أل) ده كه ی بۆ ناساندنی (عه د) وه له زمانى عه ره یییدا به رانه به به (كه) یه له زمانى كوردییدا (چیا یه كه)، به لām ئەگه ر ناساندنه كه بۆ جینس بى، مانایه كه ی ده بى به سویند به كو ی چیا یه كان، به لām رای یه كه م به هیه زه.

(کِتَابِ مُسْطُور) یش، سویند به کتییکی نووسراو، ئه و رایه به هیتره که مه به ست پیی ته و رات بی، چونکه هه ره له سه ره ئه و کیوه، ئه و ته و راته ش به مووسا در، له وحه کانی که ته و راتیان تیدا نووسرا بوو.

شایانی باسه: ئه و له و حانه ی ته و راتیان تیدا نووسرا بوو، له وه ی که ئیستا پیی ده گوتری: په یمانی کۆن، چوار سیفره، هه ندیکش گو توویانه: پینجن، به لām زیاتر رای چوار سیفره که به هیزه: سیفری {تکوین} سیفری {الخروج} سیفری {العدد} سیفری {الثنية} ته و راتی ئه صلیی هه ره ئه و چوارهن، به لām کتیه کانی دیکه، له دوا ی مووسا **سَلَامٌ عَلَيْكَ** خراونه پال ته و رات و به هه موویان ده گوتری: په یمانی کۆن، که جووله که وه نصرانیی له سه ره په یمانی کۆن پیکهه و توون و، ته به ننیان کردوه، ئنجا چ به و سه ره ژمیره ی که سی و نو (٣٩) کتیب، چ به و سه ره ژمیره ی که چل و نو (٤٩) کتیب^(١)، که هه ردوو رایه کان هه ن، به پیی مه زه به جیا جیا کانی نه نصرانییه کان، ئه گه رنا جووله که ته نیا دان به سه ره ژمیره سی و نو کتیه که ی په یمانی کۆندا دینن.

بۆیه ش گوتمان: زیاتر وایده چی مه به ست پیی ته و رات بی، له به ره ئه وه ئه و کاته قورئان به شیوه ی کتیبیک که نووسرا بیته وه، نه بوو، موصحه فیک له به ره ده ستدا نه بوو، به لām ئه گه ره بشگوتری: مه به ست پیی قورئانه، چونکه خوا زانیویه تی **سَلَامٌ عَلَيْكَ** که له داهاتوودا قورئانیش له دوو به رگی کتیبیکداو، له موصحه فیکدا ده نووسری، ئه وه ش پئی تیده چی.

هه لبه ته که خوا **سَلَامٌ عَلَيْكَ** باسی طوو ره کات، دوا یی باسی کتیبیکی نووسراو ده کات، که وادیاره ته و راته وه، دوا ییش باسی ده ریای گرگرتوو، یان ده ریای پر ده کات، که ده گونجی ئه ویش مه به ست پیی ده ریای سوور بی که کاتی خو ی (بهر القلزم) یان پی گوتوه، ئه مه هه مووی ئاماژه یه به وه که وه ک چۆن خوا

(١) به پیی سه ره ژمیری (العهد القديم قراءة رعائية).

سوردهی الرحمن الرحیم مووسای دواند، له سههر کتییو طوورۆ، دوايي تهوړاتی پێدا، پاشان به دهريای سووردا مووساو گهله چهوسێناوه که ی دهرياز کردو دوژمنه کانی لهو دهريایه دا فهوتاندن، که واته: ئه ی موحه ممه د ﷺ! تۆش د لێیابه که سههر نه نجامت ههر بهو شیوه یه ده بی و، دوژمنه کانی تۆش خوا سوردهی الرحمن الرحیم بو تیان سزا ده دات.

سهرنجی سییه م: ﴿وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ﴾ دوو پای له باره وه ههن:

أ- یه که میان ده لێ: مه به ست پێی که عبه و مزگهوتی دهوړی که عبه بێ، که به خواپه رستان ئاوه دانه، خواپه رستانی مرؤف و جند که تهواتی به دهوړه دا ده که ن و نوێژی لێ ده که ن، خواپه رستی له دهوړه دا ده که ن.

ب- دووه میان ده لێ: مه به ست پێی ئه و په رستگایه یه که ههر به ناوی: (البیت المعمور) مالی ئاوه دان، له ئاسمانی جهوته مه و، لهو باره وه له فه رمایشتی پیغه مبه ردا ﷺ ئه م دوو ده قه دێنین:

١- پیغه مبه ر ﷺ له درێژی باسی شه و رۆو به رزیبونه وه ی (الإسراء والعروج) یدا ده فه رموی: ﴿ثُمَّ رَفَعَ إِلَيَّ الْبَيْتَ الْمَعْمُورَ، وَإِذَا هُوَ يَدْخُلُهُ كُلُّ يَوْمٍ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ، لَا يَعُودُونَ إِلَيْهِ﴾ (أخرجه البخاري: ٣٢٠٧ ومسلم: ١٤٩ والطبري: ٣٢٢٨٧).

واته: دوايي (بيت المعمور) م بو به رز کرایه وه، (پیشانم دراو ته ماشام کرد) هه موو رۆژی هه فتا هه زار (٧٠٠٠٠) فریشته ده چنه نیوی، دوايي بو ی ناگه ڕینه وه، (واته: رۆژی دوا ی وی هه فتا هه زاری دیکه دێن).

٢- پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (الْبَيْتُ الْمَعْمُورُ فِي السَّمَاءِ السَّابِعَةِ يَدْخُلُهُ كُلُّ يَوْمٍ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ، ثُمَّ لَا يَعُودُونَ إِلَيْهِ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ)، (أخرجه أحمد: ١٢٥٨٠، وعبد بن حميد: ١٢١٠، والنسائي في الكبرى: ١١٥٣٠، والحاكم: ٣٧٤٢، وقال: صحيح على شرط الشيخين، والبيهقي في شعب الإيمان: ٣٩٩٣).

واته: (الْبَيْتُ الْمَعْمُورُ) له ئاسمانی جهوته مه و، هه موو رۆژی هه فتا هه زار فریشته ده چنه نیوی، دوايي تا کو ئاخیر زه مان دێ، بو ی ناگه ڕینه وه.

واته: پۆژی دوای وی ههفتا ههزاری دیکه ی دینه ئتوی، مانای وایه شوینیکی زۆر قه پهبالغه به په رستش و به ندایه ئی تیدا کردنی فریشته کان.

هه لبه ته هه ردوو ماله که ی خوا، چ ئه وه ی له سه ر زه وی دایناوه که که عبه یه و، چ ئه وه ی ئاسمانی هه وته م، هه ردووکیان په رستگای خوای په ره ر دگرن، به کیان بۆ جند و مروق، ئه وه ی دیکه ش بۆ فریشته کان و، ئایه ته که ش هه ردووکیان ده گریته وه.

زانایانیش هه ندیکیان ئه و رایه یان زاکردوه که مه به ست پئی که عبه و مزگه و قی ده وری که عبه یه و، هه ندیکیشیان ئه وه یان زاکردوه که مه به ست پئی ئه و ماله یه که له ئاسمانی هه وته مه.

مه سه له ی دووهم:

له و پوژدها که ناسمان ټيکه وه داوې و دې و ده چي و، چيايه کان ده پوښ،
هاوارو سزای سخت بو ټو به درو دانه رانه ی به رده وام ده پوژنه نيو گه مه و
گالته وه، ده پوژنه نيو قسه ی پوچ، که وه ک گه مه و گالته وايه، ټو پوژه به
توندي پالته ستو ده درين به ره و لای دوزه خ و، پتيان ده گوتري: ټه مه ټه وه يه
که به درو ټان داده نا، ټنجا ټايا ټه وه جادويه، يان ټيوه ناييبنن؟! بيچيژن
هه لکردن و هه ټنه کردنتان يه کسانه، ټييدا مه دار بکه ن و، خو ټان رابگرن، يان
خو ټان رانه گرن هه درووک لای يه کسانن:

خوا ده فهرموې: ﴿يَوْمَ نُمُورُ السَّمَاءِ مَوْرًا ۝١ وَنَسِيرُ الْجِبَالِ سِيرًا ۝٢ قَوْلٌ يَوْمَئِذٍ
لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝٣ الَّذِينَ هُمْ فِي حُوزٍ يَلْعَبُونَ ۝٤ يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ نَارٍ جَهَنَّمَ دَعَا ۝٥ هَذِهِ
النَّارُ الَّتِي كُنتُمْ بِهَا تُكْذِبُونَ ۝٦ أَفَسِحْرٌ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ۝٧ أَصَلَوْهَا قَاصِرُونَ
أَوْ لَا تَصْبِرُونَ سِوَاءَ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا تَعْرَضُونَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝٨﴾

شيكر د نه وه ی ټه م ټايه تانه، له يازده برگه دا:

١- ﴿يَوْمَ نُمُورُ السَّمَاءِ مَوْرًا﴾، ټو پوژده ی ناسمان به توندي ټيکه وه داوې و،
ده جوولې به خيړاي، يان ده سوور پټه وه.

وشه ی (مور): به مانای پوښتنی خيړو، به مانای سووران و جوولان و
ټيکه وه هاویشن، دې، (مور مور، أي: تدور دورا):

أ- هه نديکيان گوتوويانه: (مور)، به مانای جووليه.

ب- هه نديک گوتوويانه: (مورها: تشققها)، واته: شهق و پهق ده بي.

ج- هه نديکيش گوتوويانه: (مورها: استدارتها وتحرکها)، سووران و جوولان.

د- هه نديک گوتوويانه: به خيړاي ده جوولې.

ه- هه نندیک گوتوو یانه: (المَوْرُ: التَّحَرُّكُ بِاضْطِرَابٍ)، (مَوْر) بریتیه له جوولانیکی نارپیک، واته: به شیوهیهکی رپک ناروات، به لکو تیکهوه داوی و دی و دهچن، که بیگومان لیره دا مه بهست پتی ناخیر زه مانه، نهو کاته ی نهو ناسمان و زهوییهو، نهو چیا یانه ی ئیستا هه ن ده میننه وهو گوژانیان به سه ردا دی، نهو دوو دیمه نه: چ جوولان و سوورانی ناسمان و، چ رۆیشتنی چیا یه کان، دوو دیمه ن که له ناخیر زه ماندا له کاتی تیکچوونی نهو سه ر زهوییهو، ژیا نی مروڤ له سه ر زهوی دا، روو ده ده ن.

٢- ﴿وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سِيرًا﴾، چیا یه کانیش ده رۆن به رۆیشتن، بو روو نکر دهنه وی نهو نایه ته، نهو ته عه پیری یه کییک له زانایانه ده لی: (سِرُّ الْجِبَالِ: انْتِقَالُهَا مِنْ مَوَاضِعِهَا بِالزَّلْزَلِ الَّتِي تَحْدُثُ عِنْدَ انْقِرَاضِ عَالَمِ الدُّنْيَا)، رۆیشتنی چیا یه کان، بریتیه له گواستنه وه یان له شوینی خو یان به هو ی نهو بوومه له رزانه وه، که له کاتی کوژایی پی هاتنی ژیا نی دنیا دا روو ده ده ن.

هه له به ته له زور شوین دا خوا ﴿سُبْحَانَ الْحَمْدِ﴾ باسی چیا یه کانی کردوه، بو وینه: له سووره تی (الواقعة) دا ده فه رموی: ﴿وَبُشِّرِ الْجِبَالُ بَسًّا ۖ فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا ۖ﴾، واته: چیا یه کانیش وردو خاش دهن، دهن به توژو گهر د، یان ده فه رموی: ﴿يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْهَيْلِ ۖ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ۖ﴾، المعارج، نهو رۆژه که ناسمان وه ک کانزای تواوهو، چیا یه کان وه ک خوری شکراره یان لی دی.

٣- ﴿فَوَيْلٌ لِلْمُصَدِّقِينَ ۖ﴾، لهو رۆژه دا سزای سه خت و، هاوارو نازاری زور به ئیش بو به درۆ دانه ران، وشه ی (وَيْلٌ)، وه ک زور جار گوتوو مانه:

أ- (الْوَيْلُ: سُوءُ الْحَالِ الْبَالِغِ مُنْتَهَى السُّوءِ)، واته: حال خرابیه ک که گه یشتبته ته نه وه پری.

ب- هه نندیکیش ده لی: (وَيْلٌ)، واته: هاوار، کاتییک ده گوتری: هاوار بو فلان که س، که تووشی ده ردا نازارو نه هاهمه تیه ک بووبی، که نه توانی خو ی لی ده ربار بکات.

ج- هەندیکیش گوتووایانە: (وَيْلٌ)، شیوێکە لە شیوەکانی دۆزەخ، کە هەموو دۆزەخ پەنای لێ بە خوا دەگرن.

(الْمُكْذِبِينَ)، بە درۆ دانەرەن ئەوانە ی پۆژی دواپیان بە درۆ داناوو، پیغەمبەری خویان بە درۆ داناوو، پەيامی خویان بە درۆ داناو، هەموویان دەگریتهوه.

٤- ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي حَوْضٍ يَلْعَبُونَ﴾، ئەوانە ی لە تێرژاندا یاری دەکەن، واتە: لە تێرژانی قسە ی پرپووچدا گەمە ی یاری دەکەن، یاخود گالته دەکەن، (الْحَوْضُ: الْإِنْدِفَاعُ فِي الْكَلَامِ الْبَاطِلِ وَالْكَذِبِ)، (حَوْضُ): لە ئەصْلدا بریتیه لە چوونه نێو شتیکی شل و چوونه نێوی و بە نێودا پۆیشتنی باتلاغیک.

خواش **سَلَامُ** **الْحَمْدُ** ئەو قسە پرپووچانە ی بێپروایەکان کردوویان، چواندووی بە باتلاغیکەوه، بە قوڕ و چلپاوێکەوه کە مەرووف دەچیتە نێوی، ئەوانە ی دەرژێنە نێو قسە ی پرپووچەوه، (يَلْعَبُونَ) واتە: لە تێرژانیاندا بۆ نێو قسە ی پرپووچ، وەک گالته کردن دەرژێنە نێو ئەو قسانەوه، چونکە لێره دا: (اللَّعِبُ: الْإِسْتِهْزَاءُ)، (لَعِبَ): بە مانای گەمە ی یاری دی، یان بە مانای گالته پیکردن، وەک لە سوورەتی (التوبة) دا خوا **سَلَامُ** **الْحَمْدُ** دەفەرموی: ﴿وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللهِ وَءَايَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ نَسْتَهْزِئُونَ﴾، واتە: ئەگەر لێشیان پرسی (ئەوانە ی کە لە جەنگی تەبووک دا قسە ی خرایان دەکرد، دواپی کە بە پیغەمبەری خوا **سَلَامُ** **الْحَمْدُ** دەگەیشتهوه، بانگی دەکردن بۆ لێپرسینهوه و سەرکۆنە، دەیانگوت:): دەلێن: ئیمە هەر تێدەرژاین و یارییمان دەکرد، (دواپی خوا **سَلَامُ** **الْحَمْدُ** ئیم یاریکردن و تێرژانە ی ئەوانی بە گالته پیکردن تەفسیر کردوه، دەفەرموی:): ئایا بە خواو بە ئایەتەکانی خواو بە پیغەمبەری خوا **سَلَامُ** **الْحَمْدُ** گالته تان دەکرد؟!

کەواتە: (لعب)، بە مانای گالته پیکردن دی، ئەوانە ی کە لە کاتیگدا دەرژێنە نێو قسە ی پرپووچەوه و گالته دەکەن، بە ئایەتەکانی خوا، ئەوانە ی پۆژی دواپیدا سزای هەرە سەخت بۆ ئەوان.

٥- ﴿يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعَا﴾، ئەو ڕۆژەی زۆر بە توندیی بەرهو ئاگری دۆزەخ پال پێوه دەنرێن، ئەم بە توندیی پال پێوه ناهێن، لە زمانی کوردیییدا پالەستۆی پێ دەلێن، پالەستۆیان دا واتە: پالیا پێوه نا بە توندیی بەرهو ئەو شوێنەی دەیانەوی بیبەن، (الدُّعُ: الدُّفْعُ الْعَنِيفُ، إِهَانَةٌ لَهُمْ وَغِلْظَةٌ عَلَيْهِمْ)، (دَع): بریتییە لە پالپێوه نانی توند، وەک بێ ڕیزی پێکردن و، زبری لەسەر نواندن، کە بە کوردیی (پالەستۆی) پێ دەلێن، بەرهو ئاگری دۆزەخ پالەستۆ دەدرێن.

٦- ﴿هَٰذَا النَّارُ الَّتِي كُنتُمْ بِهَا تُكْذِبُونَ﴾، (دەگوتری): ئەمە ئەو ئاگرە کە بە درۆتان دادەنا، ئەمە گوتراوی قسە یەکێ قرتێزراوە، یانی: (يُقَالُ لَهُمْ: هَٰذَا النَّارُ الَّتِي كُنتُمْ بِهَا تُكْذِبُونَ)، پێیان دەگوتری: ئەمە ئەو ئاگرە کە ئێوە بە درۆتان دادەنا، ئایا بۆچی خوا نەیفەرمو: (يُقَالُ لَهُمْ؟) هەمیشە لە قورئاندا ئەوەی بە سیاق و سەلیقە دەزانرێ، خوا **سُبْحَانَكَ رَبِّيَ الرَّحْمٰنُ** قرتاندوویەتی و کتیبی خۆی پێ قەڵەبەلخ نەکردووە، چونکە دەزانرێ کە بێژەرێک ئەو قسە یە دەلێ.

کە دەفەرمو: ﴿هَٰذَا النَّارُ الَّتِي كُنتُمْ بِهَا تُكْذِبُونَ﴾، ئەم ناوی ئاماژە یە (هَٰذَا)، بە لگە یە لەسەر ئەوەی ئەوان لەو کاتە دا، ئاگری دۆزەخ دەبینن و دە چنە سوێ، بۆ یە بە ئاماژە ی نزیک ئاماژە ی پێ دەکات.

٧- ﴿أَفَسِحْرٌ هَٰذَا﴾، ئایا ئەمە جادوو یە؟ ئەوەی دەبینن و بۆ ئێوە بێنراوە، ئایا جادوو یە؟ یاخود ئەمە هێنانەو یانە بۆ ژیا نی دنیا: ئایا ئەم قورئانە جادوو یە، کە ئێوە بە جادوو ناو دەبەن، ئەو قورئانە ی بە سەرتاندا دەخوێرتێتەو، ئەو قورئانە ی کە سەروش دەکری بۆ موحمەد **سُبْحَانَكَ رَبِّيَ الرَّحْمٰنُ** ئایا ئێوە بە جادوو ی دەزانن؟ دوا ی ئەوەی خوا **سُبْحَانَكَ رَبِّيَ الرَّحْمٰنُ** ئەو دیمە نە ی ڕۆژی دوا ی دەخاتە بەر چاویان، ئنجا دەیانەینێتەو بۆ ژیا نی دنیا، ئایا ئەم قورئانە کە بۆ موحمەد **سُبْحَانَكَ رَبِّيَ الرَّحْمٰنُ** دەخوێرتێتەو ئێوە بە جادوو ی ناو زەد دەکەن، ئایا جادوو یە؟

٨- ﴿أَمْ أَنْتَ لَابْصُرٌ﴾، یاخود ئێوە نابینن، پێم وایه که تەفسیری ئەم ئایەتە، ئاوا بکری پێکت دێتەوه، چونکه ئەوەنده بینیمه هەموو توێژەرەوانی قورئان وایان لێکداوه تەوه، که ئەمە هەر دواندی خواپە سَلَامٌ عَلَيْهَا بۆ کافەرەکان لە پڕۆزی دواپی دا، بەلەم پێم وایه ئەوەی دەفەرموێ: ﴿هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنتُمْ بِهَا تُكْذِبُونَ﴾، ئەمە ئەو ئاگرەیه که ئێوە بە درۆتان دادەنا، ئنجا دێتەوه بۆ ئێره بۆ دنیاو دەفەرموێ: ﴿أَفَسِحْرٌ هَذَا﴾، ئایا ئەمە، ئەم قورئانەیه بەسەرئاندا دەخوێندێتەوه بۆ موحەممەد سَلَامٌ عَلَيْهَا دابەزێتراوه، جادووویه؟ ﴿أَمْ أَنْتَ لَابْصُرٌ﴾، یاخود ئێوە نابینن، ئێوە عەقڵی خۆتان بەکارناهیئن؟

بۆیه ش پێم وایه که مەبەست له (هَذَا) قورئانە، نەك دۆزەخ، چونکه پێشی دەفەرموێ: ﴿هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنتُمْ بِهَا تُكْذِبُونَ﴾، ئنجا ئەگەر مەبەست دۆزەخ و، ئاگرەکی بووایه، دەیفەرموو: (أَفَسِحْرٌ هَذَا)، ئایا ئەم دۆزەخە، ئەم ئاگرە، جادووویه، یاخود ئێوە نابینن، بەلەم که دەفەرموێ: ﴿أَفَسِحْرٌ هَذَا﴾، ئەوه هیناوانیەوه بۆ ژبانی دنیا، ئایا ئەم قورئانە که بەسەرئاندا دەخوێندێتەوه و باسی پڕۆزی دواپی دەکات، باسی سزایەک دەکات که چاوه‌ڕێتان دەکات، ئەگەر لەسەر کوفر بەردهوام بن، ئایا ئەم قورئانە جادووویه، یاخود ئێوە نابینن بە چاوی عەقڵ و دڵ نابینن؟!

٩- ﴿أَصْلَوْهَا﴾، واتە: بیچنەتی و تیشیدا سزا بدرێن، چونکه (صَلَّى)، بریتیه له ئاگر تێبەردان و داگیرساندن، دەگوترێ: (صَلَّى بِالْمَازِ بُلَى سَهَا)، واتە: پێتیهوه گرفتار بوو، ئنجا خوا ئەیفەرمووه: (ادْخُلُوهَا)، که وشە (ادْخُلُوهَا)ش له شوێنی دیکەدا هاتوه، بەلکو لێره دەفەرموێ: (أَصْلَوْهَا)، بیچنەتی و پێشی بسووتێنن، (صَلَّى)، تەنیا ئەوەنده نیه بچنە نێو ئاگر، بەلکو ئەوهیه که به شێوهیهکی تایبەتی لهویدا بسووتێنن، (صَلَّى) جووریک له سووتێنانی تایبەتە، که له هەر چوار دەورهوه ئاگرەکه لێی بدات، وەك عەرەب دەلێن: (شَاةٌ مَّصْلِيَّةٌ)، واتە: سووتاندنێک که له هەر چوار دەورهوه ئاگر لێی بدات و بپیشێترێ.

۱۰- ﴿فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا﴾، واته: خوٲان ٲابگرن، ٲان خوٲان ٲانهگرن، ٲهکسانه بو ئیوه، (سواء عَلَیْکُمْ)، (سواء مُبْتَدَأٌ حَذِیفٌ خَبَرٌ)، (سواء) نیهادوه گوزارهکه ی قرتیناوه، ٲانی: (سواء عَلَیْکُمْ: الصَّبْرُ وَغَیْرُهُ، وَغَیْرُ الصَّبْرِ)، خوٲان ٲابگرن ٲان خوٲان ٲانهگرن، ٲهکسانه لهسه ر ئیوه خوٲاگرتن و خوٲانهگرتن.

۱۱- ﴿إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، به دلنٲایی ئیوه بهس سزای ئهوهتان دهدرٲتهوه که دهتانکرد، ئهمه ٲاساودانهوهی ئهوهٲه: بوٲی خوٲاگرتن و خوٲانهگرتن، ههٲکردن و ههٲلنهکردنٲان، ٲهکسانه له دۆزه خداو ههروهک ٲهکن؟ ئنجا خوای کارزان ئهوه بهوه ٲاساو دهداثهوه، ٲاخود بهوه هوکار دۆزی (تعلیل)ی بو دهکات، چونکه خوٲاگری لهسه ر ناٲهحهٲیی کاتیٲک سوودی دهٲی، که له دنٲادا خوٲاٲگری له ٲٲناوی ئهوهدا که ٲاداشتت دهست بکهوٲی، بهلام خوٲاگرتن لهسه ر ئازارو سزا له ٲوژی دواٲی دا، هیچ ئیمتٲازٲکی نیه، بهسه ر خوٲانهگرتندا، بهلٲی ئهگهر له دنٲادا خوٲاٲگری لهسه ر ناٲهحهٲیی له ٲٲناوی ئهوهدا که ٲاداشتت دهست بکهوٲی، بهدلنٲایی خوٲاگرتن باشته ره له خوٲانهگرتن و، ههٲکردن باشته ره له ههٲلنهکردن، دان بهخوٲاگرتن باشته ره له دان بهخوٲا نهگرتن، بهلام ئهوه له دنٲادا، ئهگهرنا له ٲوژی دواٲی دا له نیو ئاگرو له سزای خوادا، ههٲکردن و ههٲلنهکردن، مهدارکردن و مهدارنهکردن، دان بهخوٲاگرتن و دان بهخوٲانهگرتن، ههروهک ٲهکن.

ئنجا که دهفهرموٲی: ﴿إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، چونکه له ههندیٲک شوٲٲاندا دهفهرموٲی: ﴿بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، بهلام لیسه (ب)ی نهخواوته سهه، بوٲی؟ (وَعْدِي تُجْزَوْنَ إِلَى ﴿مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ لِيَشْمَلَ الْقَصْرُ مَفْعُولُ الْفِعْلِ الْمَقْصُورِ، أَيْ: تُجْزَوْنَ مِثْلَ عَمَلِكُمْ لَا أَكْثَرَ مِنْهُ، فَيَنْتَفِي الظُّلْمُ عَنْ مِقْدَارِ الْجَزَاءِ، كَمَا انْتَفَى الظُّلْمُ عَنْ أَصْلِهِ)، بوٲه وشه ی (تُجْزَوْنَ)، تٲٲهٲی ٲٲکراوه بو ﴿مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، بهٲی (ب) بو ئهوهی کورت ههٲلٲانهکه ئهو واتاٲه بکهٲهنی، که ئیوه چٲتان کردهوه، ٲٲک وهک کردهوهکه ی خوٲان سزا دهدرٲنهوه، نهک زیاتر، کهواته: ستهم له ئهندازه ی سزاهکه لادهبردٲی، ههروهک چوٲ له ئهصلهکهشی لابراوه،

لە ئەصْلدا سزايەكە پەر بە پىستى خۇتانه، ئەندازەكەشى زياتر لە كردهوئى خۇتان نىه، سزايەكە پىك پەر بە پىستى كردهوئى خۇتانه، هەرەك چۆن لە ئەصْلدا سزادانەكە پەوا بوو، ئەندازەكەشى پىك پەر بە پىستەو، زياتر نىه لە كردهوئى خۇتان.

خو بە لوتف و كەپەمى خۇي يارمەتییان بدات، كە بە شىوئەك بژین، لەسەر كردهوئى كاھان پاداشت بدریینهو، جم و جۆل و كردارو چالاكىی وامان هەبن، چ لە پەيوئەندییان لەگەل خوادا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**، چ لە پەيوئەندىي و لە جم و جۆلمان لەگەل خەلگدا، كە بەهەرەمەند بین لە جم و جۆلە كاھان ئەك زەرەرمەند بین و، پاداشت بدریینهو ئەك سزا بدریین.

خو بە لوتف و كەپەمى خۇشى يارمەتییان بدات، زياتر لەو فەرمايشته موبارەكەي حالىي بین و، پاشانىش تەوفاقیان بدات كە حالىي بوونەكەش لە خۇماندا بکەينه حال، خو زياتر زانییمان پى بېهخشی لە کتیبەكەي خۆیداو، دوايش يارمەتییان بدات زانینهكەشى بگۆرین بۆ توانین، هەم لە چوارچێوهي خۇماندا، خۇمانی پى تیبگەيەنین و پىبگەيەنین، هەم يارمەتییان بدات و، دەستمان كراو بکات كە دەورووبەريشمان تى بگەيەنین و پىبگەيەنین، بە دلتیایی کتیبی خواو فەرمايشتی خوا، پرە لە نوورو بەرەكەت، بەلام بىگومان دەبى مسؤلان حەرەكەتي بەرەو لا بکات، وەك گوتراو: (لە تۆ حەرەكەت و لە خوا بەرەكەت)، خوا ئەو حەرەكەتە راست و بە سوودەمان پى بدات، بۆ ئەوئى سەرەنجام حەرەكەتەكەمان هۆكاری ئەوئى كە بەرەكەتي خوای پەرورەردگاریشمان چنگ بکەوئى.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی دووهم

پیناسہ ی تہم دہرسہ

ئەم دەرسە دوازدە ئايەتەو ئايەتەکانی: (۱۷ - ۲۸) دەگریته خوئی، لەم دوازدە ئایەتەدا، خوا **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ** باسی سەرەنجامی پرخیرو بەرەکەت و، بەختەو هەری پارێزگارانی دەکات، لە پوژی دوايیدا، کە سەرەنجام لە میانانی باسکردنی سەرەنجامی پارێزگارەدا، بازە لە نازو نەعمەتەکان خراوەروو:

- ۱- نیشتەجی بوون له نیۆ باخ و نازو نیعمەتی بەردەوام و ھەمیشەییدا.
- ۲- شادمانبوون و چیژوەرگرتن له بەخشی خوا.
- ۳- پارێزراڤان له کلپەیی ئاگری دۆزەخ.
- ۴- ئۆشی گیانتان بێ، پێ گوترانیان و، خواردن و خواردنەوهکانیان که ئۆشیان دەکەن، هیچ دەرەنجام و دەرکەوتەیی خراپیان نابێ، بە پێچەوانەی خواردن و خواردنەوهی دنیاوه.
- ۵- پالداڤانەوهیان لەسەر تەخت و قەنەفەیی له تەنیشت یەک و پێز بوو.
- ۶- جووتکرانیان له گەڵ ئافەرەتانی قەشەنگدا.
- ۷- پێکەوه کۆکردنەوهیان له گەڵ رۆڵەو وەچەکانیاندا، بێ ئهوهی له کردەوهیان کەم بکریتهوه.
- ۸- زێدەیی پێدانیان له میوه، گوشتی دڵ پەسندیان، واتە: بەردەوام بۆ زیادکردنیان لهو خۆراکانەیی حەزیان پێدەکەن.
- ۹- پێکەوه نۆشکردنی مهی (شەراب) بێ ئهوهی قەسەیی پووچ و گوناھی تێدابێ.
- ۱۰- خزمەتکرانیان له لایەن کورانی پاک و جوانی وەک گەوهەری شێردراوهوه.

۱۱- پیکه وه یادکردنه وهی ژیا نی دنیا یان و، یادکردنه وهی چاکه ی خوا به سهریانه وه، که راسته ری کردبوون و وای لی کردبوون نه هلی تا عت و چاکه بن.

﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَيَعْمُرُونَ﴾ ۱۷ ﴿فَكَفَّهِنَ بِمَا كُنَّ يَكْتُمْنَ﴾ ۱۸ ﴿كُلُوا وَأَشْرَبُوا وَهَنِيئًا يَمَازُكُنَّ تَعْمَلُونَ﴾ ۱۹ ﴿مُتَّكِئِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ﴾ ۲۰ ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ قُلْنَا لَهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ وَمَا كُنْتُمْ مِنْهُمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ﴾ ۲۱ ﴿وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِفِكَهٍ وَلَحَرٍ مَّاءٍ شَهْوٍ﴾ ۲۲ ﴿يَنْزِعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَوْنُ فِيهَا وَلَا نَائِبٌ﴾ ۲۳ ﴿وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكَوْنٌ﴾ ۲۴ ﴿وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ﴾ ۲۵ ﴿قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُتَشَفِّعِينَ﴾ ۲۶ ﴿قَالَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَّعْنَا عَذَابَ السَّمُورِ﴾ ۲۷ ﴿إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ﴾ ۲۸ ﴿

مانای دهقا و دهقی تایه ته کان

{به دنیایی پاریزکاران له نیو باخ و گولزاران و، نازو نیعمه تی به رده وام دان
 ﴿۱۷﴾ به هوئی نه وه وه که په روه ردگاریان پییداون، شادمان و په روه ردگاریان له
 نازاری کلپه (ی ناگری دوزه خ) پاراستوون ﴿۱۸﴾ (پیان ده گو ترئ:) بخون و بخونه وه
 تاسو وده و بی گرفت (نوشی گیانتان بی) به هوئی نه وه وه که له ژیا نی دنیا دا
 ده تانکرد ﴿۱۹﴾ له سهر ته تخت و قه نه فه ریزبو وده کان، پالیا ندا وده ته وه، هه روه ها
 ئافره تانی سپی و ساف و چاو گه و ره و گه شمان کردوونه ها و سه ریان ﴿۲۰﴾ نه وانه ش
 که پروایان هینا وه، وه چه که شیان به پروا وه شوئی تان که و ته وه، وه چه که بانیان پیوه
 په یوه ست ده که ین و، پیکه وه کو یان ده که ینه وه وه، هیچ شتیکش له کرده و یان
 که م ناکه ینه وه، هه ر مروقه بارمته ی نه وه یه که وه ده ستی هینا وه ﴿۲۱﴾ به رده وام

لە ميوەو گوشتىك كە ئارەزووى دەكەن، بۇيان زېدە دەكەين ﴿۲۲﴾ لەویدا (لە بەهەشت دا) پەرداخ (ی مەى) لە يەكدى وەردەگرن، كە نە قسەى پووچى تېدايە نە (ھۆكاری) گوناھاربوون ﴿۲۳﴾ نەوجەوانىكى خۇيان (بۆ خزمەتکردن) بەسەریانەو دەگەرپن، وەك گەوھەرى شېردراوہ (ی ئىو قۇزاخەى پاک و جوان) ن ﴿۲۴﴾ (لەویدا) ھەندىكىان بە پرسپار لە يەكدى کردنەو پوويان لە يەكدى کرد ﴿۲۵﴾ گوتيان: بېگومان ئېمە پېشتەر لە (دنیدا) لە ئىو كەس و كارماندا بېمدار بووين (لە سزای خوا) ﴿۲۶﴾ ئنجا خوا چاكەى لەگەلدا كرىن و لە ئازارى گرەبا (ی دۆزەخ) چەپالەى داین ﴿۲۷﴾ بە دنىايى ئېمە پېشتەر بەردەوام لىى دەپاراینەو، مسۆگەر ئەویش بەس خۆى چاكەكارى بە بەزەيەه ﴿۲۸﴾.

شىكردنەوہى ھەندىك لە وشەكان

(وَنَعِيمُ): (النَّعِيمُ: النُّعْمَةُ الْكَثِيرَةُ الدَّائِمَةُ، وَالنُّعْمَةُ: الْحَالَةُ الْحَسَنَةُ)، (نَعِيمٌ)، واتە: خىرو خۇشى و چاكەى زۆرو بەردەوام، (نُعْمَةٌ): برىتيە لە حالەتتىكى باش، حالىك كە مرووف پىى باش و پەسند بى.

(فَكَهَيَّ): (فَكَهَيَّ، يَفْكُهُ، فَكَّاهَةً: كَانَ طَيِّبَ النَّفْسِ مَزَاحًا)، (فَكَهَيَّ، يَفْكُهُ، فَكَّاهَةً)، ئەو كەسەى حالەتى دەروونىى خۇش بى و، قسەى خۇش و سوعبەت بكات، وای پى دەگوترى، (فَكَاهَةً)، يانى: قسەى خۇش و سوعبەت پىكەوہ كردن، (تَفْكُهُ مِنْهُ: تَعَجَّبَ)، سەرى لىى سوزماو، (تَفْكُهُ بِالشَّيْءِ: مَتَّعَ بِهِ وَتَلَذَّذَ)، چىژى لە شتەك وەرگرت و لىى بەھرمەند بوو، (وَالْفَاكَةُ: النَّاعِمُ الْعَيْشَ)، (فَاكُهُ): كەسىكە ژيانەكەى پرخىرو خۇشىى بى، (نَاعِمٌ)، يانى: نەرم پىچەوانەى زېرە، دەگوترى: ژيانەكەى زېرە، يانى: نارەحەتە، يان: ژيانەكەى نەرم و نىانە، واتە: خۇش و بەچىژە.

(هَبَيْتُ): (هَنَا فُلَانٌ، يَهْنَأُ هَنْئًا، أَي: أَعْطَاهُ طَعَامًا، وَهَنَا الطَّعَامُ الرَّجُلَ: سَاعَ لَهُ وَلَذَّ لَهُ، وَالْهَنِيءُ وَالْمُهْنَأُ وَطَعَامٌ هَنِيءٌ: سَائِغٌ)، (هَنَا فُلَانٌ، يَهْنَأُ هَنْئًا، أَي: أَعْطَاهُ طَعَامًا)، واتە: خواردنێکی دایە، (هَنَا الطَّعَامُ الرَّجُلَ)، واتە: خواردنە کە بۆ پیاووە کە خۆش و پەسەند بوو، (سَاعَ لَهُ وَلَذَّ لَهُ)، بە ئاسانی لە گەرۆی چووێ خوارو چێژی لێ وەرگرت، (الْهَنِيءُ وَالْمُهْنَأُ وَطَعَامٌ هَنِيءٌ)، ئەمە هەمووی یانی: (سَائِغٌ)، واتە: خواردنێک بە خۆشی لە گەرۆو بچیتە خوار.

بەلام پاست نیه کە وشە (هَبَيْتُ)، بەس ئەوەندە بگەیهنێ کە خواردن، یان خواردنەو بە ئاسانی لە گەرۆو بچیتە خوار، بەلکو (هَبَيْتُ) ئەوەیە سەرەنجامیشی باش بێ، واتە: خواوەنە کە یێی بەهرەمەند بێ و پێی ناپەرەحت نەبێ، بە پێچەوانەی هی دنیاو، کەسێک پاروویە کە لە خۆی زیاتر بخوات، پێی ناپەرەحت دەبێ، ئەگەر کەمیش بێ، هەست بە برسیتی دەکات، هەرۆهەا بۆ خواردنەوێش هەروا.

(مُتَكِينٌ): (الْمَتَكَا: الْمَكَانَ الَّذِي يُتَكَا عَلَيْهِ، وَالْمِحْدَةُ)، (مُتَكَا): ئەو شوێنە پالی لێ دەرێتەو، شانی لێ دادەدرێ، هەرۆهەا (مِحْدَةُ)، ئەو سەرین و بآنجهش کە شانی وی دەرێ، پێی دەگوترێ: (مُتَكَا)، (إِتْكَاء)، بە کوردیی دەبێتەوێ شاندان و پالداڵەو، کە عادی کە سانی کە ژۆر ئاسوودە و ئیسپراحتەن و لە خۆشی و شادی دان.

(سُرُرٌ مَّصْفُوفَةٌ): (سُرُرٌ) تەختەکان کۆی تەخت (سُرُرٌ)، (السَّرِيرُ: الَّذِي يُجْلَسُ عَلَيْهِ مِنَ السُّرُورِ، وَجَمْعُهُ أَسِرَّةٌ وَسُرُرٌ)، (سُرُرٌ): ئەو تەختە کە مرووف لە کاتی دڵخۆشیدا، لەسەری دادەنیشی، کۆیە کە (أَسِرَّةٌ) و (سُرُرٌ)، (سُرُرٌ)، ئەو تەخت و قەنەفە کە مرووف لەسەری دادەنیشی، یاخود لەسەری رادەکشێ، (مَّصْفُوفَةٌ)، (صَفٌّ): ئەوەیە کە چەند شتێک بەهێلێکی یە کسان لە پەنای یە کدا دابنێن، (مَّصْفُوفَةٌ)، پێکەو پێزکراو.

(وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ): ئافرەتانی سەپى چاۋگەش و چاۋگەرەمان كرده ھاوسەرەيان، چونكە (وَزَوَّجْنَاهُمْ)، مادام بە (ب) بەركارى خواستو (وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ، أَي: قَرْنَاهُمْ)، واتە: لەگەڵ واند كردهمانە ھاودەم و ھاوپازو ھاونشین، لە بەھەشتى نىكاح و مەرەكردن نىيە، ئەگەر مەبەست پىي نىكاح بایە، دەیفەرموو: (وَزَوَّجْنَاهُمْ حُورًا عِينًا)، ئافرەتانی سەپى چاۋگەش و گەرەمان لى مەرەكردن، بەلام لە بەھەشتى مەرەكردن نىيە، ئەوھى خواى پەرورەدگار پىيان دەدات، ھەلالى خۆيانە، بى ئەوھى پىويستى بە گرىبەستى نىكاح بىن، كە ئەوھ بەس بۆ ژيانى دنيا پىويستە، (حُور: جَمْعُ أَحُورٍ وَحَوْرَاءَ، وَالْحَوْرُ: ظُهُورٌ قَلِيلٌ مِنْ بَيَاضِ الْعَيْنِ فِي سَوَادٍ، وَذَلِكَ نَهْيَةٌ الْحُسَيْنِ فِي الْعَيْنِ) (حُور) كۆى (أَحُور) و (حَوْرَاء) ھ، (حَوْر): برىتبە لە دەرکەوتنى كەمىك لە سىننە لە چاودا لە ئىو رەشايەكى زۆردا، ئەوھش ئەوپەرى جوانىيە لە چاودا، ئەوھش بۆ چوونى ئەو زانايەيە.

گەنگ ئەوھىە خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** دوو وشەى بەكارھىناون: (حُور) و (عِين)، ئنجا من واى تىدەگەم كە (حُور) كۆى (حَوْرَاء) ھ بۆ ئافرەتان و، كۆى (أَحُور) ھ بۆ پىياوان، دەرگەپتەوھ بۆ وەسفى جەستەيان، واتە: جەستەيان سەپى و سۆلە، (عِين) یش، كە كۆى (عَيْنَاء) ھ، مەبەست پىي چاۋە، ئنجا ھەموو بەشەرەكان ھەز بە سەپى و سافىي دەكەن لە جەستەداو، ھەز بە چاۋى گەرەو جوانىش دەكەن لە دەم و چاۋىشدا، چاۋ زياتر جوانى دەدا، بە پرووى مرووف، بۆيە خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** جەستەيانى بەسەپى و ساف وەسفى كەردوھ و، دەم و چاۋىشيانى بە چاۋى گەش و گەرەو جوان وەسفى كەردوھ.

(وَمَا أَلْنَاهُمْ): لە كەردوھەكەيان ھىچمان لى كەم نەكەردوھ، (لَا تَهُ عَنْ كَذَا يَلْتَكِرُ، أَي: صَرَفَهُ عَنْهُ، وَنَقَضَ حَقًّا لَهُ)، (لَا تَهُ عَنْ كَذَا يَلْتَكِرُ)، بە دوو واتايان ھاتوھ: أ- (صَرَفَهُ عَنْهُ)، لەو كارەى لايدا، ب- (نَقَضَ حَقًّا لَهُ)، مافىك كە ھەيىوو مافەكەى نەدايەو لىي كەمكەردوھ، ئنجا وشەى (أَلْنَاهُمْ) كە بە (لَا تَهُ وَأَلَاتٍ) ھاتوھ، وەك لە سوورەتى (الحجرات) دا دەفرموى: ﴿لَا يَلْتَكِرُ﴾ ١٤، ئەمە لە (لَا تَهُ) وە ھاتوھ، بەلام لىرە (وَمَا أَلْنَاهُمْ)، لە (أَلَاتٍ) يەو، ھەردووکیان يانى: (نَقَضَ)، لىي كەمكەردوھ.

ثایا ٲهوه له چیهوه هاتوه؟

(راغب الاصفهانی) ده‌لن: (أَصْلُهُ مِنْ رَدِّ اللَّيْتِ، وَهُوَ صَفْحَةُ الْعُنُقِ)، ږیشه‌که‌ی بریتیه له وه‌رسو‌وپړاندنی مل (لِیْت)، لامل، ٲنجا ٲه‌گه‌ر که‌سیک لاملی له که‌سیک کرد، مانای وایه مافه‌که‌ی لی که‌م کردوٲته‌وه، به‌کورتی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ده‌فه‌رموی: ٲه‌وانه‌ی ږو‌ادار‌ږوون له دنیا‌دا، من‌دال و وه‌چه‌کان‌بشیان به‌ٲیمان‌هوه شوٲیان که‌وتوون، له به‌ه‌شته‌دا، ږٲکه‌وه په‌یوه‌ستیان ده‌که‌ین و کوٲیان ده‌که‌ینه‌وه، له کرده‌وه‌ی باب و دایکیان که‌پله‌یان به‌رزتره، که‌م ناکه‌ینه‌وه، چونکه له عاده‌تی خوا نیه، که‌م کردنه‌وه، به‌لکو خوا له به‌خششی خوٲی بو هی ږول‌وه من‌داله‌کانیان زیاد ده‌کات و، ٲه‌وان به‌رز ده‌کاته‌وه بو لای باب و دایکیان، نه‌ک ٲه‌وان داگریٲه خوار بو لای ٲه‌وانه‌ی له خوارین.

(رِهْنُ): بارمته، (الرَّهْنُ: مَا يُوضَعُ وَثِيقَةً لِلذَّيْنِ، وَالرَّهَانُ مِثْلُهُ، لِكُنْهٖ يَخْتَصُّ بِمَا يُوضَعُ فِي الْخِطَارِ، رِهْنٌ وَرِهْنَةٌ، فَعِيلٌ مَعْنَى فَاعِلٍ، أَي: ثَابِتَةٌ مُقَيَّمَةٌ، أَوْ مَعْنَى مَفْعُولٍ أَي: مُقَامَةٌ فِي جَزَاءٍ مَا قَدَّمَ)، (رَهْنُ): به‌کوردی ده‌بیٲه بارمته، بارمته‌ش ٲه‌وه‌یه له به‌رانبه‌ر قهرزیک‌دا داده‌نری، (رِهَانُ) یش به‌هه‌مان شو‌یه، به‌لام (رِهَانُ) زیاتر بو ٲه‌وه‌یه: ږٲشېرکٲیه‌ک ده‌کری هه‌ردووکیان ٲه‌ندازه‌یه‌ک، ږاره‌یان شٲیک داده‌نن، ٲنجا هه‌ر کامٲکیان ږدی‌ه‌وه، هه‌ردووکیان ده‌بات، هه‌م هی خوٲی و، هه‌م هی به‌رانبه‌ره‌که‌شی.

وشه‌ی (رِهْنٌ، وَرِهْنَةٌ)، ین له‌سه‌ر کٲشی (فَعِيلٌ) ه، به‌مانای بکه‌ر (فَاعِلٌ) ه، واته: چه‌سپاوو به‌رده‌وام، یاخود له‌سه‌ر کٲشی (فَعِيلٌ) ه، به‌مانای به‌رکار (مَفْعُولٌ) ه، واته: به‌رده‌وام‌کراوو چه‌سپٲنرو، له به‌رانبه‌ر ٲه‌وه‌دا که‌کردوویه‌تی، **﴿كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ﴾**، واته: هه‌ر مروٲه بارمته‌ی کرده‌وه‌کانی خوٲیه‌تی.

(وَأَمْدَدْنَاهُمْ): (أَصْلُ الْمَدِّ: الْجَرْ، مَدَدْتُهُ فِي غِيٍّ، وَأَمْدُ الْجَيْشِ مَدَدٌ، وَالْإِنْسَانُ بَطْعَامٌ، وَالْإِمْدَادُ فِي الْمَحْبُوبِ، وَالْمَدُّ فِي الْمَكْرُوهِ)، (إِمْدَادٌ) له (مَدٌّ) وه‌ه هاتوه،

(مَدَّ): بە مانای ڕاکێشان و تێنووسان دێ، دەگوترێ: (مَدَدْتُهُ فِي عَيْهِ)، واتە: لە گومرایی و سەرگەردانییەکیدا پستم بۆ درێژ کرد، (أَمَدُ الْجَيْشِ مَدٌّ)، هاوکاری سوپایەکی کرد، زێدەیییم بۆ نارد، (أَمَدُ الْإِنْسَانِ بِطَعَامٍ)، واتە: خواردنم بۆ مرووف زیاد کرد، (إِمْدَاد)، لە شتی خۆشویستراودا بە کاردێ و، (مَدَّ)، بە زۆری وایە لە شتی ناخۆشویستراو و خراپدا بە کاردەهێنێ، (مَدَّ لَهُ)، یانی: لە خراپدا بۆی زیاد کرد، بە لَام (أَمَدُهُ، أَمَدَدْنَاهُمْ)، واتە: لە چاکەدا بۆی زیاد کرد، بۆمان زیادکردن.

(عِلْمَان): (جَمْعُ غَلَامٍ، أَي: طَارُ الشَّارِبِ)، (غِلْمَان) کۆی (غَلَام) ه، (غَلَام)، کورێکی گەنجە کە تازە سمیلێ خەق دابی، یانی: لە سەرو حەدی بالغوون دابی.

(لَوْلَوْ مَكْنُونٌ): دەگوترێ: (تَلَأَ الشَّيْءُ: أَي لَمَعَ، لَمَعَانَ اللَّوْلُو)، درەوشایەوه وەک چۆن گەوهەر دەدرەوشیتهوه، (مَكْنُونٌ) یش، بە مانای شێردراوه (مَخْزُونٌ، أَوْ مَسْتَوْرٌ)، واتە: هەڵگیراو، یاخود پەنھانکراو، دێ، (الْمَكْنُ: بَيَضُ الصَّبِّ، الْكِن: مَا يُحْفَظُ فِيهِ الشَّيْءُ، بَيَضُ مَكْنُونٍ، أَي: مَسْتَوْرٌ أَوْ مَحْفُوظٌ)، (مَكْنُ): بە هێلکە ی (صَبِّ)، دەگوترێ واتە: بزەمژە، (كِن)، هەر شتیکە شتیکی تیدا پەنھان دەکری و دەشاردریتهوه، کە پەنگە (کون) ی کوردیییش هەر لە (كِن) ی عەرەبییەوه هاتبێ، (بَيَضُ مَكْنُونٍ)، واتە: هێلکە ی پەنھانکراو.

(مُسْتَفْقٍ): بێم هەبووان، (الإشفاق) ترسان لە گەڵ بەزەبیدا، (الإشفاقُ: عِنَايَةٌ مُخْتَلِطَةٌ بِخَوْفٍ، لَأَنَّ الْمُشْفِقَ يُحِبُّ الْمُشْفَقَ عَلَيْهِ، وَيَخَافُ مَا يَلْحَقُهُ، مِنَ الشَّقِي: وَهُوَ إِخْلَاطُ النَّهَارِ بِسَوَادِ اللَّيْلِ)، (إشفاق): بریتیه لە پەرۆش بوونیکی تیکەڵ لە گەڵ ترسدا، چونکە بابای (مُشْفِقٍ)، ئەو کەسە ی شەفەقەتی بەرانبەری هەیه، خۆشیدەوێ، بە لَام دەشترسی لەوێ ناپەرەحەتیی و گرفتارییەکی تووش بێ، ئەویش لە ئەصلدا لە (شَقَقٌ) هەهاتو، کە بریتیه لە تیکەڵیی پووناکیی پۆژ لە گەڵ تاریکیی شەودا، کاتێ خۆر ئاوا دەبێ، بە عەرەبیی دەلێن: (الشَّقَقُ الْأَخْمَرُ)، زەرەدە پەر، کوردەواریی دەلێن: تاریک و پوونیی بەیانی، هەرۆهەا بە هی دوا

نويژى شيوان و دواي خورناوا بوونيش ده لىن: بوللى ئىوارى، واتە: تاريكىي و پرووناكىي تىكەل، جارى تەواو تاريك نەبوو، بەلام پرووناكىي پوزىش بەرەو كوتايە، (إشفاق) یش، بریتە لە دوو شتى تىكەل، بەزەيى و پەرۆش ھەبوون بەرانبەر بە كەسەك، ھەروەھا ترسانىش، بەزەيى بەرانبەرى ھەبە لە ئەنجامى خۆشويستنى دا، ترسيشى بەرانبەرى ھەبە كە نازەحەتتى تووش بىي.

(عَذَابُ السَّمُومِ): واتە: ئازارى گرەبا، (السَّمُومُ: الرِّيحُ الحَارَّةُ الَّتِي تُوْثِرُ تَأْثِيرَ السَّمِّ)، (سموم)، ژەر، ھەروەھا (سَمُوم): ئەو گرەبا گەرمەيە، كە وەك چۆن ژەر كاريگەريى خراپ لەسەر جەستەي مرووف دادەنى، ئەو گرەبا گەرمەش ئاوا كاريگەريى تى دەكات، ھەندىكىش گوتوويانە: (السَّمُومُ: الرِّيحُ الَّتِي تَدْخُلُ مَسَامَ الْجِسْمِ)، ئەو گرەبا گەرمەيە كە دەچىتە نيو كونەكانى جەستەو.

(الْبَرْءُ الرَّجِيمُ): (بَرْ) و (بَار)، ھەردووکیان بە مانای (چاکە كار) دین و، چونكە (الْبَرْ: تَوَسَّعَ فِي فِعْلِ الْخَيْرِ)، (بَرْ): بریتە لە فراوانیى لە چاکەكارىیدا، ئەويش لە (بر) ھو ھاتو، (الْبَرْ وَالْبَحْرُ)، (بَحْر): ديارە دەريايە، (بر) یش، واتە: وشكانی و بيابان كە فراوانە، ئنجا (بَرْ)، يانی: فراوانیى لە چاکەكارىیدا، (الْبَرْ)، واتە: بابايەكى چاکەكار كە چاکەي فراوان دەكات.

ھەلبەتە لىرەدا: (الْبَرْ الرَّجِيمُ)، ھەردووکیان دوو سيفقە خوان **بەردەدەردە** واتە: چاکەكار و، چاکە فراوان و، بە بەزەيى بەردەوام.

مانای گشتیی تایه تەکان

له ئایه تەکانی پیشوودا، دواى ئەوهى خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** سویندى به پینج شتان خوارد، له سەر ئەوه که: سزاو ئازاری پهروه دگارت هەر دى و، پرووده دات و هیچ بهر په رچدانه وهى نیه، بۆ بیروایان و خراپه کاران، باسی چەند دیمه نیک له سزاو جهز بهی خواى کرد بۆ بیروایان له پۆژى دواى دا، ئنجا وهک عاده ق قورئان که هه میسه خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ترس و ئومید پیکه وه باس ده کات، سزاو پاداشته کهى پیکه وه باس ده کات، سزای بۆ بیروایان خراپه کارو، پاداشتیشى بۆ پروادارانى پارێزکارو چاکه کار، دپته سەر باسی ئەو پاداشتهى که بۆ پارێزکارانى داناهه، که بیروایان به بهردۆدانه ران (مُكَذَّبِينَ) و، پروادارانیش به پارێزکاران (مُتَّقِينَ)، پارێزکاران ناویان دینى، بابای پارێزکاریش ده بى پیشى خوێ له کوفر بپارێزى تووشى نه بى و، پیچه وانەى کوفر هه لڤگرى، که ئیمانە، ههروه ها خوێ له شیرک بپارێزى و پیچه وانەى شیرک ته به نه نى بکات، که بریتیه له خوا به په کگرتن، ههروه ها خوێ له سه ره پچى و لادان بپارێزى و، پیچه وانە کهى که بریتیه له فه رمانه رى و چاکه کارى، بکاته پیشه، که واته: (مُتَّقِينَ)، ئەوانه ن که خوێان پاراستوه له هه موو ئەو شتانهى خوا پى ناخوشتن، هه ره له کوفرو شیرک و گوناوه سه ره پیچه وه بگره تاکو هه ر شتى دیکه، که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** پى ناخوشته و پیغه مبه رى خوا **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** پى ناخوشته، ده فه رموى:

﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُُنٍ﴾ به دلنایى پارێزکاران له ئیو باغ و گول و گولزاره کان و له ئیو نازو نيعمه ق به رده وامدان، (جَنَّاتٍ) کوى (جَنَّةٍ) یه، واته: باغ و بیستان و گول و گولزار، (نَعِيمٍ) له (نِعْمَةٌ) وه هاتوه، (نِعْمَةٌ) واته: (الْعَالَةُ الْحَسَنَةُ)، حاله تىکى باش، (نَعِيمٍ): له سەر کیشى (فَعِيلٌ)، نازو نيعمه تىکى به رده وام و زۆره، هه م زۆر بى، هه م به رده وامیش بى و کوتایى نه یه ت.

پیشی وهک سهردپږ خوای به‌خشهر ده‌فه‌رموئ: له نیو باغ و گول و گولزاردان و، له نیو نازو نیعمه‌تی به‌رده‌وامدان.

دوایی خوا **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** باسی تاک تاک و پیکهاته‌کافی ئەو نازو نیعمه‌ته ده‌کات، وهک له پیناسه‌ی ده‌رسه‌که‌دا گوته‌مان، که سه‌رجه‌م یازده نیعمه‌تن، ده‌فه‌رموئ: ﴿فَنَكِيهِنَّ بِمَا آتَيْنَهُنَّ رُبُّنَّ﴾، ئەوه‌ی په‌روه‌ردگاریان پییداون، چێزی لئوه‌رده‌گرن یاخود: پیتی شادمان و دلخووشن، واته: له‌وه‌دا که په‌روه‌ردگاریان پییداون، به‌ خووشی ده‌یگوزه‌رینن و پیتی دلخووشن و شادمانن، (فَاكِيهِنَّ)، خویندراویشه‌ته‌وه: (فَاكِيهِنَّ) و هه‌ردووکیان به‌یه‌ک واتان.

﴿وَوَقَّهِنَّ رُبُّنَّ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾، هه‌روه‌ها په‌روه‌ردگاریان له ئازاری کلپه‌ی دۆزه‌خ پاراستوونی و چه‌پاله‌ی داون، له راستیدا چوونه به‌هه‌شت، چه‌نده‌گرنه‌، پارێزران له‌سزای دۆزه‌خ و له‌ئازارو له‌ئه‌شکه‌نجه‌ی خوا **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** که له دۆزه‌خدا دایناوه، له‌وه‌گرنه‌گرو گه‌وره‌تریسه‌.

﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا﴾، پێیان ده‌گوێری: بخوون و بخۆنه‌وه، (هَنِيئًا)، به‌بی‌گرفت، یانی: خواردن و خواردنه‌وه‌که که ده‌بخوون هیچ‌گرفتی‌نیه، چ له‌کاتی خواردنیدا، چ له‌دوای خواردنی، به‌لام هی دنیا به‌زۆری، هه‌م له‌کاتی خواردنیدا گرفتی هه‌یه، مرقۆ له‌گه‌رووی ده‌گیرێ یان پێخووش‌نیه، یان پیتی ناره‌حه‌ت ده‌ی، هه‌م دوا‌ی خواردنیشی، هه‌ر گرفتی هه‌یه، به‌لای که‌مه‌وه: پاشه‌روکی هه‌یه‌و مرقۆ پیتی ناره‌حه‌ت ده‌ی، به‌لام خواردن و خواردنه‌وه‌ی به‌هه‌شت هه‌م له‌کاتی خواردنیدا، هه‌م له‌دواییشدا بی‌گرفت و بی‌ناره‌حه‌تیین، ته‌نیا چێژ وه‌رگرتنی پووتن.

ئنجا خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُنْزُوا لَكُمْ نِعْمَاتِ اللَّهِ﴾، به‌هو‌ی ئەوه‌وه که ده‌تانکرد، واته: ئەوه‌ پاداشتی کرده‌وه‌ باشه‌کانتانه، دپاره‌ کرده‌وه‌ باشه‌کان و، ئیمان هێنانیشیان،

ئەویش ھەر بەخششی خوا بوون، بەلام بۆیە وادەفەرموی، تاكو ئەوان دڵخۆشبن
كە ئەو ھە کردە دەستی خۆیانەو، بەری پەنجی شانی خۆیان دەخۆن، بۆیەش
ئەو تەعبیرە لە قورئان دا زۆر ھاتو.

﴿مُتَّكِئِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ﴾، پالیان داو ھەو ھەو شانیان دا داو ھەو لەسەر
تەختانیکی پزیکراو، (سُرُر)، کۆی (سُرُر)، ئەویش ئەو تەخت و شوئینە کە
مرووف لەسەری پادەکش، یان لەسەری دادەنیشی بە دڵخۆشییەو، (مَصْفُوفَةٌ)،
پیکەو پزیکراو، ئەو کورسی و قەنەفە و تەختانە بە ھەشتیان لەسەریان
دادەنیشن، لە بەھەشتی دا ھەندیک شوئیان ھەن، لە تەنیش یەکن، لە
شوئنی دیکە دا دەفەرموی: ﴿مُنْقَلِبِينَ﴾، پووبە پووی یە کدی دادەنیشن، ئەمەش
ئەو دەردەخات کە ئەھلی بەھەشتی لە پووی تیکە لای کۆمە لایەتیەو لە
لووتکە دان و، جگە لە شوئنی تاییەتی خۆیان، ھەندیک شوئنی گشتیشیان
ھەن، و پرای ئەو کە میوانی یە کدی دەبن و ھەر کامیکیان دەچن بۆ لای
ئەوی دیکە، ھەندیک جیشیان ھەن، ھەموویان لێیان کۆدەبنەو، وە کچۆن
ئێستا شوئینە گشتییەکان ھەن، باغ و باخچەو، ھەندیک شوئین ھەن، خەلک
لێیان کۆدەبنەو ھەو مولکی گشتین!

ئەو ھەم نەبینو ھە تەفسیرەکان باسی بکەن، بەلام وای تێدەگەم و پرای جیگا
پزیکراو کۆشک و شوئنی تاییەتی ھەر کام لە بەھەشتییەکان، ھەندیک شوئنی
گشتیشیان ھەبن پیکەو لێیان دابنیشن، و پرای ئەو ھە لە کاتیکدا بە میوانی
دەچن، بۆ لای یە کدی و پیکەو کۆدەبنەو، چونکە بە داخەو ھەندیک کەس
بە ھەلە بۆی باسی بەھەشت کراو، وادەزانن: بەھەشتییەکان ھەر کەس
لە جیگا و پزیکراو شوئنی خۆیەتی بە تەن و، ئەگەر بشیانەو یە کدی ببینن
ھەردووکیان بەرەو لای یە کدی دین و لە ئێوە قەدی پزیک دەگەن، دوایی
ھەر کەس دەچیتەو شوئنی خۆی! ئەو ھەم بیستوومە لە ئێوە خەلکدا باو، بەلام
ئەگەر وابن دەبن بەھەشت زیندانی تاکی بئ، ئەگەر ھەر کەسە لە شوئنی

خۆی بێ و، له ئیو قه دی رَییه بگه نه یه کدی!! به لām ئەوهی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باسی دهکات زۆر جیا به له مه، ناشزانم ئەو وینا کردنه له چیه وه هاتوه؟ پهنگه یه کیک له مامۆستانان به هه له له ئایه ته کان تیگه یشتی، به لām خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** لێره ئاوا دهفه رموی: ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍ إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ﴾ (١٧) **الحجر**، هه رچی کینه بوو له سینه کانیا ن ده رمانه ئی ناو داما نرپی و برایانه له سه ر ته ختا ن رووبه رووی یه کدی دانیشتوون، له تهفسیری سووره تی (الصافات) دا با سمان کرد له و دانیشتنا نه دا که پیکه وه داده نیشن، یادی دنیا ده که نه وه، له و یوه یه کیکیا ن ده لی: ئاشنا یه کم هه بوو ده بی چی لێهات بی؟ له و یوه له به هه شته وه ته ماشا دهکات و له دۆزه خدا ده ی دو ئی و قسه ی له گه لدا دهکات!

﴿وَرَفَعْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ﴾، له گه ل ئا فره تانی سپی و سو ل و چاو گه ش و گه وردها، کردمان به هاوسه ر جووتمان کردن، ئنجا ئایا ئەو ئا فره تانه هه ر ئا فره تانی دنیای خویانن، یا خود ئا فره تانی دیکه ن؟ هه ردووکیان ئەگه ریا ن هه یه، به لām ئەوهی له سووره تی (الواقعة) دا هاتوه و خوا پشتیوان بی پتی ده گه ی ن، که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** زۆر به روونی دهفه رموی: ﴿إِنَّا أَنشَأْنَهُمْ إِنشَاءً﴾ (٢٥) ﴿فَعَمَلُهُمْ أَبْكَارًا﴾ (٢٦) **عُرْيَا أَعْرَابًا﴾ (٢٧) لَا صَحْبَ لَیْمِينَ﴾ (٢٨)، که واته: و پرای ئا فره ته دنیایه کان ئەگه ر به ئیما نه وه پیکه وه بووبن، ئا فره تانیکی تاییه تی ش خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بو پیاوانی به هه شت ده یان خو لقی نی، که له تهفسیری سووره تی (الواقعة) دا، خوا پشتیوان بی با سی ئەوه ده که ی ن.**

ئنجا ئەو پرسیا رو ئیشکاله ش که ده کری: خوا با سی پیاوان دهکات، که ئا فره تی جوانی بو خولقاندوون، که خو ریه کانن، ئەدی بو چی بو ئا فره تان با سی ئەوه نه کراوه؟ له هه ندیک له کتیه کانی خو مدا، وه لāmی ئەو پرسیا رو ئیشکاله م داوه ته وه، بو وینه له کتیی: (ئا فره ت و خیزان له سایه ی شه ر یعه تا).

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ﴾، ئەوانەش که پروایان هێناوهو، وەچهو
 پۆله‌کانیشیان بە ئیمانه‌وه شوێنیان که‌وتوون، ﴿لَقَدْ نَأَمُوا ذُرِّيَّتَهُمْ﴾، وەچه‌کانیان
 به‌وانه‌وه په‌یوه‌ست ده‌که‌ین، واته: پێکیان ده‌گه‌یه‌نین و پێکه‌وه کۆیان
 ده‌که‌ینه‌وه، (ذُرِّيَّتَهُمْ)، هه‌م له‌یه‌که‌م و، هه‌م له‌دووه‌میش دا ﴿لَقَدْ نَأَمُوا ذُرِّيَّتَهُمْ﴾
 ، هه‌ردووکیان خۆیندراونه‌وش: (وَذُرِّيَّتَهُمْ)، هه‌ردووکیان خۆیندنه‌وه‌کانیان هه‌ن،
 وه‌چه‌که‌یان و وه‌چه‌کانیان، ﴿وَمَا أَلْتَمَسْنَا مِنْهُمْ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ﴾، هه‌یج له‌کرده‌وه‌یان
 که‌م ناکه‌ینه‌وه، یانی: (مَا نَقْصْنَاهُمْ)، واته: وه‌نه‌بی خوا ^{سوره‌الحجر} له‌کرده‌وه‌ی باب و
 دایکه‌کان که‌م بکاته‌وه، تاکو بیانباته‌وه ئاستی پۆله‌کانیان، به‌لکو پله‌ی پۆله‌کان
 زیاد ده‌کات و ده‌یانبات بۆ لای باب و دایکیان، ﴿كُلُّ أَمْرٍ إِتَاكَ سَبْرًا﴾، (به‌لام
 له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا) هه‌ر که‌سه‌بارمه‌تی کرده‌وه‌ی خۆیه‌تی، واته: با هه‌یج که‌س
 به‌ته‌مای ئەوه‌نه‌بی، که‌به‌هیوای باب و دایکی لێی گه‌ڕی، هه‌ر که‌سه‌
 بارمه‌تی کرده‌وه‌ی خۆیه‌تی، به‌لام خوای په‌روه‌رگار په‌کیک له‌و نعیمه‌تانه‌ی به‌
 به‌هه‌شتییانی ده‌دات، ئەوه‌یه‌که‌له‌گه‌ڵ خزم و که‌س و نیزیکیانی خۆیدا کۆی
 بکاته‌وه.

﴿وَأَمْدَدْنَاهُمْ بِفِكَهٍمْ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ﴾، بۆمان زیاد کردن، زیاده‌یان بۆ ده‌که‌ین
 له‌میوه‌و له‌گۆشتیک که‌ئاره‌زوویانه، پێش‌ی باسی میوه‌ ده‌کات، ئنجا دوایی
 باسی گۆشت ده‌کات، پزیشکه‌کان ده‌لێن: وا باش‌تره‌ پێش‌ی میوه‌ بخورێ، ئنجا
 گۆشت، ئەمه‌ ئاماژه‌یه‌که‌هه‌رچه‌نده‌حاله‌کانی به‌هه‌شت و قیامه‌ت جیان، له‌
 هی دنیا، به‌لام له‌پرووی ته‌ندروستییه‌وه‌له‌دنیا، وابه‌شه‌پێش‌ی میوه‌له‌
 خورپێشی بخورێ، دوایی خواردنی دیکه‌ بخورێ، تاکو ئەو قیامتیانه‌ی له‌میوه‌دا
 هه‌ن، جه‌سته‌لێیان به‌هرمه‌ند بێ، هه‌روه‌ها میوه‌ سووکیشه‌و به‌ئاسانی
 جه‌سته‌ده‌توانی لێی به‌هرمه‌ند بێ.

﴿يَلْبَسُونَ فِيهَا كَاسًا﴾، (کاس)، یانی: په‌رداخێک یان کووپێک که‌شه‌پابی تێدايه‌،
 (گۆب) به‌ (اُغْوَاب)، کۆ ده‌کرێته‌وه‌و، بریتیه‌له‌په‌رداخێک که‌جاری شه‌پابی

تئ نه کرابئ، به لّام که گوترا: (کّاس)، که به (کئوس)، کؤ ده کړیته وه، دیاره شه پرابی تیدایه، ده فرموی: له ویدا په رداخ و کووپی شه پاب له دهستی په کدی وهرده گرن و پرایده کیشن (يَتَنَزَعُونَ)، یانی: (يَتَجَادِبُونَ)، بیگومان هه ر بؤ خوښی و بؤ سوعبت په رداخ له په کدی ده ستین و وهرده گرن، ﴿لَا لَعَوْ فِيهَا وَلَا تَأْنِيْمٌ﴾، به لّام وه ک شه پرابی دنیا نیه، قسه ی پووچ و کرده وهی گونا هبار که ری تیدای: نه قسه ی پووچی تیدا هیهو، نه کرده وهی گونا هبار که ریش، له کاتیک دا شه پاب ده خوڼه وه، له شوینی دیکه ش ده فرموی: ﴿وَلَا يَزِفُونَ﴾ (۱۹) ﴿الْوَاقِعَةِ﴾، هه روه ها ﴿يَزِفُونَ﴾ (۲۰) ﴿الصَّافَاتِ﴾، هه ردو وکیان یانی: عه قلیان له ده ست ناده ن.

﴿وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَّهُمْ﴾، کورانتکی نهوجه وانیش به سه ریا نه وه ده گه پړن، که هی خو یانن (غِلْمَان)، کوی (غِلَام)، کوریکه تازه پیگه یی، ثایا نه وانه کین؟ نه وانه ش واپی ده چی خوی په روه ردگار به تایهت بیان خولقین، بؤ خزمه ق نه هلی به هه شت، وه ک چوڼ خو ریان به تایهت ده خولقین بؤ پیاوani برودار، نهو میرد مندا لانه ش، نهو نهوجه وانه ش به تایهت ده خولقین بهس بؤ خزمه تکردن، نجا ثایا نه وانه چوڼن؟ ﴿كَأَنَّهُمْ لَوْلَوْ مَكُونٌ﴾، وه ک گه وهه ری شیر دراوون، گه وهه ر نه گه ر زور به کار نه هی ترئ و بشارد ریته وه، سپی و سافترو بریقه دار تره.

﴿وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَسْتَأْذِنُ﴾، هه ندیکان پرویان له هه ندیکان کرد، له په کدیان پرسى:

﴿قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلَ فِيْ أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ﴾، گوتیان: تیمه پیشر له نیو کهس و کاری خو ماندا، ترس و بیمان هه بوو و به زه بیمان هه بوو تووشی نا په حه تی بین.

﴿فَمِنْ أَلَلَّهِ عَلَيْنَا﴾، خواش چاکه ی له گه لدا کردین، ﴿وَوَقَّاتَا عَذَابَ أَلْسَمُورٍ﴾، له نازاری گره بای دوزه خ پاراستینی.

﴿إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ﴾، ئیمه پیشتر لای دهپارینهوه (همیشه لای دهپارینهوه که چه پالمان بدات له سزای دۆزهخ) ﴿إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ﴾ (ئەویش وەلامی داینهوه) به دنیایی ئەو زۆر چاکه کاری زۆر به به زهیه. خوا به لوتف و که پهمی خوئی ئیمهش له و که سانه بگێرێ، که ده یانخاته ئیو ئەو نازو نیعمه تهی به هه شته وه.

مه‌سه‌له گرنگه‌کان

مه‌سه‌له‌ی یه‌که‌م:

باسی پارێزکاران و، شه‌ش له‌ نازو نیعمه‌ته‌کانیان له‌ به‌هه‌شتدا کراوه‌:

- ۱- باشت‌ترین خانوو به‌ره‌.
- ۲- شادمان بوون به‌ خه‌ششی خوا.
- ۳- پارێزران له‌ ئاگری دۆزه‌خ.
- ۴- خواردن و خواردنه‌وه‌ی بێ گرفت و به‌چێژ.
- ۵- ئیسپراحه‌ت و پالدا نه‌وه‌ له‌ سه‌ر ته‌خت و قه‌نه‌فه‌ ریزکراوه‌کان.
- ۶- جووتکرانیان له‌ گه‌ڵ قه‌شه‌نگ‌ترینی ئافره‌تان دا.

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ﴿١٧﴾ فَكِهِينَ بِمَا ءَاتَاهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقْنَهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿١٨﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ مُتَّكِئِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٢٠﴾﴾.

شیکردنه‌وه‌ی ئه‌م ئایه‌تانه‌، له‌ جه‌وت بر گه‌دا:

- ۱- ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ﴾، به‌ دله‌یایی پارێزکاران، له‌ نێو باخ و گۆل و گۆلزاره‌کان و، له‌ نێو نازو نیعمه‌ته‌ دان، (مُتَّقِي)، ناوی بکه‌ر (اسْمُ الْفَاعِلِ)ه‌، خۆپارێز، (مُتَّقِينَ)، خۆپارێزان، که‌واته‌: ئه‌وانه‌ خۆیان پارێزگارییان له‌ خۆیان کردوه‌ له‌ دنیا دا، له‌ چی خۆیان پاراستوه‌؟ له‌ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی خوا پێی ناخۆشن، له‌ کوفر، له‌ شیرک، له‌ گونا هه‌و تاوان و خراپه‌، ئایا به‌ چی خۆ له‌ کوفر ده‌پارێزی؟ به‌ ئیمان.

ښه دی به چی خو له شیرک ده پارېزړی؟ به خوا به یه کگرتن (توحید).

ځایا به چی خو له گونا هو سه ریچی و لادن و تاوان ده پارېزړی؟ به فرمان بهیری و تاعهت و پابه ندیی به شه ریعتی خوی پهره ردگاروه، څو جوړه که سانه: ﴿فِي جَنَّاتٍ وَنَعِیمٍ﴾، (جَنّات) و (نَعِیم)، هه ردو وکیان به نه زانراو (نکرة) هاتوون، څه وهش، بو قه به و مه زن پېشان دان (لِلتَّقِیْمِ وَالتَّعْطِیْمِ) ه، چونکه به پیتی سیاق ده زانری جاری وایه شتیک که به نه زانراو (نکرة) دی، بو که م بایه خیبه و، جاری واش هیه بو مه زنی و گوره ییه، به لام څه وه به پیتی سیاق و به سه لیه ده زانری.

خوا دوو و شان باس ده کات: ﴿فِي جَنَّتٍ﴾، له نیو باغ و گو و گو لزاره کاندان، (و نَعِیم)، یانی: (النَّعْمَةُ الْکَثِیْرَةُ)، هه رو هه (نَعِیم)، به مانای نازو نیعمه تیکی به رده وام و نه بر او ده بی کوتایی دی.

۲- ﴿فَنُكَبِّهِنَّ بِمَا ءَلَنَّهُمْ رَبُّهُنَّ﴾، چیژ و هر گرو شادمانن به وهی پهره ردگاریان پیداون، (فَاكِهَیْنِ)، خویندراو یشه ته وه: (فَكِهَیْنِ)، هه ردو وکیان یه ک واتیان هیه، (فَكِهَ وَفَاكِهَ)، (فَاكِهَیْنِ وَفَكِهَیْنِ)، هه ردو وکیان: (وَصُفُّ مِنْ فَاكِهَ كَفَرِحَ، إِذَا طَابَتْ نَفْسُهُ وَسُرَّ) وه سفی که سپکه شادمان و دلخوش بی، که واته: ﴿فَنُكَبِّهِنَّ بِمَا ءَلَنَّهُمْ رَبُّهُنَّ﴾، دوو واتیان ده گه یه نی: أ- شادمان و دلخوشن به وهی خوا پیتی داون. ب- چیژ و هر گرن به وهی څه وه وه که پهره ردگاریان پیداون.

۳- ﴿وَوَقَّعَتْهُمْ رَّبُّهُنَّ عَذَابَ الْجَحِیمِ﴾، پهره ردگاریشیان له نازاری کلپه ی دوزه خ پاراستوونی، له م دوو ځایه ته دا، وشه ی (رَبُّهُنَّ)، دوو باره بو ته وه، پهره ردگاریان، خاوه نیان، چونکه هی یه که میان بو به هر مه ند بوونه و، هی دوو هه میان بو پارېزړانه، یانی: یه که میان (لِجَلْبِ النُّعْمَةِ و)، هی دوو هه میان (لِدَفْعِ النُّقْمَةِ)، یانی: پهره ردگارو خاوه نیانه که نازو نیعمه تی به سه ردا رشتوون، هه رو هه هر څه خاوه و پهره ردگارو شیان که پاراستوونی له سزای کلپه ی دوزه خ، چونکه (جَحِیم)، یه کی که

له ناوه‌کانی دۆزه‌خ و یه‌کیک له وه‌سفه‌کانی ناگری دۆزه‌خیشه، (النَّارُ الْمُتَّجِجَةُ)، ناگری کلّیه سه‌ندو بلّیسه‌ده، که زۆر به‌هێزه.

٤- ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا﴾، (پێیان ده‌گوتری: بخۆن و بخۆنه‌وه بێ گرفت و خۆش. ئەمه له قورئاندا زۆر دووباره ده‌بیته‌وه، یانی: يُقَالُ لَهُمْ)، یان (قِيلَ لَهُمْ)، پێیان ده‌گوتری، یان پێیان گوترا: بخۆن و بخۆنه‌وه (هَنِيئًا: اسْمٌ عَلَى وَزْنِ فَعِيلٍ مَعْنَى مَفْعُولٍ، وَقَعَ وَضْعًا لِمَصْدَرَيْنِ لِفَعْلَيَّ ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا﴾، أَي: أَكَلًا هَنِيئًا وَشَرَبًا هَنِيئًا، (هَنِيئٌ)، له‌سه‌ر کێشی (فَعِيلٌ) ه، به‌لام به مانای (مَفْعُول) ه، بۆته وه‌سف بۆ چاوگی هه‌ردوو‌ک کرداری ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا﴾، بخۆن و بخۆنه‌وه، واته: بخۆن خواردنێکی (هَنِيءٌ) و، بخۆنه‌وه خواردنه‌وه‌یه‌کی (هَنِيءٌ)، (هَنِيءٌ) یش ئه‌وه‌یه مروّف به ئاسانی و به خۆشی بیخوات، دوا‌ییش مایه‌ی ئاسووده‌یی و به‌هه‌ره وه‌رگرتن و چێژ وه‌رگرتنی بێ و، هیچ ده‌رهاو‌یسته‌وه ده‌ره‌نجامی خراپی نه‌بێ، وه‌ک خواردن و خواردنه‌وه‌ی دنیا.

٥- ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، به‌هۆی ئه‌وه‌وه که پێشتر ده‌تانکرد (له ژبانی دنیا‌دا) واته: ئه‌وه‌ پادا‌شتی کرده‌وه‌ی خۆتان، خوا **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبُّ الْعَالَمِينَ** شاره‌زای سرووشتی مروّفه، مروّف پێی خۆشه به ئەندازه‌ی ئه‌وه که په‌نج ده‌دات، گه‌نجیش ببات، گو‌تراوه: ئه‌وه‌ی په‌نج بدات گه‌نج ده‌بات، گه‌نج یانی: خه‌زێنه، مروّف پێی خۆشه ته‌قدیر بکری و بگوتری: تۆ خۆت کارت کرده‌وه خۆت ماندوو بووی، هه‌ر بۆیه وشه‌ی (مُتَّقِينَ)، خۆ پارێزه‌ران، یانی: خۆیان پاراسته‌وه، بۆیه چوونه نیو نازو نیعمه‌ته‌وه‌وه، ئه‌و خواردن و خواردنه‌وه بێ گرفت و بێ سه‌ره‌نجام خراپه‌یان، پادا‌شتی ئه‌وه‌یه که ده‌یانکرد له کرده‌وه‌ی باش، که باشترین کرده‌وه‌ی باش بریتیه له ئیمان، دوا‌یی به‌ندایه‌تی بۆ خوا، ئنجا کرده‌وه‌کانی دیکه، که مروّف له‌زاتی خۆی ئه‌نه‌جامیان ده‌دات، یان له‌گه‌ڵ ده‌ورو‌به‌ریدا.

٦- ﴿مُتَّكِئِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ﴾، پالێان داوه‌ته‌وه‌وه، شانیان داداوه له‌سه‌ر ته‌ختانیکی ریز کراو، (الْإِتِّكَاءَ) به مانای پالدا‌نه‌وه‌وه شاندا‌دان دی، (سُرُرٍ) یش کۆی (سُرُرٍ) ه،

(مَا يُضْطَجَعُ عَلَيْهِ)، ئەو ھەيەتە مەرووف لەسەر پادەكەش، یان شان لەسەردا دەداو پالەدەداتەو، (مَضْغُوفَةٌ): بە مانای پیز کراوەکان دێ، بەلام بە مانای بەرەو پووەکانیش دێ، ئەو تەخت و کورسییانە لەسەریان پال دەدەنەووە ئیسپراحت دەکەن، بەرەو پووی یەكدیین، ھەك لە شوینی دیکە دەفەرموو: ﴿مَقِيلَاتٌ﴾، خواردن و خواردنەو ھەشیاں پیکەو دەخۆن، چونکە بۆ ئولفەت و دلخۆشی و شادمانیی وا خۆشتر، ﴿يَنْزَعُونَ فِيهَا كَأْسًا﴾، ئنجا یەكێك لە خۆشی و چێژەکانی خواردن و خواردنەو ئەو ھەيە، کە مەرووف بە تەنیا نەبێ و بە کۆمەل و لەگەڵ خەلکدا بێ.

ئنجا خۆی میھرەبان باسی نازو نەعمەتییکی دیکە بە ھەشت دەکات:

(۷) - ﴿وَزَوَّجْنَاهُمْ حُورٍ عِينٍ﴾، ھەر ھەھا جووتمان کردوون لەگەڵ ئاھرەتانی سپی و سوو و ساف و چاو گەش و گەورەو جوان دا، (أَي: قَرْنَاهُمْ وَاجْعَلْنَا كُلَّ قَرْنٍ زَوْجًا وَالْبَاءُ لِلْمُصَاحَبَةِ)، کە دەفەرموو: (وَزَوَّجْنَاهُمْ: أَي قَرْنَاهُمْ)، واتە: جووتمانکردن و کردمان بە ھاوسەر، لەوێ کەس بە تەنێ نە، ھەر تاکێکیان بە رانبەرێکی ھەيە، کە بە ھەر کامیکیان دەگوترێ: (زَوْج)، واتە: ھاوسەر، ئەگەر بە مانای مارەکردن بایە، دەیفەرموو: (وَزَوَّجْنَاهُمْ حُورًا عِينًا)، ھەك لە سوو ھەق (الأحزاب)، خوا دەفەرموو: ﴿فَلَمَّا فَصَّي زَيْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاهَا﴾ (۲۷)، چونکە (زَوْج) بە مانای (تَكْح) پیویستیی بە (ب) ناکات بۆ خواستنی بەرکارو دەگوترێ: (زَوَّجْنَاهَا)، بەلام (زَوْجَةٌ بە: قَرْنَةٌ بە)، واتە: لەگەڵیدا جووتی کردو کردی بە ھاوسەری.

ئنجا (حور عین)، لە ئەسڵدا (حور وعین) ە، بەلام لەبەر ئەو ھە زۆر پیکەو ھاتو ە (و) ە کە ی قرتی تراو ە بو ە: (حور عین)، ئەگەر نا لە راستییدا ئەوانە دوو ھەصفن (حور)، کو ی (أحور)، بو ییو و (حوراء)، بو ئاھرەتە، واتە: زۆر سپیی و روو و ساف، (عین) یش کو ی (عیناء) ە، واتە: چاو گەش و گەورە.

کەواتە: لەم چوار ئایەتەدا، شەش جو ە نەعمەت باسکراون:

۱ - خانووبەرەکانیان و، نازو نەعمەتی بەردەوام.

٢- شادمانیان.

٣- پاریزرانیان له سزا.

٤- خواردن و خواردنه وهی بئ گرفت و دهرد.

٥- پالډانه وه به رانبه ر به یه کدی.

٦- جوو تکرانیان له گه ل خوړیاندا.

مه سه له ی دووهم:

بروادارانیک که وه چه که یان به ئیمانیه وه شوئینان که وتوون، خوا پیکه وه یان کۆده کاته وه، بئ ئه وه ی له پاداشتی ئه وان که م بکاته وه، چونکه ههر که سه بارمه ی کرداری خویه تی:

خوا ده فه رموی: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِذْنِ الْحَقِّ يَهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ وَمَا أَلْتَنَّهُمْ مِنْ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلِّ أَمْرٍ بِمَا كَسَبَ رَهِيْنٌ ۝﴾

شیکردنه وه ی ئهم ئایه ته به پیزه، له چوار برگه دا:

١- ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِذْنِ﴾، ئه وانیه بر وایان هیناوه، وه چه که شیان به بر واره شوئینان که وتوون، خوئندراوه ته وه ش: (ذُرِّيَّاتِهِمْ)، وه چه که یان و وه چه کانینان واته: رۆله کانیشیان به ئیمانیه وه شوئینان که وتوون له دنیا دا.

ههروه ها (وَاتَّبَعَتْهُمْ)، خوئندراویشه ته وه: (وَآتَبَعْنَاهُمْ)، وه چه کانیشیا مان خستوته شوئینان، ئنجا ئه گهر (آتَبَعْنَاهُمْ) بئ، ئه و کاته ئه گهر (ذُرِّيَّتَهُمْ) بئ، ده بی بگوتری: (وَآتَبَعْنَاهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ)، به لام ئه گهر (وَآتَبَعْتَهُمْ) بئ، ده خوئندریته وه: (وَآتَبَعْتَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ)، به لام (ذُرِّيَّاتِهِمْ)، له ههردوو حاله تاندا ههروه ک خویه تی.

که ده فه رموی: ﴿بِإِذْنِ﴾، وشه ی (إِذْنِ)، به نه زانراو (نِكْرَة) هاتوه دوو حاله تی هه ن:

أ- ده گونجی بۆ مه زنیی بئ، واته: به ئیمانیک ی چاکه وه شوئینان که وتوون.

ب- ده گونجی بۆ ئه وه بئ که ههر جوړه ئیمانیک یان هه بئ، به سه ئیمانداربن، ئیمه وه چه کانینان که له دوا یانه وه دین، له گه ل ئه واندا کۆیان ده که ی نه وه.

٢- ﴿الْحَقِّ يَهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ﴾، یان: (الْحَقِّ يَهُمْ ذُرِّيَّاتِهِمْ)، ئیمه وه چه که یان یان وه چه کانینان به وان ده گیه نه ن، (الإِلْحَاقُ): بَدَلِ الإِدْخَالِ إِشَارَة إِلَى أَوَّلًا: لَمْ يَكُونُوا مُسْتَحَقِّينَ، ثَانِيًا: قَدْ

يَكُونُ بَعْدَ إِجْرَاءِ الْعِقَابِ)، بۆيە خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له جیاتی (أَدْحَلْنَا)، (أَلْحَقْنَا)ی بە کارهێنایە
{پێمانهوه په یوه ست کردن و به دواى ئهواندا بردمانن} ئهوه ئاماژهیه بۆ ئهوه:

یه کهم: هه رچه نده شایسته ی ئه و پێگه و پاداشته نه بوون، به لām ئیمه ئهوانیشمان به
ئهوانه وه په یوه ست کرد له به خششی خۆمان.

دووهم: (أَلْحَقْنَا بِهِمْ)، ئاماژهیه بۆ ئهوه که ئه گهر ئه و مندال و کوپرو کچانه یان،
پۆله کانیان پتویست بووبن، سزا بدرین و شایسته ی سزا بووبن، دواى سزاو پاک
بوونهوه، ئنجا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ئهوانیش ده باته لای باب و دایکیان.

۳- (وَمَا أَلْنَتْهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ)، له کرده وه که یان هیچمان لى کهم نه کردوونهوه،
(لَاتِ وَالْآتِ)، هه ردووکیان به مانای که می کرده وه (نَقَصَ) دین، (لَاتِهِ وَالْآتِهِ)، واته:
(نَقَصَهُ)، لى کهم کرده وه، (وَمَا أَلْنَتْهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ)، له کرده وه که یان هیچمان لى
کهم نه کردنه وه، واته: خوا له کرده وه ی باب و دایکیان کهم ناکاته وه، بیهاته سه ر ه ی
پۆله کانیان، تا کو پێیان بگهن، یا خود: له پله ی ئه وان دانا به زینى، که بیانباته وه خوارتر،
تا کو له گه ل پۆله کانیان دا پێکه وه کو بینه وه، به لکو خوا ی به خشه ر له به خششی خۆی
بۆ پۆله کانیان زیاد ده کات، تا کو به رزیان بکاته وه بۆ ئاستی باب و دایکیان.

که ده فه رموی: (مِنْ شَيْءٍ)، ئه م (مِنْ)، بۆ به شکردن (تَبْعِيضٍ)ه، واته: ه یچ
شتى له پاداشتی کرده وه که یان کهم ناکه ی نه وه.

۴- (كُلُّ امْرِئٍ يَمَّا كَسَبَ رَهِينَ)، هه ر مرو فیک بارمه ی ئه وه یه که وه ده سته ه یئا وه،
(الْكَسْبُ: يُطْلَقُ عَلَى مَا يُحْصَلُهُ الْمَرْءُ بِعَمَلِهِ لِإِرَادَةِ نَفْعِ نَفْسِهِ، وَرَهْنٌ: فَعِيلٌ مِمَّا
مَفْعُولٌ مِنَ الرَّهْنِ وَهُوَ الْحَبْسُ)، (كَسَبَ): ئه وه یه که مرو ف به و یستی خۆی، بۆ
سوود به خو گه یانندن و بۆ قازانجی خۆی وه ده سته دینى، (رَهْنٌ)یش، له سه ر کیشی
(فَعِيلٌ)ه، به لām به مانای (مَفْعُولٌ)ه، یانی: (مَرْهُونٌ)، له (رَهْنٌ) وه هاتوه، یانی: پرایگرت
(حَبْسُ)، واته: هه ر که سی ک بارمه ی کرده وه که ی خو یه تی، به پێی کرده وه که ی خۆی
جیگا و پێگا و شو ینى بۆ دیاریی ده کری.

مه‌سه‌له‌ی سټیه‌م:

زیادکردنی خوا له میوه‌و گوشت به‌پټی ئاره‌زووی به‌هه‌شتیان و، ده‌ستاو ده‌ست پټکردنی، پټکی مه‌ی له یتوانیاندا، بټی ئه‌وه‌ی قسه‌و کرداری پووج و گونا‌ه‌بار‌که‌ری تیداب‌ی و، به‌سه‌ره‌وه‌ گه‌رانی کورانی نه‌وجه‌وان، وه‌ک گه‌وه‌ری شیر‌دراوه‌ بو خزمه‌ت‌کردن‌یان:

خوا ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِفِكَهٍ وَلَحَرٍ مِّمَّا يَشْتَبُونَ﴾ (۲۲) يَنْزَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَغْوَ فِيهَا وَلَا تَأْنِيهِ ﴿۲۳﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُونٌ ﴿۲۴﴾

شیک‌کردنه‌وه‌ی ئەم ئایه‌تانه، له چوار برگه‌دا:

(۱)- ﴿وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِفِكَهٍ وَلَحَرٍ مِّمَّا يَشْتَبُونَ﴾، بو‌مان زیادکردن له میوه‌و له گوشت، له‌وه‌ی ئاره‌زووی ده‌که‌ن، (الإمداد: إعطاء المدد، وهُو الزيادة مِنْ نَوْعٍ نَافِعٍ فِيمَا زِيدَ فِيهِ)، (إمداد): بریتیه له به‌خشینی زیاده له جو‌ری ئه‌و شته‌ی سوودی هه‌یه، وه‌ک گو‌همان: (إمداد): زی‌ده‌یی‌ه له شته‌ خو‌ش‌وی‌ست‌راوه‌کان‌داو، (مد)، زی‌ده‌کردنه له شتی نا‌خو‌ش‌وی‌ست‌راو، بو‌ وینه: له‌ سزادا.

پیش‌تریش ئاماژه‌مان پ‌یدا که خوا ل‌یره‌دا (فَاكِهَةٍ)، پیش گوشت، خسته‌و، پس‌پو‌رانی بواری ته‌ند‌روستی ده‌ل‌ین: وا باشه‌ مرو‌ف سه‌ره‌تا میوه‌ بخوات، پاشان خواردن بخوات، به‌ پ‌ی‌چه‌وانه‌ی عاده‌تی زو‌ربه‌ی خه‌له‌که‌وه، وا باشه‌ مرو‌ف پیش‌ی میوه‌ بخوات، دوایی خواردنی دیکه، بخوات: نانه، گوشته، هه‌رچی هه‌یه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی میوه‌که ئاسانه‌ر هه‌رس ده‌ب‌ی و، جه‌سته له‌ ف‌یتامین و پ‌یکهاته‌کانی به‌ه‌ره‌ وهرده‌گری و، ئنجا که خواردن ده‌خوات، مادام پیش‌تر میوه‌ی خوارد ب‌ی، به‌ش‌یک له‌ گه‌ده‌ی پ‌ر‌پ‌وته‌وه‌و که‌م‌تریش خواردنی بو‌ ده‌خوری.

به‌لام به‌دل‌ن‌یایی که بو‌ دنیا وایه، پیش‌ی میوه‌ بخوری باش ب‌ی، دوایی خواردنی دیکه بخوری، مه‌رج نیه له به‌هه‌شتیش دا وای، چونکه حال و دۆخی

به هه شتی هه مووی جیا به له هی دنیا، چونکه له دنیا دا مرووف نه گهر زیاده بخوات، له میوه، یان له خواردن و خواردنهوه، پتی ناره حهت ده بی، به لام له به هه شتدا وانیه، بویه دهه فرمو: (هَنِيئًا)، بی گرفت.

(۲) ﴿يَسْزَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْنِيمٌ﴾، په ردا خیک - پر له شه پاب - لیك وهرده گرن و له یه کدی ده ستین له ویدا، هیچ جوړه قسه یه کی پوچ و گونا بهار که ری تیدانیه. (يَتَنَازَعُونَ، التَّنَازُعُ: التَّحَادُلُ وَالتَّعَاطِي، وَأَصْلُهُ تَفَاعُلٌ مِنْ نَزَعَ الدَّلُو مِنَ الْبُيْرِ عِنْدَ الْإِسْتِقَاءِ)، (تَنَازُعُ): به مانای ویکدیان و ده ستاو ده ست پیکردنه، نه صله که شی (تَفَاعُلٌ) ه، له دهره یانی دۆلچه له بیر، له کاتی ئاو هه لهنجاندا (که تهویان به شی خو ی هه لهنجاوه، نجا وه تهویدیکه شی بدات، تهویش دۆلچه یه که هه لهنجنج) واته: تهو په ردا خه پر شه پابه وه دهستی یه کدی ده دهن.

﴿لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْنِيمٌ﴾، نه مه به دوو شیوه خویندراوه تهوه: (لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْنِيمًا)، ههروهه خویندراویشه تهوه: ﴿لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْنِيمٌ﴾، (لَغْوٌ): به مانای قسه ی پوچ و کرداری پوچ دی، (تَأْنِيمٌ) یش، واته: گونا بهار کردن، هه ر شتیک بیته هو ی گونا بهار کردن مرووف، بویهش خوا ﴿سَمِعَ الْجَنَّةَ﴾ وا دهه فرمو، له به هه شتدا گونا هی لی نه، له بهر تهوه ی خه لکی مه یخوره وه له دنیا دا، شه پاب خوړان له دنیا دا، هه م قسه ی ناپیک و، هه م کردارو ره فتاری ناپیکشیان لی ده پشکو یته وه، واته: وا مه زانن که شه پاب خواردنه وه ی به هه شت وه که هی دنیا به، نه پی سهرخوش ده بن و نه قسه ی پوچیش ده کهن و، نه ره فتارو هه لسو که وتی ناپیکش له گه یه کیدا ده کهن.

(۳) ﴿يَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَّهُمْ﴾، نه وجهه وانانیک که هی خو یان، به سه ریانه وه ده گهرین، (الْغِلْمَانُ: جَمْعُ غُلَامٍ، وَحَقِيقَتُهُ مَنْ كَانَ فِي سِنِّ يُقَارِبُ الْبُلُوغَ، أَوْ يُبْلَغُهُ، وَيُطْلَقُ عَلَى الْخَادِمِ؛ لِأَنَّهُمْ كَانُوا أَكْثَرَ مَا يَتَّخِذُونَ خَدَمَهُمْ مِنَ الصَّغَارِ)، (غِلْمَان) کو ی (غلام) ه، (غلام): تهوه یه نیزیک بو بیته وه، له بالغ بوون یان گه یشت بیت ی، وشه ی

(غلام) يان، زياتر بۇ خزمەتكار بە كارھىتاۋە، لەبەر ئەۋەى عادەتيان وابوۋە، ئەگەر ويستىيان خزمەتكاران بىگرن، لە گەنجى كەم تەمەن گرتوويانن {لەبەر ئەۋەى ئاسانتر كاروباريان بۇ رادەپەرېنرى} ئنجا كە دەفەرموى ﴿لَا لَعُوْفَهَا﴾ لەۋىدا پاناۋەكە بۇ مېنىيەكى مەجازىي دەچىتەۋە:

أ- دەگونجى مەبەست پىي مەى (خمر) بى، كەمىنىەى مەجازىي (مۇئث المجازي)ە، واتە: شەپابەكەى دەىخۇنەۋە، ھىچ قسەى پوۋچ و گوناھباركەرى تىدانىيە.

ب- ياخود دەگەرېتەۋە بۇ پەرداخ (كاساً) ئەۋىش برىتيە لەۋ دەفرەى شەپابى تىكرابى، كە ئەۋىش لە پروى زمانى عەرەبىيەۋە بە مېنىەى مەجازىي بەكاردەھىنرى.

ج- ياخود (فِيْهَا)، دەچىتەۋە بۇ بەھەشت، واتە: لە بەھەشتدا ھىچ قسەى پوۋچ و گوناھباركەرى تىدانىيە، ديارە وشەى (لَعُوْ): يانى: قسەى پوۋچ (اللَعُوْ: سَقَطُ الْكَلَامِ، وَالتَّائِيْمُ: مَا يُؤْتَمُّ بِهِ فَاعِلُهُ شَرْعًا، أَوْ عَادَةً مِنْ فَعَلٍ أَوْ قَوْلٍ)، (تَأْتِيْمُ): ھەر شتىكە بىكەرەكەى پىي گوناھبار بى، قسە بى يان كەردەۋە.

كە دەفەرموى: ﴿وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ﴾ (الطَّوْفُ: مَشْيٌ مُتَكَرِّرٌ ذِهَابًا وَرُجُوعًا، وَكَثْرٌ مَا يَكُونُ عَلَى اسْتِدَارَةٍ)، لە ئەصدا (طواف): بە ماناى رۆىشتىكە، كە چوون و ھاتنەۋەى تىدابى، بەلام بە زۆرىي كە ھالەتى بازنەى بى، لەۋسەرەۋە دەچى و لەۋ سەرەۋە دەگەرېتەۋە.

بۆچى دەفەرموى: ﴿غِلْمَانٌ لَهُمْ﴾؟

واتە: ئەۋ نەۋجەۋانانە ھى خۇيانن، يانى: خزمەتكارى خۇيانن و بەس خزمەتيان وان دەكەن و، بەسەريانەۋە دەگەرېن و پىداۋىستىيەكانيان جىيەجى دەكەن.

٤- ﴿كَانَهُمْ لَوْلَوْ مَكُونٌ﴾، ۋەك گەۋھەرى شىردراۋەن، واتە: گەۋھەر، زۆر سېى و برىقەدارو جوانە، ئنجا ئەگەر گەۋھەر بەكارھىنرابى و زۆر ھىنرابىتە گۆرى، لەۋانەيە

ئەو بېرىقەیی و سېیی و سافییە نەما بێ، بەلام کە شێردرا بێتەو و بەس بۆ هەندێ بۆنە بەیتریتە دەری و لە کاتی پێویستدا، ئەو دياره بېرىقەیی و سافییەکەى خۆى دەپارێزێ، (وَاللُّؤْلُؤُ: الدُّرُّ وَاللُّؤْلُؤُ: يَتَكَوَّنُ فِي الْأَصْدَافِ مِنْ رَوَاسِبٍ، أَوْ جَوَامِدٍ صَلْبَةٍ، لَمَاعَةٍ مُسْتَدِيرَةٍ فِي بَعْضِ الْحَيَوَانَاتِ الْمَائِيَةِ الدُّنْيَا مِنَ الرِّخَوِيَّاتِ)^(۱)، واتە: (لؤلؤ) یانی: (دُر)، بە کوردیی دەلیین: گەوهەر، لە نێو قۆزاخان، صەدەفان دا دروست دەبێ، لە هەندیک ماددەى نیشتوو، یان ماددەى وشکی رەق کە بېرىقەدارو، مەیلەو خرە، لە نێو هەندیک لە ژياندارانى ئاویى پلە خواردا، لەوانەى پێیان دەگوترێ: نەرمەکان (رِخَوِيَّات) {کە جەستەیان نەرمە و لە نێو ئەو ژياندارانەى نێو قۆزاخان دا، ئەو گەوهەر و مروارییە پێک دێ}.

مەسەلەى چوارەم و كۆتايى:

يەكدىى دواندى بەهەشتىيان بەرر، لە يەكدى كردنەو، يادکردنى چاکەى خوا بەسەرئانەو لە دنلادا، گە بەرانبەر بە خواو قىامت، بيمداربوون، ترس و ساميان لە دلدابوو، نەك بىياک بن، خواش بە چاکەى خۆى لە ئازارى گرەباى دۆزەخ پاراستوونى و، ئەوان لە دنلادا بەردەوام لە خوا پاراونەو، ئەویش بىگومان پارانەو، وەرگرتوون، چونکە خوا ھەرە چاکەکارى ئەوپەرى بە بەزەبىيە:

خوا دەفەرەموى: ﴿وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ٢٥﴾ قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلَ فِي أَهْلِنَا مُتَشَفِّعِينَ ﴿٢٦﴾ فَمَنْ أَلَّهَ عَلَيْنَا وَوَقَعْنَا عَذَابَ السَّمُورِ ﴿٢٧﴾ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلَ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْكَبِيرُ الرَّحِيمُ ﴿٢٨﴾

شىكردنەوئى ئەم ئايەتانه، لە شەش برگەدا:

١- ﴿وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ﴾، بە ھەشتىيەکان ھەندىکيان پرويان لە ھەندىکيان کردو پرسىاريان کرد، واتە: لە نىو خوياندا، قسەو باسيان دەکرد، وەک لە تەفسىرى سوورەتى (الصافات) دا، کورتە باسىکمان لەوبارەو کرد، گە بەھەشتىيەکان چۆن پىکەوھە دادەنیشن: ﴿وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ٢٥﴾ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٥١﴾ يَقُولُ أَهْلَكَ لَئِن الْمُصْرَفِينَ ﴿٥٢﴾ لَهَذَا مِنَّا وَكُنَّا نَرَاكَ وَعَظْمًا أَمْ نَا لَسِيثُونَ ﴿٥٣﴾ قَالَ هَلْ أُنتُمْ مُّظْلَمُونَ ﴿٥٤﴾ فَأَطْلِعْ قَرَاءَهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٥٥﴾ قَالَ تَاللَّهِ إِن كِدْتَ لَتُرَوِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَوْ لَا نَعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتَ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٥٧﴾

لە راستیدا يەكێک لە نىعمەتە زۆر بەرچاوەکانى بەھەشت، گە خوا **سَمِيعُ السَّمْعِ** لە قورئاندا، زۆر باسى کردو، بریتىيە لەو پىکەوھە کۆبوونەو، ھۆگرىبوونى يەكدىى و يادکردنەوئى ژيانى دنيا، بە تاييەتى ئەوئى سوورەتى (الصافات)، ھەر زۆر روون و

راشکاو، که ته نانهت یادی ناشناو ناسیاوه کانیشیان ده‌کنه‌وه، که له به‌هه‌شتیش نین، به‌لکو له دۆزه‌خدان و، له‌ویوه ده‌شیاندوینن، له‌وی باسمان‌کردوه که به‌ره‌و پیش‌چوونی ته‌کنۆلۆژیا، ئیستا تیتگه‌یشتنی ئه‌و ئایه‌تانه‌ی بۆ ئیمه ئاسانتر کردوه، وه‌ک له رابردودا، ئیستا له پرسی ئینته‌رنیته‌وه که‌سیک لی‌ره دانیشتوه، له مالی خوی پالیداوه‌ته‌وه، دوستیک، یان خزمیکی له‌ه‌م‌ریکا ده‌دوینن، له ئوستورالیا ده‌دوینن، به‌لکو ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر مانگ بی ده‌توانی بدوینن، بیگومان به‌هه‌شت عالمیک ده‌بی و، دۆزه‌خ عالمیکی دیکه‌و، یه‌کجار زۆر لیک دوور ده‌بن، ئه‌دی چۆن له‌وی‌را یه‌کدی ده‌دوینن؟ ئنجا ئه‌گه‌ر مروفی بتوانی له پرسی ئینته‌رنیته‌وه‌و به‌هوی ئامیژیکه‌وه یه‌کدی بدوینن، به‌ده‌نگ و به‌وینه‌وه، به‌دنیایی خوی په‌روه‌دگار، به‌س خوی ده‌زانی چی بۆ ئه‌هلی به‌هه‌شت ده‌په‌خسینن و، چۆن هه‌م یه‌کدی به‌سه‌ر ده‌کنه‌وه له به‌هه‌شتدا، هه‌م ناسیاوه‌کانیشیان که کاتی خوی له دنیا دا پیکه‌وه بوون، بزائن داخو چۆن و چیمان لی‌ها‌ته‌وه سه‌ره‌نجامیان چی بووه؟ لی‌ره‌ش ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ﴾ (۱۵)، هه‌ندیکیان پرویان له هه‌ندیکیان کرد، پیکه‌وه قسه‌یان ده‌کرد، پرسیاریان له یه‌کدی ده‌کرد.

۲- ﴿قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُتْفِقِينَ﴾، گوتیان: ئیمه پێشتر، (له دنیادا) له نێو که‌س و کاری خۆمان و مال و خێزانه‌ماندا ترس و بیممان هه‌بوو، (الإِشْفَاقُ: تَوَفُّعُ الْمَكْرُوهِ، وَهُوَ ضِدُّ الرَّجَاءِ)، (إِشْفَاقُ): بریتیه له چاوه‌پێکردنی شتی خراپ و پێچه‌وه‌انه‌ی ئومید (رَجَاءَ)، که به مانای ئومیده‌واربوونه به شتی باش، (إِشْفَاقُ): بریتیه له ترس و بیم هه‌بوون، له شتی خراپ، ده‌لین: ئیمه پێشتر له نێو که‌س و کارو مال و خێزانه‌ماندا، خاوه‌نی ترس و بیم بووین، له‌وه که تووشی سزای خوا ببین.

۳- ﴿فَمَنْ أَلَّهَ عَلَيْنَا﴾، ئنجا خوا بسم‌الحَمْد چاکه‌ی له‌گه‌لدا کردین: یانی: ﴿أَنْنَعَمَ عَلَيْنَا بِالْإِيمَانِ أَوْ أَنْنَعَمَ عَلَيْنَا بِالْعُقُوفِ﴾، خوا چاکه‌ی له‌گه‌لدا کردین، که ئیمانی به‌قسمه‌ت کردین، یان چاکه‌ی له‌گه‌لدا کردین که چاوپۆشیی لی‌کردین، هه‌لبه‌ته‌خواش چاوپۆشیی به‌س له پڕواداران ده‌کات.

کهواته: ئەو دووانه هەردووکیان یەکن: چاکە ی لەگەڵدا کردین، کە ئیمانی پێ بەخشین و، یارمەتی داین ئیمان بینی، چاکەشی لەگەڵدا کردین، بەو کە چاوپۆشیی لە کەم و کورپیە کاغەن کرد، هەموو کەس پێویستی بە چاوپۆشیی و لیپوردنی خوا **سُبْحَانَكَ رَبِّهِمْ وَالْحَمْدُ لَكَ** هەیە، تەنانەت پیغەمبەرانیشت (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

(٤) - **وَوَقْنَا عَذَابَ السَّمُومِ**، ئیمە ی چەپالەداو پاراست لە ئازاری گڕەبا، (السَّمُوم: الرِّيحُ الَّتِي تَهْبُ مِنْ جَهَنَّمَ حَارَّةٌ جَدًّا، فَتَكُونُ جَافَةً شَدِيدَةَ الْحَرَارَةِ)، ئەو ی ئیمە دەیزانین (سَمُوم): ئەو بایە یە کە لە شوینیکی زۆر گەرمەو هەڵدەکات، کە زۆر وشک دەبێ و زۆریش گەرم دەبێ.

لەو بیابانانە، کاتی خۆی کە سەفەر دەکراو ئیستاش - بەلام ئیستا سەیارەکان سارد کەرەو هیان تێدایەو هەوای فینک دەدەن - ئەگەرنا کاتی خۆی کە سەفەر دەکرا، کە بەنجەرە ی پاسەکەت دەکردەو وەک گڕەبای تەندوور لێت دەدا، ئاوا بۆت دەهاتە ژووری، ئنجا ئەو بای سەموومی پێدەلێن، واتە: ئەو بایە دەچیتە نێو کونەکانی پیستەو، یاخود ئەو بایە ی وەک چوون ژەهر کاریگەری لەسەر مرۆڤدا دادەنێ، ئاوا کاریگەری خراپ لەسەر جەستە ی مرۆڤ دادەنێ.

زانایان دەلێن: خوا **سُبْحَانَكَ رَبِّهِمْ وَالْحَمْدُ لَكَ** بۆ تێگەشتنی ئیمە وشە ی (سَمُوم) ی، بە کارهێناو، واتە: گڕەبا، گری ئاگری دۆزەخ ئەو وشە ی بۆ بە کارهێناو، لەبەر ئەو ئیمە لەوە حالی دەبین و تێدەگەین، ئەگەرنا ئەو گڕەبای لە دۆزەخدا هەیە، زۆر جیایە لەو گڕەبای لە دنیا دا هەیە، هەرچەندە زۆر زۆر گەرم بێ، جیاوازییەکیان زۆر زۆر.

(٥) - **إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ**، ئیمە پێشتر لێ دەپاراینهوه، واتە: دەپاراینهوه بۆ خۆمان کە چەپالەمان بدات و، بۆ مآل و مندآلمان کە بیانپاریزی.

(٦) - **إِنَّا، هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ** {ئەیفەرموه: ئەویش وەلامی داینهوه، بەلکو دەفەرموێ:} بە دنیایی ئەو زۆر چاکەکاری بە بەزەییە، ئنجا کە زۆر چاکەکاری بە بەزەیی بێ و، تۆش داوای لێ بکە ی، مسۆگەر وەلامت دەداتەو.

(بَر)، که سیکه چاکه ی زور فراوان بَ، (رَحِيم) یش، واته: زور به بهزه یی و میهره بان، نجا زاتیک خاوه نی ئهوپه یی چاکه کاری بَ و، خاوه نی ئهوپه یی بهزه یی بَ، توش لئی بپارییه وه داوای لئیکه ی، به دنیایی به ده نگته وه دئی و وه لامت ده داته وه.

که واته: پارانه وه ی باب و دایکان بو پۆله کان، گیرایه، ههروهک پارانه وه ی پۆله ش بو باب و دایکان، دیسان وهرده گیرئ، ئه وه که پارانه وه ی باب و دایکان بو پۆله کانیاں وهرده گیرئ، ئه م ئایه ته ئاماژه ی پئی ده کات و، ئه وه ش که پارانه وه چاکه ی پۆله کانیش بو باب و دایکان سوودی هه یه، ئه و فهرمایشته ی پیغه مبه ر ﴿﴾ ده یگه یه نئ که ده فهرموئ:

إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَنْهُ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ: صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ، أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ (آخرجه مسلم: ۱۶۳۲)، ئه گهر مرووف مرد، کرده وه کانی هه موویان ده پچرئ، جگه له سئ شتان: خیریکی به رده وام، یان زانیاریه کی به سوود (که به هره ی لئ وه ربگیرئ)، یاخود مندالیکی چاک (هه م کوپ ده گرئته وه، هه م کچ)، که بو باب و دایکیان بپارینه وه.

هه لبه ته پیغه مبه ر ﴿﴾ لیره دا ئه و نه ی هئانه وه به و سئ شته، ئه گهرنا شتی دیکه ش هه یه که مرووف له داوی مه رگی لئیاں به هره مه ند بئ، به لأم ئه و سئ ئه و نه ی هئانه وه که یه کئکیان بریتیه له پارانه وه ی مندال بو باب و دایکی.

کوژتایی ئه م دهرسه شمان به م فهرمایشته ی پیغه مبه ر ﴿﴾ دئین، که هه رچه ند ه له رووی سه نه ده که یه وه، هه ندئ مشتومر هه یه، به لأم مه گهر چوئن ئه گهرنا هه موو ته فسیره کان هئانه وانه به چه ند ریوایه تیکش هاوه، من یه کیک له ریوایه ته کان دئیم، که پی م وایه له هه موویان گونجاوتره ده فهرموئ:

إِذَا دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ، سَأَلُوا أَهْلَهُمْ عَنْ آبَائِهِمْ وَعَنْ زَوْجَتِهِمْ وَوَلَدِهِمْ؟ فَيَقَالُ لَهُمْ: إِنَّهُمْ لَمْ يَذْكُرُوا مَا أَدْرَكْتُمْ، فَيَقُولُ: يَا رَبِّ إِنِّي عَمِلْتُ لِي وَلَهُمْ، فَيُؤْمَرُ بِالْحَاقِيقِ

بِهْ، (أُخْرِجَهُ الطَّبْرَانِي فِي الْكَبِيرِ: ١٢٢٤٨، وَفِي الصَّغِيرِ: ٦٤٠، قَالَ الْهَيْثَمِي ج ٧، ص ١١٤: فِيهِ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ غَزْوَانَ، وَهُوَ ضَعِيفٌ، وَأُخْرِجَهُ أَيْضًا: الدِّيلَمِي: ١١٥٣).

واته: كاتېك خەلکی بە هەشت دەچنە بەهەشت، یەکیکیان دەپرسی لە بارە ی باب و دایکی و هاوسەری و پۆلەکانی، پێیان دەگوێری: ئەو (پلە ی) دە تۆ پێی گەشتووی ئەوان بەو نەگەشتوون (واته: ئەوانیش هەر لە بەهەشتن، بەلام لە خوارین) دەلێ: پەرورەدگارم! من بۆ خوێشم و بۆ ئەوانیشم کردەوی باش کردو، ئیدی فەرمان دەکری کە ئەوانیش بەو بگەیهنن.

وەک گوتم سەنەدەکی بێ هیژە، بەلام ئیمە هێنامان لەبەر ئەو ی زانیان دەلێن: ئەو دەقانە ی لە پرووی سەنەدەو بەهێزیش بن، مادام بۆ وەرگرتنی حوکمیکی شەریعی نەبێ، دەگونجی سوودیان لی بینی، وەک گوتم: زۆربە ی تەفسیرەکانیش ئەو دەقه، یاخود شیوہ ی ئەو دەقیان هێناو.

لێرەدا دینە کۆتایی ئەم دەرسەمان و، لە خوای پەرورەدگار دەپارێنەو: خوایه! بە لوتف و کەرەمی خۆت، ئیمە لەو کەسانە بگێری، کە هەم لە دنیا، چاکەیان لە گەلدا دەکە ی، بەهۆی ئەووە کە ئیمانیا ن پێ دەبەخشی و، بە هۆی ئەووە کە بەپێی داخوازی ئیمانەکیان کردەوی باش دەکەن، هەروەها لەو کەسانەشمان بگێری کە لە دنیاو دواپۆژدا دلخۆش و شادمان بین، بە چاکەو خیری وەچەو پۆلەو خزم و کەس و دۆست و نیزیکانمان.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسي سيّهم

پېئاسەي ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان ئايەتەكانى: (۲۹ - ۴۹)، يانى: بېست و يەك (۲۱) ئايەت كۇتايى سوورەتى (الطور) دەگرېتە خۇي، تەوهرى بنەرەتسى ئەم بېست و يەك ئايەتەش باسى پېتخەمبەرلەيتى موحەممەد ﷺ، بەرپەرچدانەۋەي تۆمەتەكانى ناحەزانىيەت بە پلەي يەكەم، ھەرۋەھا باسى ئالۇژىكىي بېپروايى و، پېچەۋانەي عەقلى و زگماكبۈۋى و، پوۋچەلىي ژمارەيەك لە بېرۆكەكانى ھاۋبەش بۇ خوادانەران و بېپروايانە، تېكراي تۆمەتەكانى بۇ پېتخەمبەرى خويان ﷺ كىردوون، چوارن:

۱- گوايە كاھينە (فالچىي).

۲- گوايە شېتە.

۳- گوايە شاعېرە.

۴- گوايە خۇي قورئانى ھەلبەستۈە.

ھەرۋەھا سەرچەم بېرۆكە ئەفسانەيە پوۋچەل و ئالۇژىكىيەكانىشيان، ئەم يازدەيەن:

۱- بەبى بەدىيەنەر دروست بوون و، كەس ۋەدى نەھىئان!

۲- خۇيان بەدىيەنەرى خۇيان!

۳- ئاسمانەكان و زەۋىيان ھىئانۈەدى!

۴- غەمبارەكانى خويان لەبەر دەست دان، خەزىنەكانى خوا!

۵- بالادەستى بەسەر گەردووندا!

۶- پەيزەيەكيان ھەيە، لىيەۋە دەچنە ئاسمان و، گوى دەگرن و ھەۋالى پەنھان دېنن!

۷- خوا ﷺ كچى ھەن و، ئەۋان كورانپان ھەن!

۸- کرییان لی داوا دەکرێ، بۆیه بارگران کراون و، ئامادەنەین مل بۆ پەيامی خوا بدەن، لەبەر ئەو کرییه قورسە ی لێیان داوا دەکرێ!

۹- پەنھان دەزانن و، لە لای خۆیان نووسیویانە!

۱۰- دەیانەوێ قیل و پیلان بگێرن، (ئەمەیان بە راستیی وابوو).

۱۱- جگە لە خوا پەرستراویکی دیکەیان هەیه!

خواش **سەراج** سەرچەم ئەو یازدە تۆمەتە، یان ئەو یازدە بیروکە پووچە، بەس باس دەکات و دەیانخاتە پوو، بە پیچەوانە ی چوار تۆمەتە کەووە کە بۆ پیڤەمبەر **سەراج** کراون، بەرپەرچیان دەداتەو.

لە کۆتاییشدا خوا **سەراج** عینادی و ئەسەلمانانی بیروایان دەخاتە پوو، کە ئەگەر پارچە یەک لە ئاسمانیشیان بەسەردا بکەوێ، دەلێن: ئەو هەواریکی کە ئەگەر بووێ! واتە: دانی پێدا ناهێنن، هەرچەندە دەزانن، بۆیه خوا **سەراج** فەرمان بە پیڤەمبەرە کە ی موحمەد **سەراج** دەکات، کە وازیان لێ بێنن، واتە: وازیان لێ بێنن و گوێ بە ئازارەکانیان بدات، یاخود واز لە زۆر دواندن و شەرەقسە لەگەڵ کردنیان بێنن، ئەک واز لە وریا کردنەووە ئاگادارکردنەووە یان بێنن، وازیان لێ بێنن تاکو پۆژی خۆیان دەبینن، تووشی سزای خۆیان دەبن، کە بەر لەو هەش ئازارو سزای دیکەیان هەر هەیه، بەلام زۆربەیان نازانن!

سەرەنجامیش فەرمان بە پیڤەمبەر **سەراج** کراوە، کە خۆراگر بێ و، بشزانن خوا ئاگادارو چاودێریەتی و، بەردەوام بێ لەسەر بە پاکگرتن و ستایشکردنی خوا، پەرستنی بە پۆژو شەوو لە بەرەبەیانیشدا.

﴿فَذَكِّرْ مَا أَنْتَ بِمَعْبَدٍ رَبِّكَ يَكَاهِنُ وَلَا جُنُودَ﴾ (۲۱) ﴿أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّبَرِئُسُ بِهِ رَبِّهِ﴾
 ﴿الْمُتُونِ﴾ (۲۰) ﴿قُلْ تَرِيسُوا لِي فِي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْزِلِينَ﴾ (۲۲) ﴿أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَخْلَعُوا بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاعُونَ﴾
 ﴿۲۳﴾ ﴿أَمْ يَقُولُونَ نَقُولُهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (۲۴) ﴿فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ﴾ (۲۵) ﴿أَمْ خُلِقُوا﴾
 ﴿مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ﴾ (۲۶) ﴿أَمْ خُلِقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (۲۷) ﴿أَمْ عَنْدَهُمْ﴾
 ﴿خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمْ الْمُهَيِّضُونَ﴾ (۲۸) ﴿أَمْ هُمْ سَاءُ يَسْتَعِينُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَعِينُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ﴾
 ﴿۲۹﴾ ﴿أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبَنُونَ﴾ (۳۰) ﴿أَمْ تَتَّخِذُهُمْ ظُفُرًا لَهُمْ مِنْ مَعَرَمٍ مَقْلُوبٍ﴾ (۳۱) ﴿أَمْ عَنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ﴾
 ﴿يَكْنُبُونَ﴾ (۳۲) ﴿أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ﴾ (۳۳) ﴿أَمْ لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَنَ اللَّهُ عَمَّا﴾
 ﴿يُشْرِكُونَ﴾ (۳۴) ﴿وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ﴾ (۳۵) ﴿فَذَرَهُمْ حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ﴾
 ﴿الَّذِي فِيهِ يَصْعَقُونَ﴾ (۳۶) ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ (۳۷) ﴿وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾
 ﴿عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (۳۸) ﴿وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ﴾
 ﴿نَقُومُ﴾ (۳۹) ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَرَ النُّجُومِ﴾ (۴۰)

مانای دهقا و دهقی نایه ته کان

﴿ئنجنا﴾ (ئەي موحەممەد! كە حال بەو جوړەيه راستيەكان) بېر (خەلكى) بخەوه، بېگومان تۆ به هۆى چاكەي په روهدگارته وه (كه كردووى به پېغه مېه ر) نه فالچپى و نه شپيتشى (وهك ناحه زانت ده لپن) (۲۱) به لكو ئايا ده لپن: (موحه ممه د!) شاعيريكه (وهك شاعيرانى ديكه)، چاوه پښى پرووداوى پوژگارى بو ده كه ين! (۳۰) بلئ: چاوه پښى بن! بېگومان منيش له گه لسان له چاوه پروانانم (۳۱) ئايا عه قل و هو شه كانيان فه رمانيان بهو (جوړه قسان) ه، پيډه كهن؟ به لكو شه وان كو مه ليكي ياخيى (۳۲) يان ئايا ده لپن: خوئ (قورئانى داناووه به ناوى خواوه) هه لپيه ستوه؟ به لكو پرواناهپنن (ئەگەر نا خوښيان ده زانن، راست ناكهن) (۳۳)

دەجا ئەگەر لە راستان، با قسەيەکی وێنەى وى بێنن ﴿٢٦﴾ بەلکو ئايا بەبى شتيك دروستکرون، يان خوڤيان بەديھتەرى خوڤيان؟ ﴿٢٧﴾ يان ئايا ئاسمانەکان و زەوييان دروستکردوون؟ بەلکو دڤانيان (لە خواناسياند) ﴿٢٨﴾ يان ئايا عەمبارەکانى پەرورەدگارتيان لەلان، يان ئەوان بالادەست (بەسەر ھەموو شتيکدا)؟ ﴿٢٧﴾ يان ئايا پەيژەيەکیان ھەيە (بەھۆيەو دەچنە ئاسمانى و) لتيەو ھە گوئ ھەلەدەخەن (بۆ ھەوالى ئاسمانى)؟ دەجا با گوئ ھەلخەرەکیان بەلگەيەکی ڤوون بېئى ﴿٢٨﴾ يان ئايا ئەو (خوا) کچى ھەن و کوڤايش بۆ ئيوەن؟ ﴿٢٩﴾ يان ئايا کريک (ى زۆر) يان لى داوا دەکەى، (لە) بەرانبەر گەياندى پەيامى خوا، ئنجا ئەوانيش بە ھۆى باجدانەو بارگران (و بۆيان نادري)؟ ﴿٣٠﴾ يان ئايا (زانباري) پەنھانيان لە لايەو، ئەوان (بۆ خەلکى) دەنووسن (و ھەواليان پيدەدەن)؟ ﴿٣١﴾ يان ئايا دەيانەوئ فيل و پيلان ساز بکەن (لە دژى تو)؟ بېگومان ئەوانەى بېڤروان گرفتارى نەخشە (ى خوا) دەبن ﴿٣٢﴾ يان ئايا جگە لە خوا پەرستراوڤکى دیکەيان ھەيە؟ پاکیى بۆ خوا لەوہى دەیکەنە ھاوبەشى ﴿٣٣﴾ (ئەوانە ھيئەدە کەللەڤەق و نەسەلميتن)، ئەگەر پارچەيەکی کەوتووہ خواريش لە ئاسمانەوہ بېنن، دەلین: (ئەوہ) ھەورى کەلەکە بوويە! ﴿٣٤﴾ دەجا وازيان لى بېتە، تاكو تووشى ئەو ڤۆزەيان دەبن، کە تتيەدا بېھوش دەبن ﴿٣٥﴾ ئەو ڤۆزە کە نەفيلەکیان ھيچ داديان دەدات و، نەسەريش دەخريئ ﴿٣٦﴾ بە دڤايش بەر لەوہ، بۆ ئەوانەى ستميان کردوہ (بە ھۆى بېڤروايەوہ)، (سزاو) ئازارى دیکە ھەيە، بەلام زۆرەيان نازانن ﴿٣٧﴾ خۆراگريش بە (بۆ بەجى ھيئان) ڤريارى پەرورەدگارت، چونکە مسوگەر زۆر باش چاودڤرييت دەکەين (و دەتڤاريزين) و، لە کاتى (لە خەو) ھەلئانشتدا بەستاييشکردنەوہ پەرورەدگارت بە پاک بگرە ﴿٣٨﴾ ھەرەوہا لە شەوئش دا بە پاکی بگرە (و ستاييشى بکەو، دواى ئاوابوون و پەنھان بوونى) ئەستيرائيش (لە کاتى بەرەبەيان دا) ﴿٣٩﴾.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له وشه‌کان

(بَکَاهِنْ): (الْكَاهِنُ: الَّذِي يُخْبِرُ بِالْأَخْبَارِ الْمَاضِيَةِ الْخَفِيَّةِ بِضَرْبٍ مِنَ الظَّنِّ، وَالْعَرَّافُ: الَّذِي يُخْبِرُ بِالْأَخْبَارِ الْمُسْتَقْبَلَةِ)، (كَاهِنْ): ئەو کەسە‌یه هه‌واله‌ پ‌ا‌بردووه‌کان، کە پ‌ه‌نه‌انن ب‌ه‌ ش‌ی‌وه‌یه‌ک له‌ گومان، ب‌ه‌ خه‌ل‌ک ده‌دات، ب‌ه‌ ل‌ام (ع‌ر‌اف): ب‌ه‌ ک‌ه‌س‌یک ده‌گوت‌ری: ک‌ه‌ هه‌واله‌ دا‌هات‌وو‌ه‌کان -ب‌ه‌ ح‌یس‌اب‌ی خ‌وی- ب‌ه‌ خه‌ل‌ک پ‌اده‌گه‌یه‌نی، ب‌ینگومان هه‌ردوو‌ک‌یش‌یان در‌و ده‌ک‌ه‌ن.

(رَبِّ الْمُنُونِ): (رَبِّبَ الْمُنُونُ: حَوَادِثُ الدَّهْرِ)، پ‌ووداو‌ه‌کان‌ی پ‌ۆژگار، یاخود (رَبِّبَ) ب‌ه‌ مانای پ‌ووداو‌ه‌، (الْمُنُونِ): ب‌ه‌ مانای مردنه‌، (مُنُونِ): ب‌ه‌ مانای پ‌ۆژگار‌یش د‌ی و ب‌ه‌ مانای مرد‌ن‌یش د‌ی، یان پ‌ووداو‌ی پ‌ۆژگار، یاخود مه‌به‌ست پ‌یی کاره‌ساق‌ی مه‌رگ و مردنه‌.

(أَخْلَامُ): (أَخْلَامَ جَمْعُ حِلْمٍ، وَهُوَ ضَبْطُ النَّفْسِ وَالطَّبْعِ عَنْ هَيْجَانِ الْغَضَبِ، وَالْأَخْلَامُ: الْعُقُولُ لِكُونِ الْعِلْمِ مِنْ مُسَبِّاتِهِ)، (أَخْلَامَ) ک‌وی (ح‌ل‌م‌ه‌)، ک‌ه‌ بر‌یت‌یه له‌ خ‌ۆ‌ک‌ۆن‌تر‌پ‌ۆ‌ل‌کردن و سرووشت ک‌ۆن‌تر‌پ‌ۆ‌ل‌کردن له‌ کات‌یک دا‌ت‌وو‌ه‌یه‌ی مر‌و‌ف‌ هه‌ل‌ده‌چ‌ی و، مه‌به‌ست له‌ (أَخْلَامَ)، عه‌قله‌کان‌ن، له‌به‌ر ئە‌وه‌ی ب‌ه‌ ه‌وی عه‌قله‌وه‌ مر‌و‌ف‌ ه‌یدی و مه‌ندو خ‌ۆ ک‌ۆن‌تر‌پ‌ۆ‌ل‌ک‌ه‌ر ده‌بی، وات‌ه‌: (ح‌ل‌م‌ه‌)، له‌ پ‌ه‌یدا‌ک‌راوه‌کان‌ی عه‌قله‌، ب‌ۆ‌یه ناوی یه‌کی‌ک له‌ ناوه‌کان‌ی عه‌قل بر‌یت‌یه له‌ (ح‌ل‌م‌ه‌).

(نَقُولُهُ): وات‌ه‌: هه‌ل‌یه‌به‌ست‌وه‌، (نَقُولَ عَلَيْهِ)، یانی: (كَذَبَ عَلَيْهِ)، در‌وی ب‌ه‌ ناوی ئە‌وه‌وه‌ کرد.

(الْمُصْطَرِّينَ): ز‌ا‌ل‌ب‌و‌وان، ک‌ه‌ هه‌موو ش‌ت‌ی‌کیان خ‌س‌ت‌ب‌یت‌یه ژ‌یر پ‌کی‌فی خ‌و‌یا‌نه‌وه‌، (الْمُصْطَرِّ وَالْمُصْطَرِّ): هه‌م ب‌ه‌ (س) و هه‌م ب‌ه‌ (ص)، (الْمُسْلَطُ عَلَى الْإِنْسَانِ لِيُشْرِفَ عَلَيْهِ)، (مُصْطَرِّ): ب‌ه‌ (س) و (مُصْطَرِّ): ب‌ه‌ (ص)، ک‌ه‌س‌یک ک‌ه‌ ب‌ال‌اده‌سته به‌سه‌ر مر‌و‌ف‌دا، تا‌کو چاود‌یر‌یی و سه‌پ‌ه‌رشت‌یی ب‌کات.

(مَعْرَم): (السَّعْرَمَةُ: الْعَرَامَةُ: مَا يَلْزَمُ أَدَاؤُهُ، وَكَذَا الْعَرْمُ)، سى وشە ھەن: (مَعْرَم) و، (عَرَامَة) و (عَرْم): بە كوردی دەبن بە باج، ئەوێ پێویستە بدری، بەلام ھەقیش نیە بدری، بە كوردی تاوانیشی پێدەلێن، تاوانی لیوەرگرت، ھەرۆھەا باجیشی پێدەلێن، بەلام باج جاری وایە بە ھەقەو، جاری وایە بە ناھەقە، بەلام كە دەگوتری: تاوانی لیوەرگرت، تاوان نەك بە مانای گوناھ بەلكو یانی: ئەندازە یەك مالى لى ستاند بە ناھەق.

(مُثْقَلُونَ): (الْمُثْقَلُ: الْمَحْمَلُ بِشَيْءٍ ثَقِيلٍ)، كەسیك كە كۆلێكى گرانى لێزایی، (مُسْتَعَارٌ لِمَنْ يُطَالَبُ بِمَا يَعْسُرُ عَلَيْهِ أَدَاؤُهُ)، (مُثْقَل): خواراوەتەو بە كۆلێك كە داواى شتیكى لى دەكری، لەسەرى بە زەحمەتە بیدات و، بە كوردی (مُثْقَل)، دەبێتە بارگرانكراو كەسیك بارگرانی خراوەتە سەرشان.

(الْمَكِيدُونَ): (فَيَلْبِكِرُاوان، (الكَيْدُ: إِرَادَةُ مَضَرَّةِ الْغَيْرِ خَفِيَّةً، وَهُوَ مِنَ الْخَلْقِ: الْحِيلَةُ السَّيِّئَةِ، وَمِنْ اللَّذْبِ بِإِلْحَاقٍ)، (كَيْد): بریتیه لە ویستنی زیانگەباندن بە بەرانبەر بە پەنھانی، ئیجا ئەگەر لە دروستكراوانەووە لە خەلكەو بى، پێى دەگوتری: فیل و شتیكى خراپە، بەلام ئەگەر ئەم وشەیه بۆ خوا بەكاربھێنری، بریتیه لە نەخشە دانانی خوا بە شیوہیكى پەنھان، بەلام بە ھەق، چونكە خواى پەرۆردگار جگەلە ھەق و چاكەى لى چاوەروان ناكری.

(كَسَفًا): (الْكِسْفَةُ: الْقِطْعَةُ مِنَ الشَّيْءِ، وَالْجَمْعُ كِسْفٌ وَكِسْفٌ)، (كِسْف): لێرەدا بە مانای (كِسْفَة)، كە بریتیه لە پارچە یەك لە شت، پارچە یەك لە ئاسمان كە بە (كِسْفٌ وَكِسْفٌ)، واتە: (قِطْع)، كۆدەكرێتەو.

(مَرْكُومٌ): (رَكْمَةً يَرْكُمُهُ رَكْمًا: جَمَعَهُ وَأَلْقَى بَعْضَهُ عَلَى بَعْضٍ)، كۆى كردەووە ھەندێكى ھەلدا یە سەر ھەندێكى دیکەى، بە كوردی پێى دەلێن: كەلەكە بوو، كەلەكەى كرد، بۆ وێنە: كەلەكە بەرد، بۆیە پێى دەگوتری: چونكە بەردەكان لەسەر یەك ھەلدەچنرێن و خێر دەكرێنەووە سەر یەك.

(يُضَعِّقُونَ): (صَعِقَ الرَّجُلُ: غُشِيَ عَلَيْهِ، هَلَكَ، وَالصَّاعِقَةُ: نَارٌ تَسْقُطُ مِنَ السَّمَاءِ)، ده‌گوتری: (صَعِقَ الرَّجُلُ)، یان (صَعِقَ الرَّجُلُ، غُشِيَ عَلَيْهِ)، چونکه هه‌ردوو قیرائه‌ته‌که‌ی هاتوون: (يُضَعِّقُونَ) یش هاتوهو (يُضَعِّقُونَ) یش هاتوه، ئنجا (صَعِقَ أَي: غُشِيَ عَلَيْهِ) واته: بی‌هوش بوو، هه‌روه‌ها به مانای مردنیش دئی و، (صَاعِقَةُ) ش ناگریکه له ئاسمان ده‌که‌وێته خوارو ده‌بیته هۆی فه‌وتاندن.

(بِأَعْيُنِنَا): (فُلَانٌ يَعْينِي، أَي: يَمُرُّ مِنِّي وَمَسْمَعٍ)، ئه‌گه‌ر ده‌گوتری: (فُلَانٌ يَعْينِي)، واته: له‌به‌ر چاوی منه‌و گویم له‌ده‌نگیه‌تی و چاوم لێهه‌تی و، که‌واته: (بِأَعْيُنِنَا) واته: تۆ له‌ژێر چاودێری و پاراستنی ئێمه‌دای.

(وَأَدْبَرَ النُّجُومَ): (إِدْبَارُ: مَصْدَرٌ مَجْعُولٌ ظَرْفًا نَحْوَ مَقْدَمِ الْحَاجِّ، وَخُفُوقِ النُّجُمِ، وَمَنْ قَرَأَ «أَدْبَارَ»، فَجَمْعٌ)، (إِدْبَارُ النُّجُومِ)، (إِدْبَارُ: چاوگه‌، به‌لام کراوه‌به‌ (ظَرْفَ)، واته: له‌کاتی ئاوابوونی یان پشت هه‌لکردنی ئه‌ستێراندا، ئه‌ستێره‌کان که‌ پشت تیده‌که‌ن و ده‌پۆن، وه‌ک ده‌گوتری: (مَقْدَمُ الْحَاجِّ)، (مَقْدَمَ) چاوگه‌، یانی: هاتن، به‌لام کراوه‌به‌ (ظَرْفَ)، واته: له‌کاتی هاتنی حاجییان دا، (وَخُفُوقِ النُّجُمِ)، (خُفُوقَ) یش، دیسان چاوگه‌ به‌ مانای کاتی ئاوابوونی ئه‌ستێره‌، (إِدْبَارُ النُّجُومِ)، خویندراویشه‌ته‌وه: (أَدْبَارُ النُّجُومِ)، واته: له‌پشت ئه‌ستێره‌کانه‌وه، دوا‌ی ئه‌ستێره‌کان، واته: دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌ستێره‌کان ئاوا ده‌بن، هه‌لبه‌ته‌ ئه‌ستێره‌کان له‌جی‌ی خۆیانن، به‌لام له‌ئه‌نجامی ئه‌وه‌دا که‌ تیشکی خۆر دنیا داده‌گری، دنیا پووناک ده‌کاته‌وه‌و شو‌قی ئه‌ستێره‌کان نامێنی.

مانای گشتی ئایەتەکان

وہک لە پێناسەى ئەم دەرسەدا گوتمان، ئەم دەرسە دەرسى سێھەم و کۆتاییە و، بیست و یەك ئایەتی کۆتایی سوورەتی (الطور) یتدایە، کە تەوہری سەرەکیان باسی پێغەمبەراییەتی موحەممەد ﷺ و، راستییەتی قورئانە، کە فەرمايشتی خواپەو بۆ موحەممەد دابەزێراوە، بەلام ھاوکات لەگەڵ ئەوہش دا، کۆمەڵیک بیرۆکەى پووچى ھاوبەش بۆ خوادانەرەن و بېروایانیش خراونەپوو، بۆ ئەوہى دەربەخەرى کە ئەوانەى بروایان بە موحەممەد نەو، تۆمەتی فالچیەتی و، شیتتەتی و، شاعیری و، ئەوہ کە گوايە خۆی قورئانی بە ناوی خواوہ ھەلبەستوہ، ئەو تۆمەتانەى دەدەنە پال، بزائرى کە چەند دواکەوتوون و، چەند بیرۆکەى پووچ و ئەفسانەییان ھەن، یازدە (۱۱) بیرۆکەى پووچى ئەفسانەییان خراونەپوو.

دواییش باسی کەللەپەقی و نەچوونە ژێر بارى ھەقى ئەوان کراوہ، کە تەنانت ئەگەر ئاسمانیش ببینن بەسەریاندا پرووخى، دەلێن: ئەوہ ھەورە ھەلەکە پووہ لەسەر یەک!

لە کۆتاییدا خوا ﷻ بە پێغەمبەر ﷺ دەفەرموی کە وازیان لى بێن، بەلام بەو واتایەنا واز لە ئامۆژگاریی کردن و بیرخستەوہیان بێن، بەلکو بەو واتایە:

أ- کە واز لە ئازارو ناپەھەتیەکانیان بێن و نادیدەى بگرئ.

ب- یاخود واز بێن لەوہى زۆر خەفەتیان لى بخوات.

ج- یاخود واز بێن لەوہى زۆر شەرەقسەو وتووێژیان لەگەڵدا بکات و ئومیدی پێیان بى بپروا بێن، ئەوانەش وہک کۆمەڵیکى دیارییکراوى ئەو کاتە، نەک تیکرای خەلک.

خوایسداختن رحم دهفهرموی: ﴿فَذَكِّرْهُمْ أَلَيْسَ لَهُمْ مَعِيَ ذِكْرٌ﴾ بگاهن و لا محجوب و بیر به خودو
 نامؤژگاری بکهو پهنیدان دابده، بیگومان تۆ به هۆی چاکه‌ی پهره‌ردگارته‌وه،
 نه فالچی و نه شتیسی، نه‌وانه دوو له تۆمه‌ته‌کانی بیروایان بوون، پائیان
 ده‌دانه لای پیغهمبر موحهممد !! ئەو ئایه‌ته‌ موپاره‌کانه‌ی بۆی داده‌به‌زین
 و، باسی هاتنی پۆژی دواپی: ئاخیر زمان و، قیامه‌ت و، باسی به‌هه‌شت و دۆزه‌خ
 و ... هتدیان ده‌کرد، نه‌وانیش ئەو قسانه‌یان پی سه‌یر بوون و، خویشیان به‌س
 به‌وه ئاشنا‌بوون که فالچی و کاهینیان هه‌بوون، قسه‌ی سه‌یریان بۆ ده‌کردن،
 هه‌روه‌ها که قورئان باسی گه‌لانی پابردووی ده‌کرد، که له پابردودا گه‌لی نووح
 ئاوا فه‌وتاون و، گه‌لی عادو گه‌لی ئەموودو گه‌لی مه‌دیه‌ن و گه‌لی لووط و ... هتد
 ده‌یانگوت: ئەوه کاهین و فالچی هه‌والمان پی ده‌دات، به‌شته پابردووه‌کان،
 هه‌رچه‌نده هه‌ندی‌ک له زانایان ده‌لین: (گاهن)، که‌سی‌که هه‌وال ده‌دات به‌شته
 پابردووه‌کان، به‌لام (عزاف)، که‌سی‌که هه‌وال ده‌دات به‌شته داهاتووه‌کان، به‌لام له
 قورئاندا ته‌نیا وشه‌ی (گاهن)، به‌کاره‌ینراوه‌و، ئەو شیوه‌ لی‌کدانه‌وه‌یه‌ش ده‌گونجی
 بلین لی‌کدانه‌وه‌یه‌کی زاراوه‌یه‌یه^(۱)، به‌لام له ئەصلی زماندا (گاهن)، که‌سی‌که که
 هه‌وال به‌شتی نادیار ده‌دا، چ په‌یوه‌ندی به پابردووه‌ هه‌بی، چ په‌یوه‌ندی
 به داهاتووه‌ هه‌بی، خوا ده‌فه‌رموی: تۆ به‌هۆی چاکه‌ی پهره‌ردگارته‌وه (که
 برتیه له پی به‌خشرانی پله‌ی پیغهمبرابه‌تی) نه فالچی و نه شتیسی.

﴿أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّبْرِئِصٌ بِهِ رَبُّهُ﴾، یاخود ئایا دەلێن: (موحه‌مه‌د)
شاعیریکه چاوه‌پێی ڕووداوی ڕۆژگاری بۆ ده‌که‌ین، یاخود چاوه‌پێی ڕووداوی
مه‌رگ و مرده‌نی بۆ ده‌که‌ین!

(۱) زار اوہی: اصطلاحی، یعنی: پیکہ و تنی کو مہ لیک لہ سہر چہ مک و واتاہ کی تابیہت بو و شہیہ ک یان رستہ یہک، کہ تابیہتہ بہ خو یانہوہ، بو وینہ، تہو و شہو زار اوانہی شہر عز انان (فقہاء)، بان فہر موودہ ناسان (مُحَدَّثُون) لہ سہر بان بیکہاتون۔

﴿قُلْ تَرِصُوا﴾، بییان بَلّی: چاوه‌ری بن، ﴿فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْأَمْرِ يَصِين﴾، منیش له‌گه‌ل ئیوه‌دا له چاوه‌روانانم، واته: من دَلْناو پشت هه‌ستووڤم به په‌یامی خۆم و به خوای خۆم، که داهاتوو له گره‌وی من دایه، چونکه پی‌خه‌مبه‌رو په‌وانه‌کراوی خوام و، خوا سه‌ره‌په‌رشتییم ده‌کات و ئاگای لی‌مه‌و پشتیواخه، به‌لام ئیوه هیچ سه‌ره‌نجام‌یکتان نیه، جگه له زه‌بوونی و سه‌رشو‌پری له دنیا‌داو، ریسوایی و سه‌رمه‌زاریی له پوژی دوا‌یی دا.

﴿أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَخْلَعُوا﴾، وشه‌ی (أَمْ)، که له‌م ئایه‌ته موباره‌کانه‌دا، یازده (۱۵) جاران دووباره بو‌ته‌وه، زانایان ده‌لّین: (أَمْ)، لی‌رده‌دا پی‌ ده‌گوتری: (أَمْ الْمُنْقِطَةُ)، واته: (ئه‌م) ی داب‌راو، که زۆربه‌یان ده‌لّین: هه‌م مانای (هَمْزَةُ الْإِسْتِفْهَام) ده‌گه‌یه‌نی و هه‌م مانای (بَلّ) یش، ده‌گه‌یه‌نی، واته: به‌لکو ئایا عه‌قله‌کانیان فه‌رمانیان به‌وه پیده‌که‌ن، به‌لکو ئایا ئه‌وان کو‌مه‌لیکی یاخیین؟ هه‌ندی‌کیش گوتوویانه: (أَمْ) هه‌ر به مانای پرسیارکردنه، یانی: ئایا، هه‌ندی‌کیش گوتوویانه: (أَمْ) هه‌ر به مانای (به‌لکو)یه یانی: به‌لکو عه‌قلیان به‌وه فه‌رمانیان پی ده‌کات، به‌لام دیسان ده‌بی به شی‌وه‌ی پرسیارو به‌ئاوازی پرسیارکردن بّی، به‌لام پای یه‌که‌میان زی‌اتر زانایان له‌سه‌ری کو‌کن، دوا‌یش له مه‌سه‌له گرنه‌که‌کاندا زی‌اتر تیشک ده‌خه‌ینه سه‌ر ئه‌و باب‌ه‌ته.

لی‌رده‌دا خوا **سوره‌ی الاح‌** ده‌فه‌رمو‌ی: به‌لکو ئایا ئه‌وه عه‌قله‌کانیان فه‌رمانیان به‌و جو‌ره قسانه پیده‌که‌ن؟ ئایا ئه‌و قسانه له عه‌قله‌وه دّین، موحه‌مه‌د **ﷺ** که له لووتکه‌ی عه‌قل و تیگه‌یشتن دایه، به شی‌ت تو‌مه‌تبار بکری؟ موحه‌مه‌د **ﷺ** که له ژیا‌نیدا درۆی له‌گه‌ل خه‌لکدا نه‌کردوه، ئیستا به ناوی خواوه هه‌وال بدات به‌ناپاستی؟ یان موحه‌مه‌د **ﷺ** که له ژیا‌نی دا شی‌عری نه‌گوتوه، ئیستا له ناکاو ببیته شاعیر؟ ئنجا ئه‌م قور‌ئانه که‌ی شی‌عه‌رو کو‌یی وه‌ک شی‌عر ده‌چی؟

هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ش که ئه‌وان ده‌لّین: ئی‌مه چاوه‌ری ده‌که‌ین مه‌رگ و مر‌دنی به‌سه‌ر بّی، یاخود روودا‌وی پو‌ژگاری به‌سه‌ر بّی، فه‌رموون ئی‌وه چاوه‌ری بن و

ئېمەش چاۋەرپىن، ئېمە دىنلەين كە سەرەنجام چۆن دەپ؟ بۆيە خوا دەفەر مۆي:
ئايلا عەقلىكەن ئايان بەۋە فەرمانيان پى دەكەن، بەلكو ئەۋانە كۆمەلىكى ياخىن،
يانى: ئەو جۆرە ھەلۋىست و قسانەيان، لە ياخى بۈۋىنەنەۋە سەرچاۋە دەگەن،
نەك لە عەقلى و لۆڭىكەۋە.

﴿أَمْ يَقُولُونَ نَقُولُ﴾، يان ئايلا دەلەين: ھەلۋىستە، موحەممەد ﷺ قورئانى
ھەلۋىستە، ﴿بَلْ لَا يَوْمُنُونَ﴾، بەلكو ھەر بۈۋىنەنەن، ئەگەرنا دەزانن و بە
موحەممەد ﷺ شارەزان و پى ئاشنان، كە پىۋى قسە ھەلۋىستەن نى، بەلام
ھەر ئايانەۋى بۈۋىنەنن و ئەو شتانە دەكەنە بىۋىۋى بۈۋىنەنەنەن.

﴿فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ إِنْ كَانُوا﴾، ئەگەر راست دەكەن و لە راستانن كە
موحەممەد ﷺ قورئانى ھەلۋىستە، بە ناۋى خواۋە، با ئەۋىش قسەيەكى ۋەك
ھى ئەو بىنن، چونكە ئەۋان تاكە ھۈنەرلىك زۆر تىيدا بالادەست بن، بىرتىە
لە رەۋىۋىۋى و زىمانپارۋى و قسەزانى، فەرۋى مەيدان مىكان نەيانكىلاۋە،
با ئەۋىش قسەيەكى ۋا بىنن، ئەگەر راست دەكەن، بەلام كە نەيانتۋانى، ماناى
ۋايە راست ناكەن.

ئىناخا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** لەسەر باسى پىغەمبەرەكەى ﷺ لايان دەبات، دەيانھىننە سەر
ئەۋىلى مەبەست، كە بىرتىە لەۋە ئەۋان پرويان بە خوا نى، ۋەك پىۋىست
خوایان نەناسىۋە **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**، بۆيە ئەو جۆرە تۆمەتانە ئاراستە پىغەمبەرەكەى ﷺ
دەكەن، ئەۋەش شىۋەيەك لە شىۋەكانى پىكەۋە پەيۋەست بۈۋىستە ئايەتەكانە،
شىۋەيەكى دىكە كە من زىاتەر ئەۋەم بە دلە، ۋەك دۋايش باسى دەكەم،
ئەۋەيەكە لىرەدا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بۆ پۈۋچەلى ئەۋ تۆمەتانەۋە بى بنەمايان، يازە لە
بىرۋەكە پۈۋچەكانيان باس دەكات، كە ئەۋانە خواۋەن ئەۋ جۆرە بىرۋە بۆچۈۋىنەنەن
ۋ، خواۋەنانى ئەۋ بىرۋە بۆچۈۋىنەنەش ھەر ئەۋەيان لى دەۋە شىتەۋە كە موحەممەد
ﷺ بە شىت و فالچىۋى و، شاعىرۋە ھەلۋىستەر نازۋەد بىكەن.

دەفەرمۇي ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ﴾، ئايا ئەوانە بەبى ھىچ شىك ھىزانە دى، ﴿أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾، يان خۇيان بەدھېئەرى خۇيان، واتە: ئايا بەبى بەدھېئەرى دروست بوون، يان خۇيان بەدھېئەرى خۇيان، كە بىگومان ھەردووكيان ئالۇزىكىي و غەلەتن، نە ھىچ پەيدا كراوىك بەبى پەيدا كەر دەبى و، ھىچ دروست كراوىك بەبى دروست كەر دەبى، نە دەشگونجى ھىچ شىك بۇ خۇي خۇي دروست كر دى، چونكە ئەگەر نەبوو بى، چۆن بە دھېئەرى خۇي بوو؟ ھەردووكيان مە حالى عەقلىين، كەواتە: بە حوكمى عەقلى ئەنیا خوا بەدھېئەرىانە. ئنجا لەوہ گەرئى ئايا ئەوان لە خۇوہ پەيدا بوون، بەبى بەدھېئەرى، يان خۇيان بەدھېئەرى خۇيان؟ ئەدى ئەم گەردوونە؟!

﴿أَمْ خُلِقُوا مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾، بەلكو ئايا ئاسمانەكان و زەويان ھىزانەدى؟ يانى: ئەگەر گرىمان گوتيان: ئىمە خۇمان خۇمانان بەدھېئەرىانە، يان ھەر كامىكان گوتى: باب و دايكم منيان دروست كر دى، كە ئەوہش راست نى، ئەدى باب و دايكى، كى ھىزانەدى تاكو دەگاتەوہ سەر دوو مروقى يەكەم كە (ئادەم و ھەووان) سەلامى خويان لەسەر بى؟ ھەروہا ئەوانەى پرويان بە ئادەم و ھەوواش نەبى، ئەو زنجىرەيە، ھەر دەبى لە شوئىك بوەستى، ديسان گرىمان بىردۆزەكەى داروينىش راستى، كە ئىستا زانست دەرختوہ، پوچەلەو شىكى بى بنەمايە، بەلام مروف ئەگەر بچىتەوہ سەر مەيموونىش و مەيمونەكەش بچىتەوہ سەر شىكى دىكەش، لە شوئىك ھەر دەوہستى و زنجىرەى بى كۆتايى مەحالىكى عەقلىيە، بەلام با ئەوہ لەوئى بوەستى: ئاسمانەكان و زەوى واتە: ئەم گەردوونە بەسەر و خوارىوہ، ئايا ئەوان وەديان ھىزان؟

﴿بَلْ لَا يُفْقَهُنَّ﴾، بەلكو راستىيەكەى ئەوہيە ئەوان خاوەنى زانبارى دۇنياكەر نىن، لە خوا ناسىيەكەياندا، واتە: باش خوا ناسن و، كە دەلەين: دەزانين خوا ھەيە و پرومان بە خوا ھەيە، ھەر قسەيەكە بەزار دەيكەن، دەنا ئەگەر بە راستىي خويان ناسىيو دۇنيابان لەوہدا، ئەو جوړە قسانەيان نەدەكرن.

﴿أَمْ عَنْهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصِطْرُونَ﴾، یان ئایا عه‌مباره‌کانی په‌روه‌ردگار تیان له‌لان، ئنجا به‌که‌یفی خو‌یان به‌خشن، فلان‌که‌س ده‌که‌نه پی‌غه‌مبه‌رو، فلان‌که‌س ناکه‌نی، ﴿أَمْ هُمُ الْمُصِطْرُونَ﴾، یان ئایا ئه‌وانن زāl و بالاده‌ست به‌سهر هه‌موو شتی‌کدا، به‌سهر گه‌ردووندا، ئه‌وان بریار به‌ده‌ستن؟ بێ‌گومان هه‌یچیان وانین.

﴿أَمْ هُمْ سَاءَ سَمِيعُونَ فِيهِ﴾، یان ئایا په‌یژه‌یه‌کیان هه‌یه، که له‌و په‌یژه‌یه‌دا گو‌ی ده‌گرن و، به‌هو‌ی ئه‌و په‌یژه‌یه‌وه گو‌ی ده‌گرن، بو‌هه‌والی ئاسمان، ﴿فَلْيَأْتِ مُسْتَعِمُّهُمْ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ﴾، ئنجا با گو‌ی هه‌ل‌خه‌ره‌که‌یان، گو‌ی‌گره‌که‌یان که به‌هو‌ی په‌یژه‌که‌وه چۆته‌سه‌رئ و گو‌ی له‌ده‌نگ و با‌سی ئاسمان گرتوه، به‌ل‌که‌یه‌کی ږوون و ئاشکرا بښئ!! ئه‌مه‌ش جو‌رې‌که له‌گالته‌پت‌کردن و، توانج تیت‌گرتن، که مه‌گه‌ر هه‌والی نادیارو په‌نهانی ئاسمان له‌لای ئه‌وانه، که مو‌حه‌مه‌د ﷺ پی‌غه‌مبه‌ری خوا نه‌؟ که به‌دل‌تیا‌یی وانیه، ئنجا ئه‌گه‌ر وایه، ئایا ئه‌و هه‌واله‌یان چۆن ده‌ست‌که‌وتوه؟ ده‌بې په‌یژه‌یه‌کیان هه‌بې و، قادرمه‌یان هه‌بې، پښدا سه‌ره‌که‌وتب، ده‌با به‌ل‌که‌ بښن.

﴿أَمْ لَهُ الْابْتِثَ وَلَكُمُ الْاَنْبُؤُن﴾، یان ئایا ئه‌و، (خوا ﷻ) که‌چانی هه‌ن و ئیوه کو‌رانتان هه‌ن؟ چون‌که‌یه‌کیک له‌بیرۆ‌که ئه‌فسانه‌یه‌یه‌کانی ها‌وبه‌ش بو‌خوا دانه‌ران، ئه‌وه بو‌و ده‌یان‌گوت: فریسته‌کان مښ و که‌چانی خوان، که‌چی بو‌خو‌یان پازی نه‌ده‌بوون به‌که‌چ، که‌واته: ئه‌وه‌ی بو‌خو‌تان پښی پازی نین، چۆن پالی ده‌ده‌نه لای خوا؟!

﴿أَمْ تَتْلُوهُمْ أُجْرًا فَمَهْمُ مِّنْ مَّعْمَرٍ مُّثْقَلُونَ﴾، یان ئایا تو‌کر‌تیه‌کیان لی داوا ده‌که‌ی، ئه‌وانیش له‌ئه‌نجامی ئه‌و غه‌رامه‌و تا‌وانه‌دا که ل‌تیا‌ن داوا ده‌که‌ی، بار‌گرانن؟ واته: ئایا ئه‌ر‌کی‌کیان که‌وتۆ‌ته‌سه‌ر شان بو‌یان جی‌به‌جئ ناکرئ، بو‌یه‌بروا ناهینن؟ که ئه‌وه‌ش وانیه و پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ هه‌چ چاوه‌روانی‌یه‌کی ل‌تیا‌ن نه‌بووه.

﴿أَمْ عَنْهُمْ الْقَيْبُ فَمَهْمُ يَكْفُرُونَ﴾، یان ئایا په‌نهان له‌لای ئه‌وانه و ئه‌وان ده‌ینووسن و، تو‌ماری ده‌که‌ن، ئایا هه‌واله‌نادیاره‌کان، له‌لای ئه‌وانن، تا‌کو بزائن مو‌حه‌مه‌د ﷺ پی‌غه‌مبه‌ری خوا نه‌؟!

﴿أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا﴾، يان ئايا ئهوان پيلان و فيلّيان دهوئ، نه خشه و پلانيكيان به دهسته وه وه مه به ستiane پيلان له پيغه مبر ﴿بِغَيْرِن؟﴾

﴿فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ﴾، به دنيايي ئهوانه ي بپروان، به س ئهوان فيل ليكروان، واته: فيله كه به سهر سهرى خوينا دا ده شكيتته وه، خوا ﴿سَمِيعٌ رَّحِيمٌ﴾ نه خشه دادنه ئى بو پووجه لكرده وهى فيل و پيلاني ئهوان.

﴿أَمْ لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ﴾، يان ئايا په رستراويكي ديكه ي جگه له خوايان ههيه؟ ﴿سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾، پاكيى بو خوا له وهى ده يكه نه هاوبه شى، واته: خوا ﴿سَمِيعٌ رَّحِيمٌ﴾ پاك و بيگه ردو دووره له وهى هاوبه شى هه بن له په رسترا دا، چونكه خوا به ده يه ئه رى هه موو شتيكه و په روه ردگارى هه موو شتيكه، ژينه رو مړينه ره و، هه رشتيكي ديكه هه مووى دروستكراوى خو يه تي، ئنجا له كوئايى ده رختتى ئه و بيرؤكه ئه فسانه ييانه ي كافره كان و، پووجه ليى بيركرده ويان دا، باسى عينا دى و كه له په قيبان ده كات و ده فهرموى: ﴿فَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا﴾، ئه گه ر پارچه يه ك له ئاسمان به كه وتوه خوار ببينن، به ريته وه و بكه و ئته خوار، ﴿يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ﴾، ده لين: هه وريكي كه له كه بوويه، هه وريكه چوئه سهر يه ك و په ستراره ته وه، يان: ئه گه ر ئاسمانيشيان به سه ردا برووخى، ديسان دانى پيدا ناهينن!

﴿فَدَرَّهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ﴾، ئنجا (مادام به و شيوه يه ن) وازيان لى بئنه، تاكو تووشى ئه و پوژه يان ده بن، كه تتي دا بى هو ش ده كه ون، يان تتي دا ده مرن، كه پوژى ئاخير زه مانه، يا خود ئه و پوژه يه كه تتي دا ده مرن، چونكه هه موو مروفيك ئاخير زه ماتيكي هه يه و پوژيكي هه يه، تتي دا له دنيا ده رده چى و، ده مري و، پيش مردنه كه شى بي هو ش ده بى.

﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا﴾، ئه و پوژه كه پيلان و فيله كه يان هيج دادبان نادات و سووديان پينا گه يه نى، ﴿وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾، پشتوانيشيان لتناكرى، واته:

نەبۇ خۆيان پیلان و فیلە کەیان لە فرایان دێ، دەر بازیان بکات، نە لە دەرەوێ
خۆشیان هاوکاری دەکڕن و پشتیوانی دەکڕن.

﴿وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ﴾، بە دنیایی ئەوانە ستمیان کردووە
(بەهۆی کوفرو شیرکەو) بەر لەو هەش سزاو ئازارێکیان هەیە، واتە: بەر لە
هاتنی ئاخیر زەمان، یان بەر لە سزای پۆژی دواییش، سزاو ئازاری دیکەیان
هەیە، کە مەبەست پێی ئەو ئازارو ناپەحەتییانەیه کە لە ژانیاندا دێنە رێیان،
لە نەخۆشی و ناخۆشی و گرفتاری، یاخود ئەو هەپەشەیه کە لێیان، کە بەر
لە هاتنی ئاخیر زەمان و قیامەتیش، ئەوانە بە دەستی ئەهلی ئیمان تووشی
سزا دین و، ئاماژەیه بۆ جەنگی بەدرو پووبه‌پوو بوونه‌وه‌کانی دیکە.

﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾، بە لأم زۆربەیان نازانن، یانی: هەندێکیان بە دنیایی
زاناییانە کە موخەممەد ﷺ پێغه‌مبەری خوایه‌و، ئەو هەپەشەنە لێیان دەکات،
پۆژێک دێ، تووشی دەردی خۆیان دەبن، چ بە نەسبەت پۆژی دواییه‌وه، چ
بە نەسبەت دنیا‌شە‌وه، هەندێکیان دەستیان هەر لە سەر دلیان بوو، بە لأم
کە‌للە‌ه‌قی و عینادی و بەر‌ه‌وه‌ندییه‌ ن‌اش‌ه‌ر‌عییه‌کانیان دەست و پێیان بەستوون،
بۆیه‌ بر‌و‌ایان ن‌ه‌ه‌ت‌نا‌وه، بۆیه‌ش دەفەرموێ: زۆربەیان نازانن، چونکە هەندێکیان
هەر زانیویانە کە ئەو پێیه‌ پووجه‌ی ئەوانی لەسەرن، بێ سەرەنجامه‌و، ئەوێ
موخەممەد ﷺ دەفەرموێ، ئاکام و سەرەنجامی خێری هەیە، لە دنیاو دوا‌پۆژدا.

لە کۆتایی دا خوا بە پێغه‌مبەر دەفەرموێ: ﴿وَاصْبِرْ لِمَكْرَ رَبِّكَ﴾، خۆت
پاگره‌ بۆ بریاری پەرورەدگارت، یان بۆ دادوەری کردنی پەرورەدگارت، هەتا
دێ، یان ئەو بە‌ر‌نام‌یه‌ی پەرورەدگارت بۆی دانای، خۆت لەسەر پاگره‌و پ‌ش‌و
دریژ به، ﴿فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾، بە دنیایی تۆ لە ژێر چاودێری ئێمه‌دا، تۆ بە
چاوه‌کانی ئێمه‌ی، یانی: لە ژێر چاودێری ئێمه‌دا و ئاگامان لێته‌و د‌ه‌ت‌پ‌ر‌ز‌ین،
﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ نَقُومُ﴾، بەستایش کردنه‌وه‌ش پەرورەدگارت بە پاک بگره‌،

له کاتیکدا هه‌لدهستی، له مه‌جلیس هه‌لدهستی، یاخود له خه‌و هه‌لدهستی، هه‌ردووک واتایه‌که‌ی هه‌ن، به‌لام زیاتر وا پێده‌چێ مه‌به‌ست پێی له کاتی له خه‌و هه‌لسان بێ.

﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَرَ الْجُورِ﴾، هه‌روه‌ها له شه‌ویشدا په‌روه‌ردگارت به‌ پاک بگره‌ (و ستایشی بکه‌و یادی بکه‌) ﴿وَإِدْبَرَ الْجُورِ﴾، هه‌روه‌ها له کاتی ئاوا بوونی ئه‌ستیره‌کانیشدا، کاتیک ئه‌ستیره‌کان ون و په‌نه‌ان ده‌بن، به‌هۆی ده‌رکه‌وتنی تیشکی خۆروه‌وه‌ ئه‌ستیره‌کان دیار نامێنن، واته‌: که‌ ده‌که‌ویه‌ نێو پوژیش، دیسان په‌روه‌ردگارت به‌ پاک بگره‌و ستایشی بکه‌، یانی: به‌ شه‌و و پوژ سه‌رگه‌رمی به‌ پاکگرتن و ستایشکردنی په‌روه‌ردگارت به‌و، سه‌رگه‌رمی به‌ ندایه‌تی بۆ خوا کردن و په‌رستنی به‌، ئه‌وه‌ وه‌و توانایه‌کت ده‌داتێ که‌ خۆراگر بێ، له‌سه‌ر ئه‌و پراسته‌رییه‌ی خوا **إِسْمُ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**.

خوای په‌روه‌ردگار ئێمه‌ش ته‌وفیق بدات و، یارمه‌تییمان بدات که‌ به‌هۆی به‌ ندایه‌تی باش بۆ کردنی و، به‌ پاکگرتنی و ستایش بۆ کردنی و، هه‌میشه‌ یادکردنیه‌وه‌، له‌ شه‌و و پوژاندا، دل و ده‌رووتمان به‌هێز و پر وه‌و توانا بێ و، خۆراگریین له‌سه‌ر پراسته‌ریی خوا.

مەسەلە گىرەنگەكان

مەسەلەى يەكەم:

فەرمانكردنى خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**، بە پىغەمبەرەكەى موخەممەد ﷺ كە لەسەر بىرخستنهوهو ئامۆژگارىيى كردنى خۆى بەردەوام بى، نه فالچىيهو، نه شىتەو، نه شاعيره، وهك ناحەزانی دەلێن و، ئەو قسانەيان لە عەقلەوه نایەن، بەلكو بەرەمى لە خوا ياخى بوونيانن، هەروەها كە دەلێن: موخەممەد ﷺ خۆى قورئانى هەلبەستوه، راست ناكەن، ئەگەر راست دەكەن، با ئەوانىش وێنەى ئەوه فرمايشەى خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بێنن، چونكە موخەممەدیش ﷺ مەروۇفكەوهك ئەوان و ئەگەر ئەم قورئانە، قسەى خۆى بى، ئەوانىش مەروۇف و، دەتوانن قسەى وهك وى بكەن، بەلام ئەگەر وهك موخەممەد ﷺ دەفەرمووى: فرمايشتى خوا بى، بىجگە لە خوا هىچ كەس ناتوانى فرمايشتى وهك هى خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بفرەمووى:

خوا دەفەرمووى: ﴿فَذَكِّرْ مَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ يَكَاهِنُ وَلَا جُنُونَ﴾ (٢٩) أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّبَرِئْتُ بِهٖ رَبِّ الْمُنُونِ ﴿٣٠﴾ قُلْ تَرِيعُوا فَاِنِّى مَعَكُمْ مِّنَ الْمَرِيعِينَ ﴿٣١﴾ أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَعْلَمُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاعُونَ ﴿٣٢﴾ أَمْ يَقُولُونَ نَقُولُهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾ فَلْيَأْنُوا بِحَدِيثِ مَثَلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٣٤﴾

شىكردنهوى ئەم ئايەتانه، لە دە برگەدا:

(١)- ﴿فَذَكِّرْ مَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ يَكَاهِنُ وَلَا جُنُونَ﴾، بىريان بخەوه تۆ بەهوى چاکەى پرەوردگارەتە نه کاهىنى و نه شىت. (دُمْ) وَاسْتَمِرَّ عَلَى التَّذْكِيرِ، وَابْتُ عَلَى مَا أَنْتَ عَلَيْهِ مِنَ الْوَعْدِ وَالتَّذْكِيرِ، بەردەوام و پشوو درێژە، لەسەر بىرخستنهوهو، چەسپاو بە لەسەر ئەوهى تۆى لەسەرى، لە ئامۆژگارىيى كردن و بىرخستنهوه، واتە:

بیرخستنه‌وه‌ی راستییەکان بۆ ئەو خەڵکە، ﴿فَمَا أَنْتَ بِغَمِّ رَّبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ﴾، تۆ بە ھۆی چاکە‌ی پەرورەدگارتە‌وه، نە فال‌چیی و نە شیتیشی، کە دەفەر‌مو‌ی: (فَذَكِّرْ)، ئەم (ف)ە، (فَاءُ التَّفْرِيعِ) ی پێ دە‌لێن، واتە: مادام حال بەو شی‌و‌ە‌یە بێ، کە لە ئابردوودا باسکرا، کە‌واتە: تۆ یادیان بخە‌وه‌و بیریان بخە‌وه‌و، بە‌رده‌وام‌به‌ لە‌سه‌ر بیرخستنه‌وه‌ی خۆت و، بە‌دل‌نیایی بە‌ھۆی چاکە‌ی پەرورەدگارتە‌وه (کە بریتیه‌ لە پێ بە‌خشرانی پلە‌ی پی‌غە‌م‌به‌رایە‌تیی) نە فال‌چیی و نە شیتیشی.

رستە‌ی: ﴿فَمَا أَنْتَ بِغَمِّ رَّبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ﴾، تۆ بە ھۆی چاکە‌ی پەرورەدگارتە‌وه، نە فال‌چیی و نە شیتیی، زانیان چوار واتایان بۆ لیک‌دا‌ن‌وه‌:

۱- ﴿فَمَا أَنْتَ بِغَمِّ رَّبِّكَ﴾، دە‌لێن: (ب)ە‌کە، (مُتَعَلِّقٌ بِمَخْذُوفٍ هُوَ حَالٌ)، ئەم (ب)ایە پە‌ی‌وه‌ستە بە شتێکی قرتێ‌را‌وه‌و کە دە‌بێتە حال، یانی: (مَا أَنْتَ مُتَلَبِّسًا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ الَّتِي أَنْعَمَ بِهَا عَلَيْكَ، مِنْ رَحَاةِ الْعَقْلِ وَالنُّبُوَّةِ، بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ)، واتە: تۆ لە حالێکدا کە بە‌هرە‌مە‌ندی لە چاکە‌ی پەرورەدگارت و بە تۆ‌ی بە‌خشی‌وه‌ لە تێر و تە‌وا‌ویی لە عە‌ق‌ل‌دا‌و، لە پلە‌ی پی‌غە‌م‌به‌رایە‌تیی، نە فال‌چیی و نە شیتیشی.

۲- ﴿مَا أَنْتَ فِي حَالٍ إِذْكَارِكَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ﴾، تۆ لە حالێکدا کە چاکە‌ی پەرورەدگارتیان بۆ باس دە‌کە‌ی و دە‌ی‌خە‌ی‌وه‌و یادیان، کە بریتیه‌ لە پە‌ی‌امی خوا، نە فال‌چیی و نە شیتیشی.

۳- (إِنْتَقَى عَنكَ الْكُهَانَةُ وَالْمَجْنُونُ بِسَبَبِ نِعْمَةِ اللَّهِ عَلَيْكَ)، ھەر کام لە فال‌چیە‌تیی و شیتیی لە تۆ‌دا لا‌جوون، بە‌ھۆی چاکە‌ی پەرورەدگارتە‌وه لە‌سه‌رت.

۴- ﴿فَمَا أَنْتَ بِغَمِّ رَّبِّكَ﴾، (ب) بۆ سو‌ی‌ندە، وە‌ک: (وَاللَّهِ بِاللَّهِ، تَاللَّهِ، مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ)، سو‌ی‌ند بە چاکە‌ی پەرورەدگارت، تۆ نە فال‌چیی و، نە شیتیی.

ھەر چوار واتایە‌کە‌ش پێ‌ک و گونجاون و ئە‌مە (الشوکاتی)، لە (فتح‌ القدیر) ھە‌ی خۆ‌یدا ھێ‌نا‌وی^(۱).

(گاھىن)، ۋەك: (راغىبى ئەسفەھانىي)، دەلى: كاھىن ئەۋەپە كە ھەۋال دەدات بە شتى پەنھانى پابردوو، بەلام (عَراف)، ئەۋەپە كە ھەۋال دەدات بە شتى پەنھانى داھاتوو، بەلام لە بەكارھىنانى قورئاندا كاھىن ئەۋ كەسەپە ۋا دەخاتە ۋە ھەم ۋە زەينى خەلگەۋە كە پەنھان دەزانى، بەبى ۋە ھىي، چ ئەۋ پەنھانە پەيۋەندىي ھەبى بە پابردووۋە يان بە داھاتووۋە، چونكە خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باسى (گاھىن) ۋ (عَراف)ى نەكردو، بەلكو ھەر باسى (گاھىن)ى كەردو، كەھانە ھەبوۋە لە كاتى خۇيداۋ، كاھىنەكان ھەم باسى داھاتووۋە پەنھان كەردو، ھەم باسى پابردووۋە پەنھان كەردو، ئنجا ئەۋان كە تۆمەتى كاھىنىي ۋ فالچىيەتتىيان پالداۋەتە لاي پىغەمبەر **ﷺ**، لەبەر ئەۋە بوۋە، كە ئەۋ قورئانەي خۇيىندووۋەت، ھەم باسى پابردووۋە تىدا ھەبوۋە باسى گەلانى پابردوو، ھەم باسى داھاتووۋە تىدا ھەبوۋە، كە ئاخىر زەمان ۋ پۇژى دۋايى دى ۋ سزا ۋ پاداشت، باسى ھەردوو كىيان تىدا ھەبوۋە، بۇيە گوتتويانە: كاھىنە، ۋاتە، فالچىيە ۋ ھەۋالەدەركە بە نادىار، ۋەك ئەۋ كاھىنەنەي ناسىويانن، كە درۆۋ دەلەسەي زۇريان بۇ خەلگ كەردو، ۋ كلاويان لەسەرى خەلگ ناۋە بەدلىيى سادەي خەلگىيان ئىستىغلال كەردو، ئەۋ جۆرە كەسانە لەم پۇژگارەي ئىستاي ئىمەشدا ھەر ھەن، كە چ لە بوارى تەندروستىيداۋ، چ لە بوارى بەخت ۋ چارەنوۋسداۋ، چ لە بوارى دىكەدا، قسە دەكەن، بى ئەۋەي قسەكەيان پشت ئەستور بى، بە بەلگەيەكى زانستىي، كە لە پىي عەقل ۋ ھۇش ۋ ھەستەكانەۋە دەزانرى، ياخود بە بەلگەيەكى نەقلىي، كە دەبى لە ۋە ھىي ساغ ۋ بى خلتەۋە سەرچاۋە بگرى.

ھەبەتە كە تۆمەتى شىتتىيان پالداۋەتە لاي پىغەمبەرى خوا **ﷺ** لە راستىدا ئەۋە شىتتىيە، تۆمەتى شىتتىي پال بدرىتە لاي پىغەمبەرى خاتەم **ﷺ**، كە لە عەقل ۋ تېگەشتندا لە لووتكەدا بوۋە، ھەموو پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) عاقلتىيى خەلگى پۇژگارەي خۇيان بوون، پاكترىن ۋ چاكترىن ۋ ۋەشت بەرزترىن خەلگى پۇژگارەي خۇيان بوون، تەنانت پىش ئەۋەي خوا ھەلىشانىبۇزىرى بە

پىغەمبەر، بەلام دوای ئەوەش کە خواى پەرورەردگار بەهەرەمەندى کردوون لە
وەحى و پىغەمبەرایەتیی، بىگومان هەم عەقلەکیان زیادى کردووە، هەم
عیلمەکیان و، هەم ڕەوشتەکیان و، هەم پاکى و چاکىیەکیان.

٢- ﴿أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ﴾، یان ئایا دەلێن: شاعیریکە، شاعیریش ئەوانە بوون کە
شیعرو ھۆندراوەیان گوتووە.

٣- ﴿نَرَيْصٌ بِهِ رَبِّ الْمُنُونِ﴾، چاوەرپی بۆ دەکەین، بەلای ڕۆژگارى بەسەر بێ،
یاخود چاوەرپی دەکەین ڕووداوى مەرگی بێتە سەرئ، (رَبِّ)، لە عەبدوللای کورى
عەبباسە (خوا لە خوێ و بابى ڕازى بێ)، ھاتووە کە گوتوویەتی: (رَبِّ فِي الْقُرْآنِ شَكٌّ،
إِلَّا مَكَانًا وَاحِدًا فِي الطُّورِ: رَبِّ الْمُنُونِ)، واتە: وشەى (رَبِّ): لە قورئاندا ھەمووی بە
مانای دوو دلییە، جگە لە شوێنیک لە (الطور)دا.

(ظَنٌّ) بە مانای گومانە، بەلام (شَكٌّ) بە مانای دوو دلییە، دوو دلییش ئەوەیە
لە ئێوە دەئى بوەستى و بە ھیچ لایاندا نەکەوئ، (ظَنٌّ) ئەوەیە بە لایاندا
بکەوئ، لای بوونی ئەو شتە، یان لای نەبوونی، عەبدوللای کورى عەباس (خوا لە
خوێ و بابى ڕازى بێ)، دەلێ: وشەى (رَبِّ) لە ھەموو قورئاندا بە مانای دوو
دلیی بەکارھاتووە، تەنیا لە یەک شوێن لە قورئاندا بە مانای ڕووداوى مەرگ،
یاخود ڕووداوى ڕۆژگار بەکارھاتووە، کە بریتىە لە ﴿نَرَيْصٌ بِهِ رَبِّ الْمُنُونِ﴾ (رَبِّ
الْمُنُونِ): (خَوَادِثُ الدَّهْرِ، صُرُوفُ الدَّهْرِ، نَتَتَّظِرُ بِهِ الْخَوَادِثُ فَيَمُوتُ كَمَا مَاتَ غَيْرُهُ)،
کارەسات و پششھاتەکانى ڕۆژگارى بۆ چاوەرپی دەکەین و دەمرئ، وەك چۆن ئەوانى
دیکەى پششتریش مردوون، لە شاعیرەکان، (الْمُنُونِ) ھەم بە مانای ڕۆژگار (دَّهْرِ)،
ھاتووە، ھەم بە مانای مردنیش.

٤- ﴿قُلْ تَرَيْصُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمَرَيْصِينَ﴾، بێئ: چاوەرپی بێ، منیش لەگەڵ ئێوەدا
لە چاوەرپوانانم، واتە: ئێوە چاوەرپی مردن و لە بەینچوونى من بێ، منیش چاوەرپی
مردن و فەوتانى ئێوەم و، دلنایام کە سەرەنجامى چاک بۆ من و بۆ شوێنکەوتوووانم و بۆ

پەيامەكەم دەپ، ئېۋەش بەشتان تەنيا لە بەينچوون و سەرنگووم بوون و پىسۋايى و شەرمەزارىيى دىناو دواۋۆژە، كە ھەر واش دەرچوو، ئىنجا ئەمە بۇ خۇي ئىعجازىكى مېژۋويىيە لە قورئاندا، كە لە زۆر شوئىندا ھاتو، چونكە كەسىك ھەر لە سەرەتاوہ كە ئەگەرى ھەبووہ بكوژرى يان پەنھانكوژ بكرى، ياخود بەمردنى ئاسايى ھەرى، يان بەلای بەسەر بى، كەچى لەو سەرەتايەوہ زۆر بە دلىنپايى و پىشتەستوورانە، بلى: سەرەنجامى چاك بۇ منە، چاوەرى بىن، منىش چاوەرىم و سەرکەوتن، بۇ پەيامەكەمەو، لە بەينچوون و شەرمەزارىيش بۇ ئېۋەيە، ئاوا بە لەخۇرادىتوويى قسەبكات! بەدلىنپايى ئەگەر پىشت بە خوا بەستوۋ نەبى و لە خواوہ قسە نەكات و لە خواوہ دلىنپا نەكرابىتەوہ، ناتوانى قسەى وا بكات.

وشەى (أَمْ)، كە دەفەرموى: ﴿أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّرٰى بِهِ رَبَّهُ﴾، كە لەم ئايەتانەدا پازدە (۱۵) جاران دووبارە بۆتەوہ، وەك پىشتىرش گوتوومانە، زانايان بە چوار واتايان ھىناويانە:

۱- ھەندىكىيان گوتوويانە: (أَمْ)، لىرەدا ھەم بە ماناي ھەمزەى پرسىيارکردن (هَمْزَة الْاِسْتِفْهَام) و ھەم بە ماناي (بَل)ە، (بَل الْاِسْتِدْرَاكِه)، بە ماناي (ئاي)و، بە ماناي (بەلكو)، ھەردووكيان پىكەوہ، كە دەفەرموى: (أَمْ يَقُولُونَ)، يانى: (بَلْ يَقُولُونَ)، بەلكو ئايا دەلىن؟

۲- ھەندىك گوتوويانە: تەنيا بە ماناي (بَل)ە، واتە: بەلكو (أَمْ يَقُولُونَ)، يانى: بەلكو دەلىن.

۳- ھەندىكىيان گوتوويانە: بە ماناي پرسىيارکردنە، (أَمْ يَقُولُونَ)، يانى: ئايا دەلىن؟ (خليل بن أحمد الفراهيدي) پاى وابووہ.

۴- سىبەوہيھى گوتوويەتى: (لِلْخُرُوجِ مِنْ كَلَامٍ إِلَى كَلَامٍ آخَرَ)، گوتوويەتى: (أَمْ)، لىرەدا تەنيا بۇ ئەوہيە قسەيەكت كردوہو لەوہوہ دەگوازيەوہ بۇ قسەيەكى دىكە، ئەم چوار پاىە ھەن و ڤەنگە ھەر چوارىشيان، ھەر كامىكىيان لە حال و مەقامى خۇيدا راست

بی، واته: وشه‌ی (آم)، که خوا **استغفر** **الرحمن** به‌کاری هیئناوه، جاری وایه: به‌مانای همه‌مزه‌ی پرسپیارکردن و به‌لکو (بَلْ) یش بی و، جاری وایه ته‌نیا به‌مانای (به‌لکو) یه، جاری وایه ته‌نیا به‌واتای (ثایا) ی پرسپیارکردنه‌و، جاری واش هه‌یه بو‌ئو گواستنه‌وه‌یه له قسه‌یه که‌وه بو‌ قسه‌یه‌کی دیکه، وهک شاره‌زایان و پسپو‌زانی زمانی عه‌ره‌بیی گوتوو‌یانه.

۵- ﴿أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحَلُّهُمْ يَدًا﴾، (خوا ده‌فه‌رموئ: ثایا عه‌قله‌کانیان فه‌رمانیان به‌وه پی‌ده‌که‌ن؟ یانی: (بَلْ) أَتَأْمُرُهُمْ عَقُولُهُمْ بِهَذَا الْكَلَامِ الْمُتَنَاقِضِ، به‌لکو ثایا عه‌قله‌کانیانن که فه‌رمانیان پی‌ده‌که‌ن، به‌و قسه ته‌یکه‌ل و پی‌یکه‌ل و دژیه‌کانه؟ چونکه نه‌گه‌ر شاعیر بی، چون شیت‌ه‌و، نه‌گه‌ر فال‌چی بی، چون شیت‌ه، نه‌و قسانه هه‌موویان یه‌کدی هه‌لده‌وه‌شینه‌وه‌و دژیه‌کن، ئنجا ثایا نه‌و قسانه‌یان له عه‌قله‌یانه‌وه سهرچاوه ده‌گرن و عه‌قلیان به‌وه فه‌رمانیان پی‌ده‌کات؟ ناشکراشه قسه له باره‌وه‌کراوانئ، که ئەم ئایه‌ته موباره‌کانه قسه‌یان له باره‌وه ده‌که‌ن، به‌پله‌ی یه‌که‌م کافره‌کانی پو‌ژگاری پی‌غه‌مبه‌ری کو‌تایی بوون، له ه‌و‌زی قوره‌یش پ‌یش هه‌مووان، قوره‌یشیش خو‌یان زور به‌خواون عه‌قل و ه‌و‌ش و ره‌وانی‌ب‌ژی و بال‌اده‌ستی زانیوه، به‌تایبه‌ت له بواری عه‌قل و تی‌گه‌یشتن و قسه‌زانی و قسه‌نه‌سته‌قییدا، واته: نه‌وان که لافی نه‌وه لی‌ده‌ده‌ن عه‌قل و ه‌و‌ش‌یکی به‌ه‌یزیان هه‌یه، ثایا عه‌قله‌کانیان فه‌رمانیان به‌وه پی‌ده‌که‌ن، نه‌و جو‌ره قسانه بکه‌ن، که هه‌ر کام‌یکیان دژی نه‌وی دیکه‌یه؟

۶- ﴿أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ﴾، به‌لکو نه‌وان، کو‌مه‌لیکی یاخین، یانی: (بَلْ) تَجَاوَزُوا الْحَدَّ فِي الطُّغْيَانِ وَالْعِتَادِ، فَقَالُوا مَا قَالُوا، به‌لکو سنوور شک‌ینیان کردوه له یاخی‌بوون و که‌لله‌ره‌قی و نه‌سه‌لماندنن، بو‌یه نه‌وه‌یان گوتوه که گوتوو‌یانه، هه‌ندیک له زانایان گوتوو‌یانه: ئەم قسانه گواستنه‌وه‌ن له قسه‌یه‌که‌وه بو‌ قسه‌یه‌کی دیکه، له‌گه‌ل پرسپیارکردنن، هه‌روه‌ک چه‌مک واتای (آم) ی داب‌راو (آم) الْمُتَنَقِّطَةِ، که به‌مانای (پرسپیارکردن) و به‌مانای (به‌لکو) یه، نه‌وه ده‌گه‌یه‌ئێ که نه‌و قسانه، هه‌ر کام‌یکی دواتر، له‌وه‌ی پ‌یشتر نا‌قو‌لاتر و نه‌گونجاوتره‌و، که‌لله‌ره‌قی زیات‌ریشی ت‌یدا‌یه.

(۷) - ﴿أَمْ يَقُولُونَ نَقُولُ﴾، يان نایا ده لَین: هه لَیهه ستوه، وهک له جیی دیکه دا ده فهرموئ: ﴿أَمْ يَقُولُونَ أَفَرَّغْتَهُ ۖ﴾ یونس، نایا ده لَین: هه لَیهه ستوه (به ناوی خواوه)؟ (تَقُولُ)، نه وهیه قسه به ناوی که سیکه وه بکری، (التَقُولُ: نِسْبَةُ كَلَامٍ إِلَى أَحَدٍ لَمْ يَقُلْهُ، وَيَتَعَدَّى إِلَى الْكَلَامِ بِنَفْسِهِ، وَيَتَعَدَّى إِلَى مَنْ يُنْسَبُ إِلَيْهِ بِحَرْفِ «عَلَى»، قَالَ تَعَالَى: ﴿وَلَوْ نَقُولُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ﴾ (۱۱) الحاقه، وَصَمِيرُ «تَقُولُهُ» عَائِدٌ إِلَى الْقُرْآنِ الْمَفْهُومِ مِنَ الْمَقَامِ).

واته: (تَقُولُ)، بریتیه له وه که قسه یه ک پال بدریته لای که سیک که نه یگوتبی، ئنجا (تَقُولُ الْكَلَامِ)، هه ر بۆ خوی تهعه ددا ده کات و بهرکار ده خوازی، بی نه وهی پیتیکی دیکه به کار بی، به لام نه گهر بویستری ئهم (قسه به دهم هه لَیهه ستنه و) ه، پال بدریته لای که سیک، به پیتی (علی)، بهرکار ده خوازی، وهک ده فهرموئ: ﴿وَلَوْ نَقُولُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ﴾ (۱۱) الحاقه، نه گهر به ناوی ئیمه وه هه ندی قسه ی هه لَیهه ستبنایه، ﴿لَا خُذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ﴾ (۱۴) ثُمَّ لَقَطْنَا مِنْهُ الْآوِينَ (۱۶) الحاقه، قوئی راستیمان ده گرت، دواپی ره گی ملیمان ده په راند، ﴿فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أُمَّةٍ عَنْ حُجْرَيْنَ﴾ (۱۷) الحاقه، هیچ کام له ئیهوش نهیده توانی ریگر بی و بهرگری لی بکات. که ده فهرموئ: (تَقُولُهُ) ئهم (ه) ی سهر (تَقُولُهُ)، راناوی که ده چیته وه بۆ قورئان که له په وت ده فامریتنه وه، نه گهرنا پیشی له م رستانه دا باسی قورئان نه کراوه، به لام له په وت ده فامریتنه وه که مه بهست پیی قورئانه و، نه وهش له قورئاندا زوره، که خوا سُورَةُ الْحَجَرِ جاری باسی شتیکی نه کردوه، به لام راناویک به کارده هیتری ده چیته وه بۆ نه و شته ی پیشر باس نه کراوه، به لام به سیاق و سه لیهه ده زانری که مه بهست پیی نه وه، چونکه نه وهی که پیغه مبهری ﴿﴾ پی تۆمه تبار کراوه، هه ر نه وه بووه که قورئانی له خویه وه گوتوه هه لَیهه ستوه، به ناوی خواوه، بویه ده زانین که ده گوتری: نه وهی هه لَیهه ستوه، مه بهست پیی قورئانه.

(۸) - ﴿بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، واته: به لکو (ئهو قسانه بویه ده کهن، چونکه) برؤا ناهینن، یانی: نایانه وی برؤا بینن، بویه نه وه قسانه ده کهن، وهک پاساو دانه وهی هه لویستی خویان و، بیانوه هینانه وه بۆ برؤا نه هینانیا.

ج- به نسبەت تۆمەتی شاعیریەوہ کہ گوتووایانہ، شاعیرہ، پیغەمبەر وەک خوا لە سوورەتی (یس)دا، لەبارەییەوہ دەفەرموی: ﴿وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ﴾، واتە: نە شیعەرمان فێر کردوون، نە شیعەریشی بۆ دەگونجێ، پیغەمبەری خوا ﷺ ویستبیشی، شیعەر بۆی، شیعەری بۆ نە گوتراوە، ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ﴾ ئەوہی دەیلێ شیعەر نیە، بەلکو یادخستنەوہی خواوە، قورئانیکی روون و ئاشکرایە، یاخود روونکەرەوہیە، ئنجا لە بارەیی تۆمەتی شاعیریەوہ، خوا ﷺ بەوہ بەرپەرچیان دەداتەوہ کہ دەفەرموی: ﴿فَرَبِّصُوا أَنْتُمْ مَعَ رَبِّصُونَ﴾ (٢٢) چونکە ئەوان گوتووایانە: شاعیرەو چاوہ پێی رووداوی پۆژگار دەکەین، یان رووداوی مردن دەکەین، بەسەری بێ، خواش ﷺ بەوہ بەرپەرچیان دەداتەوہ دەفەرموی: چاوہ پێین منیش لەگەڵ ئێوہدا لە چاوہ پروانانم، کہ واتە: دُنیا بێ! ئەو قسەییە دەیلێم شیعەر نیەو من شاعیر نیم، بەلکو پیغەمبەری خوام و بە ناوی خواوە ھەوالدەدەم، راستیش لە مەیدانی درێژدا تاقی دەکریتەوہ، فەرموون چاوہ پێ بن، بەلām مەیدانی درۆیە کورتە، فەرموون بۆ داھاتووتان، تاکو دەلێن، چاوہ پێ بن، منیش چاوہ پێم، چونکە ئەوہی پاکە بێ باکەو، راستیی لە مەیدانی بە بەرەوہ بوو و فراوان و دوورو درێژدا تاقی دەکریتەوہ، بەلām مەیدانی درۆیە کورتە، جاری وایە کہ سێک درۆیەک دەکات، پێنج خولەک بێ دەکات، یان سەعاتیک، یان پۆژیک بێ دەکات!

د- بە نسبەت تۆمەتی چوارەمەوہش کہ گوتووایانە: (تَقْوَلُ)، بە ناوی خواوە ھەلێبەستوہو گوتووہی، خوا بەوہ بەرپەرچیان دەداتەوہ: ﴿فَلْيَأْتُوا حَدِيثَ مَنْ لَيْلَةٍ﴾ (٢٣) بەلām مەیدانی درۆیە کورتە، فەرموون بۆ داھاتووتان، تاکو دەلێن، چاوہ پێ بن، منیش چاوہ پێم، چونکە ئەوہی پاکە بێ باکەو، راستیی لە مەیدانی بە بەرەوہ بوو و فراوان و دوورو درێژدا تاقی دەکریتەوہ، بەلām مەیدانی درۆیە کورتە، جاری وایە کہ سێک درۆیەک دەکات، پێنج خولەک بێ دەکات، یان سەعاتیک، یان پۆژیک بێ دەکات!

مەسەلەى دووھم:

خستنه پرووى يازده (۱۱) بىرۆكەى پووچى كافره كان به بى بهر په چدانه وه يان، چونكه تهنيا به خستنه پروويان، پووچه ئبيان دياره، ئه و يازده بىرۆكە پووچهى كافره كانيش ئه مانهن:

- ۱- دروستکردنيان به بى ھۆكار، يان به بى بهديهئنه ر.
- ۲- يان خۇيان بهديهئنه ر بن.
- ۳- بهديهئنه رى گهر دوون بن.
- ۴- خه زينه كانى خوايان له لابن.
- ۵- بالاده ست بن به سهر هه موو شتيكدا.
- ۶- په يژهى چوونه ئاسمانيان له لا بى، هه والى ناديار له ئاسمانه وه بئين.
- ۷- خوا كچى هه بن، به لام ئه وان كورپان هه بن.
- ۸- موحه ممه د ﷻ كر بيان لى داوا بكات، كر يه ك كه بارگرانى بى بۇيان و نه يتوانن.
- ۹- ئه وان په نهانيزانن و بينووسن له لای خۇيان.
- ۱۰- ئه وان له پيلان گيران بن و، بيانه وى پيلان بگيرن.
- ۱۱- جگه له خوا په رستراوىكى ديكه يان هه بى.

خو ﷻ ئه م يازده بىرۆكە پووچهى بىيروايان ده خاته پروو، بى ئه وهى بهر په چى هيج كامكيان بداته وه، چونكه هه نديك بىرۆكە كه پووچه له و بى بنه مايه، هه ر خستنه پرووى بىرۆكە كه بو خوى، بهر په رچ دانه وه يه قى:

خو ده فهرموئى: ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾ (۲۵) ﴿أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ بَلْ لَا يُفْقَهُونَ ﴿۲۶﴾ ﴿أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَتِ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصْطَفُونَ﴾ (۲۷) ﴿أَمْ هُمْ سَامِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَعْتَبُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ﴾ (۲۸) ﴿أَمْ لَهُ الْآلِهَتُ وَلَكُمُ الْآلِهَتُونَ﴾ (۲۹) ﴿أَمْ تَتْلُوهُمْ أُجْراً فَهُمْ

١٤) أَمْ لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٤﴾
 ١٥) أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿١٥﴾

شیکردنه‌وی ئەم ئایەتانه، لە شازدە برگەدا:

۱- ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ﴾، یان ئایا، ئەوانە بێ هیچ شتێک وەدیھێنراون و دروستکراون؟ تەعمیری: (مَنْ غَيْرُ شَيْءٍ)، زانایان سێ واتایان بۆ لیکدانەوه:

1- (مَنْ غَيْرُ خَالِقٍ)، ئایا به بئی به دیهینەر هاتوونه دی و، هیئزاونه دی؟

ب۔ (مِنْ غَيْرِ آبَاءٍ وَأُمَّهَاتٍ)، ثایا ٲهوانه بهبی باب و دایک په یدایوون؟

ج- (لَعِبَ شَيْءٌ)، ئايا ئه‌وانه بى حيكمهت هيتراونه دى؟ وهك عه‌ره‌ب ده‌ئين: (فَعَلْتُ كَذَا وَكَذَا لَعِبَ شَيْءٌ)، واته: به‌بى ئه‌وه‌ى هه‌چ مه‌به‌ستىكم هه‌بى و هه‌چ حيكمه‌تتيك هه‌بى له‌ كاره‌كه‌مدا.

به لأم نه وهی زیاتر دښته زهینه وه نه وهیه: (مَنْ غَبِرَ خَالِقِي)، ﴿أَمْ خَلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ﴾،
 ثابا دروستکرون به یی به دښته نه؟ چونکه دواپی له به رانه ره که یدا دهه رموی:

٧- ﴿أَمْ هُمُ الْخَالِفُونَ﴾، يان ئەوان بەدیهێنەرن؟ واتە: ئایا ئەوانە بێ بەدیهێنەر بەدیهێنارون، یان خۆیان بەدیهێنەری خۆیان، یاخود: ئایا ئەوانە بێ بەدیهێنەر دروستکراون، یاخود خۆیان بەدیهێنەری خۆیان و هەموو دروستکراوەکانی دیکەشن؟ ئێمە دوایی لە کورتە باسێک لە سێ سەرنجد، زیاتر تیشک دەخەینە سەر ئەم نایەتە موبارەکەو، ئەم نایەتە موبارەکە بەلگەیەکێ زۆر دەمکوێتکەرو داندنشینە بۆ بیروۆکەیی ئیلحاد، وەک لە مەوسووعە (دەرەشاوەیی ئێمان و پووجه‌ئیی ئیلحاد، لەبەر پۆشنایی زگمەک و عەقڵ و زانست و وەحیی) دا قسەمان لەبارەووە کردووە، هەروەها لە هەندێک لە کتێبەکانی دیکەیی خۆمان دا وەک کتێبی (خواناسیی، ئایین، ئێمان) و مەوسووعەیی: (ئێمان و عەقیدەیی ئێسلامیی) کتێبی دووهم.

۳- ﴿أَمْ خَلْقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾، يان ئايا ئەوان ئاسمانەکان و زەوییان وەدیھێنان؟ ئەم پرسیارکردنە پرسیارکردنی نکوولییەتکردنە، واتە: ئەوان ئاسمان و زەوییان وەدی نەھێنان و، خویشیان دان بەو دادیەن.

۴- ﴿بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، بەلکو ئەوانە دنیانین، زانیارییەکی دنیاکەریان نیە، یانی: ھۆکاری ئەو جوورە قسانەیان ئەوەیە، کە زانیارییەکی دنیاکەریان نیە لە بارەى خواناسییەو، یاخود: لە بارەى زیندووکرانەو و ھاتنى پۆزى دوابیەو دنیانین، ئەگەرنا ئەو جوورە قسانەیان نەدەکردن، ئەو تۆمەتانەیان پال نەدەدانە لای پیغەمبەرى خاتەم ﷺ.

۵- ﴿أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنٌ رَّحِيكَ﴾، یان ئایا ئەوان عەمبار و خەزینەکانی پەرورەدگارتیان لە لان؟ (الْخَزَائِنُ: جَمْعُ خَزِينَةٍ، وَهِيَ الْبَيْتُ، أَوِ الصُّنْدُوقُ الَّذِي تُخْزَنُ فِيهِ الْأَقْوَاتُ)، (خَزَائِن) کۆى (خَزِينَة)یە، کە بریتىە لەو ژوورە، یاخود صندوقەى بژیوہەکانى تیدا ھەلەدەگیرێن، کاتی خوێ ناو بووہ بۆ ئەو، بە کوردی دەلێن: عەمبار، خەزینە، شوینی شت تیدا کۆکردنەو، یانی: ئایا عەمبارەکانى پەرورەدگارتیان لەلان، کە ھەموو شتێک بە دەستى ئەوان بێ، ئنجا بە کەیفى خوێان بێ: کى دەکەنە پیغەمبەر و کى ناکەنە پیغەمبەر؟!

۶- ﴿أَمْ هُمُ الْمُصِيطِرُونَ﴾، یان ئایا ئەوان زال و دەستپۆشیتوون؟ (الْمُصِيطِرُونَ): بە دوو شێوہ خوێندراوہ تەوہ، بە (ص)، (مُصِيطِرُونَ) و، بە (س)، (مُصِيطِرُونَ)، (مُصِيطِر)، (اسْمٌ فَاعِلٌ مِنْ سَيطَرَ، وَصِطَرَ: حَفِظَ وَتَسَلَّطَ)، (مُصِيطِر)، ناوی بکەر لە (سَيطَرَ) و (صِطَرَ)، یانی: پاراستى و خستىە ژیر ڕکىفى خوێوہ، کە لێرەدا مەبەست ئەوہیە (أَي: غَالِبُونَ عَلَى الْكُونِ، أَوْ قَاهِرُونَ مُتَجَبِّرُونَ عَلَى الْخَلْقِ)، زالن بەسەر گەردووندا، یاخود خوێسەپێتن بەسەر خەلک و ولاتدا، کە بێگومان ھیچ کامیان نین، واتە: نە بەسەر گەردووندا زالن و نە بەسەر خەلکیشدا، بەلێ دەتوانن سەتەم و زولم بکەن، زەلەلەکانیان سەتەم بکەن لە خەلکە بێ چارەکەیان، بەلام مانای ئەوہ نیە بەسەر ھەموو خەلکی دنیادا زال و خاوەن ڕکێفن.

ئىنجا ده گوزايتوهه بۆ بيرۆكه يه كى دىكه ي پووچيان و ده فه رموى:

(۷) - ﴿أَمْ هُمْ سَاهٍ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ﴾، يان ئايا ئه وانه په يژه يه كيان هه يه، تيدا گوئى هه لده خهن؟ واته: گوئى هه لده خهن بۆ باسى ئاسمان و هه والى په نهان، تاكو له وئوه بزائن كه موحه ممهد راست ناكات و پيغه مبهري خوا نيه، ئايا ئه وديان هه يه؟ (السُّلْمُ: أَلَّا الصُّعُودُ إِذْ يَكَوْنُ الصَّاعِدَ عَلَى السُّلْمِ فِي السُّلْمِ)، ئامرازى پى بهر زبوونه وهه سه ركه وتنه، بۆيه ده فه رموى: ﴿يَسْتَمِعُونَ فِيهِ﴾ تيدا گوئى هه لده خهن، له بهر ئه وهى كه سيك كه به سه ر په يژه يه كدا سه رده كه وئى له نئو په يژه كه دايه، ئىنجا كه ده فه رموى: (يَسْتَمِعُونَ فِيهِ)، (يَسْتَمِعُونَ فِيهِ الْغَيْبِ مِنَ السَّمَاءِ)، گوئى تيدا هه لده خهن تاكو په نهاني ئاسمان بزائن؟! چونكه موحه ممهد فه رموو يه: من په وانه كراو و پيغه مبهري خوام، زانيويشيانه كاروبارى خوا زياتر په يوه ندبى به ئاسمانه وه هه يه، ياني: ده ره وهى زه وي، به و واتايه كه له سه ريوه دهنگ و باس و فه رمانه كاني خواي په ره وردگار ديئن.

(۸) - ﴿فَلْيَأْتِ مُسْتَعْمِلُ سُلْطَانٍ مُّبِينٍ﴾، ده جا با گوئى هه لخره كه يان، به لگه يه كى پوون و ئاشكرا بيئي (له سه ر راستيى ئه و قسانه ي ده يكه ن) كه ده لين: ئه ي موحه ممهد تۆ پيغه مبهري خوا نى و، فالچيى، يان شاعيري، يان شپتي، يان قسه ت هه لبه ستوه، با به لگه يه كى پوون و ئاشكرا بيئن، به لگه پوون و ئاشكرايه كه ي موحه ممهد ئه و قورئانه يه وه، موحه ممهد يش خوئى هه ر به لگه يه له سه ر راستيى خوئى، به حه ياتي درؤتان لئ نه ييستوه، شتيكى ناشيرينتتان لئ نه بينيوه، ئيستادواي ئه وهى ته مه نى له چل (۴۰) ساليى هه لكشاوه، مادام له قوئاغى منداليى و گه نجى و دواي گه نجيه تيدا شتى خراپى لئ نه پشكوته وه وه، درؤتان لئ نه بىستوه، خراپه تان لئ نه بينيوه، ئايا له دواي چل ساليى؟ كه مروؤ به ره و كاملبوونى زياتر ده چئى، هه موو مروؤتيك، ئه وه شتيكى پيچه وانه ي عه قل و لوؤريكه.

(۹) - ﴿أَمْ لَهُ الْآلَتُ وَلَكُمْ الْآلَتُونَ﴾، يان ئايا خوا كچاني هه ن و، ئيوه كورانتان هه ن؟ راناوى (له): هه ر دياره بۆ خوا ده چيته وه وه به پيى سياق ده زارنى، چونكه

نهک لیږه له شویڼی دیکه ش دا گوټوویانه: خوا **مِنْ الْجَنِّ الْجَمِّ** کچانی ههن که بریتین له فریشته کان و فریشته کانیان به مې له قهله مداون، وهک له تهفسیری سووړه تی (الزخرف) دا، باسبان کردو له سووړه تی (الأنعام) یش دا هاتوه: **﴿وَحَرِّقُوا لَهُمُ بَيْنَ وَبَيْنَ يَغْيَرِ عِلْمٍ﴾**، واته: کچان و کورانیان بو خوا دانان، به بی زانیاریی.

دهیانگوت: فریشته کان کچانی خوان و شهیتانه کانیش کورانی خوان، که دهفرموئ: **﴿أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبَنُونَ﴾** ثابا ټه و کچانی ههن و ئیوه کورانتان ههن؟ (هَذَا مُبَالَغَةٌ فِي تَشْنِيعِ قَوْلِهِمْ، فَلَيْسَ الْمُرَادُ أَنَّهُمْ لَوْ نَسَبُوا الذُّكُورَ إِلَيْهِ، لَكَانَ قَوْلُهُمْ مَقْبُولًا)، ټه مه زیاتر بو ناشیرین و ناقولا پيشاندانی قسه که یانه، ټه گهرنا مه به ست ټه وه نیه، ټه گهر کوریان بو خوا دانابایه، قسه که یان په سندو چاک ده بوو! به ټکو مه به ست ټه وه یه که ته نانه ت ټه وانه به پیوهری خوشیان خوی پهروده رگاریان، وهک خوشیان حیساب نه کردوه، خویان ټه گهر موژده ی کچیان پی درابایه ناره حه ت ده بوون و پیشان ناخوش بوو، کچیان بی، که چی ټه وه ی بو خویانیان پینا خوشه، پالیده دهنه لای خواو ده ټین: خوا کچی ههن که فریشته کانن، لیږه دا مه به ست دهرخستنی پووجه لیی بیرکړنه وه ی ټه وانه که ههر ټه وه عه قله پووجه یانه، ټه وه ټومه تانه شی لیوه هه لده قولن و بو موحه ممه دیان **﴿وَهُنَّ﴾** ده کن، چونکه وهک پیستر گوتمان: ته وه ره ی سهره کی ټه سووړه ته موباره که، باسی پیغه مه رایه تی موحه ممه دو راستی وی و راستی قورټانه، که فره مایشت و په یامی خویه.

۱۰- **﴿أَمْ تَتْلُوهُمْ أُجْرًا﴾**، یان ثابا (ټه ی موحه ممه د **﴿وَهُنَّ﴾**! کریان لی داوا ده که ی، پاداشت و به رانبره یرکیان لی داوا ده که ی؟ لیږه دا مه به ست پیی گالته پیکړنده و، به توانجه وه قسه به رانبره کردنیانه، چونکه پیغه مه به ر کریی لی داوانه کردوون و، خوی په نهانزان زانیوهری که موحه ممه د **﴿وَهُنَّ﴾** کریان لی داوا ناکات، خوی زاناو تواناش پیی فره مووه: **﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أُجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ﴾** (۸۶)، ص، بلن من کریتان لی داوا ناکه م و، من له ټه رکدانه رانیش نیم (له سهر شانی خه لک) که باری شانی خه لک گران بکه م، یاخود له لاف لیده ران نیم، که شتیک بلیم وانه بی.

۱۱- ﴿فَهُمْ مِّنْ مَّعْرَمٍ مُّثْقَلُونَ﴾، ئىنجا ئەوان بەھۇى ئەو تاوان و باجەوہ، کہ لىيان وەردەگىرى، بارگران کراون. (الْمَعْرَمُ وَالْغَرَمُ وَالْغَرَامَةُ: وَهُوَ مَا يُقْرَضُ عَلَى أَحَدٍ مِنْ عَوَضٍ يَذْقَعُهُ ظُلْمًا)، (الْمَعْرَمُ وَالْغَرَمُ وَالْغَرَامَةُ)، ئەوہیہ قەرەبوویەک لەسەر کەسىک فەرز بکرى، بەلام بە ستم لىي وەربگىرى و ھەق نەبى، (وَالْمُثْقَلُ: أَثْلُهُ الْمَحْمَلُ بِشَيْءٍ ثَقِيلٍ، وَهُوَ هُنَا مُسْتَعَارٌ لِمَنْ يُطَالَبُ بِمَا يَعْسُرُ عَلَيْهِ أَدَاؤُهُ، (مُثْقَلٌ): لَهُ ثَقَلٌ، کەسىک کۆلىكى قورسى خرابىتە سەرو، لىرەدا خوازراوہتەوہ بۆ کەسىک داواى شتىكى لى بکرى، پىي قورس بى، پىي ھەلنەستى لە توانیدا نەبى، ﴿فَهُمْ مِّنْ مَّعْرَمٍ مُّثْقَلُونَ﴾، لە ئەنجامى پاداشت و کرىيەک کہ لىيان داوا دەکەى، ئەوان بە ھۇى ئەو باج و تاوانەوہ کہ لىيان وەردەگىرى، بارى شانيان گران کرابى و بۆيان ھەلنەستى، بۆیە پروا ناھىيىن؟ کہ واش نىي، بۆیە ئەم پرسىارکردنە پرسىارکردنى نکوولىيلىکەرانەہ.

۱۲- ﴿أَمْ عِنْدَهُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ﴾، يان ئايا ئەوان نادىارىيان لەلایە دەینووسن، لىرەدا وشەى (الْغَيْبُ)، (أَلَيْ نَاسَانْدَنى لەسەرەو بۆ تىکرا (جنس): يە: ئايا سەرچەم نادىارو پەنھان لە وانەو دەینووسن، کە بىگومان ئەوہشيان وانىو پەنھان لەلای وان نىي، تاكو بزائن: ئايا موخەممەد ﷺ پىغەمبەرى خوايە، يان نا، قورئان فەرمايشتى خوايە، يان نا؟ ئەدى چۆن لە خۆرا رەق دەکەنەوہ؟ (الْغَيْبُ: هُنَا مَصْدَرٌ يَمَعْنَى الْغَائِبِ، أَيْ: غَائِبٌ)، ﴿أَمْ عِنْدَهُ الْغَيْبُ﴾، يانى: (غيب) لىرەدا چاوگەو بە مانای بکەرە، پەنھانبوو.

۱۳- ﴿أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا﴾، ياخود ئايا فلىيان مەبەستە، پىلان گىرييان مەبەستە؟

(اتِّقَالٌ مِّنْ نَّفْضِ أَقْوَالِهِمْ إِلَى إِبْطَالِ نَوَائِهُم) ئەمە، گواستەوہیە لە ھەلۆەشانندنەوہى قسەکانیانەوہ بۆ ھەلۆەشانندنەوہى نىياز و مەبەستەکانيان، کە بەدلىيائى ئەوان مەبەستيان لەو قسانە ھەموويان، بيانوو ھىتانەوہ پاساو ھىتانەوہ بووہ، ترس خستە بەردەم خۆيان بووہ بۆ ئىمان ھىتان، يانى: مەبەستيان پىلان گىرىي و فىلکردن بووہ، بۆیە دەفەرموى: ئايا پىلان و فىليان دەوئ و، دەیانەوئ پىلان و فىل لە دژى تۆ بکەن؟

كۆرتە باسیك له سێ سەرنج دا

سەرنجی یەكەم: خوا **سەلامەتی** **الرحمن الرحیم** بە پێچهوانەی چوار تۆمە تەكەوێت بە بۆ پێغەمبەری خاتەم کراون، لە ئایەتەکانی: (۲۹ - ۳۴) داو، وەلامی داوئەو، وەلامی ئەو یازدە بیروکە پووجه‌لەئە هابەش بۆ خوا دانەرەکانی ئەداوئەتەو، کە لە نو ئایەتی دواي ئەواندا هاتوون، ئایەتەکانی: (۳۵ - ۴۳).

حیکمەتی ئەو جیاوازییەش ئەوێت، کە خوا **سەلامەتی** **الرحمن الرحیم** کاتیک ئەو چوار تۆمەت و گومانەیی بێروایەکان لە بارەیی پێغەمبەرەو **سەلامەتی** **الرحمن الرحیم** باس دەکات:

۱- کە تۆمەتباریان کردووە بەوێ کاهین (فألجی)ە.

۲- گوايە شیتە.

۳- گوايە شاعیرە.

۴- گوايە هەلبەستەری قورئانە بە ناوی خواو.

وێک پێشتر باسمانکرد خوا **سەلامەتی** **الرحمن الرحیم** بەرپەرچی هەر کام لەو چوار تۆمەتەیی داوئەتەو، چونکە خەلکی سادەو فامکال هەبە، پەنگە هەندیك لەو تۆمەتانەیی بچیتە عەقلەو دزە بکاتە نیو عەقل و هۆشی کرچ و کالی، بابزانین چۆن؟

۱- پێغەمبەری خاتەم **سەلامەتی** **الرحمن الرحیم** کە بە ناوی خواو هەوایداو، هەم لە بارەیی گەلانی رابردووەو: چۆن فەوتاون و چیمان بەسەر هاتو؟ دەربارەیی گەردوون و ژیان، چۆن دەستیان پێکردو؟ لە داهاوودا ئاخیر زەمان چۆن دێ، و پۆژی دواي چۆن دێ، و سزاو پاداشت چۆنەو، سەرەنجامی ئەهلی ئیمان چۆن دەبێ، و سەرەنجامی ئەیارانی ئیمانداران چۆن دەبێ؟ کە سەرەنجامیکی شوومیان دەبێ لە دنیاو دواپۆژدا، بەلێ

پښخه مبهري خوا که لهو باره وه هه والی داوه، نه وه به پړاوت ده شو بهیته نه وه وه که له نیو کاهینه کاندایاوه، نه وانیس له باره ی پړاوه وه قسه یان کردوه، که به دلتیایي نه وان به گومان قسه یان کردوه، به لآم پښخه مبهري خاتمه له بهر روستنایی وه حیی خواد، داوه، به لآم گرنګ نه وه به جوریک له ویکیچوون هه به.

۲- ههروه‌ها که گوتوویانه: شیتّه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ شتیکی هیناوه، پێچه‌وانه‌ی عورف و عاده‌ت و باوو کلتوو‌ری کۆمه‌لگا‌که‌ی خۆی بووه، بۆیه سه‌ریان سوپماوه گوتوو‌یانه: ﴿اجْعَلْ آلَافَهُمُ إِلَٰهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَبٌ﴾ ۵، واته: ئایا هه‌موو په‌رسته‌کاره‌کانی کردنه‌وه به‌یه‌ک، به‌پاستیی ئه‌وه شتیکی زۆر سه‌یره، هه‌روه‌ها گوتوو‌یانه: ﴿أَوَدَا مَسَنَا وَكُنَّا رِبَا﴾ ۲، واته: ئایا که‌م‌دین و بووینه‌وه به‌خاک و خۆل، ئانه‌وه که‌پانه‌وه‌یه‌کی زۆر دووره، ئنجا گوتوو‌یانه: شتی سه‌رسوپه‌ینه‌رو دوور له‌عه‌قل، به‌س مرۆفیک ده‌یکات عه‌قل و هۆشی تیکچوو‌بی، بۆیه له‌سو‌نگه‌ی ئه‌وه‌شه‌وه خه‌لکیکی فام‌کال چۆرێک له‌ئیشکالی دروستکرده‌وه.

۳- ههروه‌ها که قورڤان هه‌ندی‌ک کیش (وزن) یان سه‌روا (خافیه) له به‌شیک له نایه‌ته‌کانی دا هه‌ن و، شیع‌ر نیه، به‌لام هه‌ندی‌ک له ږه‌گه‌زه‌کانی شی‌ع‌ری تیدا هه‌ن، بۆیه ئه‌وه‌ش دی‌سان جو‌ړیک له شو‌به‌هو ئی‌ش‌کالی بۆ دروست کر‌دوون.

۴- ههروه‌ها که پیغه‌مبه‌ری خاتهم به ناوی خوا‌ی په‌روه‌ر دگاره‌وه قسه‌ی کردوه، گوته‌ووانه: به ناوی خواوه قسه‌ی هه‌لبه‌سته‌و! بۆیه ئه‌و چوار تۆمه‌ته که بۆ پیغه‌مبه‌ر کران، پێویستی‌یان به‌وه‌لام بووه‌و، خواش هه‌ر کامیان داوه‌ته‌وه‌و بپووجه‌لی کردۆته‌وه.

به لأم ٿو يازده بيروڪه يهه له نو ٺايله ڪاڻي: (۳۵ - ۴۳) ڏهه ن، ڪه پڙستر
باسمان ڪرڊن، هه موويان بيروڪه ي پووه ڇڻ و، به س خستنه پرووي خويان به سه ٻو
دهرخستني بوجه ٿيان و، ٻيوستيان به وه لآمدانهه ناکات:

۱- ئەو ھەبىي بەدھېتھەر دروست بوۋىن، بېرۆكەيەكى زۆر پوۋچە، چۆن شتېك دروستكرابى، دروستكەرى نىيە و، پەيداكرابى، پەيداكرى نىيە؟ ئەو پېچەوانىيە ياسايەكى عەقلىي زۆر بەھىزە كە برىتتە لى ياساى ھۆكارىي (قانون السببية) كە ھەموو پەيداكرائىك دەبىي پەيداكرىكى ھەبىي (لِغَلِّ حَادِثٍ مُّحَدَثٍ، لِغَلِّ مَخْلُوقٍ خَالِقٍ).

۲- ھەرۈھە ئەو كە خۇيان بەدھېتھەر خۇيان بىن، ئەو ھەبىي دىسان بېرۆكەيەكى زۆر پوۋچە، چۈنكە شتېك نەبىي، چۆن خۇي پەيدا دەكات؟

۳- دىسان ئەو كە مەۋقەكان ئاسمانەكان و زەۋىيان ھېنابنە دى، يانى: گەردوون بەو پان و پۆرۈ زەبەلاھىيە، ئەو ھەبىي ھەموو كەس دەزانى كە بۆچۈۋىتىكى پوۋچە.

۴- ئىنجا ئەو كە ھەمبارو خەزىنەكانى خۇاي پەرۈرەدگار لەبەر دەستى ئەواندەبىن، ئەو ھەبىي ھەموو كەس دەزانى بېرۆكەيەكى بۆشە وانىيە.

۵- ئەو ھەبىي كە ئەوان زالبىن بەسەر كەون و كائىناتدا، ھەموو شتېك لە ژېر پكتىف و دەستەلآت ئەواندا بى، دىسان ديارە كە بېرۆكەيەكى پوۋچ و بىي بناغەيە.

۶- ئەو كە پەيژەيەكيان ھەبىي و پىيىدا سەرکەون بۆ ئاسمان و، گوئى لە ھەۋالى ناديار بىگرن، لە ھەۋالى ئاسمان قەسە و باسى فرىشتەكان، دىسان ئەو ھەبىي ديارە جىگە لە خەيالىلا ھىچى دىكە.

۷- ئەو كە خوا كچى ھەبىن و ئەوان كوپان ھەبىن، كوا بەلگەكەي؟ بىگومان بېرۆكەيەكى پوۋچە، چۆن دەبىي شتى خراپتەر كە بە لاي ئەوانەۋە خراپتەر، نەك لە ۋاقىع و (نفس الأمر)، ھى خوا بىي؟ چۈنكە ھەم نىرو ھەم مى، ھەردووكيان خوا خولقاندوونى و ھەر كامىكيان ئەركى خۇي ھەيە، كۆمەلېك تايبەتھەندىي خۇيانىيان ھەن و، نە نىر بوون نىشانەي چاكىيە، نە مى بوون نىشانەي خراپىيە، بەلكو نىرو مى، بە كەردەۋى چاكى خۇيان چاك دەبىن و، بە كەردەۋى خراپى خۇيان خراپ دەبىن، بەلام ئەو كە خوا كچى ھەبىن و ئەوان كوپان ھەبىن، وپراي ئەو كە ئەو دانانى بەشى خراپتەر، بە لاي ئەوانەۋە، بەپىي فەپھەنگى ئەوان بۆ

خوا، خىل پەرىزەردىگارىش كەڭەڭەزى نەبى، زاۋۇزىشى نىھ، خوا **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** لەسەرۋى
دروستىكراۋەكانى خۇيەق و، لە سەرۋى ئەۋەدەيە كە ۋەچەي ھەبى و، لە كەس
بوۋبى و يان كەسى لى بوۋبى.

۸- ھەرۋەھا ئەۋە كە پىڭخەمبەر داۋى كرپان لى بىكات و، ئەۋان لە ئەنجامى داۋالىكرانى
ئەۋ كرپىدە، بارى شانپان گران بوۋبى، بۇيە ۋەلامى پىڭخەمبەر نەدەنەۋە! ئەۋەشان
ئەۋل و ئەساسى نىھ، ئاشكرايە كە پىڭخەمبەر **ﷺ** ھەرگىز ھىچ چاۋەروانىيەكى لىيان
نەۋە.

۹- دىسان ئەۋە كە ئەۋان پەنھانپزانن و بىنۋوسن، دىسان جگە لە خەيالى پىشتەستۋور
نىيە بەھىچ بەلگەيەك و شتىكى پوۋچە.

۱۰- ئەۋەش كە ئەۋان بە تەمابن، پىلان لە دژى پىڭخەمبەر بگىرن و پىلانكەيان
سەربگىرى! ئاشكرايە: مادام خوا سەرىشتىارى پىڭخەمبەر بى و ھاۋكارو پىشتىۋانى
بى، موستەھىلە پىلان و فىلى ئەۋان سەربگىرى، لە دژى پىڭخەمبەر، بەلكو پىلان و
فىلەكەيان بەسەر خۇياندا دەشكىتەۋە.

۱۱- يازدەيەم و كۆتايى: ئەۋە كە ئەۋان پەرىستراۋىكىيان ھەبى جگە لە خوا، ئاخىر
بىجگە لە خوا، بەلگەتان چىيە، كە شتىكى دىكە بپەرىستى، چ جندىك و مروفىك
بى، چ لە خوار مروفەۋە بى، ئەستىرەو خرۆكەيەك، مانگ و خور، ئازەل، دارۋدەخت
... ھتە، بەلگەتان چىيە!؟

بۇيە ئەم يازدە بىرۆكەيە خوا **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** ھىچيانى بەپىۋىست نەزانىۋە كە لەم
سىاقەدا، پوۋچەلىيان دەرىخت، بەلام بىگومان لە جى دىكەدا، لە قورئاندا خوا
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ كەم ۋوزر بەرپەرىچى ئەۋبىرۆكانەي داۋەتەۋە.

سەرئىنجى دووھەم: لە دوو ئايەتەكەى: (۳۵ و ۳۶)دا، بەھىزىترىن بەلگەى ھەلۆھەشاندەنەوى بىرۆكەى ئىلھاد ھەيە، چونكە بۆ دروستكرانى مەرۆڧ و، بۆ دروستكرانى ئەم گەردوونە، تەنيا سى ئەگەرى عەقلىي، كە مەرج نىە ھەر سىيكان مەعقوول بن، بەلام سى ئەگەر (إحتمال) ھەن:

۱- مەرۆڧ و گەردوون و ژيان، كەس نەيھىئانبە دى و، گەردوون ھەر بووبى و لە خوۆە بووبى!

۲- مەرۆڧەكان خۇيان و گەردوونيان ھىئانبە دى!

۳- خوا **سُبْحَانَكَ رَبِّىَ** بەدېھىئەروپەيدا كەرى مەرۆڧ و ژيان و گەردوون بى بەسەر و خوار يەو.

لەم دوو ئايەتە موبارەكەدا ھەرسىك ئەگەرەكان خراونەرۆو:

يەكەم: كە خوا دەفەر موى: ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ﴾، ئەمە ئەگەرى يەكەمە، ئايا دروستكراون بەبى ھىچ بەدېھىئەرىك؟

دووھەم: ﴿أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾، ئەمىش ئەگەرى دووھەم: ياخود خۇيان بەدېھىئەرن؟ ئەم دوو ئەگەرەكە خوا **سُبْحَانَكَ رَبِّىَ** دەيانھىئى، ھەركات پوچەل بوونەو، دەمىئەتەو ئەگەرى سىيەم كە ئەم گەردوونە كە پەيدا كراو، بەبى بەدېھىئەنەر پەيدا نەكراو، خۇشيان مەرۆڧەكان بەدېھىئەنەر نىن، كەواتە مايەو ئەگەرى:

سىيەم: خوا **سُبْحَانَكَ رَبِّىَ** بەدېھىئەرە.

ئىنجا لە كىتەبەكانى زانستىي عەقىدە (علم الكلام)دا، دوو ئەگەرى دىكەش باسكراون لە ئەگەرە پوچەكان:

يەك: پىي دەگوترى: (الدور)، ئەوھى كە دوو شت بوونى ھەر كامىيكان لەسەر بوونى ئەوھى دىكە بوەستى، بۆ وینە: (أ)، بەبى (ب) نەيەتە دى و (ب)ش بەبى (أ) نەيەتە دى، كە ئەمەش مەحالە، بۆ وینە: مەرۆڧ گەردوونى دروستكرەبى و، گەردوونىش مەرۆڧى دروستكرەبى، بوونى ھەر كامىك لەو دووانە، لەسەر ئەوھى دىكە وەستابى،

ئەمە شىتېكى مەھالە، بلىنى (أ) پەيدانابى، تاكو (ب) پەيدانەبى، و، (ب) پەيدانابى، تاكو (أ) پەيدانەبى، ماناى واىە هېچيان پەيدانابى، چونكە ئەو مەھاللىكى عەقلىيە.

دوو: ئەوى دىكە برىتيە لە زنجىرەى بى كۆتايى (التسلسل اللانهاى)، زنجىرەىك بېروا بەرەو پابردوو، بەبى ئەوئى بوەستى، ئەمەش مەھاللىكى عەقلىيە، بۆيە ئەزەلىي بوونى گەردوون، مەھاللىكى عەقلىيە، ھەلبەتە كاتى خۇى ھەندىك لە مولھىدەكان، پەنايان دەبردە بەر بى سەرەتايى و ھەر بوويى ماددە، يان گەردوون، لەگەل ئەوئەشدا كە مەھاللى عەقلىيە، بەلام دواى ئەوئى زانستى گەردوونناسىي و فىزىيا بەرەو پىشتەر چوو، ئىستا بە خواناس و خوانەناسەو، بەوانەى بېروايان بەبوونى خوا ھەيەو، بەوانەش كە بېروايان پىي نىە، ھەموويان لەسەر ئەو يەكدەنگن واتە: زانايانى گەردوونناس و فىزىازان، كە ئەم گەردوونە سەرەتايەكى ھەيەو، ئەوئى پىي دەگوتى: تۆوى گەردوونىي (البذرة الكونية) يان ھىلكەى گەردوونىي (البیضة الكونية) يان يەكەى گەردوونىي، (الوحدة الكونية)، كە بە ئىنگلىزىي (سینگۇلارتى (SINGULARITY) پى دەلېن، كە گوايە ئەتېكى يەكجار يەكجار بچووك بوو كە بە ھىچ پىئورەك ناگونجى پىئورى، لەبەر بچووكيان، زۆر لە ئەلىكترونىش بچووكترە، ئەلىكترون كە بە دەورى نىوكى گەردىلەدا دەخولیتەو، نىوكى گەردىلەش لە پىرۇتون و نىترۇن پىك دى، (سینگۇلارتى) زۆر زۆر لەوئەش بچووكتر بوو، بەلام خاوەنى ئەوپەرى گەرمىي بوو، لە ئەنجامدا تەقىوئەتەو، ئەوئى پىي دەگوتى: (بىگ بانگ) (BIG BANG) تەقىنەوئى مەزن (الإنفجار العظيم)، لەو پەيدابوو، سەرەنجام ئەو گەردوونە لەوئە ھاتو، واتە: لە نەبوونەو ھاتو، چونكە ئەو تەئۇلكەيەى ئەوان دەلېن، ديارە ھەر نەبوونە، بەلام لەبەر ئەوئى ئەگەر بلىن: ھىچ شىتېك نەبوو، گەردوون دروست بوو، ديارە دەبى بەدېھىتەرىكى بووبى، ئەوئەش يەكسەر ناچارىان دەكات، بەلام كە دان بەوئەش دا ناھىتن، ھەموويان دان بەوئەدا دېتن كە ئەم گەردوونە سەرەتايەكى ھەبوو، كاتىك بوو گەردوون بوونى نەبوو، ناوى لە كوولەكەى تەردا نەبوو.

خوا **سەلەھىن** ئەو دوو ئەگەرەى دىكەى لىرەدا باس نەكردوون:

أ- ئەگەرەى پەككەوتنى دوو شتان ھەر كام لەسەر بوونى ئەوئى دىكە.

ب- زنجىرەى بى كۆتايى، خۇاى كاربەجى، ئەو دوۋەى باس نەكردوون، چونكە پىك دژو پىچەوانەى عەقّل و لۆيىك، بەلكو تەنبا ئەو دوۋەى باسكردوون، كە مرۆڧەكان و گەردوون، بەبى بەدېھىنەر دروست بووبى، يان خۇيان بەدېھىنەربى؟ بىگومان هېچ شتىكى پەيداكارو بەبى پەيداكار نابى و، ناشگونجى مرۆڧ خۇى خۇى پەيدا بكات، يان مرۆڧ گەردوون پەيدا بكات، وەك دوايى دەفەر موى: ﴿أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، واتە: يان ئايا ئاسمانەكان و زەوييان هېئانە دى؟ بەلكو زانبارى جىي دلىيايان نى، يانى: چاك خوا نانس، بۆيە ئەو جۆرە بىرۆكە پوۋچەلەنەيان دەكەونە زەين و مېشكەو.

سەرئى سىيەم: زانبايان لە بارەى چۆنىەتتى پەيوەست بوونى ئەو ئايەتەنەو، زۆربان قسە كرددوون.

من پىم وايە باشتىن را لەو بارەو، ئەو بە كە بلىين: خوا **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ** ويستوۋى پوۋچەلىي بىرۋايەكانيان بخاتەرۋو، بۆيەش بەرپەرچى نەدانەو، تاكو بزائرى كوفر بەچى گەياندوون، وەك ھەر لەسەرەتاو گوتوومانە: تەوهرى سەرەكىي سوۋرەتى (الطور)، برىتيە - بە تايەتقى ئەم ئايەتەنى دوايى لە ئايەتى (۲۹)و، تاكو كۆتايى - باسى پىغەمبەرۋايەتتى موحەممەد **ﷺ**، ئنجا دواى ئەوھى لە شەش ئايەتى پىشۋودا ئايەتەكانى: (۲۹ - ۳۴)، چوار تۆمەتى بىرۋايى باسكرد، كە بۆ پىغەمبەر دەكرىن و خۇاى بالادەست پوۋچەلىي كرددەو، ئنجا باسى ئەو يازدە بىرۆكەيەى بىرۋايەكان دەكات، واتە: ئەوانەى پىغەمبەرى خاتەم **ﷺ** تۆمەتبار دەكەن، بە جادوۋگەرىي و، بە فالچىيەتتى و، بە شاعىرىي و، بە شىتتى و، بە قسە ھەلەست، ھەرۋەھا لە شوئى دىكەدا تۆمەتى جادوۋگەرىي ھاتو، خاۋەنى ئەو جۆرە بىرۆكانەن، ئنجا كەسانى خاۋەنى ئەو جۆرە بىرە پوۋچەلەنە بن، ديارە قەدرى زىر لەلاى زىرنگەرە، ئەو كەسەش ھەلگىرى ئەو يازدە بىرۆكە پوۋچانە بى، بە تەئكىد ئەوھشى لى چاۋەرپى دەكرى، كە پىغەمبەرى خاتەم **ﷺ** بە شىتتى تۆمەتبار بكات، كە لە لووتكەى عەقلمەندىي و تىگەيشتن دابوۋەو، بە شاعىرىي

تۆمەتبارى بکەن، که شیعری هەر نه زانیوهو، به کاهینی تۆمەتبارى بکات، که پیغمبهری خوا هیچ شتیکی نه فەرمووه، نه بووبی و، هه مووی له بهر روشنایی وه حییدا فەرمووه، به قسه هه له بهستن به ناوی خواوه تۆمەتبارى بکات، که پیغمبهر ﷺ درۆی له گەڵ خەڵکیشدا نه کردوه، پیش ئه وهی بیته پیغمبهریش، پیش ته مه نی چل (۴۰) سالییش، به ئیعتیرافی کافره کانی مه ککه، که ناویان لینا بوو: (الضّادق) راستگوو ناویان لینا بوو: (الأمین) ئه میندارو ده ستپاک، ئه دی له دواى ته مه نی چل سالیی و، دواى ئه وهی لاجاینگی سپیی بوون، وه ک خوڤیان گوتوو یانه، چۆن به ناوی خواوه **بسم الله الرحمن الرحيم** شتی ناراست ده ئی؟ بۆیه من یم وایه: چۆنه تیسی په یوه ستکردنی ئه م ئایه تانه، به شەش ئایه تی پیشوووه، ئه وه یه که خوا **بسم الله الرحمن الرحيم** ویستوو یه تی پووچه لیی بیرکردنه وهی ئه وان و بیرو زه ینیان و بخاته پروو، که ئه وانه خوا وه نی ئه و جوړه بیرو کانه ن، بۆیه ش خوا **بسم الله الرحمن الرحيم** به ره ره چی ئه و بیرو که پووچه لانه ی نه داوه ته وه.

مه‌سه‌له‌ی سیته‌م:

ده‌رخستنی عینادیی و، که‌لله‌ره‌قیی کافره‌کان، که‌ئه‌گهر پارچه‌یه‌کی
 ئاسمانیشیان به‌سهردا بکه‌وئ ده‌لین: ئه‌وه‌هه‌وری که‌له‌که‌بوویه! بویه‌خوا
 فه‌رمائی به‌پنغه‌مبه‌ره‌که‌ی کردوه‌که‌لینان بگه‌رئ و وازیان لی بئنی، هه‌تا
 تووشی رۆژی خویان ده‌بن، که‌تتیدا ده‌مرن، یان له‌هوش خویان ده‌چن و،
 فیل و پیلانیشیان دادیان نادات، له‌و رۆژه‌داو پتش ئه‌هوش سزای دیکه‌ش هه‌ر
 هه‌یه‌بویان و، فه‌رمانکردنی خوا به‌پنغه‌مبه‌ر به‌خوڤاگریی و، سه‌رگه‌رمبوونی به
 پاکگرتنی خواو، ستایشکردنی و په‌رستنی، هه‌م له‌رۆژیدا، هه‌م له‌شه‌ویدا،
 هه‌م له‌به‌ره‌به‌یاناندا:

خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ۝۱۱ قَدَرَهُم حَتَّىٰ
 يُلْقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ۝۱۲ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ۝۱۳ وَإِنَّ
 لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَٰكِن لَّا أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝۱۴ وَأَصْرُ لِحْمِكُمْ لَكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ
 بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ۝۱۵ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَرَ الْجُورِ ۝۱۶﴾

شیکرده‌وه‌ی ئه‌م ئایه‌تانه، له‌دوازه‌برگه‌دا:

۱- ﴿وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ﴾، ئه‌گهر پارچه‌یه‌ک له‌ئاسمان
 ببینن، بکه‌وئته‌خوا، به‌که‌وتوووی و به‌به‌ربوووه‌یه‌ی ده‌لین: هه‌وریکه‌که‌له‌که‌بوویه،
 (ساقط، یانی: به‌ربوووه‌هه‌، که‌وتوووه‌خوا، (الکسف: القِطْعَة، وُقَالَ: کِسْفَة)،
 (کِسْف وکِسْفَة)، به‌مانای (قِطْعَة)، پارچه‌یه‌ک له‌ئاسمان، (مِنْ)، (مِنَ السَّمَاء)، بۆ
 به‌شیک، یانی: ئه‌گهر به‌شیک له‌به‌ش‌ه‌کانی ئاسمان ببینن، به‌سه‌ریاندا بکه‌وئته‌خواو
 به‌ربیتته‌وه‌، ده‌لین: ئه‌وه‌هه‌وریکه‌که‌له‌که‌بوویه، (سحاب)، که‌(هَزُن)یشی پئ ده‌گوترئ
 و، له‌قورئاندا جاری وایه‌وشه‌ی (سَمَاء)یش بۆ هه‌ور به‌کارهاتوه‌، (مَرْكُومٌ أَي: مَجْمُوعٌ
 بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ)، واته‌: هه‌ندیکی له‌سه‌ر هه‌ندیکی کۆبۆته‌وه‌و که‌له‌که‌بووه‌، وه‌ک

دهد هه رموی: ﴿ثُمَّ يَجْعَلُهُ زَكَامًا فَفَرَى الْوَدَفَ يَخْرُجُ مِنْ خَلِيلِهِ﴾ (۱۲) ﴿النور﴾ دوایی هه وره که، پاش ئه وهی پاتی پتیه ده نئ، که له که ی ده کات له سه ر یه ک و ئاو ده بینئ، له میانی ئه و هه وره دیته خواری.

لیره دا وه ک تویتزه ره وانی قورئان گو تو و یانه، رایه که شیان زور راست و به جییه، به بوچوونی من- خوای موته عال بویه لیره دا ئه مه باس ده کات، یانی: ئه و بیپروایانه ی رۆزگاری تۆ پیغه مبه ر ﴿تَنْهَى مَوْحَهُ مِمَّا هُوَ لَ عَيْنَادِي وَ كَهْلِهِ﴾ قی و سه ره خه ریی و نه سه له ماندندا گه یشتوونه لووتکه، ته نانه ت ئه گه ر پارچه یه ک له ئاسمانی شیان به سه ردا به ریته وه، دانی پیدانا هیتن و ده ئین: ئه وه هه وره که له که بووه له سه ر یه ک.

۲- ﴿فَذَرَهُمْ﴾، مادام حالیان وایه وازیان لی بینه، ئه م (ف) ه، ﴿فَاءُ التَّفْرِيعِ﴾ ه، یانی: ئنجا که ئه وان حالیان وایه، وازیان لی بینه و لیتیان گه ری، ﴿فَذَرَهُمْ﴾: ﴿فَذَرَهُمْ﴾، (فاترکه م) وشه ی (ذَر)، ته نیا حاله ق کرداری فه رمایی هاتوه وه ک ئیره و حاله ق کرداری ئیستاس: (أَمْرٌ وَمُضَارِعٌ) ی هاتوون، به لام رابردو (مَاضِي) ی نه هاتوه، (مُضَارِع) یش وه ک: ﴿وَيَذَرُهُمْ فِي طَعْنِهِمْ يَعْصُونَ﴾ (۱۸۶) ﴿الأعراف﴾، لیتیان ده گه ری و وازیان لی دینن.

۳- ﴿حَتَّى يَلْقَا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ﴾، هه تا تووشی ئه و رۆزه یان ده بن که تیبدا له هوش خو یان ده چن، ﴿يَلْقَا﴾، خویندر اویشه ته وه: ﴿حَتَّى يَلْقَا﴾، یانی: تووشی ده بن، ﴿يَلْقَا﴾ له سه ر کیشی (مُفَاعَلَة) یه، واته: پیکده گهن، تا کو تووشی ئه و رۆزه یان ده بن، یاخود: به و رۆزه یان ده گهن ﴿الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ﴾، ئه وه ی تیبدا له هوش خو یان ده چن، یاخود تیبدا ده مرن، چونکه (صَعَقٌ)، به مانای مردن (إِغْمَاءٌ) دی و به مانای (مَوْتُ) یش دی.

که ده د هه رموی: ﴿فَذَرَهُمْ﴾، لیتیان گه ری، وازیان لی بینه، واتایه که ی چه ند ئه گه ریک ی هه ن:

یه که م: لیتیان گه ری که داوات لی ده کهن، نیشانو موعجیزه یه ک وه ک پیغه مبه رانی پتیشوویان بو بیتنی، گو ییان پی مه ده، بایه خیان بکه.

دوۋەم: واز لە شەڕە قسەو مشتومر بێنە لەگەڵیان.

سێهەم: ئەمە ھەرەشەکردنە لێیان، یانی: لێیان گەڕێ و وازیان لێ بێنە، داخۆ دواوی چیمان پێ دەکەین؟

ھەر سێ واتایەکی ھەن و، ھەر سێکیشیان پێکەو نەگونجاو نین و، دەگونجێ لە یەک کاتدا ھەر سێکیان مەبەست بن:

أ- لێیانگەڕێ کە داواى نیشانەو موعجیزەى وەک ھى پێغەمبەرانى پێشوو لێدەکەن، وازیان لێبێنەو گوێیان بۆ مەگرە، موعجیزەى و بەلگەى تۆ بەس ئەم قورئانە، چونکە موعجیزەى پێغەمبەرانى پێشوو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) گونجاو بوو، لەگەڵ ئاستى فیکرى گەلانى رابردوودا، ھەروەھا تەنیا پەیوەست بوو بە پڕۆگاری ئەو پێغەمبەرەو کە بوویەتی، بەلام بە وەفاتکردنی پێغەمبەرەکە، موعجیزەکەشی پڕۆشتو، بەلام تۆ تەنیا پێغەمبەرى ئەو کۆمەلگەو پڕۆگاری خۆت نى، بەلکو ھى ھەموو مەوقایەتیی بە پانتایی زەمین و بە درێژایی زەمان، بۆیە دەبێ شتێک موعجیزەو بەلگەى تۆبى، مەنیتەو، ئەویش موعجیزەى فیکرى و عیلمیە، کە فەرماشتى خواپەو، لە ھەمان کاتدا بەرنامەشتەو موعجیزەشتە، بۆیە گوێ بەو داواکارییانەیان مەدە.

ب- زۆر لەگەڵیان پێدا مەچۆ و مشتومریان زۆر لەگەڵدا مەکە، دیارە ئەوانە ھەر نایانەوێ بڕوابێنن و پەکیان لەسەر ئیقناعکردن و تێگەیاندن نەکەوتو، قەناعەت ھێنانى پێش بێرکردنەو، پێی لێگرتوون بڕوا بێنن، وەک پێشتریش فەرمووی: **لَا يُؤْمِنُونَ**، نایانەوێ بڕوا بێنن.

ج- ئەوە جوێرکە لە ھەرەشە لێیان، لە ھەمان کاتدا کە تۆ لێیان دەگەڕێ، بزانی چیمان بەسەر دێ، ھەر لە خودی ئایەتەکەشدا ھاتو: **فَدَّرَهُمْ حَتَّىٰ يُلْقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ**، لێیان گەڕێ ھەتا تووشى ئەو پڕۆژەیان دێن، کە تێیدا لە ھۆش خۆیان دەچن، یاخود دەمرن.

۴- ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا﴾، ٴهو ٲوژهی ٲیلان و فیلله که یان هیچ سوودیان ٲی ناگهی نهی و هیچ دادیان نادات، (الإغناء: جعل الغیر غنیاً)، (إغناء): نهو دیه به رانبه ره که، نهوی دیکه بی نیازو دهو له مهند بکری، ده گوتری: (أغنى عنه: قام مقامه فی دفع حاجة کان حقاً أن یقوم بها)، (أغنى عنه) واته: چوو شوینی ٴهو له جیبه جی کردنی ٲیو یستییه کدا که هه ق بوو جیبه جی بکات، به لام ٴهو له جیاتی وی جیبه جی کرد.

که ده فهرموئ: ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا﴾، ٴهو ٲوژهی ٲیلان و فیلله که یان هیچ سوودیکیان ٲی ناگهی نهی، هه له به ته له دنیا دا بیروایان ده توانن فیل بکه ن و ٲیلان بگیړن و له ٲیلان و فیلله که یان به هرهمه ند بن، به لام ٴهو ته نیا له چوارچیوهی ژبانی دنیا دایه، که شوینی تا قیرکدرنه وه یه و له ٲوژری دوا یی دا، ٴهو ٲیلان و فیل و ته له که یه سوودی نیه بو یان.

۵- ﴿وَلَا هُمْ يُصْرُونَ﴾، ههروه ها له دهروهی خویشان هاوکاریی نا کرین، یانی: نه ٲیلانی خو یان به که لکیان دی و، نه جگه له خویشان له فریایان دی، ﴿وَلَا هُمْ يُصْرُونَ﴾، سه ریش ناخرین، که س دهر بازیان ناکات و ٲشتیوانییان لی نا کری.

۶- ﴿وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ﴾، به دلنیا یی بو ٴهوانهی سته میان کردوه، ٲیش ٴهوهش نازاریک هه یه

وشه ی (دُون)، چهند مانایه کی هه یه له م ٲهوت (سیاق) ده دا:

أ- به مانای ٲیش (قَبْل) دی، (دُون ذَلِكَ): (قَبْلَ ذَلِكَ)، ٲیش ٲوژری دوا ییش سزاو نازاری دیکه بو ٴهوان هه یه.

ب- ههروه ها (دُون) به مانای که متر (أَقْل) یش دی، یانی: (أَقْل مِنْ ذَلِكَ)، که متر له سزای ٲوژری دوا ییش، سزای دیکه بووان هه یه له دنیا دا، یا خود له قو ناغی به رزه خ دا.

ج- ههروه ها (دُون)، به مانای جگه له (غیر) یش دی، واته: جگه له سزای ٲوژری دوا یی، سزای دیکه ش بو ٴهوان هه یه، ئنجا چ له دنیا داو، چ له قو ناغی به رزه خ دا.

(٧) - ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾، بەلام زۆربەیان نازانن، واتە: زۆربەیان نازانن کە پێش سزای قیامەتیش، سزاو ئازاری دیکە چاوەڕێیان دەکات، بۆیە فەرموویەق: زۆربەیان نازانن، چونکە هەندێکیان کە زیاتر دووربین بوون و خاوەنی تێگەیشتنی قوولتر و وردتر بوون، ئەگەری ئەوەیان داناو، شتیان بێتە ڕێ، بەلکو کەمینهیەکیان هەر دلتیابوون کە موخەممەد پێغەمبەری خوا ، بۆیە زانیویانە ئەوەی هەوالی پێدەداو، هەرەشە ی پێ لێیان دەکات، دێ، بەلام زۆربەیان کە شوێنکەوتووێ زەلزەلەکان و لاساییکەرەوێ کوێرانەیان بوون، وەک زۆربەیی خەلکی ڕۆژگارەکان کە بە دواي تاغووتە، خو بە پەرەردگارزانەکان و خو بە پەرستارزانەکان و خو سەپێنەکان دەکەون و، پێشیان وایە راست دەکەن، بگرە پێیان وایە هیچ کەس لەوان چاکتر و راستتر باشتر نیە! ئیدی دەیانپەرستن بە ئەزانی و لاساییکردنەوێ کوێرانە، بۆیە دەفەرموێ: زۆربەیان نازانن، بەلام کەمینهیەکیان زانیویانە کە موخەممەد راست دەفەرموێ، ئەوەی دەشیڵێ، دێتە دی، چ لە دنیاو، چ لە ڕۆژی دواي دا.

لە هەندێک سەرچاوەی سیرەدا هاتو: جارێک پێغەمبەری خوا بە لای هەندێک لە زەلزەلانی قورەیشدا تێپەڕی، ئەوانیش گالتهیان پێکرد و قسەیان پێگوت و پێی پێکەنین، پێغەمبەریش ڕووی تێکردن و فەرمووی: سوێند بەوەی گیانی منی بە دەستە (أَتَيْتُكُمْ بِالذَّبْحِ)، هاتووم سزای سەرپرێم بۆتان پێیە! ئەوانیش ترسان و ڕاچەلەکین و گوتیان: ئەی ئەبالقاسم تو هەرگیز ئینسانی نەفام نەبووی (چۆن هەرەشە و امان لێ دەکەیت؟)، کەواتە: دەیانزانی پێغەمبەر راست دەکات و ئەوەی دەیفەرموێ، دێتە دی، هەبەتە زەلزەلەکانیان و بریار بە دەستەکانیان ئەوەیان زانیو، بەلام خەلکە زۆرینە کە کە بریار بە دەستەکان هەلێنخەلە تاندوون و چەواشەیان کردوون و کلایان لەسەر ناو، بەو قسانە ی بۆ پێغەمبەریان هەلێستوون، کە کاهینەو، جادووگەرەو، شێتەو، شاعیرەو، لەخووە قسە هەلێدەبەستی، وادیارە لە خستەچوون و چەواشەکراون و ئەو تۆمەتانە لە بازاری ڕەشی ئەوان دا ساغ کراونەو پێیان فرۆشراون! ئەگەرنا زەلزەلەکان زانیویانە

که موحه ممهد ﷺ شایسته ی ئهو تۆمه تانه نیهو، پیاویکی راستگوویه و ئه وه ی دهیقه رموی پیک وایه.

۸- ﴿وَأَصْرَ لِمَنْ رَكَّ﴾، بۆ بریار و حوکمی پهروه ردگاریشت خۆپاگر به، حوکمی پهروه ردگارت، لیره دا سۆ واتیان هه لده گری:

۱- بۆ ئایین و بهرنامه ی پهروه ردگارت که حوکمی خوایه، خۆپاگر به و پێیه وه په یوه ست و پابه ندبه.

۲- حوکمی پهروه ردگارت واته: بۆ دادوه رییکردنی پهروه ردگارت، که له نیوان تۆ و ئهواندا، دهیکات، بۆیه تاکو کاتی ئهو دادوه ریه دی، خۆپاگر و چاوه پێ به.

۳- خۆپاگر به بۆ ئه وه ی خوا ﷺ بریاری داوه و، ئه ندازه گیریی بۆ کردوه و، پشوو درێژو دامه زراوو نه له خشاو به هه تا دێته دی.

۹- ﴿فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾، به دلنیا یی تۆ به چاوه کانی ئیمه ی، واته: تۆ له ژیر چاودیری ئیمه دای، (هَذَا مِنْ تَفْرِيعِ الْعَلَّةِ عَلَى الْمَعْلُولِ)، ئه مه لق لیکردنه وه ی هوکاره له پهیدا کراو، بۆچی خۆپاگر بۆ بۆ حوکمی پهروه ردگاری؟ چونکه تۆ له ژیر چاودیری ئیمه دای و، له ئه نجامی ئه وه دا که تۆ له ژیر چاودیری ئیمه دای، ده بۆ خۆپاگر به، به کیکی له پروونکه رهوانی قورئان، گو تویه تی: (لَأَنَّكَ مَحَلُّ الْعِنَابَةِ وَالْكَلاَةِ مِنَّا، فَاصْبِرْ لِأَنَّا نَحْنُ نَعْلَمُ مَا تَلْقَاهُ وَمَا يُرِيدُونَهُ بِكَ، فَتَحْنُ نَجَازِيكَ عَلَى مَا تَلْقَاهُ، وَنَحْرُسُكَ مِنْ شَرِّهِمْ، وَنَنْتَقِمُ لَكَ مِنْهُمْ)، (وهک زۆرجاران گو تویه: هه ندیک جار ئه وه ی زۆربه ی تهفسیره کان ده یه یئین و، له پواله تی ئایه ته کان وه رده گیرێ به سه رنجدان و تیوه رمانیک، به پتویستی نازانم هه موو جاری بیگێرمه وه بۆ به کیکی له تهفسیره کان، چونکه جاری وا هه یه ته عبیری به کیکی له تهفسیره کان هه لده بژێرم، که زۆربه ی تهفسیره کان هه مان ماناو مه به ست دێن).

که ده فه رموی: ﴿فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾، واته: به هو ی ئه وه وه که تۆ له ژیر چاودیری ئیمه و له ژیر پارێزگاریی ئیمه دای، خۆپاگر به، ئیمه ئاگامان له تویه، چونکه

چاودپیری دهکات بو سهرخستنی، جاریک چاودپیری دهکات بو پینمایی و ناموزگاری کردنی، جاریک چاودپیری دهکات بو پاداشت دانه‌وهو پله به‌رزکردنه‌وهی و ... هتد.

(۱۰) ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ﴾، به ستایشش کرده‌وش په‌روه‌دگارت به پاک بگره، کاتیک هه‌لده‌ستی، هه‌لده‌ستی ده‌گونجی:

أ- مه‌به‌ست پیی هه‌لسان بی له خهو، واته: کاتیک له شه‌ودا بیدار ده‌بیه‌وه، په‌روه‌دگارت به پاک بگره، ستایشیشی بکه، هه‌م بلن: (سُبْحَانَ اللَّهِ)، هه‌م بلن: (الْحَمْدُ لِلَّهِ) و وینه‌ی نه‌وانه.

ب- یاخود (حِينَ تَقُومُ)، هه‌ر کاتیک له هه‌ر کو‌رو مه‌جلیسیک هه‌لده‌ستی، به‌و شیوه‌یه یادی خوا بکه، به پاکی بگره و ستایشیشی بکه.

(۱۱) ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ﴾، هه‌روه‌ها له شه‌وگاریشدا دیسان په‌روه‌دگارت به پاک بگره، هه‌روه‌ها ستایشیشی بکه.

(۱۲) ﴿وَادْبُرْ النُّجُومَ﴾، له کاتی ئاوابوونی نه‌ستیره‌کانیشدا، به‌هه‌مان شیوه به پاکی بگره و ستایشی بکه. (إِدْبَارُ)، به مانای ئاوابوونه، خویندراویشه‌ته‌وه: (أَدْبَارُ النُّجُومِ)، له پشت نه‌ستیره‌کانه‌وه، (أَدْبَارُ)، کو‌ی (دُبر)، واته: پشت نه‌ستیره‌کان که ئاوا ده‌بن، (إِدْبَارُ)یش، واته: له‌که‌ل ئاوابوونی نه‌ستیره‌کاندا، یان دوا‌ی ئاوابوونی نه‌ستیره‌کان، که مه‌به‌ست پیی به‌ره‌به‌یانه.

که ده‌فه‌رموی: ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾، هه‌روه‌ها دوا‌یی ده‌فه‌رموی: ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ﴾، (التَّسْبِيحُ: التَّنْزِيَهُ، وَالْمُرَادُ مَا يَدُلُّ عَلَيْهِ مِنْ قَوْلٍ، وَأَشْهُرُ ذَلِكَ هُوَ قَوْلُ: «سُبْحَانَ اللَّهِ» وَمَا يُرَادُّهُ مِنَ الْأَلْفَافِ، وَلِذَلِكَ كَثُرَ إِطْلَاقُ التَّسْبِيحِ وَمَا يُشْتَقُّ مِنْهُ عَلَى الصَّلَوَاتِ، وَالْبَاءُ فِي قَوْلِهِ: بِحَمْدِ رَبِّكَ، لِلْمُصَاحَبَةِ جَمْعًا بَيْنَ تَعْظِيمِ اللَّهِ بِالتَّنْزِيهِ عَنِ النَّقَائِصِ، وَبَيْنَ الثَّنَاءِ عَلَيْهِ بِأَوْصَافِ الْكَمَالِ).

وشەى (تَسْبِيحُ)، واتە: بە پاکگرتن کە مەبەست پیتی ھەر قسەیکە ئەو بەگەینى، کە ناودارتىن قسە لەو بارەو بەریتىە لە: (سُبْحَانَ اللَّهِ)، (ھەر ھەبۆ ستایىشکردنى خوا بەریتىە لە (الْحَمْدُ لِلَّهِ)، ھەر ھەبۆ ھەر بۆرەیک ئەو واتایانە بەگەینى، بۆیەش وشەى (تَسْبِيحُ) و ئەو ھى لە (تَسْبِيحُ)، دادەتاشرى، بە کارھێناو ھەبۆ نوێژ و مەبەست پیتی نوێژە (چونکە لە نوێژدا ھەم خوا بە پاک دەگیرى، ھەم خوا ستایىش دەکرى) پیتی (ب)، کە لەسەر (بِحَمْدِ رَبِّكَ)، دانراو، بۆ ھاوہلایەتییە و بۆ کۆکردنەوہیە لە نێوان بە مەزنگرتنى خوادا بە ھوێ بە پاکگرتنەوہ، لە سەرچەم کەم و کورپیان و، ستایىشکردنى بە سیفەتە تىرو تەواوہکانى.

کە دەفەر موى: (حِينَ تَقُومُ)، واتە: (وَقَتَّ الْهُبوبِ مِنَ النَّوْمِ)، لە کاتى لە خەو ھەلساندا، ئەویش کاتیکە مروف تىیدا ڕووبە ڕووى کارەکانى ڕۆژ دەبێتەوہ، ئەو ھالەتانەى پىوستان بە خوڤاگرى و پشوو درێژى دەکات، دووبارە دەبنەوہ، بۆیە لەو کاتانەدا مروف پىوستانى بەو ھەیکە زیاتر خوا بە پاک بگرى و ستایىشى بکات، تاكو تواناو وزەیکى ڕووحى زیاترى ھەبى و، ئەو یادى خواو بە پاکگرتن و ستایىش کردنى خوا، بۆى بىتە داينەمۆیک و سەرچاوەى وزە بۆ خوڤاگرى لەسەر ئەو شتانەى لە ڕۆژدا دینە ڕى.

﴿وَمِنَ اللَّيْلِ﴾، چونکە (من) بە شىک (تبعيض)ى لە سەرە، یانى: لە بە شىک لە شەوگارىشدا خوا بە پاک بگرە، چ ھەر (سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ)، بگوترى، چ مەبەست پیتی نوێژ بى، کە (تَسْبِيحُ تَحْمِيد)ى تىدايەو، واش پىدەچى ھى دووھ مەبەست بى.

﴿وَإِذْ بَرَأَ النُّجُومَ﴾، (الإِذْبَارُ: رُجُوعُ الشَّيْءِ مِنْ حَيْثُ جَاءَ، لِأَنَّهُ يَنْقَلِبُ إِلَى جَهَةِ الدُّبْرِ، أَيْ الظَّهْرِ، وَإِذْبَارُ النُّجُومِ: سُقُوطُ طَوَالِعِهَا، فَإِطْلَاقُ الإِذْبَارِ هُنَا مَجَازٌ فِي الْمُقَارَقَةِ وَالْمُرَائِلَةِ، أَيْ عِنْدَ اجْتِمَاعِ النُّجُومِ)، (إِذْبَارُ) گەرانەوہى شتىکە بۆ شوینى

ليوه هاتنى، ليردا پشت هه لكردى ئه ستيړه كان، به مه جاز به كارهيژاوه بو
دووركه وتنه وهيان و ون بوونيان، واته: له كاتيک دا ئه ستيړه كان په نهان دهبن.

ئه ستيړه كان كهنگى په نهان دهبن؟ كاتيک كه خوړ هه لى، ئه گهرنا
ئه ستيړه كان هه له شويني خويان، كه ده گوتري ئه ستيړه ئاوابوون واته:
تيشكان به ده ره وه نه ما، له بهر ئه وهى تيشكى خوړ دنيا پووناك ده كاته وه،
ناگونجى تيشكى ئه ستيړه كان كه بيپزتره له هى خوړ، بو ئيمه ببيئري.

كوټايى ئه م ده رسه ش بهم دوو فه رمايشته ي پيغه مبهري خوا ﴿﴾ دينين:

۱- {كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﴿﴾ بِأَخِرَةٍ إِذَا قَامَ مِنَ الْمَجْلِسِ يَقُولُ: سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ
أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ} (أخرجه أبو داود: ۴۸۵۹، والنسائي في «عمل
اليوم والليلة»: ۴۲۶، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ، وَوَافَقَهُ الذَّهَبِيُّ).

واته: پيغه مبهري ﴿﴾ كه له كوټايى كوړو مه جليسا هه لده ستا ده يفه رموو:
(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ)، ئه خويه! تو به پاك ده گرم و ستايشت ده كه م،
(أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ)، شايدى ده ده م جگه له تو هيچ په رستراويك نيه،
(أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ)، داواي ليوردنت ليده كه م و بو لاي تو ده گه ريمه وه.

له كوټايى هه م جليسيكدا پيغه مبهري ﴿﴾ ئه و زيكره ي ده فه رموو.

۲- پيغه مبهري ﴿﴾ ده فه رموي: (مَنْ جَلَسَ فِي مَجْلِسٍ فَكَثُرَ فِيهِ لَغَطُهُ، فَقَالَ قَبْلَ أَنْ يَقُومَ
مِنْ مَجْلِسِهِ: سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ،
إِلَّا غَفَرَ لَهُ مَا كَانَ فِي مَجْلِسِهِ ذَلِكَ)، (أخرجه أبو داود: ۴۸۵۸، والترمذي: ۳۴۳۳، إسناده
صحيح).

واته: هه م كه سيك له كوړو مه جليسيكدا دابنيشي، قسه ي جوړاو جوړي
تييدا بكرى، (قسه ي باش و خراپ، تيكه ل بكرين) پيش ئه وهى هه لېستى بلن:
(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ)، ئه م زيكره

بخوینئ که پیشتر مانامان کرد، ئه وه مسوگهر هه رچی له و کوڤو مه جلیسه یدا بووه، له قسه یه ک که خراپه و، بیستوو یه تی، یان خو ی کردوو یه تی و له ده می ده رچوو ه، لی ی ده بوردر ئ و چاو پو شیی لی ده کری.

ئیمه ش لیره دا دوا ی ستاییش کردنی شایسته بو خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**، کو تایی به م ده رسه مان دینین و، کو تایی به ته فیسری سو وره تی (الطور) یش دینین، خوا به لوتف و که ره می خو ی یارمه تیمان بدات، زیاتر له و فه رمایسته به رزو بی و ئنه یه ی تی بگه یین و، به هو یه وه پی بگه یین، خوا بو مان ئاسان بکات که کو مه لگه و ده ور و به ری خو شمان تی بگه یه نین و پی بگه یه نین، به و فه رمایسته موباره ک و پر پیت و پیزه ی خوا سبانه و تعالی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فسیری سووړه تی

الْجَمْعُ

ددهستیک

به پړان!

نهمړو که پوژي (۲۸) ی (رجب) ی سالی (۱۴۴۱) ی کوچیه، به رانېه: (۲۰۲۰/۳/۲۳) ی زاینی، به پشتوانی خوی پهره دگارو، ناسانکاری خوی به خش و به زه یی بی سنوور، له شاری هولویر ددهسته کهین به تهفسیری سووړه (النجم)، سهره تاش پیناسه و نیوه پوکی نهم سووړه ته موباره که ده خهینه روو، له هوت (۷) برکه دا.

پیناسه سووړه (النجم) و بابته کانی

یه که م: ناوی نهم سووړه ته:

نهم سووړه ته هر به ناوی (سورة النجم)، هره ها به (النجم) ناسراوه، وه که له ده قانه وه دپاره:

۱- (عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ، سَجَدَ بِالنَّجْمِ، وَسَجَدَ مَعَ الْمُسْلِمُونَ وَالْمُشْرِكُونَ وَالْجِنُّ وَالْإِنْسُ) (أخرجه البخاري: ۱۰۷۱، والترمذي: ۵۷۵، وابن حبان: ۲۷۶۳، والبيهقي في الكبرى: ۳۵۲۷، والطبراني في الكبير: ۱۱۸۶۶).

واته: عه بدولای کوری عه عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، ده لای: پیغه مبهری خوا ﷺ سووړه (النجم) ی خویندو کر نووشی تیدا برد، مسولمانان و هاوېش بو خوا دانه ران و جینن و ئینس، (همه مو ئه وانه ی ناماده بوون له وای، کر نووشیان برد، به هوای کر نووش بردنه که ی پیغه مبهروه ﷺ).

۲- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضی اللہ عنہ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ، قَرَأَ سُورَةَ النَّجْمِ، فَسَجَدَ لَهَا، فَمَا بَقِيَ أَحَدٌ فِي الْقَوْمِ إِلَّا سَجَدَ، أَخَذَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ كُفًّا مِنْ حَصْبَاءَ، أَوْ تُرَابٍ فَرَفَعَهُ إِلَى وَجْهِهِ وَقَالَ: يَكْفِينِي هَذَا، «قَالَ عَبْدُ اللَّهِ: فَلَقَدْ رَأَيْتُهُ بَعْدُ قَتِلَ كَافِرًا» (أخرجه البخاري: ۱۰۶۷، ومسلم: ۵۷۶).

واته: عہدوللای کوری مہ سعوود رضی اللہ عنہ گنواویہ تہ وہ، کہ پیغہ مہری خوا ﷺ سوورہ تی نہ جمی خویندوہو سہ جدہی بو بردوہ، ہیچ کہ س نہ ما، لہو خہ لکہی لہوئی بوون، مہ گہر سہ جدہی برد، پیاویک لہ خہ لکہ کہ، (لہ ریواہی تی دیکہ دا ہاتوہ، دہ لئی: لہ بہر تہ وہی زور زہ بہ لاج و بہ کہ لہ ش بوو)، نہ یتوانی و چنگہ چہویک یاخود چنگہ گلکی ہہ لگرت و بہ رزی کردوہ بو لای نیوچہ وانی خوئی، سہری وی کردو گوتی: تہ وہ بو من بہ سہ، عہدوللا دہ لئی: دواپی تہ و کابرایہم بینی بہ کافریتی کوژرا.

لہ ریواہی تی دیکہ دا ہاتوہ وہک (القرطبی)، ہیناویہ تی دہ لئی: پیاوہ کہ ناوی (أُمِّيَّةٌ بَنُ خَلْفٍ) بوو، لہ جہنگی بہ دردا لہ گہل کوژراوہ کانی ہاوبہ ش بو خوا دانہ ران بوو، لہ حہ فتا کوژراوہ کہ بوو.

۳- {عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ رضی اللہ عنہ، أَنَّهُ قَرَأَ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ سُورَةَ النَّجْمِ: ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ (۱)، فَلَمْ يَسْجُدْ فِيهَا)، (أخرجه البخاري: ۱۰۷۲، مسلم: ۵۷۷).

واته: زہیدی کوری سابیت رضی اللہ عنہ، دہ لئی: سوورہ تی: ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ (۱) ی بہ سہر پیغہ مہری خوا دا ﷺ خویند، کپنووشی نہ برد.

کہ واتہ: دہ شگونجی کپنووش نہ بردری، نجا ئایا تہ وہ تابیہ تہ بہم سوورہ تہ وہ، یاخود بہ نسبت شوینہ کانی دیکہ شہوہ ہہ رویاہ؟ چونکہ ئیمہ لہ کوژتای سوورہ تی (الأعراف) دا، باسیکمان کرد لہ بارہی کپنووش بردنہ کانی قورٹان خویندنہ وہ، کہ زانایان ہہ ندیکیان ہوا جیبیان داناوہو، ہہ ندیکیان بہ شتیکی پہ سندنو باشیان داناوہ، بہ گشتی لہو شوینانہ دا کہ لہ قورٹاندا ہاتوون و، زانایان لہ بارہی ژمارہی

شوئنه كانيشه وه، ديسان مشتومريان هه يه، هه نديك كه مترو هه نديك زياتران ده لّين، كړنووش برنده كesh به پای هه مووان به لای كه مه وه شتيكي په سهندو باشه، به لام مسوليان پابه ند نيه، هه هه ن كړنووش به ري، ئنجا ته ناهت له سهر ئه وه رايه ش كه واجبه كړنووش بردرې، ئه گهر مرؤف بوؤ نه گونجا، ده كړي ئامازه بكات، وهك پای هه نديك له زانايان، يا خود بويردري و چاوپوشي لئ ده كړي، مادام بوؤ نه گونجي، چونكه خوا زياد له توانا پيوست ناكات.

دوهم: كات و شوي ني دابه زيني:

ئهم سوورته موباره كه به يه كده نكي هه موو زانايان سوورپه تيكي مه ككهييه، وهك (السيوطي) له (الدّر المنثور) دا^(۱)، له ههر كام له عه بدوللای كوري عه لباس و عه بدوللای كوري زوبه يره وه (خوا له خويان و بابيان رازي بي)، هيناويه تي و، (السيوطي) ئه وه گيردراوه شي پالداوه ته لای (ابن مردويه).

ئنجا به پيئي ئه وه ش كه زانايان ژماره (۲۲)، يان (۲۳) يان بو داناه، له ريزه نديي دابه زيندا، وهك دوايي باسي ده كين، وا پيده چي ئهم سوورپه ته له تيان سالاني چوارو پينجي پيغه مبه رايه تييدا دابه زيني، كه ئه مه ش ئيشكالتيكي گه وره بو ميژووي باوي سه فهري شه ورؤو به رزبوونه وه (الإسراء والعروج)، كه به (المعراج)، زياتر هاتوه، پيدا ده كات، چونكه ميژووي باوي سه فهري شه ورؤو به رزبوونه وه:

أ- هه نديك ده لّين: سالي ده يه مي پيغه مبه رايه تيي بووه.

ب- هه نديك ده لّين: سالي يازده يه م بووه.

ج- هه نديك ده لّين: سالي دوازده يه م بووه.

ئیشکالیکى گەورە بۆ ئەو ڕایە دروست دەبێ، بەلام ئەو هەڵدەگرین و دوایی لەو بارەووە کورتە باسیک دەکەین و، لە نۆییدا باسی ئەم مەسەلەیهش دەکەین.

سییەم: ژمارەى ئایەتەکانى ئەم سوورەتە:

ژمارەى ئایەتەکانى بە (٦١)و، هەندیک بە (٦٢)، دایانناو، بەلام زیاتر ژمارە (٦٢)یان تەبەننێی کردو، لەو موصحفانەى لەبەر دەستی ئێمەدا هەن، بەلام ئەگەر ژمارە (٦١)یشتان کەوتە بەرچاو، بزانن ئەویش هەر سەرژمێریکی دیکەى زانایانەو، کەمیی و زۆریی ژمارەى ئایەتەکانیش، دەگەڕێتەووە بۆ کورتیی و درێژی پستەکانى قوڕئان.

چوارەم: ریزبەندیى لە موصحف و لە دابەزین دا:

ریزبەندیى لە موصحفدا ژمارە (٥٣)یەو، لە دابەزینیشدا وەک گوتمان: ژمارە (٢٢)، یاخود (٢٣)ی، بۆ دانراووە، زیاتریش ژمارە (٢٣)یان تەبەننێی کردو، واتە: لە پێش ئەم سوورەتە موبارەکەدا، تەنیا (٢٢) سوورەتى دیکەى قوڕئان لە مەککە دابەزیون، ئنجا بەپێى ئەم مێژوووە بێ، کە واش پێندەچێ و سروشتی سوورەتەکە وا دەخوازێ لە سالانى سەرەتای دابەزینی قوڕئاندا بوو بێ، سالانى سێ و چوارو پێنج و ئەو دەورووبەر، ئەمە ئیشکالیک دروست دەکات، بۆ ئەو مێژوووە باوەى بۆ سەفەرى شەڕۆو بەرزبوونەوێ پێغەمبەر ﷺ (الإسرائ والمعراج) دانراو، کە لە نۆیوان سالى دە تاكو سالى دوازدهیەم (١٠ - ١٢)ی پێش کۆچکردنى پێغەمبەر دایە.

پىنچەم: نىۋەرەكى:

ئەم سوۋرەتەش، ۋەك سەرچەم قورئانى مەككەيى بە گشتى، ھەرسىك تەۋەرى سەرەكى ئىمانى گرتوۋنە خۇي:

أ- خواناسىي و تەنيا خواپەرستىي.

ب- پىڭخەمبەرلەتتى و ۋەحىي، بە تايىبەت پىڭخەمبەرلەتتى موحەممەد ﷺ، ۋەحىي بۇ كرانى و باسى قورئان.

ج- پۇژى دوايى و سزاو پاداشت و، بەھەشت و دۆزەخ، بەلام ئەۋەى زياتر لەم سوۋرەتە موبارەكەدا جەختى لەسەر كراۋەتەۋە، ھەردوۋ تەۋەرى خوا بەيەكگرتن و راستىي موحەممەدن ﷺ لە پىڭخەمبەرلەتتى و لە سروش بۇكرانىدا، بە تايىبەت لەم سوۋرەتەدا، ھىرشىكى توندو خەست و خۇل كراۋەتە سەر بىتپەرستىي، بە تايىبەت پەرستنى فرىشتان و، گومانى سەپرو سەمەرە پىردىيان.

ھەلبەتە لەم سوۋرەتەدا جگە لەو سى تەۋەرى باسماكردن، كۆمەلىك پىنمايى گەۋرەو گرنگىش ھاتوون، لە بوارى بووناسىي و فىكرو عەقىدەى ئىسلامىي داۋ، ئامازەيەكى كورتىش بە فەوتىترانى كۆمەلىك لە گەلانى ياخىي كراۋە.

شەشەم: تايىبەتمەندىيەكانى:

ئىمە پىنچ تايىبەتمەندىيمان بۇ ئەم سوۋرەتە موبارەكە ھىئاون:

۱- تەنيا لەم سوۋرەتەدا باسى بەرزبوۋنەۋەى پىڭخەمبەر كراۋە، كە ناۋى (معراج) ي، بۇ بەكارھىنراۋە لە سەرچاۋە ئىسلامىيەكاندا، بەلام (معراج)، (آلة العروج)، ئامپازى پى بەرزبوۋنەۋەى، لە ئەسلىدا دەبوۋ گوترايە: (الإسراء والعروج)، شەۋرۇۋ بەرزبوۋنەۋە، ئەۋىش لە ھەوت ئايەت، ئايەتەكانى: (۱۲ - ۱۸)دا، باسكراۋە، تەنيا

لەم سوورەتەشدا باسى ئەو ھەم ھەم سوورەتى (الإسراء)دا، تەنیا باسى شەپو (إسراء)ی پىغەمبەر ھەم ھەم سوورەتى (التکویر)و، سوورەتى (الشعراء)دا، باسى ئەو ھەم ھەم سوورەتى (سدرە المُنْتَهى)، تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتو، لە ئایەتەکانی: (١٢ - ١٨) دا.

٢- وردەکاریى چۆنیەتیی ھەم ھەم سوورەتى (التکویر)و، سوورەتى (الشعراء)دا، باسى ئەو ھەم ھەم سوورەتى (سدرە المُنْتَهى)، تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتو، لە ئایەتەکانی: (٣ - ١١) دا.

٣- ناوی سى بته سەرەکییەکی گەلی عەرەب، تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتو: (الَّتِى، وَالْعِزَّى، وَمَوْتَا).

٤- تەنیا لەم سوورەتەدا، ئەو دوازده پاستییه که صوحوفى ئیبراھیم و موسا خستووینە پەرو، باسکراون، که لە ئایەتەکانی: (٣٨-٥٤)دا، خراونە پەرو، خوا سُبْحَانَكَ رَبِّىُّمُ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیْمُ ھەم ھەم سوورەتى: ئەو پاستییانە - که دوازده پاستی گەرەو گرنگن - لە ھەر کام لە صوحوفى ئیبراھیم و صوحوفى موسا، سەلات و سەلامى خوا لەسەر ئیبراھیم و موسا بێ، ھاتوون.

٥- چەند وشەیک تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتوون، ھەلبەتە زیاتر ئەوانەى زەق بوون، ھیناومن، ئەگەرنا زیاتریش ھەن:

١- ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۖ﴾

٢- ﴿شَدِيدُ الْقُوَىٰ ۖ﴾

٣- ﴿ذُو مِرَّةٍ ۖ﴾

٤- ﴿بِالْأَفْقِ الْأَعْلَىٰ ۖ﴾

- ۵- ﴿قَابُ قَوْسَيْنِ﴾ (۹)
- ۶- ﴿سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى﴾ (۱۱)
- ۷- ﴿الَّتِ﴾ (۱۱)
- ۸- ﴿وَالْعَزَى﴾ (۱۱)
- ۹- ﴿وَمَنْوَةٌ﴾ (۲۰)
- ۱۰- ﴿ضَبْرًا﴾ (۲۴)
- ۱۱- ﴿الْمَمَّ﴾ (۳۲)
- ۱۲- ﴿وَأَكْثَى﴾ (۳۵)
- ۱۳- ﴿وَأَفْنَى﴾ (۴۸)
- ۱۴- ﴿سَيِّدُونَ﴾ (۶۱)

وھەك گوتمان: وشەى دىكەش ھەن، بەلام ئەوانەم بە پىيويست زانين، ئاماژەيان پى بکەين.

ھەوتەم: دابەشکردنى ئايەتەکان بۇ چەند دەرسىك:

ئىمە ھەر (۶۲) ئايەتەكەى ئەم سوورەتە موبارەكەمان بۇ سى دەرسان دابەش کردوون:

دەرسى يەكەم: ئايەتەکانى: (۱ - ۱۸)، ھەژدە ئايەتى سەرەتای ئەم سوورەتە، باسى راست بوونی پىغەمبەر موحەممەد ﷺ لە پىغەمبەرايەتیداو، چۆنیەتیی وەحیی بۇ تیردرانی و، باسى ميعراج، بەرزبونەوہى پىغەمبەرى خوا.

دەرسى دووہم: ئايەتەکانى: (۱۹ - ۳۲)، چواردە ئايەت باسى دەرخستنى پوچەللیى بتيەرستیی و، ناراستیی پەرستنى فریشتان و، رینمایى کردنى پىغەمبەر

بۆ چۆنیه تیی مامه له کردنی له گه له هاوبه شدانه ران و بیروایانداو، چه ند بابه تیکی دیکه، به تایهت ئه وه که خوا **سیدالرحمن الرحیم** ئاسمانه کان و زه وی هیناونه دی بۆ ئه وه ی سزای خراپه کاران بدات و، پاداشتی چاکه کاران بداته وه، چاکه کارانیش ئه وانه که خۆیان له هه رچی گوناھی گه وره و ناخۆلایه ده پارێزن، جگه له گوناھی گچکه و ورد.

دهرسی سییه م: که له ئایه ته کانی: (۳۳ - ۶۲)، سی (۳۰) ئایه تی کۆتایی ئه م سووپه ته موباره که، پیکدی، باسی جوړه مروڤیکی پشوو کورت له دیندارییداو به گرو فې، که سه ره تا ویستوو یه تی پرووبکاته خواو دینداری، به لام دوا یی به ره و پاش چۆته وه و لی چوو ته وه و، سه رزه نشتکردنی که ئایا ئاگاداری ئه و راستییانه نیه، که صوحوفی ئیبراهیم و موسا گرتوو یاننه خۆیان؟ که سه رجه م دوا زده راستیین، پاشان هۆشدار یی دان به نیزی که که و تنه وه ی قیامهت و، سه رزه نشتکردنی بیروایان که بۆچی مامه له ی جیددی، له گه له فه رمایشی خوا دا ناکه ن و، بیئاگان؟ له کۆتاییش دا فه رمان پیکرانیان به کړنووش بردن بۆ خوا عزو جل.

دهرسي يه كه م

پېئاسەي ئەم دەرسە

بە پێزان!

ئەم دەرسەمان لە هەژدە (۱۸) ئایەتی سەرەتای (النجم) پێک دێ، ئایەتەکانی: (۱ - ۱۸)، کە خوای بەرزو مەزن لەو هەژدە ئایەتەدا، سەرەتا سوێند بە ئەستێرە دەخوات، لە کاتی ئاوابوون، یاخود کەوتنیدا، کە پێغەمبەری خاتەم موحمەد ﷺ نە پێی لێ ون بوووە نە بێ مرادو بێ ئاکامیش بوو، هەر وەها لەسەر ئەوە کە ئەوەی دەیلێ، لە ئارەزوووە نیه، بە لک وە حیی و پەيامی خوايه، بۆی دەنێردرێ، کە مەبەست پێی قورئانە، چونکە مشتومڕ هەر لەسەر قورئان بوو، وەک دوايي باسی دەکەین.

باشان باسی چۆنەتی پەيامی خوا پێ گەینەدرانی موحمەد لە لایەن جیبریلەو (عَلَيْهِ السَّلَام)، باسی ئەوە کراوە، وێرای وەسفی جیبریل و، جەختیش لەسەر ئەوە کراوە ئەوە کە پێغەمبەر ﷺ لەوێدا کە بینوویەتی، بە چاوی سەر بینوویەتی، عەقڵ و دلی بە هەڵدا نەچوون و، وێرای جاری یەکەمی لەسەر زەوی، جاریکی دیکەش لە ئاسمان لە لای درەختی کۆتایی جیبریلی دیو، کە مەبەست کاتی بەرزبوونەوێ پێغەمبەر ﷺ لەو سەفەرەدا، کە بە شەو پۆو بەرزبوونەو (الإسراء والعروج) ناسراوە، لەو سەفەر و گەشتەشیدا چاوی پێغەمبەر ﷺ نە لایداوە، نە سەرکێشیی کردووە، گەلی لە نیشانە گەورەکانی خوای بەرزو مەزن و بێ وێنەشی بینوون.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۱﴾ مَا صَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَى ﴿۲﴾ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿۳﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ﴿۴﴾ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ﴿۵﴾ ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ﴿۶﴾ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ﴿۷﴾ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى ﴿۸﴾ فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ﴿۹﴾ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ﴿۱۰﴾ مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ﴿۱۱﴾ أَفَتَمْنُونَهُ، عَلَنَ مَا يَرَىٰ ﴿۱۲﴾ وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ﴿۱۳﴾ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ﴿۱۴﴾ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ ﴿۱۵﴾ إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ﴿۱۶﴾ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ﴿۱۷﴾ لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ﴿۱۸﴾ ﴿۱۹﴾

مانای ده قلاوده فی ثابته تکان

{به ناوی خواوی به بهزه یی به خشنده، (سوئند) به نه ستیره کاتی ده که وی (تاوا ده بی) ﴿۱﴾ هاوه له که تان (موحه ممه د) نه ری لی ونبوووه، نه بیمراد بووه ﴿۲﴾ به ئاره زوووه وش نادوی ﴿۳﴾ نه وهی (ده یغوی و) ده یلی: نه نیا سروش (ی خوی) ه بوی ده نیردی ﴿۴﴾ (فریشته کی) زور به هیزو توانا فیتری ده کات ﴿۵﴾ که خاوه نی هوش و عه قلیکی پته وه، ئنجا (نه وه فریشته یه له سه ر شیوه ی خوی) ریک وه ستا ﴿۶﴾ له کاتی که دا نه وه له ئاسوی ه هره به رز بوو ﴿۷﴾ دواپی نیزی که وه ته وه، ئنجا شوپ بووه (بو لای پیغه مبه ر) ﴿۸﴾ ئنجا وه ک ئه ندازه ی دوو که وانه یان نزی که تیش بوو (له پیغه مبه ر) ﴿۹﴾ ئنجا (خوا) نه وه ی سروش کرد بو به نه ده که ی که سروشی کرد ﴿۱۰﴾ عه قلی (موحه ممه د) له وه دا که بی نی به هه له دا نه چوو ﴿۱۱﴾ (نه ی بیروایه کان!) ئایا له باره ی نه وه (فریشته ی) وه، که ده بی نی، مشتومری له گه له دا ده کن! ﴿۱۲﴾ به دنیایی جار یکی دیکه ش نه وه ی بی نیوه ﴿۱۳﴾ له لای دره ختی کوتایی ﴿۱۴﴾ که به هه شتی سروه تگای (پرودا رانی) له لایه ﴿۱۵﴾ کاتی که که دره خته که ی داده پووشی نه وه ی دا پده پووشی! ﴿۱۶﴾ چاوی (موحه ممه د) به ملاولا لای نه داو سنووریشی

نه به زاند ﴿۱۷﴾ به دنیایی (ژماره یه ک) له نیشانه گه وره کانی په روه ردگاری (له و سه فهریدا) بینن ﴿۱۸﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(وَالنَّجْمِ): واته: ئەستێره، (أَصْلُ النُّجْمِ: الْكَوْكَبُ الطَّالِعُ، جَمْعُهُ نُجُومٌ، وشه ی (نَجْمٌ)، له ئەصدا به ئەستێره یه کی هه له اتوو ده گوتری و به (نُجُومٌ)، کۆده کرێته وه، ده گوتری: (نَجْمٌ: طَلَعَ، ده رکه وت، (نُجُومًا وَنَجْمًا)، ئەمانه هه ردووکیان چاوگن، (قَالَ النُّجْمُ مَصْدَرٌ وَاسْمٌ)، (نَجْمٌ)، هه م چاوگه و، هه م ناویشه، (نُجُومٌ) یش ده گونجی چاوگ بی و، ده شگونجی کۆی (نَجْمٌ) بی، واته: ئەستێره کان که به (انْجَم) یش، کۆده بیته وه.

(هَوَى): (الْهَوَى: سَقُوطٌ مِنْ عُلُوٍّ إِلَى سُفْلٍ)، (هُوَيَ): بریتیه له که وتنه خوار له به رزییه وه بو نزمی، به لام (الْهَوَى: ذَهَابٌ فِي ارْتِفَاعٍ)، (هُوَيَ): بریتیه له به رزبوونه وه و پویشن به ره و به رزی.

(ضَلَّ): (الضَّلَالُ: الْعَدُولُ عَنِ الطَّرِيقِ الْمُسْتَقِيمِ وَيُضَادُّهُ: الْهِدَايَةُ)، (ضَلَّالٌ): بریتیه له لادان له رێی راست و، هیدایه ت دژو پیچه وانه که یه تی، که واته: هیدایه ت، واته: رێی راست گرتن.

(صَاحِبُكُمْ): (الصَّاحِبُ: الْمَلَايِمُ إِنْسَانًا كَانُ، أَوْ حَيَوَانًا، أَوْ مَكَانًا، أَوْ زَمَانًا)، (صَاحِبٌ): یانی: هاوێل، که سیك یان شتیك له گه ل که سیك بی، مرووف بی، یان ئاژەل بی، یان شوین بی، یاخود کات بی.

دیاره مه به ست له (صَاحِبُكُمْ)، موحه ممه د پیغه مبه ری خوایه ﴿۱۹﴾، ئەو ته عبیره ش بۆیه به کارهاتوه، واته: ئەو هاوێله ی خۆتان که چاکی ده ناسن و له نزیکه وه پیی ئاشنان.

(غَوَى): (الْغَى: جَهْلٌ عَنِ اعْتِقَادٍ فَاسِدٍ، وشهى (غَيَّ): زانایان به چهند واتایه ک لیکیان داوه ته‌وه:

أ- هه‌ندیکیان گوتوو یانه: بریتیه له نه‌زانینیکی به‌هوی پروا پئ بوونیکی خراپه‌وه.

ب- هه‌ندیکی گوتوو یانه: (الْغَى: الْخَبْثَةُ): بریتیه له بئ مرادی و به ئامانج نه‌گه‌یشتن.

ج- هه‌ندیکی گوتوو یانه: (غَوَى: أَيْ فَسَدَ عَيْشُهُ، غَوَى الْقَصِیْلُ أَيْ: بِشَمٍّ، (غوي،) یانی: ژبانی تیکچوو، (غَوَى الْقَصِیْلُ)، (فَصِیْلٌ)، واته: به‌چکه حوشت، نه‌گهر شیر زور بخوات و گه‌دهی پئی تیکچئی، نه‌وه‌یان بو به‌کاره‌یناوه، (وَيُضَادُّهُ الرُّشْدُ)، نه‌وهی دژو پیچه‌وانه‌ی (غَيَّ) یه، بریتیه له (رُشِدٌ)، ﴿وَدَبَّيْنِ الرُّشْدِ مِنَ الْغَى﴾ ﴿٢٣٦﴾ البقرة، (رُشِدٌ)، واته: به ئامانج گه‌یشتن و به ئاکام گه‌یشتن، به‌لام (غَوَايَةً)، بریتیه له بئ مرادی و بئ ئاکامی.

(نَطَقُ): (النُّطْقُ فِي التَّعَارُفِ: الْأَصْوَاتُ الْمُقَطَّعَةُ الَّتِي يُظْهِرُهَا اللِّسَانُ وَتَعْيَهَا الْأَدَانُ)، (نطق): له باوی ئیو خه‌لکدا بریتیه له‌وه ده‌نگه پچر پچرانه‌ی زمان ده‌ریان ده‌خات و گوئی‌ه‌کان لییان تیده‌گه‌ن، زمانه‌کان ده‌یان‌بیژن و گوئی‌ه‌کان لییان تیده‌گه‌ن.

(الْهَوَى): (الْهَوَى: مَيْلُ النَّفْسِ إِلَى الشَّهْوَةِ)، (هَوَى): لادانی نه‌فسه به‌ره‌وه ئاره‌زوو، (الْهَوَى: النَّفْسُ الْمَائِلَةُ إِلَى الشَّهْوَةِ) (هوى)، نه‌فسیکه لایداوه به‌ره‌وه ئاره‌زوو، (لَأَنَّهُ يَهْوِي بِضَاجِهِ فِي الدُّنْيَا إِلَى كُلِّ ذَاهِيَةٍ)، له‌به‌ر نه‌وهی خاوه‌نه‌که‌ی له دنیا دا تووشی هه‌ر به‌لایه‌ک ده‌کات، به‌ریده‌داته‌وه بو چال و زه‌لکاو ی هه‌ر به‌لایه‌ک.

(وَحْيٌ): (أَصْلُ الْوَحْيِ: الْإِشَارَةُ السَّرِيعَةُ، قِيلَ: أَمْرٌ وَحْيٌ، أَيْ: سَرِيعٌ، وَالْوَحْيُ: الصَّوْتُ الْخَفِيُّ، وَالْوَحْيُ: صَوْتُ الْحَلِيِّ، وشهى (وَحْي): له ته‌صلدا به ئاماژه‌ی خیرا ده‌گوتری، بویه گوتراوه: (أَمْرٌ وَحْيٌ)، کاریکى خیرا، هه‌روه‌ها به ده‌نگی کپ ده‌گوتری و به ده‌نگی خشلش ده‌گوتری، له‌به‌ر نه‌وهی ده‌نگیکى کپه.

(فَاسْتَوَىٰ): (اِسْتَوَىٰ اَي: اِسْتَقَامَ وَاعْتَدَلَ)، (فَاسْتَوَىٰ)، يان: رېك وەستاو ھاسەنگ وەستاو، جوان خۇي خستە بەرچاۋ.

(بِالْأَفْقِ): (النَّاحِيَةِ وَالْجَمْعُ أَفَاقُ: النُّوَجِي)، (أَفُقٌ): بە ماناي لا، كە بە (أَفَاقُ)، كۆدە كرىتەۋە: لايەكان، خوا دەفەرمۇي: ﴿سَبِّحْهُمْ ءَايَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ﴾ (۵۴) ﴿فَصَلِّ﴾، واتە: نیشانەكانى خۇمانيمان پېشان دەدەين لە ئاسۋيەكاندا (لە لايەكاندا، لە گەردووندا) و لە خودى خۇشايدا.

(دَنَا): (الدُّنُو: الْقُرْبُ بِالذَّاتِ، أَوْ بِالْحُكْمِ، وَيُسْتَعْمَلُ فِي الْمَكَانِ وَالزَّمَانِ وَالْمَنْزِلَةِ)، (دُنُو): بريتە لە نيزىك بوونەۋە، خودى ئەو شتە، نيزىك بېتەۋە، ياخود بە حوكم، ھەروەھا بە كارھىتراۋە لە شوپن و لە كاتتداۋ لە پۈۋى پىگەۋەش.

(فَدَلَّ): (التَّدَلَّى: الدُّنُو وَالْإِسْتِسَالُ، دَلَوْتُ الدُّنُو: إِذَا أَخْرَجْتَهَا، أَوْ أَرْسَلْتَهَا، وَأَذَلَّيْتُ الدُّنُو، إِذَا أَرْسَلْتَهَا أَوْ أَخْرَجْتَهَا)، (تَدَلَّى): بە ماناي بەردانەۋە شوپبوونەۋە دى، نيزىككەۋتەۋە شوپبوونەۋە، ئەگەر لەسەرپۈ شوپبېتەۋە، (دَلُو)، واتە: دۆلچە كە ئاۋيان پى لە بىر ھەلېنجاۋە، (دَلَوْتُ الدُّنُو)، بۇ دەرھىتانى دۆلچەكە لە بىر، كە ئاۋى پى ھەلھېنجن و، جارى واش ھەيە بۇ بەردانەۋە نىۋى بىر، بە كارھاتەۋە، (أَذَلَّيْتُ) يش ديسان بۇ بەردانەۋە نىۋى بىرەكە كە ئاۋەكەى پى ھەلھېجن و، جارى واش ھەيە بۇ دەرھىتانەۋەى لە بىرەكە بە ئاۋەۋە، بە لىم (دَلَوْتُ) زياتر بۇ دەرھىتانى دۆلچەكە لە بىر (أَذَلَّيْتُ)، بۇ بەردانەۋەى، بە كارھاتەۋە.

(قَابَ): (القَابُ: مَا بَيْنَ الْمُقْبِضِ وَالسَّيَةِ مِنَ الْقَوْسِ)، (قَوْسٌ)، يان: كەۋان، ئنجا كەۋان ئەملاۋ لاي پېيان دەگوتى: (سَيَةٍ) و ئەو شوپتەۋە دەستى پى دەگىرى، پى دەگوتى: (مُقْبِضُ)، (وَتَر) يش، ئىيەكەيە كە پى ھايتلداۋە، بۇ ئەۋەى تىرەكەى پى ھەلېدرى، كەۋاتە: ھەر كەۋانى: دوو سىيە ھەن، ئەملاۋ لاي و (مُقْبِضُ) پىكى ھەيە و ئىيەكىشى ھەيە.

هەندیکیش گوتووێانه: ئەو لاو لای کەوان پێیان دەگوترێ: (قَاب) و کە دەفەرموێ: (قَاب قَوْسَيْنِ: أَي قَابِي قَوْسَيْنِ)، واتە: بە ئەندازەی ئەملاو لای کەوان.

(قَوْسَيْنِ): (القَوْسُ: آلَةٌ عَلَى هَيْئَةِ هِلَالٍ تُرْمَى بِهَا السَّهَامُ)، (قَوْس): نامێرێکە بە شێوەی مانگی چەند شەو، تیری پێ دەهاوێشتێ و پێ هەڵدەدرێ، وشەی (قَوْس)، بە (مُذَكَّر) یش دێ، بە (مُؤَنَّث) یش دێ و بە (أَقْوَس)، کۆدەکرێتەووە بە (قِسي) یش کۆدەکرێتەووە.

(مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى): واتە: عەقلی، یان دلی لەوێدا کە بینی، درۆی نەکرد، (كَذَبَ: أَي أَخْبَرَ عَنِ الشَّيْءِ بِخِلَافِ مَا هُوَ عَلَيْهِ فِي الْوَاقِعِ)، (كَذَبَ)، یانی: هەواییا لە بارەی شتێکەوە، بە پێچەوانەی ئەوێوە کە ئەو شتە لە واقعیەدا لەسەرێکە.

هەرێوەها (كَذَبَ)، بە مانای (أَخْطَأَ) بەهەڵدا چوو، دێ، دەگوترێ: (كَذَبَ فُلَانٌ فُلَانًا)، فُلَانكەس لەگەڵ فُلَانكەس دا درۆی کرد، واتە: هەواییا درۆی پێدا.

(الْفُؤَادُ): (الْفُؤَادُ كَالْقَلْبِ)، هەندیک لە زانایان وایان لێکداوێتەووە کە (فُؤَاد): بە مانای دل دێ، هەندیکیش دەڵێن: (فُؤَاد) بە مانای عەقل دێ، لە قورئاندا بە زۆری (أَفْنَدَ) دێ و، جاروباریش (فُؤَاد) دێ بە تاک و، هەر بە مانای عەقلەو، هەندیک جاری کەمیش بە مانای دلە، عەقل و دلێش لە قورئاندا هەردووکیان وەک چەقی تێگەیشتن و فامکردن و لێ وردبوونەووە و پامان، بەکارهاتوون.

(أَفْتَمَرُونَهُ): (الْمُتَمَرِّدُ: الْمُتَجَادِلُ)، (مَمَارَا) بەمانای شەپە قسەو دمه‌دمه‌یه، ئایا تێو شەپە قسە و، مشت و مری لەگەڵ دەکەن؟ خۆبێندراویشەتەووە: (أَفْتَمَرُونَهُ)، یانی: (أَفْتَجَدُونَهُ)، ئایا نکوولیی لێدەکەن؟

(نَزْلَهُ آخَرِي): (النَّزْلُ: السَّرُّ مِنَ السُّرُولِ)، (نَزْلَهُ): بریتیه لە جارێک لە دابه‌زین، ﴿وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ﴾ (۱۷)، لە دابه‌زینیکی دیکەشدا پێغەمبەر ﷺ جیبریلی بینیوه.

(سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى): (سِدْرَة) تاکی (سِدر) ه، که کَوِیه و (سِدْرَة)، تاکه که یه ق، (شَجَرٌ قَلِيلُ الْغَنَاءِ عِنْدَ الْأَكْلِ)، (سدره) دره ختیکه به ره که ی سوودنکی وای نیه، کاتیک ده خوری، ئنجا نهو دره ختی کَوِتابیه ی خوا **سِدْرَةُ الْجَنَّةِ** باسی ده کات، ده بن شتویه دره ختی (سِدر) ی، هه بی و (نَبَق) یشی، پیده لَین، جوړه دره ختیکه گه لای ورده و بوئیک ی خوْشی هه یه، به لَام دیاره گه وره ییه که ی به س خوا ده زانی، چه نده!

(جَنَّةُ الْمَأْوَى): به هه شتی سره وتگا، (سره وتگا) بُوْ خُوْم دامتاشیوه، چونکه سره وتن به مانای پشوودان و ئیسراحت کردنه، سره وتگا ش یانی: شوئنی تیدا سره وتن و ئیسراحت، (مَأْوَى)، (مَصْدَرُ: أَوْى يَأْوِي، أَوْيَاءً وَمَأْوَى، أَوْى إِلَى كَذَا: انْضَمَّ إِلَيْهِ)، (مَأْوَى): چاوگه له (أَوْى يَأْوِي، أَوْيَاءً) وه، هاتوه، واته: په نای برد، په نا ده با، په نا بردن، (مَأْوَى) ش به مانای په نابردن و، شوئنی تیدا پشوودان و تیدا سره وتن، دئ، (أَوْى إِلَى كَذَا: انْضَمَّ إِلَيْهِ)، واته: چوو بُوْ نهو شوئنه، یاخود په نای پتبرد و تیدا سره وت.

(مَا زَاغَ الْبَصَرُ): چاو لای نه دا، دیاره (أَل) ی سهر (بَصَرٌ) بُوْ ناساندنه (أَل) ی، (عَهْدٌ) وه، واته: چاو که لای نه دا، که مه به ست پتی چاو ی پیغه مبه ره **يَاخُودَ** (أَل) که، (عَوَضٌ عَنِ الْإِضَافَةِ)، یانی: (مَا زَاغَ بَصَرُهُ)، چاو ی وی، هی پیغه مبه ره **يَاخُودَ** لای نه دا، (الرَّيْغُ: الْمَيْلُ عَنِ الْإِسْتِقَامَةِ وَالْتَرَايُحُ: التَّمَايُلُ)، (زَيْغُ): بریتیه له لادان له راستیه وه وه له خه ق نثوه راست، به لای راستدا، یان به لای چه پدا پتی ده گوتری: (زَيْغُ)، وه که له سووره تی (آل عمران)، خوا ده فه رموی: **﴿فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ﴾** **﴿٧﴾**، نه وانه ی دلیان لادانی تیدایه، به دوا ی نهو نایه تانه ده که ون، که مانای ویکچوویان ههن، نه که مانایه کی روون و دیاریکراو، به لکو به دوا ی نهو نایه تانه ده که ون که مانایه ک زیاتر هه لده گرن، (تَرَايَحُ)، به مانای (تَمَايُلُ)، واته: لادان دئ، به لَام له سهر کیشی (تَقَاعُلُ) ه.

(طَعُوْثٌ): (طَعُوْثٌ وَطَعْيَانٌ وَطَعْوَانٌ، وَأَطْعَاهُ كَذَا: حَمَلَهُ عَلَى الطَّغْيَانِ وَذَلِكَ تَجَاوَزُ الْحَدِّ فِي الْعُضْيَانِ)، (طَعُوْثٌ وَطَعْيٌ)، هه ردوویان واته: سنوور شکتینیم

کرد، (طُغْيَانٌ وَطُغْيَانٌ) یش هه‌ردووکیان چاوگن، به مانای سنوور به‌زاندن و سنوور شکاندن، (وَاطْغَاهُ كَذَا)، فلان شته وای لیکرد، سنوور به‌زینتی و سنوور بشکینتی، (حَمَلَهُ عَلَى الطُّغْيَانِ)، واته: هانیداو وای لیکرد، سنوور بشکینتی، (طُغْيَانٌ) یش، بریتیه له (تَجَاوَزَ الْحَدَّ فِي الْعُصْيَانِ)، واته: سنوور شکینتی له سه‌ریچی کردندا، سه‌ریچی کردن هه‌ر بو خوی سنوور شکینیه، به‌لام که‌سیک که زور تبیه‌رینتی و سنوور به‌زینتی، پیتی ده‌گوتری: (طَقَى).

مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان

به‌کورتیی و پوختیی مانای ئایه‌ته‌کان ده‌که‌ین، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئیمه‌ دواپی کورته‌ باسی‌کمان هه‌یه له‌ باره‌ی چه‌مک و واتای ئه‌و ئایه‌ته‌ موباره‌‌که‌نه‌وه‌، له‌ شیکردنه‌وه‌ی ئایه‌ته‌کانیشدا، جاریکی دیکه‌ هه‌لوه‌سته‌یان له‌ به‌رده‌مدا ده‌که‌ین. خوا **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** ده‌فه‌رموی: **(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا)** به‌ناوی خوای به‌به‌زه‌یی به‌خشنده، واته:

ده‌ستپیکردن به‌ ناوی خوایه، که ئه‌وه‌ش مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه:

۱- ئهم کاره ته‌نیا بو خوا ده‌که‌م.

۲- ئهم کاره به‌ پیی شه‌رعی خوا ده‌که‌م.

۳- ئهم کاره به‌ تواناو یارمه‌تی خوای په‌روه‌ردگار ده‌که‌م.

۴- ئهم کاره بو هه‌ینانه‌دی په‌زنامه‌ندی خوا، ئه‌نجام ده‌ده‌م.

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) سویند به‌ ئه‌ستیره‌ کاتیک ئاوا ده‌بن، یاخود: سویند به‌ ئه‌ستیره‌ کاتیک ده‌که‌وی، که له‌ ئه‌نجامی که‌وته‌که‌شیدا، له‌به‌ر چاوی ئیمه‌ ئاوا ده‌بن، ده‌شگونجی مه‌به‌ست پیی جووله‌ی ئه‌ستیره‌کان بن، یان مه‌به‌ست

ئەو بەر بى كە لەبەر چاوى ئىمە كاتىك خۆر هەلدى، ئەستىرەكان ئاوا دەبن، كە ئەستىرەكان هەر لە شوئى خۆيانن، بەلام ئەو تىشكى خۆرە وا دەكات ئىمە ئەستىرەكان نەبينن، ﴿وَالنَّجْمُ إِذَا هَوَىٰ ۖ ﴿١﴾ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۚ﴾، سوئند بە ئەستىرە كاتىك ئاوا دەبى، ياخود دەكهوى، هاوئەكەتان، كە موخەممەد ﷺ و لە نىزىكەوہ چاكى دەناسن و پى ئاشنان، نە گومرا بووہو نە بىمرا دىش بووہ، نە ئەوہىە پى لى تىكچوو بى و، نە ئەوہشە سەرگەردان و بى ئاكام بووى.

﴿وَمَا يَطِّئُ عَنِ الْهَوَىٰ﴾، لە ئارەزووہش قسە ناكات، واتە: ئەوہى دەيللى كە قورئانە، وەك گوتراوہ: قسە لە گىرفانى خۆى دەرناھيئى و لە ئارەزووہ قسە ناكات، ئەدى چىيە؟

﴿إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾، ئەوہى دەيللى، تەنبا سروسىكە بو لای دەنەردى و، بو سروس دەكرى.

﴿عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ﴾، كەسىك فىرى دەكات كە زۆر بەھىزە، ھىزى زۆر توندە، واتە: فرىشتەىك كە زۆر بەھىزە، فىرى دەكات، وەك لە سوورەتى (التكویر) دا، دەفەرموى: ﴿ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ﴾، خاوەن ھىزىك كە لە لای خاوەن عەرش، پىگەدارو بەرپىزو حورمەتە، كە جىرىلە (عَلَيْهِ السَّلَام).

﴿ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ﴾، واتە: زۆر عاقل و ژىرو بەھۆشە، عەقلىكى زۆر پتەوى ھەيە، ياخود ﴿ذُو مِرَّةٍ﴾، ھەر بە مانای زۆر پتەوو بەھىزە، ھەندىكىش ئاويان لىكداوئەوہ: شىوہو دىمەنى زۆر جوانە، (فَاسْتَوَىٰ)، واتە: پىك وەستا، لە كاتىكدە خۆى پىشانى پىغەمبەردا ﷺ، واتە: ھاتە سەر شىوہى راستەقىنەى خۆى.

﴿وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ﴾، كە لەو كاتەدا لە ئاسوى بەرزتر بوو، ئەمەيان باسى يەكەم خۆ پىشاندانى جىبرىل دەكات بو پىغەمبەر ﷺ لەسەر زەوى.

﴿ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى﴾، دوايى نىزىك كەوتەوہو شوپبووہ، خۆى وەنيزىك خست.

﴿فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ﴾، به نهدازهی دوو که‌وان، یاخود نیزیک‌تریش بوو، دوو که‌وان که پیکه‌وه جووت‌کراون، یاخود: ﴿قَابَ قَوْسَيْنِ﴾، واته: که‌وانیک که نه‌ملاولای ه‌ن، چ‌ند لیک نزیکن به‌وجوره، یاخود: ﴿قَابَ قَوْسَيْنِ﴾، به نهدازهی دوو که‌وان، نه‌گ‌ر دریژ بک‌رین، یانی: دوو باسک، یاخود که‌م‌تریش لیی نیزیک بووه، له پیغه‌م‌بری خوا ﴿﴾.

﴿فَأَرْجَىٰ إِلَىٰ عَيْدِهِمَ مَا آوَحَىٰ﴾، ئنجا (خوا) سروشی کرد بو لای بنده‌که‌ی نه‌وه‌ی بو‌ی سروش‌کرد، ده‌شگون‌جی بل‌یین: جیریل سروشی کرد بو بنده‌ی خوا، نه‌وه‌ی بو‌ی سروش‌کرد، واته: به‌س خوا ده‌زانی چی بوو و چ‌ون بوو؟ نایه‌ته وه‌صف له‌ب‌ر مه‌زنیی.

﴿مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ﴾، عه‌قله‌که (ی پیغه‌م‌بر ﴿﴾) هه‌له‌ی نه‌کرد، له‌وه‌دا که بینی، به هه‌له‌دا نه‌چوو، در‌وی نه‌کرد، به‌ل‌کو ر‌یک نه‌وه‌ی چاو بینییو‌وی، عه‌قل‌یش پیی باوه‌ردار بوو، یان نه‌وه‌ی به‌چاو بینییو‌وی، عه‌قل‌یش پشت‌گیری کردو هه‌له‌ی نه‌کرد، له‌ب‌ر نه‌وه‌ی به‌ر له‌وه‌ی به‌چاو جیریل بینی، به عه‌قل و دل‌ی جیریلی ناسیبوو، پیی ئاشنا‌بوو، بو‌یه عه‌قله‌که‌ی به‌هه‌له‌دا نه‌چوو بوو له‌وه‌دا که به‌چاو بینی.

﴿أَفَتُمَارُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ﴾، ئایا ئی‌ت‌وه مشتوم‌ری له‌گه‌له‌دا ده‌که‌ن، له‌سه‌ر نه‌وه‌ی ده‌بینی، یانی: ئایا مشتوم‌ر له‌گه‌ل موحه‌م‌مه‌د دا ﴿﴾ ده‌که‌ن، له‌سه‌ر نه‌وه‌ که جیریل ده‌بینی؟!.

﴿وَلَقَدْ رَءَاهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ﴾، به‌دل‌نیایی له دابه‌زینیکی دیکه‌شدا بینییو‌ه‌تی، ﴿عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ﴾، له لای دره‌ختی کو‌تایی، ﴿عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ﴾، که به‌ه‌شتی سه‌روت‌گای بر‌واداران له‌وییه، ﴿إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ﴾، کاتی‌ک نه‌وه‌ی نه‌و دره‌خته داد‌ه‌پو‌شنی، که دایده‌پو‌شنی، یانی: ش‌ت‌یک که وه‌سف ناک‌ری.

﴿ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى ﴾، چاو، واته: چاوی پیغهمبر ﷺ لای نه داو سنوور شکینیشی نه کرد، بهو شیوهیهی بوی دیاریکرا بوو، سهرنجی ئه و شتانهی دا.

﴿ لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى ﴾، به دنیایی له نیشانه گه وره کانی پهروه ردگاری خوئی، بینى، لهو سه فهرى شه ورپییه دا، که واته: ئه ی کافره کان! ئیوه مشتومری له گه لدا مه کهن و شه په قسه ی له گه لدا مه کهن، یا خود نکوولیى مه کهن، چونکه خویندراویشه ته وه: (أَفْتَمْرُونه)، یانی: (أَفْتَجِدُونه)، ئایا نکوولیى لی ده کهن له وه دا، که ده فهرموئ: جبر یلم بینى که فریشته یه که وه حیى بو هی نام؟ هه لبه ته که سیکیش که ده زانئ به لگه یه له سهر که نازانئ و، که سیک که ده بینئ، به لگه یه له سهر که سیک که نابینئ و، ههرگیز نه دیتن و نه زانین به لگه نین و نه بوون، له سهر نه بوون (عدم العلم لا یستلزم عدم العلم).

مەسەلە گەرنەگەکان

مەسەلە یە کەم:

سویند خواردنی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بە ئەستێرە، لە کاتی کەوتنی، یان ئاواپویندا، کە موخەممەدی ئاشناو هاوەلیان، نە گومرایەو نە بێمراوەو، بە ئارەزووش قسە ناکات، بە لکو لە سروشەوویە، فریشتەییەکی خاوەن ھیزی زۆرو خاوەن ژیری مەحکەم، بۆ وی چۆتە سەر شیوەی خۆی، لە کاتیگدا لە ئاسۆی ھەرە بەرزدا بوو لە سەر زەوی، پاشان بۆ لای شۆربۆتەووەو نزیک بۆتەووەو، خوا ئەووی مەبەستی بوووە بۆ بەندەکەیی خۆی ناردووەو، عەقلە کەشی لەویدا کە دیویەتی، بە ھەلەدا نەچوو:

خوا دەفەر مووی: ﴿وَالنَّجْمُ إِذَا هَوَىٰ ۖ ۱﴾ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۚ ۲﴾ وَمَا يَبْطِئُ عَنِ الْأَمْرِ ۚ ۳﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا رَحْمٌ رَّحِيمٌ ۚ ۴﴾ عَلَيْهِ سَدِيدُ الْقُوَىٰ ۖ ۵﴾ ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ۖ ۶﴾ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ۖ ۷﴾ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ۖ ۸﴾ فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ۖ ۹﴾ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ ۖ مَا أَوْحَىٰ ۖ ۱۰﴾ مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ۖ ۱۱﴾ ۝

شیکردنەووی ئەم ئایەتانە، لە سیزدە بەرگەدا:

۱- ﴿وَالنَّجْمُ إِذَا هَوَىٰ ۖ﴾ سویند بە ئەستێرە کاتیگ ئاوا دەبێ، یاخود: سویند بە ئەستێرە کاتیگ دەکەوێ، (و)ەکە، بۆ سویند (واو القسم)، یانی: (قَسَمًا بِالنَّجْمِ)، چونکە سێ پیت ھەن، سویندیانی پێ دەخوری: (و، ب، ت)، (والله، بالله، تالله)، لە ھەمووشیان ناودارتر (و)ە، لە ھەمووان زیاتر بۆ سویند بەکار دەھێنرێ.

کەواتە: (وَالنَّجْمِ)، یانی: سویند بە ئەستێرە، ئنجا (أل)ی سەر (نَجْمِ)یش بۆ ناساندنەو، مەبەست پێی جینسە، واتە: سویند بە تیکرای ئەستێران، (إِذَا هَوَىٰ)،

له کاتیکدا ئاوا ده‌بی، (وَالْهُوَيُّ: السَّقُوطُ، وَأُطْلِقَ عَلَى غُرُوبِ الْكَوْكَبِ)، (هُوَي): بریتیه له به‌بوونه‌وه، به‌لام لێره‌دا به‌کاره‌یتراوه بو ئاوا‌بوونی ئەو ئەستێره‌یه، ئەمەش ئاماژه‌یه به‌وه که ئەستێره‌یه‌ک نه‌توانی به‌رده‌وام بی، له‌به‌ر چاوان ون بی و، ئاوا بی، یاخود جوولە‌ی بی، چۆن ده‌یه‌پرست؟ ئنجا خوا ده‌فرموئ: سویند به‌ ئەستێره، که ئاوا ده‌بی، یاخود سویند به‌ ئەستێره، که ده‌که‌وئ.

(۲) - ﴿مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَى﴾، هاوه‌له‌که‌تان (که له نیزیکه‌وه ده‌بناسن، موحه‌مه‌د گومرا‌بوو، نه‌ گومرا‌بووه، نه‌ بێ‌مرا‌دو بی ئاکامیش بووه، بۆ‌یه‌ش ده‌فرموئ: ﴿صَاحِبُكُمْ﴾، هاوه‌له‌که‌تان، چونکه له نیزیکه‌وه ناسیویانه‌و له‌گه‌ڵی ژیا‌ون و پێی ئاشنا‌ بوون، ئەو موحه‌مه‌ده‌ی ﴿وَمَا غَوَى﴾ که پێیه‌وه په‌یه‌وستن و له نیزیکه‌وه پێی ئاشنان، نه‌ گومرا‌بووه، (وَمَا غَوَى) نه‌ بێ‌مرا‌دو بی ئاکامیش بووه.

روونکردنه‌وه‌یه‌ک له باره‌ی واتای (ضَلَّ) و (غَوَى):

زانایان هه‌موویان له‌سه‌ر ئەوه‌یه‌که‌نگن که (ضَلَّ)، یانی: (ضَاعَ وَقَفِدَ)، گومرا‌بوو، نه‌ما، ئنجا ئە‌گه‌ر به‌ (لَا زِمَ) به‌یترئ، یانی: ون‌بوو، وه‌ک: (ضَلَّ فُلَانٌ)، فلان‌که‌س ون‌بوو، (ضَلَّ الْبَعِیْرُ)، وشتره‌که ون‌بوو، به‌لام ئە‌گه‌ر به‌ تیه‌ر‌که‌ر (مُتَعَدِّی) به‌یترئ وه‌ک: (ضَلَّ فُلَانٌ الطَّرِیقَ)، فلان‌که‌س رێه‌که‌ی ون‌کرد، ئەو کاته به‌ مانای: ون‌کردن و بزر‌کردن دئ، (مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ)، یانی: (مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ الطَّرِیقَ)، هاوه‌له‌که‌تان رێی راستی ون‌نکردوه‌و بزر‌نکردوه، نه‌ک مه‌به‌ست ئەوه‌ بی: ون‌نه‌بووه، (وَمَا غَوَى)، بێ‌مرا‌دو بی ئاکامیش نه‌بووه، ئنجا له‌ باره‌ی مانای (ضَلَّ)‌وه، زانایان هه‌موویان له‌سه‌ر ئەوه‌یه‌که‌نگن، که گوتمان، به‌لام له‌ باره‌ی (غَوَى)‌وه، من رای‌پێنج له‌ زانایانم هێناوه، که ته‌عبیرو دارشتنه‌کانیان لێک‌جیان و، هه‌ندێک جار له‌ ماناشیان دا لێک‌جیان، دوا‌یی رای‌خو‌شم له‌و باره‌وه ده‌لێم، به‌پێی تیه‌وه‌پامانم بۆ‌قه‌سه‌ی زانایان و‌شاره‌زایان:

یه که م: خاوه نی (المعجم الوسيط)، ده لئ: (غَوَى يَغْوِي غَوَايَةً أَيْ: أَمَعَنَ فِي الضَّلَالِ)^(١)، واته: زۆر گومرا بوو، یانی: مانای (غَوَى)ی، به زۆر گومرا بوو و زۆر سه ری لیشیوا، کردوه.

ههروه ها واتایه کی دیکه شی بو دینئ و ده لئ: (غَوَى الشَّيْطَانُ فَلَانًا أَيْ: أَضَلَّهُ وَخَبَّيْتَهُ)، واته: شهیتان فلانکه سی گومرا کردو بیمراد کرد، (خَبَّيْتَهُ) به مانای بی ئامانجیی و بی ئاکامیی دئ.

دیسان واتایه کی دیکه ش دینئ و ده لئ: (الرَّضِيعُ أَكْثَرُ مِنَ الرُّضَاعِ حَتَّى أَتَّخِمَ وَقَسَدَ جَوْفَهُ)، کۆرپه زۆری مه مکی دایکی مژی، هه تا له خووی زیاد بوو و، نئو هه ناوی تیکچوو، واته: له ئه نجامی زۆر شیر خواردندا، تیکچوو، ئه وه بو به چکه حوشریشیان به کاره یئاوه (غَوَى الْقَصِیْلُ أَيْ: بَشِمَ)، واته: به چکه حوشره که شیری زۆر خواردو سه ره نجام هه ناوی تیکچوو.

دووهم: (راغب الأصفهانی) به س و اتایان هیناویه تی و ده لئ:

أ- (الغَوَايَةُ: جَهْلٌ عَنِ اعْتِقَادٍ قَاسِدٍ)، (غَوَايَةً): نه زانیئیکه له بر وای پئ بوونئکی هه له وه خراپه وه.

ب- واتایه کی دیکه: (غَوَى أَيْ: خَابَ)، واته: په شییمان و بیمراد بوو، بی ئاکام بوو.

ج- واتایه کی دیکه: (غَوَى: أَيْ فَسَدَ عَيْشُهُ)، ژیا نی تیکچوو خراپ بوو.

سییه م: (الشوکانی) ده لئ: (الغَيُّ: ضِدُّ الرُّشْدِ، (غَيَّ) دژی (رُشِدَ، (رُشِدَ)، ماناکه ی چی بی، (غَيَّ) پیچه وانه که یه تی، ئنجا ده لئ: که ده فه رموی: (وَمَا غَوَى: مَا خَابَ فِيمَا طَلَبَ)، له وه دا که داوای کردوه به دوایدا چوو، بیمرادو بی ئاکام نه بووه، بۆیه ده لئ: (الغَيُّ: الْخَبِيْثَةُ)، (غَيَّ): به مانای بیمرادی و بی ئاکامیی دئ.

چوارهم: (محمد حسين الطباطبائي) له (تفسير الميزان) دا^(١) ده لى: (الضلال: الخروج والإنحراف عن الصراط المستقيم، والغى: خلاف الرشد الذي هو إصابة الواقع)، واته: (ضلال): بریتیه له دهرچوون و لادان له پړی راست، به لām (غی): پیچه وانه ی (رُشد)ه، که بریتیه له ئه وهی شتیک پر به پیستی واقع بى، دواى ده لى: (ما ضلّ صاحبکم وما غوى: أي لم يخطئ في طريق السعادة، ولا في الغاية المطلوبة التي هي السعادة الإنسانية، وهي عبوديته لله تعالى)، واته: پړی به خته وهری ون نه کړدوه به هه له دا نه چووه، نه له پړیه که دا به هه له دا چووه، نه له ئامانجه داواکړه که ش دا، که بریتیه له به خته وهری مروځایه تیی که له به نډایه تیی دایه بو خوی به رز.

پینځهم: (ابن عاشور) ده لى: (الضلال: عدم الإبتداء إلى الطريق الموصل إلى المقصود، وهو مجاز في سلوك ما يُنافي الحق، والغواية: قساد الرأي وتعلُّقه بالباطل)، (ضلال): بریتیه له به پړی نه زانین، پړیه کی به ئامانج گه نه ر، که لیره دا مه به ست پیی گرتی پړیه که که پیچه وانه ی هه قه، به لām (غواية)، (که چاوگی (غوى) به) بریتیه له تیگه یشتی خراب و په یوه ست بوونی به شتی ناهه قهوه.

ئوه ش که من له کوۍ قسه ی زانایان بوم دهرده که وى، ئاوايه:

(ضلال): بریتیه له به پړی نه زانین و (غواية) و (غی): بریتیه له بيمراد بوون و بى ئاکامبوون، واته: (ضلال) و (غی)، پېشه کیی و ئه نجامن، هه که سیک تووشی (ضلال) بوو، تووشی (غواية) یش ده بى، له ئه نجامی به پړی نه زانیندا، مروځ بى ئاکام و بيمراد ده بى، هه روه ک هیدایه ت و پوشدیش له ولاره، هه روان، وه ک له جیۍ دیکه ش دا باسم کړدوه، که به داخه وه زور له زانایان ئه وانه تیگه ل ده که ن، (ضلال) هه ر به مانای (غی) دینن و (هدایه) یش، به مانای (رُشد) دینن، که له راستیبیدا وانیه، (هدایه)، واته: به پړی زانین، به لām (رُشد)، یانى: دواى ئه وهی به پړت زانیوه، ئنجا به مراد و ئاکام بگه ی و بگه یه ئه و ئامانجه ی ده ته وى.

که واته: (رُشد)، واته: ئامانج پێکان، به لām (غَوَايَة)، واته: بيمرادی و بێئاکامی، (ضَلال) به پێ نه زانینهو، (هَدَايَة) یش به پێ زانینه، یانی: (ضلال) و (هَدَى)، پێچهوانه یه کدین و، (عَيَّ) و (رُشد) یش، ههه پێچهوانه یه کدین، (ضلال) و (هَدَايَة) زیاتر لایه نه تیوری و فیکری ده گرنهوه، که (هَدَايَة) به پێ نه زانینهو، (ضلال) به پێ نه زانینه، به لām (رُشد) و (غَوَايَة)، زیاتر حاله ته کرده بین واته: به ئامانج که یشتن و، بێ ئاکام بوون و بيمراده بوون.

۳- ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ﴾، له ئاره زوووه قسه ناکات و نادوو، (الْهَوَى: مَيْلُ النَّفْسِ إِلَى مَا تُحِبُّهُ أَوْ تُحِبُّ أَنْ تَفْعَلَهُ، دُونَ أَنْ يَفْتَضِيَهُ الْعَقْلُ السَّلِيم)، (هَوَى): بریتیه له ئاره زووکردن نهفس بۆ شتی که ههزی لێ دهکات، یاخود ههزی لێیه ته بیکات، به بێ ئهوه ی عهقلی راست و چاک په سندی بکات، واته: ئهوه ی موحه ممه د ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَى﴾ بۆتان ده فهرموو، ئهوه دوان و قسه کردنه ی له ئاره زوووه نیه.

۴- ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى﴾، ئهوه ی ده بییژی ته نیا وه حییکه سروش ده کری. (إِنْ): (إِنْ) (النَّافِيَةِ) یه، یانی: (مَا هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى)، ئهوه ی ده یلێ ته نیا وه حییکه بۆ سروش ده کری، په بامیکه بۆ ده نیردری، راناوی (هُوَ)، (عَائِدٌ إِلَى الْمَنْطُوقِ مِنْ فِعْلٍ «يَنْطِقُ» كَمَا فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿أَعِدُّوا لَهُ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى﴾ ۸ ﴿الْمَائِدَة﴾، أي: الْعَذْلُ الْمَأْخُودُ مِنْ فِعْلٍ: ﴿أَعِدُّوا﴾، یه کێک بۆ هیه بلن: (إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى)، ئهه راناوی (هُوَ)، بۆچی ده چیته وه؟ ده لیین: ده گه ریته وه بۆ ئهوه ی په یه ونیدی به بێزراوه وه هیه، که فهرموویه ته: ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَى﴾ ۴، ئهوه ی له کرداری (يَنْطِقُ) وه رده گیرێ، واته: ئهوه دوانه ی وی، ته نیا وه حییه، بۆ سروش ده کری، ئنجا ئهه وهک قسه ی خوا ی به رز وایه که ده فهرموو: ﴿أَعِدُّوا لَهُ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى﴾ ۸ ﴿الْمَائِدَة﴾، راناوی (هُوَ)، بۆچی ده چیته وه؟ که ده فهرموو: دادگه ر بن ئهوه له پارێزکارییه وه نیزی کتره، باسی عه دل نه کراوه، به لām ئهوه عه دله ی له (اعِدُّوا)، وه رده گیرێ، ئهوه له پارێزکارییه وه نیزی کتره، لێره ش (إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى)، واته: ئهوه بێزراوه ی له کرداری (يَنْطِقُ)، وه رده گیرێ، ئهوه ته نیا سروشیکه بۆ ده نیردری.

(٥) - ﴿عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَى﴾، يهكٲكى زور بهٲيز فٲرى كردوه، كه مه به سٲ ٲٲى جيب ريله، يانى: ﴿عَلَّمَهُ مَلَكٌ شَدِيدُ الْقُوَى﴾، فريشته يهكى زور خاوه ن هٲزى ٲته و فٲرى كردوه.

كه ده فهرموى: ﴿عَلَّمَهُ﴾ راناوه كه بو ٲٲغه مبه ر ده چٲته وه، واته: فٲرى موحه ممه دى كردوه، فريشته يهكى زور بهٲيز، ده گوتري: ﴿رَجُلٌ شَدِيدُ الْقُوَى، أَي: شَدِيدُ أَسْرِ الْخَلْقِ﴾، يانى: نه دنامه كانى زور ٲته ون، ﴿شَدِيدُ الْقُوَى﴾، واته: له رووى جه سته ييه وه زور بهٲيزه، جه سته ي فريشتان يش له رووناكى د روست بووه، وهك ٲٲغه مبه ر ﴿فَهَرَمُوهُ قِي: {خَلَقْتَ الْمَلَائِكَةَ مِنْ نُورٍ}﴾.

(٦) - ﴿ذُو مِرَّةٍ﴾، خاوه ن هوشٲكى به هيزو ديمه نٲكى جوان، ﴿ذُو﴾، يانى: ﴿صَاحِبٍ﴾، ﴿مِرَّةٍ﴾ به سى وانايان هاتوه:

أ- ﴿{الْمِرَّة:} قُوَّةُ الذَّاتِ﴾ له زاتى خويدا زور بهٲيزه.

ب- ﴿{الْمِرَّة:} مَنَاقَةُ الْعَقْلِ وَأَصْلَاتُهُ﴾، عه قل و هوشٲكى زور بهٲيزو ره سنى هه يه، نجا له به ر نه وهى ٲٲشى فهرمووى: ﴿شَدِيدُ الْقُوَى﴾، وا ٲٲده چٲ ﴿ذُو مِرَّةٍ﴾: به ماناى عه قل و هوشٲكى زور بهٲيزى هه يه، بٲ، وهك چون جه سته يهكى زور بهٲيزيشى هه يه.

ج- هه نديك يش گوتوو يانه: ﴿مِرَّةٍ﴾: به ماناى ديمه نى جوان دى.

(٧) - ﴿فَأَمْسَوَى﴾، نجا (جيب ريل) رٲك وه سٲا، ﴿مُقَرَّرٌ عَلَى «عَلَّمَهُ» وَالْفَاءُ لِتَفْصِيلِ عَلَّمَهُ، وَالْمُسْتَوَى هُوَ جَبْرِيْلُ﴾، ﴿ف﴾ هكه، ٲه يوه نديى به (فٲرى كرد) وه هه يه، رٲك وه سٲا و ﴿مُسْتَوَى﴾ يش جيب ريله، يانى: نه و فريشته زور بهٲيزه ي فٲرى كرد، رٲك وه سٲا، هاته سه ر شيوه ي خوى.

(٨) - ﴿وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَى﴾، له كاتيكدا نه و له ئاسوى هه ره به رز بوو، نه مه مه به سٲ ٲٲى يه كه ممين بينينى ٲٲغه مبه ره ﴿بُو جيب ريل له سه ر زه وى، وهك له صه حيحى

(١) أخرجه أحمد: ٢٥٢٣٥، ومسلم: ٢٩٩٦، وعبد بن حميد: ١٤٧٩، وإسحاق بن راهويه: ٧٨٦، وابن حبان: ٦١٥٥.

بوخاری و صحیحی موسلیمداتوه^(۱)، که پیغمبهر ﷺ کاتیک جبریلی ئاوا بینویه، کهوتوهو زۆر ترساوهو داچلهکاوه، جبریلش ئاسۆی ون کردوه، ئهوهنده گهوره بووه.

(الْأَفْقُ: اسْمٌ لِلْجَوِّ الَّذِي يَبْدُو لِلنَّازِلِ، (أَفْقٌ)، ناوه بۆ ئه وهوهوهی له بابای بینهر دهردهکهوئ، (وَعَلَبَ إِطْلَاقُهُ عَلَى نَاحِيَةٍ بَعِيدَةٍ عَنْ مَوْطِنِ الْقَوْمِ)، بهزۆری به شوئیککی دوور له نشینگهی کۆمهله خهلهکههوه، گوتراوه.

لیرهدا مهبهست ئه وه کاتهیه که جبریل (عَلَيْهِ السَّلَام)، بۆیهکههم جار لهسههر شیوهی راستهقینهی، خۆی پیشانی پیغمبهردا ﷺ، که وهک دوابی باسی دهکهین، پیغمبههری خاتههم ﷺ جبریلی زۆرجار بینویه له شیوهی پیاوێکدا، بۆ وینه: شیوهی (حِجَةُ الْكَلْبِي)دا، که یهکیک بووه له هاوهلان، بهلام تهنیا دووجاران له شیوهی راستهقینهی خۆیدا، دیتوویهتی:

یهکههمجار: لهسههر زهوی، که ئه وه یهکههمجارهیه، ئیستا ئهم ئایهتانه باسی دهکهن.

دووهمجار: لهئاسمان، وهک خوا ﷻ دهفهرموی: ﴿وَلَقَدْ رَءَا نَزْلَ أُخْرَىٰ ۖ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ۚ وَاتَه: بهدلنایی جاریکی دیکهش بینی، لهلای درهختی کۆتایی.

وشهی (فَاسْتَوَى)، زانایان دوو واتایان بۆ لیکداونهوه:

یهکههم: پێک وهستاو خۆی پیشاندا، به شیوه راستهقینهی خۆی، که له سهریهتی.

دووهم: ههلسا زۆر به ئیرادهیهکی پتهوهوه، بۆ ئهوههی پهیامی خوا وهبرگری، یان بۆ ئهوههی پهیامی خوا بگهیهنئ.

کهواته: (فَاسْتَوَى)، یان مهبهست پێی حالهتی جهستهیی و ماددییه، یان مهبهست حالهتی معنهوی و ڕووحیه.

(۹) - ﴿ثُمَّ دَنَا﴾، دوايى نيزىك كهوتهوه، جىبرىل بۇلاي موحهممەد شۆرپووه. (ثُمَّ) لِّلْمُرَاخِي الرُّتِيَّ، (ثُمَّ) بۆ به دوداهااتنى پلهييه، چونكه دواي ئهوهى جىبرىل له شيوهى راستهقىنهى خويدا، خوى پيشانداوه، ئنجا نزيك كهوتوتوهوه.

(۱۰) - ﴿فَدَنَلْنِي﴾، ئنجا خوى شۆرپكردهوه، له سهريوه بهرەوخوار دابهزى. (وَدَنَلْنِي) انْخَفَضَ مِنْ غُلُوِّ قَلِيلًا، واته: شۆرپووه له سهريوه خوى شۆرپكردهوه.

(۱۱) - ﴿فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى﴾، به ئهندازهى دوو كهوان، ياخود نزيكتريش بوو، واته: له گه‌ل پيغه مبه‌ردا ﴿هَيِّنَةً﴾ هينده نيزىك بووه، وهك چۆن دوو كهوان ليك نيزىك دهكهونهوه، دوايى زياتر ئهمه شى دهكهينهوه.

(۱۲) - ﴿فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ﴾، ئنجا بۆ بهندهكهى خوى سروشكر، ئهوهى بۆى نارد، واته: خوا ﴿سَلَامٌ﴾ سروشى بۇلاي بهندهى خوى كرد (كه موحهممەده ﴿سَلَامٌ﴾ ئهوهى بۇلاي سروشكر، ياخود جىبرىل به بهندهى خواي راگهياند، ئهوهى پيى راگهياند، بهلام زياتر وا پيده چى راناوى شيرراوه (مُسْتَتَرِى نَبَوِ (أَوْحَى) بۆ خواي پهروهردگار بچيتهوه، چونكه جىبرىل تهنيا گهياندى له سه‌ر بووه، بهلام وه حىي ناردنهكه هى خواي بهرز بووه، يانى: ﴿فَأَوْحَىٰ اللَّهُ عَن طَرِيقِ جِبْرِيلَ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ﴾، خوا له رپى جىبرىلهوه بۆ لاي بهندهكهى خوى، كه موحهممەده ﴿سَلَامٌ﴾ ناردى، ئهوهى بۆى نارد.

وشه‌ى (مَا)، (مَا: إِنْهَامٌ لِلْفَخِيمِ)، بۆ مه‌زن پيشانداان و گه‌وره پيشانداانى ئهوه‌يه، كه خوا ﴿سَلَامٌ﴾ بۆ موحهممەدى ﴿سَلَامٌ﴾ ناردوه.

(۱۳) - ﴿مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ﴾، عه‌قل، دل ئهوهى ديتى درۆى تيدا نه‌كرد، تاييدا به‌هه‌له‌دا نه‌چوو. (مَا كَذَبَ)، خويئراويشه‌تهوه: (مَا كَذَبَ)، يانى: به درۆى دانه‌نا، به‌لام (مَا كَذَبَ)، يانى: درۆى نه‌كردو به‌هه‌له‌دا نه‌چوو، عه‌قل يان دل واته: عه‌قل و دلى موحهممەد ﴿سَلَامٌ﴾ ئنجا ﴿مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ﴾ به‌دوو شيوه مانايان ليكداهه‌تهوه:

یه که م: (مَا أَخْطَأَ عَقْلُهُ فِيمَا رَأَى)، عه قلی پیغهمبهر ﴿﴾ به هه له دا نه چوو بوو، له وه دا که به چاوینی، واته: نه وه ی به چاوینی، عه قلیشی له ناسینیدا، به هه له دا نه چوو.

دووهم: (لَمْ يَكْذِبْ قَلْبُهُ، أَوْ عَقْلُهُ فِيمَا رَأَى وَأَبْصَرَهُ)، عه قلی، یان دلی (پیغهمبهر ﴿﴾) دروی نه کرد له وه دا که بینی، یانی: نه وه ی به چاو بینیبوو، عه قلیشی دروی نه کردو هه والی به دروی نه دا.

به لام: (مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى)، واته: دل و عه قلی پیغهمبهری خوا نه وه ی به درو دانه نا، که به چاو بینیبوو، به لکو به راستی دانا، واته: عه قل و چاو پیغهمبهر ﴿﴾ پشتگیری یه کدییان کرد، له وه دا که بینی.

(إِنَّ عَجَبِيَّةَ)، خاوهی: (الْبَحْرُ الْمَدِيدُ فِي تَفْسِيرِ كِتَابِ اللَّهِ الْمَجِيدِ)، بۆئه م ته عییره، دوو رای هیناون:

أ- (مَا قَالَ فُؤَادُهُ لَمَّا رَأَى: لَمْ أَعْرِفْكَ، وَلَوْ قَالَ ذَلِكَ، لَكَانَ كَاذِبًا لِأَنَّهُ عَرَفَهُ بِقَلْبِهِ، كَمَا عَرَفَهُ بِبَصَرِهِ)، واته: عه قلله که ی (پیغهمبهر ﴿﴾) کاتی که (جیریلی) بینی، نه یگوت: ناتناسم، نه گهر وای گوتبایه، به دروکار داده نرا، چونکه به دل و عه قل جیریلی ناسیبوو، وهک چوون به چاو ناسیی و بینی.

ب- (مَا كَذَبَ الْقَلْبُ فِيمَا رَأَى الْبَصَرُ، بَلْ مَا رَأَى الْبَصَرُ حَقَّقَهُ)، عه قل و دله که ی (پیغهمبهر ﴿﴾) دروی نه کرد له وه دا که به چاو بینی، به لکو نه وه ی به چاو یتبوو، به دلش چه سپاندی و ساغی کرده وه (که نه وه جیریل خویتی).

كۆرتە باسپىك: سى سەرنجى ورد

سەرنجى يەكەم: ﴿وَمَا يَطُّقُ عَنِ الْهَوَىٰ﴾، لە ئارەزوو ۋە قەسە ناكات، واتە: ئەو ھى موحەممەد دەيلى، لە ئارەزوو ۋە نايلى، كە مەبەست پى قورئانە، بەلام زانايان لەو بارەو زۆريان قەسە كىردو، ھاتوونە سەر باسى ئەو ھى كە: ئايا ۋە ھى خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بۇ پىغەمبەرە كەي **﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ اتَّقَاةِ لَهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾** تەنيا قورئان بوو^(۱)؟ لەو بارەو ھى ئەم دەقە دىنن كە پىغەمبەر ھەرموويەتى: ﴿أَلَا إِنِّي أُوتِيتُ الْكِتَابَ وَمِثْلَهُ مَعَهُ﴾ (آخر جە أحمد: ۱۷۲۱۳، وأبو داود: ۴۶۰۴)، واتە: ئاگادار بن! من كىتىم پىدراو، وئە ھى ئەو پىشم پىدراو.

يىگومان سوننەت ھەر برىتە لە جىيە جى كىردى قورئان لە بەشىكى زۆرى دا، بۇ بەشىكىشى برىتە لە روونكىردنە ۋە ھەندىك لە ئايەتە كانى قورئان، لە چۆنىەتتى جىيە جى كىردىيان دا، يان لە چۆنىەتتى لى تىگە بىشتىيان دا، پىشتىش باسى ئەو بابەتە مان كىردو، بەلام ئەگەر ئىنسان باش سەرنجى ئايەتە كان بدات، دەزانى كە ئەوانە ھى مشتومپيان بوو لە خىزمەت پىغەمبەرە دا **﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ اتَّقَاةِ لَهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾** و نكووليان لىكىردو، ئەيانگوتو ۋە مشتومپيان لەسەر ئەو نەبوو، كە ھەموو ئەو قسانە ھەيانكە ۋە ھى نىن، بەلكو مشتومپ ھەموو لەسەر قورئان بوو، يانى: (محل النزاع)، شوئىنى مشتومپ، قورئان بوو، پىغەمبەرىش **﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ اتَّقَاةِ لَهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾** كىشەو مشتومپى لەگەل قورەيش و لەگەل كافىرە كانى مەككە دا لە سەر ئەو نەبوو، كە بلى: ھەرچى دەيلىم ۋە ھىيە، بەلكو ھەرموويەتى: قورئان ۋە ھىيە.

(۱) يىگومان پىغەمبەرى خوا **﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ اتَّقَاةِ لَهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾** جگە لە قورئانىش ۋە ھى دىكە ھى بۇ ھاتو كە سوننەت گرتوويەتە ھۆى، بەلام بەدئىيائى قورئان ھەموو ۋە ھى خوايە، بەلام رىياز (سنة) وانىو جۇراو جۇرە.

بېگومانىش پېتغەمبەر ﷺ ھەرچى فەرموۋىھەتتى و کردوۋىھەتتى، ھەموۋى ھەر وەھىيى نەبوۋە، بە بەلگەي ئەوھە کہ خوا ﷺ لە چەند شوین لە قورئاندا، ئەو ئىجتىھادو کۆششەنەي کہ پېتغەمبەر ﷺ کردوۋى و تىياندا نەپېتکاۋە، بۆي راست کردوۋنەوھە، پۆ وئەنە:

أ- ئەو شىۋە مامەلەيەي لەگەل (عبدالله ابن أم مكتوم) دا کردى، کہ لە سەرەتاي سوۋەتقى (عبس) دا باسکراۋە:

﴿عَسَىٰ وَنُوَىٰ ۖ (۱) أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَىٰ (۲) وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهٗ يُرَىٰ (۳) أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الْذِكْرَىٰ (۴) أَمَّا مَنْ أَسْتَفْتَىٰ (۵) فَأَنْتَ لَهُ قَصْدَىٰ (۶) وَمَا عَلَيْكَ إِلَّا يَرْىٰ (۷) وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَىٰ (۸) وَهُوَ يَخْشَىٰ (۹) فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّىٰ (۱۰) كَلَّا ... (۱۱)﴾، (كلّا) واتە: جارێكى دىكە وانەكەي، ياخود: ئەوان راست ناكەن، گرنگ ئەوھە خوا لەوبارەوھ پەخنەي لە پېتغەمبەر گرت و، لە شوئەواردا ھاتوھە، ھەندىك جار پېتغەمبەرى خوا ﷺ كە عەبدوللای دەبينى، دەيفەرمو: (مَرْحَبًا بِالَّذِي عَاتَبَنِي فِيهِ رَبِّي)، سلاو لەو كەسەي لەسەر وى، پەروەردگارم گلەيى لى كردم و، سەر كۆنەي كردم.

ب- ھەروھە لە مەسەلەي مۆلەتدانى ھەندىك لە دل نەخۆش و ئيمان لاوازەكان، يان دەغەل و موناڤىقەكان لە جەنگى تەبووكدا، كە پېتغەمبەر ﷺ مۆلەت دان نەيەن، خوا پەخنەي لىگرت: ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذْنَتْ لَهُمْ حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَذِبِينَ (۱۲)﴾، واتە: خوا لىت ببووړى بۆچى مۆلەت دان، تاكو ئەوانەي راست دەكەن، لەگەل ئەوانەي درۆكار بوون، بۆت لىك جىابووبانەوھ؟

ج- ھەروھە لە بواری مامەلەي لەگەل دىلەكانى جەنگى بەدردا خوا پەخنەي لىگرت: ﴿مَا كَانَتْ لِيَّ أَنْ يَكُونَ لَهُمْ أَمْرٌ حَتَّىٰ يُخْبِرَ فِي الْأَرْضِ (۱۷)﴾ الأنفال، واتە: ھىچ پېتغەمبەرێك بۆي نى، دىلان بگرى، ھەتا كافران لە پەل و پۆ نەخات، لە زەوېيدا، تاكو زۆريان كوشتار لى نەكات، يانى: پەخنەكەي خواي كاربەجى لە سوۋەتقى (الأنفال) دا، لەسەر ئەوھ نى، كە بۆچى دىلەكانى نەكوشتوون؟ چونكە دىل ھەر ناكوژرى، بەلكو

گله‌ییه که له‌سەر ئه‌وه‌یه بۆچی به ديلتان ده‌گرتن، به ته‌ماعی ئه‌وه‌ی قه‌ره‌بوویان له به‌رانبه‌ردا وه‌ربگرن.

هه‌روه‌ها له شوێنی دیکه‌شدا هاتوه، که خوا **سُبْحَانَكَ** هه‌ندیک له هه‌لۆسته‌کانی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی که له ئیجتیه‌ادو کۆششیه‌وه هه‌لۆلیون، په‌خه‌ی لی‌گرتوون.

که‌واته: ناگونجی بَلَّيْنِ: پێغه‌مبه‌ر **ﷺ** هه‌رچی فه‌رموویه‌تی: هه‌مووی وه‌حیی بووه، به‌لکو لی‌رده‌دا (**وَمَا يَطِيقُ عَنِ الْهَوَىٰ**) مه‌به‌ست قورئانه، به‌لام یی‌گومان جگه‌له قورئانی‌ش، وه‌حیی بۆ هاتوه‌و، هه‌ر شتیک به‌ وه‌حیی بۆ پێغه‌مبه‌ری خوا **ﷺ** هاتبێ، سه‌دا سه‌د تێیدا پێکاوه، به‌لام ئه‌وه‌ی به‌ کۆششی خۆی بوو بێ، زۆر جار ان پێکاوێه‌تی و، جاروباریش نه‌یپێکاوه، ئنجا که نه‌یپێکابێ، خوا **سُبْحَانَكَ** بۆی راستکردۆته‌وه.

به‌لێ ئه‌وه‌ی شوێنی مشتومر بووه، بریتی بووه له قورئان، بۆیه: **﴿وَمَا يَطِيقُ عَنِ الْهَوَىٰ﴾** ٢٠ ناکرێ به‌ به‌لگه‌ به‌یتر ته‌وه له‌سەر ئه‌وه که هه‌رچی پێغه‌مبه‌ر **ﷺ** فه‌رموویه‌تی، هه‌مووی وه‌حیی، له‌به‌ر ئه‌و به‌لگانه‌ی باس‌مان‌کردن و، له‌به‌ر ئه‌وه‌ش که ئه‌وه‌ی کێشه‌و مشتومری له‌سەر بووه، ئه‌وه بووه: ئایا قورئان فه‌رمایشتی خوايه، بۆ پێغه‌مبه‌ر (موحه‌ممه‌د)ی ده‌نی‌رێ، یان موحه‌ممه‌د وه‌ک کاهینیک ده‌ی‌لێ، یان وه‌ک شاعیریک، یان وه‌ک جادوو گه‌رێک، یان وه‌ک شتێک، یان وه‌ک هه‌لبه‌سته‌رێک: **﴿أَتَقُولُونَ افْتَرَاهُ﴾** ٨ **﴿الْأَحْقَافُ﴾**؟! حاشای پێغه‌مبه‌ری خوا **ﷺ** له‌و تۆمه‌تانه.

که‌واته: ئه‌صلی کێشه له‌سەر قورئان بووه، له‌به‌ر ئه‌وه ناگونجی (**وَمَا يَطِيقُ عَنِ الْهَوَىٰ**) به‌ به‌لگه‌ به‌یتر ته‌وه له‌سەر ئه‌وه که هه‌رچی پێغه‌مبه‌ر **ﷺ** فه‌رموویه‌تی، هه‌مووی وه‌حیی، هه‌لبه‌ته ئه‌وه‌ی وه‌حیی بێ، وه‌حیی، به‌ به‌لگه، به‌لام ئه‌م ئایه‌ته ناکرێ ته‌ به‌لگه له‌سەر ئه‌وه‌ی هه‌رچی له‌ زاری موباره‌کی پێغه‌مبه‌ر ده‌رچوو، هه‌مووی وه‌حیی، به‌لکو جاری وا هه‌یه، پێغه‌مبه‌ر **ﷺ** شتێکی فه‌رمووه‌و، دوا‌یی

بُو خَوی دہستہ ررداری بووہ، بُو وینہ: موتور بہ کردنی دارخورمایہ کان کہ فہرمووی:
 پیّم وایہ ئہ گہر واش نہ کهن، زہرہ ری نیہ، دواپی ہاوہ لّان وازیان ہیّنا لہ موتور بہ
 کردنی دارخورمایہ کان و بہریان نہ گرت و چونوہوہ خزمہ ق، ئہویش فہرمووی:
 ئہ گہر شتیکم پیگوتن وک وہ حی، لیّم وہریگرن، بہ لّام بہ پای خؤم وامگوت،
 ئہ گہر شتیک بہ پای خؤم وامگوت، ئیوہ لہ کاروباری دنیا تاندا شارہ زاترن، (فانتّم)
 اُعلم بامر دنیا کم) وک لہ (صحیح مسلم) دا ہاتوہ^(۱).

سہ رنجی دووہم: کہ دہ فہرمووی: ﴿عَلَّمَهُ سَدِيدُ الْقُوَى﴾، ئہو کہ سہ فیّری کردوہ،
 کہ زور بہ ہیّزہ، (قُوَى) کَوَى (قُوّة) یہ، (قُوَى)، یانی: ہیّزہ کان، بہ لّام لیّزہ ہر بہ
 مانای ہیّز (قوة) بہ کارہاتوہ، بُو دہ لالہت لہ سہر زور بہ ہیّزی، یانی: زور زور
 بہ ہیّز، زاتیکی زور بہ ہیّز فیّری کردوہ، ہہندیک لہ زانایان گوتوویانہ: مہ بہ ست
 پیّی خوای بہ رزہ، ئنجا ئہ گہر مہ بہ ست پیّی خوای بہ رز بی، بیگومان شہش
 سیفہ تہ کافی دیکہش ہر بُو خوای بہ رزی بی وینہ دہ گہرینہوہ: ۱- ﴿عَلَّمَهُ سَدِيدُ
 الْقُوَى﴾، ۲- ﴿ذُو مِرَّةٍ﴾، ۳- ﴿فَأَسْتَوَى﴾، ۴- ﴿وَهُوَ بِالْأُفْقِ الْأَعْلَى﴾، ۵- ﴿ثُمَّ دَنَا﴾، ۶-
 ﴿فَنَدَّى﴾، ۷- ﴿كَفَّكَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى﴾.

ہہ موویان بُو خوا دہ چنہوہ، بہ دلّنیاییش ئہو سیفہ تانہ لہ گہلّ خوای
 پەرودہ رگاردانگونجین، بُوہ پای راستہر ئہوہ یہ: کہ مہ بہ ست پیّی جیریلہ (علیہ
 السلام)، بہ لگہ مان چییہ؟ ئیستا با ئہوہ ساغ و پروون بکہینہوہ، چونکہ ہہندیک
 لہ تہفسیرہ کان، ہہندیک شوینہ واریش دین و دہ لّین: ئہو سیفہ تانہ مہ بہ ست
 پیّیان خوای بہ رزی مہ زنہ، بہ لّام بہو سّ بہ لگانہی من ئیستا دہ یانہیتمہوہ،
 دہ سہ لمیّزئی کہ ناگونجی ئہو سیفہ تانہ بُو خوا بہ کار بہیّترین:

یہ کہم: لہ سووہ قی (التکویر)، ئایہ تہ کافی: (۱۹ - ۲۳) دا، ہر شیوہی ئہو ئایہ تانہ بُو
 جیریل بہ کارہاتوون، لہوئی ہیچ گومانی تیدانیہ، کہ مہ بہ ست جیریلہ: ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ

کَرِهَ ﴿١١﴾ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿١٢﴾ مُطَاعٌ ثَمَّ أَمِينٍ ﴿١٣﴾ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ رَآهُ
بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ ﴿١٥﴾، ئەمانە بێگومان هەموویان وەسفن بۆ جیبریل (علیه السلام):

﴿إِنَّهُ﴾، ئەم قورئانە، ﴿لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾، قسە ی نێردراویکی بەرپزە، ﴿ذِي
قُوَّةٍ﴾، خاوەن هیزە، وەک لیڕە دەفەرمووی: ﴿سَدِيدُ الْقُوَى﴾، لەوێش دەفەرمووی:
﴿ذِي قُوَّةٍ﴾، خاوەن هیزە، ﴿عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ﴾، لە لای خاوەن عەرش، (کە
خواجە) بەرپزە حورمەت و خاوەن بێگەبە، ﴿مُطَاعٌ﴾، گوێڕایەڵی بۆ کراوە، ﴿ثَمَّ
أَمِينٍ﴾، لەوێ ئەمیندارە، ﴿وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ﴾، هاوێڵە کەشتان شێت نیە، ﴿وَلَقَدْ
رَآهُ بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ﴾، لە ئاسۆی ڕوون و ئاشکرا دا بینوویەتی، کە مەبەست پێی دیتنی
یە کەم جاری پیغەمبەرە ﴿بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ﴾ بۆ جیبریل ئەمە بەلگەیە ک.

دووهم: هەروەها هاوشێوەی ئەوە لە سوورەتی (الحاقة)، ئایەتەکانی: (٤٠ - ٤٧)یشدا
هاتو، بۆیە قورئان هەندێکی هەندێکی تەفسیر دەکات و، لە راستیدا هەر کەسێک
چاو لەسەر ئایەتێک چڕ داگرێ، بە تایبەتی ئەو ئایەتەش لە سیاقی خۆی دەربینێ
و تەماشاش نەکات، لە بارە ی ئەم بابەتەو، خوا چی دیکە ی فەرموو؟! بەهەڵە دا
دەچێ لە تێگەشتنی زۆر ئایەتاندا، یانی: ئەگەر زانایان ئەوانە ی ڕاپان وابوو کە ﴿سَدِيدُ
الْقُوَى﴾، مەبەست پێی خۆی پەرەردگارەو سیفەتەکانی دیکەش، ئەگەر تەماشای ئەم
ئایەتانە ی سوورەتی (التکویر)یان، کردبایە، دەیانزانی هەر شێوەی ئایەتەکانی ئێرەن و
هەموویان باسی جیبریل دەکەن، هەروەها لە سوورەتی (الحاقة)ش دا، ئایەتەکانی: (٤٠ -
٤٧)، بەهەمان شێوەن:

﴿إِنَّهُ﴾، لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿١٠﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلٍ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ وَلَا يَقُولُ كَافٍ قَلِيلًا مَّا تَذْكُرُونَ ﴿١٢﴾
نَزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣﴾ وَلَوْ نَقُولُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ﴿١٤﴾ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿١٥﴾ ثُمَّ لَقَطْنَا
مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿١٦﴾ فَمَا يَنْكُرُ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِرِينَ ﴿١٧﴾.

واتە: بە دڵنیایی ئەم قورئانە، قسە ی نێردراویکی بەرپزە، (کە مەبەست پێی
جیبریلە)، قسە ی شاعیرێک نیە، کەم بڕوا دێنن. قسە ی کاهین و فالچییه کیش

نیه، کهم بیر ده‌که‌نه‌وه . دابه‌زێ‌ناوه له په‌روه‌ردگاری جیهانیانه‌وه . نه‌گه‌ر (موحه‌مه‌د) هه‌ندیک قسه‌ی پێ‌وه هه‌لبه‌ستباین. ده‌ستی راستیمان ده‌گرت، دوایی په‌گی ملیمان ده‌په‌راند. هیچ کام له ئێ‌وه‌ش نه‌یده‌توانی (بێ‌ته به‌رده‌ممان و) بێ‌ته په‌رده‌و ئێ‌وان (و نه‌هێ‌لی ئێ‌مه سزای بده‌ین).

سێ‌یه‌م: وه‌سفه‌کانی دیکه‌ش، که دێ‌ن، هه‌موویان هی جیبریلن (علیه السلام) و، ته‌نیا له‌گه‌ل ئه‌ویشدا ده‌گونجێ‌ن، نه‌ک له‌گه‌ل خوای به‌رزی بێ‌ وێ‌نه‌دا.

بۆ وێ‌نه:

أ- که ده‌فه‌رموی: ﴿ذُومِرَقَ﴾، نه‌مانبێ‌نیوه له قوڕئاندا خوای په‌روه‌ردگار خۆی به ﴿ذُومِرَقَ﴾، یانی: خاوه‌ن عه‌ق‌ل و هۆشی به‌هێ‌ن، یان خاوه‌ن جه‌سته‌ی به‌هێ‌ن، یان خاوه‌ن شێ‌وه‌ی جوان، وه‌سف بکات!

ب- (فاس‌توی)، خوای په‌روه‌ردگار (استوی) ی بۆ خۆی به‌کاره‌یناوه، ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ (٢) الرعد، یان ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ﴾ (٣) البقرة، که له‌وێ‌دا به مانای چوونه سه‌ر عه‌رش، به‌رز بوونه‌وه بۆ سه‌ر عه‌رش، یاخود: ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ﴾ (٣) البقرة، واته: پ‌ووی کرده ئاسمان.

ج- ﴿وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَى﴾ (٧)، خوای په‌روه‌ردگار خۆی به‌وه وه‌سف نه‌کردوه که له ئاسۆی هه‌ره به‌رز بێ‌!

د- ﴿ثُمَّ دَنَا فَدَلَّكَ﴾ (٨)، ن‌یزیک بۆ‌وه شو‌ربۆ‌وه، ئه‌و وه‌سفانه هه‌موویان له‌گه‌ل جیبریلدا ده‌گونجێ‌ن.

ه- ﴿فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ﴾ (٩)، به ئه‌ندازه‌ی دوو که‌وان، یاخود ن‌یزیک‌تریش له‌وانه، له پێ‌غه‌مبه‌ره‌وه بوو، ئه‌وانه ه‌یچیان نا‌گونجی بۆ خوای به‌رزی مه‌زن به‌کاربه‌هێ‌ترێ‌ن.

سەرئەنجى سەيىم: لە كۆتايى ئەم باسەدا قسەيەكى (محمد حسين الطباطبائي) لە تەفسىرەكەى خۆى دا (الميزان) دىنين^(۱)، كە لە تەفسىرى ئەو وشەيەدا كرديوپەت، كە دەفەرموى: ﴿مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى﴾، سەرەتاش دەلىين: وشەى (فؤاد)، (أل)ەكە بو (عەھد)ە، واتە: عەقلە زانراوەكە كە عەقلی پىغەمبەرە ﴿ﷺ﴾ يان دلەكە، ھەرچەندە (فؤاد)، زياتر بە مانای عەقل ھاتو، بە ھەلەدا نەچوو بوو، يان درۆى نەكرد بوو، لەوھدا كە بينى، ياخود (أل)ەكە قەرەبووى پالوھلادراو (مضاف إليه)ە، يانى: (مَا كَذَبَ فُؤَادُھ)، دلەكەى ئەو يان عەقلەكەى ئەو (ھى پىغەمبەر) بە ھەلەدا نەچوو بوو.

ئىنجا خواھنى تەفسىرى (الميزان)، دەلى: (وَلَا يَدْعُ فِي نِسْبَةِ الرُّؤْيَةِ وَهِيَ مُشَاهَدَةُ الْعَيْنِ إِلَى الْفُؤَادِ، فَإِنَّ لِلْإِنْسَانَ نَوْعًا مِنَ الْإِذْرَاكِ الشُّهُودِيَّ وَرَأَى الْإِذْرَاكِ بِإِحْدَى الْحَوَاسِ الظَّاهِرَةِ وَالتَّخْيِيلِ وَالتَّفَكُّرِ بِالْفُؤَادِ الْبَاطِنَةِ، كَمَا أَنَّ نَشَاهِدَ مَنْ أَنْفَسْنَا أَنَّنَا نَرَى، وَيَسْتُ هَذِهِ الْمُشَاهَدَةُ الْعَيْنِيَّةُ إِبْصَارًا بِالْبَصَرِ، وَلَا مَعْلُومًا بِفِكْرٍ، وَكَذَا نَرَى مِنْ أَنْفُسِنَا أَنَّنَا نَسْمَعُ وَنَذُوقُ وَنَلْمَسُ وَنُشَاهِدُ أَنَّنَا نَتَخَيَّلُ).

واتە: شتىكى سەير نىە كە بينىن كە برىتيە لە بينىنى چاو، پال بدرىتە لای عەقل، يان لای دل، چونكە مرووف زانىتيكى دىكەى ھەيە، لە پشت زانىن، بە يەكەك لە پىنچ ھەستەكان و، خەيال كردن و، بىركنەوھ بە ھىزە پەنھانەكان، وەك ئىمە لە زاتى خۆماندا دەتوانىن شتىك ھەست پى بەكەين، بى ئەوھى بە چاو بينىمان، ياخود بە فېكر زانىيمان، ھەر وەك ئىمە دەتوانىن لە خودى خۆماندا ھەست بەكەين، بە بىستەن و بۆنكردن و چۆژتن دەست لى كوتان و دىتن، ياخود خەيالكردن، [بى ئەوھى پىنچ ھەستەكان بەكاربىنين].

منيش دەلىيم: كەواتە: (فؤاد) چ مەبەست پى عەقل بى، چ مەبەست پى دل بى، ئەويش جوړىك لە زانىن ئىدراكى ھەيە، زۆر بەھىزتر لەو ئىدراك و

هه‌ست پیکردن و زانینه‌ی له پێی پێنج هه‌سته‌کانه‌وه، یاخود له رێی عه‌قڵی
 رواله‌تییه‌وه ده‌ستگیر ده‌بێ، ئینسان به‌ هی‌زه په‌نه‌انه‌کانی خۆی، به‌ زگماکه‌که‌ی
 و به‌ هی‌زی پوو‌حیی خۆی، هه‌ندیک شت ده‌زانێ، مه‌رج نیه‌ په‌یوه‌ندیی به‌
 پێنج هه‌سته‌کانه‌وه‌ هه‌بێ، ئینسان له‌ زاتی خۆیدا هه‌ست به‌ بوونی خۆی ده‌کات،
 هه‌ست به‌ زۆر له‌ شتان ده‌کات، بێ ئه‌وه‌ی بتوانێ به‌ پێنج هه‌سته‌کان،
 بیانسه‌لمێنێ، به‌لام له‌ ده‌رکه‌ردنی پێنج هه‌سته‌کانیش زیاتر متمان‌ه‌ی به‌و زانین و
 هه‌ست پیکردن و ئیدراکه‌ی خۆی هه‌یه‌.

مه سه له ی دووهم:

سه رکونه کردنی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بۆ بیروایه کان، که له باره ی دیتنی پیغه مبه ره وه
بِسْمِ اللَّهِ بۆ جبریل (علیه السلام) مشتومریان کردوهو، راگه یاندنی ئه وه راستیه ش
 که پیغه مبه ری خوا موحه ممه د **بِسْمِ اللَّهِ**، وێرای ئه وه جاره ی سه ر زه وی، جاریکی
 دیکه ش جبریلی بینوه له سه ر شیوه ی راسته قینه ی خو ی، به لام له ئاسمان
 و له شه وی به رزبوونه وه (العروج) دا، له لای دره ختی کو تای ی، که به هه شتی
 سه ره وتگای برودارانی شی لیه، ته نیا خواش **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ده زانی چی ئه وه دره خته ی
 دا پۆشیوه، پیغه مبه ر بۆ ئه وه ی چاوی لابدا و سنوور شکنیی بکات، گه لیک
 نیشانه ی گه وره ی په روه ردگاری بینین:

خوا ده فه رمو ی: ﴿ أَفْتَمَرُونَهُ عَلَى مَا يَرَى ۚ ۱۲ ۝ وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ۚ ۱۳ ۝ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ۚ ۱۱ ۝ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ ۚ ۱۵ ۝ إِذْ يَغْشَىٰ السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ۚ ۱۶ ۝ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ۚ ۱۷ ۝ لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ ءَابِئَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ۚ ۱۸ ۝﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له هه وت برگه دا:

۱- ﴿ أَفْتَمَرُونَهُ عَلَى مَا يَرَى ۚ ﴾، ئایا شه ره قسه و مشتومری له گه ل دا ده که ن، له سه ر
 ئه وه ی ده یبینی (که بریتیه له جبریل (عَلَيْهِ السَّلَام و وه حی ی په یامی خوا ی بۆ
 دیتی)؟ خو یندراویشه ته وه: (أَفْتَجِدُونَهُ)، یانی: (أَفْتَجِدُونَهُ)، ئایا نکوولی لیده که ن
 له وه ی ده یبینی، نه یارو ناحه زانی پیغه مبه ر **بِسْمِ اللَّهِ** به وه تۆمه تباریان ده کرد، ده یانگوت:
 ئه وه شه ی تانی که خۆ پێشان ده دات و خوتخوته ی بۆ ده کات، یاخود تۆمه تباریان
 ده کرد به وه ی که شیت بووه و، جندو شه یتان ده ستیان لی وه شانده و! خواش **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**
 به پرسیار کردنی نکوولی لیکه رانه و ره خنه گرانه وه ده فه رمو ی: ئایا ئیوه شه ره قسه ی
 له گه ل ده که ن، له سه ر ئه وه ی ده یبینی، یاخود: ئایا ئیوه نکوولی لیده که ن؟

۲- ﴿وَلَقَدْ رَءَاهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ﴾، بەدلىنايى دابەزىنىكى دىكەش بىنيويەتى، بە (ل)ى سويندو، بە (قۇ)ى ساغ كىردنەو: ﴿وَلَقَدْ رَءَاهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ﴾ بە دلىنايى دابەزىنىكى دىكەش بىنيويەتى، جارىكى دىكەش بىنيويەتى، (النَّزْلَةُ: مَرَّةٌ مِنَ النَّزُولِ، وَهُوَ مَصْدَرٌ يَجْعَلُ مَرَّةً، نَزْلَةً) لە (نُزُول)دە ھاتو، چاۋگە بە ماناى جارىك، (نَزْلَةً)، يانى: جارىك دابەزىن، ھەروەك (جَلْسَةٌ)، بە ماناى جارىك دانىشتن، لە كوۋى بىنى؟

۳- ﴿عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ﴾، لە لاي درەختى كۇتايى بىنى، (سِدْر)، جوړىكە لە درەخت (ثَبَق)ىشى پى دەلەن، گەلەي وردە، (سِدْرَةٌ)ش تاكەكەيەتى واتە: يەك درەختى (سدر).

(الْمُنْتَهَى)، (سِدْرَةٌ)، پالدىراو تە لاي (مُنْتَهَى)، واتە: درەختى كۇتايى، (سِدْرَةٌ الْمُنْتَهَى اسْمٌ أَطْلَقَهُ الْقُرْآنُ عَلَى مَكَانٍ عَلَوِيٍّ فَوْقَ السَّمَاءِ السَّابِعَةِ، وَالْإِضَافَةُ بَيَانِيَّةٌ، أَوْ تَعْرِيفٌ لِسِدْرَةٍ مَكَانٍ يَنْتَهَى إِلَيْهِ وَلَا يَتَجَاوَزُهُ أَحَدٌ)، واتە: ﴿سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى﴾، ناۋىكە قوڭشان بەكارىيەناوە بۇ شوئىكى بەرز لەسەرۋوئى ئاسمانى ھەوتەمىشەو، پالدىرانەلايەكە [﴿سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى﴾] (سِدْرَةٌ) پالدىراو (مُضَافٌ) ە (مُنْتَهَى)، پالۋەلادراو (مُضَافٌ إِلَيْهِ)، بۇ روونكردەو، واتە: درەختىك كە ھى كۇتايى، ياخود: ناساندنى درەختەكەيە بە شوئىك، كە ھىچ كەس لەو شوئىنە تىناپەرى و كۇتا شوئىنە.

دوايى باسى ئەو دەكەين، بوچى بە: ﴿سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى﴾، گوتراو درەختى كۇتايى؟!

۴- ﴿عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ﴾، لە لاي وى [درەختى كۇتايى]، بەھەشتى سەرۋوگا ھەيە، يانى: ئەو بەھەشتەي شوئىنە بۇ تىدا سەرۋوئى و پشووئانى پرواداران، ئىنجا ئەمە دەگونجى مەبەست پىي ئەو بەھەشتە بى كە لە قۇناغى بەرزەخدايەو، جىابى لە بەھەشتى يەكجارەككى، كە لە قىامەتدا پرواداران دەيچنەتتى، دەشگونجى ھەر مەبەست پىي ئەو بەھەشتە بى، كە لە قىامەتدا ھەيەو، پرواداران ئەو كاتە بە رووح و جەستەو دەيچنەتتى، بەلام ئىستا تەنيا رووحەكەيان لەۋى بى، ھەردووك واتايان

هه‌لده‌گری، و، نه‌وه‌شتیکه‌ی په‌نه‌انه‌ته‌نیا‌خوا **سُورَةُ الْحَجِّ** ده‌یزانی، پی‌غهمبه‌ری خو‌شی بی‌گومان‌نا‌گادار کردوه، به‌لام‌نه‌وه‌ی له‌ئایه‌ته‌کانی‌قورئان و ده‌قه‌کانی‌سوننه‌ت بۆ ئیمه‌ده‌رده‌که‌وئ، پوون‌نیه، که‌ئایا‌نه‌و به‌هه‌شته‌به‌هه‌شتیکه‌تایبه‌ته‌به‌قو‌ناغی به‌رزه‌خه‌وه؟ ده‌بی‌ئ‌ه‌گه‌ر وای، ده‌بی‌ئ‌ا‌گرو دۆزه‌خه‌که‌ش‌تایبه‌ت‌بی، به‌قو‌ناغی به‌رزه‌خه‌وه، یا‌خود هه‌ر مه‌به‌ست‌پی‌ی به‌هه‌شتی‌یه‌که‌جاره‌کیه‌وه، مه‌به‌ست‌پی‌ی دۆزه‌خی‌یه‌که‌جاره‌کیه‌وه. که‌له‌قه‌رمایشته‌کاندا‌هاتوه، مرو‌ف که‌پو‌وحی‌له‌جه‌سته‌ی جیاده‌بیته‌وه، یان‌له‌به‌هه‌شتدا‌ده‌بی، یا‌خود له‌دۆزه‌خدا‌ده‌بی؟!

(۵) - ﴿إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَى﴾، له‌کاتیکدا‌که‌دره‌خته‌که‌داده‌پو‌شئ، نه‌وه‌ی دایده‌پو‌شئ، (يَغْشَى)، یانی: (يُغْطِي)، (إِذْ يَغْطِي السِّدْرَةَ مَا يَغْطِي)، دایده‌پو‌شئ نه‌وه‌ی دره‌خته‌که‌داده‌پو‌شئ، (مَا)، لی‌ره‌دا: (لِلْمَقْعِدِمْ أَيْ: تَضِيقُ عَنْهُ عِبَارَاتُ الْوَصْفِ فِي الْلُغَةِ)، بۆ‌قه‌به‌و‌گه‌وره‌پیشاندانه، واته: ده‌رپینه‌کانی‌باسکردن له‌زماندا‌ته‌نگن، له‌وه‌ی‌جی‌گای‌نه‌و وه‌سفرکراوه‌یان‌تیدا‌بیته‌وه.

(۶) - ﴿مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى﴾، چاو‌نه‌لایدا، نه‌سنو‌ور شکینیی کرد، (لَمْ يَلِ الْبَصَرُ وَلَمْ يَنْخَرْفْ، وَلَمْ يَتَجَاوَزَ الْحَدَّ الْمَرْسُومَ لَهُ)، چاو‌نه‌لایداو، به‌ملاولادا‌چوو، نه‌له‌و‌سنو‌وره‌ی بۆ‌دیاری‌یکراوه، تپیه‌ری.

وشه‌ی (بَصَر)، یان‌(أَل)‌که‌که‌بۆ‌ناساندنه‌بۆ‌عه‌ده، واته: چاوه‌که‌نه‌و چاوه‌ی‌ده‌زانی‌چاوی‌پی‌غهمبه‌ری‌خوا **سُورَةُ الْحَجِّ**، چونکه‌باس‌باسی‌نه‌وه، یا‌خود (أَل)‌که‌که‌(عَوُصَّ عَنِ الْمُضَافِ إِلَيْهِ) قه‌ره‌بو‌وی‌پ‌آلوه‌لادراوه، یانی: (مَا زَاغَ بَصَرُهُ)، چاوه‌که‌ی‌نه‌و [ه‌ی‌پی‌غهمبه‌ر]، لای‌نه‌داو‌سنو‌ور شکینیی‌شی‌نه‌کرد.

(۷) - ﴿لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى﴾، به‌دل‌نیایی‌له‌نیشانه‌گه‌وره‌کانی‌په‌روه‌ردگاری‌دیتن، دو‌وباره‌خوا **سُورَةُ الْحَجِّ** به‌(ل)‌ی‌سو‌یند‌پی‌خواردن، یا‌خود‌زه‌مین‌ه‌خو‌شکه‌ر بۆ‌سو‌یندو، به‌(قَدْ)‌ی‌سا‌غکردنه‌وه‌ده‌فه‌رموئ: به‌دل‌نیایی‌و‌مسو‌گه‌ر له‌نیشانه‌گه‌وره‌کانی‌په‌روه‌ردگاری‌بینین، مه‌به‌ست‌له‌نیشانه‌گه‌وره‌کانی‌په‌روه‌ردگاری‌خوا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به س خوۍ دهرانې، چييه؟ په ننگه يه کيک له نيشانه گه وره کان ﴿سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى﴾،
 بې که بينيويه تي، هه روه ها نه وشته ي: ﴿سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى﴾ ي داپوشيوه، که وهک دوايي
 باسي ده که ين، جوړيک بووه له رووناکيې، له شيوه ي په پوله ي زېرين دا. يه کيکي
 ديکه، له نيشانه گه وره کاني په روه ردگاري جبريل بووه له سه ر شيوه ي خوۍ، يه کيکي
 ديکه له و نيشانانه، به هه شت ﴿جَنَّةُ الْمَأْوَى﴾ بووه، ته نيا خواش دهرانې چيديکه شي
 بينيوه، وا پېده چي فريشته کاني ديکه شي هه ر بينين، گرنګ نه وه يه مه به ست
 له نيشانه گه وره کاني په روه ردگار، نه و شتانه ن که دهسته لاتي خواو مه زنيي خوايان
 تېدا به رجهسته ده ي، نه و نيشانه گه ورانه و نه و به لگه گه ورانه ي بينين، لېره دا
 که ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ رَءَاهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ۚ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ۚ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ ۖ﴾،
 ئيمه کاتي خوۍ، له باسي شه ورؤو به رزبوونه وه ي پيغه مبه ردا ﴿﴾، باسيکي خه ست
 و خو لمان کردوه، له سه ره تاي ته فسيري سووړه تي (الإسراء) داو، نه و فهرمايشتانه ي له و
 باره وه هاتوون، به دريژي هيناومانن، هه م ده قه که يان و، هه م ماناشمان کردوون.

پوونکردنه وه یهک له باره ی (سِدْرَةُ الْمُتْنٰهٰی) وه

لێره دا بهس ئه وه ی له دهقه کانی سوننه ت، که په یوه سته به (سِدْرَةُ الْمُتْنٰهٰی) وه ده یهتین:

پێغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: {ثُمَّ ذَهَبَ بِي إِلَى سِدْرَةِ الْمُتْنٰهٰی، وَإِذَا وَرَقُهَا كَأَذَانِ الْفِيلَةِ، وَإِذَا ثَمَرُهَا كَالْقَلَالِ، فَلَمَّا غَشِيَهَا مِنْ أَمْرِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مَا غَشِي، تَغَيَّرَتْ فَمَا أَحَدٌ مِنَ خَلْقِ اللَّهِ يَسْتَطِيعُ أَنْ يَنْعَتَهَا مِنْ حُسْنِهَا} (أخرجه أحمد: ۱۲۵۲۷، ومسلم: ۱۶۲، وأبو يعلى: ۳۳۷۵).

واته: دوا یی بردرام به ره و دره ختی کۆتایی، گه لایه کانی وه ک گو ییه کانی فیلان وابوون، (واته: زۆر پان بوون)، میوه کانی وه ک گۆزه وابوون {یان وه ک کووپه} ئنجا کاتیک به فه رمانی خوا (عزوجل) دایپۆشی ئه وه ی دایپۆشی، گۆرا، هیچ کهس له دروستکراوانی خوا ناتوانی له بهر جوانییان وه سفی بکات.

ئه وه ش که پێغه مبه ر ﷺ گه لایه کانی به گو یی فیلان شوبه اندوون و، به رو میوه که شی به گۆزه و کووپه شوبه اندوون، له بهر ئه وه یه که ئیمه هه ر ئه وه نده حالیی ده بین و، بۆی خستووینه قالیکی ته عبیرییه وه، که ئیمه پیی ئاشنا بین، چونکه ئیمه هیچ شتی کمان له گو یی فیل پانتر نه بینیه، تا کو گه لای ئه و دره خته ی پی ته شییه بکری و، هیچ شتی کیشمان له کووپه و گۆزه گه وره تر نه بینیه، که له شی وه ی میوه دا بی و میوه ی پی به جۆزی.

هه روه ها ئه م فه رمووده یه ش هاتوه: {إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَى} (۱۷) قَالَ غَشِيَهَا فِرَاشٌ مِنْ ذَهَبٍ (أخرجه مسلم: ۱۷۳)، که ده فه رموی: کاتیک دایپۆشی ئه وه ی دره خته که ی دایپۆشی، فه رمووی: په پووله ی له زیڕ ئه و دره خته یان دایپۆشی.

(القرطبي) له باره‌ی ئه‌وه‌وه که بۆچی به دره‌ختی کۆتایی گوتراوه: دره‌ختی کۆتایی، نۆ رای زانیان دێنن، له ته‌فسیره‌که‌ی خۆیدا:

١- (عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ أَنَّهُ يَنْتَهِي إِلَيْهَا كُلُّ مَا يَهْبِطُ مِنْ فَوْقِهَا، وَيَصْعَدُ مِنْ تَحْتِهَا) واته: له‌بەر ئه‌وه‌ی هه‌رچی له سه‌رپی دێته‌ خواره‌وه‌و، هه‌رچی له‌ خوارپی به‌رز ده‌بێته‌وه‌، له‌وئ کۆتایی پێ دێ، بۆیه‌ واناوناوه‌، هه‌لبه‌ته‌ ئه‌وه‌ رای عه‌بدوللای کۆری مه‌سه‌عووده , ئه‌وانه‌ش هه‌موویان رای زانیان و، بێگومان ئه‌گه‌ر ده‌قیکی له‌سه‌ر بووایه‌، نۆ رای له‌سه‌ر په‌یدا نه‌ده‌بوون و به‌کرا ده‌بوون!

٢- هه‌ندیکێ دیکه‌ گوتووایه‌: (يَنْتَهِي عِلْمُ الْأَنْبِيَاءِ إِلَيْهَا)، بۆیه‌ وا ناوناوه‌ چونکه‌ زانیاری پێغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) له‌وئ کۆتایی دێ، واته: له‌ باره‌ی بوون (وجود)ه‌وه‌، پێغه‌مبه‌رانیش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) زانیارییه‌که‌یان تاكو دره‌ختی کۆتایی ده‌روا، له‌وه‌ به‌و ناوان چیدیکه‌ هه‌یه‌!

٣- (الْأَعْمَالُ تَنْتَهِي إِلَيْهَا وَتُقْبَضُ مِنْهَا)، کرده‌وه‌ی مرو‌فان تاكو دره‌ختی کۆتایی ده‌چن و، له‌وئوه‌ کرده‌وه‌کان وه‌رده‌گیرین.

٤- (لِالْتِهَادِ الْمَلَائِكَةِ وَالْأَنْبِيَاءِ إِلَيْهَا وَتَوْفُفِهِمْ عِنْدَهَا)، له‌بەر ئه‌وه‌ی هه‌م فریسته‌کان، هه‌م پێغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) تاكو وئ ده‌چن و، له‌وئ کۆتایی دێ و ده‌وه‌ستن.

٥- (يَنْتَهِي إِلَيْهَا أَرْوَاحُ الشُّهَدَاءِ)، ڕووحی شه‌هیدان ده‌گه‌نه‌ وئ و، له‌ وئ کۆتایی به‌ ڕۆشتن و به‌رز بوونه‌وه‌یان دێنن.

٦- (تَنْتَهِي إِلَيْهَا أَرْوَاحُ الْمُؤْمِنِينَ)، ڕووحی ڕواداران به‌ گشتی، نه‌ک ته‌نها هی شه‌هیدان، له‌ به‌رز بوونه‌وه‌یاندا له‌وئ ده‌وه‌ستن و کۆتاییان دێ.

٧- (يَنْتَهِي إِلَيْهَا كُلُّ مَنْ كَانَ عَلَى سُنَّةِ مُحَمَّدٍ وَمِنْهَا جِهَ) ئه‌وانه‌ی به‌ دواي ڕیازو ڕی و شوینی پێغه‌مبه‌ر که‌وتوون، ڕووحه‌که‌یان تاكو وئ ده‌روا.

٨- (هِيَ شَجَرَةٌ عَلَى زُؤُوسِ حَمَلَةِ الْعَرْشِ)، دره‌ختیکه له‌سه‌ر سه‌ری هه‌لگه‌رانی عه‌ر شه‌وه‌یه.

٩- (مَنْ رُفِعَ إِلَيْهَا، فَقَدْ انْتَهَى مِنَ الْكِرَامَةِ)، بۆیه‌ وای ناونراوه، چونکه که‌سیک بگاته‌ وێ، مانای وایه له‌ ریزلیگیراندا، کو‌تایی پی‌هیناوه‌و که‌یشتۆته‌ ئه‌وه‌په‌ری.

هه‌لبه‌ته‌ هه‌ندی‌ک له‌ وایانه‌ ده‌چنه‌وه‌ نیو هه‌ندی‌کیان، به‌لام هه‌چیشیان ده‌ق نین له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی بتوانین لێ‌ی دلیابین و بلیین: ئه‌وه‌ مه‌به‌سته، ده‌گونجی زۆربه‌ی ئه‌و وایانه‌ش به‌یه‌که‌وه‌ مه‌به‌ست بن.

کورتە باسپک له باره‌ی دوو دیتنه‌کی پیغه‌مبه‌ره‌وه

به‌پـۆـزان!

خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له‌و ئایه‌تانه‌دا باسی دووجار بینینی پیغه‌مبه‌ر ده‌کات، جارێکیان له‌سه‌ر زه‌وی و، جارێکیان له‌ ئاسمان، ئنجا زانایان له‌ باره‌ی ئه‌و دوو دیتنه‌ی پیغه‌مبه‌ره‌وه، مشتومڕو ڕاجیایی زۆریان بووه، هه‌رچه‌نده‌ زۆربه‌یان له‌لایه‌کن و که‌مینیه‌ک له‌لایه‌کی دیکه‌ن، گرنگ ئه‌وه‌یه‌ من ئه‌م باسه‌ له‌ پینچ بـه‌رگه‌دا، ده‌خه‌مه‌پوو:

بـه‌رگه‌ی یه‌که‌م: زانایان له‌ باره‌ی ئه‌و دووجار دیتنه‌ی پیغه‌مبه‌ره‌وه **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**، که‌ ئایا بۆ خ‌وای به‌رزو بـئ وینه‌ بووه، یان بۆ جیبریل؟! مشتومڕی زۆریان بووه، به‌ه‌وێ چۆنه‌تی ته‌فسیرکردنی ئه‌و ئایه‌تانه‌وه، که‌ به‌ گشتی به‌ دوو جۆر ته‌فسیریان کردوون:

جۆری یه‌که‌م: زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆری زانایانی له‌سه‌رن، ئه‌وه‌یه‌ که‌ پیغه‌مبه‌ری خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** جیبریلی بینوه، و، باسی دیتنی پیغه‌مبه‌رن **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بۆ جیبریل (عَلَيْهِ السَّلَام).

جۆری دووه‌م: که‌ هه‌ندێ له‌ زانایانی له‌سه‌رن، ئه‌وه‌یه‌ که‌ گوايه‌ پیغه‌مبه‌ری خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** خ‌وای به‌رزو بـئ وینه‌ی بینوه، له‌ شه‌وی شه‌وڕۆ به‌رزبوونه‌وه‌دا، له‌و باره‌وه‌یه، وه‌ک دوا‌یی ده‌قه‌کان دینن، له‌ نێوان دایکه‌مان عایشه‌ (خوا لێی پازی بـئ) و له‌ به‌دوللای کورێ عه‌باس (خوا له‌ خ‌وێ و بابی پازی بـئ) دا، ڕاجیایه‌ک هه‌یه‌ که‌ په‌یوه‌ندیی به‌ دیتنی پیغه‌مبه‌ر **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بۆ خ‌وای به‌رزو بـئ وینه‌وه‌ هه‌یه، له‌ شه‌وی شه‌وڕۆ به‌رزبوونه‌وه‌دا، نه‌ک له‌سه‌ر زه‌وی.

بـه‌رگه‌ی دووه‌م: سه‌ره‌تا چه‌ند ده‌قیکی سوننه‌ت دیننه‌وه‌ له‌و باره‌وه، که‌ من هه‌ولمدا هه‌موو ئه‌و ده‌قانه‌ی له‌و باره‌وه‌ ها‌توون، بیانیه‌تیم، که‌ هه‌ندێکیان

له صهیحی بوخاری و صهیحی موسلیما هاتوون و، هه ندیکیشان له جگه له نه واند هاتوون، هه ندیکیان سه نه ده که یان راسته و، هه ندیکیان له سه سه نه ده که یان راجیایی هیه و، مه رج نیه سه نه ده که یان راست بی، دوازه (۱۲) ده قم له و باره و هیان، هه مو و له و ده قانه ی له و باره و هاتوون، یا خود بوخته ی هه مو یان:

۱- {عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رضی اللہ عنہ، أَنَّهُ قَالَ: إِنَّ مُحَمَّدًا ﷺ نَمَّ يَرَّ جَبْرِيلَ فِي صُورَتِهِ إِلَّا مَرَّتَيْنِ: أَمَّا مَرَّةٌ فَإِنَّهُ سَأَلَهُ أَنْ يُرِيَهُ نَفْسَهُ فِي صُورَتِهِ، فَأَرَاهُ صُورَتَهُ قَسَدَ الْأَفْقِ، وَأَمَّا الْأُخْرَى فَإِنَّهُ صَعِدَ مَعَهُ حِينَ صَعِدَ بِهِ، وَقَوْلُهُ: ﴿وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَى﴾ (۷)، ﴿لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى﴾ (۱۸)، قَالَ: خَلَقَ جَبْرِيلُ (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ج ۱، ص ۴۰۷، والطبري: ۳۲۴۷۱، إسناده حسن، وَصَحَّحَهُ الشَّيْخُ أَحْمَدُ شَاكِر: ۲۸۶۴).

واته: عه بدوللای کوپی مه سعود رضی اللہ عنہ ده لی: پیغه مبه ری خوا ﷺ جبریلی له سه وینه ی راسته قینه ی خو ی نه بینیه و، مه گه ر دوو جار ان، جاریکیان نه ووه بوو که داوای لی کرد، خو ی پیشان بدات و، نه و ی له سه ر شیوه ی راسته قینه ی خو ی بین، ئاسوی پر کرد بوو، جاریکی دیکه ش نه ووه بوو که له گه لی دابوو، کاتیک به رز بووه له گه لی، وه ک ده فره مو ی: ﴿وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَى﴾ (۷)، له کاتیک ده نه ووه له ئاسوی هه ره به رز بوو، دواپی ده فره مو ی: ﴿لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى﴾ (۱۸)، به دنیایی (موحه ممه د) له نیشانه گه و ره کانی په روه ردگاری خو ی بین، ده لی: مه به ست پی جه سه ته و دیمه نی جبریل بوو.

۲- {عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رضی اللہ عنہ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: رَأَيْتُ جَبْرِيلَ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى لَهُ سِتْمَائَةٌ جَنَاحٌ (أَخْرَجَهُ الطَّبْرِي: ۳۲۴۷۲، وإسناده حسن).

واته: عه بدوللای کوپی مه سعود رضی اللہ عنہ ده لی: پیغه مبه ر ﷺ فره مو یه تی: جبریل له لای دره ختی کو تایی بین، شه شه د (۶۰۰) بالی هه بوو.

۳- {عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رضی اللہ عنہ، فِي قَوْلِهِ: ﴿مَكَانَ قَابِ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ﴾، قَالَ: رَأَى النَّبِيُّ ﷺ جَبْرِيلَ لَهُ سِتْمَائَةٌ جَنَاحُ} (أخرجه البخاري: ۴۸۵۶، ومسلم: ۱۷۴، والترمذي: ۳۲۷۷، والنسائي في التفسير: ۵۵۴)،

واته: عہدوللای کوری مہسعود رضی اللہ عنہ، لہ بارہی فہرماہشتی خواوہ کہ دہفہرموی: ﴿مَكَانَ قَابِ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ﴾، واتہ: بہ ہندازہی دوو کہوانہ، یاخود نیزیکتریش لئی نیزیک بوو، گوٹوویہتی: پیغہمبہر ﷺ جبریلی بینیوہ، شہشہد (۶۰۰) بالی ہہبووہ.

واتہ: لیروہدا مہہست پیی دیتنی پیغہمبہرہ ﷺ بو جبریل.

۴- {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ، قَالَ فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ﴾، ﴿وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ﴾ ۱۱، رَأَىٰ مُحَمَّدٌ ﷺ رَبَّهُ بِقَلْبِهِ مَرَّتَيْنِ، (أخرجه مسلم: ۲۸۵ و ۲۸۶، والنسائي في التفسير: ۵۵۵)،

واتہ: عہدوللای کوری عہباس رضی اللہ عنہ، لہ بارہی قسہی خوی بہرزوہ کہ دہفہرموی: ﴿مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ﴾، دوایی دہفہرموی: ﴿وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ﴾ ۱۲، گوٹوویہتی: موہمہد ﷺ پہروہردگاری خوئی بہ دل بینی، دوو جارن.

۵- {عَنْ أَبِي ذَرٍّ رضی اللہ عنہ، قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ: هَلْ رَأَيْتَ رَبَّكَ؟ قَالَ: نُورًا أُنَّىٰ أَرَاهُ؟} (أخرجه مسلم: ۱۷۸، والطحاوي: ۴۷۴، والترمذي: ۳۲۸۲، وأبو عوانة: ج ۱، ص ۱۴۶، وابن حبان: ۵۸)،

واتہ: ٹہبوو زہر رضی اللہ عنہ دہلن: لہ پیغہمبہری خواہ ﷺ پرسی: ٹایا پہروہردگاری خوٹت بینی؟ فہرموی: پروناکیہ چوٹی بینم!!

۶- {عَنْ أَبِي ذَرٍّ رضی اللہ عنہ، قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ: هَلْ رَأَيْتَ رَبَّكَ؟ قَالَ: رَأَيْتُ نُورًا،} (أخرجه مسلم: ۲۹۲)،

واتہ: ٹہبوو زہر رضی اللہ عنہ دہلن: لہ پیغہمبہری خواہ ﷺ پرسی: ٹایا پہروہردگاری خوٹت بینی؟ فہرموی: پروناکیہ بینی.

۷- (عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: رَأَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ رَبَّهُ بِقَلْبِهِ وَلَمْ يَرَهُ بِبَصَرِهِ) (أَخْرَجَهُ النَّسَائِيُّ فِي التَّفْسِيرِ: ۵۵۶، وَابْنُ خُزَيْمَةَ: ۳۱۰، وَإِسْنَادُهُ صَحِيحٌ).

واته: نه بوو زه ده لئ: پیغه مبه ری خوا په روه ردگاری خوئی به دل بینوهو به چاو نه بینئ.

۸- (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿وَلَقَدْ رَأَاهُ نَزْلَةً أُخْرَى﴾ ۱۲) قَالَ: رَأَى جِبْرِيلَ (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۱۷۵). واته: نه بوو هورده پره له باره ی قسه ی خوا ی بهرزه وه که ده فده رموی: ﴿وَلَقَدْ رَأَاهُ نَزْلَةً أُخْرَى﴾ ۱۲، جارئکی دیکه دابه زینیکی دیکه بینئ، ده لئ: جبریل ی بینئ.

۹- (عَنْ مَسْرُوقٍ قَالَ: كُنْتُ مُتَكِيًا عِنْدَ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، فَقَالَتْ: يَا أَبَا عَائِشَةَ! ثَلَاثٌ مِّنْ تَكَلَّمَ بِوَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ فَقَدْ أَعْظَمَ عَلَى اللَّهِ الْفِرْيَةَ، قُلْتُ: مَا هُنَّ؟ قَالَتْ مَن رَّعِمَ أَنَّ مُحَمَّدًا رَأَى رَبَّهُ، فَقَدْ أَعْظَمَ عَلَى اللَّهِ الْفِرْيَةَ. قَالَ: وَكُنْتُ مُتَكِيًا فَجَلَسْتُ فَقُلْتُ: يَا أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ! أَنْظِرِيَنِي وَلَا تُعْجِلِيَنِي، أَرَأَيْتَ قَوْلَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿وَلَقَدْ رَأَاهُ نَزْلَةً أُخْرَى﴾ ۱۳)، ﴿وَلَقَدْ رَأَاهُ بِالْأَفْقِ الْمُنِيرِ﴾ ۲۳ التَّكْوِيرِ، قَالَتْ: إِنَّمَا هُوَ جِبْرِيلُ، رَأَاهُ مَرَّةً عَلَى خَلْقِهِ وَوُجُوهِهِ الَّتِي خَلَقَ عَلَيْهَا، وَرَأَاهُ مَرَّةً أُخْرَى حِينَ هَبَطَ مِنَ السَّمَاءِ سَادًّا عِظَمَ خَلْقِهِ مَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، قَالَتْ: أَنَا أَوَّلُ مَنْ سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ عَنْ هَذِهِ الْآيَةِ، قَالَ: هُوَ جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ) (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۱۷۷).

واته: مهسرووق (په حمه قی خوا ی لی ی بی) که به کیکه له زانایانی شوینکه وتووأن له دایکمان عائشه وه (خوا لی ی رازی بی) (دایکی پرواداران) ده گپړته وه که گوتوویه ق: نه ی بابی عائشه! [دیاره مهسرووق کچیک ی هه بووه به ناوی عائشه، نجا به کونیه که ی بانگی کردوه] هه ر که سیک پی ی وابی موحه ممه د په روه ردگاری خوئی بینوه، نه وه هه لیه سستیکی مه زنی به ناوی خواوه کردوه، مهسرووق ده لئ: من له و کاته دا پالم دابووه، شانم دادابوو دانیشتم و گوتم: نه ی دایکی پرواداران! چاوه پیم بکه و په له م لی مه که، نه دی

قسه‌ی خوای به‌رزت بینووه: ﴿وَلَقَدْ رَءَاهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ﴾ (۱۲) جارِکی دیکه بینو، هه‌روه‌ها که ده‌فهرمووی: ﴿وَلَقَدْ رَءَاهُ بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ﴾ (۱۳) التکویر، به دنیایی له ئاسووی پووندا بینو؟ ئه‌ویش گوئی: (واته: دایکمان عایشه (خوا لئی پازی بئی)) ئه‌وه مه‌به‌ست جیبریله، جارِیک له‌سه‌ر شیوه‌و وینه‌ی خووی، که له‌سه‌ری دروستکراوه بینو (واته: له ئاسمان) جارِکی دیکه‌ش بینو کاتیک دابه‌زیه‌سه‌ر زه‌وی، که جه‌سته‌ی مه‌زنی جیبریل نیتوان ئاسمان و زه‌وی، (ئاسووی هه‌موو گرتبوو) گوئی: دایکمان عایشه گوئی: من یه‌که‌مین که‌س بووم که پرسیارم له پیغه‌مبه‌ر کرد له باره‌ی ئه‌و ئایه‌ته‌وه، فهرمووی: ئه‌وه جیبریل بوو، مه‌به‌ست پیی جیبریله (عَلَيْهِ السَّلَام).

۱۰- ﴿قَالَ كَغَيْبِ لَإِبْنِ عَبَّاسٍ﴾ یَعْنِي كَغَيْبِ الْأَخْبَارِ، إِنَّ اللَّهَ قَسَمَ رُؤْيَاهُ وَكَلَامَهُ بَيْنَ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى، فَكَلَّمَ مُوسَى مَرَّتَيْنِ، وَرَأَى مُحَمَّدٌ رَبَّهُ مَرَّتَيْنِ (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۳۷۲۸، وَضَعَفَهُ الْأَلْبَانِيُّ).

واته: که‌عبی ئه‌خبار (که یه‌کێک بووه له زانایانی جووله‌که‌و مسوولمان بووه)، به‌عه‌بدوللای کوپی عه‌بباسی ﴿وَلَقَدْ رَءَاهُ﴾ گوته: بێگومان خوا بینو خوی و فهرمايشتکردنی خووی له نیتوان موحه‌مه‌دو مووسادا دابه‌شکردوه: دوو جارمان مووسای دواندوهو، دوو جاریش موحه‌مه‌د بینو یه‌تی سه‌لات و سه‌لامی خوا له‌سه‌ر موحه‌مه‌دو له‌سه‌ر مووسا.

۱۱- ﴿قِيلَ لَابْنِ عَبَّاسٍ﴾: أَلَمْ يَقُلِ اللَّهُ: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ﴾ (۱۳) ﴿الْأَنْعَامُ﴾، قَالَ ذَلِكَ إِذَا تَجَلَّى بِنُورِهِ الَّذِي هُوَ نُورُهُ الْأَصْلِيُّ، وَاتَه: به‌عه‌بدوللای کوپی عه‌بباس گوتراوه: ئه‌دی خوا نه‌یفه‌رموه: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ﴾ (۱۳) ﴿الْأَنْعَامُ﴾، چاوه‌کان نایبین؟ (هه‌لبه‌ته‌ئیبو عه‌بباس ﴿وَلَقَدْ رَءَاهُ﴾ گوته‌و یه‌تی: پیغه‌مبه‌ر ﴿وَلَقَدْ رَءَاهُ﴾ خوای په‌روه‌ردگاری بینو، ئنجا له‌وباره‌وه پرسیارکه‌ره‌که ئه‌و ئایه‌ته‌ی به‌به‌لگه له‌سه‌ر هیناوه‌ته‌وه، که خوا ده‌فهرمووی: چاوه‌کان نایبین! ئه‌ویش گوته‌و یه‌تی: ئه‌وه کاتیکه که خوا به‌رووناکییه‌که‌ی که‌رووناکیی خودی خوویه‌تی خووی ده‌ریخات.

واته: به لّام دهگونجی به شیوه‌یه‌کی دیکه خوئی بو بنده‌کان دهریخت و بتوانن بیینن.

(ابن عجیبه) خاوه‌نی ته‌فسیری (البحر المديد)، ده‌لّی: (يَعْنِي أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَتَجَلَّى لِحَلْفِهِ عَلَى مَا يُطِيقُونَ، وَلَوْ تَجَلَّى بِثَوْرِهِ الْأَصْلِيِّ، لَتَلَاشَى الْخَلْقُ، كَمَا قَالَ فِي الْحَدِيث: جَبَابَةُ النُّورِ لَوْ كَشَفَهُ، لَأَحْرَقَتْ سُبْحَاتُ وَجْهِهِ مَا انْتَهَى إِلَيْهِ بَصَرُهُ مِنْ خَلْقِهِ) (أخرجه مسلم: ۲۹۳).

واته: خوای به‌رز بو دروستکراوه‌کانی خوئی به ئەندازه‌ی ئه‌وه‌ی بتوانن خوایان پیشان ده‌دا، ئە‌گەر بی و به‌رووناکییه‌راسته‌قینه‌که‌ی خوئی، خوئی دهریخت، دروستکراوه‌کان هه‌موویان له‌به‌ین ده‌چن، وه‌ک له‌فه‌رمایش‌دا هاته‌وه‌که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: پهرده‌ی خوا رووناکییه، ئە‌گەر لایبه‌ری، پرشنه‌که‌کانی رووی هه‌رچی بکه‌وئته‌ به‌ر حوکمی دیتنی، هه‌مووی له‌به‌ین ده‌بن.

واته: هه‌موو دروستکراوه‌کان، چونکه‌هیچ شتیک له‌دروستکراوه‌کان نیه، خوا نه‌بیینن.

۱۲- {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿وَلَقَدْ رَأَوْهُ نَزْلَةً أُخْرَى﴾، قَالَ: ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى ﴿۸﴾، ﴿فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى﴾، قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: قَدْ رَأَى النَّبِيُّ ﷺ {أخرجه الطبري: ۳۲۵۶۸}.

{عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ رَأَى رَبَّهُ بِقَلْبِهِ فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ عِنْدَ ذَلِكَ: أَلَيْسَ: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ﴾، الْأَنْعَام، قَالَ لَهُ عِكْرِمَةُ: أَلَيْسَ تَرَى السَّمَاءَ؟ قَالَ: بَلَى، أَفَكُلُّهَا تَرَى؟} (أخرجه الطبري: ۳۲۵۶۷).

واته: له‌ته‌فسیری ئه‌و ئایه‌ته‌دا که ده‌فه‌رموئ: جارێکی دیکه‌ش بینن، په‌روه‌دگاری لّی نزییک که‌وته‌وه‌و هاته‌خوار، هه‌تا به‌ئەندازه‌ی دوو که‌وانه، یاخود نزییک‌تریش له‌پیغه‌مبه‌روه‌وه‌بوو، ئنجا ئیبنو‌عه‌بباس ﷺ گو‌توو‌یه‌تی: (قَدْ

رَأَاهُ النَّبِيُّ، پېغهمبه‌ری خوا ﷺ خوای په‌روه‌ردگاری بښی، واته: خوای بښیوه به چاوی سهر.

هر له ښښو عه‌بباسه وه‌هاتوه، که پېغهمبه‌ر ﷺ په‌روه‌ردگاری خوای بښیوه، به‌لام به دلی بښیوه‌تی، پیاوړیک پی‌گوت: ښه‌دی ښه‌و نه‌خوا ده‌فرموی: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ﴾ (۱۲۳) چاوه‌کان نابینن؟ عی‌کریمه‌ش {که قوتا‌بی عه‌بدول‌لای کورې عه‌بباسه} گوتوویه‌تی: تو ښاسمان نابینی؟ گوتی: با، گوتی: هه‌مووی ده‌بښی؟ واته: به ښه‌ندازه‌ی خوټ ښه‌نده ښاسمانه‌ی له چه‌شمه‌ندازی چاودایه، ده‌بښی، واته: هر که‌سه‌ش ښه‌گر خوای په‌روه‌ردگار بښی، به چاوی سهر، به ښه‌ندازه‌ی خوای ده‌بښی.

ښه‌وانه ښه‌و ده‌قانه‌ن له‌و باره‌وه، که ښه‌گر به گشتی ته‌ماشایان بکه‌ین، ده‌بښن: ښه‌و رایه‌ی ده‌لی پېغهمبه‌ری خاتم ﷺ خوای په‌روه‌ردگاری نه‌بښیوه، پشته‌ستوورن به‌و فرمودانه‌ی سه‌نه‌ده‌که‌یان راسته‌و، له‌ بوخاری و موسلیما هاتوون و، دایکمان عائشه‌ش (خوا لپی‌پازی بی)، زور به‌ جه‌خت‌کردنه‌وه گوتوویه‌تی و بو خو‌شی له‌ پېغهمبه‌ری پرسپوه‌و ښویش فرمودیه‌تی: ښه‌وی ښه‌و ښه‌تانه‌ه باسی ده‌کن، باسی دیتنی پېغهمبه‌ره ﷺ بو جیریل.

برگه‌ی سیه‌م: له‌ سیاقی ښم ښه‌تانه‌وه، زور جوان دیاره، که مه‌به‌ست له‌و ښه‌ته‌ موپاره‌کانه، چو‌نیه‌تی وه‌حی ناردن خواجه‌ بو موحه‌ممه‌د له‌ پی‌ جیریل‌وه‌و، ښه‌و سیفه‌تانه‌ش به‌هیچ جوړیک له‌گه‌ل خوا‌د گونجاو ښن، واته: ښه‌و ښه‌تانه‌ه باسی دیتنی پېغهمبه‌ر ناکه‌ن، بو خوای به‌ری بی وینه، هه‌ل‌به‌ته‌ نالین: شتیکی نه‌گونجاوه، خوا ﷺ که ښه‌و سه‌فره‌ه گه‌وره‌و گرنه‌گی به‌ پېغهمبه‌ر خاتم کردوه، ده‌شگونجی خو‌شی پېشان بدات، واته: پېغهمبه‌ر ﷺ هینه‌ه به‌ توانا بکات و چاوی هینه‌ه به‌ حوکم بکات، یان دلی هینه‌ه به‌ حوکم بکات، بتوانی خوا بښی، هه‌ل‌به‌ته‌ دیتنی به‌ عه‌قل و دل، هه‌موو

دەمى ھەر ھەيە، بۆ ئەھلى ئيمان، ھەر كەس لە قەدەر خۆى، بەلام ديتنى چاويش، خواى مۆتەعال دەتوانى چاوى پىغەمبەرى خاتەم ھىندە بەھىز بىكات، خوا ببىنى، لە ھالىك دا مۇوسا نەيتوانى، كىوھەش ببىنى و، لە ھۆش خۆى چو، كاتىك خوا خۆى پىشانی كىوھەد، ھەك لە سوورەتى (الأعراف) دا ھاتو، ئىمە لە سوورەتى (الأنعام) دا، لە كاتى تەفسىر كەردنى ئەو ئايەتەدا: ﴿لَا تُذِرْكُمُ الْيَصْمِرُ وَهُوَ يُذِرْكُمُ الْيَصْمِرُ﴾ (۱۰۳)، الأنعام، باسكى سەرەخۆمان لەو بارەو كەردو، بۆيە ناچىنە نىو ئەو وردەكارىيەو، بەلام ئەم ئايەتەنە ئەگەر سەرنجيان بەدەين، زۆر جوان ديارن، كە باسى چۆنيەتسى وەحىى ناردنى خوا دەكەن بۆ پىغەمبەرى خاتەم، جىبرىل چۆن وەحىى بۆ ھىتاو؟ ئەو سىفەتەنى خوا باسى كەردو، بەھىچ جۆرىك لەگەل خواى پەرەردگاردا ناگونجىن، كە ھەوت سىفەتەن:

۱- ﴿عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَى﴾، خاوەن ھىزى زۆر، فەرى كەردو، خوا لە قورئاندا خۆى بە (قوي) و (متين) (قادر) و (مقتدر) وەسف كەردو، بەلام بە: ﴿شَدِيدُ الْقُوَى﴾، خوا خۆى وەسف نەكەردو، ئىنجا ھەك پىشتىرش گۆمان، ھەر ئەم تەعبىرە لە سوورەتى (التكوير) یش دا ھاتو: ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾ (۱۱) ﴿ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ﴾ (۱۲)، تەعبىرى: ﴿ذِي قُوَّةٍ﴾، خاوەن ھىز، مەبەست پىي جىبرىل، بە تەككىد ئەوھى سوورەتى (التكوير) كەس مشتومرى لەبارەو نە، چونكە دەلى: ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾، قەسە پەرەوانە كراوئىكى بەپەزە، ﴿ذِي قُوَّةٍ﴾، خاوەن ھىز، ﴿عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ﴾، لە لای خاوەن ەش، خاوەن پىگەو پەزو حورمەتى گەورەيە.

۲- ﴿ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَى﴾ (۶)، ﴿ذُو مِرَّةٍ﴾، چ (مِرَّة): بە مانای دیمەنى جوان بى، چ بە مانای ھىز بى، چ بە مانای ەقل و ھۆشى بەھىز بى، (فاستوى)، واتە: رىك وەستا، ديسان ئەمەش بەس لەگەل جىبرىل دا دەگونجى و، بۆ خوا بەكارنايەت و پىشتىرش لەوبارەو قەسمان كەرد.

۳- ﴿وَهُمْ يَآلُفُوا الْآعْلَىٰ﴾ (۷)، خواہستہ الٰہی **الْحَجَرُ** ہر گیز خوی بہو وہوسف نہ کردوہ، بفہ رموی: لہ ٹاسوی ہہرہ ہرزہم، ٹاسوی ہہرہ ہرزیش بؤ خہ لکی سہر زہویہ، ٹیمہ وہک خہ لکی سہر زہوی تہ ماشای ٹاسو دہ کین، خواہستہ الٰہی **الْحَجَرُ** ہر گیز بہوشیوہ خوی وہسف نہ کردوہ و، ٹہو وہسفہ لہ گہل خوا دا ناگونجی.

۴- ﴿ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ﴾ (۸)، دوا ی نیزیک کہوتہ وہو شوربووہ، ہر گیز ٹہوہ لہ گہل خوا ی بی و وینہو تاک و پاک دا ناگونجی: نیزیک کہوتہ وہو شوربووہ وہو.

۵- ﴿فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ﴾ (۹)، وہک ٹہندازہی دوو کہوانہ، یان نیزیک تریش (قَاب، یانی: مقدار)، (قَوْسَيْنِ)، واتہ: دوو کہوان، مہ بہست جووتہ کہوانہ، عہرہ بہکان عادہ تیان وابوہو، کاتیک پھیما نیان پیکہوہ دہ بہست، سہروک عہ شیرہ تی ٹہ ملاو، سہروک عہ شیرہ تی ٹہولا، ہر دوو کیان دوو کہوانہ کانی خویان دہ ہینان و پیکہوہ یان جووت دہ گردن، دوا یی بہو کہوانہ تیریکیان دہاویشت، بہو مانایہی ٹہوانہ لہ مہودوا ہیزیان یہک ہیزہو، یہک ہہ لو یستن.

یا خود مہ بہست لہ: ﴿قَابَ قَوْسَيْنِ﴾، ٹہوہ یہ ہہر کہوانیک دوو لای ہہن، ٹہو لاو ٹہو لای پنیان دہ گوتری: (قَاب)، ژییہ کہش پیی دہ گوتری: (وَتَر)، ٹہوہی دیکہش ہنکہ کیہ تی.

ہہندیکیش گوتوویانہ: ٹہو ملاولای کہوانہ کہ پنیان دہ گوتری: (سیۃ)، گرنگ ٹہوہ یہ، چ مہ بہست کہوانیک بی کہ دہ کاتہ دہوری باسکیک، گہزیک، کہ ٹہو کاتہش بہ ٹہندازہی دوو کہوان، یانی: دوو گہز، یا خود دوو باسک، چ مہ بہست پیی دوو کہوان بن کہ پیکہوہ جووت دہ کرین، ہر گیز بؤ خوا ی پہرہ ردگار ناگونجی، ہیندہ لہ پیغہ مہر ﴿نَارٍ﴾ نیزیک بوو بی.

۶- ﴿وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ﴾ (۱۰) ﴿عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَنِ﴾ (۱۱)، لہ دابہ زینیکی دیکہ شدا بینی لہ لای درہ ختی کو تایی، کہوانہ: ٹہوہی پیشی باسی دیتی پیغہ مہر دہ کات لہ سہر

زهوی، چونکه ئەمەیان لە ئاسمانییە، لە لای درەختی کۆتایی، ئەوەی پێشی لەسەر زەوییه، ئنجا هەرگیز پیڤخەمبەر ﷺ بۆ هیچ کەس باسی ئەوەی نەکردووە، کە خۆی بەرز و مەزنی لەسەر زەوی بینووە.

۷- ﴿لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ﴾، بەدڵنیایی لە نیشانه گەورەکانی پەرورەدگاری بینین، ئەمیش دیسان هەر پشت راستی دەکاتەووە، کە پیڤخەمبەر ﷺ تەنیا نیشانهکانی پەرورەدگاری بینوون، ئەگەرنا دەیفەرموو: خۆی پەرورەدگاری بینی، بەلام دەفەرموو: بە دڵنیایی نیشانه گەورەکانی پەرورەدگاری بینین.

برگە ی چوارەم: لەو ئایەتە تەنەووەش بە ڕوونی دیارە، - پێشتریش ئاماژەمان پێدا - کە ناگونجی شەوڕۆو بەرزبوونەووە (الإسراء والعروج). لەسالی (۱۰، ۱۱، ۱۲) ی پێش پیڤخەمبەر ئایەتی دا بووی، چونکە خوا عزوجل لەم سووڕەتەدا، ئاماژە ی بە دیتنی پیڤخەمبەر ﷺ بۆ جیبریل کردووە، لە لای درەختی کۆتایی، کە بیگومان ئەویش بەهەشتی سەرۆتگای ڕوواداران لێ نزیکە، کە بیگومان لە ئاسمانەو، لە سەفەری شەوڕۆو بەرزبوونەووەکە ی دا بوو، ئنجا مادام ئەم سووڕەتە ژمارە ی (۲۳) ی هەبێ لە ڕیزبەندی دابەزیندا، دەبێ لە سالی (۴ و ۵) دا دابەزیبێ، نەک سالی (۱۰ و ۱۲) دا، چونکە ئەم سووڕەتە باسی ئەو دیتنە ی پیڤخەمبەری خاتەم دەکات بۆ جیبریل لە لای درەختی کۆتایی، کە بە تەئکید لە سەفەری شەوڕۆو بەرزبوونەووەکەیدا بوو، کەواتە: دەبێ دیتنەکە ی پیڤخەمبەر بۆ جیبریل لە پێش دابەزینی ئەم سووڕەتەدا بووی، چونکە ئەم سووڕەتە باسی دیتنەکە دەکات، وەک شتیکی ڕابردوو، هەرۆهە ئەم دەقەش بەلگە یەکی دیکە ی بەهێزە لەسەر زوو دابەزینی ئەم سووڕەتە:

﴿عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَوَّلُ سُورَةٍ نَزَلَتْ فِيهَا السُّجْدَةُ: (وَالنَّجْمِ) فَسَجَدَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، وَسَجَدَ مَنْ خَلْفَهُ، إِلَّا رَجُلًا رَأَيْتُهُ أَخَذَ كَفًّا مِنْ تَرَابٍ فَسَجَدَ عَلَيْهِ، فَرَأَيْتُهُ بَعْدَ ذَلِكَ قُتِلَ كَافِرًا، وَالرَّجُلُ أَمِيَّةُ بْنُ خَلْفٍ﴾ (أخرجه البخاري: ۴۸۵۳، ومسلم: ۵۷۶، وأبو داود: ۱۴۰۶).

واتە: عەبدوللای کۆری مەسعوود دەلێ: یەكەمین سوورەتێك كە دابەزێ و سەجدە ی تێدا بوو، سوورەتی (والنجم) بوو، كە پێغەمبەر كړنووشی برد، خەلكیش تێكرا كړنووشیان برد، (واتە: ئەوێ كە لەوێ بوون بە مسوڵمان و نامسوڵمانەو، چونكە ئەو سوورەتە مەزنە، هەمووی باسی خوای پەروەردگارو نیشانەكانی خوایە و خاڵی هاوبەشی زۆری تێدان، لە نێوان ئیمانداران و هاوبەش بوو خوا دانەراند)، تەنیا پیاویك كړنووشی نەبرد، بینیم چەنگە گل یاخود چەنگە چەوێکی هەلگرت و بەرزێ كردەووە بەنێو چەوانی خۆیەو نەو، سەجدە ی لەسەر برد، دوايش بینیم: بە بیروایی كۆژرا، ئەویش ئومەییە ی كۆری خەلەف بوو.

برگە ی پینجەم: بۆیەش زانیان لە بارە ی كاتی شەو پۆو بەرزبوونەو (الإسراء والعروج)ەو، لە دێر زەمانەو مشتومریان بوو.

۱- لە بارە ی ئەووە كە ئایا بە جەستەو ڕووحەو بوو، یاخود تەنیا بە ڕووح بوو؟

۲- ئایا لە حاڵەتی بیدارییدا بوو، یان بە خەون بوو؟

۳- ئایا لە چ كاتێكدا بوو؟

ئنجای ئێمە بە درێژیی لەو بارەو، لە سەرەتای تەفسیری سوورەتی (الإسراء) دا قسەمان كردەو دووبارە ی ناكەینەو، بەلام لێرە دا دەلێین:

۱- ناگونجی ئەو سەفەرە لە سالی (۱۰) تاكو (۱۲) ی پێش پێغەمبەرایە تێیدا بووبی، لەبەر ئەو هۆیانە ی باسما ن كردن.

۲- ئەو قسەییە دەلێ: ڕەنگە سەفەرەكە تاكو (بيت المقدس)، بە ڕووح و جەستەو بوو بێ و، لەوێوە بەرەو سەری، تەنیا بە ڕووح بوو بێ، قسەییەکی میانجییە لە نێوان ئەو دوو ڕایەدا، كە ڕایەکیان دەلێ: هەمووی هەر بە ڕووح بوو، هەندێكیش دەلێن: هەمووی هەر بە ڕووح و جەستە بوو، هەرچەندە من هەر ئەو ڕایەم پێ راستە، كە هەموو سەفەرەكە بە ڕووح و جەستەو بوو.

۳- کهو پایهی زانایان که ده‌گونجی پیڅه‌مبه‌ری کوتابی زیاتر له به‌رزبونه‌وه (عروج) یکی بوو بئ، وهک (القرطبي) هیڼاویه‌تی، به پایه‌کی گرنګ و جیی سه‌رنجی ده‌زانم.^(۱)

۴- وا پیدەچى ئەوەى ئەو ئايەتەنەى (النجم) باسى دەكەن، لە سالىنى (۴ و ۵) دا بوو بى، يان زووترىش، چونكە ئايەتەكان وەك پراڧرودو باسى دەكەن، ئەوەش پراى (ابن الوقاصى) يە، كە لە (ابن شهاب) دوە هينايوەق و، (ابن شهاب) پراى وايە لە سالى حەوتەمى پىڭخەمبەرايەتى (بعثة) دا بووبى، وەك القرطبي لە تەفسىرەكەى خۆى دا^(۲) لىوہى نەقل كروون.

کهواته: ئەگەر بڵێین: پێغەمبەری خوا ﷺ بە لای کەمەوه دوو جاران سەفەری (عروج) بەرز بوونەوهی بووه، یەکیان پێش دابەزینی سوورەتی (النجم) و، یەکیکیشیان لە سالانی نێوان: (۱۰ و ۱۲)دا، لەو ئێشکالەیی باسمان کرد دەربازمان دەبێ، بەلام لەو تەفسیرانەدا کە تەماشام کردوون، نەمبینووه باسی ئەو ئێشکالەو چۆنیەتی لایەریانیان کرد بێ و، شایانی باسە: بەشێک لە زانانیانیش پرایان وایە پێغەمبەری کۆتایی (موحەممەد) ﷺ نەک دووجار، بگرە زیاتریش ئەوچۆرە سەفەری بێکراوه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

(١) الجامع لأحكام القرآن: ج ٩، ص ٢٧٣.

(۲) جامع الاحكام القرآن: ج ۹، ص ۲۷۳.

ده رسی دووهم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسە چوار دە (۱۴) ئایەت دەگرێتە خۆی، ئایەتەکانی: (۱۹ - ۳۲)، تەوهری سەرەکیان باسی پووجهایی بیروۆکە ی بێ پەرستییه، بێ تاییەت هەرسێک بێ ناوداری: (الْأَلت) و (الْعَزَى) و (مَنَاء)، کە گوايه مێینه و کچانی خوا بوون.

خوای کارزان و شارەزاش رایگه یاندوه کە بته رسته کان، جگه له شوین کەوتنی گومان و خه یال و ئاره زووی خوای و، په رستراوه کانیشیان، جگه له چەند ناوێکی بێ نێوه پۆک کە باب و باپیرانیان له و دروستکراوانه یان هه لداون، هه یچی دیکه نین، دوايش خوای به رزو بێ وینه **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** پوونی کردۆته وه، کە فریشته کان به پێ پێدان و مۆلەتی خوا نه بێ، تکا بۆ هه یچ کەس ناکهن، ئه ویش له حالێکدا کە ئەو تکا بۆ کراوه، خوا پازی بێ، تکای بۆ بکری.

پاشان خوا تبارک و تعالی فه رمان به پێغه مبه ری خۆی موحه ممه د ده کات: ئەوانه پشت گوێ بخات، کە لامل ده کهنه به رنامه ی خواو، ته نیا ژیا نی دنیا یان ده وێ و دوا پۆژیان فه رامو ش کردوه.

له کو تاييشدا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** را يده گه یه نی کە خاوه نی په های گه ردوونه به سه ره خواریه وه (ئاسمانه کان و زه وێ)، بۆ ئەوه ی سزاو پاداشتی شایسته به سه ره خراپه کاران و چاکه کاراندا به چه سه پێنی و، ئامو ژگاری هه موو لایه کیش ده کات، کە ئاگاداربێ! خوا پێیان زانیه و، با ستایشی خوایان نه کهن و خوایان پێ په سندو چاک نه بێ.

﴿أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ﴿١٩﴾ وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ ﴿٢٠﴾ أَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ ﴿٢١﴾ تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰ ﴿٢٢﴾ إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمِيَتْهُمَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أُنْزِلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَىٰ ﴿٢٣﴾ أَمْ لِلإِنْسَانِ مَا تَمَنَّى ﴿٢٤﴾ فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ﴿٢٥﴾ وَكَرَمَ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ ﴿٢٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةَ الْأُنثَىٰ ﴿٢٧﴾ وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ﴿٢٨﴾ فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّىٰ عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٢٩﴾ ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ صَلَّىٰ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَىٰ ﴿٣٠﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ اسْتَوُوا بِمَا عَلَيْهِمْ وَيَنْجِزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَىٰ ﴿٣١﴾ الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ إِلَّا اللَّعَمَ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجْنَةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَىٰ ﴿٣٢﴾﴾

مانای ده قافوده فی ثابته تہ کان

{(تہی هاو به شدانه ره کان!) ثابا لات و عوززاتان دیون! ﴿١٩﴾ هه روه ها مه ناتی سییه می دیکه! ﴿٢٠﴾ ثابا (ره وایه) ثیوه تیرینه تان هه بی و تہو (خوا) یش مبینه؟ ﴿٢١﴾ کهواته: تہوه دابه شکردنکی سته مکارانه یه! ﴿٢٢﴾ تہو (پهرستراو) انه تهنیا ناو (ی بی نیوه پروک)ن، خو تان و باب و باپیرانتان داتانناون، خوا هیچ به لگهی لهسه ره نه نارودونه خوار، تہو (بیروایانه) تهنیا شوین گومان و تہوه ده کهون، که نه فسه کان ثاره زووی ده کهن، له حالیکدا که بیگومان له پهرودر دگاریشیا نه وه، رینماییه ک (ی مه زن) یان بو هاتوه! ﴿٢٣﴾ یان ثابا مرووف هه رچی خو زگهی پی بخوازی، بو ی ده بی (به بی ویستی خوا؟! ﴿٢٤﴾ (به دلنایایی نه خیر، چونکه)، (ژیانی) دوا پروژو یه کهم (ی دنیا) تهنیا هی خوان ﴿٢٥﴾ گه لیک فریشته ش له

ئاسماناندا هەن، کە تەکا کردنەکیان هیچ ئەندازەیک سوود (بە کەس) ناگەیەنن، مەگەر دواى ئەوەى خوا بۆ هەر کەسێ بیهوێ و پەسندی بکات، مۆلەت بدات (تەکای بۆ بکەن) ﴿٢٦﴾ بە دنیایی ئەوانەى پڕوایان بە (ژیانی) دواى نیه، فریشتان بە ناوی مێینه ناودەنن ﴿٢٧﴾ هیچ زانیاریشیان لەو بارەو نیه، بەس شوێن گومان دەکەون و، گومانیش هیچ کەلێنێکی هەق ناگرێ (و ناییتە جێگرەوێ) ﴿٢٨﴾ (دەجا مادام حال وایە ئەى موحەممەد!) پوو لەو کەسە وەرگیرە، کە پشتی کردۆتە (یادو بەنامەى) تێمەو، تەنیا ژیاى دنیای مەبەستە ﴿٢٩﴾ (هەلبژاردنی ژیاى دنیا) ئەوپەرى زانیاریى (و عەقل پێشکان) یانە، بێگومان پەرەردگار زاناترە بە کەسێک لە پێى وى لایداو، هەر ئەویش بەو کەسە زاناترە کە پێى راستی گرتووە ﴿٣٠﴾ هەرچی لە ئاسمانەکان و لە زەویش دایە (تەنیا) هى خوا، تەکۆ سزای ئەوانەى خراپەیان کردو، بەپێى ئەوەى کردوویانە، بداتەو، پاداشتی هەرە چاکیش بداتە ئەوانەى چاکەیان کردووە ﴿٣١﴾ ئەوانەى خۆیان لە گوناھە زلەکان و (پەفتارە) دزیو ناوۆلایەکان دەپاریزن، جگە لە گوناھە وردیلەکان، بە دنیایی پەرەردگارت لێوردنی فراوانە، ئەویش پێتان زاناترە، کاتێک لە زەویەو پێگەیان دوون و، کاتێکیش ئێو کۆرپەلە بوون لە سکی دایکتاندا، بۆیە خۆپەسندی مەکەن، ئەو (خوا) زاناترە بەو کەسەى پارێزی کردووە ﴿٣٢﴾

شېكىردنەۋەي ھەندىك لە وشەكان

(الْأَلَاتِ) و (الْعُزَّى) و (مَنَاة): ئەمانە ھەر سىڭيان بت و سەنەمى ناۋدارى بېيروايەكانى پۇژگارى پېغەمبەر بوون، لە نىو گەلى عەرەبدا دەپەرستەن، (الْأَلَاتِ وَالْعُزَّى صَمَانٍ وَأَصْلُ الْأَلَاتِ: التَّلَاهُ فَحَذَقُوا مِنْهُ الْهَاءُ، وَأَذْخَلُوا التَّاءَ فِيهِ، وَأَنْتَوُهَا تَنْبِيْهَا عَلَى قُصُورِهِ عَنِ اللَّهِ)، بىنەرق وشەى (لَات)، (لَا)، بوو (ھ)كەيان لى لابرودو (ت)يان لە جىاقى داناوو، ۋەك مېنە تەماشايان كردو، بە حىساب كە لە خوار خۋاى پەرۋەدگارەۋەيە.

(عُزَّى): ھەندىك گوتوويانە: (مُؤْتَتْ)ى، (أَعَزَّ)، يان (مُؤْتَتْ)ى، (عَزِيز)ە، (فِعْلٌ مِنَ الْعِزِّ)، ئەۋىش لە وشەى (عِزَّة)ۋە ھاتو، (مَنَاة)پىش، بىتىكى دىكەيە، ھەندىك گوتوويانە: (مُؤْتَتْ)ى (مَنَان)ە، لە پروى داتاشرانى ئەو وشانەۋە، زانايان راجىايى زۆريان ھەيە، گرنگ ئەۋەيە: (لَا)ۋ، (عُزَّى)ۋ، (وَمَنَاة)، سى بىتى ناۋدارو سەرەكى بېيروايەكان و ھاۋبەش بۇ خوا دانەرانى پۇژگارى پېغەمبەر بوون.

(مَا تَعْنَى): (الْتَمَنَى: تَقْدِيرُ الشَّيْءِ فِي النَّفْسِ، وَتَصْوِيرُهُ فِيهَا)، (تَمَنَّى): بە كوردى خۇزگە خواستن و بە ئاۋات خواستنى پى دەلىين و، برىتيە لە ئەندازەگىرى شىتېك لە دەرۋون داۋ ويناكردنى.

(لَا تُعْنَى): واتە: سوۋدى پىناگەيەننى، كەلىنى بۇ ناگرى، (أَغْنَى عَنْهُ: كَفَاهُ)، واتە: بوو بە جىگرەۋەي.

(مَبْلُغُهُمْ): ﴿ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ﴾، واتە: ئەۋە ئەۋپەرى زانبارى و عەقلى پى شكانانە، (قَدَرُ عَقُولِهِمْ وَنَهَايَةُ عِلْمِهِمْ)، ئەۋە ئەندازەى عەقلى پى شكان و كۋتايى زانباريانە.

(كَبِيرَ الْإِيمِ): (كَبَائِرُ: جَمْعُ كَبِيرَةٍ)، يانى: گەرەۋ بۇ مېنە (مُؤْتَتْ)يە، (الْإِيمُ: الذَّنْبُ، الْمُعْصِيَةُ)، (إِيمُ): گوناھو تاۋانە.

(وَالْفَوَاحِشُ): (الْفَوَاحِشُ: جَمْعُ فَاحِشَةٍ)، وهك پيشتر گوتوومانه، (الْفَحْشُ وَالْفَحْشَاءُ وَالْفَاحِشَةُ)، ههر سيکیان بو گوناھیک به کارده هیتريْن که له سنوور ده رجوو بی، یان زور ناقولو دزیو بی، هه ندیکیش گوتوویانه: (کَبَائِرُ): بریتین لهو گوناھه گه ورانه ی جیا لهو گوناھانه ی له لایه نی سیکیسیه وه په ی داده بن و، (فَوَاحِشُ) یش نهو گوناھانه ن که لهو پرووه وه په ی داده بن.

به لام من وای تیده گهم: ههر کام له (کَبَائِرُ) و (فَوَاحِشُ)، ههر به مانای گوناھي گه وره دین، به لام له پرووی قه باره وه گه وره ن و، له پرووی ناشیرینیشه وه ناشیرین و ناقولو دزیون، بویه زیناش گوناھي گه وره یه و له هه مان کاتدا فاحیشه شه، قه تلیش گوناھي گه وره یه و، له هه مان کاتدا گوناھيکی ناقولو دزیویشه، به لام به ئیعتیباری ناشیرینیان پییان ده گوتری: (الْفَوَاحِشُ) و، به ئیعتیباری گه وره ییان، پییان ده گوتری: (کَبَائِرُ).

(الْلَّمُ): (صَغَائِرُ الذُّنُوبِ)، (الْلَّمُ)، وهك دواییش باسی ده کهین، زانیان به چه ند ته عبیریک هیناویانه، گرنگ نه وه یه مادام خوا **سَلَامٌ عَلَيْكَ** (الْلَّمُ) ی، هه لاواردوه له: **كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ**، که واته: جیا یه له وان، بویه زوربه ی زانیان گوتوویانه: گوناھه گچه کان، هه ندیکیش گوتوویانه: (الْلَّمُ) نیزیکه و تنه وه یه له گوناھ به لام نه کردنی، هه ندیکیش گوتوویانه: (مَا يَعْمَلُ مَرَّةً وَلَا يَتَعَمَّقُ فِيهِ)، نهو گوناھه ی جاریک ده کری، به لام پییدا قوول نابیته وه، چونکه (الْإِلْمَامُ: الذُّنُوبُ وَالْقُرْبُ)، لی نزیکه و تنه وه و تخوونکه و تن، دواتریش زیاتر قسه ی لیوه ده کهین.

(الْحِنَةُ): (جَمْعُ حَنِينٍ، وَهُوَ الْوَلَدُ فِي الْبَطْنِ، أَوْ فِي الرَّحِمِ) (جنین)، بریتیه له رۆله یان کۆرپه له له سکدا، یان له مندال داند، ئنجا به هی مروقیش ده گوتری و، به هی ناژه ئیش ده گوتری هه تا له تۆلدا بی.

فَلَا تَرْكُوا أَنْفُسَكُمْ: (أَيُّ: لَا تَمْدَحُوهَا وَلَا تُبْرِّوْهَا عَنِ الْآثَامِ، وَلَا تُثْنُوا عَلَيْهَا)، به چه ند ته عبیریک هیناویانه، **فَلَا تَرْكُوا أَنْفُسَكُمْ**، ته زکییه، یانی: به پاک و چاک

و گه‌شه کردو دانان، یاخود نه‌نجامدانی پاککردن و چاککردن و گه‌شه‌کردن، ئنجا ﴿فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ﴾، واته: مه‌دحی خوٚتان مه‌که‌ن، یاخود خوٚتان له‌ گوناها‌ن به‌ریی مه‌که‌ن، پیتان وابی هیچ گوناها‌تان نیه، یاخود: به‌ خوٚتان هه‌لمه‌لین و خوٚبه‌سندی مه‌که‌ن.

مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان

خوا ﴿سُبْحَانَ الْحَمْدِ﴾ ڕوو ده‌کاته هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ره‌کان، که نکوولیان ده‌کرد له‌وه‌ی موحه‌مه‌د ﴿صَلَّى﴾ ئهو که‌سه‌ی ده‌بینی، فریشته‌یه‌کی خوا بی، که جی‌ریله‌و په‌یامی خوا‌ی بۆ دینی، به‌لکو پیتان وابوو ئه‌وه شه‌بتانیکه‌و حال‌ی تیکداوه‌و ده‌ستی لێوه‌شاندوه، یان خوتخوته‌و خه‌یالی بی جیی بۆ ده‌کات، ئهو جو‌ره‌ گومانانه‌یان پێ ده‌بردن!! خوا ﴿سُبْحَانَ الْحَمْدِ﴾ ڕوو له‌ هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ره‌کان ده‌کات، که به‌و شیوه‌یه ته‌ماشای پیغه‌مبه‌ری خاته‌م ﴿صَلَّى﴾، ئهو فه‌رمایشته‌ی خوا ده‌که‌ن، که بۆی دی، له‌ ڕیی جی‌ریله‌وه ئنجا ڕووبه‌روویان ده‌کاته‌وه له‌گه‌ڵ په‌رستاره‌وه‌کانی خو‌یان دا، که ئیوه‌ کاتیک ب‌روا ناهیتن به‌ په‌یامه‌که‌ی موحه‌مه‌د ﴿صَلَّى﴾ که له‌ خواوه‌ بۆی دی، به‌و فه‌رمایشته‌ی خوا ﴿سُبْحَانَ الْحَمْدِ﴾ که ئه‌وپه‌ری زانیاری و حیکمه‌ت و ڕی ڕوونی تیدا‌یه‌و، تۆسقا‌لیک هه‌له‌و که‌م و کو‌ریی تیدا نیه‌و، تۆسقا‌لیک زنده‌ ڕۆیی تیدانیه، له‌ هیچ ڕوویه‌که‌وه‌و، هه‌ر که‌سێ لێی وردبیته‌وه: ده‌زانن که به‌شه‌ر قسه‌ی وانا‌که‌ن و دُنیا ده‌بی که فه‌رمایشتی خوایه ﴿سُبْحَانَ الْحَمْدِ﴾، ئیوه‌ش ئه‌وه جو‌ری بووناسیی و جو‌ری تیروانینتانه که ئهو هه‌لو‌سته لارو هه‌له‌یه‌تان تیدا په‌یداده‌کات، ئنجا با ته‌ماشای بکه‌ین داخو، ئیوه چی ده‌په‌رستن و عه‌قیده‌تان به‌چییه؟

﴿أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّى﴾، ئایا لات و عوززاتان بینین! لێره‌دا ئه‌گه‌ر بینین، بینینی چاو بی، ﴿أَفَرَأَيْتُمُ﴾، ئایا بینوتانن واته: ئه‌گه‌ر بینوتانن ده‌بی سه‌رتان لیان سوورمینی ئه‌وانه به‌رسترین، به‌لام ئه‌گه‌ر بینین، بینینی عه‌قل و دل بی،

واته: ئایا زانیوتانن؟! ئنجا ئه گهر مه بهست دیتنی عه قَل و زانین بئ، ده بئ بهرکاری دووه میشی هه بئ، به لَام ئه گهر بینینی چاو بئ، به س یه ک بهرکاری هه یه: ئایا بینوتانن؟ به لَام ئه گهر به مانای زانین بئ: ئایا زانیوتانن ئه وانه په رستراوین؟ یاخود: ئایا زانیوتانن ئه وانه هه چیان به ده ست بئ؟ ﴿وَمَنْزِلَةُ الْأُنثَى﴾ ههروه ها مه نای سێیه می دیکه، له سئ په رستراوه سه ره کیه که ی که له نێو گه لی عه ره بدا باو بوون.

﴿الْكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَى﴾، ئه و سێیه که ئێوه به مێینه یان له قه له م ده دن، پێشتان وایه فریشتهن، یان پێیان وابوو ئه وانه جوړیک له په یوه ندییان له گه ل خوای په روه ردگادا هه یه، نه ک په یوه ندیی ئیوان دروستکراو و دروستکه ر، به لکو په یوه ندیه کی تایه ت، که ئه وانه کچی خوابن! یان به جوړیک له جوړه کان ئه وانه وه چه ی خوابن! ﴿الْكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَى﴾، ئنجا ئایا ده گونجئ ئێوه ئیرینه تان هه بئ و، ئه ویش مێینه ی هه بئ؟ واته: هه ر به پێودانگی خوشتان، چوَن ده بئ خوَتان که به مێینه و به کچان رازی نین، ئه وانه به کچانی خوا له قه له م بده ن؟

لێره دا مه به ست ئه و نیه که خوا ﴿سَمِيعُ السَّمْعِ﴾ هه لۆیسته که ی ئه وان، که به کچان رازی نین و نا رازین له وه ی کچیان ببئ، به راست بزانی، به لَام وه ک عه ره ب ده لێن: ﴿أَدِيتُكَ مِنْ قَمِيكَ﴾، به زاری خوَت ده تگرم.

﴿تِلْكَ إِذَا قَسَمَ صَبْرٌ﴾، که واته: ئه وه (ئه گهر ئێوه ئیرینه تان هه بئ و، خوا مێینه ی هه بئ) دابه شکردنکی سته مکارانه یه.

﴿إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمِيَتْهُمَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ﴾، ئه مانه ته نیا ناو، خوَتان و باب و باپیرانتان داتان ناو، ﴿مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ﴾، خوا هه یچ به لگه ی له سه ر نه نار دوونه خوار، (سُلْطَان): به مانای به لگه و ده ليله، بۆیه ش ئه و ناوه ی لێنراوه، چونکه به لگه ده سه ت لاق هه یه، له سه ر عه قَل و دلی مرووف و، ئه گهر چ بر به

تینصاف بی، دهیخاته ژیر رکیف و کونترولی خویه وه، ﴿إِنْ يَبْعُثْ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ﴾، پیښی خوا **بسم الله الرحمن الرحيم** به شیوهی دواندن (خطاب) دهیاندویتی، دواپی به شیوهی نادیار (غیاب)، وهک چوڼ که سیک پیښی که سیک دهویتی، دواپی بو درختنی نه وه که شایسته ی نه وه نیه، بیدویتی، پرووی لی ودرده گیرپی و به شیوهی نادیار قسه دهکات، دهفهرموئی: نه وانه تنیا شوین گومان و شوین نه وه دهکهن، که نه فسه کان دهیخوازن و ناره زووی دهکهن، ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَى﴾، به دنیایی له پهره وردگاریشیانه وه پینماییه کی زور ناوازه و مه نیاڼ بو هاتوه، که له قورنندا به رجه سته یه، هه روه ها له پینازه که ی پیغه مبهردا **بسم الله الرحمن الرحيم**.

﴿أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّى﴾، یان ئایا مروؤف هه رچی بیخوازی، بو ی ده بی، نه مه دهگونجی مبهست پی پی مروؤفی بی پروایی، که پییان و ابو و نه و فریشتانه تکاو ره جایان بو دهکهن، له لای خوا، ده شگونجی مبهست مروؤف به گشتی بی، واته: مروؤف به گشتی هه رچی بیخوازی، بو ی نایه ته دی، به بی ویستی خوا، واته: وانیه که مروؤف هه رچی پی خوس بوو بیکات و به نه جام بگات، به لکو شته کان به ویستی خوا ده بن، ﴿فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى﴾، مه نزلگای دواپی و هی یه که م، بهس هی خوان، واته: مه نزلگای کو تایی که به هه شته و، مه نزلگای یه که م، که ژیاڼی دنیایه، هه ردوکیان له بهر دهستی خوادان.

﴿وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُفْنِي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا﴾، (کم): لیره دا ناوی پرسیار کردنه (کم الإستفهامیه) یه، به لام مبهست پی زوریه، ده گوتری: (کم کتاب عینک؟)، چند کتیب له لان؟ ﴿وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ﴾، واته: زور فریشته هه، له ئاسمانه کاند، ﴿لَا تُفْنِي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا﴾، تکا کردنه کیان هیچ سوودیان پی ناگه یه نی، ﴿إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ﴾، مه گهر دوا ی نه وهی خوا مؤلهت و ریکا ده دات بو هه ر که سیک بیهو و لیښی رازی بی، نه وه که سه تکای بو بکری، پواله تی نه م ته عبیره نه وه ده گه یه نی، که نه وان تکا بکه و تکا کردنه که سوودی نه بی، به لام مبهست پی نه وه یه نه وان هه ر که سی

نه‌زانی خوا مؤلّه‌قی داوه‌و لّتی رازییه، تکای بۆ ناکهن، به‌لّام ته‌عبیره‌که‌ بۆیه‌ واهاتوه، تاکو ئه‌و بیبروایانه‌ی به‌ ته‌مای تکاگردنی په‌رستراوه‌کانیان، لّی گه‌راون، ئنجا ئه‌گه‌ر فریشتهن و، ئه‌گه‌ر هه‌رچی ههن، بزانی که‌ له‌ راستییدا تکاگردنی ئه‌وان، هیچ دادپکیان نادات و هیچ سوودیکیان پئی ناگه‌یه‌نئ، مه‌گه‌ر دواى ئه‌وه‌ی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بۆ هه‌ر که‌سێ بیه‌وئ، مؤلّه‌ت بدات و لّیشی رازی بئ، تکای بۆ بکری.

﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَائِكَةَ تَمِيمَةً﴾ به‌ دنیایی ئه‌وانه‌ی بروایان به‌ مه‌نزله‌ی کۆتایی نیه، به‌ ناو هینانی مینان، فریشته‌کان ناو دینن، لیره‌دا ناوه‌ینان مه‌به‌ست پئی وه‌سفکردنه، واته: به‌ وه‌سفی میننه، وه‌سفیان ده‌که‌ن و وه‌ک میننه ته‌ماشایان ده‌که‌ن.

﴿وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ﴾ هیچ زانیارییه‌کیشیان له‌و باره‌وه‌ نیه، (به‌)، واته: ئه‌و وه‌سفه‌ی له‌و فریشتانه‌ی هه‌لده‌ده‌ن، یان ئه‌وه‌ی باسکرا، هیچ زانیارییان پئی نیه، (مِنْ)، که‌ خراوته‌ سه‌ر (عِلْمٍ)، (مِنْ عِلْمٍ)، بۆ ده‌ستپێکه‌ یانی: هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای زانیارییه‌وه‌ ئیانه‌ تاکو کۆتایی، واته: هیچ جوړه‌ زانیارییه‌کیان نیه، شه‌ره‌زایان گووتویانه: (زَائِدَةٌ لِلتَّوَكُّيدِ) بۆ جه‌ختکردنه‌وه‌ زیاد کراوه‌ که‌ هیچ جوړه‌ زانیارییه‌کیان نیه که‌م و زۆر، به‌و شته، ئه‌دی چوئن ئه‌و قسه‌یه‌ ده‌که‌ن؟ **﴿إِنْ يَنْعَمُونَ إِلَّا الظَّنُّ﴾** ته‌نیا شوین گومان ده‌که‌ون، **﴿وَأَنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا﴾** به‌ دنیایی گومانیش هیچ که‌لینی هه‌ق پر ناکاته‌وه، گومان نابیته‌ جیگه‌وه‌ی هه‌ق و، هیچ سوودیک به‌ که‌سیک ناگه‌یه‌نئ که‌ به‌ دواى هه‌قدا ده‌گه‌رئ، ئه‌و گومانه‌ بۆی بپیته‌ جێداری هه‌قیک، که‌ لّی ده‌گه‌رئ.

ئنجا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** پیغه‌مه‌ری خاتهم **﴿وَدُونِیْ وَدَه‌ره‌موی: ﴿فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا﴾** روو وه‌رگیره‌ له‌و که‌سه‌ی پشتی کردۆته‌ یادی ئیمه‌و به‌رنامه‌ی ئیمه‌، وشه‌ی (ذِکْر)، که‌ خوا پالێ داوه‌ته‌ لای راناوی کۆ و بۆ خوێ به‌ کاری

هېناۋە، زياتر ۋا پىدە چى مەبەست پىي قورئان بى، ئەگەرنا (ذکر) بە مانای (ياد کردن) دى، بەلام يەككىك لە ناۋەكانى قورئانیش برىتيە لە (الذکر): ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَنَافِظُونَ﴾ ۱۹، الحجر، لەبەر ئەوەى قورئان راستىيەكان دەخاتەوہ بىر مەروڤ، ئامۆزگارىي و بىر خستنهوہىە بۆ مەروڤ.

﴿وَلَمْ يَرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ جگە لە ژيانى دنياشى ناو، تەنيا ژيانى دنياى دەو، ھەلبەتە لىرەداکە خوا سبحانہ و تعالیٰ بە پىغەمبەرى خاتەم ﷺ دەفەرموئ: پەرويان لى ۋەرگىرە پشت گوئيان بخە، مەبەست ئەوہ نىە کە بەردەوام نەبى لەسەر ئامۆزگارىي کردن و بىرخستنهوہيان، چونکە ئەوہ ئەرکى پىغەمبەرە ﷺ، بەلکو مەبەست ئەوہىە: پەرويان لى ۋەرچەربخىنەو زۆر لەگەليان پىدا مەچۆو، زۆر مشتومريان لەگەل مەکە، ياخود: گوئ مەدە بە ئازارو ناپەحەتییەکان، کە لە لایەن ئەوانەوہ بۆت دىنە پىش، ياخود: پەرو ۋەرگىرە لەو داواکارىيە بى جىئانەى دەيانکەن، کە پىغەمبەرى خوا موعىزەو بەلگەى بەرھەستيان بۆ بىنى، ياخود: ئەمە ھەرەشەىەکە يانى: پەرويان لى ۋەرچەربخىنەو بە کەلکى بىرخستنهوہو ئامۆزگارىي کردن نايەن، ئەمەش ھەم جوړیکە لە بى بايەخ پىشاندانيان و، ھەم جوړیکە لە ھەرەشە لىکردنىشان، يانى: ئەوانە بەلگەيان لەسەر تەواو کراوہو، ھەر ئەوہ ماوہ خوا سزايان بدات، چونکە ناپانەوئ ھەق ۋەرېگرن و، يادى خواو بەرنامەى خواو کتیبى خوايان لەبەر دەستەو لەبەر چاوہ، بەلام پشتى تىدەکەن و پەروى لى ۋەرەگىرن، ئەویش لەبەر دنيا وىستى و ئارەزوو خوازى.

ھەلبەتە لىرەدا زياتر مەبەست زلە زلانى پىپروايەکانەو، سەرکردەو قسە رۆىشتووەکانيانە، کە دەيانزانى ئەگەر شوئ ئەو پەيامەى خوا بکەون، کە بە پىغەمبەرى خاتەمدا ﷺ ناردوويەتى، ئەو بەزم و بازارەى پىکيانەوہ ناوہ، کە برىتيە لە چەوساندنەوہى خەلک و قۆرخکارىي و دەست بەسەرداگرتنى سامانى گشتى، ئەوہيان لى تىکدەچى، چونکە ئەو کاتە بەپىي پەيامى خوا، ھىچ

مروفتىك له هيچ مروفتىكى دىكە، زياتر بەشى بە نىعمەتەكانى خواوە نىەو، مروفتەكان له ڤووى ئابوورىيەو وەو له ڤووى كۆمەلایەتییەو، هەموویان، وەك یەكن، له ڤووى سیاسییەو، نابى هیچكەس خووى بەسەر خەلك و كۆمەلگادا بەسەپىنى، بەلكو دەبى بە مۆلەتى خوویان و، بۆ خوویان كاریكى پى بسپىرن و، بەو شىوێەش كە ئەو خەلكە دەپەو، وڵاتیان بۆ بەپۆەبەرى.

كەواتە: ئەوان بەهوى پەيام و بەرنامەى ڤر دادگەرى خواوە: دۆخى سیاسى و حالەتى ئابوورى، واقیعى كۆمەلایەتى، كە بەستەم سازاندبوویان، لىیان تىكدەچوو، بۆیە خوا **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ** دەفەرموى: **وَلَمْ يَرْدِ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا**، تەنیا ژيانى دنیای دەو، ئنجا كەستىك تەنیا ژيانى دنیای بوى و، بڤروای بە ڤۆزى دواى نەبى، بىگومان چۆن بۆ ژيانە دنیاییەكەى قازانج بى، وا دەكات و، ئەو بەرنامەیش تەبەننى دەكات، كە بەرژەوێەندىيە ناشەرعیەكانى له دنیادا، بۆ دەستەبەر و مسۆگەر دەكات.

ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ، خوا **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ** دەفەرموى: ئا ئەو ئەوپەرى زانیاریانە، (مبلىغ)، بە مانای (بلاغ)ە، یانى: گەشتن بەوپەرى شتىك، ئەو ئەوپەرى زانیاریانە، هەر ئەوێەندە عەقلىان پى دەشكى، زانیاریەكەیان هەر ئەوێەندە بڤ دەكات، **إِنَّ رَيْكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ**، بە دنیایی پەرورەدگارت زانترە بەو كەسەى له پى وى لايداو، **ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ**، واتە: لايداو و وى بوو، **وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ أَهْتَدَى**، هەرورەها خوا زانترە بەو كەسەى پى راستى گرتو، هاتۆتە سەر راستە پى خوا.

ئەمە بۆ دلیاكردنەوێ پىغەمبەرى خاتەمە، كە: تۆ بەلى زۆرت مەبەستە، ئەوانە هەموویان بىنە سەر راستە پى خوا، له گومراى بىانگێرپەو، بەلام بەس خوا زانترە بەوێ كى له پى وى، لايداو و ناشیەتو سەر پى و، كیش پى راستى گرتو و پى راست دەگرى، كەواتە: تۆ ئەركى خووت جیبه جى

بکه، به لّام خوژگهی ئه وهت له دَلدا نه بئ، ئه وه خه لکه هه مووی هیدایه تی خوا وه ربگری و، هه مووی واز له گومراییی بئنی!

﴿وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ﴾ هه رچی له ئاسمانه کان و هه رچی له زه ویدایه، هه مووی مولکی خوایه و بهس خوا خاوه نیه تی، بوچی؟ ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَسْتَوْا بِمَا عَمِلُوْا﴾ بوچی خوا ﴿سَمِيعٌ عَلِيْمٌ﴾ ئه و ئاسمان و زه ویه ی په خساندوون، (ل) ی (لِجْزِي) ده گونجی (لَا تَغْلِيْل) بئ و، ده شگونجی (لَا اَجَل) بئ، یانی: خوا هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدایه، هه خوایه، بو ئه وه ی ئه وانه خراپه یان کردوه به پیتی خراپه که یان سزایان بدات، ﴿وَيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا بِالْحَسَنٰی﴾ ئه وانه ش که چاکه یان کردوه، به پاداشتی هه ره چاک پاداشتیان بداته وه، یاخود: هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه به، هه خوایه و خوا خاوه نی هه موو شتیکه، تاکو سه ره نجام خراپه کاران به سزای خویمان بگهن و، چاکه کارانیشت به پاداشتی هه ره باشی خویمان بگهن.

ئنجا خوا ﴿سَمِيعٌ عَلِيْمٌ﴾ پێناسه ی ئه وانه ده کات که به پاداشتی هه ره چاک، پاداشتیان ده داته وه، ئه وه چاکه کارانه، تاکو وا نه زانری، که ئه وانه بوونه فریشته و هه رچی که م و کورپیه ده بئ تێیاندا نه مینئ، ئنجا وه به ره ئه و موژده یه ی خوا ده که ون و، پاداشتی هه ره چاکه یان پئ ده برئ، ده فه رموی: ﴿الَّذِيْنَ يَجْتَنِبُوْنَ كَثِيْرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ﴾ ئه وانه ش که سانیکن خویمان ده پارێزن و خویمان دوور ده گرن له گونا هه گه وه ره کان، ﴿وَالْفَوَاحِشِ﴾ هه ره وه ها له گونا هه نا قو لاو دزیو ناشیرینه کان، ﴿اِلَّا اَللّٰمَ﴾ جگه له ورده گونا هان ﴿اَللّٰمَ﴾ پێشتریش گوتمان: (اَللّٰم) واته: ورده گونا هه یاخود: مه گهر که سیك جاریک به هه له گونا هیکه ی کرد بئ، یاخود: که سیك نزیک که وه تپینه وه له گونا هه ی گه وره، به لّام نه یکردبئ، به لّام زیاتر زانایان وایان لیکدا وه ته وه: ﴿اَللّٰمَ﴾ واته: گونا هه ی بچووک، (اَلْمُ بِالشَّيْءِ)، واته: چوو ه سوئی و لئی نیزی که که وه ته وه، یان که مئیکه لێکرد (اَلْمُ بِ)، ئه وه یه که مروّف به شتیکی که می له شتیکی پئ بیرئ، ده گو ترئ: (لَهْ اِلْمًا بِهَذَا الْعِلْمِ)، یانی: شتیکی لئ ده زانی و سه ره ده رتیکی لئ ده کات، که واته: ﴿اَللّٰمَ﴾ ئه وه یه مروّف که مئیک گونا هه بکات، واته: گونا هه ی بچووک.

نښ، که چی خوږان پټ پاک و چاک بڼ، بڼ ټه وهی پټی پاک و چاکیان گرتبڼ، ټه وه به دلتیایی دروځرکړنده و دروځ هه لږه ستنه به ناوی خواوه.

﴿هُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اتَقَى﴾، خوا زاناتره به و که سهی پاریزی کردوه، که واته: له پټی پاریزکردنه وه، ټینسان پاک و چاک ده بڼ، نه فسی ته زکیه ده بڼ، هه روهک له پټی ته زکیه بوونیشه وه، ته قوا په یدا ده بڼ، وهک له ټایه ته کانی سووړتی (الشمس) دا، خوا **اسْمُ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** دهغه رموی: ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا﴾ ۷ ﴿فَاَلَمَّهَا جُزْءًا وَتَقَوَّاهَا﴾ ۸ ﴿قَدْ اَفْلَحَ مَنْ رَزَّاهَا﴾ ۹ ﴿وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا﴾ ۱۰، واته: سویند به نه نفس و به و که سهی دروستی کردوه (هیناویه ته دی، به پټک و پټکی). ههم گونا هکړنده که ی فیر کردوه، ههم پاریزکاریی کردنه که ی فیر کردوه، (واته: توانایه کی داوه تی، ههم گونا هان بکات، ههم چاکه و پاریزیش بکات) ټنجا ټایا پاریز له پټی چیپه وه په یدا ده بڼ؟ ﴿قَدْ اَفْلَحَ مَنْ رَزَّاهَا﴾، به دلتیایی هه رکه س خو ی پاک و چاک کردوه، سه رفرازه. که واته: له پټی ته زکیه بوونی نه فسه وه، ته قوا په یدا ده بڼ، ﴿وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا﴾، زیانبارو په شیمانه، که سپک خو ی ون کردوه و په نهان کردوه، له ژیر چلکی گونا هاندا، که واته: به هو ی گونا هباریپه وه ټینسان تووشی خراپه کاریی (فجور) دی و، به هو ی پیسکردنی نه فسه وه، ټینسان گونا هان دهکات، هه روه ها به هو ی پاککردن و چاککردنی نه فسه وه ش، ټینسان به ره و پاریزکاریی هه نگاو ده نئ، بویه دهغه رموی: ﴿فَلَا تُزَكُّوْا اَنْفُسَكُمْ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اتَقَى﴾، خو ټان به پاک و چاک دامه نښ، خوا زاناتره به و که سهی پاریزی کردوه، ټه و که سه ش پاریز دهکات که پوو له بهرنامه ی خوا بکات، ټه و که سه پاریز دهکات، که خو ی بپاریزی له هه ر شتیک که خوا پټی ناخو شه، ټه وه ش کاتیک بو مرو ف دهسته بهر ده بڼ، بهرنامه که ی خوا بکاته پټیازی ټیانی و، به دوا ی هیدایه قی خوا بکه وئ، ټنجا که به دوا ی پټیازو بهرنامه و هیدایه قی خوا که وت، ټه و کاته بهرنامه ی خوا هه رچی خراپه، پټشانی دهکات که نه یکات و، هه رچی چاکه و په سنده، پټشانی دا که بیکات، ټنجا له ټه نجامی خو پاراستن له خراپه و قه دهغه کراوه کان و، چیپه جی کردنی فرمان پټکراوه کان دا، حاله قی ته قوا په یدا ده بڼ و، حاله قی پاکیی و چاکیی نه فس په یدا ده بڼ.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه کهم:

خستنه رووی پووچه لئی بیروکهی بته رستی، به تایبته هه ر سیک بتی:
(لات) و، (عزى) و، (مناة)، به مینه و کچی خوا دانایان، که جگه له ناوی بی
تیوه روک هیچی دیکه نین و، په رستانیان بناغه کهی بریتیه له شوینکه وتنی
گومان و ئاره زوو:

خوا ده فره موئ: ﴿أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ۖ (١١) وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ ۚ (١٢) أَلَكُمُ الذَّكْرُ
وَلَهُ الْأُنثَىٰ (١٣) تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰ (١٤) إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمِيَتْهُمَا أَنْتُمْ وَعَابَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ ۖ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَىٰ (١٥)﴾

شیکردنه وى ئەم ئایەتانە، له ههوت برگه دا:

(١) ﴿أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ۖ (١١) وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ ۚ﴾، خوا **المرسلات** رووله هاوبه ش بو
خوا دانه ره کان ده کات و ده فره موئ: ئایا (لات) تان بینیه، ههروه ها عوززا (شتان
دیوه)، ههروه ها مه ناتی سییه می دیکه شتان بینیه؟ ئه و سى په رستراوه، که دهیانکه نه
هاوبه شی خواو له جیاق خوا ده تان په رستن! هه مزه ی (أَفَرَأَيْتُمْ)، بو پرسیارکردنه و
پرسیارکردنه که ش: (تَهَكِّمِي تَقْرِيرِي)، بو جوریک له گالته پیگردن و توانج تیگردن
و بو چه سپاندنه، یانی: به دلنیا یی ئیوه لات و عوززاو مه ناتی سییه می دیکه تان
بینیون، (فی) (أَفَرَأَيْتُمْ)، (تَفْرِيعٌ عَمَّا سَبَقَ)، بو هه لچهرانه له سه ر بناغه ی ئه وه ی
را بردوه، واته: بینا له سه ر ئه و قسانه ی پیشتر کران، ئایا ئیوه لات و عوززاو مه ناتان
بینیون؟ ئنجا ئه گهر بینینه که مه به ست پئی بینینی چاو بی، یانی: ئایا ده یان بینن

چۆن؟ بەلام ئەگەر مەبەست لە بینین دیتنی عیلمی و عەقڵی بێ، واتە: ئایا پێتان وایه که لات و عوززا مەنات مێینهبن و کچانی خوا بن، وەک خەیاڵ دەکەن؟! چونکه ئەگەر مەبەست لە دیتن (رؤیة) دیتنی چاو بێ یەک بەرکاری دەوێ و، ئەویش خودی: لات و عوززا و مەناتن، بەلام ئەگەر مەبەست لە دیتن زانین بێ، دوو بەرکاری دەوێن: ئایا زانیوتانە لات و عوززا و مەنات مێینه بن، یان پەرستراو بن؟!

چونکه دواپی که دەفەرموێ: ﴿الْكُمْ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنْثَى﴾، ئەمە جێگرهوهی بەرکاری دووهمه، واتە: ئایا پێتان وایه ئەوانه کچ و مێینهبن؟ چونکه پستهی: ﴿الْكُمْ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنْثَى﴾، ئایا ئیوه نێرینهتان ههیه و خوا مێینهی ههیه؟ که لێنی بەرکاری دووهم پەر دهکاتهوه.

له بارهی داتاشرا ئی وە و شانەوه له پرۆوی زمانی عەرەبییهوه: گوتووایانه:

أ- لات (الْأُھ) بووهو (ھ) کهیان لابردهو (ت) یان له شوێن داناه، تاکو له خوار خواوه حیسابی بکەن.

ب- عوززا (مُؤنثی)، (أَعَزَّه).

ج- مەناتیش (مُؤنثی)، (مَنا)ه، بەلام هەندیک لە زانیانی دیکه‌ی شارەزایی پێزمان و داتاشین له زمانی عەرەبییدا، به جوړیککی دیکه قسه‌یان کردوه، ئەوهی به لای ئێمه‌وه‌ش گرنگه، ئەوهیه که ئەوانه هەر سێکیان (لات) و (عَزَى) و (مَنا)، سێ پەرستراوی ناوداری عەرەبان بوون، ئنجا مەرج نیه، هه‌موو خه‌ڵکه‌که هەر سێکیان پەرستبن، به‌لکو به سه‌ریان دا دابه‌ش بوون، هه‌ندیکیان پتر لاتیان پەرستوه‌و، هه‌ندیکیان عوززایان زیاتر پەرستوه‌و، هه‌ندیکیان مەناتیان پەرستوه.

(الزمری) ده‌لێ: ﴿الْكُمْ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنْثَى﴾ (سَادَّ مَسَدَ الْمَفْعُولِ الثَّانِي)، ئەو پستهیه له شوێنی بەرکاری دووهم دانیشتوه، ئەگەر مەبەست (أَفَرَأَيْتُمْ)، بینینی

عه قلیی و عیلمیی بی، ئەو کاته دوو بەرکاران دەخوای: ئایا لات و عوزز او مەناتان زانیون، زانیوتانە مێینە بن؟ ئنجا ئایا (ئەو زانیوتانە، مێینە بن) لە کوێیە؟ زەمەخشەری دەلی: ﴿أَلَكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَى﴾، لە شویئ بەرکاری دوویم دانیشتووە.

زانایان لەو بارەووە کە بۆچی خوا فەرموویەتی: ﴿وَمَنْعَهُمُ الْآخِرَى﴾ ئاشکراوە کە مەنات سێیەمە؟! ئنجا (أُخْرَى)ی بۆچی لێ زیاد کراوە؟ لەو بارەووە زۆر مشتومریان بوو:

أ- بەلام ئەوەی زیاتر بە عەقلەووە دەنووسێ، ئەوەیە کە خوا **سُبْحَانَكَ رَبِّكَ** لێرە دا بە جوړیک لە درێژ کردنەووە (إطناب) باسی ئەو سێ بەتە کردووە، لەبەر ئەوەی مەقامە کە وا دەخوای، واتە: مەنات سێیەمەو، هی دیکەشەو، لە کوێتایشەو هاتووە.

ب- بەلام هەندیک گوتوویانە: بۆیە خوا فەرموویەتی: (الأخرى)، لەبەر ئەوەی لە هەمووان کەمتر، جێی بایەخ بوو لەلای عەرەبەکان.

ج- هەندیکیش گوتوویانە: بە پێچەوانەووە لەبەر ئەوەی لە هەموویان گەرمتر بوو، چونکە لە زمانی عەرەبییدا شتێکی باوە کە دەگوترێ: (وَقُلَانٌ هُوَ الْآخِر)، فلانکە سێش کوێتاییە کەیه، ئنجا لەبەر زێدە گەورەیی خوای پەروەردگار دەفەرموێ: مەناتی سێیەمی دیکەش: ﴿وَمَنْعَهُمُ الْآخِرَى﴾، لەبەر ئەوەی لەلایان زۆر گەورە بوو.

د- هەندیکیش گوتوویانە: لەبەر ئەوەی لە پروی ریزبەندییەووە، لە دواى لات و عوزز او هاتووە.

وشەى (لات)، وەک چوون بە: ﴿أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ﴾، یانی: بە فەتەحە خوێندراوەتەو، بە فەتەحە و گیرەش خوێندوویانەتەو: (أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ)، مەناتیش وەک چوون بە (مَنَاءَ)، خوێندراوەتەو، بە (مَنَاءَ)یش، خوێندراوەتەو: (وَمَنَاءَةُ الْآخِرَى)، بەلام لە مانادا وەک یەکن و جیاواز نین.

(٢) ﴿الْكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنْثَى﴾، ئایاتیوھەنێرینەتان ھەبەوئەو (خوایا **سەئیدالرحمن الرحیم**) مەینە؟ ئەمە بەرزبوونەوھە لە ھەڵوھەشاندنەوھە، توانج تێگرتن و نەقام پیشاندانی بېبروایان دا.

(٣) ﴿تِلْكَ إِذَا قَسَمْتُ ضِيرَى﴾، کەواتە ئەو دابەشکردنە ستەمکارانەییە! (تِلْكَ)، دەچیتەوھە بۆ (قِسْمَة)، واتە: ئەو دابەشکردنە، دابەشکردنێکی نادادگەرانبە، وشەیی (ضِيرَى)، خوێندراویشەتەوھە: (ضَيْرَى)، بە ھەردوو جۆر خوێندراوھەتەوھە، (ضَارَ فِي الْحُكْمِ: جَارَ، وَضَارَ حَقَّهُ يَضِيرُهُ ضَيْرًا: نَقَصَ وَبَخَسَ)، (ضَارَ فِي الْحُكْمِ)، واتە: لە دادوھەری کردندا، لایداو ستەمی کرد، (وَضَارَ حَقَّهُ يَضِيرُهُ ضَيْرًا)، مافەکەیی لێ کەم کردو لێی نادیدە گرت و لێی داشکاند.

لە بارەیی وشەیی (ضيرى)وھە (محي الدين الدرويش) لە تەفسیرەکەیی خوێ (إعراب القرآن)دا،^(١) قسەھەیک لە (ابن الأثير)وھە دینێ، دوايیش بۆ خوێ زیدەیی دەخاتە گەڵ و دەلێ:

پۆژێک کابرایەکی مۆتەفەلسیف (واي ناو ناو، ياني: ئەوانەیی خوێان بە فەیلەسووف زانیوھە)، ھات پەخنەیی ھەبوو لە قورئان، لەبەر ئەوھە لەو ئایەتە موبارەکەدا وشەیی (ضيرى) بەکارھاتوھە، لە ھالێکدا کە لە وشەیی (ضيرى)، لە پووێ زمان پاراوی و پەوانبێژییەوھە، باشتەر ھەییە، وەک (جائزة) و (ظالمة)، لە جیاتی ئەوھە فەرمووبای: ﴿تِلْكَ إِذَا قَسَمْتُ ضِيرَى﴾ دەبوو ئاوابووايە: (تِلْكَ إِذَا قِسْمَة جَائِرَة)، یان (ظالمة)!

(ابن الأثير) وەلامی دەداتەوھە دەلێ: ئەم سوورەتە ئەگەر تەماشای بکەین، کۆتایی ئایەتەکان ھەموویان بە یائی مەقصوورە ھاتوھە: ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾^(١) مَاصِلٌ سَاجِدٌ وَمَا عَوَىٰ^(٢) وَمَا يَطُوقُ عَنِ الْمَوَىٰ^(٣)، ھەموویان واھاتوون و وشەیی (ضيرى)، لە گەڵ ئەو سەجەنەیی پێشوو و دوايی دا دیتەوھە، بەلام ئەگەر فەرمووبای (جائزة)، یان (ظالمة)، نە دگونجاو گرنگییدان بە ئاوازی کۆتایی ئایەتەکانیش، کە پێکەوھە

رېك بکهون، که پتی دهگوتری: (سَجْع)، یه کیکه له رووه کانی پهوانبیزی و خوی کار به جی نهوهشی زور په چاو کردوه، (محي الدين الدرويش) دهلی: قسه که ی نهوم پی چاکه و دهالالت له سهر نهوه دهکات، که تیگه یشتن و چیتکی باشی هه بووه، به لام ههر چۆن بی له سنووری بیژه و شان دهرناچی، به لام لیژدها شتیکی دیکه ی مهغهوی هیه، که په یوه سته بهم قسه یه وه دهلیین: له بهر نهوه ی مه بهست له و فه رمایشته ی خوا هه لوه شانده وه و پوچه ل دهر خستنی بیروکه ی بته رستی و ناشیرین پیشاندانی بووه، بۆیه خوا **سَلَامُ الْحَيَاتِ الرَّحْمٰنِ** وشه یه کی گونجای بۆ نه و ناشیرین پیشاندان و قیزه ون پیشاندانه ی بیروکه که ی نه وان هه لېژاردوه، که بریتی هه وشه ی (ضیژی)، وشه ی (ضیژی) ش وشه یه که له چاو وشه کانی دیکه، پله که ی له خوارتی هه کهم بایه ختره، بۆ نهوه ی خوا **سَلَامُ الْحَيَاتِ الرَّحْمٰنِ** پیان بفرموی: وهک چۆن بیروکه ی بته رسته که ی تیوه شتیکی پوچه، منیش وشه یه کی کهم بایه خم به کاره یئاوه بۆ ته عبیرکردن له کهم بایه خی بیروکه که ی تیوه.

دوایی له کوتاییدا (محي الدين الدرويش) دهلی: (وَهَذَا مِنْ أَعْجَبِ مَا وَرَدَ فِي الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ مِنْ مُطَابَقَةِ الْأَفَاطِ الْمُقْتَضَى الْحَالِ)، ئەمە له سه سه وره ی نه رترین شته، که له قورپانی به ریژدا هاتوه، له پر به پیست بوونی وشه کان له گه ل نهو حال و مانایه دا، که وشه کان ته عبیری لی ده کهن.

٤- ﴿إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ﴾، نهو بته په رستراوانه ی تیوه، ته نیا ناون، خو تان و باب و باپیرانتان داتاناون، (إِنْ هِيَ: مَا هِذِهِ الْأَوْتَانِ)، نهو بتانه هیه شتیکی نین، جگه له چه ند ناویک که خو تان و باب و باپیرانتان داتاناون، (سَمَّيْتُمُوهَا: جَعَلْتُمُوهَا أَسْمَاءً وَوَضَعْتُمُوهَا، فَهِيَ أَسْمَاءٌ مُجَرَّدَاتٌ بِلَا مُسَمِّيَاتٍ)، نهوانه ته نیا چه ند ناویکی پروتن، خو تان و باب و باپیرانتان داتاناون و رو تاناون و هیه نیوه روکیکیان نیه.

٥- ﴿مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ﴾، خوا هیه به لگه ی له سه ر دانه به زاندوون، دابه زاندنی به لگه له لایه ن خواوه، واته: هه و آل پیدانی، خوا له لای خو یه وه، هیه به لگه یه کی له سه ر نهوانه، هه و آل پی نه داون و داینه به زاندوه.

(۶) ﴿إِنْ يَبْغُوتَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ﴾، به سه شوین گومان ده که ون و نه وهی نه فسه کان بیخوازن، خوا **سَلَامَةُ الرَّحْمَةِ** پرویان لیوه رده گپری له شیوهی دواندنه (خطاب) هوه بو شیوهی نادیار (غیاب)، (إِلْتِقَاتٍ مِنَ الْخِطَابِ إِلَى الْغِيَابِ، تَحْقِيقًا لَهُمْ)، ئاور دانده وهیه له شیوهی دواندنه وه بو شیوهی نادیار، بو به که م دانانیا، یانی: نه وانه شایسته ی نه وه نین، چیدیکه بدویترین، بویه ده فهرموئ: ته نیا شوین گومان ده که ون و نه وهی نه فسه کانیا ن حه زی لی ده که ون و ده یخوازن، وشه ی (الْأَنْفُسُ)، (أل) ده کی بو ناساندنه، (عَوْضَ عَنِ الْإِضَافَةِ: أَنْفُسُهُمْ)، نه مه قه ره بوویه بو پالوه لادان یانی: له جیی پالوه لادراو دانیشتوه، (أَي: أَنْفُسُهُمْ)، ته نیا دوا ی گومان و نه وه ده که ون که نه فسه که یانیا ن ئاره زووی ده که ن.

(۷) ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَى﴾، به دلنیا ییش له لایه ن پهروه ردگاریانه وه، پینماییه کی تیرو ته واولیان بو هاتوه، (هَذِهِ الْجُمْلَةُ حَالِيَّةٌ مُقَرَّرَةٌ لِلتَّعْجِيبِ مِنْ حَالِهِمْ)، نه م رسته یه رسته یه کی حالیه، چه سپنهری سه رسورماندنه له حالیا ن، له حالیکدا له پهروه ردگاریشیا نه وه، پینماییه کی تیرو ته واولیان بو هاتوه.

هه لبه ته که ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ﴾ (ل) بو سوینده و (قَدْ) یش بو ساغ کردنه وهیه (لِتَأْكِيدِ الْخَبَرِ لِلْمُبَالَغَةِ فِيهَا مِنَ التَّعْجِيبِ مِنْ حَالِهِمْ، كَأَنَّ الْمُخَاطَبَ يَشْكُ فِي أَنَّهُ جَاءَهُمْ مَا فِيهِ هُدًى) (لَقَدْ) بو جه ختکردنه وهی هه واله که یه بو زنده پویی کردن له سه رسورماندن له حالیا ن، وه ک بابای دویندراو دوو دل بی، له وه دا که له لایه ن خوا وه نه ویا ن بو هاتبی، پینماییه تیدابی، بویه دلنیا یان ده کاته وه که له لایه ن پهروه ردگاریانه وه پینماییا ن بو هاتوه.

(أَصْلُ الظَّنِّ: الْإِعْتِقَادُ غَيْرُ الْجَازِمِ، وَقَدْ يُطْلَقُ عَلَى الْعِلْمِ الْجَازِمِ، إِذَا كَانَ فِي مَقَامِ الْمَدْحِ مِثْلُ: ﴿يُظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْكُوا اللَّهَ﴾ **(۸۱)**، البقرة، وشه ی (ظَنَ): له نه صلدا به مانای پروا پی بوو نیکه خاوه نه که ی تیبدا دلنیا نه بی، به لام جاری واش هه یه، نه گهر له مه قامی مه دح و ستاییش دابی، مه به ست پیی پروا بوو نیکه

دۇنيادىن ئايرىلىش، ۋەك لى سۈرۋەت (البقرة) دا ھاتىو، دەفەر مۇئى: ﴿يَطْلُوتُ أَنَّهُمْ
مَلَأُوا اللَّهَ ۖ﴾، ئەو بىرۋادارانى پىيان وايە، بە دىدارى خوا دەگەن.

ئەم پىيان وايە واتە: دۇنيان، لىرەدا (ظَنَ)، بە ماناى دۇنيايىيە، واتە: (يَسْتَقِئُونَ
أَنَّهُمْ مُلَأُوا اللَّهَ)، چونكى ھەر كەسنى پىيى واپى و گومانى واپى بە دىدارى خوا
دەگات، ئەو ھىچ مەدھىكى تىدانىيە، زانايان دەلىن: بۇيە خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ وشەى (ظَنَ)
ى ھەم بە ماناى گومان بەكارھىتاۋە، ھەم بە ماناى يەقىنىشى بەكارھىتاۋە،
چونكى زانايىرى مۇرۇف لى بارەى شتەكانەۋە، پلى پلىيە، ئىجا ئەگەر لىسەرەتاۋە
بى، دەگونجى بەس جۇرىك لى گومان و دوو دلىى و پى واپوون بى، بەلام
ئەگەر ئەو زانايىرىيە نىشانەكانى و بەلگەكانى زۆر بن، دەگاتە ھالەق دۇنيايى
تەوا، ئىجا بەپىيى سىياق تەماشىا دەكرى: ئايا ئەو (ظَنَ)، مەبەست پىيى
گومانە، ياخود مەبەست دۇنيايىيە، كە لى چەند شۇئىتىكى كەمدا (ظَنَ) بە ماناى
(دۇنيايى) ھاتو، ئەوئىش لى ھالىكىدا كە خوا مەدھى بىرۋادارانى كىردو، ئەگەرنا
بە زۆرىي (ظَنَ) لى قۇرئاندا بە سەرەشتىكرائىي و بە خراپ باسكراۋە، لىبەر
ئەۋەى برىتىيە لىو كە مۇرۇف دۇنيا نىيە، لىو شتەى ھەلۋىستى لى بەرانبەردا
ۋەردەگى.

كە دەفەر مۇئى: ﴿وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ﴾، لىوۋەى كە ئەفسەكانيان ئارەزوۋى
دەكەن، (أَي: مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ الْأَمَارَةُ بِالسُّوءِ بِذُنُوبٍ مُّسْتَتِدَّةٍ إِلَيْهِ، وَإِلَّا
فَلَيْسَ كُلُّ مَا تَهْوَاهُ النَّفْسُ مَذْمُومًا، فَيَنْظُرُ فِي نَوْعِيَةِ الشَّيْءِ الْمُشْتَهَى، وَدَافِعِ
الْإِشْتِهَاءِ وَمُسْتَتِدِّهِ)، يانى: ئەۋەى ئەفسەكانيان دەپخاۋان، واتە: ئەفسىك كە
فەرمان دەكات بە خراپە، بەبى بەلگەيەكى پىشت پى بەستراۋ، ئەگەرنا مەرج
نىيە، ھەرچى ئەفس ھەزى پىكرى، خراپ بى، بەلكو دەبى تەماشىا ئەو شتە
بكرى كە ھەزى پىكرادو تەماشىا پالئەرى، ھەز پىكرەنەكە بكرى و، تەماشىا
بەلگەى ھەز پىكرەنەكە بكرى، ئەگەرنا ئىماندار ھەزى لى بەھەشتە، ھەزى
لى ئىمانە ئارەزوۋى لى خۇشبوۋى خواش دەكات، ھەروەھا مۇرۇف ئارەزوۋى

خواردنې خوښ ده کات، که واته: ده بې ته ماشا بکړې: دا خو جوړی نه و شته ی
 ټاره زووی بـو کراوه چپیه، پالنه ری ټاره زوو بو کړدنه که چپیه، به لکه که شی
 چپیه؟ که واته: ﴿وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ﴾ وهک گوتمان: (أل) ی سهر (الأنفُسُ)، که
 (أل) ی ناساندنه، ده گونجی بـو (عهد) بـی، واته: نه فسه کان، نه فسه کانی نه وان و،
 ده گونجی (أل) ه که قهره بووی (مُضَافٌ إِلَيْهِ) پالوه لادرای کړد بـیته وه: ﴿وَمَا تَهْوَى
 أَنْفُسُهُمْ﴾، نه فسه کانی نه وان، له هه ردوو حالاندا، مه به ست هه موو نه فسیک نه،
 یانی: نه لیف و لاهه که بـو جینس نه، هه رچی هه نه فسیک بیخوازی، چونکه
 نه فسیک ټارامگرتوو (مُطْمَآنَةٌ بـی)، هه ز له شتی چاک ده کات، به لام نه فسیک که
 زور فهرانکه به خراپه (أَمَارَةٌ بِالسُّوءِ) بـی، هه ز له شتی خراپ ده کات، که
 لیړه دا مه به ست پیی نه و جوړه نه فسه یه.

که ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَىٰ﴾ (أل) ی سهر (الهُدَىٰ)، بـو
 ناساندنه و، بـو پيشاندانی نه و یه که نه و پښماییه، پښماییه کی زور پوښنه و،
 پښماییه کی زور تیرو ته واه، که چی نه وان له حالیکدا که نه و پښماییه تیرو
 ته واه و بهرچاوپوښنییه تیرو پړه یان بـو هاتوه، دواي گومان و دواي نه وه ده که ون
 که نه فسیان ټاره زووی ده کات.

مه‌سه‌له‌ی دووهم:

مرؤف هەرچی خۆزگه‌ی پێ خواست، بۆی نابێ، ناشبێ پێی وابێ، به‌ خه‌یال پلأوان به‌ ئاوات ده‌گات، چونکه هه‌ر خوا خاوه‌نی په‌های دواړوژو دنیا به:

خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّى ﴿٢١﴾ فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ﴿٢٢﴾﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئەم دوو ئایه‌ته موبارکه‌، له دوو برگه‌دا:

(١)- ﴿أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّى﴾، ئایا مرؤف هەرچی خۆزگه‌ی پێ خواست، بۆی ده‌بێ؟! ئەمه پرسیارکردنی نکوولیییکردنه، واته: مرؤف هەرچی خۆزگه‌و ئاواتی پێ خواست، بۆی نایه‌ته دی.

(٢)- ﴿فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ﴾، به‌ دنیایای مه‌نزله‌گای کۆتایی و مه‌نزله‌گای یه‌که‌میش هه‌ردووکیان هی خوان ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، له‌ پرووی په‌وانبێژیه‌وه زانایان ده‌لێن: (هَذَا إِضْرَابُ الْإِنْقَالِ نَاشِئٌ عَنْ قَوْلِهِ: ﴿وَمَا تَهْوَى الْأَنفُسُ﴾، وَالْإِسْتِفْهَامُ بَعْدَ أَمْ إِنْكَارِي، قُصِدَ بِهِ إِبْطَالُ نَوَالِ الْإِنْسَانِ مَا يَتَمَنَّا، وَأَنْ يَجْعَلَ مَا يَتَمَنَّا بَاعِثًا عَلَى أَعْمَالِهِ، بَلْ عَلَيْهِ أَنْ يَطْلُبَ الْحَقَّ مِنْ دَلَالِهِ).

واته: ئەمه گواستنه‌وه‌یه‌که له‌وه په‌یدا بووه که ده‌فه‌رموئ: ﴿وَمَا تَهْوَى الْأَنفُسُ﴾، ئەوانه شوێن گومان و ئەوه ده‌که‌ون، که نه‌فسه‌کان ده‌یخوازن، ئنجا پرسیارکردنه‌که بۆ نکوولیییکردنه‌و، مه‌به‌ست پێی ئەوه‌یه ئەوه هه‌لبوه‌شینیته‌وه که مرؤف هەرچی خۆزگه‌ی پێ خواست بۆی بێی و، خۆزگه‌ پێ خواستنه‌که‌ی بکاته هانده‌ری کرده‌وه‌کانی، به‌لکو ده‌بێ هه‌ق له‌ پرووی به‌لگه‌وه داوا بکات، نه‌که له‌ پرووی پێ خوشبوون و خۆزگه‌ پێ خواستنه‌وه.

که‌واته: که ده‌فه‌رموئ: ﴿فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ﴾، ئەمه: (تَقْرِيعٌ عَلَى مَا سَبَقَ، أَيْ اللَّهُ هُوَ الْمَالِكُ الْمُطْلَقُ، وَالْمُتَصَرِّفُ فِي أَحْوَالِ الدَّارَيْنِ)، ئەم (ف) یه بۆ ته‌فریعه،

واته: بنیاتنان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی پابردوو، یانی: خوا‌خواوه‌ی په‌های حال و با‌لی هه‌ردوو مه‌نز‌ل‌گای کۆتایی و یه‌که‌مه، پۆزی دوایی و دنیا، که‌واته: به‌خۆز‌گه‌ پێ‌خواستن و پێ‌خۆش‌بوونی مرۆفان، شت‌نایه‌ته‌دی، به‌ل‌کو به‌ویستی په‌های خوا‌شت‌دێته‌دی.

له‌به‌ر ئه‌وه به‌ته‌ما مه‌بن، بت و سه‌نه‌مه‌کانتان ت‌کاو په‌جاتان بو‌ب‌که‌ن، به‌نسبه‌ت‌کاتی خۆیه‌وه، هه‌روه‌ها که‌سان‌یک‌ی دیکه‌ش ئیستا له‌نیو ئه‌ه‌لی ئیسلامیشدا هه‌ن، به‌هه‌ندی‌ک خۆز‌گه‌و بریاو ئاواق بێ‌بناغه، خۆیان‌یان هه‌ل‌خه‌له‌تاندوه‌و وه‌ک‌گوتراوه: ئیمان‌ئ‌به‌نیس‌کن ده‌سپێرن، یه‌کی‌ک به‌ته‌مای په‌چه‌ل‌ک و نه‌سه‌بی تیکه‌وتوه‌و، یه‌کی‌ک به‌ته‌مای ناوو له‌قه‌بی تیکه‌وتوه‌و، یه‌کی به‌ته‌مای مه‌ش‌په‌ب و شێخه‌که‌ی تیکه‌وتوه‌و، یه‌کی به‌ته‌مای ئه‌وه‌ تیکه‌وتوه‌و، که‌ناوی فلان شته‌یه‌و، فلان نازناوه‌ی هه‌ل‌گرتوه‌و، که‌ئه‌وانه‌هیچی وانین و، مه‌رج‌بناغه‌و ئیوه‌پۆکه‌له‌زاتی‌خۆت‌دا، بو‌خۆت‌چۆنی، نه‌ک‌عین‌وانه‌که‌ت‌چۆنه‌؟ سه‌له‌فی‌یان‌خه‌له‌فی‌ی، یان‌صۆفی‌ی، یان‌ئیس‌لامی ... هت‌د، به‌ل‌ئ‌ئ‌گه‌ر‌مسو‌لمانی‌ده‌بی‌ئ‌یوه‌پۆکی‌مسو‌لمانه‌تی‌ت‌هه‌بی‌و، هه‌ر‌ناو‌یک‌ی‌دیکه‌ت‌هه‌یه‌، ده‌بی‌ئ‌یوه‌پۆکی‌باشی‌هه‌بی‌، ئه‌گه‌ر‌نا‌ناوی‌به‌ته‌نی‌دادی‌که‌س‌نادات.

سنى پاستىيى گىرنگ لەم ئايەتەدا

۱- **پاستىيى يەكەم:** مەرۆڧ بە كاركردىنى پاست و دروست بە ئامانچ دەگات و، ھەر كارەش دەبى لى پىي خۆيەوۋە بى، نەك بە خۇزگە پىي خواستى، وەك خوا لى بارەى (ذو القرنين) ەوۋ، ڧەرموويەق: ﴿وَأَنبَتَهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَّأً ۝۸۱﴾ **سَبَّأً ۝۸۰** الكهف، واتە: بۇ ھەر شتىك ھۆكارىكمان پىدابوۋ، دىكەوتە شوپىن ھۆكارەكە (و بە ئامانچ دىكەشت).

كوردەوارپى خۇشمان دىلپىن: (كەس بە خەيال نەبوۋە بە مال)، كەسپك كە بە بىي بناغەو بە بىي ھەۋلدىان و، بە بىي كاركردىنى پىي و پاست، بەرەو شتىك بچى، دىلپىن: ڧلانكەس خەيال پىلاۋان دىكات!

۲- **پاستىيى دوۋەم:** تەنپا خوا خاۋەن و ھەمەكارەى دۋارۋۇزۇ دىنپايەو، پىۋىستە لى پىي پەيۋەندىي پاست و دروستەوۋە لەگەل خاۋاد، بەرەو ئامانچ و مەبەستە كاھان بچىن، لىرەدا خوا **سَبَّأً ۝۸۲** دۋارۋۇزى پىش دىنپا خستەو: ﴿فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ۝۸۲﴾ ھەم مەنلگای كۆتايى، ھەم ھى يەكەم، ھى خوان، تاكو ھالىيمان بىكات: ئەۋى گەۋرەو گىرنگەو جىي بايەخ پىدانى تەۋاۋەو، دىنپا تەنپا شوپىن پىدا پەتبوون و تىدا تاڧىكرانەۋەيە، ئاڧاتان لى بى! بائەم ھۆلى تىدا تاڧىكرانەۋەيەو، ئەم پردى بەسەردا پەت بوۋنە، ھەموو ھەۋل و گىرنگىي پىدانى ئىۋە بەخۆيەوۋە خەرىك نەكات و، دۋارۋۇزتان لى بىر بچى، ئىرە تەنپا ئامرازە بۇ ڧۇزى دۋايى و، پردىكە دىتەنگەيەننى بەۋى و، شوپىن تىدا تاڧىكرانەۋەيەو ئەنجامەكەى لەۋى ۋەردە گىرەۋە.

۳- **پاستىيى سىببەم:** ئەۋىشتانەش كە كاتى خۇى كافىرەكان بە ئاۋاتپان خواستوون، كە لىرەدا خوا **سَبَّأً ۝۸۳** بەرپەرچپان دىتەۋەو، مەرج نىە ھەر شتى بە ئاۋاتپان خواستەوۋە خۇزگەيان پىي خواست، بۇيان بىي، لىرەدا ئامرازە بە چۋارىپان دىكەين:

یه که م: شه فاعه قی بته کانیان بووه، که شه فاعه تیان بو بکه ن.

دووه م: بوچی خوا **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** مروڤیکی کردو ته پیغه مبه روفریشته ی نه ناردوه؛ له چه نند شوینان نه وه دووباره بوته وه، بو وینه: له سووږه قی (الأنعام) - ۸- و سووږه قی (الإسراء) - ۹۴-.

سییه م: شتیکی دیکه که به ناواتیان بووه و خوژگه یان پتی خواستوه، نه وه بووه که پیغه مبه ری کو تایی موحه ممه د **مُعْجِزَةٍ** موعجیزه ی وه ک هی پیغه مبه رانی پیشووی هه بی.

چوارم: شتیکی دیکه که خوژگه یان پتی خواستوه، نه وه بووه که پیغه مبه رابه تیی به پتی پیوه ری نه وان ببه خشری: **﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ﴾** (۳۱) الزخرف، **﴿أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا﴾** (۴۱)، (الفرقان).

وشه ی (ما)، له: **﴿أَمْ لِلْإِنسَانِ مَا تَمَنَّى﴾** (۲۴)، پسپوړانی زمان گوتو ویانه: وه ک (لام الجنس) وایه، به تاییه قی له گه ل پرسیار کردنی نکو و لیلیل کردندا و مانای گشتیی ده که یه نی، یانی: (ما لِلْإِنسَانِ شَيْءٌ مِّمَّا تَمَنَّى، أَمْ لَيْسَ شَيْءٌ جَارِيًا عَلَىٰ إِزَادَتِهِ وَحَسَبِ اسْتِحْثَائِهِ وَتَمَنَّيْهِ، بَلْ يَجْعَلِي عَلَىٰ إِزَادَةِ اللَّهِ تَعَالَىٰ فِي الدَّارَيْنِ)، نینسان نه وه ی ده یخوای هیچ شتیکی بو ناب، به خوژگه و ناواقی پروت، چونکه کاروباره کان به پتی ئاره زوو و خوژگه خواستنی مروڤ به ریوه ناچن، به لکو به پتی ویستی خوی به رز له هه ردوو مه نزلگای دنیا و دواړوژدا، به ریوه ده چن.

مهسه له ی سبیه م:

زۆر فریشته له ئاسمانی هه ن، که تکا کردنیان نابێ و، گریمان بشبن هیچ کهس لیتی به هره مه ند نابێ، مه گهر دوا ی مؤلّه تدانی خوا بۆ ههر کهسی که بیهوێ و په سه ندی بکات:

خوا ده فهرموێ: ﴿وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي سَفْعُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى﴾ (ن)

شیکردنهو ی ئه م ئایه ته، له دوو برگه دا:

۱- ﴿وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي سَفْعُهُمْ شَيْئًا﴾، که لیک فریشته له ئاسمانان دا هه ن، تکا کردنه که یان هیچ شتیک سوود ناگه یه نێ. (کَمْ: اسمٌ یَدُلُّ عَلَى كَثْرَةِ الْعَدَدِ، (کَمْ: العَظَمَةِ) ی پێ ده لێن، یانی: زۆر فریشته هه ن له ئاسمانان دا، ئه و پسته یه له پرووی پێرمانییهوه به نیهاد (مُبْتَدَأ)، له قه لهم ده درێ و، گوزاره (خبر) که ی بریتیه له پسته ی دوا یی که ده فهرموێ: ﴿لَا تُغْنِي سَفْعُهُمْ شَيْئًا﴾، تکا کردنیان هیچ سوود ناگه یه نێ، ﴿وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ﴾، هه مووی ده بیته نیهاد (مُبْتَدَأ) و ﴿فِي السَّمَوَاتِ﴾، ده بیته سیفه قی (مَلَك) و، مه به ست پێی ئه وه یه که ئه و فریشتانه زۆر به پێزن و له ئاسمانێن، ئه و شوێنه به رزه ی بێ فهرمانیی خوا ی لێ نا کرێ، ههر بۆیه ههر کهسی بێ فهرمانیی خوا ی کرد بێ، لهوێ شوپربۆتهوه، ئیبلیس بێ فهرمانیی کرد، شوپرا به وه، ئاده م و هه ووا بێ فهرمانییان کرد، شوپرا نه وه هێرانه سه ر زهوی، چونکه ئه وێ شوینی بێ فهرمانیی خوا ی پهروهردگار نیه و، سه ر زهوی شوینی تاقیکرانه وه یه، بۆیه له وێدا خوا مؤلّه قی داوه خه لک فهرمانبه ریی بکات، یان بێ فهرمانیی بکات، به مه به ستی تاقیکرانه وه یان.

که ده فهرموێ: ﴿لَا تُغْنِي سَفْعُهُمْ شَيْئًا﴾، وشه ی (شَيْئًا)، ده بیته به رکاری په ها (مفعول مطلق)، واته: تکا کردنی ئه و فریشتانه هیچ جوړه سوودیک ناگه یه نێ.

(۲) - ﴿إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى﴾، مه‌گهر دواى ئه‌وه‌ى خوا مؤلّه‌ت ده‌دات، بۆ هه‌ر كه‌سى بيه‌وى و په‌سه‌ندى ده‌كات. كه‌واته: دوو به‌ند هه‌ن، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ كه‌ تكا‌کردنى فريشته‌ان سوود بگه‌يه‌نئ:

يه‌كه‌م: ده‌بى خوا مؤلّه‌ت بدات، ئه‌و فريشته‌انه تكا بکه‌ن.

دووهم: ده‌بى خوا ﴿يَسْأَلُ الْجَنَّةَ﴾ ئه‌و كه‌سه‌ تكاى بۆ ده‌كرئ، لى‌ى رازى بى و په‌سندى بکات.

ئنجأ ئه‌و قه‌يده‌ى دواى كه‌ ده‌فه‌رموئ: هه‌ر كه‌سى خوا لى‌ى رازىيه‌و په‌سندى ده‌كات، هاندانه بۆ خه‌لك كه‌ كارىكى وابكه‌ن خوا لى‌يان رازى بى، به‌هوى ئه‌و كرده‌وانه‌وه، كه‌ په‌زامه‌ندى خوايان بۆ ده‌سته‌به‌ر ده‌كه‌ن، واته: تاكو خوا په‌سندت نه‌كات، پى نادات فريشته‌كان تكات بۆ بکه‌ن، كه‌واته: كارىكى وا بکه‌ خوا په‌سندت بکات، خواش به‌وه په‌سندمان ده‌كات و لى‌مان رازى ده‌بى، شوپى ئه‌و به‌رنامه‌يه بکه‌وين كه‌ په‌سندى كرده‌و برىتیه له ئىسلام: ﴿وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ (المائدة، هه‌ر كه‌سىك به‌ دواى به‌رنامه‌ په‌سندت كراوه‌كه‌ى خوا بکه‌وى، خوا په‌سندى ده‌كات و، هه‌ر كه‌سىكيش خوا په‌سندى بکات و لى‌ى رازى بى، فريشته‌كان تكاى بۆ ده‌كه‌ن.

ئنجأ كه‌ خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿لَا تُغْنِي عَنْهُمْ شَيْئًا﴾، رواله‌ته‌كه‌ى واى لى وهرده‌گيرئ، كه‌ ئه‌و فريشته‌انه تكا ده‌كه‌ن، كه‌چى خوا تكا كرده‌كه‌يان وهرناگرئ، به‌لام مه‌به‌ست پى ئه‌وه‌يه: ئه‌وانه تكا ناكه‌ن و ناوێرن تكا له لای خواى به‌رز بکه‌ن، به‌لام بۆ زياتر زه‌ق‌كرده‌وه‌ى ئه‌وه كه‌ هاوبه‌ش بۆ خوا دانهره‌كان، به‌ ته‌ماى تكاى فريشته‌ان نه‌بن، ئه‌وه‌ى پى‌شخسته‌وه: ﴿لَا تُغْنِي عَنْهُمْ شَيْئًا﴾، تكاى وان هىچ سوودىك ناگه‌يه‌نئ.

دواى كه‌ ده‌فه‌رموئ: ﴿إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى﴾، يانى: دواى ئه‌وه‌ى خوا مؤلّه‌ت ده‌دات بۆ هه‌ر كه‌سىك كه‌ بيه‌وى و په‌سندى ده‌كات، فريشته‌كان تكا ده‌كه‌ن و ئه‌و كاته‌ش تكاكه‌يان سوود ده‌گه‌يه‌نئ، به‌لام بۆيه

خو **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** سوود نه گه یاندنی تکا کردنه که ی ئهوانی پېشخستوه - هیچ جوړه سوود گه یاندنیک، چونکه (شَیْنًا)، وهک بهرکاری ره ها (مَقْعُول مَطْلُق) یه، یانی: هیچ جوړه سوود گه یاندنیک سوود ناگه یه نئ - بُو نائومید کردنی هاوبهش بُو خوا دانه ران و بته پرسته کانه که به ته مای تکاو ره جای فریشتان تیکه وتوون، به لَم خوا ده فهرموی: ئه وانه تکا ناکه ن، مه گهر دواى ئه وهی خوا مؤلّهت بدات، بُو ههر که سئ بیهوئ و لیشی پازی بئ.

ئهمه وهک ئایه ته که ی سووره تی (الانبیاء)، وایه که ده فهرموی: **﴿وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشِيَّتِهِ مُشْفِقُونَ﴾** (۲۸) فریشته کان تکا ناکه ن، مه گهر بُو که سیک خوا لئی پازی بئ و، ئه وان زور خواوه تی ترس و بیمن له بهرانبه ری دا، ههروه ها وهک ئایه ته که ی سووره تی (البقرة) یه، (آیه الكرسي)، که ده فهرموی: **﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾** (۲۵۵) کتیه ئه وه که سه ی تکا دهکات، مه گهر دواى مؤلّه تی وی^(۱).

بُو چوئیه تیسی پیکه وه به ستنه وهی ئایه ته کانیش ده لئین: پیشتار خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** فهرموی: **﴿أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّى﴾** (۲۱) **﴿فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ﴾** (۲۵) ئایا بُو مروّقه هه رشتیک خوژگه ی پیخواست؟ مه نزلگای کو تایی و هی یه که م بهس هی خوان، لیهره ش ده فهرموی: **﴿وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَعُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُرِضُ﴾** زور فریشته هه ن له ئاسمانان تکا کردنه که یان هیچ سوود ناگه یه نئ، مه گهر دواى ئه وهی خوا بُو ههر که سئ بیهوئ مؤلّهت بدات و په سندی بکات، چونکه به هیواى شه فاعهت بوو تی فریشتان، زه قترین نمونه ی خوژگه و ئاوات و خه یالپلاوی کافره کانه، که ده یانگوت: **﴿مَا يَعْبُدُكُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ﴾** (۲) الزمر، نا یانپه رستین، مه گهر بُو ئه وهی به نیزیک خستنه وه له

(۱) شایانی باسه: ئیمه له ته فسیری سووره تی (یونس) دا، کورته باسیکی تارادده یه ک باشمان له باره ی شه فاعهت و تکا کردنه وه کرده.

خوامان نیزیک بخه نه وه، به لّام خوا **بسم الله الرحمن الرحيم** خستوویه ته ږوو که له پاستیدا نه ک
 په رستنی نه وان له خوايان نیزیک ناخاته وه، به لکو له خوايان دوور ده خاته وه،
 چونکه شایسته ی په رستان نین و، په رستان ته نیا شایسته ی خوا ی به دیهینه رو
 په روه ردگارو خاوه نی هه موو شتیکه.

مه‌سه‌له‌ی چواره‌م:

ناوبردی بی‌پروایان بۆ فریشتان به‌میینه، به‌بی هیج زانیاریه‌ک، به‌لکو ته‌نیا به‌گومانی کو‌پرانه‌و، گومانیش هیج دادیکیان نادات بۆ هه‌قناسیی:

خو ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْئُونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةَ الْأُنثَىٰ ۚ وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا﴾ (۱۸)

شیکردنه‌وه‌ی ئه‌م دوو ئایه‌ته، له‌ پینچ برگه‌دا:

- ۱- ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾، به‌ دلنمایی ئه‌وانه‌ی پروایان به‌ مه‌نزڵگای کۆتایی نیه.
- ۲- ﴿لَيَسْئُونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةَ الْأُنثَىٰ﴾، ناو له‌ فریشتان ده‌نن، به‌ ناوه‌ینانی میینه، واته: فریشته‌کان به‌ وه‌سفی میینه وه‌سف ده‌که‌ن، ﴿اسْتَعْمَلْتَ التَّسْمِيَةَ هُنَا بِمَعْنَى التَّوْصِيفِ، مِثْلُ قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿عِنَّا فِيهَا نَسْنٍ سَلِيلًا﴾ (۱۸)، أي تَوْصَفُ، وَ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا مريم ۶۵-، أي: مَثِيلًا، ﴿لَيَسْئُونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةَ الْأُنثَىٰ﴾، أي: (لَيَصْفُونَ الْمَلَائِكَةَ وَصَفَ الْأُنثَىٰ) واته: (تسمیه) به‌مانای وه‌سفکردن به‌کاره‌ی‌نراوه، وه‌ک فه‌رموده‌ی خوای به‌رز: سه‌رچاوه‌یه‌که پێده‌گوترئ: سه‌له‌بیل، یانی: به‌وه وه‌سف ده‌کرئ، هه‌روه‌ها: ئایا هیج هاوناویکی ده‌زانی؟ یانی: وێنه‌ی وی، که‌واته: ﴿لَيَسْئُونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةَ الْأُنثَىٰ﴾ یانی: فریشته‌کان به‌ میینه وه‌سف ده‌که‌ن.

(الأنثى مَعْرُوفٌ تَعْرِيفَ الْجَنْسِ وَهُوَ فِي مَعْنَى الْمُتَعَدِّ، وَذَلِكَ مُرَاعَاةً لِلْفَاصِلَةِ، أَوَّلًا: ثُمَّ لَوْ قَالَ (إِنَاثًا)، لَأَوْهَمَ أَنَّهُ يَقْصُدُ بِهِ الْأَسْمَاءَ الْأَعْلَامَ الْمُعْتَادَةَ: حَفْصَةَ، وَعَائِشَةَ، نَجَاةً)، كه ده‌فه‌رموئ: ﴿تَسْمِيَةَ الْأُنثَىٰ﴾ (آل‌ی سه‌ر (الأنثى)، مه‌به‌ست پێی جینسه، یانی: کۆی میینه‌کان و مانای زۆریش ده‌گه‌یه‌نئ، ئه‌ویش له‌به‌ر:

یه‌که‌م: په‌چاو کردنی کۆتایی ئایه‌ته‌که، بۆ ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ ئه‌وانی دیکه سه‌جعه‌که‌ی بێته‌وه، (ئه‌وه‌ش یه‌کیکه له‌ پرووه‌کانی په‌وانبێژی).

دووه م: ئەگەر خوا فەرمووبای: (تَسْمِيَةُ الْإِنثَا)، وێرای ئەوەی سەجەهەکی تێکدەچوو، ئەو وەهەمەشی دروست دەکرد، کە مەبەست پێی ناوی ئافەرەتان بێ بە گشتیی، وەک ناوی (حَفْصَةُ وَعَائِشَةُ وَنَجَّاةٌ)، بەلام ئیستا کە دەفەرموێ: ﴿تَسْمِيَةُ الْأُنثَى﴾، واتە: ناوی مێینە، ئەک ناوی ئافەرەتان بە گشتیی.

(۳) ﴿وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ﴾، هیچ زانیاریشیان پێی نیە، (مِنْ)، کە چۆتە سەر (عِلْمٍ أَي: أَي قَدَرٍ مِنَ الْعِلْمِ)، هیچ جوړە زانیارییەکیان بەو نێە کە دەیلێن.

(۴) ﴿إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ﴾، شوێن هیچ ناکهون جگەلە گومان، تەنیا شوێن گومان دەکهون و، جگەلهو شوێن هیچ شتێک ناکهون، چونکە (إِنْ) بە مانای (ها)ی لابەرەیه.

(۵) ﴿وَأَنْ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا﴾، گومانیش شتێک سوود ناکەیه نێ بە خاوەنەکە و قەرەبووی هەقی بۆ ناکاتەو، قەرەبووی هەقناسینی بۆ ناکاتەو، (وَأَسْتَعِيرَ الْإِتْبَاعَ لِلْأَخْذِ بِالشَّيْءِ، وَاعْتِقَادَ مُقْتَضَاةٍ)، کە دەفەرموێ: ﴿إِنْ يَتَّبِعُونَ﴾، وشە (إِتْبَاعَ): خوازاوێتەو بۆ گرتنی شتێک و برابوون بە داخوایی ئەو شتە، یانی: تەنیا بروابان بە گومان هەیه، کە دەفەرموێ: تەنیا شوێن گومان دەکهون، لەبەر ئەوەی ئینسان بروای بە شتێک بێ، شوێنیشی دەکهوێ، بۆیه پەيوەست (لازِم) هەکی هێناو، مەبەست پێی پێو پەيوەستکراو (ملزوم) هەکیهێ کە بریتیه له برابوون، (وَأُطْلِقَ الظَّنُّ عَلَى الْإِعْتِقَادِ الْخَاطِئِ عَلَى الْأَكْثَرِ)، وشە (ظَنٍّ)، له زۆریه بهکارهێنانه کانی قورئاندا، مەبەست پێی حالهق زەممەو، لێرەدا مەبەست پێی بروای هەلهیه، وشە (شَيْئًا)، بهرکاره بۆ (يُغْنِي)، یانی: (شَيْئًا مِنَ الْإِغْنَاءِ) هیچ شتێک له سوود گهیانندن، مانایه کهی ئاوی لێ دێتهوه: ئەو هەقهی بریتیه له پاستیی شتەکان، وەک له خودی خوێاندا لهسەر نی و زانییشان، زانین (عِلْم) یش ئاوا پێناسه کراوه، (تَصَوُّرُ الْمَعْلُومِ عَلَى مَا هُوَ عَلَيْهِ)، وێنا کردنی زانراوه، بهو شیوهیهی خۆی لهسەر هێتی، ئنجا گومان هیچ کهلینێکی ئەو جوړە زانیه پرناکاتەو، تەنانەت ئەگەر هەندیک جار به ریکهوتیش هەق بپێکی، چونکە خاوەنەکە لهسەر بناغی بهلگه ئەو

هەقە ی نە پێکاوه، بە لکو لە سەر بناغە ی گومان و بۆچوونی کەو، پێی وابوو وایە و
واخە یالی یکردووە، بۆیە هیچ کات گومان شوینی ناسینی هەق و، پە ی پێردنی هەق
ناگریتهووە.

واتە: گومان هیچ سوودی ک ناگە یە نی بە خاوە نە کە ی لە هەق ناسیندا، بە لکو
دە بی هەق خۆ ی بناسری، بە هۆ ی بە لگە کانیەو، نە ک هەروا لە گۆ ترەو بە بی
بە لگە کە سی ک شتێ ک بلی.

مه‌سه‌له‌ی پینجه‌م:

فه‌رمان‌کردن به پشت‌کردنه که سانیک، که ږوو له به‌رنامه‌ی خوا وه‌رده‌گیرن و، جگه له ژبانی دنیا‌یان ناوې و، عه‌قل و زانستیان له‌وه زیاتر پر ناکات، چونکه خوا به هه‌موو لایه‌ک زاناتره:

خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿فَاعْرِضْ عَنْ مَّن تَوَلَّىٰ عَنْ ذِكْرِنَا وَلَوْ يُرِيدُ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۚ ذَٰلِكَ مَبْلَغُهُم مِّنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّٰ عَنْ سَبِيلِهِ ۚ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَن أَهْتَدَىٰ﴾ (۳۰)

شی‌کردنه‌وه‌ی ئه‌م دوو ټایه‌ته، له پینج بر‌گه‌دا:

۱) ﴿فَاعْرِضْ عَنْ مَّن تَوَلَّىٰ عَنْ ذِكْرِنَا﴾ (خوا اېس‌الحجر الرحيم ږوو ده‌کاته پېغهم‌به‌ری خاته‌م موحه‌مه‌ده و، فه‌رمانی پې ده‌کات ده‌فه‌رموئ): ږوو وه‌رگیره له که‌سیک، که پستی کردو‌ته یادی ئیمه (یان به‌رنامه‌ی ئیمه). پیتی (ف) ی سهر (فَاعْرِضْ)، (قاء: مُفَصِّحَةً عَمَّا قَبْلَهَا أَوْ مُتَفَرِّغَةً عَمَّا سَبَقَ)، ئه‌م فایه (مُفَصِّحَةً) یه، گه‌یه‌نهری چهنه واتی‌ه‌که، که مه‌زه‌ننه ده‌کړن له پېش نه‌وه‌دا، واته: مادام حال بهو شی‌وه‌یه و ئه‌وان واده‌کن و ئاوا نه‌سه‌لمین و که‌لله‌ږهن، تو ږوویان لی وه‌رگیره، یاخود (ف) بو (تفریع) ه، واته: بینا له‌سهر نه‌وه‌ی ږا‌بر، ږوو وه‌رگیره له که‌سیک که پستی کردو‌ته به‌رنامه‌و یادی ئیمه.

که ده‌فه‌رموئ: ﴿عَنْ ذِكْرِنَا﴾ (ډگر): پال‌دراوه‌ته لای ږاناو‌یک، که بو خوا به‌کاره‌ی‌نراوه، مه‌به‌ست پی‌ی قور‌ئانه، ده‌ش‌گون‌چې مه‌به‌ست پی‌ی له بیر‌وون و له یاد‌بوونی خوا بئ، چونکه قور‌ئانیش به (ډگر) ناو براوه: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَنَٰحْفَظُونُ﴾ (الحجر، ه‌روه‌ها یادی خوا کردنش دیسان به (ډگر)، هاتوه: ﴿أَلَا بِنَصْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ (الرعد، ۲۸) ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا﴾ (الله ذکراً کثیراً) (۴۱) (الأحزاب، (ذکر) یش، دوو واتای ه‌ن:

یه‌که‌م: به‌سهر دل‌دا هی‌ناتی ش‌تیک، چ دوا‌ی له بیر‌چوونه‌وه بئ، چ به‌بی له بیر چوونه‌وه.

دووم: بەسەر زماندا ھېنان و باسکردى ئەو شتەى باس دەكرى، واتە: باسكراو (مەڭگۈر)ەكە.

كە دەفەرمىوئ: ۋو وەرگىرە لە كەسىك كە پشتى كىرەتە بەرنامەى ئىمە، ياخود: يادى ئىمە، مەبەست ئەو نىە ئەو جۆرە كەسە ئامۇڭگارىى نەكرى و بىرى نەخرىتەو، بەلكو مەبەست ئەو نىە: وتووڭۇ دىمەدەو شەرە قىسەى لەگەلدا مەكە، ياخود: گرنگىى و بايەخى پى مەدە، با تووشى سزا بىئى، مادام ھەر بە قىست ناكات و بە ئەندازەيك كە پىويست بوو، بە ئەركى سەرشانى خۆت ھەلساوى، لەمەودوا زياتر كاتى خۆق پىو بەفېرۆ مەدەو، زياتر لەو خەفەتى پىو مەخۆ.

ئىنجا وەك جارى دىكەش باسماىنكردەو: ھەموو ئەو رېگرتانەى خواى مۆتەعال لە پىغەمبەر ﷺ كە زياتر خەفەت بخوات و، ئەو فەرمانانەى خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بە پىغەمبەر ﷺ كە وازيان لى بىئى و پشتيان تى بكات و ۋو يان لى وەرگىرئ، ستايىش و مەدحىكى گەورەى پىغەمبەرى خوايان تىدايە، چونكە ماناى واىە پىغەمبەرى خوا ﷺ ئەو نەندە بە خەم و دلسۆز و بە مشوور بوو، ئەو نەندە خۆى ماندوو كىرەو، پىويست بوو خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** زوو زوو پىى بفرمىوئ: ھىندە خەفەت مەخۆ و ھىندە نارەحەت مەبە، وازيان لى بىئە ۋو يان لى وەرگىرە.

۲- ﴿وَلَمْ يَرِدْ إِلَّا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾، كەسىك كە پشتى لە بەرنامەى يادى ئىمە كىرەو تەنبا ژيانى دنياى دەوئ، ھىچى ناوئ، جگە لە ژيانى دنيا، واتە: ۋو يان بە ۋۆزى دواىى نىە، كەسىكىش ۋو يان بە ۋۆزى دواىى نەبوو، دنياى زۆر لەلا گەورەو خۆشەوېست دەبئ و، زۆر باوەشى پىدا دەكات.

(الإِعْرَاضُ: لَقْتُ الْوَجْهِ عَنِ الشَّيْءِ: لِأَنَّهُ مُشْتَقٌّ مِنَ الْعَارِضِ وَهُوَ صَفْحَةُ الْخَدِّ)، (عَارِضُ): بىرئە لە لا ۋو مەت، ئىنجا (إِعْرَاضُ) لە ئەسلا بىرئە لە ۋو وەرگىران لە شتىك، چونكە كە لا ۋو مەت تىكرەد، ماناى واىە ۋووت تىى نىە، ئەمە مانا راستەقىنەكەيەت، بەلام لىرەدا مانا مەجازىيەكەى مەبەستەو، ۋو لىوەرگىران

خوازاوه ته‌وه بو وازه‌ینان له شه‌ره قسه له‌گه‌ل کردن، یاخود: وازه‌ینان له گرنگی و بایه‌خ پیدان و خه‌م لیخواردن.

وشه‌ی (تَوَلَّی)ش، مانایه‌که‌ی: پشت‌تیکردن و واز لی هینانه، به‌لام لی‌ره‌دا خوازاوه ته‌وه بو گوئی لینه‌گرتن له په‌یامی خوا، گرنگی نه‌دان به په‌یامی خوا، واته: پشت‌تیکردنه‌که مه‌به‌ست پئی گوئی لی نه‌گرتن و گرنگی پئی نه‌دان و بایه‌خ پئی نه‌دانه.

(۳) - ﴿ذَٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ﴾، (خوا ده‌فه‌رموئ): ئا ئه‌وه ئه‌ندازه‌ی ئه‌وانه له زانیاریدا، واته: ههر ئه‌وه‌نده‌یان زانیاری هه‌یه، به‌س ئه‌وه‌نده‌یان عه‌قل پئی ده‌شکێ، (مَبْلَغ)، چ به مانای ئه‌ندازه‌ی، چ به مانای کو‌تایی بێ، (أَي: هَٰذَا مِقْدَارُ وَنْهَائِهِ عِلْمِهِمْ)، ئه‌وه ئه‌ندازه‌و کو‌تایی زانیاری ئه‌وانه، زانیارییان ته‌نیا تاكو ئه‌وئ ده‌پوات، هه‌تا ژیا‌نی دنیا ده‌پواو له‌وه به‌ولاوه‌ بر ناکات.

(۴) - ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾، به‌ دلنیا‌یی په‌روه‌ردگارت خو‌ی زان‌اتره به‌ که‌سیک که له‌ پئی وی لایداوه‌و سه‌رگه‌ردان بووه.

(۵) - ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَى﴾، هه‌روه‌ها ته‌نیا خو‌ی زان‌اتره به‌ که‌سیک که پئی راستی گرتوه‌و راسته‌ پئی بووه.

لی‌ره‌دا که ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَى﴾، ئه‌مه پاساو هینانه‌وه‌یه بو‌ رسته‌ی پێ‌شوو و دل‌دانه‌وه‌یه بو‌ پێ‌غه‌مبه‌ر ﷺ، ده‌فه‌رموئ: په‌روه‌ردگارت زان‌اتره به‌ که‌سیک که له‌ پئی وی لایداوه، ئنجا که په‌روه‌ردگارت پێ‌یان زان‌اتره، که‌واته: ئه‌ویش به‌سه‌ریان پاده‌گات و مشووریان ده‌خوات بو‌ لی‌برسینه‌وه‌و سزا، که ئه‌مه هه‌ره‌شه‌یه‌کی پێ‌چراوه‌یه بو‌ بێ‌روایه‌کان، هه‌روه‌ها که ده‌فه‌رموئ: ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَى﴾، ئه‌مه‌ش دیسان گه‌فت و به‌لێن و مو‌ژده‌یه بو‌ به‌رواداران، که خوا پێ‌یان زان‌اتره‌و، خو‌شی پادا‌شتی که‌سیک ده‌داته‌وه که پئی راستی گرتوه.

مه‌سه‌له‌ی شه‌شه‌م و کۆتایی:

راگه‌یاندنی ئه‌و راستیه‌ی که خوا **بِئَرْضِ الْبَجَرِ** خاوه‌نی ئاسمانه‌کان و زه‌وی (گه‌ردوون) ه، تا‌کو سزای خراپه‌کاران و پاداشتی چاکه‌کاران بداته‌وه، ئه‌و چاکه‌کارانه‌ی خۆیان له‌ هه‌رچی گونا‌هی زل و ناقۆ‌لایه ده‌پاریزن، جگه‌ له‌ گونا‌هی گچکه، نابێ هیچ که‌شیش خۆپه‌سندی بکات، چونکه‌ خوا پێیان زاناتره، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای دروستکردنیانه‌وه له‌ زه‌ویداو، له‌و کاته‌شدا که له‌نیو سکی دایکیشیاندا بوون وه‌ک کۆرپه‌له:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَسْتَوْا بِمَا عَمِلُوْا وَيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا بِالْحَسَنٰی ۝۳۱ الَّذِيْنَ يَجْتَنِبُوْنَ كَثِيْرًا مِّنَ الْاَثْمِ وَالْفَوْحِشِ اِلَّا اَلَمَّ اِنَّ رَبَّكَ وَسِيْعُ الْمَعْفِرَةِ ۚ هُوَ اَعْلَمُ بِكُمْ اِذَا اَنْشَاَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ وَاِذَا اَنْتُمْ اَجْنَةٌ فِیْ بُطُوْنِ اُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوْا اَنْفُسَكُمْ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اَتَقٰی ۝۳۲﴾

شیکردنه‌وی ئهم دوو ئایه‌ته، له‌ یازده‌ برگه‌دا:

۱- ﴿وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ﴾، هه‌رچی له‌ ئاسمانه‌کان و له‌ زه‌ویدا هه‌یه، هی خوایه.

ئهمه‌ هه‌والدانه‌ به‌ خاوه‌نداریتی‌ی خوا بۆ بوون، به‌سه‌رو خواریه‌وه، به‌لام ئایا بۆچی خوا **بِئَرْضِ الْبَجَرِ** ئه‌و هه‌واله‌مان پێ دده‌ات، که خۆی خاوه‌نداریتی‌ی هه‌رچی له‌ ئاسمانه‌کان و هه‌رچی له‌ زه‌ویدایه، ده‌کات؟

۲- ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَسْتَوْا بِمَا عَمِلُوْا﴾، تا‌کو ئه‌وانه‌ی خراپه‌یان کردوه، به‌پێی ئه‌وه‌ی کردووایانه‌ سزایان بدات.

۳- ﴿وَيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا بِالْحَسَنٰی﴾، ئه‌وانه‌ش که چاکه‌یان کردوه، به‌ پێی چاکه‌که‌یان پاداشتی هه‌ره‌ چاکیان بداته‌وه، (الْحَسَنٰی)، (مُؤَنَّث)، (الْاَحْسَن)، واته: پاداشتی

هه‌ره چاک، (الْحُسْنَى) سیفه‌تی وه‌صفه‌کراوێکی قرتێنراوه، یانی: (بِالسَّمُوءَةِ الْحُسْنَى)، به‌پاداشتی هه‌ره چاک.

که ده‌فه‌رموئ: ﴿لِجَزَى الَّذِينَ اسْتَوْا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزَى الَّذِينَ احْسَنُوا بِالْحُسْنَى﴾ (ج) ی سهر: ﴿لِجَزَى الَّذِينَ اسْتَوْا بِمَا عَمِلُوا﴾، تاكو سزای ئه‌وانه‌ی که خراپه‌یان کردوه، به‌پێی کرده‌وه‌که‌یان بداته‌وه، یان لامی هوکار (لام تَغْلِيل) ه، واته: له‌به‌ر ئه‌و هوکاره‌ خوا خاوه‌ندارێتی ئاسمانه‌کان و زه‌وی کردوه.

یاخود: لامی سهره‌نجام (لام الْعَاقِبَةِ) یه، واته: خوا خاوه‌ندارێتی ئاسمانه‌کان و زه‌وی و هه‌رچی تێیاندا هه‌یه، ده‌کات، تاكو سهره‌نجام سزاو پاداشت به‌سهر خراپه‌کاران و چاکه‌کاراندا به‌سه‌پێن.

ده‌شگونجی (وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ)، په‌یوه‌ست بێته‌وه به‌ (أَعْلَمَ) که، له‌ئایه‌تی پیشوودا هاته‌وه: ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ صَلَّى سَبِيلَهُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَى﴾ (۲۰)، خوا زاناره‌ به‌که‌سیک که له‌پێی وی لایداوه، زانانریشه‌ به‌که‌سیک که پێی راستی گرتوه، هه‌رچی له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه، خوێ خاوه‌نیه‌تی و خاوه‌ندارێتی ده‌کات، تاكو ئه‌وانه‌ی خراپه‌یان کردوه به‌پێی کرده‌وه‌که‌یان سزایان بدات و، ئه‌وانه‌ش که چاکه‌یان کردوه پاداشتی هه‌ره‌ باشیان بداته‌وه.

ئجا خوا **سَمِيعُ الْعَمَلِ** پێناسه‌ی ئه‌وانه‌ ده‌کات که به‌پاداشتی هه‌ره‌ چاک، پاداشتیان ده‌داته‌وه‌و ده‌فه‌رموئ:

(٤) ﴿الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّغَمَ﴾، ئه‌وانه‌ی خوێان دوورده‌گرن له‌ گوناوه‌ گه‌وره‌کان و (له‌ گوناوه‌) ناڤۆلاو دزیوه‌کان، جگه‌ له‌ورده‌ گوناوه‌ **كَبِيرَ الْإِثْمِ**، خوێندراویشه‌ته‌وه: (كَبِيرَ الْإِثْمِ)، واته: گوناوه‌ی گه‌وره‌.

ئێستاش له‌ کورته‌ باسیک دا پێناسه‌ی گوناوه‌ گه‌وره‌کان و ورده‌ گوناهان ده‌که‌ین:

پېناسەيەكى كۆرتى گوناھە گەورەكان و ورده گوناح

تېمە لە پارېدووشدا لە چەند شوئېنكى دىكەى تەفسىرەدا، پېناسەى گوناھى گەورەمان كرده، ئېرەش كەمىكى لى باس دەكەينەو، مادام خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** لە چەند شوئېنكىدا ئەم تەعبىرەى هېتاه، ئەگەر لە هەموو ئەو شوئېنەشدا تېشكىكى بخەيتەو سەر، جىيى خۆيەتى:

زانايان لە بارەى گوناھانى گەورە: **كَبِيرَ الْإِثْمِ** ەو، را جىبايان هەيه:

بەلام زۆربەيان لەسەر ئەو يەكدەنگن دەلێن: (الكَبِيرَةُ: كُلُّ ذَنْبٍ عَلَيْهِ عِقَابٌ دُنْيَوِيٌّ، أَوْ وَعِيدٌ أُخْرَوِيٌّ)، گوناھى گەورە هەر گوناھىكە سزايەكى دنيایى ياخود هەپەشەيەكى قىامەتییى لەسەر هاتبى، بۆ وێنە: ئەوێ سزای دنيایى لەسەرە وەك: قەتلى، زینا، دزی و پېگري، بوختان، ئەوانە هەموويان سزای دنيایان لەسەرە، ئەوێ هەپەشەى قىامەتییى لەسەرە وەك: غەيەت كردن، بوختان كردن، (نەك هى داوێن پيسى، كە سزای هەيەو هەشتا قەمچيە، واتە: تۆمەت هەلبەستن بۆ خەلك جگە لە مەسەلەى داوێن پيسى، كە ئەو سزايەكەى ديارىكراوە) هەروەها درۆكردن لەگەل خەلك و، پەيمان شكىنى و، ئازاردانى خەلك، ئەوانە هەموويان هەپەشەى قىامەتییان لەسەرە، وەك لە تەفسىرى سوۋەت (الحجرات)دا، باسمانكرده.

﴿وَالْفَوَاحِشُ﴾ (الفَوَاحِشُ: الْفَعْلَاتُ الَّتِي يُعَذَّبُ الَّذِي فَعَلَهَا مُتَجَاوِزًا الْكَبَائِرَ، مِثْلُ الزُّنَى، وَالسَّرِقَةِ وَقَتْلِ الْغِيلَةِ)، (فَوَاحِشٌ)، كۆى (فاحشة) يە، برىتيە لەو كردهوانەى ئەنجامدانەكەى برىتيە لە تېپەراندن لە گوناھە گەورەكانىش، وەك زینا و دزی و كوشتنى پەنامەكی، ئەو قسەى يەكێك لە زانايانە

بەلام من پېم راست نیه، چونكە مەرج نیه (فَوَاحِشٌ)، لە گوناھە گەورەكان تېپەپنن، بەلكو (فَوَاحِشٌ)، جوړیكن لە گوناھە گەورەكان، كە زۆر دزیو ناشىرين

و ناقولان، له بهر چاوی خه لک، یاخود نه و گونا هانه ن که په یوه نډیان به لایه ن
جینسیه یوه هه یه، وه ک هه نډیک له زانایان گوتوویانه، یاخود گونا هه گه وره کان
و (قواش) هه ر یه کن، به لām له رووی قه باره یانه وه، به گونا هی گه وره داده نرین
و، له رووی دیمه یانه وه به دزیو ناقولا نه ژمار ده کریڼ، نه و ته عبیره شم له
ته فسیره کاند ا نه بینیه، به لām پیتم وایه و اباشه به و شیوه یه ته عبیر یان لی بکری
له و دوو جوړه، واته: (قواش) و (گبار)، هه موویان گونا هی گه وره ن، له رووی
قه باره یانه وه به گه وره داده نرین و، له رووی دیمه ن و حاله تی بینا ویانه وه به
دزیو ناشیرین داده نرین، له سونگه ی نه وه وه که هه موو گونا هیکی گه وره،
ویپرای گه وره بوونی ناقولاشه و، هه موو گونا هیکی ناقولاش، ویپرای نا قولاو دزیو
ناشیرین بوونی گه وره شه، به لām خوا **استغفر الله** هه ردوو وشه که ی به کار هی تاون.

زانایان له باره ی پیتاسه ی: (گبار) و (قواش) وه، زور قسه یان کردوه، به لām
نه وه ی گوتم، به رایه کی گونجاوی ده زانم.

إِلَّا أَلَمَّ، خو یان له هه موو گونا هه گه وره کان و، گونا هه ناقولاو دزیو هه کان
ده پاریزن، جگه له هی بچووک، نه م هه لاواردنه پیی ده گوتری: هه لاواردنی داپراو
(إِسْتِثْنَاءُ مُنْقَطِعٍ)، هه لاواردنی په یوه ست (إِسْتِثْنَاءُ مُتَّصِلٍ) نه وه یه که هه لاویردراو
(مُسْتَثْنَى) به شیک بی له لی هه لاویردراو (مُسْتَثْنَى مِنْهُ)، که لی رده ا (لَمَم) جیا یه
له گونا هی گه وره و گونا هی ناقولاو دزیو، که واته: هه لاویردراو جیا یه له لی
هه لاویردراو، بویه پیی ده گوتری: هه لاواردنیک ی داپراو، واته: خو یان له هه موو
گونا هه کان ده پاریزن، گونا هه گه وره کان و گونا هه ناقولاو ناشیرینه کان، بیجگه
له گونا هی بچووک، زور به ی هه ره زوری زانایان (لَمَم) یان به گونا هی گچکه
لیکداو ته وه، ئنجا ئیا (لَمَم) له چیه وه هاتوه؟

با سه رنجیک ی قسه ی زانایان بده یڼ: (لَمَم) ناوی چاوگه و (إِلْمَام)، چاوگه که یه تی
(أَلَمَّ يَلُمُ إِلْمَامًا)، (الْمَم): ناوی چاوگ (اسم مصدر)، ئیمه چهن د رایه کی

زانایان لەو بارەووە دێنین تاكو زیاتر تیشك بخەینە سەر چەمك و واتای وشە (لَمَمَ)، كە زانایان زۆر قەسەیان لە بارەیهووە كردووە:

۱- (الأزهری) كە یەكێكە لە زانایانی شارەزای زمان دەلێ: (الإلْمَامُ: الذُّنُو وَالْقُرْبُ، (إلْمَامُ): (كە چاوكی (لَمَمَ)ە) بریتییە لە نیزیك كەوتنەووە توخن كەوتن.

۲- (المبرّد) دەلێ: (أَنْ تُلِمَّ بِشَيْءٍ مِنْ غَيْرِ أَنْ تَرَكَبَهُ، (لَمَمَ)، ئەوێە لە شتێك نیزیك ببیەووە، بێ ئەوێ ئەنجامی بدەي.

۳- (الزجاج) دەلێ: (مَا يَعْمَلُهُ الْإِنْسَانُ الْمَرَّةَ بَعْدَ الْمَرَّةِ، وَلَا يَتَعَمَّقُ فِيهِ، (لَمَمَ): بریتییە لە گوناھەي مەزكۆ جاروبار دەيكات، بەلام پێیدا قوول نابێتەووە، لەسەری بەردەوام بێ.

۴- (الرازي) لە (مختار الصحاح) دا، دەلێ: (أَلَمَ الرَّجُلُ مِنَ اللَّمَمِ، وَهُوَ صَغَائِرُ الذُّنُوبِ، (أَلَمَ الرَّجُلُ)، پیاووە كە ئیلمامی كرد لە لەمەمەووە هاتو، ئەویش گوناھە بچوو كەكان.

۵- (الشوكاني) دەلێ: (الْجُمُورُ عَلَى أَنَّه صَغَائِرُ الذُّنُوبِ، زۆربەي زانایان لەسەر ئەوێ كە مەبەست لە (لَمَم) وردە گوناھەكانە.

۶- (ابن عاشور) دەلێ: (اللَّمَمُ: الْفَعْلُ الْحَرَامُ الَّذِي هُوَ دُونَ الْكِبَائِرِ وَالْفَوَاحِشِ فِي تَشْدِيدِ التَّحْرِيمِ، (لَمَمَ): بریتییە لەو كردەووە قەدەغەییە كە لە خوار گوناھە گەورەكان و گوناھە ناقلۆ دزیووەكانەوێ، لە ڕووی خەستیی قەدەغەبوونیدا.

۷- (وقيل: هُوَ السَّهْمُ بِالسَّيِّئَةِ، گوتراو: (لَمَمَ): بریتییە لەوێ مەزكۆ بیهوێ گوناھێ بكات، بەلام ئەيكات، واتە: بە دليدا بێ كە گوناھەكە بكات، بەلام ئەيكات و دلي خوێ لەسەر نەچەسپینێ.

۸- لە ئەبوو سەعیدی خودرییەووە گێردراوێتەووە گوتوویەتی: (اللَّمَمُ: هِيَ النَّظَرَةُ وَالْعَمَزَةُ وَالْقُبْلَةُ، خاوەنی (إعراب القرآن)^(۱) هیناویەتی، لێرە دا ئەبوو سەعیدی خودریی

چەند ئىمرونەيە كىمان لە (لَمَم) بۆ دىنىيەتە وە دەلى: بىرىتيە لە تەماشاكردنى بە ھەپامىي و چا و لى داگرتن و ماچ كردن، ئەوانە ئەو گوناھە بچووكانەن كە ئەوانەي چاكەكارن، ئەگەر خوشتيان پى لە ووردە گوناھانە نەپارىزى، خوا **سُبْحَانَكَ رَبِّكَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ** پاداشتيا بە پاداشتى ھەرە باش دەداتەو، مادام خوڤان لە گوناھە زل و ناقۆلايەكان بپارىزن.

۹- (عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ **رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا** فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: (إِلَّا اللَّمَمُ) قَالَ: هُوَ الرَّجُلُ يَلْمُ بِالْفَاحِشَةِ ثُمَّ يَتُوبُ عَنْهَا) أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۳۲۸۴ وَالْحَاكِمُ: ۳۷۵۰.

واتە: (اللمم) بىرىتيە لەوێ پياوێك چارێك گوناھىك بكات، دوايى بگەرێتەو.

ئەگەر ھەمانەوێ لەو نۆ ھەشەش شىك ھەلنجين، ئەوێە كە خوا دەفەرموێ: ئەوانەي خوڤان دەپارىزن لە گوناھە گەورەكان و گوناھە ناشيرين و ناقۆلايەكان (إِلَّا اللَّمَمُ)، كەواتە: ئەو گوناھانەي خوڤانيان بۆ لى ناپارىزن، نە گەورەن و نە زۆر ناشيرين و ناقۆلشن، ئىجا وەك ئەبوو سەعیدى خودرى **رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ** گوتوویەتی: پوانىنى ھەپام يەكێك لەوانەيە، ھەر وەھا سەرچەم ئەو شتانەي دیکە كە دەچنە ئەو بازنەيەو، گوناھى بچووکیش پێناسەيەكى باشە بۆ ئەو، خواش **سُبْحَانَكَ رَبِّكَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ** لە سووڤەتی (النساء) دا، دەفەرموێ: **إِنْ تَحْتَبُوا كَبَائِرَ مَا نَنْهَوْنَ عَنْهُ تُكْفِرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ** (۳۱)، ئەگەر خوڤان لەو گوناھە گەورانە بپارىزن، كە لىتان قەدەغە كراون، خراپەكانتان لى دەسپرنەو، كەواتە: (سَيِّئَاتُ) و (اللمم) يەك دەگرنەو (سَيِّئَاتُ)، يانی: ئەو خراپانەي وانين سزای دنيايى، يان ھەر پەشەي قىامەتيا بەسەر بى و، بە گەورە لە پرووى ئەندازەو، بە ناقۆلاو ناشيرين لە پرووى دیمەنەو، دانانن، كەواتە: لە خوار وانەو، ھەر وەك چۆن (اللمم) يش لە گوناھە گەورەو دزیوكان جيان.

۵- (إِنَّ رَبَّكَ وَسِعَ الْمَغْفِرَةَ)، بە دنيايى پەرورەدگارت لىبوردنى فراوانە، واتە: لىبوردنەكەي ھێندە فراوانە، جیي ھەموو ئەو گوناھو تاوانانەي تیدا دەبێتەو، كە خاوەنەكانيان لىيان پەشیمان دەبنەو دەستيان لى ھەلدەگرن.

(۶) - ﴿هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ﴾، خوا به ئېۋە زانائره.

(۷) - ﴿إِذْ أَنشَأَ رَبُّكَ الْأَرْضَ وَإِذْ أَنشَأَ جَنَّاتٍ فِي بَطْنٍ أَمْهَنَكُم﴾، كاتىك ئېۋەى له زەۋى دا پىڭەياندەۋە، كاتىك كه ئېۋە كۆرپەله بوون له سكى دايكتاندا، واتە: ھەر له سەرەتاۋە تاكو ئېۋ سكى دايكتان، خوا پىتان زانائىر بوۋە دواترىش، بەلام بۇچى ئەۋ دوو حاللەتەى فەرموون؟ چونكە بەر لەۋەى مروڧ بېيئە نوتفەش، خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ كاتىك كه له سېۋەى گەردىلان دا بوۋە، ئەۋ گەردىلانەى دوايى گەرد (جَزْئِيء - molcol) پىك دىنن، دوايى خانەى زىندوويان لى پىك دى، پاشان دەبن به خواردن و خۇراك و دوايى دەبن به خوڭن، دوايى دەبن به تۆۋ (مَنِي) ھى پياۋ و ئافرەت، خوا قۇناغ به قۇناغ پىتان ئاگادار بوۋە، بۇيەش وشەى (إِنشَاءى)، بەكارھىتاۋە: ﴿هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنشَأَ رَبُّكَ﴾، چونكە (إِنشَاء و تَنْشِئَة)، بريتەى له پىڭەياندن و دروستكردى شتىك پلە پلە، لەۋ كاتەۋە خوا پىتان زانا بوۋە: ﴿وَإِذْ أَنشَأَ جَنَّاتٍ فِي بَطْنٍ أَمْهَنَكُم﴾، ھەرۋەھا له كاتىكدا ئېۋە كۆرپەله بوون لەسكى دايكتاندا، خوا پىتان زانائىر شارەزاتىر بوۋە، (جَنِين)، كه كۆيەكەى (أَجْنَّة) يە: (الْوَلَدُ مَا دَامَ فِي الرَّحِمِ، وَهُوَ فَعِيلٌ مِمَّا مَفْعُولٌ)، (جَنِين) لەسەر كىشى (فَعِيل)ە، بەلام به ماناى (مَفْعُول)ە، به مندال دەگوترى ھەتا له ئېۋ مندالدى دايكىدا بى.

خوا ئەمەى بۇيە فەرموۋە تاكو ئەۋەى لەسەر بىنا بىكات، كه دەفەرموئى:

(۸) - ﴿فَلَا تُرْكُوا أَنفُسَكُمْ﴾، كەۋاتە: (بە قسەى زار) خۇتان پەسند مەكەن، پەسندىى خۇتان دەرەمەبىر، پاكىي پال مەدەنە لای خۇتان، خۇتان پى پاك و چاك نەبى.

(۹) - ﴿هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى﴾، خوا زانائره بەۋكەسەى پارىزى كردە، كەۋاتە: بە ھۆى پارىزى كردنەۋە تەزكىيە پەيدا دەبى و، بەھۆى تەزكىيەى نەفسىشەۋە پارىزى له خوا كردن پەيدا دەبى و، له راستىيدا ئەۋ دوۋانە تىكھلىكىشن، ئىنسان تاكو زياتر لەگەل خۇيدا خەرىك بى و، خۇى پاك و چاك بىكات، زياتر شايستە دەبى كه خەسلەتى تەقۋاى تىدا بىتەدى و، ھەتا زياترىش پارىزى بىكات، نەفسى پاك و چاكتر دەبى، پاك دەبىتەۋە له خراپەكان و، دەپازىتەۋە بە چاكەكان.

که دهفهرموی: ﴿هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى﴾، ئەمە پاساو هیئانەوهیە بۆ پێگرتن لە
خۆپەسند کردن. واتە: مادام خوا زاناترە بەو هی کێ پارێزی کردو؟ تەقواش
حاله تیکێ پەنانهو لە دڵ و سینە ی مروّفا، سەقامگیر دەبێ، بەلام شوێنەوارەکانی
دەردەکەون، وەک پێغەمبەر ﷺ سێ جارێ ئاماژە ی بۆ سینە ی موبارەکی کردوو
فهرمویەتی: (التَّقْوَى هَا هُنَا، التَّقْوَى هَا هُنَا، التَّقْوَى هَا هُنَا)، (أُخْرِجْهُ أَحْمَد: ۷۷۱،
ومسلم: ۲۵۶۴)، تەقوا لێرەدایە، تەقوا لێرەدایە، تەقوا لێرەدایە. واتە: ریشەو بنکی
تەقوا لە دڵ و دەروونی مروّفدایە، بەلام دوا یی شوێنەوارەکانی لەسەر جەستە ی
مروّف دەردەکەون، ئنجا هەر خوا دەزانێ چی لە دڵ و سینە ی مروّفەکاندا
هەیه، بۆیە نابێ کەس لاف ی پارێزکاربوون لێ بدات، هەروەها نابێ هیچ کەس
لاف ی ئەوه لێ بدات، کە پاک و چاکە.

كورتە باسئىك لەبارەى خوڤان خەلک بە پاک و چاک دانانەوه

سەرەتا با چەند دەقیكى سوننەت بئیننەوه، كە تیشكى زیاتر دەخەنە سەر چەمك و واتای ئەو دوو ئایەتە موبارەكەى ژمارە: (۳۱ و ۳۲)، كە باسی زانائەبوونی خوا بە پارێزكاران و، قەدەغە بوونی خوڤی پاک و چاكبوون، دەكەن:

۱- پيغەمبەر ﷺ: **إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ عَلَى ابْنِ آدَمَ حَظَّهُ مِنَ الرِّزَا أَذَرَكَ ذَلِكَ، لَا مَخَالَ: فَرَزْنَا الْعَيْنَ النَّظَرُ، وَزَنَا اللِّسَانَ الْمَنْطِقُ، وَالنَّفْسُ تَتَمَنَّى وَتَشْتَهِي، وَالْفَرْجُ يُصَدِّقُ ذَلِكَ أَوْ يَكْذِبُهُ** (أخرجه أحمد: ۸۹۱۹، والبخاري: ۶۲۳۸، ومسلم: ۲۶۵۷، وأبو داود: ۲۱۵۲).

واتە: بئىگومان خوا پشك و بەشى خوڤى لە زینا لەسەر پۆلەى ئادەم نووسیوه، هیچ چارى نیه، تووشى پشك و بەشئىك دەبێ: زینای چاو بریتیه لە پوانینی (پوانینی حەرام)و، زینای زمان بریتیه لە قسەکردن (قسەکردنی حەرام)، ئەفسیش ئەوه دەخوازێ و ئارەزووی دەكات، داوئیش ئەوه بەپراست دەگێرێ، یاخود بە درۆی دەگێرێ.

كەواتە: پوانینی حەرام، هەروەها قسەکردنی حەرام، (هەروەها خەلۆهتی حەرام، واتە: بە تەنیاو لە شوێنى چۆلدا، ئافرەتێك و پیاویكى نامەحەرم پێكەوه بوون)^(۱)، ئەوانە هەموویان پێشەكیی و زەمینە خوڤشكەرن بۆ زینا.

ئەنجا كە پيغەمبەر ﷺ دەفەرموێ: خوا لەسەر پۆلەى ئادەم پشك و بەشى خوڤى لە زینا هەر بۆ نووسیوه، واتە: ئەمانە دەبنە پێشەكیی و زەمینە خوڤشكەر بۆ زینا، ئەگەرنا بەدلتیایی ئەوانە بە زینا دانانرێن، بەلام لەبەر ئەوهی بە زۆری ئەوانەى زینا دەكەن، لە پوانینی حەرامەوه، پاشان لە قسەکردنی

(۱) وهك له دهقى دىكهى سوننەت دا هاتوه: **(لَا يَخْلُونُ أَحَدُكُمْ بِأَمْرَةٍ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ تَالِيَهُمَا)** أخرجه أحمد: ۱۴۶۹۲، تعليق شعيب الأرناؤوط: صحيح رجاله ثقات رجال الشيخين.

حه پامه وه، دواپی له جیژوان دانانی هه پامه وه له پیگه یشتنی هه پامه وه، له تیکه لئی هه پامه وه، تووشی ده بن، بویه وایفه رمووه.

۲- ده قیکی دیکه ش له باره ی له مه مه وه دینین: {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾، قَالَ: هُوَ الرَّجُلُ يُلِمُّ بِالْقَاحِشَةِ، ثُمَّ يَتُوبُ مِنْهَا، وَقَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ تَغْفِيرَ اللَّهِ لَهُمْ تَغْفِيرُ جَمًّا، وَأَيُّ عَبْدٍ لَكَ لَا أَلْمَا} (أخرجه الترمذي: ۳۲۸۴، وقال: حسن صحيح غريب، والحاكم: ۳۷۵۰، وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ، والبيهقي في شعب الإيمان: ۲۰۵۳۵، وَصَحَّحَهُ الألباني في «صحيح الترمذي»: ۲۶۱۷).

واته: عهبدو لای کوری عه بیاس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، ده لئ: له باره ی فره مایشتی خواوه که ده فره موئ: ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾، بریتیه له پیاویک که جاریک گوناهیک ده کات، به لام دواپی لئی په شیمان ده بیته وه ده گه رپته وه.

به لام پیوسته نه وه بزانی که ده لئ: دواپی پیغه مبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا فره مووی: {إِنْ تَغْفِرِ اللَّهُمَّ تَغْفِرْ جَمًّا، وَأَيُّ عَبْدٍ لَكَ مَا أَلْمَا}، نه ی خوایه! نه گه ر تو لئ بیووری، به گشتی لئ ده بووری {واته: لیوردنی تو زور گه وره یه (جم)، یانی: گه وره و فراوان} و چ بهنده یه کی تو هه یه، تووشی له مه نه بووی، واته: تووشی گوناهیکی بچووک نه بوو بئ، تووشی هه له نگوتن و ساهمه بردنیک و لادانیک، یان خه تهره یه کی خراپ به سهر دلدا هاتن، نه بووی.

به لام نه م شیعره هی پیغه مبه ری خوا نه وه خو ی نه یفه رمووه، به لکو شیعی (أمية بن أبي صلت) ه، وهک (لِسَانُ الْعَرَبِ)، له بیژه ی (لمم) دا هیناویه تی، که واته: پیغه مبه ری خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا جاری واش هه بووه، شیعی شاعیریکی هیناوه ته وه، نه گه ر مانایه که ی پئ راست بوو بئ، هه روک له مه قامیک دیکه دا شیعیکی له بیدی کوری په بیعه ی هیناوه:

{عَنِ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنَّ أَصْدَقَ بَيْتٍ قَالَهُ شَاعِرٌ: أَلَا كُلُّ شَيْءٍ مَا خَلَا اللَّهَ بَاطِلٌ} (أخرجه أحمد: ۱۰۰۷۶، والبخاري: ۳۶۲۸، ومسلم: ۲۲۵۶،

وابن ماجه: ۳۷۵۷)، واتە: ئەبوو ھورەيرە ر.ھ. دەگىتتەو، پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموۋەتتى: ئەو راسىتىن قسەيە شاعىرىك گوتىتتى: ئاگاداربىن! ھەموو شتىك جگە لە خوا پوۋچەو بۆشە....

۳- [عَنْ زَيْنَبِ بِنْتِ أَبِي سَلَمَةَ ر.ھ.، أَنَّهَا سَمِعَتْ بَرَّةَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تُرْكُوا أَنْفُسَكُمْ، اللَّهُ أَعْلَمُ بِأَهْلِ الْبَيْتِ مِنْكُمْ، سَمَوْهَا زَيْنَبُ»، (أخرجه مسلم: ۱۶۸۸، وأبو داود: ۴۹۵۳)،

لە زەينەبى كچى ئەبى سەلەمەو ھىناۋيانە {زەينەبى كچى ئەبى سەلەمە ر.ھ.، كچى ئوممو سەلەمەشە كە ھاوسەرى بەرىزى پىغەمبەر ﷺ بوو، بەلەم دواى كۆچى دواى ئەبوو سەلەمە شوۋى كىرەتتەو بە پىغەمبەر ﷺ گىراۋىەتەو كە ناۋى لىنراۋە: (بىرە) {يانى: چاك، چاكەكار}، پىغەمبەرى خواش ﷺ فەرموۋەتتى: خۇتان پەسەند مەكەن و خۇتان پى چاك نەبى، خوا دەزاننى لە ئىو كى چاكەكارە، ناۋى لى بىنن زەينەب، بچووك بووۋ پىغەمبەرى خوا ﷺ ناۋەكەى لى گۆپىو لە (بىرە) ھو بۆ زەينەب.

۴- دەقى چوارەم كە لەو بارەو دەيىنن: [عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، حِينَ مَاتَ عُثْمَانُ بْنُ مَطْعُونٍ فِي بَيْتِهَا، وَدَخَلَ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَتْ أُمُّ عَطِيَّةَ: رَحِمَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ أبا السَّائِبِ «كُنِيَ عُثْمَانُ بْنُ مَطْعُونٍ» فَشَهِدَتِي عَلَيْكَ، لَقَدْ أَكْرَمَكَ اللَّهُ، فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: وَمَا يُدْرِيكَ أَنَّ اللَّهَ أَكْرَمُهُ؟ فَقَالَتْ: إِذَا لَمْ يُكْرِمَهُ اللَّهُ فَمَنْ يُكْرِمُهُ اللَّهُ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَمَّا هُوَ فَقَدْ جَاءَهُ الْيَقِينُ، وَإِنِّي لَأَرْجُو لَهُ الْخَيْرَ، وَإِنِّي وَاللَّهِ مَا أَذْرِي وَأَنَا رَسُولُ اللَّهِ، مَا يَفْعَلُ بِي! قَالَتْ أُمُّ عَطِيَّةَ: فَلَا أُرِي أَحَدًا بَعْدَ مَا سَمِعْتُ هَذَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ]. (أخرجه أحمد: ۲۷۴۹۷، والبخاري: ۱۱۸۶).

واتە: ئوممو ەتتە (خوا لىى ىازى بى) دەللى: كاتتىك عوسمانى كورى مەزعوون {كە يەككىك بوو لە ھاۋەلانى بە ىرىزى پىغەمبەر ﷺ و زۆر پىياۋىكى خوا پەرست و دنيا بە كەمگىر بوو} لە مالىكەى ئەودا {لە مالى ئوممو ەتتەدا} كۆچى دواى كىرەتتەو، پىغەمبەرى خوا ﷺ لە ئوممو ەتتە ۋە ژوور كەوت {كە

جەنازە کەشی لەوێ بوو) ئوممو عەتییە گوێ: خوا بەزەیی پێتدا بێ، ئەو ئەبە سائیب، {ئەبە سائیب کونییە عوسمانی کورێ مەزعوونە، کورێکی هەبوو ناوی سائیب بوو} من شایەدییەت بوو دەدەم کە خوا پێزی لیگرتوو، پێغەمبەر ﷺ بە ئوممو عەتییە فەرموو: چووزانی خوا پێزی لیگرتو؟ ئەویش گوێ: ئەگەر خوا پێز لەو نەگرت، ئایا پێز لە کێ دەگرت، (دیارە زۆر بە ئینسانی باشی هاتۆتە بەرچاو، هەرواش بوو)، پێغەمبەری خواش ﷺ فەرمووی: ئەو مردنی بوو هات و من خێرو چاکە ی بوو ئەو پێدەخوازم، بەلام سویند بە خوا من کە پێغەمبەری خوا، نازانم چیم لێ دەکرت؟ ئوممو عەتییە گوێ: دواي ئەوێ ئەوێم لە پێغەمبەری خوا بیست، لەمەودوا هەرگیز هیچ کەس تەزکیە ناکەم {بەو شیوەیە کە مەدحێکی بکەم، بە نەسبەت لای خواوە، لەبەر ئەوەی پەنانه}.

هەلبەتە پێغەمبەری خوا ﷺ دەرسێکی باشی داوەتە مسوڵمانان، لە پێزی پەرخەنەگرتنێوە لە ئوممو عەتییە، کە هەر لە خۆرا وەک وەکیلی خوا، قسە نەکەن، چونکە بە نەسبەت لای خۆی پەروەردگارووە دەتوانی بڵێ: گومانە کەم وایەو ئومیدم وایە، بەلام بڵێ: شایەدیی دەدەم تۆ خوا پێزی لیگرتوو، ئەو پێویستی بەو دەکات مەرۆف پەنەیان و نادیار (غیب) بزانی، بەدلتیاییش هیچ کەس غیب نازانی، بۆیە زانایان وەک ئەدەبێکی بەرزێ ئیسلامیان دانائووە کە مەرۆف دەبێ خۆی بپارێزێ، لە بە چاک دانانی خەڵک و خۆ بە چاک دانان، بوو بە چاک دانانی خەڵک و مەدح کردنیان بە نەسبەت لای خواوە **سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ**، دەتوانی بڵێ: پێم وایە بەو شیوەیە، بەلام من بە پاک و چاکی دانانیم، وەک تەعبیریەک بە عەرەبی دەڵێ: (أَحْسَبُهُ كَذْلِكُ، وَلَا أَرَى عَلَى اللَّهِ أَحَدًا)، کە هەر پەنگە لەو تەعبیرێ ئوممو عەتییە وەریانگرتبێ: (فَلَا أَرَى أَحَدًا بَعْدَ مَا سَمِعْتُ هَذَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ).

ئەجە بۆ بە پاک و چاک دانانی خەڵک بە نەسبەت لای خواوە نا، بە نەسبەت قیامەتەو، بەلکو بە نەسبەت ژیانی دنیاو، چەند حالەتێک لەو بنەمایە هەلاوێردراون:

۱- بە پاک و چاک دانانی شایه‌دان، که‌سیک شایه‌دی بی‌دات له‌ باره‌ی شتی‌که‌وه، دروسته‌یه‌کتیکی دیکه‌ له‌ باره‌یه‌وه بلتی: ئاگادارم که‌ مروفتیکی راستگۆیه‌وه ئه‌مینه‌وه...هتد، چونکه‌ پتویست به‌وه ده‌کات، بناسری: ئایا ئه‌وه که‌سه به‌ که‌لکی شایه‌دی دی و شایه‌دی لی وه‌رده‌گیری، یان نا؟

۲- هه‌روه‌ها گێره‌وه (راوی)ه‌کان، که‌ فه‌رمایشته‌کانی پی‌غه‌مبه‌ریان ﷺ نه‌قل کردوون، بۆیه‌ش زانیان باسیان کردوون و، زانستیکی تایبه‌تیان داناه‌وه به‌ ناوی (علم الجرح والتعديل) زانیاری بریندارکردن و به‌ چاک دانان، دروسته‌ بگوتری: فلانکه‌س مروفتیکی راستگۆیه‌ ئاواو ئاوايه، به‌لام جار جار شتی له‌ بیر چووه، ئنجا به‌پیی وه‌سفی راوییه‌کانیش، ده‌قه‌کانی سوننه‌ت له‌ رووی پریوايه‌ته‌وه، پله‌یان بۆ دانراوه، ئایا ئه‌وه ده‌قه به‌ موته‌واتیر دانراوه، ئه‌گه‌ر گێره‌وه‌کان زۆر بووبن و هه‌موویان راستگۆو متمانه‌ پی‌ کراو بووبن، یاخود به‌ راست (صحیح) داده‌نری، یان به‌ چاک (حسن) داده‌نری، یان به‌ بی‌هێز (ضعیف) داده‌نری، یان به‌هه‌لبه‌ستراو (موضوع) داده‌نری؟ به‌پیی سرووشتی ده‌قه‌که‌و نیه‌وه‌پۆکی و شیه‌وه‌ی گێره‌وه‌کانی ده‌قه‌کانی سوننه‌ت، پله‌ به‌ندییان بۆ داده‌نری.

۳- هه‌روه‌ها حاله‌تییکی دیکه، بریتیه‌ له‌ ته‌زکیه‌ کردنی بابای فه‌رمانده‌ یاخود پی‌شه‌واو هوکمران، بۆ هه‌ندیک له‌ وانیه‌ی به‌ ده‌وریه‌وه‌ن و کاربه‌ده‌ستان، بۆی هه‌یه بلتی: فلانکه‌س به‌ که‌لکی فلان کاره‌ دی و، فیسارکه‌س که‌سیکی وایه، تاکو خه‌لک متمانه‌ی پی‌ بکه‌ن و کاره‌که‌ی بۆ پڕواو وه‌ک خۆی بیناسن.

۴- هه‌روه‌ها کاتی‌ک چه‌سپاندنی هه‌قی‌ک، یاخود لابردنی ناهه‌قی‌ک و سته‌می‌ک، په‌کی له‌سه‌ر ئه‌وه که‌وت، دروسته‌ مروفت قسه‌ی خۆی بکات و بلتی: ئه‌وه شته‌ وایه یان وانیه، ئه‌وه که‌سه چاکه‌ یان خراپه، دروسته‌ بۆ ئه‌وه مه‌به‌سته‌ش هه‌م به‌ باری چاکه‌دا باس بکری، هه‌م به‌ باری خراپه‌وه که‌م و کوپیه‌کانیدا باس بکری، بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لک وه‌ک خۆی بیناسی.

ئەم چەند حالەتە ھەلاویژدراون لە بنەمای: بە چاک دانان، یان زەم کردنی خەڵک، ئەگەرنا بە گشتیی دەبێ مەرۆفی خۆی بپاریژێ لە مەدح کردن و پێدا ھەلگوتنی خەڵک، یان زەمکردن و شکاندنیان، مەگەر بەرژووەندییەکی شەریعی پەکی لەسەر ئەو ھەوتبێ، یان باسکردنی مافیکی خۆی کە پێویست بێ لەو مەقامەدا بخریتەروو.

لێرەدا کۆتایی بەم دەرسەمان، دینین، خوا بە لوتف و کەرەمی خۆی وامان لێ بکات کە بە کردووە خۆمان پاک و چاک بکەین، بەلام بە قسە خۆپەسند نەبین و خۆمان پەسند نەکەین، خوا بە لوتف و کەرەمی خۆی وامان لێ بکات، لەلای خوا چاک بین و لەلای خەڵک چاک بین، بەلام لە لای خۆمان و لە دەروونی خۆماندا، خۆمان پێ خراپ و گوناھبار بێ، تاكو ئەو ھەوتبێتە ھاندەرمان بۆ زیاتر خۆ پاک و چاککردن و، باشتر لە خواوە نیزیک کەوتن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی سییه م

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە سی (٣٠) ئایەتی کۆتایی سوورەتی (النجم)، پێک دێ، ئایەتەکانی: (٣١ - ٦٢)، کە تەوهری سەرەکیان باسی جوړه کەسیکی تاییه‌ته، یان کەسیکی دیاریکراو، کە پشتی کردۆته‌ خواو به‌نامه‌کە و، دواي به‌خشیینی کەم، وازیه‌ئاه‌و وه‌ستاوه‌! خواي دادگه‌ریش سەرزه‌نشتی ده‌کات و، به‌ سەر کۆنه‌ کردنه‌وه‌ ده‌فه‌رموئ: ئایا ئەو کەسه‌ نادیار ده‌زانئ؟ یان ئایا به‌و راستییانه‌ هه‌والئ پئ نه‌دراوه‌، کە له‌ لایه‌په‌کانی مووسا و ئیبراهیم (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دان؟ کە سەرجه‌م دوازه‌ راستیین و بریتین له‌:

١- کەس گوناھی کەس هه‌لناگرئ.

٢- مروؤف جگه‌ له‌ کۆششی خوئ، خاوه‌نی هیچ شتیک نه‌، واته‌: وه‌ک ماف و خاوه‌نداریتیی ته‌نیا خاوه‌نی به‌ره‌م و کۆششی خوێه‌تی.

٣- مروؤف کۆشه‌کە‌ی ده‌بینیته‌وه‌، واته‌: به‌ره‌مه‌کە‌ی ده‌بینیته‌وه‌، چاک، یان خراپ، بئ.

٤- مروؤف پاداشتی هه‌ره‌ ته‌واوی ده‌دریته‌وه‌، ئه‌گه‌ر چاکه‌ی کردبئ.

٥- کۆتایی کاره‌کان بۆ لای خوايه **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**.

٦- خوا مروؤفی پێگه‌نانه‌وه‌و گریانده‌، واته‌: خوا هه‌ردووک سیفه‌تی پێکه‌نین و گریانئ له‌ مروؤفا داناون و تاییه‌تیشن به‌ مروؤفه‌وه‌.

٧- ته‌نیا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ده‌ژیه‌نئ و ده‌مرئئ.

٨- به‌س خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** نێرو مئ، جووت، دروست ده‌کات.

٩- ته‌نیاخواش **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** جارێکی دیکه‌ دروستیان ده‌کاته‌وه‌، واته‌: دواي مردنیان، ژانیان بۆ ده‌گپێته‌وه‌.

١٠- ته نیا خوا خه لک ده ولهمه ندو خاوه ندار ده کات، واته: که سیک خوا بیه وئ ده ولهمه نندی ده کات و، دهیکاته خاوه نی که ل و پهل و شمهک و سهروهت و سامان.

١١- خوا خوی خاوه ن و سه رپه رشتیاری ئه ستیره ی که لاویژه (شعری) به عه رهبی.

١٢- ههروه ها خوا هه ر کام له که له کانی عادو ئه موودو که لی نوح و که لی لووطی سزا داو ن.

ئهمانه ئه و دوازه راستیه ن، که له لاپه ره کانی مووسا و ئیبراهیمیشدا هاتوون و، مه رج نیه ته نیا ئه و دوازه راستیه شیان تیدا هاتبن، وهک دواپی باسی ده که ی ن.

له کوتاییشدا خوا به پرسیار کردنی نکوولیلێکه رانه وه پرو ده کاته مروڤ، که به کام له چاکه کانی خوا، له باره ی کام له چاکه کانی خواوه، مشتومر ده که ی و نایسه مێنی؟ دواپیش خوا **اسمکذا الحمن الرحیم** پایده که یه نی که ئه م قورئانه، یان پیغه مبه ریش **هه ر** له شیوه ی وریا که ره وه کانی پیشوویه، واته: عاده تی خوا وابووه که وریا که ره وه و ترسینه ر بو مروڤه کان بنیتر، له دوو تووپی په یامه کانیداو، له ری پی پیغه مبه ره کانیه وه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ئنجا باسی نیزیک که وته وه ی قیامهت ده کات و، به نکوولیلێکردنه وه ده پرسن: ئایا ئه م قسه یه تان پی سهیره و پیده که نن و ناگرین، له حالیکدا که بیئاگان؟! دواچار پییان ده فهرموئ: کړنووش بو خوا بهرن و بیه رستن، ئه گه ر ده تانه وئ له و نه هامه تییه ی له پروژی دواپیدا چاوه پیتان ده کات، ده ربازبن.

ههروههها که بهس ئهو (خوا) دهمرينئ و دهژيه نئ ^(۴۱) ههروههها (ئهو) جووتئ
 نئرو مئى دروستکردوون ^(۴۲) له نوتفهيهک کاتئک دهژئيرئ (بؤ نئو مندالدان)
^(۴۳) ههروههها که ئهو (خوا) دروستکردنهوئى کوئايى لهسهره، ههروههها که
 تهنيا ئهو خه لئکى دهولهمه ندرکدوهو خواهندارکردوه ^(۴۴) ههروههها که تهنيا ئهو
 (خوا) پهروهردگارى (ئهستيرهئ) گهلاوئژه ^(۴۵) ههروههها که ئهو (خوا) گهلى
 عادى بهکهمى فهوتاند ^(۴۶) وئيراي گهلى ئهموود، ئنجا هيچئ لئ نههئشتئ
^(۴۷) گهلى نووحئشى بهر لهوه (فهوتاند) به دئنيائى ئهوان ستهمکارترو،
 ياخيئريش بوون (له گهلانئ پئشوويان) ^(۴۸) (ئاوهدانئيه) هه لگئراوه که شئ (پاش
 بهرزکردنهوه) بهردايهوه خوار ^(۴۹) ئيدى دايپوئشى ئهوهئى دايپوئشى (له بهرده
 پئ بهردبارانکراوه کان) ^(۵۰) ئنجا ئايا له بارهئى کام له چاکه کاني پهروهردگارتهوه
 له دوودئئى داي؟ ^(۵۱) ئه مه ترسئنهرو ورياکه رهويه که له (جوئرى) ترسئنهرو
 هؤشيارکه رهوه پئشووه کان ^(۵۲) (قيامهئى) نيزيک وه نيزيک کهوت ^(۵۳) بيئجه له
 خوا هيچ لابهرو دوورخه رهويه کى نيه ^(۵۴) ئايا سهرتان له م قسهيه سوږده مئئئ
 (ئهى بيئروايه کان؟) ^(۵۵) ههروههها پئده که نن و ناگريئ؟ ^(۵۶) له حالئکدا که
 خافلاو بئ ئاگان؟ ^(۵۷) دهجا (ئه گهر به تهماي سهرفرازيين) کړنووش بؤ خوا
 بهرن و بيپه رستن ^(۵۸) .{

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندێ له وشه‌کان

(وَكَذَّبَ): دوا‌یی چه‌قی (الْكُذْبَةُ: صِلَابَةٌ تَكُونُ فِي الْأَرْضِ، يَقَالُ: حَقَرَ فَأَكْذَى، وَصَلَ إِلَى الْكُذْبَةِ، وَاسْتَعْبَرَ ذَلِكَ لِلطَّالِبِ الْمُخْفِقِ وَالْمُعْطَى الْمُقِلَّ)، (كُذْبَةُ): به‌ شو‌ینێکی چه‌قهن، یاخود به‌ردێک، شاخێک، ده‌گوتری له‌ زه‌ویداو به‌ زه‌حمه‌ت هه‌لده‌قه‌نری، ده‌گوتری: (حَقَرَ فَأَكْذَى)، زه‌وی هه‌لقه‌ند، دوا‌یی گه‌یشه‌ چه‌قهن (كُذْبَةُ)، واته‌: زه‌ویه‌کی ره‌قه‌نی زۆر سه‌خت، یاخود: پارچه‌ شاخێک، به‌ردێک، نه‌مه‌ خوا‌زراوه‌ته‌وه‌ بۆ که‌سیک که‌ به‌ دوا‌ی شتێکدا ده‌چی، به‌لام سه‌ره‌که‌وتوو نابێ، هه‌روه‌ها بۆ که‌سیک که‌ ده‌به‌خشی، به‌لام دوا‌یی ده‌ست ده‌گریته‌وه‌، یاخود که‌م ده‌به‌خشی.

(صُحُفٍ): (جَمْعُ صَحِيفَةٍ: الْمَبْسُوطُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ، مَا يُكْتَبُ عَلَيْهَا، وَالْجَمْعُ صُحُفٌ، وَصَحَائِفٌ)، (صُحُفٌ) و (صَحَائِفٌ) کو‌ی (صَحِيفَةٌ)، نه‌ویش هه‌ر شتێکه‌ پا‌خرا بێ، پا‌ن کرابێ، به‌لام لی‌رده‌دا مه‌به‌ست پێی نه‌ویه‌ که‌ له‌سه‌ری ده‌نووسری، به‌ کوردیی ده‌گوتری: په‌ر، لا‌په‌ر، په‌راو، ده‌فته‌ر.

(وَفَى): (أَيُّ أَوْفَى: تَمَّ الْعَهْدُ، وَفَى: بَذَلَ الْمُجْهُودَ فِي جَمِيعِ مَا طُلِبَ بِهِ)، (وَفَى): په‌یما‌نه‌که‌ی برده‌ سه‌ر، یاخود کاره‌که‌ی به‌ ته‌وا‌ویی نه‌ه‌جامدا، ده‌گوتری: (وَفَى)، هه‌رچی لی‌ی داوا‌کراوه‌، توانای خو‌ی تیدا به‌کاره‌ینا.

(وَازَرَهُ): (أَيُّ نَفْسٍ وَازَرَهُ، نَهَفَسِيكِي گونا‌ها‌کار (نَفْسٌ أَهْمَةٌ، لَأَنَّ الْإِثْمَ حِمْلٌ ثَقِيلٌ)، له‌به‌ر نه‌وه‌ی گونا‌ه‌ باریکی گرانه‌، کو‌لێکی قورسه‌ بۆ خا‌وه‌نه‌که‌ی.

(سَعَى): (السَّعْيُ: الْمَشْيُ السَّرِيعُ، وَهُوَ دُونَ الْعَدْوِ، وَيُسْتَعْمَلُ لِلْجِدِّ فِي الْأَمْرِ خَيْرًا كَانَهُ، أَوْ شَرًّا)، (سَعَى): رۆشتنێکی خێرا به‌لام نه‌گاته‌ نه‌ندازه‌ی پا‌کردن و غا‌ردان، به‌کاریش ده‌هێنری بۆ سو‌وربوون له‌سه‌ر کاریک، چاک بێ، یا‌ن خراپ.

(الْحَزَاءَ الْأَوْفَى): (الْحَزَاءَ الْأَكْمَلُ)، پاداشتی هه ره چاک، (الْوَفَى: الَّذِي بَلَغَ التَّمَامَ)، (وَفَى) ئه وهی گه یشتوته کو تایی و حاله ق ته وای وای.

(الْمُنَى): (مُنْتَهَى): چا وگی میمییه، ﴿وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ﴾، واته: په روه ردگارت کو تایی هه موو دروستکراوه کان و شوینی بؤلا گه رانه وه یانه، (مُنْتَهَى)، یانی: کو تایی هه موو کاروباره کان.

(تَنْزِيلُ): (أَي: تُقَدِّفُ وَتَضَبُّ وَتُنْزِلُ)، (تُنْزِلُ): به مانای ده پرژینری و داده به زینری و ده خریته نیو، له به رزیه وه ده خریته نیو نزمیی، (تُنْزِلُ): تُقَدِّرُ بِالْعَزَّةِ الْإِلَهِیَّةِ مَا لَمْ يَكُنْ مِنْهُ، به هوئی عیززه قی خواوه، ئه و نوتفه یه شتیکی تیدا داده نری که تیدا نه بووه، که بریتیه له وه مروفتیکی پر به کراسی، له و نوتفه بچوو که په یاده ده بی به ده سه لاتی بی سنووری خوا.

(النَّشَأُ): (النَّشَأُ وَالنَّشَأُ: إِحْدَاثُ الشَّيْءِ وَتَرْبِيَّتُهُ)، (نَشَأَ وَنَشَأَتْ)، بریتیه له په یدا کردنی شتیکی و په روه رده کردنی و به ختو کردنی و پیگه یاندنی.

(وَأَفَى): (أَعْطَى مَا فِيهِ الْقِيَّةُ: وَهُوَ الْمَالُ الْمُدْخَرُ، وَقِيلَ: أَفْنَى: أَرْضَى)، (أَفْنَى)، واته: شتیکی به خشی سامانی پاشه کهوت کراوی تیدابی، (قنیه) مالی پاشه کهوتکراو، هه ندیکیش گوتوو یانه: (أَفْنَى)، یانی: (أَرْضَى)، خوا به خشی به و که سه، تاکو رازی بوو.

(الشَّعْرَى): (الشَّعْرَى: نَجْمٌ، وَتَخْصِيصُهُ فِي قَوْلِهِ: ﴿وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعْرَى﴾، لِكُونِهَا مَقْبُودَةً لِقَوْلِهِ، (شَعْرَى): ئه ستیره که به کوردیی گه لاویژری پی ده لاین، له هاویناندا که ئه ستیره ی گه لاویژر هه لدی، دنیا به ره و فینکی ده چن، ده گوتری: گه لاویژر ئه نگو توه، که ئه ستیره ی گه لاویژر دهرده که وئی، سأل له گه رمیی هاوینه وه به ره و فینکی پاییز ده چن، لیږه که به تاییه ت باسکراوه: ﴿وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعْرَى﴾، بیگومان ته نیا خوا په روه ردگاری (شَعْرَى) یه، له بهر ئه وهی که سانیک په رستوو یانه و، له بهر کو مه لیک تاییه تمه ندیی که دواپی باسیان

دهکهین، کۆمه لیک تایبه ته ندیی له ئه ستهیره ی گه لاوێژدا هه ن، جیای ده که نه وه له ئه ستهیره کانی دیکه.

(وَالْمُؤْتَفِكَةَ): (الْقَرْيَةُ الْمُؤْتَفِكَةُ)، ئاوه دانیه هه لگێردراوه که، (الإفْكُ: كُلُّ مَضْرُوفٍ عَنِ وَجْهِهِ الَّذِي يَحِقُّ أَنْ يَكُونَ عَلَيْهِ)، (إفْك): بریتیه له هه ر شتی که له و رووه راسته ی پێویسته له سه ری بئ، لادری، درۆ بۆیه پێی ده گوێری: (إفْك) له به ر ئه وه ی پێچه وانه ی راستیه، (المُؤْتَفِكَةُ: الْمُتَقَلِّبَةُ)، واته: هه لگێردراوه، (مُؤْتَفِكَةُ)، ئاوه ئناوی وه صفکراویکی قرتیندراوه: (الْقَرْيَةُ الْمُؤْتَفِكَةُ)، یان: (الْمَدِينَةُ الْمُؤْتَفِكَةُ)، شاره هه لگێردراوه که، ئاوه دانیه هه لگێردراوه که.

(أَهْوَى): (أَيَّ اسْقَطَ: رَقَعَهُ فِي الْهَوَاءِ وَأَسْقَطَهُ)، به ریدایه وه، به رزی کرده وه بۆ سه ری و، دوا بی به ریدایه وه.

(ءَالَاءُ): (وَاحِدُهَا: أَلَا وَإِلَى)، (ءَالَاءُ)، به (أَلَا)، و به (إِلَى)، کۆده کر بته وه، وه ک (أَنَا وَإِنِّي لِوَاحِدِ الْآتَاءِ)، (آتَاء)، کاته کان، تاکي (آتَاء)، بریتیه له (أَنَا وَإِنِّي)، هه م به سه ری هه مزه که، هه م به ژیری، به هه مان شیوه: (ءَالَاءُ) یش، تاکه که ی بریتیه له (أَلَا وَإِلَى)، واته: یه ک نیعمه ت، ئه وی دیکه ش، یانی: یه ک کات.

(نَسَمَارَى): (الْمِزْيَةُ: التَّرَدُّدُ فِي الْأَمْرِ، وَهُوَ أَخْصُ مِنَ الشَّكِّ)، (مِزْيَة): بریتیه له دَلْ له دلدان له کاریکدا که تایبه تره له دوو دلی، هه روه ها (المُحَارَاةُ: الْمُحَاجَّةُ فِيمَا فِيهِ مِزْيَةٌ، مُحَارَاةٌ) بریتیه له مشتومر کردن له باره ی شتی که وه دوو دلی تیدا هه بئ، بۆیه (تَمَارَى)، هه ندیکان به مانای: (تَشَكُّكٌ)، هیناویانه، واته: له باره ی کام له چاکه کانی په روه رگارت ه وه له دوو دلی دای؟

(الْأَرْفَةُ): (أَرْفَتِ الْأَرْفَةُ)، یانی: (ذَنَبَتِ الْقِيَامَةُ)، (أَرْفَة)، یه کی که له ناوه کانی قیامه ت، واته: رووداوه نزیکه که، (أَرْفَة) ش، وه صفی وه صفکراویکی قرتیندراوه، یانی: (الْحَادِثَةُ الْأَرْفَةُ)، یان (الْوَاقِعَةُ الْأَرْفَةُ)، ئه و رووداوه، ئه و کاره ساته نیزیکه، (أَرْفَتِ الْأَرْفَةُ) وه نیزیک که وت رووداوه نیزیکه که، که مه به ست پێی روژی دوا یه

به گشتی، یان قووناغی یه که میه تی که ئاخیر زه مانه، یان قووناغی دووهمیه تی که قیامت و زیندو و کرانه وه وه له سَیْرانه وه ی مروّقه کانه.

(کَاشِفَةٌ): (كَشَفْتُ الثُّوبَ عَنِ الْوَجْهِ وَغَيْرِهِ)، واته: پۆشاکه کهم له سهر دهم و چاوو جگه له ویش لادا. (وَيُقَالُ: كَشَفَ غَمَّهُ)، خه مه که ی لابرِد، (وَاسْتَعِزَّ لِلْإِزَالَةِ)، لیره دا وشه ی (كَاشِفَةٌ)، خوازراوه ته وه بۆ لابرِدن، که واته: ﴿لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ﴾، جگه له خوا هیچ که سیّک توانای لادان و لابرِدن و دوور خستنه وه ی نیه.

(سَمْدٌ): (سَمَدٌ: عَلَيَّ وَرَفَعَ رَأْسَهُ، وَنَضَبَ صَدْرَهُ، سَمَدٌ لَهَا وَسَمَدٌ عَنْهُ، سَمَدٌ: أَي لَهَا وَسَمَدٌ عَنْهُ: أَي لَهَا عَنْهُ: غَقَلَ وَسَهَا، سَمَدُهَا: أَلْهَاءُ)، وشه ی (سَامِدُونَ)، مانا لیکدهره وانی وشه کانی قورئان به: (لَاهُونَ) و (سَاهُونَ)، لیکیان داوه ته وه، (لَاهُونَ)، خافلان، (سَاهُونَ)، بێتاگیان، جگه له و دوو واتیه، (سَمَدٌ) به مانای (عَلَيَّ)، به رز بۆوهو، سه ری به رز کرده وهو، سینیگی هێنایه پێش، سینیگی ده رپه پراند، هاتوه، (سَمَدٌ)، بێتاگا بوو، (سَمَدٌ عَنْهُ)، لێی بێتاگا بوو، (غَقَلَ وَسَهَا)، ده گوترئ: (سَمَدُهَا: أَلْهَاءُ)، خافلان دی و بێتاگای کرد.

هۆی هاتنه خواره وه ی ئایه ته کان

ئهم ئایه تانه، یان باسی که سیّکی دیارییکراو ده کهن، که له ته فسیره کاندانا ناویان هێناوه و دوا یی باسی ده که یین، یاخود باسی جوّره که سیّکی تاییه ته ده کات، (الطبري) له ته فسیره که ی خو ی دا^(۱)، ده لئ:

﴿وَذَكِّرْ أَنْ هَذِهِ آيَةٌ: ﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى﴾ ٣٣ ﴿وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى﴾ ٣٤﴾ نَزَلَتْ فِي الْوَلِيدِ بْنِ الْمُغِيرَةِ مِنْ أَجْلِ أَنَّهُ عَاتَبَهُ بَعْضُ الْمُشْرِكِينَ، وَكَانَ قَدْ اتَّبَعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ

عَلَىٰ دِينِهِ، فَضَمِنَ لَهُ الَّذِي عَاتَبَهُ إِنَّهُ هُوَ أَعْطَاهُ شَيْئًا مِنْ مَالِهِ، وَرَجَعَ إِلَىٰ شَرِكِهِ أَنْ يَتَحَمَّلَ عَنْهُ عَذَابَ الْآخِرَةِ، فَفَعَلَ، فَأَعْطَىٰ الَّذِي عَاتَبَهُ عَلَىٰ ذَلِكَ بَعْضَ مَا كَانَ ضَمِنَ لَهُ، ثُمَّ بَخِلَ عَلَيْهِ وَمَنَعَهُ قَهَامَ مَا ضَمِنَ لَهُ،

(الطبري) ره‌حمه‌تی خ‌وای لی‌بی، ده‌لن: باسکراوه که ئەم ئایه‌ته: ﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى ۖ ۚ وَأَعْطَىٰ قَلِيلًا وَأَكْدَىٰ ۚ﴾ له باره‌ی وه‌لیدی کو‌ری موغیره‌وه هاتوته‌ خ‌وار، له‌به‌ر ئەوه‌ی هه‌ندی‌ک له‌هاوبه‌ش بو‌ خوا دانه‌ره‌کان سه‌رکۆنه‌یان کرد، چونکه‌ شو‌ین پی‌غه‌مبه‌ری خوا که‌وتبوو، شو‌ین ئایین و به‌رنامه‌که‌ی که‌وتبوو، بابای سه‌رکۆنه‌که‌ری گو‌تی: من ئو‌بالت بو‌ ده‌کیشم، (گره‌نتییت ده‌ده‌می)، ئەگه‌ر ئەندازه‌یه‌ک له‌ مال و سامانی خو‌تم بده‌یه، به‌لام بگه‌رپیه‌وه بو‌ بته‌رستی و هاوبه‌ش بو‌ خوا دانان، من سزاو ئازاری پو‌ژی دواییت بو‌ ته‌حه‌ممول ده‌که‌م (ئەگه‌ر هه‌بوو، با من له‌ جیاتی تو‌ سزا بدری‌م) وه‌لیدی کو‌ری موغیره‌ش وایکرد، ئنجا ئەندازه‌یه‌ک له‌و مال و سامانه‌ی که‌ به‌لیننی دابوو، (به‌ بابای سه‌رکۆنه‌که‌ر) پینیدا، به‌لام دوایی چرووکی‌ی کردو ته‌واوی مافه‌که‌ی نه‌دایه، (که‌ به‌لیننی پینداوو، ئەگه‌ر ئەو سزای قیامه‌تی له‌ کو‌ل بکاته‌وه، ئەویش هه‌ندی مال و سامانی بداتی، وه‌ک به‌لا گیره‌وه).

هه‌روه‌ها ئیمه‌ دوو ر‌یوایه‌تی دیکه‌شی لی‌ دینین:

۱- (عَنْ مُجَاهِدٍ فِي قَوْلِهِ: ﴿وَأَكْدَىٰ﴾ قَالَ: الْوَلِيدُ بْنُ الْمُغِيرَةِ أَعْطَىٰ قَلِيلًا ثُمَّ أَكْدَىٰ) (آخرجه: الطبري: ۳۲۶۷، مرسل)، واته: له‌ م‌وجاهیده‌وه هاتوه له‌ باره‌ی فه‌رمایشی خواوه که‌ ده‌فه‌رموئ: ﴿وَأَكْدَىٰ﴾ گو‌توویه‌تی: وه‌لیدی کو‌ری موغیره‌ هه‌ندی‌ک له‌ مالی خو‌ی دا (به‌و که‌سه‌ی که‌ گرهنیتی سزادانی قیامه‌تی بو‌ کرد بوو، که‌ له‌ جیاتی ئەو سزا بدری) دوایی چه‌قی (و ئەندازه‌که‌ به‌لیننی پینداوو بو‌ی ته‌واو نه‌کرد).

۲- (قَالَ ابْنُ زَيْدٍ، فِي قَوْلِهِ: ﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى ۚ﴾، إِلَىٰ قَوْلِهِ: ﴿أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ بِرَىٰ﴾ ۚ، قَالَ: هَذَا رَجُلٌ أَسْلَمَ، فَلَقِيَهُ بَعْضُ مَنْ يُعَيِّرُهُ، فَقَالَ: أَتَرَكْتُ دِينَ الْأَشْيَاحِ

وَسَلَّلَتْهُمْ، وَزَعَمَتْ أَنَّهُمْ فِي النَّارِ، كَانَ يَنْبَغِي لَكَ أَنْ تَنْصُرَهُمْ، فَكَيْفَ يُفْعَلُ بِأَبَائِكَ؟ فَقَالَ: إِنِّي خَشِيتُ عَذَابَ اللَّهِ، فَقَالَ: أَعْطِنِي شَيْئًا، وَأَنَا أَخْمِلُ كُلَّ عَذَابٍ كَانَ عَلَيْكَ عَنْكَ، فَأَعْطَاهُ شَيْئًا، فَقَالَ زِدْنِي، فَمَتَّاعًا حَتَّى أَعْطَاهُ شَيْئًا، وَكَتَبَ لَهُ كِتَابًا، وَأَشْهَدَ لَهُ، فَذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ: ﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى (٣٢) وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى (٣١)﴾، عَاسِرُهُ: ﴿أَعْنَدُهُ، عَلِمُ الْعَنِيبِ فَهُوَ بَرِيءٌ (٣٥)﴾، نَزَلَتْ فِيهِ هَذِهِ الْآيَةُ، (اخرجه: الطبري: ٣٢٦٧٧، وإسناده مرسل، الإستيعاب في بيان الأسباب: ج ٣، ص ٢٩٩، قلنا: وسنده ضعیف جدًا لضعف عبدالرحمن وإعضاله).

واته: ئینو زهید (که یه کیکه له زانایانی جیلی شوئنه و تووانی هاو له خوا له هه موویان رازی بئ)، له باره ی قسه ی خوای به رزهو، که ده فه رموی: ﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى (٣٢)﴾، تا کو ده گاته ئه و شوئنه ی ده فه رموی: ﴿أَعْنَدُهُ، عَلِمُ الْعَنِيبِ فَهُوَ بَرِيءٌ (٣٥)﴾، گو توو یه ی: له باره ی که سی که وه هاته خوار، که مسولمان بوو بوو، ئنجا هه ندیک له وان ه ی په خنه ی لی ده گرن و سه رکونه ی ده که ن، پیی گه یشتن، یه کیکیان پیی گو ت: ئایا ئایینی پیاوه به ته مه نه کانت واز لی هینا وه، به گو مرآت داناون و، پی ت وایه ئه وان له نیو ئاگردان؟ له سه ر تو پیویست بوو، ئه وان سه ربخه ی و پشتیان بگری، چو ن به و شیوه یه له گه ل باب و با پیراندا مامه له ده کری؟ ئه ویش وه لامی دایه وه و گو ت: له سه ر ئا زاری خوا ترسم، بابای سه رکونه که ر پیی گو ت: ئه گه ر شتیک له مال و سامانت بده یه من، هه ر سه زایه ک له سه ر تو بئ، له قیامه تدا هه لیده گرم، ئه ویش ئه ندازه یه ک له مال و سامانی خو ی دایه، ئنجا داوای زیاده ی لی کرد، به لام تیکگیران، هه تا هه ندیکی دیکه ی دایه، دوا یی نوو سراو یکی بو نووسی و شایه دیشی بو گرت، که له پوژی دوا ییدا ئه و سه ر ئا زاره ی ده خریشه سه ر (ئه و که سه هه لیگه ر پیاوه ته وه له ئیسلام) ئه و ته حه ممولی بکات و له جیاتی وی سه ر بدری (له به رانبه ر ئه و مال و سامانه دا) ئه وه یه قسه ی خوای به رز که ده فه رموی: ﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى (٣٢) وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى (٣١)﴾، ئایا ئه و که سه ت بین ی که پشتی هه لکردو ئه ندازه یه ک مال و سامانی به خشی، دوا یی چه قیی و چیدی که ی نه به خشی،

(اُكْدَى: عَاسِرَه)، واته: له گه لای که و ته مشتومر، ﴿عِنْدَهُ عَلَمٌ الْغَيْبِ فَهُوَ بَرِيٌّ﴾ (٣٥) نایا زاناریی پهنهانی له لایه و ده بینئ؟! [که که سیک دیکه بوی هیه، له جیاتی وی سزا بدری و کۆلی کوفر و شیرک و تاوانی وی هه لبرگری؟] له و باره وه ئه م نایه ته موباره که هاته خوار.

هه لبه ته هه ردووک نووسه ری (الإستيعاب في بيان الأسباب)، ده لئین: سه نه ده که ی زۆر بیهیزه، له بهر عه بدو پرهمان، که فه رموده که ی (إعصال) ی تیدا هه بووه، (إعصال) یش زاراو ده که له زاراو ده کانی فه رموده ناسان^(١)، به لām مادام ئه و ده قه (الطبري) هیناویه تی و زۆربه ی ته فسیره کان ئه و به سه رهاته یان هیناو، که دواتریش ئیمه جاریکی دیکه قسه ی له باره وه ده کهینه وه، بۆیه ئیمه ش هینامان و، جاری واش هیه، یه کیک له زانایان و شاره زیانی فه رموده ده لئ: ئه و ده قه م پی بیهیزه له رووی سه نه ده وه، به لām زانایانی دیکه به به هیزی داده نین.

جاری واش هیه زانایه ک له قۆناغیک ته مه نید، ده قیک پی بیهیزه و له قۆناغیک دیکه دا، ده لئ: په شیمان بوومه وه له وه که به بیهیزم داناو، یاخود به پیچه وانوه: ده قیک به به هیز داناو، له رووی سه نه ده وه، دوا یی له قۆناغیک دیکه دا، زیاتر لی ده کۆلئته وه ده لئ: به هه لدا چو بووم، ئه و ده قه به هیز نه و بیهیزه، وه ک (ناصرالدين الألباني) په حمه تی خوا ی لی بی، فه رموده ناسی ناوداری سه ده ی بیستی زاینی، ئه و حالته ی بووه و دوو بهرگ کتیب دانراون له باره ی چا و پیداکترانه وه کانی ئه لبانییه وه، به هه لۆیستی خو ی دا له باره ی هه ندیک له ده قه کانی سوئنه ته وه، که به بیهیزی داناون، دوا یی لیان په شیمان بۆته وه و گوتوو یه تی: به هیزن، یاخود به به هیزی داناون و، دوا یی گوتوو یه تی: بیهیزن، ئه وه ش شتیکی ئاساییه، گرنگ ئه وه یه ئه و ریوا یه تانه له زۆربه ی ته فسیره کاند هاتوون، ئیمه ش وه ک بهرچا و روونی هینامان.

(١) ئه و فه رموده یه که دوو له گیره ره وه کان (رواة) ی به دوا ی یه ک دا که و تبن و دیار نه بن، له هه ر شو ئتیکی زنجیره که دا بی.

ماناى گىشتىي ئايەتەكان

خو **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** لەم سى (۳۰) ئايەتەى كۆتايى سوورەتى (النجم)دا، ئايەتەكانى: (۳۳ - ۶۲)، كە وەك گوتمان: ئەم سوورەتى (النجم) ھەمووى، جگە لە ئايەتەكانى سەرەتاي كە باسى چۆنىەتتى سروسكردى خو **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بۆ پىڭھەمبەرى خاتەم **ﷺ** لە پىي جىرپىلەو، ئەو كە پىڭھەمبەرى خو **ﷺ** جىرپىلى بىنيو، جارېك لەسەر زەوى و، جارېك لە ئاسمان، لە لاي درەختى كۆتايى، كە بەھەشتى سەرەتگاي پروادارانىشى لىيە، جگە لەو بابەتە، ئەو دىكە ھەمووى باسى ھەلۆھەشاندەنەو دى بىرۆكەى بىپەرستىيە، بە تايبەت پەرستى ھەر سى بى سەرەكى: (لات) و، (عزى) و، (مناة) و، بە مېنەو كچى خو دانانان، لە دواى ئايەتى ژمارە (۱۸) ھو، لە ئايەتى (۱۹) ھو، تاكو كۆتايى، ئەو سوپگە سەرەكىيەكەيتى.

ئىنجا لىرەدا خو **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** دواى ئەو دى بە گىشتىي لە بارەى ھاوبەش بۆ خو دانەران و بىرۆكەى پوچى ھاوبەش بۆ خو دانان و پەرستى جگەلە خواو، فەرمايشتى كرد، وەك ئوونەيەك لە بارەى كەسىكى تايبەت و دىارېيكراو، ياخود جوړە كەسىك، كە وەك دواى لە مەسەلە گىرنگەكانىشدا باسى دەكەين، ھەندىك لە زاناين گوتوويانە: لىرەدا خو **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** لە بارەى جوړە كەسىكەو قسە دەكات، نەك كەسىكى دىارېيكراو، بەلكو جوړە كەسىك، يانى: ئەو جوړە كەسانەش ھەن، كە بەو شىوئە مامەلە دەكەن و، ھەردوو واتايەكانىش ھەر گونجاو، ھەرچەندە زياتر وا پىدە چى مەبەست پىي كەسىكى دىارېيكراو بى، كە لە ھوى ھاتنە خوارو ھەكەشدا باسماں كرد، بەلام بىگومان چەمك و واتايەكە گىشتىگىرەو، تايبەت نىە بە كەسىكى دىارېيكراو ھەل سەرى قورخ نەكراو.

خو دەفەرەموى: **﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي قَوْلَ﴾** ئايا ئەو كەسەت بىنى، كە پىشتى ھەلكرە، پىشتى كردە خواو بەرنامەكەى، ئايا بىنيوتە؟ (أَفَرَأَيْتَ)، دەگونجى

مه به ست بینینی چاو بی، نه گهر که سیکی دیارییکراو بی، ده شگونجی مه به ست بینینی عه قل و دل بی، نه گهر مه به ست جوړه که سیکی بی، نه و کاته ش یانی: نایا زانیت نه و که سه ی پشتی هه لکرد، که ده فهرموئی: (تَوَلَّى)، مانای وایه پیشتی بپروای هیناوه و، هاتوته سهر پیی راست، به لام دواپی پشتی کردوته پیی راست و پشتی کردوته خوا.

﴿وَأَعْطَى قَلِيلًا أَلَكَدَى﴾، که میکی به خشیی و دواپی چه قیی، واته: چیدیکه ی نه به خشیی وازی هینا و چرووکی نواند.

﴿أَعْنَدَهُ عِلْمُ الْعَيْبِ فَهُوَ يَرَى﴾، نایا زانیاری په نهانی له لایه، تنجا ده بیننی، یان: ده زانی؟ به پیی هاتنه خواره وه که ی بی، واته: نه ندازه که له مال و سامانه که ی دا، به و که سه ی به لیستی پیدا بوو، سزای دوا پوژی له کوّل بکاته وه و خو ی له کوّلی بنی و له جیاتی وی سزا بدری، ئیدی نه ندازه که له مال و سامانی خو ی پیدا به مهرجیک نه و بیته به لاگیره وه ی، به لام دواپی چیدیکه ی پینه دا و چه قیی، خوا ده فهرموئی: نایا زانیاری په نهانی له لایه، که نه و که سه ده توانی له جیاتی نه و سزا بدری و ئوبالی بو بکتیشی و، گرهنیسی سزا نه درانی بو بکات؟!

﴿أَمْ لَمْ يَلْبَأْ يَمًا فِي صُحُفٍ مُّوسَى﴾، یان نایا هه والی پی نه دراوه به وه ی له لایه په کانی مووسادا هه یه، ﴿وَاتَّبَعِهِمُ الَّذِي وَفَّى﴾، هه روه ها له لایه په کانی ئیپراهیم دایه، که به ته وایی نه رکی سهر شانی خو ی نه نجامدا؟ نایا نه و راستییه، چیه؟

﴿الْأَنْزِرُ وَارَرَهُ وَزَرَأَهُ﴾، که هیچ نه فسیکی گوناهاکار، گوناهی که سی دیکه هه لئاگری، (وزرر): به مانای (ثقل)، ه، قورسای له بهر نه وه ی گوناها قورسه که بابای گوناها بار له کوّلی ده نی، واته: هم له لایه په کانی مووسادا، یانی: له ته وراتدا، هم له لایه په کانی ئیپراهیمدا ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هاتوه، که هیچ گوناها باریک گوناهی که سی دیکه هه لئاگری.

﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾، دیسان ئەو راستییەش هەیە، کە بۆ مرۆف نیە، مەگەر ئەوەی خۆی هەولێ بۆ دابێ و کۆششی بۆ کردبێ، واتە: مرۆف تەنها دەبێتە خاوەنی بەرھەمی کۆششی خۆی.

﴿وَأَنْ سَعِيَهُ سَوْفَ يَرَى﴾، ئەو راستییەش: کە هەول و کۆششەکە ی لە مەودوا دەبیرێ، یانی: پاداشت دەدرێتەو.

﴿ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَى﴾، دوا یی پاداشتی هەرە باش دەدرێتەو، لەسەر کردووە باشەکانی.

﴿وَأَنَّ إِلَى رَبِّكَ الْمُنْتَهَى﴾، ھەروەھا ھەر لەو لاپەڕانەی مووسا و ئیبراھیمدا (عَلَيْهِمَا السَّلَامُ وَالسَّلَامُ)، ئەو راستییەش هەیە، کە کۆتایی بەرھە لای خوا، کۆتایی ھەموو کاروبارەکان، کۆتایی ژیا نی مرۆفەکان و، خالی کۆتایی ھەموو دروستکارووەکان بۆ لای پەرورەدگارە.

﴿وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَى﴾، ھەروەھا ھەر لەو لاپەڕانەشدا هەیە، کە ھەر خوا پێدەکەنێت و دەگریەن.

﴿وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتٌ وَأَحْيَا﴾، ھەروەھا لەو لاپەڕانەدا هەیە، کە ھەر خوا دەمرێت و دەژێنێ.

﴿وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى﴾ ﴿١٥﴾ ﴿مِنْ نُّطْفَةٍ أُتُنَتْ﴾، ھەروەھا لەو لاپەڕانەدا هەیە، کە خوا **سُبْحَانَكَ** جووتی دروستکردووە، نێرو مێ لە نوتفە یەک کە دەڕژێت، نوتفە یەک کە دەچێتە نێو مندالانەو، بریتییە لە ئاوی ھەر کام لە پیاو و ئافرەت.

﴿وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشَأَ الْآخِرَى﴾، ھەروەھا ئەو راستییەش هەیە، کە زیندووکردنەو و پێگە یاندنەو ی دوا یە ش بەس لەسەر خوا یە **سُبْحَانَكَ** و بە ئێتیی داو.

﴿وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَى وَأَقْنَى﴾، ھەروەھا لەو لاپەڕانەشدا هەیە، کە ھەر خوا دەوڵەمەند و بێ نیاز دەکات و، ساماندارو خاوەندار دەکات.

﴿وَأَنَّهُ مُرْرَبٌ الشَّعْرَى﴾ هه ره لهو لاپه پانه دا هه یه، که ته نیا خوا خاوه نی ته ستره یه که لایژه که ته ستره یه کی تاییه ته و کومه لیک تاییه مه ندی هه، وهک دواپی باسی ده که یه.

﴿وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَى﴾ ههروه ها لهو لاپه پانه دا هه یه، لاپه په کانی مووساو ئیپراهیم (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) که خوا عادی یه که می فهوتاندوه.

﴿وَمُؤَدَّا أَفْقَى﴾ گه لی ته موودیشی فهوتاندوهو هیچی لی نه هیشتوون.

﴿وَقَوْمٌ نُّوحٌ مِنْ قَبْلُ﴾ ههروه ها گه لی نوووحیشی لهوه پیشت فهوتاندوه.

﴿إِنَّمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطَى﴾ که به دنیایی نه وان سته مکارتر و یاخیتر و سنوور شکیتیش بوون، له گه له کانی دوا ی خویان.

﴿وَالْمُؤَفِّكَةُ أَهْوَى﴾ ههروه ها بهس خوا سورة الحجر ئاوه دانییه هه لگپر داوه که ی بهردایه وه، یانی به رزی کرده وهو بهری دایه وه، که مه بهست پیی ئاوه دانییه که ی گه لی سورة الحجر یو طه.

﴿فَفَسَّنَهَا مَا عَشَى﴾ ئنجا دایپوشی نه وهی دایپوشی، واته: شتیک دایپوشی که نایه ته وه فکردن، که مه بهست پیی نه وه بهردانه یه که به سه ریاندا باریزان، وهک ده فهرموئ: ﴿حِجَابَرَةً مِنْ سِجِّيلٍ﴾ ٧١ الحجر، به ردی که له قوری وشکراوه دروستکرا بوون.

﴿فَيَأْتِي آلَآءُ رَبِّكَ نَسَارَى﴾ ئنجا ئایا له کام له چاکه کانی پهروه دگارتدا دوو دلی، یان: له باره ی کام له چاکه کانی پهروه دگارتده وه مشتمل ده که ی، نه ی مروئی!

﴿هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذِرِ الْأُولَى﴾، نه مه ترساندنیکه و وریا کردنه وه یه که له ترساندن و وریا کردنه وه پیشووه کان، واته: نه وه قورئانه، یاخود نه وه پیغه مبه ره سورة الحجر وریا که ره وهو ترسینه ریکه له هه مان شیوه ی وریا که ره وهو ترسینه ره پیشووه کان، واته: عاده تی خوا سورة الحجر هه روا بووه و، موحه ممه د سورة الحجر شتیک دایپراوو په یدا کراوی

بىي پىشېنە نېھ، ۋەك لە سوۋرەتې (الأحقاف)دا، دەفەرەمۆي: ﴿قُلْ مَا كُنتُ بِدَعَاٍ مِنَ الرُّسُلِ﴾، بىي: مەن داھىتەرەۋىك نېم، لە پىغەمبەرەندا (بەلكو مەنېش يەككەم لە پىغەمبەرەن).

لە كۆتايىدا خوا دەفەرەمۆي: ﴿أَزِفَتِ الْأَرُفَةُ﴾، ۋەنېزىك كەۋتوو ۋەنېزىك كەۋت، نېزىك كەۋتوو، مەبەست پىي پۆزى دوايىھە، يەككە لە ناۋەكانى پۆزى دوايىھە.

﴿لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ﴾، جگە لە خوا كەس ناتوانى لاي بدات، كەس ناتوانى دوورى بختەھە.

﴿أَفَنْ هَذَا أَلْعَدِيَّتِ تَعْجِبُونَ﴾، ئايا لەم فەرمايشتە سەرەتەن سوۋرەمىتى، لەبەر نەزانىي خۆتەن؟ چونكە مەرۋف بە زۆرىي وايە، لەبەر نەزانىي بەرانبەر بە شتىك سەرى سوۋرەمىتى كە تىي ناگات، واتە: بەھۆي نەزانىتەنەھە سەرەتەن لەم قەسەيە سوۋرەمىتى، مەبەست لە سەرسوۋماندەنېش لىرەدا نەكۆلىيلىكردن و بە نازاست دانانە.

﴿وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ﴾، ھەرۋەھا پىدەكەنن و ناگريەن؟ واتە: پىدەكەنن ۋەك گالتە پىكردن و، ناگريەن ۋەك ئەۋەي بترسىن لە ھەرەشەي خوا؟

﴿وَأَنْتُمْ سَمِيدُونَ﴾، لە ھالىكدا تىۋە بىي ئاگاو خافلاون؟

﴿فَاتَّبِعُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا﴾، دەجا كرنووش بۆ خوا بەرن و بىپەرستەن.

ئەگەر دەتانەھۆي دەرباز بىن، لەھە ھەرەشەيەي خوا، لە سزاي خوا، كە بۆ كەسانىكى دانائە، بە شىۋەيەك دەژىن، خوا بۆ ئەۋ شىۋە ژيانە دروستى نەكردوون و، ھىكمەتى دروستكران و ئامانجى دروستكرانىان لە ژيانى خۆياندا، ناھىننەدى، بە بەندايەتىي كردن بۆ خوا، كە ئەگەر وابكەن، ھەم ژيانى دىنايان پىك و راست دەبىي، ھەم لە پۆزى دوايىشدا سەربەرەز سەرفراز دەبىن.

مه‌سه‌له گرنه‌كان

مه‌سه‌له‌ی یه‌كه‌م:

باسی كه‌سیك یان جوړه كه‌سیك، كه‌ دواى ناسینی پښمایى خوا، پشـتی هـه‌لكـردوهـو شـتیـكـی كهـمـی بهـخـشیوهـو دواىـی چه‌قیوه، وه‌ك كه‌سیك په‌نهان بزانئ، به‌لام وا دیاره بئ ناگایه له‌و راستییانه‌ی له‌ په‌ره‌كانی مووسا، ئیپراهیمی به‌ ته‌واویى نه‌ركی سه‌رشانی خو جیبه‌جیكه‌ردا، هاتوون:

خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي قَوْلَىٰ ۖ ﴿٣٢﴾ وَأَعْطَىٰ قَلِيلًا وَأَكْتَىٰ ۖ ﴿٣١﴾ أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَىٰ ۖ ﴿٣٥﴾ أَمْ لَمْ يُبْنَأْ فِي صُحُفٍ مُّوسَىٰ ۖ ﴿٣٤﴾ وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّىٰ ۖ ﴿٣٧﴾﴾

شیگردنه‌وه‌ی ئەم ئایه‌تانه، له‌ پینج برگه‌دا:

١- ﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي قَوْلَىٰ﴾، ئایا ئەو كه‌سه‌ت دى كه‌ پشـتى هـه‌لكـردا! دوښـندراو (مُخَاطَب)، ده‌گونجئ پیغه‌مبه‌رى خاتهم موحه‌ممه‌د ﷺ بئ و، ده‌شگونجئ هه‌ر كه‌سیك بئ، كه‌ قورئان ده‌خوښتته‌وه، ﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي قَوْلَىٰ﴾، ئایا ئەو كه‌سه‌ت بینى كه‌ پشـتى هـه‌لكـرد، ئەم بینینه، وه‌ك پښتړیش باسماڼ كرد، ده‌گونجئ بینینی چاو بئ، به‌ چاوى سه‌ر، واته: ئایا به‌ چاوى سه‌ر ئەو كه‌سه‌ت بینئ، ئەمه‌ له‌ حالئكدايه ئەو كه‌سه‌ كه‌سیكى دیاریكراو بئ، كه‌ له‌ هوئى هاتنه‌ خواره‌وه‌كاندا زیاتر باسى وه‌لیدی كوپى موغیره‌یان كردوه، به‌لام ئەگه‌ر مه‌به‌ست جوړه كه‌سیك بئ، نه‌ك كه‌سیكى تابیه‌ت، ئەو كاته ده‌بئ بلیین: بینین لیره‌دا مه‌به‌ست پښی زاینه‌ نه‌ك بینینی چاو، چونكه‌ ئەو جوړه كه‌سه‌ دیار نیه، تاكو به‌ چاوى سه‌ر ببینئ، به‌لكو به‌ چاوى عه‌قل و دل ده‌زانئ، له‌ هه‌ردوو حالاندا، پرسیاړكردنه‌كه‌ (أَفَرَأَيْتَ)، بۆ سه‌رلئ سوږماندنه‌ (ف)كه‌ش بۆ لق لیكردنه‌وه‌ (تَفْرِيع) و بنیاتنانی قسه‌یه‌كه‌، په‌یوه‌ست به‌

قەسەدەکی پېشوووە، کە بریتە لەوەی خوا فەرمووی: ﴿يَجْزِي الَّذِينَ آمَنُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِي الَّذِينَ آمَنُوا بِالْحَسَنَى﴾، بێنا لەسەر ئەوە، دەفەرموێ: ئایا ئەو کەسەت بێنی، کە پەشتی هەڵکرد، کە دەفەرموێ: پەشتی هەڵکرد، یان پووێ وەرگیرا، مانای وایە پەشتی پێی پاستی گرتو، پێی پاستی ناسیووە پێی ئاشنا بوو، بەلام دوایی دەستبەرداری بوو وازی لێهێناوە.

٢- ﴿وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْثَى﴾، کەمێکی بەخشیی دوایی چەقی، وازی هێنا، وەک چۆن کەسێک زەوییەک هەڵدەقەنێ، دوایی دەگاتە شوێنێکی رەقەن و سەخت و چیدیەکە ناتوانێ هەلقەنێ، ئەویش ماوەیەک بەخشیی، بەلام دوایی پادەستا، ئەگەر مەبەست کەسێکی تاییبەت و دیارییکراو بێ، بەپێی هۆی هاتنە خوارووەکە واتە: ئەندازەیهک مآل و سامانی دا، بەو کەسە سەرکۆنە ی کردبوو و گوتبووی: بە مەرجێک ئەندازەیهک مآل و سامانی خۆی بدات، ئۆبالی ئەوەی بۆ دەکێشێ و گرەنتیی دەدات کە سزای دواڕۆژی لە کۆل بخت، بەلام ئەگەر مەبەست پێی جۆرە کەسێکی تاییبەت بێ، ئەک کەسێکی دیارییکراو، ئەو کاتەش واتە: کەمێک مآل و سامانی خۆی بەخشیی لە پێناوی خواداو خێرو چاکە ی کرد، دوایی وازی هێنا.

یاخود کەمێکی بەخشیی لە فەرمانبەریی کردن و شوێنکەوتنی پەيام و بەرنامە ی خواو، کەمێک هاتە پێش، دوایی وازی هێناو چەقی، (أَعْطَى)، یانی: (أَعْطَى الطَّاعَةَ)، فەرمانبەریی بەخشیی و ملکەچی و جێبەجێکردنی ئەرکی بەندایەتیی بەخشیی، بەلام دوایی دەستی لێ هەلگرت و وازی لێهێنا.

٣- ﴿أَعْنَدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ بِرَى﴾، ئایا زانیاریی پەنھانی لەلایەو دەبینێ، ئەم پرسیارکردنە، بێگومان پرسیارکردنی نکوولیییلکردنە، ئەگەر مەبەست جۆرە کەسێک یان کەسێکی دیارییکراو بێ، مانایەکە ی: نکوولیییلکردنە لەوەی ئەو باسکراوە زانیاریی پەنھانی لەلا بوو بێ و زاینبی، یان دیتبی کە ئەو کەسە بۆتە ئۆبالی، بتوانێ سزای دواڕۆژی لە کۆل بخت، ئایا زانیاریی پەنھانی لەلابوو و ئەوەی دەبینێ؟ بەدلنایایی نەخێر.

۴- ﴿أَمْ لَمْ يَلْبَسْ يَمَافِي صُحُفٍ مُّوسَى﴾، يان ٲايا هه والى ٲى نه درابوو به وى له لاپه په كاني مووسادا هه يه؟ (أَمْ) ليره دا بو گواستنه وه يه له بابته ٲيكيه وه بو بابته ٲيكيه ديكه، شٲيكي كه زياتر جيى سه رسوړمانه له وى ٲيشى و، بو نكوو ليليكي كردنى زياتر يشه له وى كه ٲيشى نكوو ليليكي را، ٲه ويش بريٲيه له وه كه بٲا گابوو له وى ده بى ٲه وانه ي له خوا ده ترسٲن، بيزانن، شٲيكي كه له سه ر زمانى ٲيغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، هاتوه، ٲايا هه والى ٲينه دراوه به وى له لاپه په كاني مووسادا هه بوو؟

۵- ﴿وَأَنزَلْنَاهُمْ فِي ذِي قَعٍّ﴾، هه روه ها له لاپه په كاني ٲيبراهيمدا هه بوو، ٲه و ٲيبراهيمه ي ﷺ هه رچى ٲه ركي سه رشانى بوو، به ته واو يى جيٲه جيى كرد؟ ليره دا خوا ﷺ باسى په په كاني مووسا و ٲيبراهيم ده كات، وه ك له سووړه ٲى (الأعلى) ش دا ده فهرموى ﴿صُحُفٍ أَنزَلْنَاهُمْ وَمُوسَى﴾، چونكه ٲيبراهيم له ٲيش مووسا وه يه ﷺ چ له پله و ٲيگه و، چ له رووى ريزه ندى كات ييه وه، به لام ليره دا له خوارتره وه بو سه رتر، ريزه ندى كر دوون، واته: ٲايا هه والى ٲينه دراوه به وى له لاپه په كاني مووسادا هه بوو، يان ٲه وى له سه رچا وه يه كى مٲمانه ٲيكر او تر دا هه بوو، كه لاپه په كاني ٲيبراهيمه ي وه فادار و ٲه ركي سه رشانى خو به ته واو يى جيٲه جيٲه كن؟ يان هه ر له بهر ٲه وى سه ج و كوٲا يى ٲايه ته كان ٲيكيه وه بگو نچٲن، ليره دا مووسا ﷺ ٲيش خراوه، سه لات و سه لامى خوا له سه ر هه موو ٲيغه مبه ران بى.

ٲيش تر يش باس مان كرد، كه روونكه ره وانى قوړ ٲان په حمه ٲى خوايان لى بى و خوا ٲادا شٲيان بدا ته وه، دوو ٲايان هه ن:

ٲاي يه كه م: گوٲو ويانه: ﴿الَّذِي قَوْلٌ﴾، ٲه و كه سه ي ٲشتى هه لكر دوه، كه سيكي ديار يي كراوه، ٲنجا له و باره وه كه ٲايا كيٲه؟ له ته فسي ره كاندا به كو ي هه موويان چوار جوړه كه س باس كراون:

۱- (الوليد بن المغيرة)، ٲه م (ابن زيد ومجاهد) وايانگوٲوه، كه زوړ به ي ته فسي ره كان هه ر باسى وه ليدى كورى موغيره ده كن.

۲- (العاصُ بن وائل السَّهْمِي)، ئه مِشيان (السُّدِّي) گوتوو یه تی.

۳- (أبو جهل)، (محمد بن كعب) گوتوو یه تی.

۴- (النضر بن الحارث)، (الضحاك)، گوتوو یه تی.

پای دووهم: گوتوو یانه: (الذي تولى) جوړه که سیکه، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** وینه ی پئ هیناوه ته وه، جوړه که سیکه پېشئ روو ده کاته ئیسلام، به لام به نه فه سی کورته وه و زوو پشووی سوار ده بی و، دواپی لئی هله ده گریته وه، وه کورده واریی خومان ده لئین: فلانکه س گرو فیه، واته: نه وه که سیکی دیارییکراو نیه، به لکو جوړه که سیکه، که نه و کاتیش ده گریته وه، ئیستاش ده گریته وه، دواپی ئیستاش ده گریته وه، هه لبه ته نه گهر مه به ست که سه دیارییکراوه که ش بی، ئنجا وه لیدی کوپی موغیره یان هه کامیکیان بی، به لام زیاتر باسی نه و ده کرى، زانایان بنچینه یه کیان هه یه ده لئ: (إِنَّ خُصُوصَ السَّبَبِ لَا يَنْتَعِ شُمُولُ الْمُعْتَنَى)، تایبه تی هؤکار، ری له گشتگیری واتا ناگری، به لئ ده لئین: له باره ی نه و که سه دیارییکراوه وه خوا نه وه ی فهرمووه، به لام هه که سیکی دیکه ش نه و سیفه تانه ی نه و که سه ی تیدا بن، هه ده یگریته وه، نه مه ش بنچینه یه که هه موو زانایان له سه ری یه کده نغن.

باسمى كورت له باره لاپه په كاني

مووسا و نبيراهيمه وه (عليهما السلام)

به پړزان!

به د لنيابيه وه مه به ست له لاپه په كاني مووسا (صحف موسى) ﷺ ته وړاته،
 ټه و ته وړاته ي بؤ مووسا دابه زير او وه له له و حاندا نووسراوه ته وه و، هه ر به
 نووسراوه يي ته تسليمي مووسا ﷺ كړاوه، وه ك خوا ﷺ له سووړه تي (الأعراف)
 دا، ده فـه رموي: ﴿وَأَلْقَى الْأُلُوحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ﴾، واته: مووسا
 {كاتيك له جيژواني خوي په روه ردگاري گه پايه وه، دواي چل شه و و پوژده كه به
 له وحه كانه وه} له وحه كاني فريدان و (قژي) سه ر برايه كه ي گرت به روه ولاي خوي
 پايكيشا.

كاتيك مووسا ته ماشاي كړد، خه لكه كه ي ده ستيان كړد بوو به گولك په رستي،
 له وحه كاني دانان، يان فريدان له تووړه بيان، هه تا له هه نديك گيردراوان دا
 هاتوه، كه هه نديك له له وحه كان شكاون، كه ده لټن: جوړه به رد يكي تاييه ت
 بوون، به س خوا ده زانئ له چ مادده يه كي زور سه يرو به نرخ بوون، گرنه
 ټه وه يه ته وړات به نووسراوه يي له سه ر له وحه كان هه بووه و، مووسا بؤ ټه وه ي
 ده ستي به تال بؤ بؤ سه رو پيش گرنتي هارووني براي، له وحه كاني فرئي داوون!
 ټه و لاپه پانه ي مووسا ﷺ كه ته وړاته كه ي پيكديئن - ته وړات يان: شه ريعه ت،
 به رنامه - له چوار به ش پيكهاتوه، كه پټيان ده گوتري: (الأسفار الأربعة): (سفر
 التكوين، سفر الخروج، سفر العدد، سفر التثنية)^(١)، كه ئيستا (په يمان كون) سي
 و نو (٣٩) سيفره، (سفر) واته: كتيب، يان به ش، به هه نديك سه ر ژميريش
 چل و نو (٤٩) سيفره، چواري يه كه ميان، پټيان ده گوتري: ته وړات و ديارن،

(١) هه نديكيش سيفري پيټجه ميشيان خستونه گه ل: (سفر الأوبين).

بەلەم ئايا چەندى ۋەك خۇي ماۋە، كە خوا بۆ مووساى ناردوۋە ﴿بَارِئًا رَّحِمًا﴾، چەندى كەم و زىيادىي تىدا كراۋە؟ ھىچ گومانى تىدا نىە، كەم و زىيادىي تىدا كراۋە، لە (سفر التكوين)دا، كە يەكەمىن سىفىرى تەۋپاتە، شتى ۋاي تىدا ھەيە، بە ھىچ شىۋەيەك لەگەل خۋاي بەرزى مەزندا ناگونجى، ھەرۋەھا شتى ۋاي تىدا ھەيە، كە لەگەل پىڭەمبەراندە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناگونجى، بەلەم ھەندىك زانبارىشى تىدا ھەن، لەگەل عەقلىداۋ لەگەل قورئاندا دەگونجىن، كە دەگونجى ۋەك زياتر بەرچاۋ پوونىي، بەھرىيان لى ۋەربىگىرى، ھەر بۆيەش پىڭەمبەر ﴿فَهَرْمُودِيَّةَ﴾ {بَلِّغُوا عَنِّي وَاَوْ آيَةً، وَحَدِّثُوا عَنِّي بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا حَرَجَ} (آخرجه أحمد: ۶۴۸۶، والبخاري: ۳۲۷۴، والترمذي: ۲۶۶۹، وابن حبان: ۶۲۵۶) واتە: ئايەتتىكىش بى لە منەۋە بىگەيەنن و لە بارەي بەنوۋ ئىسرائىلەۋەش قسە بکەن، شت بگىرنەۋەو سەغلەتتەن لەسەر نىە، واتە: ۋەك بەرچاۋ پوونىي بۆتان ھەيە، لە كىتەكانى ئەۋان بەھرەمەندىن، بەلەم نەك ۋەك پىشت پى بەستن، چونكە لە فەرمائىشتى دىكەي پىڭەمبەردە ﴿لَا تُصَدِّقُوا أَهْلَ الْكِتَابِ وَلَا تَكْدُبُوهُمْ﴾ (آخرجه البخاري: ۴۲۱۵) واتە: خاۋەن كىتەكان نە بە راست دابىنن، نە بە درۆيان دابىنن، بە راستيان دامەننن، نەۋەك شتىك بلىن، پىچەۋانەي ھەق بى و، بە درۆشيان دامەننن، نەۋەك شتىك بلىن، راست بىت و ئىۋەش بە درۆي دابىنن و توۋشى گوناح بىن، يانى: بە پەھايى نەبەراستيان دابىنن، نە بەدرۆيان دابىنن. كەۋاتە: قەبارەي پەركەكانى مووسا ﴿بَارِئًا رَّحِمًا﴾ بە گشتى ئەندازەكەي ديارە، ئەۋ چوار سىفرەن، كە ئىستە لە پەيمانى كۇندا ھەن، بەلەم بە لەبەر چاۋگرتنى ئەۋە كە كەم و زىيادىيان تىدا كراۋە.

لاپەركەكانى ئىبراھىم (صحف إبراهيم) ﴿بَارِئًا رَّحِمًا﴾ زانايان گوتتويانە: دە (۱۰) لاپەركە بوون، بە ئەندازەي چەل (۴۰) ئايەت، ئەگەر ھەر چوار ئايەت، لاپەركى بۆ دابىننن و دەكاتە دە لاپەركە، ئەۋ كاتە ھەر لەسەر دىۋىكى پەركە نوۋسىۋانە، ئىنجا تىانوۋسەكە: پىستى تەنك بوۋە، بەرد بوۋە، كاغەز بوۋە، ھەرچى بوۋە،

باسی په‌ره‌کانی ئیبراهیم و مووسا، ویرای ئیره له یه‌که شوونی دیکه‌ی قورئانیشدا هاتوه، ئه‌ویش بریتیه له سووره‌تی (الأعلى)، که خوا **إِلَهُسَاحِرٍ** ده‌فه‌رموی: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ۝ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ۝ ۱۵ بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ۝ ۱۶ إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ۝ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ۝ ۱۸﴾، به‌لام لی‌رده‌دا، ئیبراهیم پيش خراوه، چونکه هه‌م له‌ه‌وای پله‌و پابه‌وه‌و، هه‌م له‌ه‌وای ریزه‌بنیدی کاتییه‌وه، ئیبراهیم پيش مووسایه سه‌لات و سه‌لامی خوا له‌سه‌ر هه‌ردووکیان بئ.

به‌لام له سووره‌تی (النجم) دا، مووسا پيشخراوه: به‌و ئیعتیاره‌ی که له‌نزمیه‌وه به‌ره‌و به‌رزی چووه، یان له‌به‌ر په‌چاوکردنی کۆتایی ئایه‌ته‌که، که هه‌موویان له‌سه‌ر یه‌که ئاواز بین: ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ۝ ۱﴾ مَاصِلٌ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۝ ۲ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۝ ۳﴾، ئه‌وه‌ی دیکه‌ش: ﴿أَمْ لَمْ يَلْبَسْنَا بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَىٰ ۝ ۳﴾ وَاِذْ يَرْاهِمَ الَّذِي وَفَىٰ ۝ ۳۷﴾.

شایانی باسه: له سووره‌تی (الأعلى) شدا، له‌و ئایه‌تانه‌دا که باسمانکردن، که خوا ده‌فه‌رموی: ئه‌مه له‌لایه‌ره پيشوووه‌کاندا، لایه‌ره‌کانی ئیبراهیم و مووسادا هه‌یه، له‌وئ پینچ راستیی باسکراون:

- ۱- ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ۝ ۱۵﴾، به راستیی سه‌رفرازه، ئه‌و که سه‌ی خۆی پاک و چاک کردوه.
- ۲- ﴿وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ ۝ ۱۵﴾، ئه‌و که سه‌ی ناوی په‌روه‌ردگاری دینئ.
- ۳- ﴿فَصَلَّى ۝ ۱۵﴾، ئنجا نوێژی به‌رپا کردوه.
- ۴- ﴿بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝ ۱۶﴾، به‌لکو ئیوه ژیا‌نی دنیا (یان نزمتر یان نی‌زیکتر) هه‌لده‌بژێرن.
- ۵- ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ۝ ۱۶﴾، به‌لام مه‌نزلگای کۆتایی چاکتره و به‌رده‌وامتریشه.

ئنجا دوا‌ی ئه‌وه‌ی خوا ده‌فه‌رموی: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ۝ ۱۵﴾ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ۝ ۱۵ بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝ ۱۶ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ۝ ۱۷﴾، دوا‌یی ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ هَذَا ۝ ۱۸﴾

بېگومان نه وه ی باسکرا ﴿لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى﴾ (۱۸)، له لاپهړه پېشووه کاندې هه یه، ﴿صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى﴾ (۱۹)، لاپهړه کانی ئیبراهیم و موسا، صهلات و سه لامی خوايان له سه ر بی.

لیړه ش له سووړه تی (النجم) دا، خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ وهک له سه ره تاوه باسماں کرد، دوازه د راستیی خستوونه پرو و پالیداونه لای صوحوفی موسا و ئیبراهیم (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، لیړه ش پېنج راستیی دیکه ی باسکردوون، که واته: $(17 = 5 + 12)$ ، نه مه حه فده (۱۷) راستیی مه زن، له لاپهړه پېشووه کان، لاپهړه کانی ئیبراهیم و موسا دا (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، به لام ئایا لاپهړه کانی موسا و ئیبراهیم، یان ئیبراهیم و موسا، هر نه م حه فده راستیه یان تیدان؟ به دلنیا یی نه خیر، به لام خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نه و حه فده راستیه ی له و دوو شوینه دا، له شوینیک دوازه و، له شوینیک پېنج، بو ئیمه گواستوونه وه.

مهسه له ی دووهم:

یازده راستی گه وره و گرنه، که له پهره کانی موسا و ئیبراهیمدا هاتوون، که چواریان په یوه ستن به مروښه وه، هه وتیشیان په یوه ستن به ژماره یه که له سیف و کړده و کانی خواوه، که به لکه و نیشانه ی پهره و دگاریتی و بالاده ستی و هه مه کاره بوونی خوی پهره و دگرن.

راستی دوازه یه م و کوتایش هه لده گرین بو مه سه له ی ستیه م، چونکه نهویش جوړه راستیه کی تایه ته و جیا به له م یازده راستیه:

خوا ده فه رموی: ﴿الْأَنْزُرُ وَازِرَةً وَنَزْلُغَرِ﴾ (۳۸) وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى (۳۹) وَأَنْ سَعِيَهُ سَوْفَ يَرَى (۴۰) ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَى (۴۱) وَأَنْ إِلَى رَبِّكَ الْمُنْتَهَى (۴۲) وَأَنْهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَى (۴۳) وَأَنْهُ هُوَ أَمَاتٌ وَأَحْيَا (۴۴) وَأَنْهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى (۴۵) مِنْ تَطْفُؤِ إِذَا تُفِئ (۴۶) وَأَنْ عَلَيْهِ النَّشْأَةُ الْآخَرَى (۴۷) وَأَنْهُ هُوَ أَعْنَى وَأَقْنَى (۴۸) وَأَنْهُ هُوَ رَبُّ السَّعَرَى (۴۹).

شیکردنه و ی ته م تایه تانه، له دوازه برکه دا:

۱- ﴿الْأَنْزُرُ وَازِرَةً وَنَزْلُغَرِ﴾، که هیچ گونا هکاریک، گونا هی هیچ نه فسیکی دیکه ی گونا هبار، هه لنگری: (تأنیث وازره و تاویل: نفس، و کذلک تأنیث آخری)، که ده فه رموی: ﴿الْأَنْزُرُ وَازِرَةً﴾، که هیچ (وازره یه ک، و زری، یه کیکی دیکه هه لنگری، (وازره)، بوچی به مینه (مؤنث) هاتوه؟ یانی: (نفس وازره)، هیچ نه فسیکی گونا هکاری، گونا هی نه فسیکی دیکه هه لنگری، واته: کهس گونا هی کهس له کولی ناکات و، کهس ناتوانی له جیا قی کهس سزا بدری و ببیته به لاگیره وهی.

۲- ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾، هه روه ها که مروښ بهس خواوه نی نه وه به هه ولی بو ددهات.

ئەمەش راستیەکی دیکەیه که مەرووف تەنیا ئەوەندەهی هەولەدات و کۆشش دەکات، تەنھا خاوەنی ئەوە دەبێ که کۆششی بۆ کردو، (أَصْلُ السَّعْيِ: الْمَشْيُ، السَّريْعُ، فَأُطْلِقَ عَلَى الْعَمَلِ مَجَازاً مُرْسِلاً أَوْ كِتَابَةً، وَالْمُرَادُ هُنَا عَمَلُ الْخَيْرِ بِقَرِينَةِ ذِكْرِ لَامِ الْإِحْتِصَاصِ)، وشەي (سَعْيٍ): لە ئەصدا بە مانای رۆیشتنی خێرایە، بەلام لێرەدا بە مانای کردار و ەدەستەپێنان هاتو، مەبەستیش پێی کاری خێرە، بە نیشانەي ئەوە که لامی تایبەتکردنی خراوەتە سەر ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾، یانی: هیچ بەرھەم و سوودێک بۆ مەرووف نیە، مەگەر ئەوەی خۆی هەولی دا.ب.

٣- ﴿وَأَنْ سَعَيْهِ سَوْفَ يُرَى﴾ هەروەها که کۆششەکەي لەمەودوا دەبێت، واتە: بە بەرجەستە کراوی دەبێت، که ئەمە یەکیکە لە بەلگەکانی ئەوەی لە پۆژی دواییدا، خوا کردەوی مەرووفەکان، چ نیهتی دلایان و، چ دەربەرینەکانی زمانیان، چ کردەوی ئەندامەکانیان، بۆیان بەرجەستە دەکات، وەک لە تەفسیری سوورەتی (الجاثیة)دا، لەو بارەو بەسیکمان کرد، هەروەها لە سوورەتی (الکھف)یشدا، لەبەر رۆشنایی ئەو ئایەتەدا که دەفەرموی: ﴿وَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا﴾، ئەوەی کردبوویان بە ئامادە کراوی بینیان، یانی: بە دەنگ و وێنەو، هەروەها لە سوورەتی (الجاثیة)دا، کاتێک دەفەرموی: ﴿إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْبِغُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، ئێمە ئەوەی که دەتانکرد، کۆپیییمان دەکردو نوسخەمان لەبەر دەگرتەو، لێرەش بە هەمان شیۆ: ﴿وَأَنْ سَعَيْهِ سَوْفَ يُرَى﴾، کۆششەکەي لەمەودوا دەبێت، بە بەرجەستەکراوی دەبێت.

٤- ﴿ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءُ الْأَوَّلَى﴾، دواي پاداشتی هەرە تێرو تەواوی دەدرێتەو، یانی: لێی کهم ناکرێتەو، (صَمِيرُ النَّصَبِ فِي قَوْلِهِ: «يُجْزَاهُ» عَائِدٌ إِلَى السَّعْيِ، أَيِ: يُجْزَى عَلَيْهِ، أَوْ يُجْزَى بِهِ: ﴿الْجَزَاءُ الْأَوَّلَى﴾) واتە: پانای مەنصوب بە: (یجرا)دا که (ه) یەکەیهو بەرکارو دەگەڕێتەو بۆ (سَعْيٍ)، واتە: لەسەر کۆششەکەي پاداشتی هەرە تێرو تەواوی دەدرێتەو.

(الْأَوْفَى: اسْمٌ تَفْضِيلٍ مِنَ الْوَفَاءِ، وَهُوَ التَّمَامُ وَالْكَمَالُ، وَالتَّفْضِيلُ مُسْتَعْمَلٌ هُنَا فِي الْقُوَّةِ، وَلَيْسَ الْمُرَادُ تَفْضِيلُهُ عَلَى غَيْرِهِ)، واتە: وشەي (الأوفى) لە (وفاء)و، هاتو

که بهمانای تیرو ته‌واوییه و ناوی هه‌لَبژاردنه، به‌لام لَبژهدا مه‌به‌ست پیتی ئه‌وه نیه، به‌سه‌ر به‌رامبه‌ریکدا هه‌لَبژِردِرئ، به‌لکو مه‌به‌ست پیتی هتیزو تیرو ته‌واویی خودی پاداشته‌که‌یه، نه‌ک به‌راورد کردنی له‌گه‌ل پاداشتی که‌سیکی دیکه‌دا.

(۵) - ﴿وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ﴾، (ئهو راستیی‌ه‌ش له‌لاپه‌ره‌کانی مووساو ئیبراهیمدا هاتوه) که کۆتایی به‌ره‌و لای په‌روه‌ردگارت، (مُنْتَهَى)، ده‌گونجی ناوی شوین (اسم مَكان) بئ و، ده‌گونجی چاوگیکمی میمی بئ، واته: کۆتایی، یانی: خودی کۆتایی بۆ لای په‌روه‌ردگارت، کۆتایی هه‌موو کاره‌کان له‌لای خوایه.

یانی: شوینی، یاخود کۆتایی هه‌موو کاره‌کان و سه‌ره‌نجامه‌کیان له‌لای خوا ی په‌روه‌ردگار.

شایانی باسه: ئیمه‌ دوایی کورته باسیک ده‌که‌ین، له‌ باره‌ی واتای ئهم ئایه‌ته موباره‌که‌وه: ﴿وَأَنَّ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾، که مشتومری زانیانی زۆر له‌سه‌ره، له‌و کورته باسه‌دا خوا پشتیوان بئ تیشکی باش ده‌خه‌ینه سه‌ر ئه‌وه، که ئایا مه‌به‌ست له‌م ئایه‌ته موباره‌که‌ ئه‌وه‌یه که مرۆف هه‌ر شتی بۆ خۆی وه‌ده‌ستی نه‌هینئ و نه‌یکات، لیتی به‌هره‌مند نابئ؟ که ئیمه‌ چه‌ندان ئایه‌ت و چه‌ندان فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌رمان هه‌ن، ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نن که مسوڵمانان له‌هه‌ول و کۆششی یه‌کدی به‌هره‌مند ده‌بن، به‌تایه‌ت خزمان له‌هی یه‌کدی و، دایک و باب له‌هی پۆله، پۆله له‌هی دایک و باب!! دوایی قسه‌ی لی ده‌که‌ین که ئهم رسته‌ قورئانییه، مه‌به‌ست پیتی ئه‌وه‌یه که مرۆف وه‌ک خاوه‌نداریتی، ته‌نیا ده‌بیته‌ خاوه‌نی ئه‌وه‌ی خۆی کردوویه‌تی، به‌لام کردوویه‌ک خه‌لکی دیکه کردبیتی، ئه‌و خاوه‌نی نیه، به‌لام نه‌گه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی پیتی به‌خشئ و بۆی بکاته‌ دیاریی، ئهم ئایه‌ته پیتی لی ناگرئ، که لیتی به‌هره‌مند ببئ، به‌لام وه‌ک خاوه‌نداریی، مرۆف ته‌نیا خاوه‌نی به‌ره‌می کردو کۆششی خۆیه‌تی.

که ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ﴾، زانیان چه‌ند واتایه‌کیان بۆ لیکداونه‌وه:

۱- (الرُّجُوعُ وَالْإِنْتِهَاءُ إِلَى حُكْمِهِ الْمَحْضِ الَّذِي لَا تَلَايَسُهُ أَحْكَامُ آخَرَى)، گەرانهوهو كۇتايى پېتھان بۇ لاي حوكمى ساغى خواي پەرورەدگارەو، حوكمى كەسكى دىكەى لەگەل تىكەل نىە، واتە: تەنيا دەچنەوہ بۇ لاي خواو بېريار تەنيا بېريارى ئەوہ.

۲- (الْمُنْتَهَى: الْوُقُوفُ وَانْتِهَاءُ السَّيْرِ مِثْلُ: حُدُودِ اللَّهِ، فَيَجِبُ الْوُقُوفُ عِنْدَهُ)، كۇتايى، يانى: وەستان لەرۇشستندابۇلاي خوايە **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** وەك وشەى (حُدُودِ اللَّهِ)، سنوورەكانى خوا، كەواتە: دەبى ئەوہى خوا بېريارى داوہ، لەوئى بوەستى و كۇتايى بى.

۳- (إِنْتِهَاءُ الْمَخْلُوقَاتِ عِنْدَ اللَّهِ وَوُجُودِهِ الْوَاجِبِ)، دروستكراوہكان ھەموويان لە لاي خوا و بوونى پىويستى خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** دەوہستن.

كە تەنيا خوا بوون پىويست (وَاجِبُ الْوُجُودِ) ^(۱)، ئەگەرنا جگە لە خوا ھەمووى بوون گونجاو (مُمْكِنُ الْوُجُودِ)ە، واتە: جگە لە خوا ھەمووى دەگونجا بىئى و خوا دروستى بىكات و، دەشگونجا نەبى و خوا دروستى نەكات، بەلام بوونى خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** پىويستەنە دەگونجاخوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** نەبى.

۶- (وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَى)، ديسان بەس ئەو (خوا) ھىناويەتە پىكەنين و گريان. ئەو راستىيەش لە لاپەرەكانى مووسا ئىبراھىمدا سەلأت و سەلامى خويان لەسەر بى، ھاتوہ، كە ئەمە دەبىتە راستىيى شەشەم، كە بەس خوا پىدەكەنىئى و دەگرىەنى، (جَعَلَ الْإِنْسَانَ صَاحِبًا بَاطِلًا)، مەروڤى وا لىكردوہ پىكەنى و بگرى، كە ديارە پىكەنين دەرەنجامى دىلخوشىيەو، گريانيش بەزورى دەرەنجامى دىلئەنگىيە، ھەرچەندە جارى واش ھەيە، ئىنسان لە خوشيانيش دەگرى و، جارى واش ھەيە ئىنسان لە ناپەرەتياش پىدەكەنى، بەلام بە زورى وايە، مەروڤ كە دىلخوش بوو پىدەكەنى و، كە دىلئەنگ بوو دەگرى و، ئەم دووہش تايبەتن بە مەروڤەوہ، تەنيا مەروڤ پىدەكەنى

(۱) زاراوہكانى: (واجب الوجود) و (ممکن الوجود) دوو زاراوہى عىلمى كەلام و فەلسەفەن و لە مەوسووعەى: (ئىمان و ئىلھاد) و، بەرگى دووہمى مەوسووعەى (ئىمان و عەقىدەى ئىسلامى) و، كىتپى: (خواناسىي، ئلىين، ئىمان) دا بە درىزى لە بارەيانەوہ دوولين.

و ده‌گری، هه‌ندیک له زانایانی ئاژه‌لناس گوتوو یانه: مه‌یموونیش پێده‌که‌نێ به‌لام ناگری و، حوشریش ده‌گری، به‌لام پێناکه‌نێ، به‌لام ته‌نیا مروّف پێده‌که‌نێ و ده‌گری. ده‌لیم: نه‌پێکه‌نینی مه‌یموون و نه‌گریانی حوشریش، به‌لگه‌یه‌کی وا پشت راستی ناکاته‌وه، که جیی دانیایی بێ، په‌نگه مه‌یموون وه‌ک چوون له شتی دیکه‌شدا، لاسایی مروّف ده‌کاته‌وه، له‌وه‌شدا خووی وا لێ بکات که پێده‌که‌نێ نه‌ک پێکه‌نینی راسته‌قینه بێ، به‌س لاسایی کردنه‌وه بێ.

(٧) - ﴿وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتٌ وَأَحْيَا﴾، هه‌روه‌ها به‌س ئهو (خوا) ه که مراندوو یه‌تی و ژياندوو یه‌تی، (أَحْيَا وَأَمَات) یانی: (أَعْطَى الْحَيَاةَ وَسَلَبَهَا)، ژیانی داوه و وه‌ری گرتۆته‌وه، دواپی دووباره ده‌ژیه‌نیته‌وه، لێره‌دا خوا **بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** مردنی پێش‌خستوه، چونکه‌ حاله‌که‌ واده‌خوازێ و، مه‌قامی باسکردنی بالاده‌ستی خواجه‌و، له‌ بالاده‌ستی خواش ئه‌وه‌یه که ده‌مری و ده‌ژیه‌نی، ژیان وه‌رده‌گرێته‌وه و ژیانیش ده‌به‌خشیته‌وه.

(٨) - ﴿وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى﴾، هه‌روه‌ها ئهو (خوا) جووێ نێرو میی دروستکردوون، هه‌ر کام له نێرو می له زمانی عه‌په‌بیدا پێیان ده‌گوتری: (زَوْج)، ئه‌وه که ئیستا له عورفی زمانی عه‌په‌بیدا باوه ده‌لێن: (زَوْجٌ وَزَوْجَةٌ)، له ڤووی زمانی عه‌په‌بیه‌وه راست نیه، به‌لکو ئافره‌تیش (زَوْج) ه و پیاویش (زوج) ه، به‌یه‌کیکیان ده‌گوتری: (زَوْج) و به‌هه‌ردووکیان ده‌گوتری: (زَوْجَيْنِ)، بۆیه ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ﴾ خوا دوو (زَوْج) ی دروستکردوون، جووێ دروستکردوه، ئهو دوو (زَوْج) ه چین؟ هه‌ردووکیان خاوه‌نی په‌گه‌زن: نێرو می.

(٩) - ﴿مَنْ تَطْفَأُ إِذَا نَسِيَ﴾، له نوتفه‌یه‌ک له کاتی که‌دا ده‌پێژری، (مَنْ): تَدْفُقُ، أَوْ تُصَبِّ، أَوْ تُزَلُّ، واته: کاتیک که ده‌رده‌قوڵێری، یان ده‌پێژری، یان به‌ر ده‌درێته‌وه، ده‌گوتری: (أَمْنَى وَمَنْى مَعْنَى)، (أَمْنَى وَمَنْى)، یانی: تۆوی هات، هه‌روه‌ها (مَنْى)، به‌مانای (تَقَدَّر) یش دی، یانی: ئه‌ندازه‌گیری ده‌کری، ده‌گوتری: (مَنْى لَكَ الْمَانِى: أَيْ قَدَّرَ لَكَ الْمَقْدَرُ)، (مَانِى)، ئه‌ندازه‌گیرکار، ئه‌ندازه‌گیری‌کار بۆی ئه‌ندازه‌گیری کردووی، (تُطْفَأُ) ش، یانی: ئاوێکی که‌م.

بیگومان مه به ست له نوتفه ش، لیره دا تۆوی پیاوو ئافره ته، چونکه خوا **بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باسی هه ردووکیانی کردوه: ﴿وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۖ مِن نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنٰ ۚ﴾ (۱۵) له تهفسیری سووره تی (الحجرات) یس دا، باسمان کرد، که خوا دهفه رموی: ﴿يَتْلَاهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنٰكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ وَأُنْثٰ ۚ﴾ (۱۳)، به لگه یه له سه ره ئه وهی کۆرپه له ی مروقه، که دروست ده بی له کۆی ئاوی پیاوو ئافره ت دروست ده بی، له تۆوی باب و دایک، هه ردووکیان دروست ده بی، ئه مه ش پیچه وانه ی ئه وه یه که کاتی خۆی وا باو بووه، پیاوان و ابووه: ته نیا تۆو ئاوی پیاوه، کۆرپه له ی لی دروست ده بی، به لām له ئیو مندالانی دایکدا گه و ره ده بی و په ره و ره ده بی و گه شه ده کات، به لām ئیستا زانیاری کۆرپه له ناسیی (علم الأجنّة) ږوونی کردۆته وه که له زینده وه ری تۆوی پیاو و هیلکۆله ی ئافره ت (الْحَيَّوَانِ الْمُنَّوِي وَالْبُيُؤَةِ)، له هه ردووکیان نوتفه دروست ده بی و، ئیمه له سه ره تای سووره تی (المؤمنون) دا، باسیکی تیرو ته سه لمان له باره ی دروست بوونی مروقه وه، کردوه.

(۱۰) - ﴿وَأَنَّ عَلَیْہِ النَّشْأَةُ الْآخِرٰ ۚ﴾، هه ره وها پیگه یاننده وه و دروستکردنه وه ی دیکه ش هه ره له سه ره ی (خوا) یه. (النَّشْأَةُ: الْمَرْءَةُ مِنَ الْإِنْشَاءِ، أَيْ: الْإِبْجَادِ وَالْخَلْقِ، وَالْآخِرٰ: مُؤَنَّثُ الْآخِرِ، أَيْ: النَّشْأَةُ الَّتِي لَا نَشْأَةَ بَعْدَهَا، وَهِيَ مُقَابِلُ النَّشْأَةِ الْأُولٰی الَّتِي يَتَضَمَّنُهَا قَوْلُهُ تَعَالٰی: ﴿وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنْثٰ ۚ﴾)، واته: (نشأة): جار یکه له (إنشاء)، دروستکردن و پهیداکردن^(۱)، وشه ی (آخری) ش، مبینه ی (آخر) ه، یانی: دروستکردنیک که دروستکردنی دیکه ی به دوا دا نایه ت، به رانه به ری دروستکردنی یه که مه، که واته: به مانای زیندووکرانه وه دی.

(۱۱) - ﴿وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنٰی وَأَقْنٰی ۚ﴾ (ئهو راستییه ش له لاپه ره کانی مووسا و ئیبراھیمدا هه یه) که به س خوا خه لک ده ولله مه ند ده کات (مروقه کان ده ولله مه ند ده کات) و خاوه ن سامانیان ده کات، (أَغْنٰی أَيْ: مَوَّلَ، أَقْنٰی: أَخْدَمَ)، ئه وه ش واتایه کی دیکه (أَقْنٰی) یه:

(۱) له راستیی دا (نشأة) به مانای پیگه یانندی په په یه یه، وه ک پیشت باسمان کردوه.

خەڵک ساماندار دەکات و، واشیان لێ دەکات خزمەت بکری، یان: (أَغْنَى: أَي جَعَلَهُ غَنِيًّا، وَأَقْنَى أَي جَعَلَهُ ذَا قِنِيَّةٍ، وَهُوَ الْمَالُ الْمُدَّخَرُ)، (أَغْنَى)، واتە: دەولەمەندی کرد (أَقْنَى)، واتە: کردی بە خاوەن مāl و سامانیکی پەزمەندە کراو، ھەروەھا (أَقْنَى)، بە مانای (أَرْضَى) ش دێ، واتە: وای لێکرد پازیی بێ.

واتە: (أَقْنَى) چوار مانای ھەن: ١- سامانداری کرد، ٢- خزمەتکراوی کرد، ٣- کردیە خاوەنی سامانی پەزمەندە کراو، ٤- پازییکرد.

(١٢) - ﴿وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعَرَى﴾، {دیسان لە لاپەرەکانی مووسا و ئیبراھیمدا ھاتووە، کە} بەس خوا پەروەردگاری (شَعْرَى)یە، بە کوردیی ئەستێرە گەلاوێژی پێدەلێن، کە ئەستێرەکی تایبەتەو، دوایی لە کورتە باسیکدا باسی ئەستێرە گەلاوێژ دەکەین.

سۆي كورته سهرنجى گرنگ

خوای به رزی مه زن که ده فهرموی: ﴿وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۚ﴾ (۱۵) مِنْ نُطْفَةٍ إِذَا تُمْنٌ ﴿۱۶﴾، واته: یه کیک لهو راستییانهی له لاپه په کانی مووسا و ئیبراهیمدا (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ههن، ئه وه یه که خوا جووتیکی نیرو میی دروست کرده، له نوتفه یه ک کاتیک ده پڑنی، ئنجا ئیمه له بهر تیشکی ئهم دوو ئایه ته موباره که دا، سۆ سهرنجی گرنگ ده خهینه پروو:

سهرنجی یه که م: که ده فهرموی: ﴿وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۚ﴾، لیبره دا که خوا **سهرنجی** (الزَّوْجَيْنِ) وشه (الزَّوْجَيْنِ)، باس ده کات له دواى ئه ویش وه ک جیگره وه (بَدَل) ده فهرموی: ﴿الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۚ﴾، له جیاتی ئه وه ی بفهرموی: (خَلَقَ الْإِنْسَانَ)، ده فهرموی: ﴿وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۚ﴾، ئهمه له بهر گه یاندنی دوو مه بهسته:

یه که م: بۆ ئه وه ی خوا چاکه ی خویمان له جووتیه تییدا بیر بخاته وه، که پیاوان په گه زی نیریان هه یه و ئافره تان په گه زیان مینه یه و، ئه و نیرو مییه ش هوگری یه کدین و پیکه وه گونجاوان و ته واکه ری یه کدین، به هوئی ئه و نیروی و مییه شه وه، وه چه ی مروفا یه تی دریزی ده بی و به رده وام ده بی، له ژیا نی سهرزه ویدا، واته: خوا **سهرنجی** و پیرای ئه وه ی باسی دوو جووته که (زَوْجَيْنِ) ده کات، دوا بیش باسی نیرومی ﴿الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۚ﴾ ده کات، که دوو زه و جه که ش هه ر نیرو مین، بویه ش خوا **سهرنجی** ئهمه زه ق ده کاته وه که ئه و دوو جووته بریتین له نیرو می ﴿الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۚ﴾ تا کو ئه و چاکه و نیعمه ته ی خوئی بخاته وه به ر چاوی ئیمه، که ئیمه ی مروّف به هوئی ئه و هه بوونی هه ردوو په گه زی نیرو مییه وه، ههم ژیا نی کۆمه لایه تییمان به ر یه ده چی، به و واتایه ی پیاوان هوگری ئافره تان و ئافره تان هوگری پیاوان، ههم به هوئی ئه و حاله قی جووتیه تییه شه وه، وه چه ی به شه ر له سه ر زه و ی به رده وام ده بی.

دووهم: ئاماژەيە بۆ ئەو ھەر کەم لە تێرو مێ، یشک و بەشیان ھەيە لە دروستکردنی نوتفەدا، ئەو نوتفەيەي کە مروۆي لێ پێک دێ، وەک لە فەرمايشتی پێغەمبەریشدا **بە راشکاوي ھاو، کە دەفەرموي:** {أَمَّا الشَّيْءُ إِذَا سَبَقَ مَاءَ الرَّجُلِ مَاءَ الْمَرْأَةِ، ذَهَبَ بِالشَّيْءِ، وَإِذَا سَبَقَ مَاءَ الْمَرْأَةِ مَاءَ الرَّجُلِ، ذَهَبَتْ بِالشَّيْءِ} (أخرجه أحمد: ۱۲۰۷۶، وعبد بن حميد: ۱۳۸۹، والبخاري: ۳۷۲۳، وابن حبان: ۷۱۶۱)،

واتە: بەلەم ھۆکاری پێچوون (بە باب لە تێرایەتیی دا، یان بە دایک لە مێیایەتیی دا) ھەركات ئاوی پیاو کە پێش ئاوی ژنە کە کەوت، منداڵە کە دەچێتەو ھە سەری و، ئەگەر ئاوی ژنە کەش پێش ئاوی پیاو کە کەوت، منداڵە کە دەچێتەو ھە سەری (دەچێتەو ھە سەر ژنە کەو مێنە دەبێ).

ئەمە ئاماژەيە بۆ ئەو، کە ئاوی پیاو {حَيْمَن} ھە کەي {X, Y} بەلەم ھە ئاڤرەت (XX) ھ، ئنجا ئەگەر جوۆری (حیمن) ھە کەي پیاو جوۆری (Y) بێ، ھە ئاڤرەت دا کە ھەمیشە (X) ھ، یە ک بگرێ، ئەو تێر دەبێ و، ئەگەر ھەیمەنە کەي پیاویش جوۆری (X) بێ، لەگەڵ (X) ئاڤرەت دا، مێ دەردەچێ، مەبەست لە زالبوونە کەش و پێدەچێ ئەو بێ: ئایا ئاوی ئاڤرەت کە وادەکات، تەنیا لەگەڵ جوۆری (X) دا، یە ک بگرێ و ھێلکۆڵەي ئاڤرەت تەنھا جوۆری (X) ی، ھەیمەن پەلکێش دەکات، یاخود ئاوی پیاو کە زال دەبێ، کە ئەگەر ھەیمەنە کەي ئاوی پیاو جوۆری (Y) بێ کوو، ئەگەر جوۆری (X) یش بێ، کچ دەردەچێ، بەلەم کاتیک کە قورئان دابەزیو، و باو بوو ئەو ھە کۆرپەلەي لێ دروست دەبێ، تەنیا ئاوی پیاو، و پۆلپیننی ئاڤرەت تەنیا ئەو ھە، کە ئاوی پیاو، لە تێو منداڵدانی ئاڤرەتدا، گەشە دەکات، بەلەم ھەم ئەم ئایەتە موبارکە، ئاماژەي پێدەکات و، ھەم فەرمايشتە کەي پێغەمبەر **یش بە راشکاوي دەیفەرموي و، لە سوورەتی (الحجرات) یش دا خوا **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ** بە راشکاوي دەیفەرموي:** {يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ}

سەرنجى دوۋەم: كە دەفەرموئ: ﴿مِنْ نُّطْفَةٍ إِذَا تَأْتِي﴾، (إِذَا) بۆ كات بە كاردې، چونكە (إِذَا) (طرف زمان) ناۋى كاتەو، ئەمە ئاماژەيە بەوہ كە ھەر لەگەل ئەو نوتفەيە چووہ نېو مندالدى ئافرەتەوہ، يەكسەر ئەو كۆرپەلەيە دەست بە دروستبۈۈن دەكات، واتە: زىندەوہرى تۆۋى پىاو كە دەچىتە نېو ھىلكۆلەي ئافرەتەوہ، بە ھەردوۋىيان (نُطْفَةٍ) پىكدېنن، ئەو (نُطْفَةٍ) يە دادەبەزى بۆ نېو مندالدىن، لە ئەنجامى ئەوہدا ئەو كۆرپەلەيە دروست دەبى، ئەگەر خوا مۆلەق لەسەربى، دەست دەكات بە گوزەراندى قۇناغەكانى: خوئىپارە (عَلَقَةٍ) و زارجوو (مُضْغَةٍ)، ئىجائىسقان (عظام)، دوايى بە گوشت داپۆشران، و، پووح بە بەرداكران.

سەرنجى سىيەم: وشەي (قُتِي) بەكارھاتوہو، ئەمەش ئاماژەيە بەوہ كە ئەو تۆۋى پىاو، دەدلوپىنرئ و دەرژىتە سەر شىتىكى دىكەي بەرانبەرى، چونكە پژان، كە دەفەرموئ: پژاندىيە سەرى، ئەمە خوازىارى ئەوہيە شىتىكى دىكەش ھەبى، پژايتە سەرى، ئەمەش ئاماژەيە بەوہ كە تۆۋى پىاو دەرژىتە سەر ئاۋى ئافرەت، ھىلكۆلەي ئافرەت، كە ئەۋىش لە نېو ئاۋى ئافرەتدايەو زىندەوہرى تۆۋى (الحيوان المنوي) ي پىاو، كە كورنەكەي (حیمن)ە، لەگەل ھىلكۆلە (نُطْفَةٍ) ي ئافرەت دا، يەكدەگرن و دروستكراۋىكى دىكەي سىيەم كە پىي دەگوئى: (نُطْفَةٍ) پىكدېنن، كەواتە: وشەي دەرژىنرئ (قُتِي) ئاماژەيە، بەوہ كە ئاۋى پىاو دەرژىتە سەر شىتىكى دىكەو، دەرژىتە سەر دروستكراۋىكى دىكەو دوايى بە ھەردوۋىيان ئەو مرقۇقە يان لى پىك دى، بە مۆلەق خوا.

ئىمە لە تەفسىرى سوۋەق (المؤمنون)دا، بە درژىي لە بارەي چۆنيەتتى دروستكرانى مرقۇقەو لەلايەن خۋاي پەرۋەردگارەوہ، قسەمان كردوہ.

ئىستاش دىيەنە سەر كورنە باسپك لە بارەي بەھرەمەند بوۈنى مرقۇقەو، لە چاكەي جگەلە خۋى:

کورتە پاسێک لە بارەى بەهرەمەندبوونی مەرۆقەو

لە چاکەى جگە لە خۆى

بە پێزان!

ئەم کورتە باسە لە سێ تەوهردا دەخەینە پوو:

تەوهرى يەكەم: راجیایی زانیان لە بارەى بەهرەمەندبوونی مەرۆقەو
لە کردەوێ جگە لە خۆى:

مشتومر و راجیایی زانیان لە بارەى بەهرەمەند بوونی مەرۆق لە کردەوێ جگە لە خۆیەو، زۆر، هەر لە سەرەتاه، چ لە ئێو هاوێلاندا (خوا لێیان رازی بێ)، دوایی لە ئێو تابیعین دا، تاكو دەگاتە پۆزگاری ئێمە و، ئیستاش راجیایی و مشتومر لەو بارەیهو زۆر، كە ئایا مەرۆق، لەلای خوای پەرورەدگار، بۆ قیامت و پۆزى دوایی، لە کردەوێ چاکی جگە لە خۆى بەهرەمەند دەبێ، یان نا؟

بایزانی چۆن و بۆچی؟

ئەو ئایەتە موبارەكەى دەفەرموێ: ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾. یەكێك لەو راستییانەیه كە لە لاپەرەكانى مووسا و ئیبراھیمدا (عَلَيْهِمَا السَّلَام) هەن، كە مەرۆق نابێتە خاوەنى هیچ شتێك، مەگەر بەرهەمی كۆشش و هەوێدانى خۆى بێ.

ئەنجا هەندێك لە زانیان وای لى حالىی بوون: كە مەرۆق لە کردەوێ هیچ كەسى دیکە بەهرەمەند نابێ، تەنانهت ئیمام شافعی (پەرهمەق خوای لى بێ)، زانراوە كە گوتوویهتی: كەسێك قورئان بخوێنێ و پاداشتهكەى بۆ یەكی دیکە بە دیاریی بنێرێ، پاداشتهكەى ناگات، بەو كەسەى بۆی دەنێرێ.

ئىستاش با سهرنجى شەش جۆرە بۆچوونى زانايان بدەين، كە ھەندىكىشان
پىك دەچن و دەچنەو ە نىو يەكدى:

۱- عىكرىمە كە قوتابى عەبدوللاى كورى عەبباسە، (خو لىيان رازى بى) دەلى: ﴿وَأَنْ
لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾: (حِكَايَةُ عَنْ شَرِيعَةِ سَابِقَةٍ فَلَا تَلْزَمُ فِي شَرِيعَتِنَا)، واتە: ئەمە
گىرانەو ەى بەرنامە يەكى پىشوو ە و، لە شەرىعەتى ئىمەدا پىويست و پابەندكەر نى، (ئى:
إِنْ قَبُولَ عَمَلٍ أَخَذَ عَنْ غَيْرِهِ، مِنْ خَصَائِصِ هَذِهِ الْأُمَّةِ)، واتە: ئەو ە كە كەسىك لە كەردەو ەى
جگە لە خۆى بە ھەرمەندى، لە تايبەتەندىيەكانى ئۆممەتى پىغەمبەرە ﷺ بەلام ئەو ەى
خو ەرموو يەتى: لە لاپەرەكانى مووسا و ئىبراھىمدا ھەيە، ئەو ە بەنسەت شەرىعەتى
ئەوانەو ەيە.

من جارى بەس رايەكان دىنم و قسەى خۆمىيان لەسەر ناكەم.

۲- رەبىعى كورى ئەنەس، وشەى (الإنسان)ى، كە دەفەر موى: ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا
مَا سَعَى﴾ ۳، بەو ە مانا كەردە، كە مەبەست پىتى ئىنسانى پىپروايە، گوتوو يەتى: بەلام
باباى بروادار، ھەم لە كەردو كۆششى خۆى بە ھەرمەندە، ھەم لە ھى جگە لە خۆشى،
مادام بىكاتە ديارى و خەلات و پىشكەشى بكات.

۳- ھەندى لە زانايان ئەم تايەتەيان وا مانا كەردە، كە مروق لە كەردەو ەى جگە لە
خۆى بە ھەرمەند نابى، ئەگەر كەسىك كەردەو ەكەى نەدات بەو كەسەى دەيەو ەى لىي
بە ھەرمەند بى: (أَنَّهُا نَفَتْ أَنْ تَكُونَ لِلْإِنْسَانِ فَإِنَّدَةً مَا عَمِلَهُ غَيْرُهُ، إِذَا لَمْ يَجْعَلِ السَّاعِي
عَمَلَهُ لِعَظِيمِهِ)، ئەمەش شتىكى روى و ئاشكرايە، كە ئەگەر كەسىك كەردەو ەكەى خۆى بە
ديارى نەدات بە كەسىك، ئەو كەسەى دووم بەدلىيائى بە ھەرمەند نابى لە كەردەو ەى
كەسى يەكەم، مادام نەيداتى، ھەر كەسىك كەردەو ەكەى ھى خۆيەتى.

۴- ئىينو فەرەس پىتى وابوو ە پوالەتى تايەتەكە جىيەجى دەكرى و، ھىچ كەس لە
كەردەو ەى ھىچ كەس بە ھەرمەند نابى، كەسىك بۆ خۆى كەردەو ەيەكى نەكرد بى،
با خەلكىكى دىكە كەردەو ەى باش بكات: رۆژووى سوننەت دەگرى و بۆى دەكاتە

دیاری، حه ج و عه مه ده کات و بو ی هه دیه ده کات، قورئان ده خوینی و بو ی هه دیه ده کات، لیان به هره مه ند نابی.

۵- (القرطبي) بۆچوونی وایه که پاداشتی هه ندیک له کرده وان ده گات به جگه له نه نجامه رانی نه و کرده وانه، واته: به گشتی نه وه بنه مایه که وه هیه، به لام که دینه سه ر ورده کاریه کان، زانایان راجیایان په داده بی، (القرطبي)^(۱) نه و رایه ی خو ی هیناوه، (ابن عاشور) یش بۆچوونه که ی وه ک هی (القرطبي) یه وه ردو وکیان له م بۆ چوونه ی پینجه م دا ده یانه ییم، ده لی: (واعلم ان أدلة لحاق ثواب بعض الأعمال إلى غير من عملها، ثابتة على الجملة، وإنما تتردد الأنظار في التفصيل أو التعميم)^(۲)، واته: به لگه ی نه وه که پاداشتی هه ندیک له کرده وه کان ده گات به جگه له خو یان، مادام نه و که سه ی کرده وه که ی نه نجامدا وه، بیکاته دیاری بو نه و که سه، نه وه شتیکی چه سپا وه، به لام له ورده کاریه کاند راجیای هیه.

۶- (الطبري) له ته فسیره که ی خویدا^(۳) ده لی: (رُوِيَ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ **رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا** أَنِ هَذِهِ الْآيَةُ مَنَسُوحَةٌ، قَالَ: نَزَلَ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ **﴿۳۱﴾**، فَأَنْزَلَ اللَّهُ بَعْدَ هَذَا: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ **﴿۳۲﴾** الطور، فَأَدْخَلَ اللَّهُ الْأَنْبَاءَ الْجَنَّةَ بِصَلَاةِ الْأَبَاءِ، فَيَبْنُو عِبَّاسَ **رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا** (نهمه وا له و گپردا وه ته وه، نجا ئایا راسته یان نا؟ نازانم، گوايه) گوتوویه تی: دوا ی نه وه ی نه م ئایه ته هات و دابه زی: ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ **﴿۳۱﴾**، خوا نه م ئایه ته ی دابه زانند: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلِّ امْرِيٍّ بِمَا كَسَبَ رَهِيْنٌ﴾ **﴿۳۲﴾** الطور، نه وانه ی بروایان هیناوه وه چه که شیان به ئیمان وه به شوینیان که ووتوون، وه چه کانیان به وانه وه په یوه ست ده که یان و له کرده وه ی نه وانیش که م ناکه ینه وه، هه رکه سه و بارمه تی کرده وه ی خو یه تی.

(۱) ج ۱۷، ص ۹۱.

(۲) التحرير والتنوير: ج ۱۱، ص ۱۲۳.

(۳) جامع البيان: برقم ۳۲۷۰۲.

ئینو عه بیاس خوا له خوئی و بابی رازی بئی، ده لئی: خوا پۆله کانی به هۆی چاکی بابه کانه وه خسته به هه شته وه به وانه وه په یوه ست کردن.

ئه وان زاراوه ی (نسخ) یان به کاره یتاوه بۆ تایبه تکردن (تخصیص)، یانی: ته عبیریک به گشتی هاتوه، به لام ته عبیریکی دیکه، چه مکی ئه و ته عبیره گشتیه ی تایبه ت کردوه به هه ندیک له تاکه کانیه وه، یا خود ته عبیریک به په های هاتوه، ته عبیریکی دیکه هاتوه، به ندادار (مُقید) ی کردوه به هه ندیک له تاکه کانیه وه، مه رج نیه (نسخ) مه به ست پئی ئه وه بئی که حوکه مه که ی لابرده و.

هه لبه ته ئه وه له حالیکدا که ئه و گێرداوه یه له عه بدوللای کور ی عه بیاسیه وه (خوا له خوئی و بابی رازی بئی) راست بئی.

که واته: به گشتی ئه م شه ش بۆچوونه هه ن، له باره ی ئه و ئایه ته موباره که وه، ئه وه ته وه ری یه که م: مشتومرو راجیایی زانیان له و باره وه.

ته وه ری دووهم: بیست به لگه له سه ر به ره مه ند بوونی مرؤف له کردوه ی جگه له خوئی:

زانیان زۆر به لگه یان ه یتاونه وه، به لام من که ته ماشای ته فسیره کانم کرد، له هه موویان کۆکه ره وه تر ئه وه بوو که خاوه نی ته فسیری (صفوة البیان لمعانی القرآن)^(١) ه یتاویه تی، ئه ویش له ته فسیری (العلامة الجمل)، له په راوێزه که ی له سه ر ته فسیری (الجلالین)، ئه ویش له ئینو ته یمیه وه په حمه تی خوا ی لی بئی، نه قللی ده کات، منیش و پرای ه یتانی ئه و بیست (٢٠) به لگه یه، به پیتی پتویست پروونکردنه وه ی خوشمیان له باره وه ده ده م، ئه وانه یان که به پتویستیان بزانه م، ئینو ته یمیه (ابن تیمیه) گو تویه تی: (مَنْ اعْتَقَدَ أَنَّ الْإِنْسَانَ لَا يَنْتَفِعُ إِلَّا بِعَمَلِهِ فَقَدْ خَرَقَ الْإِجْمَاعَ، وَذَلِكَ بِأُطْلٍ مِنْ وُجُوهِ)، واته: هه ر که سی بر وای وابی: مرؤف

(١) تألیف: الشیخ حسین محمد مخلوف، ط ٣، ص ٦٧٨ و ٦٧٩.

تہ نیا لہ کردہ وہی خوئی بہرہ مہ نده، ئہ وہ یہ کدہ نگی زانیانی درپوہو لہ یہ کدہ نگی زانیان چو تہ دہری، ئہ و ش پو وچ و ہلہ یہ لہ چہ ند پو ویکہ وہ (بہ چہ ند بہ لکہ یہ ک):

بہ لکہ ی یہ کہ م: (أَحْذَها: أَنَّ الْإِنْسَانَ يَنْتَفِعُ بِدُعَاءِ غَيْرِهِ، وَهُوَ انْتِفَاعٌ بِعَمَلِ الْغَيْرِ)، شتیکی سہ لمی تراو و مسوگہرہ، کہ مروف لہ پارا نہ وہی جگہ لہ خوئی بہرہ مہ نده، ئہ و ش بہرہ مہ ند بو ونہ لہ کردہ وہی جگہ لہ خو.

بویہ ش ہیچ بہ لکہ ی نہ ہینا ونہ وہ، چونکہ شتیکی زور ئاشکرایہ، بو وینہ: خوا **سورہ الحشر** لہ سو و رہتی (الحشر) داباسی کوچکہ ران دہ کات، دوا ی باسی پشتیوانان دہ کات، ئنجا دہ فہ رموی: ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ﴾، ئہ و انہ ی لہ دوا ی کوچکہ ران و پشتیوانانہ وہ دین (کہ ہہ موو مسولمانان دہ گری تہ وہ، تا کو ئاخیر زہ مان) دہ لین: پەر و ہر دگار مان! لہ ئیمہ و ئہ و برا یانہ مان خو شبہ، کہ بہ ئیمانہ وہ پشمان کہ و تو ون.

ہہ ر و ہا ہہ ر کام لہ نوح **سورہ الاحزاب** و ئیبراہیم **سورہ الاحزاب** بو پرواداران بہ گشتی دہ پارینہ وہو، پیغہ مہری خاتم **سورہ الاحزاب**، بہ ہہ مان شیوہو، مہ گہر چو ن ئہ گہر نا ہہ موو پیغہ مہ ران دوعایان کردہ بو پرواداران بہ گشتی.

بہ لکہ ی دووہ م: (ثَانِيَهَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ يَشْفَعُ لِأَهْلِ الْمُؤَقَّفِ فِي الْحِسَابِ ثُمَّ لِأَهْلِ الْجَنَّةِ فِي دُخُولِهَا ثُمَّ فِي رَفْعِ دَرَجَاتِهِمْ)، (شتیکی سہ لمی تراوہ) کہ پیغہ مہر **سورہ الاحزاب** بو خہ لک کہ رادہ وہ سستیزین، لہ روژی لیپرسینہ وہ دہ، تکا دہ کات، تا کو دہ ست بہ لیپرسینہ وہو سزا و پاداشت بکری و، دوا ی ش تکا دہ کات بو بہہ شتیان کہ بچنہ ئیو بہہ شتہ وہو، دوا ی ش تکا بو بہہ شتیان دہ کات، تا کو بہہ و ی تکا کردنی پیغہ مہر وہ **سورہ الاحزاب** پلہ یان بہر زتر بیتہ وہ.

ئہ می ش لہ فہر موو دہ راستہ کاندہ کہ بوخاریی و موسلیم ہیناویانن، ہاتوہو تہ نانہ ت ہہ ندیکیان ئہ و ئایہ تہ مو بارہ کہ ی دہ فہ رموی: ﴿إِنْ يَبْعَثْكَ رَبُّكَ مَقَامًا

تَحْمُودًا ﴿٧٨﴾ الإسراء، به‌وه تەفسیر دەکەن و ئێمەش لە دوای دوای بانگ دا دەلێن: (وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَّحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ)، خوايه! ئەو پێگه تیدا ستایشکراوهی گفت پێداوه، پێبده. (المقام المحمود) واتە: ئەو پێگهیه و پلهیهی پێغه‌مبەر ﷺ که ستایشکراوه و هه‌موو مەرجە تێی ستایشی ده‌کات، چونکه کاریک ده‌کات هه‌موو مەرجە تێی لێی به‌هره‌مند ده‌بێ، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که له‌ پۆزی کۆکرانه‌وه و بۆ لێرسانه‌وه‌دا، تکه ده‌کات ده‌ست بکری به‌ لێرسینه‌وه‌و، هه‌ر که‌سه‌و به‌ شوێنی خۆی بگات.

به‌لگه‌ی سێیه‌م: (ثَالِثًا: أَنَّهُ يَشْفَعُ لِأَهْلِ الْكِبَائِرِ فِي الْخُرُوجِ مِنَ النَّارِ، وَهَذَا انْتِفَاعٌ بِسَعْيِ الْغَيْرِ)، که پێغه‌مبەر ﷺ تکه ده‌کات بۆ خاوه‌نی گونا‌هه‌ گه‌وره‌کان، تاکو له‌ ئاگر بێنه‌ ده‌ری و، ئه‌وه‌ش به‌هره‌مند بوونه له‌ کۆشش و کاری جگه‌له‌ خۆ.

ئه‌ویش پێغه‌مبهری خوا ﷺ له‌ چهند فەرمووده‌یه‌ک دا فەرموویه‌تی: هه‌ر که‌س ئه‌هلی ئیمان بێ، به‌لام گونا‌ه‌بار بێ و، شایسته‌ی سزادان بێ، ده‌سووتێنێ و سزا ده‌درێ، به‌لام دوا‌یی پێغه‌مبهری خوا ﷺ تکیان بۆ ده‌کات و ده‌ربازیان ده‌بێ.

به‌لگه‌ی چواره‌م: (رَابِعًا: أَنَّ الْمَلَائِكَةَ يَسْتَغْفِرُونَ وَيَدْعُونَ لِمَن فِي الْأَرْضِ، وَذَلِكَ مَنْفَعَةٌ بِعَمَلِ الْغَيْرِ)، بێگومان فریشته‌کانیش ده‌پارێنه‌وه‌و داوا لێبوردن ده‌کەن، بۆ ئەو خه‌لکە‌ی له‌سه‌ر زه‌وین و، ئه‌وه‌ش بێگومان سوودمه‌ند بوونه به‌هۆی کرده‌وه‌ی جگه‌له‌ خۆوه‌.

خوای په‌روه‌ردگار له‌ سوورەتی (غافر) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ (٧٩)، داوا لێبوردن (له‌ خوا) ده‌کەن بۆ به‌رواداران، هه‌روه‌ها له‌ سوورەتی (الشوری) شدا، هاتوه‌ که فریشته‌کان داوا لێبوردن ده‌کەن بۆ خه‌لکی سه‌ر زه‌وی: ﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَن فِي الْأَرْضِ﴾ (٨٠).

به‌لگه‌ی پێنجه‌م: (خامسها: أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَخْرُجُ مِنَ النَّارِ مَنْ لَمْ يَعْمَلْ خَيْرًا قَطُّ «أَي: مِنَ الْمُؤْمِنِينَ» بِمَحْضِ رَحْمَتِهِ، وَهَذَا انْتِفَاعٌ بِغَيْرِ عَمَلِهِمْ)، ئه‌مه‌ش له‌ فەرمووده‌

صه حیچه کانداهاتوه که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** که سانیک له پرواداران له ناگری دۆزه ده ردین، هه رگیز چاکه یه کیان نه کردوه، تهیا به رهحمهتی خو، و نه وهش بههرمه‌ند بوونی پروادارانه، له کردهوهی جگه له خوین.

به لگهی شه شه م: (سادسها: أَنْ أَوْلَادَ الْمُؤْمِنِينَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ بِعَمَلِ آبَائِهِمْ، وَذَلِكَ انْتِفَاعٌ بِمَحْضِ عَمَلِ الْغَيْرِ)، نهوهیه که پۆله کانی پرواداران ده چنه بههشتهوه، به هوئی کردهوهی باب و دایکیانه وهو بههرمه‌ندبوونه له کردهوهی جگه له خو. وهک له سوورهتی (الطور) دا خوا ده فهرموئ: **﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾** (n)، که پیشتر مانامان کردوه.

به لگهی هه وه م: (سابعها: قَالَ اللَّهُ تَعَالَى فِي قِصَةِ الْغُلَامَيْنِ الْيَتِيمَيْنِ: ﴿وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا﴾ (۸۷) الکهف، فانتفعا بصلاح أبيهما، وليس من سعيهما)، خوای بهرز له بهسه رهاتی دوو مندآله هه تیوه که دا ده فهرموئ: **﴿وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا﴾** الکهف، بابیان مروفتیکی باش بوو، نه وانیش بههره یان وه رگرت له چاکیی بابیان و چاکیی بابیشیان کردو کۆششی خوین نیه.

به لگهی هه شه م: (ثامنها: أَنَّ الْمَيْتَ يَنْتَفِعُ بِالصَّدَقَةِ عَنْهُ، وَبِالْعِثْقِ بِنَصِ السَّنَةِ وَالْإِجْمَاعِ، وَهُوَ مِنْ عَمَلِ الْغَيْرِ)، مردوو بههرمه‌ند ده بی له وه که خێرو چاکه ی بو بکری، ههروه ها که کۆیله ی بو ئازاد بکری {کاتی خوئی کۆیله هه بوون} نه مه هه مه به دهقی سوننهت و، هه مه به یه کدهنگیی زانایان و، نه وه دووانهش کردهوهی جگه له کردهوهی مردوو هه کهن.

به لگهی نو یه م: (تاسعها: أَنَّ الْحَجَّ الْمَفْرُوضَ يَسْقُطُ عَنِ الْمَيْتِ، بِحَجِّ وَلِيِّهِ بِنَصِ السَّنَةِ، وَهُوَ انْتِفَاعٌ بِعَمَلِ الْغَيْرِ)، حه جی فه رز له سه ر مردوو لاده چن، نه گه ر سه ره پرشتیاره که ی حه جی بو بکات، نه می ش به دهقی سوننهت هاتوهو، نه وهش هه ره بههرمه‌ند بوونه له کردهوهی جگه له خو.

به نگی دهیه‌م: (عاشرها: اَنَّ الْحَجَّ الْمُنْدُورَ أَوْ الصَّوْمَ الْمُنْدُورَ، يَسْقُطُ عَنِ الْمَيْتِ يَعْمَلُ غَيْرِهِ، وَهُوَ انْتِفَاعُ بِعَمَلِ الْغَيْرِ)، چه جیک که له خوگیرایی (نه‌زر کرابی) و پوژووئیک له خو گیرایی، له‌سەر مردوو لا ده‌چن، ئەگەر جگه‌له خوئی بوئی بکات، [ئهمه‌ش به ده‌قی سوننه‌ت] ئەوه‌ش هەر به‌هره‌مند بوونه له کرده‌وه‌ی جگه‌له خو.

به نگی یازدهیه‌م: (حادی عشرها: الْمَدِينُ قَدْ اِمْتَنَعَ مِنَ الصَّلَاةِ عَلَيْهِ حَتَّى قَضَى دَيْنَهُ أَبُو قَتَادَةَ، وَقَضَى دَيْنَ الْآخَرِ عَلِيٌّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ، وَانْتَفَعَ بِصَلَاةِ النَّبِيِّ وَهُوَ مِنْ عَمَلِ الْغَيْرِ)، بابایه‌کی قهرزدار هه‌بوو پیغه‌مبه‌ر نوێژی له‌سەر نه‌کرد، تا‌کو قه‌تاده قهرزه‌که‌ی بو دایه‌وه‌و، یه‌کیکی دیکه‌ش هه‌لی کوپری ئەبی تالیب قهرزه‌که‌ی بو دایه‌وه‌و خوا له قه‌تاده و هه‌لی کوپری ئەبی تالیب پازی بئ، پیغه‌مبه‌ریش دواي ئەوه‌ی قهرزه‌کانیان بو درانه‌وه، نوێژی له‌سەر کردن و، مسوگه‌ریش که پیغه‌مبه‌ری خوا نوێژی له‌سەر کردوون به‌هره‌مند بوون و نوێژ له‌سەر کردنه‌که‌ش کرده‌وه‌ی یه‌کیکی دیکه‌یه.

به نگی دوازدهیه‌م: (ثانی عشرها: اَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ لِمَنْ صَلَّى وَحْدَهُ: «أَلَا رَجُلٌ يَتَصَدَّقُ عَلَى هَذَا قَيْصَلِي مَعَهُ» فَقَدْ حَصَلَ لَهُ فَضْلُ الْجَمَاعَةِ بِفِعْلِ الْغَيْرِ)، پیغه‌مبه‌ر یه‌کیک به‌ته‌نیا نوێژی ده‌کرد، فه‌رمووی: ئەرێ پیاویک نیه، چاکه‌یه‌ک له‌گه‌ل ئەمه‌دا بکات {خیریکی پی به‌خشێ و نوێژی له‌گه‌لدا بکات، بو ئەوه‌ی نوێژه‌که‌ی بپێته‌ نوێژی به‌کۆمه‌ل} ئیدی که‌سیک چوو نوێژی له‌گه‌لدا کرد که‌واته: خیر و پاداشتی نوێژی به‌کۆمه‌لی ده‌ست که‌وت، به‌هوی کرده‌وه‌ی جگه‌له‌خویه‌وه.

به نگی سی‌زدهیه‌م: (ثالث عشرها: اَنَّ الْإِنْسَانَ تَبْرَأَ ذِمَّتُهُ مِنْ دِيُونِ الْغَيْرِ، إِذَا قَضَاهَا عَنْهُ قَاضٍ، وَذَلِكَ انْتِفَاعُ بِعَمَلِ الْغَيْرِ)، مروّف ئوبالی خالیی ده‌بی، (واته: قهرزی خه‌لکی له‌سەر نامینئ)، ئەگەر قازیی و دادوهر له‌جیاتی ئەو قهرزه‌کان بداته‌وه، ئەوه‌ش به‌هره‌مند بوونه له‌ کرده‌وه‌ی جگه‌له‌خوی.

به لگهی چواردهم: (رابع عشرها: أن من عليه تبعات ومظالم، إذا حُلَّ منها، سقطت عنه، وهذا انتفاع بعمل الغير)، هه ره کهسیک مافی کهسیکی لهسه ربی، (بو وینه: سته می له کهسیک کرد بی) هه رکات لئی نازاد کرا لئی بوردره، نهو هه قانهی لهسه ر لاده چن، نهویش دیسان بههره مهند بوونه له کردهوی جگه له خوئی.

به لگهی پازدهیم: (خامس عشرها: أن الجار الصالح ينفع في المحيا وفي الممات «كما جاء في الأثر»، وهذا انتفاع بعمل الغير)، دراوسیی باش له ژیان دا و له دواى مردنیش، سوود ده گه یه نن، وهک له شوینه واردا هاتوهو، نهو ههش بههره مهند بوونه له کردهوی جگه له خوئی.

به لگهی شانزدهیم: (سادس عشرها: أن جَلِيسَ أهل الذکر يُرَحِّمَ بهم، وهو لم يكن معهم، ولم يجلس لذلك، بل لحاجة عَرَضَتْ له، والأعمال بالنیات، فقد انتفع بعمل غيره)، کهسیک له گه ل کهسانیک دانیشتبی یادی خوا بکهن، له گه ل نهواندا بهزهیی له گه ل ده نوئیتری، له گه ل نهو ههشدا یه کییک نه بووه له وان و، بوئهو ههش نه چوو له گه لیاندا دابنیشی [یادی خوا بکات، وهک له فه رموو دهی پیغه مبهردا هاتوه، به لکو ئیشیکی هه بووه به لام ریی که وتوته نهو مه جلیسه] هه رچه نده کردهو ههش به نیه ته، که چی به هوئی کردهوی نهوانه وه که یادی خویان کردوه، نهویش بههره مهند بووه.

به لگهی هه فدهم: (سابع عشرها: الصلاة على الميت، والدعاء له في الصلاة، انتفاع للميت بصلاة الحي عليه، وهو عمل غيره)، نوئیژ کردن لهسه مردوو و بو پاراندهوی له نوئیژدا، نهو ههش دیسان بههره مهند بوونی مردوویه له نوئیژی زیندوو لهسه ری و نوئیژی مردوو لهسه مردوو کهش، کردهوی جگه له مردوو کهیه، که چی لیثی بههره مهند بووه.

به لگهی هه ژدهیم: (ثامن عشرها: أن الجمعة تحصل باجتماع العدد، وكذا الجماعة بكثرة العدد، وهو انتفاع للبعض ببعض)، نوئیژی جومعه به هوئی

كۆپۈنەنە ۋەي ژمارەيەك خەلک پيک دى، (له دوو و سى و چوارەو تەكۆ چل و زياتر پۆشتون) ھەرۋەھا نوپىزى كۆمەلپش لە ژمارەيەك پيک دى، كە ئەويش برىتيە لە بەھرەمەند بوونى ھەندىكيان لە ھەندىكيان.

ئەگەر ھەموويان پيکەو كۆنەبنەو و نوپىزە بە كۆمەلەكەيان و نوپىزەي جومعە كەيان بۆ ناكرى و، خيىرى نوپىزى بە كۆمەلە جومعەيان، دەست ناكەو.

بەلگەي نۆزدەيەم: (تاسع عشرها: أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ لِنَبِيِّهِ ﷺ: ﴿وَمَا كَانَتِ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ﴾ ۲۲، وَقَالَ: ﴿وَلَوْلَا رِجَالٌ مُّؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُّؤْمِنَاتٌ لَّارْتَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَافُوهُمْ فَتُصِيبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ لِّيَدْخُلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ ۲۳)، فَقَدْ رَفَعَ اللَّهُ تَعَالَى الْعَذَابَ عَنْ بَعْضِ النَّاسِ بِسَبَبِ بَعْضٍ، وَذَلِكَ انْتِفَاعٌ بِعَمَلٍ غَيْرِهِ، خَوای بەرز بە پيغەمبەرەكەي خۆي ﷺ فەرموو: ﴿وَمَا كَانَتِ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ﴾ ۲۲، خوا خەلکی كۆمەلگایەكەت ھەتا تۆ لە نۆيان دابی، سزایان نادات، ھەرۋەھا خوای بەرز فەرموویەتی: ئەگەر پیاوانیکی برودارو ئافرەتانیکی برودار نەبوونیە، كە ئیو نەتاندەزانی، نەبادا زەریان لیدیەن و بەھۆی وانەو عەبەو ئازاریكتان پى بگات...

یانى: لەبەر ئەو نەبوایە، خوا بروداوی حودەبیبیە بە جۆریکی دیکە دەھتایە پيش، كە صولح نەبى و بەشەر بچنە ئیو مەككەو، بەلام لەبەر ئەو پیاوانیکی ئیماندار ئافرەتانیکی ئیماندار لە مەككەدا ھەبوون، ئیو ش نەتاندەزانی و لەبەر دەست و پيانیادا دەچوون و دەفەوتان، لەبەر ئەوان خوای مېھرەبان، صولحی حودەبیبیە ھتایە پيش.

كەواتە:

أ- ئەو كە ھەتا پيغەمبەری خوا ﷺ لە ئیو خەلکەكەدا بى، خوا سزایان نادات، مانای وایە بەھرەیان وەرگرتو لە بوونی پيغەمبەر ﷺ كە كەردەوێ جگەلە خۆیانە.

ب- هاوہ لانی کہ لہ خزمہت پیغہ مہر ﴿۲۰﴾ دا بوون، بہرہ مہند بوون، کہ شہریان بو نہیہ تہ پیش، بہ هوئی ٹہو پیاوو ٹافرتہ ہرودارانہوہ کہ لہو کاتہدا لہ شاری مہککہدا بوون، بو ٹہوہی لہبہر دہست و پیاندا نہچن۔

بہ لگہی بیستہم و کوتابی: (أَنَّ صَدَقَةَ الْفِطْرِ تَجِبُ عَلَى الصَّغِيرِ وَغَيْرِهِ مِمَّنْ يَمُونُهُ الرَّجُلُ، فَإِنَّهُ يَنْتَفِعُ بِذَلِكَ مَنْ يُخْرِجُ عَنْهُ، وَلَا سَعْيَ لَهُ فِيهَا)، سہرتہ لہسہر ہچووک و لہسہر جگہلہ ہچووکیش (ٹہگہر شیت بی و، گیل و نہخوش بی) مادام لہوانہ بی کہ پیاو دہیانزیہنی و مشووریان لی دہخوات، ٹجہا ٹہو کہسہی زہکاتہکہی لہ جیاتی دہدری، بہرہ مہند بووہ، بی ٹہوہی بو خوشی رڈلی تیدا گیرابی و کوشتی بو کردبی!

دوایی ئینو تہیمیہ دہلی: (وَمَنْ تَأَمَّلَ الْعِلْمَ، وَجَدَ انْتِفَاعَ الْإِنْسَانِ بِمَا لَمْ يَفْعَلْهُ مَا لَا يَكَادُ يُحْصَى، فَكَيْفَ يَجُوزُ أَنْ تُتَأَوَّلَ الْآيَةُ الْكَرِيمَةُ، عَلَى خِلَافِ صَرِيحِ الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ، وَإِجْمَاعِ الْأُمَّةِ؟!) واتہ: ہہر کہسیک سہرنجی زانیاری بدات، (واتہ: زانیاری شہری) دہبئی: ہیندہ حالہت ہہن، لہوبارہوہ کہ مروٹ لہ کردہوہی جگہلہ خوئی بہرہ مہند دہبی، کہ نایہنہ ژماردن، ٹجہا چوٹ دہبی نایہتہ کہ بہ جوڑی مانا بکری، کہ پیچہوانہی دہلالہتی راشکاوی قورٹان و سونہتی پیغہ مہر بی ﴿۲۱﴾ و، پیچہوانہی یہ کدہنگی و یہ کرای تیکرای زانایانی ٹیسلام بی!

واتہ: ٹہو نایہتہ دہبی بہ جوڑیکی دیکہ مانا بکری، کہ لہگہل ٹہو بیست بہ لگہیہو، زیاتریش لہو بیست بہ لگہیہدا، تیکنہ گیری، ہہموو ٹہوانہی یان لہ قورٹاندا ہاتوون، یان لہ سونہتی پیغہ مہر دا ﴿۲۲﴾ و، ژمارہیہ کیشیان یہ کدہنگی زانایانن، کہ مروٹ لہ کردہوہی جگہلہ خوئی بہرہ مہند دہبی۔

کہواتہ: کہ خوا دہفہرموی: ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ ﴿۲۳﴾ مانای وانہی کہ مروٹ لہ کردہوہی جگہلہ خوئی بہ ہیچ جوڑیک بہرہ مہند نابی، بہ لکو

ئەوھ مانايەكى دىكەى ھەبە، كە پىشتەر شىكىمان لى گوت: بەلام لە تەوھرى سىيەمدا زياتر تىشك دەخەينە سەر ئەو پايە، كە چۆن ئەو ئايەتە موبارەكە لەگەل ئەو بىست (۲۰) بەلگەيەدا كە ھىناماننەوھو ھەموويان بەلگەن لەسەر ئەوھ كە مروؤف لە كردهوھى جگەلە خوۋى بەھرەمەند دەبى، ئەو ئايەتە موبارەكە چۆن واتايەكەى لەگەل ئەوھدا دەگونجى؟

تەوھرى سىيەم: چۆنيەتتېي تەئويلكردن و گونجاندنى ئايەتى ژمارە (۳۹)ى سوورەتى (النجم)، لەگەل: بە ھەرەمەند بوونى مروؤف لە كردهوھى جگە لە خوۋى دا:

ئەو دوو ئايەتە موبارەكە: ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ﴾ (۲۳) ﴿وَأَنْ سَعِيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ﴾ (۴۰)، زانايان ھەولياندادە بە چەند جورىك واتايان بكن، بۆ ئەوھى لەگەل ئەو راستىيانەى دىكەدا، كە دەقەكانى دىكە گرتوويناھە خوۋيان، تىك نەگىرېن، بەدلتايىش يەكتىك لە نىشانە ھەرە ديارەكانى فەرمائىشتى خوا، ئەوھىيە كە ئايەتەكانى ناكۆكىي و دژيەكىي (تناقض) و تىكگىرانيان لە نىوان دا نيە، وەك دەفەرموۋى: ﴿وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ (۸۲) النساء، ئەگەر ئەم (قورئان)ە لە لاينە جگە لە خواوھ بووايە، تىكگىراني زۆريان تيدا دەدى. دواى سەرنجدانم لە قسەو بىروپراى زانايان لەوبارەوھ، سەرەنجام سەرچەم شەش جورە بوچوونم كەوتنە بەرچاو:

بوچوونى يەكەم:

(القرطبي) دەلى: (قُلْتُ: وَيَحْتَمِلُ أَنْ يَكُونَ قَوْلُهُ: ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ﴾ (۲۳)، خاساً فِي السَّيِّئَةِ، بِدَلِيلِ مَا فِي صَحِيحِ مُسْلِمٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: إِذَا هَمَّ عَبْدِي بِحَسَنَةٍ وَلَمْ يَعْمَلْهَا، كَتَبْتُهَا لَهُ حَسَنَةً، فَإِنْ عَمِلَهَا، كَتَبْتُهَا لَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضِعْفٍ، وَإِذَا هَمَّ بِسَيِّئَةٍ، وَلَمْ يَعْمَلْهَا لَمْ

أَكْتَبَهَا عَلَيْهِ، فَإِنْ عَمِلَهَا كَتَبْتُهَا سَيِّئَةً وَاحِدَةً (أخرجه البخاري: ۷۰۶۲، ومسلم: ۱۲۸، والترمذي: ۳۰۷۳، وقال: حسن صحيح، وابن حبان: ۳۸۰).

واته: ده لیم: ده گونجی مه بهست له فەرماشتی خوا که ده فەرموئ: ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾، مروّف ته نیا ئه وهی ههولئ بۆ ده دات، لیئ به هره مه نده، تابهت بئ به خراپه وه، که پیغه مبه ر ﴿فَهَرْمُوِيَه:﴾ خوا (عزوجل) فەرموویه تی: ئه گهر به نده که م، ویستی چاکه یه ک بکات، به لام نه یکرد، چاکه یه کی بۆ ده نووسم و ئه گهر چاکه که ی کرد، یه ک به ده (۱۰/۱) بۆی ده نووسم، تا کو ههوتسه دیش (۷۰۰) ده روات (به پیئ به هیزیی نیازو مه بهسته که ی و)، ئه گهر ویستی خراپه یه ک بکات و به دلئ داهات، به لام نه یکرد، بۆی نا نووسم، به لام ئه گهر خراپه که ی کرد، یه ک خراپه ی بۆ ده نووسم.

(القرطبي) وای لیکداوه ته وه که لیره دا ته نیا مه بهست پیئ خراپه یه وه، مروّف ته نیا ئه وهی ئه نجامی ده دات، له خراپه، له سه ری ده نووسری، به لام له خراپه ی جگه له خوئ بۆ نایهت، به لام من بۆ چوونه که یم پیئ به یه زه، چونکه خوا ی دادگهر ده فەرموئ: ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾، ﴿ل﴾ یش بۆ خاوه نداریتی (هملیک) وه، ئه ویش به زۆری بۆ شتی باشه، ئنجا خوا نه یفه رمووه: ﴿وَأَنْ لَّيْسَ عَلَى الْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾. هیچ شتی ک (له تاوان) له سه ر مروّف نه، مه گهر ئه وهی ههولئ بۆ دابئ.

بۆ چوونی دووهم:

(وَقَالَ أَبُو بَكْرٍ الْوَرَأَى: ﴿إِلَّا مَا سَعَى﴾، ﴿ل﴾، إِلَّا مَا نَوَى، بَيَانُهُ قَوْلُهُ ﴿يُعْثُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى نِيَّاتِهِمْ﴾ (أخرجه أحمد: ۹۰۷۹، وابن ماجه: ۴۲۲۹، وأبو يعلى: ۶۲۴۷، وصححه الألباني في صحيح الجامع: ۸۰۱۴).

واته: ئه بوو به کری وه یراق (که یه کیکه له زانایان) گو توویه تی: ﴿إِلَّا مَا سَعَى﴾، ﴿ل﴾، یانی: ﴿إِلَّا مَا نَوَى﴾، مه گهر ئه وهی نه ی تی لی هیناوه، واته: بۆ مروّف هیچ

بەھەرە ۋە گرەتتېك نىيە، مەگەر نىيەتى لى ھىنابى (نىيەتى لەو كەردەۋەيە ھىنابى) ئەۋىش ئەۋ فەرمايشتەي پىغەمبەر ﷺ پۈۋى دەكاتەۋە كە دەفەرمۇي: لە پۈۋى قىيامەتدا، خەلک بە پىيى نىيازو مەبەستىيان زىندوو دەكرىنەۋە.

كەۋاتە: كەردەۋەيەك كە مەۋف نىيەتى لى نەھىنابى، بۈيى نابى، ئەگەرنا باسى ئەۋە ناكات كە لە كەردەۋەي جگە لە خۇي بە ھەرەمەند نابى كە بىكاتە دىيارى، بەلگە خۇي تەنيا لەو كەردەۋانەي بەھەرەمەند دەبى (لە كەردەۋە چاكەكانى) كە نىيەتى لى ھىنابى، نىيازو مەبەستى بوۋى، ئەۋ كەردەۋە چاكە ئەنجام بەدات بۇ خوا، بەلەم ئەگەر بەلگەي بەۋ فەرمايشتەي پىغەمبەر ھىنابايەۋە، باشتر بوۋ، كە دەفەرمۇي: **إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَّا نَوَىٰ** (آخرجه البخاري: ۱)، كەردەۋەكان، (ۋاتە: كەردەۋە باشەكان) بە پىيى نىيازو مەبەستەكان، بۇ ھەر مەۋفك، بە پىيى ئەۋە كە نىيازو مەبەستى لە دلدا بوۋە، كەردەۋەكەي بۇ حىساب دەكرى.

خاۋەنى: (صفوة البيان لمعاني القرآن)، (الشيخ حسين محمد مخلوف)، لە تەفسىرەكەيدا^(۱) ئەۋ چوار پاي دىكە دىئى، ۋەك تەئۋىل كەردن و، مانا لىكەندەۋەي ئەۋ ئايەتە موبارەكە، بە جۈرئەك كە لەگەل ئايەت و فەرمايشتەكان و بەلگەكان دا، كە خىستمانە پۈۋ، تىكنەگىرى.

بۇچوۋى سىيەم:

(إِنَّ الْآيَةَ عَامَّةً خُصَّصَتْ بِأَمُورٍ كَثِيرَةٍ مِّمَّا ذُكِرَ)، ئايەتەكە گىشتىيە، بەلەم تاييەت كراۋە بە زۆر شت كە باسكان، ۋاتە: ئايەتەكە بە گىشتىي ۋايەرمۇۋە، بەلەم ۋەك بىنچىنەيەك ھەيە، دەللى: **(مَا مِنْ عَامٍ إِلَّا وَقَدْ خُصَّصَ)**، ھىچ حوكمىكى گىشتىي نىيە، مەگەر تاييەت كراۋە، ئىجا ئەۋ ئايەتەكە دەفەرمۇي: **﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ﴾**، ئەمە گىشتىيە، بەلەم بەۋ ئايەتەنەي دىكەۋ بەۋ فەرمايشتەنەي پىغەمبەر ﷺ مانايەكەي تاييەت كراۋە، ۋاتە: تاييەت كراۋە بە ئەۋەۋە كە مەۋف بەھەرەمەند نابى، مەگەر لە كەردەۋەي خۇي، جگە لە كەردەۋەي كەسانىك كە

هاوکاریی ده که ن و پیشکه شی ده که ن و بۆی ده نیرن، پارانه وه یه، چه ج بۆ کردنه، رۆژوو بۆ گرتنه، قهرز بۆ دانه وه یه ... هتد.

بۆ چوونی چواره م:

ده لّی: (إِنَّهَا مَخْصُوصَةٌ بِقَوْمٍ مُّوسَىٰ وَإِبْرَاهِيمَ لِأَنَّهَا حِكَايَةٌ عَمَّا فِي صُحُفِهِمَا، أَمَّا هَذِهِ الْأُمَّةُ فَلَهَا مَا سَعَتِ هِيَ، وَمَا سَعَىٰ لَهَا غَيْرُهَا، بِذَلِيلٍ مَا ذُكِرَ، وَبِذَلِيلٍ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿الْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ الطور، حَيْثُ أَذْخَلَ الْأَنْبَاءَ الْجَنَّةَ بِصَلَاحِ آبَائِهِمْ) پێشتریش ئەم رایەمان هینا، کە ئەم ئایەتە مووبارە کە تایبەتە بە گەلی مووسا و ئیبراھیمە واته: بە زاراوەی زانایانی (أصول الفقه)، لە بازنە ی بەرنامە ی پێش خۆمان (شرع من قبلنا) دایە، چونکە ئایەتە کە باسی ئەو دەکات کە لە سووخی مووسا و ئیبراھیمدا هاتو (لە پەرەکانی ئەواندا) بە لām ئۆمەتی پیغەمبەری خاتم هەم ئەو ی بۆ خۆی کۆششی بۆ دەکات، لێی بەهرەمەندەو، هەم ئەو ش کە جگە لە خۆی کۆششی بۆ دەکات، مادام بیداتی و پیشکەشی بکات، هەر لێی بەهرەمەندە، بە بەلگە ی ئەو کە باسمان کردو، بە بەلگە ی قسە ی خوای بەرزیش کە دەفرموی: ﴿الْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ الطور، وە چە کانیا مان بەوان گە یاند، کە رۆلە کان خوا دە یانخاتە بەهە شتەو، بە هۆی چاکیی دایک و بابیانەو.

بە لām بە مەر جێک ئەوانیش برودار بن، کەواتە پە یووە سترکردن یان بە باب و دایکیانەو چۆنە؟ یانی: با ئەوان پلەشیان نزمتر بێ، لە بەهە شتدا، خوا دە یانگە یە نێی بە پلە بەر زەکانی لای باب و دایکیان.

بۆ چوونی پێنجە م:

(إِنَّ سَعِيَ غَيْرِهِ لَمَّا لَمْ يَنْفَعْهُ، إِلَّا مَبْنِيًّا عَلَى سَعِي نَفْسِهِ، وَهُوَ كَوْنُهُ مُؤْمِنًا، كَانَ كَأَنَّهُ سَعِيَ نَفْسِهِ)، هەوڵدان و کۆششی جگە لە خۆی، مادام سوودی پێ ناگە یە نێ، مەگەر بینا لە سەر کۆششە کە ی خۆی، کە بریتیه لەو ی برودار بێ، کەواتە: وە ک

کوششه که ی خوی بی، وایه، واته: که سیک پروادار نه بی له کرده وهی جگه له خوی بههرمه مند نابی، نجا پروا هینانه که ش کرده وهی خوی هتی، که واته: بههوی کرده وهی خوی وهیه، که پروا هینانه، له کرده وهی جگه له خوی له پروادارانی دیکه، که بوی به دیاری ده نیرن و پیشکشی ده کهن و هاوکاری ده کهن، بههرمه مند ده بی، که واته: وهک ته نیا له کرده وهی خوی بههرمه مند بو بی.

بۆچوونی شه شه م:

(إِنَّ الْمُرَادَ بِالْإِنْسَانِ: الْكَافِرُ، وَالْمَعْنَى: أَنَّهُ لَيْسَ لَهُ مِنَ الْجَزَاءِ إِلَّا مَا عَمِلَ هُوَ، وَهَذَا هُوَ الْعَدْلُ، وَأَمَّا مِنْ بَابِ الْفَضْلِ، فَجَائِزٌ أَنْ يَزِيدَهُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ مَا يَشَاءُ، وَفِي الْحَدِيثِ الصَّحِيحِ: إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثَةٍ: صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ، أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ، أَخْرَجَهُ: الْبُخَارِيُّ، وَهَذَا كُلُّهُ تَفَضُّلٌ مِنْهُ تَعَالَى، كَمَا أَنَّ تَضَعِيفَ الْحَسَنَاتِ فَضْلٌ مِنْهُ تَعَالَى).

واته: مه بهست له ئینسان، ئینسانی بی پروایه، مه بهست ئه وهیه که ته نیا به وهی کردوویه تی پاداشت ده درێته وه، ئه وهش دادگه رییه، ههروهک ته نیا له سه ره ئه وهی له خراپه، کردوویه تی، سزا ده درێ، ئه وهش وهک دادگه ری مامه له ی خوا له گه ل نامسو لماناندا، که خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به دادگه ری مامه له یان له گه لدا ده کات، نهک به بهخشش و چاکه کاری، به لام له گه ل پرواداران دا، خوا به چاکه کاری و بهخشش مامه له ده کات، بویه له لای خوا ئاسانه له بهخششی خوی بۆ هه ره که سی بیه وی، زیاد بکات (به هوی مسو لمانانه وه که دوعای بۆ ده کهن، دیاری بۆ ده نیرن، هاوکاری ده کهن) وهک له فهرمووده ی راستی پیغه مبه ریش دا هاتوه ده فهرمو ی: هه ره کاتیک پۆله ی ئاده م مرد، کرده وه که ی ده بری، مه گه ره له سی پێاننه وه: ۱- چاکه یه کی بهرده وام و، ۲- زانیاریه ک که بههره ی لی وه ربگیری و، منداییکی چاک که بوی بیاریته وه، (دیسان چاکه ی بهرده وام: مزگه وتی دروست کردوه، پێی چاک کردوه، خهسته خانه ی دروست کردوه،

قوتابخانەى دروست کردوه، هەر شتیک که خەلک بههرەى باشى لى وهربگرى، تاکو ئەو شتە مینى، ئەویش خىرو پاداشتى بۆ دەچى. هەر وهها زانیارییهک که بههرەى لى وهردهگیرى: قوتایی پیگه یاندوون، بانگه وازی کردوه، کتییى نووسیون، تاکو ئەو زانیارییه مینى، ئەویش خىرو پاداشتى بۆ دەچى.

مندالى صالحیش که بۆ باب و دایکی دهپارێتهوه، ئنجا ئەوانه هەرسێکیان و هاووێنه کانیشیان، مرووف دواى خوێ به هوێ ئەو جوړه شتانهوه پاداشتى بۆ دهچى { ئنجا ئەوهش هه مووی بهخششی خواى بهرزى مهزنه پهروهردگاره، ههروهک چۆن خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** که پاداشتى چاکه کانی چهند بهرانبهرد دهکاتهوه، ئەویش هەر بهخششی خواى بهرز.

قسه یه کی کورتی بهنده لهوبارهوه:

پیم وایه که خوا دهفهرموئ: ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ واته: ئینسان نابێته خاوهنی جگه له ههول و کوششه کهى خوێ، بهلام ههول و کوششی جگه له خوێ، بکه ره کهى جگه له خوێ خاوه نیهتی، بهلام ئەگەر ئەو خاوه نه، کردهوه کهى بکاته دیاریی و خهلات و هاوکاریی ئەو برواداره ی پى بکات، با له ئەسلدا ئەو خاوه نیشى نه بى، بهلام لى بههره مه ند ده بى، خواش نه یفه رمووه: لى بههره مه ند نابى، فه رموویهتی: مرووف ته نیا خاوه نی به ره می ههول و کوششی خویه تی، بهلام نه یفه رمووه: بههره وه رناگرى له ههول و کوششی جگه له خوێ، مادام هاوکاریی بکه ن و به دیاریی بوى بنیرن.

کورتە باسیک لە بارەی ئەستێرە ی گەلاوێژەو

خوایەزگار **الْحَمْدُ لِلَّهِ** فەرموویەتی: **﴿وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعَرِ﴾** (١٩) یانی: یەکیک لە راستییەکانی کە لە لایەره کانی مووسا و ئیبراھیمدا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ھاتوون، ئەو یە کە خوا پەرورەزدگاری (شَعْر) یە، کە بە کوردیی پێی دەڵێن: گەلاوێژ، ئەستێرە ی گەلاوێژ، کوردەواریی خۆمان دەڵێن: (گەلاوێژ ئەنگوتو) کاتی کە لە کۆتایی ھاوین دا بەرەو پاییز، کە ئەستێرە ی گەلاوێژ دەرەدەکەوێ و سالت بەرەو فینکیی دەچێ، ھەندیک وایانزانێو: ئەو ھە تیشکی ئەستێرە ی گەلاوێژ دەگاتە ئێمە و تیشکە کە بە لای ساردییادیە، بۆیە دنیا سارد دەبێ! بە لام وانیە و کاتی کە کەشی سالت، فینک دەبێ و بەرەو پاییز دەچێ، ئەو ئەستێرە یە ئەو کاتە دەرەدەکەوێ، نە ک فینک بوونی کەش و ھەوا، کاریگەریی تیشکی ئەستێرە ی گەلاوێژ بێ، گواپە ساردە! نەخێر، چونکە تیشکی ئەستێرەکان ھەموویان گەرمە.

بێگومان خوا پەرورەزدگاری ھەموو شتیکەو، خواوەنی تیکرای ئەستێرەکانە، کەواتە: نھێنی ئەو ھە چییە، کە بە تایبەت باسی (شَعْر) ئەستێرە ی گەلاوێژی کردو؟ ئێمە لە سێ پرگەدا باسی ئەستێرە ی گەلاوێژ دەکەین، بۆچی خوا **الْحَمْدُ لِلَّهِ** بە تایبەت خواوەندارێتی خۆی بۆ ئەو ئەستێرە یە خستۆتە پوو؟

١- پێناسە یەکی ئەستێرە ی گەلاوێژ:

(ابن عاشور) لە تەفسیرە کە ی خۆی دا^(١)، دەڵێ: (الشَّعْر: اسْمٌ نَجْمٍ مِنْ نُجُوم بُرْجِ الْجَوَّاءِ شَدِيدِ الضَّيَاءِ وَيُسَمَّى: كَلْبُ الْجَبَّارِ؛ لِأَنَّ بُرْجَ الْجَوَّاءِ يُسَمَّى الْجَبَّارُ عِنْدَ الْعَرَبِ أَيْضًا، وَسُمِّيتِ الْجَوَّاءُ لَشِدَّةِ بَيَاضِهَا فِي سَوَادِ اللَّيْلِ تَشْبِيْهَا لَهُ بِالشَّاةِ

۲- سهره‌های سهره‌لدانی پهرسترانی: گه‌لاویر له نیو عه‌ره‌ب دا:

له فه پهنگ و کلتووری عه پهدا، بهو شتویه هاتوه، که سهره تا هوژی
(خُزَاعَة)، نه ستیره ی (شُعری) یان، پرستوه، پیاوړیک له گه وره کانیا ن به ناوی (اُبا
کبشه)، نهو جوړه پرستنه ی بو هیان، بویه ش عه پهبی قورپیش به پیغه مبه ری
خاتم موحه ممد یان گوتوه: (اِبْنُ اَبِي کَبْشَة)، چونکه پیغه مبه ری خوا
نهو ئاین و په یامه ی خوا ی په روهر دگار هیابووی، پیچه وانه ی عاده تی نه وان
بوو، له بت پرستیید او دژ ی بت پرستییه که ی نه وان بوو، یان له بهر نه وه ی
(اُبو کبشه)، له پایرا نی پیغه مبه ر بووه له سه ری دایکیه وه، یان بو ئیخفال
کردنی خه لکه که یان که بانگیان ده کات، گوايه: پیغه مبه ر بانگیان ده کات،
بو پرستنی (شُعری) نه ستیره ی گه لایوژ، به چی ده زانین که قورپیش وایان
به پیغه مبه ر گوتوه، گوتو ویا نه: (اِبْنُ اَبِي کَبْشَة)؟ نه بوو سوفیان و نه وانه ی

له گه لیدابوون کاتیک هیږه قلّ باسی پیڅه مبهري خواي لی پرسین - وهک له
 صه حیجی بوخارییدا^(۱) هاتوه - نهوانیش وه لامیان دایه وهو هیږه قل گوټی: نه گهر
 پاست بکهن، نهو (موحه ممه د) ژیر پیی منیش ده گری، نه بوو سوفیانیش گوټی:
 (لَقَدْ أَمَرَ ابْنَ آدَمَ أَنْ يَنْصُرَ نِسْءَهُ، إِنَّهُ يَخَافُ مَلَكَ بَنِي الْأَصْفَرِ!)، کاری کوږی نه بی
 که بشه وا گه وره بووه، ته نانهت هوکمرانی ږومه کانیش ائنه وان به ږومیان گوټوه:
 (بَنُو الْأَصْفَرِ!) لیی ده ترسی.

۳- چهند زانیا ریبه کی گهر دوونیی له باره ی نه ستیره ی گه لاویژ وه:

- ۱- بارستای (کلمه) ی نه ستیره ی گه لاویژ، بیست نه وه نده ی بارستای خوره.
- ۲- تیشک و ږوونا کی به که ی گه لاویژ، په نجا هینده ی هی خوره.
- ۳- دووری نه ستیره ی گه لاویژ لیمانه وه: (۱,۰۰۰,۰۰۰) ملیون هینده ی دووری
 خوره لیمانه وه، نجا خور (۱,۳۰۰,۰۰۰) جار له زوی گه وره تره له ږوی قه باره وهو،
 (۱۵۰,۰۰۰,۰۰۰) کم له نیمه وه دووره، نه ستیره ی گه لاویژ (۱,۰۰۰,۰۰۰) هینده ی دووری
 خور لیمانه وه دووره، که واته:
- نه گهر مانه وی بزاین نه ستیره ی گه لاویژ چهند کیلومه تر لیمانه وه دووره؟
 ده بی: (۱۵۰,۰۰۰,۰۰۰) کم - که دووری خوره لیمانه وه - جاران (۱,۰۰۰,۰۰۰) ی
 بکه ی، که نه نجامه که ی نا واده بی: (۱۵۰,۰۰۰,۰۰۰ × ۱,۰۰۰,۰۰۰) = سه دو په نجا
 ترلیون کیلومه تر (۱۵۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) کم لیمانه وه دووره، یان: (۱۵۰) دوازه
 سفری له پیښه وه بن.

نجا بو نه وه ی بزاین به ماوه ی چهند سالان (سالی تیشکی) تیشکی
 نه ستیره ی گه لاویژ مان ده گاتی؟ ده بی سهره تا بزاین تیشک له سالیکیدا چهند
 کیلومه تر ده بری، نه ویش به وه ده بی که تیشک له چرکه به کدا: (۳۰۰,۰۰۰)

کم دەبرێ، دەبێ ئه‌و $5(300,000)$ ، جارانی (60) ی بکه‌ین، تاكو بزانی‌ن له خوله‌كێكدا چه‌نده، $60 \times 300,000 = 18,000,000$ کم، له خوله‌كێكدا، ئنجا دوا‌یی بۆ ئه‌وه‌ی بزانی‌ن له سه‌عاتێك دا تیشك چه‌ند کیلۆمه‌تران ده‌برێ؟ $18,000,000$ (جارانی (60) ده‌که‌ین، چونکه سه‌عاتێك شه‌ست خوله‌که، ده‌کاته: $1,080,000,000$ کم، له سه‌عاتێك دا، ئنجا جارێکی دیکه بۆ ئه‌وه‌ی بزانی‌ن له شه‌وو پۆژیکدا، تیشك چه‌ند ده‌برێ: $24 \times 1,080,000,000 = 25,920,000,000$ کیلۆمه‌تر له شه‌وو پۆژیکدا، ئنجا بۆ ئه‌وه‌ی بزانی‌ن له سالی‌کدا تیشك چه‌ند ده‌برێ: $25,920,000,000 \times 365$ ده‌که‌ین و ده‌کاته: $9,460,028,000,000$ کم، (نۆ تریلیۆن و چوارسه‌دو شه‌ست ملیارو، پینچ سه‌دو بیست و هه‌شت ملیۆن) کم، تیشك له سالی‌کدا ئه‌وه‌نده ده‌برێ.

ئنجا بۆ ئه‌وه‌ی بزانی‌ن تیشکی ئه‌ستێره‌ی گه‌لاوێژ که: $150,000,000,000,000$ کم له ئیمه‌وه دووره، به چه‌ند ده‌گاته ئیمه؟ ده‌بێ دابه‌شی ئه‌و کیلۆ مه‌ترانه‌ی بکه‌ین، که تیشك له سالی‌کدا ده‌یانبرێ، که‌واته: $150,000,000,000,000 \div 9,460,028,000,000$ کم، یه‌کسانه به: (15) سالی و هه‌شت مانگ و، به مانگ ده‌کاته (193) مانگ و، به پۆژیش ده‌کاته: $(5,787)$ شه‌وو پۆژ، له حالی‌کدا که تیشکی خۆر به هه‌شت خوله‌ک و (18) چرکه، ده‌گاته ئیمه، که‌چی تیشکی گه‌لاوێژ به (15) سالی و هه‌شت مانگ، یان به (193) مانگ، ده‌شتوانی‌ن بڵی‌ن: به (5787) شه‌و و پۆژ ده‌گاته ئیمه، که‌واته: بۆیه خوا **سُبْحَانَكَ رَبِّیُّمَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** به تایه‌تیی باسی ئه‌ستێره‌ی گه‌لاوێژ ده‌کات.

مهسه لهی ستيهه:

ههروهه له راستييه کاني نيو لاپه ره کاني مووساو ئيبراهيمدا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، نهويه که خوا گه لاني عادي يه کهم و، نه موودو، گه لی نووح و، گه لی لووطی ولات ژير و ژور کرای، فهوتاندوون:

خوا ده فره موی: ﴿وَأَنتَ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ۖ وَنُوحًا مَّا أَتَىٰ ۚ﴾ ﴿٥١﴾ وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطَىٰ ۚ ﴿٥٢﴾ وَالنُّؤُفَكَةَ أَمْوَىٰ ۚ ﴿٥٣﴾ فَفَسَّهَا مَا عَنَّ ۚ ﴿٥٤﴾ فَيَا أَيُّهَا الْعَادُ رِيكَ نَمَارَىٰ ۚ ﴿٥٥﴾

شیکردنه وهی نه، ثایه تانه، له جهوت برگه دا:

١- ﴿وَأَنتَ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ﴾، [هه ره لهو راستیانه ی که له لاپه ره کانی مووساو ئیبراهیمدا (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) هاتوون، نهويه که نهو (خوا) خو ی گه لی عادی یه که می فهوتاندوه، بویه ش گوتراوه: ﴿عَادًا الْأُولَىٰ﴾، که هه خویندراویشه تهوه: (عَادًا الْأُولَىٰ)، هه خویندراویشه تهوه: (عَادًا لَوَىٰ)، له بهر نهويه یه که مین گه لی عه ره ب بوون، باسکراون.

٢- ﴿وَنُوحًا مَّا أَتَىٰ﴾، ههروهه نه موودیش فهوتاندو هیچی لی نه هیشتن، خویندراویشه تهوه: (نُوحًا)، به (غیر مُنْصَرَفٍ)، ههروهه خویندراویشه تهوه: (نُوحًا)، به (مُنْصَرَفٍ)، یانی: خوا گه لی نه موودیشی فهوتاندو هیچی لی نه هیشتن.

٣- ﴿وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ﴾، ههروهه (خوا) گه لی نووحیشی پیشتر فهوتاند.

٤- ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطَىٰ﴾، نهوان سته مکارترو یاخیتریش بوون، واته: له گه لانی دوا ی خو یان، یاخود: هه کام لهو سئ گه له پیشووه، ژور سته مکارترو یاخیتر بوون له گه لانی دوا ی خو یان.

٥- ﴿وَالنُّؤُفَكَةَ أَمْوَىٰ﴾، ههروهه (شاره) هه لکیردراوه که شی به رادیه وه، (النُّؤُفَكَةَ: مَفْعُولٌ أَهْوَى، أَيْ: اسْقَطَ، أَيْ: جَعَلَهَا هَاوِيَةً سَاقِطَةً)، (النُّؤُفَكَةَ)، سیفه تی وه صفرکراویکی

قرتیندراوه، یانی: (وَالْمَدِیْنَةُ الْمُؤْتَفِكَةُ)، یاخود: (وَالْمَرْیَةُ الْمُؤْتَفِكَةُ أَهْوَى)، (خوا) شاره،
 ئاوه‌دانییه هه‌لگێردراوه‌که‌شی به‌ردایه‌وه، یانی: پێشێ به‌رزێ کرده‌وه‌و دوا‌یی
 به‌ریدایه‌وه.

(٦) - ﴿فَعَسَىٰ مَا عَشَىٰ﴾، ئنجا دایپووشی ئه‌وه‌ی دایپووشی، واته: شتێک دایپووشی که له
 وه‌سف نایه‌ت، {(ما) (للتَّهْوِيل)} (ما‌ی) سه‌ر ﴿مَا عَشَىٰ﴾ بۆ سامناک و بێ‌هه‌زا پێشاندانه،
 یانی: ئه‌وه‌ی دایپووشی نایه‌ته‌ وه‌سف، مه‌به‌ست پێی ئه‌و به‌ردانه‌ن که به‌سه‌ریاندا
 بارێ‌زاون، وه‌ک فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّنْ سِجِّيلٍ﴾ (٧١) ﴿الحجر﴾ له
 به‌ردی که له قو‌ری وشک‌کراوه‌ بوون، به‌ سه‌رماندا باراندن، (ئین عاشور) ده‌لێ: (وَكَاٰتِ الْحِجَارَةِ بُرْكَانِيَّةٌ وَحِجَارَةٌ خَاصَّةٌ)، به‌ردی ئاگرپو‌ژێن، یاخود به‌ردی تایه‌ت
 بوون، ده‌لێم: و‌اباش‌ته‌ ته‌عبیره‌که‌وه‌ک‌خۆ‌ی ته‌فسیر بک‌ری، ئه‌وه‌وستانه‌ی خوا ﴿بِمِنْهَ الْجَمْرِ﴾
 وه‌ک موع‌ج‌یزه‌ با‌سی کردوون، ئێمه‌ پێمان شه‌رم نه‌بێ، وه‌ک موع‌ج‌یزه‌ بیان‌خه‌ینه
 روو، نه‌ک بیان‌خه‌ینه‌وه‌ چوار‌چێ‌وه‌ی دیاره‌ سه‌روشتیه‌کان!

(٧) - ﴿يَا أَيُّهَا آلَٰءُ رَبِّكَ تَسْمَاٰی﴾، له به‌رانه‌به‌ر کام له چاکه‌کانی په‌روه‌ردگارتدا، له دوو
 دلێی دای؟ یاخود: له به‌ری کام له چاکه‌کانی په‌روه‌ردگارت‌ه‌وه‌ مشتوم‌ر ده‌که‌ی، ئه‌ی
 مرو‌ق! لێ‌ره‌دا مه‌به‌ست پێی مرو‌قی‌که‌ که‌ ده‌دو‌یت‌ری، (ءالاء) کو‌ی (إلی‌) به، یان کو‌ی (ألی‌)
 به‌و به‌ مانای نعمه‌ت دی، (والتَّسْمَاٰی: التَّشْكُّكُ، وَهُوَ تَفَاعُلٌ مِّنَ الْمِرْيَةِ)، (تَّسْمَاٰی): که‌وتنه
 دوو دلێی (تَّفَاعُل) ه‌و له (مِرْيَةِ) وه، هاته‌وه، ده‌گونجێ رووی دواندن له پێ‌غه‌مبه‌ری
 خوا ﴿بِئَنِّ﴾، واته: تۆ له کام له چاکه‌کانی په‌روه‌ردگارتدا دوو دلێی؟ ده‌شگونجێ بۆ
 که‌سێ‌کی دیاریی نه‌ک‌راو بێ، یان ئه‌گه‌ر بۆ پێ‌غه‌مبه‌ریش ﴿بِئَنِّ﴾ بێ، واته: له به‌ری کام
 له چاکه‌کانی په‌روه‌ردگارت‌ه‌وه، ده‌یانه‌وی دوو دل‌ت بکه‌ن و بت‌خه‌نه‌ گومان‌ه‌وه؟!

(الطبري) له به‌ری: ﴿فَعَسَىٰ مَا عَشَىٰ﴾، ته‌عبیرێ‌کی جوان دێ‌تی، ده‌لێ: ﴿فَعَسَىٰ
 اللّٰهُ الْمُؤْتَفِكَةُ مِنَ الْحِجَارَةِ الْمُنْضَوْدَةِ الْمُسَوِّمَةِ، مَا عَشَاهَا فَأَمْطَرَهَا إِيَّاهُ مِنْ سِجِّيلٍ﴾،
 خوا ﴿بِمِنْهَ الْجَمْرِ﴾ شاره هه‌لگێردراوه‌که‌ی دایپووشی به‌ به‌ردی پ‌یز‌ک‌راوی نیشانه‌دار ک‌راو،
 ئه‌وه‌ی که دایپووشی و به‌ردی له قو‌ری وشک‌کراوه‌ی به‌سه‌ردا باراندن.

له باره: ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ نَسْمَارِي﴾ وه، (الطبري) دهفه رموى: (فَبِأَيِّ نِعْمَاتِ رَبِّكَ يَا ابْنَ آدَمَ! الَّتِي أَنْعَمَهَا عَلَيْكَ تَرْتَابُ وَتَشْكُ وَتُجَادِلُ؟)، به كام له چاكه كانى پهروه ردگارت، نهى پولهى ئادهم! كه له گهل تويدا كردوون، له گومان و دوو دليى داي و مشتومر دهكهى؟

مه‌سه‌له‌ی جواره‌م:

پیغهمبه‌ر ﴿ترسینه‌ریکه، وه‌ک ترسینه‌ره پيشووه‌کان، قیامه‌تیش نیزیکه و جگه‌له‌خوا هیچ‌کس لاینادات، پیروایه‌کانیش که‌له‌رووی نکوئیلینکرده‌وه سهریان‌له‌فهرمایشتی‌خوا سورماوه‌و، پئی پئنده‌که‌نن، له‌جیاق‌گریان و بی‌ئاگا و خافلاون، ئەوانه‌یه‌کجار نه‌فام و دواکه‌وتوون، بویه‌کرنووش بۆ‌خوا به‌ن و بیهرستن:

خوا ده‌فهرموئ: ﴿هَذَا نَذِيرٌ مِنَ النَّذْرِ الْأَوَّلِ﴾ (۸) ﴿أَرْفَتِ الْأَرْفَةَ﴾ (۷) ﴿لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ﴾ (۵۸) ﴿أَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ﴾ (۵۹) ﴿وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ﴾ (۶۰) ﴿وَأَنْتُمْ سَعِيدُونَ﴾ (۶۱) ﴿فَاعْبُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا﴾ (۶۲) ﴿﴾

شیکر نه‌وه‌ی ئەم ئایه‌تانه‌له‌حه‌وت برگه‌دا:

۱- ﴿هَذَا نَذِيرٌ مِنَ النَّذْرِ الْأَوَّلِ﴾، ئەمه‌ترساندن و بیدارکردنه‌وه و شیارکردنه‌وه‌یه‌له‌ترساندن و بیدارکردنه‌وه‌کانی‌سهره‌تا، (النَّذِيرُ: حَقِيقَتُهُ الْمُخْبِرُ عَنْ حُدُوثِ حَدَثٍ مُضَرٍّ بِالْمُخْبِرِ بِالْفَتْحِ) وَيُطْلَقُ النَّذِيرُ عَلَى الْإِنذَارِ، وَهُوَ خَيْرُ الْمُخْبِرِ، (نَذِيرٌ): له‌بنه‌ه‌ت‌دا‌به‌مانای‌هه‌والدانه، له‌بارهی‌رووداو‌یکه‌وه‌که‌زیان‌ده‌گه‌یه‌نئی‌به‌هه‌وال‌پیدراو، به‌لام‌به‌مانای‌ئاگادارکردنه‌وه‌و ترساندنی‌به‌کاردی، که‌ده‌فهرموئ: ﴿هَذَا نَذِيرٌ مِنَ النَّذْرِ الْأَوَّلِ﴾ (۸) ﴿﴾، زانایان‌چهند‌واتایه‌کیان‌بۆ‌لێکدا‌ونه‌وه‌:

۱- مه‌به‌ست‌پئی‌قورئانه، ئەم‌قورئانه‌ش‌ترساندن‌و‌شیارکردنه‌وه‌یه، وه‌ک‌ترساندن‌و‌شیارکردنه‌وه‌کانی‌یه‌که‌م، که‌به‌پیغهمبه‌رانی‌دیکه‌دا‌﴿عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام﴾ نیراوان.

۲- ئاماژه‌یه‌بۆ‌موحه‌ممه‌د ﴿ﷺ﴾ واته: ئەو‌پیغهمبه‌ره‌ش‌هه‌ر‌ترسینه‌ریکه، چونکه‌﴿نَذِيرٌ﴾: وه‌ک‌چۆن‌به‌مانای‌ترساندن‌﴿إِنْذَار﴾ دئی، به‌مانای‌ترسینه‌ر‌﴿مُنذِر﴾ یش‌دئی، واته: ئەم‌پیغهمبه‌ره‌﴿ﷺ﴾ ترسینه‌رو‌شیارکه‌ره‌وه‌یه‌که، وه‌ک‌پیغهمبه‌رانی‌پیشوو.

۳- مه‌به‌ست پئی ئه‌وه‌یه که له‌و ئایه‌ته‌ مو‌با‌ره‌کا‌نه‌دا هاتوه، ئه‌م ر‌ایه‌ش زی‌ات‌ر پئی ده‌چی ر‌است بئی، ئه‌وه‌ی له‌و ئایه‌تا‌نه‌ش‌دا هاتوه، هه‌ر و‌ری‌اک‌رد‌نه‌وه‌و تر‌سا‌ند‌نیه‌که وه‌ک تر‌سا‌ند‌نه‌ پ‌یش‌وو‌ه‌کان، که له‌ به‌ر‌نا‌مه‌ی پ‌ی‌غ‌ه‌م‌به‌را‌نی پ‌یش‌وو‌دا هاتوون، واته: ما‌نا‌ی ئه‌م فه‌ر‌ما‌ی‌شه‌ش هه‌روه‌ک ما‌نا‌ی ئه‌و فه‌ر‌ما‌ی‌شا‌نه‌یه که له‌ به‌ر‌نا‌مه‌ی پ‌ی‌غ‌ه‌م‌به‌را‌نی پ‌یش‌وو‌دا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، هه‌بووه، وه‌ک ئه‌و فه‌رم‌وو‌ده‌یه‌ی پ‌ی‌غ‌ه‌م‌به‌ر ﷺ که ده‌فه‌رموئی: {إِنَّ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسُ مِنْ كَلَامِ النَّبِيِّ، إِذَا لَمْ تَسْتَحِ فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ} (أخرجه أحمد: ۱۷۱۳۱، والبخاري: ۵۷۶۹، وأبو داود: ۴۷۹۷، وابن ماجه: ۴۱۸۳). واته: ئه‌وه‌ی خه‌لک له‌ فه‌ر‌ما‌ی‌شته‌ی پ‌ی‌غ‌ه‌م‌به‌را‌نی پ‌یش‌وو، پ‌ی‌ی‌گه‌ی‌شته‌وه، ئه‌وه‌یه: ئه‌گه‌ر شه‌ر‌مت نه‌کرد، هه‌ر‌چی ده‌ته‌وئی بیه‌که.

که‌واته: خوا که ده‌فه‌رموئی: ﴿هَذَا نَذِيرٌ مِنَ النَّذْرِ الْأَوَّلِ﴾، واته: ئه‌ی ب‌ی‌پ‌روایه‌کان! په‌یامه‌که‌ی مو‌حه‌مه‌د به‌شته‌کی ر‌یز په‌پ‌و داه‌ی‌زا‌وو په‌یدا ک‌راو مه‌زا‌نن، به‌ل‌کو ئه‌وه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ ه‌ینا‌ویه‌تی و، ئه‌وه‌ی له‌ قو‌رئا‌ندا هه‌یه، هه‌ر شی‌وه‌ی ئه‌وه‌یه که له‌ ک‌تیبه‌ پ‌یش‌وو‌ه‌کان دایه‌و، له‌ پ‌ی‌غ‌ه‌م‌به‌را‌نی پ‌یش‌وو‌ه‌وه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هاتوه.

دوا‌یی خوا ده‌فه‌رموئی:

۲- ﴿أَزِفَتِ الْأَزْفَةُ﴾، ن‌یزیک‌که‌وتوو وه‌ن‌یزیک که‌وت، (الأزفة)، یه‌که‌که له‌ نا‌وه‌کا‌نی ر‌ۆژی قیامه‌ت وه‌ک خوا ﷺ ده‌فه‌رموئی: ﴿وَأَنذَرَهُمْ يَوْمَ الْأَرْفَةِ﴾ ﷺ غا‌فر له‌ ر‌ۆژی (الأزفة)، ب‌یا‌ن‌تر‌سی‌نه‌و و‌ری‌ایان ب‌که‌وه، (أزفت) یا‌نی: (إقتربت)، ن‌یزیک‌که‌وت (الأزفة)، یا‌نی: ن‌یزیک، واته، ر‌ۆژی قیامه‌تی ن‌زیک، ن‌زیک که‌وته‌وه، (وَتَأْنِيْتُ الْأَرْفَةَ بِتَأْوِيلِ الْوَاقِعَةِ، أَوِ الْحَادِثَةِ، أَيِ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ، وَعَشِيَّتِ الْغَاشِيَةُ، وَالْعَرَبُ يَسْتَعْمِلُونَ التَّأْنِيْتَ دَلَالَةً عَلَى الْمُبَالَغَةِ فِي النَّوعِ، وَلَعَلَّهُمْ رَاعَوْا أَنَّ الْأُنْثَى مَصْدَرُ كَثْرَةِ النَّوعِ، وَاتَه: وشه‌ی (الأزفة)، ب‌ۆیه به‌ م‌یینه‌ (ی مه‌ج‌ازی)، هاتوه، که ما‌نا‌ی (وَاقِعَةُ وَحَادِثَةٌ)، ر‌ووداو و کاره‌سات ده‌گه‌یه‌نن، عه‌ر‌ب‌یش عا‌ده‌ت‌یا‌ن وایه حا‌له‌تی به‌ م‌یینه‌ دا‌نا‌نی شه‌کا‌ن به‌ مه‌ج‌ازی

به کار دینن، بۆ زیدده رۆبیکردن له باره ی به هیزی شتیکهوه، رهنکه ره چاوی ئه وه یان کردبێ که مینه سه چاوه ی زۆربوونه.

(۳) - ﴿لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَافِيَةٌ﴾، جگه له خوا **سُبْحَانَ الرَّحْمَنِ** کهس لابه ر و لاده ری نه.

ئنجا که ده فه رموی: ﴿أَزِفَتِ الْأَافِقُ﴾، وه ک چۆن مانای ئاخیر زه مانای گه وه ده گه یه نی، مانای مردنیش هه ر ده گه یه نی، که ئه ویش ئاخیر زه مانای بچووکی هه ر مروفتیکه (مَنْ مَاتَ فَقَدْ قَامَتْ قِيَامَتُهُ)، هه ر که سی مرد، قیامه تی وی هاته.

که ده فه رموی: ﴿لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَافِيَةٌ﴾ (کشف) به مانای لابردنی شتی که دی، به مانای ده رخستنی شتی کهش دی، که واته: ئه و ئایه ته دوو مانای هه ن:

یه که م: هه ی که هس ئاخیر زه مان لانا دات، که بی، مه گه ر خوا بۆ خۆی بیه وی، خواش به ئینی داوه و رایگه یاندوه که هه ر دی.

دوو هه م: هه ی که هس کاتی ئاخیر زه مان نازانی، که په رده ی له سه ر لابادات و کاته که ی بزانی، ته نیا خوا **سُبْحَانَ الرَّحْمَنِ** کاته که ی ده زانی.

(۴) - ﴿إِنِّ هَذَا الْعَدِیْتُ تَعْبُونُ﴾، ئایا سه رتان له م قسه یه سو پرده مینی، ئه ی بی پروایه کان!

که ده فه رموی: سه رتان لی سو پرده مینی، واته: به دوور و مه حالی ده زانن، چونکه زۆرجاران سه رسو پرمان نیشانه ی به دوور زانی شتی که، یان: نیشانه ی پروا نه بوون به شتی که، وه ک له سوو پره تی (هو د) دا، فریشته کان به خیزانی ئیبرا هیم (سارا خاتوون) یان گو ت: ﴿أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾، ئایا کاری خوات پی سه یه ر! واته: پیت دووره که بی، کاتیک به ئینیان پیدا: کو رتان ده بی، که گو تی: نه زۆکم و می رده که شم پی ره!

(۵) - ﴿وَنَضَعُكَ وَلَا تَكُونُ﴾، هه روه ها پیده که نن و نا گرین، ئه ی بی پروایه کان! لی ره دا مه به ست له پی که نه یان گالته پیکردنه، واته: گالته ده که ن به هه ندیک له

فهرمایشته‌ک‌هی خوا، یان به هه‌ندی‌ک له فهرمایشته‌کانی پی‌غهمبه‌ری خواو پیتان سه‌یره، چونکه له‌گه‌ل کلتور و فه‌هه‌نگی ئی‌وه‌داو، له‌گه‌ل بیری دواکه‌وت‌ووانه‌ی ئی‌وه‌دا تیک ده‌گیری؟

(۶- ﴿وَأَنْتُمْ سَيِّدُونَ﴾، له حالیکدا ئیوه، بیئاگان و خافلان، واته: ئیوه حالیکى زور خراپتان ههیه، که خافلاو و بى ئاگان و پیدهکه‌نن و گالته ده‌که‌ن، له جیاتی ئه‌وه‌ی بگرین، ئه‌و پۆژه مه‌زنه‌ش چاوه‌پێتانه که پۆژى دوايه.

(۷- ﴿فَاعْبُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا﴾، کرنووش بو خوا به‌رن و بيه‌رستن.

که ده فەرموئ: ﴿قَاتِبُوا لِلّٰهِ وَأَعْبُدُوْا﴾، ئەمە: (تَفْرِيعٌ عَلَى الْإِنكَارِ وَالتَّوْبِيخِ الْمُفَرِّغِينَ عَلَى الْإِنذَارِ بِالْوَعِيدِ)، ئەمە بنیاتراوه لەسەر ئەو نكوئیلییکردن و سەرژەنشتکردنه، که ئەوانیش بنیاترابوون لەسەر ترساندن بە ھەرپەشە، واتە: که حال بەو شیوەیە: ئێوە چ سزا و ئەشکەنجەیەک چاوەڕێتانه، چ سەرەنجامیکی ڕەش چاوەڕێتانه، کەواتە: بۆ ئەوەی لەو سەرەنجامە دژوارە سەلامەت بن، کڕنووش بۆ خوا بەرن و بەندایەتیی بۆ خوا بکەن، تەنیا بەو دەربازتان دەبێ لەو سەرەنجامە چاوەڕێتانه، ئەگەر نا کو ئێستا کردەووە کانتان بەرەو ئاکامیکی خراپیان بردوون و، ئەگەر بێت و وەرچەر خائێک دروست نەکەن لە ژبانی خۆتاندا و، واز لەوەی پاردووتان نەھێنن، کە بریتیه لە ھاوبەش بۆ خوا دانان و، بێڕوایی و کاری خراپ و دژایەتیی کردنی پیغەمبەر ﷺ و، ئەگەر ئێوە بۆ پاستە شەقامی خوا، بۆ بەندایەتیی بۆ کردنی و کڕنووش بۆ بردنی، ئاکامیکی خراپ چاوەڕێتانه.

هه‌به‌ته زۆره‌ی زانایان رایان وایه، سه‌جده بردن لێرده‌دا پێویسته، به‌لام ئیلام مالیک پێی وایه سه‌جده بردن پێویست نیه‌و، هه‌ندێک له‌ زانایانی‌ش ده‌لێن: ئه‌و سه‌جده بردانه، هه‌موویان سوننه‌ت و په‌سندن، هه‌ندێکی‌ش ده‌لێن: هه‌موویان فه‌رزن و، هه‌ندێکی‌شیان له‌ باره‌ی فه‌رزیان سوننه‌ت بوونیانه‌وه، بۆلێنان ده‌که‌ن و، به‌شیکان به‌ فه‌رزه‌و به‌شیکشیان به‌ سوننه‌ت و په‌سندن

داده نین. له کوټایی سووړه ټی (الأعراف) یش دا باسیکمان له باره ی کړنووش
بردنه کانی قورټان خویندنه وه کړدوه، نوخته مان تیدا خستوټه سهر پیت.

لیره ش دا کوټایی به ته فیسیری سووړه ټی (النجم)، دینین.

خوا به لوتف و که پرمی خو ی یارمه تیمان بدات، که زیاتر له فہرما ییشتہ که ی
تبیگه یین، ئنجا دوا ی تبیگه یشتن تیدا پی بگه یین و، ته و فقیقشمان بدات و کارمان
ئاسان بکات، که خه لک و دهوروبه ریشمان تی بگه یه نین و پی بگه یه نین، بو
ئہوہی هہم له دنیا دا ژیانیک ی به خته و ه رانه بگوزہ رینین، هہم له دوا پوژیشدا
سہر فرازو شادمان بین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فسیری سوورہتی

الْقَمَرِ

دەستىپىك

بەرئىزان!

ئەمىرۆ كە (۵) شەعبانى سالى (۱۴۴۱) ى كۆچىي، بەرانبەر بە: (۲۰۲۰/۳/۲۹) ى زابىنىيە، خوا پىشتىوان بى لە شارى ھەولتەر دەست دەكەين، بە تەڭرىسۆزى سۆزەش (القمر) ۋە پۈنۈنكردنە ۋە ى چەمك و واتاي ئايەتە بە پىزەكانى و، سەرەتاش پىناسە ۋە ئىۋەپۇكى سۆزەش (القمر) دەكەين، بۇ ئەۋە ى بەر لەۋە ى بچىنە ئىۋە دىۋە ى پۈنۈنكردنە ۋە ى چەمك و واتاي ئايەتە موبارەكەكانى، ئەخشە ى گىشتى ئەۋ سۆزەش موبارەكە لەبەر چاومان بى، ھەرۋەھا چوارچىۋەكە ى و ھىللە گىشتىيەكانى، لە ھەوت بىرگەدا پىناسە ۋە ئىۋەپۇكى ئەم سۆزەش موبارەكە دەخەينەپۈۋ.

پىناسە سۆزەش (القمر) ۋە بابەتەكانى

يەكەم: ناۋى ئەم سۆزەش:

ئەم سۆزەش سى ناۋى بۇ بەكارھىپزاۋن:

۱- (سُورَةُ اقْتَرَبَتِ السَّاعَةِ).

۲- (سُورَةُ الْقَمَرِ).

۳- (سُورَةُ اقْتَرَبَتِ).

لەو بارەۋەش ئەم دەقە ھەيە: {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ سَأَلَ أَبَا وَاقِدٍ اللَّيْثِيَّ: بِمَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقْرَأُ فِي الْعِيدِ؟ قَالَ: كَانَ يَقْرَأُ بِقَافٍ وَاقْتَرَبَتْ} (أخرجه أحمد: ۲۱۹۴۶، تعليق شعيب الأرنؤوط: حديث صحيح).

واتە: غوبەيدوللای كۆرى غەبدوللای دەگىپ تەو، كە غومەرى كۆرى خەتاب
 ﷺ پىرسارى كىرد لە ئەبى واقيدى لەيلى (كە يەكك بوو لە ھاوئەلان)، ئايا
 پىغەمبەرى خوا ﷺ لە جەژندا، (واتە: لە نوۆزى جەژندا) چ سوۋرەتتىكى دەخویند؟
 (واتە: جگە لە سوۋرەتى فاتىحە)، ئەویش وەلەم دەداتەو (قاف و اقترىبت)، واتە:
 لە پىكەت يەكەمدا لە دواى سوۋرەتى فاتىحە، سوۋرەتى قافى دەخویند، لە پىكەت
 دووھمىدا سوۋرەتى ﴿اقترىبت الساعه﴾، دەخویند.

مەبەست ئەو يەكە كە ئەو ناو بەكارھاتەو ناوھەكەنى دىكەش، وەك دوايىش
 لە ھەندىك دەقى دىكەدا دەيگەينى، بەكارھاتوون.

دووھم: كات و شوينى دابەزىنى:

لە لای زۆر بەى ھەر زۆرى زانايان، ئەم سوۋرەتە مەككەيە، ھەرچەندە
 ھەندىك لە زانايان پاجايىيەكى كەمىيان ھەبوو، ئەگەرنا زۆر بەى زانايان
 يەكەنگەن لەسەر ئەو كە ئەو سوۋرەتە مەككەيە، بە بەلگەى ئەو ھەش كە
 رىزەندى لە دابەزىندا، ژمارە (۳۷)ە، وەك دوايى دەيگەينى، واش پىدەچى لە
 نىوان سالانى (۶ - ۸)ى، پىغەمبەرايەتتى (بەئە)دا، واتە: پىش كۆچكردن، دابەزىنى
 و، ھەندى شوينەوارىش ھەن، دەلالەت لەسەر ئەو دەكەن، بۆ وئە، ئىمە دوو
 شوينەواران دىنين:

۱- {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: كَانَ يَتَنَزَّلُ آيَةُ: ﴿سُبْحَانَكَ جَمْعٌ وَيُؤْتُونَ الدُّبُرَ﴾ ۱۵ وَبَيْنَ
 بَدْرِ سَبْعِ سِنِينَ} (التحرير والتفسير: ج ۲۷، ص ۱۶۶)، واتە: غەبدوللای كۆرى غەباس ﷺ
 گوتتويەت: لە نىوان دابەزىنى ئايەت: ﴿سُبْحَانَكَ جَمْعٌ وَيُؤْتُونَ الدُّبُرَ﴾ ۱۵ {ئەو كۆمەلە
 تۆكەم يە تىدەشكىن و پشت ھەلەكەن}و، لە نىوان جەنگى بەدردا، ھەوت سالى
 ھەبوون.

(دىيارە بە مەزەندەى خۆى غەبدوللای كۆرى غەباس ﷺ واى دانائە، ئىجا
 ئەگەر وابى كە جەنگى بەدر لەسالى دووھمى كۆچىدا بوو، دەبى ئەم

سوورپه ته موباره که، پینج سال پيش کؤچی پیغمبه ر ﷺ بو مه دینه، واته: له سالی هه شته می پیغمبه رایه تییدا دابه زیی.

۲- (عن عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: لَقَدْ نَزَلَ مَكَّةَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ وَإِنِّي لَبَارِيَةٌ أَلْعَبُ: ﴿وَلِلسَّاعَةِ مَوَدِّعُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذَى وَأَمْرٌ﴾) { (أخرجه البخاري: ۴۵۹۵)، واته: عائشه دایکی پرواداران (خوا لپی پازی بی)، ده لی: کاتی که ئه م ئایه ته موباره که دابه زیه سه ر موحه ممد ﷺ له مه که که، من کچیک بووم، یاری و گه مه مه ده کرد، {کچیکی پارچه له بووه، ده بی شش سهوت ساله بوو بی} که ئه مه دابه زی: ﴿وَلِلسَّاعَةِ مَوَدِّعُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذَى وَأَمْرٌ﴾، به لکو کاته که (ساعة)، {پوژی دواپی} به لینگه یانه و، پوژی دواپیش بو ئه وان بیتره زاترو نالتره.

هه ندیک له زانایانیش گو توویانه: دابه زینی ئه م سوورپه ته پینج سالن به ر له کوچکردن بووه بو مه دینه، ئنجا قسه که ی عه بدوللای کوپی عه بهاسیش (خوا له خوی و بابی پازی) بی، هه روا ده گه یه نی.

سییه م: ژماره ی ئایه ته کانی:

به یه کده نگیی ژمیره ران، ژماره ی ئایه ته کانی ئه م سوورپه ته: په نجاو پینج (۵۵) ه و راجیایی له و باره وه نه بووه.

چواره م: ریزه بندی له موصحف و دابه زین دا:

ریزه بندی له موصحف دا، ژماره په نجاو چواره (۵۴) ه، له پيش ئه م سوورپه ته وه که له (الفاتحة) وه دی، په نجاو سی (۵۳) سوورپه تی دیکه هه ن و، ئه مه په نجاو چواره م (۵۴) میانه و، له دابه زینشدا ژماره که ی سی و سهوت (۳۷) ه، واته: له پيش ئه م سوورپه ته دا سی و شش (۳۶) سوورپه تی دیکه دابه زیون.

پېنجەم: نىۋە پۇكى:

نىۋە پۇكى ئەم سوۋرەتەش، ھەمان نىۋە پۇكى سوۋرەتە مەككەيەكانە، لە باسکردنى بوۋناسىي و، خستنه پروى سى پايە بنەرەتتەكەي ئيمان: خواناسىي و خواپەرستىي و، دوارپۇژ ناسىي و، پىغەمبەر ناسى و باسى وەحىي، بەلام لە پەنجاو پىنج (۵۵) ئايەتەكە، پانتايەكى زۆرى بۇ باسکردنى بەسەرھات و لە بەين چوۋنى ھەر پىنج كۆمەلگاي: (گەلى نووح، گەلى عاد، گەلى ئەموود، گەلى لووط، گەلى فیرعەون)، تەرخانكراون و، جوگرافىاي دابەشبوۋنى پانتايى ئايەتەكانى ئەم سوۋرەتە، بەمۇرەپە:

۱- ھەشت (۸) ئايەت سەرھەتا بۇ باسى پۇژى دوايى، بە ھەردو قۇناغى ئاخىر زەمان و، زىندوۋكرانەو، ھەلسىترانەو.

۲- سى و چوار (۳۴) ئايەت بۇ بەسەرھاتى پىنج گەلەكەو چۈنئەتتى فەوتىترانپان، دواي سەرپىچىيكردن و ياخيبيوۋنيان لە پىغەمبەرەكانيان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

۳- يازدە (۱۱) ئايەت كۇتايى بۇ ترساندى بىبروايانى پۇژگارى پىغەمبەر ﷺ و، خستنه پروى چەند پاستىيەكى مەزنى پەيوەست بە خواناسىيەو.

۴- لە كۇتاييدا دوو ئايەت، باسى ئاكامى خىرى پارىزكاران دەكەن.

كەواتە: (۸ + ۳۴ + ۱۱ + ۲ = ۵۵)، يانى: تەنيا دوو ئايەت كۇتايى باسى موژدەو بەلئىنى خواي پەرورەدگارن، بۇ پارىزكاران و سەرەنجامى خىريان، ئەگەرنا پەنجاو سى (۵۳) ئايەتەكەي دىكە، ھەموۋيان لە بارەي پۇژى دوايى و، زەبر وەشاندى خواي دادگەرەو، لە گەل و كۆمەلگە سەرگەش و ياخيەكان.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی:

ئەم سووڕەتەش کۆمەڵیک تاییەتمەندی و جیاکەرەوی هەن:

- ١- باسی لەتبوونی مانگ، تەنیا لەم سووڕەتەدا هاتو، ئایەتی ژمارە یەک.
- ٢- باس و دەصفی کەشتییەکەی نووح بە: ﴿وَحَمَلَتْهُ عَلَىٰ ذَاتِ الْأُورْحِ وَدُسِّرَ ۝١٢﴾، خاوەنی تەختەکان و بزمەرەکان، تەنیا لەم سووڕەتەدا کەشتییەکەی نووح، پێکھاتەکەی باسکراوە، کە دوو شتی سەرەکیین: تەختە داری گەورە، بزمان، گۆلمیخ و بزمانی گەورە کە تەختەکانیان پێ بەستراونەوه.
- ٣- دووبارە بوونەوهی تەعبیری: ﴿فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ﴾، چوارجاران لە ئایەتەکانی: (١٧ و ٢٢ و ٣٢ و ٤٠) دا، ﴿فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ﴾، واتە: ئایا کەسیکی بێرکەرەوه، کەسیکی پەند وەرگر هەیە؟
- ٤- دووبارە بوونەوهی تەعبیری: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا الْفَرَّانَ لِلذِّكْرِ﴾، بە دنیایی قورئانمان ئاسانکردووە بۆ (ذکر)، واتە: بۆ خوێندنەوه، لەبەر کردن، لێ تێگەیشتن، لیۆردبوونەوه، پەند لیۆەرگرتن، ئەم تەعبیرە چوار جارێک دووبارە بوونەوه لە ئایەتەکانی: (١٧ و ٢٢ و ٣٢ و ٤٠) دا.
- ٥- دووبارە بوونەوهی تەعبیری: ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ﴾، ئازاردانی من و ترساندنی من، (واتە: ئاکامی ترساندنی من) چۆن بوو؟ ئەمیش چوار جارێک دووبارە بوونەوه لە ئایەتەکانی: (١٦ و ١٨ و ٢١ و ٣٠) دا.
- ٦- هاتنی تەعبیری: ﴿سَمِعَهُمُ الْجَمْعُ وَيُولُونَ الدُّبُرَ﴾، کۆمەڵە تۆکمەکە تێکدەشکێن و پشت هەڵدەکەن و پاش دەکەنەوه، لە ئایەتی ژمارە چل و پینج (٤٥) دا، کە ئاماژەیە بە تێکشکانی بیروایەکان لە جەنگی بەدردا.
- ٧- چەند وشەیکە تەنیا لەم سووڕەتەدا هاتوون، کە من دە (١٠) وشەم هیناون و ئەگەر ورد سەرئێش بدری، دەگونجی زیاتریش بن، بەلام ئەو دەیهەم هەلبژاردوون:

- ١- ﴿جَرَادٌ مُّتَبَرِّجٌ﴾، کوللە ی بڵاو بوووەوه.
- ٢- ﴿مُتَبَرِّجٌ﴾، بە لووزە و، یان ھەلڕاوا، مەبەست پێی ئاوی ھەلڕاوا ھە ئاسمانەوه.
- ٣- ﴿جَرَاءَ لَمَن كَانَ كُفْرًا﴾، ئەو ھە پاداشت بوو، بۆ کەسێک کە سەپلەیی پێکرا، یان بێپروایی بەرانبەر کرا، کە نووحە عليه السلام.
- ٤- ﴿مُتَقَبِّرٌ﴾، ھەلقەندراو ھە ریشەوه، ھە بێخەوه ھێناو.
- ٥- ﴿وَشَعْرٌ﴾، کە ھە ئایەتەکانی: (٢٤ و ٤٧) دا ھاتو، (شَعْرٌ) یش: دەگونجی بە مانای مەینەتی بێ و، دەگونجی بە مانای شێتی بێ و، دەشگونجی بە مانای ئاگری بلیسەداری دۆزەخ بێ.
- ٦- ﴿سَبْعًا مِّنَ الْكَذَّابِ الْأَثَرِ﴾، (الْأَثَرِ): بابایەکی بە خۆنازی خۆپەسەندی خۆ پێ زۆر.
- ٧- ﴿مُخَضَّرٌ﴾، لەلامادە بوو، ئاوەکە کرابوو بە نۆر، لە نێوان حوشرەکە ی صالیح عليه السلام و - کەوێک موەججیزە، خوا بۆ صالحی نارد بوو - و گەلی ئە موود دا، ھەر پۆژە دەبوو یەکیکیان ئاوی لێ بخۆنەوه، ئنجا دەفرموی: ﴿كُلُّ شَيْءٍ مُّخَضَّرٌ﴾، ھەر نۆرە ئاوە دەبێ، خواوەنەکە ی خۆی لەلای ئامادە بێ، تەنیا خواوەنەکە ی خۆی بۆی ھەبوو لەو نۆرە ئاوەدا بچێ و ئاوی لێبخواتەوه.
- ٨- ﴿كَمُشِيرٍ مُّخْطَرٍ﴾، وەک پووش و پەلاشی تێکشکێنراوی بابای ئاغەلدار، (الْمُخْطَرِ)، کەسێک ئاغەل (حظيرة) ی دروستکردووە بۆ ئاژەلەکانی.
- ٩- ﴿أَدْمَى وَأَمْرٌ﴾، بێرەزاترو تالترە.
- ١٠- ﴿مُسْطَرٌّ﴾، نووسراو، ھە (سَطَر) ھە ھاتو، (مُسْطَرٌّ) و (مُسْطَرٌّ)، ھەردووکیان بە مانای بە دێر نووسراون.

حهوتهم: دابهشکردنی ټایه‌ته‌کان بۆ چه‌ند دهرسیك:

ټیمه کۆی په‌نجاو پینچ (۵۵) ټایه‌ته‌که‌ی ئهم سووڤه‌ته موباره‌که‌مان، بۆ سێ دهرسان دابه‌ش کردوون:

دهرسی یه‌که‌م: ټایه‌ته‌کانی: (۱ - ۸)، هه‌شت ټایه‌تی سه‌ره‌تا، باسی نیزیك کهوتنی ئاخیر زهمان و، له‌ت بوونی مانگ و، به‌رده‌وام بوونی بیروایان له‌سه‌ر به‌ جادوو دانانی نیشانه‌کانی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** و، گوێ نه‌دان به‌م هه‌موو هه‌وال و باسانه‌ی که‌ مایه‌ی سه‌لماندنه‌وه‌یانی و، حیکمه‌تی به‌ ئامانج که‌یه‌نه‌رن، بۆ که‌سیک مه‌به‌ستی بێ، که‌چی بێ سوودن بۆ ئهو بیروایانه‌ی که‌له‌ه‌ق و نه‌سه‌لێن و گوێ پێ نه‌ده‌رن، بۆیه‌ فه‌رمانکردن به‌ پێغه‌مبه‌ر **ﷺ** که‌ پشتیان ټییکات، تاكو تووشی پوژیکێ ترسناک دێن.

دهرسی دووهم: ټایه‌ته‌کانی: (۹ - ۴۲)، واته‌: سێ و چوار (۳۴) ټایه‌ت، که‌ باسی گێڕانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌هاتی پینچ له‌ پێغه‌مبه‌رانی خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و گه‌له‌کانیان ده‌که‌ن، پێغه‌مبه‌ره‌کان: (نوح و هوود و صالح و لوط و موسا) ن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، گه‌له‌ کانیشیان: گه‌لی نوح و، گه‌لی هوود که‌ عاد بووه‌و، گه‌لی صالح که‌ ئهموود بووه‌و، گه‌لی لوط که‌ هه‌ر به‌ ناوی خۆیه‌وه‌ ناوێران و، گه‌لی فیرعه‌ون که‌ موسا **ﷺ** له‌گه‌ڵ هه‌روونی بۆ چوو و بۆ هۆشداریی پێدانی فیرعه‌ون و گه‌له‌که‌ی، بۆ له‌ چه‌نگ دهره‌یتانی گه‌له‌ چه‌وسێنراوه‌که‌ی خۆیان، که‌ فیرعه‌ون ده‌یچه‌وساندنه‌وه‌و سۆغه‌و بیگاری پێ ده‌کردن، که‌ سه‌ره‌نجام ئهو پینچ گه‌له‌ هه‌موویان به‌ سزاو به‌لای خوا فه‌وتێران، ده‌بوایه‌ خه‌لکی دیکه‌ په‌ندیان لێ وه‌ربگرێ و، وه‌ک ئه‌وان نه‌کات تاكو وه‌ک ئه‌وانی به‌سه‌ر نه‌یه‌ت.

دهرسی سێهه‌م: ټایه‌ته‌کانی: (۴۳ - ۵۵)، که‌ سێزده (۱۳) ټایه‌تی کۆتایی سووڤه‌تی (القمر)، ده‌گرێته‌ خۆی و، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ټیاندان و ده‌کاته‌ بیروایانی پوژگاری

يېغەمبەرەكەي ﷺ و كۆمەلگای پۇژگاری يېغەمبەر ﷺ، كە ئەوانىش لە گە لە
يېشووەكان، باشت نين، واتە: لە ڤووی ھېزو دەستەلاتەو، يان لە ڤووی سيفەتە
مەعنەويەكانەو، لەوان باشت نين، ھەرۋەھا ئەستۆ پاکی و پاكانەشیان بۆ
نەكراو لەلایەن خواووە لە كتيبەكانی خواي پەرۋەردگارد، واش نیه كە خويان
بە كۆمەلێكى تۆكمە بزنان و بليتن: ئيمە سەرکەوتوو دەبين، بۆيە با بزنان كە
ئەگەر بەردەوام بن لەسەر بېپروايی و ستەم و خراپە و لادان و تاوان، پۇژيكي
سەختيان لە پيشە، ئنجا باسكردنی كۆمەلێك لە سيفەتەكانی خوا ﷻ، وەك:

أ- خوا ھەموو شتيكي بە ئەندازەگيريی دروستكردو.

ب- فەرمانی خوا تەنيا يەك وشەيەو چاۋ ترووكانيكە، ئەوەش بۆ تېگەيشتنی ئيمەيە.
ج- خوا ﷻ گەلەھاوشيوەكانی كافەرەكانی پۇژگاری يېغەمبەري كوتايی ﷻ ھەوتاندوون.
د- ھەرچي كرديووانە ھەموو تۆمار كراو و پاريزراو.

ھ- دواییش باسی ئاکام خيри، پاريزكاران لە پۇژي دواییدا كە لە نيو باخ و كانیي
و سەرچاوو، لە خزمەت خواي ھوكمپانی پەھاو، خاوەن توانای بێ سنووردا، دەبن.

دهرسی یه که م

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان هەشت (۸) ئایەتی سەرەتای سوورەتی (القمر) دەگرێتە خۆی، کە بریتین لە ئایەتەکانی: (۱ - ۸)، تەوهری سەرەکی ئەم هەشت ئایەتە، باسی ئاخیر زەمان و ئەو کارەساتانەیە کە ٲٲیدا ٲوو دەدەن، هەروەها باسی کەللەپەقی و عینادیی بێٲروایانە، بێٲروایانی ٲۆژگاری ٲیڤەمبەر ﷺ و، کۆمەلگایەکی کە ٲیڤەمبەری خوا ﷻ سەرەتا لە ئیواندا ٲهوانکراوە، کە هەرچەندە لە قورئاندا بەسەرھاتی زۆر ٲر حیکمەتیان بۆ دەگێٲدرێنەو، بەلام بەرھەیان لیوهرناگرن، وەک ٲیویست.

ٲاشان فەرمانکردنی خوا ﷻ بە ٲیڤەمبەر ﷺ کە وازیان لی بێنی و ٲاوهری بی، تاكو ٲۆژی دواییان بۆ دێتە ٲیش، کە خەلک ٲییدا لە گۆٲان دێنەو، دەرئ و، وەک کولە دەٲرژین، ئەو کاتە بێٲروایان دەلین: ئەمە ٲۆژیکی زۆر سەخت و دژوارە!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿أَقْرَبَ السَّاعَةِ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ۝ وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيُعْرِضُوا سِحْرٌ مُّسْتَعِزٌّ ۝ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَعِزٌّ ۝ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُرْدَجَرٌ ۝ حِكْمَةٌ بَلِیْغَةٌ فَمَا تُعِنُّ الزُّذُرُ ۝ فَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ نُّكْرٍ ۝ خُسْعًا أَبْصَرُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ ۝ مُّهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ۝﴾

مانای دهقاوده قی ئابه ته کان

(ب) نای خوی به بهزی بهخشنده. کاته که (ناخیر زهمان) زور نیزیک
 کهوته وه، مانگ لهت بوو (۱) بهلام (بیرویان) نه گهر نیشانه یه ک (ی مه زن)
 یش ببینن، پوووه رده گیرن و، ده لَین: (ئمه) جادوویه کی بهرده وامه (۲) ههروه ها
 (په یامی خویان) به درو دانو شوین ئاره زووه کانیاں که وتن و، هه موو کاریکیش
 (سه رنه جام) جیگیر ده بی (و ده چه سپن) (۳) به دلنیا ییشه وه ئه وان (بیرویان)
 له هه وائه کان (ی پیشووان)، هی وایان بو هاتوه که مایه ی سلهماندنه وه یه
 (له کوفرو خراپه) (۴) (ئهم قو پئانه) حیکمه تیکی تیرو ته واهه، (به لام بو
 که سانی مله وری نه سه لمین)، ترسینه ران بی سوودن (۵) ئنجا (مادام وایه، ئه ی
 موحه ممه د!) پشتیان تئیکه (و چاوه ری بکه)، ئه و رۆژی بانگه کر (خه لک) به ره و
 لای شتیکی ترسناک و نامۆ بانگ ده کات (۶) (له و رۆژه دا بیرویان) چاوه کانیاں
 زه بوون (و پر ترس و بیم)ن، وه ک کولله ی پرژو بلاو له گوڤه کان دینه ده ری (۷)
 به خیرایی به ره و لای بانگه ره که مل ده نین و، بیرویان ده لَین: ئمه رۆژیکی
 زور سه خت و دژواره! (۸)

شکر دانه وهی هه ندنک له وشه کان

(اَقْتَرَبَ السَّاعَةُ): (قَرَبْتُ) واته: نيزیک که و ته وه، (اَقْتَرَبْتُ: مَطَاوَعُ قَرَبْتُ، آی: قَرَبْتُ جِدًّا)، زور نيزیک که و ته وه، چونکه: (زِيَادَةُ الْمُبْتَنَى تَدُلُّ عَلَى زِيَادَةِ الْمَعْنَى)، بیژیه که هه تا پیکهاته و پیه کانی زیاتر بن، مانایه که شی به هیژتره، (اَقْتَرَبْتُ السَّاعَةَ)، واته: زور نيزیک که و ته وه ناخیر زه مان، وشه ی (سَاعَةً)، لیژده به مانای شه و کاته یه، که هه ژبانی دنیاو گه ردوونه ی تیدا کو تابی دی، چونکه جاری واش

هيه (سَاعَة)، به مانای کۆی پۆژی دوازی دئی و، جاری واش هیه، به مانای قیامت دئی، به لām به زۆری به مانای ئاخیر زه مان دئی.

(وَأَنشَقَّ الْقَمَرُ): مانگ له ت بوو، (الشَّقُّ: الْحَرَمُ الْوَاقِعُ فِي الشَّيْءِ، يُقَالُ: شَقَّقْتُهُ بِنَصْفَيْنِ، وَالْإِنْشِقَاقُ: قُبُولُ الشَّقِّ)، (شَقٌّ): بریتیه له له ت بوون، قلیشان له شتیکدا، ده گوترئ: (شَقَّقْتُهُ بِنَصْفَيْنِ)، کردمه دوو نیوه، دوو له تکرد، (أَنْشَقَّاق) یش له سه ر کیشی (أَنْفَعَال) هه بریتیه له قبوولکردنی له ت بوون، یانی: (شَقَّقْتُهُ فَأَنْشَقَّ)، له تکرد، ئه ویش له ت بوو.

(مُسْتَمِرٌّ): واته: به رده وام، (المُرُورُ: الْمُضِيُّ وَالْإِجْتِيَازُ بِالشَّيْءِ)، (مُرُور): بریتیه له په ت بوون و تپه پ بوون به لای شتیکدا، (مُسْتَمِرٌّ: مُدَاوِمٌ وَمُطَرَّدٌ، وَالْإِسْتِمْرَارُ فِي الشَّيْءِ مُرُورٌ مِنْهُ بَعْدَ مُرُورٍ)، (مُسْتَمِرٌّ)، به مانای به رده وام و لیککشاوه، وشه ی (اِسْتِمْرَار): بریتیه له پویشن به لای شتیکدا، یان به نیو شتیکدا، پویشن له دوا ی پویشن.

(مُسْتَقَرٌّ): (القَارُ: الْمُسْتَقَرُّ الثَّابِتُ فِي الْمَكَانِ)، (قَارٌ): به مانای جیگیر، ئنجا (مُسْتَقَرٌّ)، واته: زۆر چه سپاوو جیگیر.

(مُرْدَجَرٌ): (طَرَدٌ وَمَنْعٌ عَنِ ارْتِكَابِ الْمَأْثِمِ)، ده رکردن و پئی لیکرتن له گونا هان، که واته: (مُرْدَجَرٌ)، واته: شوینی سه له ماننده وه، یا خود چاوگه به مانای سه له ماننده وه و دور خسته وه.

(حِكْمَةٌ): (راغب الأصفهاني) ئاوا ی پیناسه کردوه: (الْحِكْمَةُ: إِصَابَةُ الْحَقِّ بِالْعِلْمِ وَالْعَمَلِ، وَحِكْمَةُ اللَّهِ: مَعْرِفَةُ الْأَشْيَاءِ وَإِبْجَادُهَا عَلَى غَايَةِ الْإِحْكَامِ، وَالْحِكْمَةُ مِنَ الْإِنْسَانِ: مَعْرِفَةُ الْمَوْجُودَاتِ وَفِعْلُ الْخَيْرَاتِ)، حیکمه ت بریتیه له پیکانی هه ق له پووی زانیاری و کرده وه وه | جاری وایه مرووف شتیک ده زانی، به لām که دپته سه ر جپه جئ کردن، نایتوانئ، حیکمه ت ئه وه یه هه م له پووی زانیاریه وه شته که باش بزانی، هه م له پووی کرده وه وه چاکی جپه جئ بکات | حیکمه تی

خواش بریتیه له زانینی شته‌کان و دروستکردنیان به‌وپه‌ری پَیک و پَیکیی، به‌لَم
حیکمه‌ت له مروّفه‌وه، بریتیه له ناسینی دروستکراوه‌کان و نه‌جامدانی چاکه‌کان.

(بَلَّغَ): (بَلَّوْغٌ وَبَلَّاءٌ: الْإِنْتِهَاءُ إِلَى أَقْصَى الْمَقْصِدِ)، (بُلُوغٌ وَبَلَاغٌ)، هه‌ردووکیان
به مانای گه‌یشتنه‌ کۆتایی ئه‌و په‌ری ئامانج و مه‌به‌ستیک، که‌واته: (حِكْمَةً
بِالْغَةِ)، یانی: حیکمه‌ت: که‌ گه‌یشتۆته ئه‌وپه‌ری ئامانجی خۆی.

(الْأَنْذَرُ): (الْأَنْذَرُ: جَمْعُ إِذْذَارٍ، أَوْ مُنْذِرٍ، وَالْإِنْذَارُ: إِخْبَارٌ فِيهِ تَخْوِيفٌ)، (نُذِرَ يَنْ
كُوزُ (إِنْذَارًا)، واته: ترساندن و ئاگادارکردنه‌وه، یاخود کۆی (مُنْذِرًا)، واته:
ترسینه‌رو وریاکه‌ره‌وه، ئنجا (إِنْذَارًا) یش، بریتیه له هه‌وال پیدائیک ترساندن
تبدابی.

(نَكَّرَ): (النُّكْرُ: الدَّهَاءُ وَالْأَمْرُ الصَّعْبُ، الَّذِي لَا يَعْرِفُ، نِكَرَ نَكَارَةً، فَهُوَ مُنْكَرٌ
وَنُكْرٌ، (نُكْرًا): یانی: به‌لایه‌ک و کاریکی قورس که‌ ناسرێ و نامۆیه، ده‌گوتری:
(نِكَرَ نَكَارَةً)، واته: نه‌ناسراو بوو، نه‌ناسران.

(خُشَّعًا): (خُشَّعًا: كُوزُ (خَاشِعًا)، ه، (خَاشِعًا) یش له (خُشُوعًا) هوه، هاتوه (الْخُشُوعُ:
الضَّرَاعَةُ)، واته: کڕووژانه‌وه و ملکه‌چی، که‌واته: (خُشَّعًا أَبْصَارُهُمْ)، چاوه‌کانیان پڕ
ترس و بیم و داماوو کزن.

(الْأَجْدَاثُ): (الْأَجْدَاثُ: جَمْعُ جَدَثٍ، وَهُوَ الْقَبْرُ)، یانی: گۆره‌کان.

(جَرَادٌ): (سُمِّيَ الْجَرَادُ جَرَادًا، مِنْ جَرَدِهِ الْأَرْضَ مِنَ النَّبَاتِ)، (جَرَادًا)، کولله، بۆیه
به‌ کولله‌ گوتراوه (جَرَادًا)، چونکه زه‌وی ڕووت ده‌کاته‌وه له ڕووه‌ک و هه‌مووی
ده‌خوات، تاکێ (جَرَادًا) بریتیه له (جَرَادَةً)، که‌ هه‌م بۆ مێ و هه‌م بۆ نێریش
به‌کاردی، واته: یه‌ک کولله.

(مُهْطِعِينَ): (هَطَعَ الرَّجُلُ بَصَرَهُ، أَي: صَوَّبَهُ)، واته: پیاوه‌که‌ چاوی ب‌په‌ فلان
شته، به‌ زۆری (مُهْطِعِينَ)، به‌ مانای سه‌ر هه‌ل‌پ‌رین له‌ کاتی خیرا ڕویشته‌دا،

به کارده هیئتی، که واته: (مُهْطَعَيْنِ)، به مانای (مُسْرِعَيْنِ)، واته: به خیرایی رُویشتوو، له گه لیشیدا گهردن به رزگردنه وه و سهر هه لَئِیان.

(عَسِرٌ): (العَسْرُ: نَقِیضُ الْیُسْرِ، یَوْمٌ عَسِرٌ وَعَسِيرٌ: یَتَصَعَّبُ فِيهِ الْأُمُورُ)، (عَسِرٌ له (عُسْرٌ) وه هاتوه، (عُسْرٌ)، پیچه وانه و دژی (یُسْرٌ) ه، یانی: ئاسانی و (عُسْرٌ) یانی: زهحه تی، که واته: (یَوْمٌ عَسِرٌ وَیَوْمٌ عَسِرٌ)، واته: هه به (ی)، هه به (کُسْرٌ) به ژیر: رُوژیکه که کاره کان تییدا وه زهحه ت ده کهون و قورس ده بن.

هۆی هاتنه خواره وهی ئایه ته کان

له باره ی ئه م دوو ئایه ته موباره که وه: ﴿أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ ۚ﴾ (۱) وَانْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ﴿۲﴾، زۆر شت هاتوه، به لَام ئیمه ئه وهی که له روو ی سه نه ده وه راسته، یان به راسترمان هاتۆته به رچاو، به یی قسه ی سپۆرانی ئه و بواره، ئه وه مان هیناوه:

{عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: «سَأَلَ أَهْلَ مَكَّةَ النَّبِيُّ ﷺ آيَةً، فَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ هَمَكَةً مَرَّتَيْنِ، فَنَزَلَتْ: ﴿أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ ۚ﴾ (۱) وَانْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ (۲)» (أخرجه عبد الرزاق في تفسيره، ج ۲، ص ۲۵۷، ومن طريقه مسلم في صحيحه: ۲۱۵۹، لكن لم يسق لفظه، وأحمد في مسنده، ج ۳، ص ۶۵، وعبد بن حميد: ۱۱۸۲، والترمذي في الجامع الصحيح: ۳۲۸۶، وقال: حديث حسن صحيح، ورواه الحاكم في المستدرک ج ۲، ص ۶۷۲، والبيهقي في دلائل النبوة: ج ۲، ص ۳۶۳، وقال الحاكم هذا حديث صحيح على شرط الشيخين ولم يخرجاه بهذه السياقة، ووافقه الذهبي وَصَحَّحَهُ مؤلفا الاستيعاب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۳۰۰-۳۰۲).

واته: ئه نه سی کوپی مالیک ﷺ ده ئی: خه لکی مه کهکه داوایان له پیغه مبه ره کرد، نیشانه یه کیان، به لکه یه کیان له سهر راستیی خوی پیشان بدات، {ئه ویش

پاروده ته وه له خواى په روږدگارو مانگ له تېوو، دوو جارانش ته وه ږوویدا له مه ککه، ئیدی بهو بڼه وه تهو نایه ته موباره که، یان تهو چهند نایه ته موباره که، هاتنه خوار.

شایانی باسه: ئیمه دواى کورته باسېک ده که یڼ، له باره ی له تېوو نایه مانگه وه، بویه لېره هه روا به خېرایى به سهر هوى هاتنه خواره که یدا، تېپه پڼ، ته گهرنا تهو مه سه له یه ورده کاری و درېزه ی زیاتری هه یه.

مانای گشتی نایه ته کان

به پړزان!

وهک له خستنه ږووی نیوه پړوکی تهم سووړه ته موباره که دا، باسمانکرد، تهم سووړه ته سه ره تايه که ی هه مووی باسی پړو ی دوايه، به تايه ت ناخیر زه مان، هه رو هه له سېزه نایه ته که ی کو تايي شدا، به هه مان شو، ئنجا هه شت نایه ته که ی سه ره تا له گهل سېزه نایه ته که ی کو تايی ده که نه: بیست و یهک و، سی و چوار نایه تیش لهم سووړه ته موباره که، ده باره ی به سه ره تاي پیغه مبه رانن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، پېنج له پیغه مبه ران: (نوو و هوودو صالح و لووط و مووسا)، (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) له گهل گه له کان یان، ئنجا تهم هه شت نایه تی سه ره تا، خواى زانای کارزان، تیاندا باسی زور وه نیزیکه و تنی، کو تايی هاتنی تهم ژيانه دنایه، که ناخیر زه مانى پی ده گو ترى، ده کات، که وشه ی (سَاعَة) له قورئاندا، وهک ناوکیکى ناسینه ر (عَلَمٌ) بوی به کاره اتوه، هه رو هه باسی له تېوو نای مانگ و، باسی تهو که بیروایه کان، هه رچه نده نیشانان ببین، هه ر به جادوو به رده وامی داده نین و، به دواى ثاره زووی خو یان ده که ون و، گو ی بهو هه موو حکمه ت و په ندو ناموژگاریانه نادهن، که له به سه ره تاي پیغه مبه رانی پېشوودا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و گه له کان یان، که خوا بوی گېراونه وه، وه رده گیرین.

خوایا **بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ده‌فرمودی: **(بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)** به ناوی خوای به به‌زهی به‌خشنده، واته:

ده‌ستی‌کردنم به ناوی خوایه، ئه‌وه‌ش مه‌به‌ستی پی ئه‌وه‌یه:

۱ - ئهم کاره تهنه‌ها بۆ خوا ده‌که‌م.

۲ - ئهم کاره به پیی شهرعی خوا ده‌که‌م.

۳ - ئهم کاره به تواناو یارمه‌تی خوای په‌روه‌ردگار ده‌که‌م.

۴ - ئهم کاره بۆ هه‌ینانه‌دی په‌زنامه‌ندیی خوا ئه‌نجام ده‌ده‌م.

أَفَتَرَبُّتِ السَّاعَةَ وَأَنْشَأَ الْقَمَرَ (ساعة)، زۆر نزیك كه‌وته‌وه‌و مانگ له‌تبوو، (ساعة)، ئاخیر زه‌مان، ئه‌و كاته‌ی ئهم ژیا‌نه دنیا‌یه‌ی تیدا كۆتایی پی دی و، ئهم گه‌ردوونه ده‌پنچر‌یه‌وه‌.

وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسَمَّرٌ، ئه‌گه‌ر نیشانه‌یه‌ك ببین، نیشانه‌یه‌کی زۆر مه‌زن و ناوازه‌ش ببین، پشت هه‌ل‌ده‌که‌ن، پرووی لی وهرده‌چه‌رخ‌پنن و ده‌لین: ئه‌مه جادوویه‌کی به‌رده‌وامه‌و در‌یه‌ی هه‌یه، ئهم جادووه‌ی موحه‌مه‌د **ﷺ**! حاشای پیغه‌مبه‌رو قورئان و ئیسلام، ئنجا ئهم ئایه‌ق دووه‌م، به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه كه مانگ له‌ پوژگاری پیغه‌مبه‌ردا **ﷺ** له‌تبوو، چونكه ده‌فرمودی: ئه‌گه‌ر نیشانه‌یه‌ك ببین، پشتی تیده‌که‌ن و پرووی لیوه‌رده‌گیرن و ده‌لین: ئه‌مه جادوویه‌کی به‌رده‌وامه، ئیمه‌ دوایی كورته باسیك له‌و باره‌وه ده‌که‌ین، بۆیه ئیستا به‌ خیرایی به‌سه‌ر ئه‌و ئایه‌تانه‌دا ر‌ه‌ت ده‌بین.

وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ، به‌ درۆیان دانا، واته: پیغه‌مبه‌ری خاتهم **ﷺ** و، ئه‌و په‌یامه‌ی كه‌ خوا پییدا نارد بوو، له‌ دوو توپی قورئاندا، به‌ درۆیان دانا، **وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ**، كه‌وته‌ شوین ئاره‌زووه‌كانیان، واته: ه‌و‌ی به‌ درۆ دانانیان بۆ په‌یامی خوا، كه‌ به‌ پیغه‌مبه‌ری خاتهم‌دا ناردوویه‌ق، ئه‌وه‌ بوو، كه‌ به‌ دوای

ئارەزووھەکانیان دەکەوتن و، ئەو پەيامەى خواش لەگەڵ ئارەزووھەکانى ئەوان و، بەرژەوھەندىيە ناشەرعیيەکانى سەران و بېريار بە دەستان و زلە زلەکانیان دا نەدەگونجا، خەڵکەکەى دیکەش، وەک چۆن با، لە پووش و پەلاش و قانگە لۆشک دەداو پای دەمالئى، ئاوا بە دواى ئەو سەرزلانىیان کەوتبوون، ئەوانیش ھەر شوین ئارەزووى خۆیان دەکەوتن و، چاویان چر داگرتبوو لەسەر بەرژەوھەندىيە ناشەرعیيەکانیان، کە بەھۆى کوفرو شیرکەوہ بۆیان دابین دەبوون، بەلام پەيامى خوا بە یەکگرتن و تەنیا خوا پەرستن، ئەو بەزم و بازارە ناشەرعیيە لى تیکدەدان، لەو کاتیشدا ئەوہ وابووہو، لە رۆژگارى ئیستاشدا ھەروایە، ﴿وَكُلَّ

أَمْرٍ مُّسْتَقَرٍّ﴾ ھەموو کاریکیش جیگیر دەبن، واتە: ھەموو کاریک سەرەنجام دەگاتە ئاکام و ئەنجامى خۆى.

﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ﴾ بە دنیایی لە ھەوالەکان، ھى وایان بۆ ھاتبوو کە مایەى سەلماندنەوہ بوو، مایەى ترساندنیان و دوورخستنەوہیان بوو، لە کوفرو تاوان و خراپە.

﴿حِكْمَةٌ بَلِغَةٌ﴾ ئەوہى بۆیان ھاتبوو لە ھەوالە پێشووھەکان، زانیارییەکی زۆر راست و بە سوودو نیشانە پێکەر بوو ﴿بَلِغَةٌ﴾ یانی: گەشتبووہ ئەو پەرى ئامانجى خۆى، ﴿فَمَا تَعْنِ الْأَنْذُرُ﴾ بەلام ترساندەکان، چ سوودیکیان ھەیە! یاخود: (ما) لێرەدا لایەرە (نافیە)یە، نەک (ما)ى پرسیارکردن (ما الإستفهامیە)، واتە: بەلام ترساندەکان و ئاگادار کردنەوہکان سوودیان نیە، بۆیە ئەوان بە ھەرمەند نەبوون لەو قورئانە پر حیکمەتە.

﴿قَوْلَ عَنْهُمْ﴾ کەواتە: ئەى موحەممەد ﷺ! کە حالیان بەو شیوہیە، روویان لى وەرگیرەو پشتیان تى بکە، نەک وازیئى لە ئاگادارکردنەوہیان، بەلام یانی: چاوہروانییت لیان نەبى، یاخود: ئەمە ھەرەشەىە بۆ ئەوان، واتە: لیان گەپى، چاوہرپێوہ بۆ قییمەیان لیکەرئى، ﴿يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَى شَىْءٍ نَّكُرٍ﴾ ئەو

پۆژە كە بانگكەر بانگ دەكات بۆ شتىكى ئەناسراو، بۆ شتىكى زۆر سامناك و نامۆ، كە مەبەست پىتى سزاي خوايە لە پۆژى دوايىدا.

﴿خُشَعًا أَبْصَرُهُمْ﴾، چاۋەكانيان (ھى بېيروايان) پىر ترس و بىم و لەرزى، ﴿يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَبِرٌ﴾، ۋەك كۆللەي پىرژو بىلاۋ لە گۆرەكانيان دىنە دەرى.

﴿مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ﴾، زۆر بە خىرايى بەرەو بانگكەرەكە دەپۆن، ئەو بانگكەرە، دەگونجى مەبەست پىتى ئىسرافىل بى ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ كە دووجاران فوو بە كەپەنادا دەكات، جارى يەكەميان دەيىتە ھۆى ھاتنى ئاخىر زەمان و، جارى دووھەم دەيىتە ھۆى زىندوۋ كرانەۋە، كە لىرەدا مەبەست پىتى جارى دووھەم، بە خىرايى دەپۆن لە ھالىكىدا كە سەريان بەرزكردۆتەۋەو مىليان پاكىشاۋە، بەرەو ئەو بانگكەرەي بانگ دەكات، مل دەين، ﴿يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَرَسٌ﴾، ئەۋانەي بېيروان، دەين: ئەمىر پۆژىكى زۆر قورس و زەحمەت و توۋشە، پۆژىكى زۆر سامناكە، كاروبار تىيدا زۆر دژۋارە، ھالى ئەۋانەي ھالىكى زۆر شىپىزۋ قورس و زەحمەت دەبى.

خۇا پەنامان بدات لە مەينەتتەكانى ئەو پۆژە، لەو كەسانەمان بگىرى كە لەو پۆژەدا دلىۋا ھىمەن دەبن و، بىترس و بىم دەبن، بەھۆى ئەو ئىمان و تەقۋايەۋە كە لە دىيادا ۋەدەستى دىن.

مەسەلە گىزگە كان

مەسەلەى يەكەم:

ھەوالدانى خوا عزوجل بە نىزىككە وتىنە ھەى ئاخىر زەمان و، لە تېۋونى مانگ و، بەردەوام بوونى بېيىروايان لە پشت ھەلگىردن و، بە جادوو دانانى ھەر بەلگەو نىشانە يەك كە پېغەمبەرى خاتەم موھەممەد ﷺ بۇيان دىنى و، شوئىنكە وتى ئارەزوۋە كانيان و گوئى نەدان، بە ھەموو ھەوال و بەسەرھاتانەى خوا، كە ھەك حىكمە تىكى ھەرە بالاً بۆى باسكردوون و، بە ھەرەمەند نەبوونيان لە ھەموو ترسىنەرو ترساندانە:

خوا دەفەرموى: ﴿أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَأَشَقَّ الْقَمَرُ ۝۱﴾ وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعَرِّضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَعِزٌّ ۝۲ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ ۝۳ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ۝۴ حِكْمَةٌ بَلِغَةٌ فَمَا تُغْنِ النُّذُرَ ۝۵﴾

شىكردنە ھەى ئەم، ئايەتانە، لە ھەشت بىرگەدا:

۱- ﴿أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَأَشَقَّ الْقَمَرُ﴾، كاتەكە (السَّاعَةُ)، زۆر ۋە نىزىك كەوت و مانگ لەت بوو، (الإقتراب أصله صيغة مطاوعة، وَهَذَا لِلْمُبالَغَةِ فِي الْقُرْبِ)، پەژگەى بەرفەرمان بوون (صِيغَةُ الْمُطَاوَعَةِ) ئەۋەيە كارىك پروو لە شتىك بكات و، ئەو شتە ئامادەى بىي و جىيە جى بكات، ھەك دەگوتىي: (أَمَرْتُهُ فَأَتَمَّ)، فەرمانم پىكرد، فەرمانەكەى جىيە جى كرد، (كَسَرْتُهُ فَأَنْكَسَر)، شكاندم ئەۋىش شكا، بەلام لىرەدا بۆ زىدە پۆيىكردنە لە زۆر نىزىككە وتىنە ھەدا، واتە: (سَّاعَةُ)، زۆر ۋە نىزىك كەوتە ھە، (سَّاعَةُ)ش، ھەك ناۋىكى عەلەم بۆ ئاخىر زەمان، بۆ ئەو كاتەى ژيانى دىناى تىدا كۆتايى دى، لە قورئاندا بەكارھاتو، جارى واش ھەيە بە ماناى قىامەت دى، بەلام بە زۆرى بە

مانای ناخیر زه مان و، کاتی تیدا کۆتایی هاتنی ژیاپی دنیایه، وهک پیغه مبهه **﴿وَهُكَ يَخْغَمِبْهُرُ﴾** فهرموویهتی: **﴿بُعِثْتُ أَنَا وَالسَّاعَةَ كَهَاتَيْنِ، وَأَشَارَ بِسَبَابَتِهِ وَالْوُسْطَى﴾** (أُخْرِجَهُ الْبَخَارِي: ۶۵۰۴، ومسلم: ۲۹۵۱ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ)، واته: له ئه نه سی کورپی مالیکه وه **﴿وَهُكَ يَخْغَمِبْهُرُ﴾** هیناویانه، واته: پیغه مبهه **﴿وَهُكَ يَخْغَمِبْهُرُ﴾** ئاماژهی به په نجهی شایه تمانی و به په نجهی نیوه راستی کردو فهرمووی: من و کاته که ئاوا پیکه وه هاتووین و پیکه وه جووتین.

واته: له دوا پیغه مبهه ری خاتهم **﴿وَهُكَ يَخْغَمِبْهُرُ﴾** هیچ پیغه مبهه ری دیکه نایه ن، دنیا کۆتا هاتن له رۆژگاری ئۆمه تهی موحه مبه ددا دی، که ده فهرمووی: مانگ له ت بوو **﴿وَأَشَقَّ الْقَمَرُ﴾**، (أَشَقَّ مَطَاوَعُ شَقَّةٍ فَأَشَقَّ)، واته: له تم کرد، ئه ویش ئاماده یی له ت بوونی هه بوو.

۲- **﴿وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا﴾**، ئه گهر نیشانه یه ک ببینن (واته: بپیروایانی رۆژگاری پیغه مبهه ری خوا **﴿وَهُكَ يَخْغَمِبْهُرُ﴾** ههر نیشانه یه ک ببینن پستی تیده که ن و رووی لیوهرده گیرن.

۳- **﴿وَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ﴾**، ده لێن: ئه وه جادوویه کی بهرده وامه، (مُسْتَمِرٌّ: مُشْتَقٌّ مِنْ فِعْلِ مَرَّ الَّذِي هُوَ مَجَازٌ فِي الرُّوَالِ، وَالسَّيْنُ وَالنَّاءُ لِلتَّقْوِيَةِ فِي الْفِعْلِ، أَوْ مُشْتَقٌّ مِنَ الْمِرَّةِ يَكْسِرُ الْمِيمَ، أَيْ الْقُوَّةُ، وَالسَّيْنُ وَالنَّاءُ لِلطَّلَبِ، وَالْمَعْنَى: هَذَا سِحْرٌ مَعْرُوفٌ مُتَكَرِّرٌ، مُسْتَمِرٌّ):

أ- یان داتاشراوه له کرداری (مَرَّ)، واته: تپه پری، لیره دا مه به ست پپی له به ینچوونه، (س و ت) سین و تایه که ش بۆ به یزکردنی کاره که تیدا زیادکراون.

ب- یاخود داتاشراوه له وشه ی (مِرَّة) وه یه که، به مانای: هیژ دی (مِرَّة) ش، به مانای جار یک دی سین و تایه که ش داواکردن ده گه یه نن، مه به ست ئه وه یه ئه مه جادوویه کی ناسراوی دووباره بووه وه یه.

۴- **﴿وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ﴾**، به درۆیان دانا و شوین ئاره زوووه کانیان که وتن، چیان به درۆ دانا؟ به رکار (مَفْعُول بِهِ) که ی قرتینراو (مَحْذُوف) ه، واته: پیغه مبهه ریان

بە درۆ دانا، قورئانیان بە درۆ دانا، پۆژی دواپیان بە درۆ دانا، ھەموویان دەگریتەو،
﴿وَاتَّبِعُوا أَهْوَاءَ هُمْ﴾ ھەروەھا کەوتنە شوێن ئارەزووھەکانیان.

۵- ﴿وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ﴾، ھەموو کاریکیش چەسپاو، ﴿كُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ﴾،
خوێندراویشەتەو: ﴿كُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ﴾، ھەر چۆن بێ (مُسْتَقَرٌّ)، ژێردار (مکسور) یان
بۆردار (مرفوع) بێ، ھەر ناوی بکەر (اسْمُ فَاعِلٍ)، لە (اَسْتَقَرَّ) واتە: جێگیر بوو،
نیشتەجێ بوو، واتە: ھەر کاریک لە کارەکان بەرەو ئەو چارەنووس و سەرەنجامە
بۆی شایستە ھە چۆ و، کاری پێغەمبەریش ﴿ﷺ﴾ بەرەو ئەو ئاکام و سەرەنجامە
لێی دەوێشیتەو ھە چۆ، کە بریتییە لە چەسپان و، بەردەوام بوون و، بە ئاکام
گەیشتن، لەگەڵ ئەوێشدا کە بێروایەکان بە درۆی دادەنێن و، پشتی لێ ھەڵدەکەن
و ناپەھەتیی و گرفتاریانی بۆ دێننە پێش، بەلام سەرەنجام ھەر کارە دەگاتە ئەو
سەرەنجامە بۆی شایستە، وەک عەرەب دەلێن: (لَا يَصِحُّ إِلَّا الصَّحِيحُ)، ھەر شتی
راست، راست دەردەچۆ، مەیدانی درۆیە کورتە، بەلام راستیی لە مەیدانی درێژدا
تاقیی دەکریتەو، لێرەدا کە دەفەرموێ: ﴿وَكَذَّبُوا وَاتَّبِعُوا أَهْوَاءَ هُمْ﴾، بە درۆیان
دانا، واتە: پێغەمبەریان ﴿ﷺ﴾ بە درۆ دانا، قورئانیان بە درۆ دانا، پۆژی دواپیان بە درۆ
دانا، پەيامی خواپیان بە گشتیی بە درۆ دانان، شوێن ئارەزووھەکانیان کەوتن، وەک
پێشتریش ئاماژەمان پێدا، کەواتە: شوێن ئارەزووان کەوتن، وایان لێ دەکات پەيامی
خوا بە درۆ داوێن، نەک لەبەر ئەوێ عەقڵ و مەنتیق بەو واداریان دەکات،
بەلکو شوێنکەوتنی ئارەزوو و، داوێنکردن بەرژەوێندییە ناشەرعییەکانیان، وایان
لێ دەکات بە دوا ھەق نەکەون، چونکە ئەگەر شوێن ئەو پەيامە ھەقە بکەون،
کە خوا ناردوویەتی بە پێغەمبەر خاتەمدا، کە دەلێ: دەبێ ھەمووتان بەندە ھە
بن و، پێکەو براو تەبا بن و، دەلێ: ئێو بۆ تاقیکرانی ھە لەسەر زەویدا دانراون
و ئێو جێنیشینی خوان و، ھەمووتان بەرپێزن لە لای خوا، ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾
﴿۷۰﴾ الإِسْرَاء، بۆیە کەس بۆی نیە، کەس بکاتە کوێلە ھە چۆ و، کەس بۆی نیە کەس
بکاتە خزمەتکار و قەرەواشی ھە چۆ، بەلکو دەبێ پێکەو تەبا بن، خوا نەعمەتەکانی بۆ

هه مووان له سهر زهويدا داناون: **وَالْأَرْضَ وَصَّعَهَا لَلْأَنْعَامِ** ﴿١٠﴾ ﴿الرحمن﴾ **هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَافِي الْأَرْضِ جَمِيعًا** ﴿١١﴾ ﴿البقرة﴾، ته گهر به دواى تهو په يامه بکهون، تهو به زم و بازاره ناشه رعیه ی دروستیان کردو، چ زله زلانی قوږه یش، کاتی خو ی له مه ککهو، چ جووله که کان و سهرانی جووله که کان له مه دینهو، سهرانی نه صرانییه کان له شوینه کانی دیکه و، چ خو سه پینه رانی ئیستا لهم ږوژگاره دا، حوکمرانه خو سه پینه رو به زه برو زوړه کان، ته گهر شوین هه ق بکهون و، مل بو هه ق که چ بکهن، له ږووی سیاسیه وه، ږی خو سه پاندنیان نامینى و، له ږووی ئابوورییه وه، ږی قوړخکاری و گهنده لییان نامینى و، له ږووی کوومه لایه تیه وه، ږی خو په سهندنیان نامینى، کهواته: تهو به زم و بازاره یان لى تیک ده چى.

٦- ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ﴾، به دلتنیایی له ههواله کان دا هی وایان بۆ هاتوه سلهماندنهوی تێدایه، وشه ی (لَقَدْ، ل) بۆ سوینده، یاخود: زه مینه خو شکهره بۆ سویند (مُهِدَّةٌ لِلْقَاسِمِ، قَدْ) بۆ ساغکردنهوهیه، واته: زۆر به دلتنیایی له ههواله کاندا، که بۆیان هاتوون، هی وایان بۆ هاتوه سلهماندنهوهو دوور خستنهوهی تێدایه، بۆ ئهوان له شیرک و کوفرو لادان و تاوان، (الْمُزْدَجَرُ: مَصْدَرٌ مِمِّی، زَجَرَهُ، أَي: نَهَرَهُ وَمَنَعَهُ، وَمَادَّةُ الْإِفْتِعَالِ فِيهِ لِلْمُبَالَغَةِ)، (مُزْدَجَرُ): که ئهصلی خو ی (المُسْتَجَر) بووه، چاوگیککی میمییه له (زَجَرَهُ) وه هاتوه، واته: ده ری کردو پری لیگرت، پریژگهی (إِفْتِعَالِ) یش توخی و اتایه که ی و زیده پوی تیدا کردنی و بههیز کردنی دهگهی نهی، واته: لهو ههوالانهدا که بۆیان هاتوون، که بریتیه له ههوالی بهسه رهاتای پیغه مبهه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و گه له پیشوو دهکان، هی وایان تێدایه، ﴿مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ﴾، مایه ی سلهماندنهوهو دوورخستنهوهو پری لیگرتنی ئهوانه له کوفرو شیرک و خرایه.

(۷) - ﴿حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ﴾، حکیمه ټیځی گه‌یشتوو (به ټه‌وپه‌ږی). که ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ﴾ (۱)، نهم ﴿حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ﴾ چیر‌ه‌وه‌ی (ما) به، واته: حکیمه ټیځی وایان بو هات، که گه‌یشتوئه ټهو به‌ری ټامانجی

خوی، (حِکْمَة) یش، به زور شیوه و اتا کراوهو دهگونجی بلیین: (إِصَابَةُ الْعَقْلِ وَاتِّقَانُ الْعَمَلِ)، (حکمه) نهوهیه عهقل بپیکتی و کردهوه پیک بی، واته: مروئی ههق بناسی و بهپیتی نهو ههقناسینهش بهریوهبچی، (الْبَالِغَةُ: الْوَاصِلَةُ، أَيْ: وَاصِلَةً إِلَى الْمَقْصُودِ مُفِيدَةً لِصَاحِبِهَا، هِيَ فِيهِ مَانِعٌ لَهُ مِنْ ارْتِكَابِ مَا ارْتَكَبُوهُ)، (بَالِغَة): به مانای گهیشتوو به ئامانج و بهسوود بو خاوهنهکی، چونکه پریان لی دهگری له نهنجامدانی نهو خراپانهی، نهوان نهنجامیان دهدان.

۸- ﴿فَمَا تَعْنِي النُّذُرُ﴾، ترساندنهکان سوود ناگهیهنن، (ما)، دهگونجی لابهره (نافیه) بی، (أَيُّ لَا تُغْنِي عَنْهُمْ النُّذُرُ بَعْدَ ذَلِكَ)، یانی: ترساندنهکان و ئاگادار کردنهوهکان سوودیان پی ناگهیهنن، له دواى نهو حیکمهتهی گهیشتوته نهوپه پی ئامانج و سنووری خوی، بهلام نهوان ههر وهلامیان نه دایهوهو نه سلهمینهوه، ههرچهنده نهو ههوالآنهیان بو هاتن، که مایه ی سلهماندنهوهو دوورخستنهوهیان بوون، له گوناھو لادان و تاوان، ﴿فَمَا تَعْنِي النُّذُرُ﴾ ترساندنهکان سوودیان نیه، یانی: (فَمَا تُغْنِيهِمُ النُّذُرُ)، واته: ترساندن و ئاگادار کردنهوهکان سوود بهوان ناگهیهنن.

دهشگونجی: (ما) پرسیارکه رانه (إِسْتِفْهَامِيَّة) بی، ﴿فَمَا تَعْنِي النُّذُرُ﴾ ترساندنهکان چ سوودیکیان پی دهگهیهنن؟! یانی: (مَا الَّذِي يُفِيدُ النُّذُرَ هَؤُلَاءِ الْمُعَانِدِينَ)، نهو کهله رهقانه ترساندنهکان، چ سوودیکیان پی دهگهیهنن؟ (أَيُّ غَنَاءٍ تُغْنِي النُّذُرُ)، ترساندنهکان چ که لیتیکیان بو دهگرن و چ سوودیکیان پی دهگهیهنن؟ واته: (ما) ی پرسیارکردن (الإِسْتِفْهَامِيَّة)، به مانای نکولیلکیردنه، واته: هیچ سوودیکیان پی ناگهیهنی.

پیشتریش گوتمان: (نُّذُرُ):

أ- یان کووی (نَذِير) ه.

ب- یان کووی (مُنْذِر) ه.

ج- یاخود کووی (إِنْذَار) ه، (إِنْذَار) یش ناوی چاوگه.

(نُذِرُ)، لَیْرەدا سى ئەگەرى ھەن:

۱- لَیْرەدا دەگونجى كۆى (نَذِير) بى، بە ماناى ترسىنەر، واتە: ترسىنەرەكان و وریاکەرەوہەكان چ سوودیکیان پیدەگەیهەنن؟ یاخود هیچ سوودیان پى ناگەیهەنن.

۲- یاخود كۆى (مُنْذِر)ە، یاى: ترسىنەر، (نَذِير وَمُنْذِر)، یەكەمیان لەسەر كیشى (فَعِيل) و، ئەوہى دیکە لەسەر كیشى (مُفْعِل)، ھەردووکیان ناوی بکەر (اسْم فَاعِل)ن، واتە: ترسىنەر و وریاکەرەوہ.

۳- یاخود كۆى (إِنْذَار)ە، (إِنْذَار)یش، ناوی چاۋگە واتە: ترساندن و وریاکردنەوہ، كە ئەمە دلدانەوہیە بۆ پىغەمبەرى خوا ﷺ كە تۆ كەمتەرخەم نى بەرانبەر بەوان و، ئەوہى پىویست بووہ گەیانددووتە، بەلام ئەوانە هیچ شتىك سوودیان پى ناگەیهەننى ئەوہەندە كەللەرەق و نەسەلمىنن، كەواتە: تۆ ئەركى سەرشانى خۆت بەرانبەر بە ئەوان ئەنجام داوہو، خەمیان لى مەخۆ، چونكە وەك دواى دى، ئەمە زەمىنە خوشكردنە بۆ ئەوہى دواى لە ئایەتى ژمارە (۶)دا دى و، لە مەسەلەى دووہەدا دەیخەینەرۆو.

مه سه له ی دوو هم:

ئەو پۆژە کە بانگەر خەلک بۆ لای شتیکی ترسناک و نامۆ بانگ دەکات و،
بێروایان بە چاوی کزو مات و پڕ ترس و لەرزەو لە گۆڕەکان دێنە دەری و،
وەک کوللە ی پڕزو بلأو بە خیرایی بەرەو لای بانگەرە کە مل دەنێن و دەلێن:
ئەمڕۆ پۆژێکی سەخت و دژواری:

خو! دەفه رموی: ﴿قَوْلَ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعُ إِلَىٰ شَيْءٍ نَّكِرٍ ۖ خُشْعًا أَبْصَرُهُمْ
يَخْرَجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَبِرٌ ۚ مَهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمَ عِسرٍ﴾ (٨)

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە شەش بەرگەدا:

(١)- ﴿قَوْلَ عَنْهُمْ﴾، ئنجا پشتیان تێبکە، پیتی (ف) لێرەدا (تَفْرِيعٌ عَلَى «فَمَا تَعْنِ
الْنُّذْرُ»)، لە ڕابردوودا خو! فەرمووی: ترساندنەکان سوودیان پێ ناگەیەن، یاخود
ترساندنەکان، چ سوودێکیان پێ دەگەیەن؟ وەک پرسیارکردنی نکوولێلیکەرانی، ئنجا
ئەمە بنیات دەنرێ لەسەر ئەوێ ڕابرد، ﴿قَوْلَ عَنْهُمْ﴾، واتە: کە حال بەو شیوەیە،
تۆ پشتیان تێ بکەو وازیان لێ بێنە، (أَي: أَعْرَضَ عَنْ مُجَادَلَتِهِمْ، فَإِنَّهُمْ لَا تَفِيدُهُمْ
النُّذْرُ، كَقَوْلِهِ: ﴿فَأَعْرَضَ عَنْ مَنْ تَوَلَّىٰ عَنْ دِكْرِنَا﴾ النجم، أَيْ إِنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ، فَمَا أَنْتَ بِمَسْئُولٍ
عَنِ اسْتِجَابَتِهِمْ)، واتە: واز لە شەرە قسەکردنیان لەگەڵ بێنە، چونکە ترساندنەکان
سوودیان نیە بۆ ئەوان، ئەمە وەک فەرماشتی خوا: ﴿فَأَعْرَضَ عَنْ مَنْ تَوَلَّىٰ عَنْ دِكْرِنَا وَآمَرَ
يُرْدِ إِلَّا الْحَيَوةَ الدُّنْيَا﴾ النجم، پشت هەلبکە لەو کەسە ی، پشتی لە بەرنامەو یادی
ئێمە کردوو، تەنیا ژیا ئی دنیای دەوێ، واتە: تۆ پەيامی خوات گەياندوو بەرپرسیار
نی کە ئەوان وەلام نادەنەو.

(٢)- ﴿يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعُ إِلَىٰ شَيْءٍ نَّكِرٍ﴾، ئەو پۆژە بانگەر بانگ دەکات بۆ شتیکی
نەناسراو، بۆ شتیکی نامۆ، دەلێ: (نَكْرٌ: مُنْكَرٌ فَطِيعٌ تُنْكَرُهُ النَّفُوسُ وَتَكْرَهُهُ، وَالْمُنْكَرُ
صِفَةٌ مَثَلُ: رَوْضَةٌ أَنْفٌ، أَيْ جَدِيدَةٌ، واتە: تۆ پشتیان تێبکەو لێیانگەرێ بۆ پۆژێک

که بانگکهر بانگ دهکات، بۆ شتیکی نه ناسراو که نه فسه کان حه زی پی ناکن و، بۆ شتیکی ترسناک و بیرهزا، وشه ی (نکر) یش سیفته ته، وهک (رَوْضَةُ أَنْفِ أَيْ: جَدِيدَةً)، واته: باغیکی تازه، ﴿شَيْءٌ نُكْرٌ﴾، (شئیء)، شتیکی (نکر)، سیفته ته که یه تی: شتیکی نامۆو نه ناسراو و ساملیکراو.

تایا مه بهست له (الدَّاعِ)، کییه؟ ﴿يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ﴾ خوای کاربه جی باسی نه کردوه، به لām وا پیده جی مه بهست پیی ئیسرافیل بی، که بۆ جاری دووهم فوو به که په نادا دهکات له پۆزی دوا ییداو، ده بیته هۆی زیندوو کرانه وهی مروقه کان، چونکه دوا یی باسی هاتنه ده ریان له گو ره کان دهکات، که واته: ئه وه فوو ی دووهمه، که له فه رمایشتی پیغه مبه ردا هاتوه: ئیسرافیل که فوو به که په نادا دهکات، جاری به که م ده بیته هۆی نه مان و تیکچوو نی ئیانی دنیاو، هه لوه شان وهی گه ردوون به و سیستمه ی ئیستا هه یه و، جاری دووهم ده بیته هۆی ئه وهی مروقه کان زیندوو ببنه وه و عاله میکی دیکه بیته ئاراهه، وهک له سوو په تی (ابراهیم) دا، ده فه رموی: ﴿يَوْمَ يُبَدِّلُ الْأَرْضَ عِزْرَ الْأَرْضِ وَالسَّوَاتِ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾، ئه و پۆزه که نه زه و ی وهک ئیستا ده می نی و، نه ئاسمانه کانیش و بۆ خوای تاکی ملکه چکه ر دینه گو پی، وهک له ته فسیری سوو په تی (ابراهیم) دا، باس مان کردوه.

(۳) - ﴿خُشَعًا أَبْصَرُهُمْ﴾، چاوه کان یان زه بوون و پر ترس و له رزن. (خُشَع)، خو ئه را ویش ه ته وه: (خَاشِعًا أَبْصَرُهُمْ)، (خُشَع)، کو ی (خَاشِع) ه، (خُشَعِ أَيْ: ذَلَّ وَضَرَع)، زه بوون و ملکه چ بوو، ترس و بیمی پینیش، که واته: (خَاشِعًا أَبْصَرُهُمْ)، و ﴿خُشَعًا أَبْصَرُهُمْ﴾، ئه گه ر (خَاشِع) بی، واته: هه موویان چاویان پر ترس و له رزه، وهک یه ک چا و، به لām ئه گه ر (خُشَعًا) بی، یانی: چاوی هه رکامیکیان پر ترس و له رزه.

(۴) - ﴿يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ﴾، له گو ره کان دینه ده ری، وهک کولله ی پر ژو بلاون، (جراد) یش، کو ی (جَرَادَةٌ) یه، یانی: یه ک کولله بۆ نیرو بۆ م به کار دی.

(۵) - ﴿مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ﴾، ملیان یراکیشاوه به خیرایی بهرهو بانگکهر ده چن. (مُهْطِعِينَ: جَمْعُ الْمُهْطِعِ: الْمَاضِي سَرِيعًا مَادًّا غُنْفَةً)، (مُهْطِعِينَ): کوئی (مُهْطِعٌ) ده، ئه ویش به که سیک ده لّین به خیرایی برّواو ملی یراکیشا بن (وَهِيَ مَشِيَّةٌ مُدْعَوَةٌ غَيْرٌ مُلْتَفِتَةٍ إِلَى الشَّيْءِ)، ئه ویش بریتیه له رۆیشتنی بابایه که زور سامی رینیشتبئی و، زور ترسا بن و ئاور له هیچ شتیک نه داتهوه، ریک بهرهو ئه و شوینه برّوا که بوی بانگ ده کری، ﴿مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ﴾، واته: بهرهو بانگکهره که ده رۆن، ملیان ناوه زور به خیرایی.

(۶) - ﴿يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمَ عَسِيرٍ﴾، بیبروایه کان ده لّین: ئه مرۆ رۆژیک سیهخت و زهحه مه ته، (عَسِيرٌ: صِفَةٌ مُشَبَّهَةٌ مِنَ الْعُسْرِ وَهُوَ الشَّدَّةُ وَالصُّعُوبَةُ أَي: زَمَانٌ لِأُمُورٍ عَسِيرَةٍ شَدِيدَةِ الْعُسْرِ، وشه ی (عَسِيرٌ)، صیفه قی چویندراوه به کرداره وه (صِفَةٌ مُشَبَّهَةٌ بِالْفِعْلِ)، له (عُسْرٌ) وه، هاتوه ئه ویش بریتیه له سهختیی و نارهحه تی، واته: ئه مرۆ رۆژی کاره نارهحه ت و دژواره کانه.

که سه رنجی ئه م ئایه ته موباره کانه ده ده ین، ده بینین خوا ﴿سَالِحِينَ الرَّحْمَةِ﴾ سهوت شتی ترسناکی باسکردوون، وه که (ابن عاشور) هیناونی، له باره ی ئه و رۆژه سهخته وه که رۆژی زیندوو کرانه وه و سزاو پاداشته:

یه که م: (یدعُ الداع) بانگکردنی بانگکهر، ئه مهش ئاماژه یه به وه که بانگ ده کرین و په پیچه که ده درین و ئاماده ده کرین، بۆ سزادران.

دووهم: ﴿إِلَى شَيْءٍ نُكْرٍ﴾، که وشه ی (شَيْءٍ)، یانی: شتیک، بانگ ده کرین بۆ شتیک، ئه مهش ئه وه ده گه یه نن که شتیک ی زور ترسناکه، بۆیه ههر به وشه ی (شَيْءٍ)، هیناویه تی و به نه زانراو (نکرة) ش واته: شتیکه زانیاری دهوری نادات، هینده گه وه و گرنه و ترسناکه.

سییه م: که ده فه رموئ: ﴿شَيْءٍ نُكْرٍ﴾، (شَيْءٍ)، به (نُكْرٍ)، وه صفکراوه، (نُكْرٍ) یش، واته: نه ناسراو و نامو و ساملیکراو و بیملیکراو.

چوارەم: که دەفەر مووی: ﴿خُشَعًا أَبْصَرُهُمْ﴾، (أَي دَلِيلَةً خَائِفَةً)، واتە: چاویان زەبوونە پر ترس و لەرزە، وەک لە سوورەتی (المعارج) دا، دەفەر مووی: ﴿خُشِعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرَهُهُمْ ذُلَّةً﴾، چاوەکانیان پر ترس و لەرز، ملکەچی و زەبوونی دێتە سەریان.

هەروەها لە سوورەتی (الشوری) دا، دەفەر مووی: ﴿وَتَرْنَهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا حَشِيعَاتٍ مِنَ الدَّلِيلِ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرَفٍ خَفِيٍّ﴾، دەیانینی پادەنوێژین لەسەر ئاگری دۆزەخ، ملکەچن بەهۆی زەبوونیەوهو بە سیلە چاوێک (یاخود: بە چاوێکی مەیلەو نووقاو) تەماشای دەکەن لە ترسان، مڕۆڤ ئەگەر لە شتێک زۆر بترسی، چاوی تێنا بری و بە سیلە ی چاوە تەماشای دەکات.

پێنج: که فەر مووی: ﴿كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ﴾، چویندراون بە کوللە ی پرژو بلاو، ئەمەش هەم زۆرییەکیان دەگە یەنێ، هەم تێکەڵ پێکەڵییەکیان دەگە یەنێ، کوللە ئەگەر زۆربەن، تێکەوه داوین^(۱) و تێکەڵ و پێکەڵ دەبن.

شەشەم: که دەفەر مووی: ﴿مُهْطِعِينَ﴾، (مُهْطِعِينَ)، کەسێکە بە خیرایی بریو، ملی بەرز کردبێتەوهو پاکیشا بی، و، ئاوپر لە هیچ شتێک نەداتەوه، ئەوەش کاتی دەبی ئەو کەسە زۆر داچلەکیبێ و ترسا بی، و، سامی پێنیشتی.

هەوتەم: که بێبروایەکان دەلین: ﴿هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ﴾، ئەمڕۆ پۆژێکی زۆر سەخت و دژواری، و شە ی (عَسِرٌ) (صِقَّةٌ مُشْبِهَةٌ بِالْفِعْلِ)، سیفەتێکە شو بێنراوه بە کردارەوهو (له عَسِر) هەو هاتوه، (عَسِر)، واتە: دژواری و زەحمەتی و نارهەتی.

(۱) تێکەوه داوین: بە یە کدا دین و دەچن.

کورتە باسێک لە بارەى دژوارى پۆزى دواىیهوه

به پـۆزان!

له چه‌ند پوویکه‌وه، باسی دژواری و سه‌ختی ئه‌و پۆژه ده‌که‌ین، چونکه پۆزی دواى ده‌گونجی له زۆر پووه‌وه، باسی قورسی و دژواری و زه‌حمه‌تییه‌که‌ی بکه‌ین، به‌لام ئیمه پینج بو‌ارمان له بو‌اره‌کانی قورسی و دژواری و زه‌حمه‌تییه‌ی پۆزی دواى، قۆناغی دووه‌می پۆزی دواى، که بریتییه له قۆناغی هه‌لسانه‌وه‌و، زیندووکرانه‌وه‌و، سزاو پاداشترانه‌وه‌و، هه‌نان:

۱- له‌و پۆژه‌دا لیستی کرده‌وان دابه‌ش ده‌کړین و نه‌تییه‌کان ئاشکرا ده‌کړین:

وه‌ک‌خوا **إِنَّمَا الْحِجْرُ** له‌سووپه‌تی (التکویر) دا، ده‌فه‌رموی: **(وَإِذَا الْخُفُفُ شُرْتُ ۝۱۰)**، ئه‌و پۆژه که لاپه‌په‌کان ب‌لاو ده‌کړینه‌وه، واته: لیستی کرده‌وه‌کان ب‌لاو ده‌کړینه‌وه. هه‌روه‌ها له‌ سووپه‌تی (الطارق) دا، ده‌فه‌رموی: **(يَوْمَ يُبْلَى الْأَعْرَافُ ۝۹)**، ئه‌و پۆژه‌ی نه‌تییه‌کان ئاشکرا ده‌کړین و ده‌خرینه‌گو‌ړی، **(فَالَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرَ ۝۱۰)**، مرو‌ف نه‌ خوی توانای هه‌یه، له‌و پۆژه‌ خوی ر‌زگار ب‌کات، نه‌ هه‌یج په‌شتیوان و هاوکارو یارمه‌تییده‌ریکیشی هه‌یه.

که‌واته: ئه‌و پۆژه‌ی لیستی کرده‌وه‌کانی تیدا ب‌لاوده‌کړینه‌وه‌و، هه‌ر که‌سه‌ نامه‌ی کرده‌وه‌ی خوی ده‌دریته‌وه‌و، ئه‌و پۆژه‌ی نه‌تییه‌کانی تیدا ئاشکرا ده‌کړین، به‌د‌ل‌نیایی پۆزیک‌ی سه‌خت و دژواره.

۲- هیچ گهر وهو گچکه یهک نیه، که تۆمار نه کرابی، ته نانهت به ئه ندازه ی گهر دیکیش، یان گهر دیله یه کیش:

وهک خوا **سُورَةُ الزَّلْزَلَةِ** له سووره تی (الزلزله) دا، ده فه رموی: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۖ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۖ﴾ واته: ههر که سه به قه دهر گرانی ی گهر دیله یه که، چاکه ی کرد بی ده یی نیته وهو، ههر که سی به قه دهر گرانی ی گهر دیله یه که خراپه ی کرد بی ده یی نیته وهو.

ههروه ها له سووره تی (الكهف) دا، خوا ده فه رموی: ﴿يَوْمَ لَنَسْأَلَنَّ مَا لِهَذَا النَّكَتِ لَا يَغَادِرُ صَوْرَةً وَلَا كَيْدًا إِلَّا أَحْصَاهَا ۖ﴾، بیروایه کان گوتیان: هه ی هاوار بو ئیمه، هه ی سزای سه خت بو ئیمه! ئه م نووسراوه چیه؟ هیچ گچکه یه ک و گهره یه کی نه باورده، مه گهر سه ر ژمیری کردوه، واته: وردو درشتی سه ر ژمیر کردوه، تیدا تۆمار کراوه لهو نووسراوه دا، نووسراوی هه ر کامیکیان.

۳- دژوارییه کی دیکه ی پۆزی دوا یی و پۆزی قیامت، ئه وه یه ههر که سه چی کردوه، ده یی نیته وه، به ئاماده کراوی، و یرای نووسراوی:

خوا **سُورَةُ الْاِنْفِطَارِ** هه م باسی نووسینی کردوه، وهک ده فه رموی: ﴿وَلَنَّا عَلَىكُمْ حَفِظِينَ ۚ كَرَامًا كَبِيرًا ۚ يَوْمَ لَا تَعْمَلُونَ مَاتَعَلُّوْنَ ۚ﴾ واته: به دنیایی ئیوه چه ند پارێزه ریکتان به سه ره وهن، ژۆر به ر پزن و نووسه رن و، هه رچی ئیوه ده یکه ن، ده یزانن، هه رچی ئیوه ده یکه ن: له نیه تی دل و خولای می شک و، ده ر پینی زمان و، کرده وه ی ئه ندامه کان، هه مووی ده زانن و هه مووشی تۆمار ده که ن.

ئنجا و یرای نووسین، کرده وه کان به ئاماده کراوییش ده بیژنه وه، واته: به به رجه سه ته کراوی، له ژۆر شوینی قورئاندا، ئه و راستیه خراوته پوو، که ئیمه هه م له ته فسیری سووره تی (الكهف) دا، لهو باره وه، له کاتی ته فسیرکردنی ئه و ئایه ته موباره که دا: ﴿وَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا ۚ﴾، ئه وه ی کردبوویان به ئاماده کراوی بیانه وه، ههروه ها له کاتی ته فسیرکردنی ئه و ئایه ته ی سووره تی

(الجبائیة) دا: ﴿إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِجُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ۶۹، ئیمه ئه وهی ئیه ده تانکرد، نوسخه مان له بهر ده گرته وه و کۆپییمان لى ده کرد، له وێشدا کورته باسیکمان کردوه، له باره ی بهرجهسته بوونی کرده وانه وه، که هه م ئه و دوو ئایه ته موباره که ته عبیری لى ده که ن، هه م ئه و ئایه ته موباره که ی ده فه رموی: ﴿وَأَنْ سَعِيَهُ سَوْفَ يُرَى﴾ ۷۰، النجم، هه ول و کوششه که ی له مه ودوا ده بینرئ، واته: به ره هه می هه ول و کوششه که ی به بهرجهسته کراوی ده بینرئ، هه روه ها ئه وه ی ئایه ته که ی سووره ی (الزلزله) ش، که ده فه رموی: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ ۷۱، وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ ۷۲، هه ر که سیک گرانیی گه ردیک چاکه بکات، ده بینیته وه، [واته: خودی چاکه که ی ده بینیته وه]، هه ر که سی گرانیی گه ردیله که خراپه بکات، ده بینیته وه، واته: خودی خراپه که ی ده بینیته وه.

ئنجا ئه گه ر ئیستا مرووف بتوانئ کامیرای شیردراوه دا بنئ و، نه ئینیه کان به هوئ ئه و کامیرای شیردراوه وه که شف بن، وه ک زورچار که دزی ده کرئ و که تن و خراپه ده کرئ، دوا یی به هوئ کامیرای شیردراوه وه، که داندراون: بکه رانی ئه و دزییه، یان ئه و که تنه، یان ئه و قه تلّه، یان ئه و خراپه یه، له بهر ئه وه ی وینه یان گیراوه، که شف ده بن، ئنجا ئه گه ر مرووف بتوانئ شتی ئاوا دروست بکات، ده بی خوا استغفر الله الرحمن الرحيم ئه و فریستانه ی ته رخانی کردوون بو پاراستنی کرده وه کانی مرووفه کان، چ ئامیریکسی وای دا بنئ که هه موو شته کانی مرووف، تۆمار بکات! چونکه مرووف ئیستا به س ده توانئ قسه کان تۆمار بکات و وینه کان بگرئ، به لām فریشته کان ئه وه ی ئیو دلێش تۆمار ده که ن وه ک له فه رمایشتی پیغه مبه ردا ﴿هَاتَوْهُ﴾ (وَإِذَا هُمْ بِسَيِّئَةٍ) (۱) ئه گه ر به دلێشی دا بی خراپه بکات، یان به دلێشی

(۱) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-: «قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِذَا هُمْ عَبْدِي بِسَيِّئَةٍ فَلَا تَكْتُبُوهَا عَلَيْهِ، فَإِنْ عَمِلَهَا فَاتَّكْتُبُوهَا سَيِّئَةً، وَإِذَا هُمْ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا فَاتَّكْتُبُوهَا حَسَنَةً، فَإِنْ عَمِلَهَا فَاتَّكْتُبُوهَا عَشْرًا» أخرجه البخاري: ۷۰۶۲، ومسلم:

۱۲۸، والترمذي: ۳۰۷۳، وابن حبان: ۳۸۰.

دائى چاڭە بىكەت، فرىشتەكان بەھۇۋى ئەو ئامىرەوھە كە پىئانە، نىۋ دلى مروڧىش دەخوئىننەوھو توۋمارى دەكەن، ئنجا يىڭومان وەختىك مروڧى كىردەوھەكانى خۇى بە بەرجەستە كراوۋى بىننەوھە بەرچاۋى و بلىن: ئەوھ توۋى و دىيارى و ناتوانى نكوۋلىى بىكەى! بە پاستىي ماناى واپە ئەو پوۋزە، پوۋزىكى قورس و زەحمەت و دژوارە، بە تايىھەق بۇ ئەوانەى بە خراپەو ناپەوا دەستيان دەچىتە: خوئىن و نەفس و نامووس و مال و سامان و ھىمنىى و ئاسايىشى خەلكەوھە.

۴- پروۋى چوارەمى قورسىى و زەحمەتىى پوۋزى دوایى و سزاو پاداشت، ئەوھەيە كە ھىچ قەرەبوو كىردنەوھو چارەسەرىك نىھ:

با تەماشای ئەم ئايەتە موبارەكە بىكەين كە دەفەرەمۆى: ﴿وَأَتَقُوا يَوْمًا لَا تَجْرَىٰ نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ (البقرة، خۇتان لە پوۋزىك بپارىزن، ھىچكەس بۇ ھىچكەس ھىچى پى ناكىرى، ھىچ شىتىكى پى ناكىرى {ھىچكەس ناتوانى ھىچ شىتىك لە ھىچكەس دوور بختەوھە} تىكاردىنىشى لى وەرناگىرى و قەرەبوو و بەلا گىرەوھەشى لى وەرناگىرى و ئەوان پشتيوانىيش ناكىرن، واتە: ھەموو ئەگەرەكانى كە مروڧ دەربازى بىى، ھەموويان لاپراون، نە كەس ھىچى بۇ كەس پى دەكرى، نە ھىچكەس تىكاي بۇ دەكرى، بەبى مۆلەق خوا، نە ھىچكەس ھىچ قەرەبووى لى وەرەگىرى و، نە ھىچكەسىش ھىچ جوۋرە پشتيوانىيەكى لى دەكرى.

۵- سەختىى و دژوارىيەكى دىكەى ئەو پوۋزە: پوۋزى ھەئسانەوھو زىندوكرانەوھە، ئەوھەيە سزاى خوا ﷻ ھىندە سەختە، باباى تاوانبار خۇزگە دەخوازى نىزىكانى خۇى بىكەتە بەلاگىرەو قەرەبووى خۇى:

وھەك لە سوورەتى (المعارج) دا، خوا ﷻ جوان بۇمان وئىنا دەكات دەفەرەمۆى: ﴿يَوْمَذُ الْمَجْرَمِ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِذِهِ بَيْنِي ۝۱۱ وَصَحْبِهِ ۝۱۲ وَأَخِيهِ ۝۱۳ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤَيِّدُ

﴿۱۳﴾ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ نَبِّئِهِ ﴿۱۴﴾ كَلَّا إِنَّهَا لَأَطْفَىٰ ﴿۱۵﴾ نَزَاعَةً لِّلشَّوْىِ ۚ ﴿۱۶﴾ تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ ﴿۱۷﴾ وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ ﴿۱۸﴾ ﴿۱۹﴾

﴿يُودُ الْمُعْجَمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِهِمْ﴾، واتە: لەو پۋژەدا بابای تاوانبار خۆزگە دەخوازێ لە سزاو نازاری ئەو پۋژە پۆلەکانی و هاوسەری و برای و ئەو کۆمەلەی دیگرنە خۆیان و تیکرای ئەوانەیی لە سەر زەوین، بیانکاتە بەلاگێرەوی خۆی دوایی ئەو دەربازی بکات. کەواتە: ئەوانەیی بابای تاوانبار حەز دەکات بیانکاتە بەلاگێری خۆی پێنج جۆرە کەسن:

۱- ﴿بَيْنِهِ﴾ پۆلەکانی و جگەر گۆشەکانی، پۆلەو جگەر گۆشە لە لای مڕۆڤ، لە هەموو کەس خۆشەویستەرن، کەچی ئەو تاوانبارە، بەر لە هەر کەس ئامادەییە جگەر گۆشەکانی خۆی بکاتە بەلاگێرەوو قەرەبووی خۆی، کە لە جیاتی وی سزا بدرێن.

۲- ﴿وَصَاحِبِهِ﴾، ژنەکەیی، ئامادەییە هاوسەرەکەیی خۆشی بکاتە بەلاگێرەوو.

۳- ﴿وَأَخِيهِ﴾، براپەکەیی، ئامادەییە براپەکەیی خۆشی بکاتە بەلاگێرەوی خۆی.

۴- ﴿وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُتَوَبَعُ﴾، ئەو کۆمەلەی کە ئەو دەگرنە خۆیان، ئنجا ئەگەر عەشیرەتە، ئەگەر حیزبە، ئەگەر نەتەوویە، ئەگەر هەر کۆمەلێکە، کە ئەو سەر بەوانە سەر بەوو، ئامادەییە تیکرای کۆمەلەکەیی، سەرچەم خزم و عەشیرەتەکەیی بکاتە بەلاگێرەوی خۆی.

۵- ﴿وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ نَبِّئِهِ﴾، بەلکو ئامادەییە هەرچی کەسێک لەسەر زەوی هەبێ، هەمووی بکاتە بەلاگێرەوو قەرەبووی خۆی، بەلام دەربازی بێ، ئنجا لێرەدا لەبەر ئەوەی خوا ﷻ باسی بابای تاوانبار دەکات، لەکوێو پێداهااتو؟ لەو کەسەوێ لێی نزیکتەر، جگەرگۆشە لە هەموو کەس لە مڕۆڤ نزیکتەر، لە دواي ئەو ژن و هاوسەر، ئنجا برا، ئنجا خزم و قەوم، ئنجا دوایی هەموو خەلکی سەرزهوی! بەلام خوا دەفەرموێ: ﴿كَلَّا﴾، نەخێر، ﴿إِنَّهَا لَأَطْفَىٰ﴾، ئەو ناگری دۆزەخە بلیسەدارە، ﴿تَدْعُوا مَنْ﴾

أَذْبَرُ وَتَوَلَّى ۝۱۷ وَجَمَعَ فَأَوْعَى ۝۱۸، ئەو كەسە بانگ دەكات كە پشتى ھەلكردوھ و وازى ھىناوھ و پرووى وەرچەرخاندوھ، بەس خەرىكى كۆكردنەوھى سەرۆھت و سامان و ژماردن و پەزمەندە كوردن بوو، لەسەر حیسابى خوا لە خو پازىيكردن، بۆيە لەو رۆژەدا ھىچ شتێك دادى نادات.

خوا لە سەختى و دژواریيەكانى ئەو رۆژە، بە مېھرەبانىي كەپرەمى خوێ مانپاریزى و، مانخاتە ئىو ھىمنىي و ئاساييش و ئۆقرەييەوھ.

کورتە باسیک لە بارە ی لە تەبوونی مانگەو

بە پـَـزان!

خو! **إِنَّمَا هِيَ كَالْحَبِّ ذُرَّةٍ** ئەم سووڕە تە موبارە کە ی بە باسکردنی دوو ڕووداوان دەست پێکاردو: **﴿ أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَأُنشِقَ الْقَمَرُ ﴾**، کاتە کە (السَّاعَةُ)، زۆر نزیکی کەوتوو، مانگ لە تەبوو، لە بارە ی لە تەبوونی مانگەو، ئێمە ئەم کورتە باسە لە حەوت بـَـرگە دا دەخەینە ڕوو:

بـَـرگە ی یە کەم: لە بارە ی موعجیزە کانی پێغەمبەرەو **﴿ زَيْدٌ رُؤْيَى ﴾ زێدە ڕۆیی و کەمتەرخەمی هەیه:**

أ- زێدە ڕۆییە کە ئەو یە کە سەر جەم موعجیزە کانی پێغەمبەری خو! **﴿ زَيْدٌ رُؤْيَى ﴾** کە لە ژێر ناوونیشانی: (خَوَارِقِ الْعَادَةِ)، (یاسا دەرەکان) دان، هەموویان بە بەلگەو موعجیزە ی سەلمێنەری پێغەمبەراییە تی موحەممەد **﴿ زَيْدٌ رُؤْيَى ﴾** دابنرێن، ئەمە تێپەراندن و زێدە ڕۆییە، بەلێ پێغەمبەری خو! **﴿ زَيْدٌ رُؤْيَى ﴾** شتی یاسا دەر (خَوَارِقِ الْعَادَةِ) ی زۆر بوو، گومانی تێدانیه، لە کتیبە کانی سوننەت و سیرەتدا زۆرن، بەلام ئایا ئەو یاسا دەرانی پێغەمبەری خو!، مەبەستی پێ ئەو بوو، ئیسپاتی پێغەمبەراییە تی خۆییان پێ بکات؟ بێگومان نەخێر، چونکە یاسا دەرەکان لە نێو هاوەرێندا خو! لێیان پازی بێ، بوون، کەواتە: بۆ زیاتر چەسپاندنی ئیمان، یان بۆ دەربازکردنیان لە تەنگانە یە ک، وەک بـَـرسیە تی و بێ ئاوی و، چارەسەرێک لە نەخۆشیی، زیاتر بۆ ئەوانە بوو، نەک بۆ ئەو ی وەک بەلگە هێنانەو لە سەر سەلماندنی راستی تی لە پێغەمبەراییە تیدا.

ب- کەمتەرخەمیە کەش بـَـریتیە لە نـَـکۆ لیبیکردن لەو کە پێغەمبەری خو! موحەممەد **﴿ زَيْدٌ رُؤْيَى ﴾** بێجگە لە قورئان موعجیزە ی دیکە ی بووبن، بێگومان ئەو هەش کەمتەرخەمی و کورتە تێنانه، چونکە پێغەمبەری خو! موحەممەد **﴿ زَيْدٌ رُؤْيَى ﴾** وەک گوتمان: یاسا دەر دیکە ی - ئەگەر بە موعجیزەو دەستەوسانکەر دابنرێن - زۆر بوون، بۆ وێنە:

۱- پيغهمبهري خوا ﴿۱﴾ نهك جاريك، چهند جاريك خواردنيكي كه له بهردهم دا بووه، دعای کردوه و خوا بهرکهق خستوټي، كه بهشي سي چوار كهسان بووه، بهشي (۵۰۰ - ۶۰۰)، كهس زياتريشي کردوه^(۱).

۲- ههروهها پيغهمبهري خوا ﴿۲﴾ چهند جاريك ئاويكي كه، يان شوينيك ئاوي تيدا نهبووه، توژيك ئاويان تيكردوه، ئاوهكهى زوريبووه، وهك له صولحي حودهيببيهدا بيريك ئاوي تيدا نهبووه، توژي ئاويان تيكردوه، پيغهمبهريش ﴿۳﴾ دعای خویندوه، ئاو دهرقوليوه و هه رچی مهشكهو كوندهو دهفر بووه، پريان کردوه له ئاو!^(۲)

۳- ههروهها له جهنگى تهبووك دا پيغهمبهري خوا ﴿۴﴾ دعای کردوه، كاتيک هاوين بووه، هيچ ههوريك به ئاسمانهوه نهبووه، پهله ههوريك هاتوته ئاسمان و بارانيكي زور به خورزه م داباريوه، ئيدي هه موو شتيان پر کردوه له ئاو و پيداويستى خويان پي جيبه جي کردوه.^(۳)

۴- ههروهها له نيوان په نجهكاني دا ئاو ههلقوليوه.^(۴)

۵- ههروهها كهسيك كه چاوى كوڤر بووه له جهنگدا، چاوهكهى له سهه دهستى بووه پيغهمبهري ﴿۵﴾ دعای بو کردوه.^(۵)

۶- ههروهها بنكه دار خورمايهك، كوټه ره دار خورمايهك كه وتارى له سهه دهه، دواى ئهوهى مينهريكيان بو دروستكردو چوه سهه مينه رهكه، هاوه لزن گوييان له دهنگى

(۱) رواه البخاري: ۱۰۱۲، ۲۵۷۸، ومسلم: ۸۹۷، ۲۰۴۰.

(۲) السيرة النبوية لابن هشام، ج ۲، ص ۱۶۴، ۱۶۲.

(۳) هه مان سهه چاوه، ج ۲، ص ۲۹۷.

(۴) رواه البخاري: ۲۵۷۲ الى ۲۵۷۹، ومسلم: ۲۲۷۹، ۳۰۱۲، ۱۸۵۶.

(۵) المستدرک، والإصابة، أسد الغابة، ترجمة: قتادة بن النعمان رضي الله عنه.

ئەو كۆتەرە دارخورمايە بوو، ۋەك بە چكە خوشتر ئالاندى و گريا، پىغەمبەرىش لەسەر مېنبەرەكەى دابەزى و دەستى پىداھىنا، تاكو بىدەنگى كرد^(۱).

۷- چاكبوونەھى لاقى (عبداللە بن عتيك) كە شكاو، دواى دەست پىداھىنانى^(۲)، كە من لە كىتەبى ھەوتەمى مەوسووعەى: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله)، بە ناوونىشانى: (خاتم النبیین، موجز سيرته و براھین نبوتە)دا، ژمارەيەكى زياتر لەو موەجىزانەم باس كردوون^(۳)، بۆيە ئەوھش كورھەپنەنە بگوترى: پىغەمبەرى خوا تەنيا قورئانى ھەبوو، ۋەك موەجىزە، نەخپ، غەيرى قورئانىشى ھەبوو، بۆيە پاى راست و ميانجى و بەلگەدار ئەوھى، كە بگوترى: پىغەمبەرى كۆتايى موەمەد تەنيا قورئانى ۋەك موەجىزەو بەلگەى پىغەمبەرايەتەى خۆى بەكارھىناو، ئەگەرنا ياسادى دىكەى زۆر بوون.

ئىنجا ئەگەر مەبەست لە وشەى موەجىزە، شتەك بى كە ئىسپاقى پىغەمبەرايەتەى پى بكرى، دەگونجى بەو زاراوہىە بلىين: موەمەد تاكە موەجىزەكەى برىتى بوو لە قورئان، بەلەم ئەگەر مەبەست لە موەجىزە ھەر شتەكى ياسادى بى، بەدلىيەى پىغەمبەرى خوا ياسادى زۆر بوون ۋەك ئامازەمان پىدان، بەلەم پىغەمبەرى كۆتايى تاكە شتەك كە بەكارى ھىناو، ۋەك بەلگە بۆ سەلماندنى راستى خۆى لە پىغەمبەرايەتەىدا، خوا تەنيا قورئانى پىداو، لەو بارەو، كە ئەوھش لە زۆر شوئى قورئاندا، ئەو راستىيە دووبارە بۆتەو، كە بىپروايەكان بيانوويان بە پىغەمبەرى خاتەم دەگرت و دەيانگوت: بۆچى نىشانەو موەجىزەى ۋەك ھى پىغەمبەرانى پىشوو پى نەدراون؟ ۋەك گۆچانەكەى مووسا كە دەبوو بە ماريكى گەورەو ھەژدىھاو، دەستى كە دەئاسا ۋەك گۆپىكى زۆر بە شۆق، ھەروەھا عيسا كە مردووى زىندوو كردۆتەو، چەندان جۆرە نەخۆشى چاككردوونەو، بە فەرمانى خوا و، لە قورئاندا دىروستكردو،

(۱) رواه البخاري: ۳۵۸۳، ۳۵۸۴، ۳۵۸۵.

(۲) رواه البخاري: ۴۰۳۸، ۴۰۳۹.

(۳) يازدە دانەم ھىناون، پروانە: ص ۲۴۰-۲۴۲، ط ۲ / ۲۰۱۷ م.

فووی پېدا كىردوۋە بۆتە باندەدو فېرىو، ھەروھەا حوشترەكەى صالح عليه السلام، كافرەكان لە زۆر شوینی قوپئاندا ھاتو، كە داوايان لە پېغەمبەرى خاتمە كىردوۋە عليه السلام موعجىزەى وەك ھى پېغەمبەرانى پېشوويان بۆ بېنى، بەلام خوا عليه السلام ھەرگىز وەلامى ئەو داواكارىيەى بېپروايانى نەداوئەتەو، بۆ وئە:

أ- لە سوورەتى (الأنبياء) دا خواى بالادەست دەفەرموئ: ﴿بَلْ قَالُوا أَضْغَتْ أَحْلَمَ بَلْ أَفْتَرْتَهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْنِ بِتَأْيِهِ كَمَا أَرْسَلْنَا الْأَوَّلُونَ ﴿٥﴾﴾، واتە: بەلكو گوتيان: (ئەو) وپېنەكانى نېو خەوئە، (قەسەى تېكەل و پېكەلى خەوئە، ياخود: خەونى تېكەل و پېكەل) بەلكو ھەلبەستە، بەلكو ئەو شاعىر، با نىشانەيەكان بۆ بېنى وەك چۆن پېشووكان {پېغەمبەرانى پېشوو} پەوانە كراون {بە موعجىزەو بەلگەو}.

ب- لە سوورەتى (الأنعام) دا، خوا دەفەرموئ: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُزِيلَ آيَةَ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾﴾ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَيْرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحِهِ إِلَّا أُنْشِئَ لَكُمْ مَافَرْطَنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٢٨﴾﴾، (واتە: بېپروايەكان) گوتيان: بۆچى نىشانەيەكى بۆ دانابەزى لە پەرورەدگارەيەو، (دەبووايە نىشانەيەكى بۆ دابەزى، {وەك ھى پېغەمبەرانى پېشوو، موعجىزەيەكى بەرھەست} بلى: بىگومان خوا توانايە كە نىشانەيەكى دىكە دابەزىنى، بەلام زۆربەيان نازان.

واتە: زۆربەيان نازانن كە كاتى ئەو جۆرە موعجىزانە بەسەر چوو، ئنجا خوا عليه السلام سەرنجيان راڤەكىشى بۆ ئەو، كە ئەگەر لە بەلگە بگەرئ، بەلگە پىرى ئاسمان و زەويە، دەفەرموئ: ﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَيْرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحِهِ إِلَّا أُنْشِئَ لَكُمْ ﴿٢٨﴾﴾، ھىچ پېرۆيەك لەسەر زەوى نىھو، ھىچ بالندەيەك بە دوو بالەكانى نافىرئ، مەگەر كۆمەلانى وەك ئىوئە، {كۆمەلە دروستكراوى خوان} لەم كىتەدا ھىچ شىتېكمان زايە نەكردو، {ھىچ شىتېكمان نادىدە نەگرتو، كە پىويست بئ، باس بكرى، باس نەكرئ، ياخود: لە زانبارى خوادا ھىچ شىتېك نىھ نەبئ} دوايىش ھەموو ئەوانە بۆ لای پەرورەدگاريان كۆدەكرىئەو.

واتە: ئىيۈە ئەگەر لە بەلگە دەگەپىن، فەرموون تەماشاي دروستكراوەكانى خوا
بەكن، ئەگەر مەبەستان خواناسىيە، ئەگەر مەبەستىستان ناسىنى موحەممەد ﷺ
وەك پىغەمبەرى خوا، تەماشاي قورئان بەكن، لە زۆر جىيى دىكەى قورئاندا، خوا
بىرئىلھىن الرحىم ئەو راستىيەى دووبارە كردۆتەووە لە سوورەتى (العنكبوت) ئەو دوو ئايەتە
موبارەكە، بە ئىمۇنە دىنمەو: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّمَا
الْآيَاتُ عِندَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٠﴾ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَى
عَلَيْهِمْ آيَاتُ فِي ذَلِكَ لَرْحْمَةً وَّلَذِكْرٌ لِّلْقَوْمِ يُوْمِنُونَ ﴿٥١﴾﴾ واتە: بىرۋايەكان
گوٲيان: دەبوۋايە نىشانەكانى لە پەرۋەردگار يەو دەبەزە سەرى، (موعجىزە
بەر ھەستەكانى وەك ھى پىغەمبەرانى پىشوو) بلى: بىگومان نىشانەكان تەنيا
لەلای خوان و، من تەنيا ترسىنەرۋ وشياركەرەو دەيەكى پوون و ئاشكرام، (ياخود
پوونكەرەو دە ئاشكراکەرەم)، ئايا بۆ ئەوان بەس نىە، كە ئىمە كىتیبكىمان
دەبەزاندۆتە سەر تۆ، بەسەرياندا دەخوٲنرتتەو، لەو دەبەزەيى و بىرخەرەو
ھەيە، بۆ كۆمەلى پىروا بىنن، واتە: ئەگەر لە پىروا ھىنان بن، ئىمە قورئانمان
وەك موعجىزە و بەلگەى سەلمىنەرى پىغەبەرايەتتى تۆ، بۆ سەرت دەبەزاندوھ^(۱)
حىكمەتى ئەمەش ئەو دەيە كە پىغەمبەرانى پىشوو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام):

۱- بۆ قۇناغەكانى دىكەى ژيانى بەشەر نىردراون، كە لە سەردەمى پىغەمبەرى خاتەمدا
ﷺ وردە وردە لە پىروى ھۆش و كامل بوونەو بەرەو تىرو تەواۋىي چوو، ئەو كاتە
مىروفايەتتى لە قۇناغى ساۋاييەو نىزىكتىر بوو، بەشەر بە ھاو كۆيى بەرەو كامل بوون
تىگەيشتى زياتر دەچى، بۆيە موعجىزەكانى كە بە پىغەمبەرانى (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)
پىش پىغەمبەرى كۆتايىش دراون، لە قەدەر خەلكى ئەو پۆزگارەنو بوو.

۲- ھەر كام لەو پىغەمبەرانە بۆ كۆمەلگايەكى دىارىيىكرۋ و بۆ كاتىكى دىارىيىكرۋ
نىردراون، بۆيە موعجىزە و بەلگەكەى ھەر كام لە پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)
تابىەت بوو، بە خوٲەووە بە قۇناغ و سەردەمى خوٲەووە، كاتىك كە ئەو پىغەمبەرە

(۱) رواه البخاري: ۳۵۷۲ الى ۳۵۷۹، ومسلم: ۱۸۵۶، ۳۰۱۳، ۳۲۷۹.

بەپەرزە كۆچى دىۋايى كىردۈ، موعجىزەكەشى رۆيشتۈ، چۈنكى دىۋاي ئەو پېغەمبەر،
ئىنجا خوا پېغەمبەرىكى دىكەى ناردۈ، بۇ ۋىنە: بۇ گەلى عاد خوا ھودى ناردۈ، لە
پېش ھوددا بۇ گەلى مەدىن شوعەبى ناردۈ، ھەروەھا بۇ (أَصْحَابُ الْاِيْكَةِ)، ئىنجا لە
دىۋاي گەلى عاد، بۇ گەلى ئەموود صالحى ناردۈ، ھەروەھا پېغەمبەرەن دىكە (عَلَيْهِمُ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، پەيتا پەيتا ھاتوون، ھەر پېغەمبەر ئىكش رۆيشتۈ، موعجىزەكەشى
لەگەل خۇى دا رۆيشتۈ، بەلام ئەگەر كەسىك بە دىۋاي ھەقدا گەپ، پەكى ئەكەوتوۋ
پېغەمبەر ئىك دىكە ھاتوۋ موعجىزەكە دىكەى بۇ ھاتو، گونجاۋ لەگەل خەلكى
ئەو رۆزگارى ئەو كاتەدا، بەلام پېغەمبەرى خاتەم موھەممەد ﷺ لەبەر ئەۋەى بۇ
تېكرى بەشەر، بە پانايى زەمىن و بە درىژايى زەمان نىردراۋ، دەبوۋايە موعجىزە
بەلگەكەشى بەردەوام بى، نەك بە ژيانى خۇى كۆتايى پى بى، چۈنكى پېغەمبەرى
خاتەم موھەممەد ﷺ تەنبا بۇ گەلەكەى خۇى و، بۇ كۆمەلگايەكەى خۇى نەنېردراۋ،
ۋەك خوا دەفەرمۇى: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ (۲۸) سب، واتە:
ئىمە تۆمان نەناردۈ، مەگەر بۇ تېكرى خەلكى موژدەدەر تىسېنەر بى، ھەروەھا لە
سوورەتى (الأعراف) دا، دەفەرمۇى: ﴿قُلْ يٰأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾
(۱۵۸) سب، واتە: بلى ئەى خەلكىنە! مەن پېغەمبەرى خوا و تېكرى بۇ ھەموۋان، بۇيە
دەبوۋايە موعجىزە و بەلگەكەشى كە سەلمىنەرى پاستى موھەممەد لە بانگەشەى
پېغەمبەرايە تىمىدا، بەردەوام بى، ئەگەرنا ئەگەر پېغەمبەرى خاتەم ﷺ ئەو شتانەى
دىكەى كە ياسا دې بوون، كىردبانى بە بەلگەى پېغەمبەرايە تىبى خۇى، ئىستە ئىمە
چىمان كىردبايە! بەلام تاكە شىتېك كە كىردوۋىتق بە بەلگەى ئىسپاتى پېغەمبەرايە تىبى
خۇى، ئەم قورئانەيە، قورئانېش ئەۋە لەبەر دەستى ئىمە شادەيە، بۇى خوا ﷺ
دەفەرمۇى: ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ أَنَا أَرْسَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ﴾ (۵۱) سب، ئايا بۇ ئەۋان
بەس نىيە، كە ئىمە كىتېمان دابە زاندۆتە سەرت، بە سەرياندا بخوئىرتەۋە؟ بەس نىيە بۇ
ئەۋان، يانى: بۇ ئىسپاتى پېغەمبەرايە تىبى تۆ، كە تەحەددايان بىكات: ئەگەر لافى ئەۋە لى
دەدەن، موھەممەد ﷺ خۇى قورئانى ھەلەستەۋە، يان بۇ خۇى گوتوۋىتەتى، فەرموون
مەيدان مشكان نەيان كىلاۋە: ﴿فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ﴾ (۲۱) سب، الطور، با
قسەيەكى ۋەك وى بىنن، ئەگەر راست دەكەن! ئىنجا نەيانتوانى ۋەك قورئان بىنن، ۋەك

ئەوھەندە قورئانەى ئەو کاتە دابەزیو، با وینەى دە سوورەت بێنن: ﴿فَأَنقَا يَعْسِرُ سُوْرَ مَثَلِهِ مُقَرَّرَبَ﴾ (۱۳) هەو، ئیوھش دە سوورەتى هەلبەستراوى وەک بێنن! بەلام ئەگەر نەیاننەوانى: ﴿قُلْ فَأَنقَا يَسُوْرَ مَثَلِهِ﴾ (۲۸)، کە هەم لە سوورەتى (یونس) دا هاتووە هەم لە سوورەتى (البقرة) دا هاتو، واتە: بلى: يەک سوورەتى وەک وى بێنن، بۆیە خوا دەفەرموى: ﴿إِن فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (۵۱) العنكبوت، بە راستى لاهودا، [لە دابەزاندى خواى بەرز بۆ فەرمايشتى بەرزو بى وینەى خووى دا] بەزەيى و، بیرخستنهو هەيە، بۆ کۆمەلیک بپروا بێنن، کۆمەلیکیش کە بپروا نەهینن و لە بپروانەهینانى بن، وەک پێشینان دەلین: (ئەگەر دز دز بى، تاريکە شەو زۆرە)، کەسیک لە بپروا نەهینانى بى^(۱)، هەر بپروا ناهینى.

برگەى دووهم: پرووداوى لەتبوونى مانگ، وپراى دەلالەتى روالەتى ئایەتەکە ژمارەيەک فەرموودەشى لەسەرن:

روالەتى ئایەتەکە ئەگەر باش سەرنج بدرى، وەک ئیمە ئایەتەکەمان تەفسیر کردو ئایەتەکانى دواى ویش، زۆر پروونە کە مەبەست پى ئەوھە لەت بوونى مانگ، پرووداویکە و تپەریو، ئایەتەکان بەم شیوہین: ﴿أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَأَنشَقَّ الْقَمَرُ﴾، ئاخیر زەمان زۆر نزیکەوتۆتەو و مانگیش لەت بوو، ﴿وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرَضُوا وَيَقُولُوا سَحَابٌ مُمَسَّمٌ﴾، ئەگەر نیشانەيەک ببینن (وەک لەت بوونى مانگ) پشت هەلدەکن و پرو وەردەگیرن و دەلین: ئەو جادوویەکی بەردەوامە، کەواتە: نیشانەيەکیان ببینو، کە لەت بوونى مانگ، وپراى دەلالەتى روالەتى و رۆشنى ئایاتەکە، چەند دەقیکی فەرموودەش هەن، لە سونەتى پیغەمبەردا، ﷺ، کە ئیمە چوارایمان تیدا هەلبژاردوون، ئەگەرنا زیاترن:

۱- (عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ أَهْلَ مَكَّةَ سَأَلُوا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَنْ يُرِيَهُمْ آيَةً، فَأَرَاهُمُ الْقَمَرَ شَقَّتَيْنِ، حَتَّى رَأَوْا جَزَاءَ بَيْنَهُمَا) (أخرجه البخاري: ۴۸۶۷، ومسلم: ۲۸۰۲، والترمذي ۳۲۸۶، والنسائي

(۱) يانى: مەبەستى بى بپروا نەهينى.

في التفسير: ٥٧٤، عن أنس، وأنس لم يدرك ذلك، ولكن سمعه من ابن مسعود، أو غيره ممن أسلم في مكة).

واته: نه نه سی کوری مالیک **ع** ده لئ: خه لکی مه ککه، داوایان له پیغه مبه ری خوا **ع** کرد، نیشانیه کیان پیشان بدات، (به لکه یه ک له سه ر راستی خوی)، نه ویش مانگی پیشاندان، به دوو له تی، (له کاتیک دا مانگ له شه وی چوارده دابووه، داوای به لکه یه کیان لیکر دوه، نه ویش فهرموویه تی چیتان ده وی؟ گوتوو یانه: مانگمان بو له ت بکه، نه ویش له خوای په روه ردگار، پاراوه ته وه و مانگ له ت بووه) هه تا نه شکهو تی حیرایان له نیوان دا دتین (نه و چپایه ی نه شکهو تی حیرای تیدایه، له نیوان دوو له ته که کانی بینیان له تیکی له و لا بووه، له تیکی له و لا بووه).

نه مه نه نه سی کوری مالیک **ع** گپراویه ته وه، که بیگومان نه نه س له و کاته دا له وی نه بووه و، ته مه نی فریای نه وه نه که و ته، به لئ له عه بدوللای کوری مه مسعود **ع** و، له غیری نه ویشی، له هاوه لان (خوا لئان پازی بی)، که له مه ککه مسولمان بوون، بیستوه، هاوه لانیش که قسه یه کیان له یه کدی بیستوه، له بهر نه وه ی تمناهی سه دا سه دیان به یه کدی بووه، یه کسه ر نه و قسه یه ی له یه کدیان بیستوه، پالئاندا وه ته لای پیغه مبه ری خوا **ع**، هه شیان بووه گوتوو یه تی: له فلان له هاوه لانم بیستوه، نه ویش له پیغه مبه ری **ع** بیستوه، هه شیان یه کسه ر پالی دا وه ته لای پیغه مبه ر **ع**.

۲- (عن ابن مسعود **ع**، قال: انشَقَّ الْقَمَرُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ **ﷺ** فِرْقَتَيْنِ فِرْقَةٌ فَوْقَ الْجَبَلِ، وَفِرْقَةٌ دُونَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ **ﷺ**: اشْهَدُوا) (أخرجه البخاري: ۳۶۳۶، ومسلم: ۲۸۰۰، والترمذي: ۳۲۸۵، والنسائي في التفسير: ۵۷۲)

واته: عه بدوللای کوری مه مسعود **ع** ده لئ: له پوژگاری پیغه مبه ری خوا دا **ع** مانگ بوو به دوو به شه وه، پارچه یه کیان له پشت چپایه که وه بوو، پارچه یه کیشیان له خوار چپایه که وه بوو (له بهر چاوی نه وان) پیغه مبه ری خواش **ع** فهرمووی: ببینن، یاخود شاهیدی بدن.

چونکه (اشْهَدُوا)، هه م به مه انای ته ماشا بکه ن (أَنْظَرُوا) دئ، هه م به مانای شاهیدی بدن، دئ.

۳- {عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا فِي قَوْلِهِ: ﴿أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ﴾ قَالَ: كَانَ ذَلِكَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنْشَقَ فِرْقَتَيْنِ: فِرْقَةً مِنْ دُونِ الْجَبَلِ، وَفِرْقَةً خَلَقَهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: اللَّهُمَّ اشْهَدْ! (أخرجه مسلم: ۲۸۰۱، والترمذي: ۳۲۸۸).

واته: عه بدوللای کوپی عومهر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا له باره ی فه رمووده ی خواوه که ده فه رموی: ﴿أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ﴾ ده لئ: ئه وه له رۆژگاری پیغه مبه ری خوادا ﷺ بووه، مانگ بوو به دوو له ت، له تکیان له خوار چیا به که وه بووه، له تکیان له پشتیه وه بوو، پیغه مبه ری خواش ﷺ فه رمووی: ئه ی خوایه! شایه ده.

۴- {عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ السَّلَمِيِّ قَالَ: خَطَبَنَا حَذِيفَةُ بْنُ الْيَمَانِ بِالْمَدَائِنِ، فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ ثُمَّ قَالَ: ﴿أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ﴾، أَلَا وَإِنَّ السَّاعَةَ قَدْ أَقْرَبَتْ، أَلَا وَإِنَّ الْقَمَرَ قَدْ أَنْشَقَّ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، أَلَا وَإِنَّ الدُّنْيَا قَدْ أَذْنَتْ بِفِرَاقٍ، أَلَا وَإِنَّ الْيَوْمَ الْمُضْمَارَ، وَعَذَّ السَّبَاقُ! (أخرجه الطبري: ۳۲۷۰۳، والحديث الصحيح بشواهد).

واته: ئه بوو عه بدورپه حمانی سوله می ده لئ: حوزه یفه ی کوپی یه مان ﷺ وتاری بو داین، له مه دائین (سه لمان پاک ی ئیستا، که له به غدا به)، ستایشی خوای کردو، مه دحی خوای کرد، دوایی گوئ: ﴿أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ﴾ ئه وه ئایه ته ی خوینده وه، دوایی گوئ: ئاگاداربین! ئاخیر زه مان زۆر نیزیک که وتۆته وه، ئاگاداربین! مانگ له ت بوو له رۆژگاری پیغه مبه ری خوادا ﷺ و ئاگاداربین! دنیا خه ریکی خوا حافیزییه، ئه مپۆ رۆژی خۆماندوو کردنه، به یانیش رۆژی پیشبرکییه.

(مُضْمَار) به و رۆژه یان گوتوه به و کاته یان گوتوه: که ئه سیان یان حوشتیان تیدا مه شق پی کردوه و برسیان کردوه، بۆته وه ی کیشی زیاد ی، دابه زئ، تا کو دوایی له پیشبرکیدا جه سته ی سووک بی ت و پێش بکه ویتته وه، مه به سته ی ئه وه

بووه که ئەمڕۆ لە دنیا دا کاتی ئەوهیه که ههولبدهین و کردهوهو کۆشش بکهین و سبهینیش له قیامهتدا پشپهرکه دهکهین، داخۆ کۆ کردهوهی چاکى زیاتره و کۆ له خوا نيزیکتره؟!

برگه‌ی سییه‌م: زۆربه‌ی جه‌ماوه‌ری زانایان، رایان وایه مانگ له پۆژگاری پیغه‌مبه‌ردا ﷺ له‌ت بووه‌و، هه‌موو ته‌فسیره‌کان ئەوه‌یان هیناوه‌:

بۆ وێنه: من قسه‌ی دووان له زانایان دێنم:

١- (ابن کثیر) له ته‌فسیره‌که‌ی خۆیدا ده‌لێ: (وَقَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَأَشَقُّ الْقَمَرُ﴾، قَدْ كَانَ هَذَا فِي زَمَنِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ كَمَا وَرَدَ ذَلِكَ فِي الْأَحَادِيثِ الْمُتَوَاتِرَةِ بِالْأَسَانِيدِ الصَّحِيحَةِ. قَالَ: وَهَذَا أَمْرٌ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ بَيْنَ الْعُلَمَاءِ أَنَّ أَشَقَّ الْقَمَرِ قَدْ وَقَعَ فِي زَمَنِ النَّبِيِّ ﷺ، وَأَنَّهُ كَانَ إِحْدَى الْمُعْجَزَاتِ الْبَاهِرَاتِ)^(١).

واته: قسه‌ی خوای به‌رز که ده‌فهرموێ: ﴿وَأَشَقُّ الْقَمَرُ﴾ ئەوه له پۆژگاری پیغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ بووه، وه‌ک له‌ فهرمووده‌ موته‌واتیره‌کاندا به‌ سه‌نده‌هه‌ راسته‌کان، هاتوه‌و، شتێکی یه‌کده‌نگی له‌ سه‌ر کراوه، له‌ نیوان زانایاندا، که مانگ له‌ تبوون له‌ پۆژگاری پیغه‌مبه‌ردا ﷺ بووه‌و، یه‌کیک بووه‌ له‌ موعجیزه‌ پوون و ناشکرایه‌کان.

هه‌لبه‌ته‌ که ده‌لێ: (فِي الْأَحَادِيثِ الْمُتَوَاتِرَةِ)، ئەم قسه‌یه‌ی زێده‌پۆییه‌و وایه، چونکه‌ فهرمووده‌کان له‌و باره‌وه‌ به‌ موته‌واتیر له‌ قه‌له‌م نادرین، وه‌ک دوا‌یی باس ده‌که‌ین، به‌لام له‌ کاردانه‌وه‌ی ئەوانه‌دا که نکوولیان کردوه‌ له‌وه‌ی ئەوه‌ روویدا‌یی، هه‌ندێک له‌ زانایان ئیددیعیای ئەوه‌یان کردوه‌ که فهرمووده‌کان موته‌واتیرن!

(١) المصباح المنیر فی تهذیب تفسیر ابن کثیر، ص ١٣٦.

٢- زانای دووهم که لهو بارهوه قسه‌که‌ی وه‌ک نموونه دینین (محمد الطاهر بن عاشور) ه، له ته‌فسیره‌که‌ی خویدا^(١) ده‌لئ:

(وَكثَرُ رَوَاةِ هَذَا الْخَبَرِ تَدُلُّ عَلَى أَنَّهُ كَانَ خَبَرًا مُسْتَفِيزًا، وَقَالَ فِي شَرْحِ الْمَوَاقِفِ: هُوَ مُتَوَاتِرٌ، وَفِي عِبَارَتِهِ تَسَامُحٌ لِعَدَمِ تَوْفُرِ شَرْطِ التَّوَاتُرِ، وَمُرَادُهُ: أَنَّهُ مُسْتَفِيزٌ).

واته: زۆری گیره‌ره‌وه‌کانی ئەم هه‌واله، به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئەوه که هه‌والیکی بلأوو باو‌بووه، له کتیی (شَرْحِ الْمَوَاقِفِ)^(٢) ده‌لئ: هه‌والیکی موته‌واتیره، به‌لام له ته‌عبیره‌که‌یدا جوړی له چاو پۆشی هه‌یه، چونکه مه‌رجی ته‌واتور نه‌هاتۆته دی، له گپ‌رانه‌وه‌ی ئەو رووداوه‌داو، مه‌به‌ستی ئەوه‌یه هه‌والیکی زۆر بلأو بووه.

جوړیک له ته‌ئویلی بۆ قسه‌که‌ی کردوه، هه‌ندیک له زانیان زیاتر له کاردانه‌وه‌ی ئەوانه‌ی دیکه‌دا، که نکو‌لێیان کردوه له‌وه‌ی رویدا‌بئ، گو‌تو‌یانه: به‌لکو موته‌واتریشه، موته‌واتریش بریتیه له‌وه که ژماره‌یه‌ک له هاوه‌لان (خوا لێیان رازی بئ) شتیکان له پیغه‌مبه‌ر ﷺ بیستبئ، یان بینبئ، که ئەو ژماره زۆره به‌عقل و عاده‌ت نه‌گونجئ له‌سه‌ر درۆ کو‌بنه‌وه، ئنجا ئەو ژماره زۆره، به ژماره‌یه‌کی دیکه‌ی دوا‌ی خو‌یانیان گه‌یان‌دبئ و ئەوانیش هه‌روا، تا‌کو ئەو کاته‌ی ده‌قه‌کانی سوننه‌ت نووسرا‌نه‌وه، ئەم رووداوه‌ش ئەو مه‌رجه‌ی تیدا نه‌هاتۆته دی، به‌لکو ده‌قه‌کان به‌ جو‌ری ئاحاد داده‌نرێن، عه‌بدو‌ل‌لای کوری مه‌سه‌عوود ﷺ بیستوویه‌تی و، ئەنه‌س له‌وی بیستوه، عه‌بدو‌ل‌لای کو‌ری عه‌باس و، حوزه‌یفه‌ی کو‌ری یه‌مان و، ئاوا تا‌ک تا‌ک بوون، نه‌ک هه‌مو‌ویان شتیکان نه‌قل کرد بئ، یان ژماره‌یه‌کی وا که نه‌گونجئ به‌پێی عه‌قل و عاده‌ت له‌سه‌ر درۆ کو‌بنه‌وه، هه‌لبه‌ته زانیان وایان پێناسه‌ی ته‌واتور کردوه، ئەگه‌رنا مانای وایه، ئەگه‌ر یه‌کی‌ک له هاوه‌لان، یان دووان له هاوه‌لان، شتیکان بۆ تێمه‌ گواسته‌وه، بگو‌ترئ: ئەگه‌ری

(١) التحرير والتنوير: ج ١١، ص (١٦٦).

(٢) نووسه‌ره‌که‌ی (عُصْدَالِدِينِ الْإِيْجِي) ه.

هیه راست نه بئ! نا ئیمه وا نالتین، به لأم که گوت: موته واتیر، یانی: نه و
 رووداو هه یان نه و قسه هه دنیایی پهیدا دهکات، بو هه که سیک پئی بگات، بو
 وینه: قورئان به شیوهی تهواتور بو ئیمه نه قل بووه، ههروهه ژمارهیه کی کهم
 له فهرموده کانی پیغه مبه که زیاتر فهرموده کی کردهیین به وجوه پیمان
 گه یشتون و، زانیان لهو بارهوه مشت و مریان زوره، وه که له کتیی: (پیناسه و
 پیوستی و گرنگی ربازی پیغه مبه) دا به تهفصیل باسمان کردوه.

**برگهی چوارهم: هه ندیک له زانیانی پتشین و پاشین، گوتوو یانه: مه به ست له
 له تبوونی مانگ له روژی دواییدیه:**

ئیمه وه که نه مانه تی عیلمی، پیوسته هه ر بابه تیک دهیخهینه روو، وه که
 عاده تی خو مان هه موو رایه کان لهو بارهوه بئین، نه که هه ر نه و رایه ی خو مان
 پیمان خو شه، با دوو وینه ش لهو بارهوه بئیمه وه:

۱- زانی یه که میان: (القرطبی) ده لی: (وَقَالَ قَوْمٌ: لَمْ يَقَعْ انْشِقَاقُ الْقَمَرِ بَعْدَ، وَهُوَ
 مُنْتَظَرٌ، أَيْ اقْتَرَبَ قِيَامُ السَّاعَةِ وَانْشِقَاقُ الْقَمَرِ، وَأَنَّ السَّاعَةَ إِذَا قَامَتْ، انْشَقَّتِ السَّمَاءُ مِمَّا
 فِيهَا مِنَ الْقَمَرِ وَغَيْرِهِ. وَكَذَا قَالَ الْقُشَيْرِيُّ. وَذَكَرَ الْمَاورِدِيُّ: أَنَّ هَذَا قَوْلُ الْجُمْهُورِ، وَقَالَ:
 لِأَنَّهُ إِذَا انْشَقَّ مَا بَقِيَ أَحَدٌ إِلَّا رَأَهُ، لِأَنَّهُ آيَةٌ وَالنَّاسُ فِي الْآيَاتِ سَوَاءٌ. وَقَالَ الْحَسَنُ: اقْتَرَبَتْ
 السَّاعَةُ فَإِذَا جَاءَتْ انْشَقَّ الْقَمَرُ بَعْدَ النَّفْخَةِ الثَّانِيَةِ. وَقِيلَ: وَأَنشَقَّ الْقَمَرُ ، أَيْ وَضَحَ
 الْأَمْرُ وَظَهَرَ، وَالْعَرَبُ تَضْرِبُ بِالْقَمَرِ مَثَلًا فِيمَا وَضَحَ، وَقِيلَ: انْشِقَاقُ الْقَمَرِ هُوَ انْشِقَاقُ
 الظُّلْمَةِ عَنْهُ يَطْلُوعِهِ فِي أَثْنَائِهَا، كَمَا يُسَمَّى الصُّبْحُ فَلَقًا، لِأَنَّهُ لَا يَظْلَمُ عَنْهُ^(۱).

واته: کو مه ئیک گوتوو یانه: جاری له تبوونی مانگ رووی نه داوه و چاوه پئیکراوه،
 به لکو مانای نایه ته که نه وهیه که هه لسانی ئاخیر زه مان زور نیزیک بوته وه،
 ههروهه له تبوونی مانگیش نیزیک بوته وه، قوشه یریش هه ر وای گوتوه و

ئەلماوهردييش گوتوويه: ئەمە پاي جەلماوهرى زاناپانە، [قسه كهى ماوهردىى زېدەرۆييه به بۆ چوونى من، چونكه كه تەماشاي تەفسيرهكان و كتيهكانى سوننەت دەكهى، زۆرينە پايان وايە ئەو پووداوه، پوویداوه، كه چى ئەلماوهردييش ديسان، وەك چۆن بەرانبەرەكان گوتوويانە: ئەو دەقكى مۆتەواتيرە، ئەویش ئاواى گوتو، بۆ ئەو پاي بەرانبەرەكانى بى دەنگ بکات} (ئەلماوهردىى) گوتوويه: چونكه ئەگەر مانگ لەت بووبايە، هېچكەس نەدەما نەييينى، چونكه نيشانەيهكى گەورەيهو، خەلكيش لە ديتنى نيشانەكاندا، يەكسانن، هەسەنى بەصرايش گوتوويه: ئاخىر زەمان نيزىك بۆتەووە هەر كاتىك هات، ئەو كاتە مانگيش لەت دەبى، دواى فووى دووهم، كه به كه پەنادا دەكرى، هەوەها گوتراوه: ﴿وَأَنشَأَ الْقَمَرُ﴾ واتە: كارەكه زۆر پوون بوووەو دەرکەوت، عەرەب عادەتيان وايە، وینە به مانگ دینەووە بۆ دەرکەوتنى شتيك {دەلین: (كَالْقَمَرِ فِي الْبَدْرِ)، وەك مانگە لە چواردهى دا} پايهكى ديكەش ئەووە، كه لەتبوونى مانگ بريتيە لە لەتبوونى تاريكى لە مانگ، كاتىك هەلدى واتە: تاريكە كه دەر پیدەدا، هەر وەك چۆن بەرەبەيان پى گوتراوه: (فلق)، لەبەر ئەووە وەختى بەرەبەيان دى {خۆر بەرەو هەلاتن دى} دەر بە تاريكى دەدات.

٢- زانای دووهم: (جمال الدين القاسمي) دەلای: (وَزَعَمَ ابْنُ كَثِيرٍ أَنَّ أَحَادِيثَهُ مُتَوَاتِرَةٌ، إِلَّا أَنَّ الشَّهَابَ نَقَلَ عَنِ الْإِمَامِ الْخَطَّابِيِّ أَنَّ مُعْجَزَاتِهِ ﴿﴾، غَيْرَ الْقُرْآنِ، لَمْ تَتَوَاتَرَ، وَالْحِكْمَةُ فِيهِ أَنَّهَا لَوْ تَوَاتَرَتْ كَانَتْ عَامَّةً، وَالْمُعْجَزَةُ إِذَا عَمَّتْ، أَهْلَكَ اللَّهُ مَنْ كَذَّبَهَا، كَمَا جَرَتْ بِهِ الْعَادَةُ الْإِلَهِيَّةُ، وَالنَّبِيُّ ﴿﴾ بُعِثَ رَحْمَةً، وَأَمَّنَ اللَّهُ أُمَّتَهُ مِنْ عَذَابِ الْإِسْتِثْصَالِ، ثُمَّ قَالَ: وَسَبَبُ تَعَرُّضِهِمْ لِلتَّوَاتُرِ طَعْنُ بَعْضِ الْمَلَاحِذَةِ بِأَنَّ الْقَمَرَ يُشَاهِدُهُ كُلُّ أَحَدٍ، فَلَوْ انْقَسَمَ قِطْعَتَيْنِ تَوَاتَرَ وَشَاعَ فِي جَمِيعِ النَّاسِ، وَلَمْ يَخْفَ عَلَى أَحَدٍ)^(١).

واتە: (ابن كثر) پى وايە، فەرموودەكانى لە بارەى لەتبوونى مانگەو هاتوون، مۆتەواتيرن، [كه دەلای: (زعم)، يانى: راست ناكات و نەپيكاو، بەلەم شىهاب

که یه کیکه له زانايان له پېشه‌وا (خَطَّاي) یه‌وه هیناویه‌تی، که موعجیزه‌کانی پېغهمبهری خوا ، جگه له قورنان، هیچیان موته‌واتیر نین {هیچیان به شیوه‌ی ته‌واتور به نیمه نه‌گه‌یشتوون} حیکمه‌تیش له‌وه‌دا نه‌وه‌یه: نه‌گهر موعجیزه‌کانی پېغهمبهر {چ له‌تېوونی مانگ، چ نه‌وانی دیکه} به ته‌واتور گه‌یشتبانا، گشتی ده‌بوون و، موعجیزه‌ش کاتیک به گشتی خه‌لک بیزانی، ههر که‌سی به دروی دابنی، خوا ده‌یفه‌وتیتنی، ههر وهک یاساو عاده‌تی خوا بهو شیوه‌یه به‌رده‌وام بووه، پېغهمبهری خاته‌میش وهک به‌زه‌یی نیردراوه بو مرقایه‌تیی و خوا نؤممه‌ته‌که‌ی، [نؤممه‌ته‌که‌ی موحه‌ممه‌د یش هه‌موو مرقایه‌تییبه تاکو دنیا به کؤتا دی، هه‌مووی له‌سه‌ر میلاکی پېغهمبهره} دنیا کردوه که به سزایه‌کی له پېشه‌ده‌ره‌ینه‌رو کؤتایی پېه‌ینه‌ر، نایانفه‌وتیتنی {دوایی (الخطَّاي)}، گوتوویه‌تی: نه‌وه‌ش که باسی ته‌واتوریان کردوه، له‌به‌ر نه‌وه‌ بووه که هه‌ندیک له مولحیده‌کان نکوولیان له له‌تېوونی مانگ کردوه، [نه‌وان وهک تانه دان له ئیسلام]، گوتوویانه: مانگ هه‌موو که‌س ده‌یینی و نه‌گهر دوو پارچه‌بووبایه، هه‌موو که‌س ده‌یینی و، هه‌واله‌که به ئیو هه‌موو خه‌لکیدا بلاوده‌بووه‌و، له هیچ که‌س په‌نه‌ان نه‌ده‌بوو [له به‌رانبه‌ر نه‌و قسه‌یه‌دا، هه‌ندیک له زانايان گوتوویانه: نه‌خیر موته‌واتیره].

برگه‌ی پینجه‌م: که‌سی بروای به له‌تېوونی مانگ نه‌بی، حوکمی چیه‌؟

(جمال الدین القاسمی) ههر له ته‌فسیره‌که‌ی خویدا، قسه‌یه‌کی جوان ده‌کات به پای من، بویه قسه‌که هه‌مووی دینم ده‌لی:

(وَلِي كَلِمَةً هَا هُنَا لَا بُدَّ مِنَ التَّنْبِيهِ عَلَيْهَا، وَهِيَ أَنَّ الرِّمِيَّ بِالْإِلْحَادِ لِمُنْكَرٍ حَدِيثٍ، غَيْرُ مُجْمَعٍ عَلَى تَوَاتُرِهِ، جَنَابَةِ كُبْرَى، وَزَلَّةَ عَظَمَى، فَإِنَّ بَابَ التَّكْفِيرِ وَالتَّضْلِيلِ، لَيْسَ بِالْأَمْرِ الْقَلِيلِ، وَلَأَجْلِهِ صُفِّ حُجَّةُ الْإِسْلَامِ الْغَزَالِي كِتَابَةً «فَيُضِلُّ التَّفَرُّقَةُ بَيْنَ الْإِسْلَامِ وَالزُّنْدَقَةِ»، وَدَفَعَ بِحُجَّتِهِ أَوْلِيكَ الْمُتَعَصِّبِينَ الَّذِينَ سَهَّلَ عَلَيْهِمُ الرِّمِيَّ لِمَنْ خَالَفَهُمْ

بِالْزُّنْدَقَةِ، وَلَعَمْرُ الْحَقِّ إِنَّ هَذَا مِمَّا قَرَّقَ الْكَلِمَةَ، وَنَفَرَ حَمَلَةَ الْعِلْمِ عَنْ تَعْرِفِ الْمَشَارِبِ وَالْآرَاءِ، حَتَّى أَصْبَحَ بَابُ التَّوَسُّعِ فِي الْعِلْمِ مُرْتَجًا، وَمُحِيطَةً بَعْدَ مَهْدِهِ مُنْحَسِرًا، إِذْ هَجَرَتْ كُتُبُ الْفِرْقِ الْأُخْرَى بَلْ أُخْرِقَتْ، وَأُهِنَّ مَنْ يَتَأَلَّهَهَا، وَوَمَى بِالْإِبْتِدَاعِ وَالتَّزْنُدُقِ، كَمَا يَمُرُّ كَثِيرٌ مِنْ مِثْلِ هَذَا بِمُطَالَعِ كُتُبِ التَّارِيخِ وَطَبَقَاتِ الرِّجَالِ، فَلَا جَرَمَ تُسَيِّتِ الْأَقْوَالِ الْبَاقِيَّةَ، وَغَدَّتْ مِنَ الشَّاذِ غَيْرِ الْمَقْبُولِ. وَإِذَا أُلْصِقَ اسْمُ الْإِلْحَادِ بِقَائِلِهَا فَمَاذَا يَكُونُ خَالِهَا؟ وَهَذَا، كَمَا لَا يَحْفَاكَ، حَيْفٌ عَلَى قَوَاعِدِ الْعِلْمِ، وَعَلٌّ لِلْأَفْكَارِ، نَعَمْ! تَقَلَّتْ مِنْهُمْ عِلْمُ الْأُصُولِ، فَلَمْ تَزَلِ الْأَقْوَالُ الْغَرِيبَةُ تَتَرَاءَى عَلَى صَفَحَاتِهِ..... وَقَدْ تَنَبَّهَ كَثِيرٌ مِنَ الْمُحَقِّقِينَ لِمَا ذَكَرْنَاهُ، وَأَشَارُوا لَهُ فِي مَوَاضِعَ، فَفَرَّوْا فِي كُتُبِ الْعَقَائِدِ أَنَّهُ لَا يُكْفَرُ أَحَدٌ مِنْ أَهْلِ الْقِبْلَةِ، وَقَالَ الْعَلَّامَةُ الْفَنَائِي فِي (الْفُصُولِ الْبَدَائِعِ) : وَلَا يُضَلَّلُ جَا حَادُّ الْآخَادِ.

وَقَالَ الْإِمَامُ ابْنُ تَيْمِيَّةَ: الصَّوَابُ أَنَّ مَنْ رَدَّ الْخَبَرَ الصَّحِيحَ، كَمَا كَانَتْ الصَّحَابَةُ تَرُدُّهُ، لِاعْتِقَادِ غَلَطِ النَّاقِلِ أَوْ كَذِبِهِ، أَوْ لِاعْتِقَادِ الرَّادِّ أَنَّ الدَّلِيلَ قَدْ دَلَّ عَلَى أَنَّ الرَّسُولَ لَا يَقُولُ هَذَا، فَإِنَّ هَذَا لَا يُكْفَرُ وَلَا يُفْسَقُ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ اعْتِقَادُهُ مُطَابِقًا، فَقَدْ رَدَّ غَيْرُ وَاحِدٍ مِنَ الصَّحَابَةِ، غَيْرُ وَاحِدٍ مِنَ الْأَخْبَارِ الَّتِي هِيَ صَحِيحَةٌ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ^(١).

واته: ليرهدا وتهيهكم هيهه پيويسته بيليم و خه لکی لی ئاگادار که مه وه، نه ویش نه وهیه که تومه تبار کردن به ئیلحاد (واته: لادان له دین و لی دهرچوونی)، بو که سیک که نکوولی ده کات له فه رمووده یه ک، که یه کده نگی له سه رموته واتیربوونی دروست نه بووه، (هه له بهر نه وه تومه تبار بکری، به دهرچوو له دین) تاوانیکی گه وره یه وه له یه کی مه زنه، چونکه کردنه وه ی دهرگای به کافردانان و به گومرا دانان، شتیکی کهم نیه، هه ر بویه ش له و پیناوه دا (حجة الإسلام الغزالي)، کتیه که ی خو ی به ناوی (فیصل التفرقة بین الإسلام والزندقة)، واته: لیک جیا که ره وه ی نیوان مسولمانه تی و زیندیقی، به به لگه کانی

بەرپەرچی ٿه و دەمارگیرانه ی داووتهوه، که به لایانهوه ئاسانه، هەر که سێ له پایه کدا پیچهوانه یان بێ، به زه ندیق و له دین دەرچوو، ناوزه دی بکه ن و، سویند به هه ق ٿه وه ی وایکرد وشه ی مسوئلمانان جیاوازی بکه ویت و، وایکرد که هه لگرانی زانیاری هه وٿنه دهن به دوا ی مه شره به کان و پایه کاندایه گه پین، هه تا وای ٿهات: دەرگای فراوان بوون له زانیاری دا پیوه دراو، باز نه که ی دوا ی ٿه وه ی زۆر فراوان بوو، هاته وه یه ک و، کتیی لایه نه کانی دیکه وازیان لئ هینا، به لکو سووتیتان و، هه ر که سیک ٿه و کتیبانه ی کو کرد بایه وه وه هه لگرتبایه سووکایه تی پئ ده کراو، تۆمه تبار ده کرا به وه ی داهینانی کردوه، له دیندا، به لکو تۆمه تبار ده کرا به دەرچوون له دین و زنده قه، وه ک هه ر که سیک کتیبه کانی میژوو و کتیبه کانی (طبقات الرجال)، {چینه کانی پیاوان} بخوینتته وه، ٿه وه ی زۆر به رچاو ده که وئ و، له ٿه نجامی ٿه وه ش دا قسه کانی دیکه، که له باره ی بابه تیکه وه هه ن {قسه جیاوازه کانی دیکه که پیچهوانه ی ٿه و پایه باوه کانن} له بیر کران و به قسه ی ریزه په رو ناپه سند دانران، ئنجا کاتیک بیژهری قسه یه ک که نه گونجاوه له گه ل پای گشتی دا به ئیلحاد ٿه ژمار بکری، ده بئ حالی چوون بئ؟ ٿه مه ش بیگومان سته میکه به رانه ر به بنچینه کانی زانست و کویتیکه بو بیر و زه پنه کان، ته نیا زانیاری (أصول فقه)، له وه دهر باز بووه و، ئیستاش له گه لدا بئ قسه نامۆیه کان له لاپه ره کانی (أصول فقه) دا هه ن.

هه ندیک له لیکۆله ره وائیش له وه ی باسمان کرد، ئاگادار بوونه وه وه، له چه ند شوئینیکدا ئامازه یان به وه کردوه، بۆیه له کتیبه کانی عه قانیددا، {کتیبه کانی بیرکردنه وه ی ئیسلامی} هاته وه چه سپاوه که هیچکس له وانه ی رو له قیله ده که ن به کافر دانانرین، بو وینه: (العلامة الفناری)، له کتیبه که ی خو ی (الفصول البدائع) دا، ده لئ: که سیک نکوولیی بکات له فه رمووده یه کی ئاحاد (پیی وابی پیغه مبه ری خوا ﷺ) نه یفه رمووه {به گومرا دانانری، هه ره وه ها پیشه وا ئینو ته میمیه ده لئ: قسه ی راست ٿه وه یه: هه ر که سیک هه واییکی راست به رپه رچیداته وه،

ههروهك چوَن هاوه لَان خوا لَيَان پازي بِي، جاري وابوو بهرپه رچي شتيكيان ده دايه وه، كه يه كيكي ديكه له پيغهمبهروه نه قَلِي ده كات، له بهر نه وه ي پَيان وابوو باباي گوازهروه بو نهو قسه يه، بهه له دا چوو، يان پَيان وابوو پراست ناكات، يان له بهر نه وه ي نهو كه سه ي نهو شته بهرپه رچ ده داته وه، پِي وابي: به لگه نه وه ده گه يه نِي كه پيغهمبه ر ﷺ نه وه ي نهفه رموو، كه سي وا نه به كافر و نه به فاسيقيش داده نَرِي، هه رچه نده قه ناعه ته كه شي له گه ل واقيعدا گونجاو نه بِي، چونكه زياتر له يه كيكي له هاوه لَان، زياتر له يه كيكي له هه واله كانيان، كه راستيش بوون له لاي زانايان فهرمووده ناس بهرپه رچداونه وهو قبوو لَيان نه كرده وون (پَيان وابوو نهو كه سه نه پيكاوه، نهك بزاني هي پيغهمبه ره ﷺ كه چي نكوو لِي لِي بكات، چونكه به وه كافر ده بِي).

منيش له كوَتايي نهم بره گه يه دا ده ليم:

شايان باسه: سه رجهم نهو ده قانه ي سوننه ت كه له باره ي هاتني موحه ممه دي مه هدي و، هاتني ده ججال و، هاتنه خواره وه ي عيساوه ﷺ هاتوون، هه موويان ده قي جوړي ئاحادن، هه لبه ته په نكه هه نديك له زانايان يش هه بن بَلِي: هه نديكيان موته واتيرن، به لام زوره ي زانايان ده لِي: نه وانه ش هه موويان ده قي ئاحادن و هيچ كاميان موته واتير نين، بو به كه سيك نكوو لِي بكات له يه كيكي له وانه، چونكه له نِيو زاناياندا كه ساني وابوون، ديسان بو ي به كوفرو به فيسق دانانَرِي، هه رچه نده هه ندي له وانه ي زِيده پو ي له بواري پابه ندي به ده قانه وه دا ده كهن، له سه ر حيسابي لِي تيگه يشتيان، به ئاساني لافي يه كده نكي زانايان و، موته واتير بووني هه نديك ده قان لِي ده دن، به لام له راستيدا ده بِي هه ق چوَنه وا بگوترِي و، له بهر دل راگرتني كه س، مرؤف نه تيپه رِي نِي و نه كورتي بِي نِي.

برگەى شەشەم: ئايا پەگمان لەسەر ئەووە کەوتووە، موەجیزەى لەتبوونى مانگ لەگەل زانستى رۆژگاردە بگونجىنين؟

هەر ئەوئەندە دەلّيم: کە هەر کام لە تەفسیری (التحریر والتنوير) ی (ابن عاشور)^(١)، هەروەها تەفسیری مەوونەى (ناصرى مەکاریمی شیرازی)^(٢)، زۆریان هەولداوە بە هەر شیوەیەک بى ئەو ڕووداوە، لەگەل زانیاریى گەردوونناسیى تازەدا بگونجىن، بەلام پێم وایە ئەووە هەمووى زیادەیه، چونکە موەجیزە، یانى: شتێک پێچەوانەى باوو عادەتى خەلک بى و، زانیان بە (خارق العادة)، یاسادى، پێناسەى دەکەن، کەواتە: پتویست بەو سەر تێشەیه ناکات.

برگەى حەوتەم و کۆتایى: نەبىزانى لەتبوونى مانگ لە لایەن خەلکى دنیاووە نەقل نەکرانى، بەلگەى نەبوونى نیه:

دەتوانین لەو بارەووە چەند بەلگەیهک بپێنێووە:

١- هەمیشە مانگ لە لایەن نیووەى خەلکى سەر زەوییهووە نابىنرئ، چونکە مانگ بەس لە نیووەى خەلکى سەر زەوییهووە دیار دەبئ.

٢- نیووەکەى دیکەش کە دەگونجئ ببینن، دەگونجئ ببینین و دەشگونجئ زۆربەیان لە حالەتى خەودا بن، بە تایبەت کە مانگ دەکەوێتە چواردەو پازدەى.

٣- ئەوانەش کە بیدارن، دەگونجئ پەرچێک بێتە بەر دیدەیان، وەک هەور و تەم و تۆز و گەرد نەبیین.

٤- ڕووداوە ئاسمانییهکان کاتێک سەرنجى خەلک بە لای خۆیاندا دەکێشن، کە بلیسە و دەنگ و سەداپەکیان هەبئ، بەلام لەتبوونى مانگ، کەس نائى: ئەو دەنگ و سەداپەى هەبوو.

(١) ج ١١ ص ١٦٩، ١٧٠.

(٢) ج ٢٣ ص ١٢ - ١٦.

۵- لەو پۇژگارەدا (پۇژگاری پیغەمبەری خوا ﷺ) ئامیرەکانی تۆمارکردنی پرووداوان و
 بلاو کردنەووەیان وەک ئیستا نەبوو، برووسکە ئاسا بلاوینەو، کەواتە: ئەوانەى دەلێن:
 لەبەر ئەوێ خەلک پێی نەزانیو، برۆای پێ ناکرێ، ئەو قسەیه قسەیه کی لوژیکی و
 زانستی نیە.

لێرەش دا کۆتایی بەم کورتە باسە دێنین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی دووهم

پېناسه ی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان نايه ته کاني: (۹ - ۴۲)، واته: سي و چوار (۳۴) نايه ت ده گريته خوځي، نهم دهرسه، کورته يه ک له به سه رهاقي پېنج له پيغه مبه راني خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و، گه له کانيان و، چو نيه تي فهو تيترانياتي تيدا خراوه ته روو، که بر يتين له:

۱- نووح و گه له که ي، که به تو فان فهو تيتران و نووح و، شو ينکه و توانيشي به سوا ري که شتي ده ربازيان بووه.

۲- گه لي عاد، که هوود ﷺ پيغه مبه ريان بووه، به بايه کي به هي زي سارد فهو تيتران و.

۳- گه لي نهموود، که صاليج پيغه مبه ريان بووه، به هارژن و بليسه يه کي بپره زا فهو تيتران و.

۴- گه لي لوط، که لوط ﷺ پيغه مبه ريان بووه، به ژيرو ژوور کراني شاره که يان و، ناردنه سه ري بايه ک که چه و به ردي به سه ردا فري داو، فهو تيتران و.

۵- گه لي فيرعه ون، که مووسا و هاروون (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) پيغه مبه ريان بوون، له ده ري اي سووردا پاش ده ربا زکراني مووسا و هاروون و گه له چه و سي تراوه که يان به نوو ئيسرا ئيل، خنکي تران و.

شا ياني گو تني شه: بويه لي رده دا ئيمه نهم و پېنج به سه رها ته مان پيکه وه هي نان و، به کور تيش له باره وه يانه وه ده دو يين، چونکه له کاتي ته فسير کردني سووره ته کاني دي که دا، له چند شو يتي کي تاي به تدا، به دري زي قسه مان له باره ي هر کام له و به سه رها تانه وه کردو، هره وه ها به سه رها ق تیکر اي نهم و پيغه مبه رانه ي دي که ش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) که ناويان له قور ئادا هاتوه و، به پيغه مبه ري کو تاي به وه

بیست و پینج (٢٥) که سن، به نسبت نه و پینج پیغه مبه ره شهوه، لهه شوینانه دا به دریزی به سه رها ته که انمانیان خستوونه پروو:

- ١- نووح عليه السلام و گه له که ی له سوورده تی (هوود) دا، به سه رها ته که ایمان هیناوه.
- ٢- هوود عليه السلام و گه له که ی عاد، دیسان له سوورده تی (هوود) دا، به سه رها ته که ایمان هیناوه.
- ٣- صالح عليه السلام و گه له که ی که مود، له سوورده تی (الحجر) دا، به سه رها ته که ایمان هیناوه.
- ٤- لوط عليه السلام و گه له که ی، له سوورده تی (هوود) دا، دیسان به سه رها ته که ایمان هیناوه.
- ٥- فیرعه ون و گه له که ی، و، مووسا و هاروون برای و گه له که یان، له سه رته ی سوورده تی (القصص) داو له سوورده تی (الأعراف) دا، به سه رها ته که ایمان هیناوه، نیمه به سه رها تی مووسا و هاروون و گه له که یان و، فیرعه ون و دارو دهسته که ایمان کردوه به سیزده نالقه، پینج نالقه ی سه رته یان له سوورده تی (القصص) داو، هه شت نالقه که ی دواییشی له سوورده تی (الأعراف) دا، هیناومانه.

كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ① فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرَ ② فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُّثَمَرٍ ③ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَفَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ④ وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ الْأَوْجِ وَدُسِّرَ ⑤ تَجَرَى بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِّمَن كَانَ كُفِرَ ⑥ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا مَاءً فَهَلْ مِن مُّذَكِّرٍ ⑦ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ⑧ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّذَكِّرٍ ⑨ كَذَبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ⑩ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَّخِسَ مُسْتَمِرٍّ ⑪ تَرَجُّعُ النَّاسِ كَانَتْهُمْ أَعْمَارُ تَعَلَّى مُنْفَعِرٍ ⑫ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ⑬ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّذَكِّرٍ ⑭ كَذَبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ⑮ فَقَالُوا أَبَشْرًا مِّمَّا وَجَدْنَا نَبِّعُهُ ⑯ إِنَّا لَنُنَبِّئُكَ إِذَا تُبْرِئُكَ وَنُفِرَ ⑰ أَهْلِي الذِّكْرِ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌّ ⑱ سَبِعَ مِائَتًا مِّنَ الْكُذَّابِ الْأَشِرِّ ⑲ إِنَّا

مُرْسِلُوا النَّاقَةَ فَبَنَتْ لَهُمْ قَارِئَتُهُمْ وَأَصْطَوِرَ (٢٧) وَنَبَتْهُمْ أَنْ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شَرْبٍ مُخْضَرٌ (٢٨) فَادَّوَا صَاحِبَهُمْ فَمَعَالِي فَعَمَّرَ (٢٩) فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنَذِيرٌ (٣٠) إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيِّحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَنَسِيرٍ لِّلْحَنَظِيرِ (٣١) وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ (٣٢) كَذَبْتَ قَوْمٌ لَوْطِي بِالنَّذِيرِ (٣٣) إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَجَّيْنَهُمْ بِسَحَرٍ (٣٤) نِعْمَةً مِنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ (٣٥) وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنَّذِيرِ (٣٦) وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسَتْ أَعْيُنُهُمْ فُذُوقُوا عَذَابِي وَنَذِيرٌ (٣٧) وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقَرٌّ (٣٨) فَذُوقُوا عَذَابِي وَنَذِيرٌ (٣٩) وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ (٤٠) وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النَّذِيرُ (٤١) كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَاعْلَمْ أَنَّهُمْ أَخَذَ عِزِّي مُقَدَّرٌ (٤٢) ﴿

مانای دهقا و دهقی نایه تەکان

{له پێش ئەواندا (کۆمەڵگای پێغەمبەری کۆتایی ﷺ) له مه ککهو دهووروبه‌ری گه‌ل نوح (به په‌یامی خوا بپێروا بوون و) به‌ درۆیان دانا (٩) سه‌ره‌نجام به‌نده‌که‌مانیان به‌ درۆ داناو گو‌ت‌یان: شێته‌و (به‌ چه‌ندان شێوه‌ ئازاردراو) گه‌فی لێکرا (١٠) ئەویش له‌ په‌روه‌ردگاری پارا‌یه‌وه‌و (گو‌تی: خوا‌یه‌!) من بێ چاره‌م، ئنجا سه‌رم بخه‌ (تۆ‌لهم بۆ بستینه‌) (١١) تێمه‌ش یه‌کسه‌ر ده‌روازه‌کانی ئاسما‌ه‌ان به‌ ئاوێکی به‌‌لووزه‌و هه‌‌ل‌پ‌ر‌ژاو کردنه‌وه‌ (١٢) هه‌روه‌ها کانیی و سه‌راوه‌کانی‌شمان له‌ زه‌ویدا ته‌قا‌ندنه‌وه‌و ده‌ر‌قو‌ل‌اندن، ئیدی ئاوه‌که‌ (له‌سه‌ری و خوار‌یوه‌) پێکه‌گه‌شت، به‌ شێوه‌یه‌ک که‌ (پێشتر) ئەندازه‌گیری کرابوو (١٣) ئەویش (و شوێنکه‌وتوو‌انیشی) مان سواریی (که‌ش‌تیه‌کی) خاوه‌ن ته‌خته‌کان و بزما‌ره‌کان کردو ده‌ربازمان‌کردن (١٤) (ئه‌وه‌ که‌ش‌تیه‌) به‌‌چاوه‌کا‌ه‌ان (له‌ ژێر چاودێریی و پارێزگاریی‌ماندا) ده‌‌پو‌شت و، (ئه‌وه‌ش) پا‌دا‌ستی که‌سی‌ک بوو که‌ بپێروایی و سپ‌له‌یی به‌رانبه‌ر کرابوو (١٥) به‌ د‌نیا‌یی‌ش ئه‌و (که‌ش‌تی)ه‌مان وه‌ک نیشانه‌و به‌‌ل‌گه‌یه‌ک هێش‌ته‌وه‌، ئنجا ئایا که‌سی بێ‌که‌ره‌وه‌و په‌نده‌ر‌گر هه‌یه‌؟ (١٥) ئنجا ئایا (سزادان و) ئازارو ترساندن

من چۆن بوو! ﴿١٦﴾ بە دُنْیاییش قورئامان بۆ بیرخستنهوهو لى تىگه یشتنى سَینا کردوه، ئنجا ئایا کەسى بیرکەرەوهو پەند وەرگر هەیه؟ ﴿١٧﴾ (گەلى) عادیش بە (هوود بێپروا بوون و) بە درۆیان دانا، ئنجا ئایا ئازارو (هەرەشەو) ترساندنم چۆن بوو! ﴿١٨﴾ ئیمە باهەکی ساردی بەهێزمان ناردە سەریان، لە پۆژیکى بەردەوام نەگبەتدا ﴿١٩﴾ خەلکەکەى لە بیخەو هەلەدەکەند، وەک کۆتەرە دارخورمای لە پێشەو هەرکێشراو بوون ﴿٢٠﴾ ئنجا ئایا سەرەنجامی ئازارو ترساندن و هەرەشەکەم چۆن بوو! ﴿٢١﴾ بە دُنْیایی قورئانیشمان بۆ بیرکەوتنەوه (ی پاستییان و پەندوهرگرتن) ئاسانکردوه، ئنجا ئایا کەسى بیرکەرەوهو پەندوهرگر هەیه؟ ﴿٢٢﴾ (گەلى) ئەموود (وریاکردنەوهو) ترساندنەکانیان بە درۆدانان ﴿٢٣﴾ ئنجا گوئیان: ئایا شوین یەک مەروڤى لە خۆمان بکەوین؟ کەواتە: ئیمە لە گومرایی و شیتی (و مەینەتیی) دابن ﴿٢٤﴾ ئایا (پەيامی) بیرخەرەوه لە نێو ئیمە دابەزێزاونەتە سەر وى (صالح)؟ بەلکو ئەو درۆژنیکى خۆ پەسندە ﴿٢٥﴾ بێگومان سبەینى دەزانن کى درۆژنى خۆ پەسندە ﴿٢٦﴾ ئیمە حوشترە (تایبەتە) کەیان بە تاقیکردنەوه بۆ دەنێرین، ئنجا تۆش (ئەى صالح!) چاوەڕێیان بکە (چییان بەسەر دى) و خۆراگر بە ﴿٢٧﴾ هەوالێشیان پى بدە (ئاگاداریان بکەوه) کە ئاوهکە (لە نێوان ئەوان و حوشترەکەدا) بەشکراوه، هەر نۆرە ئاویک لەلا ئامادە بوویه (لە لایەن خاوەن نۆرەکەیهوه) ﴿٢٨﴾ ئیدی (خەلکەکە) بانگی هاوێلەکیانیان کرد، ئەویش دەستبەکاربوو، ئنجا (حوشترەکەى) پەى کرد ﴿٢٩﴾ ئنجا ئازارو ترساندنى من سەرەنجامەکەى چۆن بوو؟ ﴿٣٠﴾ ئیمە یەک هارژن (ی بێپروا) مان ناردە سەریان، یەکسەر بوونە پووش و پەلاشى وردو خاشى بابای خاوەن ئاغەل ﴿٣١﴾ بە دُنْیاییش قورئامان بۆ بیرکەوتنەوهو پەند لێوهرگرتن ئاسانکردوه، ئنجا ئایا کەسى پەندوهرگر بیرکەرەوه هەیه؟ ﴿٣٢﴾ گەلى لووط ترساندنەکانى (پێغمبەرەکیان) یان بە درۆ دانان ﴿٣٣﴾ ئیمەش باهەکی بەردو چەو، فرێدەرمان ناردە سەریان (و هەموویان فەوتان)، جگە لە نزیکان (و شوێنکەوتوووان) ی

لووط (که) له به ره به یاندا دهر بازمانکړدن (۳۶) (نه وه) چا که یه ک بوو له لایه نه
 ټیمه وه، به و شیوه یه ش پاداشتی که سټک ده دینه وه، سوپاسگوزاریی کردب (۳۵)
 به دنیاییش نه و (لووط) له زه بری ټیمه ترساندبوونی، که چی نه وان له دوو
 دلی دابوون له باره ی ترساندن (و هوښداریی) ه که وه (۳۳) بیگومانیش داویان
 لټکړد، میوانه کانیان به ده سته وه بدات (بو خرابه له که لکړدن)، ټیمه ش چاویانمان
 سرینه وه (و کوټرو کوترمان کردن)، ده جا بیچیژن نازار (و ناکامی) ترساندنی من!
 (۳۷) به دنیایی به یانی زوو نازاریکی جیگړو به رده وام به سهریدادان (۳۸) (پټمان
 گوتن: ده بیچیژن نازار (و ناکام) ی ترساندنی من! (۳۹) به دنیاییش قورناغان بو
 بیرخستنه وه و په ندوه رگرتن سینا کردوه، نجا ئیا که سی بیرکه ره وه و په ندوه رگر
 هه یه؟ (۴۰) بیگومان نیزیکان و شوټنکه و تووانی فیرعه ونیش وریا کردنه وه و
 ترساندن (ی مووسایان) بو هات (۴۱) (به لام نه وان) هه موو نیشانه کاغمانیان
 به درو دانان، بویه ټیمه ش (سزamanan دان و) گرمانن، گرتنی زالیکی توانادار (۴۲) {.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(وَأَزْدُجِرَ): (الزُّجَرُ: طَرْدٌ بِصَوْتِ عَالٍ، زَجْرُهُ فَأَنْزَجَرَ، مُزْدَجَرٌ: أَي طَرْدٌ وَمَنْعٌ عَنْ اِرْتِكَابِ الْمَأْثِمِ، اِزْدَجَرَ: طَرِدَ وَمَنْعَ)، (زَجَرَ): به مانای دهرکردنه به دهنگیکی بهرز، به کوردیی ده لیین: تپوه خوړین، ده گوتری: (زَجْرُهُ فَأَنْزَجَرَ)، تپوهم خوړپی و نهویش سلهمیه وه، (مُزْدَجَرٌ)، بریتیه له دهرکردن و پئی لیگرتن له گوناھو خراپه، (وازدُجِرَ)، (طَرِدَ): دهرکرا (مَنْعَ): پئی لیگیرا، یاخود به مانای گه فی لیگراو هه پده شهی لیگرا.

(مَنْهَرٍ): به خورزهم هه لپژاو (الْهَمَرُ: صَبُّ الدَّمْعِ وَالْمَاءِ، يُقَالُ: هَمَرَهُ فَأَنْهَمَرَ، هَمَرٌ): بریتیه له هه لپشتنی فرمیسک یاخود ئاو، ده گوتری: (هَمَرَهُ فَأَنْهَمَرَ)، پژاندیی نهویش هه لپژاو.

(وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا): واته: زه وییمان به سه رچاوان ته قانده وه، (الْفَجْرُ: شَقُّ الشَّيْءِ شَقًّا وَاسِعًا، كَفَجَّرَ الْإِنْسَانُ السَّكْرَ، وَسَكَّرَ النَّهْرَ: مَا يُسَدُّ بِهِ)، (فَجَرَ): بریتیه له له تکردنی شتییک به له تکردنی فراوان، لیگکردنه وه، وهک نه وه که مرؤف نه وهی بناوانی رووبار و جوگه لهی پیگرتوه، لایبه ری و نه گهر شهقی بکات، ئنجا ئاوه که دی، (سَكَّرَ النَّهْرَ) نه وهی به ری جوگا و رووباری پی ده گیرئ.

(الْوُجُحُ): (وَاحِدُ الْوُجُوهِ السَّفِينَةِ: لَوْحٌ، وَاللُّوحُ: مَا يُكْتَبُ فِيهِ مِنَ الْخَشَبِ وَنَحْوِهِ)، (الْوُجُحُ) تاکه که هی (لَوْح) ه، که لیژهدا مه به ست پئی نه وه ته ختانه یه که که شتییه که ی نوو حیان لی دروست بوو بوو، (لَوْح) به ههر شتی، ده گوتری له سه ری بنووسری، له ته خته و له به ردی ته نک و له ههر شتیکی دیکه، به لأم لیژهدا مه به ست له (الْوُجُحُ)، نه وه ته ختانه ن که که شتییه که ی نوو حیان لی دروست بووه.

(وَدُسِّرَ): (جَمْعُ دَسَارٍ: مِسْمَارٌ، وَأَصْلُ الدَّسْرِ: الدَّفْعُ الشَّدِيدُ بِقَهْرٍ)، (وَدُسِّرَ) كَوَى (دَسَار) ه، (دَسَار) يَش، به مانای (مِسْمَار)، به کوردیی ده لَیْن: بَزمَار، وشه ی (دَسَر): له نه صلدا به مانای پالپوه نانتیکی به هیزه، بزماریش که دایده کوو، ده بی به قووه ت دایکوو، به دلتیاییش مه به ست پی بزماری بچووک نه بووه و مه به ست پی گولمخی گه وره بووه، که نه و ته ختانه ی پیکه وه پی به ستراون.

(كُفِرَ): (كُفِرَ بِهِ، أَوْ صَارَ مَكْفُورًا)، (كُفِرَ)، واته: بی پروایی به رانه ر کرا، پی بی پروا بوون، یاخود به رانه ری سپله بوون، سپله یی به رانه ر کرا، (صَارَ مَكْفُورًا)، سپله به رانه ر کراو، یا ن بی پروایی به رانه ر کراو، بوو.

(مُذَكِّرَ): (أَصْلُهُ مُذَكِّرٌ: أَبْدَلْتَ النَّاءَ دَالًا مُهْمَلَةً، وَكَذَا الدَّالُ الْمُعْجَمَةُ وَأُدْغِمَتْ فِيهَا، وَأَذْكَرَ أَي: تَذَكَّرَ)، (مُذَكِّرَ)، له نه صلدا (مُذَكِّرَ) ه، دواپی تانه که بوته دالی بی نوخته، هه روه ها ذاله که ش که نوخته ی هه یه، نه ویش کراوه به (ت)، دواپی هه ردووکیان تیکدا ده غمکراون و سه ره نجام بوته (وَأَذْكَرَ)، یا ن: بیرى هاته وه، یا ن بیرى کرده وه، که واته: (فَهَلْ مِنْ مُذَكِّرٍ!)، یا ن: ئایا که س هه یه په ندی لیوه ربگری، یاخود: بیربکاته وه؟

(وَنَذِرَ): (به مانای (إِنذَار) ه، واته: وریا کردنه وه و ترساندن، که ده گونجی چاوگ بی، ده شگونجی (نَذِرَ)، کو ی (إِنذَار) بی، واته: (إِنذَارَات)، واته: وریا کردنه وه کان و ترساندنه کان.

(صَرَصَرَا): (بَارِدَةٌ شَدِيدَةُ الصَّوْتِ)، (رِيحٌ صَرَصَرٍ)، واته: بایه کی به هیزی زور ساردو زوریش ده نگ به هیز.

(نَحَسَ): (أَي: الشُّؤْمُ وَالشَّرُّ)، واته: نه گبه ت و بی خیر.

(مُسْتَمِرَّ): (أَي: دَائِمُ الشُّؤْمِ، اسْتَمَرَ عَلَيْهِمْ بِنَحْوَسَتِهِ)، (فِي يَوْمٍ نَحَسٍ مُسْتَمِرٍّ)، له روژیکدا که نه گبه تیبه که ی و بی خیرییه که ی به رده وام بوو، (مُسْتَمِرَّ)، به رده وام،

یانی: نه گبه تیه که ی به رده وام بوو، پۆژه که تا کو کۆتایی بو ئه وان هه ر نه گبه تی ی و بیخیری بوو.

(مَنْعُ النَّاسِ): (أَي تَقْلَعُهُمْ مِنْ أَمَاكِينِهِمْ)، خه لکی له شوینه کانی خۆیان ده رده کیشاو هه لده قه ند.

(أَعْبَازُ نَحْلِ): بنکه کانی خورما، کۆته ره کانی دار خورما، (أَعْبَازُ: جَمْعُ عَجَرٍ: مُؤَخَّرُ الشَّيْءِ، ﴿أَعْبَازُ نَحْلِ﴾: أَصْلُهَا، أَي: النُّحْلُ مَا عَدَا الْفُرُوعَ)، (أَعْبَازُ) کۆی (عَجَر) ه، که به مانای دواوه ی هه ر شتی که، به شی کۆتایی، ﴿أَعْبَازُ نَحْلِ﴾ واته: قه دو بنکه کانی دارخورما، واته: دارخورما به بی لق و پۆه کانی.

(مُنْقَعِرٍ): (قَعَرَ النُّحْلُ: قَلَعَهَا مِنْ أَصْلِهَا، وَقَعَرَ الْبِئْرُ: وَصَلَ إِلَى قَعْرِهَا)، (قَعَرَ النُّحْلُ)، دارخورمایه که ی له ریشه وه هه لکیشا (وَقَعَرَ الْبِئْرُ)، گه یشته بنی بیره که، که واته: (مُنْقَعِرٍ)، یانی: ده رکیشراو هه لکیشراو له ریشه وه.

(لِلذِّكْرِ): (ذَكَرَ الشَّيْءُ يَذْكُرُهُ ذِكْرًا وَذِكْرًا وَذِكْرًا: حَفِظَهُ وَاسْتَحْفَظَهُ وَجَرَى عَلَى لِسَانِهِ بَعْدَ نِسْيَانِهِ، وَذَكَرَ اللَّهُ: أَتْنَى عَلَيْهِ، وَذَكَرَ النِّعْمَةَ: شَكَرَهَا، وَشَهَى (ذِكْرًا)، به چهند واتایه ک دی، (ذَكَرَ الشَّيْءُ يَذْكُرُهُ)، باسی شته که ی کرد، باسی ده کات، ئنجا (ذِكْرًا وَذِكْرًا وَذِكْرًا وَذِكْرًا)، هه ر چواریان چاوگن واته: باسکردن، یان یاد کردن، (ذَكَرَهُ يَذْكُرُهُ)، یانی: (حَفِظَهُ)، به مانای له به ری کرد (وَاسْتَحْفَظَهُ)، به مانای وه بیر خۆی هینایه وه، یادی کرده وه، به مانای باسی کرد (وَجَرَى عَلَى لِسَانِهِ)، به سه ر زمانێ خۆیدا هینا، دوا ی ئه وه ی له بیرێ چوو بووه، (ذَكَرَ اللَّهُ)، ستایشی خوا ی کرد، (وَذَكَرَ النِّعْمَةَ)، سوپاسی چاکه و نیعمه ته که ی کرد.

(يَسَّرَ): (يَسَّرَ الشَّيْءُ يَسِّرُ يُسِّرًا: أَي سَهَّلَ وَلَانَ وَانْقَادَ)، (يَسَّرَ الشَّيْءُ)، شته که، کاره که ئاسان بوو و نه رم بوو و ملکه چ بوو، که واته: (يَسَّرْنَا)، یانی: (سَهَّلْنَا) ئاسانمان کرد، سینامان کرد.

(وَسُغِرَ): (سُغِرَ أَي: جُنَّ وَهُوَ مَسْغُورٌ: أَي مَجْنُونٌ، السُّغَرُ: الْحَرُّ، وَالْجُنُونُ وَالشُّعُورُ: الْجُنُونُ)، (سُغِرَ) يَانِي: (جُنَّ)، شَيْتَ بُوو، (وَهُوَ مَسْغُورٌ)، يَانِي: (مَجْنُونٌ)، ثَهُو شَيْتَهُ، بِهِ لَام (سُغِرَ)، بِهِ زَنَهُ (سَكُونِ) عَيْنُهُكِهِ، بِهِ مَانَا (حَرَّ) گَرَمِی دِی، هَهُو هَا بِهِ مَانَا شَیْتِیش هَهُر دِی، بِهِ لَام (سُغِرَ)، تَهَنِیَا بِهِ مَانَا (جُنُونٌ)، شَیْتِی، دِی.

(أَشْرَ): (أَشَرَ يَأْشُرُ أَشْرًا أَي: مَرِحَ وَنَشِطَ وَبَطَرَ وَاسْتَكْبَرَ، فَهُوَ أَشْرٌ)، (أَشْرَ)، خَوْبَهُ سَنَدَ، خَوْبَ بَه زَلْگَر، چُونْکِهِ (أَشَرَ يَأْشُرُ أَشْرًا: أَي مَرِحَ وَنَشِطَ)، زَوْر دَلْخَوْشَ بُوو، زَوْر چالاک بُوو، (بَطَرَ وَاسْتَكْبَرَ)، بُوغْرا بُوو، خَوْی بَه زَلْگَر (فَهُوَ أَشْرٌ)، ثَهُو بُوغْرایِه، خَوْبَهُ سَنَدَه.

(فَارْتَقَبَهُمْ): چاوه پَریان بَکِه، (ارْتَقَبَ الشَّيْءَ وَرَقَبَهُ وَرَقَبَهُ: انْتَبَهَ لَهُ، رَقَبَهُ)، يَانِي: (ارْتَقَبَهُ)، چاوه پَری کرد، چاوه پَروانی کرد، (ارْتَقَبَ الشَّيْءَ وَرَقَبَهُ)، هَهُر دُووکیان بِهِ یهک واتان: چاوه پَری کرد، بِهِ لَام (فَارْتَقَبَهُمْ)، يَانِي: زَوْر بَه هِیزه وهو بِهِ گَرنگِی پَیدانه وه چاوه پَریان بَکِه.

(وَاصْطَبِرْ): خَوْرَاگَر به (الْإِصْطَبَارُ: الصَّبْرُ الْقَوِيُّ)، (إِصْطَبَارٌ): بَرِیتِه له خَوْرَاگَر تَنِیکِ بِهِ هِیز، (وَهُوَ كَالْإِزْتِقَابِ أَقْوَى دَلَالَةً أَي: إِصْبِرْ صَبْرًا لَا يَغْتَرِيهِ مَلٌّ وَلَا صَجَرٌ)، وهک چَوْن (رَقَبَهُ)، يَانِي: چاوه پَری کرد، بِهِ لَام (ارْتَقَبَهُ)، زَوْر بِهِ گَرنگِی پَیدانه وهو، بِهِ هِیزه وه، چاوه پَری کرد، بِهِ هَهُمان شَیْوه (صَبْرٌ)، يَانِي: خَوْی رَاگَر، بِهِ لَام (اصْطَبِرْ)، واتِه: زَوْر بَه قوه تَه وه خَوْی رَاگَر، که واتِه: (اصْطَبِرْ)، يَانِي: زَوْر بِهِ گَرنگِی پَیدانه وهو بِهِ هِیزه وه، خَوْرَاگَر بِهِ، مَانَا یه که ی بَه هِیز تَره، واتِه: خَوْرَاگَر به، خَوْرَاگَر تَنِیکِ که ماندوو بُوون و، بَیْزَارِی بِهِ سَه رَدَا نَه یَت.

(شَرِبَ): (الشَّرْبُ: الْمَاءُ يُشْرَبُ)، (شَرِبَ): نَاوِیکَه دَه خورِیتَه وه، (النَّمِيبُ مِنَ الْمَاءِ الْمَشْرُوبِ)، بِهِ شَیْکِک له نَاوِیکِ که دَه خورِیتَه وه، (الشَّرْبُ: وَقْتُ الشَّرْبِ)، کاتی خوار دَنه وه ی نَاو، که واتِه: (شَرِبَ) بِهِ سَی واتایان دِی:

أ- نَاوِیکِ که دَه خورِیتَه وه.

ب- به شپک له ٿاو که ده خورپتهوه.

ج- کاتي ٿاو خوار دنهوه.

(مُحْتَضِرٌ): (اسْمٌ مَّفْعُولٌ مِّنَ الْحُضْرِ ضِدُّ الْغَيْبَةِ، وَالْمَعْنَى: مُحْتَضِرٌ عِنْدَهُ فَحَذِيفَ الْمُتَعَلِّقُ بِحُضُورِهِ)، (مُحْتَضِرٌ): ناوی بهرکار (اسْمٌ مَّفْعُولٌ ه، له (حُضُورٌ) هوه هاتوه، (حُضُورٌ)، يانی: ٺاماده بوون، که پیچه وانهی (غَيْبَةُ) ه، واته: نادیار بوون، مانای (مُحْتَضِرٌ) یش، واته: له لا ٺاماده بوو.

(فَعَطَايَ): (الْعَطْوُ: التَّنَاوُلُ وَالْمَعَاطَاةُ: الْمُنَاوَلَةُ، وَالْإِعْطَاءُ: الْإِنَالَةُ)، (عَطُوٌ)، بریتیه دهست پیگه یاندن، (مَعَاطَاةٌ)، پیدان، (إِعْطَاءُ)، واته: (إِنَالَةُ)، ٺهوهیه شپک وه که شپک بدهی.

(فَعَقَرُ): (عَقَرْتُهُ: أَصَبْتُ عَقْرَهُ، أَي: أَضَلُّهُ، وَعَقَرْتُ الْبَعِيرَ: نَحَرْتُهُ، وَأَنْعَقَرَ الْبَعِيرُ: ضَرَبَتْ قَوَائِمُهُ، (عَقَرْتُهُ)، واته: (أَصَبْتُ عَقْرَهُ)، واته: له پشهیم دا (عَقَرْتُ الْبَعِيرَ: نَحَرْتُهُ)، حوشره کهم سهر بری (وَأَنْعَقَرَ الْبَعِيرُ)، وشتره که چوار پیکانی پهل کران، په یکران، له چوار پیی درا، بو ٺهوهی بکهوئی.

(صَيَحَ): (صَاحَ: صَوَّتَ بِقُوَّةٍ، صَاحَ عَلَيْهِ: زَجَرَهُ وَنَهَرَهُ، الصَّيْحَةُ وَالصَّيَاحُ: النَّفْخُ فِي الصُّورِ)، (صَيَحَ): به مانای هارژن، دهنگیکی زور بیړه زل، دئ: (صَاحَ: صَوَّتَ بِقُوَّةٍ)، هاواری به هیزه وه، دهنگیکی به هیزی هات، (صَاحَ عَلَيْهِ)، واته: تیوهی خوړی و لپی تووړه بوو، (صَيْحَةُ) ش، به مانای هاوار کردن و هارژن و دهنگ و چریکهو، فوو به صووړدا کردیش دئ.

(كَهَشِيرِ اللَّحْظَرِ): (هَشَمَ الشَّيْءَ الْأَجُوفَ أَوْ الْيَابِسَ هَشْمًا: كَسَرَهُ، شَتَّيْكَى بَوْش، يان شتیکی وشکی هاری تیکیشکاند (الْهَشِيمُ: الْمَهْشُومُ الْمُتَكْسِرُ)، (هَشِيمٌ): له سهر کیشی (فَعِيلٌ) ه، به لام به مانای (مَفْعُولٌ) ه، تیکشکیناوری وردو خاشکراو.

(اللَّحْظَرِ): (ثَاغَلَ دُرُوسَتَكَر يَان خَاوَدَن ثَاغَلَ، حَطَرَ الرَّجُلُ يَحْطَرُ حَظْرًا

وَحِطَارًا: اِتَّخَذَ حَظِيرَةً، (حَظَرَ الرَّجُلُ)، پیاوه که ناغه‌لی دروستکرد (حَظَرَ الرَّجُلُ) يَحْظَرُ حَظَرًا وَحِطَارًا، (حَظَرًا وَحِطَارًا)، هه‌ردوکیان چاوگن (اِتَّخَذَ حَظِيرَةً، (حَظِيرَةً) ی دروستکرد، (حَظِيرَةً)، حییه؟ (الْحَظِيرَةُ: الْمَوْضِعُ يُحَاطُ عَلَيْهِ لِتَأْوِي إِلَيْهَا الْمَاشِيَةُ تَقِيهَا مِنَ الْبَرْدِ وَالرَّيْحِ)، (حَظِيرَةً): بریتیه له شوینتیک ده‌وره بدری، بۆ‌ئه‌وه‌ی ئاژه‌ل بیچنه‌تی، (حَظِيرَةً) ئه‌و چوار دیواره‌یه، که ناغه‌لی پی ده‌لین و ئاژه‌لن له سه‌رمایه له باو، ئه‌وانه بیاریزی.

(حَاصِبًا): (حَاصِبٌ: ذُو حَصْبَاءَ، وَالرَّيْحُ الشَّدِيدَةُ تَحْمِلُ الْحَصْبَاءَ)، (حَاصِبٌ): به مانای خاوه‌ن (حَصْبَاءَ هـ، (حَصْبَاءَ) ش، یانی: ورده به‌ردو چه‌و، که‌واته: (حَاصِبٌ)، بایه‌کی به‌هیزه که ورده به‌ردو چه‌و له‌گه‌ل خوی دا‌پاده‌مالی و فریانی ده‌دات. (سَحَرٌ): (السَّحَرُ: آخِرُ اللَّيْلِ قُبَيْلَ الْفَجْرِ)، (سَحَرٌ): بریتیه له کو‌تایی شه‌و پیش به‌ره‌یه‌یان.

(بَطَّشَتَا): (البَطْشُ: الْأَخْذُ بِعُنْفٍ)، (بَطَّشَ): بریتیه له گرتنیک‌ی به‌هیز، په‌لاماردان، (وَبَطَّشَ بِهِ: أَمْسَكَهُ بِقُوَّةٍ)، زۆر به توندیی گرتی.

(فَتَمَارَوْا): (تَمَارَى الْقَوْمُ: تَجَادَلُوا، وَتَمَارَى فِي الشَّيْءِ: شَكَّ فِيهِ، وَالْمِرْيَةُ: الْجَدَلُ أَوْ الشُّكُّ)، (تَمَارَى الْقَوْمُ)، کۆمه‌له‌که پیکه‌وه شه‌ره قسه‌و مشتومریان کرد، به‌لام (تَمَارَى فِي الشَّيْءِ: شَكَّ فِيهِ)، تیبدا دوو دل بوو، چونکه (مِرْيَةً): به مانای دوو دلیی دی و، به مانای مشتومریش دی، به‌لام (فَتَمَارَوْا بِاللُّذْرِ)، واته: تیبدا دوو دل بوون، له ترساندنه‌کاندا دوو دل بوون، ده‌شگونجی به مانای ئه‌وه‌بی: شه‌ره قسه‌یان له باره‌ی ترساندنه‌کانی لوه‌طه‌وه **شَرَّاهُ بِالْحَرْبِ** کرد.

(رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ): داوا‌ی ته‌سلیم‌کردنی میوانه‌کانیان لیکرد، (رَاوَدَهُ: خَادَعَهُ وَرَاوَعَهُ)، ویستی فیل‌ی لئ بکات و به په‌ناو په‌سیواندا بو‌ی بی، (رَاوَدَ الْمَرْأَةَ عَنْ نَفْسِهَا: طَلَبَ أَنْ يَقْجَرَ بِهَا)، داوا‌ی له ئافره‌ته‌که کرد خراپه‌ی له‌گه‌ل بکات، (رَاوَدَهُ عَنِ الْأَمْرِ: دَارَاهُ وَطَلَبَ مِنْهُ فِعْلَهُ)، (راوده) یانی: له باره‌ی ئه‌و کاره‌وه، مودارای

له‌گه‌لدا کردو داوای لیکرد بیکات، که‌واته: (رَاوَدُوهُ عَنْ صَيْفِهِ)، واته: ویستیان به‌فیل، یان به‌شیویه‌کی ناره‌وا لووط ئیقناع بکه‌ن و میوانه‌کانیان ته‌سلیم بکات، نه‌یانزانیوه که‌فریشته‌ن و هاتوونه سه‌ر شیویه‌ی گهنجی جوان، ته‌ماعیان تیکردوون، خراپه‌یان له‌گه‌لدا بکه‌ن.

(فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ): چاویانغان سرینه‌وه، (طَمَسَهُ، أَيْ: شَوَّهَهُ وَمَحَاهُ وَأَزَالَهُ)، (طَمَسَ): به‌مانای شیواندن و سرینه‌وه‌و لابردن دی، که‌واته: (فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ)، چاوه‌کانیاغان سرینه‌وه، لامان‌بردن و شیواندمانن.

(صَبَّحَهُمْ): (أَتَاهُمْ وَقَتَّ الصَّبَاحِ)، له‌کاتی بهره‌به‌یاندا بۆیان هات، سزایان بۆ هات.

(بُكْرَةً): (أَيْ: أَوَّلُ النَّهَارِ)، سه‌ره‌تای پوژه.

(مُقَدِّرٍ): (قَوِيُّ الْقُدْرَةِ)، زۆر به‌توانا، توانادار.

مانای گشتی نایه تکان

ئەو سی و چوار (۳۴) نایه تە موبارە کە، مانا گشتییە کە یان هەر بە خێرای دەکەین، چونکە وەک گوتمان: هەر کام لەم پێنج بەسەرهای لێرەدا هاتوون: بەسەرهای نوح عَلَيْهِ السَّلَام و گە لە کە ی، بەسەرهای هود عَلَيْهِ السَّلَام و گە لە کە ی، بەسەرهای صالح عَلَيْهِ السَّلَام و گە لە کە ی، بەسەرهای لوط عَلَيْهِ السَّلَام و گە لە کە ی، بەسەرهای موسا و هارون عَلَيْهِمَا السَّلَام و گە لە کە ی خویان، بەنوو ئیسرا ئیل و، فیرەهون و دارو دەستە کە ی، لە چەند شوێنێکی تاییە تدا، ئەو بەسەرهای تانە مان بە درێژی باسکردوون، بۆیە لێرەدا بە خێرای بەسەریناندا رەت دەبین.

﴿كَذَبَتْ قُلُوبُهُمْ قَوْمٌ نَحْنُ مُكْذِبُونَ عَبْدَنَا وَقَالُوا جَحْنُونَ وَازْدَجَرُوا﴾ له پیش ئەواندا واتە: له پیش کۆمەلگای پێغەمبەری خوادا ﷺ له پیش بێڕوایەکانی پۆژگاری پێغەمبەردا ﷺ، گەلی نووحیش بە درۆیان دانا، واتە: پەیامەکانی خویان بە درۆ دانان، ﴿مُكْذِبُونَ عَبْدَنَا﴾، بەندە کە ی ئیمەیان بە درۆ دانا، پێی بێڕوای بوون، ﴿وَقَالُوا جَحْنُونَ وَازْدَجَرُوا﴾، گوتیان: شێتەو، دەستی ئێوە شێتارەو، یاخود گوتیان: شێتەو، گە ف و هەرەشەیان لێ کردو رێگریان لێکرد.

﴿فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْتَصِرْ﴾، ئەویش له پەرورەدگاری پارێهوه، بانگی پەرورەدگاری کرد: من بێچارە و بێ دەستەلاتم، تۆ سەرم بخە، یاخود تۆلەم بۆ بکەوه.

﴿فَفَحْنًا أَنْوَبَ السَّمَاءِ﴾، یە کسەر دەروازەکانی ئاسمان، دەروازەکانی سەرێمان کردنەوه، ﴿بِمَاؤٍ مُنْهَبِرٍ﴾، بە ئاوێکی هەلپژاو، بە لووزەو، بە خورزەم هەلنەپژا، ﴿وَفَجَرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا﴾، زەویشمان هەمووی بە کانێ و سەرچاوان تەقاندەوه، ﴿فَالْنَفَى الْمَاءَ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ﴾، ئاوه کە له حالە تیکدا کە ئەندازەگیری کرا بوو،

يېڭىگە يىشت، واتە: ئاۋى سەرىق كە ھەلدە پۇڭا، ئاۋى خوارىق كە دەردە قوللى، ئەو دوۋ ئاۋە يەكدىيان گرتەۋە، ھەرۈەك يەك ئاۋ بوۋىن، چونكى دۋاى تېكەل بوۋىيان، ھەموۋى بوۋە يەك ئاۋ و، تۆفانى نوۋحى لى پەيدا بوۋ.

﴿وَحَمَلْنَاهُ عَلَىٰ ذَاتِ الْوُجْهِ وَنُفِّرُ﴾، ئەۋىشمان ھەلگرت لەسەر خاۋەنى تەختە كان و بزمارە كان، لەسەر شتىك كە خاۋەنى تەختە و بزماران بوۋ، واتە: يېڭىھاتە كەى دوۋ شتى سەرەككى بوۋن، تەختە دارو بزمار، بزمارى گەۋرە، تەختە كانيان يېڭىھە پى بەسترا بوۋن.

﴿نَحْمِي بِأَعْيُنِنَا﴾، بەچاۋە كانى ئىمە دەپۇيشت، واتە: لە ژىر چاۋدېرى ئىمە دا دەپۇيى، بۇيەش (عَيْن) بە كۆ ھاتو، ﴿بِأَعْيُنِنَا﴾، واتە: ئىمە لە زۆر روۋو، چاۋدېرى و سەرپەرشتى نوۋح ﴿لَقَدْ أَهْرَأْنَاهُ﴾ و شۇنكە وتوۋانىمان دەكرد:

أ- لەو روۋو ھە كە سەلامەت بن.

ب- لەو روۋو ھە كە بى ترس بن و دۇنيايان بىكەينەۋە.

ج- لەو روۋو ھە كە كەشتىيە كە تېك نەشكى.

د- لەو روۋو ھە كە دوژمنە كان لە بەين بچن و، ھەتا دۋاى، ﴿جَزَاءَ لِمَنْ كَانَ كُفْرًا﴾، ئەۋەش ھەموۋى پاداشت بوۋ بۇ ئەۋ كەسەى بېيرواى بەرانبەر كرا بوۋ، ياخود سېلەى دەرهەق كرا بوۋ، لە لايەن گەلە كافرە كەيەۋە، واتە: پاداشت بۇ نوۋح ﴿لَقَدْ أَهْرَأْنَاهُ﴾ سېلەى بەرانبەر كرا، يان بېيرواى بەرانبەر كرا.

﴿وَلَقَدْ تَرْكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ﴾، بە دۇنيايى ئىمە كەشتىيە كەمان، ۋەك نىشانە يەك بە جېھىشت، ئايا كەسى بېر كە رەۋە پەند ۋەرگر ھەيە؟ ﴿فَكَيْفَ عَذَابِي وَنُذْرٍ﴾، ئنجا ئايا ئازارى من و، ئاگادار كە رەۋە ترساندە كانى من، چۆن بوۋن؟ واتە: سەرەنجام و ئاكامە كەيان چۆن بوۋ؟ ﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ﴾، بە دۇنيايى قورئانىشمان بۇ لەبەر كەردن و، بۇ لى تېگە يىشتن و، بۇ

په‌ند لیوه‌رگرتن، ئاسانکردوه، ئنجا ئایا که‌سی لئ تیگه‌یشتوو و، بیر که‌ره‌وه هه‌یه، لئی به‌هره‌مه‌ند بئ؟

ئنجا دیته سهر باسی به‌سهره‌هاتی هوود **وَكَلَّمَ اللَّهُ نوحًا إِذْ دَنَا** و گه‌له‌که‌ی عاد: **كَذَبْتَ عَادٌ**، گه‌لی عاد به‌ درۆیان دانا، کتییان به‌ درۆ دانا؟ هوودیان به‌ درۆ دانا **وَلَمَّا** له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ شوینه‌کانی دیکه‌ هاتوه، لیره به‌ پتویست نه‌زانراوه، باس بکری، گه‌لی عاد هوودیان به‌ درۆ داناو پئی بیپروا بوون، **فَكَيْفَ كَانَ عَدَاؤُكُمْ**، ئنجا ئایا ئازاری من و ترساندنه‌کانی من، سهره‌نجامه‌که‌یان چۆن بوو؟ زۆر بیپره‌زا بوو، **إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ**، تیمه بایه‌کی زۆر به‌هیزی، زۆر ساردی ده‌نگ به‌هیزمان نارده سهریان، له‌ پۆژیککی نه‌گبه‌تی به‌رده‌وامدا، واته: پۆژه‌که نه‌گبه‌تی و بئ خیریبه‌که‌ی به‌رده‌وام بوو، به‌ نسبت ئه‌وانه‌وه، **نَزَعَ النَّاسُ**، خه‌لکه‌که‌ی ده‌رده‌کیشا له‌ ریشه‌وه‌ی ده‌یه‌پتان، **كَانَ هُمْ أَصْحَابُ غُلٍّ مُّقْتَرٍ**، وه‌ک کۆته‌ره دارخورمای له‌ ریشه‌وه‌ ده‌رکیشراو و هه‌لقه‌ندراو، وا ده‌هاته به‌رچاو، واته: وه‌ک چۆن دارخورما لی و پۆپ و گه‌لایه‌که‌ی لئ ده‌کرپته‌وه‌وه، قه‌ده‌که‌ی له‌ زه‌وی ده‌رده‌کیشری و فپری ده‌دری، ئه‌وانیش به‌و شیوه‌یه که‌وتبوون، ئه‌وه‌ش ئاماژه‌یه به‌وه که‌ ئه‌وان خاوه‌ن که‌له‌شی زل و قه‌به‌ بوون، **فَكَيْفَ كَانَ عَدَاؤُكُمْ**، ئایا ئازاردانی من و ترساندنه‌کانی من، سهره‌نجامه‌که‌یان چۆن بوو؟ به‌ شیوه‌یه‌ک بوو، که‌ نایه‌ته وه‌صفکردن.

وَلَقَدْ بَشَّرْنَا الْقَوْمَ الَّذِيكَ، دووباره‌ی ده‌کاته‌وه‌ خوای به‌رزی مه‌زن: به‌ دانیایی قورئامان سینا کردوه بۆ خویندن و لئ تیگه‌یشتن و، بۆ په‌ند لئ وه‌رگرتن، **فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ**، ئنجا ئایا که‌سی بیرکه‌ره‌وه‌وه‌ په‌ندوه‌رگر و ئامۆزگاریی وه‌رگر، هه‌یه؟

دوایی دیته سهر باسی به‌سهره‌هاتی ئه‌موود: **كَذَبْتَ ثمودُ بِالْأَنْدَرِ**، گه‌لی ئه‌موودیش ترساندنه‌کان و وریاکردنه‌وه‌کانیان به‌ درۆ دانان، ترساندنه‌کانی که‌ صالحی برایان **وَلَمَّا بَلَغُوا أَشْرَافَهُمْ** و پیغه‌مبه‌ری خوا بۆی هینابوون، **فَقَالُوا أَبَشَرًا مِّثْلًا وَحِدًا** **نَبَّعُهُمْ**، گو‌تیان: ئایا دوا‌ی یه‌ک مرۆڤ له‌ خۆمان بکه‌وین؟ هه‌موو گه‌له

كافره كان ئەو ھەيان بە بيانو گرتوۋ: چۆن دەبى مەرۇف بېتە پىغھەمبەر؟ بە زۆرىي گوتوويانە: دەبى پىغھەمبەرەن فرىشتە بن، يان گوتوويانە: بۆچى ئەو كەسە بۆتە پىغھەمبەر، كە ئىمە لەو دەولە مەن ترين و بە دەسە لاترین؟ چونكە خوا **سەلىھىن** پىغھەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لە خەلكى ئاسايى و سادەو تىگەشتوو ناردوون، پىغھەمبەرەن لە زلە زلە كان و خو سەپىنە كان نەبوون، بەلام خەلكى مەعدەن پاك و چاك و، لە لووتكەى پەوشت بەرزىي و عەقل و تىگەشتن دا بوون، بەلام بە پتوھرو تەرازووى ئەوان، گوتوويانە: فلانكەسى ئىمە كە سەرۆك عەشىرەتە، فلانكەس كە گەورەيە، فلانكەس كە دەولە مەنترە، ئەو شايستەترە، پىغھەمبەر بن! نەيانزانىو لەلای خوا **سەلىھىن** پتوھر جوړىكى دىكەيە، پتوھرى خوا **سەلىھىن** تەماشاي مەعدەن و نپوھر پۆك و چىيەت و كەسايەتتى مەعنەوي مەرۇفە كان دەكات، نەك تەماشاي سەرودەت و سامان و دەستەلاتىك كە بە زەبرو زۆرو بە حەرامىي، وەسەرۆك نراو، يان بە خو سەپاندن پەيدا كراو، ئەو لەلای خوا ھىچ ئىعتىبارىكى نىيە، بەلكو بە گوناھو تاوان لە قەلەم دەدرى.

ئىنجا گوتيان: ﴿أَشْرَأَ مِنَّا وَجَدًا نَبِعُمُ﴾، ئايا يەك مەرۇف لە خو مان، شوئىنى بكەوين؟ ﴿إِنَّا إِذَا لَفَى ضَلَلٍ وَسُعُرٍ﴾، ئەگەر وابكەين، كەواتە: ئىمە لە گومرايى و لە شىتتى دايىن، ياخود لە مەنەتتى و ئازار دايىن، ﴿أَهْلَى الذِّكْرِ عَلَيْهِمْ مِّنَّا﴾، ئايا لە نپو ئىمە دا بىرخەرەو، ئاموژگارىي، بەرنامەي خوا بۆ سەروى فرېدراو؟ ﴿بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌ﴾، ئەك خوا **سەلىھىن** ئەو چاكەو نىعمەتەي لەگەلدا نەكردو، بەلكو ئەو درۆزنەو خو پەسەندو، خو بەزلىگرە! ئەوان لە ھەمبەنەي خوئاندا گوژيان ژماردو، خوئان درۆزن بوون و، خو پەسەندو خو بەزلىگر بوون، ويانزانىوە صالحىش **سەلىھىن** وەك ئەوانە، ﴿سَيَعْمُونَ غَدًا مِّنَ الْكَذَّابِ الْأَشِرِّ﴾، خوا دەفەرەموى: بەياني دەزانن واتە: لە كاتىكى زوودا دەزانن، كى درۆزنەو كى خو پەسەندە!

﴿إِنَّا مُرْسِلُوا أَلْفَافٍ فَنَنَآهُمْ فَاتَّخَذْتَهُمْ وَأَصْطَفِرُ﴾، ئىمە نپەرەي حوشترەكەين، حوشترە تايبەتەكەين، وەك تاقىكردنەو بۆ ئەوان، ئىنجا چاوەرپييان بكە، ئەي صالحى **سەلىھىن**!

زوریش خور اگر به، ﴿وَيَنْهَيْهُمْ أَنْ أَلَمَاءَ قِسْمَةٍ يَنْهَيْهُمْ﴾، هه‌والیشیان پئی بده، که ناوه‌که له نیوانیندا دابه‌شه‌و دابه‌ش ده‌کری، واته: له نیوان ته‌وان و حوشره‌که‌دا، له شوینی دیکه‌دا هاتوه، که حوشره‌که پرۆژیک له کانییه‌که ده‌خواته‌وه‌و، ته‌وانیش پرۆژیک له‌و کانیی و سه‌رچاوه‌یان ده‌خونه‌وه، ﴿كُلُّ شَيْءٍ مُّخْتَصَرٌّ﴾، هه‌ر نوره‌ ناویک له‌لا ئاماده‌بوو ده‌بی ﴿مُخْتَصَرٌّ﴾، ناوی به‌رکار (اسم مفعول)ه، واته: خاوه‌نه‌که‌ی خوئی ته‌وه‌ی نوره‌یه‌تی، له لای ئاماده‌ ده‌بی و ته‌وه‌ی دیکه‌ نایه‌ت.

﴿فَادَا صَاحِبَهُ﴾، هاوه‌له‌که‌ی خوئیانیان بانگ کرد، ﴿فَعَاطَى مَعْرَ﴾، ته‌ویش ده‌ستی پیکردو حوشره‌که‌ی په‌یکرد، واته: چوار په‌لی بپری، یاخود سه‌ری بپری، ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي﴾، ئنجا ئایا سزادانی من و ترساندنه‌کانی من که به‌ صالحیدا نارد بوومان ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾، ئاکام و سه‌ره‌نجامیان چۆن بوو؟ ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً﴾، ئیمه‌ په‌ک ها‌رژنی گه‌وره‌مان نارد هه‌ریان، ﴿فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْحِظْرِ﴾، په‌که‌سه‌ر بوونه‌ پووش و په‌لشی تیکشکی‌نزای بابای خاوه‌ن ئاغه‌ل، که پووش و په‌لش و کاو کو‌ت کو‌ ده‌کاته‌وه، بو‌ نا‌زه‌له‌کانی له‌ ئاغه‌له‌که‌دا، بو‌ ته‌وه‌ی بیخو‌ن، ئاوا بوونه‌ پووش و په‌لشی‌ک که‌ دوا‌ی خورانی ده‌بی‌ته‌ چه‌وه‌ل، ﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ﴾، به‌ دنیایی قورئانمان ئاسان‌کردوه، بو‌ لی‌تی‌گه‌یشتن و خو‌یندنه‌وه‌و له‌به‌ر کردن و لی‌ به‌هره‌مند بوون، ئنجا ئایا که‌سی بیر‌که‌ره‌وه‌و په‌ندوه‌رگر هه‌یه‌؟

ئنجا دیته‌ سه‌ر باسی گه‌لی لوه‌ط: ﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالَّذِي﴾، گه‌لی لوه‌طیش بی‌بر‌وا‌بوون به‌ ترساندنه‌کان، به‌ ئا‌گا‌دا‌ر‌کر‌دنه‌وه‌کان که به‌ لوه‌ط‌دا ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾، بو‌مان نارد بوون، ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَّجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ﴾، ئیمه‌ بایه‌کی ورده‌ به‌رد فری‌ده‌رمان بو‌ ناردن، بایه‌کی زور به‌هیز که‌ ورده‌ به‌ردو چه‌وی هه‌ل‌ده‌گرت و فری‌ی ده‌دا، جگه‌ له‌ نیزی‌کان و شو‌ین‌که‌وتووانی لوه‌ط ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾، که به‌ سه‌حه‌ر، پش به‌ره‌به‌یان و له‌ کو‌تایی شه‌ودا، ده‌ربازمان کردن، ﴿نِعْمَةٌ مِنْ عِنْدِنَا﴾، ته‌وه‌ش چاکه‌یه‌ک بوو له‌ لایه‌ن ئیمه‌وه، ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ﴾، ئاواش پاداشتی که‌سی‌ک ده‌ده‌ینه‌وه‌ که‌ سو‌پاس‌گوزار بوو بی، ﴿وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا﴾،

بە دُنْیایی لَووطیش عَلَيْهِ السَّلَام لە زەبری ئیمە، وریای کردبوونەوهو هۆشداریی پێدابوون، ﴿فَتَارَوُا بِالْأَنْدَرِ﴾، بەلام ئەوان لە دوو دلێدا بوون، لە ترساندنهكان و ئاگادارکردنهوهكان، یاخود مشتومریان کرد لە باره‌ی ئاگادارکردنهوهو ترساندنهكان.

﴿وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ﴾، بە دُنْیایی ئەوان داویان لێکرد، که میوانه‌کانیان ته‌سليم بکات، میوانه‌كان که فریشته بوون، له‌سه‌ر شیوه‌ی گهنجی جوان، وایانزانی مروڤن، داویان لێ کرد، ته‌سليمیان بکات، بۆ ئەوه‌ی خراپه‌یان له‌گه‌ڵ بکه‌ن، ﴿فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ﴾، ئیمه‌ش چاوه‌کانیانمان س‌پینه‌وه، کو‌پ‌رو کو‌ترمان کردن، ﴿فَذَوْقُوا عَذَابِي وَنَذِيرِ﴾، پێشمانگوتن: ب‌ی‌چ‌ێژن ئازاری من و ترساندنه‌کانی من!

﴿وَلَقَدْ صَبَّحَهُم بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقَرٌّ﴾، به‌یانی زوو س‌زاو ئازاریکی چه‌سپاو، ملی گرتن، به‌سه‌ریاندا هات، ﴿فَذَوْقُوا عَذَابِي وَنَذِيرِ﴾، (پێمانگوتن): ب‌ی‌چ‌ێژن ئازاری من و ترساندنه‌کانی من! ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا الْأَلْغَافَ إِنَّ لَلكَرِّ هَهلَ مِنْ مَّذَكَّرٍ﴾، به‌ دُنْیایی قورئانیسمان بۆ خو‌ێندنه‌وه، بۆ ل‌ێ‌تی‌گه‌یشتن، بۆ په‌ند ل‌ێ‌وه‌رگرتن، ئاسانکردوه، ئایا که‌سی ب‌یرکه‌ره‌وهو په‌ند ل‌ێ‌وه‌رگر هه‌یه‌؟

ئنجای له‌ کو‌تایی دا باسی ف‌یره‌ه‌ون و گه‌له‌که‌ی ده‌کات: ﴿وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النَّذْرُ﴾، به‌ دُنْیایی ترساندنه‌كان، هۆش‌دارییه‌كان (له‌ پ‌ێ‌ی مووسا عَلَيْهِ السَّلَام)، و ه‌اپ‌وونی ب‌رایه‌وه عَلَيْهِ السَّلَام بۆ ف‌یره‌ه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی بۆ ن‌زیکانی ف‌یره‌ه‌ون و شو‌ن‌که‌وتووانی ف‌یره‌ه‌ون‌یش چ‌وون، ﴿كَذَبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا﴾، که‌چی هه‌موو ن‌یشه‌انه‌کانی ئیمه‌یان به‌ درۆ دانان، که‌ مووسامان عَلَيْهِ السَّلَام وه‌ک خوا له‌ سوورەتی (الإسراء) داو، له‌ سوورەتی (النمل) دا، ف‌ه‌رموو‌یه‌تی: به‌ نۆ ن‌یشه‌انه‌ی گه‌وره‌وه‌ ناردبوومان: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى سَمْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ (الإسراء)، نۆ ن‌یشه‌انه‌ی پ‌ۆش‌مان نۆ مو‌ع‌ج‌یزه‌مان به‌ مووسا دا‌بوون، به‌لام ئەوان هه‌موو‌یانیان به‌ درۆ دانان، ﴿فَاخَذْنَاهُمْ أَخَذَ عَزِيزٍ مُّقْدَرٍ﴾، ئیمه‌ش گ‌رته‌مان، گ‌رتنی بال‌ده‌ست و زالیکی زۆر خاوه‌ن توانا، واته‌: واما‌نگ‌رتن شایسته‌ی ئیمه‌ ب‌ی، مه‌به‌ست له‌ گ‌رت‌ن‌یش ل‌یره‌دا س‌زادانه.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی به که م:

به سه رهاتی نوح عليه السلام و گه له که ی و، به درود انانی گه لی نوح بو پیغه مبه ره که یان، نوح عليه السلام و، تومه تبار کردنی به شیتی و، ری لیگرتنی و، گه ف لیگردنی، ئنجا پارانه وهی نوح له خوا عليه السلام: بو سه رخستنی و توله ستاندنه وهی له ناحه زه کانی و، سه ره نجام فه رمان کردنی خوا عليه السلام به کرانه وهی ده روزه کانی ئاسمان و هه لپرژانی ئاوی به خوړو، ده رغو لینی کانی و سه رچاوه زوره کانی زه وی و، ده رباز کرانی نوح و عليه السلام شوینکه وتووانی (خوا لینیان پازی بی)، له که شتیبه کی له ته خته کان و له بزماران دروستکراوو، هیشتنه وهی ئه و که شتیبه، وهک نیشانه یه کی گه وه به رو فایه تی و، ئاسان کردنی قورئانیس بو خویندن و له بهرکردن و لیتیگه یشتن:

خوا ده فه رموی: ﴿كَذَّبَ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدَجَرَ ۝۹ فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ ۝۱۰ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاوُ مِنْهُمْ ۝۱۱ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَفَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ فَرَّ ۝۱۲ وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ الْأَوْجِ وَدُسِّرَ ۝۱۳ فَجَرَى بِأَعْيُنِنَا جَزَاءَ لِمَنْ كَانَ كُفِرَ ۝۱۴ وَلَقَدْ رَكْنَهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ۝۱۵ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ۝۱۶ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ۝۱۷﴾

شیکردنه وهی ئه م، ئایه تانه، له پازده بره گه دا:

وهک پیشتریش گوتمان: ئیمه هه م له مانای گشتی ئه م سی و چوار ئایه ته دا، که به سه رهاتی پینج له پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و، گه له یاخیه کانیان ده گرنه نیو خویان، هه م لیره ش له مه سه له گرنگه کان دا، ناچینه نیو ورده کاریبه کانی به سه رهاتی نوح عليه السلام و گه له که ی، هه روه ها به سه رهاته کانی

دیکەش، بە لکو بایی ئەوەندە لە ئایەتەکان، بە وردیی تیبگەین، شەرح و تەفسیری ئایەتەکان دەکەین، چونکە بە سەرھاتی ھەر کام لەو پیغەمبەرە ئامان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لە شوێنی دیکە ی تەرخانکردا، کە پێشتر ئامان پێداو، باسکردوون.

١- ﴿كَذَّبَ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ﴾، لە پێش ئەواندا، گەلی نووح بە درۆیان دانا، (ھەم) (قبلهم) ئەو پاناو بە پێی سیاق دەزانری کە بۆ کۆمەلگای پیغەمبەر ﷺ دەچیتەو، واتە: لە پێش ئەو کۆمەلگایە ی تۆشدا، کە تۆ بە درۆ دادەنێن و تۆمەتبارت دەکەن، بە جادووگەری و شەیتی و فالچیتەیی، گەلی نووحیش لە پێش ئەوانداو زۆر لە پۆزگاران پێشوودا، بە درۆیان دانا، دیارە بەرکارەکە ی قرتیتراو، لەبەر ئەو ی بە سیاق و سەلیقە دەزانری، یانی: ﴿كَذَّبَ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ نُوحًا﴾، کۆمەلگاو گەلی نووح، نووحیان بە درۆ دانا، یاخود پەيامتیک کە خوا ناردبوو، بە نووحدا، بە درۆیان دانا، ھەلبەتە گەلی نووح، بۆیە بە ناوی نووحەو ھەلدران، چونکە ناویکی دیکەیان نەبوو، پێی بناسری، ھەر ھەھا گەلی لووطیش وەک دوا ی دە یگەین بە ھەمان شێو، واتە: ئەو کۆمەلگایانە ی ھیچ ناویکی دیکەیان نەبوو، بۆ وینە: وەک گەلی عادو، گەلی ئەموودو، گەلی مەدیەن، ئەوانە ی ناویکی ناسراو و باویان نەبوو، بۆیە خوا ی تاک و پاک ھەر بە ناوی پیغەمبەرە کەیانەو ھەلیان دەدا.

٢- ﴿مَكَدُوا عَبْدًا﴾، بەندەکە ی ئیمەیان بە درۆ دانا، مەبەست (بەندە کەمان) نووحە ﷺ زانا یان لەو بارەو: ئایا بۆچی لێرە داخوا ﷺ دوو جاران وشە ی (کُتِبَ) ی ھیناوە: ﴿كَذَّبَ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ مَكَدُوا عَبْدًا﴾؟ زۆریان قسە کردووە بە گشتی سێ وەلامیان داوئەو:

وہ لامي یہ کہم: ھەندیک گوتووینا: ھی پێش، مەبەست پێی ئەو بوو، کە قەناعەت و بڕوایان وابوو، نووح درۆ دەکات و راست ناکات، حاشا ی نووح ﷺ.

ھی دوا ییش مەبەست پێی ئەو یە، کە ئەو قەناعەتە ی بووینا، ئاشکریان کردو.

وه لأمی دووهم: هه ندیکێ دیکه گوتوو یانه: ﴿كَذَبْتَ قَبْلَهُمْ قَوْمَ نُوحٍ﴾، له پیش ئەواندا گهلی نووح به درۆیان دانا، یانی: ﴿كَذَبْتَ قَبْلَهُمْ قَوْمَ نُوحٍ كُلِّ رَسُولٍ لِّهِ﴾ یان (کَلِّ رسالات الله) یانی: هه موو پیغه مبه رانی خوا، یان هه موو په یامه کانی خویان به درۆ دانان، به لām هی دووهم که دووباره ی ده کاته وه: ﴿فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا﴾ به ننده که ی ئیمه که نوحه ﴿نوحاً﴾ به درۆیان دانا.

له سووره تی (الشعراء) یش دا خوی زاناو شاره زان هه زۆر دووباره ده کاته وه: ﴿كَذَبْتَ عَادَ الْمُرْسَلِينَ﴾، ﴿كَذَبْتَ ثَمُودَ الْمُرْسَلِينَ﴾، بێگومان هه ر کامیک له و گه لانه، یه ک پیغه مبه ریان بۆ هاته وه به س ئەویان به درۆ دانا وه، به لām له بهر ئەوه په یامی پیغه مبه ران هه مووی له نیوه پۆکدا، یه کیکه، هه ر کامیکیان، یه کیک له پیغه مبه رانی به درۆ دانا بۆ، مانای وایه هه موویانی به درۆ دانا وه، هه ر بۆیه ش ئەو جووله که وه نصرانیانه ی پروا به پیغه مبه ری کۆتایی موحه ممه د ناهینن، وه ک پروایان به مووسا و عیسا ش نه هینا بۆ، چونکه مووسا و عیسا (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هه واییان دا وه به گه له کانی خۆیان، که دوا ی ئەوان پیغه مبه ری کۆتایی دۆ، له ئاخیر زه ماندا، له کۆتایی هه موو پیغه مبه ران، یه ک پیغه مبه ر دۆ و، دوا ی ئەو هه یچ پیغه مبه ری دیکه نایه ن و، پروای پێ بێنن!

وه لأمی سینیهم: هه ندیکیش گوتوو یانه: بۆیه دووباره بۆته وه (لِقَادَةِ تَوَكَّدِ الْكُذِّيبِ، مِثْلُ قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَارِينَ﴾﴾ الشعراء، بۆ گه یاندنی جه ختکردنه وه یه، وه ک خوا فهرموویه تی: ﴿وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَارِينَ﴾ الشعراء، ئەگه ر زه برتان وه شانده، مله وانه زه بر ده وه شینن.

۳- ﴿وَقَالُوا جَحْنُونَ وَازْدَجَرَ﴾، گوتیشیان: شیته وه گه فیشی لیکرا، ئنجا که به درۆیان دانا، ده بۆ پاساو ییک بێننه وه بۆ به درۆ دانانه که یان و پروا پێ نه هینانه که یان، بۆیه به دووشتان تۆمه تباریان کرد، ﴿وَقَالُوا جَحْنُونَ وَازْدَجَرَ﴾، ئەم رسته یه دوو واتای هه ن:

أ- گوئیان: شیتەو دەستی لیۆه شینراوه، یانی: لەلایەن شەیتانەکانەو هەرهەشی لیکراوه و گەفی لیکراوه و تیکدراوه.

ب- یاخود: (وَأُذْجِرَ)، یانی: وێرای ئەوەی تۆمەتباریان کرد بە شیتیی، گەف و هەرهەشی لیکرا، یان: پێشی لێگیرا، چونکە وەک پێشتر باسمان کرد: (إِذْجَارَ)، (أَفْتَعَالَه)، له (زَجَرَ أَي: هُدَّ وَمُنِعَ)، هەرهەشی لیکرا و پێی لێگیرا، کە پەيامی خوا **سُبْحَانَكَ رَبِّيَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ** بگەیەنێ، ئەمە هەمووی لێردا بۆ دلدانەوێ پێغەمبەری خاتەمە **ﷺ** بەو کە تەنیا گەلەکە ی تۆ نین، تۆ بە درۆ دادەنێن، لەگەڵ ئەوەشدا تۆ لە لووتکە ی راستیی و پاکیی و ئەمینیی دای، بە لکو ئەوەتا لە پێش ئەواندا گەلی نووحیش هەروا بوو، دوا یی باسی کۆمەلگایەکانی دیکەش دەکات، کەواتە: دلت لە خۆت دانەمێنێ و، بزانه کە هەر ئەوە عادت و نەڕێتی کۆمەلگا بێ پروایەکان بوو، کاتێک کە خوا پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بۆ ناردوون، پێمان بێ پروا بوون، دوا ییش بۆ پاسا و دانەوێ بێ پروایەکە ی خۆیان، تۆمەتباریان کردوون بە چەند شتێک، کە ئەو پێغەمبەرانه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لە هەموو کەس لێیان دوورتر بوون، بە لām بۆ چەواشە کردنی خە لکەکە ی خۆیان، دەبووایە شتێک هەر بلێن.

٤- ﴿فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْصِرْ﴾، لە پەرورەدگاری پارایەو، کەمن بێچارەم سەرم بخە! (ف)، کە چۆتە سەر (دَعَا)، ﴿فَدَعَا رَبَّهُ﴾، (تَفَرَّيْعَ عَلَى السَّابِقِ)، هە لچارواوە لە سەر قەسە ی پێشوو، لقێکە لەوێ دە بێتەو، یانی: لە ئەنجامی ئەوەدا، کە ئەوان وایانگوت، ئەویش لە پەرورەدگاری پارایەو، پەرورەدگاری بانگ کرد، ﴿أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْصِرْ﴾، پارانەو کەشی ئەو بوو: من تێکشکاوم، بێچارەم، یارمەتییم بدە! (فَأَنْصِرْ)، یانی: (فَأَنْصِرْ لِي)، ئەمیش دوو واتای هەن:

أ- (أَنْصِرْ لِي) سەرم بخەو، پشتم بگرە.

ب- (انْتقم لي) تۆ لەم بۆ بستێنەو، لەوانە ی بە ناھەق تۆمەتبارم دەکەن و دژایەتییم دەکەن.

(۵) ﴿فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَرٍ﴾، یه کسهر دواى پارانه وه که ی وی دهر وازه کانی ناسمانان کردنه وه به ئاو یکی هه لَرژاو. (ف) که چۆته سهر (فَتَحْنَا)، دوو ته گهری هه ن:

أ- (فَاءُ التَّعْقِيبِ) ه، واته: یه کسهر به دواى پارانه وه که ی ئه ودا، ئیمه ش دهر وازه کانی ناسمانان کردنه وه به ئاو یکی هه لَرژاو، به ئاو یکی به خور زهم و لووز هه، که له سه ری وه ده هاته خوا ر.

ب- یا خود ئه ویش بو (تَفْرِيع) ه، واته: بئنا له سه ر ئه و ه ی ئه و پارایه وه، ئیمه ش دهر وازه کانی ناسمانان به ئاو یکی هه لَرژاو کردنه وه.

﴿بِمَاءٍ مُنْهَرٍ﴾، (الْمُنْهَرُ الْمُنْصَبُّ)، هه لَرژاو به خور زهم، یان به خو ر داباریو، ئنجا که خوا **الْمَاءُ الْحَرُّ** با سی کردنه وه ی دهر گاکانی ناسمان ده کات، ئه مه وینه هینانه وه یه که به وه، که ئه و ئا وه وه ک سو پایه ک وابی، له پشت دهر وازه وه، چا وه پێ بن، دهر وازه بکری ته وه و ئه وانی ش هیرش بین.

(۶) ﴿وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا﴾، زه ویشمان هه مووی به سه رچاوان ته قانده وه، (التَّفَجِيرُ: إِسَالَةُ الْمَاءِ تَفْجَرُ الْمَاءُ، أَي: سَالَ)، (تَفْجَرُ الْمَاءُ، أَي: سَالَ الْمَاءُ)، ئا وه که رژا.

(۷) ﴿فَالْنِّفَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ﴾، ئا وه که پیکه یشت، به شی وه یه ک که پیشت ئه ندازه گیر یی کرابوو. که ده فه رموی: ﴿فَالْنِّفَى الْمَاءُ﴾، بیگومان دوو ئاو بوون: ئاو ی سه ری و ئاو ی خواری، به لام بو یه خوا **الْمَاءُ الْحَرُّ** ده فه رموی: ﴿فَالْنِّفَى الْمَاءُ﴾، ئا وه که پیکه یشت، چونکه سه ره نجام بو ته یه ک ئاو، یا خود هه ر یه ک جو ره ئاو بو وه، ئه و ه ی له سه ری داباری وه و ئه و ه ی له خواری وه ده ر قو لی وه، هه مووی هه ر یه ک ئاو بو وه، له ریشه و چیه ت دا، دوا ییش هه مووی بو ته یه ک شت، که بریت ی بو وه له و لافاو و توفانه ی نوو ح **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ**. که ده فه رموی: ﴿فَالْنِّفَى الْمَاءُ﴾، ئا وه که پیکه یشت **﴿عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ﴾**، یانی: له سه ر حا لیک و به شی وه یه ک که پیشت ئه ندازه گیر یی کرابوو.

شاره زایانی زمانی عهده بیی ده تین: بویه خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** لیره دا ده فیه رموی: **﴿قَالَ نَقَى الْمَاءَ﴾** چونکه نهو دوو ئاوهی چوواندوون به دوو کۆمه له سوپاوه، یه کیکیان له لایه کړا دی و، نهوی دیکه ش له لایه کی دیکه وه، دواپی هه ردوکیان یه ک ده گرن و یه ک ده ست ده بن، چونکه نهو ئاوهی له سه ریوه هه لپ ژاوه و نهوی له زهویه وه ده رقولیوه، هه مووی بو یه ک ئامانج بووه، نهویش نهو بوو که توفانیکیان لی پیک بی و نهو خه لکه یاخیی و سه رکه شه ی گه لی نووح **﴿وَاللَّهُ الرَّحْمَنُ﴾** که نوو حیان به درۆ داده ناو پروایان پی نه ده کرد، بهو توفانه بفهو تین، که له نیویاندا ژنه که شی بوو، هه روه ها کوره که شی بوو، کوره که ی له سوور هتی (هود) دا، باسکراوه: **﴿وَنَادَى نُوحُ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَبْنَىٰ أَرْكَبَ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ﴾** **﴿١٢﴾** **﴿قَالَ سَتَأْتِي إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَجَعُ﴾** **﴿وَمَالِ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُعْرَوِينَ﴾** **﴿١٣﴾** لیره دا باسی سه ره نجامی کوره که ی ده کات و، له سوور هتی (التحریم) بشدا، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باسی هه ر کام له خیرانی نووح و لوو ط ده کات: **﴿حَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا أُمَرَاءَ تَوْحٍ وَأُمَرَاءَ لُوطٍ كَانَتْ تَحْتَ عَبْدٍ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحِينَ فَخَانَتْهُمَا فَلَمَّ يَغْنِبُ عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاسِينَ﴾** **﴿١٤﴾** لیره دا که نووح **﴿وَاللَّهُ الرَّحْمَنُ﴾** له خوا پاراوه ته وه: **﴿فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْتَصِرْ﴾** **﴿١٥﴾** (مغلوب)، واته: تیکشکاوو بیچاره و بی ده ست لات، لیره دا نووح **﴿وَاللَّهُ الرَّحْمَنُ﴾** ناو می دیه که ی خو ی له وه دا که وه لأمی بده نه وه و به ده نگیه وه بیتن، چواندوه به حالی جه نگاوه ری که وه که له گه ل دوژمنیکدا، ده ست وه یه خه ده بی و دوژمنه که ی زه فیه ری پی ده بات و به روه ستی ^(۱) دوژمنه که ی و به رانه ره که ی نایه ت، نوو حیش دوا ی نو سه ده په نجا سا ل تیکو شان. هه رما وه له مهیداندا و ئاماده نیه، مهیدان چو ل بکات، بویه پیو یستی به هاو کاری و یارمه تی و پشتگیری خوا هیه **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**

ئنجا ئایا که نهو ئاوه بهو شیوه یه ها ته خوار و نهو توفانه ی لی دروست بوو، نووح **﴿وَاللَّهُ الرَّحْمَنُ﴾** و شوینکه و تو وه کانی چاره نوو سیان چو ن بوو؟

(۱) به روه ستی نه هات: پی نه ویرا.

۸- ﴿وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسْرٍ﴾، ھەرۈھە ئەۋیشمان (نووھیشمان) ھەلگرت، لەسەر خاوەنی تەختەکان و بزمارەکان.

تەنیا لێرەدا خوا **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ** کەشتیەکی نووح، کە بە (قُلُوك) یش ناوی ھێناوە: ﴿أَفَلَاكَ الْمَشْحُونِ﴾ ۴۱ یەس، ھەرۈھە بە (سَفِينَةٍ) یش ناوی ھێناوە، ﴿فَأَجْنَحْنَاهُ وَاصْحَبَ السَّفِينَةَ﴾ ۴۵ العنكبوت، بەلام لێرە بە: ﴿ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسْرٍ﴾، ۵۵ سَفِي كُردو (ذَاتِ)، یانی: (صَاحِبَة)، خاوەن، مێنەھێ مەجازییە، (أَلْوَاحِ)، تەختەکان، كُوی (لُوح)ە، کە بە مانای تەختە دێ، چ ئەو تەختەھێ کەشتیی لێ دروست دەکری، چ ئەوھێ لەسەری دەنووسری، (دُسْر) یش كُوی (دَسَار)ە، واتە: بزمار، یاخود پەت و گوریسی بەھێز، ھەندیکیش وایان لێکداوەتەو، کەواتە: نووح **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ** مان سواری خاوەن تەختەکان و بزمارەکان کرد، یانی: کەشتیەک کە پێکھاتبوو، لە تەختان و لە بزماران، کە تەختەکانیان پێکەو بەستبوونەو.

وای تێدەگەم کە لێرەدا خوا **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ** دەبەوی بۆمان باس بکات، کە کەشتیەکی نووح لەچی پێکھاتووە؟ ئەمە پێنمایشە بۆ مەژەکان کە کەشتیی ئا ئەوھ پێکھاتە سەرەکیەکیەتی، یەکەم: تەختەدارەکان. دووھم: بزمارەکان کە تەختەکان پێکەو بەستتەو، یان (دُسْر) واتە: پەت و گوریسەکان، چونکە (دَسَار)، کە بە (دُسْر)، کۆدەکرێتەو، ھەم بەمانای بزمار دێ، ۵، ھەم بە مانای پەتیکە مەحکەم دێ، ھەر شتیک کە تەختەکان پێکەو بەستتەو پێکەنەو گری بەدات.

۹- ﴿تَجَرَّى بِأَعْيُنِنَا﴾، بەچاوەکانی ئێمە دەپۆی، لێرەدا خوا **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ** دەفەرموێ: ﴿تَجَرَّى بِأَعْيُنِنَا﴾، لە جێی دیکەش وشە (عَيْنِي) ھاتو، لە سوورەتی (طه) دا: ﴿وَلَنُصْنَعَنَّ عَيْنًا﴾ ۲۱، بۆ ئەوھێ لەسەر چاوی من، پەرۋەردە بکری، ھەرۈھە بۆ پیغەمبەری خاتەم **ﷺ** بەکو (عَيْن) ھێناویەتی لە کۆتایی سوورەتی (طور) دا: ﴿فَأَنَّاكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ ۱۸، ئنجا کە خوا **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ** (عَيْن)ی بە تاک و بەکو (مفرد و جمع) ھێناوە، مەبەست پێی سەیفەتیکە خوا ی پەرۋەردگار نیە، بەلکو ئەمە تەعبیریکی مەجازییە، ئەگەرنا

ناگونجی له شوینی یەك چاوبن، له شوینیك كۆمەلە چاویك! بەلكو ئەو تەعبیریكي مەجازییەو خەلك بەكاری دینن، دەلین: تۆ چاوی منی، یان: چاوم له تۆیە، یانی: ئاگاداری تۆم و دەتپاریزم و، چاودیاریت دەكەم، بۆیەش بە كو (جمع) هیناویەتی، تاكو بەهیزی مانای چاودیارییەكە دەربخات، چونكە هەمیشە كو (جمع) تەعبیر لە هیز دەكات، یاخود لە بەر ئەوێ خوا **سُبْحَانَكَ رَبِّیُّمُ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** كۆمەلێك جوړە چاودیاریی بوو نووح كرددوون، نووح **سُبْحَانَكَ رَبِّیُّمُ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** و ئەوانە ی لەگەڵی بوون:

أ- چاودیاریان بووه كەشتییەكەیان، نغزو نەبی.

ب- چاودیاریان بووه كە دەرباز بن.

ج- چاودیاریان بووه، كە دوا یی له شوینیکی باش بنیشنەوه.

د- چاودیاریان بووه كە له نیو كەشتییەكەدا چۆن بگوزەریئن؟ خوا كۆمەلێك چاودیاری و ئاگاداری تایبەتی بوو ڕەخساندوون، واتە: كەشتییەكە دەپۆی بە چەند جوړێك له چاودیاری و پاراستن و ئیشكگرتنی ئیمە، ئەو مانا بنەڕەتییهكەیهتی، هەندیکیش گوتوو یانە: (بِأَعْيُنِ أُولَئِینَا مِنَ الْمَلَاِئِكَةِ)، له ژێر چاودیاری دۆستەكاهان له فریشتەكاندا، فریشتەكان ئاگیان لی بووه، بەدلنیایی فریشتەكان بە فەرمانی خوا، خوا هەر كارێ پێیان بسپێری، ئەنجامی دەدەن، بەلام ئەوانیش كە سەربازی خوای پەروەردگارن، كارەكە هەر دەگەرێتەوه بوو خوا.

(١٠) - ﴿جَزَاءً لِّمَن كَانَ كُفْرًا﴾، ئەوێش پاداشدانیەوه بوو بوو كەسیك سێلەیی بەرانبەر كرابوو، یاخود: بێپروایی بەرانبەر كرا بوو، واتە: ڕۆیشتنی كەشتییەكە، بەو شپۆیەوه، دەربازبوونی سواربوونی كەشتییەكە، نووح **سُبْحَانَكَ رَبِّیُّمُ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** ئەو خاوەن خێزانە ی لەگەڵی بوون و، ئەو پڕوادرانە ی له خزمەتی دابوون، ئەو پاداشت بوو بوو كەسیك كە كوفری بەرانبەر كرابوو، كوفریش یان مەبەست پێی بێپرواییە، یان مەبەست پێی سێلەیی (كُفْرَان) ه، بێگومان هەر كام له پێغەمبەرە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) نێعمەتێكی هەرە بەرز ی خوای بەخشەرە، كەسیك پڕوای پێ نەهێنن، مانای وایە سێلەیی بەرانبەر بەو نێعمەتە ی خوای میهرەبان كردو، هەرۆه پێغەمبەرە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ

وَالسَّلَام) خوا ناردوونی بۆ ئەوەی بڕوایان پێ بهێنێ، بۆیە کەسێک پێیان پێ ببێروا بێ، بێگومان تووشی سزا دەبێ، ئەو پێخەمبەرەش ﷺ لەسەر ئەوە کە بەرانبەرەکانی پێی ببێروا دەبن، یاخود لە بەرانبەریدا، سێلەو نا سوپاس دەبن، پاداشت دەدرێتەو، وەک چۆن بەرانبەرەکانیشی سزا دەدرێن.

(۱۱) - ﴿وَلَقَدْ تَرْكَنَّا آيَةً﴾، بە دنیایای ئیمە کەشتییە کەمان، وەک نیشانەیکە بە جێهێشت.

لێرەدا ڕوونکەرەوانی قورئان:

أ- هەندیکیان دەلێن: ڕاناوی (تَرْكَنَّا)، دەچێتەو بۆ کەشتییە کە یانی: (تَرْكَنَّا السَّفِينَةَ آية).

ب- هەندیکیش دەلێن: دەچێتەو بۆیە سەرھات (قصة) ی نوح، هەلبەتە هەردوو کیشیان: کەشتییە کە و بە سەرھاتە کە بە لگەو نیشانە ی راستی نوح ﷺ، و بە لگەو نیشانە ی ئەوە بوون کە خوا ﷻ لەسەر دۆستەکانی خۆی و دەنگ دێ، هەم کەشتییە کە ی نوح و هەم بە سەرھاتە کە ی هیلدار و نەو، پێم وانیە هیچ گەل و کۆمە لگایە ک هەبێ لەسەر گۆی زەوی، کە باسی تۆفانی نوح ئەبێ، لە کتیبە میژوو ییە کانیاندا، هی میژو پۆتامیاو هی میسر و هی شام، سەر جەم ئەو شارستانی یە تانە ی بوون: ئە کە دیبە کان و سۆمەر ییە کان و ئاشووری یە کان و بابلی یە کان، هەر و هە ئوانە ی هیند و چین و ئێران لە نیو هەموویان دا، باسی تۆفانی نوح بوو، لەبەر ئەوە ی تۆفانی نوح، وەک پێشتر باسمان کردووە لە تەفسیری سوورەتی ھود دا کە بە سەرھاتی نوحمان ﷻ، بە تەفصیل هیناوە، وای پێدە چێ ئیقلمیگێربو بێ، دنیا گرەو بووبێ، بۆیە لە کە لە پووری میژووی هەموو گەلاند، باسی بە سەرھاتی تۆفانە کە ی نوح ﷻ و کەشتییە کە ی کراو.

(۱۲) - ﴿فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ﴾، ئنجا ئایا کە سی بیر کەرەووە پەند وەر گر هەبێ؟! یانی: (هَلْ مِنْ مُتَذَكِّرٍ! أَوْ هَلْ مِنْ مُتَفَكِّرٍ! أَوْ هَلْ مِنْ مُتَعِظٍ)، (مُذَكِّرٍ)، لە بنەڕەت دا (مُتَذَكِّرٍ) ھو، پێشتریش گوتمان: (مُذَكِّرٍ)، دەگونجێ بە مانای: وەبیر هاتووە بێ، کەسێک کە

شَتِیکِی وه بَیر دِیتِه وه، یاخود به مانای: بَیر که ره وه بَی، یانی: که سَیک که بَیر ده کاته وه له شَتِیک، یاخود: به مانای: پهن د وه رگر (مُتَعِظ) بَی، هه رَسَیکِیان گونجاوَن، ئایا کهس هه یه؟ ئه مه پرسیار کردنی نکو لَییلِیکردنه واته: که سی وانه بوو پهن د وه رِگَرِی و بَیر بکاته وه وه له وراستی یانه پهن د وه رِگَرِی، که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له ناخو زگماکی مروّ قدا دایان وَن و پَیغِه مِه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هاتوون، له پَی و ه حیی خوا وه، ئه و راستییانه بَیر خه لَک بخه نه وه، که ئه صلّه که یان له زگماک و له ناخیاندا هه یه.

(۱۳) - ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي﴾، ئنجا ئایا ئازاری من و ترساندنه کانی من، چوَن بوون! (نُذْر) کوّی (نُذِر) ه که یان چاوگ (مصدر) ه و به مانای (اِنْذَار) ه، واته: وریا کردنه وه و ترساندن، یان به مانای (هَمْذَر) ه، یانی: وریا که ره وه و ترسینه ر، لَیره دا مه به ست ئه وه یه: ئایا سه ره نجامی ترساندن و ئاگادار کردنه کانی من چوَن بوو؟ یان: سه ره نجامی سزادانه که ی من چوَن بوو؟ بَیگومان زوَر بَیره زا بوو، بوّیه خوی به رز به وشو یه ده یقه رمو ی، واته: له وه صف نایه ت، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** چوَن ئه وانه ی سزادا، دوا ی ئه وه ی ئاگاداری کردنه وه و ترساندن، سزادانه که ی زوَر جَی سه ره سو رمان بوو!

لَیره دا که ده فه رمو ی: ﴿وَلَقَدْ تَرَكْنَهَا آيَةً﴾، هه رچه نده ئَیمه له ته فسیری سووره ی (العنکبوت) یشدا، له و شو ی نه ی ده فه رمو ی: ﴿فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَبَ السَّيْفِينَا وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ (۱۵)، واته: خو ی و ها وه لانی که شتییه که مان ده ر باز کردن و کردمانه نیشانه بو جیهانیان، ئنجا ئه گه ر رانوی (ها) له: ﴿وَلَقَدْ تَرَكْنَهَا آيَةً﴾ دا، ئه گه ری ئه وه هه بَی، مه به ست پَی به سه ره هاته که ی نووح بَی **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**، که ئه وه دوور یشه و گونجاو نیه له گه ل ره وت (سیاق) ده که دا، که هه مووی باسی که شتییه که یه: ﴿وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسْرٍ﴾، ﴿نَحْمِي بِأَعْيُنِنَا﴾، ﴿وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا﴾، چونکه رانوا (ضمیر) ده بَی بو نَیزیکترین باسکراو (أَقْرَبَ مَذْكُور)، بَچَته وه و نَیزیکترین باسکراو یش که شتییه که یه، به لَام ئه گه ر لَیره ئه گه ر یکی هه بَی، که مه به ست پَی به سه ره هاته که بَی، له سووره ی (العنکبوت) دا، که خوا ده فه رمو ی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ

وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾ فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَبَ السَّفِينَةَ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿١٥﴾، واته: خوی و هاوۀ لانی که شتییه که مان دهر باز کردو، کردمان به نیشانه یهک بو جیهانیان، لهویدا زور به پوونی و راشکاوینی، دیاره که پاناهه که بو که شتی (سفینه) ده چتیه وه و لهوئی به دریزی لهو باره وه دواين، ههروه ها له سووردهی (هود) یشدا که باسی به سه رهاتی نوو حمان سورة اعراس کردوه، وردترو پوونتر له باره ی به سه رهاتی نوو و له باره ی که شتییه که شه وه دواين، که تیتستاش شوینه واره که ی له سه ره چیا ی جوودی هه ر ماوه، به لام با لیره ش ئه و قسه یه ی (الطبري) بئین، که له ته فسیره که ی خویدا^(١)، ده لئ:

(وَلَقَدْ تَرَكْنَا السَّفِينَةَ الَّتِي حَمَلْنَا فِيهَا نُوحًا وَمَنْ كَانَ مَعَهُ آيَةٌ، يَعْنِي عِزَّةً وَعِظَةً لِّمَنْ بَعْدَ قَوْمِ نُوحٍ مِنَ الْأُمَمِ لِيَعْتَبِرُوا وَيَتَّعِظُوا، فَيَنْتَهُوا عَنْ أَنْ يَسْلُكُوا مَسَلَكَهُمْ فِي الْكُفْرِ بِاللَّهِ، وَتَكْذِيبِ رُسُلِهِ، فَيُصِيبَهُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَهُمْ مِنَ الْعُقُوبَةِ)، واته: که شتییه که که نوو سورة اعراس و ئه وانه ی له گه لی دا بوون، تیماندا هه لگرتبوون، کردمانه نیشانه یهک، واته: په ندیک و ئاموژگارییهک بو ئه وانه ی له دوا ی گه لی نوو وه وه دین، له نه ته وه کان تا کو په ند وه برگرن و، ئاموژگاریی بکرن و، واز له وه بئن که هه مان پئی گه لی نوو و برگرن، له بیروایی به رانه به به خواو، به درو دانانی پیغه مبه ره کانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و، سه ره نجام هه مان سزا که به سه ره وان هات، به سه ره ئه وانی ش بئ.

نجا (الطبري) دوو قسان دینئ هه ردووکیان له قه تاده وه، که یه کیکه له زانایانی تابعین:

یه که م: (عَنْ قَتَادَةَ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً﴾، قَالَ: «أَبْقَاهَا اللَّهُ بِبَاقِرْدَى مِنْ أَرْضِ الْجَزِيرَةِ، عِزَّةً وَآيَةً، حَتَّى نَظَرْتُ إِلَيْهَا أَوَائِلَ هَذِهِ الْأُمَةِ نَظْرًا، وَكَمْ مِنْ سَفِينَةٍ كَانَتْ بَعْدَهَا قَدْ صَارَتْ رَمَادًا»)، (أخرجه: الطبري: ٣٢٨٤٤).

واتە: قەتادە (کە یەکیکە لە زانا زۆر موعتەبەرەکانی ڕوونکردنەوی قورئان) دەلێ: کە خوا دەفەرموێ: ﴿وَلَقَدْ تَرَكْنَهَا آيَةً﴾ کەشتییە کەمان، وەک نیشانەیە ک بەلگەیە ک، هێشتەو خوا ﴿سَلَامٌ عَلَيْكَ﴾ له (باقەردا) {ئەو کاتە دێیە ک بوو} ^(١) لەسەر زەمینە جەزیرە، ئیستاش شارێک لە کوردستانی تورکیا هەر بەناوی جەزیرەو هەیه {وێک بەندێک و نیشانەیە ک بەجێهێشت، تاکو سەرەتاکانی ئۆممەتی پیغمبەر ﷺ تەماشایان کردو، وێک تەماشاکردن، چەندان کەشتی دیکەش، دواوی هەبوون، بوونە خۆلەمێش و شوێنەواریان نەماو {بەلام خوا شوێنەواری ئەو کەشتییە هێشتووتەو}.

دووهم: (عَنْ قَتَادَةَ، فِي قَوْلِهِ: ﴿وَلَقَدْ تَرَكْنَهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ﴾، قَالَ: «أَلْقَى اللَّهُ سَفِينَةَ نُوحٍ عَلَى الْجُودِيِّ حَتَّى أَدْرَكَهَا أَوَائِلُ هَذِهِ الْأُمَّةِ»، (أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ: ٣٢١٤٥)،

خوا کەشتی نووحی لەسەر چیای جوودی فرێدا، هەتا سەرەتایەکانی ئەم ئۆممەتە {جیلی هاوێلان و دواوی ئەوان} دیتووینە.

لەو سەرچاوانەدا کە ئاماژەم پێدان، بە تاییەت لە تەفسیری سوڤەتی (هود) دا، بە تەفصیل باسکردو، کە بە مانگە ئاسمانییەکان وێنە ی گێراو، ئەندازە ی کەشتییە کە چەندەو چۆنە؟ هەرچەندە کاتی خوێ خوا فەرموویەتی تەختە بوو، بەلام ئیستا وێک بەردی لێهاتو بە تێپەرینی کات و، پسپۆرانی زەویناسی (جیۆلۆجیا) دەلێن: بەلای کەمەو ئەو کەشتییە سەد هەزار (١٠٠٠٠٠) سالی بەسەردا تێپەرێو!

(١٤) - ﴿وَلَقَدْ بَشَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ﴾، بە دنیایی قورئانمان ئاسانکردو بو (ذکر)، ئایا کەس نی، لێی تیبگات، پەندی لێوەرگیر، بیر ی لێ بکاتەو؟! (ذکر)، پێنج واتای هەن:

(١) کاردۆج، کاردۆ، دێکەوێتە خوارووی دەریاچە ی (وان) خوارووی پۆژئاوای دیاربەکر، لە تورکیا (کوردستانی باکوور)، کە لە (باقەردا) وە گۆراو. بڕوانە: ویکیپیدیا و مەوسوعە ی (عریقی).

یه کهم: له بهر کردن (الحفظ).

دووهم: وهبیر خو هینانه وه دوی له بیرچوونه وه (الإستحضار بَعْدَ التَّسْمِيَةِ).

سیهم: باسکردن واته: به سهر زماندا هینان.

چوارهم: تیگه یشتن.

پینجه م: په ندوه رگرتن.

که واته: که دهفه رموی: ﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ﴾، به دنیایی قورئانمان
ناسانکردوه بو (ذکر)، واته: بو له بهر کردن و، بو هینانه وه بیر خو، بو باسکردن
به زمان و، بو لیته گه یشتن و، بو په ند لیوه رگرتن.

لیره دا به پیویستی ده زانم بو روونکردنه وه و چه مک و واتای نه و ئایه ته
موباره که، که خوا دهفه رموی: قورئانمان ناسانکردوه بو (ذکر)، به و پینج واتایانه ی
باسمکردن، چهن د قسه یه که له (ابن عاشور) وه^(۱) بینم:

ده لَن: (التَّيسِيرُ: إيجادُ التيسيرِ في شيءٍ، والتيسيرُ: السُّهولةُ، وَعَدَمُ الْكُلْفَةِ فِي تَحْصِيلِ
الْمَطْلُوبِ مِنْ شَيْءٍ، وَإِذْ كَانَ الْقُرْآنُ كَلَامًا قَمْعَنِي تَيْسِيرِهِ يَرْجِعُ إِلَى تَيْسِيرِ مَا يُرَادُ مِنَ
الْكَلَامِ، وَهُوَ فَهْمُ السَّامِعِ الْمَعْنَى الَّتِي عَنْهَا الْمُتَكَلِّمُ بِهِ دُونَ كُلْفَةٍ عَلَى السَّامِعِ، وَلَا
إِغْلَاقٍ كَمَا يَقُولُونَ: يَدْخُلُ لِأَذْنٍ بِلَا إِذْنٍ. وَهَذَا التَّيسِيرُ يَخْضُلُ مِنْ جَانِبِ الْأَلْفَافِ
وَجَانِبِ الْمَعْنَى: فَأَمَّا مِنْ جَانِبِ الْأَلْفَافِ، فَذَلِكَ بِكُونِهَا فِي أَعْلَى دَرَجَاتِ فَصَاحَةِ
الْكَلِمَاتِ وَفَصَاحَةِ التَّرَاكِبِ، أَيْ: فَصَاحَةِ الْكَلَامِ، وَانْتِظَامِ مَجْمُوعِهَا، بِحَيْثُ يَخْفُ
حِفْظُهَا عَلَى الْأَلْسِنَةِ. وَأَمَّا مِنْ جَانِبِ الْمَعْنَى، فَيُوضَّحُ انْتِزَاعُهَا مِنَ التَّرَاكِبِ وَوُقُورُ
مَا تَحْتَوِي عَلَيْهِ التَّرَاكِبُ مِنْهَا، مِنْ مَغَازِي الْغَرَضِ الْمَسْوُوقَةِ هِيَ لَهُ، وَبِتَوْلِيدِ مَعَانٍ
مِنْ مَعَانٍ أُخَرٍ، كُلُّمَا كَرَّرَ الْمُتَدَبِّرُ تَدَبُّرَهُ فِي فَهْمِهَا، وَوَسَائِلَ ذَلِكَ لَا يُحِيطُ بِهَا الْوُصْفُ،
وَقَدْ تَقَدَّمَ بَسْطُهَا فِي الْمَقْدَمَةِ الْعَاشِرَةِ مِنْ مَقَدِّمَاتِ هَذَا التَّفْسِيرِ، وَمِنْ أَهَمِّهَا إِيجَاُ

الْفَلْظِ، لِيُشْرَعَ تَعَلُّقُهُ بِالْحِفْظِ، وَإِجْمَالُ الْمَذْذُولَاتِ لِيَتَذَهَبَ نُفُوسُ السَّامِعِينَ فِي انْتِزَاعِ الْمَعْنَى مِنْهَا كُلِّ مَذْهَبٍ يَسْمَحُ بِهِ الْفَلْظُ وَالْغَرَضُ وَالْمَقَامُ، وَمِنْهَا الْإِطْنَابُ بِالْبَيَانِ، إِذَا كَانَ فِي الْمَعْنَى بَعْضُ الدَّقَّةِ وَالْحَقَاءِ).

واته: که خوا دهفه رموی: ﴿وَلَقَدْ مَسَرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ﴾ (١٧) به دنیایی نیمه قورناتمان ناسانکردوه بو (ذکر)، آیا که س نیه، بی لئی تیبگات و لئی وردبیته وهو و بیری لی بکاته وه؟ ناسانکردن (تیسیر) بریتیه له ناسانی له شتیکدا، ناسانییش بریتیه له سینایی و زهحه مت پیوه نه کیشان، له وه ده ست هینانی نامانج، لهو شته دا، مبه ستیش له ناسانکردنی قورنات، ناسانکردنی نه وه یه که له قسه ده ویستری، نه وه ی له قسه ش ده ویستری، بریتیه له تیگه یشتی بابای بیسه ر، لهو مانایانه ی قسه بیژ، مبه ستی بوون، بی نه وه ی بابای بیسه ر زور نه رک بکشی و، بی نه وه ی لئی بنالقی و لئی داخراو بی، وهک ده لین: به بی مؤلّهت ده چپته نیو گوئی، (واته: به ناسانی مروّف لئی حالیی ده بی)، نجا نهو ناسانییه که خوا **سوره النور** دهفه رموی: قورناتمان ناسانکردوه، دوو بواری هه ن:

أ- له بواری بیژه کانی دا.

ب- له بواری واتاکانی دا.

له بواری بیژه کانی دا، به وه که بیژه کانی قورنات له پله هه ره به رزه کانی په وانی و پاراویدان، هه م له پرووی وشه کان و، هه م له پرووی پیکهاته ی وشه کان و، هه م له پرووی نه وه وه که هه مووی پیکه وه، ریک و پیکه و به شیوه یه که که زمانه کانیش به ناسانی نهو بیژانه یان بو ده گوترین و، بوشیان له بهر ده کرین.

له پرووی واتاکانی شه وه، به وه که به ناسانی نهو واتایانه له پیکهاته کانی وشه کان وهرده گیرین، واته: رسته کانی و بره کانی، مانای زوریان تیدان، لهو مبه ستانه ی که بیژه کان بو یان هاتوون، وهرده گیرین و، هه ندیک ماناش له هه ندیکی دیکه یان وهرده گیرین و، هه تا بابای راماو راهمینی، مانای دیکه ی

زیاتری وه‌ده‌ست دین، که ئامرازه‌کانی ئه‌وه‌ش هینده زۆرن، ناگونجی هه‌موویان باسبکریڻ، به‌لام له هه‌موویان گرنگتر بریتیه له: کورتیی بیژه‌کان (ایجاز)، بو ئه‌وه‌ی به ئاسانی له‌به‌ر بکریڻ و، پاشان به کورتیی و پوختیی گوتنی واتایه‌کان، بو ئه‌وه‌ی بیسه‌ره‌کان، زه‌ینیان به هه‌موولایه‌کدا بچی، بو وه‌رگرتنی ئه‌و واتایانه {نه‌ک یه‌ک واتای دیارییکراویان هه‌بی، له‌وئ بوه‌ستی} ئه‌ویش به‌پیی ئه‌وه که بیژه‌که‌و زمانی عه‌په‌بیی و شیوازی عه‌په‌بیی و ئه‌و مه‌به‌ست و ئامانجه، که قسه‌که‌ی بو گوتراوه، ری پی دده‌ن، هه‌روه‌ها له شیوازه‌کانی ئه‌و په‌وانبیژی و زۆر گه‌یاندنی واتایه، بریتیه له به‌دریژی قسه‌کردن (إِطْنَاب)، ئه‌گه‌ر له شوینی‌کدا، په‌نهانی یاخود وردیی، واتا هه‌بی و، پیویست به‌وه بکات ئه‌و شیوازه به‌کار بی.

واته: له جیاتی دوو وشه به‌کاربه‌یترین، چوار وشه به‌کاربه‌یترین و ئه‌وه‌ش به‌پیی حال و مه‌قام ده‌گۆری، ئه‌گه‌رنا یاساو بنه‌مای گشتیی له قورئاندا بریتیه له به‌کورتیی و پوختیی دوان و، بیژه‌ی که‌م و واتای زۆر.

مەسەلە ی دووهم:

گەلی عادی ش پێغەمبەری خوا هوود عليه السلام و پەيامەكەییان بە درۆ دانا، بۆیە خوای دادگەر و بالادەست بایەکی زۆر بەهێزو ساردی لە کاتیکی نەگەتدا ناردە سەریان، سەرەنجام لە بەینی بردن، وەك كۆتەرە دارخورمائی لە پێشەوێ هەلکەندراو، کەوتن و سزاو ترساندنێ خواش زۆر بێرەزا بوو، قورئانی ش لە هەموو روویکەوێ بۆ خەلکی خۆی ئاسانکراو، بێخوێن، لەبەری بکەن، لێی تێبگەن، پەندی لێوەر بگرن و کاری پێ بکەن:

خوای زاناو توانا دەفەر موێ: ﴿كَذَّبْتَ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَدَايَ وَنَذِرٌ ﴿١٨﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ ﴿١٩﴾ تَنَزَّجُ النَّاسُ كَانْتُمْ أَعْجَازٌ تَحُلُ مُنْقَعِرٍ ﴿٢٠﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَدَايَ وَنَذِرٌ ﴿٢١﴾ وَلَقَدْ فَتَرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ﴿٢٢﴾﴾.

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانه، لە شەش بڕگەدا:

١- ﴿كَذَّبْتَ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَدَايَ وَنَذِرٌ﴾، گەلی عاد بە درۆیان دانا، ئنجا ئایا ئازارو ترساندنەکانم چۆن بوون؟ بەرکارەکە قرتێتراو، یانی: ﴿كَذَّبْتَ عَادٌ هُودًا﴾، یاخود ﴿كَذَّبْتَ عَادٌ رِّسَالَاتِ اللّٰه، أَوْ رِسَالَةَ اللّٰه﴾، گەلی عاد هوودیان بە درۆ دانا، یاخود: گەلی عاد پەيامەکانی خوا، یان پەيامی خوایان بە درۆ دانا، ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَدَايَ وَنَذِرٌ﴾، ئنجا ئایا سزادانی من، ئازاردانی من و ترساندن و ئاگادار کردنەوێکانی من چۆن بوون؟ واتە: دەرەنجامی سزادانی خواو دەرەنجامی ئاگادار کردنەوێ و ترساندنەکانی خوا، هێندە بێرەزا بوو، کە جێی سەر سوپمانەو نایەتەوێ صفکردن، ئنجا خوا عليه السلام بایسی دەکات:

٢- ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا﴾، ئیمە بایەکی زۆر بەهێزو ساردمان کە دەنگێکی بەهێزی هەبوو، ناردە سەریان، ﴿صَرْصَرًا: الشَّدِيدَةُ الْقُوَّةِ الْبَارِدَةُ لَهَا صَوْتٌ﴾، (صَرْصَر) زۆر بەهێزو سەخت، زۆر سارد کە دەنگیشی لێ بێ، (الطبري) وشە (صَرْصَرًا) ئاوا

مانا دهكات: (رَيْحاً باردة)^(١)، بایهکی زۆر سارد، هەر (الطبري)، دهلێ: (صَرَصراً: شديدة)^(٢) (صَرَصراً)، واته: زۆر پتهو و توند، بهلام زۆربهی زانیان بهو سێ وهصفه (صَرَصراً)یان وهسف کردوه: أ- زۆر توند، ب- زۆر سارد، ج- دهنگێکی بههێزیشی ههبێ.

(٣)- ﴿فِي يَوْمٍ نَخَسُ مَسْتَمِرّاً﴾، له پۆژێکی نهگبهتی بهردهوامدا، واته: پۆژێک که نهگبهتی تییدا بهردهوام بێ، وشهێ (نَخَسَ)، یانی: حال خرابیی، به کوردیی دهلێن: نهگبهت، بێ خێرو شووم، (الطبري) له (الصَّحَاك)وه^(٣)، ئاوا مانای ﴿يَوْمٍ نَخَسُ مَسْتَمِرّاً﴾، دهكات: (فِي يَوْمٍ شَرٍّ وَشَوْمٍ، اسْتَمَرَّ بِهِمُ الْبَلَاءُ وَالْعَذَابُ فِيهِ إِلَى أَنْ وُقِيَ بِهِمْ جَهَنَّمَ)، له پۆژێکدا که بهلاو ئازار تییدا بهردهوام بوو، تاکو گه یاندنی به دۆزهخ.

مه بهست پێی دۆزهخه له قوناغی بهرزه خدا.

وشهێ (مَسْتَمِرّاً)، ئاوهلناوی (نَخَسَ)ه، ﴿فِي يَوْمٍ نَخَسُ مَسْتَمِرّاً﴾، یانی: پۆژێک که نهگبهتی و شوومیهی کهی بهردهوام بوو.

(٤)- ﴿نَزَعَ النَّاسُ كَانَهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ﴾، خه لکی دهردهکیشا، هه لدهکیشا، وهک کۆتهره دارخورمایه هه لکه ندراره کان بن. (النَّزَعُ: الإزالةُ بِعُنفٍ)، (نزع) ئه وهیه به هیز شتیکی لابه ری و هه لیکیشی، ﴿نَزَعَ النَّاسُ كَانَهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ﴾، خه لکی دهردهکیشاو هه لدهکیشاو به توندیی لای دهربدن، وهک بنکه دارخورماو، کۆتهره دارخورمای له رهگه وه دهرکیشراو بوون، (أَعْجَازُ)، کۆی (عَجَزَ)ه، که بریتیه له کۆتایی ههر شتیکی، ﴿أَعْجَازُ نَخْلٍ﴾، (نَخْلٍ)یش، ناوی کۆیه بو دارخورما، که تاکه کهی (نَخْلَة)یه، وهک کۆتهره دارخورمایه کان، که هه لکیشراون و دهرکیشراون، ئاوا که وتبوونه گۆژی، ﴿أَعْجَازُ نَخْلٍ﴾، (الأعجازُ: جَمْعُ عَجَرٍ، وَأَعْجَازُ نَخْلٍ: أَصُولُ النَّخْلِ، وَشَبَّهَ النَّاسُ الْمَطْرُوحُونَ عَلَى الْأَرْضِ، بِأَصُولِ النَّخِيلِ الْمَقْطُوعَةِ الَّتِي تُفْلَحُ مِنْ مَنَابِئِهَا لِمَوْتِهَا، إِذْ تَزُولُ فُرُوعُهَا

(١) برقم: ٣٢٨٥٤.

(٢) برقم: ٢٨٥٠٩.

(٣) برقم: ٣٢٨٦٣.

وَيَتَحَاتُّ وَرْفُهَا، فَلَا يَبْقَى إِلَّا الْجُدُوعُ الْأَصْلِيَّةُ، (أَعْجَازُ)، كَوَى (عَجَزَ) ه، واته: كُوتَايِي وبنکی ههر شتیک، نَجَا (أَعْجَازُ نَحْلُ)، یانی: بنک و کۆتهره دار خورمایه کان، گه لی عاد که لهسه ر زهوییه که کهوتوون و بایه که لییداون، چوینزاون به بنکی دارخورماوه، که لهو شوینیه لیی پراوه هه لده که نرئ، له بهر ئه وهی وشک بووه، نَجَا لقه کان لییده بنه وهو گه لایه که لیی ده بیته وهو، ته نیا قه ده ئه صلییه که لی ده مینیتته وه.

منیش ده لیم: (رُفْمَا سَبَبُ تَشْبِيهِهِمْ بِأَصُولِ النَّحْلِ، هُو طُولُ أَجْسَامِهِمْ وَصَخَامَتُهَا!)، په نگه هوکاری چوینزانیان به بنک و کۆتهره دارخورماوه، له بهر ئه وه بی که گه لی عاد زۆر بالا بهرز و قه بهو به که له ش بوون و، دارخورماش زۆر به رزه.

(مُنْقَعِرٍ: اسْمُ فَاعِلٍ انْقَعَرَ، مُطَاوَعٌ قَعَرَهُ، أَي: بَلَغَ قَعَرُهُ بِالْحَفْرِ، وَرُوعِي فِي إِفْرَادِهِ وَتَذْكِرِهِ صُورَةَ لَفْظِ النَّحْلِ دُونَ عَدَدِ مَذْلُولِهِ، خِلَافًا لِمَا فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿كَانَتْهُمْ أَعْجَازُ نَحْلٍ خَاوِيَةٍ﴾ (٧) الْحَاقَّة).

وشه ی (مُنْقَعِرٍ)، ناوی بکه ر (اسْمُ فَاعِلٍ) ه، له پوو ی زمانی عه په بییه وه، له (انْقَعَرَ) وه هاتوه، (انْقَعَرَ) ش (مُطَاوَع) ی، (قَعَرَهُ) یه، ده گوترئ: (قَعَرْتُهُ فَأَنْقَعَرَ) هه لم قهند، هه لقه نرا، (قَعَرَهُ)، گه یشته بنی، (بیریک ی هه لقه ند، چالیک ی هه لقه ند، گه یشته بنه که ی) بویه ش به تاک و به نیرینه هاتوه، (مُنْقَعِرٍ) له بهر ئه وه ی وینیه ی بیژیه ی (نَحْلُ)، په چاو کراوه، نه ک ژماره ی واتای (نَحْلُ)، بیژیه ی (نَحْلُ)، تاکه و نیریشه، له پوو ی زمانی عه په بییه وه، واته: نیرینه ی مه جازیه، نَجَا (مُنْقَعِرٍ) یش، ده گه پیتته وه بۆ (نَحْلُ)، نه ک واتای (نَحْلُ)، به پیچه وانیه ی ئه وه وه که له شوینیک ی دیکه ده هه رموی: ﴿كَانَتْهُمْ أَعْجَازُ نَحْلٍ خَاوِيَةٍ﴾ (٧) الْحَاقَّة، ئه وان وه ک بنکه دارخورما کهوتووه کان بوون.

لیره دا (خَاوِيَةٍ)، که سیفه ی (أَعْجَازُ نَحْلٍ) یه، حاله قی مانایه که لی تیدا په چاو کراوه دارخورمایه کانیش کو بوون، بویه سیفه ته که یانی، که (خَاوِيَةٍ) یه {یانی: (سَاقِطَةً)} کهوتووه کان، به مینیه ی مه جازیه، هیئاوه.

۵- ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِي﴾، [خو! ئەلەيھىلجەننەم جار ئەيىكى دىكە دەۋوبارەى دەكاته و دەفەر موى؛] ئىنجا سزا و ئازاردانى من و، ترساندەنە كانى من، چۆن بوون، واتە: سەرەنجامى ترساندەنە كانم و سزادانە كەم چۆن بوو؟ يانى: ھىندە بېرە زاو گەورە بوو، وەسفف ناكرى.

۶- ﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ﴾، [جار ئەيىكى دىكە خو! ئەلەيھىلجەننەم رستەموبارە كەش دەۋوبارە دەكاته وە، وەك چۆن ئەو ەى پېشېشى دەۋوبارە كەدە وە، دەفەر موى؛] بە دۇنيايى قورئانمان بۆ لەبەر كەردن، بۆ خوئىندن، بۆ لىتېگە يشتن، بۆ پەند لىو ە رگرتن، بۆ بېرلېكردنە وە، ئاسان كەدە، ئايا كەس نى ە بى، لىي تېگات، پەندى لىو ە رېگرى و لىي بە ەرەمەند بى؟!

ھەرچەند پېشترىش چەمك و واتاى ئەم ئايەتە موبارەكەمان پوون كەدە وە، لە زارى (ابن عاشور) وە پەحمەتى خوائ لى بى، بە لام لىرەش ئەم پوون كەدە وە ە لە (الطبري) يە وە، دىنين، كە لە تەفسىرە كەيدا ەتئاويەتى، دەلى:

(وَلَقَدْ سَهَّلْنَا الْقُرْآنَ: بَيَانَهُ وَقَصَلْنَاهُ لِلذِّكْرِ، لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَتَذَكَّرَ وَيَعْتَبِرَ وَيَتَّعِظَ وَهُوَ نَاهُ، عَنْ مُجَاهِدٍ قَوْلُهُ: ﴿يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ﴾، قَالَ هُوَ نَاهُ^(۱)، واتە: بە دۇنيايى ئېمە قورئانمان سېنا كەدە وە، واتە: پوونمان كەدە وە وە كلامان كەدە وە بۆ زىكر، واتە: بۆ ھەر كەس بىە وى، بىرى بكە وىتە وە وە پەند وە رېگرى و ئاموزگارى وە رېگرى و ئاسانمان كەدە وە، لە مۇجەھىدە وە ەتو ە لە بارەى فەرمايشتى خوا وە كە دەفەر موى: ﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ﴾، (قَالَ هُوَ نَاهُ)، واتە: سېنا و ئاسانمان كەدە وە.

بېگومانىش قورئان وايە و بۆ لەبەر كەردن، بۆ خوئىندن، بۆ لىتېگە يشتن، بۆ پەند لىو ە رگرتن، ھېچ قسە يەك نى ە بە قەدەر قورئان ئاسان بى، بە لام بېگومان بۆ خەللى خوى، ھەر وە ھا بۆ لىو ە رگرتنى يە كجار زۆر لە مانا و مەبەست و ھىكمەت، بەلكو بى سنوور، واتا و مەبەستى گەورە و گرنگى گرتوونە خوى و، ھەرچى ژيانى بەشەر پىوستى پىيەتى و پەكى لەسەر وە ھىي خوا كە و تە وە،

خوا خستوو یه ته نێو قورئانهوه، ئنجا که خوا دهفه رموئ: ﴿مَا قَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ﴾ (۳۸) ﴿الْأَنْعَام﴾، ئەگەر مەبەست لە (کتاب) قورئان بێ، واتە: هیچ شتی کمان زایە نەکردووە لە قورئان دا که تێیدا نەبێ، واتە: هیچ شتی کمان که ژیا نی بەشەر پێویستی پێی بێ و پەکی لەسەر وەحیی خوا کەوتبێ، بەلام ئەوێ لە مەودای عەقڵی بەشەردا بێ، بەشەر خۆی بتوانێ دەرکی بکات، خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ کتیی خۆی پێ قەڵەبەلغ نەکردووە؛ سەیارە چۆن دروست دەکری؟ فرۆکە چۆن دروست دەکری؟ پێ و بان و خانووبەرهو... هتد، ئەو هەمووی لە مەودای عەقڵی بەشەردایە، بۆیە خوا باسی نەکردووە.

بەلام زیاتر وایێدەچی: ﴿مَا قَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ﴾ (۳۸) ﴿الْأَنْعَام﴾، مەبەست لە (کتاب)، زانیاری بێ سنووری خوای زاناو شارەزا بێ، بەلام ئەم ئایەتە موبارەکە ی دهفه رموئ: ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾ (۸۹) ئەمە بێگومان مەبەست پێی قورئانە، دهفه رموئ: کتییان بۆ سەر تۆ دابەزاندووە، ڕوونکەر و هەیه بۆ هەموو شتی کمان، پێنمایی و بەزەیی و موژدەو دلخۆشییە بۆ مسوڵمانان.

ئنجا ئەگەر یەکی بێ: کوا قورئان هەموو شتی کمان تێدایە؟ فلان شتە چۆن دروست بکەین، و فلان شتە چۆن دروست بکەین، یان فلان شتە چۆن بکەین؟ وەلامەکە ی ئەوێە که باسمان کرد، هەر شتی کمان پەکی لەسەر وەحیی خوا کەوتبێ، خوا خستوو یه ته نێو کتیبەکە ی خۆیەو، هەر شتی کمان ژیا نی بەشەر پێویستی پێی بێ، که ژیا نیکی مرقفانەو، پێک و راست لەسەر ئاستی تاک و خیزان و دەوڵەت و کۆمەلگا و لەسەر ئاستی مرقفایە تیبش، بگوزەری ئی، ژیا نیکی که شایستە ی مرقف بێ، خوا خستوو یه ته نێو قورئانهوه، چ لە ڕووی بووناسییەو، لە ڕووی ئیمان و عەقیدەو، لە ڕووی تەقوا و تەزکییەو، لە ڕووی عیبادهتەو، لە ڕووی هەلسوکهوتەو، لە ڕووی ڕەوشتەو، لە ڕووی بەرپۆهبردنی کۆمەلگاوە، لە ڕووی پەيوەندییەکان و، لە ڕووی جەنگ و ئاشتییەو، لە هەموو ڕوویەکەو.

کاتی خوئی ئیمه له تهفسیری ئەم ئایه ته له سووره ق (النحل) دا، ئەو به سه رهاته مان له شیخ (موحه ممهد عه بده) وه هینا، لیره ش دووباره ی ده کهینه وه: کاتی خوئی شیخ (موحه ممهد عه بده) له فه ره نسا دوور خراوه بووه، حکومه ق میسر دووری خستۆته وه، یه کیک له زانا فه ره نسیه کان، لئی ده پرسئ: ئیوه ده لئین: قورئان هه موو شتیکی تیدایه و ئەم ئایه ته ی بۆ دینیته وه: ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ ۝٨٩﴾، کتیبمان دابه زاندۆته سه رت پرونکه ره وه یه بۆ هه موو شتیکی،

لیره دا ده لئیم: ئایا ئیرده بیکی^(١) گهنم، یان ئارد (ئیرده بیکی هینده ی فه رده گه نمیک ده بی)، چه ند نانی تیدایه ؟ کوا له قورئاندا ئەوه هه یه! شیخ موحه ممهد عه بده ش ده لئ: با ئەوه شی تیدایه له قورئاندا.

ده لئ: کوا له کویدایه ؟

ده لئ: قورئان ده فه رموی: ﴿فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝٧﴾، الانبیاء، ئەگه ر نازانن له شاره زایان بپرسن، ده چین له نانه وایه ک ده پرسین، ئەری ئیرده به ده غلیک چه ند نانی تیدایه ؟ ئەویش پیمان ده لئ.

ئەویش ده لئ: تۆ ده لئ: قورئان هه موو شتیکی تیدایه!

ئەویش ده لئ: قورئان پیت ده لئ: بۆ شاره زایی ده رباره ی هه ر شتیکی له خه لکی خوئی بپرسه، قورئان پینمای تیدایه، بۆ هه ر شته چۆن پی بگه ی؟ ئیمه ش بۆ ئەوه ی بزافین ئیرده به ده غلیک، چه ند نانی تیدان؟ له نانه وایه ک ده پرسین، ئەو پسپۆرو شاره زایه، قورئانیش وامان پینمای ده کات و ده لئ: بۆ هه ر شته له خه لکی پسپۆرو شاره زای خوئی بپرسن!

(١) الإردب: مکیال یتسع أربعة وعشرين صاعاً. المعجم الوسيط، ص ١٣. واته: هه ر (صاع) چوار مسته، که واته: ٤×٩٦= مست ئیرده بیکه، واته: فه رده یه کی ده وری سه د (١٠٠) کیلویی.

مەسەلەى سێبەم:

گەلى ئەموودیش پێغەمبەرەكەى خۆيان صالحيان بە درۆ داناو پەيامى خويان پەتكردهوهو، خۆيان بەزنگرت و پتيان وابوو صالح وهك مروفك شايستەى پيدا نيردرانى پەيامى خوا نيهو، بە درۆزن و بوغراو خو پەسنديان داناو، ئەو حوشترەش كە خوا وهك بەلگەو موعجيزەيەك بە شيوەيەكى تايبەت بو صالحى پەخساند بوو، پەتيان كرد (چوار پەتيان برى و كوشتيان) سەرەنجام خوا هارژتيكى بېرەزاي ناردە سەريان و، وهك پووش و پەلاشى نيو ئاغةتيان تيەت، كە باباى ئالفداكەر بو ئاژەلان لە ئاغةلدا خپرى دەكاتەوه:

خوادەفەرموئ: ﴿كَذَبْتُ مُوَدَّ بِالْأَنْدَرِ ۖ﴾ (٢٣) فَقَالُوا أَبَشْرًا مِّنَّا وَجِدًا نَّبْعُهُ إِنَّا إِذَا لَفِيَ ضَلَلٍ وَسُعُرٍ ﴿٢٤﴾ أَتَلْفَى الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَابٌ أَشَرٌ ﴿٢٥﴾ سَيَعْمُونَ عَذَابًا مِّنَ الْكَذَابِ الْأَشِيرِ ﴿٢٦﴾ إِنَّا مَرْسَلُوا النَّافَةَ فَنَنَّهُ لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ﴿٢٧﴾ وَنَبِّئْهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شَرْبٍ مُّخَضَّرٌ ﴿٢٨﴾ فَادُوا صَاحِبَهُمْ فَنَعَاطَى فَعَقَرَ ﴿٢٩﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنَذِيرٌ ﴿٣٠﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَجِدَّةً فَكَانُوا كَهَشِيرِ الْحُمْطِرِ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ يَمُرُّنَا الْقَرْعُ أَنِ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّذَكِّرٍ ﴿٣٢﴾ ۝

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانه، لە سازده برگەدا:

(١) - ﴿كَذَبْتُ مُوَدَّ بِالْأَنْدَرِ ۖ﴾، گەلى ئەموود ترساندەکانیان، بە درۆ دانان، وشەى (هُود)، حالەتە ئیعرابییهکەى ناگوڤى (مَمْنُوعٌ مِنَ الضَّرَفِ)، هوکارەکەشى دووان: (الْعَلَمِيَّةُ وَالتَّائِيْتُ الْمَعْنَوِي)، عەلەم بوون و، مێینەى مەعنەوى بوون، چونکە (هُود)، ناوی هۆزیک بووهو، لە ماناش دا مێینەیه لەبەر ئەوهى مانای (قبیلة)یه، ﴿كَذَبْتُ مُوَدَّ بِالْأَنْدَرِ ۖ﴾، بۆیه نالین: (هُود)، چونکە (غَيْرُ مُنْصَرِفٍ)، گەلى ئەموود ناگادار کردنەوهکانی خويان **سەرەنجام** (کە بە صالحدا نارد بوونی) بە درۆ دانان.

(ابن عاشور) لیره دا پروونکرده وه یه ک ده دات، له تفسیره که ی خوئی دا^(۱) و ده لئی: (وَالنَّذْرُ: جَمْعُ نَذِيرٍ الَّذِي هُوَ اسْمٌ مِّمَّا نَذَرْتُ، أَيُ كَذَّبُوا بِالْإِنذَارَاتِ الَّتِي أَنْذَرَهُمُ اللَّهُ بِهَا عَلَى لِسَانِ رَسُولِهِ، وَلَيْسَ النَّذْرُ هُنَا بِصَالِحٍ لِحَقْلِهِ عَلَى جَمْعِ النَّذِيرِ، بِمَعْنَى الْمُنْذِرِ، لِأَنَّ فِعْلَ التَّكْذِيبِ إِذَا تَعَدَّى إِلَى الشَّخْصِ الْمُنْسُوبِ إِلَى الْكَذِبِ تَعَدَّى إِلَى اسْمِهِ بِذَوْنِ حَرْفٍ، قَالَ تَعَالَى: ﴿فَكَذَّبُوا رَسُولِي﴾ ۱۵ ﴿السَّبَّاءُ، وَقَالَ: ﴿وَلِنْ يَكْذِبُونَكَ﴾ ۱۴ ﴿الحج، وَإِذَا تَعَدَّى إِلَى الْكَلَامِ الْمَكْذُوبِ، تَعَدَّى إِلَيْهِ بِالْبَاءِ، قَالَ: ﴿وَكَذَّبْتُمْ بِهِ﴾ ۱۷ ﴿الأنعام، وَقَالَ: ﴿وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ﴾ ۳۶ ﴿الأنعام، وَقَالَ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ ۱۰ ﴿الأعراف، وَهَذَا بِخِلَافِ قَوْلِهِ: ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ﴾ ۱۱ ﴿، فِي سُورَةِ الشَّعْرَاءِ. وَالْمَعْنَى: أَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِإِنذَارَاتِ رَسُولِهِمْ، أَيْ جَعَلُوهَا ثُمَّ كَذَّبُوا رَسُولَهُمْ).

پروونکرده وه یه کی جوانه، بویه به باشم زانی بیهیتیم و تنیا تهمه ی ئیره ش ناگریته وه، به لکو له هه ر شوئینکی دیکه شدا هاتبئ، شه پروونکرده وه یه ی (ابن عاشور) هیناویه تی، به سه ریدا ده چه سپئ، (نذر)، کوئی (نذیر)، که بریتیه له ناوی چاوگی (أنذر)، واته: ترساندی یا خود ناگاداری کرده وه (فَهُوَ نَذِيرٌ)، شه ترسیئهره، یان {أَنْذَرَهُ نَذِيرًا، أَي: إِنْذَارًا}، به مانای ناگادارکرده وه و ترساندن {لیره دا} ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنَّذْرِ﴾ (أَي: كَذَّبُوا بِالْإِنذَارَاتِ الَّتِي أَنْذَرَهُمُ اللَّهُ بِهَا)، واته: گه لی تهموود شه ترساندانه ی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** شه وانی پی ترساندن و پی وریا کرده وه، به درو یان دانان، لیره دا وشه ی (نذر)، گونجاو نیه، بلتین: کوئی (نذیر) ی، به مانای {مُنْذِرٌ، ه: {مُنْذِرٌ، واته: که سیکی ناگادارکه ره وه} چونکه به درو دانان، ته گه ر پالبدریتیه لای که سیکی که به درو داندراوه، شه کاته به بی پیت به رکار ده خوازی، بۆ وینه: ﴿فَكَذَّبُوا رَسُولِي﴾ ۱۵ ﴿، پیغه مبه رانی میان به درو دانان، هه ره وه ها: ﴿وَلِنْ يَكْذِبُونَكَ﴾ ۱۴ ﴿، ته گه ر تۆ به درو دابئین، به لام ته گه ر وشه ی (تکذیب)، به رکار بخوازی و به رکاره که ی بریتی بی له قسه یه ک که به درو

داندراوه، ټه و کاته پټوېستې به وه هه هیه به پټی (ب)، ټه و بهرکاره بخوازی، وهک ﴿وَكَذَّبْتُمْ بِهِ﴾ (٢٧)، {ټه و قسه هیه تان به درو دانا، ټه و قوړنه تان به درو دانا} یان ﴿وَكَذَّبَ بِهٖ قَوْمُکَ وَهُوَ الْحَقُّ﴾ (٦٦)، {که له کت به درو یان دانا، له حالیکدا هه قیشه} ﴿إِنَّ الَّذِیْنَ کَذَّبُوا بِآیَاتِنَا﴾ (١٠)، {به دنیای ټه وانه ی که ټایه ته کانی ټیمه یان به درو دانان} به لآم لیره ده هه لآواردنیک هه هیه، له سوږه تی (الشعراء) دا، که ده فهرموئ: ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِیْنَ﴾ (١١٦)، {ټه موود پټغه مبه رانیان به درو دانان} (١) لیره ده نه یفه رمووه: ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالْمُرْسَلِیْنَ﴾، لیره ده یانی: ﴿كَذَّبُوا إِذْ نَارَتْ رَسُولُهُمْ، أُنِیْ جَحَدُوْهُ ثُمَّ كَذَّبُوا رَسُولَهُمْ﴾، گه لی ټه موود ټه و ناگادار کړدنه وه و ترساندنا نه ی پټغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هټیابوویانن، نکوولییان لیکردن، دواپیش پټغه مبه ره که ی خویشانیان به درو دانا.

واته: له ټه و صلی زمانی عه په بییدا (نذر)، که کوی (نذیر)، ده گونجی به مانای (مُنْذِرٌ بئ)، واته: که سیک که وریای کردوونه وه و ترساندوونی، ده شگونجی (نذیر)، به مانای (إِنْذَارٌ بئ)، واته: ترساندن و ناگادار کړدنه وه و چاوگ بئ، له ټه و صلی زمانی عه په بییدا هه ردووک و اتایه که ی هه، به لآم لیره له بهر ټه وه ی به پټی (ب)، بهرکاره که ی خواستوه، به س به مانای چاوگ (مصدر) ه (إنذار)، نه ک به مانای ترسینه ر (منذر) که سیک که ترساندوونی.

٢- ﴿فَقَالُوا أَبَشْرًا مِّثَالًا وَاحِدًا نَّبِیُّهُمْ﴾، گوټیان: ټایا یهک مروّف له خوّمان به دوا ی بکه وین؟ لیره ده پرسیار کړدنه که بؤ نکوولییلکړدنه، ټنجا که گوټوو یانه: ﴿أَبَشْرًا مِّثَالًا وَاحِدًا﴾، ټایا مروّف ټیک ټاک له خوّمان؟ وشه ی (وَاحِدًا)، دوو و اتای هه ن: أ- ټه نیایه و که سی له گه ل نیه.

ب- ټاکیکه وهک هه موو ټاکه کان، واته: هیچ ټیمتیا زیکی به سه ر ټیمه دا نیه.

(١) هه روه ها ټه و ته غیره بؤ هه ر کام له: گه لی نووچ، گه لی عاد، گه لی لوووط، گه لی شوعه پیش، هاتوه.

﴿أَلَيْسَ الذِّكْرُ عَلَيْنَا مِنْ بَيْنِنَا﴾، ئایا له نیو ئیمەدا (ذکر)، (بیرخستنهوه، یاخود په یامی خوا) دابه زیارووته سەر وی، فرێدراووته سەر وی؟!

(٥) - ﴿بَلْ هُوَ كَذَابٌ أَشْرٌ﴾، بەلکو ئەو درۆزنیکی خۆپهسندە، [یان خو بەزەلگرە، (کذاب آی: کثیر الکذب)، واتە: زۆر درۆکەر، بە کوردیی دەلێن: درۆز، (أشْر آی: فَرِحَ وَبَطِرَ وَمُعْجَبٌ بِنَفْسِهِ، وَمَدَّعٍ مَا لَيْسَ فِيهِ)، (أشْر): له زمانی عەرەبییدا دەبیته زۆر دلخۆش، له خو پازیی و شانازی بهخۆوهکەر، به خو سەرسام و، لاف لێدەر به شتیک، که ئەو شتە تێدانهی، حاشای صالح (ﷺ) که پێچهوانەى هەموو ئەو سیفەته خراپانه بووه، بۆیه خوا **بِمَسَاحِنِ الرَّحْمَةِ** دەفه رموی:

(٦) - ﴿سَيَعْلَمُونَ عَدَا مِنَ الْكَذَابِ الْأَشْرِ﴾، له مهودوا دهزانن کى درۆزى خۆپهسندو له خۆپازیه! (سَيَعْلَمُونَ)، خویندراویشه تهوه: (سَتَعْلَمُونَ)، بهشیوهى دواندى پرووبه پروو، نهک به شیوهى دواندى نادیار، ﴿سَيَعْلَمُونَ عَدَا﴾، به یانی دهزانن، ﴿مَنِ الْكَذَابِ الْأَشْرِ﴾، کتیه درۆزى له خۆپازى! ئەمه بێگومان گوتراوى قسهیهکى قرتیندراوه: گوتمان: به یانی دهزانن، (عَدَا: زَمَنَ الْمُسْتَقْبَلِ الْقَرِيبِ)، مه بهست له (عَدَا)، که به کوردیی دهبیتهوه: به یانی و، سبهینى، یانی: کاتی داها توویهکى نیزیک.

(٧) - ﴿إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فَمَنَّا لَهُمْ﴾، ئیمه نێرهى خوشتره کهین، وهک تاقیکردنهوه بۆیان، ئەمه پروونکردنهوهى ئەوهیه، که به سهریان دى و، سهره تاو دهستپێکی به لایه که یانه.

(نَاقَة): (أل)ه کهى، (أل)ى ناساندنه، واته: خوشتره زانداو ناسراوه که که خوشتریکی تایبته بووه، ﴿فَمَنَّا لَهُمْ﴾، خوشتره که تاقیکردنهوهیه بۆ ئەوان.

(٨) - ﴿فَارْتَقِبْهُمْ وَأَسْلُبْ﴾، ئەى صالح! تۆش چاوه پێیان بهو خۆپاگره، (الْإِرْتِقَابُ: الْإِنْتِظَارُ)، (إِرْتِقَاب)، به مانای چاوه پێکردنه، (ارْتَقَبَ مَثَلُ: رَقَبَ، وَهُوَ أَبْلَغُ دَلَالَةٍ مِنْ رَقَبَ، لِيَزَادَ الْبُيْنُ فِيهِ)، (ارْتَقَبَ): به مانای (رَقَبَ)یه، (رَقَبَ)، یانی: چاوه پێی کرد، یان چاوه پێی کرد، به لām (ارْتَقَبَ)، له (رَقَبَ)، مانایه کهى بههێزتره، له بهر ئەوهی پێته کانی زیاترن.

(٩) - ﴿وَيَتَّبِعُهُمُ الْغَلَامُ﴾، هه والیشیان پی بده، که ئاو دابهش کراوه له نیوانیاندا، (آی: بَيْنَ أَهْلِ الْقَرْيَةِ وَالنَّاقَةِ يَتَغَلَّبُ ضَمِيرُ الْعُقَلَاءِ)، (بَيْنَهُمْ)، لیرهدا رانای خاوهن عهقلان، زاکراوه بهسهر هی ئهوانهده که عهقل و هویشیان نیه، که حوشره کهیه، واته: ئاوه که دابهش کراوه له نیوانیاندا.

دوایی باسی چۆنیه تیی دابهش کردنه که دهکات:

(١٠) - ﴿كُلُّ شَرِبٍ مُخْتَصَرٍ﴾، ههر نۆره ئاوێک، له لا ئاماده بوویه، واته: ههر نۆره ئاوێک، ههر بهشه ئاوێک، خاوهنی خۆی له لای ئاماده دهبی و، ئهوی دیکه لهو کاتهده نایهت، (قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ: مَقْسُومٌ، فَهُوَ مِنَ الْإِخْتَارِ بِالْمَصْدَرِ لِلتَّأَكُّدِ وَالْمُبَالَغَةِ) یانی: هه والیان پیبده که ئاوه که دابهش کراوه له نیوانیاندا، ئهه له جوړی هه والپیدانه به چاوگ، بو زیاتر جه ختکردنه وهو زیدده روییکردن، واته: دهبی بزنان که ئاوه که دابهش دهکری له نیوانیاندا ﴿كُلُّ شَرِبٍ مُخْتَصَرٍ﴾، (شَرِبَ: النُّصِيبُ مِنَ شَرَبِ الْمَاءِ)، پشک و بهش له خواردنه وهی ئاو، نۆره ئاو، (الْمُخْتَصَرُ: اسْمٌ مَفْعُولٍ مِنَ الْحُضُورِ، وَهُوَ ضِدُّ الْغَيْبَةِ، وَالْمَعْنَى: مُخْتَصَرٌ عِنْدَهُ)، وشه (مُخْتَصَرٌ): ناوی بهرکاره، له وشه (حُضُور) دوه هاتوه، (حُضُور) یش واته: ئاماده، پیچهوانه (غَيْبَةِ) یه، به مانای نا ئاماده، نادیار (آی مُخْتَصَرٌ عِنْدَهُ)، ههر نۆره ئاوێک له لا ئاماده بوویه، واته: خاوهنی خۆی له لای ئاماده دهبی و ئهوهی دیکه نابێ لهو کاتهده لهوێ بی.

(١١) - ﴿فَادَاوَا صَاحِبَهُمْ﴾ {گهلی ئه موود} هاوه له کهی خویشیان بانگ کرد، بوچی فهرموویهتی: (صاحبهم)؟ (صَاحِبُهُمُ: الَّذِي صَحِبُوهُ وَرُضُوهُ)، واته: هاوه له که که دهیانناسی و هاوه لیان بوو و لێی پازی بوون به کاره کهی و کردیانه نوینهری خویشان، که هه ندیک ده لێن: ناوی {قودداری کوری سالیف} بووه، به لام له هیچ سه رچاوهیه کی متمانه پیکرودا نه هاتوه، ههروه ها هه ندیک گوتهوویانه: (أَحْيَمِر)، بابایه کی سوورکار بووه، ئه وهش دیسان له هیچ سه رچاوهیه کدا نه هاتوه، گرنگ ئه وهیه که سیک بووه له هه موویان خراپتر بووه، بویه لهو یان را بینیه، دهست بو

ئەو حوشرە درێژ بکات، کە خوا **بِالنَّاسِ الرَّحِمِ** بە تاییبەت لە گاشە بەردێک، لە چیا یەک بۆ صالیح هیناویەتە دەر، لە سەر داوای خەڵکە کە کە داوای موعجیزەیان لێ کرد، وەک کاتی خۆی لە بە سەر هاتی صالیح **عَلَيْهِ السَّلَامُ** و گە لە کە ی ئەموودا، باسمان کردووە لە سوورەتی (الحجر) دا.

(١٢) - ﴿فَعَاطَى مُعَقَّرٌ﴾ دەستی گەیانندی و پە ی کرد (عَطَى يَعْطُوا أَي: تَنَاوَل)، (عَطَى يَعْطُوا)، واتە: دەستی گەیانندی وەر یگرت، ئنجا مە بە ست ئەو یە شمشیری وەر گرت، چە قووی وەر گرت، یا خود دەستی پێ کرد، ﴿فَعَاطَى مُعَقَّرٌ﴾، (عَقَّر)، پە ی کرد، نە یفە رمو: (نَحَرَ)، (ذَبَح)، چونکە: (نَحَرَ)، بە مانای سەر برینی حوشرە و (ذَبَح)، سەر برینی جگە لە حوشرە، بە لām (عَقَّر)، ئەو یە حوشرە پە ی بکری، واتە: لە پە لە کانی - بە تاییبەت لە پاشوووە کانی - بدری، حوشرە ئە گەر لە لاقە کانی پشستە وە ی درا، دە کە و ی و سەر برینی ئاسان دە بێ، بۆ چی خوای تاک و پاک فە رموویەتی: (فَعَاطَى)؟! پسپۆرانی پەوانبیزی گوتوو یانە: بۆ ئەو ی ترسانی خەڵکە کە و دڵ لە دلدانیان بچوێتر ی بە خەڵکە کە وە کە هەر کامێکیان، بە و ی دیکە یان، بلی: تۆ بیکە، ئەو ییش بلی: تۆ بیکە، یان هەر کامیان ئاماژە بۆ ئەو ی دیکە بکات، چونکە ترساو و زانیو یانە بە لایان بە سەر دی، یا خود بە لای کە مە وە ئە گەریان داناو، بە لایان بە سەر بی.

(العَقْرُ: أَضْلُهُ ضَرْبُ الْبَعِيرِ بِالسَّيْفِ عَلَى عَرَاقِبِهِ لِيَسْقُطَ إِلَى الْأَرْضِ جَائِعًا فَيَتَمَكَّنَ النَّاجِرُ مِنْ نَحْرِهِ)، (عَقْر): لە بنە پەت دا بریتیە لە وە کە لە پاشوووە کانی حوشرە بدری، تا کو بکە وێتە سەر زە و ی و بە سەر چۆ کدا بکە و ی و، بابای سەر بر ئاسانتر بتوانی سەری بپری.

(١٣) - ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً﴾، ئیمە یە ک هارژن (یا خود: یە ک بلیسە) ی گە وەرە مان ناردە سەریان، لێرە دا بە (صَيْحَةً) هیناویەتی، واتە: هارژن و دەنگێکی زۆر زە بە لاج، بە لām لە هە ندیک شوێن دا فە رموویەتی: (صَاعِقَةً): ﴿فَأَخَذَتْهُمْ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ﴾ **أَمْوَنُ** ﴿١٧﴾ فمصلت، (صَاعِقَةً)، واتە: بلیسە یە ک ئاگر، لە شوێنی دیکە ش دە فە رموی:

(طَاغِيَةً): ﴿فَأَنَّا نُمَوِّدُ فَأَهْلِكْنَا بِالطَّاغِيَةِ﴾ (٥) ﴿الْحَاقَّةُ﴾، (الطَّاغِيَةُ)، به لایه کی له سنوور ده رچوو، له شوینی دیکه ش ده فهرموئ: (الرَّجْفَةُ): ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ﴾ (٧٨) ﴿الأعرافُ﴾، (رَجْفَةً)، له رزینه وه، ئنجا نه گهر که سیک سادهو سهرکتیل و نه شاره زابئ، ده لئ: ئایا چوئه خوا چوار وشه ی به کاره یئان؟

له شوینیک ده فهرموئ: (صَبْحَةً)، له شوینیک ده فهرموئ: (صَاعِقَةً)، له شوینیک ده فهرموئ: (طَاغِيَةً)، له شوینیک ده فهرموئ: (رَجْفَةً)، به لکو له سوور هق (الشمس) دا، وشه یه کی دیکه ی پینجه می ش هاتوه: ﴿قَدَمْدَمَ عَلَيْهِمُ رُجُومٌ بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّاهَا﴾ (١١) ﴿قَدَمْدَمَ﴾، یانی: (زلزل)؟

ده لئین: ئه وانه هه موویان یکن، به لام خوا ﴿بِسُورِ الْجُحُمِ﴾ به پئی که ش و سیاقه کان هه رجاره وشه یه کی هه لبراردوه، هه موویان ته عبیر ده کن له یه ک راستی، به لام هه ر وشه یه کیان ته عبیر ده کات له لایه کی ئه و راستیه، وه ک که سیک زاناش بئ و نازاش بئ و خیرخوازیش بئ و خوا په رستیش بئ، یه کیک بلئ: فلانکه س زور خوا په رسته، ئه وه ی دیکه بلئ: زور نازییه، ئه وه ی دیکه بلئ: زور سه خیه، ئه وه ی دیکه بلئ: زور زاناییه، ئه وانه هه موویان وه سفی یه ک که سن و هه ر کامیکیان وه سفی لایه نیکی ده کات، لیره شدا خوا ﴿بِسُورِ الْجُحُمِ﴾ ئه و به لایه ی گه لی ئه موودی پئ فه وتاندوه، ناوی لئناوه: هارژن هارژنیکی گه وره، ئه و هارژن و ده نگه گه وریه ش، له بلئسه یه کی ناگره وه بووه، سزایه ک بووه له سنوور ده رچوووه، له رزینه وه ی لئ پیدا بووه، سهره نجام حاله تیکی بوومه له رزه ش بووه، که واته: هه موو ئه و وه صفانه ده گه رینه وه بو ئه و سزایه و هه ر کامیکیان له روویه که وه باسی ده کات.

١٤- ﴿فَكَانُوا كَهَشِيمٍ لِّلْحَظْرِ﴾، سهره نجام بوونه پووش و په لاشی تیکشکیناوی بابای خاوه ن ئاغه ل، یان ئاغه ل دروستکه ر، (الْهَشِيمُ): مَا يَبُسُّ وَجَفَّ مِنَ الْكَلِّ وَمِنَ الشَّجَرِ، وهو مُشْتَقٌّ مِنَ الْهَشِيمِ وهو الْكَشْرُ، (هَشِيمٌ)، هه ر شتیکی وشکه له پووش و په لاش

و دارو دره خت، که ٲٲک ده شکٲٲٲٲ و، له (هَشْم) هوه هاتوه، یانی: (کَسْر)، شکاندن، (المُحْتَطِر: مُفْتَعِلٌ مِنَ الْحَظَرَةِ، أُنْی مُتْکَلَّفٌ عَمَلِ الْحَظَرَةِ)، (محظطر) که سٲٲکه (حظیره)، دروست ده کات، واته: ئاغه ل، که پووش و په لاش و چلوٲٲ تٲ ده کات، بٲ ئازه له کانی.

له سووره تی (الشعراء) دا، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ئاوا باسی گه لی ئه موود ده کات، که صالح پیی گوتن: ﴿قَالَ هَذِهِ نَافَعٌ لِّمَا شَرِبْتُ وَلَكِنَّ شَرِبْتُ يَوْمَ مَعْلُومٍ﴾ (۱۰۰) وَلَا تَسْؤُهُمْ بِسُوءِ فِعَالِكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿۱۰۱﴾ فَعَقَرُوْهَا فَاصْبِرْ حَتَّىٰ تُؤْتِيَنَّهُنَّ الْغَافِلِينَ ﴿۱۰۲﴾ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ ﴿۱۰۳﴾، واته: ئه مه حوشتړیکه، نوره ئاوٲکی هه یه، ٲٲووش نوره ئاوی رٲٲٲکی دیاریکړواتان هه یه، به خراپه دهستی بٲ مه بهن، ئه گه رنا سزایه کی به ٲٲشتان تووش ده بی، که چی ئه وان په بیان کرد، سه ره نجام په شیما ن بوونه هوه، سزاو ئازارگرنتی.

سه ره نجام خوا ده فهرموٲ:

(۱۰) - ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا الْفَرِمَانَ لِلذِّكْرِ﴾، به دلنیا بی قورئانان بٲ خوٲندن و له بهر کردن و، لٲٲٲٲکه یشتن و په ند لٲوه رگرتن، ئاسانکردوه.

(۱۱) - ﴿فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ﴾، ئنجا ئایا که س هه یه بیرى لئ بکاته هوه لٲٲ ٲٲٲگات و، په ندی لٲوه ربگرٲ؟! ئه و پرسٲارکردنه ی خوا ی موته عال به نسبته ئه وان هوه، واته: که م که سی وا هه یه و که م که س هه بووه به درٲٲٲی میژوو، قه دری کٲٲٲه کانی خوا وهک پٲوٲست بزانت، خوا له و که سانه مان بگٲٲٲ که قه دری کٲٲٲی خوا، فهرمایشتی خوا وهک پٲوٲست ده زانن و لٲٲ به هره مه ند ده بن.

له کوٲٲی به سه ره هاتی گه لی ئه موود و صالحی برایان **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** دا، دوو مه سه له هه بوون، به پٲوٲستم زانی بیانخه مه روو:

۱- وشه ی (المُحْتَطِر) له سه ر کٲشی ناوی بکه ر (اسْمُ فَاعِلٍ)، ده بیته (صَاحِبُ الْحَظَرَةِ)، خاوه نی ئاغه ل، خاوه نی ئه و شوٲنه ی گژو گیاو له وه پری بٲ ئازه ل ٲٲدا کو ده کرٲٲه وه، به لام هه ندٲک له زانایان به (المُحْتَطِر) یان، خوٲندوٲه وه، وهک: هه سه نی به صراپی و قه تاده و ئه بوو عالیه، که به: (کَهْشِیمُ الْمُحْتَطِر) یان خوٲندوٲه وه، ئه و کاته

(محظّر) دەبێتە ناوی بەرکار (إسم مفعول) و بە مانای (حَظِيرة) دێ، واتە: خودی ئاڤەلەکە، (كَهَشِيمُ الْمُحْتَظَرِّ)، واتە: پووش و پەلاشی تێکشکێتراوی نێو ئاڤەل، بەلام خوێندنەوی باو ئەوەیە کە بە: (الْمُحْتَظَرِّ) بخوێندرێتەو.

٢- فەرمايشتیکی لەبارەی حوشرەکەي پێغەمبەر صالحهوه **عَلَيْهِ السَّلَامُ** هەيە، بەپێی سیستم زانی بیهێنم:

إِعن جَابِر بن عبد الله **رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ**، قَالَ: لَمَّا نَزَلْنَا الْحَجْرَ فِي مَغْزَى رَسُولِ اللَّهِ **ﷺ** تَبَوَّكَ، قَالَ: «أَيُّهَا النَّاسُ! لَا تَسْأَلُوا عَنْ هَذِهِ الْآيَاتِ، هَؤُلَاءِ قَوْمٌ صَالِحٌ، سَأَلُوا نَبِيَّهُمْ أَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ لَهُمْ نَاقَةً، فَبَعَثَ اللَّهُ لَهُمْ نَاقَةً، فَكَانَتْ تَرِدُ مِنْ ذَلِكَ الْفَجِّ، فَتَشْرَبُ مَاءَهُمْ يَوْمَ وُرُودِهَا، وَيَحْلِبُونَ مِنْهَا مِثْلَ الَّذِي كَانُوا يَشْرَبُونَ مِنْهَا يَوْمَ غِبَّهَا» (أخرجه أحمد: ج ٣، ص ٢٩٦، وابن حبان: ٦١٩٧، والحاكم في المستدرک: ٣٢٤٨، ٤٠٧٠، وقال الهيثمي في المجمع: ج ٦، ص ١٩٤، رواه البزار والطبراني في الأوسط وأحمد بنحوه، ورجال أحمد رجال الصحيح).

واتە: جابیری کۆری عەبدوللا (خوا لە خوێ و بابی رازی بێ)، دەلێ: کاتیکی لە ناوچەی حیجر دابەزین، لە کاتی غەزای پێغەمبەری خوادا **ﷺ** بەرەو تەبووک، فەرمووێ: ئەو خەلکینە! داوای ئەو موعجیزەو نیشانانە مەکەن (وەک هێ گەلانی پابردوو) ئەمانە گەلی صالح بوون، داوایان لە پێغەمبەرەکیان کرد، حوشرێکیان بوو پرەخسێتی، خواش عزوجل حوشرەکەي بوو پەخساندن، کە لەم دۆلەو دەهاتە سەر ئاو {پێغەمبەر **ﷺ** ئاماژەي کردو بە شیوێک و دۆلێک} و، لە ئاوەکیانی دەخواردەو، لەو پۆژەدا کە نۆرەي ئاوی بوو، (نۆرەي ئاو خواردنەوێ بوو)، ئەو پۆژەش کە نۆرەي ئاوی نەدەبوو، بە ئەندازەي ئەو، کە ئاوی دەخواردەو، شیریان لێی دەدۆشی.

پێغەمبەری خوا **ﷺ** ئاماژە بەو دەکات کەچی ئەو موعجیزەو نیشانەيەي خوا کە داوایان کردبوو، دوایی هەر خوشیان دەست درێژیان کردە سەری، کە پێغەمبەرەکیان صالح **عَلَيْهِ السَّلَامُ** وەک موعجیزە پێدرابوو، بەس خوشیان لێی بەهرەمەند بوون! سەرەنجام ئەو بەلایەیان بەسەر خۆیان هێنا!

مه‌سه‌له‌ی چواره‌م:

بیتروایی گه‌لی لووط به پیغهمبه‌ره‌که‌یان، لووط ﴿نَزَّلْنَا الْحَمْلَ﴾ و، هوشداریه‌که‌ی و، به‌رده‌وام بوونیان له‌سه‌ر تاوانی نیربازی و ته‌ماعگردنانه‌ فریشته‌ میوانه‌کانی لووط ﴿نَزَّلْنَا الْحَمْلَ﴾ و، سه‌ره‌نجام کو‌یرو کو‌تر کرانیان، دوا‌ی دهر‌بازکرانی لووط و نیزیکانی پیش به‌ره‌به‌یان و، ده‌مه‌و به‌یانی زووش، نیردرانی بایه‌کی به‌هی‌زی به‌ردو چه‌و رامانه‌رو قه‌لاچوکران و بنبرکرانیان:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذُرِ﴾ (۳۲) ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَّجَّيْنَاهُمْ بِسَخْرِ ۖ نَعْمَ مِنَّا عِنْدَنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ﴾ (۳۵) ﴿وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ﴾ (۳۶) ﴿وَلَقَدْ رَاودُوهُ عَنْ صَيْفِهِ ۖ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرِ﴾ (۳۷) ﴿وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ ۖ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرِ﴾ (۳۸) ﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّذَكِّرٍ﴾ (۴۰) ﴿﴾

شیگردنه‌وه‌ی ئەم ئایه‌تانه، له‌پازده‌ برگه‌دا:

۱- ﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذُرِ﴾، گه‌لی لووط‌پیش به‌ ترساندنه‌کان (یان به‌ ترساندنی خوا ﴿سَلَّمَ الْحَمْلَ﴾) بیتروابوون، (نُذِر)، کو‌ی (نُذِر)، هه‌رچه‌نده‌ده‌شگونجی به‌مانای (نُذِر)‌ی‌واتا (مُذِر) ناوی بکه‌ر (اسْمُ فَاعِلٍ)‌بی، به‌لام لی‌رده‌دا هه‌ر به‌ مانای (نُذِر)، واته: ترساندن و وریا کردنه‌وه، ئنجا ئەگەر مانایه‌که‌ی کو (جمع)‌ش بی، یانی: (إِنْذَارَات) ترساندنه‌کان و ئاگادارکردنه‌وه‌کانی خوا ﴿سَلَّمَ الْحَمْلَ﴾، چونکه‌ پیشتریش باس‌مان کرد، که‌وشه‌ی (كَذَّبَ)، کاتی‌ک به‌رکار (مفعول) ده‌خوای، ئەگەر ئەو به‌رکاره‌ خودی شته‌ به‌ درو‌ دائراوه‌که‌ بی، پی‌ویستی‌ی به‌ پیتی (ب) ده‌کات، به‌لام ئەگەر ئەو که‌سه‌ بی که‌ به‌ درو‌ داده‌نری، ئەو کاته‌ بۆ به‌رکار خواستنی هه‌وجیی (ب) نیه، بۆیه‌ لی‌رده‌دا ئەو ئەگه‌ره‌ نیه، که‌ مه‌به‌ست له (نُذِر)، ترسینه‌ران و وریاکه‌ره‌وان بن، که‌ پیغهمبه‌رانن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، به‌لکو مه‌به‌ست وریاکردنه‌وه‌ی خوا، ترساندنی خوایه، ئەگەر (نُذِر) چاوگ بی، یاخود: ترساندنه‌کانی خوا و وریاکردنه‌وه‌کانی خوایه، که‌ به‌ لووط دا ﴿نَزَّلْنَا الْحَمْلَ﴾، بۆ

گه له که ی نیررابوون، نه گهر (نذر) کوی (إنذار) بی، بویه ش له قورژاندا، خوا گه له که ی لووطی پالداونه لای لووط ﴿وَالْحَصْبَاءُ﴾، چونکه ناویکی دیکه یان نه بووه، له لای گه لی عه رب، که لهو کات و ساته دا پیی بناسرین، بو وینه: گه لی عاد، ناویان عاد بووه، گه لی ثمموود ناویان ثمموود بووه، گه لی مه دیه ن ناویان مه دیه ن بووه، یان (أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ)، به لام گه لی لووط ناویکی دیکه یان نه بووه، بویه به هو ی پیغه مبه ره که یانه وه که لووطه ﴿وَالْحَصْبَاءُ﴾ ناسیراون.

(٢) - ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا﴾، ئیمه بایه کی چهو رامالهرمان نارده سهریان، (الْحَاصِبُ: الرِّيحُ الَّتِي تَأْتِي بِالْحِجَارَةِ وَالْحَصْبَاءُ، وَالْمُرَادُ بِهِ: الرِّيحُ الَّتِي رَمَتْهُمْ بِسَجِيلٍ مَنضُودٍ، وَالْحَاصِبُ: الرِّيحُ الَّتِي تَحْصِبُ، أَي: تَرْمِي بِالْحَصْبَاءِ)، ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا﴾، ئیمه (حاصب) مان نارده سهریان، (حَاصِبٌ) که به نه زانراو (نَكْرَةً)، هاتوه، واته: بایه که به ردو چهو ی فری دهدات (حَصْبَةً)، یانی: به ردی پی داد، به ردو وچکه، ئنجا (حَاصِبٌ) که ئهو بایه به به ردو چهو هه لده گری و فری دهدات، لیره دا ده گونجی مه به ست پیی ئهو بی، که خوا ﴿وَالْحَصْبَاءُ﴾ باسی ده کات: ﴿حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ مَّنضُودٍ﴾ هوه، به ردیک که له قوری وشک کراوه بوو، ریز به ستوو، یان: ﴿مُسَوَّمَةٌ﴾ نیشانه دار کراو، بوو، ده گونجی مه به ست پیی ئهو بی و، ده شگونجی مه به ست پیی ئهو بی که ئهو بایه هینده به هیز بووه، هه موو شتیکی رامالیوه، ئنجا ئه گهر هه ردو مه به سته که ش هه بن، له یه ک کاتدا، تیک ناگیرین، چونکه گه لی لووط هه م به ردیان به سهردا بارینرا، به ردی که له قوری وشک کراوه، دروست بوو بوو، (سَجِّيلٍ) (سه نگی گل)^(١)، یانی: به ردی له قور دروست کراو، بایه که ش دیاره به هیز بووه هه موو شتیکی رامالیوه.

(٣) - ﴿إِلَّا آءَال لُّوطٍ﴾، جگه له ئالی لووط، واته: شوینکه وتوو ده کانی لووط، خه لکه تایه ته که ی لووط، چونکه ﴿آل الرَّجُلِ أَي: أَتْبَاعُهُ وَخَاصَّتُهُ﴾، (آل الرَّجُلِ)، واته: ئه وانه ی شوینکه وتوو ی پیاویکن و تایه تن، زور لئییه وه نزیکن، له پرووی ئیمان و عه قیده و

(١) له شوینی دیکه دا به دریز ی باسی (سجیل) مان کردوه، که له (سنگ گل) ی فارسی و کوردیییه وه هاتوه.

هه لَسُوکوهوت و ئاکاره وه، که مه رج نیه، ته نیا بۆ مه دح بِن، خوا عزو جل باسی ئالی فیرعهون ده کات، ته وانه ی که به راستیی له گه ل فیرعهون دابوون: ﴿أَدْخُلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ ١٦ غافر، باسی ئالی نوح ﴿وَاللَّهُ أَصْلَفُ﴾ ١٧ نوح و نوحا و آل ابراهیم و آل عمران علی العلمین ﴿٣٢﴾ آل عمران، واته: ته وانه ی به ساغیی له گه ل نوح و ئیبراهیم دابوون ﴿عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ﴾، وشه ی (آل) یش ته نیا پال ده درێته لای شه خص، به لام (اهل) پال ده درێته لای مال، که له دوو شویندا له قورئاندا: (أَهْلُ الْبَيْتِ) هاتوه، جارێکیان له سووره تی (الأحزاب) دا، که وه صفی هاوسه رانی به پێزی پیغه مبه ره ﴿وَجَارِئِكِيانَ﴾ له سووره تی (هود) دا، که مه به ست پیتی هاوسه ری ئیبراهیمه ﴿وَاللَّهُ أَصْلَفُ﴾ ١٧، به س ئه و دوو جاره به (أَهْلُ الْبَيْتِ) هاتوه، که مه به ست پیتیان هاوسه ره!

هه ره بۆیه شیعه که پیتیان وایه: (آل النَّبِيِّ)، یانی: (أَهْلُ الْبَيْتِ)، راست نیه، به لکو ئه هلی پیاو، واته: ژن و خیزانه که ی، به لام ئالی که سیک واته: شوینکه و تووانی ئه و که سه و، پێشتریش گوتمان: (آل) ته نیا بۆ مه دح نیه، به لکو جارێ وایه بۆ زه ممه: ﴿أَدْخُلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ ١٦ غافر، ئالی فیرعهون (فیرعهون و شوینکه و تووانی) بخه نه نیو سه خترین سزاوه، که واته: لیره که ده فهرموئ: ﴿إِلَّا آلَ لُوطٍ﴾، جگه له شوینکه و تووانی لوط ﴿وَاللَّهُ أَصْلَفُ﴾، هه لبه ته ده شگونجی خزمانی که سیک، شوینکه و تووانیشی بن و، ده شگونجی خزمه کانی شوینی نه که ون، وه ک ئه بوو له هه ب مامی پیغه مبه ره بوو ﴿وَاللَّهُ أَصْلَفُ﴾، شوینی نه که وت، ههروه ها ئازهر بابی ئیبراهیم بوو ﴿وَاللَّهُ أَصْلَفُ﴾، و که نعان کوپی نوح بوو و، هه ردوو ژنی نوح و لوط هاوسه ری ئه و دوو پیغه مبه ره پایه به رزه بوون، به لام به ئالی ئه وان له قه لهم نادرین، چونکه شوینکه و توویان نه بوون.

٤- ﴿يَحْتَسِبُ بِسِحْرِ﴾، ئیمه نیزیکانی لوطمان، شوینکه و تووانی لوطمان پێش به ره به یان ده ربازکردن، (سحر: آخِرُ اللَّيْلِ، وَجَاءَ مُنْصَرِّفًا لَأَنَّهُ نِكَرَةٌ)، بۆیه ش ده فهرموئ: ﴿يَحْتَسِبُ بِسِحْرِ﴾، ئیمه کاتی سه حه ره، له کوئایی شه ودا ده ربازمان کردن، یانی: حاله تی گووانی

چۆتە سەر و تەنۆینی قبوولکردووە، لەبەر ئەوەی مەبەست پێی سەحەرێکی دیارییەکراو نەبوو، بەڵکو مەبەست پێی کۆتایی شەو بوو، ئەک کۆتایی شەوێکی دیارییەکراو، ئەگەر مەبەست پێی کۆتایی شەوێکی دیارییەکراو بووایە ئەو کاتە لەبەر ناوی عەلەم بوون و کێش (العَلَمِيَّة وَالْوَزَن) دەبوو بە (غَيْرَ مُنْصَرِفٍ) و دەیفەرموو: (نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ).

(٥) - ﴿نِعْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا﴾، ئەوە چاکەیک بوو لە لایەن ئێمەوە لەگەڵ لووط عليه السلام و شوێنکەوتوووەکانیمان دا کرد، لێرەدا (نِعْمَةً) کە (مَنْصُوب)ە، لەسەر حَالِبوون (الحَالِيَّة) (مَنْصُوب)ە، کە حَالە بۆ پاناوی قسە بێژ، واتە: (إِنْعَامًا مِنَّا)، وەک چاکە لەگەڵدا کردنێک لە ئێمەوە، لە حَالِیکدا ئێمە چاکەمان لەگەڵدا کردبوون، دەر بازمان کردن.

(٦) - ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي مَن شَكَرَ﴾، بەو شیوەیە هەر کەسێک سوپاسگوزاری بکات، پاداشتی دەدەینەو، یانی: وەک ئەو پاداشتدانەوێە کە پاداشتی لووط عليه السلام شوێنکەوتوانیمان داوە، بەهەمان شیوە هەر کەسێک سوپاسگوزاری بکات، ئێمە پاداشتی دەدەینەو و لە فریادی ئێین و پشتی دەگرین، چونکە خوا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ بە پێی سیستم و یاسا لەگەڵ بەندەکانیدا مامەڵە دەکات، ئەو سیستم و یاسایانە بۆ خووی دایان و، هەر شایستەیی دادگەری و کاربەجیی و میهرەبانیی خۆی پەرەزدەگاری.

(٧) - ﴿وَلَقَدْ أَنذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا﴾، بە دُنْیایی لە زەبری ئێمە ترساندبوونی و هۆشداریی پێدایبوون، واتە: لووط عليه السلام هۆشداریی پێدایبوون کە ئەگەر لەسەر ئەو حَالەتە بەردەوام بن، لەسەر ئەو گوناھو تاونە، خوا زەبرتان لێ دەوێشێن، یانی: لووط عليه السلام هۆشداریی پێدایبوون و ترساندبوونی، لە زەبر (بَطْش)ی ئێمە، (بَطْشَة)ش جاریکە لە (بَطْش)، (بَطْش)یش، بریتییە لە گرتنی توند و سەخت بۆ سزا دان، یان شیوەی ئەوە.

(٨) - ﴿فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ﴾، بەلام ئەوان دوو دَل بوون لەو ترساندنه، یان لە ترساندنه کان، وەک گوتمان: (نُذِر) یان کۆی (إِنْذَار)ە، یان کۆی (نَذِير)ە، بە مانای چاوک: ترساندن (إِنْذَار).

(قَارَا)، (التَّمَارِي: تَقَاعَلُ مِنَ الْمِرَاءِ وَهُوَ الشُّكُّ، وَصِغَةُ الْمُفَاعَلَةِ لِلْمُبَالَغَةِ، وَضُمَّنَ تَمَارًا مَعْنَى: كَذَّبُوا فَعَدِّي بِالْبَاءِ، وَشَهَى (تَمَارِي): لَهُ سَهَرٌ كَيْشِي (تَقَاعَلُ) ه، لَهُ (مِرَاءٍ) هُوَ هَاتُوهُ، يَانِي: دُوو دَلِي، [نَهَكَ گُومَان كَه (ظُنَّ) ه، بِهِ لَمْ (شُكُّ) وَ (رَيْبُ)، يَانِي: دُوو دَلِي]، پَرِزْگَهی (مُفَاعَلَةٌ) ش لَهُ تَه صَلَدَا بُو بِهِ شَدَارِي وَ هَاوَبَه شِيَه، بِهِ لَمْ لَیْرَه دَا بُو زَیْدَه پَرُوِي وَ تَوَخَّرَدَنَه وَهِي وَآتَاهِ كَهی بِهِ كَارَهَاتُوهُ، وَشَهی (تَمَارًا)، مَانای (كَذَّبُوا) شِي، خِرَاوَه تَه نِیَو، بُوِيَه بِهِ (بُ)، بِهِ رَكَارِي خَوَاسْتُوهُ: ﴿فَتَمَارَوْا بِالْأَنْدَرِ﴾ تَه گَه رَنَا، تَه گَه رَنَا، مَه بَه سَت پِی كَه وَتَنَه دُوو دَلِي بُوَوایَه وَ مَانای بِهِ دَرُو دَانَانِي نَه خِرَابایَه نِیَو، بُو خَوِي بِهِ رَكَارِي دَه خَوَاسْت پِیَوِستِي بِهِ (بُ) نَه دَه كَرَد، بِهِ لَمْ لَیْرَه دَا: ﴿فَتَمَارَوْا بِالْأَنْدَرِ﴾ وَآتَه: كَه وَتَنَه دُوو دَلِيَه وَه لَه تَرَسَاَنَدَنَه كَان وَ بِهِ دَرُو شِيَان دَانَان.

٩- ﴿وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ﴾، بِهِ دَلَنِيَايِي تَهَوَان دَه وَرُو خُولِي هَه لَاتَن، لَه بَارَهِي مِيَوَانَه كَانِي، (الْمُرَاوَدَةُ: مُحَاوَلَةُ رَضَى الْكَارِهِ شَيْئًا يَقْبُولُ مَا كَرِهَهُ، وَهِيَ مُفَاعَلَةٌ مِنْ: رَادَ يَرُوذُ رَوْدًا أَي: ذَهَبَ وَرَجَعَ فِي أَمْرٍ وَضُمَّنَ رَاوَدُوهُ مَعْنَى «دَفَعُوهُ وَصَرَفُوهُ» فَعَدِّي بِـ «عَنْ»، وَتَعَلَّقَ قَوْلُهُ: ﴿عَنْ ضَيْفِهِ﴾، بِفِعْلِ «رَاوَدُوهُ»، بِتَقْدِيرِ مُضَافٍ، أَي: عَنْ مَكِينِهِمْ مِنْ ضَيْفِهِ، وَآتَه: وَشَهی (مُرَاوَدَةُ): هَه وَلَدَانَه بُو رَازِي كَرَدَنِي كَه سِيَك كَه شَتِيَكِي پِي نَاخُوْشَه، بِهِ وَه كَه تَه وَهِي پِی نَاخُوْشَه قَبُوُولِي بَكَات، تَه وَش لَه سَهَر كَيْشِي (مُفَاعَلَةٌ) يَه، لَه (رَادَ يَرُوذُ رَوْدًا)، تَه گَه رَنَا كَه سِيَك بِيَت وَ بَجِيَت لَه شَتِيَكِدَا، دَه گُوتَرِي: (رَادَ يَرُوذُ رَوْدًا)، وَشَهی: ﴿رَاوَدُوهُ﴾ ش مَانای (دَفَعُوهُ وَصَرَفُوهُ)، [إِلْيَانِ پِیَوَه نَاو لِيَاَنَدَام شِي خِرَاوَه تَه نِیَو، بُوِيَه بِهِ (عَنْ)، بِهِ رَكَارِي خَوَاسْتُوهُ، ﴿رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ﴾، ﴿عَنْ ضَيْفِهِ﴾ يَش پَه يَه وَسَت دَه بِيَتَه وَه بِهِ كَرَدَارِي ﴿رَاوَدُوهُ﴾ تَه وَش بِهِ تَه قَدِير كَرَدَنِي پَالْدَرَاوِيَك (أَي: رَاوَدُوهُ عَنْ مَكِينِهِمْ مِنْ ضَيْفِهِ)، هَه وَلِيَان لَه گَه لَدَا كَه مِيَوَانَه كَانِي تَه سَلِيْمِي تَهَوَان بَكَات، وَآتَه: كَارِيَكِي وَ بَكَات، تَهَوَان بَتَوَان خِرَابَه لَه گَه لَ مِيَوَانَه كَانِي دَا بَكَهَن.

تَه وَ فَرِيْشَتَانَه ي چُوونَه مَالِي لُووط ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَمْدُ﴾، لَه سَهَر شِيَوَه ي گَه نَجِي جَوَان بُوون، گَه لِي لُووط وَايَا نَزَانِي مَرُوْشَن وَ، عَادَه تِيَان وَابُوو دَه سَتَدِرِيْزِيَان دَه كَرَدَه سَهَر هَه ر

که سټیکى غه ریب و نه ناسراو، نه وانیش له سهر شټوهى گهنجى جوان بوون، ئیدى
خه لکه ره وشت نزمه که بهو خه یاله چوو بوون، به لام به سهر شټیکى دیکه دا
که و تن!

١٠- ﴿طَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ﴾، چاوه کانیا مان سړینه وه، (طَمَسْنَا):

آ- ههم به مانای (مَحَوْنَا) هاتوه، واته: سړیمانده وه.

ب- ههم به مانای (أَزَلْنَا)، لمانبردن.

ج- ههم به مانای (أَعْمَيْنَا)، کویرمان کردن، وشه: (طَمَسَ)، به مانای (مَحَو)، سړینه وه،
لابردنى شوینده وارى شټیک دى، بویه زانایان به چهند تهعبیریک مانای نه و رسته
قورناییه یان کرده:

١- (أَذْهَبَ اللَّهُ نُورَ أَبْصَارِهِمْ مَعَ بَقَاءِ الْأَعْيُنِ)، خوا روشنایی چاوه کانى لا بردن، له گهل
نه وهش دا چاویان مابوون.

٢- (طَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ، أَي: صَرَرْنَا أَعْيُنَهُمْ مَمْسُوحَةً، لَا يُرَى لَهَا شَيْءٌ كَمَا تَطْمَسُ الرِّيحُ الْأَعْلَامَ
مِمَّا تُسْفِي عَلَيْهَا مِنَ التُّرَابِ)، واته: دم و چاویان مان سړینه وه و شوینی چاویشیان لى
نه مابوو، وهک چو شوییک هه بى و با گلى به سهر دا بکات و بیسړیته وه.

گرنگ نه وه به (طَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ)، یان: چاویان مان سړینه وه، ئنجا ثایا چاوه کان
هه ماون، به لام کویر کراون؟ یا خود له بنه رته وه چاوه کانیا له روویان دا
سړاونه وه لووس بووه؟ هه ردو واته که ده گریته وه.

١١- ﴿فَذَوُّوا عَنَّا وَيَنْتَرِ﴾، ده جا بیچیزن نازارى من و ترساندنه که! ئمه له
قورنایان زوره: (مَقُولٌ قَوْلٌ مَحْذُوفٌ)، گوتراوى قسه یه کی قرتیندراوه، که به سیاق و
سه لیکه ده زانری، واته پیمان گوتن: بیچیزن نازارى من و (نه نجامی) ترساندنه کانى
من (که گویتان پى نه دان).

(۱۲) - ﴿وَلَقَدْ صَبَّحَهُم بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقَرٌّ﴾، به دنیای دمه و بهیان نازاریکی جیگیر گرتنی، (صَبَّحَهُم)، (التَّصْبِيحُ: الْكَوْنُ فِي زَمَنِ الصَّبَاحِ، وَهُوَ أَوَّلُ النَّهَارِ، وَالْبُكْرَةُ: أَوَّلُ النَّهَارِ، وَهُوَ وَقْتُ الصُّبْحِ، كَمَا قَالَ تَعَالَى: ﴿إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ﴾ (۸۱)، (تَصْبِيحُ): نه ویه که سیک بکه ویت به یانی، به یانیش سهره تایی روزه، (بُكْرَةُ): سهره تایی به یانی و سهره تایی روزه، وه خوا **سُبْحَانَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له سووره تی (هود) داده فهرموی: ﴿إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ﴾ (۸۱)، ژوانگه یان (کاتی دیاری بکراویان) دمه و به یانه، ﴿أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ﴾، آیا به یانی نزدیک نیه، بو سزادانیان؟

که ده فهرموی: ﴿عَذَابٌ مُسْتَقَرٌّ﴾، (عَذَابُ): نازار، سزا، (مُسْتَقَرٌّ): نیشته جی و چه سپاو، ناوی بکه ر (اسْمُ قَاعِلِه)، له: (اسْتَقَرَّ)، واته: چه سپا، (وَالْمُسْتَقَرُّ: الثَّابِتُ الدَّائِمُ الَّذِي يَجْرِي عَلَى قُوَّةٍ وَاحِدَةٍ لَا يَتَغَيَّرُ حَتَّى اسْتَأْصَلَهُمْ)، واته: نه و نازاره چه سپاو و به رده وام بوو، له سهر یه ک هیژ ده رژیشت و وازی نه ده هینا و کو تایی نه ده هات (نه ک هه روا گرو فر بی) به رده وام بوو، هه تابنبری کردن.

(۱۳) - ﴿فَذُوقُوا عَذَابِي وَذُرِّ﴾، (بِیْمَانِ گوتن) بیچیژن نازاری من و ترساندن و هوشداری من، واته: شوینه واری ترساندن من، یان: ترساننده کانی من.

(۱۴) - ﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ﴾، به دنیایی قورئانیسمان ئاسان کردوه بو (ذِکْر)، وه ک پیشت باسمانکرد، واته: بو خویندنه وه و لیبتیگه یشتن و بیرکردنه وه و پندوه رگرتن و کار پیکردن.

(۱۵) - ﴿فَهَلْ مِنْ مُدْكِ﴾، ئنجا آیا که سیک بیبرکه ره وه، که سی پهنده رگر، که سی خوینده ره وه، هه یه؟!.

(فَذُوقُوا: اسْتَعْمَلِ الذَّوْقُ فِي الْإِحْسَاسِ بِالْعَذَابِ، لِأَنَّهُ أَقْوَى أَنْوَاعِ الْإِحْسَاسِ)، بویه وشه (ذَوْقُ) چیژتن به کار هیژراوه (سزایه کهم بیچیژن) چونکه چیژتن به زمان، به هیژترین جوړه کانی هه سترکدرنه، بویه خوا **سُبْحَانَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** لیژهش و له ژور جیی دیکه ی قورئانیشت دا، وشه چیژتن و تامکردن به کاردینتی بو سزا، واته: نه و سزایه ی باش ههستی پی ده کهن، وه چوژ شتیگ که ده یخوی، تامی ده که ی و ده یچیژی.

مەسە لە ی پێنجەم و کۆتایی:

هەر وهه‌ها دارو ده‌سته‌و شوێنکه‌وتووانی فیرعه‌ونیش ترساندن و وریا کردنه‌وه‌کانیان بۆ هاتن، له‌ پێی مووسا عَلَيْهِ السَّلَام و، هاروونی براهیه‌وه عَلَيْهِ السَّلَام، که‌چی تیکرای نیشانه‌و به‌ لگه‌کانی خویان به‌ درۆ دانان و، سه‌ره‌نجام زۆر به‌ توندیی سزای دان:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النَّذِيرُ ﴿١١﴾ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخَذَ عَزِيزٍ مُّقْدِرٍ ﴿١٢﴾﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئهم دوو ئایه‌ته، له‌ سێ برگه‌دا:

(١) - ﴿وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النَّذِيرُ﴾، به‌ دلنسیای شوێنکه‌وتووانی فیرعه‌ونیش، ترساندنه‌کانیان بۆ هاتن، یاخود: ترساندن و هۆشداریی منیان بۆ هات، له‌ پێی مووسا و هاروونی براهیه‌وه، سه‌لآت و سه‌لامی خویان له‌سه‌ر بێ.

پێشتریش گوتمان: (نذر)، کۆی (نذیر)ه، به‌ مانای (ئێذار)، ترساندن، به‌لام وه‌ک چۆن ده‌گونجێ (نذر) ناوی چاوگ بێ، ده‌شگونجێ بۆ کۆ بێ، واته: ئاگادارکردن و ترساندنه‌کانی من، بۆیه‌ش لێره‌دا به‌ کۆ هاتوه‌، چونکه‌ مووسا عَلَيْهِ السَّلَام زۆر ئهو ترساندنه‌ی خوای بۆ دووباره‌ کردنه‌وه‌و، یه‌ک ترساندن نه‌بوو، به‌ لکو وه‌ک چه‌ند ترساندنیک بوو.

(٢) - ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا﴾، به‌ هه‌موو نیشانه‌کانی ئیمه‌، بێپروا بوون، هه‌موو نیشانه‌کانی ئیمه‌یان به‌ درۆ دانان، نیشانه‌کانیش ئه‌وه‌ی خوا عَلَيْهِ السَّلَام بۆ ئیمه‌ی خستوو نه‌ه‌و، نو نیشانه‌ بوون: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَمَثَلٌ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُمُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾﴾. واته: به‌ دلنسیای ئیمه‌ نو نیشانه‌مان، نو به‌ لگه‌مان به‌ مووسا دا‌بوون (ئهی موحه‌مه‌د صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ!) له‌ وه‌چه‌ی ئیسرائیل بپرسه‌؟ کاتی‌ک مووسا هات بۆ لایان، به‌ نیشانه‌کانه‌وه‌، ئنجا فیرعه‌ون پێیگوت: ئهی

مووسا! پێم وایه تۆ جادووت لێ کراوه! ههڵبه ته مووساش **عَلَيْهِ السَّلَامُ** وه لامي داوه تهوه، پێغه مبه رانی خوا عليهم السلام ههچ کاتێک دانه ماون، بێ وه لām بن، به لām له قه ده ر خۆیان وه لāmیان داوه ته وهوه، خۆیان نه بر دۆته ئاستی به رانه ره کانیان!

که ده فه رموێ: به هه موو نیشانه کاهان بێ پروا بوون، واته: ئهو نو نیشانه یه، یاخود هه ر نیشانه یه کی دیکه، که خوا **عَلَيْهِ السَّلَامُ** له ریزی ئهو نو یانه دا باسی نه کردوه.

٣- ﴿فَأَخَذْنَاهُ أَخَذَ عَزِيزٌ مُّقْدِرٌ﴾، ئیمهش گر تمانن، گر تنی بالا ده ستیکی خاوه ن توانای بێ سنوور، (الْأَخْذُ: مُسْتَعَارٌ لِلْإِتِّقَامِ)، (أَخَذَ): گرتن، خوا زار و ته وه بو تۆ له ستان د نه وه، سزاد نه که ی خواش بریتی بووه له وه که فیرعه ون خۆی و سو پایه که ی له ده ربای سووردا - که ئهو کاته پێیان گو توه: (بَحْرُ الْقُلُومِ) - نغرو کران، وه ک له شوینی خۆیدا به سه رهاته که یمان به ته فصیل هێناوه.

خوا **عَلَيْهِ السَّلَامُ** لێ ره دا دوو سیفه تی بو خۆی به کاره ییانو ن: ﴿عَزِيزٌ مُّقْدِرٌ﴾:

(الْعَزِيزُ: الَّذِي لَا يُغْلَبُ، الْمُنِيعُ الْجَانِبِ)، (عَزِيزٌ): ئهو که سه یه که به رانه ره که ی پێی نه وێرێ و، به رانه ره که ی له به رامبه ریدا، ده ستوه که ری پێ نه کرێ و هه چ کاره بێ.

(الْمُقْتَدِرُ)، (قَدِيرٌ وَقَادِرٌ) یش هه ن: (قَادِرٌ) توانا، (قَدِيرٌ) یش رێژگه ی زێده رو یه تی، به لām (الْمُقْتَدِرُ)، یانی: زۆر به توانا، چونکه (زِيَادَةُ الْمُبْنِي تَدُلُّ عَلَى زِيَادَةِ الْمَعْنَى) زێده یی پێکهاته، زێده یی واته ده گه یه نێ.

شایانی با سه: ئهو پێنج به سه رهاته: به سه رهاتی نووح **عَلَيْهِ السَّلَامُ** و، گه لی هوود و، گه لی صالیح و، گه لی لوط، ههروه ها فیرعه ون، که مووسا و هاروون، بۆ لای چوون، وێرای شوعه یب **عَلَيْهِ السَّلَامُ** که ئه ویش بۆ لای گه لی مه دیه ن و (أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ)، په وانه کراوه، ئه م شه شه، له زۆر شوینی قورئاندا به سه رهاته کانیان باسکرون، بۆ وێنه:

له سوورەتی (الأعراف) داو له سوورەتی (الشعراء) دا، بەلام لێرەدا، تەنیا باسی شووعەیب نەکراوە، له چەند شوێنێکی دیکە قورئاندا، هەر شەشیان پێکەوه باسکراون، بەسەرھاتی ئەو گەلە یاخیانەیی ئەو پێغەمبەرانیان (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) بۆ چوون و وەلامیان نەداونەوه، سەرەنجام تووشی سزا بوون، ئەو گەلانەش بە چەند شتێک سزا دراون: ئاو، با، ھارژن و دەنگ، ئاگرو بلیسە، گلی بەردیین:

١و٢- گەلی نووح و، فیرعەون و گەلەکەیی بە (ئاو)؛ خوا گەلی نووحی بە توفان له بەین بردووە، فیرعەون و گەلەکەشی له دەریای سووردا خنکاندوون.

٣- گەلی عادیش بە بایەکی بە ھێز فەوتیتراون.

٤- ھەروەھا بۆ فەوتانی گەلی (لوط)یش باسکراوە: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِم حَاصِبًا﴾ (حاسب) بایەکی بە ھێزە کە وردە بەردو چەو، لەگەڵ خۆی رادەدا.

٥- ھەروەھا گەلی ئەموودیش له سزادانەکیاندا، ھەم باسی ھارژن و چریکە کراوە، ھەم باسی بلیسە ئاگر کراوە.

٦- گەلی لووطیش وێرای با، خۆی دادگەر باسی ئەوەشی کردووە کە بەرزێ کردوونەوه، دوایی بەریداونەوه و بەردی له قوڕی وشک بووی بەسەردا باراندوون، کەواتە: ئەو چوارشتانەیی مەرووف زۆر پێویستی پێیان ھەبە: ئاوبو و ئاگر و گۆل، خوا **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ** ھەراکام ئەو چوار شتانەیی کردوون، بە ھۆکاری سزادان و له بەینبردنی گەلە یاخییەکان!!

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

ده رسی سییه م

پېناسەي ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە سىزىدە (۱۳) ئايەت پىك دى، ئايەتەكانى: (۴۳ - ۵۵)، سىزىدە ئايەتى كۆتايى سوورپەتى (القمر)، تەوهرى سەرەكىي ئەو سىزىدە ئايەتە، بە توورپەيى و سەرزەنشەو دواندى بېپرواوا ھاو بەش پەرستانى پوژگارى پىغەمبەرى كۆتايە ﷺ بە پلەي يەكەم و، دواترىش بېپروايانى دېكە لە ھەموو كۆمەلگاكاندا، تاكو دنيا كۆتايى دى.

سەرەتاخو ﷺ بە پرسىارى نكووليليكەرانە دەفەرموى، ئايابېپروايەكانى ئىو، ئەي خەلكى پوژگارى پىغەمبەر ﷺ لە مەككەو دەرووبەرى! باشتىن، لەو گەلە فەوتاوانە، واتە: لەوان بە ھىزىتر بوون، ياخود لە پرووى ئاكارەو، باشتىر بوون، ياخود ئىو لە كىتباندا بوردرانتان ھەيە، لە سزاداران؟ ئايا پاكانەتان بو كراو و سزا نادىن، يان كافرەكانى پوژگارى ئىو، باشتىر بوون، لەو كافرە پىشواوانەي خوا سزاي داو؟ يان ئايا دەلن: ئىمە كۆمەلكى تۆكمەو سەرکەوتووين؟ ئەو سى ئەگەرەش ھىچيان راست نىن، بەلكو ئەو كۆمەلە تۆكمەيە دەشكىتەن و پاش دەكەنە بەرامبەريان.

دوايى خوا ﷺ باسى پوژى دوايى دەكات، كە بېرەزاترو تالترىشە، كاتىك تاوانباران لە گومپايى و ئىش و ژاندا دەبن، لەسەر پرووان لە ئاگرىدا پادەكىشەن و، پىيان دەگوتى: سزاي دۆزەخ بچىژن!

دوايى خواي بەرزو مەزن، پىنچ لە نىشانەو دياردەكانى بالادەستىي خوئ دەخاتەروو:

۱- ھەموو شتىكىمان بە ئەندازەگىرىي دروستكردو.

۲- كارى ئىمە تەنيا چاوترووكانىكى دەوئ.

۳- گەلە پېشووۋە کاھان فەوتاندوون، ئايا كەسى بېركەرەوۋە، پەندوەرگرتان ھەيە، پەندىيان لىۋەر بېگىرى؟!

۴- ھەرچى كىردوويانە لە لیستاندا تۆمار كراو، بە ھەموو شیۋەكانى تۆمار كىردن.

۵- تېكراي گچكەو گەورەى كىردەوۋە رەفتارى مروڤان، نووسراوۋە تۆمار كراو.

لە كۆتايىشدا پاگەيەنراوۋە كە پارىزكاران لە نىۋ باخ و كانىسى و سەرچاۋەو پروباراندان و، لە خوشترىن جىگاۋ پىگادا، لە خزمەت خوادا **سەلىھىن رەھىم** كە ھوكمرانىكى توانادارە.

خو بە لوتف و كەرەمى خۆى ئەو بە قىسمەت تېمەش بكات.

﴿ أَكْفَرْتُمْ خَيْرَ مَنْ أُولِيكُمْ أَمَلُكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ ۝١٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرُونَ ۝١٤﴾ سَيَرُّ الْجَمْعِ وَيَقُولُونَ الذَّبْرُ ۝١٥﴾ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذَى وَأَمْرٌ ۝١٦﴾ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ۝١٧﴾ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُقُوا مِنْ سُقْرِ ۝١٨﴾ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدْرِ ۝١٩﴾ وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَجِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ۝٢٠﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مَدَكِرٍ ۝٢١﴾ وَكُلَّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ۝٢٢﴾ وَكُلَّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ ۝٢٣﴾ إِنَّ الْإِنْفِينَ فِي جَنَّتٍ وَنَهْرٍ ۝٢٤﴾ فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُقَدِّرٍ ۝٢٥﴾ ﴿

مانای دهقا و دهقی ئایهتەکان

{ئەه ی خەلکی مه ککه و دهووبه ری!} ئایا بئیروایه کانی ئیوه، له و (کۆمه لگا فهوتیرو) انه (ی پێشوو) باشتن، یان پاکانه تان بۆ کراوه، له کتیبه کان (ی خوا) دا (که سزانادرین)؟ ﴿٤٣﴾ یان ئایا ده لێن: ئیمه کۆمه ل و تۆکه مه و سه رکه وتووین (به سه ر به رانه رمان دا)؟ ﴿٤٤﴾ به دنیایی کۆمه له که یان تیک ده شکێرنین و پاش ده که نه وه ﴿٤٥﴾ به لکو رۆژی دوایی به لینگه یانه و رۆژی دواییش، بێره زاترو تالتریشه ﴿٤٦﴾ به دنیایی تاوانباران له گومرایی و نازار (ی ئاگر) دان ﴿٤٧﴾ ئەو رۆژه ی له سه ر روویان له ئاگر (ی دۆزهخ) دا پاده کیشرین، (پێیان ده گوێ: بپچێن، تووشبوونی (ئاگری) سه قه پ ﴿٤٨﴾ بێگومان ئیمه هه موو شتیکمان به ئەندازه دروستکردوه ﴿٤٩﴾ فه رمانیشمان (بۆ هێنانه دی شتیک) به سه یه ک (وشه ی) ه، وه ک چاو ترووکانیکه ﴿٥٠﴾ به دنیایی ئەه ی بئیرواینه! کۆمه له هاوشیوه کانتا ئمان له نێو بردوون، ئنجا ئایا که سی بیرکه ره وه و په ندوه رگر هه یه؟! ﴿٥١﴾ هه ر شتیک کردووشیانه له نووسراواندایه، (تۆمار کراوه) ﴿٥٢﴾ هه موو بچوو ک و گه وره یه کیش (له کردارو ره فتاریان) نووسراوه ﴿٥٣﴾ به دنیایی پارێزکاران له نێو باخ و رووباران دان ﴿٥٤﴾ له جیگا و رێگایه کی دله سه ند دا، له لای هوکمرانی تواناده رو بالا ده ست ﴿٥٥﴾.

شىكرىدنه وهى هەندىك لە وشەكان

(بَرَاءَةٌ): (أَصْلُ الْبُرِّ وَالْبَرَاءَةِ وَالْتَبَرِيِّ: التَّقْصِي مِمَّا يُكْرَهُ مُجَاوِرَتُهُ)، هەر كام لە (بُرِّ، بَرَاءَةٍ، تَبَرِّي، بَرِيَّتِهِ) له دووری له شتیک، که مرووف پێی ناخوشت بێ، لێی نزیك بێ، (بَرَاءَةٍ)، به کوردیی دهبیته پاكانه و نهستوپاکیی.

(فِي الزُّبُرِ): لێره دا (زُبُر) کوێ (زَبُور، ه) وهک چوون (کُتُب) کوێ (کِتَاب، ه)، که مه بهست پێی کتیبه ئاسمانییه کانه، کتیبه کانی خوا.

(مُنْصَرٌّ): سه ره که وتوو، یا خود تۆله ستین، (النَّصْرُ وَالنُّصْرَةُ: الْعَوْنُ وَالْإِنْتِصَارُ: طَلَبُ النُّصْرَةِ، وَانْتَصَرَ، أَي: اِمْتَنَعَ مِنْ ظَالِمِهِ، وَانْتَصَرَ، أَي: اِنْتَقَمَ)، (نَصْرٌ وَنُصْرَةٌ)، به مانای یارمه تی، دین (إِنْتِصَار)، واته: داوای یارمه تییکردن، (انْتَصَرَ)، وایکرد نه وه که سه ی دهیه وێ سته می لێ بکات، نه هیلێ سته می لێ بکات، ههروه ها (انْتَصَرَ)، به مانای (تۆله ی ستانده وه) ش دێ.

(سَهْرَمُ الْجَمْعِ): نه و کۆمه له ی ده لێن: ئیمه کۆمه لکی تۆکه مین، تیکده شکیژین، (هَزَمَ الْعَدُوَّ: كَسَرَهُ)، دوژمنه که ی شکاند (وَأَصْلُ الْهَزْمِ: كَسْرُ الشَّيْءِ الْيَائِسِ حَتَّى يَنْحَطِمَ، وَمِنْهُ الْهَزِيمَةُ، لِأَنَّهُ كَمَا يُعَبِّرُ عَنْهُ بِذَلِكَ، يُعَبِّرُ عَنْهُ بِالْحَطْمِ وَالْكَسْرِ)، (هَزْمٌ): له نه ئه صلدا نه وه یه شتیکی وشک بشکیژێ، هه تا تیک ده شکێ و وردو خاش ده بی، وشه ی (هَزِيمَةٌ)، له وه وه هاتوه، چونکه (هَزِيمَةٌ) واته: تیکشکانی دوژمن، ههروهک به وردو خاش بوون و شکانندیش تهعبیر کراوه له: شکان، شکانی دوژمن، شکانی که سیك و هیزیک.

(الدُّبُرُ): (دُبُرُ الشَّيْءِ: خِلَافُ الْقَبْلِ، وَجَمْعُهُ: أَدْبَارٌ)، واته: پشته وه به (أَدْبَارٌ)، کۆده کریته وه، واته: پشته وه کان پێچه وان ه ی پێشه وه یه.

(أَذْهَى): (دَهَاءُ: أَصَابَهُ بِذَاهِيَةٍ، وَالذَاهِيَةُ: الْأَمْرُ الْمُتَكَرِّرُ الْعَظِيمُ، وَدَوَاهِي الدَّهْرِ: مَا يُصِيبُ النَّاسَ مِنْ عِظَمِ النُّوبِ، وَالذَّهَى: الْمُتَكَرِّرُ غَرِبَ ذَهَى، أَي: ضَخَمَ)، (أَذْهَى)،
واته: بپره زاتر، (دَهَاءُ: أَصَابَهُ بِذَاهِيَةٍ)، (دَهَاءُ) تووشی به لایه کی بپره زای کرد،
(ذَاهِيَةُ): بریتیه له کاریکی نامووی مه زن، (وَدَوَاهِي الدَّهْرِ)، نهو شتانهن، نهو
به لایانه تووشی خه لکی دین، (دَهَى)، به مانای نه ناسراو نامووی دی، ده گوتری:
(غَرِبَ دَهَى)، واته: دۆلچه په کی گه وره که ئاوی پی هه لده هیجری.

(وَأَمَرُ): (مَرَّ الشَّيْءُ وَأَمَرَ: صَارَ مُرًّا)، واته: شته که تال بوو له رووی تامه وه،
دواپی تالیی تام به کارده هیجری بو تالیی سزا، یه ک به یه کیکی دی ده لئی:
تالوت پی ده چیژم.

(وَسُعْرُ): (السُّعْرُ: الْحَرُّ، شَهْوَةٌ مَعَ جُوعٍ، السُّعْرُ: الْجُنُونُ)، (سُعْرُ): به مانای
گه رمیی دی، به مانای ئاره زوو کردن و برسیه تی دی و، به مانای شییش دی،
به لام (سُعْر)، ته نیا به مانای شییی دی.
(سُجُونُ): (سَحَبَ الشَّيْءُ: جَرَّهُ عَلَى الْأَرْضِ)، (سَحَبُ): ته وه یه شتیک له سه ر
زه وی رابکیشی.

(سَقَرُ): (سَقَرٌ يَسْقُرُ سَقْرًا، أَي: بَعْدَ، وَالسَّقَرُ: حَرُّ الشَّمْسِ، وَحَرٌّ جَهَنَّمِ)، ده گوتری:
(سَقَرٌ يَسْقُرُ سَقْرًا)، دوور که وته وه، دوور ده که ویته وه، دوور که وته وه، (سَقَر)، به
مانای گه رمیی خوړ دی و، به مانای گه رمیی دۆزه خیش دی.

(يَقْدَرُ): (الْقَدْرُ: الْمِقْدَارُ، الْقَدْرُ: مِقْدَارُ الشَّيْءِ وَحَالَاتُهُ الْمُقَدَّرَةُ)، (قَدْرُ): به
مانای نه ندازه دی، (قَدْر) یش، دیسان به مانای نه ندازه ی شتیک دی و، حالته
نه ندازه گیر ییکراوه کانی، دی.

(كَلَّمَجٍ بِالْبَصَرِ): (لَمَحَ الْبَصَرُ إِلَى الشَّيْءِ لَمَحًا وَلَتَلَمَّاحًا: امْتَدَّ إِلَى الشَّيْءِ، وَلَمَحَهُ
بِصَرِهِ: صَوَّبَهُ إِلَيْهِ وَأَبْصَرَهُ بِنَظَرٍ خَفِيفٍ، وَالْمَحَ الشَّيْءُ: أَبْصَرَهُ بِنَظَرٍ خَفِيفٍ، وَشَى

(لَمَحَ الْبَصْرُ إِلَى الشَّيْءِ لَمَحًا وَتَلَمَّاحًا)، واتە: سەرئەجی دایە ئەو شتە، (لَمَحَهُ بَبَصْرِهِ)، واتە: چاوی لێکرد، بە شێوەیەکی سووک بینی، (الْمَحَ الشَّيْءِ)، واتە: بە تیلە چاویک، بە سیلە چاویک، تەماشای کرد، یاخود بە شێنەیی بینی، نەک چاوی تێ بپێت بە زۆری.

(أَشْيَاعَكُمْ): (شَايَعَهُ مُشَايَعَةً وَشَيْعًا: تَبَعَهُ، وَصَحَبَهُ، وَأَمَدَّهُ)، (شَايَعَهُ مُشَايَعَةً وَشَيْعًا)، واتە: شوینی کەوت و، لەگەڵی داو و، هاوکاری کرد، (الأشْيَاعُ: الْأُمُتَالُ وَالْأَشْبَاهُ)، (أَشْيَاع) کۆی (شَيْعَة) یە، (شَيْعَة) ش، یانی: کۆمەڵ، (أَشْيَاعٌ وَشَيْعٌ)، هەردووکیان کۆن، واتە: کۆمەڵەکان، کە لێرەدا (أَشْيَاعَكُمْ)، یانی: ئەو کۆمەڵ و گروپانە ی هاوشێوەی تێوە بوون، ئەوانەمان فەوتاندوون.

(فِي الزُّبُرِ): (زَبَرَ الْكِتَابَ أَي: كَتَبَهُ، وَالزُّبُورُ: الْكِتَابُ الْمَزْمُورُ)، بە لām لێرە (فِي الزُّبُرِ)، واتە: (فِي الْكُتُبِ)، هەرچی کە کردوویانە لە کتێبان دا، لە نووسراوان دا، لە لیستاندا، تۆمار کراوە، (كُتِبَ)، واتە: (زَبَرَهُ)، نووسی، (زُبُور)، بە مانای کتێبکی نووسراو، دی.

(مُسَطَّرٌ): بە دێر نووسراو، چونکە (السَّطْرُ: الصَّفُّ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ، سَطْرٌ مِنْ كِتَابَةٍ، اسْتَطَرَّ الْكِتَابَ: سَطَرَهُ)، (سَطْر): بە مانای شتێک دی ریز کرابێ، دێری نووسین (اسْتَطَرَّ الْكِتَابَ)، کتێبەکی نووسی، (سَطَرَهُ)، نووسی، بە لām (اسْتَطَرَّهُ)، واتە: بە گەرنگی پێدانهوهو بە چاکی نووسی.

(وَنَهَرَ): (النَّهْرُ: الْمَاءُ الْعَذْبُ، وَالنَّهْرُ: السَّعَةُ وَالنَّيَاءُ)، وشە ی (نَهَرَ، وَنَهَرَ)، هەردووکیان بە مانای ئاوی شیرین، دین، ڕووباریش بە زۆری هەر ئاوی شیرینە، مەگەر ڕووباریک دروست بکری، لە ئاوی سوێرەوه هەلبەستری، (نَهَرَ)، بە مانای فراوانیی و ڕۆشاییش دی.

(مَقْعِدٌ صَدِيقٌ): (الْمَقْعَدُ: اسْمٌ مَكَانِ الْقُعُودِ، وَالْقُعُودُ: هُنَا مَعْنَى الْإِقَامَةِ الْمَطْمَئِنَّةِ، (مَقْعَدٌ): ناوی شوینی دانیشتنە، لێرەشدا دانیشتن بە مانای نیشتەجێ بوون و

سەقامگیر بوونیکى ئۆقرە گرانهیە، کە دەفەرموی: ﴿فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ﴾ (الصَّدَقُ: أَصْلُهُ مُطَابَقَةُ الْخَبَرِ لِلْوَاقِعِ، ثُمَّ شَاعَتْ لَهُ اسْتِعْمَالَاتٌ نَشَأَتْ عَنْ مَجَازٍ، أَوْ اسْتِعَارَةٍ، تَرْجِعُ إِلَى مَعْنَى مُضَادَّةٍ أَحَدِ الشَّيْءِ عَلَى مَا يُنَاسِبُ كَمَالَ أَحْوَالٍ جُنْسِهِ، فَيُقَالُ: هُوَ رَجُلٌ صِدْقٍ، أَيْ قَامَ رَجُلَةً)، (صِدْقُ): له ئەصلدا بریتیه لهوہ کە ھەواڵیک پر بە پێستی واقع بێ و لەگەڵ واقعدا راست بێتەو، دواى زۆر جوړ بە کارھێنانى دیکەى بۆ پەیدا بوون، بە شیوہى مەجاز یاخود خواستەنەو، ھەموویان دەگەڤنەوہ بۆ ئەو، کە سێک شتیکى لى ھەلکەوئ، کە ئەو شتە لە حالەتیکى تیرو تەواوى ھەبئ، لە شیوہى جینسى خوئ، بۆ وینە دەگوئری: (ھو رَجُلٌ صِدْقٍ)، ئەو پیاوئیکە تەواوى پیاوہتیی و مەردایەتیی تێدایە، ﴿مَقْعَدِ صِدْقٍ﴾ شوئینیک کە شوئینیکى زۆر تیرو تەواو، پر خیر و خوشی و نازو نێعمەتە.

ھۆى ھاتنەخوارەوہى ئایەتەکان

١- ھۆى ھاتنە خوارى ئەم ئایەتە موبارەکە، کە دەفەرموی: ﴿بِلِ السَّاعَةِ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذَى وَأَمْرٌ﴾ ١٨، لەو بارەوہ ئەم دوو گێردراوہیە ھەن:

أ- [عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: جَاءَ مُشْرِكُو قُرَيْشٍ يُخَاصِمُونَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فِي الْقَدَرِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُقُوا مَسَّ سَعَرَ﴾ ١٨] (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ فِي صَحِيحِهِ: ٢٠٤٦، ٢١٥٦).

واتە: ئەبوو ھورەیرە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەئى: ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکانى قورەیش، ھاتنە خزمەت پێغەمبەرى خوا ﷺ مشتومریان لەگەڵدا دەکرد، لە بارەى قەدەرەوہ، خواى بەرزیش ئەم ئایەتەى ناردە خوار: (ئەو پوژەى لەسەر پوویان لە ئاگردا ڤادەکشێرن و پێان دەگوئری: بێچێژن سزای سەقەر، ئێمە ھەموو شتیکمان بە ئەندازەگیرى دروستکردوہ).

ب- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رضي الله عنه قَالَ: مَا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ﴾ (٤٧) يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ دُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ٤٨ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ٤٩، إِلَّا فِي أَهْلِ الْقَدَرِ} (أخرجه البخاري: في «خلق أفعال العباد»: ج ٤٥، ص ١٦٦، والبرزاق: ٢٣٦٥، الإستهيعاب: في بيان الأسباب، نقول: وهذا إسناد ضعيف، وذكره السيوطي في الدر المنثور: ج ٧، ص ٦٨٣، وزاد نسبه لابن المنذر، وقال: بسند جيد، وكذا قال شيخنا أبو عبد الرحمن الألباني رحمه الله في «الصحيحة»: ج ٤، ص ٥٣).

واته: عهبدوللآي كورى عهمرى كورى عاص رضي الله عنه دهلى: نهى نايه تانه {كه خوئندماننه وه} له بارى نه هلى قه دهروه، (واته: نه وانى نكوليان كروه لهوى خوا هه موو شتيكى نه نذازه گيرى كرد بى)، هاتونه خوار.

٢- {هُوَ هَانَهُ خَوَارَهُوهُ وَهُوَ نَايَه تَهى ده فهرموى: ﴿دُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ٤٨ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ٤٩﴾}:

{عَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَجَاحٍ قَالَ: أَتَيْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ رضي الله عنه وَهُوَ يَنْزِعُ مِنْ زَمْرَمَ، وَقَدْ ابْتَلَتْ أَسَافِلَ ثِيَابِهِ، فَقُلْتُ لَهُ: قَدْ تَكَلَّمَ فِي الْقَدَرِ، فَقَالَ: أَوْ فَعَلُوهُ؟ قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: قَوْلَالهِ مَا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ إِلَّا فِيهِمْ: ﴿دُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ٤٨ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ٤٩﴾، أُولَئِكَ شَرَارُ هَذِهِ الْأُمَّةِ، فَلَا تَعُودُوا مَرْضَاهُمْ، وَلَا تَضْلُوا عَلَىٰ مَوَاتِهِمْ، إِنَّ رَأَيْتُ أَحَدًا مِنْهُمْ، فَقَاتَ عَيْنَيْهِ بِأَصْبَعِي هَاتَيْنِ} (الإستهيعاب: في بيان الأسباب: ج ٣، ص ٣٠٨، أخرجه ابن حاتم في تفسيره كما في تفسير القرآن العظيم: ج ٤، ص ٢٨٦ و ٢٨٧، وابن بطة في الإبانة، ج ٢، ص ١٢١ و ١٢٢، برقم: ١٥٥٠، واللالكائي في «شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة»: ٩٤٨، والبيهقي في الكبرى، ج ١٠، ص ٢٠٥، قلنا: وَهَذَا سَنَدٌ حَسَنٌ، وَرِجَالُهُ ثِقَاتٌ).

واته: عه تائى كورى نه بى ره باح دهلى: چوومه لاي عهبدوللآي كورى عه عباس رضي الله عنه لهو كاته دا ناوى له زه مزه م هه لده هينجاو دامينى پوشاكه كى ته ر بوو بوو {به هوى ناوه كه وه} پيمگوت: له بارى قه دهروه قسه كراوه، گوئى: نه وه يان كرد؟ گوتم: بهلى، گوئى: به خوا نهى نايه ته هه ر له بارى نه واننه وه هاتوته

خوار: ﴿ذُو قَامَسَ سَفَرٍ﴾ ۴۸ ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ ۴۹، واتە: بېچىژن تووش بوونى ئاگرى دۆزەخ، ئىمە ھەموو شىئىكىمان بە ئەندازەگىرىى دروستکردو، ئەوانە خراپترىنى ئەم ئۆممەتەن، (ئۆممەتى ئىسلامن)، [واتە: ئەوانەى پروايان بەوہ نيە، خوا ھەموو شىئىكى لە ئەزەلەوہ ئەندازەگىرىى کردوہ] سەردانى نەخۇشيان مەكەن و، نوژر لەسەر مردوويان مەكەن، ئەگەر يەككىك لەوانە بىينم، ھەردووک چاوى بەم دوو پەنجانەم كوژر دەكەم، {ھەلبەتە مەبەستى ئەوہ بووہ كە ئەوانە شايسەتى سزادرانن}.

مانای گشتیى ئايەتەکان

خو! ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ۵۰ لە كۆتايى ئەم سوورپەتە موبارەكەدا، ڤوو دەكاتە خەلكى ڤۆژگارى پيغەمبەر ﷺ، دواى ئەوہى بەسەرھاتى ئەو پينج گەلە كە پيغەمبەرەكانيان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ھۆشداريى و ترساندنەكانى خويان پيڤاگەياندوون، پەيامى خويان پي ڤاگەياندوون، كە واز بىئن لە پەرستنى جگە لە خواو، واز بىئن لە ستەم و، لە نيو يەكدىداو، واز بىئن لە ڤەوشتى خراپ و، واز بىئن لە تاوان و لادان، بەلام بە قسەى پيغەمبەرەكانيان نەكردوہو، ھۆشداريەكەى پيغەمبەرەكانيان بە درۆ داناوہ، خوا سزاي داون، لە كۆتاييدا خوا ڤوو دەكاتە خەلكى ڤۆژگارى پيغەمبەر ﷺ و دەفەرئوى:

﴿أَكْفَارُكُمْ مِّنْ أَوْلِيَاكُمْ﴾ ۵۱، ئايا كافرەكانى ئيوہ لەوانە چاكترن، واتە: ڤەوشت و ئاكاريان جوانترە، ياخود توانايان زياترە، ﴿أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ﴾ ۵۲، يان ئايا ئيوہ لە كتيبەكانى خوادا ئەستۆ پاكىي و پاكانەتان بۆ كراوہو، دەبوژدرين، و سزا نادرين؟ ﴿أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنْصَرُونَ﴾ ۵۳، ياخود دەئين: ئيمە كۆمەليكىن، تۆكمەين و سەرەكەوتووين و تۆلە دەستين، لە بەرانبەرمان؟! ئايا كام لەو سى ئەگەرە ھەيە: ئايا ئەو كافرانە چاكترن؟ يان ئەستۆ پاكىيان بۆ كراوہ؟ ياخود كۆمەليكى

تۆكمەن و كەس زەفەریان پئی نابات؟ خواش **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ئەو پرسىارانە ھەموویان بە شێوەی پرسىارى نكووئیلیلێکردن دەكات، واتە: ھىچ کامیان وانین.

بۆیە دەفەرموئ: **﴿سَبِّحْهُمُ اجْمَعُ﴾**، ئەو كۆمەلە توندو تۆكمەيە (كە خۆيان پئی زۆر تۆكمەو خەرو پەرە) تێكدەشكێن، **﴿وَيُولُونَ الدُّبُرَ﴾**، پشتیشیان دەكەنە لایەنى بەرانبەرەن، ئنجا سزای خوايە، ھەر شتێكە.

﴿بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ﴾، بەلكو ژوانگەيان، بەلێنگەيان پۆژى دوايە، **﴿وَالسَّاعَةُ آتَاهُ وَأَمْرُ﴾**، پۆژى دوايش بە ھەردوو قۆناغى ئاخىر زەمان و قیامەتەو، سەختەرەو تالێرشە.

﴿إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي صَلَاحٍ وَمُسْرٍ﴾، بە دنیایی تاوانباران لە نێو گومرايیدان و لە شێتیی و مەینەتیی دان، یاخود: لە دنیادا لە گومرايیدان و لە پۆژى دوايیدا، لە نێو ئاگرو سزای خوادان.

﴿يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ﴾، ئەو پۆژە كە لەسەر دەم و چاویان بە نێو ئاگردا پادەكێشرین، **﴿دُفُّوا مِّنْ سَقَرٍ﴾** (پێشان دەگوترئ): بیچێژن! تووشبوونی، سەقەر، تووشبوونی ئاگری دۆزەخ، كە یەكێك لە ناوەكانی بریتىە لە: (سَقَر).

﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾، بە دنیایی ئیمە ھەموو شتێكمان بە ئەندازە دروستكردو، كەواتە: ژيانى بەشەريش سیستم و ئەندازەو پێك و پێكی تێدايە، بۆیە نابێ مروڤەكان لە دواى ژيانى دنیا، وەك بەرزەكى بانان بۆی دەرېچن، بەلكو دەبێ چاكەكاران پاداشت بدێنەو وە خراپەكاران سزا بدێن، ئەندازەگيری و سیستم و پێك و پێكی لە دروستكراوى خوادا، ئەو دەخوازێ كە دەبێ پۆژى دوايى ھەبێ و، ئەنجام و بەرھەمی شێوەی ژيان و كردەوەكانى مروڤەكان، لەویدا بەرجەستە بێ، ھەر كەسە بە سزا، یاخود پاداشتی پڕ پێستی خۆی بگات.

﴿وَمَا أَمَرْنَا إِلَّا وَاحِدَةً كَلِمَةً بِالْبَصَرِ﴾، فەرمانى ئیمەش تەنیا يەكە، وەك چاو ترووكانێك، واتە: يەك وشەيە، بۆيەش بە مێینە (مۆنث)، ھیناويەتى يان: (إِلَّا

كَلِمَةً وَاحِدَةً، ۋەك لە شوئینی دیکە دەفەرموئ: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (۸۲)، فەرمانی خوا کە شتێکی ویست، بەس ئەوێه پێی بفرموئ: بیه، یە کەسەر دەبێ، هەلبەتە ئەوێش بۆ نێزیک خستەوێه لە عەقڵی ئیمە، ئەگەر نا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بەشتەکەش نافەرموئ: بیه، چونکە شتێک نەبێ، فەرمانی پێ ناکرێ، بەلام لەبەر ئەوێ لە عەقڵی ئیمەدا وشە ی بیه (کُن)، لە هەموو شتێک کورتترەو ئاسانترە، واتە: چوون ئاسانە، خوا بەو شیوێه فەرمانەکانی خۆی جێبەجێ دەکات، بە چاوترووکاتیەک.

﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ﴾، بە دنیایی ئیمە (ئە ی بێروایانی پۆژگاری پێغەمبەر و پۆژگارەکانی دیکە!) گرووپە هاو وێنەکانی ئیوێمان فەوتاندوون لە ڕابردوودا، ﴿فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ﴾، ئنجا ئایا کەس هەیە، بێرکاتەوێه پەند وەرگیرێ و، ۋەك ئەوان نەکات، تاکو ۋەك ئەوانی بەسەر نەیت؟!

﴿وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ﴾، هەرچی کردووشیانە لە کتێباندای، لە لیستاندای تۆمار کراوەو نووسراوە، بە هەموو شیوێهکانی تۆمار کردن، نەک تەنیا بە نووسین، بەلکۆ بە وێنە و دەنگ و ... هتد.

﴿وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌّ﴾، هەموو گچکەبەک و گەورەبەکیش نووسراوەو تۆمار کراوە.

لە کۆتاییدا خوا دەفەرموئ: ﴿إِنَّ الْإِنْفِيقِينَ فِي جَنَّتِ وَنَهَرٍ﴾، بە دنیایی پارێزکاران لە نێو باغ و بێستانەکان و، لە نێو جۆگەلەو ڕووبارەکاندان، بێگومان وانیه، بچن نێو جۆگایە کەو! یانی: لە شوئینێکن کە باغ و گولزاری لێیهو، کانیی و سەرچاوەو ڕووبارو جۆگەلە ی لێ هەلبەستاون.

﴿فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ﴾، لە شوئینێکی زۆر دڵپەسندیان، لە جێگا و ڕێگایەکی زۆر پەسندو خۆش، ﴿عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْنَدٍ﴾، لە لای حوکمرانیکی زۆر توانادار، کە خوا ی بێرکاتەوێه **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**

مەسەلە گرنکەکان

مەسەلە یەکەم:

پرسیارکردنی نکوئییلیکەرانه لە خەڵکی پوژگاری پیغەمبەر ﷺ، کە: ئایا کافرانی ئەوان، لە بێپروایانی گەلە پێشووەکان باشتەن، بەهێزترن، یاخود ئاكارو پەفتاریان جوانترە، یان پاکانەیان لە کتێبەکانی خوادا بۆ کراوە، ئەستۆ پاکییان بۆ کراوە، کە سزا نادرێن؟ هەروەها خوڕینیان بەهێزو تۆکمەییانەو، ئایا پێیان وایە کۆمەڵیکی تۆکمەو توندو تۆلن و زāl دەبن؟ ئنجا هەواڵ پێدانیان کە ئەو کۆمەڵە تیکدەشکێن و پاش دەکەنەو، پوژی دواییش کە بەلێنگەیانە، بێرەزاترو تالتریشە، چونکە تاوانباران لە گومرای و مەینەتیی و لە دۆزەخدان، لە ئاگردا لەسەر دەم و چاویان رادەکێشێن:

خو دەفەرموی: ﴿ أَكْفَرْتُمْ خَيْرٌ مِّنْ أُولَئِكَ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ ۝١٢﴾ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنْتَصِرٌ ۝١٣ سَيَهْرَمُ الْجَمْعُ وَيُولُونَ الذُّبُرَ ۝١٤ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذَىٰ وَأَمْرٌ ۝١٥ إِنَّ الْمَجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ مُّسْتَعِرٍ ۝١٦ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُقُوا مِن سَقَرٍ ۝١٧﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە نۆ بڕگەدا:

١- ﴿ أَكْفَرْتُمْ خَيْرٌ مِّنْ أُولَئِكَ ﴾، ئایا بێپروایانتان لەوانە (کە باسکران) باشتەن! پرووی دواندن لە کۆمەڵگای پیغەمبەر ﷺ، هەندیکیش لە پروونکەرەوان دەلێن: پرووی دواندن لە کافرەکانی پوژگاری پیغەمبەر ﷺ، بەلام مادام دەفەرموی: ﴿ أَكْفَرْتُمْ خَيْرٌ مِّنْ أُولَئِكَ ﴾، ئایا بێپروایەکانی ئێوە، لەوانەی رابردوو چاکترن؟ دیارە پرووی دواندن لە هەموو کۆمەڵگایەکیە، بە مسوڵمان و نامسوڵمانەو، پرسیارکردنەکەش پرسیارکردنی سەرزەنشکەرانهیە، کە دەفەرموی: ﴿ خَيْرٌ مِّنْ أُولَئِكَ ﴾، یانی: لە پرووی

هَيَّزُوا تَوَانُوهُ، ثَايَا كَافِرَه كَانِي ثَيَّوَهَيَّزُوا تَوَانِيَانِ زِيَاتِرَه، لَه هِي گَه لَه پَيَّشُووَه كَان، يَاخُوْد لَه رَوِي رَهوشْت و نَاكَارِي جَوَانُوَه، وَهَك سَه خَاوَدْت و نَازِيَه تِي و نَه جَابَه ت و عَه قَل و مَه عَرِيفَه ت، ثَايَا ثَيَّوَه بَاشْتَرَنْ لَه وَاَنْ؟

(۲) - ﴿أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ﴾، يَان ثَايَا پَاكَانَه تَان بُو كَرَاوَه لَه كَتِّيَبَه كَان (ي خُوا) دَا، كَه ثَيَّوَه سَزَا نَادِرِيْن؟ (زُبُر)، كُوِي (زُبُورَه)، (زُبُور) يَش، بَه مَانَاي (مَزْبُور) دِي، يَانِي: نُووسَرَاو، كَه مَه بَه سَت پِي كَتِّيَبَه ثَا سَمَانِيِيَه كَانَه، كَتِّيَبَه كَانِي خُوا، ثَايَا لَه كَتِّيَبَه كَانِي خُوَادَا پَاكَانَه تَان بُو كَرَاوَه، كَه سَزَا نَادِرِيْن؟

نَجَا خَوَاي كَارِيَه جِي لَه دَوَانْدِي رَوِيَبَه رَوُووَه، شَيَّوَازَه كَه دَه گُورِي، بُو دَوَانْدِي نَادِيَار:

(۳) - ﴿أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرٌ﴾، يَان ثَايَا ثَه وَاَنَه دَه لِيْن: ثَيَّمَه كُوْمَه لِيَكِيْن و سَه رَه كَه وَتَوُوِيْن؟ ثَه مَانَه هَه مَوُوِيَان بُو سَه رَه نَشْتَكِرْدَنْ، وَاتَه: هِيْج كَام لَه و سِي ثَه گَه رَه نِيْن:

نَه ثَه وَاَيَه ثَيَّوَه لَه ثَه وَاَنْ چَاكْتَر بَنْ، نَه ثَه وَاَيَه ثَه سَتُو پَاكِيتَان بُو كَرَا بِي و پَاكَانَه تَان بُو كَرَا بِي، لَه كَتِّيَبَه كَانِي خُوَادَا، نَه ثَه وَاَشَه ثَيَّوَه كُوْمَه لِيَك بَنْ، كَه سَزَه فَهَرْتَان پِي نَه بَات و، تَوَلَه بَسْتِيْن و، بَه سَه رَه بَه رَانِبَه رَتَانْدَا زَال بَنْ.

كَه وَاَتَه: مَادَام وَاَيَه، بِرَوَا بِيْن و بَغَه رِيْنَه وَه بُو هَه ق، بُو ثَه وَاَيَه تَوُوْشِي هَه مَان سَه رَه نَجَام نَه بَنْ، كَه بِيْرَوَايَه كَانِي پِيْش ثَيَّوَه تَوُوْشِي بُووَنْ.

(۴) - ﴿سَيَرْجُمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ﴾، بَه دَلْنِيَايِي ثَه و كُوْمَه لَه (كَه بَه تَوَكْمَه و خِرُو پَرُو بَه شَيَّوَه يَه ك خَوِيَان دَه بِيْن، هَه مَوُو پِيَكَه وَاَنَه ثَه وَاَنَه تِيَك دَه شَكِيْن و پَشْت هَه لَدَه كَه، ﴿سَيَرْجُمُ الْجَمْعُ﴾، (الْجَمْع)، كُوْمَه لَه خَه لَكَه كَه ي دَه يَانْگُوت: ﴿نَحْنُ جَمِيعٌ﴾، ثَيَّمَه هَه مَوُوْمَان پِيَكَه وَاَيَه، وَاتَه: هِيْج كَه سَمَان لِي هَه لَنَه وِيْرَدَرَاوَه، يَان: ثَيَّمَه تَوَكْمَه و تَوْنَدُو تَوَلِيْن، كَه خُوا دَه فَهَرْمُوِي: ﴿سَيَرْجُمُ الْجَمْعُ﴾، (أَل) ي سَه ر

(جَمْع)، بۆ (عەھد)ەو، بۆ ناساندنە، واتە: کۆمەلەکە، ئەو کۆمەلەھێ خۆیان پێ زۆر تۆکمەو توندو تۆلە، تێدەشکێن، ﴿وَيُولُونَ الدُّبُرَ﴾ پشتیش ھەلەدەکەن، لێرەدا بە تەعیری: پشت ھەلەدەکەن و پاش دەکەنەو، وێناکراون و چوێتراون بە کەسیکەو کە لە شەپێدا تێک دەشکێ و پشت دەکاتە دوژمن و پادەکات.

۵- ﴿بِالسَّاعَةِ مَوَدِّعُهُمْ﴾، بەلکو کاتەکە (سَاعَة)، بەلێنگەیانە، ئەو کات و شوێنەبە بۆیان دیاریبکراو، (سَاعَة) لێرەدا مەبەست پێی پۆزی دواپێھو، عەلەمە بۆ پۆزی دواپێ ھەمووی بە گشتیی، ھەم ئاخیر زەمان، ھەم قیامەت و لێپرسرانەو، بە تاییبەت لێرەدا مەبەست پێی قیامەتە، چونکە لەویدا سزاو پاداشت دێتە پێش، بۆیە دەفەرموێ:

۶- ﴿وَالسَّاعَةُ أَذْهَى وَأَمْرٌ﴾ کاتەکە (ی قیامەت)یش بێرەزاتریشەو تالتریشە، (أَذْهَى)، لە (دَاهِيَة)ەو ھاتو، (اسْمٌ تَفْضِيلٌ مِنْ ذَهَاهُ إِذَا أَصَابَهُ بِدَاهِيَةٍ، وَهِيَ الْأَمْرُ الْمُتَكْرَرُ الْعَظِيمُ)، (أَذْهَى)، ناوی ھەلێژاردن (تَفْضِيل)ەو لە (ذَهَاهُ)، ھاتو ئەگەر تەووشی داھییەک بوو، (دَاهِيَة)ش، بریتیە لە کاریکی نامۆی مەزن، کە زۆر بێرەزا بێ و مروف ئەتوانی تەحەممولی بکات.

(أَمْرٌ)یش ناوی ھەلێژاردن (تَفْضِيل)ە، لە (مُرّ)ەو ھاتو، واتە: تالتر و ناخۆشتریشە، ئەجا خوا ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ وێناي دەکات کە لەو پۆژەدا چیان لێ دێ؟ دەفەرموێ:

۷- ﴿إِنَّ الْمَجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ﴾، مسۆگەر تاوانباران لە گومرایی و ئاگردان. ئەمە سێ واتای ھەن:

أ- تاوانبارەکان لە دنیادا لە گومرایی دان و، لە دواپۆژدا لە ئاگردان.

ب- تاوانباران لە پۆزی دواپیدا لە زیانباربیدان و، لە نیۆ ئاگریکی بلیتسەدار دان.

ج- تاوانباران لە دنیادا، لە گومرایی و شیتیی و مەینەتیی دان.

٨- ﴿يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ﴾، ئەو پۆژە کە لەسەر پروویان لە ئاگردا، پادەکیشرێن، لە پەو پروو لە ئاگردا پادەکیشرێن.

٩- ﴿ذُقُوا مَسَّ سَقَرٍ﴾، (پێیان دەگووتری): تووشبوونی سەقەر بچێژن! (يُقَالُ لَهُمْ)، (أَوْ تَقُولُ لَهُمْ)، پێیان دەگووتری، یان: پێیان دەڵێین: بیچێژن تووشبوونی (سَقَرٍ)، (سَقَرٍ) یش یەکیکە لە ناوەکانی دۆزەخ، (ذُقْ): بە مانای چێژتێ بە زمانە، لەبەر ئەوەی شتێک بە زمان بتماینی و بیچێژی، هەستێکی زۆر بەهێزە، بۆیە خوا **سَمِعَ مِنَ الْجَنَّةِ الرَّجْمَ** هەستکردن بە گەرمای ئاگری ناوناو: (ذُقْ)، چێژت.

مەسەلەى دووھەم:

خو ھەموو شتېكى بە ئەندازەگىرىى دروستكردوھو، فەرمانىشى بە ئەنجامدانى كارىك، يەك وشەيە، ھەك چاوترووكانىك، كە لىرەدا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بە پىيى عەقلى ئىمە، دەماندوئىنى:

خو دەفرموى: ﴿إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْتُهُ بِقَدْرِ ۝۱۱ وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ۝۱۲﴾

شىكردنەھوى ئەم دوو ئايەتە، لە دوو بىرگەدا:

۱- ﴿إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْتُهُ بِقَدْرِ ۝﴾ بە دۇنيایى ئىمە ھەموو شتېكىمان بە ئەندازەگىرىى ھىناوئە دى، ﴿كُلُّ شَيْءٍ ۝﴾، (مَنْصُوبٌ بِفِعْلِ مُقَدَّرٍ يَدُلُّ عَلَيْهِ خَلْقُنَا، أَيِ خَلَقْنَا كُلَّ شَيْءٍ، خَلَقْنَاهُ بِقَدْرِ، وَالْبَاءُ لِلْمُصَاحَبَةِ، أَيِ مُصَاحِبًا لِقَدْرِ)، كە دەفرموى: ﴿إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْتُهُ ۝﴾، ﴿كُلُّ شَيْءٍ ۝﴾ (كُلُّ)، مەنصوبوھو پالەدرېتە لای (شَيْءٍ)، ﴿كُلُّ شَيْءٍ ۝﴾ بە كىرارىكى مەزەنەكرەو مەنصوبوھەكە (خَلَقْنَاهُ) دوايى، دەيگەنەيى، يانى: ﴿إِنَّا خَلَقْنَا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدْرِ﴾، ئىمە ھەموو شتېكىمان دروستكردوھو، دروستمانكردوھو بە ئەندازە، (ب)ى (بِقَدْرِ)، بۇ ھاوئەلېتېيە، واتە: كە دروستمانكردوھو، ھەمېشە ئەندازەگىرىى و نەخشەشى لەگەلدا بووھ.

۲- ﴿وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ۝﴾، فەرمانىشمان تەنيا يەككە ھەك چاوترووكانىك، وشەي: (وَاحِدَةٌ) سېفەتى ھەسفىراوېكى قىرتىندراوھ، يانى: (كَلِمَةٌ وَاحِدَةٌ)، يەك وشە كە بىرىتە لە (كُنْ)، بېھ، ياخود: (مَرَّةً وَاحِدَةً)، يەكجار، يەكجار فەرمانى پى بىكەين، پىويست بە دووبارە كىرەنەھە ناكات.

كە دەفرموى: ﴿كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ۝﴾، ئەمە لىرەدا وىچواندنى خىرايى، ئەنجامدانى خوای پالەدەستە بۇ كارەكانى، بە ترووكانى چا، چا كە بە خىرايى دەررووكى، ھەلەتە نەك بۇ ئەوھە كە خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بەو ئەندازەكاتەي چاوى تىدا دەررووكى، كارەكانى ئەنجام دەدات، بەلكو مەبەست ئەوھە، كە خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بۇ ئەنجامدانى

کاره کانی پیوستی به کات نیه، چونکه خودی کات و شوین، دروستکراوی خوی
به رزن، بویه له سوورەتی (النحل) دا، دهفه رموی: ﴿وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ
الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ﴾ (٧٧) کاری کاته که (ساعة) {پژوی دواپی} وهک چاوترووکانیک،
یاخود نیزیکتریشه، له بهر ئه وهی له ویی باسی هاتی پژوی دواپی ده کات.

به لأم لیڕه دا وشه ی: ﴿أَوْ هُوَ أَقْرَبُ﴾ {یان: ئه و نیزیکتریشه ی} له گه لدا نیه،
چونکه مه به ست ته نیا گه یاندنی ئه وه یه، که خوا ﴿سُبْحَانَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ کاره کانی خوی زور به
خیرایی ئه نجام ده دا، به لأم ئیمه له چاوترووکان (لمح البصر) خیراترمان نیه، له
گوتنی وشه ی (ببه) مان، خیراتر نیه.

چۆنیه تی پیوه ستبوونی ئهم ئایه تانه، به ئایه ته کانی پیشه وه، به تایه تی ئهم
دوو ئایه ته (٤٩ - ٥٠)، که خوا ﴿سُبْحَانَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ده فه رموی: ئیمه هه موو شتیکمان به ئه ندازه
دروستکردوه: ﴿إِنَّا كُلٌّ شَيْءٌ خَلَقْتَهُ بَعْدَرٍ﴾، ئایا ئه مه چ پیوه ستنیه کی هه یه، به
ئایه ته کانی پیشه وه وه؟! ده ئین: خوا ﴿سُبْحَانَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ که بۆمان باسی هاتی پژوی دواپی و،
تیدا سزادانی بیروایان و، تیدا پاداشترانه وهی چاکه کاران و پارێزکاران، ده کات،
ده یه وی لیمان حالیی بکات که هه موو شتیکی به ئه ندازه گیری دروستکردوه،
ئه گهر ته ماشای گهر دوون و، جهسته ی خویمان بکه یین، ده بینین هه موو شتیکی
له جیی خۆیدا یه، ژیا نی مروؤیش که له م سه ر زه وییه ده یگوزه رین، مروؤه کان
هه ندیکیان چاکه کارن و هه ندیکیان خراپه کارن، هه ندیکیان خاوه نی چاکه و
پارێزن و، هه ندیکیان خاوه نی تاوان و خراپه ن، به لأم هه موویان وهک یه ک ده مرن
و کوئایان پی دی، ئنجا ئه گهر هاتبو پژوی دواپی و سزاو پاداشت نه بووایه،
ئه وه پیچه وانه ی ئه و سیستم و پیک و پیکیه یه، که له هه موو دروستکراوه کانی
خوادا هه یه، بویه خوا ﴿سُبْحَانَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ده فه رموی: ئیمه هه موو شتیکمان به ئه ندازه گیری
دروستکردوه، که واته: ئه ی مروؤه کان! نابی ژیا نی ئیوه ش له سیستم و پیک و
پیکیی و ئه ندازه گیری خالی بی، بویه ئهم ژیا نه دنیا یه تان قوئاغیکی دیکه و
ژیا نیکی دیکه ی به دوا دا دی.

مهسه له ی سَیِّهَم:

هه ره شه کردن له بیروایان که خوا کۆمه ل و گرووپه هاومه شه به کانیانی
فهوتاندوون، له رابردووداو، هه رچی کردووشیانه له لیستاندا تۆمار کراوه به
وردو درشتهوه:

خو ده فه رموئ: ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ﴾ ۵۱ ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ
فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ﴾ ۵۲ ﴿وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ﴾ ۵۳

شیگردنهوی ئه مه ئایه تانه، له چوار برگه دا:

۱- ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ﴾، به دنیایی ئیمه هاوشیوه کانی ئیوه مان
فهوتاندوون، له رابردوودا، (أَشْيَاعَكُمْ أَي: أَهْلًا لَكُمْ وَأَشْبَاهَكُمْ)، ئه وانه ی هاو وینه کانی
ئیوهو هاوشیوه کانی ئیوه، (أَشْيَاع)، کۆی (شَيْعَة) یه، ههروه ها (شَيْع) یش: ﴿فِي شَيْعِ
الْأَوَّلِينَ﴾ ۵۱ ﴿الْحَجَرِ، ئه ویش کۆی (شَيْعَة) یه، بانی: کۆمه ل، کۆمه له خه لک پیک که له گه ل
که سه ی کدا هاوړان و، له گه لیدا ده رۆن و پشتگیری ده که ن، ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ﴾
واته: ئه و کۆمه لانه ی له پیش ئیوه دا بوون، وه ک پشتگیری ئیوه یان کرد بئ، له سه ر
کوفر و شیرک، ئه وانه مان فهوتاندوون، ئه مه ش دووباره گه رانه وه یه، له شیوه ی دواندن
نادیاره وه، بۆ شیوه ی دواندن پووبه روو، که به (ل) و (قد) جه ختی له سه ر کراوه توه،
که دیاره خوا ﴿سَبَّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ گه له پیشووه کانی فهوتاندوون، به لام جه خت کردنه وه که بۆ ئه وه یه:
که ئیوه ئه ی کافره کانی رۆژگاری پیغه مبه ر ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾! وه ک نکوولی بکه ن له وه ی گه له
پیشووه کان فهوتابن و نه مابن، بۆیه پیو یستی به وه کردوه، بۆیان جه خت بکاته وه.

۲- ﴿فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ﴾، ئایا هیچ بیرکه ره وه یه ک، هیچ په ند وه رگریک هه یه؟

ئه مه لی ره دا پرسیار کردنی نکوولی بیکه رانه یه، واته: به گشتی په ند وه رگریک
و بیرکه ره وه یه ک و ئامۆزگاری قبو لکه ریک نه بوو، که په ند له رابردووان
وه ریگری، هه لبه ته مه به ست پی بیروایانی رۆژگاری پیغه مبه ره ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾.

(٣) - ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ﴾، هەرچی کردووشیانە لە لیستاند، لە نووسراواندا، تۆمار کراوە، (الزُّبُر: جَمْعُ زُبُورٍ أَي: كِتَاب، مُشْتَقَّةٌ مِنَ الزُّبْرِ وَهُوَ الْكِتَابَةُ)، (زُّبُر) کۆی (زُبُور)ە، (زُبُور)یش، بە مانای (کِتَاب)ە، کە لە (زُّبُر) ەو ەاتو، (زُّبُر)، یانی: نووسین (کِتَابَةُ)، کە دەفەرمۆی: ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ﴾، هەرچی کردوویانە لە کتیباند نووسراوە، بۆچی بە کۆ هیناویەتی؟ چونکە هەر کامیکیان لیستیکی تایبەتی خۆی ەهیهو، هەر کامیکیان دۆسیەیهکی تایبەتی خۆی ەهیه، کردەوێکانی تیدا تۆمار دەکړن.

(٤) - ﴿وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ﴾، ەموو بچووکیک و گەورەیهک نووسراوە، پێشی دەفەرمۆی: هەرچی کردوویانە لە لیستاند تۆمار کراوە، دوایی دەفەرمۆی: ەموو بچووکیک و گەورەیهک، ئەمە جوړیکە لە (إِطْنَاب)، بە درێژی قسەکردن، لەبەر ئەوەی مەقامەکە وا دەخوای، وشە (مُسْتَطَر: اسْمٌ مَفْعُولٍ مِنْ سَطَرَ أَي: كَتَبَ سَطُورًا، وَكِتَابٌ مَسْطُورٌ)، (مُسْتَطَر)، ناوی بەرکار (مَفْعُول)ە، واتە: نووسراو، لە (سَطَرَ) ەو ەاتو، (سَطَرَ)، واتە: دێری نووسین، دەگوتری: ﴿وَكُنْتُ مَسْطُورٌ﴾ الطور، یانی: کتیبیکی نووسراو، کە دەفەرمۆی: ﴿وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ﴾، ەموو بچووکیک و ەموو گەورەیهک نووسراوە، بچووکیک مەبەست پێی ئەو شتەیه، کە خەلک گوێی پێ نادات و نادیدی دەگړی، گەورەش ئەو شتەیه کە پێچەوانەی بچووکیکە واتە: شتیک کە جێی بایەخی خەلک بێ، یانی: چ ئەو شتانە خەلک بە بچووکیک تەماشایان دەکەن، چ ئەوانە بە گەورەیان تەماشایان دەکەن، ەموویان نووسراون.

ئنجای ەندیک لە زانیان دەلێن: ئەو شتانە پاداشت و سزایان پێوە پەیوەست دەبێ، نووسراون، بەلەم شتیک پاداشت و سزای پێوە پەیوەست نەبێ، وەک ەلەسوکیوەتە ئاساییەکانی مروفان، فریشتەکان، ئەوانە نانوسن، ەندیک لە زانیانیشت دەلێن: ەموو شتیک دەنووسن، چ ئەوەی سزای بکەوێتە سەر، چ ئەوەی پاداشتی پێوە پەیوەست بێ، چ سزاو پاداشتیشتیان پێوە پەیوەست نەبێ.

مەسەلەى چوارەم و كۆتايى:

باسى سەرەنجامى پىر خىرو خۆشىي پارىزكاران و راگەياندى ئەو راستىيە كە پارىزكاران، لە نىئو باخ و گولزارو كانىي و پرووباران داو، لە جىگاو پىگايەكى دىپەسەندو، لە خزمەت خواى حكومرانى بالا دەست و توانادان:

خوادەفرموى: ﴿إِنَّ اللَّيْقِينَ فِي جَنَّتٍ وَنَهْرٍ﴾ ۵۱ ﴿فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْنَدٍ﴾ ۵۲

شىكرندنەوى ئەم دوو ئايەتە، لە سى برگەدا:

۱- ﴿إِنَّ اللَّيْقِينَ فِي جَنَّتٍ وَنَهْرٍ﴾، بە دلىيى پارىزكاران لە نىئو باخان و پرووباراندا، (جَنَّت)، كۆى (جَنَّة) يە، يانى: باخ، ئەويش ئەو يە كە هەم درەختى تىدابن، هەم سەوزايى كشت و كآل و گول و گولزارى تىدابن، (نَهْر) يە، بە ماناى پرووبارەو، پرووبارىش مەرج نىە، تەنيا بە چەمكە باوەكەى ئىستابن، پرووبارىكى وەك دىچلەو فوړات و نىل! بەلكو (نهر) بە ئاوى زۆرى جۆگەلەش دەگوترى.

واتە: لە شوئىتكدان، كە جى و پىگاكانيان، هەم گول و گولزارو باخ و باخاتە، هەم كانىي و سەرچاوەو پرووبارىشە.

كە دەفرموى: ﴿إِنَّ اللَّيْقِينَ﴾، (مُتَّقِينَ)، كۆى (مُتَّقِي) يە، (مُتَّقِي)، خۇپارىز، كەواتە: خۇيان پاراستووە بە هەول و تواناى خۇيان، كارىان لەسەر خۇيان كردووە، خۇيان بپارىزن لەو شتانەى خوا پىئى ناخۆشن، بۆيە سەرەنجاميان ئاوايە، (نَهْر) و (نَهْر)، چ بە زەنە (سكون)، چ بە سەر (فتحة)، هەردووكيان بە ماناى ئاوى شىرىن، دىن، پرووبارىك و جۆگەلەيەك، ئاوى شىرىنى لىئو بەن.

۲- ﴿فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ﴾، لە جىگاو پىگايەكى پەسەنددا، خانوو و بەرەيەكى دلىگر، (مَقْعَد)، ناوى شوئىنە واتە: شوئىنى نىشتهجى بوون، لىرەدا مەبەست لە شوئىنى دانىشتن، واتە: شوئىنى نىشتهجى بوونىكى بە ئۆقرەو ئۆخزەنەو بە ئارامىي، (صِدْق)

يش، وهك پيشتر گوتمان: له ته صلدا نه وهيه هه واليک له گهل واقيعدا راست بېتهوه، به لام دوايي بو زور واتاي دیکه به کارهاتوه، بو وينه: که ده گوتړي: (وَجَلَّ صَدَقْ)، يان (وَجَلَّ صَدَقْ)، واته: پياويک که ته واوي پياوه تبي تيدايه، ﴿فِي مَقْعَدِ صَدَقٍ﴾ ياني: جيگا و ريگا به کي دلپه سهندو باش.

(٣) - ﴿عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ﴾، له لاي حوکم پرائيکي توانادار، (مَلِيْكَ)، (فَعِيْل)، به ماناي (مَالِك) دي، که ليره دا بو زنده روييه، (مَلِيْكَ) مانايه که ي به هيزتره له (مَلِيْكَ)، (مُقْتَدِر) يش، مانايه که ي به هيزتره له (قَادِر) و (قَدِيْر)، (مَلِيْكَ)، و (مُقْتَدِر) يش، هه ردو و کيان به نه زانراو (نكرة) هاتوون، نه مه بو مزن پيشاندانه واته: حوکم پرائيک و تواناداريک که له سه رووي وه صفکردن و، له سه رووي نه وه وهيه مروف بتواني، وهک پيوست ده رکي بکات.

که واته: خوا **سبحان الرحمن الرحيم** له کوټايي نه سووړته موباره که دا - که نه سووړته موباره که، جگه له م دوو نايه ته، هه مووي باسي سزاو جه زره به و ټوله ستاندنه وه ي خوا بوو **سبحان الرحمن الرحيم**، له بې پروايان - به لام له م دوو نايه ته ي کوټايي نه سووړته موباره که دا، باسي سه ره نجامي پر خيرو خوشي پاري زکاران ده کات، بويه به پاري زکاران يش ده يان ناسيتي، چونکه پيش هه موو شتيک، ده بي مروف خو ي له کوفرو شيرک و ئيلحاد پاري زي، ئنجا دپه نيو بازنه ي ئيمان و ئيسلام و خوا به يه که گرتنه وه، ئنجا دوايي ده بي خو ي له گوناوه تاوان و سه رپيچي پاري زي، بو نه وه ي بيته نيو بازنه ي تاعه ت و فه رمان به ري و، دوايي خو ي له ورده گوناهان پاري زي، بو نه وه ي بيته نيو بازنه ي زياتر بو خوا صولحان، که واته: پاري زکار (مُتَّقِي) که سي که خو ي ده پاري زي له کوفرو شيرک و ئيلحاد، دوايي خو ي ده پاري زي له گوناوه ي گه وړه، دوايي خو ي ده پاري زي له هه موو نه و شتانه ي خوا پتي ناخوشن، واته: پاري زکار ته نيا يه ک حاله ق نيه و، ته قوا ته نيا يه ک پله نيه، به لکو زور پله يه.

بۆيەش خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** لە كۆتايى ئەم سوۋرەتەدا باسى پاداشتى پارىزكارانى كردو، تاكو بزانرى كە ھەر كەسى خۆى پارىزى لەوھى ئەو گەلە پيشووانە خۇيانيان لى نەپاراستو، لە كوفرو شىرك و بە درۆ دانانى ترساندنەكانى خوا، ھۆشدارى پېندانەكانى خوا، **وَالسَّلَامُ**) و، لە بە درۆ دانانى ترساندنەكانى خوا، ھۆشدارى پېندانەكانى خوا، ھەر كەسى خۆى لەوانە پارىزى و ئەھلى تاعەت بى، ئەو ھەسەرەنجامەكەى ئەوھىيە كە لە خزمەت خاى پەرۋەردگاردا، لە جىگاۋ پىگايەكى دىل پەسند، لە نىو كۆشك و تەلارو جۆگەو پروبارو باخ و گول و گولزاردا دەبى.

خاى پەرۋەردگار ئىمە لەو كەسانە بگىرپى، بە لوتف و كەپمەى خۆى و، سەھەنجامى ھەموولايەكمان خىر بكات.

لېرەش دا دىننە كۆتايى تەفسىرى سوۋرەتى **(القمر)**، بەلام دواى: **اِكْرِتْهُ** باسىك لە بارەى ئەندازەگىرى خاۋە لە دروستكراۋەكانىدا كە لە (۲۵) **خَالِدَا** باسى ھەندىك ھەموونە دەكەين: چۆن خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** دروستكراۋەكانى خۆى ھەموويان، بەو پەرى پىك و پىكى و ئەندازەگىرىيەكى ورد دروستكردوون.

کورتە باسیک لە بارەی

ئەندازەگیری خواوە لە دروستکراوەکاندا^(١)

بەپێزان!

ئەم باسە لەبەر پۆشنایی ئەو ئایەتە موبارەکەیی سوورەتی (القمر)دا دەخەینە پوو: ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْتَهُ بِقَدَرٍ﴾ (١٩)، واتە: ئێمە هەموو شتیکمان بە ئەندازە دروستکردووە.

هەلبەتە ئەو پراسستیەش لە زۆر جایی دیکەیی قورئاندا، خوا **سُبْحَانَكَ الْحَمْدُ** رایگە یاندووە، بۆ وێنە:

أ- لە سەرەتای سوورەتی (الفرقان)یشدا دەفرموی: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ (١) **الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَخْزَ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ بَقَدِيرٍ** (٢)، مەبەستمان ئەو پستەیی دواییە: ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ بَقَدِيرٍ﴾ (خوا) هەموو شتیککی هێناوەتە دی و، بە ئەندازەگیرییەکی تێرو تەواو، ئەندازەگیریی بۆ کردووە.

ب- هەروەها لە سوورەتی (الأعلى)دا، کە دەفرموی: ﴿سَبِّحْ أَسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ (١) **الَّذِي خَلَقَ فَسُوَّىٰ** (٢) **وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَىٰ** (٣)، ناوی پەروەردگاری بەرزت بە پاک بگرە، ئەو زاتەیی هەموو شتیککی هێناوەتە دی و پێک و پێک دروستی کردووە، ئەو زاتەیی هەموو شتیککی ئەندازەگیریی کردووە و پێنمایی کردووە.

(١) سەرچاوەمان بۆ ئەم کورتە باسە، کە خوا پشتیوان بێ لە سی و پێنج خال دا، دەبخەینە پوو، بە کورتیی و گوشراویی، تەفسیرەکی دکتۆر (محمد راتب النابلسی)یە، بەلام بە پوختکردنەوە و روونکردنەوە و داڕشتنەوەی خۆم و، سووک دەستکارییەکی، یەكسەریش کە تەفسیرەکی ئەو بە عەرەبییە، بە کوردیی واتیەکی دێنم.

سەرەتا با وئەنەيەك بېئىنەو: پلاكىكى كارەبايى كە بۇ گۆيۆيك دانراو،
يان بۇ پانكەيەك، يان بۇ ھەر شتېك، ئەو پلاكە كە لە ژوورېكدا دادەنرى،
دەگونجى لە سەقفەكەيدا دابنرى، دەگونجى لە زەوييەكەيدا دابنرى، دەگونجى
لە ديوارەكەيدا، لە ديوارەكەشدا، دەگونجى ژۆر بەرز بى و، دەگونجى ژۆر نزم
بى و، بۆى داببەو، دەشگونجى بە شۆيەيەك بى پئويست نەكات، خۆت
ئەزىت بەدى بۇ دەست يېگەياندى و يەكسەر دەستى بگەيەنيە، ئنجا كاتېك
دەچيە ژوورېكەو، دەبىنى ئەو پلاكە بە شۆيەيەك دانراو، پئويست نەكات
بۆى بچيە سەر شتېكى بلىد، يان بۆى بە پەيزە ھەلگەپرى بۇ ئەو دەستى
بگاتى، يان ژۆر بۆى داببەو، بەلكو پېك لە ئاستى دەستى مروڤ دا دانراو،
دەزانى كەسكى لېزان دايئاو، كە ئەندازەگىرى ئاستى پلاكەكەو جەستەي
مروڤى كردو، ھەرۈەھا لە پووى سەلامەتتەو دەوربىنى كردو، وەك: ئەو
پلاكە مندالېكى بچووك دەستى نەيگاتى، تەلە ساردو گەرمەكانى وايەرەكە ژۆر
باش داپۆشراون و... ھتە، ھەموو ئەوانە سەرنجى تۆ پادەكېشن و دەزانى كە
كەسكى ھەموو ئەو شتانەي ئەندازەگىرى كردوون و ئەو پلاكەي لەوئ دانراو.

كەواتە: ھەمىشە ئەندازەگىرى و پېك و پېكى و وردەكارى لە شتەكاندا،
سەرنجىمان پادەكېش بۇ ئەو ھىكەت و زانىارى و مېھربانىي و كارامەتيەي
دروستكەرەكەي كە تېياندايە، ئېستاش باسەرنجى كۆمەلېك لە دروستكراوانى پر
وردەكارى خوا بدەين:

۱- قەبارەي زەوى كە يەك لەسەر مليۆنېك و سېسەد ھەزار (۱/۱۳۰۰۰۰۰) جارى قەبارەي
خۆرە، ئنجا بارستايى و قەبارەي زەوى، ئەگەر لەو دەي ھەيە گەورەتر بووايە، كېشى
شتەكانىش لەسەرى قورستەر دەبوو، ئەگەر بچووكتېش بووايە، كېشى شتەكانىش
سووكتر دەبوو، بۆيەش ئەوانەي چوونە سەر مانگ ھەنگاويكىان ھەلدېنا چەند
مەترېك بەرز دەبوونەو، چونكە لەوئ كېشى شتەكان، يەك لەسەر شەشى كېشى
شتەكانە لەسەر زەوى، واتە: ئەگەر لېرە شتېك شەش كېلو بى، لەسەر مانگ يەك

کیلویه، مروقیچک لیږه ههفتا کیلو بیت، لهوئی ده بیتهوه دوازده کیلو که متریش، به پیچه وانه و هوش نه گهر قه باره و بارستایی زهوی له هی ئیستای گه ورته تر بووایه بو وینه: دوو هینده بووایه، نهو کاته کیچی شته کان، دوو هینده ی لی دهات، که واته: بارستایی و قه باره ی زهوی به نه ندازه گیری دانراون، له قه دهر گونجان له گهل جهسته ی مروقی و، نهو ژیا نه دا که مروقی له سه ر زهوی ده یگوزه ریښی.

٢- زهوی هه ر بیست و چوار سه عات جارچیک، خولیچک به دهوری خویدا ده خوات، نه ندازه ی خیراییه که ی بریتیه له سی (٣٠) کم له خوله کیچکدا، مانای وایه: (١٨٠٠) کم، له سه عات کیچکدا ده بری، ئنجا نه گهر هاتباو نهو سووړانه وه یی زهوی، لهوه خیراتر بووایه، بو وینه: له ماوه ی دوو سه عاتدا به دهوری خویدا خولابایه وه، نهو کاته شهو ده بوو به سه عات کیچک و پوژ ده بوو به سه عات کیچک، هه روه ها نه گهر سست تر بووایه بو وینه: چل و هه شت سه عات، بووایه، نهو کاته پوژ ده بوو به بیست و چوار (٢٤) سه عات، شهویش ده بوو به بیست و چوار سه عات، که له هه ردوو حالاندا، ژیا نی به شه ر به و شیوه یی که ئیستا هه یه نه ده بوو، بگره ژیا نی به شه ر هه ر نه ده بوو! ئیستا هه ندیک له جه نگه لستانه کان گپ ده گرن و ده ئایسیڼ له نه نجامی به هه یزی تیشکی خوړدا، نهو کاته ده بی چیا ن لی هاتبا یه! هه روه ها شهویش پووی زهوی که بیست و چوار سه عات تیشکی خوړ لی نه ده دا، ده بوو به سه ته له ک.

٣- زهوی له سووړانه وه ی به دهوری خوړدا، شه ست (٦٠) هینده ی سووړانه وه ی به دهوری خویدا، خیرایه، واته: نه گهر له سووړانه وه ی به دهوری خویدا له خوله کیچکدا سی (٣٠) کم ده بری، له سووړانه وه به دهوری خوړدا، له چرکه یه کدا (٣٠) کم ده بری، واته: شه ست (٦٠) هینده خیرایه، زهوی به (٣٦٥) پوژ سووړیک به دهوری خوړدا ده کات، ئنجا دایمی له جیا تی (٣٦٥) پوژ، واته: سالیچک به دهوری خوړدا بخولیته وه، به سه د (١٠٠) سال، جارچیک به دهوری دا خولابایه وه، نهو کاته بیگومان چوار وه رزه کا نهان نه ده بینین و نه گهر چوار وه رزه کان بیندرا باشنا یه، به شیوه ی هاوکو (معذل) هه رکا میان ماوه ی بیست و پینج سالی ده خایاندا، نه ک مروقی سالانه چوار که شه کان ببینی!

٤- سوڤگە ی زەوی لە سووڤانەوێ بە دەوری خۆردا بە: (٢٣,٥) پلە لارە، واتە: ڤێک نیو مەیلەو لارە، ئنجا ئەو لارییە سوڤگە ی زەوی لە سووڤانەوێ بە دەوری خۆردا، دەبێتە هۆی پەیدا بوونی چوار وەرژەکان، ئەو لایە ی که نزیکتر دەبێ، لە خۆرەو دەبێتە هاوین و، ئەولایە ی دوورترە دەبێتە زستان، ئەملاو لاشیان، دەبنە بەهارو پاپز، بەو شیوێ چوار کەشەکانی سأل بەسەر گۆی زەویدا دابەش دەبن، کە بێگومان ئەگەر سوڤگە کە ی بە شیوێ کە ی ڤێک بووایەو، ئەو لارییە ی تێدا نەبووایە، ئەو کاتە چوار کەشەکان نەدەمان، یان زستان دەبوو، یان هاوین.

٥- زەوی کە دەسووڤێتەو بە دەوری خۆردا، ئەویش دیسان بە شیوێ کە ی هێلکە ی و ئیھیلیجی دەخولێتەو، جەمسەرێکی کورتەو جەمسەرێکی شێر، کاتێک دەگاتە جەمسەرە کورتە کەو، ماوێ نیوان زەوی و خۆر کەم دەبێتەو، ئەگەر ئەوێ هە یە زەوی خۆر ڤایکێشێ و بە خۆیەو بنووسێ، بۆیە لەو کاتەدا کە زەوی دەگاتە جەمسەرە کورتە کە ی، خێرایە کە ی زیاتر دەبێ، کە ئەویش پال بە خۆرەو بنێ و پێوێ نە نووسێ و، کاتێک دەگاتە جەمسەرە درێژە کە، جەمسەرە دوورە کەش، لەو کاتەدا، ئەگەر ئەوێ هە یە زەوی لە مەودای هێزی کێشندە ی خۆر بچێتە دەری، بۆیە لەوێ سووڤانەوێ کە ی سستەر دەبێتەو، ڤاکێشانی زەوی بۆی بێهێزتر دەبێ، بۆ ئەوێ دەرئەچێ! ئنجا هەر ئەوێ شە دەبێتەو هۆی کورتیی و درێژی شەو و ڤۆژان، کە خوا **سَمِيعُ السَّمْعَاتِ** لە چەند شوێنان لە قورئان دانامازە ی پێ دەکات: ﴿يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤْتِلُجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾ ١١ لقمان، واتە: شەو دەخاتە نیو ڤۆژی و ڤۆژی دەخاتە نیو شەوێ.

٦- دووری زەوی لە خۆرەو بە سەدو پەنجا ملیۆن (١٥٠,٠٠٠,٠٠٠) کیلۆمەتر دانراوەو ئەگەر زەوی لە خۆرەو نزیکتر بووایە، هەموو شتێک دەسووتاو دەبوو بە قەرەبرووت و خۆلەمی، ئەگەر دوورتریش بووایە، بێگومان هەر ژیاونداری لەسەرێ، ڤەق دەبوو، سەر زەوی دەبوو بە بەستەلەک و ژیانی لەسەر نەدەبوو.

۷- ھەرۈھە قەبارەى مانگىش ديسان بە ئەندازەيەكى ديارىيىكراۋ دانراۋە، كە بە ئەندازى سىيەك (۱/۳)ى قەبارەى زەۋىيەۋ، مانگ بە (۲۷) شەۋو يەك لەسەر دوۋى شەۋيىك، خولپىك بە دەۋرى زەۋىدا دەدات، واتە: لە ھەموو مانگاندا خولپىك بە دەۋرى زەۋىدا دەدات، كە پىشى، ۋەك دەمە داسپىك دەردەكەۋى و پىي دەگوترى: (ھلال) دۋايى ۋەدە ۋەدە گەۋرە دەپ، گەۋرە دەپى تاكو دەبىتە بەدر لە: (۱۴ و ۱۵ و ۱۶) دا، دۋايى ۋەدە ۋەدە بچووك دەبىتەۋە، تاكو ۋەك دەمە داسپىكى لى دىتەۋەۋە دووبارە ون دەبىتەۋە، بە ھۆى ئەۋەۋەش ئىمە دەزانين ئەۋ شەۋە چ شەۋيىكە، ئەگەرنا شەۋەكان بەھۆى خۆرەۋە نازانرىن، چونكە پۆژەكان ھەموويان ۋەك يەكن، بەلام شەۋەكان بەھۆى مانگەۋە دەزانين، ئەۋ شەۋە سەرەتاي مانگە، يان نىۋەپراستىيەتى، يان كۆتايىيەتى؟

ئىنجا با دابەزىن بۆ سەر پوۋكارى زەۋى:

۸- دوۋرگەكانى زەۋى (جزر الأرض)، ئەۋ دوۋرگانەى لە نىۋ دەرياكاندا ھەن، زۆر پۆلان دەگىرن، يەكيان ئەۋەيە كە پەيۋەندىيان بە ھەلكردى باۋ جوۋلەكردىۋە ھەيە.

۹- ھەرۈھە چياكانىش زۆر بە شىۋەيەكى ۋەدەكارىيانە دابەش بوون بەسەر گۆى زەۋىدا، تاكو ھەم ھاۋسەنگىي زەۋى پابىگرن، ھەم ۋەك چۆن پەيكەرى ئىسكىي لە جەستەى مروڧدا، جەستەى مروڧ پادەگرى، چيايەكانىش بەۋ شىۋەيەۋ، توپزالى سەرەۋى زەۋىيان زۆرمەكەم كەردەۋ، ھەربۆيەش خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** چيايەكانى بەسىنگ و گولمىخ ناۋ بردوون: ﴿وَالْجِبَالُ أَوْتَادًا ۝۷﴾، ھەرۈھە دەفەرەمۆي: ﴿وَالْفَلَقُ فِي الْأَرْضِ رَوْسِي أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ ۝۱۰﴾ لقمان، واتە: چيا قورسەكانمان فېرېدانە نىۋ زەۋى، بۆ ئەۋەى نەتانجوۋلىتى، ئەۋ توپكىلەى زەۋى، بە ھۆى چيايەكانەۋە زۆر قايم و مەكەكەم بوۋە، زانايانىش دەلېن: ھەر چيايەك كە ئىمە دەيىبنين، چەندەى بە دەرەۋەيە، ھەندى دەلېن: ھەۋت (۷) ھېندەۋ، ھەندىك دەلېن: (۱۰ - ۱۵)، ھېندەشى لە زەۋى دايە، بۆ وئە: چياى ھىمالايە كە (۸۸۶۴)م، بەرزە، (۱۰ - ۱۵)، ھېندەشى بە ناخى زەۋىدا چۆتە خوار!

۱۰- دەريا و ئۆقيانوسەكانىش، كە چوار لەسەر پېنچ (۴/۵)ى پانتايى زەوى دادەپۆشن، ئەو بەرگە ئاوييە زەوييش، ژيانى ھەموو ژياندارانى پىتو بەستراو، چونكە ھەرچى ئاوى شيرينە، تەنيا لەو بەرگە ئاوييە پەيدا دەبى.

۱۱- لەسەر ۋووكارى زەوى بىابانەكانىش ھەن، كە دەبنە ھۆى ئەوئە ھەوا گەرم بى، ئنجا كە ھەوا گەرم دەبى دەكشى و، بەھۆى ئەوئەوئەش جوولەى تىدا پەيدادەبى و، لەوئە فشارى ھەوا كەم دەبى، بەلام لە ناوچە جەمسەرييەكان (المناطق القطبية)دا ھەوا ساردەو چەرە زياتر ھاتۆتەوئە يەك و فشارى ھەوا بەرزە، لە ناوچە بىابانەكانىش دا فشارى ھەوا كەمە، بۆيە لە ئەنجامى ئەو دوو جۆرە فشارەدا، بايەكان پەيدا دەبن و، با لە ھەردوو جەمسەرەكانى زەوييەوئە واتە: جەمسەرى باكوور و باشوور، بەرەو ھىلى يەكسانىي (خط الإستواء) دى.

۱۲- گريمان زەوى لە جوولە كەوتبايە و ئەو خولانەوئەيە بە دەورى خويدا دىكات، لە بەرانبەر خوردا، كە دەبىتە ھۆى پەيدا بوونى شەو و پۆ، ئەگەر زەوى ئەو جوولەيەى نەبووايە، ئەو ۋوئەى زەوى كە بەرەو خۆر دەبوو، پەلەى گەرمىي تىيدا دەبوو بە (۱۵۳) پەلە، لە سەرۋوى سفەرەو، كە ئا و لە سەد (۱۰۰) دەكۆلئ! بەلام گەرمىي زەوى (۱۵۳+) پەلە لە سەرۋوى سفەرەو دەبوو! بەلام ئەو ۋوئەى پىشتى لە خۆرە، دەبوو بە (۲۷۰-) پەلەى ژىر سفر! ئەمەش پىي دەگوترى: سفرى موتەلەق، لە ھالىكدا كە ئىستا پەلەى گەرمىي زەوى بە زۆرىي لە نيوان (۱۰ - ۴۰)، دايەو، ھەر ئەوئەش لەگەل مەوقدا دەگونجى و، مەروف تەھەممولى ئەوئەندە دەكات.

۱۳- ھەرۋەھا بەرگە ھەواى دەورى زەوى، ۋەك جارى دىكەش باسماں كەردە، ئەويش زۆر بە ئەندازەگىرىي دانراو، بۆ وئە: گازى ئوكسىجىن (۲۱%)ى بەرگە ھەوا پىكەدئى، بەلام نايتروژىن (۷۸%) پىكەدئى و، دووئە ئوكسىدى كاربون: (۰.۳%) پىكەدئى، ئنجا ئەگەر گازى ئوكسىجىن پىژەكەى (۲۱%) زياتر بووايە، كە ئوكسىجىن يارمەتىي سووتان دەدات، بۆ وئە: ئەگەر پىژەكەى (۳۰%) بووايە، ئەگەر دەنكە

شقارتەيەكت لى دابايە، لە ئەنجامى تیشكى خۆردا، دنیا گرى دەگرت و، ئەگەر کەمتریش بووايە، هەرچى ژياندارە نەك هەر مروڤ، هەموو ژيانداران تووشى تەنگە نەفەسى و خنكان دەبوون، چونكە هەموويان بە ئۆكسجین دەژين.

١٤- ئنجا با تەماشای هەلەمى ئاو بکەين: هەلەمى ئاو بە شپۆهەكە هەوا بتوانى هەلەبگرى، ئەو هەلەمى ئاو هەكە تیشكى خۆر لە ئاوى ئۆقيانووسەکان دەدات و گەرمى دەکات، هەلەمى لەسەر پەيدادەبن، ئنجا هەوا ئەو هەلەمى ئاو دەگوازێتەو، لە ئەنجامى ئەو جوولەيەى با دا، کە وەك گوتمان: لە بياپانەکاندا هەوا گەرم دەبن و چرپيەكەى کەم دەبێتەو، لە بەستەلەكەکانى سەر و و خوارووى دنياش، چرپى هەوا زۆر، ئنجا لە ئەنجامى چرپى لەوئى و کەمى چرپى لە شوپنە گەرمە سپرەکاندا، هەوا دەجوولێ و دەبێتە هۆى ئەوئى (با) لە سەر پروى ئۆقيانووسەکان پەيدا بى و، هەلەمەكە لەگەڵ خۆى هەلەبگرى و، ئەو بایەش هەلەمەكە لە گەڵ خۆى دەبات و، لە شوپنێك دا کە پلەى گەرمى نزم دەبێتەو، گەردەکانى هەلەم کە پېشى پرژو بڵاوبوون، لە ئەنجامى ئەو پلە ساردەدا، لەوئى گەردەکان لە يەك نيزىک دەبنەو، دلوپە پێك دینن، دلوپەى ئاو، يان دلوپەى بەفر، ياخود دلوپەى تەرزە، سەرەنجام ئیمە ئاوى شیرینمان لەو دەست دەکەوئى، وەك خوا دەفەرموئى: ﴿وَأَنزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ۚ﴾ النبا، واتە: ئیمە لە هەورە گوشاوەکانەو ئاویكى بە خورزەممان دابەزاننەو، بۆيەش خوا ناو لە هەورەکان دەنى (مُعْصِرَات)، کە لێردا (مُعْصِرَات)، لەسەر کیشى (مُفْعِلَةٌ، بەلام بە مانای (مفعولة)، واتە: گوشاوەکان، چونکە: وەك چۆن قوماشێک يان ئیسفنجێک لەسەر ئاویک دادەنێن و ئاو هەلەدەگرى، دواى کە راپدەپازنین و دەیگوشین، ئاوەكەى لى دێتە خوا، هەورەکانیش هەر بەو شپۆهەى و، ئەوانیش ئاویان لە خۆياندا هەلەبگرتو، بەلام ئایا هەموو هەورێک ئاوى پتۆهە، باران و بەفرو تەرزە؟ نەخێر، بەلکە تەنیا هەورە متوربووکانن ئاویان پتۆهە، نیشانهى متوربەبوونیش پەيدا بوونى برووسکەو هەورە تریشقەکانن و، ئەوان لە ئەنجامى متوربە بوونى هەورەکاندا پەيدادەبن،

بە زۆرىيى واپە ھەر ھەورېك ھەورە تىرىشقەو بىرووسكەي لەگەل دابى، مانای واپە
مەتوربە بوو، ئاوى پىئوھىيە.

ئىنجا با بىننە ئىو دىئاي پىوھەكەكانەو: جۆرەكانى پىوھەك ھەر كامىكىيان
سىستىمىكى تايىھەقى ھەيە، بۆ وئىنە:

۱۵- دانەوئەلە گەنم و جۆو نىسك و نۆك و ماش و بىرىج و زوپات و ...ھتە، ئەگەر
سەرنجىيان بىدەين، دەبىنن: لە يەك كاتدا ھەمووى پى دەگات، يانى: پەلە گەمپىك،
پەلە جۆيەك، پەلە مەرەزەيەك، پەلە ھەرنىك، پەلە نىسكىك، پەلە نۆكىك، ھەمووى
بەيەكەو پى دەگات، چونكە ئەگەر ئىستا ھەندىك و، دواى دە پۆزى دىكە ھەندىك
و، دواى مانگىكى دىكە، ھەندىك و، دواى دوو مانگى دىكە، ھەندىك پى بگات! چۆن
ئەو بەرھەمەلەدەگىراپەو؟ بەلام خاى كار بە جى **بىرئىلھىن الرحىم** واى دانائە ھەمووى پىكەو
پى بگات، بەللى ھەندىكى پىش ھەندىكى زەرد دەبى و، دواى ئەو دىكە ...، بەلام
گرنگ ئەوھى ھەمووى لە كاتىكى مەيلەو نىزىكدا، پىكەو پى دەگات.

۱۶- بەلام ميوھو سەوزە و تەپەكارەكان لە ماوھى دوور دوور و لىكدا بىرودا پىدەگەن،
بۆ وئىنە: بىستانى شووتىي و كالكە، يان ترۆزىي و خەيار، يان سەوزە، يان ميوھەكانى:
خورماو خۆخ و گىلاس و ھەنجىرو ھەنارو ھەرمى و ترى و بەھى و...ھتە، ھەموو
ئەوانە ھەركامىيان و پىكراو پىكەو پىناگات، ئەگەر ھەمووى بەيەكەو پى گەبىيە،
ئەو باخەوانە ياخود ئەو خاوەنى ميوھى، ياخود ئەو خاوەن تەپەكارە، يان ئەو خاوەن
سەوزەيە، لىي خەسار دەبوو، بەلام ھەندىكى ئىستا پىدەگات و، ھەندىكى دواى
دە پۆزى دىكەو، ھەندىكى دواى مانگىكى دىكەو، ھەيە لە سالىكدا چەند جار
بەر دەدات، بگرە شووتىي و كالكە و، ترۆزىي و خەيار بۆ ماوھى دوو سى مانگان
ھەر چەند پۆز چىنپىك بەردەدەن، بۆيە گوتراو: چىنى بىستان، تاكو ھەمووى بە
يەكەو پى ناگات و خەسارىبى، بەلكو ماوھ ماوھ پىدەگات بۆ ئەوھى خاوەنەكەي
بتوانى لىي بەھرەمەند بى.

١٧- ئنجا لەلایەکی دیکەوهش: میوه و تەرەکارو سهوزەکان، ئەگەر سهرنج بدهین: هەر کهمیکیان له کاتی خۆیدا و له کەشی خۆیدا پێدهگات، پرتهقال و لیمو و نارنج و ئەوانه له کەشی زستاندا، چونکه مرووف له کەشی زستاندا، زیاتر ئەگەری ههیه سهرمای بێ، بۆیه پێویستی به فیتامین (C) زیاتر دهکات، که لهو شتانهدا ههیه، تاکو تواناو هیزی له بهرانهر نهخووشیهکانی سهرمادا زیاتر بێ، بهلام تهرەکاری وهک شووتیی و کالەک و تروزی و خهیارو ئەوانه، زیاتر له هاویندا پێدهگەن، چونکه له هاویندا که کەش و ههوا گهرمه، مرووف ئەندازهیهکی زۆر له ئاوی جهستهی دهروات و، پێویستی بهو میوه و تهرەکارانهیه قهرهبووی بکاتهوه.

با بینه نێو جیهانی ئاژەلان، بۆ وینه:

١٨- مانگایهک چهند بهرانیهری ئەوه شیرت دهدات، که دهیخوات، چونکه ئەگەر هاتباو ئەوهنده شیرهی لێی دهوشری، هەر بار تهقاي ئەو خواردنهبوویه که دیخواردو، ئەو مهسرهفهی لێی دهکرا، کهس مانگای رانهدهگرت، ههروهها ئەگەر مریشک، مانگانه، یان هەر به ده (١٠) پوژان هیلکهیهکی داباینی، یان مراوی و قازو قهل، ئەوانه کهس به خێوی نهدهکردن، بهلام ههراکامیان ههموو پوژی هیلکهیهکت دهدات، و، سالانه چهند جارێک - ئەگەر کورک بێ - ژمارهیهک جووچکهت دهدات، بۆ ئەوهی مهسرهفێک که لێی دهکری، کهمتر بێ له بهرههمێک که لێی وهدهست دی.

١٩- پهپهوره چرنووکارو دهنوووک به قولابهکان، وهک: بازو، شههین و، خهرتهل ... هتد، ئەوانه خواردنیاں بریتیه له بآلنده بچووکهکان، بۆیهش ژمارهیان کهمهو، ئەگەر هاتباو ئەو گوشتخۆرانه ژمارهیان زۆر بووایه، بآلنده بچووکهکان و چۆلهکهو پاساریی ههموو ئەو بآلندهی دیکه که بچووکن و راویان دهکەن، بهدنیایی هیچیان لێ نهدههیشتن، بهلام ئەوانه ژمارهیان و وهچهیان کهمه، بهس تهمهلیان زۆره، ئنجا ئەگەر هیلکهیان زۆر بووایه و بچووکیان زۆر بووایه، بآلنده بچووکهکانیان کۆتایی پێ دههینا، بهلام خوا **سبحانه** ژمارهیهکهم کردوون، شوینهکانیشیان کهتیا

دا دەبن، دیارییکراون و، هیلکهو ترووکانی هیلکهکانیشیان هه مووی دیارییکراو و به ئەندازەیه.

٢٠- ئەگەر له جیهانی مه‌گه‌زان (عالم الحشرات) یشدا وه‌ك نموونه‌یه‌ك: مێشه‌ په‌شه‌ كه‌ به‌ ملیۆنان گه‌را داده‌نی و له‌ هه‌موو شوێنانیشدا ده‌ژی، به‌لام ته‌مه‌نی ته‌نیا دوو هه‌فته‌یه‌، ئنجا ئەگه‌ر هاتباو مێش چه‌ند مانگیك ژیا بایه‌، چ جایی چه‌ند سالیك، دنیا پر ده‌بوو له‌ مێش، به‌لام ته‌مه‌نی ئه‌وپه‌ڕه‌كه‌ی دوو هه‌فته‌یه‌و دوا‌یی ده‌مری.

٢١- ئنجا با بگوازینه‌وه‌ بۆ وردتر له‌ مێش: به‌کتیاو میکروبه‌كان كه‌ له‌ هه‌موو دروستکراوه‌کانی خوا زیاترن و، له‌ هه‌موویان زیاتر زاووزی و گه‌شه‌ ده‌که‌ن، به‌لام له‌ هه‌موویان ته‌مه‌نیان که‌متره‌ و سه‌رما ده‌یانکوژی و، گه‌رما ده‌یانکوژی و، ترشه‌لۆکی گه‌ده‌ ده‌یانکوژی، ئه‌و ماددانه‌ی به‌کارده‌هێنن له‌ دژه‌ میکروبه‌ و به‌کتیا، ده‌یانکوژن، به‌لکو جاری وا هه‌یه‌ هه‌واش ده‌یانکوژی، چونکه‌ مادام ژماره‌یان زۆره‌، ده‌بی‌ دژی‌شیان زۆر بن، تاكو دۆخه‌که‌ هاوسه‌نگ بێته‌وه‌.

٢٢- هه‌روه‌ها با سه‌رنجی دوو جوړه‌ سه‌ره‌کییه‌که‌ی مار بده‌ین: ماری بچووک ژه‌هره‌که‌ی زۆر کاریگه‌ره‌و، زۆر خێرایه‌و چه‌که‌که‌ی که‌ به‌رگری پێ له‌ خۆی ده‌کات، بریتیه‌ له‌ پێوه‌دان و پا‌کردن، به‌لام ماره‌ گه‌وره‌کان ژه‌هره‌که‌یان بێ هێزه‌، به‌لام زۆر گه‌وره‌ن و ماسوولکه‌کانیان به‌هێزن، جاری وایه‌ ماری گه‌وره‌ له‌گه‌ڵ پشیله‌و پتویی و ژیا‌ندارانی دیکه‌دا به‌ شه‌ر دی، ماره‌ گه‌وره‌کان هێزیان له‌ ماسوولکه‌کان و له‌ گه‌وره‌یی که‌له‌شیان دایه‌، به‌لام ماره‌ بچووکه‌کان هێزیان له‌ پا‌کردن و له‌ ژه‌هری به‌ قوه‌ت دایه‌.

٢٣- ئاژه‌له‌ کتویه‌که‌کان، ده‌بینن خوا **باسم‌الله‌ الرحمن الرحیم** زۆر جوړه‌ شیوازی به‌رگری له‌ خۆکردنی بۆ په‌خساندوون:

أ- هه‌یانه‌ به‌هۆی پا‌کردنه‌وه‌، به‌رگری له‌ خۆی ده‌کات.

ب- ھەیانە ھەک کیسەل ھەوۆ قەپێلک و قەباغەکە یەو، بەرگری لە خۆی دەکات.

ج- ھەیانە ھەو ھەنگی خۆی دەگۆڕی، ھەک: (حرباء)، عەرەب دەلێن: (یتلّون تلّون الحرباء)، (حرباء) جوړە ژيانداریکە لە ھەر شوینیک بێ، ھەنگی خۆی ھەک ئەووی لێ دەکات، ئەگەر لە سەر بەردیک بێ، ھەنگی خۆی ھەک بەرد لێ دەکات، لە شوینیک سەوز بێ، ھەنگی خۆی سەوز دەکات، لە شوینیک سوور بێت، ھەنگی خۆی سوور دەکات.

٢٤- ماسیەکانیش خۆی کاربەجی شیوازی دیکە بەرگری لە خۆکردنی بۆ پەخساندوون:

أ- ماسی ھەبە چەکەکی بریتییە لە لێدانێ کارەبایی بە ھێزی (٤٠٠٠) قووت، بۆیە ھەر شتیک تووشی بێ، ئەو ھێزە کارەباییە لێ دەداو دەیکوژی.

ب- بەلام ھەندیک لە ماسیەکان کە ئەو ھێزە کارەباییەیان نیە، دەتوانن تەم و مژیکێ ھەک ھەوری پەش پەیدا بکەن بە دەوری خۆیاندا، سەرەنجام خۆیان پەنھان دەکەن، بێ ئەوەی ئەو پوچیەیی بەدوایدا دەگەڕێ، - بە زۆری لە ژياندارانی دەریا - بیدۆزیتەو، بە ھۆی ئەو ھەورە پەش و دووگەلەو، کە لە دەوری خۆی پەیدای دەکات، خۆی پەنھان دەکات و پرا دەکات.

ئێستاش دەگوازیئەو بە جەستە مەروڤ:

٢٥- ھێلکۆلە کە لە ئاوی ئافرەتدا ھەبەو، ھەبەنیش لە تۆوی پیاویدا ھەبەو، لە ھەردووکیان (نطفة) پێک دێ و دەپیتن (تلقیح) دەبن و دەچیتە نێو منداڵانەو، خۆی بە منداڵان ھەلدەواسی و لە کاتەش دا نوتفە ھالەتی گۆشت خواردنی ھەبە! چونکە خۆی لە دیواری منداڵانە کە گیر دەکات، خۆی تێدەچەقینن و دەیدێن، و سەرەنجام ئەو شوینە بۆ دەبیتە گۆمیلکەیی خۆین، و خواردن و خۆراکی لەسەر ئەو شوینە، بۆیە ئافرەت کە دووگیان دەبن و منداڵی وەسک دەکەوێ، خۆینی ھەبە نامینن، چونکە خۆینە کە لەویدا ھەپس دەبن، ئەو نوتفەییە لە سەری

گەشە دەكات، بەلام دواىى كە ئەو كۆرپەلەيە گەورە دەبى و ناگونجى چىدىكە
خۆين بخوات، ئنجا پەقى نىوك (الحَبْلُ السَّرِي)، بۆ پەيدا دەبى بە ھۆى ئەو پەقى
نىوكەو خواردىنى بۆ دى و، ئەویش زۆر لەگەل جەستەيدا گونجاو، دواى ئەویش
كە لە دايك دەبى، ئنجا ئەو دەو مەمكەكەى دايكى بەشیرەو چاوە پى دەكەن،
ئەویش لە سەرەتاو لە چەند پۆزى سەرەتادا، ماددەيەكى شلى سپی زەردباو
كە (ك)ى پىدەگوترى، نەك شیر، ئەو ماددەيش بەرھەلستىيەكى زۆر بەھیز لە
جەستەى ئەو كۆرپەلەيدا دروست دەكات، لە بەرانبەر مېكرۆب و فايروس داو، بە
شيوەيەكيشە ئەو چەورىيەى لە نىو پىخۆلەكانى ئەو مندالەو لە نىو كۆئەندامى
ھەرسىدا ھەيە، بىتويىتەو، تاكو پىگا خۆش بكات بۆ ئەوئى لەمەودوا شیر
بخوات و خواردن ھەرس بكات، دواىى شیرى ئەو دايكە لە پۆزانی دوايدا وردە
شيوەكەى دەگۆزى و، بەشيوەيەك دەبى، كە پى بە پى لەگەل قۇناغى تەمەنى ئەو
مندالەدا، بگونجى، كەواتە: كە خوا دەفەرەمۆى: ﴿إِنَّا كُنَّا شَيْءٌ حَلَقَتْهُ بَقْدَرٌ﴾، مەبەست
ھەموو ئەو ئەندازەگىرىيەيە كە لە ھەموو شتىك دا ھەيە.

٢٦- لووى نەخامى (الغدة النخامية) كە پى دەگوترى: پادشاى غوددەكان و، بەسەر
ھەموو كەرە پۆزىنەكاندا زالە، كە لە جەستەدا ھەن، غوددەى نەخامى دوازە (١٢)
ھۆرمۇن دەر دەكات و، چەقى كۆنترۆلكردنى ھەموو شلەمەنىيەكانى نىو جەستەيە،
ھەروەھا چەقى كۆنترۆلكردنى گەرمىى نىو جەستەيە، ئەگەر بىت و ھاوسەنگىي
ئەو شلەمەنىيانەى نىو جەستەى مروڤ تىكبچى، ئەو كاتە مروڤ ھەر نابى، يان
ژيانى بە جۆرپكى دىكە دەبى، چونكە جارى وا ھەيە لە ئەنجامى چاك كارنەكردنى
غوددەى نەخامىدا، پلەى گەرمىى جەستە بۆ چل (٤٠) پلە بەرز دەبىتەو، كە
مروڤ تەحەممولى ناكات و دەمرى.

٢٧- چەسپاوى پۆزەى كلۆرى صۆديۆم: لە نىو جەستەى مروڤدا، ئەگەر پۆزەى كلۆرى
صۆديۆم لە خويندا، لە سەرۋوى (١٠٠٠/٨) بى، مروڤ دەمرى و، ئەگەر كەمتر لە
(١٠٠٠/٧) يش بى ھەر دەمرى، كەواتە: دەبى (٧،٥) بى، يانى: بگاڤە (٨) ھەر دەمرى،
بىتەو خوار بۆ (٧) ھەر دەمرى!

هاوسەنگی بە پێوە دەچن و، ئەگەر بێت و ھۆرمۆنی خەستکردنەوێ خۆین زیاتر بێ، لەو پێژەییە پێویستە، مانای وایە خۆین لە جەستە ی مەزۆفدا وەک قورپکی لێ دێ و ناتوانی ھەرکەت بکات و خەست دەبێتەوێ و مەزۆفە کە دەمرێ، زۆرکەس لە ئەنجامی خەستبوونەوێ خۆینیدا دەمرێ، کە خۆین خەست بۆوێ باش جوولە ناکات، بە تایبەتی بۆ مێشک.

ھەر وەھا ئەگەر ھۆرمۆنی شلکردنەوێ خۆین زیاتر بێ، مەزۆف ھەر شوینێکی بەسادی بریندار بێ، خۆینەکی ھەر لێ دەپژێ و دێ و بە ھیچ شتێک ناگیرێتەوێ، بەلام خوا **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ** بە ئەندازە دایناوێ، ئەو خەستکردنەوێ روونکردنەوێ خۆین، لە ئەندازە ی خۆی تێناپەرێ.

٣٢- با تەماشایەکی چاوی بکەین:

خوای کاربەجێ دیتنی چاوی زۆر بە ئەندازە گیرییەکی سەرسۆرھێنەر، داناوێ، بۆ وێنە: تۆ سەیارەیک دەبینی بە پێدا دەپوا، دەتوانی زۆر بە وردیی بیینی، کاتییک دەپوا، کاتییک دەوێست، دوور دەکەوێتەوێ، نزییک دەکەوێتەوێ، بەلام ھیچ کامپرایەک بەو شیوێ نە، کاتییک شتێک نزییک دەکەوێتەوێ، ئەویش یەکسەر عەدەسەکی بە جورێک لێ بکات لەگەڵ نزییک کەوتنەوێ ئەو دیمەنەدا، بگونجی و، کاتییک دوور دەکەوێتەوێ، کاتییک دەجوولێ و، کاتییک دەوێست! بەلام ئەوانە ھەموویان خوا **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ** لە ئێو چاودا دایناون، کە لە جیسیمی بلووریادی، ھەمووی سێ مایکرونی (سانتیمیک، سەد ١٠٠) مایکرونی زۆر زۆر بچووک، ئەو ھەموو دیتن و وێنەگرتن و دیمەن گەرەکردن و بچووکردنەوێ شەبەکییەو ھەوالەکردنی وێنەکان بۆ مێشک، بۆ ئەوێ مێشک لێ تییگات ئەو وێنە چین؟ ئەو ھەمووی لەویدا ئەنجام دەدرێ و، ھەمووشی لە زۆر لە کەمتر لە چرکە یەکدا!!!

۳۳- مەسەلەى داخراوى چاۋو كراۋەيى گۆي:

گۆي ھەمىشە كراۋەيە، بەلەم چاۋ خوا **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** دەروازەى بۆ داناۋە، جگە لە برۆيەكان و برژانگەكان، پېلۋوۋەكانى چاۋيشى داناون، چونكە دەنگەكان دېن و دەپرېتەۋە، بەلەم دېمەنەكان دەبېزېن و دەمېنەۋە، ئىنجا ئەۋەي كە دېت و دەپرېتەۋە، ئەگەر گۆيش ۋەك چاۋ داخراپايەۋ، دوايى كراپايەۋە، دەنگىك ھاتايە دوايى لە مېشكەۋە فەرمان ھاتايە بۆ گۆي، ئەي گۆي! دەروازەكەت بىكەۋە تاكو گۆيت لېيى، بەلەم تازە دەنگەكە تېپەپيۋە، بەلەم دېمەنەكان كە دەبېزېن، وانېن و ھەمىشە دەمېنن و بەردەۋامن، بۆيە دەگونجى چاۋ داخەي و دوايى بېكەپەۋە دېمەنەكە بېيى، بەلەم چاۋ **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** ھېچ دەروازەى بۆ گۆي دانەناۋە، بەلكو ھەر دەنگىك بى لە كاتى خەۋوتىشدا، دەبېيىستى، مەۋق چۆن خەبەرى دەپتەۋە؟ بە زۆرى لە پىيى بېستەۋە خەبەرى دەپتەۋە، چونكە چاۋى ھېچ نابېيى، بەلەم گۆيى كراۋەيەۋ، گۆيى لە دەنگىك دەبى و خەبەرى دەپتەۋە.

۳۴- با تەماشاي دىل بىكەين:

دېش زۆر ئەندازە گېرىيەكى وردى بۆ كراۋە، بۆ وېنە: تۆ لە كاتىكدا بالىفېك، سەرىنېك، ھەلدەگرى، لېدانى دىل ھېندەي قورسايى، ئەۋ سەرىن و بالىجە كە مېشك پېشتەر ئەندازە گېرىيى دەكات، دەبى و ئەۋەندە، ھېز بەكاردېنى، بۆيە جارى وايە مەۋق دەست دەداتە شىتىكى قورس، بەلەم دەبېنى سوۋكە، ئەۋە مېشك پېشتەر بەھەلە ئەندازە گېرىيى كەردە بۆ وېنە: دەللى: پەنگە دە (۱۰) كېلۆ بېي، بەلەم تەمەشا دەكات كېلۆيەكەۋ، مەۋق زۆر سوۋك بەدەستىيەۋە دى، بەپېچەۋانەۋەش: جارى وايە دەست دەدەيە شىتىكى ۋا دەزانى سوۋكە، بەلەم قورسە ۋا دادەنۆيەۋە، چونكە مېشك فەرمانى نەكەردە بە دىل، ئەۋەندە ھېزە بداتە جەستەۋە، مېشك فەرمانى نەكەردە بە ماسۋولكەكان ۋا بە ئەندامەكانى جەستە،

که له قەدەر ئەوەندە قورساییه تین بدەنە خۆیان، ئنجا ئێمە له دنیای میکانیکدا، هیچ جوولێنە یەکمان نیە، بە پێی ئەو بارە قورسە ی هەڵبە گری، خۆی بگۆڕی، بە لām خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ئەوەی له جەستە ی مروڤدا داناوە، دڵ، هەروەها مێشک که فەرمانە که دە ئێری و، دڵ بە ئەندازە ی ئەوە خوێن دابەش دە کات، بە سەر جەستەدا، بە ئەندازە ی ئەو کارە ی پێی هەڵدە ستی، بۆ وێنە: ئە گەر بزانی پەنجا (٥٠) کیلو دە ست دە دە یه، دڵ، له قەدەر ئەوەندە هێز دە داتە جەستەو، خێرای خۆی له لێدان زیاد دە کات، بۆ ئەوە ی خوێنی زیاتر دابەش بکات بە سەر جەستەداو، ماسوولکە کان زیاتر پتۆیستییان بە وەزە دە بی.

٣٥- با تەماشای کە لێله سەری مروڤ بکەین:

ئێمە هیچ بە رد یەکمان چنگ ناکهوی بە قەدەر دوو چەنگ بی، بە قەدەر کالە کی شووتییە کی بچووک بی، بە لām چوار کانیی و سەر چاوە ی تێ دابن، ئاوی هەر کام لهو کانیی و سەر چاوانە جیا بی، لهوی دیکە، بە لām ئەوە کە لێله سەری مروڤه و بهو شیوه یه:

١- کە لێله سەری مروڤ، ئاوی شیرین له زاری مروڤدا دروست دە کات، که تۆ خواردن دە خووی، به هووی ئەو لیکه وه، پارووه خواردنه که سەرو بهر دە بی و، به کە لکی ئەو دێ، قووت بدری.

٢- پاشان ئاوی چاو سویره، ئەو ئاوه سویرهش بۆ چاو باشه، چونکه چاو زیاتر له مادده یه کی چهوری دروست بووه، پتۆیستی به وه یه هه میشه له نێو ئاوی سویر دابن، وهک چۆن تۆ شتیک هه بی له نێو خوڤواوکی ده که ی، بۆ ئەوە ی به کتریاو میکروڤ لێ نه داو بوگەن نه بی، خواش **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ئاوی چاوی سویر کردوه، تاکو به رده وام ئەو چاوه بشواته وه، نهک ته نیا لهو کاتانه دا که مروڤ ده گری، به بی گریانیش هه میشه ئاوی سویر له چاودا هه یه و، چاو به رده وام ده شوردری.

٣- به لām ئاوی نێو لووت جوړیکی دیکه یه و تامه که ی مزه، چونکه مروڤ له پێی لووته وه هه ناسه هه لده کیشی و، زۆر تۆزو خۆل و میکروڤ له پێی لووته وه ده چن،

ئىنجا خۇا **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** دوو شتى له نىيۇ لووتدا داناون: ھەم مووھە كاتى داناون، كە زۆر لەو تۆزۈ خۆلە دەگرئەو، پاشان ئەو ئاۋە لىنچەشى داناوھ كە مزەر، بۆ ئەۋەى ھەرچى مووھەكان نەيانتۋانى بېگرئەو، ئەو ئاۋە لىنچە بېگرئەو، چلم لە ئەنجامى ئەۋەدا پەيدا دەبى، بۆيە رەنگى چلمىش بەپىي ئەو ژىنگەيەى مروڤ تپىدا دەۋى، دەبى، ئەگەر ھەۋايەكەى رەش بى، رەنگى چلمەكەش رەش دەبى، ئەگەر جۆرپكى دىكە بى، جۆرپكى دىكە، بەلام بەزۆرى زەرەد، چونكە ئاۋەكە بۆ خۆى لە ئەنجامى كارلىك لەگەل ئەو تۆزۈ خۆل و شتانەدا، زەرەد دەبى.

۴- ٺاويڪي ديهڪش ههيه له ڪلهلهي سهردا، ٺاوي گوڙ ڪه زور ٿال، ٺاوي گوڙ
 ٻوڇي ٿال؟ چونڪه زور ڪهس ڦهلس دهٻي به چلڪي گوڙ و، نازانن ٻويه خوي
 ميههردبان و ڪارزان لهوڀيدا داناه، لهبر ٺهوهي ٺهو شتانهي له پڙي گوڙوه دهچن،
 زيندهوهريڪ، ميڪروڀيڪ، بهڪتريايڪ ٺهو ٺاهه ٿال، دهيكوڙي، چونڪه گوڙ هيچ
 دهرواهي نيهو له حالتيڪ دا تو ٽاگاشت لي نيهو خهوتووي، بهلام ٺهو ٺاهه ٿال
 دهيكوڙي و ناهيلي بگاڻه نيو لاي پهردهي گوڙ و شوڻنه ههستبارهڪاني گوڙ، ٻويه
 ٺهو ٺاهه ٿال ههميشه ههيهو، ٺهگر ٽينسان بيڙي لي بڪاتهوه: گريمان ٺاوي ٿالي
 گوڙ له نيو زاردا بووايه، يان ٺاوي سوڙي چاو له نيو لووت دابووايه، يان ٺاوي مزري
 لووت له نيو چاودا بووايه، بهدلنيايي ٺهوه دهبووه نهخوشييهڪي چارهسهر نهڪراو،
 بهلام خوا **الله** لهو ڪلهلههسهردي مروڦدا، ٺهو چوار جوڙه ڪانيو وسهرچاوهيهي
 داناون، ههر ڪاميڪيان جوڙه ٺاويڪه، ڪه لهگهل ٺهو ٺههڪي ٺهوه ٺهندامه دهبييني،
 گونجاو و پر بهپيستن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فسیری سوو پرتی

الحسین

دەستپێک

بە پێزان!

ئەمڕۆ (٩ی شەعبانی ساڵی ١٤٤١) کۆچی، بەرانبەر (٢٠٢٠/٤/٢) زاینی،
لە شاری دێرینی هەولێر، دواى خواستنی کۆمەک و یارمەتیى لە خواى بەرزو
مەزن و کارزان و میهرەبان، دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (الرَّحْمَن).

پێناسەى سوورەتی (الرحمن) و بابەتەکانى

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە هەر بەم ناوە ناسراوە: (سُورَةُ الرَّحْمَنِ)، جارى واش هەیه هەر
بە: (الرَّحْمَن) ناوی هاتووە، بەلام بە زۆریی بە (سُورَةُ الرَّحْمَنِ) ناوی هاتووە، لەو
بارەووە ئەم دەقە هەیه:

إِعْن جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى أَصْحَابِهِ، فَقَرَأَ عَلَيْهِمْ
سُورَةَ الرَّحْمَنِ مِنْ أَوَّلِهَا إِلَى آخِرِهَا، فَسَكَتُوا، فَقَالَ: لَقَدْ قَرَأْتُهَا عَلَى الْجِنِّ لَيْلَةَ الْجِنِّ،
فَكَانُوا أَحْسَنَ مَرْدُودًا مِنْكُمْ، كُنْتُ كُلَّمَا أَتَيْتُ عَلَى قَوْلِهِ: ﴿فَيَا أَيُّهَا رَبِّكَ كَذِبَانِ﴾
﴿الرَّحْمَن﴾، قَالُوا: لَا بِشَيْءٍ مِنْ نِعْمِكَ رَبَّنَا نَكْذِبُ، فَلَكَ الْحَمْدُ﴾ { (أخرجه الترمذي:
٣٧٢٩١، والحاكم: ج ٢، ص ٤٧٤، وابن عدي: ج ٣، ص ٢١٩، والواحدى في الوسيط: ج ٤،
ص ٢١٩، والبيهقي في الدلائل: ج ٢، ص ٢٣٢ عن جابر، وَصَحَّحَهُ الْأَبَانِي فِي صَحِيحِ سَنَنِ
الترمذي: ج ٣، ص ١١٢).

واتە: جابیری کوپی عەبدوللا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەلن: رۆژێک پێغەمبەری خوا ﷺ
هاتەدەر بۆ لای هاوێلان، سوورەتی (الرَّحْمَن) ی لە سەرەتاوە تا کو کۆتایی

بەسەر دا خوێندەنەوه، ئەوانیش بێ دەنگ بوون، (بێ دەنگ بوون و گۆیان گرتوو، پیغەمبەر ﷺ) فەرمووی: بۆچی دەتانینم بێ دەنگن؟ ئەم سوورەتەم بەسەر جنددا خوێندەوه لە شەوی جنددا {کە پێشتر باسمان کردووە لە تەفسیری سوورەتی (الأحقاف) دا} لە ئێوە باشتەر هەلۆستیان بوو، وەلامیان هەبوو، هەر جارێک فەرموودەوی خوا: ﴿فَيَأْتِيَهُمْ آتٌ فَكَفُّوا أَعْيُنَكُمْ عَنْهٖ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ أُولِيَ الْأَبْصَارِ﴾ (الرحمن، دەخویند، {ئەهی جند و مەرووف! بە کام لە چاکەکانی پەرورەدگارتان بێیروان، نکوویی لە کامیان دەکەن؟} دەیانگوت: نکوویی لە هیچ کام لە چاکەکانت ناکەین ئەهی پەرورەدگارمان! ستایش بۆتۆ.

دووهم: شویتنی دابەزینی:

هەرچەندە ڕاجیایبەک لە بارەیی شویتنی دابەزینیەوه هەیه، بەلام بێگومان ئەو ڕایە بەهێزترە کە دەڵێ: مەککەییە، هەم بەپێی سروشت و ئێوە پۆکی، کە هەمان ئێوە پۆکی قورئانی مەککەییە، هەم بە پێی ئەوەش کە لە چەند دەقیکدا هاتو: پیغەمبەری خوا ﷺ لە شەوی جند (لیلة الجن) دا، بەسەر جندانی دا خوێندۆتەوه، یان لە نوێژی بەیانیدا لە (نَحْلَةً)، خوێندووێت، (القرطبي) گوتووێت: ﴿وَصَحَّ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَامَ يُصَلِّي الصُّبْحَ بِنَحْلَةٍ، فَقَرَأَ سُورَةَ (الرَّحْمَنِ) وَمَرَّ النَّفَرُ مِنَ الْجَنِّ فَأَمَّنُوا بِهِ﴾^(١)، واتە: بە سەنەدێکی^(٢) راست هاتو کە پیغەمبەر ﷺ نوێژی بەیانی کردووە لە (نَحْلَةً) {شوینیکە لە نزیک مەککە} سوورەتی (الرَّحْمَنِ) ی خوێندووە، ئەو کۆمەڵەش لە جند بەلایدا تێپەریون و بڕوایان پێی هێناوە.

(١) الجامع لأحكام القرآن: ج: ١٧، ص: ١١٧.

(٢) (القرطبي) سەنەدەکی نەهێناوە و خوا یاربتی لە کاتی تەفسیرکردنی سوورەتی (الجن) دا دەیهێنێن.

بە بەزەیی بەخشندە، خۆای بە بەزەیی، قورئانی فیر کردو، دوایی لەسەری بەردەوام بوو دەنگی پێ بەرز کردو، قورەیشیش کە لە کۆڕو مەجلیسەکانی خۆیاندا بوون، پامان و گوتیان: ئەو (إِبْنُ أُمِّ عَبْدِ) دەلی: چی؟ (بە عەبدوللای کورێ مەسعوودیەن دەگوت: (إِبْنُ أُمِّ عَبْدِ) واتە: کورێ دایکی کۆیلە، وەک بە کەم تەماشاکردن) گوتیان: ئەو ئەو شتە دەلی: کە موحمەد ﷺ پێی وایە بۆی لە سەری دابەزێندراو، ئیدی بۆی هەلسان لێناندا هەتا شوێنەواری لە دەم و چاویدا پەیدا کرد، {دەم و چاویان بە خۆیندا هێناو}.

ئەنجا ئەمەش بەلگەیە لەسەر ئەو کە ئەم سووڕەتە لە مەککە دابەزیو، بە نەسبەت کاتی دابەزینی، بە پێی ئەو کە پێزبەندیی لە دابەزیندا چل و سێ (٤٣) ی بۆ دانراو، وایپێدەچی لە دەوری سالی شەش تا کو نو (٦ - ٩) لەو ماوەیدا دابەزیی، چونکە پێزبەندییەکە بەمەزەندە لە بەرانبەر ئەو سالانە دایە.

سێیەم: ژمارە ئایەتەکانی:

زانایان سێ جوړە ژمارەیان بۆ ئایەتەکانی ئەم سووڕەتە موبارکە داناون: (٧٦، ٧٧، ٧٨)، بەلام زیاتر ژمارە (٧٨) تەبەننیی کراو لەو موصحفانەی لەو دەڤەرە ئیمەدا، باون، بۆیەش ئەو دەلیم، چونکە لە هەندیک لە تەفسیرەکاندا، بە تایبەت ئەو تەفسیرانەی هی ولاتانی ئەفریقیان، وەک: لیبیا و سودان و مەغریب و جەزائیر و تونس، هەیانە ژمارە (٧٦) ی تەبەننیی کردو، هەیه ژمارە (٧٧)، پێشتریش زۆرجار گوتوو مانە کە کەمیی و زۆری ژمارە ئایەتەکان دەگەڕێتەو بە بۆ کورتیی و درێژی پستەکان و، شوینی وەستانی قورئان خۆنەکان، لە کوێ وەستان، واتە: بۆ وێنە هەندیکیان گوتوو یانە: ﴿الرَّحْمَنُ ۝١ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ۝٢﴾ (١) الرحمن، هەمووی یەک ئایەتە، بەلام زۆربەیان گوتوو یانە: ﴿الرَّحْمَنُ ۝٢﴾ (٢) ئایەتیکە و ﴿عَلَّمَ الْقُرْآنَ ۝١﴾ ئایەتیکە دیکەیه.

چوارهم: ريزبهندي له موصحف و دابه زیندا:

له موصحف فدا ژماره په نجاو پټنج (۵۵)و، له ريزبهندي دابه زیندا، وهک
پيشترش ثامازهمان پيدا ژماره چل و سټ (۴۳)ی بو دانراوه، پيش سووړهتی
(فاطر)و دواي سووړهتی (الفرقان) دابه زیوه، به لام جوړیک له راجیایی له وهدا
هه یه و (الجعبري) که یه کیکه له زانایان، ژماره (۹۸)ی بو دانراوه، ئنجا نه گهر
ژماره (۹۸) بیت، ده بی مه دینه یی بی، چونکه به هه موو حیسابان سووړه ته
مه ککه ییه کان له (۸۶) تا کو (۹۰) تیتناپه ږن و، نه وانی دیکه نه و (۲۴)و، یاخود
نه و (۲۸)و، له مه دینه دابه زیون، به لام پیم وایه (الجعبري) نه پییکاه، چونکه
به پیی نه وهی باسما نکر دو به پیی نه وه ده قانه ی هینامانن، سووړهتی (الرحمن)
له مه ککه دا خویندراوه و، عه بدوللای کوړی مه سعوودیش **سعوود** که پیاوکی زور
بلیمهت بووه له شاره زایی له قورئاندا، له سهر خویندنی نه و سووړه ته، لیدراوه و
نازار دراوه و، دهم و چاوی به خویندا هیئراوه.

پینجهم: نیوه رڼکی:

نهم سووړه ته ش وهک سهرجه م سووړه ته مه ککه ییه کان: باسی بووناسی
تیدایه: نهم گهر دوونه چییه؟ مروّف چییه؟ جند چییه؟ بوچی دروستکراون؟
نهم گهر دوونه سهره نجامه که ی چونه؟ ژیانی مروّف حیکمه ته که ی چییه و
سهره نجامه که ی چونه؟

هه روه ها باسی ئیمان و عه قیده ی تیدا کراوه به گشتی و، جگه له ثامازهمه ک
به فیړکردنی قورئان له ثایه تی ژماره دوو دا، وهک سهر پشته ی چاکه کانی خوا،
تیکر ای ثایه ته کانی دیکه باسی سیفته به رزو ناوازه کانی خوان **سهره** له میانی
خسته پرووی چاکه و نیعمه ته کانیدا، چ له دنیاو چ له دواړو ژدا.

ئىنجا لەبەر ئەوەی لەم سوورەتەدا، ژمارەیهکی زۆر لە چاکەکانی خوا **بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باسکراون، چاکەکانیش پەيوەندییان بە ھەر کام لە جندو مەرۆڤەو ھەيە، بۆيە سى و يەك (٣١) جار، پستەي: ﴿فَإَيَّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئەي مەرۆڤ و جند! نكووئیی لە كام لە چاکەکانی پەرورەدگارتان دەكەن، بە كام لە چاکەکانی پەرورەدگارتان بئیروان، بە درۆیان دادەنن؟ دووبارە بۆتەو، پیم وایە لەم سوورەتەدا زۆرترین پانتایی بۆ باسکردنی بەهەشت تەرخانکراوە، کە بریتیه لە: سى و سى (٣٣) ئایەت، ئایەتەکانی: (٤٦ - ٧٨)و، نەمبینووە لە ھیچ سوورەتێکی دیکەدا بە دواي یەكدا، ئەوەندە پانتاییە بۆ باسی بەهەشت تەرخان کرابی.

کەواتە: دەتوانین بڵین: تەوهری سەرەکی ئەم سوورەتە، باسی خوای بەرزو بئ وئەيەو باسی چاکەکانی خوایەو، باسی پۆژی دوايە، ھەردووک قوئاغی ئاخیر زەمان و قیامەت، پاشان باسیکی دۆزەخ و، سزای بئیروایان و مەینەتیەکانی کە بەسەر بئیروایان دین، لە قیامەتدا، دواي پانتاییەکی زۆر بۆ باسی بەهەشت و نازو نيعمەتەکانی تەرخانکراوە، کە بۆ ھەر کام لە بروادارانێ جندو مەرۆڤ دانراوە.

شەشەم: تاييەتمەندییەکانی:

ئیمە ھەشت (٨) تاييەتمەندییمان بۆ ئەم سوورەتی (الرحمن)ە، لەبەر چاو گرتوون:

١- ئەم سوورەتە تاکە سوورەتێکە لە ھەموو قورئاندا بە يەكێك لە ناوھەکانی خوا دەستی پیکرد بئ: ﴿الرَّحْمَنُ ١﴾، کە دوايی باسی دەكەین، ﴿الرَّحْمَنُ﴾، لێرەدا یان نیھادەو گوزارەكەي لە دوايی دئ: ﴿الرَّحْمَنُ﴾ نیھاد (مبتدا)ەو: ﴿عَلَّمَ الْقُرْآنَ﴾ و ئەوانی دیکە تیکرا دەبن بە گوزارە (خبر)، یاخود: ﴿الرَّحْمَنُ﴾، گوزارە (خبر)یەو، نیھادەكەي بۆ مەزەننە دەكرئ، واتە: (هو الرحمن) یان (أَلله الرحمن).

٢- تەنیا لەم سوورەتەدا پستەي: ﴿فَإَيَّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ھاتووە سى و يەك (٣١) جاریش دووبارە بۆتەو.

(٣)- لهم سووړه ته دا زوړترين پانتايي بو باسي بهه شت ته رځانکراوه، که ده توانين بلين: سي و دوو (٣٢) ثايه تن: ثايه ته کاني (٤٦ - ٧٧)، له بهر نه وهی ثايه تن کوتايي: ﴿تَبَرُّكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ (٧٨) الرحمن، ناگه ريت هوه بو باسي بهه شت.

(٤)- نه وهندهی لهم سووړه ته دا، مروځ و جند پیکه وه دوینراون، له هيچ سووړه تيک دا نه وه نيه، که سه رجه م سي و پينج (٣٥) جار، مروځ و جند پیکه وه دوینراون، سي و يهک (٣١) جار: ﴿فَيَأْتِيءُ الْآءَ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ﴾ و جار يک: ﴿أَيُّهَ الْفَلَاحِ﴾ (٣١)، نه وه سي و دوو (٣٢) و، جار يک: ﴿يَمْعُرُ أَلْمِي وَالْإِنْسِ﴾ (٣٣)، نه مه سي و سي (٣٣) و، جار يک: ﴿رَسُولٌ عَلَيْكَ شَوَاطِدٌ مِّن نَّارٍ وَنَحَاسٌ﴾ (٣٥)، نه مه سي و چوار (٣٤) و، جار يکيش: ﴿فَلَا تَنْصِرَانِ﴾ (٣٥)، نه مه سي و پينج (٣٥)، واته: لهم سووړه ته دا (٣٥) جار، خوا **سورة الرحمن الرحيم** پرووی کردو ته هه ردو کومه لی مروځ و جندو، پیکه وه دواندوونی.

(٥)- ته نيا لهم سووړه ته دا، له سي ثايه تن به دواي يه کدا، وشه ی: (الميزان) هاتوه، هه ر جاره ی به مانايهک، ثايه ته کاني: (٧، ٨، ٩)، وهک دواي باسي دهکين، نه مبینوه بهم شيوه يه له ته تفسيره کاند باسکرا بي، زانايان له باره ی نه وه سي وشه ی: (الميزان) وه، که هاتوون، زوړ قسه يان کردوه، دواي قسه لهو باره وه دهکين، به لام پيموايه (الميزان) يه که م مبه ست پي ثاندازه گيري و هاوسه نگي دانانه له نيو هه موو گه ردوونداو، (الميزان) ي دوو م مبه ست پي داناني شه ريعه ت و به رنامه ی دادگه رانه ی خوايه له ژياني به شه رداو، (الميزان) ي سي هم مبه ست پي نه و ته رازوو و پتوه رانه يه که خه لک شتيان پي هه لده سه نگيني و ده کيشي و ده پتون، واته: هي يه که ميان: ته رازووی گه ردوونييه، هي دوو ميان: ته رازووی شه ريعيه، هي سي هم ميان: ته رازووی ثامرازيه، (الميزان الکوفي، والميزان الشرعي، والميزان الآلي).

(٦)- ته نيا لهم سووړه ته دا، ثامازه به چوونه بهه شتي جندان کراوه، هه لبه ته له شوننه کاني دیکه ی قورنندا، خوا **سورة الرحمن الرحيم** به هيماو ثامازه باسي نه وهی کردوه که سزاو پاداشت چاوه پي هه ر کام له مروځ و جند دهکين، به لام ته نيا لهم سووړه ته دا به

پاشکاویی باسی ئەوه کراوه، که جندیش دەچنە بەهەشت، ئەویش ئەوهیە که خوا لە هەردوو ئایەتی: (٥٦) و (٧٤)دا، لە بارەى حۆرییەکانى بەهەشتەوه دەفهرموئ: ﴿فَمِنْ قَصْرِتْ الْأَرْفِ لَمْ يَطْمِئَنِّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ۝٥٦﴾، ئاخرەتانیکی نیگای خۆ کورتکەرەوهیان تێدان، که لە پیش وان دا [که دەچنە بەهەشت] ئەو حۆرییانە جندو مرووف دەستکارییان نەکردوون [نەچوونە لایان و لەگەڵیان دا جووت نەبوون].

٧- تەنیا لەم سووپەتەدا، باسی دوو جووتە بەهەشت [واتە: چوار دانە بەهەشت] کراوه، لە هەموو قورئاندا باسی بەهەشت (جنة) یان بەهەشتەکان (جنات) کراوه، بەلام لەم سووپەتەدا باسی دوو جووتە بەهەشت (جنتین) کراوه، کەواتە: دەبن بە چوار، ئەویش لە ئایەتەکانی: (٤٦ - ٧٦)دا.

٨- چەند وشەیکە تەنیا لەم سووپەتەدا هاتوون:

١- وشەى ﴿لِلْأَنَامِ ۝١٠﴾، واتە: خەلک، یان دروستکراوان.

٢- وشەى ﴿كَالْفَخَّارِ ۝١١﴾، واتە: خەزەف یان سوالت، واتە: قورپک که وشک دەکرێتەوه دەسووتێت.

٣- وشەى ﴿كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأٍ ۝١٢﴾، واتە: لە هەموو کاتانداو لە هەموو رۆژاندا ئەو (خوا) خەریکی کاریکە.

٤- وشەى ﴿أَيُّهُ الْفَلَاحُ ۝١٣﴾، واتە: ئەى دوو قورسەکان، واتە: ئەو دوو دروستکراوهى که سەر زەویتیان قورس کردو، که مەبەست پێیان مرووف و جندن.

٥- وشەى ﴿سَوَاطٍ مِّن نَّارٍ ۝١٤﴾، واتە: بلیسەیکە لە ئاگر.

٦- وشەى ﴿وَرْدَةٌ كَاللِّهَانِ ۝١٥﴾، گۆلیکی داگیرساو (وَرْدَةٌ) بە مانای گۆلە، بەلام بە مانای سوور بوونەوهش دئی، (كَاللِّهَانِ) بە مانای چەرمی سوور دئی و، بە مانای کائزای تواوهش دئی.

٧- وشەى ﴿ذَوَاتَا أَفْنَانٍ﴾ (١٨) واتە: هەردووکیان خاوەن لق و پۆپ و چڵ، یان خاوەن جوړن، (أفنان) یان کۆى (فن)، یان کۆى (فنن)ە.

٨- وشەى ﴿لَمْ يَطْمِئِنَّ﴾ (١٩) واتە: بە خوینیدا نەهیناون، مەبەست پێى لەگەڵ جووت بوونە.

٩- وشەى ﴿مُدْهَمَّتَانِ﴾ (٢٠) واتە: سەوز و تۆخى پەشباو، واتە: لەبەر تۆخییان سەوزییەکە مەیلەو پەش دەنوێنێ، ئەو دوو باخە هیندە سەوزن.

١٠- وشەى ﴿نَضَّاجَتَانِ﴾ (٢١) واتە: بە فیچقە ئاوەکەیان لێ دەردەچێ زۆر بە توندیی.

١١- وشەى ﴿رَقْرَقَ حُضِرٌ﴾ (٢٢) (رَقْرَقَ) بەو دەگوترێ: کە پادەخرێ، (حضر) واتە: سەوز، واتە: پایەخى سەوز.

١٢- وشەى ﴿وَعَبْرِي حَسَانٍ﴾ (٢٣) (عبري) واتە: شتی ناوازه، (حسان) یش کۆى (حَسَن)یە، واتە: زۆر جوان، جوانەکان، ئەویش هەر ناوہ بو پايەخ و فەرش کە پادەخرێ.

هەوتەم: دابەشکردنى ئایەتەکان بۆ چەند دەرسێک:

ئیمە کۆى حەفتاو هەشت (٧٨) ئایەتەکەى ئەم سووپەتە موبارکە، بۆ سێ دەرسان دابەش دەکەین:

دەرسى یەكەم: لە ئایەتەکانى: (١ - ٣٠) پێک دێ، لەو سى (٣٠) ئایەتەدا، خواى بە بەزەبى بیست (٢٠) لە چاکەکانى خۆى دەخاتەپروو، هەروەها هەشت (٨) جارن لە میانى خستنه پروو ئەو نىعمەتانەدا، ئەم پستىەى فەرموو: ﴿فَيَايَ اٰلَآءِ رَبِّكَ اَتَكْذِبَانِ﴾، واتە: ئەى جند مرووف! نكوولێى لە کام لە چاکەکانى پەرورەدگارتن دەکەن! دواى سى سیفەق بەرزو بێ وینەى خۆى دەخاتەپروو، کە بریتین لە: هەرماو (أبدى) بوونى خواو، ئاتاجیى تیکرای خەلکى ئاسمانەکان

و زەوی بۆ خوا، بەردەوام لە کاردا بوونی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بۆ پەڕیوه بردنی کاروباری دروستکراوه کان و گەردوون.

دەرسی دووهم: لە پازدە (۱۵) ئایەتەکانی: (۳۱ - ۴۵) پێک دێ و، هەمووشیان باسی پۆژی دوایی، هەم قۆناغی ئاخیر زەمان، هەم قۆناغی قیامەت، بە تاییهتی باسی سزاو ئازارو مەینەتیی بیروایان لە پۆژی دواییدا.

ئەنجا لەو پازدە (۱۵) ئایەتەشدا، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** حەوت جار: ﴿قَيَّامُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ ئایەتی یەکەمدا، هەشت (۸) جار، لە پازدە (۱۵) ئایەتی دووهمدا حەوت (۷) جار، ئەو پازدە (۱۵) جار، کە هەموویان پەیوەندیان هەیە بە: قۆناغی ژیاڵی دنیا، ئاخیر زەمان و قیامەتەو، شازدە (۱۶) جارەکی دیکەش هەموویان پەیوەستن بە باسی بەهەشتەو، واتە: خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** لە باسکردنی قۆناغی ژیاڵی دنیا، قۆناغی بەرزەخ و، ئاخیر زەمان و قیامەت (پۆژی دوایی)دا، پازدە (۱۵) جار: ﴿قَيَّامُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾، هیناوه، بەلام لە باسی نازو نێعمەتەکانی دوو جووتە بەهەشتەکەدا، واتە: هەر چوار بەهەشتەکە کە بۆ پڕوادران و پاریزکارانی مەزەن و جندی داناون، شازدە (۱۶) جار، ئەو پرستە موبارەکەکی دووبارە کردۆتەو، ئەمەش ئەوێ لێوەردەگیری کە نازو نێعمەتەکانی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بە پلە یەکەم و بە شیوەیەکی بنەڕەتیی لە پۆژی دواییدا بەرجەسته دەبن، ئەویش لە ژیاڵی بەهەشتدا بەرجەسته دەبن بۆ پڕوادران.

دەرسی سێهەم: لە سی و یەک (۳۱) ئایەتەکانی: (۴۶ - ۷۸)، پێک دێ، ئایەتەکانی کۆتایی ئەم سووڕتە کە هەموویان باسی سەرەنجی خێری کەسانی دڵ پر بیم و سامن، بەرانبەر بە پایە بەرزێ پەرورەدگاریان، ئەو سەرەنجە خێرەش لە بەهەشتەکانی خوادا بەرجەستهیو، ئێرەش تاکە شوێنێکە لە هەموو قورئاندا، خوا باسی چوار بەهەشت، واتە: دوو جووتە بەهەشت دەکات.

دهرسی یه کهم

پیناسه ی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە سی (٣٠) ئایەتی سەرەتای سوورەتی (الرحمن) پێکدەدات، ئایەتەکانی: (١ - ٣٠)، خوای کارزان و میهرەبان لەو سی ئایەتە موبارەکەدا، پاش ناوھێنانی خوای بە (الرحمن) واتە: خاوەنی ئەوپەڕی بەزەیی، بیست (٢٠) لە چاکە و نێعمەتە جوژاو جوژەکانی خوای دەخاتە ڕوو، کە ئەمانە:

١- فێرکردنی قورئان، فێری پێغەمبەری خوای ﷺ کردووە، فێری مەرووفەکان و جندەکانی کردووە، یان بە گشتیی هەم فێری پێغەمبەر ﷺ، هەم فێری هەموو ئەوانەی کردووە کە شوێنی دەکەون لە مەرووف و جند.

٢- دروستکردنی مەرووف.

٣- قسە فێرکردنی، یاخود فێرکردنی مەرووف، کە چۆن ئەوەی لە دڵیادە، ئەو نیازو مەبەستانە دەربەرێ، چ بە قسەو چ بە نووسین، چ بە ئاماژە، بە چ هەرشێوازیکی دیکە.

٤و٥- دروستکردنی خۆرو، مانگ بە ئەندازەو وردەکاریی.

٦و٧- کەرنووش بردنی ڕووەکی پان پاخراوو، دارو دەرختی بەرز هەلچوو.

٨و٩- دروستکردنی ئاسمان بە بەرزایی و، دانانی تەرازوو لە ئاسماندا، لە گەردوون دا.

١٠- دانانی زەوی بۆ دروستکراوەکان، هەموو ئەوانەی لەسەری دەژین، لە مەرووف و جندو هەموو ئەوانەی خاوەنی هەست و هۆشن.

١١و١٢- لە زەوییدا دروستکردنی میوهو، دارخورمای خاوەن کیف بۆ هێشوەکانی.

١٣و١٤- هەروەها لە زەویدا ڕوواندنی دانەوێڵەی خاوەن پووش و گیا، دانەوێڵەکە بۆ مەرووفەکان و، پووش و گیایەکەش بۆ ئازەلەکانیان و، ڕووەکە بۆنخۆشەکان.

- (١٥) - دروستکردنی مروڤ له قورې وشک هه لاتووی خه زهف ئاسا، وهک سوآلهت.
- (١٦) - دروستکردنی جند له بلیسهی ناگریکی ساغ و بی دووکه ل.
- (١٧) - دانانی هه ردووک پوژه لات و هه ردووک پوژئاوايه کانی هاوین و زستان.
- (١٨) - تیکه لکردنی دوو دهريای سوړو شیرین، به لام به بی ئاویتتهی یه کدی بوون، به هو ی په رده و نیوانیکه وه که خستوو یه ته نیوانیه وه.
- (١٩) - ده ره پزانی گه وهه رو مرواری له ده ریا.
- (٢٠) - که شتییه به رزه چیا ئاسایه کان و، به ده ریا دا په خسیترانی پوشتنیان له لایه ن مروڤه کانه وه، به و توانایه ی خوا پییداو و، به و که ره ستانه ی خوا بو ی په خساندوون.
- له کو تاییشدا خوا ی بالآ ده ست نه و راستیه ی راگه یانده، که هه ر که س له سه ر زه وییه، له جندو مروڤ ده مرن، ته نیا پرووی به رزو بی وینه ی خوا، ده مین. دوا یی دوو راستی دیکه ی یه کجار مه زنی راگه یاندوون:
- (١) - هه ر که س له ئاسمانه کان و له زه ویدایه، له خاوه ن هه ست و هو شان، له مروڤ و جندو فریشته و هه ر دروستکراو تیکیش که به س خوا خو ی ده زانن، داوا له خوا ده که ن و لی ی ده پارینه وه، به هه موو شیوه کانی لیپارانه وه، به زمانی حال یان به زمانی وتار.
- (٢) - به رده وام خوا ی به رزو مه زن له کاردایه بو به ریوه بردنی دروستکراوه کانی.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿الرَّحْمَنُ﴾ ① عِلْمُ الْقُرْآنِ ② خَلَقَ الْإِنْسَانَ ③ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ④ الشَّمْسُ
وَالْقَمَرُ يُحْسِبَانِ ⑤ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ⑥ وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ⑦
أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ⑧ وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ⑨ وَالْأَرْضَ
وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ⑩ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ⑪ وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ
⑫ فَيَأْتِي ءَالَآءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ⑬ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ ⑭
وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ ⑮ فَيَأْتِي ءَالَآءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ⑯ رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ
الْمَغْرِبَيْنِ ⑰ فَيَأْتِي ءَالَآءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ⑱ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ⑲ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ⑳
فَيَأْتِي ءَالَآءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ㉑ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ㉒ فَيَأْتِي ءَالَآءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ㉓
وَلَهُ الْمَوْجَاءُ الْمُتَنَفَثَاتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ㉔ فَيَأْتِي ءَالَآءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ㉕ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ㉖ وَسَيُّفِي
وَجْهٍ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ㉗ فَيَأْتِي ءَالَآءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ㉘ يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ
يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ㉙ فَيَأْتِي ءَالَآءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ㉚

مانای دهقا و دهقی نایهه كان

① به ناوی خوای به بهزه یی به خشنده. (خوای) به بهزه یی ① قورئانی
فیر کردوه ② مروقی دروستکردوه (له باشتین شیوه دا) ② پروونکردنه وهی
(مه بهستی) فیر کردوه ③ خورو مانگ به ژماره (و نه ندازه گیری دروستکراو) ن
④ پرووه کی پاخراو دره خت کرنووش (بو خوا) ده بهن ⑤ ئاسمانی بهرزکردوته وهو
ته رازوووی (هاوسه نگیی تیدا) داناو ⑥ تاكو له ته رازوو (ی شه ریعت) دا سه ر
کیشیی نه کهن ⑦ دادگه رانهش کیشان (و پیوان) بکهن و، له ته رازوودا داشکان
مه کهن ⑧ (خوا) زه ویشی بو خه لکی (له مروق و جند) داناو (که ژییانی

دنیاى له سەر بگوزەرنین) ١٠) میوه (ی جوړاو جوړ) و دارخورما خاوهن کيفه کانی (که هيشوو ه خورمايه کانیان گرتوونه خوږيان) تيدان ١١) ههروه ها (جوړه کانی) دانهوئله ی خاوهن پووش و کاو پړحانه (و گول و گيا بونخوشه کانی تيدان ١٢) ئنجا ئايا (ئهی جندو مروځ!) نکوولیی له کام له چاکه کانی پهروهردگارتان ده کهن؟ ١٣) (خوا) مروځی له (قورځکی وشکی) زرینگه داری وهک سوا لهت دروستکردوه ١٤) جندیسی له بلښه ی ناگر دروستکردوه ١٥) ئنجا ئايا (ئهی جندو مروځ!) نکوولیی له کام له چاکه کانی پهروهردگارتان ده کهن؟ ١٦) (خوا) پهروهردگاری دوو پوژه لاته کان (ی هاوین و زستان) و دوو پوژئاوايه کانه ١٧) ئنجا ئايا (ئهی جندو مروځ!) نکوولیی له کام له چاکه کانی پهروهردگارتان ده کهن؟ ١٨) (خوا) دوو ده ریايه کانی به ره له داکردوون، پیک ده گهن ١٩) بهر به ستيکیان له نيوان دایه سنوور به لای په کدا ناشکینن ٢٠) ئنجا ئايا (ئهی جندو مروځ!) نکوولیی له کام له چاکه کانی پهروهردگارتان ده کهن؟ ٢١) گه وهه رو مروارییان لئ دینه ده ری ٢٢) ئنجا ئايا (ئهی جندو مروځ!) نکوولیی له کام له چاکه کانی پهروهردگارتان ده کهن؟ ٢٣) ههروه ها (که شتیبه له سهر ئاو) دروستکراوه پویشتووه کانی وهک چیاکانیش هه ر هی وین ٢٤) ئنجا ئايا (ئهی جندو مروځ!) نکوولیی له کام له چاکه کانی پهروهردگارتان ده کهن؟ ٢٥) هه موو ئه وانه ی له سهرنی (له سهر زهوی) له نیوچوون ٢٦) (بهس) پرووی پهروهردگاری خاوهن شکوو پوژلگرتن و چاکه کارت ده مینئ ٢٧) ئنجا ئايا (ئهی جندو مروځ!) نکوولیی له کام له چاکه کانی پهروهردگارتان ده کهن؟ ٢٨) (خوا) هه ر کس که له ئاسمانه کان و زهوی دایه، داوای لئ ده کات و هه ر پوژه ئه و (له کردنی) کارپیک دایه ٢٩) ئنجا ئايا (ئهی جندو مروځ!) نکوولیی له کام له چاکه کانی پهروهردگارتان ده کهن؟ ٣٠).

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(الْبَيَّانُ): (الْبَيَّانُ: الْكَشْفُ عَنِ الشَّيْءِ، وَهُوَ أَعَمُّ مِنَ النُّطْقِ)، (بَيَّان): بریتیه له ده رخستنی شتیک، وشه ی (بَيَّان) که ده فه رموی: ﴿عَلَّمَ الْبَيَّانُ﴾ گشتیتره له دوان و قسه کردن، به لکو ئاماژه ش ده گریته وهو نووسینیش ده گریته وه، هه موو ئه و شیوه ده بر پینانه ی دیکه ش، بو وینه: هونه ری ته شکیلیش ده گریته وه، هه موو ئه و شیوازانیه که خه لک پیان له یه کدی تیده گه ن.

(حُسْبَانُ): (الْحِسَابُ: اسْتِعْمَالُ الْعَدَدِ، حَسَبْتُ وَأَحْسَبُ حِسَابًا وَحُسْبَانًا)، (حُسْبَان) واته: (حِسَاب)، (حِسَاب) یش بریتیه له به کارهینانی ژماره، ده گو ترئ: (حَسَبْتُ وَأَحْسَبُ حِسَابًا وَحُسْبَانًا) واته: ژماردم، ده یژمیرم، ژماردن، که واته: (حُسْبَان) چاوگه به مانای ژماردن، دوایش ئه م ژماردنه ده خواز ریتیه وه بو مانای دیکه ش، بو وینه ئه ندازه گیری، یان ورده کاری، وه ک له ئاخاو تنی خو مان دا ده لئین: هه موو شتیک به حساب و کیتابه، واته: به ورده کاری.

(وَالنَّجْمُ): (أَصْلُ النَّجْمِ: الْكَوْكَبُ الظَّالِعُ، وَالْجَمْعُ: نُجُومٌ)، وشه ی (نَجْم) له ئه صلی زمانی عه پهبیدا بریتیه له و ئه ستیره یه ده رده که وی، وشه ی (نَجْم) به (نُجُوم) کو ده گریته وه، (نَجْم: طَلَعَ نُجُومًا وَنَجْمًا فَالنَّجْمُ مَصْدَرٌ، وَاسْمٌ، وَمِنْهُ شُبَّةٌ بِهِ طُلُوعُ النَّبَاتِ وَالرَّأْيِ)، (نَجْم) واته: هه لهات، ده رکه وت، (نُجُومٌ وَنَجْمًا) هه ردووکیان چاوگن، (فَالنَّجْمُ مَصْدَرٌ وَاسْمٌ)، (نَجْم): هه م چاوگه و، هه م ناویشه، (نَجْمًا نَجْمًا)، واته: (طَلَعَ طُلُوعًا)، له ویشه وه ده رکه وتنی پرووه ک، هه روه ها ده رکه وتنی بیرو بو چوونیک، ده لئ: (نَجْمَ رَأْيُهُ عَنْ كَذَا) یان (نَجْمَ النَّبَاتِ) واته: پرووه که که ده رکه وت و به زه ویدا پاخرا.

(وَالشَّجَرُ): (الشَّجَرُ مِنَ النَّبَاتِ مَا لَهُ سَائِقٌ، شَجَرَةً وَشَجَرٌ، نَحْوُ: قَمَرَةٍ وَقَمَرٌ)، (شَجَر): له پرووه ک ئه وه یه، قه دی هه بی و به رزیته وه، تاکه که ی (شَجَرَة) یه، ناوه کو یه که ی

(شَجَر) ه، هه لَبه ته به (أَشْجَار) یش کۆ ده کرێتهوه، وهک (تَهْرَة وَتَهْر) یهک میوهو میوه به گشتیی.

(الْمِيزَانُ): (الْوَزْنُ: مَعْرِفَةُ قَدْرِ الشَّيْءِ، وَزْنُهُ وَزْنًا وَزِنَةً، وَالْمِيزَانُ آلَةُ الْوَزْنِ، وَزْنٌ: بَرِيَّتُهُ لَهُ زَانِيْنٌ تَه نَدازه ی شَتِیک، ده گوتری: (وَزْنُهُ وَزْنًا وَزِنَةً) واته: کیشام، هه لَمسه نگانده، (مِيزَان) یش ئامیری پی هه لسه نگانده، به کوردیی ده لَئین: ته رازوو (مِيزَان)، به لَام چه مک و واتایه که ی گشتیتره له وه ی ته نیا ئه و ته رازوو ه ی ئیمه به کاری دَئین، بگرێتهوه، به لکو جاری وا هه یه (مِيزَان) به مانای هاوسه نگی دئ و، جاری وایه به مانای رِیک و راستی شَتِیک دئ و، به مانای هه لسه نگانده دئ، نهک هه ر هه لسه نگانده ی شتی ماددی و به رجه سته، به لکو شتی مه نه ویی و نابه رهه ستیش.

(بِالْقِسْطِ): (الْقِسْطُ: النَّصِيبُ بِالْعَدْلِ، كَالنَّصْفِ وَالنَّصْفَةِ، وَالْقِسْطُاسُ: الْمِيزَانُ وَيُعَبَّرُ بِهِ عَنِ الْعَدَالَةِ كَمَا يُعَبَّرُ بِهِ عَنِ الْمِيزَانِ)، وشه ی (قِسْط) به مانای پشک و به شیک دئ که دادگه رانه دابه شکرایی، وهک (نَصَفٌ وَنَصْفَةٌ) ته وانیش هه ردووکیان به مانای دابه شکرده نکی دادگه رانه و به وێژدانانه، (قِسْطَاس) واته: ته رازوو (مِيزَان)، ته عبیر به ته رازوو ده کری له دادگه ری، هه روهک ته عبیر به دادگه ریش ده کری له جیاتی ته رازوو، ئه و شته م به ته رازوو بۆ بکێشه و، با ئه و شته به ته رازوو بئ، واته: به دادگه ری بئ، یان به رِیک و راستیی.

(وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ): واته: هه لسه نگانده، یان کیشان، یان ته رازوو ه که م مه کهن، (الْخُسْرُ وَالْخُسْرَانُ: انْتِفَاضُ رَأْسِ الْمَالِ)، وشه ی (خُسْر) و (خُسْرَان) هه ردووکیان چاوگن به مانای که م بوون له ده ستمایه ن، (وَالْإِخْسَارُ: جَعَلَ الْغَيْرَ خَاسِرًا، وَالْخَسَارَةُ: النِّقْصُ)، (إِخْسَار) له سه ر کیشی (إِفْعَال) ه، ئه وه یه تۆ ئه و ی دیکه تووشی زیان بکه ی، (خَسَارَة) ش به مانای که م و کوپی و، لی که مکردن دئ.

(الْأَنْعَامُ): (الْخَلْقُ)، (أَنَام) زۆربەى ڤوونكەرەوانى ڤوڤان دەلین: بە مانای دروستکراوانە لەسەر زەوى بە گشتیی، واتە: مَرَوِّ و جندو ئەوانەى خاوەن هەست و ھۆشن، ھەردووکیان دەگرێتەو، ھەندیکیشیان گوتوویانە: (أَنَام) تاییەتە بە مَرَوِّ کەنەو، بە لَام ڤای یەکەم ڤاسترە.

(الْأَكْمَامُ): (جَمْعُ كَمٍّ: كُلُّ مَا يُعْطَى، وَيَدْخُلُ فِيهِ لِخَاؤِهَا وَلَيْفُهَا وَتَوَاهَا)، بە نسبەت دارخورماو، (أَكْمَامٌ) کوو (كَمٍّ) ە، (كَمٍّ) یش ھەر شتیک کە شتیک داپۆشی، کە بە نسبەت دارخورماو: ڤووش و ڤەلاشەکەى و نێوکەکانیشی دەگرێتەو، ھەرەھا دەشگونجی (أَكْمَامٌ) کوو (كَمٍّ) بئ، کە بەو توورەگەو کیفە دەگوتری، ھیشووہ دارخورمای لئ دیتە دەری، کە (كُمَرِي) شی ڤئ دەلین، (فَإِنَّهُ يَكُونُ فِي وَعَاءٍ قَيْنَشَقُّ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الطَّلَعُ)، ڤیشی ھیشووہ دارخورما لە نێو کیفیکدا دەبئ، دواى ئەو کیفە دەدرئ و ھیشووہکەى لئ دیتە دەری، (رَاغِبُ الْأَصْفَهَانِي) گوتوویەتی: (الْكُمُّ: مَا يُعْطَى الْيَدَ مِنَ الْقَمِيصِ، وَالْكُمُّ مَا يُعْطَى مِنَ الثَّمَرَةِ)، (كُمٍّ): ئەو یە کە دەست دادەپۆشی لە کراس، واتە: قَوْلٌ، بە لَام (كَمٍّ): بریتیە لەو ی میوہ دادەپۆشی، ھەر کیفیک، ھەر بەرگیك، ھەرچەندە زیاتر بە ھى ھیشووہ دارخورما، دەگوتری، بە لَام ھەندیک لە میوہکانی دیکەش لە جوړیک لە توورەکەو کیف دان و بە ھى ھەموویان دەگوتری: (كَمٍّ) و بە (أَكْمَامٌ) کو دەکرێتەو.

(وَالْحَبُّ): (الْحَبُّ وَالْحَبَّةُ مِنَ الْحِنْطَةِ وَالشَّعِيرِ وَنَحْوِهِمَا مِنَ الْمَطْعُمَاتِ، وَالْحَبُّ وَالْحَبَّةُ فِي بُزُورِ الرِّيَاحِينِ) وشەى (حَبٌّ) و (حَبَّةٌ) بو گەنم و جوو ھاوینەکانیان، لە خواردنەکان (ئەوانەى دەخورین)، بە لَام (حَبٌّ) و (حَبَّةٌ) بو تووی گزگیا بۆنخۆشەکان {ریحانەو گوول و ئەوانە} کە دەچێزین، (حَبٌّ) ناوی کوێە، بە لَام (حَبَّةٌ) بو تاکیکە، ھەرەو ک (حَبٌّ) یش لە گەل (حَبَّةٌ) دا بە ھەمان شیوہ.

(الْعَصْفُ): (الْعَصْفُ وَالْعَصِيْقَةُ: الَّذِي يُعْصَفُ مِنَ الزُّرْعِ، (عَصْفٌ) و (عَصِيْقَةٌ)، ئەو یە کە لە ڤووەک دەدرۆیتەو، واتە: قەدەکەى و گیاہەکەى، (وَيُقَالُ لِحُطَامِ الزُّرْعِ الْمَتَكْسِرِ: عَصْفٌ، وَرَيْحٌ عَاصِفٌ وَعَاصِفَةٌ: تَكْسِرُ الشَّيْءِ)، ڤووش و ڤەلاش و لاسک

و قەدى كشتوكال، ئنجا گەنم و جۆيە، نيسك و نۆكە، ھەرچىيە پووش و پەلەشەكەى
كە تىكەدەشكى، پىي دەگوترى: (عَصَف) ھەروەھا دەگوترى: (رِيحٌ عَاصِفٌ، وَرِيحٌ
عَاصِفَةٌ)، بايەك كە شتەكان تىكەدەشكىنى، يان پووش و پەلەش پادەمالى.

(وَالرَّيْحَانُ): (مَالُهُ رَائِحَةٌ وَقِيلَ: الرَّيْحَانُ: الرَّزْقُ)، (رَيْحَان): ئەوئەيە بۆنى خوشىي
ھەبى، ريحانە گىايەكى بۇنخۇشە، يان ھەموو گژوگيا بۇنخۇشەكان، ھەندىكىش
گوتوويانە: (رَيْحَان) بە ماناي بزيوہ بە گشتىي، بەلام ماناي يەكەميان بەھيترە.

(صَلْصَلٍ): (أَصْلُ الصَّلْصَالِ: تَرْدُدُ الصَّوْتِ مِنَ الشَّيْءِ الْيَاسِ)، وشەى (صَلْصَال)
لە ئەصلدا دەنگ ھاتنە لە شتىكى وشك، ھەروەھا ھەر شتىك زرينگەو
دەنگى بىت لە ئەسلدا ماناي ئەوئەيە، بەلام دوايى وشەى (صَلْصَال) بەكارھيتراوہ
بۆ: (الطَّيْنُ الْجَافُ وَقِيلَ: الْمُنْتِنُ مِنَ الطَّيْنِ)، ھەم بە قورى وشك بۆوہ دەگوترى:
(صَلْصَال)و، ھەم بە قورى بۇنكردووش دەگوترى، بەلام ئەگەر قورى بۇنكردووش
بى، دەبى وشك بووبىتەوہو كە پەنجەت لىدا يان شتىكى پىكەوت، زرينگەى
بى، لە فەرماشتى پىغەمبەردا ﷺ ھاتوہ كە باسى چۆنيەتىي وەحىي بۆ ھاتنى
دەكات، دەفەرموى: (أَحْيَانًا يَأْتِينِي فِي مَثَلٍ صَلْصَلَةِ الْجَرَسِ)، (أَخْرَجَهُ مَالِك: ٤٧٥،
وأحمد: ٢٥٢٩١، والبخاري: ٣٠٤٣، ومسلم: ٢٣٣٣، والترمذي: ٣١٣٤) واتە: جارى واش
ھەيە ھەك زرينگەى جەپەس، زرينگەى زەنگول (كە دپتە بەر گويم) بۆم دى.

(كَالْفَخَّارِ): (الفَخَّارُ: الجِرَارُ وَذَلِكَ لِمَوْتِهِ إِذَا نُقِرَ كَأَنَّمَا تُصَوَّرُ بِصُورَةٍ مِّنْ يُكْرُ
التَّفَاخُرِ)، (فَخَّار): بە ديزەو گۆزەو ئەوانە دەگوترى، ئەويش لەبەر ئەوئەى كاتىك
پىتەكە^(١) و پەنجەى لى بەدى دەنگى دى، ھەك كەسيك وينا كراوہ (لەبەر ئەوئەى
دەنگى زۆر دى) زۆر شانازىي بكات، (فَخَّار) بە كوردىي دەليين: سوالەت، جارى
واش ھەيە خەزەفیش بەكاردەھيترى، كە برىتيە لە قورى وشككراوہى سووتيتراو
بە جۆريك كە ھەك قورى وشك بووئەوئەى ئاسايى نەبى، كە ئاوى گەشتىي
بوتيتەوہو بىتەوہ بە قور.

(١) پىتەكە: سەرە پەنجە.

(الْحَجَّانُ): (أَصْلُ الْجَنِّ: سَتْرُ الشَّيْءِ، وَالْجِنَّةُ: جَمَاعَةُ الْجِنِّ، وَالْمُرَادُ بِهِ إِبْلِيسُ، وَمَا خَرَجَ عَنْهُ مِنَ الشَّيَاطِينِ)، وشهی (جَانُّ) له (جَنُّ) هوه هاتوه، (أَصْلُ الْجَنِّ: سَتْرُ الشَّيْءِ)، بریتیه له داپوشینی شتیك ((جِنَّةُ) پۆشه، قه لغان، (مَجْنُون) بویه وای پیده گوتری: چونکه عهقله که ی داپوشراوه، (جِنِّین) بویه وای پیده گوتری: چونکه له نیو هه ناوی دایکیدا په نهانهو، (جَنِّ) یس بویه وایان پیده گوتری: چونکه په نهانن و نابیزین {الْجِنَّةُ: جَمَاعَةُ الْجِنِّ} (جِنَّةُ) واته: کۆی جندان، (جَانُّ): لیره دا مه بهست پی ئیبلیس و هه موو ئه وانه یه که لئی په یدابووون له شه یتانان، به لام ده بی بزانی: که جند هه موویان شه یتان نین، به لکو شه یتان له مروققانیش هه و، له جندانیش هه ن، هه روکه پروادارو پاریزکارانیش له مروققانیش هه ن و له جندانیش هه ن.

(مَارِجُ): (الْمَارِجُ: الْمُخْتَلِطُ اسْمُ فَاعِلٍ بِمَعْنَى إِسْمِ الْمُفْعُولِ مِثْلُ دَافِقٍ، وَمِثْلُ عَيْشَةٍ رَاضِيَةٍ)، (مارج) به مانای تیکه ل دئ، ناوی بکه رهو به مانای ناوی بهرکاره، وهک (دَافِقُ) که له سه ر کیشی (فَاعِلُ) ه، به لام به مانای (مَدْفُوقُ) ه، واته: فیچقه کراو، (عَيْشَةٌ رَاضِيَةٌ) واته: (عَيْشَةٌ مَرْضِيَّةٌ)، (رَاضِيَةٌ) له سه ر کیشی (إِسْمُ فَاعِلٍ) ه، ژبانیکی رازی، به لام مه بهست پی ژبانیکه خاوه نه که ی پی رازی بی، واته: (عَيْشَةٌ مَرْضِيَّةٌ)، ئنجا که ده فه رموی: ﴿وَخَلَقَ الْحَجَّانَ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ﴾، واته: جندی له تیکه له یه که له ناگر دروست کردوه، یانی: ناگره که هه ندیک پینکهاته ی دیکه شی له گه ل دان، هه ندیکیش گوتوو یانه: (مَارِجُ) به مانای بلتیه ی ناگری بی دوو که ل دئ، ده گوتری: (مَرَجَ أَمْرُهُمْ: اِخْتَلَطَ، وَأَمْرٌ مَرِيجٌ: مُخْتَلِطٌ)، (مَرَجَ أَمْرُهُمْ) واته: کاره که یان تیکه ل بوو، (وَأَمْرٌ مَرِيجٌ)، کاریکی تیکه ل.

(مَرَجُ): (الْمَرَجُ: الْخَلْطُ)، (مَرَجُ) به مانای تیکه لکردن دئ، به لام (مَرَجُ) به مانای تیکه لئی، ﴿مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ﴾، واته: دوو ده ریا یه که ی تیکه لکردوون، بهری هه لداونه لای یه که، هه ندیکیش گوتوو یانه: (مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ: أُرْسِلَهُمَا) واته: ناردوونیه لای یه که، به لام که ناردوونیه لای یه که، پیکه یشتوون.

(بَرْزَخُ): (الْبَرْزَخُ: الْحَاظُ وَالْحَدَّ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ وَقِيلَ: أَصْلُهُ «بَرْزَه» فَعَرَبَ)، (بَرْزَخ) به نێوانیك و سنووریك كه له نێوانی دوو شتاندایه، ههندیكیش گوتویانه: (بَرْزَخ) له ئەصدا له (بَرْزَه) هوه هاتوه، (به رزه) وشهیهکی کوردییە، چونکه فارسیش ئیستا ئهو وشهیه به کارناهیئن، فارس له جیاتی بهرز دهآین: (بُلند)، به لَام دواپی له جیاتی (ه) ههکه، بزۆینه که ی کۆتایی (خ) یان داناهو بوته (بَرْزَخ) چونکه ئهم وشهیه ناویکی جامیدهو، نه زانداروه هی چی دیکه ی لای بتاشری و ئیشتیقاق بکری.

(الْوُلُؤُ): (تَلَأَلَ الشَّيْءُ: لَمَعَ، لَمَعَانُ الْوُلُؤُ، وَجَمَعَ الْوُلُؤُ: لَأَيْءُ)، (لُؤْلُؤُ) تَلَأَلَ الشَّيْءِ) واته: شتهکه درهوشایهوه، وهک چۆن گهوههر ده درهوشیتهوه و ئاوا درهوشایهوه، کۆی (لُؤْلُؤُ) یش (لَأَيْءُ) ه، (لُؤْلُؤُ) یش به کوردیی دهگوتری: گهوههر، پهنگه مرواریشی پێ بگوتری.

(وَالْمَرْجَانُ): (الْمَرْجَانُ: صِغَارُ الْوُلُؤُ) {ئهو ههش رایه که} واته: مهرجان ورده گهوههره، به لَام (مَرْجَان) وهک دواپی باس دهکین، له (لُؤْلُؤُ) جیایه، (لُؤْلُؤُ) بهشیویهک دروست دهبن و (مَرْجَان) بهشیویهکی دیکه، بۆیه ئهو راسته که (مرجان) (نَوْعٌ مِنَ الْحَجَرِ الْبَحْرِيِّ)، مرواریی جوړیکه له بهردی نێو دهریا، به لَام ژيانداریک دروستی دهکات، گوتراوه: (حَيَوَانٌ بَحْرِيٌّ ذُو أَصَابِعَ دَقِيقَةٍ)، ژيانداریکه دهریاییه په نچه باریکه لهی هه، دواپی ئهو ماددهیهی دهری دهکات پهقی دهبن، وهک بهردی لای دێ و پهنگیک سووری ههیه، دواپیش زیاتر باسی (لُؤْلُؤُ) و (مَرْجَان) دهکین.

(الْمُنَشَّاتُ): (كَشَتِيهِه رَوِيشَتُووه دروستکراوهکان، (الْمُنَشَّاتُ: يَفْتَحُ الشَّيْءُ: إِسْمٌ مَفْعُولٌ، إِذَا أُوجِدَ وَصْنَعُ: أَيِ: الَّتِي أَنْشَأَهَا النَّاسُ، وَالْمُنَشَّاتُ يَكْسِرُ الشَّيْءَ مِنْ أَنْشَأَ السَّيْرِ: أَسْرَعَ أَيِ: الَّتِي يَسِيرُ بِهَا النَّاسُ سَيْرًا سَرِيعًا)، ﴿وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنَشَّاتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ﴾، خوێنراویشه تهوه: ﴿لَهُ الْجَوَارُ الْمُنَشَّاتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ﴾، (مُنَشَّاتُ) به سه (فتحه) ی شینه که، ناوی بهرکاره، واته: پهیدا کراوو دروستکراوهکان، کهشتیه

دروستکراوه‌کان، که خه‌لک دروستیان ده‌که‌ن [به‌لام هه‌ر هی خوان، له‌به‌ر
 ئه‌وه‌ی هه‌م مروّقه‌کان که دروستیان کردوون و، هه‌م که‌ره‌سته‌ی که‌شتیه‌کانیش
 هه‌مووی هی خواجه‌]. (مُثَشِّات) یش خویندراوه‌ته‌وه که له (أَنْشَأَ السَّيْرَ: أَسْرَعَ)
 واته: به‌خیرایی پویشت، واته: ئه‌و که‌شتیه‌نه‌ی خه‌لک به‌خیرایی پێیان ده‌روات.
 (كَأَلَعَلَمٍ): (جَمْعُ عِلْمٍ وَهُوَ الْجَبَلُ)، (أَعْلَامُ) کۆی (عِلْمٍ) ده‌و به‌مانای چیا دئی،
 له‌به‌ر ئه‌وه‌ی چیا له‌دووړ را‌دیاره، وه‌ک ئالایه‌ک، (عِلْمٍ) (ئالاش واپنده‌چئ
 هه‌ر له‌وه‌وه‌هاتبئ له‌ناوی چیاوه.

(قَانٍ): (قَانٍ: إِسْمُ الْفَاعِلِ لِزَمَانِ الْإِسْتِقْبَالِ: أَي صَائِرٌ إِلَى الْقَنَاءِ)، ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا قَانٍ﴾،
 (قَنَى، يَقْنِي، قَهْو قَانٍ)، واته: له‌به‌ین چوو، له‌به‌ین ده‌چئ، ئه‌و له‌به‌ین
 چوووه، واته: هه‌رچی له‌سه‌ر زه‌ویه، له‌خاوه‌ن عه‌قل و هوّشان، که‌ مروّف و
 جند ده‌گرێته‌وه، هه‌موویان فه‌وتاون، لێره‌دا (قَانٍ) ناوی بکه‌ره، به‌لام بو‌کاتی
 داهاتوو به‌کاره‌ینراوه، واته: له‌داهاتوودا ده‌فه‌وتین و هه‌یچیان نامێن.

(وَجْهٌ): ﴿وَبَقَى وَجْهٌ رَبِّكَ﴾، (وَجْهٌ: دَات، صِفَةٌ لِلَّهِ تَعَالَى، الْجَارِحَةُ ثُمَّ اسْتَعْمِلَ فِي
 مُسْتَقْبَلِ كُلِّ شَيْءٍ وَأَشْرَفَهُ وَمَبْدَاهُ: يُقَالُ وَجْهُ النَّهَارِ)، وشه‌ی (وَجْهٌ) وه‌ک دوا‌ییش
 باسی ده‌که‌ین، زانا‌بان به‌مانای (زاتی خوا)‌بان لیکداوه‌ته‌وه، ﴿وَبَقَى وَجْهٌ رَبِّكَ﴾،
 واته: زاتی په‌روه‌ردگارت ده‌مبێته‌وه، هه‌ندیکیش گوتوو‌یا‌نه: (وَجْهٌ) سیفه‌تیک
 خوا‌ی به‌رزه، سیفه‌ته‌کانی خواش وه‌ک خوان، وه‌ک چوون خوا زاته‌که‌ی نازانین
 چۆنه، به‌هه‌مان شیوه‌ سیفه‌ته‌که‌شی نازانین چۆنه، (أَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٍ: أَي دَاتًا
 وَصِفَةً)، خوا هه‌م زاتی، هه‌م سیفه‌ته‌کانی، شتیک وه‌ک زاتی خوا وه‌ک سیفه‌تی
 خوا نیه، وشه‌ی (وَجْهٌ) له‌ئه‌سلدا به‌مانای ئه‌ندامه، ئه‌و ئه‌ندامه‌ی ده‌زانین،
 بو‌وینه: پووی مروّف، دوا‌یی به‌کاره‌ینراوه بو‌پیشوا‌زیکه‌ری هه‌ر شتیک،
 به‌پزترین و سه‌ره‌تای هه‌ر شتیک، ده‌گوترئ: (وَجْهٌ الْمَسْأَلَةُ) واته: ئه‌و پرسه
 پووه‌راسته‌که‌ی به‌و شیوه‌یه، هه‌روه‌ها ده‌گوترئ: (لَا أَرَى لَهُ فِيهِ الْقَضِيَّةَ وَجْهًا)،

ئەم بابەتە ھېچ پۈۋىكى نابىنم، واتە: نابىنم پۈۋىكەكى راست و چاكى ھەبى،
يان دەگۈرتى: (وَجْهَ النَّهَارِ) واتە: سەرەتاي پۈژ كە دەردە كەۋى.

(الْجَلَالُ: الْعَظَمَةُ، وَالْجَلَالَةُ: عِظَمُ الْقَدْرِ، وَالْجَلَالُ بَعْدَ الْهَاءِ: التَّنَاهِي
فِي ذَلِكَ: وَالْجَلِيلُ: الْعَظِيمُ الْقَدْرُ)، (جَلال): بە مانای مەزىنى دى، (وَالْجَلَالَةُ:
عِظَمُ الْقَدْرِ) واتە: مەزىنى ئەندازە، يان مەزىنى پۈژو پۈگە، بە نىسبەت خۋاي
پەرۋەردىگار ھە، وشەى (جَلال) ھەبى (ة) واتە: ئەۋپە پى مەزىنى و پاىە بەرزى،
ھەرۋەھا (الْجَلِيلُ: الْعَظِيمُ الْقَدْرُ) واتە: زۆر پاىە بەرز و پاىە مەزن، ھەك بۆ خۋا
شاىستەيە.

(وَالْإِكْرَامُ): (الْمُنْعَمُ عَلَى عِبَادِهِ) (إِكْرَام) بە مانای پۈژىگرتن دى، بەلەم لىرەدا
يانى: چاكە كار لەگەل بەندەكانى دا، (الإِكْرَامُ وَالتَّكْرِيمُ: أَنْ يُوَصَلَ إِلَى الْإِنْسَانِ إِكْرَامُ أَوْ:
نَفْعٌ لَا يَلْحَقُهُ فِيهِ غَضَاةٌ)، وشەى (إِكْرَامُ وَتَكْرِيمُ): ئەۋپە كە پۈژگرتىك بگا تە
مرۆفە، سوۋدىك كە ھېچ كەمى تېدانەبى، كەۋاتە: ﴿ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾، واتە:
خاۋەنى شىكۆ پاىە بەرزى و خاۋەنى مېھرىبانى و چاكە كارى و بەخشىن.

(كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ): وشەى (يَوْم) بە مانا باۋەكەى كە ئىمە بەكارى دىنن،
بەكارنايەت، (يَوْم) بە مانا شەو پۈژىك، واتە: بىست و چۈار سەعات، لىرەدا
(يَوْم) بە مانا مۆللەقى كات دى، واتە: لە ھەموو كاتاندا خۋا ﷺ لە كاردايە،
(الشَّأْنُ: الشَّيْءُ الْعَظِيمُ، وَالْحَدَّثَ لَهُام مِنْ مَخْلُوقَاتٍ وَأَعْمَالٍ مِنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ)،
واتە: خۋا ﷺ ھەمىشە بەردەوام كار دەكات و لە دوستكار ھەكان دەھىتتەدى
و، لە كەردەۋەكان ئەنجام دەدات لە ئاسمانەكان و زەۋىدا.

مانای گشتیی ئایەتەکان

خوایا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** دەفەرموو: **(بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)** بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشندە، واتە:

دەستپێکردنم بە ناوی خوایە، ئەویش مەبەستی ئەوەیە:

- ١ - ئەم کارە تەنھا بۆ خوا دەکەم.
- ٢ - ئەم کارە بە پێی شەری خوا دەکەم.
- ٣ - ئەم کارە بە توانا و یارمەتی خوای پەرورەدگار دەکەم.
- ٤ - ئەم کارە بۆ هێنانەدی پەرەزەندەیی خوا ئەنجام دەدەم.

(الرَّحْمَنُ) واتە: بە بەزەیی، ئنجا بە بەزەیی (الرحمن): یان ئیھاد (مُبْتَدَأً) و گوزارە (خَبَر) هەکە ی دوایی دێ، یاخود گوزارە (خَبَر) یەو، ئیھاد (مُبْتَدَأً) هەکە ی پێشتر هاتو، واتە: (هُوَ الرَّحْمَنُ) یان (أَلِلَّهِ الرَّحْمَنُ) ئەو بە بەزەیی، یان: خوا بە بەزەیی.

(عَلَّمَ الْقُرْآنَ) قورئانی فێکردو، بەلام کێی فێری قورئان کردو؟ وشە (عَلَّمَ)، دوو بەرکاران دەخوای و (الْقُرْآنَ) بەرکاری دوووەمە، واتە: (عَلَّمَ النَّبِيَّ الْقُرْآنَ) پێغەمبەری فێری قورئان کردو، یاخود: (عَلَّمَ الْإِنْسَانَ الْقُرْآنَ) یان (عَلَّمَ النَّاسَ الْقُرْآنَ) یان (عَلَّمَ الْإِنْسَ وَالْجِنَّ الْقُرْآنَ)، مەرووفی فێری قورئان کردوون، مەرووفەکانی فێری قورئان کردوون، مەرووف و جندی فێری قورئان کردوون، هەموویان دەگرێتەو.

(خَلَقَ الْإِنْسَانَ)، مەرووفی هێناو، تە دێ، ئەمانە هەموویان نێعمەتی خوای پەرورەدگار، بۆیەش خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** لێکی دا، بۆی و، بە (و) یاداندو (عاطفة) نەگێڕاونو، سەر یەکدی، چونکە هەر کامێکیان چاکە یەکی سەر بەخۆیە.

﴿عَلَّمَهُ الْبَيَانَ﴾، پۈۈنكۈرۈنەۋەي فېر كۈرۈە، يانى: مۇۋقئ فېر كۈرۈە چۈن مەبەستەكانى خۇي پۈۈن بكاۋەۋە؟ ئەۋەي لە دەروونىدايە دەرى بېرى، چ بە قسە، چ بە نووسىن، چ بە ئامازە.

﴿الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ﴾، خۇرۈ مانگ بە ژمېرەن، يانى: بە وردەكارىي و پېك و پېكىي و بە ئەندازە، درۈستكراۈن.

﴿وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ﴾، پۈۈەك و درەختىش كېرۈۈش دەبەن، (نَجْم) و پېرۈەك (نبات) دەگونجى بە ماناي ئەستېرەش بى، ۋەك لە زمانى عەرەبىيدا ھەردوۈ واتايەكەي ھەن، بەلام لېرەدا بەپېي پەۋت (سياق)ەكە كە لەگەل (شجر)دا ھاتۈە، ئەۋەش لەگەل درەختدا كە بەرز ھەلدەچى، گونجاۋە باسېركى برىتيە: لەۋ پۈۈەك و گژۈگىايەي بەرز نابىتەۋەۋە قەدو لق و پۇپى نيە، بەلكو لە زەۋيدا پان دەبىتەۋە.

﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾، ئاسمانى بەرزكۈدۈتەۋە، واتە: گەردوۈن زۆر بە بەرزىي خۇلقاندۈە، دۋايى ئىمە ھەم لە بارەي ئەندازەگىرىيەكانى كە لە خۇرۈ زەۋى و مانگدا پەچاۋ كراۈن، ھەم لە بارەي بەرز كرانهۋەي ئاسمانەۋە، ئەۋەي تاكو ئىستا زانايان پېنگەيشتۈۈن، لەۋ بارەۋە كۈرتە باسېك دەخەينە پۈۈ.

ئاسمانى بەرزكۈدۈتەۋە (وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا)، واتە: بە بەرزىي خۇلقاندۈۈيەتى، نەك پېشىئ نزم بوۈيى و دۋايى بەرزى كۈرۈتەۋە، زياتر واپىدەچى بە ماناي: {بەبەرزىي درۈستى كۈرۈە}بى، دەشگونجى ئەۋ واتايەش بگىتەۋە: {وردە وردە بەرزى كۈرۈتەۋە} كە ئەمە لەگەل ئەۋ بىردۆۋە زانستىيەش دا، گونجاۋە كە دەلئ: گەردوۈن لېك دەكشى، ۋەك لە سوۈرەتى (الذاريات)دا باسمانكرد: ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْمٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ﴾ (۷)، واتە: ئاسمانان بەھپز درۈستكۈرۈەۋە ئىمە فراۋانكەرىنى.

﴿وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾، تەرازۈشى داناۋە.

تەرازوو (میزان)، ھەم بە مانای ئەو ئامیڤرە دىيى كە شتى پىي ھەلدەسەنگىتىن، جارى واش ھەيە (میزان) بە مانای مەجازىيەكەي دىيى، ياخود ھەر مانا راستەقىنەكەشى ئەو ھەيە، وەك چۆن تەرازوو (میزان) بە مانای ئەو ئامیڤرە بەكارھەتەر، بۆ ھاوسەنگىي و دادگەريى و پىيىك و پىيىش بەكارھەتەر، ئەو شتە بە تەرازوويە، واتە: پىيىك و پىيىك و ھاوسەنگە.

﴿الْأَطْفَالُ فِي الْمِيزَانِ﴾ ھەرمانى پىيىكرودون: سەركىشى مەكەن، لە تەرازوودا، وەك دوايى باسى دەكەين، واپتدە چۆ لىرەدا (میزان) مەبەست پىيى تەرازووي شەريعت بىي.

﴿وَأَتِمُّوا الزَّكَاةَ بِالْقِسْطِ﴾ كىش (كىشان) بە دادگەرەنە بەرپا بکەن، ﴿وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ﴾ ئەو تەرازووي شتى پىي ھەلدەسەنگىتىن، كەمى مەكەن، واتە: تا تەرازووي شت پىي كىشانى بەرانبەرەكانتان، كەم مەكەن.

﴿وَالْأَرْضُ وَمَعَهَا الْأَنْعَامُ﴾ خوا زەويشى دانائە بۆ دروستكرائەكان، ھەموو ئەوانەي لەسەر زەوي دەريين، لە مرؤف و جند، زەوي چۆ تىدايە؟

﴿فِيهَا فَكْهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ﴾ ميوەي تىدايە {ھەموو جوړەكانى ميوە}، دارخورماي خاوەن كىفەكانى تىدايە، ئەو كىفانەي دوايى ھىشووەكانيان لى دىنە دەري، بۆيە باسى ميوە (فاكە)ي كرددە بە تاك واتە: ھەموو جوړەكانى ميوە، بۆ خورماش نەك باسى (ھەر) بكات، بەلكو باسى دارخورماي كرددە، چونكە ئەو زۆر سەرسوڤھەتەر، ئەو دارخورمايە كە ھىندە بەرز ھەلدە چۆ و، ئەو ھىشووە گەورانەي پىوون و، ئەو ھىشوانەش لە توورەكەو كىفاندان، دوايى توورەكەو كىفەكان دەدريين و ھىشووەكانيان لى دىنە دەري!

﴿وَالنَّهْلُ ذُو الْقَصْفِ وَالرَّيْحَانُ﴾ ھەرۋەھا دانەوئەي خاوەن پووش و گياو، ريحانە (الريحان) واتە: گزۇگيا بۆنخۆشەكان، يان ريحانە كە گيايەكى بۆنخۆشىي تايبەتە، ئەو ھەش ھەر لە زەويدا ھەن، ﴿فَإِنِّي آءَالَاءٌ رَّبِّكُمَا تَكْذِبَانِ﴾، ئنجا ئايا

ئىپۋە بە كام لە چاكەكانى پەرۋەردگارتان بېيىروان، ئەي مەرۋف و جند؟ ياخود ئايا
نكوۋلىيى لە كام لە چاكەكانى پەرۋەردگارتان دەكەن؟

﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ﴾، مەرۋقى دروستكردوھ لە قورچىكى
ۋشك بووھەي، ۋەك سوألەت و خەزەف، بەدلىيائى مەبەست لە مەرۋف (ئىنسان)
لېرەدا ئادەمە.

﴿وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ﴾، ھەرۋەھا جانيئشى لە بلىئسەي ئاگر،
ياخود لە ئاگرچىكى تىكەل دروستكردوھ، ﴿فَيَأْتِيءَ آلاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئنجا ئايا
نكوۋلىيى لە كام لە چاكەكانى پەرۋەردگارتان دەكەن، ئەي مەرۋف و جند؟!

﴿رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ﴾، پەرۋەردگارى ھەردوو پۈژھەلاتەكان و ھەردوو
پۈژئاوايەكانە، واتە: ھەردوو پۈژھەلاتەكانى ھاوين و زستان، كە لە چاۋى ئىمەدا
خۆر لە زستاندا جايە لە ھى ھاوين، ھەرۋەھا: ﴿وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ﴾، پەرۋەردگارى
ھەردوو پۈژئاوايەكان، ديسان ھى ھاوين و زستان، ﴿فَيَأْتِيءَ آلاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾،
ئنجا ئايا نكوۋلىيى لە كام لە چاكەكانى پەرۋەردگارتان دەكەن، ئەي مەرۋف و جند؟!

﴿مَرْجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْقِيَانِ﴾، دوو دەريايەكانى تىكەلكردوون، يان بەرھەلداي لاي يەكى
كردوون، پىك دەگەن، ﴿يَلْقِيَانِ مَرْجَ لَا يَتَّبِعَانِ﴾، بەلام پەردەيەكيان لە نىواندا
ھەيە، كە سنوور شىكتىنى ناكەن، واتە: ھىچ كاميان بەسەر ئەۋيدىكەدا زال نابى،
نە ئاۋى سوڧر بەسەر ھى شىرين دا زال دەبى، كە ئىمە ئاۋى شىرىنمان نەمىنى،
چونكە ئاۋى شىرين زۆر كەمتەرە لە ھى سوڧر، نە ئاۋى شىرىنىش ھىندە زۆرە
كە بەسەر ئاۋى سوڧردا زال بى، چونكە ھەر كامپىكيان ئەركى خۆي ھەيە،
﴿فَيَأْتِيءَ آلاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئنجا ئايا نكوۋلىيى لە كام لە چاكەكانى پەرۋەردگارتان
دەكەن، ئەي مەرۋف و جند؟!

﴿يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللَّوْزُ وَالزَّيْتُونَ﴾، لەو دوو ئاۋە، لەو دوو دەريايە (ئاۋى سوڧرو
شىرين) گەۋھەرۋ مرواريدان لى دىتە دەرى (لەو بارەشەۋە دوايى كورتنە باسپىك

دهکه‌ین) ﴿فَبَآئِيَآءَآلَآءٍ رَّيْكَمَا تَكْذِبَانِ﴾، ئنجا ئایا نکوولی له کام له چاکه‌کانی په‌روه‌ردگارتان ده‌که‌ن، ئه‌ی مروّڤ و جند؟!

﴿وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنْشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ﴾، هه‌روه‌ها به‌س هی خوان، که‌شتیه‌ی پویش‌تووه‌ی دروستکراوه‌کان له ده‌ریادا، که وه‌ک چیا‌نانن، به‌س هی خوان ﴿الْمُنْشَآتُ﴾، خوین‌زاوه‌ته‌وه، واته: دروستکراوه‌کان (المصنوعات)، هه‌روه‌ها (المنشآت) یش خوین‌زاوه‌ته‌وه، واته: (المُسْرِعات) یانی: ئه‌وانه‌ی مروّڤه‌کان به‌خیرایی پێیان ده‌پوڤن، (جوار) یش سیفه‌تی وه‌سفرکراوێکی قرتیزاوه، واته: (وله السفن الجوار)، که‌شتیه‌ی پویش‌تووه‌کان که به‌ده‌ریادا ده‌پوڤن و دوا‌یی مروّڤه‌کان دروستیان ده‌که‌ن، ئه‌وانیش هه‌ر هی خوان، یاخود زو‌ر به‌خیرایی ده‌پوڤن له ده‌ریادا، وه‌ک چیا‌نانن، ئه‌وانیش هه‌ر هی خوان، ﴿فَبَآئِيَآءَآلَآءٍ رَّيْكَمَا تَكْذِبَانِ﴾، ئنجا ئایا نکوولی له کام له چاکه‌کانی په‌روه‌ردگارتان ده‌که‌ن، ئه‌ی مروّڤ و جند؟!

﴿كُلُّ مِّنْ عَلَيَّاهَانِ﴾، هه‌رچی و، هه‌ر که‌سێک که له‌سه‌ریه‌تی واته: له‌سه‌ر زه‌وییه له ئیو چوو‌یه، مردوو‌یه.

﴿وَبَقِيَ وَجْهٌ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾، ته‌نیا پرو‌ی په‌روه‌ردگاری خاوه‌ن پێگه‌ی به‌رزو خاوه‌ن پێزو چاکه‌و به‌خششت، ده‌مینیت‌ه‌وه، ﴿فَبَآئِيَآءَآلَآءٍ رَّيْكَمَا تَكْذِبَانِ﴾، ئنجا ئایا نکوولی له کام له چاکه‌کانی په‌روه‌ردگارتان ده‌که‌ن، ئه‌ی مروّڤ و جند؟!

﴿يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، هه‌ر که‌س که له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه (له فریشته‌و جندو مروّڤ) داوای لێ ده‌که‌ن (به‌زمانی حال، یان به‌زمانی وتار).

﴿كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾، له هه‌موو کاتاندا، ئه‌و له کاردا‌یه (و، سه‌ره‌رشتیی دروستکراوه‌کانی خو‌ی ده‌کات) ﴿فَبَآئِيَآءَآلَآءٍ رَّيْكَمَا تَكْذِبَانِ﴾، ئنجا ئایا نکوولی له کام له چاکه‌کانی په‌روه‌ردگارتان ده‌که‌ن، ئه‌ی مروّڤ و جند؟!

تیمه‌ش ده‌لێن: (لَا تُكَذِّبُ بِأَيِّ مِّنْ آلَآءِكَ يَا رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ)، ئیمه نکوولی له هیچ کام له چاکه‌کانی تۆ ناکه‌ین، په‌روه‌ردگارمان! ستایش و شوکرانه‌ش هه‌ر بو‌ تۆ.

مه‌سه له گرنگه‌کان

مه‌سه له یه کهم:

ناساندنی خوای به‌رزی مه‌زن به سه‌رچاوه‌ی به‌زه‌یی و، خستنه‌ی پرووی چوارده له چاکه‌و به‌خششه‌کانی له ژیا‌نی مروّف و جنددا، وه‌ک فیرکردنی قوړنان و، هینانه‌ی دی مروّف و، پروونکردنه‌وه‌ی مه‌به‌ستی خو‌ی فیرکردنی و، به‌ئه‌ندازه‌گیری دروستکردنی خو‌رو مانگ و ... هتد، له کو‌تایی دا پروو کردنه‌ی مروّف و جند به‌سه‌ر زهن‌شته‌وه‌و پرسیارکردن: ئایا نکو‌وایی له کام له چاکه‌کانی خوا ده‌که‌ن؟!:

خوا ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿الرَّحْمَنُ ۝ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ۝ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ۝ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ۝ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ يَحْسَبَانِ ۝ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ۝ وَالسَّمَاءُ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ۝ أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ۝ وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ۝ وَالْأَرْضُ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ۝ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكَامِ ۝ وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ۝ فَاِئْتِ الْآءَ رَبِّكُمَا نَكْتَابِ ۝﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئەم ئایه‌تانه، له حه‌فده‌ی بڕگه‌دا:

١- ﴿الرَّحْمَنُ﴾، به به‌زه‌یی، ئەمه له‌لای زۆربه‌ی هه‌ر زۆری ژمیره‌رانی ئایه‌ته‌کانی قوړنان، ئەم وشه‌یه به‌ته‌نیا ئایه‌تیکی سه‌ربه‌خو‌یه، که وه‌ک پێش‌ر گوتمان: یان گوزاره‌ی نیه‌ادیکی قرتێراوه: (خَبَرٌ مُّبْتَدَأٌ مَحْذُوفٌ) وه‌ک (أَللهُ الرَّحْمَنُ)، یاخود (هوُ الرَّحْمَنُ)، یان به‌پێچه‌وانه‌وه: نیه‌ادیکه گوزاره‌که‌ی قرتێراوه‌و، به‌پێی ئەوه که مه‌قام ده‌یخوا‌زی، بو‌ی داده‌نری، بۆ وێنه: (الرَّحْمَنُ)، ده‌بیته نیه‌اد (مُبْتَدَأٌ)، ئنجا ئەوانی دوا‌یی دین، ﴿عَلَّمَ الْقُرْآنَ ۝ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ۝﴾، هه‌موویان ده‌بن به گوزاره (خَبَرٌ)، (الرَّحْمَنُ) یش‌یه‌کیکه له‌دوو ناوه‌و زۆر ناوداره‌که‌ی خوا **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّ الْعَالَمِينَ** و زۆر

له زانایان ده‌لّین: خوا دوو ناوی عه‌له‌می ههن: یه‌که‌م: (أَلله)، دووهم: (الرَّحْمَن)، وه‌ک له سووره‌تی (الإسراء) دا، ده‌فه‌رموئ: ﴿قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيُّمَا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكَ وَلَا تَخَافُتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ (۱۱)، بَلّی: له (أَلله) بیارینه‌وه، یان له (الرَّحْمَن)، [واته: بَلّی: (یا أَلله) یان بَلّی: (یا رَحْمَان)] ههر کامیکیان بَلّی، خوا ناوه ههره چاکه‌کانی ههن.

هه‌روه‌ها له سووره‌تی (الفرقان) دا ده‌فه‌رموئ: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا﴾ (۶۱)، واته: نه‌گه‌ر پی‌یان بگو‌ترئ: کر‌نووش به‌رن بؤ (الرَّحْمَن) ده‌لّین: (رَحْمَن) چییه؟ نایا کر‌نووش به‌رین بؤ نه‌وه‌ی تو فه‌رمانان پی‌ده‌که‌ی، ههر زیاتریش ده‌یانسه‌می‌نیته‌وه.

هه‌روه‌ها له سووره‌تی (الفرقان) دا، خوا ﴿بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌نده‌کانی پالداه‌ته لای خوئ: ﴿وَعِصَاؤُا الرَّحْمَنِ الْأَلِیِّکَ یَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا﴾ (۱۳)، وشه‌ی (الرَّحْمَن) له قور‌ناندا زؤر دووباره بؤ‌ته‌وه، هه‌لبه‌ته که‌متر له وشه‌ی (أَلله)، به‌لام به‌ پڑه‌یه‌کی زؤر دووباره بؤ‌ته‌وه له هه‌موو (بِسْمِ الله) یه‌کدا (الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ) ی تیدان، به‌لام (الرَّحْمَن) به‌جیاش هاتوه.

لیره‌دا خوا سه‌ره‌تا ناوی خوئ دینئ، وه‌ک له تاییه‌مه‌ندییه‌کانی ئه‌م سووره‌ته‌دا، گو‌مان ئه‌مه‌ تاکه سووره‌تی‌که که به‌یه‌کیک له ناوه‌کانی خوا ده‌ست پی‌ده‌کات که بریتیه: له ناوی (الرَّحْمَن)، دوا‌یی خوا ﴿بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ هه‌وال ده‌دا له باره‌ی ئه‌و (الرَّحْمَن) وه، ئه‌و خاوه‌ن به‌زه‌یی بی سنوره‌وه، به‌ چوار سیف‌ه‌ت که با نادرینه‌وه سه‌ریه‌ک: ﴿الرَّحْمَنُ ۝ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ۝ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ۝ عَلَّمَهُ الْاَبْیَانَ ۝ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ۝﴾ (۵)، دوا‌یش چواری دیکه به‌ پیتی بادانه‌وه (حرف العطف) باده‌داته‌وه سه‌ریه‌ک: ﴿الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ۝ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ یَسْجُدَانِ ۝ وَالسَّمَاءُ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ۝ أَلَّا تَطْغَوْا فِ الْمِيزَانِ ۝﴾ (۸)، ئه‌و چوار سیفه‌ته‌ش به‌واوی بادانه‌وه (واو العطف) ده‌گیر‌دینه‌وه سه‌ریه‌ک، که

دوایی حکمه‌ته که ی ده‌خینه ړوو، ئنجا یه که مین سیف‌ته که خوا له باره ی (الرَّحْمَن) هوه هه‌والی پی دده‌ات، ئه‌ویه که ده‌فرموی:

۲- ﴿عَلَّمَ الْقُرْآنَ﴾، قورئانی فیر کردوه، گومان له‌وه‌دانیه که کرداری (عَلَّمَ)، له‌و کردارانه‌یه دوو به‌رکار (مفعول به) ان ده‌خوای و، (الْقُرْآن) به‌رکاری دووه‌مه‌و هی یه‌که میان قرتیزاوه، واته: (عَلَّمَ الرَّسُولَ الْقُرْآنَ)، یاخود: (عَلَّمَ الْإِنْسَانَ الْقُرْآنَ)، یان: (عَلَّمَ الْإِنْسَانَ وَالْجَنِّ الْقُرْآنَ)، پی‌نغه‌مبه‌ری ﴿﴾ فیری قورئان کردوه، مروقی فیری قورئان کردوه، جندو مروقی فیری قورئان کردون، هه‌ندی‌کیش گوتوویانه: (الْقُرْآن) به‌رکاری یه‌که‌مه‌و به‌رکاری دووه‌م قرتیزاوه، (فخرالدین الرازی) پایه‌کی وای هه‌یه، به‌لام به‌دنیایی ئه‌و پایه راستره که (الْقُرْآن) ده‌بیته به‌رکاری دووه‌م.

ئنجا لیره‌دا که خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ فیرکردنی قورئانی له‌ دوی ناوه‌تانی خوی به (الرَّحْمَن) واته: خاوه‌ن ئه‌وپه‌ری به‌زه‌یی و، به‌خشین و، که‌ږم، باس‌کردوه، مانای وایه، فیربوونی قورئان و شاره‌زا بوون له‌ قورئان، سه‌ر پشته‌ی چاکه‌و نیعمه‌ته‌کانی خوی خاوه‌ن به‌زه‌یی‌ه‌و، له‌ هه‌موو نیعمه‌ته‌کانی دیکه‌ی خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ گه‌وره‌تره.

یه‌کیک بوی هه‌یه بلی: ئه‌دی ئیمان؟ ده‌لین: ئیمانیش هه‌ر به‌هوی قورئانه‌وه په‌یدا ده‌بی، هه‌روه‌ک ئیسلامیش به‌ هوی قورئانه‌وه په‌یداده‌بی، بی‌گومان له‌ ږووی ریزبه‌ندی بوونی (الترتیب الوجودی) یه‌وه (دروست‌کرانی مروقی له‌ پش فیربوونی قورئانه‌ویه، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی مروقی له‌سه‌ر بوونه‌که‌ی خوی قه‌زار ده‌بیته‌وه، ئه‌گه‌ر ږوا به‌ قورئان نه‌هین و شوین قورئان نه‌که‌وی، بویه خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ئه‌وه‌ی گرنگ‌تره پی‌شیخ‌ستوه، ئه‌گه‌رنا بی‌گومان ئه‌گه‌ر مروقی خوی نه‌بی، چو‌ن شوین قورئان ده‌که‌وی؟ له‌ ږووی ریزبه‌ندی کاتی‌ه‌وه واته: ریزبه‌ندی بوونی‌ه‌وه، دروست‌بوونی مروقی له‌ پشه‌ه‌ویه، به‌لام له‌ ږووی ریزبه‌ندی پله‌و پایه‌و گرنگیه‌وه، فیرکردنی قورئان و فیربوونی قورئان له‌ پشه‌ه‌ویه، بویه دوایی ده‌فرموی:

۳- ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ﴾، مروقی هیناوه‌ته دی، ئه‌مه‌ش زه‌مینه‌ خو‌شکه‌ره بو ئه‌و هه‌واله‌ی دوایی ده‌فرموی: ﴿عَلَّمَهُ الْبَيَانَ﴾، مروقی دروست کردوه و ږوونکرده‌وه‌ی مه‌به‌سته‌کانی خوی فیر کردوه، له‌ دروست‌کردنی مروقی دوو ده‌لاله‌ت هه‌ن:

یه که م: که مروّف هیندراوّه ته دی، که واته: به دیهیننه ریکی هه یه.

دوو ه م: وه دیهینرانی مروّف، گه وهره ترین چاکه ی خوایه له سه ر مروّف.

ئنج ا دوای ئه وه ده فه رموئ:

(۴) - ﴿عَلَّمَهُ الْبَيَانَ﴾ پوونکر نه وه ی فیر کردوه، (البَيَان) له ئه صلدا به مانای پوونکر نه وه دی، (البَيَان: الْكَشْفُ)، (البَيَان: الْإِعْرَابُ عَمَّا فِي الضَّمِيرِ مِنَ الْمَقَاصِدِ وَالْأَعْرَاضِ، وَمِنْهُ النُّطْقُ وَالْكِتَابَةُ وَالْإِسَارَةُ وَالْحَرَكَاتُ الْمُخْتَلِفَةُ السُّمُودِيَّةُ لِلْعَرَضِ الْمَذْكُورِ)، (بَيَان): بریتیه له خسته نه پوو و، ده رپرینی ئه وه ی له ده رووندا هه یه، له نیازو مه به سه ته کان، له و پوونکر نه وه به ش قسه کردن و، نوو سیننه و، ئاماژه کردنه و، هه موو ئه و جوو له جوړاو جوړانه، که ئه و مه به سه ته دیننه دی، جاری وایه خه لک ئه وه ی له وینه یه کی کاریکا تیرییدا، یان له وینه یه کی له هونه ری ته شکلییدا ده یخویننه وه، یان له نواندندا تیییده گهن، له هیچی دیکه دا تیینا گهن، که واته: هه موو ئه و شیوانه ی مروّف به کاریان دینئ بو ده رپرینی نیازو مه به سه ته کانی نیو دلی، وشه ی (بَيَان) هه موویان ده گریته وه.

شایانی باسه: که خوا **سَلَامُ الْحَزَنِ الرَّحِمِ** ده فه رموئ: ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ﴾، ئه وه که خوا مروّفی هینا وه ته دی، بیگومان شتیکی ئاشکرایه بو هه موو خاوه ن عه قلیک، چونکه هه موو دروستکراویک ده بی دروستکه ریکی هه بی، هه موو په یدا کراویک ده بی په یدا کهری هه بی، به لام که خوا دوای باسی خوئی، وه ک سه رچاوه ی هه موو به زه یی و به خششیک، باسی دروستکردنی ئینسان ده کات، بو ئه وه یه: ئه ی مروّف! له بیرت نه چیته وه که تو وه دیهینراو و په یدا کراوی خواو چاکه له گه لدا کروی خوئی **سَلَامُ الْحَزَنِ الرَّحِمِ**.

ئنجا لی ره که ده فه رموئ: ﴿عَلَّمَهُ الْبَيَانَ﴾، خوا پوونکر نه وه ی فیری مروّف کرده، بیگومان خوا چاکه و نیعمه تی زوړن له ژبانی به شه ردا، به لام لی ردا ته نیا (بَيَان) واته: پوونکر نه وه ی نیازو مه به سه ته کانی، باسکردوه، چونکه به راستی

مرۆڤ ئەگەر ئەو توانايەى نەبووايە، مەبەستەكانى نىۆ دلى خۆى پروون بکاتەو، ئەو کاتە ژيانى کۆمەلایەتیی مرۆڤ دروست نەدەبوو، بەرەو پىش چوون و، شارستانی نەدەهاتە ئاراو، وەك چۆن ئاژەل و بەستەزمانەكان لە يەك دۆخدا دەمیننەو، لەبەر ئەوەى توانای لىك حالىی بوونيان نیە، بەو شیۆیەى پىویستە، ئەگەرنا ئەوانیش بە جورىک لە جورەكان، هەندىک شتى سەرەتایی لە يەكدی تى دەگەن، بۆبۆل و چۆلەكەو پاساریی کە دەجریوینن، دپندەيەکی دیکە کە دەنگىکی لى دى، شیر کە دەنەپینى، گویدریژ کە دەزەپینى، مانگا کە دەبۆپینى، مەپو بزى کە دە باعینن، هەموو ئەوانە بە جورىک لە جورەكان هەندىک شتى سەرەتایی لە يەك تیدەگەن، بەلەم بىگومان ئەو زۆر جیايە لە دەرپرینى ئەو مەبەستە قوولانەى مرۆڤ بەهۆى بەیانەو، ئنجا چ دوان و قسەکردنە، چ نووسینە، چ ئاماژەيە، چ هەموو حالەتەكانى دیکەى دەرپرینە، پى لىک تیدەگەن.

لە سەرەتای سوۋەتى (النحل) دا خوا **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ** باسى ئەو دەکات کە توانای بە مرۆڤ داو و مرۆڤى هیناوتە دى، کە چى دوايى مرۆڤ ئەو توانای دەرپرینەى بەکارهیناوتە لە دژى خواو لە دژى هەق، وەك دەفەرموى: **﴿حَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ﴾** (النحل، واتە: مرۆڤى لە نوتفە هیناوتە دى، کە چى ئەو بۆتە مشت و مپ کەرىکی پروونکەرەو (بۆ مەبەستى خۆى) يان: مشتومپ کەرىکی پروون و ئاشکرا، بەلەم مشت و مپ کردنەکەى لە دژى هەقەو، لە دژى ئەو خوايەيە، کە هیناوتە دى و، لە دژى پەيامى ئەو خوايەيە کە بۆى ناردو، تاکو وەك چۆن چاکەى لەگەلدا کردو و هیناوتە دى و، ئەو هەموو نىعمەتانەى پىداون، ئەو چاکە مەعنەوييەش لەگەلدا بکات کە بە شیۆیەک بى شایستەى مرۆڤ بىت، شایستەى ئەو کەسە بى، کە خوا کردوويەتى بە رۆژليگىراوى خۆى و، جىنشینی خۆى و، هەلگىرى سپاردەى خۆى.

۵- ﴿الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ حُسْبَانٌ﴾، خۆر و مانگىش بە ژمېرە (و ئەندازە گىرىي) ن، وەك پېشتەر ئاماژە مان پېدا، ئەم چوارە خوا **بِسْمِ الْحُسْبَانِ** ھەر چوارى بەبى (و) گىرپانەوہ (واو العاطفة) خستوونە روو:

يەكەم: (عَلَّمَ الْقُرْآنَ)، **دووہم:** (خَلَقَ الْإِنْسَانَ)، **سېئەم:** (عَلَّمَهُ الْبَيَانَ)، **چوارەم:** (الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ حُسْبَانٌ).

خۆر و مانگىش بە ژمېرە بە ئەندازە گىرىي، واتە: بە ئەندازە گىرىي خىواي مۇتەعال دروستىكران، لەبەر ئەوہى ھەر كامىكىان نىعمەتتىكى سەربەخۆيەو، لەبەر زىدە گرنگىي پېدان و بايەخ پېدان، بۆيە خوا **بِسْمِ الْحُسْبَانِ** ھەر كامىكىانى سەربەخۆ باسكردوہ، ئەك بە (و) بيانگىرپتەوہ سەريەكدىي، وەك نىعمەتەكانى دىكە كە دوايى دېن، كە دەفەرموى: ﴿حُسْبَانٌ﴾، (أَيُّ حُسْبَانَهُ: حُسْبَانُ الرَّحْمَنِ وَضَبْطُهُ، وَالْحُسْبَانُ مَقْدَرٌ حَسَبَ يَحْسُبُ حِسَابًا)، (حُسْبَانٌ) چاوكە، چاوكى (حَسَبَ يَحْسُبُ حِسَابًا) يە، واتە: ژماردى، دەيزمىرى، ژماردن، كە دەفەرموى: ﴿الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ حُسْبَانٌ﴾، (أَيُّ كَاتِنَانِ حُسْبَانِ)، واتە: پەيداكارون بە ئەندازە گىرىي خوا **بِسْمِ الْحُسْبَانِ**، بە و رەدەكارىيەى خوا پېي ھىناونە دى، (حُسْبَانِ) يش كىنايەيە لە رېك و پىكىي رۆيشتىنان، بە رېك و پىكىيەكى بەردەوام، كە ژماردى خەلك بە جوولەي مانگ و رۆژ، ناپىكىي تىناكەوئ، ھەر وەھا ئەوہ كە ژوانگەكان و بەلپنگەكان دادەنن، بە پېي جوولەي مانگ و خۆران ناپىك نابى، بېھتە بەرچاوى خۆت: ئەگەر رۆژىك دوازە سەعات باو، رۆژىكىان پازدە سەعات بووايە، بۆ وینە: شەوئىك شەش سەعات بووايەو، شەوئىكىش شازدە سەعات بووايە، يان رۆژىك خۆر لەو كاتانەدا كە ھەلدى، رۆژىك دوو سەعات پىشكەوتبايە، يان چوار سەعات دواكەوتبايە، يان ھەر جوولەي مانگ بە دەورى زەويدا، پىشكەوتن و دواكەوتنى تىدبايە، ئەو كاتە كەس نەيدەزانى چى دەكات و چۆن دەكات و ژوانگەكان و بەلپنگەكان چۆن دادەنى؟!

تیمە دوایی لە کورتە باسیکدا باسی ئەو ئەندازەگیرییانە دەکەین، کە بۆ هەرکام لە: خۆر و زەوی و مانگ، داندراون، هەروەها لە ئایەتی دواتردا کە دەفەرموێ: ﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا﴾، ئاسمانی بەرزکردۆتەوه، یان بە بەرزایی خۆلقاندوویەتی، تەرازووشی تێدا داناه، لە کورتە باسیکدا ئاماژە بە بەرزکرانەوهی ئاسمانیش دەکەین.

٦- ﴿وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ﴾، نەجم و درەختیش کړنووش دەبەن، ئایا (نَجْم) مەبەست پێی چییە؟

أ- دەگونجی مەبەست پێی ئەستێرە بێ، (النَّجْم: إِسْمٌ جَمْعٌ لِلنُّجُومِ)، نەجم ناوی کۆیە بۆ ئەستێرەکان.

ب- یاخود ناوی ئەو ڕووەک و گژوگیایە بێ کە قەدی نیە بەرزبێتەوهو بە زەوییهوه دەنووسێ، ئنجا تەرەکارو کالەک و شووتیی و تروژی و خەیارو ..هتدە، یان گژوگیای دیکەیه، ئەوهی لاسک قەدی نیە بەرزبێتەوه، وەک جۆرەکانی دانەوێڵە، ئەوانە هەموویان وشە (نجم)یان بۆ بەکاردا، واتە: ئەو ڕووەکانە ی بە زەویدا، پان دەبنەوه.

ج- دەشگونجی (نجم) ناو بێ بۆ یەک ئەستێرە ی تەنیا.

بە ئام بە پێی ئەوه کە خوا ﷻ (شجر)ی باسکردوه کە ئاشکرایە مەبەست پێی درەختە، ئەو درەختە یان ئەو ڕووەکە ی بەرز دەبێتەوهو قەدو لق و پۆی هەیە، ئنجا ئەوهی لە گەڵ درەختدا گونجاولە، بریتیه لەو ڕووەکە ی بە زەویدا پان دەبێتەوه، واتە: ڕووەکی بەرز هەلچوو، وەک دارو درەختەکان و، ڕووەکی نزیك لە زەوییهوهو بە زەوییهوه پان بوووهو خۆلقاندوون و، هەردووکیان کړنووش دەبەن، واتە: ملکه چن بۆ ئەو سیستمی خوا بۆی داناون و، ملکه چن بۆ بەو شیوه بەرپۆه چوونە ی خوا بۆی دیاری کردوون.

لە بارە ی ئەو کړنووش بردنە ی ڕووەکی نزم لە زەوی، یان پان بوووهو ی بە زەوی داو، دارو درەختەوه، زانایان گوتووینە:

(السُّجُودُ: يُطْلَقُ عَلَى وَضْعِ الْوَجْهِ عَلَى الْأَرْضِ بِقَصْدِ التَّعْظِيمِ، وَيُطْلَقُ عَلَى الْوُقُوعِ عَلَى الْأَرْضِ مَجَازًا مَرَسَلًا بِعَلَاقَةِ الْإِطْلَاقِ، أَوْ اسْتِعَارَةً، وَمِنْهُ قَوْلُهُمْ: «نَحَلَّةٌ سَاجِدَةٌ» إِذَا أَمَاتَهَا حِمْلُهَا، فَسُجُودُ نُجُومِ السَّمَاءِ نُزُولُهَا إِلَى جِهَاتِ غُرُوبِهَا، وَسُجُودُ نَجْمِ الْأَرْضِ: التَّصَاقُّهُ بِالْتُّرَابِ كَالسَّاجِدِ، وَسُجُودُ الشَّجَرِ: تَطَاطُؤُهُ بِهَبُوبِ الرِّيحِ وَذَوُّ أَعْصَانِهِ لِلْجَانِّ لِثِمَارِهِ وَالْخَاطِطِينَ لَوَرْقِهِ، وَقَدْ شَبَّهَ تَعَالَى (ارتسَامَ ظِلِّهِ) عَلَى الْأَرْضِ بِالسُّجُودِ، كَمَا قَالَ تَعَالَى: ﴿وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ﴾ (الرعد: ١٥).

واتە: وشەي (سُجُودُ) بە کاردە ھێنرێ بۆ ڕوو خستنه سەر زەوی، بە مەبەستی بە مەزە نگرنتی خوا **سُبْحَانَكَ الْحَزَنُ**، بە کاردە ھێنرێ بۆ کەوتنە سەر زەوی بە مەجازی مۆرسەل یاخود بە خواستەنەو، دەگووترێ: (نَحَلَّةٌ سَاجِدَةٌ)، ئەگەر ئەو بارە ی لێیەتی و، ئەو خورمایانە ی ھەلگیرتوون، شوێری بکاتەو: دارخورمایە کی کړنووش بردو، کړنووش بردنی ئەستیرەکانی ئاسمانیش ئەو یە کە بەرەو شوێنی ئاوابوونیان دەکشێن و، کړنووش بردنی ئەو ڕووە کەش کە بە زەوی یەو نووساوە، بریتیه له به زەوی یەو نووسانی و، کړنووش بردنی درەختیش بریتیه لهو ی کاتیک با ھەل دەکات و بەو لاو لاو دەینووشێتییستەو، لق و پۆپەکانی دەجووڵێن و شوێردەبنەو، ھەر وہا لق و پۆپەکانی کە شوێردەبنەو بۆ کەسانیک کە میوہ کە ی لێ دەچنن و، کەسانیک کە گەلایە کە ی لێ دەورێنن بۆ ئازەلەکانیان، خوا **سُبْحَانَكَ الْحَزَنُ** سیبەری شتەکانی لەسەر زەوی، بە کړنووش ناوھێناو، وە کە لە سوورەتی (الرعد) دا دەفەرموی: ﴿وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ﴾ (١٥)، واتە: ھەرچی لە ئاسمانەکان و زەویدا ھە یە، بە پیخۆشبوون و پیناخۆش بوونەو، کړنووش بۆ خوا دەبەن، ھەر وہا سیبەرەکانیشیان لە بەیانیان و ئیواراندا.

سیبەری شتەکان کە بەیانیان کە خۆر لە خۆرەلاتەو ھەلدی و، سیبەرەکانیان لەلای راستن،^(١) دوا یی کە خۆر بەرەو ئاوابوون دەچێ، سیبەرەکانیان دەکەونە لای چەپ، خوا ئەو جووڵە ی سیبەری درەختانی، بە کړنووش ناو ھێناو.

(١) ئەو کە کاتیک دا مەوێ ڕووبە ڕووە (قبلة) بوەستی.

ئىنجا دېتە سەر باسى ئەو چوار شتانەى دېكە:

(۷) - ﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا﴾، خوا ئاسمانى بەرز كىردۈتەو، ياخود: (خَلَقَهَا مُرْتَفَعَةً، خوا ئاسمانى بە بەرزىي دروستىكىردو، وەك كەسەك كە بە باباى بەرگدروو دەلئ: قۇلەكەيم بۇ فراوان بكە، واتە: كە دەيدرووى، با قۇلەكەى فراوان بى، نەك دواى ئەوۋى درووت، ئىنجا قۇلەكەى فراوان بكەى، يان پىي دەلئ: با دەلىنگەكەى ئاوابىت، واتە: ھەر لە كاتى دروونەكەيدا با بەو شىۋەيە بى، كەواتە: ﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا﴾، واتە: خوا كە ئاسمانى دروستكىردو، بە بەرزىي دروستىكىردو، ھەروھە ئەو واتايەش دەگىرئەو: (رَفَعَهَا) واتە: وردە وردە خوا ئاسمانى بەرزكىردەو بەرزى دەكاتەو، بە پابردووى ھىناۋىەتى، ئەمەش ئەو بىردۆزەيە پىشتراست دەكاتەو، كە دەلئ: ئەم گەردوونەى ئىمە ھەمووى لە تاكىكى گەردوونىيەو (سینگولارىتتى - Sungolarthy) ھاتو، تەقەۋەتەو، بەردەوام ئەو گەردوونە لىك دەكشى، وەك خوا لە سوۋەتى (الذاريات) يشدا ئامازەى پى دەكات: ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ﴾ (۷)، واتە: ئاسمانان (واتە: ھەموو گەردوومان ئەوۋى كە بۇ ئىمە ديارە) بە ھىز دروستكىردو ئىمە لىك كىشەرەوۋەينى، فراوانكەرىنى.

(۸) - ﴿وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾ (خوا) تەرازوۋشى داناو، (الميزان: أَضْلُهُ اسْمُ آلَةٍ الْوَزْنِ، وَالْوَزْنُ تَقْدِيرُ تَعَادُلِ الْأَشْيَاءِ وَضَبْطُ مَقَادِيرِ ثَقْلِهَا، وَيُسْتَعَارُ الْمِيزَانُ لِلْعَدْلِ وَالْإِتْقَانِ)، (میزان) لە بنەپەت دا ئامپىرى كىشانە، كىشانىش برىتيە لەو كە ئەندازەگىرى شتەكان و ھاوسەنگىيان، پابگىرى و كۇنترۇلى ئەندازەى قورسىيەكەيان بگىرى، وشەى (میزان) خواراۋەتەو ش بۇ دادگەرى و ھاوسەنگىي، كەواتە: ﴿وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾، چونكە لەدواى: ﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا﴾، ھاتو، واتە: خوا ^{سەدەلەلھەن} ئاسمانى بەرز خولقانلەو، تەرازوۋشى تپدا داناو، ھاوسەنگىي تپدا داناو، وردەكارىي و ئەندازەگىرى تپدا داناو، نەك بەو واتايە: كە ئاسمانى بەرزكىردۈتەو تەرازوۋشى داناو، چونكە تەرازوۋى كە ئىمەشتى پى دەكشىن، خۇمان دروستمان كىردوۋە خوا ^{سەدەلەلھەن} راستەخۇ دايەناو، ئەو تەرازوۋى كە دانراو لە ئاسماندا، واتە: لە گەردووندا، برىتيە لەو

هاوسه‌نگیی و نه‌ندازه‌گیرییه و له‌و ورده‌کارییه‌ی که نه‌گهر وانه‌بووایه، به‌ریوه نه‌ده‌چوو، که نه‌وپه‌ری ورده‌کاری و هاوسه‌نگیی و، ریک و پیکیی له‌گه‌ردووندا هه‌یه‌وه‌ک‌خوا **الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي خَلَقَ سَعْنَ سَنَوَاتٍ طَبَاقًا مَّا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِن تَفْوُتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِن فُطُورٍ ﴿٢٠﴾** الملهک، واته: نه‌و که‌سه‌ی جه‌وت چینه‌ی ئاسمانی دروست‌کردوون، له‌ دروست‌کراوی (خوا‌ی) به‌ به‌زه‌ییدا نارپیکیی نابین‌ی، چاو بگپه‌ر جار له‌ دوی جار بزانه‌ نارپیکیی ده‌بین‌ی! نابین‌ی.

(٩) - **﴿اَلَا تَطْغَوْا فِ الْمِيزَانِ﴾**، تا‌کو سه‌رکیشیی نه‌که‌ن له‌ ته‌رازوودا، (اَلَا) نه‌صلی‌ خو‌ی (اَنْ لَا) یه، ئنجا زانایان ده‌لین: (اَنْ)، ده‌گونج: (اَنْ التَّفْسِيرِیَّة) بی و ده‌شگونج: (اَنْ الْمَصْدَرِیَّة) بی، نه‌گهر بو‌روون‌کردنه‌وه‌ بی‌ واته: خوا **الْحَمْدُ لِلّٰهِ** بو‌یه‌گه‌ردوونی به‌رپیکیی خو‌لقاندوه، تا‌کو ئیوه‌ش سه‌رکیشیی و یاخیی بوون نه‌که‌ن له‌ ته‌رازوودا، چه‌مکی نه‌و ته‌رازووش، دوابی پوون ده‌که‌ینه‌وه. به‌لام نه‌گهر (اَنْ) چاوگیی بی، (بِتَقْدِیر لَامِ الْجَرِّ مَحْذُوفَةً قَبْلُهَا)، واته: (لَعَلَّآ تَطْغَوْا فِ الْمِيزَانِ)، بو‌ نه‌وه‌ی له‌ ته‌رازوودا سه‌رکیشیی نه‌که‌ن، واتیاه‌که‌ی ئاوی لیدینه‌وه: خوا ئاسمانی به‌رز‌کردو‌ته‌وه، یان به‌ به‌رزیی خو‌لقاندوویه‌تی و، ته‌رازووشی تیدا داناو، نه‌بادا ئیوه‌ش له‌ ته‌رازوودا سه‌رکیشیی بکه‌ن.

(١٠) - **﴿وَاَقِمْوْا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ﴾**، کیشانیش داد‌گه‌رانه‌ به‌ریا بکه‌ن، (القِسْط: العَدْل) داد‌گه‌رانه، (الإِقَامَةُ: جَعَلَ الشَّيْءَ قَائِمًا، وَهُوَ ثَقِيلٌ لِلْإِثْمَانِ بِهِ عَلَى أَكْمَلِ وَجْهِه)، (إِقَامَةُ) واته: شتیک به‌ریا‌بکه‌ی و پای بوه‌ستینی، مه‌به‌ست نه‌وه‌یه به‌ چاکیی و به‌ باشت‌ترین شیوه‌ نه‌وکاره‌ چپه‌جی بکه‌ی، واته: به‌ باشت‌ترین شیوه‌ کیشان بکه‌ن به‌ داد‌گه‌رانه.

(١١) - **﴿وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ﴾**، که‌میی له‌ ته‌رازوو، یان: که‌میی له‌ کیشاندا مه‌که‌ن، (الإِخْسَارُ: جَعَلَ الْغَيْرَ خَاسِرًا وَالْخَسَارُ: النِّقْصُ)، (إِخْسَار) له‌سه‌ر کیشی (إِفْعَال)، نه‌وه‌یه تو‌ نه‌ویدیکه‌ زیانبار بکه‌ی، (خَسَارَةٌ) واته: که‌میی، (أَي: لَا تَجْعَلُوا صَاحِبَ الْحَقِّ خَاسِرًا مَّغْبُوتًا)، خاوه‌ن هه‌قه‌که‌ زیانبارو ماف فه‌وتاو مه‌که‌ن.

مه‌به‌ست له وشه‌ی (المیزان) له هه‌رسێک ئایه‌تی: (V و ۸ و ۹) دا:

به‌ر له‌وه‌ی برگه‌کانی دیکه‌ی ئهم مه‌سه‌له‌ی یه‌که‌مه ته‌واو بکه‌ین، هه‌لوه‌سته‌یه‌ک ده‌که‌ین له به‌رده‌م ئه‌وه‌دا، که خوا سێ جارێ له سێ ئایه‌تی به‌ دوا‌ی یه‌کدا، وشه‌ی (میزان) ی هێناوه:

۱- پێشێ ده‌فه‌رموێ: ﴿وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾.

۲- دوا‌یی ده‌فه‌رموێ: ﴿أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ﴾.

۳- پاشان ده‌فه‌رموێ: ﴿وَأَقِمْوْا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ﴾.

زانایان زۆریان قسه‌ کردوه له باره‌ی ئه‌و سێ وشه‌ی (المیزان) هوه، که لی‌رده‌دا هاتوون:

أ- هه‌ندیکیان وایان داناهه که هه‌رسێکیان به مانای ئامیری کێشانی شتانن: (آلة وَزْن الْأَشْيَاء).

ب- هه‌ندیکێ دیکه‌یان گوتووایه: هه‌ر سێکیان به مانای دادگه‌ریین، چونکه میزان به مانای دادگه‌ریش دی.

به‌لام دوا‌ی سه‌رنجدانی زۆر، وا حالیم که ئهم سێ وشه‌یه‌ی (المیزان)، له هه‌رسێک له ئایه‌ته‌کاندا هه‌رجاره به‌ چه‌مکیک هاتوه:

أ- ﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾، خوا ئاسمانی به‌رزکردۆته‌وه، به به‌رزایی خوێقاندوویته‌ و ته‌رازووی داناهه، واته: لهو ئاسمانه به‌رزدا ته‌رازووی داناهه، هاوسه‌نگی داناهه، که وه‌ک دوا‌یی باسی ده‌که‌ین، ئه‌و هه‌موو که‌هکه‌شانه‌ که تا‌کو ئێستا زانایان به‌ مه‌زه‌نده ده‌لێن: یه‌ک تریلیۆن (۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) که‌هکه‌شان، له‌و گه‌ردوونه‌دا که ئه‌وان بۆیان بێناوه، هه‌ن و، هه‌مووشیان وایه‌ده‌چی له سنووری ئاسمانی یه‌که‌م دا‌بن، به‌لام هه‌موویان زۆر به‌پێکی و وه‌ک سه‌عات به‌پێوه ده‌چن،

ھەرۋەھا دوورۈی خۆرو مانگ و زەوی و قەبارەیان و بارستاییان و کیشیان و تیرەیان و بازنەیان ھەمووی، بە ئەندازە دائراو، کەواتە: ئەم (مِيزَان) ی ە کەم، مادام لە دواي باسی بەرزکرانەوێ ئاسمان ھاتو، یان بە بەرزۈی دروستکردنی ئاسمان، مانای وایە پەيوەندیی بە ئاسمانەو، بە گەردوونەو ھەيە، کەواتە: ئەم (مِيزَان) ە، بریتۈیە لە تەرازووی گەردوونی (المِيزَان الْکَوْنِ).

ب- ﴿الْأَنفَعَارِ الْمِيزَانِ﴾، ئەوێ پەيوەندیی بە ئێرەو ھەيە، ئەوێە کە (تطغوا) لە (طَغْيَان) ھاتو، ئەویش بە مانای سەرکیشیی و سنوور شکاندن و یاخیببوون دێ، واتە: ئێوێش سەرکیشیی و یاخیببوون مەکەن لە تەرازوودا، ئەم تەرازووی دوو، کە نابێ ئیمە سەرکیشیی تیدا بکەین، وایدەچێ مەبەست پێی تەرازووی شەریعەت (المیزان الشرعي) بێ، خواي پەرۋەردگار ناویش لە شەریعەت ناو تەرازوو، وەک دەفەرموێ: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾ ٥٥ الحديد، واتە: پێغەمبەرانیان بە بەلگە ڤوون و ئاشکرایەکانەو ناردوون و کتیب و تەرازووشمان لەگەل ناردوونە خوا، تاکو خەلک بە دادگەریی بەرپۆبچیت.

کەواتە: مەبەست لە دابەزینی تەرازوو واتە: دابەزاندنی شیۋە بەرپۆبچوونی مرقەکان کە لە دوو توپی بەرنامەکەي خوادا ھەيە، بە شیۋەيەکی دادگەرانی.

ھەرۋەھا لە سوورەتی (الشوری) دا دەفەرموێ: ﴿اللَّهُ الَّذِي أَنزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ﴾ ١٧، واتە: خوا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ ئەوزاتەيە کە قورئانی بە حەق دابەزاندو، تەرازووشی دابەزاندو (تەرازوو کەش ھەر لە ئێو قورئاندا ھەيە) کەواتە: (مِيزَان) ی دوو، مادام خوا ئیمە دەدویتی، دەفەرموێ: بۆیە گەردوونم بەو شیۋە رێک و پێکە دروست کردو، کە ئێوێش نەبنە دەنگیکی ریزپەر و دەگمەن و، دەرچوو لە کوڤسی بوونەوێردا، ئەم بوونەوێرە ھەمووی بە رێک و پێکی و بە تەرازوو دائراو، تەرازووی شەریعەتیشم بۆ ئێو ناردو، بۆیە ئێوێش نابێ لە تەرازووی شەریعەت دا یاخیببوون و سەرکیشیی بکەن.

ج- ﴿وَأَقِمْوْا لَوِزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ﴾، كېشان بە دادگەرانه بکەن و، کەمیی مەکەن لە تەرازوودا، ئەمەش مادام باسی کێشانەو، کێشان بە دادگەریی و، خوا پێگەرییان لێ دەکات، لە کەمکردن لە تەرازوودا، کەواتە: (میزان) مەبەست پێی تەرازووی ئامێرە (المیزان الآلي).

کەواتە: (میزان) ی یە کەم تەرازووی گەردوونییەو، هی دووهم تەرازووی شەرعییەو، هی سێھەمیشتیان تەرازووی ئامێرییە، واتە: (المیزان الکۆفی، وَالْمِيزَانُ الشَّرْعِيُّ، وَالْمِيزَانُ الْآلِيُّ)، پێم وایە ئەمە باشترین مانا لێکدانەوێ ئەو سێ وشە (المیزان) هێ، کە لە سێ ئایەتی بە دوا یە کدا خوا ی مۆتەعال ھێناوی و دووبارە ی کردووەو.

۱۲- ﴿وَالْأَرْضُ وَصَعَهَا لِلْأَنَامِ﴾ ھەروەھا {لە چاکەکانی خواو لە کارەکانی خوا، کە ئەنجامی داو، ئەوێە کە} زەویشی داناو بە دروستکراوەکان، (آنام) وایپێدەچی بە مانای (الْخَلْق) بێ، واتە: دروستکراوەکان کە جندو مەوۆف دەگرتەو، چونکە بە کردووە ئەوانە ی لەسەر زەوی دەژین مەوۆف و جندن، لە خاوەن عەقلان و خاوەن ھەست و ھۆشان، لەوانە ی خوا دایناو، بۆ تاقیکردنەو.

ئەنجا ئایا چی تێدایە ئەو زەویە؟

۱۳- ﴿فِيهَا فَاكِهَةٌ﴾، میوێ تێدایە، واتە: ھەموو جۆرە میوێیەکی تێدایە، چونکە خوا **سُبْحَانَ الرَّحْمٰنِ** (فاکێ) ی بە نەزانراو (نکرة) ھێناو، یان: ھێندە میوێ تێدان، ئێو بۆتان دەرک ناکرێ ئەوێندە جۆری زۆر، چونکە جاری وا ھە یە شتێک کە بە نەناسراو (نکرة) دێ، مەبەست پێی دەرخستنی مەزنیی و گەورەیی و، بێرەزاییەتی، جاری واش ھە یە مەبەست پێی: بچووکیی و کەمیی پێشاندانیەتی و، بە پێی سیاق ئەو دەرزانێ، (وَالْفَاكِهَةُ: اسْمٌ لِمَا يُؤْكَلُ تَفَكُّهًا لَا قُوْتًا، مُشْتَقَّةٌ مِنْ فِكَهٍ إِذَا فَرَحَ، إِذَا طَابَتْ نَفْسُهُ،) (فَاكِهَةٌ): ئەوێە کە ھەر لەبەر چێژ وەرگرتن دەخوری، نەک وەک بژیو، داتاشاروێ لە وشە (فِكَهٍ: فَرِحَ) واتە: دلخۆسبوو، نەفسی خۆش بوو، بۆچی خوا **سُبْحَانَ الرَّحْمٰنِ** باسی (فَاكِهَةٌ)

دهكات، پيش نهوى باسى نهوه بكات كه مروف پي دهئى؟! دهئين: له راستييدا ليره داخوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** نهو پرز بهندييهى ره چاونه كردوه، چشتيك له پيش چشتيكه وهيهو چشتيك بومروف گرنگتره؟ بهلكو ليره داخوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باسى دروستكراوه كانى خوى و چاكه كانى خوى دهكات له زياني ئيمه دا، ههلبهته دوايش ديته سهر باسى دانهويلهوه شته كانى ديكه.

۱۴- ﴿وَالنَّحْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ﴾، ههروهها (له زهويدا ههيه) دارخورما خاوهن كيف و تووره كه كان، (اَكْمَام) يان كوى (كَم) ه، يان كوى (كَم) ه، كه ههندى له زانايان دهئين: (كَم) و (كَم) ههردووكيان به ماناي كيف و تووره كه ن كه هيئشووى دارخورمايان تيدياه، ههنديكيش گوتوويانه: (كَم) به ماناي قو لهو، (كَم) به ماناي نهو تووره كه و كيفه دى، كه هيئشووى دارخورماي تيدياه، ليره دا: ﴿وَالنَّحْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ﴾، (هَذَا وَصِفٌ لِلتَّحْسِينِ فَهُوَ اغْتِبَارُ أَطْوَارِ النَّحْلِ وَامْتِنَانٌ بِجَمَالِهِ وَحُسْنِهِ)، كه خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باسى ميوه دهكات، دوايى باسى دارخورماي خاوهن كيف و بهرگ دهكات، ئهمه بو جوان پيشاندانه، كه دارخورما به چهند قوناغيكدا دهپوات، خوا چاكهى خوى له دارخورما دا بير ئيمه دينيتهوه، كه جوانيى و پهونهقيكى زورى تيدياه، كاتييك كه كيفهكهى ورده ورده دهدهكهوى، دوايى كيفهكه دهدرى و هيئشووه كان لىي دينه دهري.

(نَحْلُ) ناوى كوويهو، تاكهكهى بريتيه له (نَحْلَةٌ) واته: يهك دارخورما، باسى خورما (هَمْر) نهكردهوه كه بريتيه له ميوه دارخورما، چونكه ميوه دارخورما به يهك قوناغدا ناپوات و به چهندان قوناغدا دهپوات، كه له زمانى عه پهبييدا ههمووى ناوى ههيه: (بُسْر) ههيهو، (رُطْب) ههيهو، ئنجا دوايى (هَمْر) ... به چهند قوناغيكدا دهپواو، ئنجا نهو بههرهيهى له دارخورما وهردهگيرى، تهنيا خورمايهكهى نيه، بهلكو بو زور شتى ديكهش بههره ليوهردهگيرى.

۱۵- ﴿وَالْعَبُ ذُو الْعَصْفِ﴾، ههروهها (له زهويدا ههيه) دانهويلهوى خاوهن پووش و گيا.

(۱۶) - ﴿وَالرَّيْحَانُ﴾، ههروهه‌ها ره‌یحانی‌ش، (رَیْحَانٌ) واته: چ ئهو ره‌یحانه‌ی ده‌زانی‌ن گیایه‌کی بۆنخۆشه، چ هه‌موو گيا بۆنخۆشه‌کان، (وَالرَّيْحَانُ: مَا لَهُ رَائِحَةٌ زَكِيَّةٌ مِنَ الْأَزْهَارِ وَالْحَشَائِشِ وَهُوَ فَعْلَانٌ مِنَ الرَّائِحَةِ) (ریحان) یانی: هه‌موو ئهو گول و گیایانه‌ی بۆن خۆشیان هه‌یه، له‌سه‌ر کیشی (فَعْلَانٌ) ه و له (رَائِحَةٌ) ده‌ه هاتوه، واته: بۆن، خۆش، (حَبّ) یش بریتیه له‌و شته‌ی هیشوو و گولێ هه‌ن، وه‌ک گولێ گه‌نم، گولێ جو، گولێ مه‌ره‌زه، گولێ هه‌رز، (الْحَبُّ الَّذِي لِمَتَابَتِهِ سَبَابِلٌ وَلَهَا وَرَقٌ وَقَصَبٌ فَيَصِيرُ تِبْنًا، وَذَلِكَ الْوَرَقُ وَالْقَصَبُ هُوَ الْعَصْفُ، أَيْ الَّذِي تَعَصِفُهُ الرِّيحُ)، (حَبّ): دانه‌ویله، به‌و ره‌وه‌که ده‌گوتری: که گولان ده‌رده‌کات، {گولێ گه‌نم، گولێ جو، گولێ هه‌رز، گولێ مه‌ره‌زه} هه‌روهه‌ها به‌رگیشی هه‌یه‌و قه‌دو لقێ هه‌یه، که دوا‌یی ده‌بێ به‌ پووش و په‌لاش، ده‌بێ به‌ ئالف و کاو له‌وه‌ پ بۆ ئاژه‌له‌کانیان، هه‌روهه‌ها دانه‌ویله‌که‌ش ده‌بیتیه‌ خۆراک بۆ خۆیان.

(عَصْفٌ) بریتیه له‌وه‌ی دوا‌یی ده‌بیتیه‌ پووش و په‌لاش ئهو به‌رگ و گیایه‌ی گولێ گه‌مه‌که‌ی له‌ خۆی وه‌رگرتوه، یان قه‌ده‌که‌ی که‌له‌سه‌ری وه‌ستاوه.

هه‌ندی‌کیش گو‌توو‌یانه: ره‌یحان مه‌به‌ست پیتی گيا‌ی بۆنخۆش و ئه‌وانه‌ نیه، به‌لکو مه‌به‌ست پیتی بژیوه، به‌لام مانای دیارتری ره‌یحان بریتیه له‌ گیایه‌کی بۆنخۆشی دیاری‌یکراو که ره‌یحانه، یاخود هه‌موو گيا بۆنخۆشه‌کانن.

له‌ کۆتاییدا خوا ده‌فه‌رموی:

(۱۷) - ﴿فَإِنِّيَ آتَاكِ رَبِّكُمَا تَكْذِبَانِ﴾ ئنجا ئه‌ی مرۆف و جندا نکوولیی له‌ کام له‌ چاکه‌کانی په‌روه‌ردگارتان ده‌که‌ن؟ پیتی (ف) لێ‌رده‌ا: (الْفَاءُ لِلتَّفْرِيعِ عَلَى مَا تَقَدَّمَ مِنَ السِّمَنِ) واته: بێنا له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی باسکرا له‌ چاکه‌کانی خوا، ئایا ئێوه نکوولیی له‌ کام له‌و چاکانه‌ی خوا، ده‌که‌ن و به‌راستیان نازانن؟ وشه‌ی (أَيُّ) پرسیارکردنه‌ بۆ دیاری‌یکردنی یه‌کتیک له‌و جینسه‌ی پالێ ده‌دریته‌ لا، به‌لام لێ‌رده‌ا به‌کاره‌ێ‌ناوه‌ بۆ چه‌سپاندن، واته: بۆتان نیه نکوولیی له‌ هه‌یچ کام له‌و چاکانه‌ی خوا‌ی په‌روه‌ردگار بکه‌ن.

(تَكْذِيب) به مانای به درو دانانه، به‌لام لیره‌دا به مانای نکوولییلیکردن و نه‌سه‌لماندن دی، (آلَاءِ) کوی (إلی)یه، یان کوی (آلی) هه‌ردووکیان به مانای چاکه و نیعمه‌تن، لیره‌دا که پاناوی دووان به کاره‌تیراوه: ﴿فَبَآئِيَ آلَآءِ رَبِّكَمَا﴾ زۆربه‌ی زانا‌یان ده‌لین: مه‌به‌ست پی‌ی مروّف و جنده، چونکه دوا‌یی خ‌وای بی وینه و پیرای نه‌وه‌ی نه‌و ته‌عبیره سی و یه‌ک (۳۱) جار دووباره ده‌کاته‌وه، دوا‌ییش خ‌وا زور به روون و ناشکراوی بانگی مروّف و جند ده‌کات: ﴿يَمَعْتَرُ الْجِنُّ وَالْإِنْسُ﴾ بویه زۆربه‌ی هه‌ر زوری زانا‌یان ده‌لین: مه‌به‌ست پی‌ی نه‌و دوو کومه‌له مه‌خلووقه‌ن که مروّف و جندن، به‌لام هه‌ندیکیان گوتوو‌یانه: مه‌به‌ست پی‌ی نیترو می‌ی مروّقانن و، هه‌ندیکیان گوتوو‌یانن: مه‌به‌ست پی‌ی به‌س مروّقن، به‌لام نه‌وه بو جه‌ختکردنه‌وه‌ی بانگکردنه‌که‌یه، وه‌ک: ﴿لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ﴾ واته: دووجار له خ‌زمه‌ت دام و، دووجاران تو به‌خته‌وه‌ر ده‌که‌م، به‌لام هه‌ر نه‌وه رای راسته که مه‌به‌ست پی‌ی مروّف و جنده.

(محمد الطاهر بن عاشور) که تو‌یژه‌ره‌وه‌یه‌کی باشیشه، به‌لام هه‌ندی‌ک جارن، راو بو چوونی وای هه‌ن، به‌که‌لکی هیچ نایه‌ن، یه‌کی‌ک له‌وانه‌ش نه‌و رایه‌یه‌تی، که ده‌لن: ﴿وَقَالَ جُمُھُورُ الْمُفَسِّرِينَ: هُوَ خِطَابٌ لِلْإِنْسِ وَالْجِنِّ، وَهَذَا بَعِيدٌ لَأَنَّ الْقُرْآنَ نَزَلَ لِيَخْطَبَ النَّاسَ وَوَعُظِهِمْ، وَلَمْ يَأْتْ لِيَخْطَبِ الْجِنِّ، فَلَا يَتَعَرَّضُ الْقُرْآنُ لِيَخْطَبَهُمْ﴾^(۱)، واته: زۆربه‌ی تو‌یژه‌ره‌وان ده‌لین: لیره‌دا رووی دواندن له مروّف و جنده، به‌لام نه‌مه‌ه دووره، چونکه قورئان ته‌نیا بو دواندن خه‌لک و ئاموژگاری کردنیان هاتوه، نه‌ک بو دواندن جند، بویه قورئان با‌سی نه‌وان ناکات و نایاندو‌ینن!

به‌لام وه‌ک گوتراوه: ﴿لِكُلِّ عَالِمٍ هَفْوةٌ وَلِكُلِّ حَصَانٍ كِبوةٌ﴾، هه‌موو زانا‌یه‌ک هه‌له‌یه‌کی ده‌بی و، هه‌موو هه‌موو نه‌سپیک‌کی چاک، جاریک سامه‌ه ده‌کات، نه‌مه‌ش به‌سه‌ر (ابن عاشور) دا، ده‌چه‌سپن، چونکه زور ناشکرایه، خ‌وا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ لیره‌دا

جندو مروّف دەدویتی و، ئەوەش كە دەلّی: قورئان تەنیا بۆ دواندنی مروّفانان
هاتووە حەقی بەسەر جندەو نیه، هەر پایەکی زۆر سەیرە، چونكە سووهرەتیک
لە قورئاندا هەر بە ناوی سووهرەتی (الجن) دوە هاتو، هەر وەها لە زۆر جیی
دیکە قورئان دا خوا باسی جندی کردو، بۆ ئەمۆنە:

أ- ﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ
تِلْكَ إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُّنْذِرِينَ ﴿٢٩﴾﴾ الأحقاف، یادبکەو کاتیک کۆمەلایک لە جندمان بۆ
لای تۆ ناردن، کە گوئی لە قورئان بگرن...

ب- هەر وەها خوا **سبحان الرحمن الرحيم** لە سووهرەتی (الأنعام) دافەرموویەتی: ﴿يَمْعَسِرَ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ
أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُزَكِّونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا سَهْدًا
عَلَىٰ أَنْفُسِنَا وَعَرَّهَتْهُمُ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿١٣٠﴾﴾، ئەي
کۆمەلای جندو مروّف! ئایا لە خۆتان پێغەمبەرانتان بۆ نەهاتن، ئایە تەكەكانیان
بەسەردا دەخویند نەو... ئنجا بەلّی پێغەمبەرەکان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بە پای
زۆربەي هەرەزۆری زانايان هەموویان لە مروّفان بوون، بەلام بێگومان بۆ جندیش
بوون، مادام خوا **سبحان الرحمن الرحيم** بە جند دەفەرموئی: ئایا پێغەمبەرانتان بۆ نەهاتن؟!

کەواتە: جندیش وەك ئیمەي مروّف ئەركدار (مُكَلَّف) ن و، ئەوانیش پێتوێستە
بە دواي پێی راست بکەون و، پێغەمبەرەکان ئەوانیشیان دواندوون، نەك بەس
پێغەمبەری خاتەمیش **ﷺ** بەلکو هەموو پێغەمبەرەکانی دیکەش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ
وَالسَّلَام)، بۆ هەموو مروّفەکان هاتوون و بۆ هەموو جندەکانیش هاتوون، بۆیە
ئەو قسەيەي (ابن عاشور) لەو نەدەو شایەو، بەلام بە هەر حال بەشەرە، شتی
سەیرو بە کەلک نەهاتووشی جاری وا هەيە، بە زاردا دئی.

کۆتایی ئەو مەسەلەیمان بەو فەرمايشتەي پێغەمبەرمان دێنین **ﷺ**، کە
پێشتریش هینامان:

{عَنِ ابْنِ عُمَرَ **رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا** قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ **ﷺ**: قَرَأَ سُورَةَ الرَّحْمَنِ، أَوْ قُرِئَتْ عِنْدَهُ، فَقَالَ: «مَا لِي أَسْمَعُ الْجَنَّ أَحْسَنَ جَوَابًا لِرَبِّهَا مِنْكُمْ؟» قَالُوا: مَاذَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: مَا أَتَيْتُ عَلَى قَوْلِ اللَّهِ: **{فَإِنِّيَ ءَالَاءٌ رَيْكُمَا تَكْذِبَانِ}**؟ إِلَّا قَالَتِ الْجَنُّ: لَا بِشَيْءٍ مِنْ نِعْمَةٍ رَبَّنَا نَكْذِبُ} (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۳۳۰۲، وَصَحَّحَهُ الْأَبَانِيُّ فِي صَحِيحِ سَنَنِ التِّرْمِذِيِّ).

واته: عہدوللای کوپری عومہر **رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا** دہلن: پیغہمبہری خوا **ﷺ** سوورہ قی (الرَّحْمَنِ) ی خوئندہوہ، یاخود بہسہریدا خوئنرایہوہ، فہرمووی: ئہوہ بوچی جند وہلامیان لہ ئیوہ باشتر بوو بو وہلامدانہوہی ئہوہ پرسیارہی پہروہردگاربان **ﷺ**؟ ئہوانیش گوئیان: ئہی پیغہمبہری خوا **ﷺ** چوئن؟ فہرمووی: ہیچ جاریک ئہوہ فہرمایشتہی خوام دووبارہ نہدہ کردہوہ: **{فَإِنِّيَ ءَالَاءٌ رَيْكُمَا تَكْذِبَانِ}**، ئہی مروؤف و جند! نکوولی لہ کام لہ چاکہ کانی پہروہردگارتان دہکەن؟ مہگہر جندہکان دہیانگوت: (لَا بِشَيْءٍ مِنْ نِعْمَةٍ رَبَّنَا نَكْذِبُ)، ہیچ کام لہ چاکہ کانی پہروہردگارمان نکوولی لئ ناکہین و دان بہ ہہموویان دا دئین.

خوای پہروہردگار ئیمہش لہو کہسانہ بگیڑی کہ ہہمیشہ چاکہ کانی خوا **ﷺ**، وہک بو خوا شایستہیہ، ستایش و سوپاسی خویان لہسہر بکہین، بو ئہوہی لہ سپلہی و بی غہکیی دووربین.

کورتە باسیک لە بارە ی فراوانیی و بەرزکرانەوهی
ئاسمان و، هاوسەنگیی ئێوان خۆرو زەوی و مانگەوه:

بە پـێـزان!

ئەم کورتە باسەش لە پێنج بـرگەدا پێشکەش دەکەین:

بـرگە ی یەكەم: باسی فراوانیی و بەرزکرانەوهی ئاسمان لە قورئان داو، لە
بەرتیشکی زانستیی تازەدا.

بـرگە ی دووهم: باسی خۆر دەکەین، لە چوار خالدا: هەم تیرەکە ی، هەم
چۆهەکە ی، هەم قەبارەکە ی، هەم بارستاییەکە ی.

بـرگە ی سێهەم: باسی زەوی دەکەین لە چوار خال دا: تیرەکە ی و چۆهەکە ی و
قەبارەکە ی و بارستاییەکە ی.

بـرگە ی چوارەم: باسی مانگ دەکەین ئەویش: تیرەکە ی و، چۆهەکە ی و،
قەبارەکە ی و بارستاییەکە ی و، دووری مانگ لە زەوی.

بـرگە ی پێنجەم: بەراوردی ئێوان خۆرو زەوی و مانگ دەکەین، کە چۆن خوا
بـرگە ی سێهەم ئەندازەگیرییەکی زۆر وردی بۆ داناون، کە ئەگەر وانەبووایە ئیانی مرۆف و
ژیاندارانی دیکەش لەسەر زەوی، ئەدەگونجا پەیدا بـ.

بـرگە ی یەكەم: فراوانیی و بەرزکرانەوهی ئاسمان لە پـرـاـنـگە ی قـورـئـانـهـوهـو لە
بەرتیشکی زانستیی تازەدا:

خوا ی کاربەجی لە چەند شوێنێکدا، باسی فراوانیی ئاسمانی کردووە، هەلبەتە
وشە ی ئاسمان (سماء) بە زاراوی زانستی ئەم پـۆـژگـارە، یانی: گەردوون، کە بە

ئینگلیزی (Universe) ى پى دەلین، واتە: (بوونەوەر - الكون) بەلام بېگومان چەمكى (Universe) گەردوون، زۆر تەسكترە لە چەمك و ئیوەپۆكى وشەى ئاسمان، كە خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بەكارى هێناو، بەلكو هەر لە سنوورى ئاسمانى یەكەمیش تەسكترە، چ جاي حەوت ئاسمانەكان، چونكە خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** جارى وایە وشەى (السماء) بەكاردینى و، جارى وایە وشەى (سبع سموات) بەكاردینى، ئنجا كە (السماء) بەكاردینى واتە: هەموو ئەوەى لە سەر وى ئیمەو، كە حەوت ئاسمانەكان بەكاردینى واتە: ئەو حەوت چینه ئاسمانەى لە سەر وى ئیمەو، كە (السماء الدنيا) بەكاردینى، كە دەفەرموى: ﴿وَرَبَّنَا أَسْمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَحَفْظًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ ۱۲ فصلت، واتە: ئاسمانى نزیكتر لە ئیوەمان بەچریان پازاندۆتەو، بۆ پاراستنیشیان، ئەوێش ئەندازەگیرى زالى زانایە. (الدنيا) مبینەى مەجازى (المؤنث المجازي) (الأدنى) یە، واتە: نزیكتر لە ئیوە (الأقرب)، ئاسمانى نزیكتر لە ئیوەمان پازاندۆتەو بەچریان، كەواتە: هەرچى دەبێت لە ئەستێرەكان و كەهكەشەكان و گەلە كەهكەشەكان، هەموو ئەو بەپى ئەو ئایەتە موبارەكە، دەكەوێتە سنوورى ئاسمانى نزیكتر لە ئیمەو، ئاسمانى یەكەمەو بەنسەبەت ئیمەو، یانى: كە بەرەو سەر دەچین، ئنجا لە سەر وى ئەوێشەو شەش ئاسمانى دیکە هەن، ناشرانین سنوورى ئەو ئاسمانى یەكەمش لە كوێ كۆتایی پى دى!

بەلێ خواى پەرەردگار لە چەند شوێنێكى قورئان دا، باسى بەرزكرانەووە فراوانى ئاسمانى كردو، بۆ ئەوونە:

۱- دەفەرموى: ﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾ ۷ الرحمن، واتە: خوا ئاسمانى بەرزكردۆتەو، یان بە بەرزى دروستى كردووە تەرازووشى داناو، وەك پێشتریش گومان: وایبێدەچى مەبەست لەو تەرازوو، ئەو هاوسەنگى و ئەندازەگیرى بێ، كە خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** لەنیوگەردوون دا بەگشتى و یەك یەكى دروستكراوەكانى خۆیدا دایناو، هەلبەتە زەوى ئیمە بەشێكى زۆر بچوو كە لە هەموو گەردوون، چونكە زەوى

یەکیکە لە نوۆ خەچۆکە کە بە دەوری خۆردا دەخولێنەو، خۆریش بۆ خۆی یەکیکە لە ئەستێرەکانی کەهەکەشانی کاکیشان (مجرة درب التبان) کە فارسی پێی دەلێن: (پاهی شیر) پێی شیریی و، کورد پێی دەلێن: (پێی کاکیشان) و، ئینگلیزی پێی دەلێن: (Milk way)، وایانزانێو ئەو پێیەکە، خەلک پێیدا پۆیشتو و شیر لێ پڑاو، هەندیکیان گوتووین: پێیەکە خەلک پێیدا پۆیشتو و کایان پێدا کیشاو و کای لێ پڑاو، ئەو سپاییە دەبینرێ! نەیانزانێو ئەوانە هەموویان ئەستێرە زۆر دوورن و بە زەحمەت تیشکەکیان دەگاتە ئێمە، لە دوورەو سپیی دەچن، ئنجا خۆی ئێمە یەکیکە لە ئەستێرەکانی کەهەکەشانی کاکیشان کە زانیان دەلێن: بە مەزەندە یەک تریلیۆن واتە: یەک هەزار ملیار (۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ئەستێرە لە نیو کەهەکەشانی کاکیشاندە، یەکیک لەو ئەستێرانەش خۆی ئێمە، ئنجا ئێستا زانیان دەلێن: یەک تریلیۆن بەلکو هەندیک دەلێن: مەزەندە دەکرێ دوو تریلیۆن کەهەکەشان لە هەموو گەردووندا، واتە: لەو بەشە گەردوون کە هاتۆتە بەرچاوی تەلسکۆپەکان، هەبن، کەهەکەشان (مجرة) بە ئینگلیزی پێی دەلێن: (Galaxy - گالاکسی).

۲- هەروەها لە سوورەتی (الذاریات)دا، خوا دەفەرموێ: ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا يَافًّثِرَ وَإِنَّا لَمُوَسِعُونَ﴾ (۱۷)، ئاسمانمان بە هێز دروست کردو، ئەستێرەکانمان، یاخود بە فراوانیی دروستمان کردو، هەردوو واتایەکی هەن، (مُوسِعُونَ) :

أ- واتە: بەردهوام فراوانی دەکەین، نوێترین بێردۆزی گەردوونیشمان وادەلێ.

ب- یاخود بە فراوانیی دروستمان کردو، هەروەک ﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا﴾، دیسان دەگونجێ مەبەست پێی ئەو بێ بە بەرزیی دروستی کردو، دەشگونجێ مەبەست ئەو بێ خوا ئاسمانی دروستکردو بەردهوام بەرزێ دەکاتو، فراوانی دەکات.

۳- لە سوورەتی (النازعات)دا، خوا دەفەرموێ: ﴿إِنَّمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَلِ السَّمَاءَ بَنَاهَا﴾ (۲۷) رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّاهَا (۲۸) وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا (۲۹) وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا (۳۰) أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا (۳۱) وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا (۳۲) مَتَاعًا لَّكَ وَلِأَتَمِّكَ (۳۳)، خوا بە پرسیارکردنەو دەپرسێ،

پرسپارکردنی نکوولیللیکه رانه (الإستفهام الإنکاری)، یان پرسپارکردنی چه سپینه رانه (الإستفهام التقریری) ده فهرموی: ئایا دروستکردنی ئیوه قورستره، یان سه ختتره، یاخود ئاسمان؟ (بناها) خوا بینای کردوه، ﴿رَفَعَ سَعَتَهَا فُسُونَهَا﴾، به رزیه که ی بلیند کردوه، ږیکسیخستوه، ﴿وَأَغَطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا﴾، شهوه که ی تاریک داهیناوه و ږوژه که ی ږووناک کردوه، ﴿وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا﴾، دواى ئه وه زهوشی هیلکه یی هه لخصتوه، ﴿أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا﴾، ئاوه که ی لئ ده رهیناوه، ههروه ها له وه ږگاکانی لئ ده رهیناون، ﴿وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا﴾، چیا به کانیشی تپیدا داکوتاون، ﴿مِنَّا لَكُمْ وَاتَّعَسَكُمْ﴾، ږو گوزه ران و ږاواردن خوتان و ئاژه له کانتان (ئاوا زهوی ږکردوه له نازو نیعمه هت).

۴- له سوورهدی (الأنبیاء) دا، خوا **الرحمن الرحیم** ده فهرموی: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتْما رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيًّا أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿۳۰﴾﴾، واته: ئایا ئه وانه ی بیروان نابین، نازانن، که ئاسمانه کان و زهوی ږیکه وه لکابوون، لیکمان چیا کردنه وه، هه موو زینده وه ږیکشمان (هه موو ژياندار ږیکشمان) له ئاو هیناوته دی! ئایا ږروانه ږینن؟ ئه مهش ئاماژه به نه نویتترین ږیردوژی گهردوونیی که ئیستا باوه و ږی ده گوتری: (Big Bang) ته قینه وه ی گهوره، که ده لئین: ئه م گهردوونه هه مووی له یهک تاکی گهردوونیه وه هاتوه، که ږی ده گوتری: هیلکه ی گهردوونیی (البيضة الكونية)، ږیشی ده گوتری: تۆوی گهردوونیی (البذرة الكونية) و ږیشی ده گوتری: تاکه که (المفرده) و، به ئینگلیزی ږی ده گوتری: سینگولاریتی (Singularity)، ئنجا که ئه وه ته قیه وه ته وه، له و کاته وه به رده وام گهردوون لیک ده کشی، ئنجا که خوا **الرحمن الرحیم** ده فهرموی: ئاسمانه کان و زهوی ږیکه لکابوون و لیکمان چیا کردونه وه، ئاماژه به وه مه سه له یه وه، ئیمه له ته فسیری سوورهدی (فصلت) دا، کورته باسیکی تاراده یهک تیرو ته سه لمان له باره ی گهردوون و چۆنیه تی دروست بوونی گهردوونه وه کردوه، ئیستا باسی ئه وه ناکه یین، ته نیا ویستمان ئاماژه به وه بکه یین، که له قورئاندا خوا **الرحمن الرحیم** ئاماژه ی کردوه به فراوانیی گهردوون و فراوان بوونی گهردوونیش.

ئنجاً ئەگەر تەماشایەکی گەردوون بکەین، لەبەر پۆشنایی ئەوەدا کە زانستی گەردوونناسیی و زانستی فیزیا لەم پۆزگاردەدا پێیگەیشتو، دەگەینە ئەم ئەنجامانە:

(۱)- **تەمەنی گەردوون:** زانایان بە سێزده ملیارو هەشتسەد ملیۆن (۱۳,۸۰۰,۰۰۰,۰۰۰) سالت تەمەنی گەردوون مەزەندە دەکەن، واتە: دەلێن: لەو کاتەو کە سینگولاریتی (Singularity) تەقیووەتەو، تاكو ئیستا: سێزده ملیارو هەشتسەد ملیۆن سالتی پێچوو، ئەوەندە تەمەنی گەردوونە.

(۲)- **تیرە ی گەردوون:** ئەگەر هەمانەوێ تیرە ی گەردوون بزانی، واتە: بزانی لەمسەر بۆ ئەوسەری گەردوون چەندە؟ دەبێ جاری بزانی سالتی تیشکی چەندە؟ چونکە تەمەنی گەردوون سێزده ملیارو هەشتسەد ملیۆن سالتە، ئنجاً بۆ ئەو ی بزانی لەمسەر بۆ ئەوسەری گەردوون واتە: تیرە ی گەردوون چەند کیلۆمەترە؟ دەبێ بزانی سالتی تیشکی چەندە تیشک لە سالتیکدا چەند کیلۆمەتران دەبێ؟ دوایی ئەنجامەکی جاران تەمەنی گەردوون بکەین، بۆ ئەو ی تیرە ی گەردوونمان بە کیلۆمەتر بۆ دەرچیت.

سالتی تیشکی (السنة الضوئية) ئەو ماوێە کە تیشک لە ماوێ سالتیکدا دەیپێ، پێشتریش باسمان کرد کە تیشک لە چرکە یە کدا سێسەد هەزار (۳۰۰,۰۰۰) کیلۆمەتر دەبێ، کەواتە: بۆ ئەو ی بزانی تیشک لە سالتیکدا چەند دەبێ؟

(أ)- ئەو سێسەد هەزار (۳۰۰,۰۰۰) کیلۆمەترە کە تیشک لە چرکە یە کدا دەیپێ، جاران شەستی بکەین، بۆ ئەو ی بزانی لە خولەکی کدا چەند دەبێ؟ سێسەد هەزار (۳۰۰,۰۰۰) جاران شەست $6 \times 300000 = 1800000$ کلم، یە کسانە بە هەژده ملیۆن کیلۆمەتر لە خولەکی کدا، خۆر هەژده ملیۆن کیلۆمەتر لە خولەکی کدا دەبێ.

(ب)- ئنجاً بۆ ئەو ی بزانی تیشک لە سەعاتیکدا چەند دەبێ؟ هەژده ملیۆن (۱۸,۰۰۰,۰۰۰) کیلۆمەتر جاران شەست دەکەین، واتە: شەست دەقیقە، بۆ ئەو ی

بزانین لە سەعاتیکدا چەند دەبێ؟ $(10,800,000 = 60 \times 180,000)$ دەكاتە ملیاریك و هەشتا ملیۆن كیلۆمەتر لە سەعاتیک دا.

(ج) - ئنجا بۆ ئەوەی بزانین لە بیست و چوار سەعاتدا واتە: لە شەو رۆژیکدا تیشك چەند كیلۆمەتر دەبێ، ماوەی چەند كیلۆمەتر؟ دەبێ بڵیین: ملیاریك و هەشتا ملیۆن كیلۆمەتر جارانی بیست و چوار سەعات، دەكاتە $(20,920,000 = 10,800,000)$ كەلەم بیست و پێنج ملیارو نۆسەدو بیست ملیۆن كیلۆمەتر لە شەو رۆژیکدا.

(د) - ئنجا بۆ ئەوەی بزانین تیشك لە ماوەی سالیكدا چەند دەبێ؟ دەبێ بیست و پێنج ملیارو نۆسەدو بیست ملیۆن، جارانی سیسەدو شەست و پێنج رۆژ بکەین $(20,920,000 = 967,028,000)$ ، کە دەكاتە: نۆ تریلیۆن و چوار سەدو شەست ملیارو پێنج سەدو بیست و هەشت ملیۆن كیلۆمەتر لە سالیكدا، واتە: بە نزیکخواوەیی دەلێین: نۆ تریلیۆن و نیو كیلۆمەتر تیشك لە سالیكدا دەبێ.

(ه) - ئنجا ئەمە جارانی تەمەنی گەردوون دەکەین: نۆ تریلیۆن و چوار سەدو شەست ملیار و پێنجسەدو بیست و هەشت ملیۆن كیلۆمەتر جارانی: سێزدە ملیارو هەشتسەد ملیۆن $(10 \times 8,8 = 13,800,000,000 \times 9,670,280,000)$ [هەشت پۆینت هەشت جارانی دەتوان بیست و سێ]، كیلۆمەتر.

ئەگەر بە زمانیکێ سادەتر بیلێین، دەلێین: هەشتاو هەشت ملیۆن ملیۆن ملیۆن ملیۆن، واتە: واتە: هەشتاو هەشت بیست و چوار سفری هەبێ، ئەوەندە كیلۆمەترە تیرەي مەزەندەكراوی گەردوونە^(۱)، هەلبەتە زانايان دەلێن: لە كاتیکدا ئەو مەزەندەیهش دەکرێ کە ئیمە خۆمان داناو لە ئیوهرپاستی گەردوونین و وامان داناو کە گوێ زەوی دەکەوێتە ئیوهرپاستی گەردوونەوه، بەلام ئەگەر ئەم

(۱) بۆیە تەمەنی گەردوون جارانی كیلۆمەترەکانی بپراوی سالی تیشکی دەکرێن، بە مەننەي ئەوه کە گەردوون هەر لە سەرەتای دەستیک و سەرەلانیوه کە سینگولاریتی تەقیوهرتەوه، بەخێرای تیشك لیککشاوه و، بێگومان ئەو ژماره و پرایانهش هەموویان مەزەندەي و نزیکراوهيی (تقریبی)ن.

گۆی زهوی ئیمه له سووچیکي گهردوون دا بئ، مانای وایه ئه ندازه ی تیره که ی زۆر زیاتره، هه لبه ته ئه ویش هه مووی ئه وه یه که تا کو ئیستا ته لسکۆبه کان بینویان و ده یینن، ئه ویش به مه زنده کردن، له و تیره ده واک پشتر گوتمان دوو تریلیون که هکه شان (گالاکسی) مه زنده ده کری هه بن، واته: دوو هه زار ملیار که هکه شان!

۳- قه باره ی گهردوون: قه باره ی گهردوون مه زنده کراوه به: سئ پۆنت په نجاو هه شت پۆنت سئ جارانی ده توان هه شتا مه تر سیجا (۳، ۵۸، ۱۰ × ۱۰^۸)^۲، ئه گهر بیکه یه کیلومه تر سیجا، ده بئ بلین: په نجاو هه شت پۆنت سئ جارانی ده توان هه شتاو هه و (۳، ۵۸، ۱۰ × ۱۰^۸ کلم^۲) واته: سیسه دو په نجاو هه شت، هه شتاو هه و سفری هه بئ، ئه وه نده کیلومه تر سیجا قه باره ی گهردوونی مه زنده کراوه.

۴- بارستای (کیافه ی) گهردوون: بارستای گهردوون و قورسایه که ی، مه زنده ده کری به یه ک پۆنت چل و شه ش، جارانی ده توان په نجاو سئ کیلوگرام (۱۰ × ۱۰^۳) کلغم ئه گهر بیکه یه به ته ن ده بئ بلین: یه ک پۆنت چل و شه ش جارانی ده توان په نجا ته ن، ئه مه کیشی مه زنده کراوی گهردوونه، ئه وانه ش هه موویان ژماره یه کن له خه یالی مرؤفیشدا به زه حمه ت جیان ده بیته وه، چ جای بتوانی له سه ر کاغه ز بیانوو سئ.

برگه ی دووهم: خۆر:

ئه ویش به کورتی له چوار برگه دا باس ده که ین:

(۱)- تیره ی خۆر، واته: له مسه ر بۆ ئه و سه ری خۆر، به ملیۆنیک و چوار سه د هه زار کیلومه تر مه زنده کراوه: (۱، ۴۰۰، ۰۰۰).

(۲)- چپوه (دائرة ی) خۆر، باز نه که ی، به چوار ملیۆن و سیسه دو هه شتاو نو هه زار کیلومه تر مه زنده ده کری.

(۳) - قەبارە (حجم)ی خۆر: زۆر زۆرە بە يەك پۆینت چل و يەك جارانی دە توان ههژده کیلۆمەتر سیچا (10×10^4 کلم^۲) واتە: سەدو چل و يەك ههژده سفری له پێشهوه، بێت، واتە: يەك ملیۆن ملیۆن کیلۆمەتر سیچا.

(۴) - بارستایی خۆر و قورساییهکە: يەك پۆینت نۆ ههزارو ههشت سەدو ههشتاو چوار (۱,۹۸۸۴) جارانی دە توان سی (۱۰^۳) کیلوگرام، یاخود يەك پۆینت نۆ ههزارو ههشتسەدو ههشتاو چوار، جارانی دە توان بیست و حەوت تەن (10×10^8 تەن^{۲۷})، خۆریش سیسەدو سی و سێ ههزار جار هیندە زەوی قورسەو، بە نسبەت قەبارەکەشی: خۆر ملیۆنیک و سیسەد ههزار (۱,۳۰۰,۰۰۰) جار هیندە زەوییه، واتە: (۱,۳۰۰,۰۰۰) زەوی وەك ئێمە له نێو خۆردا جیگایان دەبێتەوه!

برگەى سێیهەم: زەوی:

ئەمیش له چوار خال دا باس دەکەین:

(أ) - تیرە (قطر)ی زەوی: دوازدە ههزارو حەوتسەدو چل و دوو (۱۲,۷۴۲) کیلۆمەترەو، نیوہ تیرە (نصف القطر)کە: شەش ههزارو سیسەدو حەفتاو يەك (۶۳۷۱) کیلۆمەترە، نیوہ تیرەکەى واتە: له نیوہ راستیی زەویەوہ بۆ ئەولا، یاخود بۆ ئەولا، ئەوہ نیوہ تیرەکەیهتی، بەلام لهو سەر بۆ ئەوسەری زەوی، چ له پۆژھەلاتەوہ بۆ پۆژئاوا، چ له باکوورەوہ بۆ باشوور، تیرەى زەوی (۱۲,۷۴۲) کیلۆمەترە.

(ب) - چۆوہ (محیط، دائرة)ی زەوی: واتە: بازنەکەى، بریتیه له چل ههزارو حەفتاو پینچ (۴۰۰۷۵) کیلۆمەترە.

(ج) - قەبارەى زەوی: بریتیه له يەك پۆینت ههشتاو سێ جارانی دە توان دوازدە کیلۆمەتر سیچا (10×10^8 کلم^۳) واتە: سەدو ههشتاو سێ، دوازدە سفری له پێشهوه بێ، ئەوہندە کیلۆمەتر سیچا.

د) - بارستايى زەۋى: واتە: كىشى زەۋى، بىرىتىيە لە پېنج پۆيىت نەۋەدو ھەۋت جارانى دە تۈن بىست و چوار كىلوگرام ياخۇد: پېنج پۆيىت نەۋەدو ھەۋت جارانى دە تۈن بىست و يەك (۱۰x۵/۹۷^{تەن}) تەن، ئەۋەندە كىشى زەۋىيە، شايانى باسە: قەبارەى زەۋى پەنجا ھېندەى ھى مانگە، واتە: پەنجاى ۋەك مانگ لە نېۋ قەبارەى زەۋىدا جېيان دەبېتەۋە، چونكە مانگ قەبارەكەى بىرىتىيە لە سەدا دوو (۲٪) قەبارەى زەۋى.

برگەى چوارەم: مانگ:

ئەمىش لە پېنج خال دا دەخەينەرۋو:

أ) - تىرەى مانگ: سى ھەزارو چوار سەدو ھەفتاۋ چوار (۳۴۷۴) كىلۇمەترە لەو سەر بۇ ئەۋسەرى مانگ.

ب) - چۆۋەى مانگ: دە ھەزارو نۆ سەدو بىست و يەك (۱۰۹۲۱) كىلۇمەترە، چوار دەۋرى مانگ.

ج) - قەبارەى مانگ: دوو پۆيىت ھەزارو نۆ سەدو پەنجاۋ ھەشت، جارانى دە تۈن دە كىلۇمەتر سېجا (۱۰x۲/۱۹۵۸^{تەن})، كە سەدا دوۋى قەبارەى زەۋىيە.

د) - بارستايى مانگ: ھەۋت پۆيىت سېسەدو چل و دوو، جارانى دە تۈن بىست و دوو كىلوگرام، ياخۇد: ھەۋت پۆيىت سېسەدو چل و دوو، جارانى دە تۈن نۆزدە (۱۰x۷/۳۴۲^{تەن}) تەن، ئەۋەندە قورسايىيەكەيەتى.

ه) - دوۋرىي مانگ لە زەۋى لە نېۋان سېسەدو شەست ھەزار (۳۶۰۰۰۰) كىلۇمەتر تاكو سېسەدو ھەشتاۋ چوار ھەزار (۳۸۴۰۰۰) كىلۇمەتردا، مەزەندە دەكرى، لەبەرئەۋەى مانگ كە بە دەۋرى زەۋى دا دەخولتتەۋە، ھەندىك جار لىي نىزىك دەبېتەۋە ھەندىك جارېش لىي دوۋرەكەۋىتەۋە.

برگهی پیتجهم: بهراوردی نیوان خۆرو زهوی و مانگ:

- (۱) - زهوی: سه‌دو په‌نجا ملیۆن (۱۵۰,۰۰۰,۰۰۰) کیلۆمه‌تر له خۆره‌وه دووره.
- (۲) - مانگ: له نیوان سی‌سه‌دو شه‌ست هه‌زار (۳۶۰,۰۰۰) تاكو سی‌سه‌دو هه‌شتاو چوار هه‌زار (۳۸۴,۰۰۰) کیلۆمه‌تر له زه‌وییه‌وه دووره.
- (۳) - مانگ: یه‌ك له‌سه‌ر چوارسه‌دی (۴۰/۱) دووری خۆر لی‌مانه‌وه دووره، واته: خۆر چوار سه‌د (۴۰۰) هینده‌ی دووری مانگ له زه‌وییه‌وه دووره، ئنجا لی‌ره‌دا ورده‌کاریی و ئه‌ندازه‌گیریی سه‌رسوپه‌ینه‌ری خ‌وای کارزان و کاربه‌جی و، خ‌او‌ه‌ن توانای بی سنوورو می‌هره‌بانایی ره‌ها، بو ئی‌مه‌ ده‌رده‌که‌وی: ئی‌مه‌ هه‌ر كام له مانگ و خۆر، به ئه‌ندازه‌ی یه‌ك ده‌بینین، به‌قه‌ده‌ر که‌له‌ بی‌ژینگیک، که‌چی خۆر نه‌ك هه‌ر زۆر له مانگ گه‌وره‌تره، به‌ل‌کو خۆر ملیۆنیک و سی‌سه‌د هه‌زار (۱۳۰,۰۰۰) جار هینده‌ی زه‌وییه، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی دووری خۆر له ئی‌مه‌وه، چوار سه‌د هینده‌ی دووری مانگه‌ له ئی‌مه‌وه، بو‌یه ئه‌وه‌نده‌ دیت‌ه به‌رچاو.
- (۴) - چیه‌ی خۆر: واته: بازنه‌که‌ی بریتیه له سه‌دو نو پۆینت دوو، هینده‌ی چیه‌ی زه‌وی، چونکه‌ چوار ملیۆن و سی‌سه‌دو هه‌فتاو نو (۴,۳۷۹,۰۰۰) هه‌زار کیلۆمه‌تر دابه‌شی چل هه‌زارو هه‌فتاو پینج (۴۰,۰۷۵) کیلۆمه‌تر که‌ چیه‌ی زه‌وییه، ده‌کاته سه‌دو نو پۆینت دوو (۴۳۷۹,۰۰۰ ÷ ۴۰,۰۷۵ = ۱۰۹,۲).
- (۵) - تیره‌ی خۆر: سه‌دو نو پۆینت هه‌شت (۱۰۹/۸) هینده‌ی تیره‌ی زه‌وییه، چونکه‌ ملیۆنیک و چوار سه‌د (۱,۴۰۰,۰۰۰) هه‌زار دابه‌شی دوازه‌ هه‌زارو چوار سه‌دو هه‌فتاو دوو، یه‌کسانه به سه‌دوو نو پۆینت هه‌شت (۱۴۰,۰۰۰ ÷ ۱۲۴۷۹ = ۱۰۹/۸).
- (۶) - چیه‌ی زه‌وی: بازنه‌ی زه‌وی، سی و دوو له‌سه‌ر سی هینده‌ی چیه‌ی مانگه، چونکه‌ چل هه‌زارو هه‌فتاو پینج (۴۰,۰۷۵) کیلۆمه‌تر دابه‌شی ده هه‌زارو نو سه‌دو بیست و یه‌ك (۱۰۹۲۱) کیلۆمه‌تر، یه‌کسانه به سی پۆینت شه‌ست و هه‌وت (۱۰۹۲۱ ÷ ۳/۶۷ = ۱۰۹۲۱ ÷ ۴۰,۰۷۵) واته: سی و دوو له‌سه‌ر سی.

٧- ئێمە لە تیشکی خۆر: یەک لەسەر بیست ملیۆن بەش (٢٠,٠٠٠,٠٠٠/١) بەشیکمان پێ دەبێ، واتە: تیشکی خۆر تەنیا یەک لەسەر بیست ملیۆن بەشیک دەگاتە ئێمە، ئنجا ئەگەر زەوی لە خۆر نزیکتر بووایەو، لە جیاتی یەک لەسەر بیست ملیۆن (٢٠,٠٠٠,٠٠٠/١)، بۆ وێنە: دە لەسەر بیست ملیۆن (٢٠,٠٠٠,٠٠٠/١٠) یان پەنجایە لەسەر بیست ملیۆن (٢٠,٠٠٠,٠٠٠/٥٠) لە تیشکی خۆرمان گەیشتبایە، بێگومان ئەو کاتە زەوی هەمووی هەڵدەپرووکا.

٨- زەوی وەک پیشتیش باسمان کردو، بە نزیککراوەیی بە خێرای سی (٣٠) کیلۆمەتر لە خولەکیکدا بە دەوری خۆیدا دەخولێتەو، کە دەکاتە هەزارو هەشتسەد (٦٠×٣٠=١٨٠٠) کیلۆمەتر، زەوی دەبێرێ لە سوورپانهوێ بە دەوری خۆیدا، بەلام خێرای سوورپانهوێ بە دەوری خۆردا شەست هیندە، واتە: لە چرکەیهکدا زەوی سی (٣٠) کیلۆمەتر دەبێرێ لە سوورپانهوێ بە دەوری خۆردا، بێگومان خولەکیکیش شەست چرکەیه، کەواتە: زەوی شەست هیندە خێراتر لە خولانهوێ بە دەوری خۆیدا بە دەوری خۆردا دەخولێتەو، و دەکاتە سەدو هەشت هەزار کیلۆمەتر لە سعاتیکدا (٦٠×٣٠×١٨٠٠=١٠٨٠٠٠).

٩- هەروەها زەوی بە خێراییهکی زیاتریش لەگەڵ خۆرو کۆمەڵەکهیدا بە دەوری دالێ ڤاوەستاو (النسر الجاثي) دا دەخولێتەو، دوايي بە خێراییهکی دیکە لەگەڵ دالێ ڤاوەستاویشدا، دیسان بە نێو چەقی کەهکەشان دا دەخولێتەو، ئەو چوار خولانهو، سوورپانهوێهکی دیکە پێنجەمیشتی لەگەڵ هەموو کەهکەشانهکەدا، کەهکەشانی پێی کاکیشان بە دەوری چەقیکی دیکەدا دەخولێتەو، واتە: بەلای کەمەو زەوی پێنج سوورپانهوێ هەن:

١- خولانهوێهکیان بە دەوری خۆیدا.

٢- سوورپانهوێهکی بە دەوری خۆردا.

٣- سوورپانهوێهکی لەگەڵ خۆر بە دەوری دالێ ڤاوەستاو.

٤- سوورپانهوێهکی بە دەوری چەقی کەهکەشان دا.

٥- سوورپانهوێهکی لەگەڵ کەهکەشان دا بە دەوری چەقیکی دیکەدا!

کەچی ئێمە هەست بە هیچ کام لەو سوورانهوانەی زەوی ناکەین.

١٠) بێگومان هەر کام سوورانهوێ زەوایش پێویست:

أ- جارێ هێ بە دەوری خۆیدا، زەوی ئەگەر بە دەوری خۆیدا نە خولابایەوه، شەوو پۆژ پەیدا نەدەبوون و، ئەگەر زەوی وەستاو بووایە ئەو دیوێ دەکەوتە پڕووی خۆر، گەرمییەکە لە سەدو پەنج (١٥٠) پلەی گەرمیی زیاتر دەبوو، واتە: هەموو شتێک دەسووتا، ئەو دیوێش کە پشتی لە خۆر دەبوو، دەبێست و دەبوو بە دوو سەدو حەفتاو دوو (٢٧٢) پلە لە ژێر سفرهوهو، دەبوو بە بەستەلەک و سفری موتهلق.

هەروەها ئەگەر خولانهوه کەشی بە دەوری خۆیدا لەوێ ئیستا هەیه، خێراتر بووایە، شەوو پۆژ کورتتر دەبوون و، ئەگەر سستتر بووایە، شەوو پۆژ درێژتر دەبوون، لە هەردوو حالانیشدا ژیاڵی مڕۆفی وەک ئیستا پێک نەدەبوو، یان هەر نەدەبوو.

ب- هەروەها زەوی ئەگەر بە دەوری خۆدا نەخولابایەوه، چوار کەشەکانی سأل دروست نەدەبوون، چوار کەشەکان: زستان و بەهار و پاییز و هاوین، ئەو چوار کەشەکانە دروست نەدەبوون، چونکە لە ئەنجامی سوورانهوێ زەوی بە دەوری خۆدا، بە سوپگەیهک کە بە بیست و سێ پلەو نیو (٢٣/٥) لارە، نەک بەشیوه پێک بە دەوری خۆدا، بەلکو لارەو لە هەندیک کاتان دا، هەندیک شوێنی نزیکتەر دەکەوێستەوه لە خۆر، ئەو گەرمتر دەبێت و دەبێتە هاوین و، ئەو شوێنە دیووترە دەبێتە زستان، ئنجا ئەگەر ئەو لارییهی لە سوپگەکیدە هەیه، لە کاتی خولانهویدا نەبووایە، چوار کەشەکانی سأل لەسەر زەوی دروست نەدەبوون.

کەواتە: کە خوا دەفهرموێ: ﴿الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ۝ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ۝ وَالسَّمَاءُ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ۝ أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ۝﴾ ٥، ٦، ٧، ٨، ٩، ١٠، ١١، ١٢، ١٣، ١٤، ١٥، ١٦، ١٧، ١٨، ١٩، ٢٠، ٢١، ٢٢، ٢٣، ٢٤، ٢٥، ٢٦، ٢٧، ٢٨، ٢٩، ٣٠، ٣١، ٣٢، ٣٣، ٣٤، ٣٥، ٣٦، ٣٧، ٣٨، ٣٩، ٤٠، ٤١، ٤٢، ٤٣، ٤٤، ٤٥، ٤٦، ٤٧، ٤٨، ٤٩، ٥٠، ٥١، ٥٢، ٥٣، ٥٤، ٥٥، ٥٦، ٥٧، ٥٨، ٥٩، ٦٠، ٦١، ٦٢، ٦٣، ٦٤، ٦٥، ٦٦، ٦٧، ٦٨، ٦٩، ٧٠، ٧١، ٧٢، ٧٣، ٧٤، ٧٥، ٧٦، ٧٧، ٧٨، ٧٩، ٨٠، ٨١، ٨٢، ٨٣، ٨٤، ٨٥، ٨٦، ٨٧، ٨٨، ٨٩، ٩٠، ٩١، ٩٢، ٩٣، ٩٤، ٩٥، ٩٦، ٩٧، ٩٨، ٩٩، ١٠٠، ١٠١، ١٠٢، ١٠٣، ١٠٤، ١٠٥، ١٠٦، ١٠٧، ١٠٨، ١٠٩، ١١٠، ١١١، ١١٢، ١١٣، ١١٤، ١١٥، ١١٦، ١١٧، ١١٨، ١١٩، ١٢٠، ١٢١، ١٢٢، ١٢٣، ١٢٤، ١٢٥، ١٢٦، ١٢٧، ١٢٨، ١٢٩، ١٣٠، ١٣١، ١٣٢، ١٣٣، ١٣٤، ١٣٥، ١٣٦، ١٣٧، ١٣٨، ١٣٩، ١٤٠، ١٤١، ١٤٢، ١٤٣، ١٤٤، ١٤٥، ١٤٦، ١٤٧، ١٤٨، ١٤٩، ١٥٠، ١٥١، ١٥٢، ١٥٣، ١٥٤، ١٥٥، ١٥٦، ١٥٧، ١٥٨، ١٥٩، ١٦٠، ١٦١، ١٦٢، ١٦٣، ١٦٤، ١٦٥، ١٦٦، ١٦٧، ١٦٨، ١٦٩، ١٧٠، ١٧١، ١٧٢، ١٧٣، ١٧٤، ١٧٥، ١٧٦، ١٧٧، ١٧٨، ١٧٩، ١٨٠، ١٨١، ١٨٢، ١٨٣، ١٨٤، ١٨٥، ١٨٦، ١٨٧، ١٨٨، ١٨٩، ١٩٠، ١٩١، ١٩٢، ١٩٣، ١٩٤، ١٩٥، ١٩٦، ١٩٧، ١٩٨، ١٩٩، ٢٠٠، ٢٠١، ٢٠٢، ٢٠٣، ٢٠٤، ٢٠٥، ٢٠٦، ٢٠٧، ٢٠٨، ٢٠٩، ٢١٠، ٢١١، ٢١٢، ٢١٣، ٢١٤، ٢١٥، ٢١٦، ٢١٧، ٢١٨، ٢١٩، ٢٢٠، ٢٢١، ٢٢٢، ٢٢٣، ٢٢٤، ٢٢٥، ٢٢٦، ٢٢٧، ٢٢٨، ٢٢٩، ٢٣٠، ٢٣١، ٢٣٢، ٢٣٣، ٢٣٤، ٢٣٥، ٢٣٦، ٢٣٧، ٢٣٨، ٢٣٩، ٢٤٠، ٢٤١، ٢٤٢، ٢٤٣، ٢٤٤، ٢٤٥، ٢٤٦، ٢٤٧، ٢٤٨، ٢٤٩، ٢٥٠، ٢٥١، ٢٥٢، ٢٥٣، ٢٥٤، ٢٥٥، ٢٥٦، ٢٥٧، ٢٥٨، ٢٥٩، ٢٦٠، ٢٦١، ٢٦٢، ٢٦٣، ٢٦٤، ٢٦٥، ٢٦٦، ٢٦٧، ٢٦٨، ٢٦٩، ٢٧٠، ٢٧١، ٢٧٢، ٢٧٣، ٢٧٤، ٢٧٥، ٢٧٦، ٢٧٧، ٢٧٨، ٢٧٩، ٢٨٠، ٢٨١، ٢٨٢، ٢٨٣، ٢٨٤، ٢٨٥، ٢٨٦، ٢٨٧، ٢٨٨، ٢٨٩، ٢٩٠، ٢٩١، ٢٩٢، ٢٩٣، ٢٩٤، ٢٩٥، ٢٩٦، ٢٩٧، ٢٩٨، ٢٩٩، ٣٠٠، ٣٠١، ٣٠٢، ٣٠٣، ٣٠٤، ٣٠٥، ٣٠٦، ٣٠٧، ٣٠٨، ٣٠٩، ٣١٠، ٣١١، ٣١٢، ٣١٣، ٣١٤، ٣١٥، ٣١٦، ٣١٧، ٣١٨، ٣١٩، ٣٢٠، ٣٢١، ٣٢٢، ٣٢٣، ٣٢٤، ٣٢٥، ٣٢٦، ٣٢٧، ٣٢٨، ٣٢٩، ٣٣٠، ٣٣١، ٣٣٢، ٣٣٣، ٣٣٤، ٣٣٥، ٣٣٦، ٣٣٧، ٣٣٨، ٣٣٩، ٣٤٠، ٣٤١، ٣٤٢، ٣٤٣، ٣٤٤، ٣٤٥، ٣٤٦، ٣٤٧، ٣٤٨، ٣٤٩، ٣٥٠، ٣٥١، ٣٥٢، ٣٥٣، ٣٥٤، ٣٥٥، ٣٥٦، ٣٥٧، ٣٥٨، ٣٥٩، ٣٦٠، ٣٦١، ٣٦٢، ٣٦٣، ٣٦٤، ٣٦٥، ٣٦٦، ٣٦٧، ٣٦٨، ٣٦٩، ٣٧٠، ٣٧١، ٣٧٢، ٣٧٣، ٣٧٤، ٣٧٥، ٣٧٦، ٣٧٧، ٣٧٨، ٣٧٩، ٣٨٠، ٣٨١، ٣٨٢، ٣٨٣، ٣٨٤، ٣٨٥، ٣٨٦، ٣٨٧، ٣٨٨، ٣٨٩، ٣٩٠، ٣٩١، ٣٩٢، ٣٩٣، ٣٩٤، ٣٩٥، ٣٩٦، ٣٩٧، ٣٩٨، ٣٩٩، ٤٠٠، ٤٠١، ٤٠٢، ٤٠٣، ٤٠٤، ٤٠٥، ٤٠٦، ٤٠٧، ٤٠٨، ٤٠٩، ٤١٠، ٤١١، ٤١٢، ٤١٣، ٤١٤، ٤١٥، ٤١٦، ٤١٧، ٤١٨، ٤١٩، ٤٢٠، ٤٢١، ٤٢٢، ٤٢٣، ٤٢٤، ٤٢٥، ٤٢٦، ٤٢٧، ٤٢٨، ٤٢٩، ٤٣٠، ٤٣١، ٤٣٢، ٤٣٣، ٤٣٤، ٤٣٥، ٤٣٦، ٤٣٧، ٤٣٨، ٤٣٩، ٤٤٠، ٤٤١، ٤٤٢، ٤٤٣، ٤٤٤، ٤٤٥، ٤٤٦، ٤٤٧، ٤٤٨، ٤٤٩، ٤٥٠، ٤٥١، ٤٥٢، ٤٥٣، ٤٥٤، ٤٥٥، ٤٥٦، ٤٥٧، ٤٥٨، ٤٥٩، ٤٦٠، ٤٦١، ٤٦٢، ٤٦٣، ٤٦٤، ٤٦٥، ٤٦٦، ٤٦٧، ٤٦٨، ٤٦٩، ٤٧٠، ٤٧١، ٤٧٢، ٤٧٣، ٤٧٤، ٤٧٥، ٤٧٦، ٤٧٧، ٤٧٨، ٤٧٩، ٤٨٠، ٤٨١، ٤٨٢، ٤٨٣، ٤٨٤، ٤٨٥، ٤٨٦، ٤٨٧، ٤٨٨، ٤٨٩، ٤٩٠، ٤٩١، ٤٩٢، ٤٩٣، ٤٩٤، ٤٩٥، ٤٩٦، ٤٩٧، ٤٩٨، ٤٩٩، ٥٠٠، ٥٠١، ٥٠٢، ٥٠٣، ٥٠٤، ٥٠٥، ٥٠٦، ٥٠٧، ٥٠٨، ٥٠٩، ٥١٠، ٥١١، ٥١٢، ٥١٣، ٥١٤، ٥١٥، ٥١٦، ٥١٧، ٥١٨، ٥١٩، ٥٢٠، ٥٢١، ٥٢٢، ٥٢٣، ٥٢٤، ٥٢٥، ٥٢٦، ٥٢٧، ٥٢٨، ٥٢٩، ٥٣٠، ٥٣١، ٥٣٢، ٥٣٣، ٥٣٤، ٥٣٥، ٥٣٦، ٥٣٧، ٥٣٨، ٥٣٩، ٥٤٠، ٥٤١، ٥٤٢، ٥٤٣، ٥٤٤، ٥٤٥، ٥٤٦، ٥٤٧، ٥٤٨، ٥٤٩، ٥٥٠، ٥٥١، ٥٥٢، ٥٥٣، ٥٥٤، ٥٥٥، ٥٥٦، ٥٥٧، ٥٥٨، ٥٥٩، ٥٦٠، ٥٦١، ٥٦٢، ٥٦٣، ٥٦٤، ٥٦٥، ٥٦٦، ٥٦٧، ٥٦٨، ٥٦٩، ٥٧٠، ٥٧١، ٥٧٢، ٥٧٣، ٥٧٤، ٥٧٥، ٥٧٦، ٥٧٧، ٥٧٨، ٥٧٩، ٥٨٠، ٥٨١، ٥٨٢، ٥٨٣، ٥٨٤، ٥٨٥، ٥٨٦، ٥٨٧، ٥٨٨، ٥٨٩، ٥٩٠، ٥٩١، ٥٩٢، ٥٩٣، ٥٩٤، ٥٩٥، ٥٩٦، ٥٩٧، ٥٩٨، ٥٩٩، ٦٠٠، ٦٠١، ٦٠٢، ٦٠٣، ٦٠٤، ٦٠٥، ٦٠٦، ٦٠٧، ٦٠٨، ٦٠٩، ٦١٠، ٦١١، ٦١٢، ٦١٣، ٦١٤، ٦١٥، ٦١٦، ٦١٧، ٦١٨، ٦١٩، ٦٢٠، ٦٢١، ٦٢٢، ٦٢٣، ٦٢٤، ٦٢٥، ٦٢٦، ٦٢٧، ٦٢٨، ٦٢٩، ٦٣٠، ٦٣١، ٦٣٢، ٦٣٣، ٦٣٤، ٦٣٥، ٦٣٦، ٦٣٧، ٦٣٨، ٦٣٩، ٦٤٠، ٦٤١، ٦٤٢، ٦٤٣، ٦٤٤، ٦٤٥، ٦٤٦، ٦٤٧، ٦٤٨، ٦٤٩، ٦٥٠، ٦٥١، ٦٥٢، ٦٥٣، ٦٥٤، ٦٥٥، ٦٥٦، ٦٥٧، ٦٥٨، ٦٥٩، ٦٦٠، ٦٦١، ٦٦٢، ٦٦٣، ٦٦٤، ٦٦٥، ٦٦٦، ٦٦٧، ٦٦٨، ٦٦٩، ٦٧٠، ٦٧١، ٦٧٢، ٦٧٣، ٦٧٤، ٦٧٥، ٦٧٦، ٦٧٧، ٦٧٨، ٦٧٩، ٦٨٠، ٦٨١، ٦٨٢، ٦٨٣، ٦٨٤، ٦٨٥، ٦٨٦، ٦٨٧، ٦٨٨، ٦٨٩، ٦٩٠، ٦٩١، ٦٩٢، ٦٩٣، ٦٩٤، ٦٩٥، ٦٩٦، ٦٩٧، ٦٩٨، ٦٩٩، ٧٠٠، ٧٠١، ٧٠٢، ٧٠٣، ٧٠٤، ٧٠٥، ٧٠٦، ٧٠٧، ٧٠٨، ٧٠٩، ٧١٠، ٧١١، ٧١٢، ٧١٣، ٧١٤، ٧١٥، ٧١٦، ٧١٧، ٧١٨، ٧١٩، ٧٢٠، ٧٢١، ٧٢٢، ٧٢٣، ٧٢٤، ٧٢٥، ٧٢٦، ٧٢٧، ٧٢٨، ٧٢٩، ٧٣٠، ٧٣١، ٧٣٢، ٧٣٣، ٧٣٤، ٧٣٥، ٧٣٦، ٧٣٧، ٧٣٨، ٧٣٩، ٧٤٠، ٧٤١، ٧٤٢، ٧٤٣، ٧٤٤، ٧٤٥، ٧٤٦، ٧٤٧، ٧٤٨، ٧٤٩، ٧٥٠، ٧٥١، ٧٥٢، ٧٥٣، ٧٥٤، ٧٥٥، ٧٥٦، ٧٥٧، ٧٥٨، ٧٥٩، ٧٦٠، ٧٦١، ٧٦٢، ٧٦٣، ٧٦٤، ٧٦٥، ٧٦٦، ٧٦٧، ٧٦٨، ٧٦٩، ٧٧٠، ٧٧١، ٧٧٢، ٧٧٣، ٧٧٤، ٧٧٥، ٧٧٦، ٧٧٧، ٧٧٨، ٧٧٩، ٧٨٠، ٧٨١، ٧٨٢، ٧٨٣، ٧٨٤، ٧٨٥، ٧٨٦، ٧٨٧، ٧٨٨، ٧٨٩، ٧٩٠، ٧٩١، ٧٩٢، ٧٩٣، ٧٩٤، ٧٩٥، ٧٩٦، ٧٩٧، ٧٩٨، ٧٩٩، ٨٠٠، ٨٠١، ٨٠٢، ٨٠٣، ٨٠٤، ٨٠٥، ٨٠٦، ٨٠٧، ٨٠٨، ٨٠٩، ٨١٠، ٨١١، ٨١٢، ٨١٣، ٨١٤، ٨١٥، ٨١٦، ٨١٧، ٨١٨، ٨١٩، ٨٢٠، ٨٢١، ٨٢٢، ٨٢٣، ٨٢٤، ٨٢٥، ٨٢٦، ٨٢٧، ٨٢٨، ٨٢٩، ٨٣٠، ٨٣١، ٨٣٢، ٨٣٣، ٨٣٤، ٨٣٥، ٨٣٦، ٨٣٧، ٨٣٨، ٨٣٩، ٨٤٠، ٨٤١، ٨٤٢، ٨٤٣، ٨٤٤، ٨٤٥، ٨٤٦، ٨٤٧، ٨٤٨، ٨٤٩، ٨٥٠، ٨٥١، ٨٥٢، ٨٥٣، ٨٥٤، ٨٥٥، ٨٥٦، ٨٥٧، ٨٥٨، ٨٥٩، ٨٦٠، ٨٦١، ٨٦٢، ٨٦٣، ٨٦٤، ٨٦٥، ٨٦٦، ٨٦٧، ٨٦٨، ٨٦٩، ٨٧٠، ٨٧١، ٨٧٢، ٨٧٣، ٨٧٤، ٨٧٥، ٨٧٦، ٨٧٧، ٨٧٨، ٨٧٩، ٨٨٠، ٨٨١، ٨٨٢، ٨٨٣، ٨٨٤، ٨٨٥، ٨٨٦، ٨٨٧، ٨٨٨، ٨٨٩، ٨٩٠، ٨٩١، ٨٩٢، ٨٩٣، ٨٩٤، ٨٩٥، ٨٩٦، ٨٩٧، ٨٩٨، ٨٩٩، ٩٠٠، ٩٠١، ٩٠٢، ٩٠٣، ٩٠٤، ٩٠٥، ٩٠٦، ٩٠٧، ٩٠٨، ٩٠٩، ٩١٠، ٩١١، ٩١٢، ٩١٣، ٩١٤، ٩١٥، ٩١٦، ٩١٧، ٩١٨، ٩١٩، ٩٢٠، ٩٢١، ٩٢٢، ٩٢٣، ٩٢٤، ٩٢٥، ٩٢٦، ٩٢٧، ٩٢٨، ٩٢٩، ٩٣٠، ٩٣١، ٩٣٢، ٩٣٣، ٩٣٤، ٩٣٥، ٩٣٦، ٩٣٧، ٩٣٨، ٩٣٩، ٩٤٠، ٩٤١، ٩٤٢، ٩٤٣، ٩٤٤، ٩٤٥، ٩٤٦، ٩٤٧، ٩٤٨، ٩٤٩، ٩٥٠، ٩٥١، ٩٥٢، ٩٥٣، ٩٥٤، ٩٥٥، ٩٥٦، ٩٥٧، ٩٥٨، ٩٥٩، ٩٦٠، ٩٦١، ٩٦٢، ٩٦٣، ٩٦٤، ٩٦٥، ٩٦٦، ٩٦٧، ٩٦٨، ٩٦٩، ٩٧٠، ٩٧١، ٩٧٢، ٩٧٣، ٩٧٤، ٩٧٥، ٩٧٦، ٩٧٧، ٩٧٨، ٩٧٩، ٩٨٠، ٩٨١، ٩٨٢، ٩٨٣، ٩٨٤، ٩٨٥، ٩٨٦، ٩٨٧، ٩٨٨، ٩٨٩، ٩٩٠، ٩٩١، ٩٩٢، ٩٩٣، ٩٩٤، ٩٩٥، ٩٩٦، ٩٩٧، ٩٩٨، ٩٩٩، ١٠٠٠، ١٠٠١، ١٠٠٢، ١٠٠٣، ١٠٠٤، ١٠٠٥، ١٠٠٦، ١٠٠٧، ١٠٠٨، ١٠٠٩، ١٠١٠، ١٠١١، ١٠١٢، ١٠١٣، ١٠١٤، ١٠١٥، ١٠١٦، ١٠١٧، ١٠١٨، ١٠١٩، ١٠٢٠، ١٠٢١، ١٠٢٢، ١٠٢٣، ١٠٢٤، ١٠٢٥، ١٠٢٦، ١٠٢٧، ١٠٢٨، ١٠٢٩، ١٠٣٠، ١٠٣١، ١٠٣٢، ١٠٣٣، ١٠٣٤، ١٠٣٥، ١٠٣٦، ١٠٣٧، ١٠٣٨، ١٠٣٩، ١٠٤٠، ١٠٤١، ١٠٤٢، ١٠٤٣، ١٠٤٤، ١٠٤٥، ١٠٤٦، ١٠٤٧، ١٠٤٨، ١٠٤٩، ١٠٥٠، ١٠٥١، ١٠٥٢، ١٠٥٣، ١٠٥٤، ١٠٥٥، ١٠٥٦، ١٠٥٧، ١٠٥٨، ١٠٥٩، ١٠٦٠، ١٠٦١، ١٠٦٢، ١٠٦٣، ١٠٦٤، ١٠٦٥، ١٠٦٦، ١٠٦٧، ١٠٦٨، ١٠٦٩، ١٠٧٠، ١٠٧١، ١٠٧٢، ١٠٧٣، ١٠٧٤، ١٠٧٥، ١٠٧٦، ١٠٧٧، ١٠٧٨، ١٠٧٩، ١٠٨٠، ١٠٨١، ١٠٨٢، ١٠٨٣، ١٠٨٤، ١٠٨٥، ١٠٨٦، ١٠٨٧، ١٠٨٨، ١٠٨٩، ١٠٩٠، ١٠٩١، ١٠٩٢، ١٠٩٣، ١٠٩٤، ١٠٩٥، ١٠٩٦، ١٠٩٧، ١٠٩٨، ١٠٩٩، ١١٠٠، ١١٠١، ١١٠٢، ١١٠٣، ١١٠٤، ١١٠٥، ١١٠٦، ١١٠٧، ١١٠٨، ١١٠٩، ١١١٠، ١١١١، ١١١٢، ١١١٣، ١١١٤، ١١١٥، ١١١٦، ١١١٧، ١١١٨، ١١١٩، ١١٢٠، ١١٢١، ١١٢٢، ١١٢٣، ١١٢٤، ١١٢٥، ١١٢٦، ١١٢٧، ١١٢٨، ١١٢٩، ١١٣٠، ١١٣١، ١١٣٢، ١١٣٣، ١١٣٤، ١١٣٥، ١١٣٦، ١١٣٧، ١١٣٨، ١١٣٩، ١١٤٠، ١١٤١، ١١٤٢، ١١٤٣، ١١٤٤، ١١٤٥، ١١٤٦، ١١٤٧، ١١٤٨، ١١٤٩، ١١٥٠، ١١٥١، ١١٥٢، ١١٥٣، ١١٥٤، ١١٥٥، ١١٥٦، ١١٥٧، ١١٥٨، ١١٥٩، ١١٦٠، ١١٦١، ١١٦٢، ١١٦٣، ١١٦٤، ١١٦٥، ١١٦٦، ١١٦٧، ١١٦٨، ١١٦٩، ١١٧٠، ١١٧١، ١١٧٢، ١١٧٣، ١١٧٤، ١١٧٥، ١١٧٦، ١١٧٧، ١١٧٨، ١١٧٩، ١١٨٠، ١١٨١، ١١٨٢، ١١٨٣، ١١٨٤، ١١٨٥، ١١٨٦، ١١٨٧، ١١٨٨، ١١٨٩، ١١٩٠، ١١٩١، ١١٩٢، ١١٩٣، ١١٩٤، ١١٩٥، ١١٩٦، ١١٩٧، ١١٩٨، ١١٩٩، ١٢٠٠، ١٢٠١، ١٢٠٢، ١٢٠٣، ١٢٠٤، ١٢٠٥، ١٢٠٦، ١٢٠٧، ١٢٠٨، ١٢٠٩، ١٢١٠، ١٢١١، ١٢١٢، ١٢١٣، ١٢١٤، ١٢١٥، ١٢١٦، ١٢١٧، ١٢١٨، ١٢١٩، ١٢٢٠، ١٢٢١، ١٢٢٢، ١٢٢٣، ١٢٢٤، ١٢٢٥، ١٢٢٦، ١٢٢٧، ١٢٢٨، ١٢٢٩، ١٢٣٠، ١٢٣١، ١٢٣٢، ١٢٣٣، ١٢٣٤، ١٢٣٥، ١٢٣٦، ١٢٣٧، ١٢٣٨، ١٢٣٩، ١٢٤٠، ١٢٤١، ١٢٤٢، ١٢٤٣، ١٢٤٤، ١٢٤٥، ١٢٤٦، ١٢٤٧، ١٢٤٨، ١٢٤٩، ١٢٥٠، ١٢٥١، ١٢٥٢، ١٢٥٣، ١٢٥٤، ١٢٥٥، ١٢٥٦، ١٢٥٧، ١٢٥٨، ١٢٥٩، ١٢٦٠، ١٢٦١، ١٢٦٢، ١٢٦٣، ١٢٦٤، ١٢٦٥، ١٢٦٦، ١٢٦٧، ١٢٦٨، ١٢٦٩، ١٢٧٠، ١٢٧١، ١٢٧٢، ١٢٧٣، ١٢٧٤، ١٢٧٥، ١٢٧٦، ١٢٧٧، ١٢٧٨، ١٢٧٩، ١٢٨٠، ١٢٨١، ١٢٨٢، ١٢٨٣، ١٢٨٤، ١٢٨٥، ١٢٨٦، ١٢٨٧، ١٢٨٨، ١٢٨٩، ١٢٩٠، ١٢٩١، ١٢٩٢، ١٢٩٣، ١٢٩٤، ١٢٩٥، ١٢٩٦، ١٢٩٧، ١٢٩٨، ١٢٩٩، ١٣٠٠، ١٣٠١، ١٣٠٢، ١٣٠٣، ١٣٠٤، ١٣٠٥، ١٣٠٦، ١٣٠٧، ١٣٠٨، ١٣٠٩، ١٣١٠، ١٣١١، ١٣١٢، ١٣١٣، ١٣١٤، ١٣١٥، ١٣١٦، ١٣١٧، ١٣١٨، ١٣١٩، ١٣٢٠، ١٣٢١، ١٣٢٢، ١٣٢٣، ١٣٢٤، ١٣٢٥، ١٣٢٦، ١٣٢٧، ١٣٢٨، ١٣٢٩، ١٣٣٠، ١٣٣١، ١٣٣٢، ١٣٣٣، ١٣٣٤، ١٣٣٥، ١٣٣٦، ١٣٣٧، ١٣٣٨، ١٣٣٩، ١٣٤٠، ١٣٤١، ١٣٤٢، ١٣٤٣، ١٣٤٤، ١٣٤٥، ١٣٤٦، ١٣٤٧، ١٣٤٨، ١٣٤٩، ١٣٥٠، ١٣٥١، ١٣

خه‌لکی نه‌زان یان خو نه‌زانکه‌ر، پئی‌ان وایه نه‌گه‌ر زانست به‌ره‌و پئشه‌وه بچئ،
 ئایین ده‌که‌وئته ژئر پرسیار! ئایین^(۱) نه‌گه‌ر وه‌حیی ساغ بی و فه‌رمایشی خوا
 بی، زانست باسی دروستکراوی خوا ده‌کات و، وه‌حیش فه‌رمایشی خوایه، ئنجا
 هه‌تا دروستکراوی خوا زیاتر بزانی ژیاتر له‌گه‌ل فه‌رمایشی خوا دا ده‌گونجئ
 و زیاتر ده‌رده‌که‌وئ خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** چی فه‌رموو؟ هه‌تا زانست پتر به‌ره‌و پئشه‌وه
 بچئ، دروستکراوه‌کانی خوا زیاتر ده‌ناسرین و، که زیاتریش ناسان و زانان و
 زانیاریمان زیاتر له‌باره‌یانه‌وه هه‌بوو، ئه‌و فه‌رمایشته‌ی خوا که له‌باره‌ی
 دروستکراوه‌کانی خو‌یه‌وه فه‌رموو‌یه‌تی، زیاتر بۆمان ده‌رده‌که‌وئ، بۆ وئنه:

۱- خوا فه‌رموو‌یه‌تی: ئیمه ئاسما‌مان به‌رزکردۆته‌وه **(وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا)** الرحمن.

۲- یان ده‌فه‌رموئ: ئاسمان لێک ده‌کێشینه‌وه: **(وَأَسْمَاءَ بَنَتْهَا يَاقُوتُ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ)**
 ﴿الذاریات﴾.

۳- یان ده‌فه‌رموئ: ئایا نابینن که ئاسمانه‌کان و زه‌وی یه‌ک بوون و دوا‌یی له‌یه‌کمان
 جیا‌کردنه‌وه، **(أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتْ رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا)** ﴿الأنبیاء﴾.

۴- هه‌روه‌ها که ده‌فه‌رموئ: **(الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ)** ﴿٥﴾، خۆرو مانگ به‌حی‌ساب
 و به‌ژماره‌و به‌ئهندازه‌گیریی دانراون، ئیستا که زانست به‌ره‌و پئش چوو، چاک ده‌زانین
 ئه‌و حی‌ساب و ورده‌کارییه‌ی له‌خۆرو مانگ دا ره‌چاو کراوه چییه‌و چۆنه؟!

۵- هه‌روه‌ها خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** که ده‌فه‌رموئ: **(أَلَمْ تَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا)** ﴿٦﴾ النبا، واته:
 ئایا زه‌وییمان بۆ نه‌کردوون به‌بێشکه‌و لانکه‌! لانکه‌و بێشکه‌و و مندالی گچکه
 تپیده‌هایستری و راده‌ژێنی، خواش زه‌وی ته‌شبهه‌ کردوه به‌لانکه‌ بێشکه‌ جۆلانه،
 واته: ئه‌و زه‌وییه‌ ئیوه راده‌ژێنی: به‌ده‌وری خویدا ده‌خولیته‌وه‌و به‌ده‌وری خۆردا

(۱) ئایین به‌مانا باوه‌که‌ی که به‌رنامه‌ی خوایه، نه‌ک به‌مانا زمانه‌وانیه‌که‌ی که هه‌ر
 به‌رنامه‌یه‌که‌ چ خوا کرد بی، چ مرۆفکرد.

ده خولیته وه و پینچ جوړه سوورانده وې هه، وهک چوڼ لانکه و بېشکه یهک نه و
مندالهی تیپهاویژاوه، ده یجوولینن، به لām نایکه وینن، نه و زه ویهش له ژړر ټیوه ده،
چه ندان خولانه وه و سوورانده وې هه، به لām ناشتانکه وینن.

که واته: تا کو زانست به ره و پیشه وه بچی، ورده کاریهک که خوا له
دروستکراوه کانی خویدا دایناوه، زیاتر درده که وې، نه و فره میشته ی خواش که
باسی دروستکراوه کانی خوې ده کات و، باسی ورده کاریهک ده کات که خوا ره چاوی
کړدوه له دروستکراوه کانی خویدا، پتر تپیده گین و قه دری ده زاین، وهک خوا
ده فره رموی: ﴿صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتَقَنُ كُلُّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَيْرٌ مِمَّا تَفْعَلُونَ﴾ ۸۸ النمل، واته:
دروستکراوی خوا که هه موو شتیکی به نه و په ری ورده کاریی دروستکړدوه،
دیسان که ده فره رموی: ﴿إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْتَهُ بِعَدْرِ﴾ ۸۹ القمر، واته: ټیمه هه موو
شتیکمان به نه ندازه گیری دروستکړدوه.

به لئی تا کو زانیاری و هو شیاریمان زیاتر بی و، عه قلمان ده ول مه ندتر بی به
شاره زای، زیاتر قه دری فره میشتی خوا ده زاین و باشر له فره میشته که ی خوا
حالیی ده بین، که له باره ی دروستکراوه کانی خویه وه فره رمویه تی.

بویه من پیم وایه به راستی له سهر مسولمانان فره رزه که له زانیاری پوژگاری
خوین، شاره زاین، چ له باره ی گه ردوونناسیه وه، له باره ی فیزیاو کیمیاوه، له
باره ی زهوی ناسیه وه، له باره ی زینده وهر زانییه وه، له باره ی کورپه له زانییه وه، له
باره ی کومه لئناسیه وه، ده بی له هه موو باره کانه وه هه ولبدن زانیاری پوژگاری
خوین باش بزاین، بو نه وه ی باشر پیی له قورئان تی بگه، چونکه قه دری
زپ له لای زپرنگه ره، که سیک باش له فره میشتی خوا تپیده گات، به تایهت نه و
فره میشته ی له باره ی دروستکراوه کانی خواوه ده دوې، که دروستکراوه کانی خوا
چاک بزانی و، پتین ناشناې و، به ورده کاریهکانیان زانا بی.

مه سه له ی دووه م:

باسی شەشی دیکه له چاکه کانی خۆای به بهزهیی که بریتین له: دروستکردنی مروّف له قورپی وشک بووهوهو، جند له ئاگری بئ خلتنه، یان ئاگری تیکه ل و، په خساندن دوو روژه لات و دوو روژئاوا له سهر زهوی و، تیکه لکردنی دوو ده ریا به کان به بئ ئاویتته یه کدی بوون، به هۆی په رده یه که وه له نیتوانیانداو، ده رها تانی گه وه هرو مرواریی له و دوو ده ریا به که مه به ست پتیا ن ئاوی سوپرو شیرینه و، که شتی به دروستکراوه کانی وه ک چیا به رزه کان، که ئه وانیش خوا **سبحان الرحمن** ههر به مو لکی خۆی دایانده ئی، هه رچه نده مرو فقه کان دروستیا ن ده که ن، چونکه هه م مرو فقه کان دروستکراوی خوا ن و، هه م ئه و که رسته یه ش که شتی به کانی پئ دروست ده که ن، هه موویان دروستکراوی خوا ن:

خوا ده فه رموی: ﴿ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ ۝۱۶ وَخَلَقَ الْجَانَّ ۝۱۷ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَّارٍ ۝۱۸ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝۱۹ رَبُّ الْمَرْجِ رَبُّ الْمَغْرِبِ ۝۲۰ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝۲۱ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ۝۲۲ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ۝۲۳ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝۲۴ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ۝۲۵ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝۲۶ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنْتَثَاتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۝۲۷ ۝۲۸ ۝۲۹ ۝۳۰ ۝۳۱ ۝۳۲ ۝۳۳ ۝۳۴ ۝۳۵ ۝۳۶ ۝۳۷ ۝۳۸ ۝۳۹ ۝۴۰ ۝۴۱ ۝۴۲ ۝۴۳ ۝۴۴ ۝۴۵ ۝۴۶ ۝۴۷ ۝۴۸ ۝۴۹ ۝۵۰ ۝۵۱ ۝۵۲ ۝۵۳ ۝۵۴ ۝۵۵ ۝۵۶ ۝۵۷ ۝۵۸ ۝۵۹ ۝۶۰ ۝۶۱ ۝۶۲ ۝۶۳ ۝۶۴ ۝۶۵ ۝۶۶ ۝۶۷ ۝۶۸ ۝۶۹ ۝۷۰ ۝۷۱ ۝۷۲ ۝۷۳ ۝۷۴ ۝۷۵ ۝۷۶ ۝۷۷ ۝۷۸ ۝۷۹ ۝۸۰ ۝۸۱ ۝۸۲ ۝۸۳ ۝۸۴ ۝۸۵ ۝۸۶ ۝۸۷ ۝۸۸ ۝۸۹ ۝۹۰ ۝۹۱ ۝۹۲ ۝۹۳ ۝۹۴ ۝۹۵ ۝۹۶ ۝۹۷ ۝۹۸ ۝۹۹ ۝۱۰۰ ۝۱۰۱ ۝۱۰۲ ۝۱۰۳ ۝۱۰۴ ۝۱۰۵ ۝۱۰۶ ۝۱۰۷ ۝۱۰۸ ۝۱۰۹ ۝۱۱۰ ۝۱۱۱ ۝۱۱۲ ۝۱۱۳ ۝۱۱۴ ۝۱۱۵ ۝۱۱۶ ۝۱۱۷ ۝۱۱۸ ۝۱۱۹ ۝۱۲۰ ۝۱۲۱ ۝۱۲۲ ۝۱۲۳ ۝۱۲۴ ۝۱۲۵ ۝۱۲۶ ۝۱۲۷ ۝۱۲۸ ۝۱۲۹ ۝۱۳۰ ۝۱۳۱ ۝۱۳۲ ۝۱۳۳ ۝۱۳۴ ۝۱۳۵ ۝۱۳۶ ۝۱۳۷ ۝۱۳۸ ۝۱۳۹ ۝۱۴۰ ۝۱۴۱ ۝۱۴۲ ۝۱۴۳ ۝۱۴۴ ۝۱۴۵ ۝۱۴۶ ۝۱۴۷ ۝۱۴۸ ۝۱۴۹ ۝۱۵۰ ۝۱۵۱ ۝۱۵۲ ۝۱۵۳ ۝۱۵۴ ۝۱۵۵ ۝۱۵۶ ۝۱۵۷ ۝۱۵۸ ۝۱۵۹ ۝۱۶۰ ۝۱۶۱ ۝۱۶۲ ۝۱۶۳ ۝۱۶۴ ۝۱۶۵ ۝۱۶۶ ۝۱۶۷ ۝۱۶۸ ۝۱۶۹ ۝۱۷۰ ۝۱۷۱ ۝۱۷۲ ۝۱۷۳ ۝۱۷۴ ۝۱۷۵ ۝۱۷۶ ۝۱۷۷ ۝۱۷۸ ۝۱۷۹ ۝۱۸۰ ۝۱۸۱ ۝۱۸۲ ۝۱۸۳ ۝۱۸۴ ۝۱۸۵ ۝۱۸۶ ۝۱۸۷ ۝۱۸۸ ۝۱۸۹ ۝۱۹۰ ۝۱۹۱ ۝۱۹۲ ۝۱۹۳ ۝۱۹۴ ۝۱۹۵ ۝۱۹۶ ۝۱۹۷ ۝۱۹۸ ۝۱۹۹ ۝۲۰۰ ۝۲۰۱ ۝۲۰۲ ۝۲۰۳ ۝۲۰۴ ۝۲۰۵ ۝۲۰۶ ۝۲۰۷ ۝۲۰۸ ۝۲۰۹ ۝۲۱۰ ۝۲۱۱ ۝۲۱۲ ۝۲۱۳ ۝۲۱۴ ۝۲۱۵ ۝۲۱۶ ۝۲۱۷ ۝۲۱۸ ۝۲۱۹ ۝۲۲۰ ۝۲۲۱ ۝۲۲۲ ۝۲۲۳ ۝۲۲۴ ۝۲۲۵ ۝۲۲۶ ۝۲۲۷ ۝۲۲۸ ۝۲۲۹ ۝۲۳۰ ۝۲۳۱ ۝۲۳۲ ۝۲۳۳ ۝۲۳۴ ۝۲۳۵ ۝۲۳۶ ۝۲۳۷ ۝۲۳۸ ۝۲۳۹ ۝۲۴۰ ۝۲۴۱ ۝۲۴۲ ۝۲۴۳ ۝۲۴۴ ۝۲۴۵ ۝۲۴۶ ۝۲۴۷ ۝۲۴۸ ۝۲۴۹ ۝۲۵۰ ۝۲۵۱ ۝۲۵۲ ۝۲۵۳ ۝۲۵۴ ۝۲۵۵ ۝۲۵۶ ۝۲۵۷ ۝۲۵۸ ۝۲۵۹ ۝۲۶۰ ۝۲۶۱ ۝۲۶۲ ۝۲۶۳ ۝۲۶۴ ۝۲۶۵ ۝۲۶۶ ۝۲۶۷ ۝۲۶۸ ۝۲۶۹ ۝۲۷۰ ۝۲۷۱ ۝۲۷۲ ۝۲۷۳ ۝۲۷۴ ۝۲۷۵ ۝۲۷۶ ۝۲۷۷ ۝۲۷۸ ۝۲۷۹ ۝۲۸۰ ۝۲۸۱ ۝۲۸۲ ۝۲۸۳ ۝۲۸۴ ۝۲۸۵ ۝۲۸۶ ۝۲۸۷ ۝۲۸۸ ۝۲۸۹ ۝۲۹۰ ۝۲۹۱ ۝۲۹۲ ۝۲۹۳ ۝۲۹۴ ۝۲۹۵ ۝۲۹۶ ۝۲۹۷ ۝۲۹۸ ۝۲۹۹ ۝۳۰۰ ۝۳۰۱ ۝۳۰۲ ۝۳۰۳ ۝۳۰۴ ۝۳۰۵ ۝۳۰۶ ۝۳۰۷ ۝۳۰۸ ۝۳۰۹ ۝۳۱۰ ۝۳۱۱ ۝۳۱۲ ۝۳۱۳ ۝۳۱۴ ۝۳۱۵ ۝۳۱۶ ۝۳۱۷ ۝۳۱۸ ۝۳۱۹ ۝۳۲۰ ۝۳۲۱ ۝۳۲۲ ۝۳۲۳ ۝۳۲۴ ۝۳۲۵ ۝۳۲۶ ۝۳۲۷ ۝۳۲۸ ۝۳۲۹ ۝۳۳۰ ۝۳۳۱ ۝۳۳۲ ۝۳۳۳ ۝۳۳۴ ۝۳۳۵ ۝۳۳۶ ۝۳۳۷ ۝۳۳۸ ۝۳۳۹ ۝۳۴۰ ۝۳۴۱ ۝۳۴۲ ۝۳۴۳ ۝۳۴۴ ۝۳۴۵ ۝۳۴۶ ۝۳۴۷ ۝۳۴۸ ۝۳۴۹ ۝۳۵۰ ۝۳۵۱ ۝۳۵۲ ۝۳۵۳ ۝۳۵۴ ۝۳۵۵ ۝۳۵۶ ۝۳۵۷ ۝۳۵۸ ۝۳۵۹ ۝۳۶۰ ۝۳۶۱ ۝۳۶۲ ۝۳۶۳ ۝۳۶۴ ۝۳۶۵ ۝۳۶۶ ۝۳۶۷ ۝۳۶۸ ۝۳۶۹ ۝۳۷۰ ۝۳۷۱ ۝۳۷۲ ۝۳۷۳ ۝۳۷۴ ۝۳۷۵ ۝۳۷۶ ۝۳۷۷ ۝۳۷۸ ۝۳۷۹ ۝۳۸۰ ۝۳۸۱ ۝۳۸۲ ۝۳۸۳ ۝۳۸۴ ۝۳۸۵ ۝۳۸۶ ۝۳۸۷ ۝۳۸۸ ۝۳۸۹ ۝۳۹۰ ۝۳۹۱ ۝۳۹۲ ۝۳۹۳ ۝۳۹۴ ۝۳۹۵ ۝۳۹۶ ۝۳۹۷ ۝۳۹۸ ۝۳۹۹ ۝۴۰۰ ۝۴۰۱ ۝۴۰۲ ۝۴۰۳ ۝۴۰۴ ۝۴۰۵ ۝۴۰۶ ۝۴۰۷ ۝۴۰۸ ۝۴۰۹ ۝۴۱۰ ۝۴۱۱ ۝۴۱۲ ۝۴۱۳ ۝۴۱۴ ۝۴۱۵ ۝۴۱۶ ۝۴۱۷ ۝۴۱۸ ۝۴۱۹ ۝۴۲۰ ۝۴۲۱ ۝۴۲۲ ۝۴۲۳ ۝۴۲۴ ۝۴۲۵ ۝۴۲۶ ۝۴۲۷ ۝۴۲۸ ۝۴۲۹ ۝۴۳۰ ۝۴۳۱ ۝۴۳۲ ۝۴۳۳ ۝۴۳۴ ۝۴۳۵ ۝۴۳۶ ۝۴۳۷ ۝۴۳۸ ۝۴۳۹ ۝۴۴۰ ۝۴۴۱ ۝۴۴۲ ۝۴۴۳ ۝۴۴۴ ۝۴۴۵ ۝۴۴۶ ۝۴۴۷ ۝۴۴۸ ۝۴۴۹ ۝۴۵۰ ۝۴۵۱ ۝۴۵۲ ۝۴۵۳ ۝۴۵۴ ۝۴۵۵ ۝۴۵۶ ۝۴۵۷ ۝۴۵۸ ۝۴۵۹ ۝۴۶۰ ۝۴۶۱ ۝۴۶۲ ۝۴۶۳ ۝۴۶۴ ۝۴۶۵ ۝۴۶۶ ۝۴۶۷ ۝۴۶۸ ۝۴۶۹ ۝۴۷۰ ۝۴۷۱ ۝۴۷۲ ۝۴۷۳ ۝۴۷۴ ۝۴۷۵ ۝۴۷۶ ۝۴۷۷ ۝۴۷۸ ۝۴۷۹ ۝۴۸۰ ۝۴۸۱ ۝۴۸۲ ۝۴۸۳ ۝۴۸۴ ۝۴۸۵ ۝۴۸۶ ۝۴۸۷ ۝۴۸۸ ۝۴۸۹ ۝۴۹۰ ۝۴۹۱ ۝۴۹۲ ۝۴۹۳ ۝۴۹۴ ۝۴۹۵ ۝۴۹۶ ۝۴۹۷ ۝۴۹۸ ۝۴۹۹ ۝۵۰۰ ۝۵۰۱ ۝۵۰۲ ۝۵۰۳ ۝۵۰۴ ۝۵۰۵ ۝۵۰۶ ۝۵۰۷ ۝۵۰۸ ۝۵۰۹ ۝۵۱۰ ۝۵۱۱ ۝۵۱۲ ۝۵۱۳ ۝۵۱۴ ۝۵۱۵ ۝۵۱۶ ۝۵۱۷ ۝۵۱۸ ۝۵۱۹ ۝۵۲۰ ۝۵۲۱ ۝۵۲۲ ۝۵۲۳ ۝۵۲۴ ۝۵۲۵ ۝۵۲۶ ۝۵۲۷ ۝۵۲۸ ۝۵۲۹ ۝۵۳۰ ۝۵۳۱ ۝۵۳۲ ۝۵۳۳ ۝۵۳۴ ۝۵۳۵ ۝۵۳۶ ۝۵۳۷ ۝۵۳۸ ۝۵۳۹ ۝۵۴۰ ۝۵۴۱ ۝۵۴۲ ۝۵۴۳ ۝۵۴۴ ۝۵۴۵ ۝۵۴۶ ۝۵۴۷ ۝۵۴۸ ۝۵۴۹ ۝۵۵۰ ۝۵۵۱ ۝۵۵۲ ۝۵۵۳ ۝۵۵۴ ۝۵۵۵ ۝۵۵۶ ۝۵۵۷ ۝۵۵۸ ۝۵۵۹ ۝۵۶۰ ۝۵۶۱ ۝۵۶۲ ۝۵۶۳ ۝۵۶۴ ۝۵۶۵ ۝۵۶۶ ۝۵۶۷ ۝۵۶۸ ۝۵۶۹ ۝۵۷۰ ۝۵۷۱ ۝۵۷۲ ۝۵۷۳ ۝۵۷۴ ۝۵۷۵ ۝۵۷۶ ۝۵۷۷ ۝۵۷۸ ۝۵۷۹ ۝۵۸۰ ۝۵۸۱ ۝۵۸۲ ۝۵۸۳ ۝۵۸۴ ۝۵۸۵ ۝۵۸۶ ۝۵۸۷ ۝۵۸۸ ۝۵۸۹ ۝۵۹۰ ۝۵۹۱ ۝۵۹۲ ۝۵۹۳ ۝۵۹۴ ۝۵۹۵ ۝۵۹۶ ۝۵۹۷ ۝۵۹۸ ۝۵۹۹ ۝۶۰۰ ۝۶۰۱ ۝۶۰۲ ۝۶۰۳ ۝۶۰۴ ۝۶۰۵ ۝۶۰۶ ۝۶۰۷ ۝۶۰۸ ۝۶۰۹ ۝۶۱۰ ۝۶۱۱ ۝۶۱۲ ۝۶۱۳ ۝۶۱۴ ۝۶۱۵ ۝۶۱۶ ۝۶۱۷ ۝۶۱۸ ۝۶۱۹ ۝۶۲۰ ۝۶۲۱ ۝۶۲۲ ۝۶۲۳ ۝۶۲۴ ۝۶۲۵ ۝۶۲۶ ۝۶۲۷ ۝۶۲۸ ۝۶۲۹ ۝۶۳۰ ۝۶۳۱ ۝۶۳۲ ۝۶۳۳ ۝۶۳۴ ۝۶۳۵ ۝۶۳۶ ۝۶۳۷ ۝۶۳۸ ۝۶۳۹ ۝۶۴۰ ۝۶۴۱ ۝۶۴۲ ۝۶۴۳ ۝۶۴۴ ۝۶۴۵ ۝۶۴۶ ۝۶۴۷ ۝۶۴۸ ۝۶۴۹ ۝۶۵۰ ۝۶۵۱ ۝۶۵۲ ۝۶۵۳ ۝۶۵۴ ۝۶۵۵ ۝۶۵۶ ۝۶۵۷ ۝۶۵۸ ۝۶۵۹ ۝۶۶۰ ۝۶۶۱ ۝۶۶۲ ۝۶۶۳ ۝۶۶۴ ۝۶۶۵ ۝۶۶۶ ۝۶۶۷ ۝۶۶۸ ۝۶۶۹ ۝۶۷۰ ۝۶۷۱ ۝۶۷۲ ۝۶۷۳ ۝۶۷۴ ۝۶۷۵ ۝۶۷۶ ۝۶۷۷ ۝۶۷۸ ۝۶۷۹ ۝۶۸۰ ۝۶۸۱ ۝۶۸۲ ۝۶۸۳ ۝۶۸۴ ۝۶۸۵ ۝۶۸۶ ۝۶۸۷ ۝۶۸۸ ۝۶۸۹ ۝۶۹۰ ۝۶۹۱ ۝۶۹۲ ۝۶۹۳ ۝۶۹۴ ۝۶۹۵ ۝۶۹۶ ۝۶۹۷ ۝۶۹۸ ۝۶۹۹ ۝۷۰۰ ۝۷۰۱ ۝۷۰۲ ۝۷۰۳ ۝۷۰۴ ۝۷۰۵ ۝۷۰۶ ۝۷۰۷ ۝۷۰۸ ۝۷۰۹ ۝۷۱۰ ۝۷۱۱ ۝۷۱۲ ۝۷۱۳ ۝۷۱۴ ۝۷۱۵ ۝۷۱۶ ۝۷۱۷ ۝۷۱۸ ۝۷۱۹ ۝۷۲۰ ۝۷۲۱ ۝۷۲۲ ۝۷۲۳ ۝۷۲۴ ۝۷۲۵ ۝۷۲۶ ۝۷۲۷ ۝۷۲۸ ۝۷۲۹ ۝۷۳۰ ۝۷۳۱ ۝۷۳۲ ۝۷۳۳ ۝۷۳۴ ۝۷۳۵ ۝۷۳۶ ۝۷۳۷ ۝۷۳۸ ۝۷۳۹ ۝۷۴۰ ۝۷۴۱ ۝۷۴۲ ۝۷۴۳ ۝۷۴۴ ۝۷۴۵ ۝۷۴۶ ۝۷۴۷ ۝۷۴۸ ۝۷۴۹ ۝۷۵۰ ۝۷۵۱ ۝۷۵۲ ۝۷۵۳ ۝۷۵۴ ۝۷۵۵ ۝۷۵۶ ۝۷۵۷ ۝۷۵۸ ۝۷۵۹ ۝۷۶۰ ۝۷۶۱ ۝۷۶۲ ۝۷۶۳ ۝۷۶۴ ۝۷۶۵ ۝۷۶۶ ۝۷۶۷ ۝۷۶۸ ۝۷۶۹ ۝۷۷۰ ۝۷۷۱ ۝۷۷۲ ۝۷۷۳ ۝۷۷۴ ۝۷۷۵ ۝۷۷۶ ۝۷۷۷ ۝۷۷۸ ۝۷۷۹ ۝۷۸۰ ۝۷۸۱ ۝۷۸۲ ۝۷۸۳ ۝۷۸۴ ۝۷۸۵ ۝۷۸۶ ۝۷۸۷ ۝۷۸۸ ۝۷۸۹ ۝۷۹۰ ۝۷۹۱ ۝۷۹۲ ۝۷۹۳ ۝۷۹۴ ۝۷۹۵ ۝۷۹۶ ۝۷۹۷ ۝۷۹۸ ۝۷۹۹ ۝۸۰۰ ۝۸۰۱ ۝۸۰۲ ۝۸۰۳ ۝۸۰۴ ۝۸۰۵ ۝۸۰۶ ۝۸۰۷ ۝۸۰۸ ۝۸۰۹ ۝۸۱۰ ۝۸۱۱ ۝۸۱۲ ۝۸۱۳ ۝۸۱۴ ۝۸۱۵ ۝۸۱۶ ۝۸۱۷ ۝۸۱۸ ۝۸۱۹ ۝۸۲۰ ۝۸۲۱ ۝۸۲۲ ۝۸۲۳ ۝۸۲۴ ۝۸۲۵ ۝۸۲۶ ۝۸۲۷ ۝۸۲۸ ۝۸۲۹ ۝۸۳۰ ۝۸۳۱ ۝۸۳۲ ۝۸۳۳ ۝۸۳۴ ۝۸۳۵ ۝۸۳۶ ۝۸۳۷ ۝۸۳۸ ۝۸۳۹ ۝۸۴۰ ۝۸۴۱ ۝۸۴۲ ۝۸۴۳ ۝۸۴۴ ۝۸۴۵ ۝۸۴۶ ۝۸۴۷ ۝۸۴۸ ۝۸۴۹ ۝۸۵۰ ۝۸۵۱ ۝۸۵۲ ۝۸۵۳ ۝۸۵۴ ۝۸۵۵ ۝۸۵۶ ۝۸۵۷ ۝۸۵۸ ۝۸۵۹ ۝۸۶۰ ۝۸۶۱ ۝۸۶۲ ۝۸۶۳ ۝۸۶۴ ۝۸۶۵ ۝۸۶۶ ۝۸۶۷ ۝۸۶۸ ۝۸۶۹ ۝۸۷۰ ۝۸۷۱ ۝۸۷۲ ۝۸۷۳ ۝۸۷۴ ۝۸۷۵ ۝۸۷۶ ۝۸۷۷ ۝۸۷۸ ۝۸۷۹ ۝۸۸۰ ۝۸۸۱ ۝۸۸۲ ۝۸۸۳ ۝۸۸۴ ۝۸۸۵ ۝۸۸۶ ۝۸۸۷ ۝۸۸۸ ۝۸۸۹ ۝۸۹۰ ۝۸۹۱ ۝۸۹۲ ۝۸۹۳ ۝۸۹۴ ۝۸۹۵ ۝۸۹۶ ۝۸۹۷ ۝۸۹۸ ۝۸۹۹ ۝۹۰۰ ۝۹۰۱ ۝۹۰۲ ۝۹۰۳ ۝۹۰۴ ۝۹۰۵ ۝۹۰۶ ۝۹۰۷ ۝۹۰۸ ۝۹۰۹ ۝۹۱۰ ۝۹۱۱ ۝۹۱۲ ۝۹۱۳ ۝۹۱۴ ۝۹۱۵ ۝۹۱۶ ۝۹۱۷ ۝۹۱۸ ۝۹۱۹ ۝۹۲۰ ۝۹۲۱ ۝۹۲۲ ۝۹۲۳ ۝۹۲۴ ۝۹۲۵ ۝۹۲۶ ۝۹۲۷ ۝۹۲۸ ۝۹۲۹ ۝۹۳۰ ۝۹۳۱ ۝۹۳۲ ۝۹۳۳ ۝۹۳۴ ۝۹۳۵ ۝۹۳۶ ۝۹۳۷ ۝۹۳۸ ۝۹۳۹ ۝۹۴۰ ۝۹۴۱ ۝۹۴۲ ۝۹۴۳ ۝۹۴۴ ۝۹۴۵ ۝۹۴۶ ۝۹۴۷ ۝۹۴۸ ۝۹۴۹ ۝۹۵۰ ۝۹۵۱ ۝۹۵۲ ۝۹۵۳ ۝۹۵۴ ۝۹۵۵ ۝۹۵۶ ۝۹۵۷ ۝۹۵۸ ۝۹۵۹ ۝۹۶۰ ۝۹۶۱ ۝۹۶۲ ۝۹۶۳ ۝۹۶۴ ۝۹۶۵ ۝۹۶۶ ۝۹۶۷ ۝۹۶۸ ۝۹۶۹ ۝۹۷۰ ۝۹۷۱ ۝۹۷۲ ۝۹۷۳ ۝۹۷۴ ۝۹۷۵ ۝۹۷۶ ۝۹۷۷ ۝۹۷۸ ۝۹۷۹ ۝۹۸۰ ۝۹۸۱ ۝۹۸۲ ۝۹۸۳ ۝۹۸۴ ۝۹۸۵ ۝۹۸۶ ۝۹۸۷ ۝۹۸۸ ۝۹۸۹ ۝۹۹۰ ۝۹۹۱ ۝۹۹۲ ۝۹۹۳ ۝۹۹۴ ۝۹۹۵ ۝۹۹۶ ۝۹۹۷ ۝۹۹۸ ۝۹۹۹ ۝۱۰۰۰ ۝۱۰۰۱ ۝۱۰۰۲ ۝۱۰۰۳ ۝۱۰۰۴ ۝۱۰۰۵ ۝۱۰۰۶ ۝۱۰۰۷ ۝۱۰۰۸ ۝۱۰۰۹ ۝۱۰۱۰ ۝۱۰۱۱ ۝۱۰۱۲ ۝۱۰۱۳ ۝۱۰۱۴ ۝۱۰۱۵ ۝۱۰۱۶ ۝۱۰۱۷ ۝۱۰۱۸ ۝۱۰۱۹ ۝۱۰۲۰ ۝۱۰۲۱ ۝۱۰۲۲ ۝۱۰۲۳ ۝۱۰۲۴ ۝۱۰۲۵ ۝۱۰۲۶ ۝۱۰۲۷ ۝۱۰۲۸ ۝۱۰۲۹ ۝۱۰۳۰ ۝۱۰۳۱ ۝۱۰۳۲ ۝۱۰۳۳ ۝۱۰۳۴ ۝۱۰۳۵ ۝۱۰۳۶ ۝۱۰۳۷ ۝۱۰۳۸ ۝۱۰۳۹ ۝۱۰۴۰ ۝۱۰۴۱ ۝۱۰۴۲ ۝۱۰۴۳ ۝۱۰۴۴ ۝۱۰۴۵ ۝۱۰۴۶ ۝۱۰۴۷ ۝۱۰۴۸ ۝۱۰۴۹ ۝۱۰۵۰ ۝۱۰۵۱ ۝۱۰۵۲ ۝۱۰۵۳ ۝۱۰۵۴ ۝۱۰۵۵ ۝۱۰۵۶ ۝۱۰۵۷ ۝۱۰۵۸ ۝۱۰۵۹ ۝۱۰۶۰ ۝۱۰۶۱ ۝۱۰۶۲ ۝۱۰۶۳ ۝۱۰۶۴ ۝۱۰۶۵ ۝۱۰۶۶ ۝۱۰۶۷ ۝۱۰۶۸ ۝۱۰۶۹ ۝۱۰۷۰ ۝۱۰۷۱ ۝۱۰۷۲ ۝۱۰۷۳ ۝۱۰۷۴ ۝۱۰۷۵ ۝۱۰۷۶ ۝۱۰۷۷ ۝۱۰۷۸ ۝۱۰۷۹ ۝۱۰۸۰ ۝۱۰۸۱ ۝۱۰۸۲ ۝۱۰۸۳ ۝۱۰۸۴ ۝۱۰۸۵ ۝۱۰۸۶ ۝۱۰۸۷ ۝۱۰۸۸ ۝۱۰۸۹ ۝۱۰۹۰ ۝۱۰۹۱ ۝۱۰۹۲ ۝۱۰۹۳ ۝۱۰۹۴ ۝۱۰۹۵ ۝۱۰۹۶ ۝۱۰۹۷ ۝۱۰۹۸ ۝۱۰۹۹ ۝۱۱۰۰ ۝۱۱۰۱ ۝۱۱۰۲ ۝۱۱۰۳ ۝۱۱۰۴ ۝۱۱۰۵ ۝۱۱۰۶ ۝۱۱۰۷ ۝۱۱۰۸ ۝۱۱۰۹ ۝۱۱۱۰ ۝۱۱۱۱ ۝۱۱۱۲ ۝۱۱۱۳ ۝۱۱۱۴ ۝۱۱۱۵ ۝۱۱۱۶ ۝۱۱۱۷ ۝۱۱۱۸ ۝۱۱۱۹ ۝۱۱۲۰ ۝۱۱۲۱ ۝۱۱۲۲ ۝۱۱۲۳ ۝۱۱۲۴ ۝۱۱۲۵ ۝۱۱۲۶ ۝۱۱۲۷ ۝۱۱۲۸ ۝۱۱۲۹ ۝۱۱۳۰ ۝۱۱۳۱ ۝۱۱۳۲ ۝۱۱۳۳ ۝۱۱۳۴ ۝۱۱۳۵ ۝۱۱۳۶ ۝۱۱۳۷ ۝۱۱۳۸ ۝۱۱۳۹ ۝۱۱۴۰ ۝۱۱۴۱ ۝۱۱۴۲ ۝۱۱۴۳ ۝۱۱۴۴ ۝۱۱۴۵ ۝۱۱۴۶ ۝۱۱۴۷ ۝۱۱۴۸ ۝۱۱۴۹ ۝۱۱۵۰ ۝۱۱۵۱ ۝۱۱۵۲ ۝۱۱۵۳ ۝۱۱۵۴ ۝۱۱۵۵ ۝۱۱۵۶ ۝۱۱۵۷ ۝۱۱۵۸ ۝۱۱۵۹ ۝۱۱۶۰ ۝۱۱۶۱ ۝۱۱۶۲ ۝۱۱۶۳ ۝۱۱۶۴ ۝۱۱۶۵ ۝۱۱۶۶ ۝۱۱۶۷ ۝۱۱۶۸ ۝۱۱۶۹ ۝۱۱۷۰ ۝۱۱۷۱ ۝۱۱۷۲ ۝۱۱۷۳ ۝۱۱۷۴ ۝۱۱۷۵ ۝۱۱۷۶ ۝۱۱۷۷ ۝۱۱۷۸ ۝۱۱۷۹ ۝۱۱۸۰ ۝۱۱۸۱ ۝۱۱۸۲ ۝۱۱۸۳ ۝۱۱۸۴ ۝۱۱۸۵ ۝۱۱۸۶ ۝۱۱۸۷ ۝۱۱۸۸ ۝۱۱۸۹ ۝۱۱۹۰ ۝۱۱۹۱ ۝۱۱۹۲ ۝۱۱۹۳ ۝۱۱۹۴ ۝۱۱۹۵ ۝۱۱۹۶ ۝۱۱۹۷ ۝۱۱۹۸ ۝۱۱۹۹ ۝۱۲۰۰ ۝۱۲۰۱ ۝۱۲۰۲ ۝۱۲۰۳ ۝۱۲۰۴ ۝۱۲۰۵ ۝۱۲۰۶ ۝۱۲۰۷ ۝۱۲۰۸ ۝۱۲۰۹ ۝۱۲۱۰ ۝۱۲۱۱ ۝۱۲۱۲ ۝۱۲۱۳ ۝۱۲۱۴ ۝۱۲۱۵ ۝۱۲۱۶ ۝۱۲۱۷ ۝۱۲۱۸ ۝۱۲۱۹ ۝۱۲۲۰ ۝۱۲۲۱ ۝۱۲۲۲ ۝۱۲۲۳ ۝۱۲۲۴ ۝۱۲۲۵ ۝۱۲۲۶ ۝۱۲۲۷ ۝۱۲۲۸ ۝۱۲۲۹ ۝۱۲۳۰ ۝۱۲۳۱ ۝۱۲۳۲ ۝۱۲۳۳ ۝۱۲۳۴ ۝۱۲۳۵ ۝۱۲۳۶ ۝۱۲۳۷ ۝۱۲۳۸ ۝۱۲۳۹ ۝۱۲۴۰ ۝۱۲۴۱ ۝۱۲۴۲ ۝۱۲۴۳ ۝۱۲۴۴ ۝۱۲۴۵ ۝۱۲۴۶ ۝۱۲۴۷ ۝۱۲۴۸ ۝۱۲۴۹ ۝۱۲۵۰ ۝۱۲۵۱ ۝۱۲۵۲ ۝۱۲۵۳ ۝۱۲۵۴ ۝۱۲۵۵ ۝۱۲۵۶ ۝۱۲۵۷ ۝۱۲۵۸ ۝۱۲۵۹ ۝۱۲۶۰ ۝۱۲۶۱ ۝۱۲۶۲ ۝۱۲۶۳ ۝۱۲۶۴ ۝۱۲۶۵ ۝۱۲۶۶ ۝۱۲۶۷ ۝۱۲

چاگەي يەكەم:

۱- ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ﴾، مروۋى ھېناۋەتە دى لە (صَلْصَال) يىك كە ۋەك فەخخارە، (صَلْصَال) ھەموو زانايان دەلین: (الطِّينُ الْيَاسُ)، قورۇ وشك بوۋە، بە جورىك كە ئەگەر شتىكى لى بدەي، زرينگەي لى بى، چونكە (صَلْصَال) بە ماناي زرينگە دى.

لە تەفسىرى: ﴿صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ﴾ دا، (الطيري) لە تەفسىرەكەي خۇيدا ھېناۋىەتى دەلى: ﴿خَلَقَ اللَّهُ الْإِنْسَانَ، وَهُوَ آدَمُ مِنْ صَلْصَالٍ: وَهُوَ الطِّينُ الْيَاسُ الَّذِي لَمْ يُطْبَخْ، فَإِنَّهُ مِنْ يُسِهِ لَهُ صَلْصَالَةٌ إِذَا حُرِكَ وَنُقِرَ كَالْفَخَّارِ؛ يَعْنِي أَنَّهُ مِنْ يُسِهِ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ مَطْبُوحًا، كَالَّذِي قَدْ طُبِخَ بِالنَّارِ﴾، (أخرجه: الطيري: ج ۲۷، ص ۱۳۱، عن قتادة: ۳۳۰۲۸، عن ابن عباس: ۳۳۰۲۱)

۱- واتە: خوا **سەلىھىلرحىم** مروۋى كە مەبەست پىي ئادەمە، لە صەلصال دروستكردو، (صَلْصَال) يش مەبەست پىي قورىكى وشك بوۋە ۋەيە كە سوور نەكراۋەتەو، بەلام ھىندە وشكە كە ۋەك خەزەف زرينگەي لى دى، ئەگەر بجوولپىزى و پەنجەي لىبدرى، (فَخَّار) يش برىتيە لەو قورەي بە ئاگر سووتپتراۋە {ۋەك خشتى سوورەو كراو و ديزەو گۆزە كە سوور دەكرىنەو}.

۲- ﴿وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ﴾، (خوا **سەلىھىلرحىم**) جاننىشى ھېناۋەتە دى، لە (مارج) لە ئاگر، (مَّارِج: اللَّهَبُ الْخَالِصُ)، (مارج) بە شەش واتاين لىكمان داۋەتەو:

۱- (اللَّهَبُ الْمُخْتَلِطُ بِسَوَادٍ، بَلَيْسَهُ يَكُ كَ تِيكَهَلْ بُوو بى لەگەل پەشايبى دا.

۲- (خَالِصُ النَّارِ) ئاگرىكى بى خلتە.

۳- (لَّهَبُ النَّارِ) بلىسەي ئاگر.

۴- (مَا اخْتَلِطَ بَعْضُهُ بِبَعْضٍ) ئەو بلىسەيەي ھەندىكى لەگەل ھەندىكى تىكەل بوۋە.

۵- (أَحْسَنُ النَّارِ) باشترىن جورى ئاگر، واتە: بەھىزترىنى.

۶- (اللَّهَبُ الْأَصْفَرُ وَالْأَخْضَرُ الَّذِي يَغْلُو النَّارَ إِذَا أُوقِدَتْ) ئەو بۆلەسە زەردو سەوزەى لەسەر ئاگرەكە، بەرز دەبێتەو کاتیک دادەگیرسێت.

(الطبري) لە تەفسیرەكەى خۆى دا ئەم پايانەى هێناوە^(۱).

دەربارەى مانای وشەى (جان)یش دوو پا هەن:

أ- هەندیک دەلێن: (الجان أبو الجن) وەك چۆن (آدم أبو الإنس) ئادەم باى مەروفاانە، جاننیش باى جندانە.

ب- هەندیکیش دەلێن: (جان) كۆى (جن)، بەلام پاى يەكەمیان راستەر پێدەچى كە (جان) لە بەرانبەر ئادەم بى و، ئادەم باى مەروفاانە، جاننیش (كە ئیبلەسە) باى كۆمەلى جندە.

۳- ﴿فَيَأْتِي آءَاءَ رَبِّكَمَا تَكْذِبَانِ﴾، ئەى جندو مەروفا! لە كام لە چاكەكانى پەرورەدگارتان نكوولێى دەكەن و بە درۆى دادەنێن و بروای پێناهيێن؟ شایانى باسە: (الطنطاوي) لە تەفسیرەكەى خۆیدا پاىەك دێن، پێم باش بوو ئاماژەىەكى پى بەكەم، لە بارەى ئەووە كە دەفەرموى: ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ﴾، دەلێ: (وَهَذَا إِضَاحٌ لِحَلْقِ الْإِنْسَانِ، وَبَيَانُهُ، أَنَّهُ كَمَا أَنَّ الطِّينَ الْمَطْبُوعَ مُرَكَّبٌ مِنْ مَادَّةٍ أَرْضِيَّةٍ وَحَرَارَةٍ سَوْتُهُ وَأَنْصَجَتُهُ لِحِفْظِ كَيَانِهِ؛ هَكَذَا هَذَا الْإِنْسَانُ لَهُ شَهْوَةُ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ وَالتَّزَاجُجِ، وَلَهُ قُوَّةٌ غَضَبِيَّةٌ تُورِثُهُ الشَّجَاعَةَ، وَهَذِهِ فِي الْإِنْسَانِ تَقَابُلٌ طَبْعِ الطِّينِ لِيَصِيرَ فَخَّارًا، إِذْ لَا بَقَاءَ لِلطِّينِ بِغَيْرِ طَبْعٍ بِالنَّارِ لِيَتَشَتَّمَسِكَ أَجْزَالُهُ وَيَبْقَى بِنَاوُهُ)^(۲).

واتە: كە خوا دەفەرموى: ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ﴾، ئەمە پوونکردنەوێە بۆ دروستبوونی مەروفا و پێكها تەكەى، هەروەك چۆن قورێ سووركراو لە خاكى زەوى و گەرمایەك پێكها تەو، گەرمایەكەى ئەو قورە

(۱) ج: ۲۷، ص: ۱۲۲، ۱۲۳.

(۲) الجواهر: ج: ۲۴، ص: ۱۹.

بەھىز دەكات و پىي دەگەيەننى (قور ئەگەر بەس خۆي بى، ھەلدەوهرى، بەلام كاتىك دەسووتتىرى بە شيۈەيەكى تايىت، دىزەو گۆزەي لى دروست دەكرى، شەربەو كووپەي لى دروست دەكرى، خشتەي سوورى لى دروست دەكرى و پتەو دەبى) بە ھەمان شيۈە مرقىش ئارەزووى خواردن و خواردنەوھى ھەيەو، ئارەزووى ھاوسەرگىرى ھەيەو، ھىزىكى توورە بوونى ھەيە، كە ئازايەتتى تىيدا پەيدادەكات، ئەم سىفەتانەش لە مرقى دا دەكەونە بەرانبەر سوور كىرنەوھى قور، بۆ ئەوھى بىتتە خەزەف، قورپىش بەبى سوور كرانبە بە ناگر ناتوانى مەننىتەوھ، {بەلكو شى دەبىتتەوھ بۆ گل و خۆل} بەلام كە سوور كرايەوھ، خۆي پادەكرى.

تېستائىمە زۆر پروداوى مېزووى چۆن دەزانىن؟ بېگومان بەھۆي ئەو كووپەو شەربەو گۆزەو دىزەو شتانەوھ كە لە قورى سوورەوھ كراو، مرقى دروستى كىردوون و، ئەو نووسىنانەي لەسەريان نووسراون.

واتە: ۋەك چۆن قورەكە بەھۆي ئاگرەكەوھ خۆي پادەكرى و پتەو دەبى، مرقىش بەھۆي ئەو سىفەتانەوھ كە خوا تىيدا داناون، دەمىننەوھ بەردەوام دەبى.

ھەرچەندە پۈللەق ئايەتەكە زياتر ئەوھ دەگەيەننى كە دروستكرانى ئادەم ﴿سُورَةُ الْحَزَنِ﴾، بە چەند قۇئاغىكدا تىيەپوھو، گل و ئاو تىكەل كراوھ بۆتە قور، قورەكە ماوۋتەوھ رەش داگەپاوھو بۆنى كىردوھو، دوايى وشك بۆتەوھ، ۋەك خۋاي زاناو شارەزا فەرموويەق ۋەك خەزەف (فخارى لىھاتوھ).

چاكەي دووھم:

ئىنجا خوا ﴿سُورَةُ الْحَزَنِ﴾ لە دواي ئەوھ دەفەرموى:

(۴) - ﴿رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ﴾، پەرۋەردگارى دوو پۆژەھلاتەكان و پەرۋەردگارى دوو پۆژئوايەكانە.

زانایان لەو بارهوه زۆر قسهیان کردوه، که مه‌به‌ست له دوو پۆژه‌لات و دوو پۆژئاوايه‌کان چيه؟ به‌لام ئەوهی زیاتر دیتە زەینه‌وه، یانی: دوو پۆژه‌لاته‌کانی زه‌وی و دوو پۆژئاوايه‌کانی زه‌وی، چونکه زه‌وی به‌ ده‌وری خۆردا ده‌خولیته‌وه، هه‌رچه‌نده به‌ چاو وادیاره خۆر به‌ ده‌وری زه‌ویدا ده‌خولیته‌وه، به‌لام له‌ راستیدا زه‌وی به‌ ده‌وری خۆیدا ده‌خولیته‌وه له‌ به‌رانبه‌ر خۆردا، و‌پ‌رای ئەوهی به‌ ده‌وری خۆریش دا ده‌خولیته‌وه، له‌ سوو‌رگه‌یه‌کی بیست و سێ پله‌و نیو لاردا، هه‌لبه‌ته‌ هه‌ر پۆژه‌ش خۆر له‌ خالێک هه‌لدی و، له‌ خالێکیش ئاوا ده‌بی، واته‌: هه‌ر پۆژه‌ خۆر خالی هه‌لهاتنی و خالی ئاوابوونی جیا‌یه له‌وی دیکه، به‌لام به‌ گشتی ده‌گونجی ب‌ل‌یین: له‌ که‌شی زستاندا خۆره‌لاتنه‌کانی خۆر بۆ زه‌وی (نوقته‌کانی ل‌یوه‌ هه‌لهاتنی) و نوقته‌کانی ل‌یوه‌ ئاوابوونی جو‌ری‌کن و، له‌ که‌شی هاویندا جو‌ری‌کی دیکه‌ن، هه‌روه‌ک له‌ که‌شی به‌هاردا جو‌ری‌کن و، له‌ که‌شی پاییزدا جو‌ری‌کی دیکه‌ن، بۆیه له‌ شو‌ینێک ده‌فه‌رموی: ﴿رَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ ۝١٠﴾ المعارج، واته‌: په‌روه‌ردگاری پۆژه‌لاته‌کان و پۆژئاوايه‌کان، له‌ شو‌ینێکی دیکه‌ش ده‌فه‌رموی: ﴿رَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ ۝٢٨﴾ الشعراء، واته‌: په‌روه‌ردگاری پۆژه‌لات و پۆژئاوا (به‌گشتی و وه‌ک تێک‌پراو جینس)، به‌ل‌کو له‌ هه‌ر سه‌عاتێک دا خۆر خۆره‌له‌تێکی هه‌یه‌و خۆژئاوايه‌کی هه‌یه، له‌به‌ر ئەوهی زه‌وی خ‌پ‌ه‌و هه‌ر چوار ده‌وری زه‌وی ده‌ب‌یت‌ه‌ خالی خۆره‌له‌اتن و، به‌رانبه‌ره‌که‌شی ده‌ب‌یت‌ه‌ خالی خۆر ئاوابوون.

٥- ﴿فَبَآئِيَ ءَالًا رَبِّكَمَا تَكْذِبَانِ ۝﴾، ئە‌ی م‌رو‌وف و ج‌ند! ن‌کو‌ول‌یی له‌ کام له‌ چا‌که‌کانی په‌روه‌ردگارتان ده‌که‌ن؟

دوا‌ی در‌وست‌کردنی م‌رو‌وف و ج‌ند، وه‌ک یه‌که‌مین چا‌که، ئن‌جا با‌سی دوو پۆژه‌لات و دوو پۆژئاوايه‌کان ده‌کات، وه‌ک چا‌که‌ی دووهم، ئن‌جا د‌یت‌ه‌ سه‌ر با‌س.

چا‌که‌ی س‌ب‌یه‌م:

٦- ﴿مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ۝﴾، دوو ده‌ریا‌یه‌که‌ی به‌ره‌له‌دای یه‌ک‌دی کر‌دوون، پ‌ی‌ک ده‌گه‌ن، (م‌رج به‌ مانای (أُرْسِلَ) د‌ی و به‌ مانای (خَلَطَ) ش‌ د‌ی، واته‌: دوو ده‌ریا‌کانی نار‌دوون، یاخ‌ود ت‌ی‌که‌ل کر‌دوون، (يَلْتَقِيَانِ) پ‌ی‌ک ده‌گه‌ن، به‌لام:

چاکہ ی چوارہ م:

(۷) ﴿يَنْهَاهُمْ رَبُّكَ لَا يَبْعِيَان﴾، له نیتواناندا په‌رده‌یه‌ک هه‌یه، نیتوانیک هه‌یه سنوور‌ش‌کینینی ناکهن، ده‌ستدر‌ژژی ناکهن بۆ سه‌ر یه‌کدی، واته: هه‌ی‌چ‌کامیان به‌سه‌ر ته‌وی دیکه‌دا زāl نابێ، نه‌ ده‌ریای سوێر به‌سه‌ر ئاوی شیریندا زāl ده‌بێ، که ئاوی شیرین نه‌میتێ و هه‌مووی سوێر هه‌لگه‌هێ! نه‌ هی شیرین به‌سه‌ر هی سوێردا زāl ده‌بێ، چونکه ئاوی شیرین زۆر بچووکه له‌ چاو هی سوێر، هه‌ی‌چ کامیان به‌سه‌ر ته‌وی دیکه‌دا زāl نابێ، له‌به‌ر ته‌وه‌ی په‌رده‌یه‌کیان له‌ نیتواندا هه‌یه‌و سنوور‌ش‌کینیی بۆ لای یه‌کدی ناکهن، که ده‌فه‌رموێ: ﴿مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَان﴾، دوو ده‌ریایه‌کان بێ‌گومان مه‌به‌ست پێیان ئاوی سوێر و شیرینه، هه‌ندیک‌کی دیکه‌ گوتوو‌پانه: مه‌به‌ست پێیان دوو ده‌ریای سوێر، فلان دوو ده‌ریا، یان فلان دوو ده‌ریا، به‌لام له‌ راستیی‌دا وانیه‌و مه‌به‌ست پێیان دوو ئاوی سوێر و شیرینه، که ته‌وه‌ ته‌نیا لی‌ره‌ش نه‌هاتوه‌و له‌ چه‌ند شوپنی دیکه‌ش له‌ قور‌ئاندا با‌س‌کراوه‌ (الم‌ع‌رین ٢: الْبَحْرُ الْعَذْبُ وَالْبَحْرُ الْمَالِحُ) ده‌ریای شیرین، ده‌ریای سوێر، (م‌ر‌ج) به‌ مانای (أ‌ر‌س‌ل) (ناردوو‌په‌تی) و به‌ مانای (خ‌ل‌ط) (تیکه‌لێ‌کرد)‌یش دێ، (يَلْتَقِيَان) پێ‌ک ده‌گه‌ن، (يَتَصِلَانِ بِحَيْثُ يَصُبُّ أَحَدُهُمَا فِي الْآخَرِ)، واته: په‌یه‌وست ده‌بن به‌ جوړ‌یک یه‌کیان ده‌ر‌ژ‌یته‌ نپوه‌ ته‌وی دیکه‌یان‌ه‌وه‌، که هه‌ر ئاوی شیرینه ده‌چێته‌وه‌ نپو ئاوی سوێر، ته‌گه‌ر ئاوی سوێر هات‌باهیه‌ نپو ئاوی شیرین، ئاوی شیرین نه‌ده‌ما، چونکه ئاوی سوێر زۆر زۆره‌و، ئاوی شیرین تۆ‌ز‌یکه‌ له‌ ئاوی سوێر، ئاوه‌ شیرینه‌که‌ش دوا‌ی ته‌وه‌ی مرو‌ف‌ت کارو پێ‌دا‌وی‌ستی‌یه‌کانی خو‌ی پێ‌ جێ‌به‌جێ کرد، ئنجا خو‌اردن و خو‌اردنه‌وه‌یه‌، ئاو‌دی‌ری‌یه‌، شتن و شو‌اره‌، له‌م رو‌ژ‌گاره‌ش دا در‌وست‌کردنی وزه‌ی کاره‌باهیه‌، هه‌رحه‌ی هه‌یه‌، ته‌وه‌ی لێ‌ی زی‌اد‌بوو ده‌چێته‌وه‌ نپو ئاوی سوێر.

﴿يَتِمَّا بَرِّحْ لَا يَغِيانُ﴾ (الْبُرْجُ: الْفَاصِلُ الْحَاجِبُ)، نِتوان و پهرده بهک، پِشتریش
گوتمان: (بَرْج) له (بَرْجَة) وه هاتوه، یانی: شوئیچی به رازی، که مه بهست پی
نِتوان و دیواریکه، (لا يَغِيانُ)، لَا يَغْلِبُ أَحَدُهُمَا عَلَى الْآخَرِ، یه کیان به سه
ئهویدیکه دا زَالْ نابی، واته: وانیه ئاوی سویر ئاوی شیرین نه هیلئی، یاخود ئاوی
شیرین ئاوی سویر نه هیلئی، هه ر کامیکان ئه رکی خوئی هه به.

زانایان لە بارەى ئەوهوه که: ئایا مەبەست لە: {سنوورشکێنیی بو لای یه کدی ناکهن و به سه‌ریه‌کدیدا، زانایان} و مەبەست لە پەردەکه چیه؟ زۆر قسه‌یان کردوون و به‌هێزترینیان ئەوه‌یه که مەبەست لە سنوورشکێنیی بو لای یه کدی ناکهن، یانی: نه ئاوی سوێر وا ده‌کات، ئاوی شیرین نه‌مێنێ و کۆتایی پێهێنێ، هه‌مووی له‌ نێو خۆیدا جێ بکاته‌وه، نه ئاوی شیرینیش وا ده‌کات که کۆتایی به‌ ئاوی سوێر بهێنێ. مەبەست لەو بەرزەخ و پەردەیه‌ش:

أ- هه‌ندێک گوتووایانه: بو ههر کام له ئاوی شیرین و ئاوی سوێر، پێکهاته‌یه‌کی تاییه‌ت هه‌یه‌و مەبەست پێی جیاوازیی پێکهاته‌که‌یانه.

ب- هه‌ندێک گوتووایانه: مەبەست ئەوه‌یه که ئاستی ئاوی شیرین هه‌میشه به‌رزتره له ئاستی ئاوی سوێر، گومانیشی تێدانیه که ئاوی شیرین به‌رهه‌م ئه‌نجامی ئه‌و باران و به‌فرو ته‌رزیه، که له هه‌لمی ده‌ریا دروست ده‌بێ، که تیشکی خۆر له‌سه‌ر ده‌ریا په‌یدای ده‌کات و با ده‌یهێنێ، ده‌بێته باران و به‌فرو ته‌رزو له شوێنه به‌رزه‌کان، ده‌بارن، چونکه شوێنه به‌رزه‌کانی زه‌وی ساردن و ئاوی شیرین له شوێنه به‌رزه‌کانه، له شوێنی به‌رزوه ئاو شوێر ده‌بێته‌وه و ده‌چێته‌وه نێو ئاوی سوێر، ئاستی جوگرافیای ئاوی شیرین هه‌میشه به‌رزتره له ئاستی ئاوی سوێر، مەبەست لەو بەرزەخه، ئەوه‌یه، ئنجا پای دووهم زیاتر شتێکی واقعیی و زانستییه‌و پاستییه که پێکهاته‌ی ئاوی شیرین و ئاوی سوێر له یه‌ک جیا، به‌لکو زانایانی هاوچه‌رخ ده‌لێن: پێکهاته‌ی ههر کام له ده‌ریایه‌کانیش له یه‌ک جیا، وه‌ک ئوقیانووسی هیندی و، ئوقیانووسی ئەتله‌سی، هه‌روه‌ها ده‌ریای عه‌ره‌بیی و، ده‌ریای سه‌پی ئیوه‌پاست و، ده‌ریای سوورو، ده‌ریای ره‌ش، هه‌موو ئەوانه ههر کامێکیان پێکهاته‌یه‌کی جیا له‌وی دیکه‌ی هه‌یه.

٨- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْكَبُوا ذُكُذَّبَانَ﴾، ئایا نکوویی له کام له چاکه‌کانی په‌روه‌ردگار تان ده‌کهن، ئەی مروؤف و جند؟!

چاگەي پىنجەم:

۹- ﴿يَخْرُجُ مِنْهَا اللَّوْطُ وَالْمَرْجَانُ﴾، لەو دوو دەريايە (لەو ئاوى سوڤرو شيرينه) گەوهەر و مروارىي دێنە دەرى، (لُؤْلُؤُ) بە كوردیي گەوهەرى پى دەلێين و (مَرْجَان) يش مروارىي پى دەلێين، (يَخْرُجُ) خويئراوەتەوهو (يُخْرَجُ)ش خويئندراوەتەوه، (يَخْرُجُ): دێتەدەر، (يُخْرَجُ): دەرەهێنرى.

زانايان لەو بارەوه كە خوا ﷻ گەوهەرو مروارىي پالداوەنە لای هەر كام لە ئاوى سوڤرو شيرين، لە حالىكدا تەنيا لە ئاوى سوڤر پەيدا دەبن!! گوتويانە:

أ- لەبەر ئەوهى ئاوى سوڤرو شيرين بەسەريەكەوهن، بۆيە وەك يەك ئاوو دەريان، هەرچەندە تەنيا لە ئاوى سوڤر پەيدا دەبن، بەلام پالداوەنە لای هەردووکیان.

ب- پايەكى دیکەش ئەوهيه كە ئاوى شيرين لە چاو ئاوى سوڤر شتيكى زۆر كەمه، بۆيە خوا ﷻ حيسابى زۆرهكەى كردوه، كە ئاوه سوڤرهكەيه.

ج- پايەكى دیکەش ئەوهيه كە گەوهەرو مروارىي، هەم لە ئاوى سوڤردا هەن و دەرەهێنرىن، هەم لە ئاوى شيريندا.

د- پايەكى دیکەش ئەوهيه كە بەدلنيايى بناغەى ئاوى شيرينيش هەر ئاوى سوڤره، بۆيە خوا ﷻ باسى هەردووکیان دەكات، بەلام ئەمەوهك زالكردى ئاوى سوڤره، بەسەر هى شيريندا، چونكە ئەسلى ئاوى شيرين هەر ئاوى سوڤره، ئيمە ئاوى شيرينمان هەر لە ئاوى ئوقيانووسەكانهوه بۆ پەيدا دەبى، كە هەلمى دەريايە بەرزەبێتەوهو دێتە شوينه بەرزەكان و هەور دروست دەبى، باران و بەفرو تەرزە دێتە خوار، كەواتە: ئاوى شيرينمان هەر لە ئاوى سوڤرهوه بۆ پەيدا دەبى.

ئيمە دوايى ڤوونكرى ئەوهيهك لە بارەى هەر كام لە گەوهەرو مروارييهوه دەدەين.

۱۰- ﴿فَإَيُّ الْعَالَمِينَ لَكُمْ نَذِيرَان﴾، ئنجا ئايا نكوولیی لە كام لە چاگەكانى ڤەروەردگار تان دەكەن، ئەي جندو مروڤ!

چاکه‌ی شه‌شهم:

(۱۱) - ﴿وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ﴾، پَویشتووَه دروستکراوه‌کان له ده‌ریادا وهک چیا به‌رزه‌کان، هی‌خوان، بی‌گومان مه‌به‌ست له پَویشتووَه‌کان که‌شتیه‌کانه، واته: (السُّفُنُ الْجَوَارِي)، که‌شتیه پَویشتووَه‌کان، (الْمُنْشَآتُ)، واته: (الْمُصْطَوَعَات) که دروستکراون و هیندراونه دی، مروّقه‌کان دروستیان ده‌که‌ن، (كَالْأَعْلَامِ)، (أَعْلَام) کوی (عَلَم)ه، واته: چیا به‌رز، واته: که‌شتیه‌کانیش که مروّقه‌کان دروستیان ده‌که‌ن و به ده‌ریادا ده‌پَون، وهک چیا به‌رزه‌کان، ئه‌وانیش ههر هی‌خوای په‌روه‌ردگارن و، نیعمه‌تی‌خوان بۆ ئیوه‌ی په‌خساندوون، ههم مروّقه‌که که‌شتیه‌که دروست ده‌کات، ههم که‌ره‌سته‌که که‌شتیه‌که‌ی لی دروست ده‌کری، ههمووی ههر دروستکراوی‌خوایه.

وشه‌ی (مُنْشَآت) له‌سه‌ر کیشی (مُفْعَلَات)ه‌و ده‌بیته‌ناوی به‌رکار (اسم مفعول) دروستکراوه‌کان، خو‌ی‌تراویشه‌ته‌وه: (الْمُنْشَآت) یانی: دروستکه‌ره‌کان، لی‌ره‌دا واته: (الَّتِي رَفَعَتْ قُلُوعَهَا)، ئه‌وانه‌ی که‌قه‌لایه‌کانیان به‌رزکردوونه‌وه، یانی: چادره‌کانیان به‌رزکردوونه‌وه، یان (مُنْشَآت) (مِنْ أَنْشَأَ السَّيْرَ: أَسْرَعَ أَيِ الَّتِي يَسِيرُ بِهَا النَّاسُ سَيْرًا سَرِيعًا)، (مُنْشَآت) له (أَنْشَأَ السَّيْرَ)ه‌وه‌هاتوه، واته: به‌خیرایی پَویشت، ئه‌و که‌شتیه‌نه‌ی‌خه‌لک به‌خیرایی له ده‌ریادا پَتیان ده‌پَون، شایانی‌باسه: ئیستا له‌م پَوزگاره‌دا که‌شتی و دروست کراوه، (۵۶۴۰۰۰) ته‌ن نه‌وت هه‌ل‌ده‌گری، یه‌ک ته‌ن هه‌زار کیلویه، که‌واته: (۵۶۴،۰۰۰×۱۰۰۰=۵۶۴،۰۰۰،۰۰۰) کیلو.

پیناسه‌ی (لؤلؤ) و (مرجان) و سهرنجدانیک‌ی زهوی :

(۱۲) - ﴿فَإَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئایا نکوولی له کام له چاکه‌کانی په‌روه‌دگارتان ده‌که‌ن، ئه‌ی مرووف و جند؟!

له باره‌ی (لؤلؤ و مرجان) هوه، پیناسه‌یه‌کی گه‌وه‌رو مرواریی و سهرنجدانیک‌ی زهوی به‌باشم زانی که‌ ئهم روونکردنه‌وه‌یه له دکتور (محمد راتب النابلسی) هوه، بێنم له ته‌فسیره‌که‌ی دا^(۱) ئاوا پیناسه‌ی (لؤلؤ) ده‌کات:

أ- گه‌وه‌هر (اللؤلؤ):

ده‌لئ: (فِي الْبَحْرِ حَيَوَانٌ اسْمُهُ الْمَحَارُ، وَهُوَ حَيَوَانٌ بَحْرِيٌّ هَلَامِيٌّ رَحْوِيٌّ لَهُ طَبَاعٌ خَاصَّةٌ وَلَهُ أَجْهَرَةٌ ذَقِيقَةٌ جِدًّا، وَغَلَافُهُ الصَّدْفُ، أَي: صَفِيحَتَانِ كِلْسِيَتَانِ قَاسِيَتَانِ جِدًّا، وَلَوْ دَخَلَتْ حَبَّةٌ رَمْلٍ غُرَّةً إِلَى مَمْلَكَةِ هَذَا الْحَيَوَانِ، لَدَافَعَ هَذَا الْخَطَرَ بِإِفْرَازِ مَادَّةٍ كِلْسِيَّةٍ فُسْفُورِيَّةٍ عَلَى هَذِهِ الْحَبَّةِ مِنَ الرَّمْلِ لِيُحْمِيَ نَفْسَهُ، وَيُهَاجِمَ أَعْدَاءَهُ، فَيُضَنِّعُ اللَّؤْلُؤُ، وَهُوَ لَا يَذْهَبُ أَنْ هَذِهِ الْمَادَّةُ الْفُسْفُورِيَّةُ الْكِلسِيَّةُ الَّتِي يَقْرِزُهَا عَلَى حَبَّةِ الرَّمْلِ، هِيَ اللَّؤْلُؤَةُ).

واته: له ده‌ریادا ژيانداریک هه‌یه، پێی ده‌گوتری: (مَحَار) ژيانداریک‌ی ده‌ریایی گۆشت نهرم و شله، هه‌ندیک سروشتی تایبه‌تی هه‌ن و، هه‌ندیک کۆنه‌ندامی زۆر وردی هه‌ن، ده‌چێته‌ ئیو قو‌زازه‌یه‌که‌وه، به‌روپشتیک‌ی هه‌ن له مادده‌ی کلسیی زۆر ره‌ق دروست بوون، (ئهو ژيانداره‌ ده‌چێته‌ ئیو ئهو قو‌زازه‌یه‌وه)، کاتیک ده‌نکه‌ لمیک ده‌چێته‌ ئیو ئهو جیی و شوینه‌ی ئهو ژيانداره‌وه‌ مادده‌یه‌کی کلسیی فوسفورپی ده‌رده‌دات، بۆ به‌رگری له‌ خو‌ کردن و، ده‌وری ئهو ده‌نکه‌ لمه‌ دده‌ات بۆ خو‌ پاراستنی و هێرشکردنه‌ سهر دوژمنه‌کانی، به‌لام ئهو نازانی که‌ ئهو مادده‌ فوسفورپیه‌ کلسییه‌ی ده‌ری دده‌ات به‌ ده‌وری ئهو ده‌نکه‌ لمه‌وه، ده‌بێته‌ ئهو گه‌وه‌هره‌!

ب- مەرجان (المرجان):

(هُوَ حَيَوَانٌ يَعِيشُ فِي الْبَحَارِ وَيَتَكَثَّرُ بِالْإِتِّصَالِ، أَيْ: أَنَّ ذُرِّيَّتَهُ لَا تَنْفَصِلُ عَنْهُ، فَيَنْمُو شَيْءٌ لَا يَصْدُقُ، لِذَلِكَ نَجِدُ فِي اسْتِرَالِيَّةٍ رَصِيفاً مِنَ الْمَرْجَانِ طُولُهُ أَكْثَرُ مِنْ (١٦٠٠) كَم، وَعَرْضُهُ (٥٠) كَم تَقْرِيباً، وَالْبَحْرُ الْأَحْمَرُ كُلُّهُ صُحُورٌ مَرْجَانِيَّةٌ).

لە بارەى مەرجانەو دەلى: ژيانداريکە لە دەرياکاندا دەژی و، بە هوێ زاوژيۆه زياد دەکات، وەچەکەى لى جيانايتهوه، بەلکو هەر پيتهوه پەيوهسته، ئىدى زياد دەکات، بەشيوههکى سەر سوهرهتەر، بۆيه لە ئوستوراليا شوستههکى مەرجانى ههيه، دريژيههکى ههزارو شهسهد (١٦٠٠) کيلومهترو، پانييههکى پهنجا (٥٠) کيلومهترو، دەريای سوور ههمووی لەو بەرده مەرجانيانە پيک دى.

کهواته: مەرجان ژيانداره بەلام دوایى زۆر دەبيت و وەچەکەى هەر بە خۆيه پەيوهسته، بە پيکهوه بە نووساويى وەک چيايهک پيکهوه دەبن و ئەوانهى دەمرن رەق دەبن و دەبنه بەردو سەرەنجام دەبنه مەرجان، مەرجان بە کورديش و پراى مروايرى مەرجانى پى دەليين و جوړه بەردىکى زۆر بە نرخه، پەنگى سوورى ههيهو، پەنگى شينى ههيهو، پەنگى جوړاو جوړى ههيه.

ج- سەرئەسەندىکى زەوى:

ليرەدا بە باشم زانى وينا کردنيک لە (طنطاوي) بخوازمهوه، که لە تەفسيرهکى خوێ دا^(١) ويناپهکى جوان دەکات بۆ گوێ زەوى و، دەريابهکانى و پووبارهکانى.

دەلى: ئاوى سوێرو شیرين تیکهلن و ليک جيانابنهوه، چونکه پووبارهکان و جوگهلهکان لە ئاوى بارانن {دەبووايه گوتاي: لە ئاوى باران و بەفرو تەرزه دروست دەبن} ئەوانيش لە ههلمى ئاو دروست دەبن، ههلمى ئاويش لە ئوقيانوسهکان، لە دەريای سوێر دروست دەبن، دوایيش جاريکى دیکه ئاو

شېرىنەكە كە مەرۇف پېئىستىي پېئى نامېنى، دەچىتەوۋە نېۋ دەريا سۆرەكە، كەواتە: ئاۋى سۆر و ئاۋى شېرىن و ھەلمى ئاۋ، ھەروەھا پووبارو جۆگەلەكان كە لىيان پېكىدىن، ھەموۋى ۋەك يەك تۆپە كە دەۋرى زەۋى داۋە، واتە: ھەرچى جۆرى ئاۋە، ھەموۋى دەۋرى زەۋى داۋە، كە ھەوت لەسەر دە (۱۰/۷)ى پانتايى زەۋى {گوتباي: چوار لەسەر پېنج (۵/۴) باشتېبوو} دادەگىرى، ئنجا ئەو دەرياپانە لە ھەر شوپنە ناۋىكى تايەتېيان ھەيە: دەرياي پۆم، دەرياي سوور، دەرياي فارس، دەرياي ھىند، دەرياي چىن، ئوقيانوۋسى ھادىي، ئوقيانوۋسى باسفىك و، ئوقيانوۋسى بەلىتىق {ئەو كاتە ناۋەكانيان وابوون} كە ئەوانە ئەسلى ئاون.

ئنجا كاتىك تۆ تەماشاي زەۋى دەكەي؛ لەلايەكەۋە بە بەرگە ھەۋا داپۆشراۋە، دوايىش بە بەرگىكى ئاۋىي داپۆشراۋە، لەسەرۋى ئاۋەكەشەۋە، ئنجا ھەلمى ئاۋ ھەيە لەسەر دەرياكە، كە بەردەۋام لەو ھەلمە ئاۋەش ھەۋرەكان دروست دەبن، ھەۋرەكان ھەر ھەلمى ئاون دەچن بۆ شوپنى سارد، لەۋى پارچە پارچەكانى ھەلم لىك نىك دەبنەۋە، دلۆپە پىك دېن، ئەگەر زۆر سارد بى دەبىتە بەفر، ئەگەرنا تەررە، ئەگەرنا باران، ئنجا ئەگەر لەلايەكەۋە تەماشاي دەريا بگەين، كە زۆرەي ھەرە زۆرى داپۆشيوۋە، لەلايەكەۋە تەماشاي پووبارەكان و زى و جۆگەلەكان بگەين و، دەبنىن، پووبارەكان سەرچاۋەكەيان لە چياكانە، بەلام شوپنى رۋانىان دەچىتەۋە نېۋ دەريا، واتە: لە چياپەكانەۋە دېن و دەرژىنە نېۋ دەريا، ئاۋى چياپەكانىش لە ئەسلدا ھەلمى ئاۋ بوۋە، بۆتە ھەۋرو بارىۋە، بۆيە دەريا ۋەك درەختىك وايە، پووبارەكانىش لقاكاننى كە بە ۋشكاىي دا بۆلۈدەبنەۋە، ھەر پووبارىك ۋەك لقتىكە، ئنجا ھەر جۆگەلەيەك، يان ھەر شاچۆگەيەك كە لە پووبارىك ھەلدەبەستى، ۋەك دەمارى گەلەيەكەۋ، ھەر مەزرايەكىش كە بەۋ شا جۆگەۋ جۆگەنە ئاۋ دەدرى، ۋەك گەلەيەكى ئەۋ درەختە، ياخود بەشېك لەۋ گەلەيە وايە.

مه سه له ی سټیه م:

پاگه یان دنی ئه و راستییه، که هر که س له سه زهویه ده مرئ و، ته نیا زاتی به رزی بی وټنه ی خوا ده مټئ و، هم مو ئه وانه ی که له ئاسمانه کان و زهوی دان، داوا له خوا ده که ن و، هم می شه و به رده وام خوا کاری دروستکراوه کانی خو ی به پړیوه ده بات:

خوا ده فه رموئ: ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ۝ وَبَقِيَ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ۝﴾ (۷) ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝﴾ (۸) ﴿يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ۝﴾ (۹) ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝﴾ (۱۰)

شیگردنه وهی ئه م، ئایه تانه، له شه ش برگه دا:

(۱)- ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ﴾، هر که سټیک که له سه ریه تی، له نیوچوو یه، بیگومان پاناوی (ها) بو زهوی ده چټته وه، چونکه پټشتر باسی زهوی کراوه، هر که سټیک که له سه ر زهویه، له ژیاندارانی خاوه ن هو ش، که مرو ف و جند ده گریته وه، هم موویان ده مرئ، وشه ی (فان: فنی، یفنی فهو فان)، (فنی) له بهین چوو، (یفنی) له بهین ده چن، (فهو فان) نه و له بهین چوو یه.

(۲)- ﴿وَبَقِيَ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾، پرووی په روه ردگاری خاوه ن شکوو به خشش و به زه یی ده مټئ ته وه.

بوچی فه رموویه تی: ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ﴾ و نه یفه رمووه: (كُلُّ مَا عَلَيْهَا): له حالیک دا ژیانداران و زینده وه ران و په روه رانیش تټکرا هر ده فه وتټن؟! وه لمه که ی نه وه یه که: خوا ﴿سُبْحَانَ الْحَمْدِ﴾ (من) ی به کاره یتاوه که بو خاوه ن عه قلان به کاردی و ته نیا جندو مرو ف ده گریته وه، چونکه سوو په ته که هم مووی دواندنی هه ردوو کومه لی مرو ف و جنده و، باسی ژیانداران و دروستکراوه کانی دیکه نیه.

که دهفه رموی: ﴿وَبَقِيَ وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾، وشهی (وَجْه) زوربهی تویرره روان به خود (ذَات) یان لیکداونه وه، واته: زاتی پهرورده گارت ده میئیتته وه، دیاره (وَجْه) له ئەسڵدا بهو ئەندامه ده گوتری که دهیزانین: پروو، دهم و چاو، (الْوَجْه): مَا يُسْتَقْبَلُ بِهِ الْغَيْرُ وَهُوَ فِي اللَّهِ تَعَالَى صِفَاتُهُ الْكَرِيمَةُ الَّتِي تَتَوَسَّطُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ خَلْقِهِ، فَتَنْزِلُ بِهَا عَلَيْهِمْ بَرَكَاتُهُ وَفَيُوضَّأُ بِهِ، (وَجْه) (پروو) ئەوهیه که جگه له خوئی پی پروو به پرووبی، به لām به نسبت خوی بهرزوه مه بهست پیی ئەو سیفه ته بی وینانهی خوان، که ده کهونه نیوان خواو دروستکراوه کانی و له پیی سیفه ته کانیه وه خیرو بهرکهت و چاکه ی وی ده پرتی به سهر دروستکراوه کانی دا ا به هوئی ویسته که یه وه وه، به هوئی زانیاریه که یه وه وه، به هوئی حیکمه تیه وه وه، به هوئی بهزه ییه وه وه.

که واته: (وَجْه) مه بهست پیی سیفه ته کانی خوی پهرورده گاره، به لām ئەگه ر بشلین: (وَجْه) سیفه تیکی خوا به ﴿سُبْحَانَكَ الْحَمْدُ﴾ که ئیمه نازانین چۆنه ههر گونجاوه، به لām به دنیایی مه بهست پیی ئەو واتا پوالتیه ی نیه، که بو دروستکراوه کان به کاردی، ده شگونجی بلین: (وَجْه) زاتی خوی پهرورده گاره.

﴿ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾، پیشتیش باسمان کرد که (جَلَال) واته: هه ییه ت و ده سه لات و بالاده ستیی و پایه بهرزی، (إِكْرَام) یش له ئەسڵدا واته: پرت لیکرتن و چاکه کاری و میهره بانی و به خشنده یی خوا ﴿سُبْحَانَكَ الْحَمْدُ﴾، ئنجا خوا ﴿سُبْحَانَكَ الْحَمْدُ﴾ لیره دا که دهفه رموی: ﴿وَبَقِيَ وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾، پرووی پهرورده گاری خاوهن هه ییه ت و پایه بهرزی و خاوهن پرت لیکرتن و به خشین و میهره بانییت، ده میئن. ﴿فَإِنِّي إِلَٰهٌ رَبُّكُمْ تَكْذِبَانِ﴾، ئنجا ئە ی جندو مروؤ! نکوولی له کام له چاکه کانی پهرورده گارتان ده که نه؟!

زانایان وشهی (جلال) و (اکرام) یان ئاوا لیکداونه وه:

أ- (الْجَلَالُ: الْعَظَمَةُ، وَفِيهِ مَعْنَى الْإِعْتِلَاءِ وَالتَّرَفُّعِ الْمَعْنَوِيِّ عَلَى الْغَيْرِ كَالْعُلُوِّ وَالْعَظَمَةِ وَالْكِبَرِيَاءِ وَالْإِحَاطَةِ وَالْغِنَى وَالْعَلْبَةِ وَالْقَهْرُ)، (جَلَال) به مانای مه زنیی دی و، به مانای

بالا دهستی و، بهرزبونوهی معنهویی بهسر جگه له خویدا، وهک بهرزبی و مهزنبی و، گهورهیی و، دهوره دان و، بئ نیازی و، بالا دهستی و، ملیپکه چکردن (هه موو ئهوانه دهگریته نیو خوئی).

ب- (الإِكْرَامُ: إِفْعَالٌ مِنَ الْكَرَمِ وَالْعَطَاءِ وَالسَّخَاءِ وَالْجُودِ، وَفِيهِ مَعْنَى الْبَهَاءِ وَالْحُسْنِ الَّذِي يَجْذِبُ الْغَيْرَ، وَيُوَلِّهُ، كَالْعِلْمِ وَالرَّحْمَةِ وَالْقُدْرَةِ وَالْجُودِ وَالْجَمَالِ وَالْعَطَاءِ، وَتُسَمَّى صِفَاتِ الْجَمَالِ)، (إِكْرَامٌ) له سهر كیشی (إِفْعَالٌ) هو له (كِرَم) هوه هاتوه، كه بریتیه له بهخشین و پیدان، ئهویش بهمانای ئهو جوانیهیه كه سهرنجی جگه له خوئی پادهكیشی و شهیدی دهكات، وهك زانیاری و، بهزهیی و، دهسهلات و، بهخشش و، جوانیی و، پیدان، هه موو ئهوانهش بهسیفهتهكافی جوانیی (جمال) ناو دهبرین.

كهواته: ﴿دَوُ الْجَلَلِ وَالْإِكْرَامِ﴾، ناویكه له ناوه چاكهكافی خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ كه كۆكه رهوهیه بۆ هه موو سیفهتهكافی ههیهت و دهسهلات و ههیمه نهی خواو، هه موو سیفهتهكافی بهخشش و كه رهم و بهزهیی خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾.

٤- ﴿يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، ههر كهس كه له ئاسمانهكان و زهویدا ههیه، داوای لی دهكات، (مَنْ) دیسان بۆ خاوهن عاقلان دهچیتهوه، كه ئهمجاره فریشتهكانیش دهگریتهوه، كه فریشتهكان نیشتهجیی ئاسمانهكانن و، له سهر زهویش مرووف و جند هه، هه موو ئهوانهیی له ئاسمانهكان دا و له سهر زهوی نیشتهجین، داوا له خوا دهكه، واته: داوای لی دهكه، به زمانی حال یان به زمانی وتار، بۆ هه موو پیدایستییهكافی خویمان.

٥- ﴿كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾، هه موو پوژیک ئهو له کاریكدایه، بۆ مانای (يَوْمٌ) له زمانی عه ره بییدا ئیمه دهلیین: پوژ، بهلام له ئهسلدا له زمانی عه ره بییدا (يوم) واته: كات، واته: هه موو كاتیك خوا له کاریکی تایبهت دایه، چونكه (شَأْنٌ) به نه زانراو (نكرة) هاتوه، واته: کاری جیاواز لهوهی پیتیشی، بۆ ئیمه ههر كاتیك كه تیده په ری، خوا کاریکی دیکه دهكات، داوای توژیکی دیکه تیشکی زیاتر دهخهینه سهر چه مگ و واتای ئه ئهیه ته موبارهكه.

۶- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَتَذَكَّرُونَ﴾، ئایا ئېوہ ئہی مروّف و چند! بہ کام لہ چاکہ کانی
پہرہ وردگارتان بېبروان، نکوولیی لہ کام لہ چاکہ کانی پہرہ وردگارتان دہ کەن؟

(یوم) بہ مانای (کات) دئی، بہ لام (شان) بہ مانای (حال) دئی و، بہ مانای
کار دئی، واتہ: لہ ھەموو کاتی کدا خوا لہ کاریکی جیا لہوہی پیشی دایہ، یان
لہ کاریکی تابیہ تدایہ، کہ مہ بہ ست پیی سہرپہ رشتی کردنی دروستکراوہ کان و
بہ ریوہ بردنیہ تی بۆیان.

(ابن عجبیہ) لہ تەفسیرہ کە ی خۆی^(۱) دا، بۆ روونکردنەوہی چەمکی ئەم
ئایە تە موبارە کە: ﴿يَسْأَلُهُمْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾ الرحمن، واتہ:
ھەر کەس کە لہ ئاسمانە کان و زەویدایہ، داوا ی لئ دە کات، ھەر کاتە ئەو لہ
کاری کدایہ، گو تویوہ تی:

﴿يَسْأَلُهُمْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾ ۱۱: ﴿أَيُّ مَنِ مَلِكٍ، وَإِنْسٍ، وَجِنٍّ،
وَعَجَرِهِمْ، لَا غَنَىٰ بِأَحَدٍ مِنْهُمْ عَنْهُ سُبْحَانَهُ، كُلُّهُمْ يَسْأَلُهُ حَاجَتَهُ، إِمَّا بِلِسَانٍ مَّقَالِهِ،
وَإِمَّا بِلِسَانٍ حَالِهِ، أَهْلُ السَّمَوَاتِ يَسْأَلُهُ قُوتَ أَرْوَاحِهِمْ، وَأَهْلُ الْأَرْضِ قُوتَ أَشْبَاحِهِمْ
وَأَرْوَاحِهِمْ﴾.

(قَالَ أَبُو السُّعُودِ: فَإِنَّهُمْ كَأَنَّهُمْ كَافَّةٌ مِنْ حَيْثُ حَقَّقْتَهُمُ الْمُمَكِّنَةَ، مَعَزِلٌ عَنْ اسْتِحْقَاقِ
الْوُجُودِ، وَمَا يَتَفَرَّغُ عَلَيْهِ مِنَ الْكَمَالَاتِ بِأَسْرِهِ، بِحَيْثُ لَوْ انْقَطَعَ مَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْعِنَايَةِ
الْإِلَهِيَّةِ مِنَ الْعِلَاقَةِ .. لَمْ يَشْمُوا زِلْجَةَ الْوُجُودِ أَضْلًا، فَهُمْ فِي كُلِّ أَنْ مُسْتَمِرُّونَ عَلَى
الِاسْتِدْعَاءِ وَالسُّؤَالِ).

واتہ: ئەوانە ی داوا لہ خوا **سەئال** دە کەن، لہ فریشتەو مروّف و چندو جگە لہ
ئەوانیش، ھێچ کامیان بئ نیاز نیہ، لہ خوا **سەئال**، ھەر کامیکیان داوا ی پێداو یستی
خۆی لئ دە کات یان بہ زمانی وتار، یان بہ زمانی حال و، ئەھلی ئاسمانە کان

داوای بڑیوی پووحیانی لئی دہ کھن، بہ لَام تہ ہلی زہوی داوای بڑیوی جہستہ و پووحہ کانیانی لئی دہ کھن.

(ابن عجبیہ) تہو قسانہ لہ (أبو السعود) ہوہ دینئی، تہویش پوونکہ رہوہوہ کی ناوداری قورٹانہ و دہ لئی: مرؤفہ کان تیکر لہو پوہوہ کہ چیبہت (ماہیہ) ی تہوان بریتیہ لہ بوون گونجاوی (واتہ: دہ گونجا ہہ بن و دہ گونجا نہ بن) لہو پوہوہ کہ بوونہ کیان لہ خوی پہروہ دگارہوہوہ، ہہروہا ہہموو تہو شتانہی دیکہ کہ لہ بوونہوہ سہرچاوہ دہ گرن، ہہموو تہو چاکانہ، کہ تہ گہر خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** تاویک پہیوہندی لیبان دابری، ہہر بوونہ کہشیان نامیئی، چ جای تہو شتانہی دیکہ کہ ہہ یانن، بڑیہ بہر دہوام لہ چاوہ پوانیسی بہ زہیسی و بہ خششی خوی میہرہ بانن.

لہ کۆتایی تہم دہر سہ ماندا تہم دوو دہ قہ دینین:

(۱) - پیغہ مہر **ﷺ** گوئیستی کہ سیک بوو دہیگوت: (يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ) (۱)، واتہ: تہی خاوہن جہلال و ٹیکرام، پیغہ مہر **ﷺ** فہرمووی: وہ لَامت درایہوہ، داوابکہ! یانی: مادام بہو دوو سیفہ تہہر زہرہ بانگی خوات کردوہ، دوغایہ کہت قبوول بووہ.

(۲) - (عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ **رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ**، عَنْ النَّبِيِّ **ﷺ** فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿كُلُّ يَوْمٍ هُوَ يَوْمٌ شَأْنٌ﴾ (۲۱) **الرَّحْمَنِ**، قَالَ: مِنْ شَأْنِهِ أَنْ يَغْفِرَ ذُنُوبًا، وَيُقَرِّجَ كَرْبًا، وَيَرْفَعَ قَوْمًا، وَيَخْفِضَ آخَرِينَ) (أخرجه ابن ماجه: ۲۰۲، والطبراني في الشاميين: ۲۲۰۲، وابن حبان: ۶۸۹).

(۱) (عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ عَنِ الْجَلَّاجِ حَدَّثَنِي مُعَاذُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ **ﷺ** أَتَى عَلَى رَجُلٍ وَهُوَ يُصَلِّي وَهُوَ يَقُولُ فِي دُعَائِهِ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الصَّبْرَ، قَالَ: سَأَلْتَ الْبَلَاءَ فَسَلَّ اللَّهُ الْعَافِيَةَ، قَالَ: وَأَتَى عَلَى رَجُلٍ وَهُوَ يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ تَمَامَ نِعْمَتِكَ، فَقَالَ ابْنُ آدَمَ! هَلْ تَدْرِي مَا تَمَامُ النُّعْمَةِ؟ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ دَعْوَةٌ دَعَوْتُ بِهَا أَرْجُو بِهَا الْخَيْرَ، قَالَ: فَإِنَّ تَمَامَ النُّعْمَةِ قَوْزٌ مِنَ النَّارِ وَدُخُولُ الْجَنَّةِ، وَأَتَى عَلَى رَجُلٍ وَهُوَ يَقُولُ: يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ! فَقَالَ قَدْ اسْتَجِيبَ لَكَ، فَسَلِّ! أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۲۱۰۹، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده حسن.

واته: ئه‌بوو دده‌رداء عليه السلام، له پيغه مبه‌ره‌وه عليه السلام ده‌گير پته‌وه، ده‌ر باره‌ی فه‌رمایشتی خوا: ﴿كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾ ٢٩ الرحمن، له هه‌ر كاتيكدا خوا له كاريكدايه، پيی گو‌ترا: ئه‌و كاره چييه كه خوا عليه السلام به‌رده‌وام ئه‌نجامي ده‌دات؟ فه‌رمووی: له كاری خوا ئه‌وه‌یه كه له گوناھيک ده‌بوورئ و، ده‌روويك ده‌كاته‌وه له خه‌فه‌تيك {كه‌سيك خه‌فه‌ت و مه‌ينه‌تيه‌کی هه‌یه، ده‌رووی لئ ده‌كاته‌وه} كۆمه‌ليک به‌رز ده‌كاته‌وه {به‌هۆی تاعه‌ته‌وه} و، كۆمه‌ليک نزم ده‌كاته‌وه {به‌هۆی گونا‌هه‌وه}.

واته: كاره‌كاني خوا عليه السلام ئه‌و كارانه‌ن كه له دروست‌كراوه‌كاندا هه‌ن، مراندن و ژياندن و، به‌رز‌كرده‌وه‌و نزم‌كردن و، هه‌ژاريی و نه‌داريی، ساغيی و نه‌خوشيی و، پي‌دان و پينه‌دان، سه‌رخستن و ژي‌ر خستن ... هتد، به‌لام پيغه‌مبه‌ر عليه السلام ئه‌و چواره‌ی وه‌ك هه‌وونه له كاره‌كاني خواي به‌رزی مه‌زن هه‌تاونه‌وه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی دووهم

پیناسه ی ئەم دەرسە

بەڕێزان!

ئەم دەرسە لە پازدە (۱۵) ئایەت پێک دێ، ئایەتەکانی: (۳۱ - ۴۵)، هەمووشیان تەرخانکراون بۆ بادی پۆزی دواپی، بە هەردوو قوناغی ئاخیر زەمان و قیامەت و هەڵسانەووە، هەروەها بۆ چارەیی مەرۆفی و جند، لە بەرانبەر دەسەڵاتی بێ سنووری خوادا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** و، ئەو گرفتاریی و مەینەتیە سەختی لەو پۆژەدا بۆ تاوانباران دێتە پیش، کە تاوانباران بە نیشانهیان دەناسرێنەو، پرسیاریان لێ ناکرێ لە بارە ی تاوانەکانیانەو، تووکی پێشەسەر و پێشەکانیان پێکەو دەگیرێ و فری دەدرێنە ئێو دۆزەخەو، لە وێشدا لە ئێو ئاگری بلیسەدارو ئاوی کۆلیوو داغ دا دێن و دەچن!

﴿ سَنَفَعُ لَكُمْ اِنَّهُ الْفَقْلَانِ ۝۳۱ فَاَيَّ ءَالَةٍ رَبِّكُمْ تُكَذِّبَانِ ۝۳۲ يَمَعَّرُ الْحِجْنَ وَالْاِنْسِ ۝۳۳ اِنْ اَسْتَطَعْتُمْ اَنْ تَنْفُذُوْا مِنْ اَقْطَارِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ فَانْفُذُوْا لَا تَنْفُذُوْا اِلَّا بِسُلْطٰنٍ ۝۳۴ فَاَيَّ ءَالَةٍ رَبِّكُمْ تُكَذِّبَانِ ۝۳۵ يُرْسَلُ عَلَيْكُمْ شَوَاطِلٌ مِّنْ نَّارٍ وَنَحَّاسٌ فَلَا تَنْصِرَانِ ۝۳۶ فَاَيَّ ءَالَةٍ رَبِّكُمْ تُكَذِّبَانِ ۝۳۷ اِنَّا اَنْشَقَّتْ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ۝۳۸ فَاَيَّ ءَالَةٍ رَبِّكُمْ تُكَذِّبَانِ ۝۳۹ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُفَعِّلُ عَنْ ذٰلِكَ اِنْسٌ وَلَا جَانٌ ۝۴۰ فَاَيَّ ءَالَةٍ رَبِّكُمْ تُكَذِّبَانِ ۝۴۱ يُعْرِفُ الْمَجْرُمُوْنَ بِسَمٰتِهِمْ فَيُوْخَذُ بِالنَّوْصَى وَالْاَفْدَامِ ۝۴۲ فَاَيَّ ءَالَةٍ رَبِّكُمْ تُكَذِّبَانِ ۝۴۳ هٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمَجْرُمُوْنَ ۝۴۴ يَطُوْنُ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيْمٍ ءَانٍ ۝۴۵ فَاَيَّ ءَالَةٍ رَبِّكُمْ تُكَذِّبَانِ ۝۴۶﴾

مانای دهقا و دهقی نایه تەکان

{ئەى دوو (كۆمەلە) قورسەكان (ى جندو مرۆف) لە مەودوا بۆ (سزادان) تان
 يەكلايى (و دەستخاليى) دەبينەوه ﴿٣١﴾ ئنجا ئايا (ئەى جندو مرۆف!) نكوولئى
 لە كام لە چاكەكانى پەرورەدگارتان دەكەن؟ ﴿٣٢﴾ ئەى كۆمەلئى جندو مرۆف!
 ئەگەر توانيتان لە تەنيشت و لاىەكانى ئاسمانەكان و زەوى بچنە دەرى، دەربچن
 (بەلام) بەبئى تواناو دەستەلات دەرنانچن (ئەو دەستەلات و توانايەشتان نيه)
 ﴿٣٣﴾ ئنجا ئايا (ئەى جندو مرۆف!) نكوولئى لە كام لە چاكەكانى پەرورەدگارتان
 دەكەن؟ ﴿٣٤﴾ بليّسەى ئاگرو مس تان بەسەردا دەنيّردرئ و سەرکەوتوو نابن
 (لە هەولئى دەرچوونتان دا) ﴿٣٥﴾ ئنجا ئايا (ئەى جندو مرۆف!) نكوولئى لە كام
 لە چاكەكانى پەرورەدگارتان دەكەن؟ ﴿٣٦﴾ ئنجا هەر كات (لە ئاخير زەمان دا)
 ئاسمان لەت و پەت بوو و سوور هەلگەپا، وەك پۆن (ى گەرم و داغ) ﴿٣٧﴾ ئنجا
 ئايا (ئەى جندو مرۆف!) نكوولئى لە كام لە چاكەكانى پەرورەدگارتان دەكەن؟
 ﴿٣٨﴾ لەو پۆژەدا (كە قيامەت دئ بە دواى ئاخير زەمان دا) مرۆف و جند لە
 بارەى گوناھەكانيانەوه پرسیاريان لئ ئاكرئ ﴿٣٩﴾ ئنجا ئايا (ئەى جندو مرۆف!)
 نكوولئى لە كام لە چاكەكانى پەرورەدگارتان دەكەن؟ ﴿٤٠﴾ تاوانباران بە نيشانەيان
 دەناسرئ، ئنجا تووكى پيشەسەر و پيشەكان (ى تاوانباران پيشەكەه) دەگيرئ (بۆ
 فریدرانە نيۆ دۆزخەهه) ﴿٤١﴾ ئنجا ئايا (ئەى جندو مرۆف!) نكوولئى لە كام
 لە چاكەكانى پەرورەدگارتان دەكەن؟ ﴿٤٢﴾ (دەگوترئ): ئەمە ئەو دۆزخەيه
 كە تاوانباران بە درۆيان دادەنا (و نكوولئيان لە بوونى دەكرد) ﴿٤٣﴾ (ئيشتاش
 تاوانباران) لە نيوانى وى و لە نيوان ئاوئىكى كوئيوو داغ دا دەسوورپن (ديّن و
 دەچن و هەرچارە بە يەكيان سزادەدرئ) ﴿٤٤﴾ ئنجا ئايا (ئەى جندو مرۆف!)
 نكوولئى لە كام لە چاكەكانى پەرورەدگارتان دەكەن؟ ﴿٤٥﴾.

شیکردنه‌وی هه‌ندی‌ک له وشه‌کان

(سَفَرُكُمْ): (الْفَرَاغُ: خِلَافُ الشُّغْلِ، وَقَدْ فَرَغَ فَرَاغًا وَقُرُوعًا، وَهُوَ فَارِعٌ، سَافِرٌ لَكَ أَي: سَاجِدٌ فِي أَمْرِكَ وَأَعَاقِبُكَ)، وشه‌ی (فَرَاغُ) پێچه‌وانه‌ی سه‌رقالی‌ی و ده‌ستگیراوییه، ده‌گوتری: (فَرَعَ فَرَاغًا وَقُرُوعًا، وَهُوَ فَارِعٌ)، واته: فلان‌که‌س کاری نه‌ما، ده‌ستی به‌تال بوو، ده‌ستی خالی بوو، (سَافِرُكَ) واته: زۆر به‌جیدی‌ی بایه‌خ به‌کاره‌که‌ی تۆ ده‌ده‌م و سزات ده‌ده‌م، که‌واته: (سَفَرُكُمْ أَيُّهُ الثَّقَلَانِ!) خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ده‌فه‌رموی: ئە‌ی جندو مروۆ! له مه‌ودوا به‌جیدی‌ی خه‌ریکی کاروباری تێوه ده‌بم، که مه‌به‌ست پێ‌ی پوژ‌ی دوایه‌و هێ‌ترانه پێ‌ی سزاو پادا‌شته.

(أَيُّهُ الثَّقَلَانِ): ئە‌ی دوو قورسه‌کان، (ثَقُلَ) به‌مانای قورسای‌ی دێ، (ثَقَلَانِ) واته: دوو قورسه‌کان، (الثَّقَلُ: وَالْخِفَةُ مُتَقَابِلَانِ، وَثَقُلَانُ تَثْنِيَّةٌ ثَقُلَ، وَهَذَا الْمُثْنَى اسْمٌ مُفْرَدٌ لِمَجْمُوعِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ)، (ثَقُلَ) قورسی، (خِفَةُ) سووکی و ئە‌وانه پێ‌که‌وه به‌راورد ده‌کری‌ن، ئنجا که (ثَقُلَ) کراوه به‌دووان (ثَقَلَانِ)، ئە‌م دووانه‌یه ناوی‌کی تاکه بو‌و کۆ‌ی جندو مروۆ، که‌واته: (الثَّقَلَانِ، الثَّقَلَيْنِ) واته: دوو کۆمه‌له قورسه‌کان که مه‌به‌ست پێ‌ی مروۆ و جندن.

(يَمْعَشَرُ): (الْمَعْشَرُ: إِسْمٌ لِلْجَمْعِ الْكَثِيرِ الَّذِي يُعَدُّ عَشْرَةً عَشْرَةً دُونَ أَحَادٍ)، (مَعْشَرٍ) ناوه بو‌و کۆمه‌لی‌کی زۆر که ده ده‌ژمێردری‌ن، نه‌ک یه‌ک یه‌ک، واته: له‌به‌ر زۆریان ناگونجی یه‌ک یه‌ک بژمێردری‌ن.

(أَنْ تَفْذَرُوا): که ده‌ربچن، (تَفَذَّ السَّهْمُ فِي الرِّمِيَةِ نَفْذًا وَنَفَادًا، وَالْمِثْقَبُ فِي الْحَشَبِ: حَرَقَ إِلَى الْجِهَةِ الْأُخْرَى)، ده‌گوتری: تیره‌که له بو‌و هاو‌یزراوه‌که (له نێ‌چیره‌که) ده‌رچوو، (تَفْذَرًا وَنَفَادًا) به‌ده‌رچوون، (وَالْمِثْقَبُ فِي الْحَشَبِ) (مِثْقَبٌ) ئە‌وه‌یه داری پێ‌ی کون ده‌که‌ن! کونکه‌ره‌که‌ش له ته‌خته‌که ده‌رچوو، (حَرَقَ إِلَى الْجِهَةِ

الأُخْرَى) واته: له مایه وه درې و کوڼی کرد، بؤ دیوه که دی، واته: دهر او دیوی کرد، ننجا که دهفه رموی: ئه ی کومه لئ جندو مروفا! نه گهر توانیتان له لاو ته نیشته کانی ناسمانه کان و زهوی دهریچن، بیگومان مه به ست ږاکردن و هه لاتنه، (النُّفُودُ وَالنَّقَادُ: جَوَاوُ شَيْءٍ عَنْ شَيْءٍ وَخُرُوجُهُ مِنْهُ)، (نُفُودٌ وَنَقَادٌ) ههردوویان به مانای ږهتوونی شتیکه به نیو شتیکی داو لئ دهرچوونیه تی، (منفذ) یش (الممرُ النَّافِذُ)، یانی: ئه و پيدا ږویشته وهی دهر او دیوه شوینی پیدارویشتن.

(أَقْطَارُ): (جَمْعُ قَطْرٍ: وَهُوَ الْجَانِبُ، وَالْقَطْرُ: النَّاحِيَةُ الْوَاسِعَةُ فِي الْمَكَانِ الْأَوْسَعِ)، (أَقْطَارُ) کوی (قَطْر)ه، که به مانای لا ته نیشت و لایه کی فراوان دی، له شوینیکی فراوانتر.

(يُسْلَطُ): (السَّلَاطَةُ: التَّمَكُّنُ مِنَ الْقَهْرِ، وَسُمِّيَ الْحُجَّةُ سُلْطَانًا، وَسَلَاطَةُ اللِّسَانِ: الْقُوَّةُ فِي الْمَقَالِ، إِلَّا بِسُلْطَانٍ: إِلَّا يَمْلِكُ وَيُنَاسِ لَكُمْ مُلْكٌ)، (سَلَاطَةُ) ده سترویشته ووی له ږووی ده سته لاتنه وه، به لگه ش پتی گوتراوه: (سُلْطَانٌ) {له بهر نه وهی ده سه لاتی ههیه به سه ر عه قلی به ران به ره که داو} (وَسَلَاطَةُ اللِّسَانِ) ده گوتری: فلانکه س (سَلِيْطُ اللِّسَانِ) زمان تیزه، له بهر نه وهی له دوان دا قسه زانه {قسه که ی تیزه و ده بری} که واته که دهفه رموی: (لَا تُنْفَذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ)، واته: مه گهر به حوکمرانی و به ده سترویشته ووی ته دهریچن و نه وه شتان نیه، که واته: ناتوانن دهریچن و له ده ستی خوا **بِسُلْطَانِ الْجَمِّ** بلکه ن.

(شَوَاطُ): (الشَّوَاطُ: اللَّهْبُ الَّذِي لَا دُخَانَ فِيهِ)، (شَوَاطٌ) ئه و بلیسه یه که دوو که لی تیدانیه، واته: بلیسه ی ناگری ږووت.

(وَحْشٌ): (الْوَحْشُ بِلَا دُخَانٍ، (لهیب) یانی: گرېک که دوو که لی تیدانیه، به لدم به مانای مسیش دی، (النحاس: الصُّفْرُ وَهُوَ الْقَطْرُ)، (صُفْر) واته: مس، که ئه م مانایه یان لیرهدا گونجاوتره، واته: نه گهر ئیوه بتانه وئ دهریچن، هه م بلیسه ی ناگر، هه م مسی قالکروه تان به سه ردا ده تیرری. واته: ئه و کانزایانه ی له پارچه

ئەستېرەو خەزەكە كاندە هەن، كە لە شێوەی ئەیزەك و بێسەدا بەرەو زەوی دێن. هەرەها (نَحَّاسٌ) بە (دووكەڵ) ی بێ خەش گوتراوە، بەلام زیاتر مانای مس دەگەینە ئێ لەم سیاقەدا.

(وَرْدَةٌ): (وَاحِدَةُ الْوَرْدِ) واتە: گۆل، یەك گۆل، (وَهُوَ زَهْرٌ أَحْمَرٌ مِنْ شَجَرَةٍ دَقِيقَةٍ ذَاتِ أَغْصَانٍ شَائِكَةٍ)، ئەویش بریتیه لە گۆلێکی سوور لە درەختێك كە گەڵاكانی وردن و لقەكانی دڕكاوین، لە كوردیی دا گۆلەباغی پێ دەگوترێ. (كَالذَّهَانِ): (الذَّهَانُ: دُرْدِي الزَّيْتِ، وَالذَّهَانُ: الْأَدِيمُ الْأَحْمَرُ، وَالذَّهَانُ: الذَّهْنُ)، (دِهَان) بە سێ واتایان هاتووە:

أ- هەم بە مانای تەلتی پۆنی زەیت (دُرْدِي) هاتووە.

ب- هەرەها بە مانای پێست و چەرمی سووریش هاتووە.

ج- دیسان بە مانای پۆن بە گشتی، یان پۆنی داغ كراو و، قالدووهوش هاتووە. یانی: ئاسمان پەنگەكەیی بەو شێوەیەیی لێ دێ.

(بِالنَّوَمِي): (جَمْعُ نَاصِيَةٍ: وَهِيَ شَعْرٌ مُقَدَّمُ الرَّأْسِ)، تووکی پێشەسەر پێی دەگوترێ: (نَاصِيَةٍ)، كە بە (نَوَاصِي) كۆ دەكرێتەووە واتە: پێشەسەرەكان.

(حَمِيمٍ): (الْحَمِيمُ: الْمَاءُ الشَّدِيدُ الْحَرَارَةِ)، ناوێکی كە زۆر گەرم بێ، واتە: ئاوی كۆلاوو داغ.

(عَانٍ): (انْتَهَى حَرُّهُ عَلَيَّ حَتَّى انْتَهَى غَلِيَّةُ، أَنْ: الْحَاضِرُ)، (أَنْ) بە مانای گەرمییەكەیی كۆتایی هاتووە، واتە: كۆلاو تاكو گەشتۆتە قۆناغی كۆتایی، كە ئاو لە پلەی سەدی گەرمیی دا دەكوڵێ و دواپی دەبێتە هەلەم و نامێنێ.

مانای گشتی نایه ته کان

وهک پیشتریش گوتمان: ئەم پازده نایه ته هه موویان له باره ی باس و خواسی قیامه ته وهن، به لām سه ره تا خوا **لَبَسْرُكُمْ أَنُفَالَانِ** ده فهرموئ: **﴿سَفَرُكُمْ لَكُمْ أَنُفَالَانِ﴾**، به دنیایی بۆتان یه کلایی ده بینه وه ئەی دوو قورسه کان! که مه بهست پێیان مروؤف جنده، ئەی کۆمه لئ مروؤف و جندا! بۆتان یه کلایی ده بینه وه، ده ست خالی ده بین، واته: زۆر به جیددی لیتان^(۱) وه خو ده کهوین. دواپی له مه سه له گرنگه کانیشدا زیاتر تیشک ده خهینه سه ره ئەم وشه یه.

بینگومان خوا **لَبَسْرُكُمْ أَنُفَالَانِ**: (لَا يُشْغَلُ شَأْنٌ عَنْ شَأْنٍ)، هیچ کاریک له کاریکی دیکه ده ستگیرو و سه رقائی ناکات، بگوترئ: له به ره ئەوه ی خه ریکی فلان کاره یه، فلان کاره ی بۆ ناکرئ! به لکو خوا **لَبَسْرُكُمْ أَنُفَالَانِ** له به ک تاودا، بئ ئە ژمار کاران ئەنجام دهدا، له باره ی دروستکراوه کانی خو یه وه که به س خو ی به ژماره یان زانیه وه، ته نیا خو ی به کاروباریان ئاگاداره له ئاسمانه کان و له زه ویداو، له دهره وه ی ئاسمانه کان و زه ویش دا، وه ک فهرمو یه تی: **﴿وَمَا يَمْلِكُ جُودُ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا يَ لَا ذِكْرُ لِلْبَسْرِ﴾** المذشر، جگه له خو ی سه ربازه کانی پهروه دگارت نازائئ، به لām لی ره دا: **﴿سَفَرُكُمْ لَكُمْ أَنُفَالَانِ﴾**، واته: بۆتان ده ستخالی ده بینه وه، چونکه که سی ک بیه وئ خه ریکی کاریک بئ، کاره کانی دیکه واز لئ دینئ، بۆ ئەوه ی ئەو کاره ی دیکه که پرووی تی ده کات، به جیددی ئەنجامی بدات، واته: ئیمه به جیددی، خه ریکی جی به جیکردنی کاری ئیوه ده بین، کاری ئەو دوو کۆمه له ی جندو مروؤفیش بریتیه له سزاو پاداشت بۆ هیتانه پیشیان، **﴿فَإِيَّاءِ إِلَهِ رَبِّكُمْ نَكْذِبَانِ﴾**، ئنجا ئەی کۆمه لی جندو مروؤ! ئایا نکوولی له کام له چاکه کانی پهروه دگارتان ده که ن؟ که پوژیکی داناهه تایه ت بۆ لی پرسینه وه ی ئیوه، بۆ سزاو پاداشت به سه ردا

(۱) لئ وه خو کهوت: گرنگی پێدا، مشووری لیخوارد.

چه سپاندنتان، تاكو دادگهريي خوا **يَسْمَعُ الْجَنِّ وَالْإِنْسَ** بچه سپي و، چاكان پاداشت بدريته وهو، خراپه كارانيش سزا بدرين، نجا نيا كه س تواناي راكردن و هه لاتني هه يه لهو پوژده داو، كه س تواناي ده ربا زبوون و قوتار بووني هه يه؟ نه خير.

خوا ده فهرموي: **يَسْمَعُ الْجَنِّ وَالْإِنْسَ**، نه ي كومه لي زوري جندو مروفان! **إِنْ أَسْطَعْتُمْ أَنْ تَفْذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ**، نه گهر توانيتان له كه لين و لايه كاني، له گوشه و كه ناره كاني ئاسمانه كان و زهوي ده ربه چن، تاكو رابكه ن و هه لين، **فَانْظُرُوا**، ده ربه چن، برؤن، **لَا تَفْذُوتَ إِلَّا سُلْطَانِ**، ناتوانن ده ربه چن و، قوتار بن، مه گهر به حوكمرانيي و دهسته لات {نهو حوكمرانيي و دهسته لاتة شتان نيه} كه واته: نه ي مروف و جند كه له دنيا ده دين! خو تان ئاماده بكه ن بو نهو پوژده ي له ده ستي خوا قوتار نابن و، خواش **يَسْمَعُ الْجَنِّ** زور به جيديي خه ريكي لپرسينه وهو سزاو پاداشتي تيوه ده بي، خو تان بو نهو پوژده ئاماده بكه ن، كه ناشتوانن له گوشه و لايه كاني ئاسمانه كان و زهوييه وه ده ربه چن و، له خوا رابكه ن و قوتارتان نابي، **فَإِنِّي إِلَهُ رَبِّكُمْ نَكْرِ بَانَ**، نجا نيا نه ي كومه لي جندو مروف! نكووليي له كام له چا كه كاني په روه ردگارتان ده كه ن و داني پيدا ناهين؟ نجا له سه ر ياسي نه وه به رده وام ده بي كه نه گهر بيانه هو رابكه ن، له ته نيش و لايه كاني ئاسمانه كان و زهوي، له گوشه و كه ناره كانيانه وه بزاني چييان به سه ر دي؟

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّنْ نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْصَرَانِ، بليسه ي تاگرو مسي قالكراوه تان به سه ردا ده تيردرؤي {واته: به سه رتان داده به زيرئوي} سه ركه وتوو نابن.

ياني: نه گهر بتانه هو رابكه ن و له گوشه و كه ناره كاني ئاسمانه كان و زهوي ده ربه چن، تووش نهو بليسه ي تاگرو مس و كانزاي تاواه ده بن، نه مه ش ئامازه يه بو نهو پارچه نه يزه ك و بليسانه ي كه ئيمه ي خه لكي سه ر زهوي ده يانبينين، به تايبه ق له شه واندا كه خه لك ده لين: نه وه نه ستيه يه راخزي، يان نه وه نه ستيه يه كش، به لام له راستيدا نه وان هه موويان پارچه نه يزه ك و بچووكت

لە نەیزە کە کانن کە دەبنە بلیسە ی ناگر، بە لām ئە گەر گەورە بن، بە قەبارە ی جۆراو جۆر دەکەونە سەر زەوی و وێرانکاری گەورە لە ئەنجامی کەوتنە سەر زەوییان دا دروست دەبێ، بە لām بە زۆری ئەو پارچە ئەستێرە و خڕۆکانە ی بەرەو بەرگە هەوای زەوی دین، لەبەر ئەوە ی بەرگە هەوای زەوی مەودایەکی باشی هەیە و هەزار (١٠٠٠) کیلۆمەتر بەرزترە، ئەو پارچانە دەسووتێنن، ئەگەر نا لە هەر شەو پۆژیکدا بە مەزەندە ی زانیان زیاتر لە یەک ملیۆن (١٠٠٠٠٠٠) بەردی بچووک دینە ئیو بەرگە هەواوە، بە لām لەبەر ئەوە ی ئەو بەرگە هەواوە گازی ئۆکسجینی تێدایە کە یارمەتی سووتان دەدات و، گازی هایدروجینی تێدایە کە دەسووتێ و، ئەو پارچانەش زۆر گەرمن، لە ئەنجامی لێکخشاندا گر دەگرن دەسووتێن، مەگەر بە دەگمەن و جار جار تاک و تەرایەکیان بە قەبارە یەک بگاتە زەوی، ئەگەر نا ئەوانی دیکە هەموویان دەسووتێن و بلۆدەبنەو، ئنجا کە بلۆیش دەبنەو دیسان ئەوەش سوودی هەیە، چونکە تۆز و گەردەکیان دەبێ بە چەق بۆ ئەو دۆیە باران و بەفرو تەرزانی کە پاش پرۆسە ی هەڵماندنی دەریاکان، پەیدا دەبن و سەرەنجام لە ئاسمانەو ئاومان بۆ دادەبەزی، لە شیوە ی باران و بەفرو تەرزەدا.

بۆیە دەفەر موی: بلیسە ی ناگری بێ خلتەو، مسی قالدراوە تان بۆ سەرتان دەنێردرێ و ئیو سەرکەوتوو نابن، ﴿فَيَأْتِي آلَهُ رَبُّكَ تَكْذِبًا﴾ ئنجا ئە ی کۆمەلێ جندو مروڤ! ئایا نکوولی لە کام لە چاکەکانی پرەوەر دگارتان دەکەن؟

ئنجا خوا **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ** دەگوازێتەو بۆ باسیکی دیکەو باسی دوایی پۆژی دوایی دەکات، هەڵبەتە ئەوە ی پیشیش هەر زەمینە خوێشکردن بوو بۆ باسی پۆژی دوایی، کە خوا **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ** فەرمووی: خۆمتان بۆ یەکلایی دەکەمەو تاکو سزاو پاداشتتان بدهم، دوایی فەرمووی: ناتوانن رابکەن، بە گۆشە و کەنارەکانی ئاسمانەکان و زەوی دا، توانای راکردنتان نیە، لەبەر ئەوە ی بلیسە ی ناگرو مسی قالدراوە تان بەسەردا دەبەزێنێ.

دوایی دەفەرموئ: ﴿فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ﴾، که دیتە سەر باسی پۆژی دوایی، پیشی باسی قۇناغی ئاخیر زەمان دەکات و دەفەرموئ: کاتتیک ئاسمان لەت بوو، واتە: ئەم گەردوونە، ﴿فَكَانَتْ وَرْدَةً﴾، سوور ھەلگەرا ﴿كَالْدهَانِ﴾، وەک (دەھان)، (دەھان)یش: آ- ھەم بەتلتی زەیت دەگوترئ، ب- ھەم بە پۆنی داغ، ج- ھەم بە چەرمی سووریش واتە: ئاسمان وەک گۆلیک سوور ھەلگەری، لە شیوەی تلتی زەیت، یان پۆنی داغ کراو، یاخود چەرمی سووردا، ﴿فَإِنِّي آلاءَ رَبِّكُمْ﴾ **نَکَذَبَانِ**، ئنجا ئەی کۆمەلی جندو مروؤف! ئایا نکوولی لە کام لە چاکەکانی پەرورەدگارتان دەکەن؟

﴿فَيَوْمَذَ لَا يَنفَعُ عَنْ ذُنُوبِهِمْ﴾، لەو پۆژەدا نە مروؤف، نە جند لە بارەى گوناخەوہ لیتی ناپرسئ، واتە: ھیچ مروؤفیک و ھیچ جندیک لە بارەى گوناخ و تاوانیەوہ پرسیاری لئ ناکرئ، ئایا کردووتە یان نەتکردوہ؟ یان چیت کردوہ و چیت نەکردوہ؟ چونکە ھەموو شتیک تۆمارکراوہ، واتە: پرسیارکردنی ئەوہ کە بزانیئ: چیان کردوہ؟ ئەو پرسیارەیان لئ ناکرئ، بۆیە کە لە شوینی دیکەدا دەفەرموئ: ﴿وَفَقُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ﴾ (۲۱) **الصَّافَات**، پرایانگرن ئەوان لیتیان دەپرسیئەوہ، ئەو پرسیارکردنە، پرسیارکردنی سەرزەنشتکردن و سەغڵەتکردنە، بەلام ئەوہی ئیرە کە دەفەرموئ: لیتیان ناپرسئ، مەبەست پرسیارکردنی پەیداکردنی زانیارییە، خوا **بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ** و فریشتەکان لیتیان ناپرسن، تاكو زانیارییان لئ وەدەست بێنن، داخو چیان کردوہ و چیان نەکردوہ؟ چونکە ھەموو شتیک تۆمارکراوہ، ھەرچی کردووایانە لەلای خوای پەرورەدگار زانراوہ و فریشتەکانیش تۆماریان کردوہ، ﴿فَإِنِّي آلاءَ رَبِّكُمْ﴾ **نَکَذَبَانِ**، ئەی کۆمەلی جندو مروؤف! ئایا نکوولی لە کام لە چاکانی پەرورەدگارتان دەکەن؟

﴿يَعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ﴾، تاوانباران بە نێو چەوانەکانیان دەناسنئەوہ، ﴿فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَصِي وَالْأَقْدَامِ﴾، یەکسەر تووکی پیشەرەکانیان لەگەڵ پێیەکانیان پێکەوہ دەگیرن، تووکی پیشە سەر و پێیان خڕ دەکرنئەوہ، یانی: ھەردووکیان پێکەوہ

دەگىرىن ۋە كەلەپچە دەكرىن، بۇ ئەۋەى فېئىدرىنە دۆزەخەۋە، خواپەنامان
بدات، ﴿فَإَيَّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئىنجا ئەى كۆمەلى جىندو مەرۋف! نىكوللىى لە
كام لە چاكەكانى پەرۋەردىگارتان دەكەن؟

﴿هَٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ﴾، ئەمە ئەۋ دۆزەخەيە كە تاۋانباران بە درۋى
دادەنتىن، تاۋانباران نىكوللىى لىدەكەن ۋە بىرۋى پى ناھىتىن، واتە: پىيان دەگوتىرى:
ئەمە ئەۋ دۆزەخەيە فەرموۋن تەماشاي بىكەن! ﴿يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آتٍ﴾، لە
ئىۋان دۆزەخ ۋە لە ئىۋان ئاۋىكى كۈلۈ ۋە داغدا (كە گەشىتۋتە ئەۋپەرى داغىى ۋە
كۈلۈبى) دىن ۋە دەچن، واتە: جارى بە ئاگر دەسوۋىتىرىن ۋە، جارى ئاۋى كۈلۈ
داغىان بە گەروودا دەكرى، ياخود بەسەردا دەكرى، ﴿فَإَيَّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾،
ئىنجا ئايا ئەى كۆمەلى جىندو مەرۋف! نىكوللىى لە كام لە چاكەكانى پەرۋەردىگارتان
دەكەن؟ كە بىگومان ھەبۋۋى ئەۋ سزايەش بۇ تاۋانباران كە سەختىن سزايە،
ھەر لە چاكەۋ نىعمەتەكانى خۋاى پەرۋەردىگارە كە لى ناگەرى سەتمەكاران ۋە
تاۋانباران ۋە خراپەكاران ۋەك بەرزەكى بانان بۋى دەرىچىن، لە دىيادا، تەراتىنى
زۆرىان كىردوۋە، سەتم ۋە خراپەى زۆرىان كىردوۋە، نابى لە قىامەت دا ۋەك
بەرزەكى بانان بۋى دەرىچىن، بۋىە خوا **سُبْحَانَكَ رَبِّكَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ** ئەۋەش ۋەك چاكەۋ نىعمەتەكى
ھەرە بالاي خۋى بۇ مەرۋف ۋە جىند دەخاتە ۋو.

ئىنجا لەم ئايەتە موبارەكەش ۋەردەگىرى كە جىندىش، ۋەك مەرۋف سزاي
دەبى، ۋەك چۈن ئايەتەكانى دىكەش بەلگەن لەسەر ئەۋە كە پاداشتىشان
دەبى، ھەرۋەھا كۋى ئەۋ سى ۋە يەك (۳۱) جارىە خوا دەفەرمۋى: ﴿فَإَيَّ
آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئايا نىكوللىى لە كام لە چاكەكانى پەرۋەردىگارتان دەكەن، ئەى
كۆمەلى جىندو مەرۋف؟ بەلگەن لەسەر ئەۋە كە جىندىش ۋەك مەرۋف، لە ھەموو
ئەۋ نىعمەتانەى خوا باسىان دەكات لە دىياۋ لە دۋارۋۇدا، بەھرمەندىن، واتە:
ئەۋانىش بەھەرە ۋەردەگىرن لە خۋر، لە مانگ، لە زەۋى، لە ۋوۋەكى زەۋى، لە
دەريا، لە ھەموو ئەۋ شتانەى خوا **سُبْحَانَكَ رَبِّكَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ** باسىان دەكات، ۋەك چۈن بۇ مەرۋفەكان

جئیی بههره‌ن و مایه‌ی سوودو که لکن، بۆ جندیش به هه‌مان شیوه، ئه‌گه‌رنا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ئه‌وانیشی له‌گه‌ل مرؤفاندا باس نه‌ده‌کردو، ئه‌و چاکه‌و نیعمه‌تانه‌ی خۆی نه‌ده‌خسته به‌رچاویان و، لئیی نه‌ده‌پرسین به‌ پرسیارکردنی چه‌سپینه‌رانه، چونکه ئه‌و سی و یه‌ک پرسیاره، پرسیارکردنی چه‌سپینه‌رانه (الإستفهام التقريری) ن و، ده‌شگونجی پرسیارکردنی نکوولیییکه‌رانه بن، ئایا ئه‌ی کۆمه‌لی مرؤف و جند! نکوولییی له‌ کام له‌ چاکه‌کانی په‌روه‌ردگارتان ده‌که‌ن؟ ئنجا ئه‌گه‌ر جندیش به‌هره‌مه‌ند نه‌بوونایه وه‌ک مرؤف له‌و نیعمه‌تانه، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ئه‌و چاکانه‌ی بۆ ئه‌وانیش باس نه‌ده‌کردن و، له‌سه‌ر ئه‌وه پرسیار لئ نه‌ده‌کردن، چ پرسیارکردنی چه‌سپینه‌رانه، چ پرسیارکردنی نکوولیی لیکه‌رانه.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه کهم:

راگه یاندنی خوای دادگهر به جندو مروّف که له پوژێ دوا ییدا خوێ بو
لیپرسینه وه یان، یه کلایی و دهست خالی دهکات:

خو دهفه رموئ: ﴿سَفَرُكُمْ أَيْهَ الثَّقَلَانِ﴾ (۳۱) ﴿فَإِيَّاءَ آلِهِ رَبِّكُمْ أَنْتُمْ كَذِبَانٌ﴾ (۳۲).

شیکردنه وه ی ئهم دوو ئایه ته له دوو برگه دا:

(۱)- ﴿سَفَرُكُمْ أَيْهَ الثَّقَلَانِ﴾، به دلنایای بوّتان دهست خالی ده بین، ئه ی دوو
قورسه کان، خوێنراو ی شه ته وه: ﴿سَفَرُكُمْ لَكُمْ﴾ واته: ﴿سَفَرُكُمْ لَكُمْ﴾ (الله)، خو بوّتان دهست
خالی ده بی و خوێتان بو یه کلایی ده کاته وه، (الثَّقَلَانِ) (مُثْنًى الثَّقَلِ)، (الثَّقَلِ: هُوَ كُلُّ
شَيْءٍ لَهُ قَدْرٌ وَوَزْنٌ يَنَافَسُ بِهِ، وَأُطْلِقَ عَلَيْهِمَا الثَّقَلَانِ لِعَظَمِ قَدْرِهِمَا أَوْ لِأَنَّهُمَا أَثْقَلَا
بِالْتَّكَايُفِ)، (ثَقُلَ): (مُثْنًى) یه که ی (ثَقْلَانِ) وه بریتیه له هه ر شتیک که کیشی هه بی
و قه در ی هه بی، به راوردو پی شپهرکی پی بکردری له گه ل شتیک دی که دا، لی ره دا که
به مروّف و جند گو ترا وه: (ثَقْلَانِ) له به ر ئه وه یه قه در یان مه زنه، یان له به ر ئه وه یه
شان یان قورسکرا وه به ئه رکه شه رعیه یه کان، ئنجا که خو ده فه رموئ: ﴿سَفَرُكُمْ لَكُمْ﴾،
ئهمه خو ﴿سَفَرُكُمْ لَكُمْ﴾ به پی عه قلی ئیمه فه رمایشتی فه رمو وه تا کو تییبگه ین.

(الْفَرَاغُ لِلشَّيْءِ: الْخُلُوُّ عَمَّا يُشْغَلُ عَنْهُ، وَهُوَ مَثِيلٌ لِلْإِعْتِنَاءِ بِالشَّيْءِ، وَشُبُهَ حَالِ
الْمُقْبِلِ عَلَى عَمَلٍ دُونَ عَمَلٍ آخَرَ، بِحَالِ الْوَعَاءِ الَّذِي أُفْرِغَ مِمَّا فِيهِ لِيُثْمَلَ بِشَيْءٍ آخَرَ)،
(الْفَرَاغُ لِلشَّيْءِ) واته: خالی بوونه وه بو شتیک، بریتیه له وه که مروّف دهست
به تال بی له و شته ی پی وه ی سه رقا له، تا کو یه کلایته وه بو سه رگه رم بوون به و
شته ی دی که وه، ئهمه لی ره دا وینه هتانه وه یه بو گرنگیدان به شتیک، ئنجا

حالی که سێک که ڕوو له کارێک دهکات بۆ ئهوهی خۆی بۆیه کلاسی بکاتهوه، چۆنراوه به دهفریکهوه که ئهه شتهی تێدایه، لێی دهپێژرێ و لێی خالیی دهکرێتهوه، تاکو به شتیکی دیکه پڕ بکری، کهواته: ﴿سَتَفْرَغُ لَكُمْ﴾، واته: (سَتَفْرَغُ لَكُمْ)، واته: ئێمه لهمهوه دوو خۆمانتان بۆیه کلاسی دهکهینهوه، بهکیک بهیهکیک دهلی: (سَأَتَفَرِّغُ لَكَ، أَيْ: سَأَجِدُ فِي أَمْرِكَ وَأَعَاقِبُكَ) واته: زۆر بهجیددی سهرگهرمی کاری تۆ دهبم و سزات دهدهم.

زانایان زۆریان لهو بارهوه قسه کردوه، یهکنیکیان (شیخ حسنین محمد المخلوف)، له (صفوة البیان) دهکهی خۆیدا^(۱) دهلی: (الْفَرَاغُ هُنَا: الْقَصْدُ إِلَى الشَّيْءِ وَالْإِقْبَالُ عَلَيْهِ، يُقَالُ: فَرَعَ لَهُ وَفَرَغَ إِلَيْهِ، سَأَفْرَغُ لِفُلَانٍ: سَأَجْعَلُهُ قَصْدِي)، (فَرَاغٌ: دهست بهتال بوون) لێره دا مه بهست پێی ڕووکردنه شتیکهو، پێوه سهرگهرم بوونیته و، خۆ بۆیه کلاکردنهوهیهتی، دهگوتری: (فَرَعَ لَهُ وَفَرَغَ إِلَيْهِ)، واته: خۆی بۆ خالیی کرد، یان خۆی بۆ لا خالییکردو بۆیه کلاکردهوه، (سَأَفْرَغُ لِفُلَانٍ) واته: فلانکەس دهکهمه جێی مه بهستم.

یهکیکی دیکه له زانایان دهلی: (مَعْنَى سَتَفْرَغُ لَكُمْ: سَتَطْوِي بِسَاطِ النَّشْأَةِ الْأَوَّلَى وَتَشْتَغِلُ بِكُمْ، وَالْمُرَادُ بِالْإِشْغَالِ بِهِمْ: بَعَثُهُمْ وَحِسَابُهُمْ وَمُجَازَاتُهُمْ بِأَعْمَالِهِمْ، فَالْفَرَاغُ اسْتِعَارَةٌ بِالْكِنَايَةِ عَنْ تَبْدِيلِ النَّشْأَةِ)، واته: مانای (سَتَفْرَغُ لَكُمْ) خۆتان بۆیه کلاسی دهکهینهوه، واته: ئهم ژيانهی یهکه کۆتایی پێ دێنن و، سهرگهرمتان دهبین، مه بهست له پێوه سهرگهرم بوونیان، زیندوو کردنهوهیان و لێپرسینهوهیان و سزاو پاداشتهوهیانه.

کهواته: لێره دا وشه (فَرَاغ) خوازاوه تهوه به کناره، بۆ ئهوه که ئهم حالهی دنیا دهگۆردری و ڕۆژی دواهی دێته پیش.

بېگومان گۆپىنى ئەم ژىيانى دىنايە و كۆتايى پېھاتىنى و، ھېنانە پېشى پۇژى دوايى و، تېدا چەسپاندىنى سزاو پاداشتى خوا؛ سزا بەسەر بېپروايانى تاوانبارو ستەمكارو خراپەكارداد، پاداشت بوۋ پروادارانىك كە پارىژكاربوون و چاكەكار بوون، پارىژكاربوون بەرانبەر بە خواو چاكە كار بوون بەرانبەر بە خەللى خوا، بەللى بېگومان ئەوھش لە چاكەو نىعمەتە مەزنەكانى خواى مېھرەبانە، بۆيەش دوای ئەوھ يەكسەر خوا دەفەرەمۆي:

۲- ﴿فَإِيَّاءَ لَّآ إِلَهَ إِلَّا رَبُّكُمَا تَكْبَرَانِ﴾، ئىنجا ئەي كۆمەللى جىندو مەروۇف! نىكووللى لە كام لە چاكەكانى پەرۋەرەدگارەتەن دەكەن؟ واتە: ئايا نىكووللى لەو چاكەيە دەكەن، كە ئەم ژىيانى دىنايە قۇناغىكى دىكەي بە دوادا دى، كە قۇناغى پۇژى دوايەو، تەنيا بە ژىيانى دىنا كۆتايى ناپەت و دىزەبەدەرخۇنە ناكىرلى لە ژىيانى مەروۇف، بەللىكو ژىيانىكى دىكەو قۇناغىكى دىكە لە ژىيان دېتە پېش، ھەلبەتە لە نىوان پۇژى دوايى و دىناشدا، قۇناغىكى دىكە ھەيە، بە ناۋى قۇناغى بەرزەخ، ۋەك لە تەفسىرى سوۋەتتى (المؤمنون)دا، باسكىمان لەو بارەو كىر، لەبەر تىشكى ئەو ئايەتە موبارەكەدا كە دەفەرەمۆي: ﴿وَمَنْ وَرَّاهُمْ بَرْزَخًا إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ﴾ المؤمنون، واتە: لە پىشتيانەو پەردەيەك و نىوانىك ھەيە، تاكو ئەو پۇژەي تېپىدا زىندو دەكرىنەو، ھەلبەتە قۇناغى بەرزەخىش زۆر لە قۇناغى ژىيانى دىنا، فراوانترە، چونكە ئەو مەروۇفانەي كە لە سەرەتاۋە دروست بوون و بەس خوا دەزانى چەند ھەزار سالىە مردوون، ھەر لە قۇناغى بەرزەخدان، شەست، ھەفتا (۶۰-۷۰) يان ھەشتا ئەوود (۸۰-۹۰) سالىك، ئەوپەرى سەد، دوو سەد (۱۰۰-۲۰۰) سالىك ژىاون^(۱)، بەلام چەندەن ھەزار سالىە لە قۇناغى بەرزەخدان، بەس خواش **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** چەندەن ھەزار سالى دىكەش تېپىدا دەمىن، تاكو پۇژى دوايى دېتە پېش، كەواتە: ژىيانى مەروۇف، تەنيا لە چوارچىۋەي ژىيانى دىنا دا كورت نەبۆتەو، بەللىكو قۇناغىكى دىكەي بەدوادا دى، كە قۇناغىكى

(۱) جگە لە نوۋح عليە السلام و گەلەكەي و ئەوانەي نىزىكيان لە پروۋى كاتەو، كە تەمانيان زياتر بوو.

پاگۆزەرە، قۆناغی بەرزەخ و، دواى ئەو قۆناغى پۆژى دوايش دى، كه قۆناغى كۆتاييه.

وشەى: ﴿سَيَفْرُغُ لَكُمْ﴾، وەك گوتمان بە (يَفْرُغُ) ش هاتو، (سَيَفْرُغُ لَكُمْ) واتە: (سَيَفْرُغُ لَكُمْ الله)، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** خۆيتان بۆ يەكلايى دەكاتو، وشەى (أَيَّه) بە سى جوړ خویندراو، تەو:

أ- (أَيَّه) هايه كه ئەليفى هەبى.

ب- (أَيَّه) هايه كه سەر (فتحة) ى هەبى.

ج- هەروەها بە (أَيَّه) هايه كه بۆر (ضمة) ى هەبى، بە هەر سێك جوړەكه خوینراو، تەو.

ئەوێ لێردا خوا دەیفەرموێ، زەمینە خوشکردنە بۆ ئەوێ دوايى دەیفەرموێ، كه باسێ پۆژى دوايه، لەوێش خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بەر لەوێ باسێ پۆژى دوايى بکات، پێش ئاخیر زەمان و، دوايى قیامت، باسێ ئەو دەکات: ئەى کۆمەلى مرووف و جند! ئێوە ئەگەر بشتانەوێ پابکەن، ناتوانن لەبەر دەستى خواو لە ژێر پکێفى خوا بچنە دەرێ.

ئایەتەکانى قورئان هەمیشە وەك ئالقەکانى زنجیر پێکەو، یەکدی دەبەستنەو، هەر کامێکیان هى دواى خوێ دەخوازێ و، هەر کامێکیان هى پێش خوێ دەخوازێ.

مەسەلە ی دووهم:

هەره‌شه‌کردنی خۆی دادگەر لە جندو مەرۆف، کە توانای دەرچوون لە سنووری ئاسمان و زەوی و قوتار بوونیان لە لێڕ سینه‌وه‌و سزای خوا نیه، مەگەر بە دەسه‌لات، ئەو دەسه‌لاته‌ش شک نابەن و، لە کاتی هەوڵی ڕاکردنیاندا بێتسه‌ی ئاگری ڕووت و مسی قالکراوه‌یان بەسه‌ردا دەبارێنێ و سه‌رکه‌وتوو نابن:

خوَا دَه‌فَه‌رموئ: ﴿يَمْعَشَرُ الْجَيْنَ وَالْإِنْسَ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ ۖ ﴿٣١﴾ فَيَأْتِيْءُ الْآلَءَ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ۚ ﴿٣٢﴾ يُرْسِلُ عَلَيْكُمْ شَوَاطِئَ مِنْ نَّارٍ وَغَاسِقَ فَلَا تَنْصِرَانِ ۚ ﴿٣٣﴾ فَيَأْتِيْءُ الْآلَءَ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ۚ ﴿٣٤﴾

شیکردنه‌وی ئەم ئایه‌تانه، لە هه‌شت بڕگه‌دا:

(١)- ﴿يَمْعَشَرُ الْجَيْنَ وَالْإِنْسَ﴾، ئە ی کۆمه‌لی جندو مەرۆف! (والمعشر: اسمٌ للجَمْعِ الكثير الذي يُعَدُّ عَشْرَةَ عَشْرَةَ دُونَ أَحَادٍ)، (مَعَشَرٌ) ناوه‌ بۆ کۆمه‌لیک کە ده‌ ده‌ ژمێردرێن، نه‌ک یه‌ک یه‌ک، لێره‌ خوا **سَلَامٌ عَلَيْكُمَا** بای جندی پێشخسته‌وه‌: ﴿يَمْعَشَرُ الْجَيْنَ وَالْإِنْسَ﴾، له‌به‌ر ئەوه‌ی جند توانای ڕاکردن و دەرچوونیان زیاتره‌، خێراترن لە جموجۆل دا، به‌لام ئیستا مەرۆف به‌ هۆی ته‌کنۆلۆژیاوه‌ ڕه‌نگه‌ پێش جند که‌وتیته‌وه‌، به‌تایبه‌ت هه‌ندیکیان، به‌لام وایه‌ده‌چی هه‌ندیک له‌ جووره‌کانی جند که‌ ده‌توانن به‌رز بینه‌وه‌و گوێ له‌ قسه‌ی فریشتان بگرن - کاتی خۆی توانیویانه‌ - وایه‌ده‌چی مەرۆفه‌کان نه‌توانن بگه‌نه‌ ئاستی ئەو جوورانه‌ی جند، به‌لام گرنگ ئەوه‌یه‌ به‌ گشتیی جند جووله‌یان خێراتره‌، له‌ ڕاکردندا ئازاترن، بۆیه‌ خوا ئەوانی پێشخسته‌وه‌.

کە دَه‌فَه‌رموئ: ﴿يَمْعَشَرُ الْجَيْنَ وَالْإِنْسَ﴾، ئە ی کۆمه‌لی زۆری جندو مەرۆف! وایه‌ده‌چی ئەوه‌ی لێره‌دا دوانده‌که‌ی ئاراسته‌ کراوه‌، ئەوانه‌ بن که‌ خه‌تبارو تاوانبارن له‌ جندو مەرۆف، چونکه‌ بڕواداران، نه‌ک هه‌ر نایانه‌وی له‌ ژێر ڕکیتی خوا دهرچهن و ڕابکه‌ن، به‌لکو زۆریش هه‌ز به‌ دیداری خۆی په‌روه‌ردگاریان

دەكەن، ۋەك لە فەرمودەى پېغەمبەردا ھاتوھ ﷺ: {مَنْ أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ أَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ، وَمَنْ كَرِهَ لِقَاءَ اللَّهِ، كَرِهَ اللَّهُ لِقَاءَهُ} (آخرجه مسلم: ۲۶۸۴) واتە: ھەر كەسك ھەز بە دیدارى خوا بکات، خوا ھەز بە دیدارى دەكات و، ھەر كەسك دیدارى خواى رقى لى بى، ھەز لە دیدارى خوا نەكات، خواش ھەز بە چارەى ناکات.

(۲) - {إِنْ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَفْذُوا مِنْ أَفْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ}، ئەگەر توانیتان دەرېچن لە گۆشەو كەنارەكان و لایەكانى ئاسمانەكان و زەوى.

(۳) - {فَانْفُذُوا}، دەرېچن، واتە: ئەگەر توانیتان رابكەن، رابكەن.

(۴) - {لَا تَنْفُذُوا إِلَّا بِسُلْطَانٍ} (بەلام) ناتوانن دەرېچن و رابكەن، مەگەر بە دەسەلات ھوكمرانىی (كە بېگومان ئەوھشتان نیه).

{النُّفُودُ وَالنَّفَادُ: جَوَازُ شَيْءٍ عَنْ شَيْءٍ وَخُرُوجُهُ مِنْهُ}، {وَنُفُودٌ وَنَفَادٌ} بریتىە لە دەرچوونى شتیک لە شتیک كە پێیدا تێپەڕى و لى دەرېچن، {أَفْطَارُ} یش كۆى {فَطْرَ}، {فَطْرَ: الْجَانِبُ وَالنَّاحِيَةُ الْوَاسِعَةُ مِنَ الْمَكَانِ الْأَوْسَعِ}، یانى: لا تەنیشە و گۆشەو كەنارىكى فراوان لە شوێنىكى فراوانتر.

بېگومان كە دەفەرموى: {فَانْفُذُوا}، دەرېچن، ئەم دواندە لە دنیادا پێیان دەگوترى و ئاراستەیان دەكرى، ھەندىكىش گوتووینە: ئەو لە پۆزى دوايیدا ئاراستەیان دەكرى، بەلام من پێم وایە یەكەم راستە، چونكە بەس خوا دەزانى پۆزى دوايى و، پێكەتەى ئەو ئەو ھەمەى مەوقى تێدا زیندوو دەكریتەو، سزاو پاداشتى تێدا بەسەردا دەچەسپێت، چۆنە؟ خوا دەفەرموى: {يَوْمَ يُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ} (۱۸) {إبراهيم}، ئەو پۆزە كە زەوى جگە لەم زەویە دەبى و، ئاسمانەكانیش جگە لەم ئاسمانە دەبن و، ھەموویان بو خواى تاكى مل پى كەچكەر دێنە گورپى، ۋەك لە تەفسیری سوورەتى {إبراهيم}دا بە تەفسیل باسمانكردوھ.

که خوا ده‌فهرموی: ﴿يَمَعْنَرُ الْيَنِي وَالْإِنْسَ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُوا إِلَّا بِسُلْطَانٍ ۖ﴾ (۳۳) الرحمن، (الطبري) له ته‌فسیرو لیکدانه‌وه‌ی دا دوو رایان دینی:

(أ) - (إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَجُوزُوا أَطْرَافَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، فَتَعَجِزُوا رَبُّكُمْ حَتَّى لَا يَقْدِرَ عَلَيْكُمْ، فَجُوزُوا ذَلِكَ، فَإِنَّكُمْ لَا تَجُوزُونَهُ إِلَّا بِسُلْطَانٍ مِنْ رَبِّكُمْ) (۱).

واته: ئه‌گهر توانیتان له گوښه‌و که‌ناره‌کانی ئاسمانه‌کان و زه‌وی ده‌ریچن و په‌روه‌ردگارتان ده‌سته‌وسان بکه‌ن، که ده‌سه‌لای به‌سه‌رتان دا بشکئ، برۆن و ده‌ریچن! به‌لام ناتوانن ده‌ریچن، مه‌گهر به ده‌سه‌لاتیک له په‌روه‌ردگارتانه‌وه.

(ب) - (إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَعْلَمُوا مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، فَاعْلَمُوا وَلَنْ تَعْلَمُوهُ إِلَّا بِسُلْطَانٍ أَيْ بَيِّنَةٍ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ).

واته: ئه‌گهر توانیتان بزائن چ له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه، بیزانن، به‌لام ناتوانن بیزانن مه‌گهر به به‌لگه‌یه‌ک له خواوه.

به‌لام به‌دنیایی مانای یه‌که‌میان راسته‌و، لی‌ره‌دا به‌س ئه‌و مه‌به‌سته، چونکه هه‌م ئایه‌ته‌که‌ی پیشتر: ﴿سَنَفَعُ لَكُمْ أَيُّهُ النَّفْلَانِ﴾ په‌یوه‌ست ده‌بیته‌وه به‌وه‌وه: دواى ئه‌وه‌ی خوا خو‌ی یه‌کلای ده‌کاته‌وه ده‌ستخالی ده‌بی، به ته‌بیری تیمه به جیددی سهرگه‌رمی لی‌رسینه‌وه سزاو پاداشتی مرو‌ف و جند ده‌بی، ئه‌وانیش ئه‌گهر بویان بکړئ، راده‌که‌ن و هه‌لدین، بۆیه خوا ده‌فهرموی: ئه‌گهر توانیتان رابکه‌ن له گوښه‌و که‌ناره‌کانی ئاسمانه‌کان و زه‌وی، رابکه‌ن و ده‌ریچن، به‌لام ناتوانن مه‌گهر به ده‌سه‌لات و، ئه‌و ده‌سه‌لاته‌شتان نیه، دواى ده‌فهرموی:

(۵) - ﴿فَإِيَّاءَ إِلَهِ رَبِّكُمْ أَنْتُمْ كَذِبَانٌ﴾، ئه‌ی مرو‌ف و جند! به کام له چاکه‌کانی په‌روه‌ردگارتان بی‌پروا ده‌بن، نکوولیمان لی ده‌که‌ن؟.

(۶) - ﴿يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّن نَّارٍ وَنُحَاسٌ﴾، بلیسه له ناگر و مسی قالکراوه تان به سهردا ده نیردری.

(۷) - ﴿فَلَا تَنْصَرَانِ﴾، ئنجا ئیوه سهرکه وتوو نابن (له دهر بازوون دا) یاخود: هیچ یارمه تییدهر یکتان ده ست ناکه وی، (شُواظٌ) وهک چۆن به پۆر (ضُمَّة) خویندراوه ته وه، به (شُواظٌ) یش خویندراوه ته وه، (نُحَاسٌ) یش خویندراوه ته وه: (مِن نَّارٍ وَنُحَاسٍ)، ههروه ها خویندراوه ته وه ش: (وَنُحَاسٌ)، (نُحَاسٌ) یش: أ- به دوو که لیک که بلیسه له گه لدا نیه.

ب- به مسی قالکراوه ش، ده گوتری، واته: (الصُّفْرُ الْمَذَابُ) مسی تویندراوه و قالکراوه. ئنجا ئه گهر بخویندراوه ته وه: ﴿يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّن نَّارٍ وَنُحَاسٍ﴾ واته: بلیسه له ناگرو له مسی قالکراوه تان بو ده نیردری، به لام ئه گهر بخویندراوه ته وه: ﴿يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّن نَّارٍ وَنُحَاسٍ﴾، یانی: بلیسه له ناگر و، مسی قالکراوه تان به سهردا ده نیردری، نهک مسه که ش به شیک بی، له بلیسه که، ﴿فَلَا تَنْصَرَانِ﴾، (أَي لَا تَجِدَانِ مَخْلَصًا)، واته: شوینی دهر بازوون تان نابن، یاخود: (لَا تَجِدَانِ نَاصِرًا) واته: هیچ که س نابن هاوکاری تان بکات.

(۸) - ﴿فَيَأْتِيَهُمَا آتٌ كَذِبَانِ﴾، ئنجا ئه ی کۆمه لی جندو مروڤ! نکوولی له کام له چاکه کانی پهروه ردگارتان ده که ن؟

شایانی باسه: هه ندیک له زانیان ئهم ئایه تانه یان وا لیکداوه ته وه که مه به ست پی ئه وه یه مروڤ ده توانن بچپته سهر مانگ و سهر مهر ریخ و خرۆکه کانی دیکه، به لام پیم وایه ئهم ئایه ته هیچ په یوه ست نیه به وه وه، به لی ئایه قی دیکه مان هیه له و باره وه که خوا ده فه رموی: ﴿وَسَخَّرَ لَكُمَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جِبَعًا مِّنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ (۱۳) الجاثیة، واته: هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هیه، بو ئیوه ی ده سته مو کردوه، له لایه ن خو یه وه، له وه دا نیشانه

ھەن بۆ کۆمەلەیک بیربەنەوہ. ئەو ئایەتەنە باشترە بە بەلگە بەئێزێنەوہ بۆ
 ئەوہ کہ مەرۆف خوا پێداهو، بچێتە سەر مانگ و ھەر شوێنێکی دیکەش،
 بەلام ئەمەیان پەیوەست نیە بەوہوہو لەگەڵ ئەو مەبەستەدا ناگونجێ، بەلکو
 پێچەوانە ی ئەوہوہیہ، چونکہ خوا دەفەرموێ: ﴿فَلَا تَنْصِرَانِ﴾، ئیوہ سەرکەوتوو
 نابن، چونکہ بلیسەتان بەسەردا دەبارێنێ و، مسی قاکراوہتان بۆ دەنێردرێ،
 کہ ئەوہش راستییەکی زانستیہو، ئیستا ھەر کہسێ بیہوێ زەوی دەربچێ و
 بەرہو بەرگە ھەوا بەرز بێتەوہ، پووبەرووی بلیسە ناگرو پارچە نەیزەکہکان
 دەبێتەوہ، بۆیہ جگہ لە دووری ماوہکہ، ئەو پەرچ و کۆسپەش ھەر ھەیہ،
 لە بەردەم مەرۆفدا، بەلام خوای پەرہردگار مەبەستی پێ ئەوہیہ کہ ئەو
 مەرۆف و جند! ئیوہ ناتوانن دەربچن لە دەسەلاتی خواو، لە گۆشەو کەنارەکانی
 ئاسمان و زەویہوہ پڕۆنەدەرێ، کہ بە مەزەندە ی زانیان زیاتر لە دوو تریلیۆن
 (۲,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) کہ ھەکەشان لە گەردوون دا ھەن، ئەو گەردوونە ی تاکو
 ئیستا بۆ مەرۆف بێندراوہو، ھەر کام لەو کہ ھەکەشانانەش نزیکە ی تریلیۆتیک
 ئەستێرە ی تیدا ھەن، وەک پێشتر لە چەند جێہە کی دیکەدا باسی فراوانیی
 ئاسمان و گەردوون و، بەرزکرانەوہ ی ئاسمانان کرد.

مەسەلە ی سێبەم:

باسی هاتنی ئاخیر زەمان بە لەتبوونی ئاسمان و سوور ھەلگەڕانی ھەک پوڤی داغ و، پرسیار لێ نەکردنی جندو مروڤ، لە بارە ی گوناھەکانیانەو، ناسراڤی تاوانباران بە نیشانەیان و، گرتنی تووکی پێشەسەر و پێشەکانیان و، فرێدرانە نیو دۆزەخیان و، ھاتن و چوون و سووڕانیان لە تیوان ئاگری دۆزەخ و ئاوی کوڵوو داغدا:

خو دەفرموی: ﴿فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ۚ (٣٧) فَإِنِّي آتٍ بِلِقَاكُمْ رَبِّكُمْ ۚ (٣٨) فَيَوْمَئِذٍ لَا يُفْلِتُ عَنْ ذَنبِهِ ۚ إِنَّهُ لَا يُجَانُّ ۚ (٣٩) فَإِنِّي آتٍ بِلِقَاكُمْ رَبِّكُمْ ۚ (٤٠) فَيَوْمَئِذٍ لَا يُفْلِتُ عَنْ ذَنبِهِ ۚ إِنَّهُ لَا يُجَانُّ ۚ (٤١) فَإِنِّي آتٍ بِلِقَاكُمْ رَبِّكُمْ ۚ (٤٢) فَيَوْمَئِذٍ لَا يُفْلِتُ عَنْ ذَنبِهِ ۚ إِنَّهُ لَا يُجَانُّ ۚ (٤٣) فَيَوْمَئِذٍ لَا يُفْلِتُ عَنْ ذَنبِهِ ۚ إِنَّهُ لَا يُجَانُّ ۚ (٤٤) فَإِنِّي آتٍ بِلِقَاكُمْ رَبِّكُمْ ۚ (٤٥) فَيَوْمَئِذٍ لَا يُفْلِتُ عَنْ ذَنبِهِ ۚ إِنَّهُ لَا يُجَانُّ ۚ (٤٦)﴾

شیکردنەو ی ئەم ئایەتانە، لە یازدە بڕگەدا:

(١) - ﴿فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ﴾ ئنجا ھەڕکات ئاسمان لەتبوو، ھەک زۆرجار گوتوومانە، لێرەدا پیتی (ف) بۆ (تفریح) واته: بێنا لەسەر ئەو شتانە ی باسکران، ھەر کاتی ک ئاسمان لەت بوو، (إِنْشَقَّتْ: انْصَدَعَتْ) واته: لەتبوو، شەق و پەق بوو، وشە ی (سَمَاء) ھەک زۆرجار باسماں کردو ھە لە قورئاندا ی، واته: ھەموو دروستکراوی خوا **سَمَاءُ الْجَمَّةِ** ھە خوار عەریش و، درەختی کوٹایی (سُدْرَةُ الْمُنْتَهَى) ی ھو، واته: ھەموو ئەو ی پە یو ھند ی بە ئیانی مروڤ ھە ی ھە، کە جاری وایە خوا **سَمَاءُ الْجَمَّةِ** بە (سَمَاوَات) دە یھێن ی، جاری وایە بە (سَمَاء) و، جاری واشە بە (سَمْعَ سَمَاوَات) و، ھەموو ھەر ی ھە ک شتەو مە بە ست پێی کو ی دروستکراو ھە کانی خوا ی ھە، ئەو ی ئیمە ئیستا پێی دە لێین: گەردوون (کون) بە عەرەبی و (univers) بە ئینگلیزی، ئەو ئەندازە ی ھە دە کو وێتە بەرچاوی دووڕبێن و تەل سکو بە کانی مروڤ، کە ھەک پێشتر گوتوومانە: بە پێی ئەو کە خوا **سَمَاءُ الْجَمَّةِ** ھە چەند شو ئینێک لە قورئاندا دە فرموی: ئاسمانی نیزی کتر لە ئیو ھەمان بە چرایان

پازاندۆتەو: (وزینا السماء الدنيا مصابیح) مەبەستیش لە چرایان ئەستێرەکانن، کەواتە: هەرچی ئەستێرەیهو هەرچی کەهیکەشانه که لە ئەستێرەکان پێک دێن، هەرچی گەلە کەهیکەشانه، هەمووی دەبن لە سنووری ئاسمانی یەکەمدا بن، هەرچی دەکەوێتە بەرچاوی دووربینهکان، هەمووی ئەو ئەندازەیە که مەرووف تەوانیویەتی لە ئاسمانی یەکەم ببینی، و، لەسەرروی ئەو شەو کە بەس خوا دەزانێ چەندی دیکەش هەیهو، لە کوێ سنووری ئاسمانی یەکەم کوێتایی پێ دێ، ئنجا لەسەرروی ئەویشەو شەش ئاسمانی دیکە هەن، ئا ئەو بەپێی ئایەتەکانی قورئان، هەمووی وشە (سما) دیگریتەو، وەک لە تەفسیری سوورەتی (فصلت)دا باسیکی گەردوومان کردو، لە چەند شوێنی دیکەش دا لەو بارەو قسەمان کردو.

کەواتە: ﴿فَإِذَا أَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ﴾ یانی: کاتیەک ئەو دروستکراوی خوا خۆلقاندوویەتی، کە هەمووشی پەيوەستە بە ژبانی مەرووفەو: حەوت ئاسمانەکان و پێکهاوەکانیان و، ئەوێ دەکەوێتە ئێوانیان و، زەویش کە پێکهاوەکی بچووکی گەردوونە، کاتیەک ئەو ئاسمانە لەتوو شەق و پەق بوو، (جَوَابٌ إِذَا مَحْلُوفٌ، أَي: يَكُونُ مِنَ الْأَهْوَالِ وَالْأَحْوَالِ مَا لَا يُحِيطُ بِهِ دَائِرَةُ الْمَقَالِ)، واتە: کاتیەک کە ئاسمان لەت و پەت دەبێ، حال و بالی سامناکی وادێنە پێشی، کە بازنە قسە ناتوانی دەورەیان بدات، شتی وا دەقەومێ نایەتە وەسفکردن.

٢- ﴿فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالْهَبَانِ﴾، ئاسمان (کە لەت دەبن) سوور هەلەدەگەرن، وەک تلێ زەیت، یان وەک چەرمی سوور، چونکە وشە (وَرْدَةٌ) لە: ﴿فَكَانَتْ وَرْدَةً﴾ دا: (تَشْبِيهٌ بِلَيْعٍ، أَي: كَانَتْ كَوَرْدَةٍ، وَالْوَرْدَةُ: وَاحِدَةُ الْوَرْدِ، وَهُوَ زَهْرٌ أَحْمَرٌ مِنْ شَجَرَةٍ دَقِيقَةٍ ذَاتِ أَغْصَانٍ شَائِكَةٍ، تَظْهَرُ فِي فَصْلِ الرَّبِيعِ)، ئەمە جوړیکە لە جوړەکانی وێچواندن پێی دەگوترێ: (تَشْبِيهٌ بِلَيْعٍ)، وێچواندنێک کە گەیشتیێتە ئەو پەری، واتە: ئەم ئاسمانە، وەک گولێکی لێ دێ، (وَرْدَةٌ) ش کوێەکی (وَرْد)ە، کە جوړە گولێکی خاوەن گەلای وردەو لق و پۆپەکانی دێکاووین، زیاتر لە کەشی بەهاردا، پەیدادەبێ (ئێمە گولەباغی پێدەلێین) واتە: ئەو ئاسمانە سوور هەلەدەگەرن وەک رەنگی گولەباغ، (كَالْذُّهَانِ) لە

گەرميبيدا ۋەك تلتى زەيت، يان پۇتى داغكراۋى لى دى، كە ئىمە ھەر لەۋە ھاللى
دەبىن، ئەگەرنا بەدلىيالى بەدلىيالى لەۋەش گەرمترە، ياخود ۋەك چەرمى سوۋرى لى دى، بەۋ
شېۋەيە ئەۋ گۇرپانكارىيە بەسەر ئەم ئاسمانەدا دى، چونكە (دەھان):

أ- يان كۆى (دُھن)ە، كە برىتيە لە تلتى پۇتى زەيت.

ب- ياخود: (دەھان: الأديمُ الأخرمُ)، پىستى سوۋر، چەرمى سوۋر، كۆى (دەھان)ىش
برىتيە لە (أدھن) و (دُھن) واتە: چەرمەكان.

(۳) ﴿فَيَايَا آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئىنجا ئايا ئەى كۆمەلى جىندو مەۋق، ئىۋە نكوۋلى
لە كام لە چاكەكانى پەرۋەردگار تان دەكەن؟ كە ۋەك گۇمەن: كۆتايى پىھاتنى ئەم
دنيايە، ھاتنە پىشى عالمىكى دىكەۋ قۇناغىكى دىكە، بۇ ئەۋەى دادگەرىى خوا
بچەسپى لە ژيانى مەۋق و جىندىۋ، خراپەكاران بە سزاي خۇيان بگەن و، چاكەكاران
بە پاداشتى خۇيان بگەن، ئا ئەۋەش ھەر لە چاكەكانى خوايە، بۇيە خوا دەپرسى: ئايا
نكوۋلى لە كام لە چاكەكانى خواى پەرۋەردگار تان دەكەن؟

(۴) ﴿فَيَوْمَئِذٍ لَا يُشْعَلُ عَنْ نَارِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ﴾، لەۋ پۇژەدا، نە مەۋق، نە جىند لە بارەى
گوناهىەۋە لى ناپرسى، (ئىن: اِسْمُ جَمْعِ الْإِنْسَانِ وَالْإِنْسِيُّ وَاحِدٌ مِنْهُمْ، وَالْجَانُّ أَبُو
الْجِنِّ أَوْ الْجِنُّ كُلُّهُمْ)، (ئىن) ناۋى كۆى مەۋقەۋ (ئىنسى) تاكى مەۋقە، (جان)ىش يان
بابى جىندانە، ياخود كۆى: جىندانە، ئىنجا ئايا بۇچى لە گوناهيان ناپرسى؟ لەبەر
ئەۋەى ھەموو شتىك تۆماركراۋە زانراۋ، واتە: پرسىاركردنى پەيداكردنى زانىارىيان
لى ناپرسى و، ئەۋ جۇرە پرسىارىيان لى ناكرى كە بزانرى چىيان كىردوۋ چىيان
نەكردوۋ: پىۋىست بەۋە ناكات و ھەموو شتىك تۆمار كراۋ، بە ھەموو شېۋەكانى
تۆماركردن، (المقصود بالسؤال: هُوَ النَحْوُ الْمَأْلُوفِ فَهُوَ التَّوَعُّ الْمُنْفِي مِنَ السَّوَالِ، وَلَكِنْ
قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَقَفُّهُمْ عَنْهُمْ مَسْئُولُونَ﴾ ۱۴) ﴿فَرَبِّكَ لَسْتَأْتَهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ ۱۵
عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ۱۶) الحجر، فَهُوَ سُؤَالٌ تَوْبِيخٌ وَرَجَاءٌ أَوْ الْمُرَادُ إِنَّ الْقِيَامَةَ فِيهَا مَوَاقِفٌ
مُتَعَدِّدَةٌ، فَيَسْأَلُونَ فِي بَعْضِهَا وَيُخْتَمَ عَلَى الْأَفْوَاهِ فِي بَعْضِهَا، كە دەفەرموى: لىيان

ناپرسرئ مەبەست پېي پرسیاری ئاساییە، ئەو پرسیارە لابراوە، پرسیاری ئاسایی کە بگوترئ: ئەوەت کردو، یان نەتکردو؟ بەلام خۆی بەرز کە لە سوورەتی (الصفات) دا دەفەرموئ: ﴿وَقِفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ﴾ (۲۱) ﴿الصفات، رابانینگرن بیگومان لیپرسراون، هەروەها لە سوورەتی (الحجر) دا خوا دەفەرموئ: ﴿فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (۲۲) ﴿عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۲۳) ﴿الحجر، واتە: سویند بە پەرورەدگارت لە تیکرایان دەپرسینەو، لە بارەي ئەووە کە کردوویانە، ئەو پرسیارکردنەي لە (الصفات والحجر) دا هاتوون، مەبەست پێیان پرسیارکردنی سەرزنەشتکەرانەو سەرکۆنە کەرانیە، (ئایا ئەوەت نەکرد! ئەوەت نەکرد! ئەوەت نەکرد!) یاخود مەبەست ئەووەیە کە لە قیامەتدا، قۆناغی جوړاو جوړ دینە پێش و، لە هەندیک قۆناغان دا لییان ناپرسئ و لە هەندیک قۆناغان دا لییان دەپرسئ، لە هەندیک قۆناغیش دا، وەک خوا ﷻ دەفەرموئ: مۆر بەسەر زمانیانەو دەنرئ و قسەیان بۆ ناکرئ و، فەرمان دەکرئ بە ئەندامەکانیان قسە بکەن، وەک لە تەفسیری سوورەتی (فصلت) دا باسما کرد، لە سوورەتی (النور) دا هاتو: ﴿يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۲۴) ﴿النور، هەروەها لە سوورەتی (فصلت) دا کە دەفەرموئ: ﴿حِينَ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۲۵) ﴿فصلت، کەواتە: قیامەت قۆناغ قۆناغ، بۆیە کە سیک بە سادەیی و سەرکیلی تەماشای قورئان بکات، چ لێرەو، چ لە هەر شوینیکی دیکەدا، دەلئ: بۆچی لە جییهک و دەفەرموئ و، لە جییهک ئاوا دەفەرموئ؟ بەلام ئەوە جیاوازی دیمەنەکان و جیاوازی قۆناغەکانە، کە ئەگەر بە سەرکیلی تەماشای بکەي، دەلئ: لێرە و دەفەرموئ و لێرەش و دەفەرموئ و تیکدەگیرئ! بەلام ئەوە تیکگیران نیەو تەواکردنی کوئ هەموو دیمەنەکە، لەو ڕووەو تەماشای بکەي ئا وایەو، لەلایەکی دیکەو تەماشای بکەي، ئاوا دیتە بەرچاوو، لەولاوێش تەماشای بکەي، بە جوړیکی دیکە، دیتە بەرچاوت.

۵- ﴿فَيَأْتِيَهُمْ آيَاتُ رَبِّكَمْ تُكَذِّبُونَ﴾، ئنجا ئەي کۆمەلئ جندو مروؤف! نکوولئ لە کام لە چاکەکانی پەرورەدگارتان دەکەن؟

(۶) - ﴿يَعْرِفُ الْمَجْرُمُونَ بِسَمْعِهِمْ﴾، تاوانباران به نیشانه‌ی خویشان ده‌ناسر یتنه‌وه، (السَّمِیَّةُ: العَلَامَةُ) نیشانه، زانایان هه‌ندیکیان باسیان کردوه که چاویان شین هه‌لده‌گه‌پێ و پروویان پەش داده‌گه‌پێ! به‌لام خوای په‌روه‌ردگار لێره‌دا باسی نه‌کردوه، ئه‌وه‌نده هه‌یه ده‌فه‌رموئ: تاوانباران به نیشانه‌و سیمای خویشان ده‌ناسر یتنه‌وه، هه‌ر که‌سه به پێی ئه‌و نیشانه‌یه‌وه ئه‌وه‌ی خوا **بِسَمْعِهِ** له‌پۆژی دوا‌ییدا، ئه‌وانی تووش ده‌کات، ده‌ناسر یتنه‌وه، په‌نگه زانایان له‌وه وه‌ریان گرتبێ که ده‌فه‌رموئ: ﴿يَوْمَ يُفْعَلُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمَجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا﴾ طه، ئه‌و پۆژی فوو به‌که‌په‌نادا ده‌کری و تاوانباران کۆده‌که‌ینه‌وه، به شینه‌ه‌لکه‌پاوی، ئنجا ئایا چاویان شینه‌ه‌لده‌گه‌پێ؟ یان پروویان شین و پەش و مۆر ده‌بیتنه‌وه؟ له‌وانه‌یه، له‌وه وه‌ریان گرتبێ، ئینسان که زۆر خه‌فه‌ت ده‌خوات و نا‌په‌حت ده‌بێ و ده‌ترسێ، په‌نگی تلخ و پەش ده‌بێ، ده‌گوترێ: شین و مۆر هه‌لکه‌پاوه، وا پێده‌چێ مه‌به‌ست پێی ئه‌وه بێ.

(۷) - ﴿فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَصِي وَالْأُقْدَامِ﴾، ئنجا تووکی پێشه‌سه‌رو پێیه‌کان ده‌گیرێن، (نَوَاصِي) کۆی (نَاصِيَة) یه، واته: تووکی پێشه‌سه‌ر، (أُقْدَام) یش کۆی (قَدَم) ه، واته: پێ، واته: تووکی پێشه‌سه‌ریان و پێیه‌کانیان ده‌گیرێن، که که‌سیک تووکی پێشه‌سه‌ری بگیری له‌گه‌ل پێی دا، مانای وابه‌وه‌ک گه‌لۆ له‌خه‌ر ده‌کریته‌وه! یانی: که‌له‌په‌چه ده‌کری و تووکه سه‌ریان و پێیان پێکه‌وه ده‌به‌ستری، بۆ ئه‌وه‌ی هه‌یچ جووله‌یه‌کیان بۆ نه‌کری، ئنجا به‌و شیوه‌یه‌ فری ده‌درینه‌ دۆزه‌خه‌وه، وشه‌ی (النَّوَاصِي) که (أَل) ی ناساندنی له‌سه‌ره، هه‌روه‌ها (الأُقْدَام) یش هه‌ردووکان ناساندنه‌کان: (عَوْضٌ عَنِ الْمُضَافِ إِلَيْهِ) قه‌ره‌بووی پالۆه‌لادراون، واته: (فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي أَيْ: بِنَوَاصِيهِمْ، وَالْأُقْدَامِ، أَيْ: وَأُقْدَامِهِمْ)، چونکه لێره‌دا ناگونجی (أَل) بۆ تیکرا (جنس) بێ، واته: تیکرای تووکی پێشه‌سه‌ره‌کان و تیکرای پێیه‌کان، که‌واته: (النَّوَاصِي وَالْأُقْدَامِ) له جیاتی ب‌فه‌رموئ: (بِنَوَاصِيهِمْ وَأُقْدَامِهِمْ) ئه‌و (أَل) ه له جێی پالۆیدراو (المُضَافِ إِلَيْهِ) به‌کاره‌یتراوه، یانی: تووکی پێشه‌سه‌رو پێیه‌کانیان ده‌گیرێن.

ھەلبەتە ئەگەر بەشگوتىرى: (أل) ھەبۇ ناساندنى (عھد)ە، واتە: تووکی
پېشەسەرەکانى ئەوان و پېشەکانى ئەوان، ئەوھش ھەر گونجاۋە.

ئىنجا ئەمە ئامازەيەكېشى تېدايە بە ئىعجازىكى عىلمىي، ئەۋىش ئەۋەيە پېشەسەرى
مروۋق، ئەۋ بەشەي مېشك كە لای پېشەسەرە، چەقى پىرادانەۋ كەسايەتېى مروۋق
زىاتر لەۋىدا شىردراۋەتەۋە، لىرەۋە لەۋ بەشەي مېشك كە لە پېشەسەردايە،
مروۋق پىرادەدات و خىرو شەپرو ھەلدەبۇئىرى، راست و چەۋت لىك چىادەكانەۋە،
بۇيە خوا **سُورَةُ الْحٰزِنِ** ئامازەي بەۋى داۋە، ھەرۋەك لە سوۋرەتى (العلق) دا دەفەرمۇئى:
﴿لَا اِنْ لَّمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ﴿١٥﴾ ناصِيَةِ كَذِبٍ ﴿١٦﴾ عَاطِيَةٍ ﴿١٧﴾﴾ العلق، واتە: نەخىر، ئەگەر
ۋازنەھىننى ئېمە بە توندىي تووکی پېشەسەرى دەرگىن، ئەۋ پېشەسەرەي كە
دروۋن بوۋە، گونەھبارو خەتاكار بوۋە، خوا پىشتىۋان بى كە گەپىشتىنە تەفسىرى
سوۋرەتى (العلق)، لەۋى زىاتر باسى ئەۋ ئىعجازە عىلمىيە دەكەين.

۸- **﴿فَاَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٨﴾﴾** ئىنجا ئەي كۆمەللى جىندو مروۋق! نىكوۋلىي لە كام لە
چاكەكانى پەرۋەرەدگار تان دەكەن؟

۹- **﴿هٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٩﴾﴾** ئەمە ئەۋ دۆزەخەيە كە تاۋانباران بە درۋيان
دادەنا و پىي بېئىروابوۋن، **﴿هٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٩﴾﴾** (مَقُولٌ قَوْلٍ مَّحْدُوفٍ)،
گوتراۋى قسەيەكى قرتىزراۋە، واتە: **﴿نَقُولُ لَهُمْ﴾** يان **﴿يَقَالُ لَهُمْ﴾** پىيان دەلپىن، يان
پىيان دەگوتىرى: ئەمە ئەۋ دۆزەخەيە كە تاۋانباران پىي بېئىروابوۋن، نىكوۋلىيان
لىدەكردو، بە درۋيان دادەنا، ئەۋەتا تىۋەي پامىن!

۱۰- **﴿يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِإٍ آخَرَ ﴿١٠﴾﴾** لە نىۋان ئەۋ دۆزەخەۋ، لە نىۋان ئاۋىكى كولاۋدا
كە گەبىشتۈتە ئەۋپەرى كولاۋىي و داغىي دىن و دەچن، **﴿يَطُوفُونَ﴾** (طَوَافٍ)، ئەۋەيە
بە دەۋرى شىتىكدا بىي و بچى، بەلام لە شىتىكىشەۋە بۇ شىتىكى دىكە بچى، ھەر
پىي دەگوتىرى: **﴿طَوَافٍ﴾**، ھەر بۇيە جوۋلەي نىۋان سەفاۋ مەرۋە، جگە لەۋەي بە
رۋىشتن (سەي) ناۋبراۋە، بە تەۋافىش ناۋبراۋە.

له تێوانیاندا دێن و دهچن، مه بهست ئه وهیه که له تێوان ناگری بێتسه داری دۆزهخ و، ئاوی کولاو داغ دا، دێن و دهچن، جاریک لهوئ دهسووتێترین و جاریکیش دهبرین بۆ ئه وئ، یان: خۆیان دواى ئه وهى دهسووتێترین، دهچن خۆیان فێنک بکه نه وه و تۆزئ ئاو بخۆنه وه، به لأم ئاوه که کولاو وه داغه، که ههم دهشیخۆنه وه و، ههم به سه ره یشياندا دهکړئ، وهک خوا له سوورپه قى (الحج) دا دهفه رموئ: ﴿يُصَبِّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمْ اَحْمِیْمٌ ۝۱۱۱ يَضْرِبُ بِهِ مَا فِی بُطُونِهِمْ وَابْلَاؤُهُ ۝۱۱۲﴾ (الحج، واته: به سه ره ته پلئ سه رياندا دهکړئ (ئاوی کولاو داغ)، به هۆیه وه هه رچى له ئیو هه ناویاندا هه یه، دهتوتیه وه پسته که شیان داده مالرئ و قالده یته وه، ﴿وَلَمْ تَقْلَعِ مِنَ حَرِیْدٍ ۝۱۱۳﴾ (الحج، قه مچییه ئاسنه کانی شیان بۆ هه ن، که ئه مه هه ر باسکردنه که ی زۆر سامناکه و له خه یال و ئه ندیشه ی مروف دا، زۆر به زه حمه ت جئ ده یته وه، به لأم هه رچى خوا ﴿سَبَّحَ لِلّٰهِ الَّذِیْ یُفِیهُ رَمُوءِ﴾ بیهه رموئ: سه دا سه د وایه، ئه ویش به س ئه و ئه ندازه یه که ئیمه لئى حالئى ده بین، چ به نه به ت ئازار و مه ی نه تیه که ئی دۆزهخ و، چ به نه به ت خۆش ی و نیعه مه ته کانی به هه شته وه، به س ئه و ئه ندازه یه ئیمه لئى حالئى ده بین و، له قالبئ ئه و وشه و ته عبیرانه دا، که له ئاستی فیکری به شه ردان، جئیان ده یته وه، ئه گه رنا به دنئیایى به هه شتیش زۆر زۆر له وه خۆشته، دۆزهخیش زۆر زۆر له وه ناخۆشته، که خوا ﴿سَبَّحَ لِلّٰهِ الَّذِیْ یُفِیهُ رَمُوءِ﴾ باسی ده کات و، ده یه وئ ئیمه حالئى بکات و تییگه یه نئ، واته: ئه وه ی که به کرده وه هه یه له وئ، له وه ی ئیستا ئیمه به انه وئ به و وشه و ته عبیرانه لئى تئ بگه ین، لیک دوورن، هه ر بۆیه ش گوتراوه: {لَیْسَ الْخَبْرُ کَالْمُعَايَنَةِ} (أخرجه ابن حبان: ۶۲۱۳، قال شعيب الأرنؤوط: حديث صحيح)، واته: هه و آل وهک دیت و له گه ئدا بوون نه، که دهفه رموئ: ﴿يَطْرُقُونَ بِهَا مِنْ حَمِيمٍ مَّانٍ ۝﴾ (الطواف: تَرَدَا اَلْمَشْيُ وَالْاِكْتِارُ مِنْهُ، يُقَالُ طَافَ بِهِ، وَطَافَ عَلَيْهِ، وَالْحَمِيمُ: الْمَاءُ الْمُغْلَى الشَّدِيدُ الْحَرَارَةِ، وَآي: اِسْمٌ قَاعِلٍ مِنْ اَنَّى، إِذَا اسْتَدَّتْ حَرَارَتُهُ)، (طواف): بریتیه له دووباره کردنه وه ی پۆیشت و زۆر پۆیشت، (طَافَ بِهِ وَطَافَ عَلَيْهِ) ده وری داو، به سه ره یه وه گه را، (حَمِيم) یش ئه و ئاوه یه که

زور کولیوه گه یشتوټه ټوپه ږی کولان، (ءان): ناوی بکه ر (إسم فاعل)ه، (أنی) واته: ټاویکی گهرمی کولاوی داغ که گه یشتوټه ټوپه ږی له گهرمییدا.

(۱۱) - ﴿فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ټهی جنډو مروټ! له کام له چاکه کانی په روه ردگارتان نکوولی ده که ن؟

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی سییه م

پیناسه نهم دهرسه

نهم دهرسه مان له سی و سی (۳۳) نایه تی کوټایی سووړه تی (الرحمن) پیک دی، نایه ته کانی: (۷۸ - ۴۶)، که باسی پاداشتی پرواداران خاوه ن ترس و بیمه به رانبه ر به په روه ردگاریان، پرواداران پیک که سام و هه بیه تیان هه یه به رانبه ر به پیکه ی به رزو بی وینه ی په روه ردگاریان، نجا نه و پاداشته ی خوا دیناوه بو نه وانه ی سام و هه بیه تیان به رانبه ر به پیکه ی به رزو بی وینه ی هه یه، خوا **بسم الله الرحمن الرحیم** له دوو جووته به هشت دا باسی ده کات، واته: چوار باخ، که خوا ی کارزان و میهره بان هه ر کامیان (هه ر جووته باخه) به شه ش وه سف پیناسه ده کات و سه رجه م ده بڼه دواژه (۱۲) وه سف:

جووته به هه شتی یه که م: له هه وت نایه ته کانی: (۴۸ و ۵۰ و ۵۲ و ۵۴ و ۵۵ و ۵۶ و ۵۸) دا، شه ش وه سفیان ده کات.

جووته به هه شتی دووهم: له هه وت نایه ته کانی: (۶۴ و ۶۶ و ۶۸ و ۷۰ و ۷۲ و ۷۴ و ۷۶) دا، یانی: جووته باغی یه که م له هه وت نایه تانداو، جووته باغی دووهم له هه وت نایه تاندا، یه کی به شه ش سیفه ت وه سف و پیناسه کراون.

﴿وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ ۖ ﴿٤٦﴾ فَإِذَا أَلَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٧﴾ ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ﴿٤٨﴾ فَإِذَا أَلَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٩﴾ فَيَمَّا عَيْنَاً يَجُوعَانِ ﴿٥٠﴾ فَإِذَا أَلَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥١﴾ فَيَمَّا مِّنْ كُلِّ فَاكِهِم رَّوْحَانِ ﴿٥٢﴾ فَإِذَا أَلَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٣﴾ مَّتَّكِبِينَ عَلَىٰ فُرُشٍ بَطَاطِنُهَا مِنْ إِسْتَرْقٍ وَحَىٰ الْجَنَّتَيْنِ دَانِ ﴿٥٤﴾ فَإِذَا أَلَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٥﴾ فَبِهِنَّ قَصِيرَتِ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِئِنَّ أَنْفُسُ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ ﴿٥٦﴾ فَإِذَا أَلَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٧﴾ كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾ فَإِذَا أَلَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٩﴾ هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ ﴿٦٠﴾ فَإِذَا أَلَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦١﴾ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ

﴿۱۶﴾ فَاَيُّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۱۷﴾ مُدْهَمَّتَانِ ﴿۱۸﴾ فَاَيُّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۱۹﴾ فِيسَا فِكْهُمُ وَنَحْلُ ﴿۲۰﴾ وَرَمَانُ ﴿۲۱﴾ فَاَيُّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۲۲﴾ فِئِنْ خَبَرْتُ حِسَانُ ﴿۲۳﴾ فَاَيُّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۲۴﴾ حُرْمَةُ مَقْصُورَتُ ﴿۲۵﴾ فِي الْحِيَامِ ﴿۲۶﴾ فَاَيُّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۲۷﴾ لَمْ يَطْمِئِنَّ اَنْفُسُ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانُ ﴿۲۸﴾ فَاَيُّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۲۹﴾ مُتْرَكَيْنِ عَلَى رَقَرَفٍ حُضِرَ وَعَبَقَرِي حِسَانِ ﴿۳۰﴾ فَاَيُّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۳۱﴾ نَبْرَكَ اَسْمُ رَبِّكَ ذِي الْمُلْكِ وَالْاَكْرَامِ ﴿۳۲﴾

مانای دهقا و دهقی نایه ته کان

{ههروه ها بو هه ره که سیکیش له پایهی بهرزی پهروه ردگاری بترسی، دوو
 باخ هه ن ﴿۱۶﴾ ئنجا ئایا (ئه ی مروؤ و جندا) نکوولی له کام له چاکه کانی
 پهروه ردگارتان ده که ن؟ ﴿۱۷﴾ (ئه و دوو باخه) خاوه ن لق و پوپه دلگیره کانن ﴿۱۸﴾
 ئنجا ئایا (ئه ی مروؤ و جندا) نکوولی له کام له چاکه کانی پهروه ردگارتان
 ده که ن؟ ﴿۱۹﴾ (ئه و دوو باخه) دوو سه رچاوه یان تیدان (به ئتویان دا) ده پون
 ﴿۲۰﴾ ئنجا ئایا (ئه ی مروؤ و جندا) نکوولی له کام له چاکه کانی پهروه ردگارتان
 ده که ن؟ ﴿۲۱﴾ (ئه و دوو باخه) له هه ره میوه یه که دوو جوریان تیدان ﴿۲۲﴾ ئنجا
 ئایا (ئه ی مروؤ و جندا) نکوولی له کام له چاکه کانی پهروه ردگارتان ده که ن؟
 ﴿۲۳﴾ ئه و (به هه شتی) انه له سه ره (جیگا و تهخت و رایه خی و اراکشاون، دیوی
 لای بنه وه یان ئاوریشمه و، میوه ی دوو باخه که ش (لئیانه وه) نیزیکه (به ئاسانی
 ده چنرئ) ﴿۲۴﴾ ئنجا ئایا (ئه ی مروؤ و جندا) نکوولی له کام له چاکه کانی
 پهروه ردگارتان ده که ن؟ ﴿۲۵﴾ له و جیگایانه دا (و له سه ره ئه و رایه خ و تهختانه)،
 (ئافره تاتیکی) نیگای خو کورت هه لپنه ره (له سه ره میرده کانیان) هه ن، که
 پیش وان نه مروؤ و نه جندا، کچینی لانه بردوون (دهستی لی نه داون) ﴿۳۲﴾

ئىنجا ئايا (ئەي مەرۋف و جىند!) نىكوۋلىيى لە كام لە چاكەكانى پەرۋەردگارتان دەكەن؟ (۵۷) (ئەو ئافرىدە تانە لە جوانىيى و سىيى و ساقىيى دا) ۋەك ياقووت و مروارىين (۵۸) ئىنجا ئايا (ئەي مەرۋف و جىند!) نىكوۋلىيى لە كام لە چاكەكانى پەرۋەردگارتان دەكەن؟ (۵۹) ئايا پاداشتى چاكەكارىيى ھەر چاكەكارىيى نىيە؟ (۶۰) ئىنجا ئايا (ئەي مەرۋف و جىند!) نىكوۋلىيى لە كام لە چاكەكانى پەرۋەردگارتان دەكەن؟ (۶۱) ھەرۋەھا لە خوار وانىشەۋە دوو باخى دىكە ھەن (۶۲) ئىنجا ئايا (ئەي مەرۋف و جىند!) نىكوۋلىيى لە كام لە چاكەكانى پەرۋەردگارتان دەكەن؟ (۶۳) دوو باخى سەۋزى يەكجار تۆخىن (مەيلەو پەش دەنۆتىن) (۶۴) ئىنجا ئايا (ئەي مەرۋف و جىند!) نىكوۋلىيى لە كام لە چاكەكانى پەرۋەردگارتان دەكەن؟ (۶۵) دوو سەرچاۋەيى فېچقەكەريان تىدان (۶۶) ئىنجا ئايا (ئەي مەرۋف و جىند!) نىكوۋلىيى لە كام لە چاكەكانى پەرۋەردگارتان دەكەن؟ (۶۷) (جۆرەكانى) مېۋەو دارخورماو ھەنارىيان تىدان (۶۸) ئىنجا ئايا (ئەي مەرۋف و جىند!) نىكوۋلىيى لە كام لە چاكەكانى پەرۋەردگارتان دەكەن؟ (۶۹) لە جىيەكاندا (۷۰) لەسەر ئەو تەختانەيى نىۋو دوو باخەكە، ئافرىدە تانى زۆر چاك و ئەۋپە پرى جوان ھەن (۷۱) ئىنجا ئايا (ئەي مەرۋف و جىند!) نىكوۋلىيى لە كام لە چاكەكانى پەرۋەردگارتان دەكەن؟ (۷۲) (ئەو ئافرىدە تانە) چاۋ گەش و پەشەن لە نىۋو خىۋە تان دا نىشتە جىين (خىزمەت دەكرىن) (۷۳) ئىنجا ئايا (ئەي مەرۋف و جىند!) نىكوۋلىيى لە كام لە چاكەكانى پەرۋەردگارتان دەكەن؟ (۷۴) (ئەو ئافرىدە تە شۆخ و شەنگانە) لە پىش وان دا نە مەرۋف و نە جىند (دەستيان نەگە ياندوونى و) كچىننىيان لانا بىردوون (۷۵) ئىنجا ئايا (ئەي مەرۋف و جىند!) نىكوۋلىيى لە كام لە چاكەكانى پەرۋەردگارتان دەكەن؟ (۷۶) لەسەر رايە خىكى سەۋزى ناۋازەيى ھەرە جوان پالايان داۋە تەۋە (۷۷) ئىنجا ئايا (ئەي مەرۋف و جىند!) نىكوۋلىيى لە كام لە چاكەكانى پەرۋەردگارتان دەكەن؟ (۷۸) بەرزو بەپىزە ناۋى پەرۋەردگارى خاۋەن پايەو شىكۆۋ، چاكەو بەخشىش (۷۹).

شیکردنه‌وی هه‌ندیک له وشه‌کان

(مَقَامَ رَبِّهِ): (مَقَام: مَصْدَرُ قِيَام، أَوْ اسْمُ مَكَانِ الْقِيَام)، وشه‌ی (مَقَام)، یان چاوگی (قِيَام)ه، یانی: هه‌لّسان، پاره‌ستان، یاخود ناوی شوینه بوّ پاره‌ستان و هه‌لّسان، واته: یان به مانای پیگه و پایه دئی، یاخود به مانای شوینی وه‌ستان له به‌رانبه‌ر په‌روه‌ر دگارا دئی.

(أَفْئَانٍ): (وَالْأَفْئَانُ: جَمْعُ فَنٍ، وَهُوَ الْعُضْنُ الْعَضُّ الْوَرَقِ)، (فَنَن): به چلّ و لقی ته‌پو گه‌لادار ده‌گوترئ، هه‌روه‌ها (فَنَن) به جوړیک له شتیش ده‌گوترئ، هه‌ندیکیش گوتوو یانه: جوړی شت به (فُنُون) کوّده‌کرێته‌وه، نه‌ک به (أَفْئَان).

(مُتَكَيِّنَ): (الْإِتْكَاءُ: افْتِعَالٌ مِنَ الْوَكْءِ مَهْمُوزُ اللَّامِ وَهُوَ الْإِعْتِمَادُ، فَصَارَ الْإِتْكَاءُ اسْمًا لِإِعْتِمَادِ الْجَالِسِ وَمِرْقَاهِ إِلَى الْأَرْضِ وَجَنْبِهِ إِلَى الْأَرْضِ، وَهِيَ هَيْئَةٌ بَيْنَ الْإِضْطِجَاعِ عَلَى الْجَنْبِ وَالْقُعُودِ)، (مُتَكَيِّنٌ) له (إِتْكَاء)هوه هاتوه، ئه‌ویش ئیفتیعاله له (و ك ء) هوه که بریتیه له پال وێدان، (إِتْكَاء) به کوردیی ده‌لێن: شان‌دادان و پال‌دانه‌وه، که بریتیه له‌وه‌ی بابای دانیشتوو، ئانیشکی له‌سه‌ر زه‌وی بئ و ته‌نیشتیشی له‌سه‌ر زه‌وی بئ، ئه‌ویش شیوه‌یه‌که له‌نیوان پاکشان و دانیشتن دا، به‌ کوردیی ده‌لێن: شان‌دادان و پال‌دانه‌وه.

(فُرْشٍ): (جَمْعُ فِرَاشٍ كِتَابٌ وَكُتُبٌ)، (فُرْش) کوّی (فِرَاش)ه، وه‌ک (کِتَاب) که کوّیه‌که‌ی (کُتُب)ه، (الفِرَاشُ: أَصْلُهُ مَا يُفْرَشُ، أَيُّ: يُبْسَطُ عَلَى الْأَرْضِ لِلنُّوْمِ وَالْإِضْطِجَاعِ) له ئه‌سلدا (فِرَاش) به‌وه ده‌گوترئ: که راده‌خرئ بوّ خه‌و و بوّ پاکشان، (ثُمَّ أُطْلِقَ الْفِرَاشُ عَلَى السَّرِيرِ الْمُتَرَفِّعِ عَلَى الْأَرْضِ بِسُوقٍ)، دوا‌یی به‌و چوار پایه، یان به‌و ته‌خته ده‌گوترئ که به‌ چهند پیچه‌که‌یه‌ک به‌ چهند پایه‌یه‌ک له‌سه‌ر زه‌وی به‌ر‌ز ده‌کرێته‌وه.

(بَطَّانِيَا): (البَطَّانُ: جَمْعُ بَطَّانَةٍ، وَهِيَ مُشْتَقَّةٌ مِنَ الْبَطْنِ ضِدُّ الظَّهْرِ، وَهُوَ هُنَا مَجَازٌ عَنِ الْأَسْفَلِ وَضِدُّ الْبَطَّانَةِ الظَّهْرَاءُ)، (بَطَّانٍ) كَوَى (بَطَّانَةً) يَهْ نَهْ مِيشْ لَهْ (بَطْن) هَوَهْ دَاتَا شَرَاهْ، وَاتَهْ سَكْ كَهْ يِتْجَهْ وَانَهْ يَشْتَهْ، ثَنْجَا لِيْرَهْ دَا بَهْ مَهْ جَازْ بَهْ كَارَهِيْ نَزَاهْ بُوْ لَایْ بَنَهْ هَوَهْ، يِتْجَهْ وَانَهْ (بَطَّانَةً) بَرِيْتِيَهْ لَهْ (ظَهْرَاءُ) وَاتَهْ: لَایْ يَشْتَهْ، بُوْ وَئِنَهْ پُوشَا كَيْتْ كِ دِيَوِيْ دَهْ رِيْیْ پِيْیْ دَهْ گُوتَرِيْ: (ظَهْرَاءُ)، دِيَوِيْ بَنَهْ هَوَهْ پِيْیْ دَهْ گُوتَرِيْ: (بَطَّانَةً)، ثَنْجَا خَوَا **سَمِیْئِلَ الْجَنْجَرِ** دَهْ فَهْ رَمُوْیْ: دِيَوِيْ بَنَهْ دِيْ نَهْ پَرَايَهْ خْ وَ جِيْگَاوْ پُوشَا كَانَهْ لَهْ سَهْ رِيَانْ دَا دَهْ نِيشَنْ، بَرِيْتِيَهْ لَهْ نَاوَرِيشَمْ، ثَنْجَا دَهْ بِيْ دِيَوِيْ دَهْ رَهْ وَ بَانْ جُوْنْ بِيْ!.

(وَحَنَى): (الْجَنَى: مَا يُقْطَفُ مِنَ الثَّمَرِ)، (جَنَى) نَهَوِيَه كَه دَه چَنَرِي لَه مِيوَه.

(دَان): (أَي: قَرِيب)، (ذَقْ، يَذْنُوا فَهَوَ دَانٍ)، واته: نيزیک بوو، نيزیک ده بیته وه، نيزیک.

(قَصِيرَتُ الطَّرَفِ): نیگای خو کورتکەرەو، (صِفَةُ لِمَوْصُوفٍ مَحْذُوفٍ: نِسَاءً قَصْرَنَ طَرَفَهُنَّ عَلَى أَزْوَاجِهِنَّ، أَوْ الْمَرَادِ: نِسَاءً فِي نَظَرِهِنَّ مِثْلَ الْقُصُورِ وَالْغَصَّ خِلْقَةً أَوْ حَيَاءً)، (قَصِيرَاتُ الطَّرَفِ) سیفەتە بو وەسفکراویکی قرتتندراو، واتە: ئافەرەتانیکی که نیگای خوێان لەسەر مێردەکانیان کورت کردۆتەو، یاخود مەبەست ئەوەیە ئافەرەتانیکی که لە چاویاندا جوړیک لە شکستی هەیە، لە ڕووی شەرم و شکۆوە، یان هەر خوای کارزان وای خوێاندوون، جوړیک لە نەرمیی لە نیگای چاویاندا هەیە، یاخود: (قَصِيرَاتُ الطَّرَفِ) ئافەرەتانیکی که وا دەکەن بینەر تەنیا تەماشای ئەوان بکات، ئەوەندە بێیان سەرسام بێ.

(لَرَبِّعَيْنَهُنَّ): (الطَّمْتُ: مَسِيْسُ الْأُنْثَى الْبَكْرِ)، (طَمْتُ): بريته لهوى دهست بگه نه ريته ميينه يه كي كچ، (الطَّمْتُ: دَمَ الْحَيْضِ)، (طَمْتُ): به خوینی چه بزیس ده گوتری، هه روه ها به لابردي کچتینیش ده گوتری، (الطَامْتُ: الْحَايِضُ)، (طَامْتُ) نافرته یک که کهوتوته چه روه، (وَمَطَّتِ الْمَرْأَةُ: انْقَضَتْهَا) واته: چووہ لای و

له گه لى جووت بوو، كچينى لابرډ، ده گوتړى: (مَا طَمَثَ هَذِهِ الرُّؤْسَةُ أَحَدٌ قَبْلَنَا، وَمَا طَمَثَ النَّاقَةُ جَمَلٌ)، ئهم باخچه يه پټش ئيمه كه س ده سى نه گه ياندوتى و، خوشتره ميبه كه، جارى نيره له گه لى دا جووت نه بووه.

(الْيَاقُوتُ): (حَجَرٌ مِنَ الْأَحْجَارِ الْكَرِيمَةِ وَاحِدُهُ أَوْ الْقِطْعَةُ مِنْهُ: يَاقُوتَةُ وَالْجَمْعُ: يَوَاقِيتُ)، (يَاقُوتُ): جوړيكه له بهرده به نرخه كان، تاكه كه ي ياخود پارچه به كى پيى ده گوتړى: (يَاقُوتَةُ) و به كو پټيان ده گوتړى: (يَوَاقِيتُ) يا قووته كان، له كورديشدا هه روا به كارد هيتړى.

(وَالْمَرْجَانُ): (جِنْسٌ حَيَوَانَاتٍ بَحْرِيَّةٍ تَوَابَتْ مِنَ الطَّائِفَةِ الْمَرْجَانِيَّةِ يُعَدُّ مِنَ الْأَحْجَارِ الْكَرِيمَةِ)، (المعجم الوسيط) وى پټناسه ده كات، ده لى: مهرجان جوړيكه له ژيانداره دهر يابه كان كه له شوټنى خو ياندا چه سپاون و، ئه ويش له كوم لى مهرجانيه كانه، ئه ويش چهنډ جوړيكي هه يه و، له بهرده به نرخ و ده گم نه كان داده نړى.

(مُدَاهَمَتَانِ): (أَي سَوْدَاوَانٍ مِنْ شِدَّةِ الْخُضْرَةِ، إِذْهَامُ الشَّيْءِ: إِسْوَادٌ)، (مُدَاهَمَتَانِ) واته: ئهو دوو باخه زور سه وزن له سهوزيان هينده توخن، په ش ده نوټن، ده گوتړى: (إِذْهَامُ الشَّيْءِ: إِسْوَادٌ)، واته: په شهه لگه را.

(نَضَاحَتَانِ): (النَّضَاحَةُ مُؤَنَّثُ النَّضَاحِ، عَيْنٌ نَضَاحَةٌ: قَوَارَةُ غَزِيرَةُ الْمَاءِ، وَنَضَخَ الْمَاءُ يَنْضَخُ نَضْخًا وَنَضْخًا: اشْتَدَّ قَوْرَانُهُ)، (نَضَاحَتَانِ) واته: ئهو دوو كانياوه ئاوه كه يان به فيچقه دټه دهرى، چونكه (النَّضَاحَةُ) ميبه ي (النضاح) ه، ده گوتړى: (عَيْنٌ نَضَاحَةٌ) سه راچه يه ك كه ئاوه كه ي به فيچقه و به توندى دټه دهر، (وَنَضَخَ الْمَاءُ يَنْضَخُ نَضْخًا وَنَضْخًا: اشْتَدَّ قَوْرَانُهُ) واته: هه لقولنه كه و دهر قولنه كه ي زور به هيز بوو.

(خَيْرَتٌ): (جَمْعُ خَيْرَةٍ: مَا يُخْتَارُ)، (خَيْرَاتٌ) كوى (خَيْرَةٍ) يه، واته: باشرين، ياخود ئه وهى هه لډه بږدر دى، (وَالْخَيْرَةُ: الْفَاضِلَةُ فِي كُلِّ شَيْءٍ) (خيرة) باشرين له هه شتيك، ده گوتړى: (فَلَانَةُ الْخَيْرَةِ مِنَ النِّسَاءِ)، فلان نافرته باشرينى نافرته تانه،

(حَزَائَاتٌ) سوکراوهی (حَزَائَاتٌ) ه، واتە: زۆر باش، لێره دا یانی: ئافره تانی زۆر چاک و پهسند له ڤووی ڤهوشت و ئاکارو ههڵس و کهوتی مهعنه ویهوه.

(حِسانٌ): (جَمْعُ حَسَنَاءٍ) (حِسان) کۆی (حَسَناء) ه: زۆر جوان له ڤووی جهسته ییهوه، کهواته: ئهوانه هههه مهخهرو دیوی مهعنه و ییان زۆر جوانه، هههه ڤوالهت و باری جهسته ییشیان زۆر ڤیک و ڤیک و سهرنج ڤاکیشه.

(حُورٌ): (الْحُورُ: جَمْعُ حَوْرَاءَ وَهِيَ ذَاتُ الْحَوْرِ، وَهُوَ وَصْفٌ مُرَكَّبٌ مِنْ مَجْمُوعِ شِدَّةٍ بَيَاضٍ أَبْيَضِ الْعَيْنِ، وَشِدَّةٍ سَوَادٍ أَسْوَدَهَا)، (حُورٌ) کۆی (حَوْرَاء) ه، واته: خاوهن، (حُورٌ) ئهویش بریتیه له وهسفیک که ئهه ئافره ته، یان ئهه کهسه، سپینهی چاوی زۆر سپیی بی، ڤهشکینهی چاویشی زۆر ڤهش بی.

واتایهکی دیکه (حُورٌ) که کۆی (حَوْرَاء) ه، واته: زۆر سپیی و ڤوون و گهش.

ههروهها واتایهکی دیکه (حُورٌ) که کۆی (حَوْرَاء) ه، واته: (يَحَارُ فِيْهَا الطَّرْفُ مِنْ حُسْنِهَا)، واته: چاوتیاندا سهرسام دهبی له بهر جوانیی، (حَارَ بَصَرُهُ يَحَارُ حَيْرًا وَحَيْرَةً وَحَيْرَانًا: تَطَرَّ إِلَى الشَّيْءِ فَلَمْ يَقْوِ عَلَى النَّظَرِ إِلَيْهِ وَارْتَدَّ عَنْهُ)، کاتی مرۆف تهماشای شتیک دهکات، بهلام دواپی چاوی دهگه ڤتهوه بو لای له بهر ئهوهی ناتوانی زۆر سهرنجی بدات له بهر جوانیی، یان له بهر ئهوهی سهرسامی دهبی، ناتوانی تهواو تهماشای بکات، یان له بهر سپیتیی و درهوشاوهیی، ههروهها دهگوتری: (حَارَ فِي الْأَمْرِ: ضَلَّ فَهُوَ حَايِرٌ وَحَيْرَانٌ وَهِيَ حَيْرَى)، لهو کاره دا سهرگهردان بوو، سهراسیمه بوو، ئنجا بو ڤیاو (حَايِرٌ) و (حَيْرَانٌ) و، بو ئافره تیش (حَيْرَى) دهگوتری: واته: سهرسام، (وَتَحَيَّرَ: وَقَعَ فِي الْحَيْرَةِ) واته: کهوته نیو حالهتی سهراسیمه یی و سهرسو ڤمانهوه.

کهواته: (حُورٌ) سی مانای ههه: ههه به مانای سپیی و گهش دی، ههه به مانای چاوهگهش و جوان دی، ههه به مانای ئهوه دی که چاوتوانی چاک تهماشای بکات له بهر جوانیی.

(مَقْصُورَاتٌ): کورت هه لَیْزاو، (قَصْرُتُه: جَعَلْتُهُ فِي قَصْرِ)، واته: خستمه نیو کۆشکهوه، کهواته: (مَقْصُورَات) واته: کۆشک نشینه کان، واتایه کی دیکه ی: (المَقْصُورَةُ مِنَ النِّسَاءِ: الْمُنْعَمَةُ فِي الْبَيْتِ لَا تَتْرُكُهُ لِتَعْمَلِ)، (مَقْصُورَات) واته: ئافره تیک که خزمهت ده کری و نازی ده کیشری و پیویست ناکات بو خو ی کار بکات، ههروه ها واتایه کی دیکه ی: (الْمَرْأَةُ الْمُقْصُورَةُ: الْمَصُونَةُ الْمُحْدَرَةُ) واته: ئافره تیکی پارێزراوی داپۆشراو، نه ک بچی بگه ری لهملاو لا.

(الْخِيَامُ): (الْخِيَامُ: جَمْعُ خَيْمَةٍ، وَالْبَيْتُ الَّذِي يَقَامُ مِنْ أَغْوَادِ الشَّجَرِ)، (خِيَام) کو ی (خَيْمَة)یه، ئه و ماله ی که له دارو دره خت دروست ده کری، یاخود: (الْبَيْتُ الَّذِي يُتَّخَذُ مِنَ الصُّوفِ أَوْ الْقُطْنِ، وَيَقَامُ عَلَى أَغْوَادِ وَشِدِّ بِأُطْنَابٍ)، یان ئه و ماله ی له خوری یان له لۆکه دروست ده کری، [یان له جوړیک له قوماش که ئیمه ره شمāl و خپوته و چادری پی ده لپین]، له سه ره چهند داریک داده نری، ئه ستونده گیشی ده درپته به رو، به چهند په تیکیش ئه و لاو لای ده به سترین، تا کو نه جوولن و با نه یخات، که به (خِيَامَات) و (خِيَام) و (خِيَم) یش کو ده کرتیه وه.

(رَقَرَفٍ خُضْرٍ): (رَقَرَفٍ) تاکه که ی (رَقَرَفَة)یه، (رَقَرَفٍ): بریتیه له ناوی کو، که به بالنده و به سه رین و به فه رش و رایه خ و پۆشاک ده گو تر ی، (خُضْرٍ) کو ی (أَخْضَرٍ) ه واته: سه وز.

(وَعَبْقَرِيَّ): (وَهُوَ نِسْبَةٌ إِلَى عَبَقَرٍ، وَهُوَ صِفَةٌ لِكُلِّ مَا بُولِغَ فِي وَصْفِهِ، وَمَا يُفَوِّقُهُ شَيْءٌ) (عَبْقَرِيَّ): پالنده در ی بو لای (عَبْقَرٍ) که سیفه تیکه بو هه ر شتی ک زۆر وه سف بکری، پالنده درپته لای ئه و.

عه ره ب قه ناعه تیان وابوو ه شیو ی که هه بووه به ناوی (عَبْقَرٍ)، هه ر شتی کی زۆر نایاب و سه یر بی، گو توویانه: له و شیوه وه هاتوه، که جندی لپن و ئه وان دروستیان کردوه، ئه وه ش ئه فسانه یه ک بووه، به لام دوا یی (عَبْقَرِيَّ) واته: شتی زۆر نایاب و سه رووی ئاستی چاوه پوان کردن.

(بَیْرُكْ أَتْمُ رَیْكْ): (تَبَارَكْ: اِرْتَفَعْ وَتَقَدَّسْ وَتَنَزَّهْ وَتَعَالَى)، واتە: ناوی خوا بەرزەو، پاكەو، دوورە لە كەم و كۆپیی و، بڵندە، كەواتە: لێرەدا (بَیْرُكْ أَتْمُ رَیْكْ)، واتە: ناوی پەرورەدگارت ھەرە بەرزو پایەدارو بە پێزو بڵندە.

مانای گشتیی ئایەتەكان

خوای میهرەبان و کارزان دواي ئه‌وه‌ی له ئایەتەکانی پێشوو دا باسی بیست (٢٠) له چاکه‌و نێعمه‌ته‌کانی خۆی کردو، چەند جارێک پرسیاری له کۆمه‌ڵی جندو مروّف کرد: ئایا نکوولیی له کام له چاکه‌کانی پەرورەدگارتان ده‌کهن؟ دواي ئه‌وه خوا بسماعون الرحمن الرحيم باسی پۆژی دوايي کرد، که مروّف و جند، ناتوانن له ژێر ڤکئفی خوا دهرباز بن و، باسی سه‌ره‌نجامی شوومی بېپروایانی کرد له دۆزه‌خدا، ئنجا باسی پاداشتی که‌سانێک ده‌کات که سام و هه‌یه‌تی خواي پەرورەدگاریان له دلدایه‌و، شه‌رم له خوا ده‌کهن و، پارێزکارن و بپرواداران، ئه‌ویش له چوار به‌هه‌شتدا، له چوار باخدا به‌ جووت جووت، واته‌: دوو جووته باخ که وه‌ک پاداشت داندراون، بۆ بپرواداران له به‌رانبه‌ر دۆزه‌خیکي پڕ تاو و تین و بلیسه‌دارو کلپه‌ستاندوودا، که بۆ بېپروایانی سه‌تمکارو تاوانبارو خراپه‌کار ئاماده‌ کراوه‌.

سه‌ره‌تا خوا بسماعون الرحمن الرحيم باسی جووته‌ باخی یه‌که‌م ده‌کات و ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٌ﴾، بۆ هه‌ر که‌سیک له پایه‌و پێگه‌ی بـی وینه‌ی پەرورەدگاری بترسـی، دوو باخ هه‌ن، واتایه‌کی دیکه‌شی ئه‌وه‌یه‌: هه‌ر که‌سیک له وه‌ستانی له به‌رده‌م دادگای پەرورەدگاریدا بترسـی، واته‌: ترس و سامی ئه‌و پۆژه‌ی له‌به‌ربـی، که راده‌گیرئ بۆ دادگایی کران له به‌رده‌م خواي پەرورەدگاردا، دوو باخی بۆ داندراون، یاخود: هه‌ر که‌سیک ترس و سامی ئه‌وه‌ی هه‌بـی که پەرورەدگاری به‌سه‌ریه‌وه‌ چاودێره‌و به‌سه‌ری راده‌گات و مشووری ده‌خوات و سه‌ره‌یه‌رشته‌ی ده‌کات، دوو باخی بۆ داندراون، چونکه‌ وشه‌ی (مقام):

ا- دهگونجی به مانای پیگه و پایه خوی بهرز بی.

ب- دهگونجی به مانای سهرپرشتیی و چاودیری خوی بهرز بی، بۆ ههر مروفتیک، وهک خوا دهفه رموی: ﴿أَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ﴾ (۳۳) الرعد، واته: نایا نهو زاتهی وه ستاوه به سهر ههر که سیکه وه، که چی دهکات؟ واته: ناگای لییه تی.

ج- ههروهه دهشگونجی بریتی بی له وهستانی مروفت و جند له بهرانیه خوی پهروه ردگارد، ههر سیکیان دهگریته وه، ههر که سی وایی، دوو باخی ههن، ﴿فَإَيَّ آلَاءِ رَبِّكَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئنجا نهی جندو مروفت! به کام له چاکه کانی پهروه ردگارتان بیبروان، یان: نکوولی له کام له چاکه کانی پهروه ردگارتان دهکهن؟

﴿دَوَانَا أَفْأَن﴾، نهو دوو باخه خاوهن چل و پۆی زۆرن، یاخود خاوهن جووری زۆرن، واته: خاوهن جووری زۆرن له درهخته کان، چونکه (أَفْأَن) کۆی (فَن) ه، که ههم به مانای لق و پۆپ و چل و گه لادئی، ههم به مانای جوړ (نوع) یش دئی، جوړه میوه، یان جوړه درهخت، ﴿فَإَيَّ آلَاءِ رَبِّكَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئنجا نایا نهی کۆمه لی جندو مروفت! نکوولی له کام له چاکه کانی پهروه ردگارتان دهکهن؟

﴿فِهِمَا عَيْنَانِ تَحْرَيَانِ﴾، نهو دوو باخه، که خاوهن چل و پۆی نه رم و شل و چرو پر، یان خاوهن جوړه میوه درهختی زۆرن، دوو سهراوه یان تیدا ده پۆن، واته: دوو سهراوه که ئاویان له بهر ده پوات، ئاوه که یان هه لده قولی، به لام هیئنده زۆره، له بهریان ده پوا، ﴿فَإَيَّ آلَاءِ رَبِّكَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئنجا نهی کۆمه لی جندو مروفت! نکوولی له کام له چاکه کانی پهروه ردگارتان دهکهن؟

﴿فِهِمَا مِنْ كُلِّ فَرْكٍ زَوَاجَانِ﴾، لهو دوو باخه دا، له ههر جوړه میوه یهک دوو جوړ ههن، (زَوَاجَانِ)، (زَوَاج) به مانای جووتی ههر شتیک دئی، بۆ وینه: جووته پیلاییک به ههر کامیکیان ده گوتری: (زَوَاج)، ژن و میرد به ههر کامیکیان ده گوتری: (زَوَاج) که دهفه رموی: (زَوَاجَانِ) واته: دووان، واته: له ههر جوړه میوه یهک دووان ههن، ئنجا نهو دووانه چین و چۆن؟ زانایان قسه یان زۆر له سهر کردوون،

تیمہش دواتر له مهسه له گرنه گاندا زیاتر شیان ده کهینه وه، نه وه مهسه لانه ی
لیتره زیاتر به گشتیی باسیان ده کهین، له وئی پتر روونیان ده کهینه وه، ﴿فَإِيَّ
آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئنجا نهی جندو مروؤف! نکوولی له کام له چاکه کانی
پهروه ردگارتان ده کهن؟ واته: چاکه کانی پهروه ردگارتان و نیعمه ته کانی، هیچ کامیان
هی نه وه نین نکوولیان لی بکهن و، نه یانسه لمیئن و دانیان پیدانه هیئن،

﴿مُكَذِّبِينَ عَلَىٰ فُرُشٍ بَطَآئِنُهَا مِنْ إِسْتَرْقٍ﴾، شانیان داداوه و راکشاون له سه ر چهن د
جیگایه ک دیوه په نهانه کانیان له ناوری شمی نه ستووره، (فُرُش) کوئی (فِرَاش)
ه، شوینی له سه ر پشوودان و سه روتن و شان له سه ردادان و پالدانه وهیه، ئنجا
نه وه راخراوانه وه نه شوینانه ی بوئیسراحت و پشوودان ئاماده کراون، ﴿بَطَآئِنُهَا
مِنْ إِسْتَرْقٍ﴾، دیوه کانی بنه وه یان له ناوری شمه، (بَطَآئِن) کوئی (بَطَانَة) یه، وه ک
چوئن (ظَهَائِر) کوئی (ظَهَارَة) یه، (طَهَارَة) واته: پشت و دیوی دهره وه ی پوښاکیک،
یاخود نوینییک، به لام (بَطَانَة) واته: دیوی شیراوه و بنه وه ی، ئنجا نه گهر دیوی
بنه وه ی له ناوری شمی نه ستوور بی، که دیوی بنه وه که متر جیی بایه خ پیدانه،
دیوی بنه وه ی فهرشیک که راده خرئ، یاخود نوینییک و پیخه فیک، نه دی دیوی
دهریی ده بی چوئن بی! ﴿وَحَيَّ الْجَنَّةِ دَانِ﴾، چنراوی دوو باخه کانیش نیزیکه،
واته: میوه که یان نیزیکه و به ئاسانی دهستی ده گیه نرئیی، ﴿فَإِيَّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ﴾، ئنجا نهی جندو مروؤف! نکوولی له کام له چاکه کانی پهروه ردگارتان
ده کهن؟

﴿فَمِنْ قَصْرٍ أَلْفُ رَفٍ﴾، له وه جیگایانه دا ئافره تانیکی نیگای خوئی کورت
هه له یته نه ر، نیگای خو کورت که ره وه هه ن، واته: ئافره تانییک که چاوو نیگیان
کورت کردو ته وه، له سه ر هاوسه ره کانیان، له سه ر میرده کانیان.

واتایه کی دیکه ی نه وه یه: چاوه کانی بینه ران له سه ر خوئیان کورته له دینن، یانی:
هه رکه س بیانینن، چاویان له سه ر لاندات و چاویان له سه ر کورت هه له دینن،

﴿لَمْ يَطْمِئْنِ أَنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ﴾، نه چوونه لایان و له گه لیان دا جووت نه بوون، نه مروڤ له پیش نه واندان و نه جندیش، واته: هیچ کهس دهستی نه گه یاندوونئ، وشه ی (لَمْ يَطْمِئْنِ)، مانا گشتیه که ی: له گه لیان دا جووت نه بوون و دهستیان نه گه یاندوونئ له رووی جینسییه وه، به لام ئه سلئ مانایه که ی: (طَمِئْتُ، يَطْمِئْتُ) یانی: خوینی پێدا هینا، ئه و هاوسه ره له گه ل ژنه که ی دا جووتبوو، خوینی پێدا هینا، که واته: (طَمِئْتُ) مه به ست پێی لابر دنی پهرده ی کچینییه، به لام دوایی بو ههر جوړه جووت بوونیک به کاره ی نزاوه، گرنگ ئه وه یه خوا ده فرموئ: ئه و ئافره تانه له پیش ئه و هاوسه رانه یاندا، که له به هه شتئ ده یاندریئ، نه مروڤ دهستی گه یاندوونئ، نه جندیش، ئه مه ش ئه وه ی لی ورده گیرئ که جندیش ده چن بو به هه شت و، ئه وانیش وهک مروڤ هاوسه ریان ده بن و جووتبوونیان ده بی، ﴿فَيَأْتِيْ الْاَلَاءَ رِيْكَمَا تَكْذِبَانِ﴾، ئنجا ئه ی جندو مروڤ! نکوولی له کام له چاکه کانی په روهر دگارتان ده که ن؟

﴿كَانَهُنَّ اَلْيَاوُتُ وَالْمَرْجَانُ﴾، ئه و ئافره تانه وهک یاقووت و مهرجان وان، یاقووت جوړه به ردیکه له بهرده به نرخه کان، به زوړی وایه په نگی سووره، زانایان ده ئین: له سووړی کولمه و لێواندا چوینزاوون به یاقوته وه، مهرجانیش وهک پیشتریش باسمانکرد، جوړه به ردیکه له ژیانداریکی ده ریایی په یدا ده بی، که له ئه سلدا ژیانداره، به لام دوایی که ههر پیکه وهن زاووزئ ده که ن و لیک جیانا بنه وه، پاش مردن و په قبوون، ده بنه به ردو جاری واهیه ده بنه چیا به کی گه ووه و پێیان ده گوئری: دورگه مهرجانییه کان، مهرجانیش زوړ سپیی و سافه، که واته: له سووړیدا وهک یاقووتن و، له روونی و صافییدا وهک مهرجانن، ﴿فَيَأْتِيْ الْاَلَاءَ رِيْكَمَا تَكْذِبَانِ﴾، ئنجا ئه ی جندو مروڤ! نکوولی له کام له چاکه کانی په روهر دگارتان ده که ن؟

﴿هَلْ جَزَاءُ الْاِحْسَنِ اِلَّا الْاِحْسَنُ﴾، ئایا پاداشتی چاکه کاری به ههر چاکه کاری نیه! واته: که سیک چاک به ندایه تیی بو خوای کرد بی و، له گه ل بنده کانی

خوادا چاک بوو بئ و، چاک پابەند بوو بئ بە شەریعە تەوہو، ھەم ھەقی خوای جێھە جئ کردبئ، ھەم ھەقی بەندەکان، پاداشتی ھەر ئەوہیە کە چاکە ی بدریتەوہ، چاکە ی خوای بئ ھاوہ لیش لە بەھەشتدا بەرجەستە دەبئ، ئەم پرسیارکردنەش، پرسیارکردنی چەسپاندن (تقریری) پئ دەلین، واتە: (مَا جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ)، پاداشتی چاکە کاریی بەس چاکە کارییەو ھیچ شتێکی دیکە نی.

﴿يَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تَكْذِبَانِ﴾، ئنجا ئە ی جندو مروؤ! نکوولی لە کام لە چاکە کانی پەرورەدگارتان دەکەن؟

ئەمە جووتە باخی یەکەم، کە ئەم جووتە باخە، وەک زانیان گوتوو یانەو قسە کەشیان زۆر پێدەچئ و، فەرماشتی پێغەمبەریش ﷺ وەک دوایی دەپیتین، ئاماژە ی پێدەکات، بۆ ئەوانە یە کە پلەو پابەیان بەرزترە لە بەھەشت دا، کە وەسفی (سَابِقُونَ) یان بۆ بەکارھێناوہو، وەسفی (مُقَرَّبُونَ) یشیان بۆ بەکارھێناوہ، واتە: ئەوانە ی پێشکەوتوون لە چاکان داو، ئەوانە ی زۆر لە خوا نزیکن، چونکە وەسفی کانی ئەم دوو باخە، ئەم جووتە باخە، بەرزترن لە وەسفی کانی ئەو دوو باخە ی، یان ئەو جووتە باخە ی دوایی دین و، ئایە تەکەش کە دوایی دئ بە پاشکاوی دەیفەرموئ: ﴿وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ﴾، لە خوار ئەوانەوہش دوو باخ ھەن، ھەرچەندە (مِنْ دُونِهِمَا) دەشگونجئ مەبەست (لە خوار) لە ڕووی جوگرافیەوہ بئ، بەلام زیاتر وایدەچئ لە ڕووی پێگەوہ بئ، واتە: ئەم دوو باخە لە ڕووی پێگەوہ پلەوہ، لە خوار ئەو دوو باخە ی دیکەوہن، ئەوانەش - وەک دوایی دەردەکەوئ - بۆ کەسائیکن کە لە قورئاندا بە: (أَصْحَابُ الْمِئْمَنَةِ)، ئەوانە ی خاوەنی خێرو بەرە کەتن، یاخود (أَصْحَابُ الْيَمِينِ) ئەوانە ی بە دەستی راستیان نامە کانیان دەدریتەوہ، وایدەچئ ئەوہش بۆ ئەوان بن کە ھەر برواداران، بەلام لە خوار کۆمەلئ یە کەمەوہن، کە (مُقَرَّبُونَ) و (سَابِقُونَ) ن، ﴿يَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تَكْذِبَانِ﴾، ئنجا ئە ی جندو مروؤ! نکوولی لە کام لە چاکە کانی پەرورەدگارتان دەکەن؟

﴿مُدْهَاتَانِ﴾، ئەو دوو باخە زۆر سەھوزی تۆخن، واتە: دوو باخی زۆر سەھوزن و ھێندە تۆخن لە تۆخییان دا، پەش دەنۆینن، ئەگەر لە دوورەو تەماشایان بکەین، ﴿فَيَأَيَّ الْآلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئنجا ئەو جندو مەرۆف! نکوولی لە کام لە چاکەکانی پەرورەدگارتان دەکەن؟

﴿فِيهِمَا عَيْنَانِ فَضَاحَتَانِ﴾، دوو سەرچاوەی بەفیقە دەرقۆلۆیان تێدان، یانی: ئاوەکیان لێ درەدەقۆلێ بە فیقە، ئاوەکیان بە تەوژم دیتە دەری و ئەو دوو باخیان پێ ئاودێر دەکری، یاخود ھەر بۆ جوانیی ئەو دوو کانیی و سەرچاوە بەتەوژم دەرقۆلۆ، لەو دوو باخەدا ھەن، ھەر کام لە دوو باخەکان، کانیی و سەرچاوەیەکی تێدا ھەیە، ﴿فَيَأَيَّ الْآلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئنجا ئەو جندو مەرۆف! نکوولی لە کام لە چاکەکانی پەرورەدگارتان دەکەن؟

﴿فِيهَا فَكِيكَةٌ وَغُلٌّ رُؤْمَانٌ﴾، لەو دوو باخەدا ھەیە، میو (ھەموو جوړەکانی میو) و، دارخورماو ھەنار، میو بە وشە: (فَاكِيكَةٌ) دیتی، واتە: ھەموو درەختەکانی کە میو دەگرن، خورماش باسی درەختەکی دەکات، چونکە دارخورما خورما دەگری، ھەنار (رُؤْمَان) پش بە میو کەشی و بە درەختەکەشی دەگوتری: (رُؤْمَان)، ئنجا دارخورما یە کجبار بەرزەو، دار ھەنار کەمتر بەرزە، کە دەفەرموێ: (فَاكِيكَةٌ) لەبەر ئەوەی بە ھەناسراو (نکرة) دەیھێنێ (میو) واتە: ھەموو جوړە میو یەکیان تێدا ھەیە، ﴿فَيَأَيَّ الْآلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئنجا ئەو جندو مەرۆف! نکوولی لە کام لە چاکەکانی پەرورەدگارتان دەکەن؟

﴿فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حَسَنَاتٌ﴾، لەو جیگاو ڕیگایاندا (کە لە نێو ئەو دوو باخەدا ھەن) ئافەرەتانی چاک و قەشەنگ ھەن، واتە: لە کۆشکەکان و لە ژوورەکانیاندا، لە شوێنی ھەوانەو و ئیسراھەتیاندا (خَيْرَاتٌ حَسَنَاتٌ) ئافەرەتانیکی زۆر چاک و زۆر جوان، ھەن، (خَيْرَاتٌ) کۆی (خَيْرَةٌ) یە، دەگوتری: (هَذِهِ الْمَرْأَةُ خَيْرَةُ النِّسَاءِ) واتە: لە ھەموو ئافەرەتان باشتر، باشیی لە ڕووی مەعنەوی یەو، لە ڕوو پەشت

و ئاکارو په فتارو دیوی مه غنده ویهوه، (جسان) یش کوی (حسانه)، واته: هره جوان، واته: له ږوی ږوالهت و جهستهوه، هره جوان و، له ږوی چاکی مه غنده ویشه وه، هره چاکن، نه مه ش باشتین وه سغه، (خیرات) نه سلې خوی له (خیرات) هوه هاتوه، به لام دوايي گیره (شده) هکې لبراهو بوته (خیرات).

ننجا که پيشی خوا **سَلَامَةُ الْجَنِّ** باسی دوو باخان ده کات و، دوايي به کو (جمع) ده دهرموئ: (فیهن) زانایان هندیکیان گوتوویانه: جاری واهیه دووان (مثنی) ش به کو دئ، هندیکی دیکه ش گوتوویانه: که خوا **سَلَامَةُ الْجَنِّ** باسی دوو باخه کان ده کات، مانای واهیه بهس دوو باخن و، میوه و درخت و خورماو کانی و سه رچاوه یان تیدایه و هیچی دیکه، به لکو نه و باخانه کوشکیان تیدان و کوشکه کان ژووریان تیدان، که واته: له کوشکه کانیا ندو له ژوره کانیا ندا، نافرته تیتکی هره باش له ږوی مه غنده ویهوه، هره جوان له ږوی جهسته ویهوه هن، **فَإَيَّ** **ءَالَاءَ رَبِّکُمْ تَنْکَرِبَانِ**، ننجا نهی جندو مروئ! نکوولی له کام له چاکه کانی په رورده گارتان ده کهن؟

﴿حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ﴾ (خور) کوی (حوراء)، که زانایان سی واتیان بو لیکداونه وه:

أ- (حوراء) ده گونجی به مانای نافرته تیک بی، زور سپی و ږوون و جوان له ږوی جهسته وه، چونکه (خور) به مانای (بیاض) سپی تیه.

ب- واتیه کی دیکه ی نه وه یه، که چاویان سپینه کهای زور سپییه و په شکینه کهای زور په شه، نه وه ش جوانترین جوړی چاوه.

ج- واتیه کی دیکه ی نه وه یه (خور) که کوی (حوراء)، واته: هر که سپک ته ماشایان بکات سه راسیمه ده بی و، سه ری سوږده مینی له جوانییان.

(مَقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ)، (مَقْصُورَات) کوی (مَقْصُورَة) یه واته: کورت هه لیزاو، (خِيَام) یش کوی (خیمه) یه، که هم به مانای خپوهت و چادر دئ و، هم به

مانای کۆشکیش دێ، وهک دوایی له فهرمایشتی پێغه مبهردا ﴿وَدَهَبَتِنِ كَهْ دَهْفَه رَمَوِيْ: ئه و (خیمه) یه گه وهه ریکی کۆل دراوه زۆر زۆر گه وره یه، ئنجا ئه و ئافره تانه له نێو ئه و خانوو به رانه دا هه ر له وێدان، واته: پێویست ناکات ده ربچن بو ئیش و کار، چونکه عاده ت وایه ئافره ت زۆر جار ئیش و کار ده کات، به لām ئه و ئافره تانه خزمه تکار و ن، له جیگا و پێگای سه ر ه وتیاندا کورت هه لێنرا و ن، خزمه تکار و ن و پێویستییان به چوونه ده ر نیه، ﴿فَإَيَّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئنجا ئه ی جندو مرۆف! نکوولی له کام له چاکه کانی پهروه ر دگارتان ده که ن؟

﴿لَا تَطْمِئِنُّنَّ إِنَّا رَبُّكُمُ وَأَلْبَانٌ﴾، له پێش ئه و (پیاوه به هه شتی) نه دا (که ئه و ئافره تانه یان پێ ده درێن، ئه و حۆریانه) هه یج مرۆفیک و هه یج جندی ک ده ستی نه گه یاندوونێ و له گه لیان دا جووت نه بووه، ﴿فَإَيَّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئنجا ئه ی جندو مرۆف! نکوولی له کام له چاکه کانی پهروه ر دگارتان ده که ن؟

﴿مُتَكِينٌ عَلَى رُقْرُقٍ خُضِرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ﴾، پالیاندا وه ته وه و شانیا ن دادا وه له سه ر جیگایه ک و پایه خێک، که بو پشوودان داندرا وه، (رُقْرُق) کۆی (رُقْرُقَة) یه، یانی: پایه خ و شوینی پشوودان و ئیسپا حه ت له سه ر کردن، (خُضِر) یش کۆی (أَخْضَر) یان کۆی (خَضْرَاء) ه واته: سه وز، (عَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ)، (عَبْقَرِي) له نێو عه پره باندا عاده ت و ابو وه، هه ر شتێک زۆر نایاب و جێی سه رسو پرمان بو و بێ، گو تویانه: ئه وه ه ی (عَبْقَر) ه، گوایه: شوینی ک و دۆلێکه جندی تیدا هه ن، که شتی سه یرو عه جایب و سه رسو په یته ر دروست ده که ن، واته: هه ر شتێک زۆر جێی سه رسو پرمان بێ، پالیاندا وه ته لای (عَبْقَر)، دوایی به هه ر مرۆفیک ی هه لکه و تووشیا ن گو توه: (عَبْقَرِيٍّ)، (حِسَان) یش کۆی (حَسَنَاء) ه، واته: ئه و پایه خ و فه رش و نوێانه که پشوویان له سه ر ده ده ن و سه وزن، زۆر ده گمه ن و نایابن، ئه و په ری جوانن، ﴿فَإَيَّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئنجا ئه ی جندو مرۆف! نکوولی له کام له چاکه کانی پهروه ر دگارتان ده که ن؟

﴿نُزِّلَكَ أَتَمَّ رَيْكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾، بهرزو به پټزو بهردهوامه، ناوی
پهروهردگاری خاوهن ههیهت و مهزنی و پایه بهرزیی و، خاوهن چاکه و
بهزهیی و بهخششت.

مەسەلە گىزگەكان

مەسەلەي يەكەم:

وہسفی جووتہ باخی یەكەم، بە شەش سیفەتی گەورەو گىزگ:

- (١)- خاوەنى چل و پۆپى زۆرن.
- (٢)- دوو سەرچاوەی ئاو لەبەر ڕۆیشتووین تێدان.
- (٣)- لە ھەر میوەیەك دوو جوړیان تێدان.
- (٤)- لەسەر چەند جیگایەك پالیانداوەتەوہو شانیان داداوە، كە دیوی لای بنەوہی ئەو جیگەو رایەخانە ئاوریشمی ئەستورە.
- (٥)- میوەكەیان زۆر نیزیكە بۆ چنن.
- (٦)- ئافەرەتی قەشەنگ و نیگای خوێ لەسەر مێرد كورتكەرەوہی صاف و بێگەردی وەك یاقوت و مرواریدیان تێدان، كە ھیچ مڕۆڤ و جندێك پێش ئەوان توخنیان نەكەوتوون.

خوا دەفەرموى: ﴿وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ ۖ فِيْهَا ۤءَالَاءٌ ۭ ءَالَةٍ رَّيُّكُمَا يُكْذِبَانِ ۚ ذٰلَآ اَنَّا اَفْنَانٌ ۚ ﴿١٨﴾ فِيْهَا ۤءَالَةٌ رَّيُّكُمَا يُكْذِبَانِ ۚ ﴿١٩﴾ فِيْهَا عِتَانٌ مُّجْرِيَانِ ۚ ﴿٢٠﴾ فِيْآءِ ۤءَالَةٍ رَّيُّكُمَا يُكْذِبَانِ ۚ ﴿٢١﴾ فِيْهَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ رَّوْجَانِ ۚ ﴿٢٢﴾ فِيْآءِ ۤءَالَةٍ رَّيُّكُمَا يُكْذِبَانِ ۚ ﴿٢٣﴾ مُّشْكِيْنَ عَلٰٓى فُرُشٍ بَطَآئِنُهَا مِنْ اِسْتَرْقٍ ۚ وَحٰٓى الْجَنَّةِىْنَ دَانٍ ۚ ﴿٢٤﴾ فِيْآءِ ۤءَالَةٍ رَّيُّكُمَا يُكْذِبَانِ ۚ ﴿٢٥﴾ فِيْهِنَّ قَصِيْرَتُ الْاُظْفٰرِ لَمْ يَطْمِئِنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ۚ ﴿٢٦﴾ فِيْآءِ ۤءَالَةٍ رَّيُّكُمَا يُكْذِبَانِ ۚ ﴿٢٧﴾ كَاٰهِنٌ اَلْيَافُوْتُ وَالْمَرْحٰمُ ۚ ﴿٢٨﴾ فِيْآءِ ۤءَالَةٍ رَّيُّكُمَا يُكْذِبَانِ ۚ ﴿٢٩﴾ هَلْ جَزَآءُ الْاِحْسَنِ اِلَّا الْاِحْسَنُ ۚ ﴿٣٠﴾ فِيْآءِ ۤءَالَةٍ رَّيُّكُمَا يُكْذِبَانِ ۚ ﴿٣١﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئەم ئایەتانه، لە ھەق دە بڕگەدا:

١- ﴿وَلَمَّا خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّانًا﴾، بۆ ھەر کەسێک لە پێگە‌ی پەرورەدگاری بترسێ، دوو باخ ھەن، وەک گوتمان: پێگە‌ی پەرورەدگار (مَقَام رَبِّهِ): لێرەدا سێ واتای ھەن:

أ- دەگونجێ بە مانای پێگە‌و پایە‌ی بەرزو بێ وێنە‌ی پەرورەدگار بێ.

ب- دەگونجێ بە مانای ٲاوەستانی پەرورەدگار بێ، واتە: سەرپەرشتییکردن و چاودێریی خوای پەرورەدگار، کەسێک لەو بترسێ.

ج- یاخود (مَقَام) بە مانای (قِيَامه أَمَامَ رَبِّهِ) ٲاوەستێزانی لە بەردەم پەرورەدگاریدا، ھەر کەسێک ترسی ئەو ٲۆژە‌ی بێ، دوو باخی ھەن، (ل)ی (لِمَنْ) بۆ کردنە خاوەن (مَمْلُوك)ە، (مَنْ) یش مەبەست ٲێی تێک‌ٲای ئەوانە‌یە کە ئەو ترس و سام و ھەبەتەیان ھەبوو بە رانبەر بە پەرورەدگاریان، یان ترسی وەستانیان لە بەردەم پەرورەدگاریان لە دڵدا ھە‌یە.

کە دەفەرموێ: دووباخ (جنتان) زانایان زۆر قسەیان لەسەر کردوون، کە بۆچی دوو باخن؟

(الشوکانی)^(١) لە تەفسیرە‌کە‌ی خۆیدا، لەوبارە‌وە ھەشت ٲای ھێناون:

١- یەکیکیان (جَنَّة العَدْن)ەو ئەو دیکەیان (جَنَّة النُّعِيم)ە، واتە: باخی ھەمیشە تێدا مانە‌و، باخی ٲر لە نازو نەعمەت.

٢- یەکیکیان تاییبەت بۆ ئەو م‌رووفە، یان بۆ ئەو جندە دروستکراوە، وەک ٲاداشت، ئەو دیکەشیانی بە میرات گرتو، لەو بێ‌ٲروایە‌ی ئەگەر ئێمانی ھێنا‌بایە، بە ھەشتی دەبوو و، ئەو باخی دەدرا‌یە، ئەویش لەو بە میراتی گرتو.

۳- یەکیان جیگاو پێگای خۆی و میوانیەتی، ئەوی دیکەش جیگاو پێگای مāl و خێزانیەتی.

۴- یەکیان بۆ کەسێکە کە سام و ھەببەتی بەرانبەر بە پەرورەدگار ھەببێ لە مرۆڤان و، ئەوی دیکەش لە جندان.

۵- یەکیان لە بەرانبەر ئەوەدایە کە فەرمانبەری بۆ خوا کردو، ئەوی دیکەشیان لە بەرانبەر ئەوەدایە کە سەرپێچیی لە خوا نەکردو.

۶- یەکیان لە بەرانبەر ئیمان و عەقیدەکە ی دایەو، ئەوی دیکەشیان لە بەرانبەر کردووە باشەکیدایە.

۷- یەکیان بە کردووی خۆی و دەستی ھێناوە، ئەوی دیکەش بە بەخشی خوا.

۸- یەکیان نێعمەتی ڕووحانیی تێدایەو، ئەوی دیکەش نێعمەتی جەستەیی و ماددی.

ھەلبەتە ئەوانە ھەموویان ڕاو بۆچوون، بەلام ھیچیان دەق نین و، دەشگۆنجن ھەموو ئەو ڕایانە یان زۆربەیان، لە یەک کاتدا مەبەست بن.

(۲) - ﴿فَأَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، [ئەم پستەبە بۆ جووتە باخی یەكەم، ھەشت جاران دووبارە دەبێتەو، بۆ جووتە باخی دووھمیش، ھەشت جاران دووبارە دەبێتەو]، واتە: ئەی كۆمەڵی جندو مرۆڤ! نكوولیی لە كام لە چاكەكانی پەرورەدگارتان دەكەن؟ واتە: ھیچ كام لە چاكەو نێعمەتەكانی پەرورەدگار ھی ئەوەنین نادیدەیان بگرن و نكوولییان لێبکەن و نەیسەلمێنن، کە ئەو چاکەو پەحمەت و نێعمەتی پەرورەدگار بەخشیویەتی.

سێفەتی یەكەمی جووتە باخی یەكەم:

(۳) - ﴿ذَرَأَتْ أَفْئَانٍ﴾، ھەردووکیان خاوەن لق و پۆپ و چۆلی زۆرن، ئەمە یەكەمین سێفەتی جووتە باخی یەكەم، لە شەش سێفەتەکیان، (أَفْئَانٌ جَمْعُ فَنٍّ)، (فَنٍّ):

أ- به مانای (الغصن) دى، لق و پۆپ و چل، كه لهو دره ختانه جيا ده بنهوه.

ب- ههروهها (فَتَن) به مانای (نَوَغ) دى واته: ئهه دوو باخه جوړه دره ختى زۆريان تيدا هه، ياخود جوړه ميوه زۆريان تيدا هه، (ذَوَاتَا) دووانه (مثنى) (ذات) ه، واته: خاوه، ههردووکیان خاوهنى لق و پۆپى چلى زۆرن، ياخود خاوهنى جوړه دره ختى زۆرن، يان جوړه ميوه زۆرن.

٤- ﴿فَإِنِّي إِلَٰهٌ رَبُّكُمْ تُكَذِّبَانِ﴾، ئنجا ئايا ئهه كۆمهلى جندو مروڤ! نكوولیی له كام له چاكه كانی پهروهردگارتان ده كه نه؟

سيفه قى دووه میان:

٥- ﴿فِي سَاعَتِنَا نَسْفُكُهَا﴾، له نيو ئهه دوو باخه ده، دوو سهراچاوه هه، واته: ههه كامیکیان سهراچاوه يهك ئاوى زۆره له بهرى دهروات وهك پروباريک، يه كيک له پروونكه رهوانى قورئان دهلى: (ذُكِّرَ الْعَيْنَانِ الَّتِي يَجْرِي مَآهُمَا بَعْدَ الْأَفْتَانِ، لَأَنَّ مَنَظَرَةَ الْأَشْجَارِ بَغْيَرٌ ذِكْرُ الْمَاءِ، يَفْقَدُ فِي جَمَالِيَّةٍ مَنَظَرَةَ الْأَشْجَارِ)، واته: باس دوو سهراچاوه كان، كه ئاوه كه يان له بهر ده روا، له دواى باس چل و لق و پۆپى دره خته كان، له بهر ئهوه يه كه ديمه نى دره خته كان به بى باس كردنى ديمه نى ئاوو كانيى و سهراچاوه، زيان ده گه يه نى به جوانيى و په وه قى ديمه نى دارو دره خته كان.

٦- ﴿فَإِنِّي إِلَٰهٌ رَبُّكُمْ تُكَذِّبَانِ﴾، ئنجا ئايا ئهه كۆمهلى جندو مروڤ! نكوولیی له كام له چاكه كانی پهروهردگارتان ده كه نه؟

سيفه قى سييه میان:

٧- ﴿فِي سَاعَتِنَا نَسْفُكُهَا﴾، له ههه ميوه يهك جوو قى تيدا هه، (زَوَجَان) وهك چۆن به مانای دوو شتى وهك يهك دى، ژن و ميړد، به ههه كامیکیان ده گوترى: (زَوْج)، ههروهها به جووته پيللاويك و ههه رشتيک دووان بى، به ههه كامیکیان ده گوترى: (زَوْج)، به ههه مان شيوه (زَوْج) به مانای جوړ (صنف) يش دى، واته: له ههه ميوه يهك

دو جوّری تیدا ههن، ههموو جوّره میوه‌یه‌کی تیدایه، ئنجا له ههر میوه‌یه‌ک دوو جوّره ههن، ههن‌دیک له زانایان گوتووایانه: مه‌به‌ست له دووه‌که، یه‌کیکیان ناسراوهو پیی ئاشنان و له دنیا دا بینوویانه، یان شیوه‌ی ئه‌وه‌یان بینوه، به‌لام یه‌کیکیان پیی ئاشنان و پیی نامۆن و، له دنیا دا خو‌ی یان شیوه‌که‌ییان نه‌دیوه. هه‌روه‌ها زانایان زۆر قسه‌ی دیکه‌شیان کردوون، به‌لام هیجیان وانین لیی دلنایم که مه‌به‌سته‌که ئه‌وه‌یه، گرنگ ئه‌وه‌یه خوا **سَلَامٌ عَلَيْكُمْ** ده‌فه‌رموئ: له ههر میوه‌یه‌ک دوو جوّریان دوو شیوه‌ههن.

(۸) - ﴿فَإِنِّي وَاللَّهِ رَبِّكَمَا نَكَدِيَانِ﴾، ئنجا ئایا ئه‌ی کۆمه‌لی جندو مروّفا! نکوولی له کام له چاکه‌کانی په‌روه‌ردگارتان ده‌که‌ن؟

سیفه‌تی چواره‌می ئه‌و جووته‌باخه‌ی یه‌که‌م:

(۹) - ﴿مُكَيِّنَ عَلَى فُرْشٍ بَطَّيْنًا مِنْ أَسْتَرْقٍ﴾، پالێانداده‌توه له‌سه‌ر چه‌ند رایه‌خێک به‌رگ و پۆشاکێ بنه‌وه‌یان دیوی ژوورێیان له ئاوریشمی ئه‌ستوره‌، (بَطَّائِنَة) واته: دیوی بنه‌وه‌ی پۆشاک، (طَهَارَة) ش دیوی ده‌رییه، (فُرْش) یش کۆی (فَرَّاش): (هَا يُبَسِّطُ لِلنَّوْمِ وَالْإِضْطِجَاعِ)، ههر شتیکه که پاده‌خری بۆ له‌سه‌ر خه‌وتن و پاکشان و پشوودان، هه‌لبه‌ته به‌هه‌شت خه‌وی لی نیه، وه‌ک پی‌غه‌مبه‌ر فه‌رموو‌یه‌تی: {النَّوْمُ أَخُو الْمَوْتِ} (أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي شُعَبِ الْإِيمَانِ: ٤٧٤٥، والدیلمی: ٦٩٠٧) واته: خه‌و برای مردنه، به‌هه‌شت خه‌وی لی نیه، به‌لام مه‌به‌ست پیی پشوودان و ئیس‌راحه‌ت و پالێانداده‌و شاندا‌دانه، (مُكَيِّنٌ: الْإِتْكَاءُ: افْتِعَالٌ مِنَ الْوَكَّاءِ وَهُوَ الْإِعْتِمَادُ، وَمَرْفَعُهُ إِلَى الْأَرْضِ وَجَنْبِهِ إِلَى الْأَرْضِ، وَهِيَ هَيْئَةٌ بَيْنَ الْإِضْطِجَاعِ عَلَى الْجَنْبِ وَالْقُعُودِ)، وشه‌ی (إِتْكَاء)، له‌سه‌ر کی‌شی (افْتِعَالٌ) ه، له (وَكَّاء) وه‌ه‌ه‌اتوه، (وَكَّاء) بریتیه له پالۆیدان، ئه‌و‌یش ئه‌وه‌یه شانی یاخود ئانی‌شکی له‌سه‌ر زه‌وی دا بنی، هه‌روه‌ها ته‌نیش‌تیشی له زه‌وی نیزیکی بی، ئه‌مه‌ش حاله‌تیکه له نیوان پاکشان و دانیشتن دا، کورده‌واری (شاندا‌دان) ی پی ده‌لێن و پالێانداده‌وشی پی ده‌لێن، به‌لام ئه‌گه‌ر ئینسان بخه‌وی له‌سه‌ر ته‌نیشتن یان له‌سه‌ر پشت ده‌لێن: پاکشاه، ئه‌و جوّره دانیشتنه‌ش، دانیشتنی که‌سانی خۆشگوزهران و خاوه‌ن پشوویه.

(الْإِسْتَبْرَقُ: صِنْفٌ رَفِيعٌ مِنَ الدِّيَبَاجِ الْغَلِيظِ، والدِّيَبَاجُ: نَسِيجٌ غَلِيظٌ مِنَ الْحَرِيرِ، وَالْإِسْتَبْرَقُ يَنْسَجُ بِخُيُوطِ الذَّهَبِ، قَالَ: فَخَرَّ الدِّينَ الرَّازِي: وَهُوَ مُعَرَّبٌ عَنِ الْفَارَسِيَّةِ: تَبْرُك: تَخِينٍ، أَوْ إِسْتَبْرَقٌ) واتە: (إِسْتَبْرَقُ) جۆرىكى زۆر بەرزە لە ئاورىشمى ئەستور، (دیباج) یش چىراۋىكە لە ئاورىشمى كە دەزوۋەكەى ئەستور بى (إِسْتَبْرَقُ) عادتە وایە لە داۋى زېر دەچىرى، (فخرالدین الرازی) گوتوۋىەتی: ئەمە وشەيەكە كراۋەتە عەرەبىی و لە ئەسڵدا فارسىيە (تبرك) و (إِسْتَبْرَق) یانی: ئەستور.

سيفهتی پىنجەمیان:

(۱۰) - ﴿وَحَيَّ الْجَنَّةِ دَانٍ﴾، ميوەى دوو باخەكانىش نيزىكە، (جَنَى: مَا يُجْنَى وَيُقْطَفُ مِنَ الثَّمَرِ)، (جَنَى) هەرشىيەكە كە دەچىرى و لى دەكرىتەۋە لە ميوە، (دَان: قَرِيبٌ، دَقَى، يَذْنُو، فَهُوَ دَان) واتە: نيزىك، يانی: پىۋىست بە زەحمت ناكات، تاكو ميوەكەى بچىن.

(۱۱) - ﴿فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئىنجا ئايا ئەى كۆمەلى جىندو مروڤ! نكوۋلى لە كام لە چاكەكانى پەرۋەردگار تان دەكەن؟

ئىنجا دىتە سەر سيفهتی شەشەم و كۆتايى، كە باسى ئەو ئافرەتانهيە لەو باخانى دەۋرى ئەو كۆشكانەدان و، دەفەرەمۆى:

(۱۲) - ﴿فَإِنَّ قَاصِرَاتِ الطُّرُقِ﴾، لە نىۋو ئەو كۆشكانەدا، ياخود لە نىۋو ئەو خانووانەدا، كە لە دوو باخەكەدا هەن، چونكە باخەكان هەر باخى ڤووت نىن، بەلكو كۆشكىيان تىدان، خانووبەرەيان تىدان، چىگەۋ ڤىگەيان تىدان، ئەمەش بە سىياق و سەلىقە دەزانرى، هەرچەندە خوا **سُبْحَانَكَ رَبِّهِمْ** لىرە باسى كۆشكەكانى نەكردو، بەلام لە شوئى دىكە باسبىكردوون، بۆيە هەندىك لە زانايان گوتوۋىانە: ئەۋە ئىشكالى كە خوا **سُبْحَانَكَ رَبِّهِمْ** باسى دوو باخان دەكات، دوايى دەفەرەمۆى: (فَإِنَّ) كە بۆ كۆى مېينە (مُؤَنَّثَ) يە؟ ۋەلامەكەشى ئەۋەيە كە خوا **سُبْحَانَكَ رَبِّهِمْ** باسى دوو باخانى كردو، بەلام ئەۋە دوو باخەپرن لە كۆشك و تەلارو خانووبەرە شوئى ئىسپراحت، ئىنجا خوا دەفەرەمۆى: لەو كۆشك

و تەلارانه‌دا، که له‌و دوو ٻاخانه‌دا هه‌ن، له‌و خانوو به‌رانه‌دا که شوێنی پشوو دانن: ﴿فَیْنَ قَصِیْرَتُ الطَّرْفِ﴾ ئافره‌تانیکێ نینگا کورته‌که‌ره‌وه هه‌ن، (قَاصِرَات) سیفه‌ق وه‌سفکراویکی کرتێنراوه، واته: (نِسَاءٌ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ)، یاخود (حُورٌ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ)، ئافره‌تانیکێ کورته‌که‌ره‌وه‌ی نینگا، هه‌ن.

(طَرْف) به مانای چاو ترووکاندن دێ و، به مانای نیگای چاو دێ.

(قَاصِرَة) یانی: کورته‌که‌ره‌وه‌و (قاصرات) کۆیه‌که‌یه‌تی.

ئنجما ئه‌مه سێ واتای هه‌ن:

أ- نینگا چاوی خۆیان کورت کردۆته‌وه، له‌سه‌ر می‌رده‌کانی خۆیان،

ب- یاخود: (قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ)، یانی: وا ده‌که‌ن هه‌ر که‌سێک ته‌ماشایان بکات، چاوی له‌سه‌ریان کورت بکاته‌وه‌و چاو لانه‌دات، ئه‌وه‌نده پێیان سه‌رسام ده‌بێ.

ج- واتایه‌کی دیکه‌ی ئه‌وه‌یه: له‌ چاویان دا جووژیک له‌ نازو نه‌رمیی و ناسکیی هه‌یه، به‌ جووژیک وابزانرێ که‌ چاویان باش هه‌لنایه‌ت.

١٣- ﴿لَمْ يَطْمِئُنْ إِنْشَ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ﴾ له‌ پێش وان دا به‌لایاندا نه‌چوووه له‌گه‌ڵیان جووت نه‌بووه، هه‌یج مروؤژیک و هه‌یج جندیك، یانی: نه‌ مروؤف له‌گه‌ڵیان دا جووت بووه نه‌ جند، (الطَّمْتُ: مَسِيسُ الْأُنْثَى الْبِكْرُ)، (طَّمْتُ): بریتیه له‌ جووتبوون له‌گه‌ڵ ئافره‌تیکێ کچ دا، هه‌روه‌ها کچینی لابردي کچ، پێی ده‌گووترێ: (طَّمْتُ)، به‌لام لێره‌دا مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه: نه‌ له‌گه‌ڵ ئافره‌ته‌ حۆرییه‌کاندا که‌ مروؤفن، هه‌یج پیاویك جووت بووه، نه‌ له‌گه‌ڵ ئافره‌ته‌ حۆرییه‌ جنده‌کاندا، هه‌یج جندیکی پیاو جووت بووه. هه‌ندیك له‌ زانایان باسی ئه‌وه‌یان کردوه، که‌ ئایا ده‌گونجێ پیاوی جند به‌جێته‌ لای ئافره‌تی مروؤف؟ یاخود پیاوی مروؤف به‌جێته‌ لای ئافره‌تی جند؟ زۆربه‌ی زانایان ئه‌وه‌یان په‌تکردۆته‌وه، بۆچوونیکێ وا له‌ (ئیمام مالیک) هه‌ هاتوه، به‌لام گوتووویه‌تی: ئه‌و رایه‌ خراپه‌کاریی لێ په‌یداده‌بێ! منیش پێم وایه‌ مه‌گه‌ر وه‌ک حاڵه‌تیکێ خه‌یال، ئه‌گه‌رنا

هەرگیز له حاله‌تی به‌رجه‌سته بوون دا، ئه‌وه نابێ و زۆریشم له‌وباره‌وه کۆلیوه‌ته‌وه، هه‌ندیک له زانایانی‌ش گوتوو‌یان‌ه: ئه‌گەر که‌سیک له کاتی جووتبوون له‌گه‌ڵ خێزانیدا (بسم الله) نه‌کات، ناوی خوا نه‌هێنێ، جندی نێر خۆی له ئه‌ندامی زاو‌زێی پیاوه‌که ده‌ئالێنێ!! به‌لام ئه‌وه‌ش هه‌یج به‌لگه‌یه‌کی وای له‌سه‌ر نیه‌و، پاره‌که له هه‌ندیک له زانایانه‌وه هات‌وه.

که‌واته: که‌خوا ده‌فه‌رموێ: له پێش واندا نه‌ مرو‌ف له‌گه‌ڵیاندا جووت بووه‌و، نه‌ جند، واته: له‌گه‌ڵ ئافه‌ره‌ته‌ مرو‌ف خو‌رییه‌کاندا، مرو‌ف جووت نه‌بووه‌و، له‌گه‌ڵ ئافه‌ره‌ته‌ خو‌رییه‌ جنده‌کانیشدا پیاوی جند جووت نه‌بووه.

(١٤) - ﴿فَإِنِّيَ أَلَاؤُ رَبِّكَمَا تَكْذِبَانِ﴾، ئنجا ئایا ئه‌ی کۆمه‌لی جندو مرو‌ف! نکوولیی له کام له چاکه‌کانی په‌روه‌ردگارتان ده‌که‌ن؟

(١٥) - ﴿كَانَهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ﴾، ئه‌و ئافه‌ره‌تانه [هه‌نده‌ روون و سوورو سپیی و جوانن]، ده‌لێی یاقووت و مه‌رجانن، پێشتر باسما‌نکرد (یاقووت) جو‌ره به‌ردێکه زۆر سوورو جوانه، به‌ردێکه له‌سه‌ر زه‌وی هه‌یه، وه‌ک چۆن زێ‌رو زی‌وو ئه‌لماس، کان‌زان و له‌سه‌ر زه‌وی هه‌ن، به‌ هه‌مان شێ‌وه یاقووتیش هه‌ر له به‌رده‌کانی سه‌ر زه‌وی په‌یدا‌ده‌کری، به‌لام مه‌رجان جو‌ره به‌ردێکه له ژیا‌نداریک په‌یدا ده‌بێ که له ده‌ریادا دروستی ده‌کات، واته: له‌ رووی سه‌فاو سافی و پروونییه‌وه، وه‌ک یاقووتن و، له‌ رووی سوورییه‌وه‌ش، وه‌ک مه‌رجانن، یان به‌ پێچه‌وانه‌وه: له‌ رووی سوورییه‌وه وه‌ک یاقووتن و، له‌ رووی سافییه‌وه، وه‌ک مه‌رجانن، چونکه هه‌ر کام له یاقووت و مه‌رجانی‌ش، په‌نگی سوورو جوانیان هه‌یه‌و، سافی و پروونی‌شیان هه‌یه.

(١٦) - ﴿فَإِنِّيَ أَلَاؤُ رَبِّكَمَا تَكْذِبَانِ﴾، ئنجا ئایا ئه‌ی کۆمه‌لی جندو مرو‌ف! نکوولیی له کام له چاکه‌کانی په‌روه‌ردگارتان ده‌که‌ن؟

(١٧) - ﴿هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ﴾، ئایا پادا‌شتی چاکه‌کاری هه‌ر چاکه‌دانه‌وه نیه‌؟ واته: (الْإِحْسَانُ فِي الْعَمَلِ، جَزَاؤُهُ الْإِحْسَانُ فِي الثَّوَابِ)، واته: چاک ئه‌نجامدانی کار

(چاک نه نجامدانی به ندایه تی بو خوا) پاداشته که ی بریتیه له چاک پاداشت درانه وهی له لایه ن خوی به خشه رو کارزانه وه.

که خوی پهروه ردگار دهفه رموی: ﴿فَیَنْ﴾ دوی ته وهی باسی (جتان) ی کردوه، زانایان به پینج جوړ مانایان کردوه:

١- رایه کی ده لئ: (مثنی) له زمانی عه په بیدا ده گونجی به (کو) ش بگوتری، وه که له سووره قی (التحریم) دا، دهفه رموی: ﴿إِنْ نُّوْبًا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ﴾ (التحریم).

٢- رایه کی دیکه ده لئ: واته: له و نازو نیعمه ت و شتانه دا که باسکران، له نیو واندا ئافره تانیکی هه ن بهو شیویه ن، بویه راناوی کو ی به کاره ی ناوه.

٣- رایه کی دیکه ده لئ: له نیو ته و کو شک و ته لارانه دا، که له و دوو باخانه دا هه ن، ئافره تانیکی وا هه ن.

٤- رایه کی دیکه ده لئ: له و سه ر جیگایانه که راخراون بو پشوودان، مادام باسی جیگایان ده کری، به زوری که باسی جیگا و پاکشان و پالکه و تن ده کری، ئافره تیش به می شک دا دی.

٥- رایه کی دیکه ده لئ: له و ژوورانه دا که له نیو ته و دوو باخانه دا هه ن، ئافره تانیکی بهو شیویه هه ن، که باسکران.

مەسەلەى دووهم:

وەسفی جووتە باخى دووهم، بە شەش سیفەتی گەزەل، بە لایەن نەزەر لە هەى جووتە باخى یەكەم:

(١)- دوو باخى سەوزى تۆخى پەشپاوى.

(٢)- دوو سەرچاوەى فێچقەكەر و بە تەوژم هاتوووە دەرو دەر قوڵیو.

(٣)- میووە دارخوڕماو هەنارى زۆر.

(٤)- ئاڤرەتانی لە ڕووى مەعنەوییه وە زۆر باش و پەسەند، لە ڕووى جەستەیییه وە ئەو پەرى جوان.

(٥)- چاڤگەش و گەورە و خەزمە تەکرار و سەقامگیر لە خێو تەند، كە پێش ئەوان مەزە و جەند كەچینیان لایەن بەردوون و، دەستیان لێ نەداون.

(٦)- پالداڤە وە لەسەر پایەخى سەوزى هەره نایاب.

خوێن دەفەر مەوێ: ﴿وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴿٦١﴾ قِيَّاتِي ۚ أَلَّا رَيْبُكَمَا تُكْذِبَانِ ﴿٦٢﴾ مُدْهَاقَتَانِ ﴿٦٣﴾ قِيَّاتِي ۚ أَلَّا رَيْبُكَمَا تُكْذِبَانِ ﴿٦٤﴾ فِيمَا عَيْنَانِ ضُلَّخْتَانِ ﴿٦٥﴾ قِيَّاتِي ۚ أَلَّا رَيْبُكَمَا تُكْذِبَانِ ﴿٦٦﴾ فِيمَا فَنَكِهُهُ وَغُلٌّ وَرَمَّانٌ ﴿٦٧﴾ قِيَّاتِي ۚ أَلَّا رَيْبُكَمَا تُكْذِبَانِ ﴿٦٨﴾ فِيمَا خَيْرَتٌ حَسَنٌ ﴿٦٩﴾ قِيَّاتِي ۚ أَلَّا رَيْبُكَمَا تُكْذِبَانِ ﴿٧٠﴾ قِيَّاتِي ۚ أَلَّا رَيْبُكَمَا تُكْذِبَانِ ﴿٧١﴾ حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿٧٢﴾ قِيَّاتِي ۚ أَلَّا رَيْبُكَمَا تُكْذِبَانِ ﴿٧٣﴾ لَمْ يَطْمِئِنَّ أَنْفُسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ ﴿٧٤﴾ قِيَّاتِي ۚ أَلَّا رَيْبُكَمَا تُكْذِبَانِ ﴿٧٥﴾ مُتَكَبِّرِينَ عَلَى رَقَرٍ خَضِرٍ وَعَبَقَرِي حَسَنٍ ﴿٧٦﴾ قِيَّاتِي ۚ أَلَّا رَيْبُكَمَا تُكْذِبَانِ ﴿٧٧﴾ بَرَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٧٨﴾﴾.

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە ھەق دە بەرگەدا:

(١)- ﴿وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ﴾، لە خوار ئەو دوو (باخ) ھو، دوو باخى دیکە ھەن، ھەرچەندە (مِنْ دُونِهِمَا) دەگونجێ مەبەست پێی لە ڕووى جوگرافییه وە بێ، واتە: شۆینی دوو

باخه که ی دیکه بهر زتره، ههروه ها ده شگونجن (مَنْ دُونَهُمَا) مه به ست پیی ئه وه بی که: جگه لهو دوو باخه، دوو باخی دیکه ش هه، ههه بۆ ئه وه به هه شتیانیه ی باسکران.

به لام وایده چی مه به ست پیی ئه وه بی که له پرووی پیگه وه، له خوار ئه وه دوو باخه وه، که بۆ به هه شتیانیک دانراون، که پله و پایه یان بهر زتر بووه و به (مُقَرَّبَيْن) و (السَّابِقُونَ) وه سفکراون له قورئاندا، دوو باخی دیکه ش هه، بۆ ئه وانه ی به (أَصْحَابِ الْيَمِينِ)، هاوه لانی لای راست وه سفکراون و، له پله و پیگه و پایه دا، له خوار ئه وه دوو باخه ی پیشوه وه، (أَي: أَذْنَى مِنْهُمَا مِنْ حَيْثُ الدَّرَجَةِ، فَهَاتَيْنِ أَنْزَلَ دَرَجَةً وَشَرْقًا)، له پرووی پله وه له خواره ون، ئنجا ئه وه دووانه ئه گهر تهماشاشیان بکه ی، سیفه ته کانیان له خوار سیفه ته کانی ئه وه دوو باخه ی پیشوه ون.

٢- ﴿فَأَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئه ی کۆمه لی جندو مروؤ! نکوولی له کام له چاکه کانی پهروه ردگارتان ده که ن؟

سیفه تی یه که میان:

٣- ﴿مُدَّاهِمَتَانِ﴾، ئه وه دوو باخه زۆر سهوزی تۆخن، مه یله و په ش ده نوینن، (إِذْهَمَام): له (ذَهْمَة) وه هاتوه، (ذَهْمَة): بریتیه له زۆر سهوزو که سک بوون، به شیویه که مه یله و په ش بنوینن، هه لبه ته باخ و پرووه کیک زۆر سهوزو جوان بی، مانای وایه زۆر ساغ و تهرو پاراوه.

٤- ﴿فَأَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئه ی کۆمه لی جندو مروؤ! نکوولی له کام له چاکه کانی پهروه ردگارتان ده که ن؟ که هیچ کامیان شایانی ئه وه نین نکوولییان لی بکه ن و، دانیان پیدانه هیئن.

سیفه تی دووه م:

٥- ﴿فَرِحَا عَيْنَانِ نَضَاحَتَانِ﴾، دوو کانی و سهرچاوه ی به فیچه ده رقوولیویان تیدان، (نَضَاحَتَانِ: قَوَارِثَانِ، مُتَدَفِّقَتَانِ) واته: دوو کانی و سهرچاوه ی ده رقوولیوو به

فیچقهو به تهوژم هاتوه ده، ئاوه که یان به هیژ دیته ده ری و ده رده قولی، ههروه ها هه ندیکش گوتوو یانه: (نَضَّاحَتَانِ: تَضَمَّحَانَ الطَّيِّبِ) که دیته ده ری بۆی خو شیشیان له که لدا بلاوده بیتوه.

٦- ﴿فَإَيَّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئه ی کۆمه لی جندو مروڤ! نکوولی ی له کام له چاکه کانی پهروه ردگارتان ده که ن؟

سیفه قی سییه م:

٧- ﴿فَبِمَا فُتِحَتْ وَغُلِّ وَرَمَانُ﴾، له نیو ئه و دوو باخانه دا، میوه هه یه (هه موو جوړه کانی میوه) و دارخورماو، هه نار هه یه، هه ناریش ده گونجی مه به ست دره خته که ی بی و ده شگونجی مه به ست پی میوه که ی بی، که بیگومان دره خته که ی میوه شی پیوه یه، کهواته: که ده فه رموی: ﴿فَبِمَا فُتِحَتْ وَغُلِّ وَرَمَانُ﴾، مه به ست له دارخورماو هه نار میوه که یانه.

٨- ﴿فَإَيَّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئه ی کۆمه لی جندو مروڤ! نکوولی ی له کام له چاکه کانی پهروه ردگارتان ده که ن؟

سیفه قی چواره م:

٩- ﴿فَبَيْنَ حَيْرَتِ حَسَانُ﴾، تییا ندا هه ن، ئا فره تانیکی زۆر چاک و په سئندو جوان، واته: له و دوو باخانه دا، هه رچه نده دووان، به لām خوا ^{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ} راناوی کۆی بۆ به کاره ئیناون یاخود: له کۆشکه کانی که له و دوو باخانه دا هه ن، یاخود: ئه و نازو نیعمه ت و کانی و سه رچاوه و باخانه تییا ندا هه ن: ﴿حَيْرَتِ حَسَانُ﴾، (حَيْرَات) کۆی (حَيْرَة) یه و (حَيْرَة) ش ئه سلّه که ی (حَيْرَة)، له و دوو باخانه دا، ئا فره تانیکی هه ن، له پرووی مه عنه وییه وه زۆر چاکن و ئاکارو به رزو په سئند و، له پرووی جهسته یی شه وه زۆر جوان، چونکه (حَسَان) کۆی (حَسَنَة)، واته: ئه و په ری جوان، (حَيْرَات) یش کۆی (حَيْرَة)، واته: ئه و په ری چاک، واته: ئه و ئا فره تانه هه م له پرووی مه عنه وییه وه زۆر نایابن، هه م له پرووی جهسته یی شه وه زۆر جوان، چونکه ئا فره تی وا هه یه، له پرووی جهسته یی شه وه زۆر جوان، به لām له پرووی

مه‌عنه‌وییه‌وه فلسفیکی قه‌لب ناهینئی و هیچی له باراندا نیه، یان هه‌یه له ږووی مه‌عنه‌وییه‌وه سیفقه به‌رزو جوانی هه‌ن، به‌لام له ږووی جه‌سته و ږواله‌ته‌وه، به‌و شی‌ویه نیه، به‌لام نه‌و ئافره‌تانه‌ی خوا له به‌ه‌شت دا ده‌یان‌ږه‌خسینئی، هه‌م له ږووی مه‌عنه‌وییه‌وه له ږووی ئاکارو ږه‌وشت و ږه‌فتارو دیوی په‌نه‌انه‌وه، له‌وی‌ږی چاکییدان، هه‌م له ږووی جه‌سته‌بیشه‌وه له‌وی‌ږی جوانییدان.

(۱۰) - ﴿فَبَايَأُ آلَءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ڏهڙي ڪڙمه لڙي جنڊو مروڦ! نڪوولي ڀي له ڪام له
چاڪه ڪافي ٻه روهه دگار تان ده ڪهن؟

ئىنا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ھەر لە دريژى سيفه قى چوارەميان دا دەفەرموي:

(۱۱) - ﴿حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْبُيُوتِ﴾، سپیی و سۆنن وله چادران دا کورت هه لێنران.
(خۆر) کۆی (خۆزاه)، بێشتر باسمانکرد به هه رسێ واتابه کهی:

۱- مړوځ که ته ماشای ده کات سهری سور ده مینې و سهراسیمه ده بی.

ب- زۆر سىپىي و جوانن.

ج- چاویان زور گه‌ره‌و جوانن و په‌شکینه‌که‌ی زور په‌شه، سپینه‌که‌ی زور سپیه، **مَقْصُودٌ فِي الْحَيَاةِ**، له نږو خپه‌وتاندا کورت هه‌لټ‌زاون، واته: خزمه‌ت‌کراون له نږو جی‌گاو ږښه‌کان خویانداو، پټو‌یستیایان به چوونه‌ده‌ر نیه، واته: له‌وپه‌ږی خوشگوزه‌رانیی دان.

(۱۲) - ﴿فَإِنِّي إِلَآءُ رَبِّكُمْ شَكَرًا﴾، ئه‌ی کۆمه‌لی جندو مروّفی! نکووایی له کام له چاکه‌کانی په‌روه‌ردگار تان ده‌که‌ن؟

سیفہ تی پینجہ م:

(۱۳) - ﴿لَرْبَطْنَهُنَّ اِنْ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانَّ﴾، له پيش نه واندانه مروفت دهستی گه یاندوونی و له گه لیان جووت بوونه، نه چندیښ.

(١٤) - ﴿فَإَيَّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئەي کۆمەڵی جندو مروڤ! نەکووایی لە کام لە چاکەکانی پەروەردگارتان دەکەن؟

سێفەتی شەشەم و کۆتایی:

(١٥) - ﴿مُتَكِينٍ عَلَى رُقْرُقٍ خُضِرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حَسَانٍ﴾، پالێنداوه تەو و شانێان داداوه، لەسەر تەخت و پایەخی سەوزی یەكجار نایاب و، ئەوپەڕی جوان و پەروەقدار، (رُقْرُق) ناوی کۆیە (اسمُ جَمْعٍ رُقْرُقَةٍ، وهو ما يُبْسَطُ عَلَى الْفِرَاشِ لِيُنَامَ عَلَيْهِ)، (رُقْرُق): ئەوێهە کە لە سەر رایەخ ڕادەخوێ لە پۆشاک و نوێن، بۆ ئەوێهە مروڤ لەسەری بخەوێ و ئیسپراحت بکات، (حَسَان) یەش کۆی (حَسَنَاء)، کە سێفەتی (رُقْرُق) ه، واتە: ئەوپەڕی جوان، چونکە (رُقْرُق) ناوی کۆیە، (حَسَان) یەش، هەر کۆیە، واتە: ئەو پایەخ و فەرش و تەختانە، لەوپەڕی جوانیی دان، کە دەفەرموێ: (عَبْقَرِيٍّ) ئەمە سێفەتە بۆ هەر شتیکی زۆر دەگمەن و نایاب، (عَبْقَر) لەلای عەرەبەکان باو بوو کە وڵاتی جەندە و، شیوێکە جەندەکانی تێدا هەن و، هەر شتیکی کە زۆر سەر سۆرەینەر و نایاب بوو بۆ، پالێنداوه تە لای ئەو، تەنانەت مروڤیش بە مروڤیشیان گوتو: فلانکەس (عَبْقَرِيٍّ) یە، واتە: زۆر بلیمەتە، وەک لەو شوێنەو هەتێ، واتە: لەسەر ووی ئاستی بەشەرەوێهە، تەنانەت پیڤەمبەریش و شەي (عَبْقَرِيٍّ) بۆ عومەر بە کارهێناوه کە پیڤەمبەر دەفەرموێ:

{خەونم بینی ئاوم لە بیریک هەڵدەکێشا، دوايي دۆلچەکەم دا بە ئەبوو بەکر، ئەویش چەند دۆلچەیهکی ڕاکێشا، دوايي ئەویش دا یە دەست عومەر، عومەریش دۆلچەکە ی وەرگرت، تاکو ئاوه کە لە بیرە کە هەڵهێنجی، ئیدی هیچ عەبقەرێهەم نەبینی، وەک وی ئەو ئاوه چاک لە بیرە کە دا دەر بێنی^(١)، کە

(١) {حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ غَمَرٍ ، أَنَّ النَّبِيَّ قَالَ: أُرِيتُ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَنْزَعُ بِدَلْوٍ بَكْرَةً عَلَى قَلْبٍ، فَجَاءَ أَبُو بَكْرٍ، فَتَزَعُ دَنُوبًا أَوْ دَنُوبَيْنِ نَزْعًا ضَعِيفًا، وَاللَّهُ يَغْفِرُ لَهُ، ثُمَّ جَاءَ عَمْرُ بْنُ الْخَطَّابِ فَاسْتَحَالَتْ غَرْبًا، فَلَمْ أَرَ عَبْقَرِيًّا يَقْرِي قَرْيَةً، حَتَّى رَوَى النَّاسُ وَصَرَّبُوا بِعَطْنٍ أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٣٤٧٩، وَالتِّرْمِذِيُّ:

ئامازەيە بە حکومرانی عومەر **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** کہ دە سأل و شەش مانگ، دەوامی کردوہو، ہی ئەبوو بەکریش **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** لەبەر ئەوہی ماوہکە ی کەم بوو، ئەگەرنا بە دنیایی پیگەو پایە ی ئەبوو بەکر **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** لەگەل ہی عومەر، وەک یەک نین و ئەبوو بەکر پیگەو پایەکە ی بەرزتر بوو.

(١٦) - ﴿يَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تَكْذِبَانِ﴾، ئە ی کۆمەل ی جندو مروڤ! نکوویی لە کام لە چاکەکانی پەرورەدگارتان دەکەن؟

(١٧) - ﴿بَارِكْ أَسْمَ رَبِّكَ ذِي الْمَلِكِ وَالْإِكْرَامِ﴾ ناوی پەرورەدگاری خاوەن شکۆو پێز گرتنت، مەزن و بەرزە. (تَبَارَكَ): (تَفَاعُلٌ مِنَ الْبَرَكَةِ)، (تَبَارَكَ) واتە: (تَعَاطَمٌ وَتَعَالَى وَكَثُرَ خَيْرُهُ)، خوا زۆر مەزنەو، زۆر بەرزەو، زۆر خاوەن پێزو بەرەکەتە، ئنجا ﴿أَسْمَ رَبِّكَ﴾، واتە: ناوی پەرورەدگارت، لە شوینی دیکە وشە ی (تَبَارَكَ) پالداووتە لای خوی: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي يَسِيرُ أَلْمَلِكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ﴿الْمَلِكُ﴾، ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ ﴿الْفُرْقَانُ﴾، بەلام لیرودا (تَبَارَكَ) پالداووتە لای ناوی پەرورەدگار، واتە: ناوی پەرورەدگارت یە کجەر بەرزو مەزن و خاوەن پێزە، ﴿ذِي الْمَلِكِ وَالْإِكْرَامِ﴾، ئەو پەرورەدگارە خاوەنی جەلال و ئیکرامە.

(الْجَلَالُ: الْعَظَمَةُ وَالْكِبَرِيَاءُ)، (جَلَال): بە مانای مەزنی و، گەورەیی و، بەرزیی و، دەستپوێشتوویی دی.

(والْإِكْرَامُ: التَّفَضُّلُ وَالْإِنْعَامُ وَالتَّكْرِيمُ) (إِكْرَام) بە مانای بەخشین و چاکە لەگەلدا کردن و پێزلیگرتن دی، واتە: سیفەتی جەلالی خوا **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ** هەموو ئەو سیفەتانە ی دەگریتەوہ کہ پەيوەندیان هەيە، بە بەرزیی و دەسەلات و، گەورەیی و، مەزنی و، بێ نیازی خواو، بەلام (إِكْرَام) هەموو ئەو سیفەتانە ی خوا دەگریتەوہ، کہ پەيوەندیان هەيە بە چاکەکاری و بەزەیی و بەخشش و پێزلیگرتنی خواو، بۆیە زانیان گوتوویانە: سیفەتەکانی خوا دوو جورن:

أ- سېفەتەكانى شىكۆدارىي (صفات الجلال).

ب- سېفەتەكانى جوانىي (صفات الجمال).

ھەردووك جۆرەكەشيان سېفەتەكانى تەواو يى (صفات الكمال) ن و، لەوپەرى تەواو يى دان.

كۆرتە باسېك: سى بابەق گىنگ

بابەتى يەكەم: خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** لەم سوورەتەدا، سى و يەك (۳۱) جار پستەي:
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾، دووبارە كرۆتەو، واتە: ئەي كۆمەلى جندو
مروڤ! نكوولېي لە كام لە چاكەكانى پەرورەدگار تان دەكەن؟ ئەو سى و يەك
جارەش بە سى شېو ھاتوون:

أ- شېو يەكەمىيان ھەشت (۸) جار، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ئەوپستەيەي دووبارە كرۆتەو ھەدوای
ئەو يەك بېست (۲۰) لە نىعمەتەكانى خۆي خستوونەپروو، لە دوو توپى سى (۳۰) ئايەت دا.

ب- شېو يەكەمىيان ھەوت (۷) جارى دوو ھەم، لە پازدە ئايەتى دوو ھەمدا، ئايەتەكانى:
(۳۱- ۴۵)، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باس ئەو يەك كرۆتەو ھەم مروڤ و جند ناتوانن لە ژېر پىكىفى
خوادەربچن، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** لەپروژى دواییدا خۆي يەكلايى دەكاتەو ھەبۆسزاو پاداشت
دانەو ھەيان، ئەوانىش تواناى دەربازبوونيان نابى و ناتوانن لە گۆشەو كەنارەكانى
ئاسمانەكان و زەوى دەربچن و، نە لە دنياو نە لە دواپروژىشدا، دوایى باس ھاتنى
ئاخىر زەمان و قىامەت دەكات، دوایى باس سزاى دۆزەخ دەكات.

ج- شېو يەكەمىيان دووبارە بوونەو يەك ئەم پستە موبارەكە، شازدە (۱۶) جارە،
ئەوانەي پېشى (۸ + ۷ = ۱۵)، دەمىننەو ھە شازدە، چونكە ھەموو سى و يەك (۳۱)
جار ھاتو، شازدە جارىش لە دوای باس چوار باخەكان، دوو جووتە باخەكان، ھەر
جووتىك ھەشت جار، كەواتە: ھەشت كۆ ھەشت دەكاتە شازدە (۸+۸= ۱۶) جار،
ئىنجا ئايا ئەمە چى لى وەردەگىرى؟

وهك (الألوسي) خاوهن ته فسیری (روح المعانی)^(۱) گوتوویهتی و ږنگه زانایانی دیکهش ناماژەیان پئی کرد بئ، به لام تهو وردتر هیئاویهتی، ده لئ: ئەمه ده توانین تهوهی لئ هه لهینجین، که هه که سیک سوپاسی خواو ستایشی بکات، تهو بیست چاکه و نیعمه تهی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** که له دنیا دا به خشیونی به جندو مروف، له بهر چاویان بگری، ههروه ها تهو چاکه و نیعمه تانهی دیکه ی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** که له قیامه تدا، له چوار باخه کاندایا بهرجه سته ده بن، تهوانهش له بهرچاو بگری و، بروای پیان بئ، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** لهو دۆزه خه که جهوت ده رگای هه، ده پیاریزی و چه پاله ی ده دات و، ده یخاته نیو تهو به هه شتانه وه، که هه شت ده رگایان هه، وه که له فهرمایشتی پیغه مبه ردا **هَاتُوا** هاتوه **إِن فِي الْجَنَّةِ ثَمَیْنَةِ أَبْوَابٍ** فیها باب یسمى الریان لا یدخله إلا الصائمون البخاری: ۳۲۵۷، واته: هه که سیک سوپاسگوزاری خوا بکات، له سه ره تهو چاکانه ی که له سی (۳۰) نایه تی سه ره تادا هاتوون، که هه شت جار ان خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له بهرانبه ریاندا فهرموویه تی: نکوولی له کام له چاکه کانی پهروه ردگارتان ده که ن؟ هه که سیک بروای بهو بیست نیعمه ت و چاکه یه ی خوا بئ، ئنجا بروای به روژی دوا ی بئ، که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له پازده نایه تی دوا ی تهواندا باسی ده کات، تهوه لهو دۆزه خه که جهوت ده رگای هه، وه که خوا ده فهرموئی: **﴿لَمَّا سَمِعَتْ أَبْوَابُ كُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءَ مَقْسُومٍ﴾** **﴿الْحَجَرِ﴾** لهو دۆزه خه ده پیاریزی، بۆیهش خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له باسی روژی دوا ی و دۆزه خدا، جهوت جار ان فهرموویه تی: **﴿فَإَيَّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾**

سه ره نجامیش خوا ده یخاته نیو تهو دوو جووته باخه وهو، به هه شیش هه شت ده رگای هه، خواش **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له دوا ی باسکردنی هه ره جووته به هه شتیک، هه شت جار ان فهرموویه تی: **﴿فَإَيَّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾** بهراستی ئەمه هه لهینجانیکی جوانه.

بابەتی دووهم: ئایا جند توانای جووتبوونیان هەیه لەگەڵ ئافرەتانی مروڤدا؟
زانایان ڕاجیاییان هەیه لەو بارەوه، بۆ وێنە: خاوەنی (روح المعانی)^(١) دەڵێ:

(قَالَ مُجَاهِدٌ وَالْحَسَنُ: قَدْ تَجَامَعُ الْجِنُّ نِسَاءَ الْبَشَرِ مَعَ أَزْوَاجِهِنَّ، إِذَا لَمْ يَذْكُرِ
الرَّوْجُ اسْمَ اللَّهِ تَعَالَى)، واتە: (مُجَاهِدٌ وَالْحَسَنُ الْبَصْرِيُّ) گوتوویانە: دەگونجی
پیاوی جند لەگەڵ ئافرەتانی بە شەردا جووت ببن، لە حاڵیک دا مێردی ئەو
ئافرەتانه ناوی خۆی بەرز ناهێنن لە کاتی جووتبووندا ئەوانیش بە جوړیک لە
جوړەکان، لەگەڵ ئەو ئافرەتانهدا جووت ببن.

بەلام زۆربەی زانایان دەڵێن: نەخێر، جند ئەو توانایەیان نیە، هەروەک
مروڤیش بەنسەت ئافرەتانی جندەوه ئەو توانایە ی نیە، بەڵێ هەندیک لەوانە ی
شیت دەبن و تیکدەچن و دوا یی چاک دەبنەوه، دەڵێن: من لەگەڵ جنددا
پۆشتم و ئافرەتیکێ جندیان دامی! بەلام من وای تێدەگەم ئەوه هەمووی
جوړیکە لە فیل لیکردنی جند لە مروڤ و هەڵخەڵەتاندنیانەو، جوړیک لە
خستنه دنیای خەیاڵ و ئەندێشەیه، نەک لە دنیای واقعیەدا، وابێ، چونکە جند
ماددە ی دروستبوونیان کە ناگرەو، شیوه ی بوونەکەشیان لە هی تێمە جیا یە و
تاكو خۆیان نەجەستێنن و نەیه نە سەر شیوه ی جەسته، نابیرن، بویه ش زۆربە ی
زانایان ئەوه یان ڕەتکردۆتەوه و بەندەش پێشتر گوتم هەر ڕام وایە.

ئەنجا خوا **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ** کە دەفه رموی: ﴿فِيهِ قَصِيرَتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِئِنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا
جَانٌّ﴾ (قَالَ حَمْرَةُ بْنُ حَبِيبٍ: الْجِنُّ فِي الْجَنَّةِ لَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ مِنَ الْجِنِّ
نَوْعُهُمْ، فَالْمَعْنَى لَمْ يَطْمِئِ الْإِنْسِيَّاتُ أَحَدٌ مِنَ الْإِنْسِ، وَلَا الْجِنِّيَّاتُ أَحَدٌ مِنَ الْجِنِّ،
قَبْلَ أَزْوَاجِهِنَّ).

واتە: جندیش ئافرەتانی خوڕییان هەن، لە بەهەشتدا لە جوړی خوړیان
کەواتە: مانایە کە ی ئەوه یە کە نە ئافرەتانی مروڤ، هیچ کام لە مروڤان لەگەڵیان

دا جووتبوون، پێش ھاوسەرەکانیان کە لە بەھەشتی دا دەیاندرێنی و، نە ئافەرقی جندیش هیچ کام لە پیاوانی جند لەگەڵیان دا جووتبوون، پێش مێردەکانیان.

ئەجا زۆربە ی ھەرە زۆری زانیان گوتووایانە: جندیش وەک مەروڤان، ھەم دەچنە نێو ناگری دۆزەخ و، ھەم دەچنە بەھەشتیش وەک مەروڤان، پێشم وایە نەک زۆربە، دەبوایە ھەموویان لەسەر ئەو یە کە دەنگ بن، چونکە خوا **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ** لە چەند ئایەت لە قورئاندا ھەرەشە دەکات لە مەروڤ و لە جند، کە ئەگەر سەرپێچی بکەن و بێڕوایان ھەرەشەیان لێ دەکات بە دۆزەخ، کەواتە: دەبێ جندیش وەک مەروڤان بچنە نێو دۆزەخ، ھەر و ھا باسی چوونە بەھەشتیشیان دەکری، ئەواتە لێرەدا بە ڕاشکاوی و لە شوێنی دیکەش بە ئاماژە باسکراوە، کەواتە: دەبێ جندەکانیش ئەگەر بڕوادار بن و فەرمانبەری خوا بکەن، پاداشتیان بە بەھەشت بدرێتەو، ئەجا ئەگەر جند دۆزەخیان نەبوایە بۆ سزادان و، بەھەشتیان نەبوایە بۆ پاداشت دانەو، خوا **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ** ھێندە باسی مەروڤ و جندی نەدەکرد، بە تاییەتی لەم سوورەتە موبارەکەدا کە سی و یەک (٣١) جار ناوی ھەردووکیان ھێناوەو، لە چەند شوێنی دیکە قورئانیش دا، خوا **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ** باسی ھەردووکیان دەکات، باسی جند و مەروڤ، بۆ وێنە: لە سوورەتی (الأنعام) دا، خوا **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ** دەفرموی: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ وَالْأَنبِيَاءَ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمُ آيَاتِي وَيُزِدُّونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنْفُسِنَا وَغَرَّبْنَاهُمْ لِحَيَاةِ الدُّنْيَا وَسَبِّحُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ** (١٣) **الأنعام**، واتە: ئەو کۆمەڵی مەروڤ و جند! ئایا لە خۆتان پێغەمبەرانتان بۆ نەھاتن؟! ئایەتەکانی منیان بەسەر دا دەخوێندنەو، لە دیداری ئێمەروان دەیانترساندن! گوتیان: شاھەدییان لەسەر خۆمان داو، ژیا ئایا دنیا فریوی دان و، شاھەدییان لەسەر خۆیان دا کە ئەوان بێڕوایبوون، کەواتە:

١- پێغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بە گشتیی، نەک تەنیا پێغەمبەری خاتەم موھەممەد **ﷺ** بۆ مەروڤ و بۆ جند ھاتوون.

٢- ئایە تەکانیش خوا پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ئەرکدار کردوون، کە بەسەر مڕۆڤ و بەسەر چندا بیانخوێننەوه.

٣- مڕۆڤ و چندی ش هه موویان ده چن بۆ قیامهت و، تووشی سزاش ده بن و، تووشی پاداشتی ش ده بن و، ئەو سۆ راستییە به روون و پاشکاوایی له ئایەتی ژماره (١٣٠) ی (الأنعام) دا هاتوون.

کهواته: قسه که ی (ابن عاشور) که پێشتریش به ریه چمان دایه وه که ده لێ: خوا **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ** چندی موکه له له ف نه کردوون به شوێنکه وتنی شه ریه ت، ئەم ئایە ته زۆر به روونی ئه وه ده گه یه نئ که قسه که ی راست نیه و، به س ئەم ئایە ته قسه که ی لئ هه لده وه شینیتته وه، جگه له سووره تی (الرحمن) یش، که سی و یه ک (٣١) جار، خوا **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ** هه ر کام له مڕۆڤ و چن دویکرا ده دویت.

ئه گه ر به کیک بلێ: ئەدی بۆچی پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ته نیا له مڕۆڤان هاتوون؟ وه لئه که ی ئه وه یه: ئەو پێغەمبەرانه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) که له مڕۆڤان هاتوون، ئەرکدار کراون، چندی ش ئاگادار بکه نه وه، گرنگیش ئه وه یه چن پێغەمبەرانی بوو بن، با له خو شیان نه بن، بێگومان چندی ش له خوار مڕۆڤانه وه ن و، وادیاره خوا **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ** به شایسته ی ئه وه ی نه زانیون پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) له چندان بن، ههروهک پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) له مڕۆڤانی ش ته نیا له پیاوان هاتوون: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوْحِيْ اِلَيْهِمْ فَتَسْأَلُوْا اَهْلَ الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ﴾ (النحل، ١٢) له بهر ئه وه ی کو مه لێک ئەرک و تاییه مه نیدی پێغەمبەراییه تی هه ن، ته نیا پیاوان له توانایاندا هه ن و، ئا فره تان له توانایاندا نی ن.

بابه تی سییه م: دوو ده قی سونه ت له باره ی به هه شته وه:

١- پێغەمبەری خوا ﷺ ده فره موئ: ﴿جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ اَرْبَعٌ جَنَّاتٍ مِنْ فِضَّةٍ اَنْبَتُهُنَّ وَمَا فِيْهِنَّ، وَجَنَّاتٍ مِنْ ذَهَبٍ، اَنْبَتُهُنَّ وَمَا فِيْهِنَّ، وَمَا بَيْنَ الْقَوْمِ وَبَيْنَ اَنْ يَنْظُرُوْا اِلَى رَبِّهِمْ اِلَّا

رِذَاءُ الْكِبَرِ عَلَى وَجْهِهِ فِي جَنَّةِ عَدْنٍ} (أخرجه البخاري: ٤٥٩٧، ومسلم: ١٦٣، وأحمد: ١١٦٩، والنسائي في الكبرى: ٧٧٨٥، وابن ماجه: ٥٨٦).

واته: باخه کانی فیردهوس چوارن: دوو باخیان له زیون، (خشلیان) قاپ و قاچاگیان و هەرچی تییاندا ههیه هه مووی زیوه، دوو باخیشیان له زێرن، قاپ و قاچاگیان و هەرچی تییان دا ههیه (له زێره) و، له نیوان ئەوه دا که خه لکه که ته ماشای پهروه دگاریان بکهن، جگه له پۆشاکێ گه ورهیی و بهرزیی و سه رووی (خوا) له بههه شتی هه می شهیی و هه رماودا، هیچی دیکه نیه.

٢- له باره ی ئەوه وه که خوا فەرموویه تی: ﴿حُرِّمَتْصُورَاتٌفِيالْجَنَّةِ﴾ (الرحمن، ئافره تانی حوړیی کورت هه لێندراو له نیو خێوه تاندا، ئەم ده قه دینین:

بێغه مبه ر ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ كَبِهَتْ﴾ ده فەرمو ی: ﴿الْخَيْمَةُ دُرَّةٌ طُولُهَا فِي السَّمَاءِ سِتُونَ مِيلًا، فِي كُلِّ زَاوِيَةٍ مِنْهَا أَهْلٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ لَا يَرَاهُمُ الْآخَرُونَ﴾ (أخرجه البخاري: ٣٠٧١، ومسلم: ٢٨٣٨، والترمذي: ٢٥٢٨).

واته: ئەو خێوه ته گه وهه رێکه درێژیه که ی له ئاسمانێ شه ست میله، له هه ر گۆشه یه کی دا بو بروادار که س و کارو هاوسه ر هه ن، که ئەوانی دیکه، نایان بینن.

خوا به لوتف و که ره می خو ی یارمه تییمان بدات، به جوړیک ژیا نی دنیا مان بگو زه رێنین، شایسته ی ئەو نازو نیعمه ته ی خوا ی به خشه ر بین له روژی دوا ییدا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فسیری سوورہ تی

الواقعیہ

۵۵ سٹیک

به ریـزان!

ئەمىرۆ كە (۱۴) ى شەعبانى سالى (۱۴۴۱) كۆچىيە، بەرانبەر (۲۰۲۰/۴/۷) ى زايىنى، لە شارى ھەولېر، دەست دەكەين بە تەفسىركردنى سوورەتى (الواقعة).

پیناسہی سوورہتی (الواقعة) و بابہ تہ کانی

یہ کہم: ناوی ٹہم سوورہ تہ:

ئەم سوورپەتە ئەنیا ناویکی ھەيە، کە بریتیە لە (سُورَةُ الْوَاقِعَةِ) یان (الْوَاقِعَةِ)، لەو بارەدووش چەند دەقیق ھەن، کە ناوی ئەم سوورپەتە موبارکە یان تێدا ھێنراوە، چ لەسەر زمانی پیغەمبەری خاتەم ﷺ، چ لەسەر زمانی ھاوێلانێ (خوا لایان رازی بێ):

(١) - إِبْنُ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ قَالَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَدْ شَبِثْتُ؟ قَالَ: شَبِثْنِي هُوَذَا، وَالْوَاقِعَةُ، وَالْمُرْسَلَاتُ، وَعَمَّ يَتَسَاءَلُونَ، وَإِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ { أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ٣٢٩٧، وَقَالَ: حَسَنٌ غَرِيبٌ، وَالْحَاكِمُ: ٣٣١٤، وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَانِ }.

واته: عه‌بدوللای کورێ عه‌بباس **عبدالکەریم** ده‌لی: نه‌بوو به‌کر **عبدالکەریم** پوژیک به‌ پیڤه‌مبه‌ری خوای گوت: ئه‌ی پیڤه‌مبه‌ری خوا **عبدالکەریم**! مووی سپیت لی په‌یدا بوون! ئه‌ویش فه‌رمووی: (هُودُ، وَالْوَاقِعَةُ، وَالْمُرْسَلَاتُ، وَعَمَّ يَتَسَاءَلُونَ، وَإِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ)، مووی سپیان تیدا به‌یدا کردم.

واته: ئەو سوورەتە موبارەکانە، کە یان بەسەرھاتی پیغەمبەرائیان (عَلَيْهِمُ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، تێدایە، یان رووداوێکی روژی دوایان تێدایە، بۆیە بەهەشت

و دوزه خیان تیدایه و، باسی دیداری خواي پهروه ردگاریان تیدا هیه، به تایهت له سووړه تی هوودا باسی فه رمانکردن به پیک وه ستاویی: ﴿فَاسْتَوِمْ كَمَا أَمَرْتُ﴾ ۱۲۲ هود، هیه.

(ب) - (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ قَرَأَ سُورَةَ الْوَاقِعَةِ كُلَّ لَيْلَةٍ لَمْ تُصِبْهُ فَاقَةٌ أَبَدًا) (أخرجه البيهقي في «شعب الإيمان»: ٢٤٩٩، وابن السني: ٦٨٠ في عمل اليوم والليلة، وابن الضريس: ٢٣٦، وإسناده ضعيف عند بعض المحدثين).

واته: عه بدوللای کوری مه مسعود رضي الله عنه، ده لئ: گویم له پښغمبه ری خوا ﷺ بوو ده یفه رموو: هه ر که سیک هه موو شه ویک سووړه تی (الواقعة) بخوښی، هه رگیز هه ژاریی و نانا جی تووش نابئ.

(إبن عطية) وهك (إبن عجیبة) ^(١)، لئی ده گوازیته وه - (إبن عطية) هه یه کیکه له پوونکه ره وه کانی قورئان - گو تویی ته تی: (فِيهَا ذِكْرُ الْقِيَامَةِ وَحُطُوطِ النَّاسِ فِي الْآخِرَةِ، وَفَهُمْ ذَلِكَ غَنَى لَا فَقْرَ مَعَهُ، وَمَنْ فِيهِمْ شُغْلٌ بِالْإِسْتِعْذَادِ) واته: له سووړه تی (الواقعة) دا، باسی پوژي دوايي هیه وه باسی پشک و به شه کان (پاداشتی) خه لک له پوژي دوايیداو، تیگه یشتن له وهش ده وله مه نندیه که هه ژاریی تیدا نیه و، هه ر که سیکیش له وه تیبگات، سه رقال ده کرئ به خو ناماده کردن بو پوژي دوايیه وه، واته: دنیا به که مگرو، دوا پوژ هه لېزېره ده بی به سه ر دنیا دا، بابای واش به که میکی هه لال فه ناعهت ده کات و، چاوی له زورو بوړی هه رام نیه.

(ج) - (عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رضي الله عنه، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقْرَأُ فِي الْفَجْرِ: الْوَاقِعَةَ وَنَحْوَهَا مِنْ السُّورِ) (أخرجه أحمد: ٢١٠٣٣، تعليق شعيب الأرناؤوط: صحيح لغيره).

واته: جابری کوری سه موړه رضي الله عنه، ده لئ: پښغمبه ری خوا ﷺ عاده تی وابوو له نویژي به یانییدا سووړه تی (الواقعة) و هاووینه کانی ده خوښد.

هەروەها لە کتێبه‌کانی سوننەت و لە موصحفەکانیشدا، کە کاتی خوێ بەدەست نووسراون و هەبوون، ئەم سوورەتە موبارەکە هەر بە (سورة الواقعة) ناوبراوه.

دووهم: شۆینی دابه‌زینی:

زۆری هەره زۆری زانیان و شارەزاییان قورئان گوتویانه: ئەم سوورەتە مەککەییە، واتە: لە شاری مەککەو، لە قۆناغی پێش کۆچکردنی پیغمبەر ﷺ و، هاوێڵانی بۆ مەدینە، دابه‌زیوه، ئنجا هەرچەندە هەندێک لە زانیان چەند ئایەتیکان لێ هەڵاوردوون و بە مەدینەیان داناون، بۆ ئموونە: هەردووک ئایەتی: ﴿أَفَبِمَا نَذِيرٌ أَنْتُمْ مُنْهَوُونَ﴾ (٨١) وَتَجْمَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْتُمْ تَكْذِبُونَ ﴿٨٢﴾ الواقعة، گوتویانه: ئەم دووانە مەدینەیین، بەلام هیچ بەلگەیه‌کی دڵنیاکەر لەو باره‌وه نیه، ئایەته‌کانیش وەک ئالقه‌یه‌کانی زنجیریکن و پیکه‌وه په‌یوه‌ستن، بۆیه هەر ئەو بۆچوونه راسته کە هەمووی پیکه‌وه دابه‌زیوه لە مەککە، واتە: پێش ئەوه‌ی پیغمبەری خوا ﷺ لە شاری مەککەو کۆچ بکات بۆ مەدینە.

سییه‌م: ریزه‌بەندیی له موصحف و دابه‌زین دا:

ئەم سوورەتە موبارەکە لە ریزه‌بەندیی دابه‌زیندا ژماره (٤٦)ی بۆ دانراوه، واتە: چل و شەشەمین سوورەت بوو، دابه‌زیوه، لە موصحفه‌شدا ژماره په‌نجاو شەش (٥٦)ه، جابیری کوپی زه‌ید رای وایه کە ئەم سوورەتە موبارەکە لە پێش (الشعراء) دابه‌زیوه، لە دوا‌ی سوورەتی (طه)، به‌و پێشه‌ش بێ وایه‌ده‌چی له‌ تێوه‌ راستی قۆناغی مەککەدا، تۆزێک به‌ لای به‌شی دووه‌میوه، دابه‌زیی، واتە: لە سالانی (٧ و ٨) به‌ره‌و دوا.

چوارەم: ژماره‌ی نایه‌تەکانی:

هەرچەندە زۆربە‌ی ژمێره‌رانی نایه‌تەکانی قورئان ژماره (٩٦)یان تەبەننیی کردووه، بە‌لام هەر کام له ژماره‌ی (٩٧ و ٩٩)ش له‌لایه‌ن به‌شی‌ک له زانایانه‌وه تەبەننیی کراون، بۆ‌یه‌ ئه‌گەر له‌سەر موصحفه‌فیک دا بینیمان: ژماره (٩٧) یان (٩٩) دائرا بوو، باسه‌رمان سوپنه‌میتێ، ئه‌و ژمارانه‌ش له‌لایه‌ن به‌شی‌ک له زانایانه‌وه، بۆ نایه‌تەکانی سووپه‌تی (الْوَاقِعَةُ) باسکراون، زۆرجاریش گوتوو مانه: جیاوازی له ژماره‌ی نایه‌تەکاندا ده‌گه‌ژتیه‌وه بۆ چۆنیه‌تی کورتیی و درێژی پسته‌کان و، چۆنیه‌تی وه‌ستانه‌کان، نایه‌تیک که له نێو قه‌ده‌که‌یدا بوه‌ستی، ده‌بیته‌ دوو نایه‌ت، بە‌لام ئه‌گەر هه‌مووی به‌ دەم یه‌که‌وه‌ یه‌ک پسته‌ بێ، به‌ یه‌ک نایه‌ت له‌ قه‌لم ده‌درێ، ئنجا زانیان له‌و باره‌وه‌ راجیایان هه‌بووه، له‌ باره‌ی هه‌ندیک له‌ نایه‌تەکانه‌وه.

پنجهم: نێوه‌پۆکی:

ئهم سووپه‌ته هه‌مان نێوه‌پۆکی قورئانی مه‌که‌کی هه‌یه، به‌لام پانتاییه‌کی زۆری بۆ باسی پۆژی دوا‌یی، به‌ هه‌ردوو قۇناغی ئاخیر زه‌مان و قیامه‌ته‌وه‌و به‌ هه‌شت و دۆزه‌خ ته‌رخانه‌کراون، ده‌توانین بڵین: جوگرافیای بابه‌تەکانی ئهم سووپه‌ته موباره‌که، لهم چوار خاله‌دا به‌رجه‌سته ده‌بن:

١- نایه‌تەکانی: (١ - ٥٦)، په‌نجاو شه‌ش (٥٦) نایه‌تی سه‌ره‌تای ئهم سووپه‌ته، هه‌مووی باسی ئاخیر زه‌مان و قیامه‌ت و، باسی به‌هه‌شت و دۆزه‌خ و به‌هه‌شتیه‌کان و دۆزه‌خیه‌کانه.

٢- نایه‌تەکانی: (٥٧ - ٧٤) واته: هه‌ژده (١٨) نایه‌ت، باسی به‌لگه‌کانی په‌روه‌ردگاریتی خوان **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**.

(٣) - ئايەتەکانی: (٧٥ - ٨٢) واتە: هەشت (٨) ئايەت، باسی قورئان و دُنیا کردنەوهی هەموو لایەکە کە ئەم قورئانە لەلایەن پەرورددگاری جیهانیانەوه دابەزێراوه، جگە لە فریشتە پاککراوەکان، کەس دەستی نایگات، بە پێچەوانەی بۆ چوونی دڵپەشانەو، نەزانانەو کینە لە دڵانەو کافرەکان، کە پێغەمبەریان ﷺ بەوه تۆمەتبار دەکرد: شەیتانەکان (شیاطین) ئەوهی فێر دەکەن، یاخود بابایەکی نەصرانیی فێری دەکات، یان بۆ خۆی هەڵبەستوه.

(٤) - ئايەتەکانی: (٨٣ - ٩٦) واتە: چوارده (١٤) ئايەتی کۆتایی ئەم سوورەتە، باسی گیان کێشراو و سەرەنجامی ئەوانەیه کە ڕووحیان لە جەستەیان جیا دەکێتەوه، لە دواي سەرە مەرگ دەکەونه قوئانغی بەرزەخهوه، چ لە بەهەشتدا، چ لە دۆزەخدا، یانی: خوا ﷻ وەک چۆن لەسەرەتای سوورەتەکهوه، بەهەشتییان پۆلێن دەکات بۆ (السابقون) و (أصحاب اليمين)، لێرهش دیسان هەر پۆلێنیان دەکاتەوه بۆ (السابقون) و (المقربون) و بۆ (أصحاب اليمين)، کهواتە: پەنجاو شەش، کۆ هەژده، کۆ هەشت، کۆ چوارده، یەكسانە بە ئەوه دو شەش (٥٦+١٨+٨+١٤=٩٦) ژمارەي ئايەتەکانی ئەم سوورەتە.

شەشەم: تايبەتمەندییەکانی ئەم سوورەتە:

ئێمە هەشت تايبەتمەندییمان کهوتووونە بەرچاو، کە ئەم سوورەتە جیا دەکەنەوه لە سوورەتەکانی دیکە:

(١) - تەنیا لەم سوورەتەدا، هەم دواي باسی ئاخیر زەمان، باسی بەهەشتییان و دۆزەخییان کراوه، هەم دواي باسی گیان کێشراو، وەک گوتمان: لە پەنجاو شەش (٥٦) ئايەتی یەكەمدا، باسی ئاخیر زەمان و قیامەت، کراوه، دواي باسی پۆلێنکردنی خەلک بۆ بەهەشتییان و دۆزەخییان، بەهەشتییانیش بۆ دوو پۆل: (السابقون) و (أصحاب اليمين)، واتە: پێشکەوتوووەکان لەگەڵ هاوێلانی دەستە راست، ئنجا بێڕوایەکانیش ناوێراو: (أصحاب الشمال) هاوێلانی دەستە چەپ، لای چەپ.

دوایی له چواره (۱۴) نایهت، نایهتهکانی: (۸۳ - ۹۶) یش دا، خوا **اَلْمَلِئِیْنِ الرَّحْمٰی** باسی گیان کیشرانی کردوه، دوایی دووباره باسی دابهشکردن و پۆلینکردنی مروّقایهتیی کردوه، بۆ سئ بهش: (مُقَرَّبُونَ) ئهوانه ی زۆر له خوا نیزیکن، ئنجا (أَصْحَابِ الْيَمِينِ) هاوهلانی لای راست، دواییش (أَصْحَابِ الشَّمَالِ) هاوهلانی لای چهپ، ئه مه تاکه سوورهتیکه که تیییدا بهو شیوهیه، له دوای ئاخیر زهمان و قیامهت، باسی بهههشتییان و دۆزهخییان بکری و، له دوای گیان کیشرانیش، که وهک دوایی باسی دهکهین، ئهوه نهتییهکی گهورهی تیدییه.

۲- ته نیا لهم سوورهتهدا بهپی زانیاری بهنده، به راشکاوایی باسی ئهوه کراوه، که مروّقهکان له پۆزی دواییدا به جوړیکی دیکه ی جیاواژ له هی ئیستا، که نایزانن دروست دهکرئنهوه، وهک خوا **اَلْمَلِئِیْنِ الرَّحْمٰی** دهفهرموی: **عَنْ قَدَرٍ نَّأْتُهُ الْمَوْتَ وَمَا خَنْ يَسْبِقُونِ** ﴿٦٠﴾ **عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَلَكُمْ وَنُنْشِئَ لَكُم فِی مَا لَا تَعْلَمُونَ** ﴿٦١﴾ **الْوَاقِعَةُ**، واته: ئیمه مردغان له نیو ئیوهدا داناوه، ئیمه دهسته پاچه نین، (لئ پێشکه وتوووه نین، که سیک بتوانن له ژیر رکیفی ئیمه ده ریچن)، که ئیوه بگۆرین، با هاو وینه کانتان و، ئیوه بهشیوهیهک دروست بکهینهوه، که نایزانن.

۳- ته نیا لهم سوورهتهدا هه رکام له:

أ- دروستکرانی مروّف له نوتفه.

ب- رواندنی کشت و کال.

ج- دابه زاندنی ئاوی شیرینی خواردنهوه له سه ریوه.

د- په خساندنی سووته مه نیی بۆ ئاگر.

وهک به لگه له سه ره پهروه رگاریتییی خواو بالاده ستیی خواو، له سه ره زیندووکرانهوه، خراونه پروو، له نایهتهکانی: (۵۷ - ۷۳) دا، ته نیا لهم سوورهتهدا، ئهوه چواره به ریز: دروستکردنی مروّف له نوتفه، رواندنی کشتوکال، دابه زاندنی ئاوی شیرین، په خساندنی سووته مه نیی بۆ ئاگر، وهک چوار به لگه، هم له سه ره

پهروه دگار ټیټی خوا، ههم له سهر توانای خوا بو زیندو وکرانه وهی مروقه کان، خراونه پروو.

(٤)- ته نیا لهم سووړه ته دا سویند به ری و شوینی ئه ستیره کان (مواقع النجوم) خوراهو، به سویندیکي مه زینش دانراوه، که له ئایه ته کانی: (٧٥ و ٧٦) دا هاتوه: ﴿فَلَا أَفِئَةُ مَوْجِعِ النُّجُومِ ۖ وَإِنَّهُ لَقَسْرٌ لِّوَعْلَمُونَ عَظِيمٌ﴾ (٧٦) الواقعة، که ئه مهش وهک دوايی باسی ده کهین، نه ئینییه کی که وری زانستی ټیډایه و، زانستی که ردوونناسیی لهم روژگار ده، زیاتر ئه و نه ئینییه ی ده رځستوه، که بوچی خوا **سورۃ النجم** ده فهرموئ: ئه گهر بزانی سویند خواردن به ری و شوین و جیگاو ریگای ئه ستیره کان، سویندیکي مه زنه؟

(٥)- ته نیا لهم سووړه ته دا، باسی ده ست لی نه درانی قوړان کراوه، مه گهر له لایه ن پاک کراوه نه وه: ﴿لَا يَسْتَهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ﴾ (٧٨) الواقعة، دوايی قسه ی لیوه ده کهین، که زانایان لهو باره وه مشتمو مری زوریان بووه، که ته نیا پاک کراوان ده ست له قوړان ده دن و، جگه له پاک کراوان ده ستی لی ناده ن، مه به ست پپی چیه؟

(٦)- ته نیا لهم سووړه ته دا دوو جار رسته ی: ﴿فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ (٧٩) الواقعة، ﴿فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ (٨٠) الواقعة، له ئایه ته کانی: (٧٤ - ٩٦) دا هاتوه، هه لیه ته له سووړه ټی (الحاقه) دا، له کو تاییه کهیدا: ﴿فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ (٨١) الحاقه، هاتوه، بهس یهک جار، ته نیا لهم سووړه ته دا، ئه م رسته موباره که دوو جار هاتوه.

(٧)- لهم سووړه ته دا، هه روه ها له هه ردو سووړه ټی پی شووشدا له سووړه ټی (القمر) و سووړه ټی (الرحمن) دا، ناوی (ألله) نه هاتوه، که له قه باره ی خو یاندا، لهو باره و بی وینهن، واته: ئه م سئ سووړه ته، سووړه ته کانی: (القمر والرحمن والواقعة)، له قه باره ی خو یاندا که ههر کامیان یه کی ده وری یهک له سهر چواری جوز ئیکن و له قه باره ی خو یاندا بی وینهن، که ناوی خوا **سورۃ النجم** به وشه ی (ألله)، لهو سئ سووړه ته دا نه هاتوه، به لأم (الرحمن) و (رب) هاتوون وسیغه ته کانی خوا هاتوون، به لأم (ألله) **سورۃ النجم** نه هاتوه.

(۸)- چهند وشه يهک ته نيا لهم سووړه ته دا هاتوون:

(۱)- وشه ی ﴿مَوْصُوْنَةٌ ۱۵﴾ واته: چنراو، گهوهه ربه ند، له زېړ چنراو، له گهوهه ر چنراو، له ناوړيشم چنراو، ته نيا لهم سووړه ته دا هم وشه يه هاتوه.

(۲)- ﴿سِدْرٌ مَّخْضُوْرٌ ۱۸﴾ واته: سیدری بی دړک، یان دړک شکینراو.

(۳)- وشه ی ﴿وَطَلَحٌ مَّنْضُوْرٌ ۲۹﴾ واته: موژی ریز به ستوو، یان له سهر يهک هه لچنراو به داره که وه.

(۴)- ﴿وَطَلٌّ مَّتْدُوْرٌ ۳۰﴾ واته: سیبه ریځی دریژ کراوه، سیبه ریځ که کوټای نایه ت.

(۵)- ﴿وَمَاءٌ مَّسْكُوْبٌ ۳۱﴾ واته: ناویځی هه لړژاو، تافگه.

(۶)- ﴿عُرْبًا ۳۲﴾ واته: کوۍ (عروب) ه، واته: ئافره تیځ که میړدی خوۍ زور خوښ دهوۍ و، زور پیوه ی پیوه سته.

(۷)- ﴿اَنْرَابًا ۳۷﴾ کوۍ (ترب) ه، هاوته مهن، که نه مه تاییه ته به ئافره تانه وه، به لام بو پیاو ده گوتری: (اقران) کوۍ (قرن) ه، واته: هاوته مهن.

(۸)- ﴿يَحْمُوْرٌ ۴۲﴾ واته: دوو که لۍ په ش (الدخان الأسود).

(۹)- ﴿شُرَبٌ اَلِيْمٌ ۵۵﴾ (هیم) کوۍ (أهیم) ه و کوۍ (هیماء) ه، (أهیم) بو نیرینه (مذگر) ه و (هیماء) بو میننه (مؤنث) یه، که بریتین له نهو حوشرانه ی تووښی نه خوښی (هیم) ده بن، واته: تینو بوونیک که تیر ئاوبوونی به دوا د نه یه ت.

(۱۰)- ﴿تَفَكَّهُوْنَ ۶۵﴾ واته: (تَعَجُّوْنَ) سه رتان سوړده مینۍ به مانای (تَنَدَّمُوْنَ) یش هر هاتوه، واته: په شیما دهنه وه.

(۱۱)- ﴿اَلْمُرِن ۶۹﴾ واته: ههور، هه ندیکیش گوتوویانه: ههوری سپیی (السحاب الابيض).

(١٢) - ﴿لِّلْمُقَوِّينَ﴾ واته: ئەوانەى لە دەشت و بیابان دەمیننەوه، واته: (المسافرين الذين يبيتون في الصَّحَرَاءِ أو في البيداء) ههروهها (للمقوين) به مانای (الجائعین)یش هاتوه، ئەوانەى سکیان خاڵیی دەبن.

(١٣) - ﴿لِّلْعَلَّوفِ﴾ واته: گهروو، قورقورآگه.

حهوتهم: دابهشکردنی ئەم سوورته بۆ چەند دەرسێک:

ئێمه کۆى ئەوه دو شهش (٩٦) ئایه ته که ی ئەم سوورته، بۆ چوار دەرس دابهش دهکەین:

دەرسى یه کهم: ئایه ته کانی: (١ - ٤٠)، که جگه له شهش ئایه تی سه رته تا، ئایه ته کانی: (١ - ٦)، سى و چوار (٣٤) ئایه ته که ی دیکه، هه موویان باس ی حال و با لى به خته وه رانه ی (السابقون) و (أصحاب اليمين) ده کهن، که هه ردووکیان له به هه شته پازا وه نه براهه کانی خوا ی ميه ره بان دا، به نازو نيعمه تی زۆره وه ژيان ده به نه سه ر، ئەوانیش به و شیوه یه:

ئایه ته کانی: (١٠ - ٢٦) واته: هه قده (١٧) ئایه ت، بۆ باس ی (السابقون المقربون) پێشکه وتوو ه نيزیکه را وه کان.

ئایه ته کانی: (٢٧ - ٤٠) واته: چوارده (١٤) ئایه ت، بۆ باس ی (أصحاب اليمين)، واته: ها وه لانی ده سته راست، ئەوانەى که له خوار (المقربون والسابقون)ن.

دەرسى دووهم: له ئایه ته کانی: (٤١ - ٥٦)، واته: شازده (١٦) ئایه ت پێک دى، بۆ باس ی (أصحاب الشمال)، ها وه لانی چه په یه (ها وه لانی ده سته چه پ) که حال و با لى سه خت و دژوارو پر ئازارو مه ی نه تی و شه رمه زارییان، له دۆزه خى پر چره دوو که ل و بلێسه ی ناگرو گرهباه ئاوى کو لاوو داغدا، ده خه ی نه ڕوو.

دەرسی سێهەم: لە ئایەتەکانی: (٥٧ - ٧٤) واتە: هەژدە (١٨) ئایەت، پێک دێ، بۆ دواندنی بیروایان و خستنه‌پرووی هەر کام لە: (لە ئوتفەو دروستبوونی مروڤ، پواندنی کشتوکال، دابه‌زاندنی ئاوی شیرین لە سەرئو، پەخساندنی سووتەمه‌نیی بۆ ئاگر)، وەک چوار چاکه‌و نېعمه‌تی خوا خراونه‌پروو، لە هه‌مان کاتیشدا، وەک چوار به‌لگه‌ی ئیسپاتی بالاده‌ستی و چاکه‌کاری و پەروەردگاریتی خوا لە ژیا‌نی به‌شه‌ردا، دیسان وەک به‌لگه‌ش له‌سەر ئەوه که خوا **سَمِيعٌ عَلِيمٌ** توانایه له‌سەر زیندووکردنه‌وه‌و ژيانده‌وه‌ی مروڤه‌کان، دوا‌ی مردنیان و هینانه‌ پێشی سزاو پاداشت بۆیان.

دەرسی چواره‌م و کۆتایی: لە ئایەتەکانی: (٧٥ - ٩٦)، واتە: بیست و دوو (٢٢) ئایەت، پێک دێ، بۆ با‌سی قوڕانی به‌پێزو پێز، پاشان با‌سی حا‌له‌تی گیانکێش‌رانی مروڤ و بیچاره‌یی ده‌ورو به‌ره‌که‌ی به‌رانبه‌ری و، دواتر به‌پێکرانی ئەو که‌سه‌ی گیانی ده‌کێش‌ری، به‌ره‌و شوونی شایسته‌ی خو‌ی، که‌ ئەگه‌ر له‌ (مقربین) یان (أصحاب الیمین) بێ، به‌هه‌شته، هەر که‌سه به‌ پله‌ی خو‌ی و، ئەگه‌ر له‌ (المکذبین الضالین) بێ واتە: (أصحاب الشمال) به‌ درۆدانه‌رانی گومرا، به‌ره‌و کلپه‌ی دۆزه‌خ به‌پێ ده‌کری.

لە کۆتایی ناساندنی ئەم سوورەته‌و خستنه‌پرووی ئیوه‌پوکی دا ده‌لێین: شایانی با‌سه: ئەم سوورەته‌ی ێکێکه له‌ سوورەته‌ گشتگیرو کۆکه‌ره‌وه‌کان، بۆ زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆری باب‌ه‌ته‌کانی ئیمان و عه‌قیده، که‌ ده‌توانین ب‌لێین نۆ (٩) باب‌ه‌تی گرنگی عه‌قیده‌یی له‌م سوورەته‌ موباره‌که‌دا ها‌توون:

١- با‌سی ئاخیر زه‌مان، که‌ ناوی: **﴿الْوَاقِعَةُ﴾**، واتە: پووداو، قه‌وماو، بۆ ئاخیر زه‌مان به‌کاره‌اتوه‌.

٢- با‌سی قیامه‌ت و پۆلێنکرانی خه‌لک بۆ سێ به‌شی سه‌ره‌که‌یی: **﴿وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً﴾**، (آی: أصنافاً ثلاثة) پۆلێنکران بۆ سێ به‌ش، که‌ دوو به‌شیان به‌ره‌و به‌هه‌شتن و، به‌شیکیان به‌ره‌و دۆزه‌خه‌.

(٣) - باسی پاداشتی پرواداران به ههردوو جوړه که یانه وه: (السابقون المقربین) پیشکه وتوووه کان، زور له خوا نیزیکه خراوه کان، جوړی دووهمیش (أصحاب الیمین) هاووله لانی دهسته راست، ههروهها (أصحاب المیمنة) شی بو به کارهاتوه، واته: هاووله لانی خپرو خوښی و، بهرکه ت و پین، یاخود (میمنة) به مانای لای راسته (مفعلة) یه، له (یمین).

(٤) - باسی سزای بې پروایان که به دوو وشه پیناسه کراوه: به (أصحاب المشرمة) خاوه نانی نه گبه تی و بن خپری، (أصحاب الشمال) خاوه نانی لای دهسته چهپ، له کوټای سووړه تکه شدا به (المکذبین الضالین) به درو دانه رانی گوړا، ناستی تروان.

(٥) - خستنه پرووی چوار به لگه ی گه وره ی سه لمینه ری په روه ردگار تی تی خواو، بالاده سستی خواو، توانای خوا بو زیندو وکرانه وه ی مروقه کان، چونکه سووړه ته که به زوری باسی نه وه یه، نهو چوار به لگه یه ش بریتین له: له توو دروست بووی مروقه و، پروانندی کشتوکل و، دابه زانندی ناوی شیرین و، په خسانندی سووتمه نیی بو ناگر کردنه وه.

(٦) - سویند خواردن به پړ و شوینی نه ستیران، له سه ر راستی قورټان که له خواوه یه و، ثامازه کردن به لکو به پاشکاو یی گوټنی نه وه، که نهو سوینده سویندی کی گه وره یه، به لام به مهرچیک بزنان، واته: نه گهر زانیاریمتان هه بی، ننجا قه دری نهو سویند خواردنه ی خوا به پړ و شوینی نه ستیره کان، ده زانن.

(٧) - باسی نیزیکیی فریشته گیانکی شه کان، که له خه لکه دانیش تووه که ی دهوری مردووه که، یان دهوری نهو مروقه ی له گیانه لا دایه و خه ری کی گیان کیشران و، پرووحدانه، لیی نیزیک ترن، به لام نایان بینن، واته: خه لکه که که به دهوری مردووه که وهن، فریشته کان نابینن، نه گهرنا فریشته کان لیی نیزیک ترن.

(٨) - باسی به پیکرانی راسته و خو ی پرووحو مروقه، پاش کیشرانی له جهسته که ی به ره و به هه شت، یاخود به ره و دوزه خ له قوناغی ژیا نی به رزه خدا.

٩)- باسى حالەتى گيانكىشەران كە خەللىك لە بەرانبەرىدا، دەستە پاچەو بېچارەن.

هەر بۆيەش (المسروق) كە يەككە لە زانايان گوتوويەق: (مَنْ أَرَادَ عِلْمَ نَبَأِ
الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ، وَنَبَأِ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَنَبَأِ أَهْلِ النَّارِ، وَنَبَأِ أَهْلِ الدُّنْيَا وَأَهْلِ الْآخِرَةِ،
فَلْيَقْرَأْ سُورَةَ الْوَاقِعَةِ)^(١)، واتە: هەر كەس يەك دەيهوئى هەوالى پېشوووەكان و،
هەوالى دواينەكان بزائى، هەورەها هەوالى خەلكى بەهەشت و هەوالى
خەلكى ئاگرى دۆزەخ بزائى، هەروەها هەوالى خەلكى دىنا (ئەوانەى دىنايان
هەلبەزاردووە)، هەوالى خەلكى پوژى دوايى (ئەوانەى پوژى دوايان هەلبەزاردووە)
بزائى، با سووړەتى (الْوَاقِعَةُ) بخوینى.

دهرسي يه كه م

پښتانه ي ټهم ډهړسه

ټهم ډهړسه مان له چل (٤٠) ټايه تي سهره تاي سوور په تي (الواقعة) پيک دي، ټايه ته کاني: (١ - ٤٠) که باس و بابه ته کاني بهم جوړه ن:

(١) - شه ش ټايه تي سهره تا باسې ټاخير زه مان و، ژماره يه ک له پرو داوه گه وړه و گرنگه کاني ټاخير زه مان ده کهن.

(٢) - پيښ ټايه تي دواي ټه وان، ټايه ته کاني: (٧ - ١١) باسې پوليني کړ دني هه ر سيک کو مه له سهره کي به مړو ټايه تي له قيامه تدا: (أصحاب اليمين، أصحاب المشئمة، السابقون القربون) ده کهن.

(٣) - پا زده ټايه تي دواتر، که ټايه ته کاني: (١٢ - ٣٦)، باسې حال و گو زه راني (السابقون المقربون) له به ه شتدا ده کهن.

(٤) - چوارده ټايه تي دواتر، که ټايه ته کاني: (٣٧ - ٤٠) باسې حال و گو زه راني (أصحاب اليمين) له نيو نازو نيعمه ته کاني به ه شتدا ده کهن.

شاياني گو تني شه: به به راورد کړ دني نازو نيعمه ته کاني هه ر کام له (السابقون) و (أصحاب اليمين)، به ټا سکر ا دياره، که کو مه لي يه که م نازو نيعمه ته که يان به رز تر و ناياب تر و چاک تره، له نازو نيعمه تي کو مه لي دوو هم.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿١﴾ إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿٢﴾ لَيْسَ لَوْعِنَهَا كَاذِبَةٌ ﴿٣﴾ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ﴿٤﴾ إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ﴿٥﴾ وَسُبَّتِ الْجِبَالُ سَبًا ﴿٦﴾ فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًا ﴿٧﴾ وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ﴿٨﴾ فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿٩﴾ وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمِ ﴿١٠﴾ وَالسَّيْفُونَ السَّيْفُونَ

﴿۱۰﴾ أُولَئِكَ الْمَرْغُوبُونَ ﴿۱۱﴾ فِي جَنَّتِ النَّعِيمِ ﴿۱۲﴾ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۳﴾ وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ ﴿۱۴﴾ عَلَى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ ﴿۱۵﴾ مُتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَنِّلِينَ ﴿۱۶﴾ يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ ﴿۱۷﴾ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ﴿۱۸﴾ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْفَوْنَ ﴿۱۹﴾ وَفَكَهْوَ مِمَّا يَشْتَارُونَ ﴿۲۰﴾ وَلَمْ يَطْمِئِنْ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿۲۱﴾ وَخُورٌ عَيْنٌ ﴿۲۲﴾ كَأَمْثَلِ اللَّوْلُؤِ الْمَكْنُونِ ﴿۲۳﴾ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۲۴﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا ﴿۲۵﴾ إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿۲۶﴾ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿۲۷﴾ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿۲۸﴾ فِي سِدْرٍ مَخْضُودٍ ﴿۲۹﴾ وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ ﴿۳۰﴾ وَظِلٍّ مَّمْدُودٍ ﴿۳۱﴾ وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ﴿۳۲﴾ وَفَكَهْوَ كَثِيرٍ ﴿۳۳﴾ لَا مَقْطُوعٍ وَلَا مَمْنُوعٍ ﴿۳۴﴾ وَفَرَشٍ مَّرْفُوعٍ ﴿۳۵﴾ إِنَّا أَنشَأْنَهُمْ إِنشَاءً ﴿۳۶﴾ فَعَلَّاهُمْ أَنْبَاءَ ﴿۳۷﴾ عُرْبًا أَرَابًا ﴿۳۸﴾ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿۳۹﴾ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿۴۰﴾ وَثَلَاثَةٌ مِنَ الْآخِرِينَ ﴿۴۱﴾

مانای دهقا و دهقی نایه ته کان

{به ناوی خوای به بهزه یی به خشنده. هر کات پروداوه که ی (ناخیر زه مان)
قهوما ﴿۱﴾ پرودانه که ی دروی تیدانیه ﴿۲﴾ نرمکه ره وه (ی بیبروایان) و به رزکه ره وه
(ی پرواداران)ه) ﴿۳﴾ کاتیک زهوی به پاته کیتران، پاته کیتران ﴿۴﴾ چپایه کانیش به
وردو خاش بوون، هارپان ﴿۵﴾ تنجا بوونه توژو گهردی پرژو بلاو ﴿۶﴾ نیوهش
(ئه ی خه لکینه!) بوونه سی (جوړه) کوّمهل ﴿۷﴾ (ئه وانیش بریتین له:) هاوه لانی
راسته ی به خته وهر، هاوه لانی راسته ی به خته وهر کین و چوّن؟ ﴿۸﴾ ههروه ها
هاوه لانی چه په ی نه گبته، هاوه لانی چه په ی نه گبته کین و چوّن؟ ﴿۹﴾
پیشکه وتووان، پیشکه وتووان (ن له چاکه کاری دا) ﴿۱۰﴾ نه وانن (له خوا) زور
نیزیکه خروان ﴿۱۱﴾ له نیو باخه کانی پر نازو نیعمه ت دان ﴿۱۲﴾ کوّمه تیکی زورن له
(کوّمه له) پیشووه کان ﴿۱۳﴾ که میکیش له دواینه کان (له نوّمه تی موحه ممد ﴿۱۴﴾
ن ﴿۱۵﴾ له سه ره خته چناره کان (که وه ره به ننده کان) ﴿۱۶﴾ به ران به ره به یه کدی
پالیان داوه ته وه ﴿۱۷﴾ تازه لاوانی هه میسه لاو (بو خزمه تکردن) به سه ریانه وه

ده‌گه‌پَرن (١٧) به په‌رداخ و سوپ‌راحی و پَئیک (ی مه‌ی) له سه‌رچاوه‌یه‌کی له‌به‌ر
 پَوشتوو (١٨) که به هۆیه‌وه ژانه‌سه‌ر ناگرن و سه‌رخۆشیش نابن (١٩) هه‌روه‌ها
 میوه‌یه‌ک (ی نایاب) یان به‌سه‌روه‌وه ده‌گیرن، له‌وه‌ی خۆیان هه‌لیده‌بژێرن (٢٠)
 هه‌روه‌ها دیسان گۆشتی بالنده له‌وه‌ی ئاره‌زووی ده‌که‌ن (٢١) هه‌روه‌ها ئه‌وانه
 ئافره‌تانێ جه‌سته‌ سپیی و دَگیرو چاوه‌ش و گه‌وره‌یان هه‌ن (٢٢) ئه‌و ئافره‌تانه
 وه‌ک گه‌وه‌ه‌ری شَپ‌ردراوه (له‌ قۆزاخه‌دا)ن (٢٣) ئه‌وه‌ش پاداشتی ئه‌وه‌یه‌ که
 ده‌یانک‌رد (له‌ کرده‌وه‌ی چاک) (٢٤) نه‌ قسه‌ی پوچ و نه‌ قسه‌ی گوناها‌رکه‌ری
 تیدا نابیستن (٢٥) ته‌نیا گوته‌ی: سه‌لام، سه‌لام (ی تیدا ده‌بیستن) (٢٦) هه‌روه‌ها
 هاوه‌لانی راسته‌، هاوه‌لانی راسته‌، کین و چۆن؟ (٢٧) له‌ ئیو (دره‌ختی) سیدری
 بێ د‌رک دان (٢٨) هه‌روه‌ها (دره‌ختی) مۆزی میوه‌ (و گه‌ل) ریزک‌راو (له‌سه‌ریه‌ک
 هه‌لچ‌راو) (٢٩) دیسان له‌ (بن) سَیبه‌ریکی (به‌رده‌وام و) د‌رژک‌راوه‌دان (٣٠)
 هه‌روه‌ها ئاوی هه‌ل‌پ‌ژاو (تاق‌گه‌ له‌ شوینی نیشته‌جی‌بوونیان دا) هه‌یه‌ (٣١) میوه‌ی
 (جۆراو جۆری) زۆریش (یان هه‌یه‌) (٣٢) (ئه‌و میوه‌یه‌) نه‌ده‌ب‌رێ و نه‌ پ‌رێ
 لێ ده‌گیرێ (٣٣) هه‌روه‌ها پ‌ایه‌خ و پ‌یخه‌فی به‌رزو به‌ها‌دار (یان هه‌ن) (٣٤)
 (ئافره‌ته‌کانیش) به‌ دروستک‌ردنێکی تایه‌ت دروستمان ک‌ردوون (٣٥) ئنجا واما‌ن
 لێک‌ردوون به‌رده‌وام ک‌چ بن (٣٦) (هه‌روه‌ها گ‌یراوما‌نن به‌) م‌ی‌رد خۆشویستی
 هاوته‌مه‌ن (ی م‌ی‌رده‌کانیان) (٣٧) (ئه‌وه‌ش هه‌مووی) بۆ هاوه‌لانی راسته‌ (٣٨)
 (ئه‌وانیش کۆمه‌لێکی زۆر له‌ (ئۆمه‌ته‌) پ‌یشووه‌کان (٣٩) کۆمه‌لێکی زۆریش له
 دوا‌ینه‌کان (٤٠)؛

شیکردنه وهی هه‌ندیک له وشه‌کان

(إِذَا): (كَلِمَةً مَبْنِيَّةً عَلَى السُّكُونِ تَأْتِي لِمَعْنَيَيْنِ: أَوَّلًا: حَرْفُ الْمَفْجَاةِ مِثْلُ: خَرَجْتُ فَإِذَا الْمَطَرُ، ثَانِيًا: أَدَاةٌ لِلشَّرْطِ وَالْجَزَاءِ نَحْوُ: وَإِذَا ثُرْتُ إِلَى الْقَلِيلِ تَفْتَحُ، (إِذَا): وشه‌یه‌کی بنیات‌راو (مبني) له‌سه‌ر زه‌نه (سکون) واته: هه‌روه‌ک خو‌ی ده‌مبیتته‌وه‌ { به‌ دوو واتایان دی: یه‌که‌م: به‌ مانای شتیکی کتوپر پی‌ی ده‌گوتری: (إِذَا الْمَفْجَاةُ) وه‌ک (خَرَجْتُ فَإِذَا الْمَطَرُ)، واته: چوومه‌ ده‌ری، یه‌کسه‌ر بارانم بینی، واته: کتوپر بارانم بینی، مانای دووم (أَدَاةٌ لِلشَّرْطِ وَالْجَزَاءِ) ئامرازیکه‌ بو‌ مه‌رج و بو‌ به‌رانبه‌ر، یان پاداشتیکی که‌ له‌سه‌ر ئه‌و مه‌رجه‌ هه‌لده‌چنری، وه‌ک (وَإِذَا ثُرْتُ إِلَى الْقَلِيلِ تَفْتَحُ) {ئهمه‌ قسه‌یه‌کی عه‌ره‌بییه‌} تو‌ ئه‌گه‌ر بگێردرییه‌وه‌ بو‌ شتیکی که‌میش، هه‌ر قه‌ناعه‌تی پی‌ ده‌که‌ی.

(وَقَعَتْ): (الْوُقُوعُ: ثُبُوتُ الشَّيْءِ وَسُقُوطُهُ، وَالْوَاقِعَةُ لَا تَقَالُ إِلَّا فِي السُّدَّةِ وَالْمَكْرُوهِ، (وُقُوعُ): چه‌سپاندنی شتیکی و که‌وته‌ خواریه‌تی، (وَاقِعَةٌ) ته‌نیا به‌ شتیکی ده‌گوتری: که‌ سه‌ختیه‌ک هه‌بی و، شتیکی ناخوشیستر اوو ناره‌حت بی.

(الْوَاقِعَةُ): (إِسْمٌ مِنْ أَسْمَاءِ الْقِيَامَةِ، السَّاعَةِ، (وَاقِعَةٌ): ناویکه‌ له‌ ناوه‌کانی قیامه‌ت، به‌لام به‌شی قو‌ناعی یه‌که‌می قیامه‌ت یان ئاخیر زه‌مان، نه‌ک قیامه‌ت، به‌ واتای زیندووکرانه‌وه‌و لیپسرانه‌وه‌، واته: به‌ تایبه‌ت له‌م سووره‌ته‌دا ﴿إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ﴾ کاتیکی ره‌وداوه‌که‌ قه‌وما، مه‌به‌ست پی‌ی ئاخیر زه‌مانه‌، چونکه‌ ئه‌و شتانه‌ی دوایی خوا له‌گه‌لیدا باسیان ده‌کات، هه‌موویان له‌ ئاخیر زه‌مان دا ره‌و ده‌دن: ﴿إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ﴾ ١ ﴿لَيْسَ لَوْعِنَهَا كَاذِبَةٌ﴾ ٢ ﴿خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ﴾ ٣ ﴿إِذَا رَحَّتِ الْأَرْضُ رَجًا﴾ ٤ ﴿وُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا﴾ ٥ ﴿فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًا﴾ ٦ ﴿الْوَاقِعَةُ، ئه‌وانه‌ هه‌موویان په‌یه‌ندییان به‌ ده‌ره‌نجامی فوو به‌ که‌ره‌نادا کردن له‌ایه‌ن ئیسرافیه‌وه‌ بو‌ جاری یه‌که‌م، هه‌یه‌.

(أَزْوَاجًا): (يُقَالُ لِكُلِّ مِنَ الْقَرْنَيْنِ مِنَ الذَّكَرِ وَالْأُنثَى فِي الْحَيَوَانَاتِ الْمُتَزَاوِجَةِ: زَوْجٌ، وَأَزْوَاجٌ: أَصْنَافٌ وَأَنْوَاعٌ وَأَشْبَاهُ وَقُرْنَاءٌ)، ئەو ئازەلانەى پێکەوه جووت دەبن، بە هەر کامیان پێی دەگوترێ: (زَوْج): هەم بە تێرەکە، هەم بە مێیەکە، [پیاویش پێی دەگوترێ: (زَوْج) و ئافرەتیش پێی دەگوترێ: (زَوْج)]، بەلام وێرای ئەوە بە هەموو ئەو شتانەى پێکەوهش دەبن، با جووتیش نەبن، هەر دەگوترێ: (زَوْج)، ئەو کاتەش (زَوْج) واتە: پۆل (صنف): ﴿أَحْسَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ﴾ (الصفات، (أَي: أَصْنَافُهُمْ، وَأَشْكَالُهُمْ، وَأَشْبَاهُهُمْ)، واتە: ئەوانەى وەک ئەوانان و هاوەلى ئەوانان، وەک ئەوان دەچن.

کەواتە لێرەدا: ﴿وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً﴾، (أَي: أَصْنَافًا وَأَنْوَاعًا وَأَشْبَاهًا)، واتە: بوونە سێ پۆل، سێ جوړ، سێ کۆمەلى وێکچوو، سێ کۆمەلى پێکەوه بوو.

(الْيَمِينَةُ): (الْيَمِينُ: أَصْلُهُ الْجَارِحَةُ، أَصْحَابُ الْيَمِينِ: أَصْحَابُ السَّعَادَةِ وَالْمَيَامِينِ، الْيَمِينُ: الْيَمِينُ، وَشَيْءٌ مَيِّمَةٌ) (مَفْعَلَةٌ مِنَ الْيُمْنِ، أَيْ: الْبَرَكَ)، (مَيِّمَةٌ) لەسەر کێشێ (مَفْعَلَةٌ)یە، لە (يُمْن)هوه هاتوه، واتە: بەرەکەت و پێزو بەرهەمدارى و چاکى، چونکە وشەى (يَمِين) لە ئەسڵدا بە مانای دەستى راست (جَارِحَةُ) دى، (أَصْحَابُ الْيَمِينِ) واتە: هاوەلانیك کە خاوەنى بەختەوه رى و پیت و پێزن (يَمِين) بە مانای دەستى راست دى، بە مانای بەرەکەت و (يُمْن)یش دى، واتە: پر خێرى، بە پێچەوانەى (شُوم) واتە: نەگەتیی و بى خێرى.

(الشُّومَةُ): (مَفْعَلَةٌ مِنَ الشُّومِ)، (مَشْتَمَةٌ) لەسەر کێشێ (مَفْعَلَةٌ)یە، لە (شُوم)هوه هاتوه، یانی: نەگەت و بى خێر، ئنجا عەرەب عەدەتیان وابوو، لای چەپیان بۆ شتى بى خێر نەگەت داناه، بۆ شتیک مایەى ڕەشبینى بى و، لای راستیان بۆ چاکه و خێر داناهوه، ئەگەر وىستبایان سەفەرێک یان مامەلەیکە یان کارێک بکەن، دەچوونە سەر هیلانەى بالندەیک و هەلێاندەفراند، ئنجا ئەگەر بە لای راستا ڕویشتبایە، دیانگوت: (تَيَّامَن) ئەوکارەى دەمانەوتى بیکەین، ڕوو لە خێرو

به ره که تھو، نه گهر به لای چه پدا پویشتابیه، ده یانگوت: (تشاءم) به ره و نه گبه تی و بی خیرییه و نه و کاره مه کن.

هه لبه ته نه وه ته نیا نه فسانه یه که، نه گهرنا بالنده که هه لیده فرینی به کوئیدا دهره فت بی، به وییدا دهره په پی، جاری وایه به لای پاستدا بوازی هه یه و، جاری و به لای چه پ داو، جاری و هه یه ریگ به رز ده بیته وه.

(ثَلَاثَةٌ): (الثَلَاثَةُ: قِطْعَةُ مُجْتَمِعَةٍ مِنَ الصُّوفِ، وَلِذَلِكَ قِيلَ لِلْغَنَمِ ثَلَاثَةٌ، وَلَاغْتِبَارِ الْإِجْتِمَاعِ قِيلَ: ثَلَاثَةٌ)، (ثَلَاثَةٌ): له نه صلدا به پارچه یه که له خوری ده گوتری، هه بویه به مه پ گوتراوه: (ثَلَاثَةٌ) له بهر نه وهی تویه له خوری پیویه، یان تویه له خوریان لی دروست ده بی، نجا له و پوه وه که خه لکیکی کوده بیته وه، کو ده بن و وه که تویه ل ده بن، له و پوه وه به کومه له خه لکیکی زور گوتراوه: (ثَلَاثَةٌ)، که واته: (ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأُولَيْنِ) واته: خه لکیکی زور، کومه لکیکی زور له پیش وان.

(سُرُرٌ): (جَمْعُ سُرِيرٍ: الَّذِي يُجْلِسُ عَلَيْهِ مِنَ السُّرُورِ، جَمْعُهُ: أَسِرَّةٌ وَسُرٌّ)، (سُرِيرٌ) که به (أَسِرَّةٌ وَسُرٌّ) کوده کرپته وه، (سُرِيرٌ): نه وه یه که له ووی دلخو شیه وه، خاوه نه که ی له سه ری داده نیشتی [له سه ری پاده کشی و پالده داته وه]، دواپی له مه سه له گرنگه کاندایا زیا تر نه و شه ی (سُرِيرٌ) که به (سُرٌّ) له قورپاندا زور هاتوه، شی ده که ی نه وه.

(مَوْضُونَةٌ): (الْوَضْنُ: نَسْجُ الدَّرْعِ، وَيُسْتَعَارُ لِكُلِّ نَسْجٍ مُحْكَمٍ)، (وَضْنٌ): له نه صلدا به مانای چینی زری دی، زری که نالقه کانی ده چنه تیویه که، دواپی خاوازاوه ته وه بو هه ر چینیکی مه که م و ریگ.

(مُتَّكِئِينَ): (الْوِكَاءُ: رِبَاطُ الشَّيْءِ، تَوَكُّأً عَلَى الْعَصَى: اغْتَمَدَ بِهَا وَتَشَدَّدَ بِهَا)، (مُتَّكِئِينَ) به کوردپی ده بیته: شانیا داداوه، پالیانداوه ته وه، (الْوِكَاءُ: رِبَاطُ الشَّيْءِ) (وکاء) شتیکه شتیکی پی به ستری، وه که له فه رمووده دا هاتوه: (وِكَاءُ الشَّيْءِ الْعَيْنَانِ، فَمَنْ نَامَ فَلْيَتَوَضَّأْ) (أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ٢٠٣، وَحَسَنَةُ الْأَبَّانِي)، واته: چاو

بەستنه‌وه‌ی کۆمه، ئنجا هه‌رکەس خه‌وی لێکه‌وت، با ده‌ستنوێژ بگرێ، چونکه ده‌ست نوێژه‌که‌ی به‌ شکاو له‌ قه‌له‌م ده‌درێ، مادام به‌ شیوه‌یه‌ک دانه‌نێشتبێ، چه‌سپاو بێ له‌ زه‌وی.

(تَوَكَّا عَلَى الْعَصَى) واته: سه‌نگی دایه‌ سه‌ر گۆچانه‌که‌و خۆی پێ به‌هێز کرد، (مَتَكَي) یش له‌سه‌ر کیشی (مَفْعَل) ناوی بکه‌ره، که‌سیک خۆی داوه‌ته‌ سه‌ر شتیک، که‌سیک له‌ سه‌ر سه‌رینێک و بالنجیک پالده‌داوه‌وه‌و شاندا ده‌دات.

(وَلَدَانْ): (جَمْعُ وَلَدٍ، وَوَلِيدٌ مَنْ قَرُبَ عَهْدُهُ بِالْوِلَادَةِ، وَلِدَانْ): واته: کورو کال، لاوه‌کان، کۆی (وَلَد) و (وَلِيد)، (وَلَد) که‌سیکه‌ له‌ دایک بووه، (وَلِيد) یش ديسان که‌سیک له‌ دایک بووه، به‌لام له‌ میژ نیه‌ له‌ دایک بووه، که‌سیک کاتی له‌ دایک بوونی نزیکه‌ واته: تازه‌ پێگه‌یشتوه، بۆیه (وَلِدَانْ) یانی: تازه‌ پێگه‌یشتووان، لاوان، گه‌نجانی تازه‌ په‌یدا‌بوو.

(مُخَلَّدُونَ): (مُبَقَّونَ بِحَالَتِهِمْ لَا يَغْتَرِيهِمْ اسْتِحَالَةٌ) واته: هێشتراوان له‌و حاڵه‌ده‌دا که‌ له‌سه‌رنیی، که‌ حاڵه‌تی لاویی و گه‌نجیه‌تییه‌و، گۆرانیان به‌سه‌ردا نایه‌ت، که‌ ته‌مه‌نیان هه‌لکشی و کامل ببن و بکه‌ونه‌ ته‌مه‌نه‌وه، هه‌روه‌ها (مُخَلَّدُونَ) به‌ واتایه‌کی دیکه‌ش هاتوه: (أَيُّ مُقَرَّطُونَ بِخَلْدَةٍ: وَهِيَ ضَرْبٌ مِنَ الْقِرْطَةِ) واته: گواره‌یان له‌ گوێ کراوه، (خَلْدَةٌ) جوړیکه‌ له‌ گواره (وَإِخْلَادُ الشَّيْءِ: جَعَلَهُ مُبْقَى) (أَخْلَدَ الشَّيْءُ) واته: ئه‌و شته‌ی وا لێکرد به‌نێته‌وه‌وه‌ هه‌رماوی کرد.

(يَا كُؤَبَ): (جَمْعُ كُؤُوبٍ: قَدَحٌ لَا عُرْوَةَ لَهُ)، (كُؤُوبٍ): په‌رداخیکه‌ ده‌سکی نه‌بێ، جام، په‌نگه‌ به‌ کوردیی بگوترێ: جام، زیاتر مانای (قَدَح) بگه‌یه‌نێ.

(وَأَبَارِقُ): (أَبَارِقُ) کۆی (إِبْرِيقٌ) ه، که‌ (فخر الدين الرازي) گوتویه‌تی: (إِبْرِيقٌ) له‌ (ابْرِيز) هوه‌ هاتوه، ئاوپێژ، به‌ کوردیی سوو‌را‌حی پێ ده‌گوترێ، ئه‌وه‌یه‌ که‌ گه‌وره‌تره‌ له‌ په‌رداخ و کووپ، هه‌ر خواردنه‌وه‌یه‌کی پێ له‌ په‌رداخه‌کان و له‌ جامه‌کان ده‌کرێ.

(وَكَاْسٍ): (الكَّاسُ: الْإِنَاءُ مِمَّا فِيهِ مِنَ الشَّرَابِ وَسُمِّيَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا بِأَنْفَرَادِهِ كَأَسًا، كَأَس) ئەو دەفرەیه شەپایی تێدەکری، بە هەر کامیکیان واتە: هەم بە خودی شەپابەکە دەگوتری: (كَأَس)، هەم بە دەفرەکەش کە شەپایی پێ دەخورێتەو دە تێدەکری، دەگوتری: (كَأَس).

(مَعِينٍ): (ظَاهِرٍ لِلْعَيْنِ) واتە: بینراو، واتە: سەرچاوەیهک کە ئاوەکە لە بەری دەپرواو دەبینی.

(لَا يَصْدُقُونَ عَنْهَا): سەر ئێشەیی پێ ناگرن، ژانە سەری پێ ناگرن، واتە: ئەو شەپاب و مەیهی، دەبخۆنەو، ژانەسەری پێ ناگرن، وەک شەپایی دنیا، (الصَّدْعُ: الشَّقُّ فِي الْأَجْسَامِ الصُّلْبَةِ كَالزُّجَاجِ، وَالصَّدْعُ شِبْهُ الْإِنْشِقَاقِ فِي الرَّأْسِ)، (صَدَع): بە مانای لەتکردن، لەو تەنانەدا کە رەقن، وەک شکانی شووشە، (صَدَاع) یش کە سەر ئێشەیه تەشبیه‌کراوە بەووه، وەک ئەو کەسە سەری شکا پێ و سەری لەت بووبی.

(وَلَا يُزِفُونَ): دەگوتری: (سَكَرًا نَزِيفًا: نُزِعَ قَهْمُهُ بِسُكْرِهِ)، سەرخۆشێکی نەزێف واتە: عەقڵی لەلای خۆی نەماوە، لە ئەنجامی مەست بووندا، (يُنْزِفُونَ وَيُنْزِفُونَ) هەردووکیان هاتوون، (مِنْ أَنْزَفُوا إِذَا نَزَفَ شَرَابُهُمْ، أَوْ نُزِعَتْ عَنْهُمْ)، (يُنْزِفُونَ وَيُنْزِفُونَ)، واتە: شەپابەکیان نەما، کۆتایی هات، یاخود عەقڵیان داڕنا، بێ هۆش بوون، کەواتە: (يُنْزِفُونَ) واتە: شەپابەکیان نامینی، بە لأم (يُنْزِفُونَ) واتە: عەقڵیان نامینی و، هەردووکیان بە هەردوو واتایەکان هێناون، (نَزَفَ يَنْزِفُ وَأَنْزَفَ يَنْزِفُ) واتە: هەم بە (ثَلَاثِي) هەم بە (زُبَاعِي) بە هەردوو واتاکیان هێناون.

(وَحُورٍ): (جَمْعُ أَحْوَرٍ، وَحَوْرَاءَ، حَوْرَتُ الشَّيْءِ: بَيَضَتُهُ)، پێشتریش باسی ئەم وشەیه مان کردو دواتریش جارێکی دیکە باسی دەکەینەو، (حُور) کۆی (أَحْوَر) ه، دەشگونجی کۆی (حَوْرَاء) بێ، (حُور) کۆیه، یان کۆی (أَحْوَر) ه، پیاویکی سییی،

یان کوی (حَوْرَاء)، نافرته‌یکی سپیی، که‌واته: (حَوْر) ده‌گونجی کوی (أَحْوَر) بی و بو پیان به‌کاری و، ده‌گونجی کوی (حَوْرَاء) بی و بو نافرته‌ان به‌کاری، به‌لام به‌پی سیاق ده‌زانری، ده‌گوتری: (حَوْرَتْ الشَّيْء: بَيَضَتْه) واته: شته‌که‌م سپییکرد، سپیمکردو سافم کرد.

(عَيْنٌ): (يُقَالُ لِبَقَرِ الْوَحْشِ: أَعْيَنَ وَعَيْنَاءُ لِحُسْنِ عَيْنِهِ وَجَمْعُهَا عَيْنٌ وَبِهَا شَبَّهَ النِّسَاءَ)، واته: به‌مانگای وه‌حش ده‌گوتری: (أَعْيَنَ وَعَيْنَاءَ) به‌نیره‌کی ده‌گوتری: (أَعْيَنَ) و به‌مییه‌کی ده‌گوتری: (عَيْنَاءَ) له‌به‌ر ئه‌وه‌ی چاوی زورجوانه، چاوی حورییه‌کانیش چوینراوه به‌چاوی ئه‌و جوړه‌ناژه‌له‌وه‌و، له‌کوردییدا وشه‌ی چاوی به‌له‌ک به‌کارده‌هینری، که‌ئویش ئه‌و نافرته‌یه سپینه‌ی چاوی زور سپیی بی و، ره‌شکینه‌ی چاوی زور په‌ش بی.

(الْمَكُونُ): (الْكُنُ: مَا يُحْفَظُ فِيهِ الشَّيْءُ)، (كُنْ): هه‌ر شتی‌ک شتی‌کی تیدا ده‌پاریزری و په‌نه‌ان ده‌کری و ده‌شاردریته‌وه، (مَكُونٌ: مَسْتُورٌ وَمَخْفِيٌّ)، واته: په‌رده‌پوش کراو، په‌نه‌انکراو و شیردراوه.

(سِدْرٌ مَّخْضُودٌ): (السَّدْرُ: شَجَرٌ قَلِيلُ الْعَنَاءِ عِنْدَ الْأَكْلِ)، (سِدْرٌ) دره‌ختیکه به‌ره‌کی زور که‌لینئ ناگری بو خواردنی، (مَخْضُودٌ: مَكْشُورُ الشُّوْكِ)، واته: درکه‌کانی شکیتزان، لیته‌دا مه‌به‌ست ئه‌وه‌نیه، درکی هه‌بن و شکیتزان، واته: بی درکو درکی هه‌ر نین.

(وَالطَّلْحُ مَضُورٌ): (الطَّلْحُ: شَجَرٌ وَالْوَأْحْدَةُ: طَلْحَةٌ)، (طَلْحٌ): جوړه دره‌ختیکه تاکه‌کی پی ده‌گوتری: (طَلْحَةٌ)، ئه‌ویش به‌دوو واتا هاتوه:

أ- (الطَّلْحُ: شَجَرٌ عِظَامٌ مِنْ شَجَرِ الْعِضَاءِ تَرْعَاهُ الْإِبِلُ) (طَلْحٌ): دره‌ختیکی مه‌زنه، له دره‌خته درکاوییه‌کانی بیابان، حوشر له‌سه‌ری ده‌له‌وه‌ری.

ب- هه‌روه‌ها (طَلْحٌ) به‌مانای مؤز (الْمَوْز) هاتوه، ئیمه ده‌لینن: مؤز، به‌لام له‌ئه‌سلدا (مَوْز)ه، ئه‌و مؤزه‌ی ده‌خوری.

(مَسْكُوبُ): (مَضْبُوبُ) ئاویکی ھەلرژا، (دَمْعُ سَاكِبٍ مُتَصَوِّرٍ بِصُورَةِ الْفَاعِلِ)،
واتە: فرمیسکتیکی رژا، کە لێردا وێنا کراوە بەشیوەیەک کە فرمیسکە کە خۆی
بەرژێ، ئنجا (مَسْكُوبُ) واتە: رژێنرا، بە کوردیی بەو ئاوانە ی ھەلدەرژێن
لەسەر پا بۆ خوارێ، دەلێن: تاڤگە، بە ھەرەیی دەگوترێ: (شَلَالٌ) و (شَلَالَاتٌ)
کۆیە کە یەتی.

(وَفُرُشٌ مَرْقُوعَةٌ): (فُرُشٌ جَمْعُ فِرَاشٍ: وَالْفِرَاشُ: بَسْطُ الثَّيَابِ وَكُنِيَ بِالْفِرَاشِ عَنْ كُلِّ
مِنَ الزَّوْجَيْنِ كَمَا جَاءَ فِي الْحَدِيثِ: {الْوَلَدُ لِلْفِرَاشِ وَلِلْعَاهِرِ الْحَجَرُ} (أَخْرَجَهُ الْبَخَارِيُّ:
١٩٤٨، ومسلم: ١٤٥٧).

(فُرُشٌ) کۆی (فِرَاش) ھ، واتە: جیگا، یان شتیک کە پادەخرێ بۆ لەسەر پاکشان
و لەسەر پشوودان، ئنجا جاری وایە، ھەر بە خۆدی جیگاکە دەگوترێ: نوین،
پێخەف، جیگا، یان بەرە، پایەخ، جاری وایە وەک کینایە، بۆ ھەر کام لە ژن و
مێرد بە کاردێ، وەک لە فەرماشتی پێغەمبەردا ھاتو: منداڵ پالەدەرێتە لای ئەو
جێیە تێیدا لە دایک بوو، ئەوێ داوین پیسیشی کردو، بەردی بەزار، واتە:
ھیچی پێ نابێ، با ھەر بلی: ئەو منداڵە لە منە، ئەو منداڵە پالەدەرێتە لای
ئەو شوێنە ی لێی بوو، ئنجا ئەگەر ئەو پیاو لەوێ بێ، خواوەنی ئەو جیگا
پێگایە بوو بێ، ھی وێ، بەلام ھەر پیاویکی دیکە بلی: ئەو ھی منە، نەخێر
ئەو بەدەرەوشتە بەردی بەزار!!

(فُرُشٌ مَرْقُوعَةٌ) واتە: چەند جیگایەکی بەرز کراوە، ئەو بەرزکرانەوێش
دەگونجێ مەبەست پێ بەرزکردنەوێ پوالتی بێ، واتە: لەسەر ئاستی زەوی
بەرز کراونەو، دەشگونجێ مەبەست پێ بەرزکردنەوێ مەعنەوی بێ، واتە:
قەدر و قیمەتی گەورەیان ھەیە، ئنجا ئەو کاتەش دیسان مەبەست پێ جیگابێ،
یان مەبەست پێ ئافەرەتە کە بێ کە لەسەر جیگایە، دیسان ئەوێش ھەردوو
واتایە کە ھی ھەر ھەن: لە شوێنێکی بەرز، یاخود قەدر و قیمەتێکی گەورە
پێزو حورمەتێکی گەورەیان ھەیە.

(أَبْكَارًا): (جَمْعُ بَكَرٍ: الَّتِي لَمْ تَلِدْ، الَّتِي لَمْ تُفْتَضَّ)، (أَبْكَارٌ كَوَى (بَكَر)ه، بَوّ ئافره تيك كه مندالّی نه بوو بئ، ياخود كچينی لانه بردرابی و هه ر كچ بئ.

(عُرُبًا): (جَمْعُ عَرُوبٍ، مُعَرَّبَةٌ بِحَالِهَا عَنْ عِفْتِهَا وَمَحَبَّتِهَا لِزَوْجِهَا)، (عَرُوبٌ): ئافره تيكه به زمانى حال ده ريخات، كه پاكه و، ميږدى خوږ زوړ خوږ ده وى و، بوى دلسوزه.

(أَثْرَابًا): (جَمْعُ ثَرْبٍ: لِدَاتٌ)، (ثَرْبٍ) واته: هاو ته مهن، كه واته: (أَثْرَابٍ) واته: ئه و ئافره تانه هاو ته مهنى يه كدين، وه ك پيكه وه له دايك بوو بن، (الْثَرْبُ: الْمَثَائِلُ فِي السَّنِّ، وَأَكْثَرُ مَا يُسْتَعْمَلُ فِي الْمُؤَنَّثِ)، (ثَرْبٍ) واته: هاو ته مهن، به لام به زوريى بو ئافره ت به كاردى، يان بو ميينه به كاردى، جارى وا هه يه بو ئاژه لانيس به كاردى، به لام بو پياو، يان بو تيرينه (قِرْنٌ) به كاردى له جياتى (ثَرْبٍ) كه (قِرْنٌ) به (أَقْرَانٌ) كوده كړي ته وه، (قِرْنٌ) (هَذَا الرَّجُلُ قِرْنُ ذَلِكَ)، ئه و پياوه هاوتاي ئه و پياوه يه، يان: هاو ته مهنه تى به لام بو ئافره ت ده گوترى: (هَذِهِ الْمَرْأَةُ ثَرْبُ تِلْكَ) واته: هاو ته مهنه تى.

مانای گشتی نایه تهاکان

سهره تا خوا **إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ** ده فهرموی: **(إِنَّ اللَّهَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ)** به ناوی خوا

به بهزه یی به خشنده، واته:

ده سته یکر دتم به ناوی خوایه، مه به سته یی پیی ئه وه یه:

١ - ئهم کاره ته نیا بو خوا ده کهم.

٢ - ئهم کاره به پیی شهرعی خوا ده کهم.

٣ - ئهم کاره به تواناو یارمه تیی خوا یه روه ردگار ده کهم.

٤ - ئهم کاره بو هینه نه دی ره زامه ندیی خوا ئه نجام ده دهم.

(إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ) ههر کات پروداوه که قهوما! واته: ئهو پروداوه ی هه موو مرو فایه تیی چاوه ریی ده کات و گه ردوون چاوه ریی ده کات، که بریتیه له پیچرانه وه ی لایه ری ئهم ژیا نه دنیا ییه و، هینه رانه پیشی قوناغیکی دیکه له ژیا ن، که قوناغی زیندوو کرانه وه و لیبر سرانه وه یه، هه لبه ته قوناغیکی راگوزهری کاتی ی له نیوان ئهو دوو قوناغه دا هه یه، که بریتیه له قوناغی به رزه خ.

(الواقعة) ش یه کیکه له ناوه کانی روژی دوا یی، به تاییه ت قوناغی ئاخیر زه مان، (الواقعة) ش له (وُقُوع) وه یه یانی: به ربوونه وه ی شتیک و پرودانی شتیک، (الواقعة) واته: ئهو پروداوه ی پروده دات، وه ک شتیک بی بکه ویته خوار.

(لَيْسَ لَوْعَهَا كَاذِبَةٌ) درۆ له قهومان و پرودانی دا نیه، ئهو کاره سات و پروداوه، که ئاخیر زه مانه، درۆی تیدنا یه، یا خود له کاتی پرودانی دا هیچ که س درۆ ناکات، بلی: نیه.

(خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ) نزمه که ره و به رز که ره، واته: نزمه که ره بو بیروایان و تاوانبارانی که، که خویان به رز کردو ته وه به سه ر خه لکدا به ناحه ق، له و روژه دا

ئه‌وان نزم ده‌بنه‌وه، یان: ئه‌و پۆژه نزمیان ده‌کاته‌وه و شوڤیان ده‌کاته‌وه، ﴿رَافِعَةً﴾، ئه‌وانه‌ش که مافیان پێشیل کراوه له‌بن ده‌ست و پێیندا بوون، چه‌وسێنراونه‌وه، سته‌میان لیکراوه‌و، نزمکراونه‌وه به‌ناه‌ه‌ق، ئه‌و پۆژه به‌رزیان ده‌کاته‌وه، یاخود: ﴿خَافِضَةً رَافِعَةً﴾، مه‌به‌ست پێی ئه‌وه‌یه که ئه‌و کاره‌سات و پرووداوه، که ده‌قه‌ومێ شوێنه به‌رزه‌کان نزم ده‌کات و شوێنه نزمه‌کان به‌رز ده‌کاته‌وه، هه‌موویان ده‌کاته‌یه‌ک ئاست.

ئنجا خوا **سبحان‌ه‌** دوو له‌ دیارده‌کانی ئاخیر زه‌مان ده‌خاته به‌رچاوه‌ ده‌فه‌رموێ: ﴿إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا﴾، هه‌ر کات زه‌وی به‌ هه‌ژێنران و راته‌کی‌نران، راته‌کی‌نرا. ﴿وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا﴾، هه‌روه‌ها چیایه‌کانیش به‌ وردو خاش بوون، هاپ‌دران. ﴿فَكَانَتْ هَبَاءً مُّثْبَتًا﴾، چیایه‌کان بوونه‌ تۆزو گه‌ردی پرژو بلاو، ﴿هَبَاءً﴾ به‌ ده‌نکی‌ک له‌ گل، یان تۆزو گه‌ردێک ده‌گوتری، ﴿هَبَاءً﴾ ش ناوی کۆیه، واته: ئه‌و چیایانه‌ ده‌بن به‌ تۆزو گه‌ردی پرژو بلاو.

﴿وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً﴾، ئێوه‌ش بوونه‌ سێ پۆل، (أَزْوَاج) لێره‌دا یانی: (أَصْنَاف) و‌اشکال و‌اشباه، یانی: ئێوه‌ ده‌بن به‌ سێ کۆمه‌ل، که هه‌ر کام له‌و سێ کۆمه‌له‌ وێکده‌چن و هه‌موو ئه‌و خه‌لکانه‌ی وێکچوون، ده‌کرینه‌ کۆمه‌لێک و، به‌جۆره‌ دابه‌ش ده‌بن بۆ سێ کۆمه‌ل، دوا‌ی خوا **سبحان‌ه‌** پرووی ده‌کاته‌وه ئه‌و سێ کۆمه‌له‌ چۆن؟

﴿فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ﴾، خوا **سبحان‌ه‌** به‌پێناسه‌کردن و‌پروونه‌کردنه‌وه‌ی سێ کۆمه‌له‌ که‌ندا دی و، ده‌فه‌رموێ: (فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ) ئنجا هاوه‌لانی پر پیت و پێز، هاوه‌لانی پر پیت و پێز چین؟ یاخود هاوه‌لانی لای راسته‌، هاوه‌لانی لای راسته‌، کین و چین؟ واته: به‌ شێوه‌یه‌کن که بازنه‌ی وه‌سفکردن، ناتوانی ده‌وریان بدات.

﴿وَأَصْحَبُ الشَّعْبِ مَا أَصْحَبُ الشَّعْبِ﴾. هاوہ لانی لای چہ پەش، هاوہ لانی لای چہ پ
چین؟ یان هاوہ لانی نہ گبەت و بئی خیر، هاوہ لانی نہ گبەت و بئی خیر کین و چۆن؟
ئەمە بۆ سەر لای سورمەندن و گەورە کردن و قەبە پێشانانی وەسفراوە کە یە.

﴿وَالسَّيِّئُونَ السَّيِّئُونَ﴾، پێشکە و تۆوہ کان، پێشکە و تۆوہ کان، واتە: پێشکە و تۆوہ کان
لە کردووە چاکە کاند، مەگەر هەر بە خۆیان پێناسە بکړن، یاخود
پێشکە و تۆوہ کان لە چاکە کاند، بەس ئەوانن کە لە پوژی دوایدا، پێش خەڵک
دەکەون، بەرەو بەهەشتە کانی خوا.

﴿أُولَٰئِكَ الْمَقَرُّونَ﴾، ئا ئەوانەن زۆر نزیکی خراوان، واتە: زۆر لە خوا نزیکی
خراوان، بەو شێوەیە بۆ خوا شایستە یە.

﴿فِي حَبْتِ النَّعِيمِ﴾، ئەوانە لە نێو باخە کانی پر نازو نەعمەتدان، (حَبَات) کۆی
(حَبَّة) یەو، بە مانای باخ و گۆل و گۆلزارو سەوزاییە، (النَّعِيم) واتە: نازو نەعمەت.

﴿ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ﴾، ئەمە باسی کۆمەڵی یەکەمە، کە لە پووی
پەرزەندی شەو لە پێشەو، دەفرموی: کۆمەڵیکی زۆرن لە پێشووکان و،
کەمیکیش لە دوایینەکان، واتە: لە کۆمەڵگای پێشوو، پێش ئۆمەتی موحەممەد
﴿وَمِنْهُمْ نَفْسٌ مِّنْ الْأَوَّلِينَ وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ﴾، ئەوانە لە پێشکە و تۆوہ کان و زۆر لە خوا
﴿سَمِيعٌ أَلِيمٌ﴾ نزیکی خراوەکان بوون، بەلام لە دوایینەکان لەوانە دوا ئەو ئۆمەتە تانە
هاتوون (لە ئۆمەتی موحەممەد ﴿وَمِنْهُمْ نَفْسٌ مِّنْ الْأَوَّلِينَ وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ﴾) کەمیکیان لەوان لەو جۆری پێشکە و تۆوہ
و زۆر لە خوا نزیکی خراوان، تێدان کە دوا یی قسە ی لای دەکەین، لە هەندیک
گێرداواندا هاتو، هەندیک لە هاوہ لانی لەو بارەوہ نیگەرانی بوون: چۆن دەبێ
لە گەلە رابردو و پێشووکاندا، زیاتر جۆری پێشکە و تۆوہ کانیان تێدا بوون، ئەم
جۆری پێشکە و تۆوہ، کە جۆریکی هەرە نایابە، لە دوو جۆرە کە بەهەشتیان،
چۆن دەبێ کەمیک لە ئۆمەتی موحەممەد ﴿وَمِنْهُمْ نَفْسٌ مِّنْ الْأَوَّلِينَ وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ﴾ لەوانە بوون؟! دوا یی ئەو ی
لەو بارەوہ هاتو، هەندیک فرمودەو دەق، دێنین.

﴿عَلَى سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ﴾، ئا ئەو پێشکەتووە چاکەکارانە لەسەر جیگا و تەختانیکی چنراو دانیشتوون و پالیانداوەتەوه، چونکە دوایی دەفەرمووی: ﴿مُتَّقِينَ عَلَيْهَا مَتَقِيلِينَ﴾، شانیاں داداوهو، پالیانداوەتەوه پووبەپووی یەکیدیی، (سُرُر) کۆی (سُرِر)ە، (سُرِر) بە کوردیی چوار پایەشی پێ دەلێن، (سُرِر) یانی: تەخت، تەنیا ئەوەنێه جیگایەکی بێ، بە لکو بەرزیش کراوەتەوه، (سُرِر) بە (سُرِر) و، بە (أَسْرَة) ش کۆ دەکرێتەوه، کە چوار پێچکەیی هەبوون و بەرز کراوەتەوهو، نوێن و پێخەف بۆ پێشوو لەسەردانی لەسەری راخراوه.

کە دەفەرمووی: ﴿عَلَى سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ﴾، لە سەر تەختانیکی چنراون، (مَوْضُون) لە ئەسڵدا بە چینی زۆی دەگوێرێ، دوایی بۆ هەر شتیکی دیکە، کە بە مەحکەمی چنراوی، بە کارهێنراوه، ئەو چنرانەش بێگومان، یان بە زێڕ یان بە زێو، یان بە گەوهەر و مروارێیه و چنراوی ئاسایی نیه، ﴿مُتَّقِينَ عَلَيْهَا مَتَقِيلِينَ﴾، لەسەر ئەو تەخت و جیگا بەرزانه، پالیانداوەتەوهو شانیاں داداوه، پووبەپووی یەکیدیی، لە زۆر جێی قورئاندا، باسی ئەو پووبەپووی یەکیدیی دانیشتن و پێکەوه بوون و پێکەوه قسەکردنی بەهەشتیاں کراوه، کە بە داخهوه لە نێو کلتووور و فەرهەنگی باوی میلله‌تاندا، ئەوه کەمتر زانراوهو دەرخواوهو کەمتر مافی خۆی پێدراوه، زۆر کەس پەنگە و بەهەشت و پنا بکات، کە هەر کەسە بە تەنیا لە شوێنی خۆی دەبێ، وەک کۆمەلگایەکی داخراوو کەس پەیه‌وهندیی بە کەسه‌وه نیه!! بەلام کە تەماشای قورئان دەکەین خوای کارزان زۆر باسی ئەوه دەکات کە بەهەشتیاں پووبەپووی یەکیدیی پێکەوه دادەنیشن و قسە دەکەن، یادی دنیا دەکەنه‌وه، وەک لە سوورەتی (الصفات) دا لەوبارەوه کورتە باسیکمان کردوه.

﴿يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ﴾، واتە: لاوانیکی تازه پێگەیشتووی لە تەمەنی لاوتیتیدا، هێلداراوه، بەسەریانەوه دەگەڕێن، بێگومان بۆ خەزمەتکردن، (وِلْدَان) کۆی (وُلِيد)، یاخود (وُلْد)ە، واتە: لاوی تازه پێگەیشتوو، گەنجی کەم تەمەن، (مُخَلَّدُونَ) کۆی (مُخَلَّد)ە، کە بە مانای (مُبَقَّی) هێلداراوه‌یه، واتە: لەو تەمەنی

که نَجِیَّتِی و لاوِیْتیدا، ده هیلرینه وه، ئنجا ئایا نهوانه خوا **بِهِنَّ الْجَنِّ** به تاییهت له بهه شتێ دا دروستیان ده کات، بۆ خزمهتی بههه شتیان؟ یاخود: هه ر مندالێ نه بالقی مسوولمانان؟ یاخود: مندالێ نه بالقی، نامسوولمانان؟ لهو باره وه زانیان چه ند رایه کیان هه ن، دوا یی قسه ی لێ ده که ی ن.

﴿يَا كُؤَبُ وَأَبَارِيقُ وَكَأْسٌ مِّنْ مَّعِينٍ﴾، ئه و گه نج و لاوانه به گۆزه و سوپراحی و په رداخی له سه رچاوه ی مه ی پر کراوه وه، به سه ریانه وه ده که پێ ن. (أَكُؤَابُ) کۆی (كُؤَبُ) ه، (أَبَارِيقُ) کۆی (إِبْرِيقُ) ه، (كَأْسُ) یش هه م به مه ی ده گو ترێ و، هه م به و ده فره ش که مه ی تیده کرێ، (مَّعِينُ) یش واته: به چاو ببنراو، یاخود: کان یی و سه رچاوه یه ک که ئاوه که ی له بهر بروات و به چاو ببینرێ، (أَكُؤَابُ) که کۆی (كُؤَبُ) ه، (كُؤَبُ: قَدْحٌ لَا عُرْوَةَ لَهُ)، (كُؤَبُ) ده فریکه هه نگلێ پیوه نه بی و ده سکی پیوه نه بی بگیری، به کورد یی جامی پی ده لێ ی ن، یان جامۆ لکه ی پی ده لێ ی ن، هه لبه ته (كُؤَبُ) هه ندیک شیان لێ کیان داوه ته وه به گۆزه واته: گه وهر تر له (إِبْرِيقُ)، که به مانای سوپراحی دی، (أَبَارِيقُ) یش کۆی (إِبْرِيقُ) ه، که هه ندیک ده لێ ی ن ئه سلّه که ی فارسیه له (آبریز) وه هاتوه، واته: ئاو پێژ، چونکه ئاو یان شه رابی پی ده کرێ ته ئیو په رداخ و جامۆ لکه کان، که واته: ده بی (كُؤَبُ) له (إِبْرِيقُ) ی گه وهر تر بی و (إِبْرِيقُ) یش له (كَأْسُ)، که (كَأْسُ) هه م به خودی شه رابه که ده گو ترێ، هه م به و په رداخه ی شه رابه که ی تیده کرێ و ده خورێ ته وه.

﴿لَا يَصْدَعُونَ غَنَاءً وَلَا يَنْزِفُونَ﴾، ئه و شه رابه، ئه و مه یه، که ده یخۆ نه وه، نه سه ر ئیشه و ژانه سه ری پی ده گرن و، نه عه قلیشیانی پی له ده ست ده دن، چونکه (يَنْزِفُونَ) خوینراویشه ته وه: (يَنْزِفُونَ) (نَزَفٌ يَنْزِفُ) واته: عه قلی له ده ستدا، عه قلی له ده ست ده دات، هه روه ها (نَزَفٌ يَنْزِفُ) واته: شه رابه که ی نه ما، نامی نێ، دیسان: (أَنْزَفَ يَنْزِفُ) یش هه م به عه قلی له ده ست دان، هه م به لێ پرانی شه راب و مه ی ده گو ترێ، ئنجا ده فهرمو ی: نه ژانه سه ری پی ده گرن و، نه عه قلیشی پی له ده ست ده دن، یاخود: نه شه رابه که شیان لێ ده برێ.

﴿وَفَنَكِهَتُمَا يَتَحَيَّرُونَ﴾ ههروهها ئهو لاوه تازه پینگه یشتووانه، به سه ریانه وه ده گهر پین به میوه یهک که خو یان هه لیده بژین، (فَاكِهَةً) به نه ناسراو هاتوه، واته: هه موو جو ره میوه یهک که خو یان لئی هه لده بژین.

﴿وَلَحِرَ طَبَرٌ مِّمَّا يَشْتَهُونَ﴾ له گوشتی بالندهش، له وهی خو یان ئاره زووی ده کهن. ﴿وَحُورٌ عِينٌ﴾ ههروهها بو ئه وان (بُوَ ئه و ئیماندارانه) له و به هه شتانه دا، له و باخانه دا ئافره تانی سپیی و سوّل و، چاو گهش و گه و ره، هه ن.

﴿كَأَمْثَلِ اللَّوْلِيِّ الْمَكُونِ﴾ وهک وینه ی گه وهه ری شیر دراوه وان، هینده سپیی و صاف و جوان و بی په لوه و بی له کهن.

هه لبه ته لیره دا: ﴿وَفَنَكِهَتُمَا يَتَحَيَّرُونَ﴾ و ﴿وَلَحِرَ طَبَرٌ مِّمَّا يَشْتَهُونَ﴾ هه ردو وکیان ده گپردر نه وه بو: ﴿يَا كُرَابُ وَأَبَارِقُ﴾ واته: ئه و گه نهج و لاوه تازه پینگه یشتووانه، به سه ریانه وه ده گهر پین، به و شتانه وه، به لام: ﴿وَحُورٌ عِينٌ﴾ هه رچه نده به: (حور عین) یش خو بژاوه ته وه، به لام زیاتر به: ﴿وَحُورٌ عِينٌ﴾ خو بژاوه ته وه، واته: بو وان له وهی دا، هه یه، نهک: ﴿وَحُورٌ عِينٌ﴾ یان به سه ره وه بگپردرین! واته: بو وان له به هه شتدا هه یه، ئافره تانی {حُور} کو ی (حُوراء) وه (عین) یش کو ی (عیناء) سپیی و جوان و سه رنجر اکیش و، چاو گهش و گه و ره، که وهک گه وهه ری شیر دراوه وان.

﴿جَزَاءُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ پاداشتی ئه وه یه که ده یان کرد.

﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيًا﴾ له ویدا تییدا نابیستن، نه قسه ی پووچ، نه قسه ی گونا بهار که ر.

﴿إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا﴾ ته نیا شتیک که له ویدا ده بیستن، هه ر بریتیه له سه لامی په یتا په یتا، که خو یان سه لام له یه کدی ده کهن و فریشته کان سه لامیان لی ده کهن.

ئنجا خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ دیته سه ر باسی کۆمه لی دووهم له به هه شتییه کان، که بریتین له هاوه لانی ده سته راست، یاخود هاوه لانی سه ر به خیر و به ره که ت.

﴿وَأَصْحَابُ الْآيِينَ مَا أَصْحَابُ الْآيِينَ﴾، ہاوہ لانی لای راست، ہاوہ لانی لای راست، کین و چون؟ واتہ: حالیان بہ شیوہ کہ نایہ تہ وہ سفکردن.

﴿فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ﴾، ٹہوانیش حالیان وایہ لہ نیو دارو درہختی سیدر دان، سیدر جوہ درہختیکہ، تاکہ کہی پی دہ گوتری: (سِدْرَة) و (سِدْر) ناوی کویہ، (مَخْضُود) بی درک، (مَخْضُود) ٹہوہیہ کہ درکی شکٹراوہ، بہ لَام بیگومان لیرہدا مہ بہ ست ٹہوہیہ درکی نیہ، لہ بہر ٹہوہی لہ دنیا دا درہختی سیدر ہہیہ و درہختیکی بونخوشہ، بہ لَام درکی ہہیہ، ئنجا ٹہو درہختہ بونخوشہی لہ بہ ہشتدا ہہیہ، بی درکہ.

﴿وَطَلِحَ مَضُودٍ﴾، مؤزی لہ سہریہک ریز بوو، واتہ: درہختی مؤزیشی تیدایہ، کہ بہرہ کہی ہہموو لہ سہریہک ہہ لچراوہ و ریز بووہ.

﴿وَطَلِي مَدُورٍ﴾، سیہریکی بی کۆتایی، سیہریکی دریز کراوہش، نہک تۆزیک سیہرو دواپی ہہتاوی بیئی!

﴿وَمَاءٌ مَّسْكُوبٌ﴾، ناویکی ہہ لپڑاؤ، لیرہدا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باسی کۆی دیمہنی بہ ہشت دہکات، واتہ: لہ لایہ کہوہ درہختی سیدرو، لہ لایہ کہوہ درہختی مؤز کہ بہرہ کہی ریز کراوہ، ئنجا سیہریکی دوورو دریز، ئنجا ناویکی ہہ لپڑاؤ، کہ وہک پیشتر گوتمان: بہ کوردپی تافگہی پی دہ لَین، بہ عہرہ بیی (شلال) ی پی دہ لَین.

﴿وَفَكَهْمٌ كَثِيرٌ﴾، ہہروہا میوہی زور، واتہ: زور جوہ میوہ.

﴿لَا مَقْطُوعَةَ وَلَا مَمْنُوعَةَ﴾، نہ ہردراوہ (میوہ کہی ہیری و کۆتایی بی) نہ پی لَیگیراویشہ، وہک میوہی دنیا نیہ، کہ لہ وہرزیکدا ہہیہ و لہ وہرزیکی دیکہدا نیہ، یاخود ہہیہ، بہ لَام دہبری، یاخود پیی لیدہ گیری، لہ بہ ہشتدا نہ میوہ کہ کۆتایی پیڈی و، نہ پیڈی لیدہ گیری.

﴿وَفُرْشٍ مَّرْقُوعَةٍ﴾، ههروهه ها چهند جیگایه ک بو تیدا پشوودان و سرهوتن، که بهرزکراونهوه، (فُرْش) کوّی (فِرَاش)ه، (مَرْقُوعَة)ش سیفهقی (فُرْش)ه، واته: چهند جیبیه که بهرزکراونهوه، ئنجا ئه و بهرزکراونهویه، دهگونجی مانا مهعنهویه که ی مه بهست بی، واته: زور به قه درو قیمهت و پر نرخ و بههان، دهشگونجی مه بهست پیی حالته ماددیه که ی بی، واته: له ئاستی زهوی بهرزکراونهوه، نهک له سهر زهوی بن.

﴿إِنَّا أَنشَأْنَهُمْ إِنشَاءً﴾، یه کسه ره له باسی جیگا و پّیگا و پیخهف و شوینی ئیسراحت دا، دّیه سهر باسی ئافره تان، دهفه رموی: ئافره ته کانی بهه شت به پیگه یاندن و دروستکردنی تاییهت دروستمان کردوون.

﴿فَجَعَلْنَهُمْ أَتْبَارًا﴾، گپراومانن به کچ، واته: ئافره تی دهست لی نه دراون.

﴿عُرْبًا أَتْرَابًا﴾، (عُرْب) که کوّی (عَرُوب)ه، بریتیه له و ئافره ته ی میردی خوّی زور خوشدهو و زور پیوه ی په یوهسته، ﴿أَتْرَابًا﴾، کوّی (ترب)ه، واته: هاوته مه نن له گه ل میرده کانیان، یاخود ئافره ته کان هه موویان هاوته مه نی یه کدیین.

﴿لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ﴾، هه موو ئه وه (ئه و نازو نیعمه ته هه مووی) بو هاوه لانی دهسته راست، ئه وانه ی به دهستی راستیان نامه ی کرده وه کانیان ده در پته وه، یان ئه وانه ی خاوه نی خپرو خوشیی و بهر که ت و پیزن.

﴿ثُلَّةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ وَثُلَّةٌ مِّنَ الْآخِرِينَ﴾، هاوه لانی لای راستیش، کۆمه لئیکی زور له پیشووه کان هه ن، کۆمه لئیکی زوریش له دواییه کان، واته: له ئۆمه ته ق موحه ممه د ﴿ثُلَّةٌ﴾ له هه ردو له ئۆمه ته که زورن: له پیشووه کان و، له ئۆمه ته ق پیغه مبه ری کۆتایی (موحه ممه د) یش ﴿ثُلَّةٌ﴾، له هاوه لانی دهسته راست، خه لئیکی زور هه ن.

مەسەلە گەزەگەکان

مەسەلە یەكەم:

قەومانی ڕووداوی ئاخیر زەمان، راستە و درۆی تێدانیه، کە مایە ی نزمکردنەوهی کەسانیک و بەرزکردنەوهی کەسانیک دیکەیهو، تێیدا زەوی بە توندیی ڕادەتەکێژێ و، چیا یەکان بە وردو خاش بوون دەهاردێن و، دەبنە تۆزو گەردی پڕژو بـلاو:

خو دەفەرموی: ﴿إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۚ لَيْسَ لَوْعِنَهَا كَاذِبَةٌ ۖ﴾ (١) ﴿خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ﴾ (٢) ﴿إِذَا رَحَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ۖ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا ۖ فَكَانَتْ هَبَاءً مُّنبَثًّا ۖ﴾ (٦).

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە پینچ بەرگەدا:

١- ﴿إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۚ لَيْسَ لَوْعِنَهَا كَاذِبَةٌ ۖ﴾، هەر کات ڕووداوهکە قەوما! بەدنیایی مەبەست لە ڕووداوهکە ڕۆژی دوا ییە، قۇناعی یەكەمی ڕۆژی دوا یی، کە ئاخیر زەمان و، تێکچوونی گەردوون و، پێچرانەوهی ئەم لاپەرە ی ژیا نی مروّفه، کە لە دنیا دا دە یگوزەری ن، چونکە (واقعة) بوّ خو ی یەكیکە لە ناوهکانی ئاخیر زەمان، (وَقَعَتِ: الْوُقُوعُ ثُبُوتُ الشَّيْءِ وَسُقُوطُهُ، (وُقُوع) بە مانای چەسپاندنی شت یك و کەوتنی شت یكە، (وَالْوَاقِعَةُ: لَا تُقَالُ إِلَّا فِي الشَّدَّةِ وَالْمَكْرُوهِ، وشە ی (وَاقِعَةُ) تەنیا بوّ حالەتی سەخت یی و، شت یك کە ناخۆشویستراو بی دەگوتری، هەروەها: (الْوَاقِعَةُ: الْحَادِثَةُ الَّتِي وَقَعَتْ وَحَصَلَتْ، وَالْوَاقِعَةُ: الْمَوْصُوفَةُ بِالْوُقُوعِ وَالْحُدُوثِ)، (وَاقِعَةُ) ئەو ڕووداوهی دەقەوم ی و پەیدا دەبی، (واقعة) ڕووداویکی وەسفکراوه بە پەیدا بوون و قەومان.

(الطبري) ڕەحمەتی خوای لی بی لە تەفسیرەکە ی خویدا لە عەبدوللای کوری عەبباسەوه (خو لە خو ی و با ی رازی بی) هیناویەتی کە گو توویەتی: (الْوَاقِعَةُ

وَالطَّامَةُ وَالصَّاعَةُ، وَتَحُوْ هَذَا، مِنْ أَسْمَاءِ الْقِيَامَةِ، عَظَمَةُ اللَّهِ (جامع البيان: ٣٣٣٣٣) واته: (الْوَاقِعَةُ وَالطَّامَةُ وَالصَّاعَةُ)، وَيَنْهَى ثَهْوَهُ، هَهُمُوِيَان لَه نَاهَوَه كَانِي رَوَزِي قِيَامَه تَن، خَوَا ثَهو رَوَزَهِي مَه زَن پِيْشَانْدَاهو، بَوِيَه ثَهو هَهُمُوو نَاهَوَانَهِي لِيْناوَن. لَه بَارَهِي وَشَهِي (إِذَا) وه كه لَه سَه رَه تَاي ثَايَه تَه كه وه هَاتوه، دَوو رَاي سَه رَه كِيي هَهَن:

يَه كه مَ: (إِذَا: ظَرْفٌ مَحْضٌ لَيْسَ فِيْهَا مَعْنَى الشَّرْطِ، وَالْعَامِلُ فِيْهَا مَا فِي مَعْنَى «لَيْسَ» مِنَ النَّفْيِ، كَأَنَّهُ قِيلَ: يَنْتَفِي الْكَذِبُ بِوُقُوعِهَا إِذَا وَقَعَتْ، وَهَذَا اخْتِيَارُ الرَّمْخَشَرِيِّ).

واته: كه ده فَه رَمُوِي: ﴿إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ لَيْسَ لَوْقَعِنَهَا كَاذِبَةٌ﴾، (إِذَا) لِيْرَه دَا زَه رَفِيْكي رَووتَه (ظرف) واته: كَاتِيْكَ، يَان شَوِيْئِيْكَ كه شَتِيْكي تِيْدا رَوو دَه دَات (و) مَانَاي مَه رَجِي تِيْدَانِيَه، ثَهْوَهِي مَه نَصُووِي كَرْدوه، ثَهْوَهِيَه كه لَه مَانَاي (لَيْسَ) دَا هَهِيَه، لَه لَابَرْدَن (نَفْيِ)، كه ده فَه رَمُوِي: ﴿لَيْسَ لَوْقَعِنَهَا كَاذِبَةٌ﴾، واته: رَوودَاوه كه رَوودَانَه كه ي درَو نِيَهو كَاتِيْكَ رَوودَه دَا، درَوِي تِيْدا نَامِيْنِي، زَه مَه خَشَه رِيي ثَه م رَايَه ي هَه لِيْزَارْدوه بَو مَانَاي (إِذَا).

دَووَه مَ: هَه نَدِيْكي دِيْكه لَه زَانَايَان وَه كَ (أَي حَيَّان) گَوْتَوِيَه تِي: (إِذَا: شَرْطِيَّةٌ وَالْعَامِلُ فِيْهَا الْفِعْلُ الَّذِي بَعْدَهَا وَالَّذِي يَلِيْهَا، وَهُوَ اخْتِيَارُ أَيِّ حَيَّان أَيْ: ﴿إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ﴾ جُوزِي النَّاسُ كُلُّ حَسَبَ عَمَلِهِ).

گَوْتَوِيَه تِي: (إِذَا) لِيْرَه دَا بَو مَه رَجَهو، ثَهْوَه ش كه مَه نَصُووِي كَرْدوه، ثَهو كَرْدَارَهِي دَوَايَه تِي وَ ثَهْوَهِي دَوَايِي وَيْش، واته: كَاتِيْكَ ثَهو رَوودَاوه قَهوْمَا، خَه لَك هَه رَه كَه سَه بَه پِيْي كَرْدَهْوَهِي خَوِي سَزَاو پَادَاشْتِي دَه دَرِيْثَهْوَه.

هَه رَدُووك پَايَه كَانِيْش وَيْدَه چَن، بَه لَكُو (مَحْيِي الدِّيْن دروِيْش) لَه تَه فُسِيْرَه كه ي: (إِعْرَابُ الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ) دَا ده (١٠) رَاي زَانَايَانِي هِيْناوَن لَه بَارَهِي ثَه مَ (إِذَا) يَهْوَه، رَه حَمَه تِي خَوَا لَه زَانَايَان بِيْ وَ، خَوَا پَادَاشْتِيَان بَدَاثَهْوَه، هَه نَدِيْكَ جَارَان بَه بَوْچُووِي مَن زِيَاد لَه پِيْوِيْست خَوِيَان بَه وَرْدَه كَارِيي زَمَانَه وَانِيِيَهْوَه سَه رَقَال

کردوه، له‌سهر حیسابی هه‌ندی‌ک لایه‌نی دیکه، که پتویسته بو تیدا قولبوونه‌وه‌ی
قورئان و لئ تیکه‌یشتنی و، وه‌رگرتنی حیکمه‌ت و نه‌پنیه‌کانی.

(الطبري) ده‌رباره‌ی: ﴿إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ لَئِيسَ لَوْعِنَهَا كَاذِبَةٌ﴾، ده‌لئ: ﴿وَالْكَاذِبَةُ فِي
هَذَا الْمَوْضِعِ مَضْرُورٌ، مِثْلُ الْعَاقِبَةِ وَالْعَافِيَةِ﴾، وشه‌ی (کا‌ذیبه) لهم شوینه‌دا: ﴿لَئِيسَ
لَوْعِنَهَا كَاذِبَةٌ﴾، چاوگه، وه‌ک (العَاقِبَةُ وَالْعَافِيَةُ)، (عاقبه) سه‌ره‌نجامه‌و، (عافیه) واته:
بئ به‌لایی و سه‌لامه‌تی، که‌واته: ﴿إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ لَئِيسَ لَوْعِنَهَا كَاذِبَةٌ﴾، کاتیک
رووداوه‌که قه‌وما، که ئاخیر زه‌مانه، له کاتی روودانه‌که‌یدا درۆ نامینئ، به‌و واتایه
که هیچ که‌س نامینئ، بلئ: راست نیه.

هه‌ندی‌کی دیکه له زانایان گوتووایانه: (کا‌ذیبه) سیفه‌تی وه‌سفراویکی
قرتیزراوه، ﴿إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ لَئِيسَ لَوْعِنَهَا كَاذِبَةٌ﴾، واته: (لَئِيسَ لَوْعِنَهَا نَفْسٌ كَاذِبَةٌ)،
هیچ که‌سی‌ک نامینئ له‌و کاته‌دا درۆ بکات و، بلئ ئاخیر زه‌مان و پوژی دوا‌یی
راست نیه.

کۆی قسه‌ی زانایان له‌وباره‌وه، له سئ بۆچووندا کورت ده‌که‌ینه‌وه:

١- (لَئِيسَ لَوْعِنَهَا كَذِبٌ بَلْ هِيَ صَادِقَةٌ وَحَاصِلُهُ يَقِينًا)، واته: روودانه‌که‌ی درۆی تیدانیه،
به‌لکو راسته‌و جیتی دلنیا‌یه.

٢- (لَئِيسَ لَوْعِنَهَا نَفْسٌ كَاذِبَةٌ)، واته: بو روودانه‌که هیچ که‌سی درۆ‌که‌ر نابئ.

٣- (لَئِيسَ لَوْعِنَهَا كَاذِبَةٌ)، واته: له کاتی روودانیدا، هیچ که‌سی‌ک نامینئ، درۆ له‌گه‌ل
خواه‌نه‌که‌ی دا بکات، به‌ نکوولیی‌یک‌کردنی.

ئنجا دیته سه‌ر با‌سی ئه‌وه که له‌و ئاخیر زه‌مانه‌دا چی ده‌قه‌ومئ! پێشئ ده‌فه‌رموئ:

٢- ﴿خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ﴾، نزم‌که‌ره‌وه‌یه‌و به‌رز‌که‌ره‌وه‌یه، (الطبري) ئاوا‌ی مانا کردوه،
چونکه خوا به‌ په‌هایه‌ی هیناویه‌تی، به‌رز‌که‌ره‌و نزم‌که‌ره، چی به‌رز ده‌کاته‌وه‌و چی
نزم ده‌کاته‌وه‌و خوا **الْمُؤْمِنِينَ** با‌سی نه‌کردوه، به‌لام به‌پێی سیاقی ده‌گونجی‌مانای بۆ‌داب‌تری،

خوای پهروه دگاریش بویه باسی نه کردوه، تاکو زیاتر له واتایهک هه لبرگرئ و، کتیبی خویشی قه له بالغ نهکات به شتیک که موقوف فیکری پئ دهشکن، (الطبري) دهلن: (الْوَاقِعَةُ حِينَئِذٍ خَافِضَةٌ أَقْوَامًا كَانُوا فِي الدُّنْيَا أَعْرَاءَ إِلَى النَّارِ، وَرَفَعَتْ أَقْوَامًا كَانُوا فِي الدُّنْيَا وَضَعَاءَ إِلَى رَحْمَةِ اللَّهِ وَجَنَّتِهِ) (أخرجه الطبري: ۳۳۳۵، عن قتادة).

واته: ئه و کاره ساته، ئه و پووداوه له و پوژدها کومه له خه لکیک که له دنیا دا خاوه ن عیززه ت و بالاده ست بوون، نزمیان دهکاته وهو، شوپان دهکاته وهو بۆ ناگری دۆزه خ، ههروه ها که سانیکیش که له دنیا دا بئ ده ست و پئ و ژیر ده ست بوون، به رزیان دهکاته وه به ره و به زهی خوا و به هه شتی خوا.

هه ندیک له زانا پانیس گوتوو یانه: ﴿خَافِضَةٌ﴾، واته: نزمکه ره وهیه بۆ هه موو به رزاییه کان، ﴿رَافِعَةٌ﴾، واته: به رزکه ره وهیه بۆ هه موو نزماییه کان، واته: ئه م سه ر زه وییه به رزی و نزمی تیدا نامئین، هه مووی ته خت و یه کسان ده بئ، له سووړه تی (طه) دا خوای بالاده ست ده ره موئ: ﴿فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا﴾ (طه)، دهیکاته ته ختاییه کی بئ به رزی و نزمی، ساف و بئ گرئ و گوئ.

۳- ﴿إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا﴾، کاتیکی زهوی راته کینرا، به راته کینران، (الطبري) وشه ی (رَجًا) ئاوا لیکدا وه ته وه: ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زَلَزَةً تُحْرِيكُهَا﴾، کاتیکی که زهوی له رزینرایه وهو، جوو لئینرا به جوو لاندنیککی به هیز.

۴- ﴿وُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا﴾، چپایه کانیش وردو خاش کران، به ها پردان، ﴿فُتَّتِ الْجِبَالُ فُتًّا فَصَارَتْ كَالْدَّقِيقِ الْمَبْسُوسِ وَهُوَ الْمَبْلُوطُ﴾، چپایه کان ها پردان، وهک ئاردی ته پران لیها ت، ئاردیک که ته ر ده کرئ، ده بیته هه ویر، ﴿رَجَّةٌ هَزْهُ، وَارْتَجَّ: اهْتَزَّ﴾، (رَجَّةٌ) واته: هز هه پایته کاند، رایشه قاند، ﴿وَارْتَجَّ: اهْتَزَّ﴾ هه ردو وکیان به یهک واتان واته: راته کیندراو، راشه قیندراو، وهک خوا ﴿الْحَمَلُ الْحَمْلُ الرَّجْمُ﴾ له سووړه تی (الهمزل) داده ره موئ: ﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَيْبًا مَهِيلاً﴾ (۱۱)، واته: ئه و پوژدهی زهوی ده له رزی و چپایه کان ده بن به ته پۆلکه یهک، له ئاردیککی ها پردراو، یان: لمیککی ورد،

(الْبَيْسَةَ عِنْدَ الْعَرَبِ: الدَّقِيقُ وَالسَّوِيقُ يَلْتُمُ وَيَتَّخِذُ زَادًا)، (بَيْسَةَ) لەه‌ای
عه‌ڕه‌بان بریتیه‌ له ئاردو هه‌ویری‌ک که تۆزیک ئاوی پێده‌که‌ن و وه‌ک توێشوویه‌ک
هه‌لده‌گیرێ.

(٦)- ﴿فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا﴾، ئنجا چیا به‌یه‌کان (که ئاوا ده‌ها‌ردی‌ن و وردو خاش ده‌کری‌ن)
ده‌بن به تۆزو گه‌ردی‌کی پرژو ب‌لاو، وشه‌ی (ه‌باء) ناوی کۆیه‌و تاکه‌که‌ی بریتیه‌ له
(ه‌بَاءَة)، (الْهَبَاءُ: الْغُبَارُ الَّذِي تُطَيَّرُ بِهِ الرِّيحُ فَيَلَزَقُ بِالْأَشْيَاءِ)، (ه‌بَاءَة): بریتیه‌ له‌و تۆزو
گه‌رده‌ی با ده‌ی‌رفی‌نی و، به‌ شته‌وه‌ ده‌نووسی، تاکی (ه‌بَاء یش (ه‌بَاءَة)یه، که ده‌نکی‌کی
ئهو تۆزه‌یه، (ه‌بَاء) ناوی کۆیه‌تی.

(مُنْبَث) پرژو ب‌لاو، (بَثَّه) پرژو ب‌لاوی کرد، (مُنْبَثَّة) پرژو ب‌لاو بوو.

له‌ باره‌ی (ه‌بَاء) وه‌ش زانا‌یان زۆر شتیان گوته‌و:

(١)- ﴿هُوَ شَعَاعُ الشَّمْسِ الَّذِي يَدْخُلُ مِنَ الْكُوَّةِ كَهَيْئَةِ الْغُبَارِ﴾، بریتیه‌ له‌ تیشکی خۆر
که له‌ په‌نجه‌ره‌وه‌ دێ، وه‌ک شێوه‌ی تۆزو گه‌رد ده‌نوینی، که له‌ راستیی‌دا ئه‌وه‌ تیشکی
خۆر نیه‌ شێوه‌ی تۆزو گه‌رد ده‌نوینی، به‌ل‌کو تۆزو گه‌رده‌که‌یه‌ به‌هۆی تیشکی
خۆره‌که‌وه‌ ده‌رده‌که‌وێ.

(٢)- ﴿هُوَ رَهَجُ الدَّوَابِّ﴾ ئهو تۆزو خۆله‌یه‌ که له‌ بن پێی ئاژه‌لان به‌رز ده‌بێته‌وه‌.

(٣)- ﴿تَطَايَرُ مِنْ شَرِّ النَّارِ الَّذِي لَا عَيْنَ لَهُ﴾، بریتیه‌ له‌و پارچه‌ وردانه‌ی که له‌ ئاگر
به‌رز ده‌بنه‌وه‌و جه‌سته‌یان نیه‌، دووکه‌ل و پارچه‌ی وردی ئی به‌رز ده‌بنه‌وه‌ که بو‌ت
ناگیرێ.

(٤)- ﴿مَا تَذُرُّهُ الرِّيَّاحُ مِنْ حَطَامِ الشَّجَرِ﴾، (ه‌بَاء) ئه‌وه‌یه‌ که بایه‌کان پ‌الێ پێوه‌ده‌نی‌ن و
ب‌لاوی ده‌که‌نه‌وه‌، له‌ تۆزو گه‌ردی تی‌ک‌شکاوی گ‌ژوگیا.

مانا به‌کانیش هه‌موویان لێک نزیکن.

خوایسز له حزن الرحمة لیره دا باسی ئاخیر زهمان ده کات و به سی وه سف، پیناسه ی ده کات:

(١)- ﴿خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ﴾، نزمکه رو به رزگهره، ئه مهش دوو مانای هه ن:

أ- مه به ست پتی نزمکه رو به رزگهری مرو فقه کانه له پرووی مه عنه و ییه وه، هه ندیکیان که له دنیا دا خو یان به به رزگرتوه، به هو ی ئه و پو ژه وه نزم ده بنه وه و چیه تیان ده رده که و ی و، هه ندیکیش که به ناحق نزمکرا ون، به رز ده بنه وه.

ب- مه به ست پتی نزمکردن و به رزکردنی به ره ههسته، واته: ئه و به رزاییانه ی له سه ر زه ویدا ده یانبینی، نامینن، نزماییه کانیش پر ده بنه وه، به رزاییه کانیش داده که ون و سه رزه و ی هه مووی ته خت ده بی، وه ک دوا بیش زیاتر با سی ده که ی ن.

(٢)- ﴿إِذَا رَجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا﴾، کاتی زه و ی را ده ته کینر ی، به راته کینران (رَج) بریتیه له ریشه قانندن و راته کاندن.

(٣)- ﴿وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا﴾، چیا یه کانیش وردو خاش ده بن و ده ها پردرین، ﴿فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًا﴾، ئنجا ده بن به تو ژو گهردی پر ژو بلا و.

کورتە باسیک له باره‌ی سه‌ره‌نجامی زه‌وی و

چیا‌یه‌کانه‌وه له ئاخیر زه‌مان دا

ئهم کورتە باسه له‌به‌ر پۆشنایی چه‌ند ئایه‌تیک‌ی قورئانی مه‌زن‌دا ده‌خه‌ینه‌پوو،
ئه‌ویش له دوو برگه‌دا:

برگه‌ی یه‌که‌م: له باره‌ی زه‌وییه‌وه:

خوای **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له باره‌ی زه‌وییه‌وه که چی به‌سه‌ر دێ! ئهم زه‌وییه‌ی ئیمه ئیستا
له‌سه‌ری ده‌ژین، ئارامه وه‌ک بێشکه‌و لانکه‌یه‌ک، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا که پێنج جوړه
جووڵه‌و سووړانه‌وه‌ی هه‌ن:

١- به‌ ده‌وری خۆیدا ده‌خولیته‌وه‌و، له به‌رانبه‌ر خۆردا به‌ خێرای سی (٣٠) کیلۆمه‌تر
له‌ خوله‌کێک دا، که ده‌بێته‌ هۆی په‌یدا‌بوونی شه‌و و پۆژان، واته: هه‌زارو هه‌شتسه‌د
(١٨٠٠) کیلۆمه‌تر له سه‌عاتیک‌دا.

٢- به‌ ده‌وری خۆردا ده‌خولیته‌وه‌ به‌ خێرای سی (٣٠) کیلۆمه‌تر له‌ چرکه‌یه‌ک‌دا،
واته: شه‌ست (٦٠) ئه‌وه‌نده‌ی خێرای سووړانه‌وه‌ی به‌ ده‌وری خۆیدا، ده‌بێته‌ هۆی
په‌یدا‌بوونی چوار که‌شه‌کان.

٣- پاشان له‌گه‌ڵ خۆریشدا به‌ ده‌وری دالێ راوه‌ستاودا ده‌خولیته‌وه‌ به‌ خێراییه‌کی دیکه‌.

٤- دوا‌ییش له‌گه‌ڵ دالێ راوه‌ستاویشدا به‌ ئێ‌و چه‌قی که‌هکه‌شاندا.

٥- دوا‌ی له‌گه‌ڵ که‌هکه‌شانیشدا سووړانه‌وه‌یه‌کی دیکه‌ هه‌یه، به‌لام ئیمه ئارام و
سه‌قام‌گیری ده‌بینین، ئنجا خوای **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له‌ چه‌ند ئایه‌تیک‌دا له‌ قورئاندا، باسی ئه‌وه‌ی
کرده‌و که زه‌وی چ گوێانکاریه‌کی به‌سه‌ر دادێ له‌ ئاخیر زه‌ماندا، که ئیمه وه‌ک نمونه
شه‌ش (٦) ده‌قان دینین:

١- لهو بارهوه له سوورەتی (ابراھیم) دا خوا دەفەر موی: ﴿يَوْمَ يُدْلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ ۖ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ (١٨) ﴿ابراھیم، واتە: ئەو پۆژە که زەوی جیادەبی لەم زەوییهی ئیستاو، ئاسمانەکانیش جیا دەبن لەم ئاسمانانەیی ئیست، واتە: نه ئاسمانەکان وەک خۆیان دەمین، نه زەویش، هەڵبەتە زەوی شتیکی بچووکه له نیو ئاسمانەکاندا، بەلام پۆ ئیمە زەوی ئەگەر له ئاسمان گرنگتر نه بی، که متر گرنگ نیه، چونکه ژیا نی ئیمە به زەوییه وه به ستر او، خوا **الْمُحْسِنُ الرَّحِيمُ** ته نیاز زوی واهه لهخستوه، ژیا نی مروقئ له سه ر بگوزهرئ، ئنجا وەک له تهفسیری سوورەتی (ابراھیم) دا گو تو ومانه: ئەمه تاکه نایه تیکه له قور ئاندا- به پئی تیکه یشتنی من- که و پئنه نیهو خوا **الْمُحْسِنُ الرَّحِيمُ** تیییدا باسی ئەوه دهکات، نه ئاسمانه کان وەک خۆیان دەمین له پۆژی دواییدا، نه زەویش، به لکو دهگۆرین و عاله میکی دیکه دپته ئاراهه.

٢- ئەو نایه تانهی سوورەتی (الزلزله)، که خوا تییان دا دهفەر موی: ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۖ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۖ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ۚ يَوْمَئِذٍ تُخْبِثُ أَخْبَارَهَا ۚ يٰأَنَّهُ رَبُّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ۚ﴾ (٥).

واته: هەر کاتیک زەوی لهزیهوه، ئەو لهزینه وهیهی بۆ دانراوه، زەوی قورساییه کانی خۆی دهراویشته (قورساییه کانی چین؟ خهزنه کان که تیییدا شیردراونهوه، جه نازه کانی مروق ه کان و جنده کانن، هه رچی ههیه له زه ویدا، هه مووی درده هاوئ) مروقیش به سه رسورمانه وه گوئ: پۆچی وا دهکات؟ لهو پۆژهدا زەوی هه واله کانی خۆی باس دهکات، که پهروه ردگاری سروشی پۆ کردوه. (فه رمانی پیکردوه، که ده بی وا بکات).

که بئگومان ئەوه مه به ست پئی زمانی حاله، هه لبه ته له لای خوا ئاسانه زه ویش بپنیه گو: ﴿وَقَالُوا لَجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ (٦) ﴿فصلت، خوا که هه موو شتیکی هیناوه ته گو، ده توانی زه ویش بپنیه گو، به لام وا پیده چی مه به ست پئی ئەوه بی: به زمانی حال، زه وئ خه لک تیده گه یه نی که خوا فه رمانی پیکردوه،

ئىنجا ئەگەر كەسكىنى سەركىڭ و سادە تەماشى ئۇ ئايەتە موبارەككە بىكەت،
دەئ: بۆچى خوا **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِىْمِ** لە شۇئىتكىدا دەفەرمۇئ: زەوى لەرزىەو، لە شۇئىتكى
دىكەدا دەفەرمۇئ: زەوى و چىايەكان پىكەداران و، لە شۇئىتكىدا دەفەرمۇئ:
زەوى راتەكىنراو، لە شۇئىتكىدا دەفەرمۇئ: زەوى ھەرچى لە ھەناويدا ھەيە،
دەربىھوشت و، لە شۇئىتكىدا دەفەرمۇئ: زەوى دەگۆردى؟!

ده ټين: له راستيدا ټهوانه قوناغه کاني ټه و کاره ساته گه وره يه، که به سه ر زه ويدا دي، که سه ر ه تا ده له ر ټه وه و، دوايي به ر ز ده ټه وه و، دوايي له گه ل چيايه کان پيکده درين و، دوايي چيايه کان ده ه اړ درين و، زه وې وردو خاش ده بې، ټنجا خواي کار به جي له هه ر شوينه باسي قوناغيک و ديو يکي ټه و حال ته ي کردوه، که له ټاخير زه ماندا به سه ر زه ويدا دي.

برگه ي دوو هم: له باره ي چيايه کانه وه:

له و باره شه وه هه شت (٨) ده قان دين:

(١)- له سوږه تي (التکویر) دا خوا ده فه رموي: ﴿وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ۝٢﴾، واته: کاتيک چيايه کان پوي پندران، پوي شت پندران، واته: له شويني خويان نه هيلدران.

(٢)- له سوږه تي (النبا) دا خوا ده فه رموي: ﴿وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ۝١٠﴾، واته: چيايه کان يش پوي شت پندان و بوونه تراويلکه، (سراب) به کوردي تراويلکه ي پي ده لين، ټه وه به که له بيا بان دا له دوو ره وه ته ماشاي ده که ي، وهک شه پولي ټاو دي ته به رچاوت، به لام دوايي که لي ني نيک ده بيه وه، ده بيني به س شه پولي گه رما بووه، له سه ر بيا بان، که وينه ي ټاو ده کات، واته: چيايه کان وهک تراويلکه يان لي دي، که وردو خاش ده بين.

(٣)- له سوږه تي (الواقعة) دا خوا ده فه رموي: ﴿وَبُئِتِ الْجِبَالُ مَسًا ۝٥ فَكَانَتْ هَبًا مُّنبَثًّا ۝٦﴾، واته: چيايه کان وردو خاشکران و ه اړدران و، بوونه ټوزو گه ردي پر ټرو بلاو.

(٤)- له سوږه تي (المعارج) دا، خوا به جوريکي ديکه، باسي چيايه کان ده کات که له ټاخير زه ماندا چيان لي دي! ده فه رموي: ﴿وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ۝٩﴾، واته: چيايه کان، وهک خوريان لي دي، خوريي ټه وه به که له مهرو به ران ده کري ته وه، له شويني ديکه ده فه رموي: ﴿كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ﴾ وهک خوريي شکراره، شکرانه وهش ټه وه به

خوری پيشی تویه ليککه، دوايی ده زوو ده زوو ليکي ده که يه وه، بو ئه وهی بچري، يان بریسي، ئا ئه وه پيی ده گوتري: شکرانه وهو شيکرانه وه، واته: ئه و چيايانه وه ک خوری شيکرانه وه، شيکرانه يان لي دي.

(٥)- له سوورهتی (القارعة) ش دا، هه ر باسی ئه وه ده کات که چيايه کان وه ک خوريان لي دي، به لام له وي ده فره موي: ﴿وَتَكُونُ أَلْجَبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنُوشِ ۝٥﴾، واته: چيايه کان، وه ک خوری ره نگاو ره نگيان لي دي، (مَنْقُوش) هه نديک گوتوويانه: واته: (مَنْقُوش) ره نگاو ره نگ، (ذُو أَلْوَان)، هه نديکيش گوتوويانه: (مَنْقُوش) يش هه ر به مانای پرژو بلاوکردن و شيکرده وه دي، (نَقَشَتْ فِيهِ غَنَمَ الْقَوْمِ) واته: مه رکه که به شه و چوه نيو کشتو کاله که وه، ده گوتري: (نَقَشَ) له بهر ئه وهی له وي دا پرژو بلاو ده پيته وه.

(٦)- له سوورهتی (المزلات) يش دا، به جو ريکي ديکه خوا **سُبْحَانَ الرَّحْمَنِ** باسی چيايه کان ده کات، ده فره موي: ﴿وَإِذَا الْجِبَالُ سُفَّتْ ۝٦﴾، واته: کاتيک چيايه کان (نه سف) بوون، واته: له شويني خويان هه لقه نران و، له بيخه وه هي ندران، (تُسَفَّتْ) هه م به مانای هه لقه نادن، هه م به مانای وردو خاش بوون و ها پردانيش دي.

(٧)- له سوورهتی (الحاقة) دا خوا ده فره موي: ﴿وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ۝٧﴾، واته: زه وي و چيايه کان هه لگيران و، يه که جار پيکدا داران، واته: وردو خاشکران.

(٨)- ده قتيکي ديکه که په يوه نديي هه م چيايه کانه وه هه يه، هه م به زه وييه وه، که بريتيه له سي ئايه تي سووره تي (طه)، که خوا ده فره موي: ﴿وَسْتَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ۝١٥ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ۝١٦ لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ۝١٧﴾.

واته: (ئهي موحه ممه د) (!) له باره ي چيايه کانه وه پرسيارت لي ده که ن (چيان لي دي له ئاخير زه ماندا؟) بلن: په روه ردگارم له بهر يه کيان هه لده وه شي تي (نسف) بريتيه: له بهر يه کهه لوه شانندن و پارچه پارچه کردن (فَيَذَرُهَا) (ها) يه که ي ده چيته وه بو زه وي، هه رچه نده باسی زه وي نه کراوه، به لام چيايه کان له سه ر

زهویین و چپایه کان به روالهت له سه‌ر زهوی دانراون، ئەگەرنا له راستیدا له زهوی دان، چونکه هەر چپایه‌ک چه‌نده‌ی به ده‌روه‌یه، به پێی قسه‌ی زانایانی شاره‌زایانی زه‌ویناسیی ده‌لێن: له‌ هه‌وت هێنده، تاكو پازده هێنده‌ی به‌ ناخی زه‌ویدا چۆته‌ خوار، بۆ وێنه: چپای هیمالایا، لووتکه‌ی ئیفرست، که هه‌شت هه‌زارو هه‌شتسه‌دو شه‌شت و شه‌ش (۸۸۶۶) مه‌تریانی: ده‌وری نوۆ کیلومه‌تر به‌رزه، مانای وایه نوۆ (۹) کیلومه‌تر جارانی ده‌ (۱۰) بکه، یان جارانی پازده (۱۵) بکه، واته: ده‌وری نه‌وه‌د (۹۰) کیلومه‌تر، یاخود سه‌دو په‌نجا (۱۵۰) کیلومه‌تری به‌ ناخی زه‌ویدا چۆته‌ خوار! ئنجا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ده‌فه‌رموئ: ﴿فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا﴾، زه‌وی ده‌کات به‌ گۆره‌پانتیکی ته‌خت و بێ به‌رزیی و نزمیی (صَفْصَف) واته: بێ گری، ﴿لَا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا﴾، ئەمه له‌ ڕووی ڕه‌وانبێژییه‌وه پێی ده‌گوترئ: شیوازی درێژه پێدان (إطناب) چونکه حال و مه‌قامه‌که وا ده‌خوازئ، (قَاعًا) واته: ته‌خت، (صَفْصَف) واته: ساف و بێ گنج و گری و گوڵ، دواپی ده‌فه‌رموئ: ﴿لَا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا﴾، نه‌ لاریی تیدا ده‌بینی، نه‌ به‌رزیایی، (عِوَج) لاریی و، (أَمْت) به‌رزیایی، نه‌ ته‌پۆلکه‌یه‌ک، نه‌ به‌رزیایه‌ک، نه‌ گریه‌ک، نه‌ گنجیکی تیدا نابینی.

شایانی باسه: هه‌ندیک له‌ زانایان که به‌ بۆچوونی من باش له‌ ئایه‌ته‌کان ورد نه‌بوونه‌وه، پێیان وابووئه‌ ئه‌و ڕووداوانه‌ په‌یوه‌ندییان به‌ قیامه‌ته‌وه هه‌یه‌وه، وایانزانیوه‌ ئه‌م گه‌ردوونه‌ هه‌روه‌ک خۆی ده‌بێت، به‌لام ئایه‌ته‌که‌ی سووره‌تی (إبراهيم) بابه‌ته‌که‌ بۆ ئیمه‌یه‌کلایی ده‌کاته‌وه: ﴿يَوْمَ يُبَدِّلُ الْأَرْضَ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ (۱۸) إبراهيم، واته: ئه‌و ڕۆژی نه‌ ئاسمانه‌کان، نه‌ زه‌وی، وه‌ک خۆیان نامێنن و، هه‌موویان بۆ خوای تاکی ملیکه‌چکه‌ر دێنه‌ گۆڕئ، واته: کاتیکی قیامه‌ت دئ، ئه‌م عاله‌م و جیهانه‌ی ئیستا ئیمه‌ تیندا ده‌ژین، ئاوا نه‌ماوه‌و جیهانیکی و عاله‌میکی دیکه‌ هاوۆته‌ گۆڕئ و، ئیمه‌ له‌ ته‌فسیری سووره‌تی (إبراهيم) دا له‌ کاتی ته‌فسیرکردنی ئه‌و ئایه‌ت موباره‌که‌دا که هێنمانه‌وه

{ئايەتى ژمارە (٤٨)} باسماڭىز كە يېغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرمۇي: (خەلگ لە پۇژى قىامەتدا لەسەر زەوييەك كۆ دەكرىتەوہ پۇ سزاو پاداشت و لىپىرسانەوہ كە وەك نانئىكى سىپى وايە، لەم سەر پۇ ئەوسەرى ديارەو هيچ نيشانەيەكى كەسى لەسەر نيە)^(١)، كەواتە: عالەمى پۇژى دوايى، قىامەت بە جۇرئىكى دىكە دەبى.

لېرەدا ھەموو ئەو گۇرانكارىيى و پرووداوانە، كە خوا باسۇ زەوى و چيايەكان دەكات، كە بە سەريان دا دىن، من ھەولمدا زۆربەيان بىنم، ئەمەش ھەمووى باسۇ ئاخىر زەمانە، كە قۇناغى يەكەمى پۇژى دوايىوہ برىتيە لە كۇتايى ھاتنى ئەم ژيانە دىنايىيە.

(١) {عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: يُحْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى أَرْضٍ بَيْضَاءَ عَفْرَاءَ كَقُرْصَةِ تَقِيٍّ لَيْسَ فِيهَا مَعْلَمٌ لِأَحَدٍ} (أخرجه البخاري: ٦١٥٦، ومسلم: ٢٧٩٠، وابن حبان: ٧٣٢٠، وأبو يعلى: ٧٥٤٩).

مه سه له ی دووه م:

پۆلێنکردنی خەلکی له رۆژی قیامت دا، بۆ سێ کۆمه‌لی سه‌ره‌کی: هاوه‌لانی
پاسته‌ی سه‌ر به‌ خێرو، هاوه‌لانی چه‌په‌ی نه‌گه‌ت و، پێشکه‌وتوو و زۆر له‌ خوا
نزیکه‌خراوه‌کان، که‌ کۆمه‌لێکی زۆریان له‌ پێشووه‌کان و که‌میکیشیان له‌
دواینه‌کانن، واته‌: پێشکه‌وتوو و زۆر له‌ خوا نزیکه‌خراوه‌کان:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ۖ فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۚ﴾ (٨)
﴿وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمِ ۚ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ۚ أُولَٰئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ۚ﴾ (١١) ﴿فِي جَنَّاتِ
النَّعِيمِ ۚ﴾ (١٢) ﴿ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ۚ﴾ (١٣) ﴿وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ ۚ﴾ (١٤).

شیکردنه‌وی ئه‌م ئایه‌تانه، له‌ نۆ بره‌گه‌دا:

١- ﴿وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً﴾ ئنجا ئیوه‌ش بوونه‌ سێ کۆمه‌ل، دوا‌ی ئه‌وه‌ی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باسی
ئاخیر زه‌مانی کرد، ده‌فه‌رموی: له‌ دوا‌ی ئاخیر زه‌مان، که‌ قیامت دێته‌ پێش، ئیوه‌
ده‌بنه‌ سێ کۆمه‌ل، ﴿وَالْأَزْوَاجُ: الْأَصْنَافُ وَالْأَنْوَاعُ﴾، (زۆج): به‌ مانای هه‌ر شتیکی دێ، که‌
له‌ وێنه‌ی خۆی به‌رانبه‌ریکی هه‌بێ، ئنجا چ په‌گه‌زی جیا بێ، چ په‌گه‌زی جیا نه‌بێ، بۆ
ئموونه‌: جووته‌ گ، یان جووته‌ پێلاو، واته‌: هه‌ردووکیان وه‌ک یه‌کن، دوا‌یی وشه‌ی (أَزْوَاج)
به‌ مانای جوړو پۆل و کۆمه‌ل دێ، که‌ لێره‌دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً﴾، واته‌:
ئیوه‌ ده‌بنه‌ سێ کۆمه‌ل، واته‌: سێ کۆمه‌ل که‌ هاوشێوه‌ی یه‌کدیین، چونکه‌ هه‌موویان
مرو‌وفن و، هه‌موویان بۆ سزادان و پاداشت درانه‌وه‌، زیندوو‌کراونه‌وه‌و کۆ کراونه‌وه‌.

ئنجا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** دوا‌ی ئه‌وه‌ی ده‌فه‌رموی: ده‌بنه‌ سێ کۆمه‌ل، پۆلێنیان ده‌کات و
هه‌ر کام له‌و کۆمه‌له‌، ناوونیشانێکیان لێ هه‌لده‌دا، ده‌فه‌رموی:

٢- ﴿فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ﴾، ئنجا هاوه‌لانی مه‌یمه‌نه‌.

(۳) ﴿مَا أَصْحَبُ الْمُؤْمِنَةَ﴾، هاوۀ لانی مهیمه نه کین؟ (المؤمِنَةُ: مَفْعَلَةٌ مِنَ الْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنَةُ مَصْدَرُ الْمُؤْمِنِ)، (مُؤْمِنَةٌ) له سهر کیشی (مَفْعَلَةٌ) یه له (مُؤْمِنٌ) هوه هاتوه، (مُؤْمِنَةٌ) چاوگی (مُؤْمِنٌ) ه، (مُؤْمِنٌ) واته: خیردار، بهره که تدار، (مُؤْمِنٌ) پیچه وانهی (شَوْم) ه واته: نه گبهت و بی خیر، که واته: (مُؤْمِنٌ) واته: بهره که تدارو سهر به خیر.

که دهفه رموی: ﴿فَأَصْحَبُ الْمُؤْمِنَةَ﴾، واته: (الَّذِينَ يُجْعَلُونَ فِي الْجِهَةِ الْمُؤْمِنَةِ فِي الْمَحْشَرِ، وَالْيَمِينُ جِهَةٌ عَنَابِيَّةٌ وَكَرَامَةٌ فِي الْعُرْفِ) واته: نه وانهی له لای راست دادۀ نرین، له کاتی کوکرانه وۀدا له قیامهت و، لای راست هه میسه نهو لایه یه که پیزو حورمهت و گرنگی پیدانی زیاتری ناراسته ده کرئ، (مُؤْمِنٌ) یش له (مُؤْمِنٌ) هوه داتا شراوه، واته: بهره کهت و پیزو سهر به خیری، که دهفه رموی: ﴿مَا أَصْحَبُ الْمُؤْمِنَةَ﴾، (مَا) بو پرسیارکردنه، واته: هاوۀ لانی لای راست، یان هاوۀ لانی سهر به خیر، کین؟ یانی: به جوریکن که بازنه ی وه سفکردن ناتوانی ده وری بدات.

ئنجا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باسی کومه لی دووهم ده کات، دهفه رموی:

(۴) ﴿وَأَصْحَبُ الشُّمَّةِ. مَا أَصْحَبُ الشُّمَّةِ؟﴾، ههروه ها هاوۀ لانی (مَشْتَمَةٌ)، هاوۀ لانی (مَشْتَمَةٌ) کین؟

(مَشْتَمَةٌ) ش چاوگه و له (شَوْم) هوه هاتوه، که واته: ﴿وَأَصْحَبُ الشُّمَّةِ﴾، یانی: (أَصْحَابُ الشُّؤْمِ)، ههروهک ﴿فَأَصْحَبُ الْمُؤْمِنَةَ﴾، واته: (أَصْحَابُ الْمُؤْمِنِ)، پرسیارکردن له باره ی هه ردو وکیانه وه، که دهفه رموی: ﴿مَا أَصْحَبُ الْمُؤْمِنَةَ؟﴾ (مَا) ﴿أَصْحَبُ الشُّمَّةِ﴾؟ نه هم پرسیارکردنه بو گه و ره گرنگ و قه به پیشاندانه (لِلتَّقْضِيمِ وَالْتَعْظِيمِ) واته: به جوریکه که به ئاسانی نایه ته وه سفکردن.

ئنجا وهک چوئن: ﴿فَأَصْحَبُ الْمُؤْمِنَةَ﴾، واته: هاوۀ لانی لای راست، یاخود هاوۀ لانی سهر به خیر بهره که تدار، به هه مان شیوه: ﴿وَأَصْحَبُ الشُّمَّةِ﴾، واته: هاوۀ لانی لای چه، یاخود هاوۀ لانی نه گبهت و بی خیر، ئنجا وهک چوئن (مُؤْمِنٌ) له (مُؤْمِنٌ) هوه هاتوه، (مَشْتَمَةٌ) ش له (شَوْم) هوه هاتوه، (وَصْنَفٌ أَصْحَابُ الْمَشَامَةِ، وَهِيَ اسْمٌ

جِهَةٍ مُشْتَقَّةٌ مِنَ الشُّؤْمِ، وَهُوَ ضِدُّ الْيُمْنِ، فَهُوَ الضَّرُّ وَعَدَمُ النُّفْعِ، كَوَمَهْلَى هَاوَهْلَانَى
 نه گبه تی (یان کومه لی لای چه پ) (مَشْتَمَةٌ) له (شُؤْم) دوه هاتوه واته: نه گبه تی،
 نه ویش دژو پیچه وانه ی (یَمْن: ه، واته: خیرو بهر ه کت، که بریتیه له زیان و بی
 که لکی، له نایه ته کافی دیکه داخوا **وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ** له جیاتی: **فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ**، ده فهرموی:
 (أَصْحَابُ الْيَمِينِ) و له جیاتی: **وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ**، ده فهرموی: (وَأَصْحَابُ الشَّامَالِ)،
 ئنجا (یَمْن) دژو پیچه وانه ی (شُؤْم) هو، (یَمْن) یش دژو پیچه وانه ی (شَمَال) ه، همه میسه
 نه مه عه ده قی عه ربهان و ابووه و رهنکه عاده قی زوربه ی که لانیش هه روا بی، که لای
 راست زیاتر به لای پیت و پیژو بهر ههم و چاکه و خیر دانراوه، لای چه پ به لای
 نه گبه ت و خراپه دانراوه، هه ر بویه (شَمَال) و (مَشْتَمَةٌ) له لایه ک و، (مَيْمَنَةٌ) و (یَمْن)،
 له لایه ک، یه ک و اتایان هه یه، به لام بیگومان (مَيْمَنَةٌ) له (یَمْن) دوه هاتوه، به مانای
 سه ربه خیر، (مَشْتَمَةٌ) ش له (شُؤْم) دوه هاتوه به مانای نه گبه ت، به لام (یَمْن) و شمال)
 راست و چه پ، دژو پیچه وانه ی یه کدیین.

هـ) **وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ**، پیشکه وتوو ده کان پیشکه وتوو ده کان، خوا **وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ** بهر سیار
 کردن ناپرسی، پیشکه وتوو ده کان کین و چوئن؟ نا فهرموی: (السَّابِقُونَ مَا السَّابِقُونَ؟)
 وهک بو هی پیشی ده فهرموی: **فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ**، **وَأَصْحَابُ**
الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ، به لکو بهس ده فهرموی: **وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ**، (حَقِيقَةُ
 السَّبْقِ: وُضُولُ أَحَدٍ مَكَانًا قَبْلَ وُضُولِ أَحَدٍ آخَرَ، چیه قی (سبق) بریتیه له گه یشتنی
 که سیک به شوینیک بهر له گه یشتنی یه کیکی دیکه، (سابق): واته: پیشکه وتوو،
 که سیک له پیش که سیکی دیکه وه بی، (فلان سابق) واته: نه و پیشکه وتوو له
 پیشدا گه یشتوه، ئنجا که لیره ده فهرموی: **وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ**، (سَابِقُونَ) ی دووهم
 هه واله بو (سَابِقُونَ) ی یه که م، واته: پیشکه وتوو ده کان نه وانن که پیشکه وتوون له
 روژی دوا پیدا، نه وانن بردوو یانه ته وه و براوه ن.

یا خود: **وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ**، (سَابِقُونَ) ی دووهم جه ختکردنه وه یه بو هی
 یه که م، واته: نه گهر بهانه وی (سابقون) پیناسه بکه ین، جگه له ناوی خو یان

پیناسه یه کی دیکه ی باشرمان نیه، وه ک جاری وا هه یه که مه دحی که سیک ده که ی، ته گهر ئینسانیکی باش بی، بۆ وینه: ته گهر ناوی ته حمه د بی ده لئی: کاکه ته حمه د، ته حمه ده، یان فلانکه س، فلانکه سه، به لام دوا یی خوا **سَالِحِينَ** پیناسه ی (سابقون) ده کات و ده فهرمو ی:

(۶) - ﴿أُولَٰئِكَ الْمُقَرَّبُونَ﴾، ته وانه زۆر نیزیک خراوانن، (الْمُقَرَّبُونَ: أَبْلَغَ مِنَ الْقَرِيبِ لِدَلَالَةِ صِيغَتِهِ عَلَى الْإِحْتِبَاءِ وَالتَّقَرُّبِ)، (مقرب) به هیزتره له (قريب) به هو ی گه یاندنی ریزگه که ی بۆ هه لباردن و نیزیک خستنه وه، ته وانه نیزیک خراوانن، واته: ته وانه که سانیکن که زۆر له خوا وه وه نیزیک خراون.

(۷) - ﴿فِي حَسَنَاتٍ أَلْفِ عَمٍّ﴾ له نیو باخه کانی نازو نيعمه ت دان.

(۸) - ﴿ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ﴾، ته وانیش کۆمه لئیک ی زۆرن له پيشو وه کان، (ثَلَاثَةٌ: حَبْرٌ عَنِ مُبْتَدَأٍ مَحْذُوفٍ: هُمْ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ)، (ثَلَاثَةٌ) هه واله بۆ نیهادیکی قرتی تراو، یانی: ته وان کۆمه لئیک ی زۆرن له پيشو وه کان (له ئۆمه ته ته پيشو وه کان) پيش ئۆمه ته ی ئیسلام.

(۹) - ﴿وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ﴾، هه روه ها که میکن له دوا یینه کان، واته: له ئۆمه ته موحه ممه د دا ﴿وَقَلِيلٌ﴾ ئه م (السَّابِقُونَ الْمُقَرَّبُونَ) ژماره یان که مته به به راورد له گه ل ته وانه ی له ئۆمه ته تانی پيش ئۆمه ته ی پیغه مبه ری کۆتایی دا بوون.

هه ندیک گوتوو یانه: (ثَلَاثَةٌ) به مانای کۆمه لئیک ی زۆره، هه ندیکش گوتوو یانه: (ثَلَاثَةٌ) به مانای کۆمه لئیک، چ که م بی، چ زۆر بی.

هه ندیکش له زانیان رایان وایه که خوا **سَالِحِينَ** ده فهرمو ی: ﴿وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ﴾، که میک له دوا یینه کان، ده لئین: که میک له زۆران، مانای وایه زۆر نایابه و زۆر هه لکه وتوو و ده گمه نه، وه ک (سَمَوٰءٍ) که یه کیکه له شاعیره کان گوتوو یه تی: (تَعْرِتْنَا بِأَنَا قَلِيلٌ عَدِيدُنَا ... فَقُلْتُ لَهَا إِنَّ الْكَرَامَ قَلِيلٌ).

نافره تیک ده ده وین ی، ئنجا ئایا ده ستگیرانی بووه، حه زی لیکردوه، هه ر که سیک بووه، ده لئی:

عەيىمان لى دەگرى بەۋەي ژمارەمان كەمە ... گوتىم ھەمىشە بەرپىزەكان
كەمەن.

ئەوانەي بەرپىزن و پەسندو چاكن، ھەمىشە كەمەن، كەم و پوختن ئەك وەك
خەلكى دىكە زۆرو بۆر بىن.

مه سه له ی سټیه م:

باسی ټه و نازو نیعمه ته ناوازه یه ی که پیشکه وتووو زور له خوا نیزیک خراوه کان، لیبی به هر مه نندن، که سهرجه م حهوت نیعمه ت و چاکه ی سهره کین:

(١) - پالدا نه وه له سهر ته ختی گوهه ربه ند به رامبه ر به یه کدی.

(٢) - به سهره وه که پانی کوړو کالی به که نجیی ماوه وه، بو خزمه تکردنیان به سورا حیی و پټکی شه رابه وه.

(٣) - دووری له سهر ئیشو سهر خو شبوون، به هو ی ټه و شه رابه وه که ده یخونه وه.

(٤) - میوه ی هه لېزاردی که خو یان که هه لیده بژیرن، به وه شه وه خزمه تچییه کان به سه ریاندا ده که پښ.

(٥) - گوشتی بالنده ی ئاره زوو کراویان.

(٦) - له و نیعمه تانه ی بو پیشکه وتووو له خوا نیزیک خراوه کان له به هه شتدا هه ن، ئا فره تانی سپیی و سو ل و چاوگه ش، وینه ی گوهه ری شیردراوه.

(٧) - تیدا نه بیستنی قسه ی پوچ و مایه ی گونا هو، نه بیستنی جگه له سه لامی به رده وام و په یتا په یتا.

خوا ده فره مو ی: ﴿عَلَىٰ سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ۖ مُتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَدِّمِينَ ۖ يُطُوفُ عَلَيْهِمْ ۚ وَلِلَّذِينَ خَلَدُونَ ۖ﴾ ﴿١٧﴾ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُبْذَرُونَ عَنْهَا وَلَا تَذَرُونَ ۚ﴾ ﴿١٨﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿١٩﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٢٠﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٢١﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٢٢﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٢٣﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٢٤﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٢٥﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٢٦﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٢٧﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٢٨﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٢٩﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٣٠﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٣١﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٣٢﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٣٣﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٣٤﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٣٥﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٣٦﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٣٧﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٣٨﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٣٩﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٤٠﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٤١﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٤٢﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٤٣﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٤٤﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٤٥﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٤٦﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٤٧﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٤٨﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٤٩﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٥٠﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٥١﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٥٢﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٥٣﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٥٤﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٥٥﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٥٦﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٥٧﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٥٨﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٥٩﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٦٠﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٦١﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٦٢﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٦٣﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٦٤﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٦٥﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٦٦﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٦٧﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٦٨﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٦٩﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٧٠﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٧١﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٧٢﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٧٣﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٧٤﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٧٥﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٧٦﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٧٧﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٧٨﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٧٩﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٨٠﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٨١﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٨٢﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٨٣﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٨٤﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٨٥﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٨٦﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٨٧﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٨٨﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٨٩﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٩٠﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٩١﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٩٢﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٩٣﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٩٤﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٩٥﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٩٦﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٩٧﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٩٨﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿٩٩﴾ ﴿وَلَا تَحْزَنُوا ۚ وَمَا يَصْحَكُونَ ۚ﴾ ﴿١٠٠﴾

شیگردنه وهی ئەم ئایەتانه، لە یازدە برگەدا:

خوای بەرز ئاوا باسی ئەو نازو نێعمەتە دەکات، کە پیشکەوتوووە لە خوا
نزیکخراوەکان تێیدا دەگوزەڕێنن، دەفەرموێ:

١- ﴿عَلَى سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ۖ مَّتَّكِينَ عَلَيْهَا مُتَقَلِّبِينَ﴾، لەسەر چەند تەخت و
جێگایەکی چەندراو، پالێنداوەتەووە پووبەپووی یەکدی، وشە (سُرُر وَأَسِرَّة)
هەردووکیان کۆی (سیرین، سیریر: مَكَانُ الْجُلُوسِ وَالْإِتِّكَاءِ) (سیریر) شوێنی دانێشتن
و شانداوان و پالێنداوەیە، (مَوْضُونَةٍ) وەک پێشتریش گوتمان (وَضُن) هەواتووە کە
بریتییە لە چینی زۆی (نَسْجُ الدَّرْعِ) زۆی کە دەچنێ، قۆلفە قۆلفە پێکەووە دەچنێ،
کاتی خۆی زۆی هەبوووە لەبەریان کردووە، بۆ ئەوەی شیرو تیرو چەکی بپنە، کە
بەکاریان هێناوە، کاریان تێ ئەکات، (وَضُن) بە مانای چینی، (مَوْضُونَةٍ: مَنَسُوجَةٌ
مِنَ الْمَعَادِنِ الْفَاخِرَةِ)، چنراو لە کانزایە بە نرخەکان، وەک: زێڕو ئەلماش و زیو و
گەوهەر و مرواریی، زانیان لەوبارەووە قەسەیی جوړاو جوړیان کردووە، بەلام خوا **سُبْحَانَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**
دەفەرموێ: تەختە چنراوەکان، کە بەدلتیایی مەبەست ئەوە نیە لە موو، یان خوری
و تووک دەچنێ، بەلکو مەبەست ئەوە نیە کە لە ئاوریشمیش دەچنێ، چونکە
ئەگەر وابووایە، خوا **سُبْحَانَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ناوی دەهێنا، بەلکو چنراون، یانی: لەو شتە زۆر بە نرخ و
گرانەها، هەلبەتە ئێمە لە دنیا، تەنیا گەوهەر و مرواریی و زێڕو زیو ئەلماش،
دەزانین، بەلام هیچ گومانی تێدانیە، کە ئەو نازو نێعمەتەیی خوا لە بەهەشت
دایناووە، ئەو کەلوپەلانی خوا بۆ دۆستەکانی خۆی، بۆ برۆداران لە بەهەشتدا
دایناون، بەس ناویان وەک شتەکانی دنیا، ئەگەر نا لە نێو پۆکدا زۆر جیان و هیچ
گومان لەوەدا نیە، کە عەبدوللای کۆری عەبباس (خوا لە خۆی و بای پازی بێ) ئەوەی
گوتووە بە عەقڵ و سەلیقەش دیارە، بە پێی ئایەتە موبارەکە کە (السَّجْدَةِ)
دەفەرموێ: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، واتە:
هیچ کەسێک نازانی ئەوەی کە بۆیان پەنھانکراوە، لەوەی کە مایەیی دایخوشتی و

﴿وَلَدَانُ مَخْلُودُونَ﴾ (وَلَدَان) کوی (وَلِد) یان (وَلَد) ه، یانی: گهنجی تازه پیگه‌یشتوو، لاوی تازه پیگه‌یشتوو، ﴿مَخْلُودُونَ﴾ (مَفْعَلٌ مِنَ الْخُلْدِ) له‌سهر کیشی (مَفْعَل) ه، له (خُلْد) واته: ماوه‌وه، (أَي: لَا يَتَغَيَّرُونَ) ناگورپن و ناكهونه ته‌مه‌نه‌وه، ههر به گهنجی و لاوی ده‌می‌نه‌وه بو خزمه‌ت‌کردن، (مَخْلُودُونَ: مُبْقُونَ)، ههر به لاوی ده‌هیلدرینه‌وه، هه‌ندیکیش گوتوو یانه: له (خَلْدَة) وه هاتوه واته: جوریک له گواره یان له گویدایه.

به‌لام زیاتر واپیده‌چی مه‌به‌ست له: (مَخْلُودُونَ) نه‌وه‌بی که هیلدر او هن له ته‌مه‌نی گهنجی‌تی و لاوی‌تییدا.

﴿يَا كُؤَابُ الْبَارِئِقُ وَكَأْسٌ مِنْ مَعِينٍ﴾ (أَكُؤَاب) کوی (كُؤَاب) ه، که بریتیه له ده‌فری شه‌راب، که هه‌نگلی نه‌بی و، زاری هه‌بی، پی‌ی تیکری، بویه واپیده‌چی مه‌به‌ست پی‌ی گوزه‌بی، وه‌ک ئینو عه‌بباس ﴿رَبِّكَ﴾ گوتوو یه‌تی: (الْأَكُؤَاب: الْجِرَارُ مِنَ الْفِضَّةِ)، (أَخْرَجَهُ الطَّيْرِي: ٣٣٨٤)، واته: (أَكُؤَاب) گوزه‌یوینه‌کانن، هه‌لبه‌ته (كُؤَاب) ئیستا له زاراه‌ی ئیستای ئیمه‌دا، واته: په‌رداخ، به‌لام مادام خوا ﴿سَمَاءُ الْجَحِيمِ﴾ له پی‌ش (أَبَارِئِقُ) دا باسی ده‌کات، که ئیستا (إِبْرِئِقُ) به‌مه‌سینه‌و سو‌راحی ده‌گوتری، که‌واته: ده‌بی (كُؤَاب) له (إِبْرِئِقُ) گه‌وره‌تر بی، واته: گوزه‌یان به‌ده‌سته‌وه‌ن پر ن له شه‌راب، (أَبَارِئِقُ) کوی (إِبْرِئِقُ) وه‌رهنکه له (أَبْرِئِزِ) فارسییه‌وه هاتبی، نه‌وه‌ده‌فری که ئاو و شه‌رابی پی له شتی گچکه‌تر ده‌کری، که‌واته: ده‌بی (أَكُؤَاب) له (أَبَارِئِقُ) گه‌وره‌ترین، بویه قسه‌که‌ی عه‌بدوللای کو‌ری عه‌بباس خوا له خوی و بابی رازیسی زور جیی خویه‌تی که ده‌لی: (الْأَكُؤَاب: الْجِرَارُ مِنَ الْفِضَّةِ). (الْأَبَارِئِقُ: جَمْعُ إِبْرِئِقِ الَّتِي لَهَا عُرَّةٌ)، (إِبْرِئِقُ) نه‌وه‌یه هه‌نگلی هه‌یه، ئیستا پی‌ی ده‌لین: سو‌راحی، ﴿وَكَأْسٌ مِنْ مَعِينٍ﴾ (كَأْسُ) به‌ده‌فری شه‌راب پی‌ی خواردنه‌وه ده‌گوتری، ئنجا په‌رداخه ههرچی هه‌یه، هه‌روه‌ها به‌خودی شه‌رابه‌که‌ش ده‌گوتری، (مَعِينُ) یش هه‌م به‌خواردنه‌وه‌یه‌ک ده‌گوتری که له سه‌رچاوه‌یه‌که‌وه، بی، هه‌م به‌مانای رو‌یشتوو (جاری) یش دی، نه‌وه‌ی به‌چاو ده‌بینری.

(قتاده) وهك (الطبري) لييه وه هيناوه: (عَنِ قَتَادَةَ) ﴿وَكُلُّ مِّنْ مَّعِينٍ﴾ أَي: خَمِير جَارِيَةٍ، (أخرجه: الطبري: ٣٣٣٩٤) واته: شهراييك كه له كانيي و سهراچاوه يه كه، له بهري ده پوات.

به لام ئايا ئه و شهرا به ي ده يخونه وه، وهك هي دنيا به كه سه ر ئيشه و ژانه سه ري پي بگرن و، پي سه رخوش و بي هوش بن و، عه قل و شعور ياني پي له ده ست بده ن؟
بيگومان نه خير.

٤- ﴿لَا يُصَدَّقُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُونَ﴾، نه به هويه وه ژانه سه رو سه ر ئيشه ناگرن و، به هوشيه وه، هوشيان له ده ست ناده ن. خويزاوي شه ته وه: (وَلَا يُنْزِفُونَ) ئه ويش هه مان به ماناي هه يه، (نَزَفٌ يُنْزَفُ) و (أَنْزَفَ يُنْزِفُ) مانايه كه يان هه ريه كه.
ئايا چي ديكه شيان به سه ره وه ده گيرن ئه و لاو و گه نجان ه؟

٥- ﴿وَنُفِكَهُوَ مِمَّا يَتَخَوَّضُونَ﴾ هه روه ها ميوه يهك له وه ي خويان هه ليده بژيرن، (فَاقِهَةٌ) ي كه به نه ناسراو (نكرة) هاتوه، واته: هه موو جوړه ميوه يهك له وه ي بو خويان لي ي گوليزير ده كه ن.

٦- ﴿وَلَمْ يَطْرُقْ مِمَّا يَنْتَهُونَ﴾، هه روه ها له گوشتي بالنده ش، له وه ي ئاره زووي ده كه ن، هه ر جوړه گوشتيكي بالنده كه ئاره زووي ده كه ن، ئه وه شيان به سه ره وه ده گيرن.

ئه وانه ي بو خزمه ت كرده ي به هه شتتيان، به سه ر يانه وه ده گه پرين، ئه و شتانه يان به سه ره وه ده گيرن، ئنجا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باسي ئيعمه تيكي ديكه ي ئه و پيشكه توه، زور له خوا نيزي كه خراوه كان ده كات:

٧- ﴿وَحُورٌ عِينٌ﴾ هه روه ها ئا فره تاني سه پي و جوان و چاوگه ش، ﴿وَحُورٌ عِينٌ﴾، خويزاوي شه ته وه: (حُورٌ عِينٌ)، (حُورٌ) يش كو ي (حَوْرَاءٌ) ه (عِينٌ) يش كو ي (عَيْنَاءٌ) ه، هه لبه ته پيشتر يش باس مان كرد (حَوْرَاءٌ) ياني: ئا فره تي سه پي و روون و جهسته ناسك

(عِین) یش که کۆی (عِیناء) ه واته: ئافرهتی چاوگهش و گهوره، پېشتیش باسی (خُورمان) کرد، که به سَ واتیان هاتوه:

١- ئافرهتانیکی که زۆر سپین و جهستهیان زۆر جوانه.

٢- ئافرهتانیکی که ههر کەس تهماشایان بکات، چاوو سهرنجی له سهه خۆیان کورت ههلدین.

٣- ئافرهتانیکی که ههر کەسێک تهماشایان بکات، سهراسیمهو سهههردان دهبی.

٨- ﴿كَأَنَّمِلَ اللَّؤْلُؤُ الْأَمْكُونُ﴾، وهک گهوههری شیردراوه وان، گهوههر نهگهر له نیو سهدهفهکەیی خۆی دابی، هیچ تۆزو گهردیکی لی نهنیشتوه، ههروهها نهگهر شاردراپهتهوه و پهنهان کرا بی، پهنهگهکی زۆر سپی و جوانتره، ئنجا که دهفهرموی: ﴿اللَّؤْلُؤُ الْأَمْكُونُ﴾، گهوههری شیردراوه، پېشت باسی گهوههرمان کرد، که چۆن ژيانداریک له دهريادا، نهو گهوههره له لیکیکی که دهپریژی، دروستی دهکات، (مکُنُون) یش به مانای (مستور) دی، یانی: شیردراوه، ئنجا شیردراوه به پههایی، یاخود شیردراوه له نیو قۆزازهکیدا.

٩- ﴿حِزَاءٌ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، نهوه پاداشتی نهوهیه که پېشت دهیانکرد، نهمهش بیرخستنهوهی هوکاری نهوهیه، که چۆن گهیشتونه نهو نازو نیعمهته؟ ئنجا نیعمهتی ههتیم و کووتایی باس دهکات و دهفهرموی:

١٠- ﴿لَا يَسْمَعُونَ دُعَاءَهُمْ وَلَا تَأْتِيَهُمْ﴾، لهویدا (لهو بهههشتهدا) نابیستن، نه قسهی پووچ و نه قسهی گوناها بارکهه، (اللَّغْوُ: الْكَلَامُ الَّذِي لَا يُعْتَدُّ بِهِ كَالْهَدْيَانِ، وَالْكَلَامُ الَّذِي لَا مُحَصَّلَ لَهُ)، (لَغْوُ): قسهیه که هیچ گرنگی پی نادری، وهک قسهی وپینه، ههروهها نهو قسهیه که هیچ سوودو بهرهه میکی نیه، قسهی وا له بهههشتدا نابیستن، ﴿وَلَا تَأْتِيَهُمْ﴾، (التَّائِيْمُ: اللُّؤْمُ وَالْإِنْكَارُ، وَهُوَ مَصْدَرُ أَتَمَّ، إِذَا نَسَبَ غَيْرُهُ إِلَى الْإِثْمِ)، (تَأْتِيْمُ) به مانای پهخهگرتن و نکوولیکردنهو، چاوگه له (أَتَمَّ) واته: جگه له خۆی پالدايه لای

گوناج، واته: کهس له بهههشتدا نابییستی که بهرامبه ره که ی پالبداته لای گوناھو تاوان و قسه ی خراب، ئه دی چی له ویدا ده بیستن؟

١١- ﴿إِلَّا قِيلًا سَلَمًا﴾ جگه له گوترانی: سه لام، له دوانی نیوان خویناندا قسه ی پووچ نابییستن و، ره خنه له یه کدی گرتن و، قسه ی ناشیرین به یه کدی گوتن و گوناھبارکردن، نابییستن، ﴿إِلَّا قِيلًا سَلَمًا﴾، جگه له گوتنی سه لام، سه لام، واته: سه لامی به رده وام له یه کدی ده کهن.

جاریک یه کیک وا له ئایه تانه حالیی بوو بوو، که له بهههشتدا گۆرانیی و قسه ی خووش و دهنگی خووش و موسیقای لی ئیه، گوتم: نه خیر، باشی لی حالیی نه بووی، خوای کار به جی بویه باسی ئه وانه ده کات، چونکه پیشی باسی شه پاب و مه ی خواردنه وه ی کردوه، خواش **بسم الله الرحمن الرحيم** ده زانی ئه وانیه له دنیا دا شه پاب و مه ی ده خوئنه وه، سه رخووش ده بن و قسه ی پووچ ده کهن، بگره جاری وا هه یه، له گه ل یه کدییدا شه ره چه نگه و چه نگه پر چه ش ده کهن و لیک ده دن، به لکو جاری وایه کوشتنی لی پهیدا ده بن، بویه خوا **بسم الله الرحمن الرحيم** که باسی شه پاب ده کات، باسی نه خووشیی و ژانه سه رو سه رنیشه ده کات و ده فهرموئ: ئه وه ی به دوا دا نایه ت، هه م باس ده کات که قسه ی پووچ و خراپیشی تیدانیه وه، سه رخووشیی و بیهووشیی و له ده ستدانی هه ست و شعوری به دوا دا نایه ت، ئایا ئه وه چ له زه تیکه مروژ شتیک بخوات، به لام دوا یی ئه وه عقه له ی پی له ئاژه لان جیا ده بیته وه، له ده ستی بدات و به ده ستی خوئی، خوئی نه فام بکات؟! به دلنیا یی به هه شتییه کان خوا **بسم الله الرحمن الرحيم** له وه زیاتر ریزیان لی ده گری، که خواردن و خواردنه وه یه که بخوئن، عقه ل و هه ست و هوشیان له ده ست بده ن، قسه ی پووچ و خراب و گوناھبار که ره له گه ل یه کدی دا بکه ن.

که ده فهرموئ: ﴿إِلَّا قِيلًا سَلَمًا﴾، واته: هه ر سه لام له دوا ی سه لام له ویدا ده بیستن:

ا- دهگونجی مهبهست پیی سهلامی بهینی خوئیان بی.

ب- دهشگونجی مهبهست پیی سلاو کردنی فریشتهکان بی لییان.

ج- دهشگونجی مهبهست پیی سلاوکردنی خوای پهروهردگار بی لییان.

پیره دا له باره ی (سر موضونه) وه، رای دوو له زانایان دینین:

یه که م: (الطبري) ده لئ: (فَوْقَ سُرٍّ مَنسُوجَةٍ، قَدْ أُذْخِلَ بَعْضُهَا فِي بَعْضٍ، كَمَا يُؤْصَنُ حَلْقُ الدُّرْعِ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ مُضَاعَفَةً، وَقِيلَ: إِنَّمَا قِيلَ لَهَا سُرٌّ مَوْضُونَةٌ، لِأَنَّهَا مُشَبَّكَةٌ بِالذَّهَبِ وَالْجَوْهَرِ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه): ﴿عَلَى سُرٍّ مَوْضُونَةٍ﴾، قَالَ: «مَرْمُولَةٌ بِالذَّهَبِ» (جامع البيان: ٣٣٦٩)، (وَقَالَ عِكْرِمَةُ وَقَوْلُهُ: ﴿عَلَى سُرٍّ مَوْضُونَةٍ﴾، مُشَبَّكَةٌ بِالذَّرِّ وَالْيَاقُوتِ) (جامع البيان: ٣٣٧٤).

واته: (الطبري) گوتوویه تی: که دهفه رموی: ﴿عَلَى سُرٍّ مَوْضُونَةٍ مُتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَلِّبِينَ﴾، واته: لهسه ر چهند تهخت و جینگایه که که چنراون، هه نديکی خراوته نيو هه نديکی، وهک چوَن نالقه کانی زری ده خرینه نيو یهک و لهسه ریهک داده نرين و ده کرين به دووقات، نه وانیش بهو شیوه یه.

گوتراوه: بویه دهفه رموی: لهسه ر چهند تهختیک که چنراون، چونکه به زپرو گوهه ر چنراون، له عه بدولای کوری عه بیاسه وه رضي الله عنه هاتوه که گوتوویه تی: ﴿عَلَى سُرٍّ مَوْضُونَةٍ﴾، به زپر پیکه وه په یوهست کراون و چنراون.

له (عِکْرِمَةُ) وه هاتوه که گوتوویه تی: ﴿عَلَى سُرٍّ مَوْضُونَةٍ﴾، واته: به گوهه ر یاقووت، نهو جینگاو تهختی ئیسراحت و پشوو لهسه ر دانه، چنراون.

دووهم: قسه یه کی (ابن عاشور) یش دینین هه ر لهو باره وه، چونکه وشه ی: ﴿سُرٍّ﴾، له قورئاندا زور دووباره بوته وه، ده لئ: (وَالسُّرُّ جَفْعٌ سَرِيٌّ، وَهُوَ كُرْسِيٌّ طَوِيلٌ مُتَّسِعٌ يَجْلِسُ عَلَيْهِ الْمُتَكَيُّ وَالْمُضْطَجِعُ، لَهُ سَوْقٌ أَرْبَعٌ، مُرْتَفَعٌ عَلَى الْأَرْضِ بِتَحْوِ ذِرَاعٍ، يَتَّخِذُ مِنْ مُخْتَلِفِ الْأَعْوَادِ، وَيَتَّخِذُ الْمُلُوكُ مِنْ ذَهَبٍ وَفِصَّةٍ، وَمِنْ عَاجٍ وَمِنْ

نَفِيسِ الْعُودِ، كَالْأَبْنُوسِ، وَيَتَّخِذُهَا الْعُظَمَاءُ الْمُتَرَفِّهُونَ مِنَ الْخَدِيدِ الصُّرْفِ، وَمِنْ الْخَدِيدِ الْمُتَوَنِّ أَوْ الْمُزَيْنِ بِالذَّهَبِ، وَالسَّرِيرُ مَجْلِسُ الْعُظَمَاءِ وَالْمُلُوكِ^(١)

(ابن عاشور) پروونکردنه‌وه‌یه‌کی جوانی هیتاوه بۆ وشه‌ی: ﴿سُرُرٌ﴾:

ده‌لێ: (سُرُر) کووی (سَریر)ه، که کورسییه‌کی درێژو فراوانه، هه‌م که‌سی‌ک که بیه‌وێ پالێداته‌وه له‌سه‌ری، ده‌توانی دانیشی، هه‌م که‌سی‌ک که ده‌یه‌وێ له‌سه‌ری پاکشی، پاده‌کش، (واته: وه‌ک کورسی ئاسایی نیه، جیی نه‌فه‌ری‌ک بێ) چوار پیچکه‌ی هه‌ن، له‌سه‌ر زه‌وی به‌رزبۆته‌وه به‌ ئه‌ندازه‌ی باسکی‌ک که‌متر یان زیاترو، له‌ چه‌ندان جووره‌ ته‌خته‌و دار دروست ده‌کری و، هوکمرانه‌کان ئه‌و ته‌خت و شوینی ئیسپراحت له‌سه‌رکردنه، له‌ زێر یاخود له‌ زیوو له‌ عاج، (عاج به‌ ددانی فیل ده‌گوتری)، له‌وه دروستی ده‌که‌ن، هه‌روه‌ها له‌و دارو دره‌ختانه‌ی زۆر ده‌گمه‌ن و به‌ نرخن، وه‌ک (ئه‌به‌نووس)، خه‌لکی دیکه‌ی مه‌زنی خۆشگوزهران له‌ ئاسنی پووت، هه‌روه‌ها له‌ ئاسنی په‌نگ کراو و، له‌ ئاسنی پازاوه به‌ زێر، دروستی ده‌که‌ن و، ته‌خت (سَریر) شوینی دانیشتی مه‌زنان و، شوینی دانیشتی هوکمرانه‌.

که‌واته: ﴿سُرُرٌ﴾، که‌ کووی (سَریر)ه، به‌ کوردیی ده‌گونجی بگوتری: ته‌خت، قه‌نه‌فه، قه‌ره‌وێله، ئه‌و شانه‌ی ئیمه‌ پێیان ئاشناین، به‌لام کاتی خۆی هوکمرانان ئه‌و ته‌خته‌ی له‌ سه‌ری دانیشتوون، چوار پایه‌و پیچکه‌ی هه‌بوون، به‌رز بووه، بابای دانیشتوو توانیویه‌تی چه‌ند که‌سی دیکه‌ له‌ ته‌نیشته‌ خۆی دابنی و، خه‌لکه‌که‌ی دیکه‌ش له‌ به‌رانبه‌ری بوونه.

خوای به‌رز ده‌یه‌وێ تێمان بگه‌یه‌نی: ئه‌و به‌هه‌شتیانه‌ی ده‌یانبه‌مه‌ به‌هه‌شت، وه‌ک چۆن له‌ دنیا دا پادشایه‌کان ده‌ژین و جی و پێیان چۆنه، شوینی ئیسپراحت و دانیشتن و پالێدانه‌وه‌یان چۆنه، ئه‌و به‌هه‌شتیانه‌ش جی‌گا و پێ‌گا و شوینه‌کانیان

بەو شىۋەيەن، بەلكو ئەو بەس بۆ ھالىيكردى ئىمەيە، چونكە ئىمەي ھەللىكى
 دىنا، لە پادشاۋ ھۆمراۋان، خۆشگوزەرائترو لە جىگاۋ پىگاي ئەوان خۆشترو
 بەرزترمان نەبىنيو، بۆيە خۋاي بەرز بەو شىۋەيەمان بۆ پىئاسە ۋەسەف
 دەكات، ئەگەرنا بىگومان جىگاۋ پىگاي كەسىك كە لە بەھەشت دا پەلەكەي لە
 ھەموو كەس نىزمتە، لە ھى ھەموو ھۆكمراۋان ۋ پادشاۋيانى سەر زەۋى خۆشترو
 پاقىيترو بەرزترە.

مه‌سه‌له‌ی چواره‌م:

باسی نازو نیعمه‌تی ته‌رخانکراو بۆ هاوه‌لانی راسته، که سه‌رجه‌م شه‌ش جوړه
نازو نیعمه‌تی ناوازه‌ن:

- (١)- نشینگه‌یان له نیو دارستانی سیدری بڼ درک دایه.
 - (٢)- هه‌روه‌ها له نیو دره‌ختی مؤزی میوه‌و گه‌لا ریز به‌ستوو.
 - (٣)- هه‌روه‌ها سیبه‌ری به‌رده‌وامیان هه‌یه.
 - (٤)- دیسان شوینه‌که‌یان تاڤگه‌و ئاوی هه‌ل‌ژاوی لښ.
 - (٥)- میوه‌ی جوړاو جوړی زوړو به‌رده‌وامیشیان هه‌یه.
 - (٦)- ته‌خت و جیگا بلندی‌شیان هه‌ن، که ئاوه‌تانی به‌تایبه‌تی دروستکراوی، هه‌میشه
کچ و، می‌رد دۆست و، هاوته‌مه‌نیانی تښدان.
- ئه‌وانه‌ی پتشی نیعمه‌تی پیشکه‌وتوو زوړ له خوا نیزی‌کخراوه‌کان بوون، که
بیگومان ئه‌وان پښه‌و پله‌یان به‌رزتره، بویه نازو نیعمه‌ته‌که‌شیان به‌رزتر بوو،
به‌لام ئه‌مانه‌هی هاوه‌لانی لای راستن، هاوه‌لانی‌ک که ئه‌هلی خپرو چاکه‌ن،
ئه‌وانیش به‌دلنیا‌یی له نازو نیعمه‌تی‌کی گه‌وره‌دان:

خوا ده‌فرموی: ﴿وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ (٢٧) فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ (٢٨) وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ (٢٩) وَظَلِيٍّ مَّمْدُودٍ (٣٠) وَمَأْمُورٍ مَّسْكُوبٍ (٣١) وَفُكَّهِوْا كَثِيرٌ (٣٢) لَا مَقْطُوعُو وَلَا مَمْنُوعُو (٣٣) وَفُشٍّ (٣٤) مَّرْقُوعُو (٣٥) إِنَّا أَشْنَاءُ (٣٦) لِمَعْلَنَهُنَّ أَتْكَارًا (٣٧) عُرْيَا أَتْرَابًا (٣٨) لَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ (٣٩) ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ (٤٠) وَثَلَاثَةٌ مِنَ الْآخِرِينَ (٤١)﴾

شیکردنه و هی ئهم، ئایه تانه، له چوارده برگه دا:

١- ﴿وَأَصْحَابُ الْإِيمَانِ مَا أَصْحَابُ الْإِيمَانِ﴾، هاوه لانی لای راست، هاوه لانی لای راست کین و چۆن؟ واته: ئهوان به شیوهیه کن که بابای وه سفکراو، ناتوانی وه سفیان بکات.

ئنجا دیته سهر باسی ئهو نازو نیعمه تانه ی که تئیدان.

٢- ﴿فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ﴾، ئهوان له نیو باخیکدان، که دره ختی سیدری درک شکینراوی لیه.

سیدر جۆره دره ختی که بوونی زۆر خو شه، به لام درکی هیه له دنیا دا، خوای بهرز ده فهرموی: ﴿فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ﴾، ئهو سیدره ی به ههشتیان له نیویدان، بی درکه، (مخضود) واته: درک شکینراو، به لام لیره دا مه بهست ئه وهیه بی درکه، (خُضِدَ شَوْكُهُ: قُطِعَ)، واته: درکه که ی شکینراوه، زانایان ئاوا باسی سیدر ده که ن ده لئین: ﴿وَالسَّدْرُ: شَجَرٌ مِنْ شَجَرِ الْعِضَاهِ ذُو وَرَقٍ عَرِيضٍ مُدَوِّرٍ، وَقَالَ فَحَرُّ الدِّينِ الرَّازِي: ذُو وَرَقٍ صَغِيرٍ يَخْلَافِ الطَّلْحَ فَهُوَ ذُو وَرَقٍ عَرِيضٍ﴾، پهنگه سیدریش، جۆراو جۆر بی، چونکه (ابن عاشور) ده لئین: سیدر لهو دره ختانه یه که درکاویین و، گه لایه که ی پان و خره، به لام (فخرالدین الرازي) ده لئین: گه لایه که ی بچووکه، به پیچه وانه ی مۆز (طلح) وه که گه لایه که ی گه وه یه، واش پیده چی سیدر چهند جۆری هه بی، جۆری گه لا وردی هه بی و، جۆری گه لا درشتی هه بی، ههروهک چۆن چنارو سپیدراو، دارو گوێزو ئه وانه، جۆریان زۆره، بو وینه: دارخورما زانایان ده لئین: زیاتر له هه شتسه ده (٨٠٠) جۆر خورما هیه له دنیا داو داره که شی جۆراو جۆره.

٣- ﴿وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ﴾، هاوه لانی لای راست، ئهو به ههشتیانه ی به دهستی راستیان نامه ی کرد وه کانایان وه رگرتۆته وه! له نیو باخی مۆزدان، (منضود) واته: ریز به ستوو، مۆزه کانایان له سهر یه کن، (الطبري) گوتوو یه تی: (أَهْلُ التَّوَابِلِ مِنَ الصَّخَابَةِ وَالتَّابِعِينَ

فَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ: الطَّلُجُ هُوَ الْمَوْزُ، دهلی: نهوانه ی قورئانیان پروونکردوتهوه له هاوولان و له شوینکتهوتووانیان، دهلین: (طَلَج): بریتیه له مَوْز ههلبهته ئیمه هه دهلین: مَوْز، بهلام له ئهسل دا ناوهکه ی (مهوز)ه، (مَنْضُود: إِسْمٌ مَّفْعُولٌ مِنَ النَّضْدِ)، (نَضْد) واته: پیزکردن و پیز بهستن و لهسه ریه ک دانان و هه لچنین، (منضود) ناوی بهرکاره و له (نَضْد)هوه هاتوه.

(٤) - ﴿وَطِلَّ مَدُورٌ﴾، ههروهه له نِیو سیبه ریکی دوورو درێژدان، سیبه ریکه نابریته وه و بئ کۆتاییه، (الطَّلُ الْمَمْدُودُ: الَّذِي لَا يَتَقَلَّصُ كَطِلِّ الدُّنْيَا، وَهُوَ طِلٌّ حَاصِلٌ مِنَ التِّقَافِ أَشْجَارِ الْجَنَّةِ)، سیبه ریکه کورت نابریته وه و کۆتایی نایهت، وه ک سیبه ری دنیا، نهو سیبه ره ی بههه شتیش له تیکچرژانی دارو درهخته کانی بههه شت، پهیداده بووه.

(٥) - ﴿وَمَاءٌ مَسْكُوبٌ﴾، ئاویکی هه لپژاو، دهگوتری: (سَكَبَ الْمَاءُ: صَبَّهُ، وَأُطْلِقَ هُنَا عَلَى جَرِيهِ بِقُوَّةٍ يُشْبِهُ السَّكَبَ)، واته: ئاوه که ی رشت، بهلام لیڕه دا وشه ی (سكَب) بهکارهتێراوه به مانای رویشتنی ئاو بههیز، وه ک هه لپژۆ.

منیش دهلیم: ئهم لیکدانهوهیه راست نیه، به لکو (مسکوب) واته: هه لپژاو، وه ک ئیمه ئیستا تافگه کان دهبینن، که به عه په بیی پێیان دهگوتری: (شَلَالَات) وه ک: تافگه ی گه لی عه لی بهگ و سه رچاوه ی زه لم و، نهو تافگانه ی دیکه، که دیمه نیکی زۆر جوانیان ههیه، واته: له بههه شتدا ئاوی هه لپژاوو تافگه کان هه ن.

(٦) - ﴿وَلَكَّهُ كَثِيرٌ﴾، ههروهه له نِیو میوهیه کی زۆردان، واته: میوهیه کی جوړاو جوړی زۆر.

(٧) - ﴿لَا مَقْطُورٌ وَلَا مَنُوعٌ﴾، نه ده بری نه پێی لی دهگیرئ، واته: نه نهوهیه که میوه که بهرئ و نه ندازه که ی که م بئ، ههروهه پێشی لی ناگیرئ.

یاخود: نابری، به و واتیه ئیستا هه بئ و دوا یی نه بئ، وه ک میوه ی دنیا، بووینه: ته په کارو کاله ک و شووتی و ترۆزی و خه یار، له که شی هاویندا هه ن، بهلام

دوایی نامینن، مه گهر هه لگيرين، یان به شیوهیه کی ناسروشتی پینگهیه نرین، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** هه میوهیه له کاتی خویداو، له کەشی خویدا دروست دهکات، که بۆ ئەو کەشە باشه، پرته قال و لیموو نارنج و ئەوانه له کەشی زستان دا، له بهر ئەوهی مروۆی پتووستی به فیتامین سی (C) زیاتره، تاکو به رهه لستی زیاتر بێ له بهرانبهر نه خۆشییه کانی که له سه رما پیداده بن، به لām ته ره کارو شووتی و تروزی و خه یارو کاله ک و ئەوانه، هه موویان له کەشی هاویندا، له بهر ئەوهی ههوا گهرمه و مروۆی پتووستی به قهره بوو کردنه وهی ئاوی جهسته ی ههیه.

هه لبه ته به نه سه به ت مۆز (طَلَح) هه، زانایان زۆر قسه یان له سه ر کردوه زۆربه یان گوتوو یانه: (طَلَح) جۆره دره ختی که که گه لای به رزه، گه لایه کەشی زۆر پانه، به لām (سِدر) گه لای وردوه، که واته: له گه لای وردوه تاکو گه لای پان، یانی: هه موو جۆره دره ختی که له به هه شتدا ههیه.

وه ک چوَن (الطيري) گوئی: هاوه لāن و شوینکه وتووāن رايان وایه، که (طَلَح) به مانای (مۆزه)، (الشوكاني) یش ده لئی: (قَالَ أَكْثَرُ الْمُفَسِّرِينَ: إِنَّ الطَّلَحَ فِي الْآيَةِ هُوَ شَجَرُ المَوْزِ، وَقَالَ جَمَاعَةٌ: هُوَ الطَّلَحُ المَعْرُوفُ، وَهُوَ أَعْظَمُ أَشْجَارِ العَرَبِ)^(١).

واته: زۆربه ی تویره ره وان گوتوو یانه: (طَلَح) واته: دره ختی مۆز، به لām کۆمه لیک له زانایان گوتوو یانه: مه به ست له (طَلَح) ئەو دره خته یه که ناسراوه، که گهره ترين دره ختی عه ره بانه و گه لای زۆر پانه.

منیش ده لیم: هه ردووکیان گونجاون، به لām مادام زیاتر رايان وایی که به دره ختی مۆز ده گوتری، ئەو رايه راستره.

ئنجا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باسی نیعمه تیکی دیکه یان دهکات، پيشتر باسی: **(سِدر مَحْضُورٍ وَطَلَحٍ مَحْضُورٍ وَظِلٍّ مَدْدُورٍ وَمَاءٍ مَسْكُوبٍ وَفِكَهٍ كَثِيرٍ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ)** ی کرد، ئەوه پینج نیعمه ت، ئنجا باسی نیعمه تی شه شه م دهکات ده فهرموئی:

(٨) - ﴿وَفُرْشٌ مَّرْقُوعَةٌ﴾ ههروههها چهند جیگهو پیخه‌فیککی به‌رزیان هه، (فُرْش) کوئی (فراش)ه، (فراش: مَكَانُ الْإِسْتِرَاحَةِ وَالْإِصْطِجَاعِ وَالنَّوْمِ) (فراش) شوینی پشوودان و پاکشان و خهوتنه، به‌لام بیگومان له به‌ههشت دا خهوی لی نیه، وهک پرسیار له پیغه‌مبه‌ر کراوه ﴿فَهَرَمُووِيهِ﴾ (النَّوْمُ أَخُو الْمَوْتِ) (أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي شُعْبِ الْإِيمَانِ: ٤٧٤٥، والدیلمی: ٦٩٠٧، وصحه الألبانی) واته: خهوتن برای مردنه، بویه به‌ههشت خهوتنی لی نیه، له به‌ههشتدا مروّف ماندوو نابی، تاکو پتویستی به‌ئوه بکات به‌هوی خه‌وه‌وه، ئه‌و وزه‌یهی له ده‌ستی چوو، قه‌ره‌بووی بکاته‌وه.

که‌واته: وهک چوّن خواردن و خواردنه‌وه‌کانی به‌ههشت به‌س بوّ چێزوه‌رگرتن و خوشیین، نهک بوّ لابردنی تینویتی و برسیه‌تی، شوینی پشوودانیش به‌همان شیوه بوّ خهوتن و لابردنی ماندویتی نیه! که ده‌فه‌رموئ: ﴿وَفُرْشٌ مَّرْقُوعَةٌ﴾، یانی: ئه‌و جیگا و پیخه‌فانه به‌رز کراونه‌وه له‌سه‌ر ته‌خته‌کان دانراون، (أَي: مَرْقُوعَةٌ عَلَى الْأَسِرَّةِ أَيْ لَيْسَتْ مَقْرُوشَةً عَلَى الْأَرْضِ)، واته: ئه‌و پیخه‌ف و نوینانه‌ی بوّ ئیس‌سراحت و پاکشان داندراون، به‌رز کراونه‌وه له‌سه‌ر ته‌خته‌کان، نهک له‌سه‌ر زه‌وی دابندرئ. یاخود: ﴿وَفُرْشٌ مَّرْقُوعَةٌ﴾، واته: ئه‌و جیگایانه زور به‌رزن و له‌پووی به‌های مه‌عنه‌ویه‌وه زور گرانبه‌هان، ئنجا خوا ﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾ یه‌کسه‌ر له‌باسی جیگا و شوینی ئیس‌سراحت و تیدا پشوودان، یه‌کسه‌ر دتّه‌وه سه‌ر باسی ئافره‌تائیک که له‌به‌ههشتدا هه، چونکه له‌گه‌ل مروّف باسی شوینی ئیس‌سراحت و پشوودانی کرد، یه‌کسه‌ر پیاو خه‌یالی به‌لای هاوسه‌ریدا ده‌چی و، ئافره‌ت خه‌یالی به‌میردی دا ده‌چی، بویه ده‌فه‌رموئ:

(٩) - ﴿إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنِشَاءً﴾ (هه‌رچه‌نده باسی ئافره‌ته‌کان نه‌کراوه، به‌لام به‌سیاق و سه‌لیقه ده‌زانین واته: ئه‌و ئافره‌تانه‌ی له‌و جیگا و پڭاو پیخه‌ف و نوینانه‌دا ئیس‌سراحت ده‌که‌ن، له‌گه‌ل میرده‌کانیان، ئیمه به‌تایبه‌تی دروستمان کردوون، (إِنْشَاءً) بریتیه له‌پیکه‌یاندن و دروستکردن، (إِنْشَاءً) واته: به‌پیکه‌یاندن‌یککی تایبه‌ت پیمان گه‌یاندوون و دروستمانکردوون.

(۱۰) ﴿جَعَلْنَاهُمْ أَزْكَارًا﴾، گنپراومانن به کچ، ئنجا ئایا هەر ئافرهته کانی دنیان، خوای پهروه ردگار که دروستیان دهکاتهوه، له شیوهی کچاندا دروستیان دهکاتهوه، یان مه بهست پتی ئهو خوړپیانن که خوا به تایبته بو پیاوانی به ههشت دهیان خو لقیی؟ ههردوو واتیه که دهگه یه نئ و دهشگونجی ههردوو کیشیان ویکرا ههم ئافرهته کانی دنیاو، ههم خوړپیه کانیش خوای کارزان ئاوا دروستیان بکات.

(۱۱) ﴿عَرَبًا أَزْجًا﴾ میرد خوشویسته ری هاوته مه نن، (عَرْبٍ) کۆی (عَرْوَب) ه، (العَرْوَب: الْمَرْأَةُ الْمُتَحَبِّبَةُ إِلَى زَوْجِهَا)، ئافرهتیک که خۆی له لای میرده که ی خۆی خوشه ویست دهکات، (عَرْبٍ) کۆی (عَرْوَب) ه، ههروه ها (عَرَبَة) هشی پی دهگوتری: که به (عَرَبَات) کۆ دهکریتهوه، واته: ئهو ئافرهته ی خۆی له لای میردی خۆی خوشه ویست دهکات، میردی خۆی خوشدهوی و، بۆی دلسۆزه، (أَزْجًا) کۆی (ترب) ه واته: هاوته مه نن، واته: ته مه نیان له گه ل میردهکانیان دا یه که، یاخود: ئافرهته کان پیکه وه هاوته مه نن، ئنجا (ترب) بو ئافرهت به کاردی، به لām بو پیاوان، ئه گه ر بویستری بگوتری: هاوته مه نن، ده بی بگوتری: (أَفْرَان) که تاکه که ی (قُرْن) ه، (فُلَان قُرْنُ فُلَان) واته: پیکه وه هاوته مه نن، به لām بو ئافرهت دهگوتری: (فُلَانَةُ تَرْبُ فُلَانَةٍ) ئهو ئافرهته هاوته مه نن له گه ل فُلَان ئافرهته دا.

(۱۲) ﴿لَا صَحْبَ لِيَمِينٍ﴾، بو هاوه لانی لای راست.

(۱۳) ﴿ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ﴾، کۆمه لیک ی زۆر له گه له پیشووه کان (هاوه لانی لای راست له به هه شتدا).

(۱۴) ﴿وَتِلْكَ مِنَ الْآخِرِينَ﴾، کۆمه لیک ی زۆریش له دوایینه کان (واته: له ئۆمه ته ی پیغه مبه ری کۆتایی).

که خوا **سَمِيعَةُ الرَّحْمَنِ** یه کسه ر له باسی پیخه ف و جیگا و پښگای تیدا ئیسراحت کردن دا، یه کسه ر باسی ئافره تانی کرد، وشه ی (فِرَاش) کۆیه که ی (قُرْش) ه، له فه رمایشتی پیغه مبه ردا **سَمِيعَةُ** ههم بو ژن، ههم بو میردیش به کارها توه، وه ک له فه رمایشتیکی

بِغَمْبَرِ دَا هَاتُوهُ ﴿١٤٥٧﴾: {الْوَلَدُ لِلْفِرَاشِ وَلِلْعَاهِرِ الْحَجَرُ} (أخرجه البخاري: ١٩٤٨، ومسلم: ١٤٥٧)، واته: مندل هى ئه و جِيهيه كه تَتيدا له دايك بووه، ئه كه سه ش كه داوین پيسی كردوه، به ردی به زار، واته: هپچی پى نابری، كه واته: (فراش) ههم بۆ ژن به كاردی، و ههم بۆ پیاویش به كاردی، له بهرئه وهی ژن و پیاو له و پِخهف و نوینه دا ئیسراحت ده كهن، كه له ماله وه یاندايه.

تِيَمَه له كوَتايى باسى ئه و نازو نيعمه تانه دا كه بۆ هاوه لانی لای راست تهرخانكراون، ده لِيين:

ئه و نازو نيعمه تانه ی بۆ پيشكه وتوووه كان و له خوا نزيكخراوه كان، باسكراون، به گشتی بهر زترن له وهی بۆ هاوه لانی لای راست باسكراون، به لام ده بی له يهك شت وريا بين: مه رج نيه ئه وهی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بۆ پيشكه وتوووه زۆر له خوا نزيكه كانی باسكردوون، و، ئه وهی بۆ هاوه لانی لای راستی باسكردوون، مانای وابی: هه رچی خوا بۆ وانی باسكردوه، ئه وان نپانه و، هه رچی بۆ ئه وانی باسكردوه، ئه وان نپانه، به لكو به هه شت هه رچی مروّف دلی بيخوازی لِيهت، بۆ هه موو كه س، به لام هه ر كه سه به پِي پله و پِيگه ی خۆی، ئه گه رنا خوا ی بهر ز كه باسى (سَابِقُونَ) ده كات، فلان شته يان هه يه و فلان شته يان هه يه، دوايى باسى (أَصْحَابُ الْيَمِينِ) ده كات، كه ئه وانيش ئه و شته و ئه و شته يان هه يه، مانای ئه وه نيه كه ئه وهی (سَابِقُونَ) هه يانه (أَصْحَابُ الْيَمِينِ) نه يانبی، و، ئه وهی (أَصْحَابُ الْيَمِينِ) هه يانه (سَابِقُونَ) نه يانبی، به لكو هه موويان له هه موو ئه و نيعمه تانه به هه رمه ندن، به لام هه ر كه سه به پله ی خۆی و به شِي وهی خۆی.

تَنَجَا بِأَنَّهُمْ سَيُفَرِّمُوهُ دِيَه ش بِيْنين:

١- پِغَمْبَر **ﷺ** ده فهرموي: {أَهْلُ الْجَنَّةِ عَشْرُونَ وَمِائَةٌ صَفٌّ، تَمَّانُونَ مِنْهَا مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ، وَأَرْبَعُونَ مِنَ سَائِرِ الْأُمَمِ} (أخرجه أحمد: ٢٣٩٩٠، والترمذي: ٢٥٦٦، وقال: حسن، وابن ماجه: ٤٢٨٩، والدارمي: ٢٨٣٥، وابن حبان: ٧٤٥٩، والحاكم: ٢٧٣، وقال: صحيح على شرط مسلم).

واته: نه هلی بههشت سه دو بیست (۱۲۰) ریزن، ههشتا (۸۰) ریزیان لهه
 ئۆمهتهن (واته: له ئۆمههتی پیغه مبهه موحه ممه دن) و چل (۴۰) ریزیان
 له ئۆمهته کانی دیکه وه له کۆمه لکایه کانی دیکه ن.

۲- پیغه مبهه ده فه رموی: {إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَشَجَرَةً يَسِيرُ الرَّائِبُ فِي ظِلِّهَا مِائَةَ عَامٍ لَا يَاقُطُهَا، وَأَقْرَبُوا إِنَّ شِئْتُمْ : ﴿وَطَلَّ مَدَّوْرٌ﴾ (أخرجه البخاري: ۴۸۸۱، ومسلم: ۲۸۲۶).

واته: له بههشتدا دره ختیکی تیندایه، سوار چاک سه د (۱۰۰) سال له ژیر
 سییه ره کهیدا ده روات، تهواو نابئ، نه گهر ده تانهوئ ئهه ئایه ته بخوئینن: ﴿وَطَلَّ
 مَدَّوْرٌ﴾ واته: سییه ریکی درئژ.

۳- (عن قتادة، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «أَتَرَضُونَ أَنْ تَكُونُوا رُبْعَ أَهْلِ الْجَنَّةِ؟ قَالُوا: نَعَمْ، قَالَ: أَتَرَضُونَ أَنْ تَكُونُوا ثُلُثَ أَهْلِ الْجَنَّةِ؟ قَالُوا: نَعَمْ، قَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنِّي، لَأَرْجُو أَنْ تَكُونُوا سَطَرَ أَهْلِ الْجَنَّةِ، ثُمَّ تَلَا هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ﴾ (۳) وَثَلَاثَةٌ مِنَ الْآخِرِينَ (۱۰)﴾ (أخرجه البخاري: ۴۷۴۱، مسلم: ۲۰۲۱، والطبري: ۳۲۵۲۳).

واته: قه تاده گوتوو یه تی: پیم گه یشتوه که پیغه مبهه رۆژی به هاوه لانی
 به ریزی خوئی فه رموو: ئایا رازین یهک له سه ر چواری خه لکی بههشت بن؟
 گوتوو یانه: به ئی، فه رموو یه تی: ئایا رازین که یهک له سه ر سیی خه لکی بههشتی
 بن؟ گوتوو یانه: به ئی، فه رموو یه تی: سوئند بهو که سه ی گیانی منی به ده سه ته،
 ئومیدم وایه ئیوه نیوه ی خه لکی بههشتی بن، دوایی ئهه ئایه ته ی خوئنده وه:
 ﴿ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ﴾ (۳) وَثَلَاثَةٌ مِنَ الْآخِرِينَ (۱۰) الواقعة.

له کۆتایی ئهه ده رسه شدا وه لامی پرسیاریک به کورتی ده دینه وه:

خوا **الله** حۆرییه کانی بۆ پیاوایی بههشتی داناون، ئه دی ئافره ته کان که ده چنه
 بههشت، چی بۆ داناون؟

ئەو پرسیاره کاتی خووی له کتییی: (ئافرهت و خیزان له سایه‌ی شه‌ریعه‌ت)دا،
وه‌لامم داوه‌ته‌وه:

که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** به‌پیی سرووشتی پیاوان و ئافره‌تان، باسی نیعمه‌ته‌کان ده‌کات، بۆ
پیاو که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** سرووشته‌که‌ی وا خوڵقاندوه‌ه‌ز ده‌کات، زیاتر له‌هاوسه‌ریکی
هه‌بئی و، پیاو زیاتر به‌دوادا چوو (طالب) و عهداڵه، به‌لام ئافره‌ت هه‌ز ده‌کات
به‌دوادا گه‌راو (مطلوب) بئی و، خه‌لک بۆی عهداڵ بئی و، داواکراو بئی، نه‌ک
داواکه‌ر، بۆیه‌خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** به‌پیی سرووشتی پیاوه‌کان باسی ئه‌وه‌ی کردوه‌که ئافره‌تانی
تایبه‌تتان بۆ ده‌ره‌خسینتی، وێرای هاوسه‌ره‌کانی خۆتان، به‌لام بیگومان ئافره‌تانی
بروادار، چ ئه‌وانه‌ی هاوسه‌ردار بوون، چ ئه‌وانه‌ی بئی هاوسه‌ر بوون، ئه‌وانیش
له‌هه‌موو ئه‌و نازو نیعمه‌تانه‌ له‌گه‌ڵ پیاوه‌کاندا به‌شدان، به‌لام پێچه‌وانه‌ی
سرووشتی ئافره‌ته، بگوتری: هه‌ندیک پیاوی جوانت بۆ ده‌ره‌خسینین! ئه‌مه
پێچه‌وانه‌ی سرووشتی ئافره‌ته‌وه، ئافره‌ت پیی خۆشه، ه‌ی پیاویک بئی و پیی
خۆشه‌ داواکراو بئی، نه‌ک داواکه‌ر، به‌لام پیاو سرووشته‌که‌ی وایه، پیی خۆشه
داواکه‌ر بئی، پیاویش به‌ سرووشت پیی خۆشه‌ زیاتر له‌هاوسه‌ریکی هه‌بئی،
به‌لام ئافره‌ت، ئه‌گه‌ر سرووشته‌که‌ی تیک نه‌چوو بئی، پیی خۆشه، ه‌ی یه‌ک پیاو
بئی، نه‌ک چه‌ند پیاویک ده‌ستو ده‌ستی پئی بکه‌ن، ئه‌وه‌ پێچه‌وانه‌ی سرووشت
و زگماکی ساگی ئافره‌ته، ئه‌گه‌ر تیکنه‌چوو بئی.

سُبَّانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی دووهم

پېئاسەي ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە شازدە ئايەت (۱۶) پېك دى، كە ئايەتەكانى: (۴۱ - ۵۶)
 ن، ئەم شازدە ئايەتە ھەموويان تەرخانكراون بۆ باسى سزاي سەخت و دژوارى
 ھاوۋەلانى چەپە (أَصْحَابُ الشَّامِ)، كە خوا **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ** لە پۆژى دوايىدا دەيانخاتە نىو
 ئازارو مەينەتتەيەكى زۆر بېرەزاو لە دۆزەخدا، كە سەرچەم لېرەدا باسى پېئىج
 جۆرە سزايان بۆ دەكات:

۱- گرەبايەكى زۆر گەرم.

۲- ئاۋى كۆلۈۋ داغ.

۳- سېبەرى دوۋكەلېكى پەش.

۴- خواردن لە درەختى زەققووم (ژەقنەمووت).

۵- خواردنەو لە ئاۋى كۆلۈۋ داغ، ۋەك خواردنى حوشترى توۋشبوۋ نەخۇشى تىر
 ئاۋ نەبوون (ھيام).

ئىنجا لە ميانى ئەوۋەدا، خوا **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ** باسى ھۆكارەكانى گېرۆ دەبوۋنى ئەو سزاۋ
 ئازارانەش دەكات، كە چوار ھۆكارن:

۱- خۇشگوزەرانىي ھەرام لەسەر حېسابى خەللىكى دىكە.

۲- بەردەوام بوون لەسەر گوناھى مەزنى ھاۋەشدانان بۆ خوا، يان كوفر.

۳- نكولېيىكردن لە زىندوۋكرانەوۋە.

۴- گومرايى، كە بەدلىنايى گومرايىيەكە، بىك و پىشەي ھەموو ھۆكارەكانى دىكەيە.

﴿وَأَصْحَابُ الْإِثْمَالِ مَا أَصْحَابُ الْإِثْمَالِ﴾ (١١) ﴿فِي سُمُورٍ وَحَمِيرٍ﴾ (١٢) ﴿وَوَلَّى مِنْ جَحْمٍ﴾ (١٣) ﴿لَا بَارِدَ وَلَا كَرِيمٍ﴾ (١٤) ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ﴾ (١٥) ﴿وَكَانُوا يُصْرُونَ عَلَى الْيَمْنِ الْعَظِيمِ﴾ (١٦) ﴿وَكَانُوا يَقُولُونَ أَيُّدَا مِنَّا وَكُنَّا شُرَكَاءَ وَعِظْلَمَّا إِيَّانَا لَمَجْعُونُونَ﴾ (١٧) ﴿أَوَّابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ﴾ (١٨) ﴿قُلْ إِنَّتِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ﴾ (١٩) ﴿لَمَجْمُوعُونَ إِلَى مِيعَتٍ يَوْمٍ مَعْلُومٍ﴾ (٢٠) ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ أَنْتَ الْفَضَّالُونَ الْمَكْدُونُونَ﴾ (٢١) ﴿لَا كُفُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زُفُورٍ﴾ (٢٢) ﴿فَالْأَوَّلُونَ مِنْهَا الْأَبْطُونَ﴾ (٢٣) ﴿فَتَشْرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْغَمِيمِ﴾ (٢٤) ﴿فَتَشْرِبُونَ شُرْبَ الْغَمِيمِ﴾ (٢٥) ﴿هَذَا نَزَّلْنَاهُ يَوْمَ الدِّينِ﴾ (٢٦) ﴿﴾

مانای ده قاف و ده قی ثابته کان

هاوه لانی چه په، هاوه لانی چه په کین و چۆن؟ (١١) له نیو گره باو ناوی کولودان (١٢) ههروه ها له بن سییه ریکی له چه دوه که لای پهش دان (١٣) نه (فتیک و) ساردهو، نه که لکیشی ههیه (١٤) (هوکاری تهو سزاو جه زه به په شه نه وه یه)، بئگومان تهوان پئش تهوه (له ژبانی دنیا یاندا) خو شگوزه ران بوون (به سامانی چه پام و له سه ره حیسابی خه لک) (١٥) ههروه ها تهوان له سه ره گونا هی مه زن مکوپ بوون (١٦) ده شیانگوت: ئایا کاتیک مردین و بووینه گل و ئیسک، ئایا ئیمه زیندوو ده بینه وه؟ (١٧) ههروه ها ئایا باب و بایرانی یه که می شمان (زیندوو ده بینه وه)؟ (١٨) بلای: به دنیایی پئشیننه کان و دوایینه کان (١٩) مسوگهر بۆ ژوانگهی پوژیکای زانراو (دیارییکراو) کو ده کرینه وه (٢٠) ئنجا بئگومان ئیوه ئهی گومرایانی به درودانه ره (ی پوژای دوایی) (٢١) مسوگهر له (به ره میوه ی) دره ختی زه ققووم ده خوون (٢٢) سکتانی لای ده ناخن (پری ده که نه) (٢٣) ئنجا له ناوی کولیوو داغی له سه ره ده خوئنه وه (٢٤) ئنجا خو ره وه ده بن (وینیه ناو) خو اردنه وه ی خوشترانی (گیروده بووی نه خو شیی) تیر ناو نه بوون (٢٥) نه وه یه شیوه ی میوانداریی لیکردنیان له پوژای سزاو پاداشتا (٢٦) {.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندێک له وشه‌کان

(وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ): هاوه‌لانی ده‌سته چه‌پ، یان هاوه‌لانی چه‌په، پێشتر باسمانکرد، که راست و چه‌پ دژو پێچه‌وانه‌ی یه‌ک‌دیین و، لای راست نیشانه‌ی به‌خته‌وه‌رییه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی (يَمِين) له (يُن)ه‌وه‌ هاتوه‌ واته: به‌ره‌که‌ت و خێرداری و، لای چه‌پ (شمال) نیشانه‌ی نه‌گه‌تیی و بئ خێرییه، که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له ئایه‌ته‌کانی پێشیدا به (أَصْحَابُ الْمُشْتَمَةِ) باسیکردن و، (مُشْتَمَة)ش له (شُوم)ه‌وه‌ هاتوه، واته: نه‌گه‌تیی و بئ خێری، که بێگومان مه‌به‌ست پێی ئه‌وانه‌یه که نامه‌ی کرده‌وه‌کانیان به ده‌ستی چه‌پ وه‌رده‌گرنه‌وه، یان له‌لای چه‌پ پاده‌گیرین، له پۆژی کۆکرانه‌وه‌وه لێپرسینه‌وه‌دا، دوایی به‌ره‌و دۆزه‌خ به‌ پێ ده‌کرین.

(سَمُومٌ): (السَّمُومُ: الرِّيحُ الحَارَّةُ الَّتِي تُوَثِّرُ فِي الْجِسْمِ تَأْثِيرَ السَّمِّ، أَوِ الرِّيحُ النَّافِذَةُ فِي الْمَسَامِ، وَجَمْعُ الْمَسَامِ: سَمَائِمٌ)، (سَمُومٌ) ئه‌و بایه گه‌رمه‌یه که کاریگه‌ریی له جه‌سته‌دا وه‌ک کاریگه‌ریی ژه‌هره، یاخود (سَمُومٌ) واته: ئه‌و گرپه‌با گه‌رمه‌ی ده‌چیته‌ ئێو کونه‌کانی جه‌سته‌وه، (مَسَامٌ) واته: کوئی جه‌سته، که به (سَمَائِمٌ) کۆ ده‌کرێته‌وه.

(حَمِيمٌ): (المَاءُ الشَّدِيدُ الحَرَارَةِ) ئاوێکه گه‌رماییه‌که‌ی زۆر سه‌خت بئ، له (حَمَّة) وه هاتوه، (الحَمَّةُ: المَاءُ الحَارُّ الخَارِجُ مِنْ مَتْنِعِهِ)، (حَمَّةٌ): ئه‌و ئاوه گه‌رمه‌یه که له سه‌هرچاوه‌که‌ی ده‌رده‌قوڵن، ئنجا له‌و باره‌وه پهن‌دیک‌ی عه‌رپه‌ی هه‌یه ده‌لئ: (العَالَمِ كَالْحَمَّةِ يَأْتِيهَا البُعْدَاءُ، وَيَزْهَدُ فِيهَا القُرْبَاءُ) وه‌ک له (إِبْن الأَثِير) له کتێبه‌که‌ی دا^(۱) هیناویه‌تی.

واته: زانا وه‌ک سه‌هرچاوه‌ی ئاوی گه‌رم وایه، که خه‌لکی دوور بو‌ی دئ، به‌لام ئه‌وانه‌ی لێی نیزیکن، به‌که‌مگرنی و بایه‌خی پێ ناده‌ن.

(۱) (النهاية في غريب الحديث والأثر: ج ۱، ص ۴۴۵).

(کَرِيمَ): (کُلُّ شَيْءٍ شَرَفٌ فِي بَابِهِ يُوصَفُ بِالْكَرَمِ)، ﴿لَا بَارِدَ وَلَا كَرِيمَ﴾ واته: نه سارده و نه به که لکه، چونکه (کَرِيم) هه ر شتیکه له جوړی خووی باش بئ، ناویتی به که لک، خوار دیتی باش، که سیکي به پریز: (مَاءٌ کَرِيمٌ، طَعَامٌ کَرِيمٌ، شَخْصٌ کَرِيمٌ) پیچه وانه ی (کَرِيم) یش لیږده دا یانی: بئ که لک.

(مُتْرَفٍ): (التَّرَفَةُ: التَّوَسُّعُ فِي النُّعْمَةِ، أُتْرِفَ فَهُوَ مُتْرَفٌ)، (مُتْرَفِينَ) کووی (مُتْرَف) ه، له (تَّرَفَةً) وه هاتوه، که بریتیه له فراوانی له خوځگوزه رانی و نازو نيعمهت و رابواردن دا، ده گوتړی: (أُتْرِفَ فَهُوَ مُتْرَفٌ) خوځگوزه ران کراوه، نهو خوځگوزه رانه.

(الْيَمِينِ الْعَظِيمِ): (الذَّنْبُ الْمُؤْتِمٌ، وَاسْمِي الْيَمِينِ الْغَمُوسُ حِنْثًا لِذَلِكَ، حِنْثٌ فِي يَمِينِهِ: لَمْ يَفِ بِهَا،) (حِنْث) واته: گونا هیک که مروځ سزا بار بکات، (عَظِيمٌ) یش واته: مه زن، سویندیک که خاوه نه که ی ده یخوات و ده شزانی درو ده کات، پیی ده گوتړی: (الْيَمِينِ الْغَمُوسِ) سویندی نقومکه ر، نقومکه ر له گونا هدا، سویندیک که خاوه نه که ی ده زانی درو یوه، ده شیل، پیی ده گوتړی: (الغُمُوس)، ده شگوتړی: (حِنْثٌ فِي يَمِينِهِ: لَمْ يَفِ بِهَا) واته: سویندی خواردو سوینده که شی نه هیتایه دی.

(مِيقَاتٍ): (الْمِيقَاتُ: الْوَقْتُ الْمَضْرُوبُ لِلشَّيْءِ)، کاتی دیاریکراو بو شتی، به کوردی ژوانگه ی پی ده لین، (مِيعَادٌ) یش به لینگه یه، شوینی به لین و گف.

(زُقُومٍ): (عِبَارَةٌ عَنْ أَطْعَمَةِ كَرْهِيَّةٍ فِي النَّارِ، وَمِنْهُ اسْتُعِيزَ: رَقِمَ فَلَانٌ وَتَرَقَّمَ: ابْتَلَعَ شَيْئًا كَرْهِيًّا)، (زُقُومٌ): بریتیه له خواردنه خراپ و ناخوځو سیستراوه کان، له ناگری دوزه خدا، هه ر له ویشه وه نهو خواراوه ته وه ده گوتړی: (رَقِمَ فَلَانٌ وَتَرَقَّمَ) نه گه ر که سیک شتیکی قووتدا که پیی ناخوځ بئ، له ته فسیری سووړه پی (الصفات) دا پووه مان کردو ته وه، که (زُقُوم) جوړه میوه یه که له دوزه خدا، وه ک خوا ﴿سَبْعِينَ أَلْفَ رَجُلٍ﴾ باسی کردوه: ﴿طَلَعَهَا كَانَهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ﴾ ﴿٥٥﴾ الصفات، میوه که ی وه ک سه ری شهیتانان وایه، که سیش سه ری شهیتانان نه بینیه، به لام له خیال و نه ندیشه ی هه موو خه لکدا، سه ری شهیتانان شتیکی دژیوو ناقولایه، بویه خوا ﴿سَبْعِينَ أَلْفَ رَجُلٍ﴾ به ری

دره‌ختی زه‌ققومی چواندوه به شتی‌که‌وه که له ئەندیشه‌و خه‌یالی مروّقه‌کاندا شتیکی نا‌قولاو نارێکه.

(شَرَبَ الْهَيْامِ): خواردنه‌وه‌ی حوشت‌رێک که تووشی نه‌خو‌شیی (هَيْام) بووه، (وَالْهَيْامُ: دَاءٌ يَأْخُذُ الْإِبِلَ مِنَ الْعَطَشِ)، (هَيْام) جو‌ره نه‌خو‌شیه‌که تووشی حوشت‌ر دێ، زۆر تینوو ده‌بی، ئنجا ئە‌گەر نێ‌ر بێ پێ‌ی ده‌گوترێ: (بَعِثْ أَهْلِيْمَ)، ئە‌گەر مێ بێ، پێ‌ی ده‌گوترێ: (نَاقَةُ هَمِيَاءَ) (هَيْام) ئە‌و نه‌خو‌شیه‌یه که حوشت‌ر تووشی دێ و، هه‌رچه‌نده ئاو ده‌خواته‌وه تێ‌ر نابێ.

(نُزُلُهُمْ): (النُّزْلُ: مَا يُعَدُّ لِلنَّازِلِ مِنَ الزَّادِ)، (نُزْلُ): ئە‌وه‌یه که بۆ بابای دابه‌زیوو میوان داده‌نرێ له پێ‌خو‌رو خواردن، بۆ‌یه‌ش پێ‌ی‌گوتراوه: (نُزْلُ) و به‌ میوانیش گوتراوه: (نَازِلُ) دابه‌زیو، چونکه ئە‌و کاته عاده‌ت وابوو، میوان به‌ زۆری ئە‌وانه بوون، که به‌ پێ‌گادا هاتوون و، دیاره سواری و لا‌خ بوون، ئنجا پێ‌ی‌وار که دابه‌زیوه‌و بۆ‌ته میوان، خانه خو‌نیه‌که‌شی پێ‌شوازی لێ‌کردوه، ئنجا ئە‌و خواردنه‌ی که بۆ میوان داده‌نرێ و ده‌ست و برد ده‌درێ به‌ میوان، پێ‌ش ئە‌وه‌ی خواردنی بنه‌په‌تی بۆ ئاماده‌ بکری، پێ‌ی ده‌گوترێ: (نُزْلُ).

مانای گشتی نایه ته کان

به پَرزان!

خو له م چنه د نایه ته دا باسی حالۍ هاوه لانی لای راست و لای چه پ ده کات،
 نه وانه ی چاکه کارن، خو به دهستی راستیان نامه ی کرده و ه کانیان ده داته وه،
 نه وانه ش که خراپه کارن، به دهستی چه بیان نامه ی کرده و ه کانیان ده داته وه،
 ده ده رموی: ﴿وَأَصْحَبُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَبُ الشِّمَالِ﴾، هاوه لانی چه په، هاوه لانی چه په،
 کین و چین و چوئن؟ واته: حال و بال و گوزهرانیان هیڼده سهخت و دژواره،
 که وه سفکه ره به زحمهت بوی وه سف ده کری، ئنجا خو **اسم الحزن الرحم** باسی گوزهرانی
 سهختیان ده کات:

﴿فِي سَوْمٍ وَحِمِيرٍ﴾ له نيو گره بای گهرم و ناوی کولواو داغ دان.

﴿وَطَلٍ مِّنْ يَّمُومٍ﴾ هه روه ها سیبه ریڅ که دووکه لی په شه، (ظُلّ) سیبه ره،
 به لّام (يَحْمُوم) واته: دووکه لی په ش، یانی: به روالهت سیبه ره، به لّام له راستیدا
 دووکه لیکۍ داوه ستاوی په شه، له دوور را واده زانی سیبه ره.

﴿لَا بَارِدٌ وَلَا كَرِيمٌ﴾، نه فتنک و سارده و نه به که لکیشه، واته: فتنک و سارده نه،
 وانه زانی نه و دووکه له په شه داوه ستاوه، فتنکایه تی هیه، به لکو یه کجار گهرمه و
 مایه ی ته نگه نه فسیه، ﴿وَلَا كَرِيمٌ﴾، هه روه ها هیچ که لکیکشی پیوه نه.

هه ندیکش له زانایان له مانای: ﴿لَا بَارِدٌ وَلَا كَرِيمٌ﴾ دا گو توویانه: نه له
 رووی جهسته ییه وه، لپی به هره مه نندن، نه له رووی معنه ویشه وه، هیچ پزو
 حورمه تیکۍ تیدایه، چونکه به زوری وایه که که سیک ده بریته بهر سیبه ریڅ، هه م
 جهسته ی به هره مه ننده له و سیبه ره، هه م له رووی روو حیی و معنه ویشه وه،
 ریژ لیگرتنیکه بوی، به لّام نه و سیبه ری دووکه لی په ش دا وه ستاوه، که خاوه نانی

دهسته چه پی ده برینتی، نه فینکایه تی و ساردی هیه، بۆ جهسته یان، نه ریزو حورمه تیکشی تیدا هیه بۆ روو حیان.

ئنجا لیره دا یه کسه ر پرسیار یک دیته زهینی هه ر که سیکه وه: ئه و سزا سه خته له پای چی و چی بۆ وایان لئ ده کری؟

ده فه رموی: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ﴾، ئه مه شیکاردۆزی ئه وه ی پێشییه و پاساو دانه وه به لگه بۆ هینانه وه یه ق: به دلنایی ئه وان پێش ئه وه خوشگوزه ران بوون، ئنجا ئایا خوشگوزه ران بوون، شتیک نا شه رعیی و خراپه، تاوانه؟ نه خیر، به لام تیه به سه رنج دانی وه سفه کانی ئه و جوړه که سانه ده زانین، که ئه وانه خوشگوزه رانییه که یان له سه ر حیسای خه لک بووه له ریه کی نا شه رعیه وه بووه، خوشگوزه رانییه که یان بوته مایه ی ئه وه، که خوا و خه لکیان له بیر بچئ، ئنجا ئه و جوړه خوشگوزه رانییه ناپه سنده، ئه گه رنا خوشگوزه رانییه ک مروڤ به کاسبیی حه لال و، به په نجی شان دابینی کردبئ، هیه ئیشکالی تیدانیه و خوی په روه ردار هه موو نیعمه ته کانی سه ر زهوی بۆ مروڤه کان خولقاندوون: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ (البقرة، ۲۹) ﴿وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنْعَامِ﴾ (۱۰) ﴿سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ (لقمان، ۲۰) به لام ئه وانه ی خوا ^{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ} باسیان ده کات، ئه وانه بوون که هه ر خه ریکی خوشگوزه رانی و رابواردن و له وه ران بوون وه ک له شوینی دیکه دا ده فه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَسْمَعُونَ وَاكْلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَوْتَىٰ لَهُمْ﴾ (محمد، ۱۲) محمد، ئه وانه ی بیپه ران ده خوون و راده بویرن، وه ک چۆن ئاژه ل راده بویرئ و جیگاو ریگاو شوینی حه وانه وه شیان ئاگه ر.

﴿وَكَانُوا يُعْرَوْنَ عَلَىٰ لَحَبٍ عَظِيمٍ﴾، هه روه ها ئه وانه سوور و مکوور بوون له سه ر گوناھی مه زن، ئه و گونا هه مه زنه، خوا ^{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ} روونی نه کردۆته وه، به لام هه ر دیا ره، گوناھی مه زن، که مایه ی چوونه دۆزه ی بئ، کوفره، شیرکه، ئیلحاده، تاوان و

لادانە لە شەریعت، ئەگەر خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** دیاری کردبایە، یەک شتی دەگەیان، بەلام ئیستا هەموو ئەو شتە دەگەین، ئیلحادو، شیرک و، بێپروایی بە پۆژی دوایی و، بێپروایی بە پەيامی خوا، بێپروایی بە پیغمبەر، لادان لە شەریعت و، تاوانباری و ستم، هەموو ئەوانە دەگەین.

﴿وَكُلُوا يَتْلُوا آيَآذًا مِنَّا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا ۚ إِنَّآ لَمَبْعُوثُونَ﴾ هەرەها دەیانگوت (لە دنیادا دەیانگوت): ئایا کاتیک ئیمە مردین و بووینەو گل و ئیسقانهکان، ئایا ئیمە زیندو دەکرینەو دەژینینەو؟ هەلەستینینەو؟ بە پرسیارکردنی نکوئیلێکرەنەو وایانگوتە، یانی: شتی وانە، بۆیەش بە زۆری لە قورئاندا دەفەرموی: ﴿تُرَابًا وَعِظْمًا﴾، گل و ئیسکهکان، لەبەر ئەوەی کە گوشتەکە دەبیتەو بە گل و خۆل، ئیسکهکان کە پتەوترن، جاری دەمینەو، پیکەرە ئیسکهکە، دەمینەو، بەلام گوشتەکە زوو دەبیتەو بە گل و خۆل، هەلبەتە دوایی کە وەختی زۆری بەسەردا تێپەر بوو، ئیسکهکانیش هەر دەبنەو بە خۆل، بەلام لە قۇناعی یەکەمدا گوشتەکە، دەژێ، بێپروایەکانیش ئەوانە پێش خۆیان دێوە کە گوشتەکانیان بۆتەو خۆل و پیکەرە ئیسکهکانیان ماونەو، بۆیە ئەو پرسیارەیان کردو.

﴿أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ﴾، ئایا باب و باپیرانی پێشووشمان (ئەوانیش هەلەستینینەو و زیندو دەکرینەو)؟! و

خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بە پیغمبەری خاتەم **ﷺ** دەفەرموی: ﴿قُلْ إِنَّا لَأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ﴾ بلی: بە دنیایی پێشووەکان و دوایینەکان، یەکەمەکان و کۆتاییەکان.

﴿لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ﴾، کۆدەکرینەو بۆ ژوانگە پۆژیکی زانراو، پۆژیکی دیاریکراو.

﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ أَنتَآ الصَّالُونَ الْمَكْذُوبُونَ﴾، دوایی ئیوە ئەو گومرا بوو بە درۆ دانەرەکان!

﴿لَا كُؤْنَ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زُؤْمٍ﴾ به دُنْیایی ئیوه بخؤر ده بن له دره ختیک له زه ققووم، واته: له به رو میوه ی دره ختیک، جؤره دره ختیک که بریتیه له دره ختی زه ققووم، که له سووره قی (الصفات) یش دا خوا **سَلَامٌ لَّیْسَ بِسَاسِی** دره ختی زه ققوومی کردوه، لهو باره وه کورته باسئیکمان کردوه له ته فسیری سووره قی (الصفات) دا.

که خوا **سَلَامٌ لَّیْسَ بِسَاسِی** ده فه رموی: ﴿أَذَلَّكَ خَرُّ لَّآ أَمَّ شَجَرَةُ الزُّؤْمِ﴾ ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِّلظَّالِمِیْنَ﴾ ﴿إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِیْ أَصْلِ الْجَحِیْمِ﴾ ﴿طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُؤُوسُ الشَّیْطَانِ﴾ ﴿فَإِنَّهُمْ لَا كُؤْنَ مِنْهَا فَمَالِؤْنَ مِنْهَا الْبُطُونَ﴾ ﴿ثُمَّ إِنِّ لَأَنَّهُمْ عَلَیْهَا لَشَوَاكِمٌ مِّنْ حِیْمٍ﴾ ﴿ثُمَّ إِنِّ مَرَجَعُهُمْ إِلَى الْجَحِیْمِ﴾ (الصفات، پئشی باسی به هه شتیان ده کات و ده فه رموی: نایا ئه و جؤره میوانداری و پئشوازی بیلئیکردنه، باشتره، یاخود دره ختی زه ققووم؟ ئیمه دره ختی زه ققومان کردوه، به مایه ی تا قیکردنه وه بؤ سته مکاران، (تا قیکردنه وه که شیان ئه وه بوو که ده یانگوت: چؤن دره خت له ئیو ئاگردا ده رؤی؟! یاخود (فتنة) به مانای سزاو ئه شکه نجه یه، کردوو مانه به مایه ی ئه شکه نجه بؤ سته مکاران)، دواپی ده فه رموی: ﴿إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِیْ أَصْلِ الْجَحِیْمِ﴾، بیگومان ئه و دره ختیکه له ته ختی بنه وه ی دؤزه خ، ده رده چئ، واته: ره گ و ریشه که ی له ته ختی بنی دؤزه خ دایه، ﴿طَلْعُهَا﴾، (طلع) له ئه سَلْدَا به کیفی هئشووه دارخورما ده گوترئ، دواپی به کیفی هه ر میوه یه که ده گوترئ، به لام لیتره دا مه به ست پی میوه و به ره که یه ق، ﴿كَأَنَّهُ رُؤُوسُ الشَّیْطَانِ﴾، وه ک سه ری شه ی تانان وایه، وه ک سه لکی شه ی تانه کان وایه، هه لئه ته هیچکه س سه ری شه ی تانانی نه بینیوه، به لام له خه یال و ئه ندیشه ی هه موو که سدا، شه ی تان شتیک دزیوو ناقؤلایه و، سه ریشی زؤر دزیوو ناقؤلایه.

ئنجا ده فه رموی: ﴿فَإِنَّهُمْ لَا كُؤْنَ مِنْهَا فَمَالِؤْنَ مِنْهَا الْبُطُونَ﴾ بیگومان لئی ده خؤن له و دره ختی زه ققومه، {که یه کجار تاله، کورده واری ده لئین: زه ققنه مووت، به زه ققنه مووت بئ، یان به تالای بئ} لئی ده خؤن و، ورگی خؤیانی لی ده ئاخن،

چونکه هیچی دیکه یان دهست ناکه وی بیخون، ته نیا له شوینیکی دیکه دا، خوا **سُبْحَانَ الَّذِي رَمَوْا بِهِ دَهْرَمَوْا**: ﴿لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ صَرِيحٍ﴾ ﴿لَا يَسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ﴾ ﴿الْغَاشِيَةِ﴾ دهفه رموی: نهوانه هیچ خوراکیکیان نیه، جگه له (صَرِيح) که پروه کیکی درکاوییه، به کوردیی پیی دهگوتری: حوشر خورکهو، زور تال و درکاوییهو، زور رقهو، بهس حوشر بوی ده خوری!.

﴿لَا يَسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ﴾: نه قه لهو دهکات و، نه برسییه تیش لاده بات، که واته: دوزه خیه کان یان له زهققووم دهخون، یان له حوشر خورکه (صَرِيح).

ئنجا دهفه رموی: ﴿ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ﴾: دواپی تیکه له یه کیشیان له ئاوی کولاو بو هه به، ئاوی کولایشی له گهل تیکهل دهکهن، ﴿ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ﴾: دوا ی لهو ئاو خواردنه وهیه ش، ئنجا ده یانه نه نیو کلپی ئاگری دوزهخ، که بهس وینا کردنه که ی زور قورس و به زهحمه ته، واته: ته نیا له میشکی خوتدا وینای بکه ی، زور قورس و زهحمه ته، چ جای به کرده وه خه لک بهو شیوه یه سزا بدری، به دلتیایی خوا **سُبْحَانَ الَّذِي رَمَوْا بِهِ دَهْرَمَوْا**: خاوه ی نهوپه پری میهره بانی و بهزه بییه، ههروه ها خاوه ی نهوپه پری دادگه ری و کاربه جیی و کارزانییه، به لام بهو شیوه یه سزایان دهداو، نهوش سزای پر به پیستیانه.

لیره ش دهفه رموی: ﴿لَا تَكُونُ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زُفَرٍ﴾: له دره ختیک که له زهققوومه دهخون، واته: له میوه و بهره که ی دهخون، که له سوورپه تی (الصفات) دا، خوا **سُبْحَانَ الَّذِي رَمَوْا بِهِ دَهْرَمَوْا**: باش شهرح و تهفسیری کرده، بویه لیله به کورتی هیناویه تی، چونکه له وی ورده کارییه که ی باسکرده، ﴿فَالَّذِينَ مِنْهَا الْبَاطُونَ﴾: ورگیانی لی دهاخنن، واته: پری سکیانی لی دهخون، چونکه زور برسیین.

﴿فَتَرْبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ﴾: دواپیش ئاوی کولاو داگی لهسه ر دهخونه وه.

﴿فَتَرْبُونَ شُرَبَّ أَلِيمٍ﴾: وهک چوون ورگی خویان له بهری دره ختی زهققوم دهاخنن، به هه مان شیوه نهو ئاوه کولیوو داغش که دهیخونه وه، خواردنه وه ی

خۆرەوانى ئەو ئاۋە، ۋەك خواردنەۋەى حوشتىكە كە توۋشى نەخۇشىي (هَيَام)،
يانى: (تېر ئاۋ نەبوون) بوۋە، (هَيْم) كۆى (أهْيَم) ەو، كۆى (هَيْمَاء) ە، (أهْيَم)
ۋاتە: حوشترى تېر كە توۋشى نەخۇشىي (هَيَام) بوۋە، ھەروھە (هَيْمَاء) ۋاتە:
حوشترى مى كە توۋشى نەخۇشىي (هَيَام) بوۋە.

لە كۆتايى دا خوا دەفەرمۇى: ﴿هَذَا نَزْلُكُمْ يَوْمَ الدِّينِ﴾، ئا ئەمە خواردنيانە، ئەمە
ئەو خواردن و خۆراكەيە كە بۆيان دادەنرى لە پۆزى سزاۋ پاداشت دا، بېگومان
ئەۋە لېرەدا ۋەك توانج و تەۋسە، چونكە (نُزْل) ئەۋەيە كە بۆ مىۋان دادەنرى،
ۋاتە: ئەۋانەش مىۋانېكن، ئا بەۋ شېۋەيە پېشۋازىيان لى دەكرى، چونكە مىۋانى
دۆزەخن!!

مەسەلە گىزگە كان

مەسەلەى يەكەم:

هاوۋەلانى چەپە لە گوزەرانیکی هیندە دژواردان، وەسەف ناکری، لە نیو گرەباو، ئاوی کولادا، لە سیبەرکی بەرھەمی دووگەلکی پەش دان، کە هیچ جۆرە فینکایە تى و سودو کەلکی تیدانیە، ئەو سیبەرەش لە دووگەل پەش داوەستاو و دروست بوو:

خو دەفەرموئ: ﴿وَأَصْحَبُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَبُ الشِّمَالِ ۝۴۱﴾ فِي سَمُورٍ وَحَمِيرٍ ۝۴۲ وَطِلَّ مِنْ حَبْمٍ ۝۴۳ لَا بَارِدٌ وَلَا كَرِيمٌ ۝۴۴﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانه، لە پینچ پرگەدا:

۱- ﴿وَأَصْحَبُ الشِّمَالِ﴾، هاوۋەلانی چەپە، یان هاوۋەلانی دەستە چەپ، (صاحب) بە (أَصْحَاب) کۆدەکرێتەو، (صاحب) هەم بە مانای هاوڵ دێ، هەم بە مانای خاوەنیش دێ، کەواتە: چ بلیتی: خاوەنانی دەستە چەپ، چ بلیتی: هاوۋەلانی دەستە چەپ، واتە: ئەوانەى کە خاوەنی لای چەپەن، یاخود ئەوانەى هاوۋەلانی لای چەپەن، ئنجا بوچی وایان پێ گوتراو؟ (الَّذِينَ يَتَسَلَّمُونَ كِتَابَهُمْ بِشِمَائِلِهِمْ أَوْ بِشِمَائِلِهِمْ) ئەوانەى نامەى کردەوێکانیان، لیستی کردەوێکانیان بە دەستە چەپەکانیان، یان دەستی چەپیان وەردەگرنەو، وەک لە سوورەتی (الحاقە) دا دەفەرموئ: ﴿وَأَمَّا مَنْ أَوْفَى كَيْبَهُ بِشِمَائِلِهِ فَقَوْلُ يَنْبَغِي لَمْ أَوْفَى كَيْبَهُ ۝۴۵﴾ الحاقە، بەلام کەسێک کە بە چەپەى (بە دەستی چەپى) نووسراوێکەى خۆى (لیستی کردەوێکانى خۆى، برۆانامەکەى وەر بگرێتەو) دەلێ: ئەى خۆزگە نووسراوێکەم وەر نەگرتبایەو، ئنجا دواىى خوا بسم الله الرحمن الرحيم باسى ئەو حالە دژوارە دەکات، کە تیدان لە سوورەتی (الحاقە) و، لە چەند شوێنێکی دیکەى قورئاندا، خوا بسم الله الرحمن الرحيم ئەو تەعبیرەى دووبارە کردۆتەو.

(۲) - ﴿مَا أَصْحَبُ النَّفْسَ﴾ هاوه لانی چه په کین و چین؟ ﴿مَا﴾ بو پرسیارکردنه، ﴿مَا﴾ الإستِفْهَامِيَّة (یهو، ده بیته نیهاد (مُبْتَدَأ) و ﴿أَصْحَبُ النَّفْسَ﴾ ده بی به گوزاره (خَبَرِی)، ئنجا ئه مه هه مووی: ﴿أَصْحَبُ النَّفْسَ﴾ ی یه که م ده بیته نیهاد (مُبْتَدَأ) و ﴿مَا أَصْحَبُ النَّفْسَ﴾ هه مووی ده بیته گوزاره (خَبَرِی) ﴿أَصْحَبُ النَّفْسَ﴾ ی یه که م.

﴿مَا أَصْحَبُ النَّفْسَ﴾ واته: هاوه لانی دهسته چه پ یان هاوه لانی چه په، کین؟ یان چین؟ ئه م (مَا) یه، (إِيَّاهُمْ يُفِيدُ التَّنْبِيهَ بِهِمْ)، نامۆ کردنیکه مایه ئه وه یه، سه رنج بدری، مایه ی ئه وه یه مرووف بیدار بیته وه و بزانی داخو کین و چوئن و چوئن باس ده کړین؟ ههروه ها ئه م ته عبیره ئه وه شی لئ ده فامر یته وه که ئه مانه حال و بارودوخیان به جوړیکه، که هیچ وه سفکه ریک نا توانی وه سفیان بکات، ئنجا خوا ﴿سَلَامٌ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ باسی حال و گوزه رانی سه ختیان ده کات و ده فهرموئ:

(۳) - ﴿فِي سُمُومٍ وَجَمِيرٍ﴾، له نیو گره بای گهرم و له نیو ئاوی کولوو داغ دان، (السُّمُومُ: الرِّيحُ الشَّدِيدُ الْحَرَارَةُ) (سموم) بایه که گهرمییه که ی زور سه خت و تونده، ئه و گره با گهرمه ی هیچ ته رایی پتوه نیه،
(سَمُومٌ):

أ- یان له (سُم) وه رگیراوه، له بهر ئه وه ی وهک چوئن ژه هر ده چیته نیو جهسته و تیکه ل به خانه کانی جهسته ده بی و پتیدا بلاو ده بیته وه، ئه و بایه ش ئاوا ده چیته نیو جهسته. ب- یاخود له وه وه هاتوه که ده چیته نیو کونه کانی جهسته وه، واته: بایه که که لپی ده دات، ده چیته نیو جهسته وه به کونه کانی پیستدا.

﴿وَجَمِيرٍ﴾ (الْجَمِيمُ: الْمَاءُ الشَّدِيدُ الْحَرَارَةُ)، ئاو یک که زور گهرمه، ئاوی کولوو داغ، که واته: بیروایان له نیو گره بادان، له نیو ئاوی کولوو داغ دان، چی دیکه ش؟
(۴) - ﴿وَطَلَّ مِنْ بَحْمُورٍ﴾ ههروه ها له سیبه ریکدان که له دوو که لئ رهش پیکهاتوه، (يَحْمُومُ: الدُّخَانُ الْأَسْوَدُ عَلَى وَرْنٍ يَقْعُولُ، مُشْتَقٌّ مِنَ الْحَمَمِ يَوْزُنُ صَرْدِ اسْمٍ لِّلْفَحْمِ).

وَالْحُمَمَةُ: الْقَحْمَةُ، وَالْحَمَّةُ الْعَيْنُ الَّتِي مَآوَاهَا حَارٌّ، (يَحْمُومُ): بَهْ مَانَاي دُووکه لێ پەش دێ، لەسەر کێشی (يَقْعُولُ)ه، که داتاشاروه له (حُمَم) که لەسەر کێشی (صُرَد)ه، ناوه بۆ پەژوو، خەلۆوز (حُمَمَة) واتە: (قَحْمَة) واتە: خەلۆوز، پشکو، (حَمَة) بە ئاوێک دەگوترێ: که بە گەرمیی هەڵدەقوڵێ، لەو بارهوهش عەرەب قەسەیه کیان هەیه دەلێن: (العَالَمُ كَالْحَمَّةِ، يَأْتِيهَا الْبُعْدَاءُ وَيَزْهَدُ فِيهَا الْقُرَبَاءُ)، زانا وەک سەرچاوهی گەرمه، خەلکی دوور بۆی دێ، (خَوِيَانِي پێ بشوون و لێی بەهره مه ند بن) بەلام ئەوانه ی لێی نیزیکن، بە کهم بایهخ ته ماشای ده کهن و، گرنگیی پێ نادهن.

(۵) - ﴿لَا بَارِدٌ وَلَا كَرِيمٌ﴾ {ئەو سیبەرە که له چەرە دووکه لێکی پەشە} نه ساردو فێنکه، نه باش و په سندی شه، (وَصُفُّ الظِّلِّ بـ: ﴿لَا بَارِدٌ وَلَا كَرِيمٌ﴾ لِلتَّهَكُّمِ، حَيْثُ نَفَى مِنْهُ الْبَرْدُ وَالْكَرَمُ)، که خوا سیبەرە که بهوه وهسف دهکات، دهفه رموی: ﴿لَا بَارِدٌ وَلَا كَرِيمٌ﴾، نه ساردو نه که ریمه، (کَرِيم) یش هەر شتیکه له جووری خویدا باش بێ، ئەمه بۆ توانج تیگرتن و گالته پیگردنه، چونکه بیگومان سیبەرێک له دووکه لێ پەش دا بوه ستن، سارد نیهو، به که لک و سوود به خش نیه، بۆ که سپک که ده چێته ژیری، کهواته: ئەو سیبەرە ی سارد نه بێ و، به که لکیش نه بێ، مانای وایه گەرم و زیانبه خشه.

(الطبري) له وهسفی ئەوه دا، که ئەو سیبەرە ی له دوو که لێ پەش داوه ستاوه و له ئەنجامی ئەوه دا ئەو سیبەرە دروست بووه، دوا ی خوا ﴿سُبْحَانَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ هەم ساردی تێی و هەم په سندی لێ لاده بات، ده لێ: (الْعَرَبُ تُتْبِعُ كُلَّ مَنْفِيٍّ عَنْهُ صِفَةً حَمْدٍ، نَفِي الْكَرَمِ عَنْهُ، فَتَقُولُ: مَا هَذَا الطَّعَامُ بِطَيِّبٍ وَلَا كَرِيمٍ، وَمَا هَذَا اللَّحْمُ بِسَمِينٍ، وَلَا كَرِيمٍ، وَمَا هَذِهِ الدَّارُ بِنَظِيفَةٍ وَلَا كَرِيمَةٍ).

واته: عەرەب عاده تیان وایه ئەگەر هەر شتێک بیان هوی هه موو سیفه تێکی باشی لێ لابه رن، به لێ لابردنی سیفه قی که پەم، هه موو سیفه تێکی باشی لێ لاده بن، بۆ وێنه ده لێن: ئەم خواردنه، نه خۆشه و نه که ریمه، هه روه هه ده لێن: ئەم گوشته نه خۆشه و نه که ریمه، ئەم خانوو هه پاکه و نه که ریمه، واته:

خواردنه‌که و گوشته‌که و خانووه‌که، و پرای ئه‌وه‌ی خووش نین و قه‌له‌و نین و پاک نین، سوودیشیان نیه‌و بئ که‌لکن، یان مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه ئه‌وشته هیچ دادیکی خاوه‌نه‌که‌ی نادات، یانی: بۆ زێده‌پۆییکردن و زیاتر جه‌خت‌کردنه‌وه‌ی لابرده‌نی ئه‌و سیفه‌ته‌یه که لییان لابرده‌وه.

با له‌وباره‌وه‌ش ئه‌م دوو ده‌قه بێنین:

(أ) - (الطبري) له (الضحك) هه‌و: (عَنِ الضَّحَّاكِ، قَالَ: كُلُّ شَرَابٍ لَيْسَ بِعَذْبٍ فَلَيْسَ بِكَرِيمٍ) (أخرجه الطبري: ۳۵۵۳)، گو‌توویه‌تی: هه‌ر خواردنه‌وه‌یه‌ک زو‌لآل شیرین نه‌بئ، پێی ده‌گو‌ترئ: که‌ریم نیه، واته: سوودبه‌خش نیه.

(ب) - هه‌روه‌ها (الطبري) له (قِتَادَة) هه‌و: (عَنْ قِتَادَةَ، قَالَ : لَا بَارِدَ الْمَنْزِلِ، وَلَا كَرِيمَ الْمَنْظَرِ) (أخرجه الطبري: ۳۵۵۴). واته: نه دابه‌زینه‌که‌ی فینک و سارده و، نه دیمه‌نه‌که‌شی جوان و به‌پێژه.

مه سه له ی دوو هم:

هوځاری ټهو سه رهنجامه د ژوارو سه خته ی هاو ده لانی ده سته چه پ، ټهو ده یه که پیشت هر سه رگه رمی خوښگوزه رانی و عیش و نوشی حه پام بوون و، به رده وام بوون له سه ر گونا هی مه زن و، نکو نیلیک ردن له زیندوو کرانه وه و هه بوونی سزاو پا داشت:

خو ده فه رموی: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ﴾ ١٥ ﴿وَكَانُوا يُصْرُونَ عَلَى لَيْثٍ الْعَظِيمِ﴾ ١٦ ﴿وَكَانُوا يَقُولُونَ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا إِذَا نَلْبَعُونَ﴾ ١٧ ﴿أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ﴾ ١٨ ﴿

شیکردنه وی ټهم ټایه تانه، له پینج برگه دا:

١- ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ﴾، [ټهو سه رهنجامه د ژواره و، ټهو نازارو مهینه تی و جه زره به یه ی به سه ریاندا ده سه پیتری:] به هو ی ټهو ده وه که به دلنیا یی ټهوان له پیس ټهو ده دا خوښگوزه ران بوون.

(الطبري) ټهم ده قه ی هی ناوه: (عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، يَقُولُ: ﴿مُتْرَفِينَ﴾ مُتَعَمِّينَ) (أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ: ٣٥٥٥). واته: ټیبنو عه عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا گو تویه تی: خوښگوزه ران بوون، هر هر خه ریکی عیش و نوش و خه ریکی پابواردن بوون، به لام پابواردن ټیکی حه پام، پابواردن ټیک له سه ر حیسابی پوژی دوا ییان و، پابواردن ټیک له سه ر حیسابی خه لک.

٢- ﴿وَكَانُوا يُصْرُونَ عَلَى لَيْثٍ الْعَظِيمِ﴾، ټهوان مکوړ بوون له سه ر گونا هی مه زن، سوور بوون له سه ری و ده سته ردار ی نه ده بوون، (إِصْرًا) ټهو ده که که سپیک له سه ر ش ټیک سوور بی و مکوړ بی و ده ست به ردار ی نه بی.

هر وه ها (الطبري) ټهو ده قانه شی هی ناون:

أ- (عَنْ مُجَاهِدٍ يُصْرَفُونَ: يُذْمَنُونَ) (جامع البيان: ۳۳۵۵۶)، (مجاهد) گوتوو یه تی: (يُصْرَفُونَ: يُذْمَنُونَ) واته: بهرده وام بوون، (أَذْمَنَ عَلَى شَيْءٍ: دَاوَمَ)، واته: بهرده وام بوو له سه ری و مکوور بوو.

ب- (الطبري) له (الصَّحَّاحُ) وه هیناویه تی که ﴿لَحْنٌ الْعَظِيمُ﴾، مه به ست پیی چییه؟ (قَالَ الصَّحَّاحُ: الْحَنْثُ: الشَّرُّ) (جامع البيان: ۳۳۵۶۰)، واته: (حنث) هاوبهش بو خوا دانانه.

ج- (الطبري) یش ده لی: (وَكَاثُوا يُقِيمُونَ عَلَى الذَّنْبِ الْعَظِيمِ، وَالذَّنْبُ الْعَظِيمُ هُوَ الشَّرُّ بِاللَّهِ)، نهوانه بهرده وام و مکوور بوون له سه ر گونا هی مه زن و، گونا هی مه زنیش بریتیه له هاوبهش بو خوا دانان.

هه لبه ته هاوبهش بو خوادانان یه کی که له گونا هه مه زنه کان و، نه و گونا هه به که هه رگیز خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ قه له می عه فووی به سه ردا ناهیتی، وه ک ده فه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ. وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ. وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾ (النساء، ۴۸) واته: خوا له وه نابووری هاوبه شی بو دابنری، به لام جگه له وه له هه ر شتی ک بیه وی، بو هه ر که سی ک بیه وی، ده بووری (واته: به بی توبه و گه رانه وهش، به لام له شیر ک نابووری به بی گه رانه وه و ده ست لی هه لگرتنی) هه ر که سی کیش هاوبهش بو خوا دابنری نه وه درویه کی مه زنی بو خوا هه لبه ستوه، به لام بیگومان شیر ک جوړیکه له جوړه کانی کوفرو، کوفر گشتیه: شیر ک ده گریته وه، ئیلحاد ده گریته وه، بی پروایی به پوژی دواپی ده گریته وه، بی پروایی به پیغهمبه ر ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ده گریته وه، بی پروایی به په یامی خوا ده گریته وه، که واته: ﴿لَحْنٌ الْعَظِيمُ﴾، جگه له کوفرو شیر ک و ئیلحاد، هه موو جوړه کانی بی پروایی و، هه موو گونا و لادان و تاوانه کانی دیکهش ده گریته وه.

ئجا خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نه یخستوته پوو، گونا هی مه زن چییه؟!

کهواته: ئەوەی پوچوونی زانایانە، که زۆربەیان دەلێن: (الحنث العظیم) ھاوبەش
 بۆ خوا دانانە، لەبەر ئەوەی ھاوبەش بۆ خوا دانان باوترین جوۆری کوفر بوووە،
 ئێستاش لەگەڵدابی، هەر وایە ئەگەرن! ﴿لَنْت﴾، مادام بە مانای گوناح و
 تاوان بێ، ﴿الْعَظِيم﴾ یش، واتە: مەزن، هەموو گوناھە گەورەکان دەگرێتەوه،
 هەر لە شیرک و ئێلحادەوه بگەر، هەتا قەتل و زینا و پێگری و دزی و تێکدانی
 ئاساییشی خەڵک و هەموو گوناھەکانی دیکە، چ سزای دنیایان لەسەر بێ، چ
 ھەپەشە قیامەتیان لەسەر بێ، ئەوانە ی ھەپەشە قیامەتیان لەسەرە، وەک:
 خۆبەزەلگری و، درۆ، غەیبەت و، قسەھێنان و بردن و، گالته بە خەڵک کردن و،
 گومانی خراپ بە خەڵک بردن و، ھەسەدو ... ھتد، ئەوانەش که سزای دنیایان
 لە سەرە دیارن: قەتل، زینا، پێگری، دزی...

۳- ﴿وَكَاؤُنَا يَقُولُونَ﴾، ئەوان کاتی خووی دەیانگوت:

۴- ﴿أَيُّدَا مَنَا وَكُنَّا تَرَابًا وَعِظْمًا لَّأَنَّا لَمَبْعُوثُونَ﴾، ئایا ئەگەر ئێمە مردین و بووینەوه
 خۆل و، ئێسکەکان، ئایا ئێمە زیندوو دەکړینەوه؟! ھەمزی پرسیارکردن لە ھەردوو
 شوینەکاندا، ﴿أَيُّدَا مَنَا﴾ و ﴿أَلَا نَا لَمَبْعُوثُونَ﴾، ئەم ھەمزیە لە ھەردوو شوینەکان
 دا (الْإِنكَارِ وَالْإِسْتِغَادِ) بۆ نکوو لیلیکردن و بە دوور تەماشاکردن، (إِسْتَبْعَدُوا أَنُ
 يُبْعَثُوا بَعْدَ الْمَوْتِ)، بە دووریان زانی، لە دوا ی مردن زیندوو بکړینەوه، بۆیەش دەلێن:
 ﴿وَكُنَّا تَرَابًا وَعِظْمًا﴾، بووینەوه گل و ئێسکەکان، (عَظْم) کۆیەکە ی (عظام)ە، بە
 زۆری خوا (سُبْحَانَ الرَّحْمَنِ) وشە ی (عَظْم) ی لە قورئاندا بە (عظام) ھێناوه، بە ئێسقانەکان،
 ئێسکەکان، چونکە گۆشتەکە زووتر دەبێتەوه بە گل و خاک، بەلام پەیکەری
 ئێسکی مەرووف لەبەر ئەوەی ماددەکە ی سەختتر، دەمێنێتەوه، ھەلبەتە ئەویش لە
 سەرەنجامدا ھەر دەبێتەوه بە خاک، وەک خوا فەرموویە: ﴿مِنَّا خَلَقْنٰكُمْ وَفِيْهَا نَعِيْدُكُمْ
 وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرٰى﴾ ٥٥ طە، واتە: لەوێو دەرمان ھێناون و، دەستان پێرینەوه
 بۆ وێ (بۆ ئێو خاک) و جاریکی دیکەش لەوێ دەرتان دێنێنەوه، ئەمەش ھەمووی
 مەبەست پێی جەستە، ئەگەرن! پووح نە لە خاکەوه ھاتو، نە دەچێتەوه ئێو

خاک و، نه له خاکیش دیته وه دهری، به لکو ړووح دروستکراو ټکی تایه تپی خوايه، له سه رووی ماده وه ویهو، حه قیقه هق مروّف بریتیه له ړووحه که ی، جهسته که ی ته نیا بهرگ و پوښاکیکه به بهریدا ده کړی و دیکوړیکه، ړووحه که ی ده چپته نیوی، هه تا ټو جهسته یه ش به که لکی تپیدامان بی، ړووحه که ی تپیدایه، که به که لکی تپیدا مانه وه نه ما، ړووحه که ی لی ده چپته دهری به فهرمانی خوا، ټو ړووحه ده چپته شوینیک، له قوڼاغی بهرزه خ داو ټه گهر چاکه کار بوو بی، له بهه شت دایه، یاخود له دوزخ دایه، ټه گهر خراپه کاربوو بی، ټنجا ټایا ټو بهه شت و دوزخه، بهه شت و دوزخه خیکي کاتی و ړاگو زهرن له قوڼاغی بهرزه خ دا، یان هه مان بهه شت و دوزخه یه کجاره کیین و ته نیا وهک ړووح ده چنه تپیان؟ زانایان هه ردو ړایه که یان هه، گرنګ ټه وه یه ړووح له نیو گوره که دا نیه، به لّام جوړیک له په یوه ندی له گه ل جهسته که یدا ده بی، تاکو جهسته که مابی، زور له ده قه کانی سوننه ت ټه وه ده گه یه نن، به لّام ټه وه که ړووح دواي ټه وه له جهسته هاته دهری، به چپته وه ټو جهسته! هیچ ده قیک وای نه فهرمووه، هه ندیک دهق که ړواله ته که یان ټه وه ده گه یه نن، ده بی و ته ټویل و مانا بکړین که مه به ست ټه وه یه، وهک زیندو بن، ټاوا پرسیارو وه لّامیان له گه لدا ده کړی، ټه گهرنا ټو جهسته یه که ړووحی لی چووه ده، ړووحه که ناچپته وه تپی، تاکو ړوژی دواي، ړوژی دواي ش هه خوا ده زانی ټو جهسته یه له چ جوړه ماده یه که ده بی و چوڼ ده بی، به لّام گرنګ ټه وه یه هه ر که سه که سایه تپی خوی پار زرو ده بی به هو ی ړووحه که یه وه، خوا **سورة الرحمن الرحيم** ټو جهسته یه ش به شیوه یه که، که ټو خه لکه له قیامه تیش یه کدی بناسنه وه، پیک ټاشنابنه وه، بهو شیوه یه دروستی ده کاته وه، به لّام وهک دواي ده یه گه یی له ماده یه که که جوړیکي دیکه یه، له پیکه اته یه کی دیکه یه، که له گه ل قوڼاغی بهرزه خا ده گونجی و، دواتریش له گه ل قوڼاغی قیامه ت دا ده گونجی.

٥- ﴿اَوَلَمْ يَأْتِ الْاَوَّلُونَ﴾، هه روه ها ټایا باب و باپیرانی پی شووشمان (ټه وانیش زیندو ده کړینه وه)؟!.

بیگومان پرسیار کړدنه بو نکو و ټیل کړدنه، یانی: وانیه.

مه سه له ی سییه م:

وه لآمد رانه وهی بیروایان که به دنیایی تیکرایان زیندوو ده کرینه وهو، له ژوانگهی پوژیکدی دیارییکراودا خپ ده کرینه وهو، ئه و کاته ش گومرایانی به درودانه ر له میوه و بهری دره ختی زه ققووم ده خوون و، سکیانی لی ده ناخن و، له ناوی کوئیویش وهک حوشتری تووشبووی نه خوشی تیر ئاو نه بوون، ده خوئه وه، ئا ئه وه یه شیوازی میوانداری لی کردنیان:

خو ده فهرموی: ﴿قُلْ اِنَّ الْاَوَّلَيْنَ وَالْاٰخِرَيْنَ ۙ لَمَجْمُوعُونَ اِلٰی مِيقَاتٍ يَوْمَ مَعْلُومٍ ۝۱۰﴾
 ثُمَّ اِنَّكُمْ اَنْتَآ الْعَسَاوُنَ الْمَكْذِبُونَ ۝۱۱ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۝۱۲ لَآ تُقْرَبُ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زُفُوْرٍ ۝۱۳ فَاَلَا تَوْنُ مِنْهَا الْبَطُوْنُ ۝۱۴ فَتَسْرُبُوْنَ عَلَيْهِ
 مِنَ الْعَمِيْمِ ۝۱۵ فَتَسْرُبُوْنَ سُرْبَ الْهَبِيْرِ ۝۱۶ هٰذَا نَزْلُكُمْ يَوْمَ الَّذِيْنَ ۝۱۷

شیکرندنه وهی ئه م، ئایه تانه، له هه شت برگه دا:

دواى ئه وهی که ئه وان به پرسیارکردنی نکوولییکه رانه و به دوور دانه رانه (مُنْكَرِيْنَ وَمُسْتَبْعِدِيْنَ) گوتیان: ئایا که مریدین و بووینه وه خاک و خوّل بووینه وه ئیسقان، ئایا ئیمه زیندوو ده کرینه وه؟ ههروه ها ئایا باب و بابیرانی پیشووشمان، ئه وانیش زیندوو ده کرینه وه؟! خوا **استغفر الله** ده فهرموی:

۱- ﴿قُلْ اِنَّ الْاَوَّلَيْنَ وَالْاٰخِرَيْنَ ۙ﴾، بلّی: به دنیایی پیشووه کان و کوتاییه کان، ئه وانیهی رابردوون و ئه وانیهی دواپی دین، (الْاَوَّلَيْنَ مِنَ الْاٰمَمِ وَالْاٰخِرَيْنَ مِنْهُمْ الَّذِيْنَ اَنْتُمْ مِنْ جُمَّلَتِهِمْ)، کۆمه لگا پیشووه کان و کۆمه لگا دواپینه کان، که ئیوهی بیروایان (ی کۆمه لگای پیغه مبه ر **استغفر الله**) له نیو ئه وان دان.

۲- ﴿لَمَجْمُوعُونَ اِلٰی مِيقَاتٍ يَوْمَ مَعْلُومٍ﴾، کۆده کرینه وه بو ژوانگهی پوژیکدی زانراو، بوچی ده فهرموی: ﴿لَمَجْمُوعُونَ﴾ و نه یغه رموه: (لَمَجْمُوعُونَ)؟ یان (لَمَحْشُورُونَ)، که له شوینی دیکه دا ئه و بیژانه ش هاتوون؟ وه لآمه که ی ئه وه یه که: ﴿لَمَجْمُوعُونَ﴾، له

یهک کاتدا، سَن و اتایان دهگه یهنن: ا- زیندووش دهکړینه وهو، ب- خریش دهکړینه وهو، ج- پیکه وهش دهبن، واته: به پرژو بلایی نابن، بهلئ به پرژو بلایی هه ر کهسه له شوینی خوی هه لده ستیته وه، به لَام دواپی هه موویان خر دهکړینه وه سهریهک، بُو کوئ؟ ﴿إِن مِّقَنَتِ يَوْمَ مَعْلُومٍ﴾، بُو ژوانگه ی پوژیکي زانراو، (المیقَات: أَضْلُهُ أَلَّةٌ لِلْوَقْتِ، ثُمَّ أَطْلَقُوهُ عَلَى مَكَانٍ أَوْ وَقْتٍ عَمَلٍ مَا)، (مِیقَات): له ئەصلدا بریتیه له ئامپازی کات، به لَام دواپی به کاره پتراوه بُو شوین یان کاتی کرده وه یه کی دیاری بیکراو.

بوچی دهفه رموی: ﴿لَمَجْمُوعُونَ إِلَى مِيقَنَتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ﴾ و نافه رموی: (لَمَجْمُوعُونَ فِي مِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ) که له ئەصلدا کوکړدنه وه (جمع) به پیتی (في) به رکار ده خوازی، که چی لیږده دا به (إلى) به رکاری خواستوه؟ کو دهکړینه وه به ره و ژوانگه ی پوژیکي زانراو؟ وه لاهه که ی: چونکه (صُمِّنَ مَجْمُوعُونَ مَعْنَى مَسْوُوقُونَ)، واته: ئیوه کوکړدنه وه دواپی لئ ده خوردرین و ده برین به ره و ژوانگه ی پوژیکي زانراو، واته: (مَجْمُوعُونَ) که به (إلى) به رکاری خواستوه، هه مانای کوکړدنه وه و خرکړدنه وه، هه مانای وه پيش خوډان و بردنیش دهگه یهنن، (مَجْمُوعُونَ) به بیژه که ی خوی و، بردنیا به ره و ژوانگه (سوق) کهش به هوئی نه و پسته وه که به رکاره که ی پی خواستوه، که بریتیه له (إلى).

۳- ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ أَنْتَ الْأَصْلَ الْكَذِبُونَ﴾، دواپی به دلنایای ئیوه نه ی گومرا بووه به دروډانه رکهان! (ثُمَّ: لِلرَّتِيبِ الرُّتْبِي) (ثم) بُو ریزبه ندیی پله پله ییه، چونکه نه وه ی دئ، پله و پیگه که ی گرنگتره له وه ی رابردووه، سه رها کوکړدنه وهو، پيش خو دهرین به ره و ژوانگه ی پوژیکي زانراو، ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ﴾، ئنجا دوا ی نه وه، ئیوه نه ی گومرا بووه به دروډانه رکهان!

۴- ﴿لَا تُكُونُوا مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زُقُومٍ﴾، به دلنایای بخور دهبن له دره ختیک که له زه ققوومه، واته: له بهری جوړه دره ختیک که بریتیه له زه ققووم، له وه ده خوډ، (من) ی یه که م ﴿مِّنْ شَجَرٍ﴾، نه مه بُو ده ستپیکردن (إبتداءه، ه، من) ی (من زقوم) یش بُو روونکردنه وه

(بیان)یه، ثایا نهو درهخته چ جوړه درهختیکه؟ درهختی زهققوومه، که پیشترباسی درهختی زهققووممان کردوه، به کوردیی دهلین: ژهقنهمووت، ههنډیک له زانایانیش گوتووایانه: جوړه درهختیک ههیه، بهرهکهی زور تال و زور تفتهو قووت ناچئ، دهشگونجئ نهو درهختهی زهققووم ئیستا له دنیاا نهبی، واته: وینهکeshی له دنیاا نهبی، نهگهرنا بیگومان نهوهی خوا **الْمَسَاحِنِ الرَّحْمٰی** له دواروژدادهیکات به خوراک بوئنهو گومرا بووه به درودانه رانه، وهک هی دنیا ههر نیهو هیچ شتیکی پوژی دواپی، وهک هی دنیا نیه، پهنگه ههر وینهشی نهبی له دنیاا، کاتی خوئی له تفسیری سوورهتی (الصفات) دا باسما نکرده، که زانایان گوتووایانه: زهققووم جوړه درهختیکی درکاوویه، بهرهکهی زور تال و تفته، بهلام به پیئی نهوه که خوا **الْمَسَاحِنِ الرَّحْمٰی** دهفه رموی: ﴿إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ٦١ طُلْعَهَا كَظَهِرُ رُءُوسِ الشَّيْطَانِ ٦٢﴾ الصفات، واپیده چئ درهختیک بی، تهنیا له قیامت داو، له دوزه خ دا هه بی، بو تاوانباران.

٥- ﴿فَالْتَوَيْنَا مِنْهَا الْبَطُونَ﴾، ئنجا ئیوه ورگتانی لی پر دهکن، ئیوه پرکه ری ورگهکان دهبن، لی، (الی سهر ﴿الْبَطُونَ﴾، بو ناساندنه، بهلام لیړه دا قهره بووی پالوه لادراو (مُضَاف إِلَيْهِ) دهکاته وه، واته: (فَمَالِئُونَ مِنْهَا بَطُونَكُم) ئیوه سکی خو تانی لی ده ناخن، نهگهر به شیوهی دواندن (خُطَاب) بی، نهگهرنا: (فَمَالِئُونَ مِنْهَا بَطُونَكُم) واته: نهوان ورگی خو یانی لی پر دهکن.

٦- ﴿فَشَرَبْنَاهُ عَلَيْهِمِ الْغَلِيمَ﴾، ئنجا ئیوه له سه ری خوړه وه دهبن له ئاوی کولاو داغ، (الْحَمِيمُ: الْمَاءُ الْمَغْلِيُّ الشَّدِيدُ الْحَرَارَةِ)، (حمیم) ئاویکی کولای یه کجار زور گهرمه، ئاو له پلهی سهد (١٠٠) دهکولئ، لیړه له لای ئیمه له دنیاا، بهلام مهرج نیه ئاوی دوزه خ له پلهی سهد (١٠٠) بکولئ و ببیته هه لم و نه میئی، چونکه له دنیاا ئاو له پلهی سهدو، دواي نهوهی کولئ، ده بیته هه لم و نامیئی، بهلام هی نهوی وهک چوئ ناگره کهی حه فتا (٧٠) هیندهی ناگری دنیا گهرمه، که له فهرمایشتی پیغه مبهردا **هَاتُوهُ** هاتوه، ئاوه که شی مهرج نیه تهنیا له پلهی سهد دا بکولئ، هه لبه ته هه موو حال و حیسابه کانی پوژی دواپی چ بو به هشتییان، چ بو دوزه خییان، له وهی دنیا

جیان و جهسته کانیشیان جیان و تهحه ممولکردنیشیان جایه، نه گهرنا که سبک بیخهیه نیو ئاوی کولیو داغهوه، دهمری، یان بیخهیه نیو بلایسهی ئاگرهوه، ده بیته قهره برووت و ده سووتی و کوتایی پی دی، به لام نهو دوزه خیانه جهستهیه کیان ههیه، تهحه ممولی نهو بلایسه گهرمه دهکن، تهحه ممولی نهو ئاوه گهرمه ش دهکن و، تهحه ممولی خواردنی بهری درهختی زه ققووم و حوشر خورکه (ضرع) یش دهکن و، بهردهوامیش دهبن له ژياندا به فهرمانی خوا، وهک ده فهرموی: ﴿ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيٰی﴾ (۱۳) ﴿الْاٰلٰی، دواپی نه تیتیدا دهمری و، نه تیتیدا دهژی، نه دهمری و کوتایی پی بی و، نه دهژی ژيانیک به ژيان له قه لهم بدری.

(۷) - ﴿فَسَرِبُونَ شَرِبَ الْهَيْمِ﴾ نجا خورهوهی دهبن خواردنهوهی حوشری تیرئاونه بوو. یانی: نهو ئاوه کولوو داغهی ده بخونهوه، وهک خواردنهوهی حوشریکه که تووشی نه خوشیی هویام بووه، وشه (شرب) خوینراویشه تهوه: (شرب)، ﴿فَسَرِبُونَ شَرِبَ الْهَيْمِ﴾ و (شرب الهیم)، (هیم) یش کوی (أهیم و هیماء)، (أهیم) بو نیر (مذکر)، حوشری نیر که تووشی نه خوشیی هویام دهبن، (هیماء) یش حوشری مییه، که تووشی نه خوشیی هویام دهبن، (الهیماء: داء یصیب الإبل یورثها حمی فی الأمعاء، فلا تزال تشرب ولا تزوی)، (هیماء: دهر دیکه تووشی حوشر دی و، گهرمی و تایهک له ریخوله کانیدا پهیدا دهبن، بهردهوام ئاو ده خواتهوه و تیر نابی، بیپروایانیش لهو ئاوه گهرم و داغ و کولوهی نیو دوزه خ ده بخونهوه، وهک نهو حوشره ی تووشی نهو دهر دو نه خوشیه بووه، له کوتاییدا خوی بهرز ده فهرموی:

(۸) - ﴿هٰذَا نَزَمُومَ يَوْمَ الدِّينِ﴾، ئا نهمه میوانداری کردنیانه، (نهمه نهو خواردنهیه که بویان داده نری) له رۆژی سزاو پاداشت دا، (نزل: مَا يُقَدَّمُ لِلضَّيْفِ مِنْ طَعَامٍ، نهو خواردنه ی بو میوان داده نری.

پوختەى باسى سزاي بىيروايان و ھۆكارەكانى:

بەپىي ئەو ئايەتەنەى رابردن، سزا و جەزەبەى ھاوۋەلانى چەپە لە پىنچ شتان دا بەرجەستە دەين:

۱- ﴿سَمُورٌ﴾، گرەباى گەرم.

۲- ﴿وَحِمِرٌ﴾، ئاوى كۆلۈۋ داغ، كە تىيدا دەين، چونكە دەفەرمۇي: ﴿فِي سَمُورٍ وَحِمِرٍ﴾، لە ئىو گرەبادا دەين و لە ئاوى كۆلۈيشدا دەين.

۳- ﴿وَطَلٌّ مِّنْ يَّحْمُورٍ﴾، سىبەرىك لە دووكەلى رەش داوۋەستاو، يان چرە دووكەلىكە سىبەرى كىردۈ.

۴- ﴿لَّاكُلُونْ مِّنْ شَجَرٍ مِّنْ زُقُومٍ﴾، خواردن لە ميوەى درەختى زەققۇوم.

۵- ﴿فَشَرَبُواْ عَلَيْهِ مِّنْ لَّعِيمٍ﴾، ئاۋ خواردنەۋە لە ئاۋى كۆلۈ، ۋەك جۆرە ئاۋ خواردنەۋەى حوشترىك كە توۋشى نەخۇشى تىر ئاۋ نەبوۋن بوۋە.

ئەمانە ئەو پىنچ جۆرە سزاۋ جەزەبەن، كە ھاۋەلانى دەستە چەپيان پى سزا دەدرين.

ھۆكارەكەى چىيە؟

خوالبىلىالھىن الرحىم ھۆكارەكەش لە چوار شتان دا باس دەكات، ئەگەر بەپىي رىزبەندى كە لە ئايەتەكاندا ھاتوۋن، بىانھىين، نەك بەپىي رىزبەندى كاتىي و رىزبەندى بوونيان:

۱- ﴿الْإِثْرَافِ﴾: ﴿إِنَّهُمْ كَانُواْ قَبْلَ ذَٰلِكَ مُتْرَفِينَ﴾، ئەوان پىشتەر خۇشگوزەران بوۋن، تەنيا خەمیان خواردن و خواردنەۋە گرنگى دان بوۋ بە عەيش و نۆش، بى سەرنجدانى ھەلّال و ھەرام و، بەبى ئاۋردانەۋە لە خەلک و سەرھەلېرېن، بەرەو خواۋ بەرەو قىامەت، ئەگەرنا ئەسلى خۇشگوزەرانىي و ئەۋە كە مروف خۇش بىرى لەشەرەدا، بەشتىكى ناپەسندەنراۋە، بەلكو خواالبىلىالھىن الرحىم لەۋھەموۋ ئايەتەنەدا

منەت دەكات لەسەر مەروڤقەكان، كە ھەرچى نىعمەتە بۆ ئۆيەم خولقاندو، ئىنجا جارى دىكەش باسما نكردو، كە خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** سەرزەنشتى ئەوانە دەكات، كە بۆيە پاك و چاكە و خوش و بە لەرزە تەكان قەدەغە دەكەن: **﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْزَنُوا طَبِيتَ مَا أَهْلَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾** (۸۷) المائدة، ئەى ئەوانەى پىرواتان ھىناو! ئەو بۆيە پاك و چاك و خوش و بە كەلكانەى خوا بۆى پەوا كىردو، قەدەغە يان مەكەن، سەنور شىكىنىي مەكەن، بىگومان خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** سەنور شىكىنىي خوشناو، كەواتە: لىرەدا مەبەست خوشگوزەرانىيەكە، لەسەر حىسابى قىامەت بى خوشناو، لەسەر حىسابى خەلىكى پەش و پووت بى، بە شىوہىەك بى كە لەسەر حىسابى پروو، لەسەر حىسابى پۆزى دوايى و بەھا بەرزەكان بى، بە شىوہى چاۋ لەسەر چىر داگرتى، تەنيا عەيش و نوڤ و خوشگوزەرانىي ماددى و جەستەيى بى.

۲- بەردەوام بوون لەسەر گوناھى مەزن: **(وَكَاؤُوا بِمُرْوَةٍ عَلَى الْحَنُوتِ الْعَظِيمِ)** گوناھى مەزنەش شىرك و كوفرە بە ھەموو جۆرەكانىيەو، گوناھەكانى دىكەن، وەك: سەم و قەتل و زىنا و پىگىرى و ... ھتە.

۳- گومرايى: **﴿أَيُّهَا الضَّالُّونَ﴾**، گومرايوون و بە پى ئەزانين و سەرگەردانىي.

۴- بىپروايى بە پۆزى دوايى: (المكذبون) بە درۆدانەرانى پۆزى سزاۋ پاداشت.

كەواتە: ئەوانە چوار ھۆكارەكان بوون: خوشگوزەرانىي، مەكوور بوون لەسەر گوناھى مەزن، گومرايى، بىپروايى بە پۆزى سزاۋ پاداشت، زىندو بوونەو، ھەبوونى سزاۋ پاداشت.

كەواتە: ئەگەر پىزەندىي بوونىي (الترتيب الوجودي) پەچاۋ بکەين، دەبى بلين:

۱- گومرايى.

۲- ئىنجا لە ئەنجامى گومرايى دا ژيانى خوشگوزەرانىيان ھەلبەزاردو، لەسەر حىسابى قىامەت، لەسەر حىسابى خەلىك، بە شىوہىەكى وا كە پەچاۋى ھەلل و ھەپام و، چاۋدېرىي خوا، مافى خەلىك نەكەن.

۳- نهوئش دوايي سهري كيشاوه بو نهوه كه بهردهوام بن له سهر گوناھي مه زن.

۴- پاشان بپيرواش بن، به روژي دوايي.

كهواته: له رووي پريزه نديي بوونيي (الترتيب الوجودي) يهوه، گومر ابوون
پيش هه موويان ده كه وي، به لام خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ليره دا به پتي پريزه نديي بووني
نه يه تيان، به لكو به پتي نهوه هيتانوي كه چ شتيك له واندا زياتر زقه، نهوئش
خوشگوزه رانييه، نجا نه گهر ته ماشاي خه لكي دنياش بكه ي، نه وانهي بپيروان،
ههر وايان ده بيني، واده زانن مروف ته نيا گه دهو داوئنهو، ته نيا هه ست به له
پشتين به رهو ژيري خويان ده كهن، به لام هه ست به عقل و دل و دهروون و
روحيان ناكهن، هه ست به داخوازي و پيداويستيه كاني رووح و دل و هه ناويان
ناكهن، ته نيا هه ست به بووني له پشتين به رهو ژيريان ده كهن، بويه ته نيا له
بهر ليكر دنه وه ي: پر كردني گيرفان و تير كردني داوين و گه ده ياندان، بويه ش خوا
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بهوه دهستي پيكر دوه، چونكه نهوه زه قترين سيفهت و سيماو دروشي
كه ساني بپيروايه.

خوا به لوتف و كه ره مي خوي، ئيمه په نا بدات كه بهو شيويه بيريكه ينه وه،
كه پيمان وابي ته نيا جهسته يه كي رووتين، و پيمان وابي ته نيا له پشتين به رهو
ژيرين.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی سییه م

پېئاسەي ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان ئايەتەکانی: (۵۷ - ۷۴) کە ھەژدە (۱۸) ئايەتن، دەگریتە خوئی، ئەم ھەژدە ئايەتە خوای کارزان و میهرەبان تییاندا باسی بەلگە ھێنانەو ە لەسەر سەلماندنی راستیی زیندووکرانەو ەو، ھەبوونی سزاو پاداشت، کردو ە، ئەویش بە ھێنانەو ەي چوار بەلگە:

یەكەم: دروستکردنی مروّف لە نوتفە، تۆویلكەيەك کە بەزەحمەت بە چاو دەبینرئ. **دوو ەم:** پواندنی كشتوكاڵ، بەلّی مروّفەكان زەوی دەكێلن و، نەمامەكان دەنێژن و، تۆو ەكان دەو ەشینن، بەلام ئەو ەي دەیانروینئ، خوايە.

سێ ەم: لەسەرپۆ ە دابەزاندنی ئاوی شیرین و زوّلّ، کە ھەر لەو ئاو ە سوپرو تالّەي زەریاو ئۆقیانوس ەكان پەیدا بوو ەو، پالّپوراو ە لە رپّی بە ھەلم بوون، بە ھوئی تیشکی خۆر ەو ە، پاشان بەرزبوون ەو ەي ھەلمەك ەو، ھێترانی بۆ شوین ە سارد ەكان و دوايی پیکھاتنی ھەور ەكان، کە ھەور ەکانیش ھەر ھەلمەك ەن، خر دەبن ەو ەو چر دەبن ەو ە، دوايی ھاتن ە خواری ئاو لەو ھەوران ە، بە ھەر سئ شیو ەي: باران و بەفرو تەرز ە.

چوار ەم: رەخساندنی سووتەمەنیی بە گشتیی و، بە تایبەتی دارو درەخت و سەوزایي، کە دەبیت ە سووتەمەنیی، ھەم وەك سووتەمەنیی روالّەتی، ھەم وەك سووتەمەنی پەنھان، وەك خەلّووزی بەردو غازو نەوت، کە ھەموو ئەوان ە بەپپّی قسەي زانایان زەویناسیی، ئەو پاون و لە وەرگاو دارو درەخت ە ژپّر زەوی کەوتووان ەي کاتی خوئی بوون، دوايی گۆرانی کیمیایان بەسەردا ھاتو ە، ھەرچی نەوت و غازو خەلّووزی بەرد ە، ئەو سەرچاو ەكەیان ە.

ھەلبەت ە ئەم چوار بەلگان ە، وپرای ئیسپاتکردنی زیندوو کران ەو ەو، توانایی خوا لەسەر ھەناسان ەو ەي مروّفان و سزاو پاداشتدان ەو ەيان، لە ھەمان کاتدا، بەلگەي سەلماندنی پەرورەدگارپّیی خوای بەرزو بی وین ەشن.

﴿نَحْنُ خَلَقْنَكُمْ فَلَوْلَا تَصَدَّقُونَ﴾ (۵۷) أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ﴿۵۸﴾ أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ﴿۵۹﴾ نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوبِينَ ﴿۶۰﴾ عَلَيَّ أَنْ يُبَدِّلَ أَمْثَلَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۶۱﴾ وَلَقَدْ عَلَّمْتُمُ النَّشَأَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۶۲﴾ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ﴿۶۳﴾ أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿۶۴﴾ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿۶۵﴾ إِنَّا لَمُعْرِضُونَ ﴿۶۶﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿۶۷﴾ أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿۶۸﴾ أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ﴿۶۹﴾ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أَجْحَا فُلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿۷۰﴾ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿۷۱﴾ أَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ ﴿۷۲﴾ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا وَمَتَاعًا لِلْمُقْوِينَ ﴿۷۳﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿۷۴﴾

مانای دهقا و دهقی نایه‌ت‌ه‌کان

{(تهی بیپروانه!) تیمه دروستان کردون، ده‌بوایه (زیندو و کرانه‌وه‌ستان) به راست بزائن ﴿۵۷﴾ نایا تهو (توو) ه‌تان دیوه که ده‌پریژن (ه‌تیو مندالدانه‌وه)؟ ﴿۵۸﴾ نایا تیوه دروستی ده‌که‌ن، یان تیمه‌ین به‌دیهیته‌ر (و قوناغ قوناغ که‌شه‌پنده‌ری)؟ ﴿۵۹﴾ تیمه مردمان له‌نیوتاندا نه‌ندازه‌گیری کردوه (هه‌رکه‌س له کات و شوین و به‌هوکاری دیاریکراوی ده‌مرئ) و، تیمه لی پیشکه‌وتوووه‌وه (و بی‌توانا) نین ﴿۶۰﴾ که به‌هی وه‌ک خو‌تان بتانگورین (تیوه لابه‌رین و که‌سانی دیکه ببینن) و، به‌شیوه‌یه‌ک که نایزانن، دروستان بکه‌ینه‌وه (له قوناغی به‌رزه‌خ و قیامه‌تیشدا) ﴿۶۱﴾ به‌دنیا‌بیش پی‌که‌یاندنی یه‌که‌متان زانیوه، (که له‌چییه‌وه هیناومان!) ئنجا ده‌بوایه وه‌بیرتان بیته‌وه (و په‌ندی لیوه‌ریگرن) ﴿۶۲﴾ هه‌روه‌ها نایا تهو (کشتو‌کال) ه‌تان دیوه که (زه‌وی بو ده‌کیلن و) ده‌چیئنن! ﴿۶۳﴾ نایا تیوه ده‌پروئینن، یان تیمه پروینه‌رینی؟ ﴿۶۴﴾ به‌دنیا‌یی ته‌گه‌ر ویستبامان ده‌مانکرده پیووش و په‌لشی تیکشکا، ئنجا تیوه‌ش سه‌رتان سو‌رده‌ماو ژپوان ده‌بوونه‌وه ﴿۶۵﴾ (ده‌تانگوت:) بیگومان تیمه دؤراوو زیانبارین (و رهنج به‌خسارین) ﴿۶۶﴾ به‌لکو

تیمه بیبه شین (و دم له پووشین)! (۷۶) ههروهه ئایا ئه و ئاوه تان دیوه که ده یخونه وه! (۷۸) ئایا ئیوه له ههروهه داتابه زانده، یان تیمهین دابه زینه ری؟ (۷۹) نه گهر و بستمان تال و سویرمان ده کرد، ده بوویه سوپاسگوزاری (بو خوا) بکهن! (۸۰) ههروهه ئایا ئه و ئاگره تان دیوه که هه لیده کهن (دایده گیرسین)! (۸۱) ئایا ئیوه درهخت (و سووته مه نی) هکه یتان پتکه یانده، یان تیمه پتکه یه نه رینی؟ (۸۲) تیمه ئه و (ئاگر) همان گیراوه به بیرخه ره وه (بو هه موو لایه کتان) و به هره گه یه نه ر بو پیاوران (و برسیان) (۸۳) ئنجا ناوی پهروه ردگاری مه زنت به پاک بگره (۷۴)!

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(حَلَقْنٰكُمْ): وه دیمان هیئان، دروستمان کردوون، (الْخَلْقُ: أَصْلُهُ التَّقْدِيرُ الْمُسْتَقِيمُ وَبُسْتَعْمَلُ فِي إِبْدَاعِ الشَّيْءِ مِنْ غَيْرِ أَصْلٍ وَلَا اخْتِدَاءٍ، وَيُسْتَعْمَلُ فِي إِجَادِ الشَّيْءِ مِنْ الشَّيْءِ)، وشه ی (خَلَقَ): پشه که ی برتیه له ئه ندازه گیریه کی ریک و راست و، به کاریش ده هیئری بو داهینانی شتیک، بی ئه وهی بناغه یه کی بووی و، چاوی له شتیکی دیکه دا تیدا کرابی، ههروهه به کارده هیئری بو په یادکردنی شتیک له شتیکی دیکه.

(تَصَدَّقُونَ): به راست بزانی، (صَدَقْتُ فَلَانًا: تَسْبِيحُهُ إِلَى الصَّادِقِ)، (صَدَقْتُ فَلَانًا) واته: فلانکه سم پالدایه لای راستگوویی و به راستم دانا.

(مَّا مَنُونُ): (الْمَنِيُّ: الْقَدَرُ، مَتَى لَكَ الْمَانِي: قَدَرُ لَكَ الْمُقَدَّرُ، وَالْمَنِيُّ: الَّذِي يُورَثُ بِهِ، وَالْمَنِيُّ: الَّذِي قُدِّرَ فِيهِ الْحَيَوَانَاتُ، مَنًى: تُقَدَّرُ وَتُقَدَّرُ، که ده فهرموی: (مَا مَنُونُ: مَا تَقْدُرُونَ أَوْ مَا تَصُبُّونَ) واته: ئه وهی ده پیرژن، ئه و ئاوهی پیاو ده پیرژیته ئیو مندالانی ئافرهت، به لام (مَنًى) به مانای: (ئه ندازه گیریی کرد) دی، ده گوترئ:

(مَنْ لَكَ الْمَانِي: قَدَّرَ لَكَ الْمُقَدَّرُ) نه اندازه گیري كهر بَوْتُ نه اندازه گیري بركات، ههروهها (مَنْ) ئهو سهنگه شتي پي ده كيشري، (مَنْي) يش ئهو ئاوهيه زينده وهه كاني تيدا نه اندازه گیري كراون، (مَنْي يَمْنِي) و (أَمْنِي يَمْنِي) ههردووكيان به ماناي (قَدَفَ يَقْدِفُ) و (صَبَّ يَصْبُنْ، واته: (مَنْي وَأَمْنِي) به (ثَلَاثِي ورباعي) ههردووكيان هاوون و يهك واتاشيان ههيه به ماناي پژاندي ده پريژي، واته: توو ده پريژي.

(قَدَرْنَا): (الْقَدَرُ وَالْتَقْدِيرُ: تَبَيَّنَ كَمِّيَّةُ الشَّيْءِ، وَالْتَقْدِيرُ: إِعْطَاءُ الْقُدْرَةِ، وَجَعَلَهُ عَلَى مِقْدَارٍ مَخْصُوصٍ)، (قَدَّرَ) و (تَقْدِيرُ) ههردووكيان به ماناي دياربيكردي نه اندازه ي شتيكن، (تَقْدِيرُ) به ماناي پيداني ده سه لات و توانا دي، و، به ماناي گيراني شتيكه به نه اندازه يه كي تايبهت.

(يَمَسْبُوقِينَ): (أَصْلُ السَّبْقِ: التَّكْدُّمُ فِي السَّيْرِ)، (سَبَقَ): ئه وهيه كه له پويشتيدا كه سيك پيشبكه وي، (وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ: لَا يَقُوْنُونَا) واته: لييمان پيش ناكه ون و، لييمان ده رباز نابن، چونكه نه گهر كه سيك پيش كه سيك بكه وي، ماناي وايه له ده ستي قوتار بووه، خوا ده فه رموي: ئيوه له ده ستي ئيمه قوتار نابن، كه ده فه رموي: ﴿وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ﴾، ئيمه لي پيشكه وتوووه نين، واته: هيچكهس ناتوانئ ببته پيشكه وتوووه بو ئيمه، پيشكه ويته وهه و پروا ده ربازي بي.

(أَمْثَالُكُمْ): (أَمْثَال: جَمْعُ مَثَلٍ: شَبْهٌ، أَوْ جَمْعُ مَثَلٍ: الْوَصْفُ)، (أَمْثَال) ههه ده گونجي كوي (مَثَل، بي)، به ماناي (شَبْهٌ وَنظِيرٌ)، ياني: هاوتاو وينه، ده گونجي (أَمْثَال) كوي (مَثَل، بي)، به ماناي سيفهت و وه سف، ﴿لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَى وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (النحل، المثل الأعلى) (أي: الْوَصْفُ الْأَعْلَى) وينه ي هه ره به رز بو خوايه، يان سيفه تي هه ره به رز.

﴿يَبْدُلْ أَمْثَالَكُمْ﴾: (يَبْدُلْ بِكُمْ أَمْثَالَكُمْ: نَجْعَلُ أَمْثَالَكُمْ بَدَلًا، أَي: نَخْلُقُ ذَوَاتًا مِمَّا ثَلَّةَ لِدَوَاتِكُمْ)، ﴿يَبْدُلْ أَمْثَالَكُمْ﴾، به چه ند ته عيريك مانا كراوه، ياني: ئيوه لابه رين

و خه لکیکی دیکه بیئینه شوینی ئیوه، ئه وه مانابه که یه تی، ﴿نُذِلَ اَمَلُكُمْ﴾، هاوونانی ئیوه بهیئینه شوینی ئیوه، واته: هاوونانی ئیوه بکهینه جیداری ئیوه، یاخود هه ندیک دروستکراوان دروست بکهین، که وه ک ئیوه، ئیوه لابه‌رین و ئه وان بیئین.

﴿وَنُشِئَكُمْ﴾: بیتان بکه یه نین، (النُّشَأُ وَالنَّشْأَةُ: اِحْدَاثُ الشَّيْءِ وَتَرْبِيَّتُهُ)، (نَشَأَ وَنَشَأَ): بریتیه له په‌یدا کردنی شتیک و به خێو کردنی و پێکه‌یاندنی، پی به پی. (مَحْرُوثٌ): (الْحَرْثُ: اِلْقَاءُ الْبَذْرِ فِي الْأَرْضِ وَتَهْيِئَتُهَا لِلزَّرْعِ، وَيُسَمَّى الْمَحْرُوثُ: حَرْثًا، حَرْثٌ): له ئه‌صلدا بریتیه له تو و وه‌شاندن له زه‌ویداو، ئاماده‌کردنی زه‌ویه‌که بو ئه‌وه‌ی ئه‌و تووه‌ی تیدا پروی، (حَرْثٌ) به مانای کیلانی زه‌ویی و هه‌لکولینی و شیکردنه‌وه‌یه‌تی بو ئه‌وه‌ی ئه‌و تووه‌ی تیخراوه، سه‌روبن بی و پروی، به‌لام لی‌ره‌دا وشه‌ی (حَرْثٌ) یانی: (مَحْرُوثٌ) تووی وه‌شێزاو، یان: زه‌وی کیلندراو.

(تَرْزَعُونَهُ): (الزَّرْعُ: الْإِنْبَاتُ وَحَقِيقَةُ ذَلِكَ تَكُونُ بِالْأُمُورِ الْإِلَهِيَّةِ دُونَ الْبَشَرِيَّةِ، وَالزَّرْعُ مَصْدَرٌ عَرَبِيٌّ عَنِ الْمَزْرُوعِ)، (زَّرَعَ): بریتیه له رواندن، چیه‌تی ئه‌وه‌ش به کاروباری خوایی ده‌بی، نه‌ک هی مروف، واته: مروف به‌س ته‌نها تووه‌که ده‌وه‌شینی، به‌لام ئه‌وه‌که سه‌ی ده‌پروینی، یان ناپروینی، سه‌وزی ده‌کات، یان نایکات، خوای په‌روه‌ردگاره، (زَّرَعَ) چاوه‌که وه‌عبیری پیکراوه له (مَزْرُوع) کشتوکال و چێندراو روێندراو.

(حَطَمًا): (الْحَطْمُ: كَسْرُ الشَّيْءِ مِثْلَ الْهَشْمِ وَنَحْوِهِ، ثُمَّ اسْتَعْمِلَ لِكَسْرِ مُتَنَاهٍ)، (حَطَمٌ): بریتیه له شکاندنی شتیک، وه‌ک وشه‌ی (هَشْمٌ) که وردکردنی شتیکه، دواپی به‌کاره‌یێزاوه بو شکاندنیک که کو‌تایی به‌و شته‌ی هێنابی و وردو خاشی کردبی، هه‌ندیکی دیکه ئاواپان مانا کردوه: (الْحَطَامُ: الشَّيْءُ الَّذِي حَطَمَهُ حَاطِمٌ، أَي: دَقَّ قَهْوُ مَعْنَى الْمُحْطُومِ، كَمَا تَدُلُّ عَلَيْهِ زِنَةُ فُعَالٍ مِثْلُ: جَذَا، وَقَفَات، وَدَقَّاق)، (حَطَامٌ): ئه‌و شته‌یه که شکابی و شکینه‌ریک شکاندیبتی و وردی کردبی، که‌واته:

(خُطَام) به مانای (مَحْطُوم) ه، تیکشکاو، هه‌روهک کیشی (فَعَال) ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی، ده‌گوتری: (جَذَاذ) شتیکی ره‌قی وردو خاشکراو، (فُتَات) ئه‌و ورده نانا‌نه‌ی له‌سه‌ر سفره ده‌مینیت‌ه‌وه، (دُقَاق) شتیکی ره‌ق که ورد کرابیت و وهک ئاردی لیکرابیت.

(فَطَلَّتْ): (ظَلَّتْ وَظِلَّتْ يُعَبَّرُ بِهِ عَمَّا يُعْمَلُ فِي النَّهَارِ، وَيَجْرِي ظِلُّ مَعْنَى: صَارَ، (ظَلَّتْ وَظِلَّتْ)، (ظَلَّتْ وَظِلَّتْ) ئه‌مه ته‌عبیری پی ده‌کرئ له‌و کارانه‌ی به‌ پوژئی ده‌کرئ (هه‌روهک (بَاتَ يَبِيتُ) ته‌عبیری پی ده‌کرئ، له‌و کاره‌ی که له‌ شه‌ودا ده‌کرئ (وشه‌ی (ظَلَّ) به‌ مانای (ضَار) به‌کارده‌هینئ واته: شته‌که بوو، که‌واته: ﴿فَطَلَّتْ تَفْكَهُونَ﴾، واته: ئیوه ده‌ستان ده‌کرد به‌وه که (تَفْكَه) بکه‌ن.

(تَفْكَهُونَ): (تَتَعَاطُونَ الْفُكَاهَةَ، وَقِيلَ: تَتَنَاوَلُونَ الْفَاكِهَةَ، وَالْفُكَاهَةُ: حَدِيثُ ذَوِي الْأُنْثَى، وَقِيلَ تَفْكَهُونَ: تَعَجَّبُونَ، وَقِيلَ: تَحْزَنُونَ، وَقِيلَ تَتَذَمُّونَ) زانایان له‌ باره‌ی وشه‌ی (تَفْكَهُونَ) ده‌و دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ پیکه‌وتوون، که (تَفْكَه) به‌ مانای قسه‌ی خو‌شکردن، یان: میوه‌ خواردنه، (فُكَاهَةُ) ش یانی: قسه‌ی خو‌ش به‌زوریش وایه قسه‌ی خو‌ش له‌ کاتی میوه‌ خواردن دا ده‌کرئ، (تَفْكَهُونَ) واته: (تَتَعَاطُونَ الْفُكَاهَةَ) واته: قسه‌ی خو‌ش و سوعه‌ت پیکه‌وه ده‌که‌ن، هه‌ندی‌کیش گوتووایانه: به‌ مانای میوه‌ ده‌خو‌ن، هه‌ندی‌کیش وشه‌ی (تَفْكَهُونَ) یان به‌ (تَعَجَّبُونَ) واته: سه‌رتان سو‌رده‌میی و، هه‌ندی‌کیان به‌ (تَحْزَنُونَ) واته: په‌ژاره‌دار ده‌بن و، هه‌ندی‌کیان به‌ (تَتَذَمُّونَ) واته: په‌شی‌مان ده‌بنه‌وه، بی‌گومانیش هه‌ندی‌ک له‌وانه په‌یه‌وست (لازم)ی مانا بنه‌ره‌تییه‌که‌ن، که بریتیه له‌ میوه‌ خواردن، یاخود: قسه‌ی خو‌شکردن، هه‌ندی‌ک له‌ زانایانیش گوتووایانه: (تَفْكَه) له‌سه‌ر کیشی (تَفَعَّل) ه، وهک (تَأْتُم: تَرَكَ الْإِثْمَ، وَتَحَرَّجَ: تَرَكَ الْحَرَجَ) (تَفْكَه) واته: وازی له‌ قسه‌ی خو‌ش هیناو، خه‌مباریی و په‌ژاره‌ دی‌گرت.

(الْمَغْرُمُونَ): (الْغَرْمُ: مَا يَتَوَبَّ الْإِنْسَانُ فِي مَالِهِ مِنْ ضَرَرٍ لِيُغَيِّرَ حَيَاتِيَّةَ مِنْهُ، أَوْ حَيَاتِيَّةَ، (عَرْمُ): بریتیه له‌و زیانه‌ی به‌سه‌ر مرو‌ف دی له‌ مال و سامانی دا (مرو‌ف مایه‌کی له‌ ده‌ست بچئ) بی ئه‌وه‌ی تاوانی‌کی کرد بی و ناپاکی کرد بی، ده‌گوتری:

(عَرِمَ كَذَا غُرْمًا وَمَغْرَمًا) ئەمە کردارەکیەتی، (عَرِمَ كَذَا) واتە: ئەوەندە زیان لێکەوت.

(الغَرَامُ: الشَّدَّةُ وَالْمُصِيبَةُ)، (عَرَام): بە سەختیی و بە لادەگوتری، ھەروەھا بە لە بەینچوون (هَلَاك) یش دەگوتری، کەواتە: (إِنَّا لَمَغْرُمُونَ) واتە: ئێمە زیانبەرین، یان ئێمە پەنج بە خەسارین، ئەو پەنجەی کە داوامانە بەو کشتوکالەو، کەلێنی بوو نەگرتین، لەبەر ئەوەی کشتوکالەکە بوو بە پووش و پەلاش و فەوتا.

(الْمُزْنُ): (السَّحَابُ الْمُضِيُّ وَالْقِطْعَةُ مِنْهُ مُزْنَةٌ)، (راغب الأصفهاني) پێی وابە (مُزْن) بە مانای ھەورە، جینسی ھەور، بە لām ھەوری ڤوون، پارچەیک لە (مُزْن) یش پێی دەگوتری: (مُزْنَةٌ) واتە: پارچە ھەوریک، بە شیک لە ھەور، بە لām زانیانی دیکە گوتووین: (مُزْن) بە پەھایی ھەورە، سپیی بێ، یان ھەر پەنگیکی دیکە ھەبێ.

(أَجَاجًا): (أَجَاج: شَدِيدُ الْمُلُوحَةِ وَالْحَرَارَةِ، مِنْ قَوْلِهِمْ أَجِيجُ النَّارِ)، (أَجَاج) واتە: زۆر سوڤو زۆریش گەرم، لەو قسەیانەو ھاتو کە دەلێ: (أَجِيجُ النَّارِ) واتە: بلیسە ئاگر، وەک چۆن بلیسە ئاگر دەسووتێتی، ئەو ئاوەش لەبەر سوڤریان جەستە ھەرۆف دەسووتێتی.

(تُورُونَ): (وَرِي الزُّنْدُ يُرِي وَرِيًا: أَخْرَجَ نَارَهُ)، (زُنْد): بە کوردیی بەردو ئەستیی پێ دەلێن، ئاستیک لەگەڵ جوړە بەردیک لێکیان داوون و ئاگریان پێکردۆتەو، جوړە پووشیک ھەبوو، کاتی خۆی کە ویستووین شتیک داگیرستین، سەبیلە داگیرستین، یان سیغار داگیرستین، بە بەردو ئەستێ دایانگیرساندو، لە ئێو عەرەب دا پێیان گوتراو: (زُنْد وَزُنْدَةٌ) ئەوەی سەرێ (زەند) یان پێ گوتوو، (زەندە)ش ئەوەی خوارێ بوو، چواندووین بە ئێرو مێ وە، ئەو دووانەش کە پێک دەکێشێن، ئاگر پەیدا دەبێ، بە لām (تُورُونَ) واتە: (تُوقِدُونَ) و (تُوجِّجُونَ) دادەگیرستین، مەرج نیە تەنیا بە بەردو ئەستێ بێ، یان بە مەرخ و عەفار بێ، کە دوو جوړە درەختی سەوز بوون، لێکیان داوون و بلیسە ئاگریان لێ پەیدا بوون.

(الْمُقْوِينَ): (للمسافرين، أَقْوَى الرَّجُلُ: صَارَ فِي قَوَاءٍ، وَالْقَوَاءُ أَرْضٌ لَا أَهْلَ فِيهَا، أَي: فَقِيرٌ، وَتُصَوَّرُ فِي الْقَفْرِ الْقَفِيرُ فَقِيلَ أَقْوَى فُلَانٌ: افْتَقَرَ مِثْلُ: أَرْمَلَ وَأَتَرَبَ)، (لِلْمُقْوِينَ) واته: (لِلْمُسَافِرِينَ) بُوَ رِبَّوَارَان، یاخود (لِلدَّخِلِينَ فِي الْقَوَاءِ)، (قَوَاء) یش زهویه کی چۆله که که سی لی نه بی، که واته: (أَقْوَى الرَّجُلُ) واته: بیاوه که چۆ نیو دهشت و بیابان و چۆلابی، تنجا خوا **سَلَامَةُ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ده فهرموی: ئهو ناگه مایه می هدار سازکردنه، به تایهت بو که سانی پیوار، که سانیک که له چۆلابین و سه رمایان ده بی، له نیو شارنین، تاکو خۆراکی ناماده کراو هه بی، ده بی خۆیان ناگر بکه نه وه خواردنی پی ناماده بکه، هه ندیکیش گوتوو یانه: (مُقْوِينَ أَي: جَائِعِينَ) ئه وانیه برسیین، چونکه (أَقْوَى فُلَانٌ: افْتَقَرَ) هه ژار بوو، یاخود (جَاعَ) واته: سکی خالی بوو له خواردن، برسی بوو، وه که: (أَرْمَلَ) لماوی بوو، (وَأَتَرَبَ) خۆلایی بوو، به هه مان شیوهش (أَقْوَى) یانی: (افْتَقَرَ) که وته حاله ق نه داری و هه ژاری.

مانای گشتی ئایه ته کان

خوا **سَلَامَةُ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** - وه که له پیناسه ی ئهم دهرسه دا گوتمان - له م هه ژده (١٨) ئایه ته دا، پوو له بیروایان ده کات، به پله ی به که م، ئه گه رنا دواندنه که ده شگونجی بُو کۆی مروفانیش بی، به لām زیاتر بیروایان و هاوبهش بُو خوادانه ران ده گریته وه، چونکه جوړیک له هه پره شه و سه رزه نشی تیدایه، که بیگومان خوای کارزان و میهره بان به و شیویه بهس ئه وانیه ده دوتینی که بیپروان و، هاوبهش بُو خوا دانه رن، به لām له پشت ئه وانیش وه ئهم ئایه ته موباره کانه، پوو له هه موو مروقه کانیش ده که، با پرواداریش بن، هه رچه نده به پله ی به که م، پرووی دواندن له وانیه که بیپروان و هاوبهش بُو خوادانه رن، یانی: بیپروان به پوژی دواپی، چونکه خوا **سَلَامَةُ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له م ئایه ته موباره کانه دا، سه رنجی ئه وانیه پاده کیشی بُو چوار دیارده وه که به لکه، له سه ره ئه وه که خوا **سَلَامَةُ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ده توانی زیندوو یان بکاته وه و ده بی سزاو

پاداشت هه‌بی، بۆیه‌ش که بێ‌پروان، له راستیدا پشت ته‌ستوور نین به هیچ به‌لگه‌یه‌ک، به‌لکو به پێچه‌وانه‌وه: هه‌م خۆیان و، هه‌م کشت و کاله‌کیان و، هه‌م ئاوێک که ده‌یخۆنه‌وه، هه‌م ئه‌و ناگره که دایده‌گیرستین، هه‌موو ئه‌وانه به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه که ئه‌م ژبانی دنیا‌یه، قوناغی دیکه‌ی به‌دوادا دی و، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** که سه‌ره‌پرستیاری گه‌ردوون و مروّف و ژینه، به‌س ئه‌وه‌نده ژبانه‌ی به مروّف په‌وا نه‌بینوه.

سه‌ره‌تا ده‌فه‌رموی: ﴿تَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ﴾، ئیمه ئیوه‌مان هێناوه‌ته دی و، ئیوه‌مان ئه‌ندازه‌گیری کردوه و دروستکردوه، ﴿فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ﴾ ئنجا ده‌بوویه به‌راست دابنێن! ئه‌م (ف)ه (تَفْرِيعٌ عَمَّا سَبَقَ) ده‌گه‌رێته‌وه بۆ ابردوو، واته: ئه‌و خوا‌یهی **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** پێشتر باسی کردوه‌کانی کرا، ئه‌و خوا په‌روه‌ردگاره ئیوه‌ی هێناوه‌ته دی، ئنجا ده‌بوویه ئیوه به‌راست دابنێن، چی به‌راست دابنێن؟ (تُصَدِّقُونَ بِأَنَّ اللَّهَ يُحْيِيكُمْ)، ئه‌وه به‌راست دابنێن که خوا زیندووتان ده‌کاته‌وه‌و، (يَحْيَا سَبْكُمْ) لێتان ده‌پرسێته‌وه، (تُصَدِّقُونَ) به‌رکاره‌که‌ی قرتێزراوه چونکه ده‌زانرێ: (تُصَدِّقُونَ بِالسَّاعَةِ، تُصَدِّقُونَ بِالْقِيَامَةِ، تُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ، تُصَدِّقُونَ بِأَخْبَارِ اللَّهِ إِيَّاكُمْ إِنَّكُمْ سَتُبْعَثُونَ) هه‌موویان ده‌گرتێته‌وه.

ئنجا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** به‌لگه دینێته‌وه له‌سه‌ر ئه‌وه که ده‌بوویه بروابنێن به زیندوو کرانه‌وه‌و سزاو پاداشت درانه‌وه، سه‌رنجیان پاده‌کیشی بۆ چوار شتان:

یه‌که‌م: ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ﴾ بۆ مه‌نی، ئه‌و تۆوه‌ی ده‌پڕێژن، که‌واته: لێره‌دا پرووی دواندن له بێ‌پروایانه‌و، له نیویشیان دا له پیاوه‌کانیان، له نێرینه‌کان، چونکه پیاوه که مه‌نی ده‌پڕێژی، ئاوی ئافره‌ت هه‌ر له نیو جه‌سته‌ی خۆیدا‌یه، که هێلکۆله‌ی تێدا‌یه‌و، دوا‌یی له هه‌ردووکیان: له زینده‌وه‌ری تۆو (الحيوان المنوي)ی پیاو، له هێلکۆله (بویضة)ی ئافره‌ت، نوتفه دروست ده‌بی، واته: پیاو و ئافره‌ت هه‌ردووکیان به ئه‌ندازه‌ی یه‌ک کاریگه‌رن و، بیست و سێ (۲۳) کرۆمۆسۆم له ئاوی ئافره‌ت، له

هَيْلِكُوْلَهَى ثَاْفَرَتْ دَا هَهَن و، بیست و سَ (۲۳) ش له هی پیاودا، به ههردوکیان چل و شهش (۴۶)، لهو چل و شهش کرۆمۆسۆمه، ههموو سیفه ته کان له باب و دایکه وهو، له زنجیره دیکیشی تاكو سه ری ده روات و، له زنجیره ی بابیشی تاكو سه ری ده روات، سیفه ته کان لهو دوو بیست و سَ کرۆمۆسۆمه دا، که ده بن به چل و شهش، بۆ ئهو منداله دینه وهو، ئهو منداله له ئاوی ههردوکیان دروست ده بی، ئه وهش ئیستا زانستی ده ریخستوه، به لām پِیش ئه وهی زانست ده ری بخت، قورئان فه رموویه تی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاهُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ (الحجرات، ۱۳) ئهی خه لکینه! ئیمه له نیرو مئیه ک دروستمان کردوون... که واته: ههردوکیان هاو به شن له دروست بوونی دا، به لām لیرده دا ږوو له پیاوان ده کات و ده فه رموی: ئهو ئاوه ده بینن که ده ږیژن، ئهو تۆوهی ده ږیژن، واته: ده ږیژنه نیو مندال دانی هاوسه رانئانه وه!

﴿أَنشَأَ خَلْقَهُنَّ﴾، ئایا ئیوه ده به ئینه دی، ئه ندازه گیریتان کردوه، یاخود ئیمه به دیه ئنه رینی؟ پیاوان به س ږژاندنی ئاوه که یان له سه رهو، به زۆری هه ر نازانن مروق چۆنیش دروست ده بی، که ئیستا زانست ده ریخستوه: له گه ل هه ر جارێک که پیاو تۆوی دیت، له دوو سه د ملیۆن تاكو پینج سه د ملیۆن (۲,۰۰,۰۰۰,۰۰۰-۵,۰۰,۰۰۰,۰۰۰) زینده وه ری تۆوی (الحيوان المنوي) که (خِیْمَن) کورته کراوه که به تی، تیدان، ئنجا کاتی خوئی وایانزانیوه: کۆږه له له هه موو ئاوه که دروست ده بی، به لām پیغه مبه ر فه رموویه تی: ﴿أَمَّا مِنْ كُلِّ الْمَاءِ يَكُونُ الْوَلَدُ، وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ خَلْقَ شَيْءٍ لَمْ يَمْتَعْهُ شَيْءٌ﴾ (آخرجه مسلم: ۱۴۳۸، وأبو یعلی: ۱۱۵۳).

واته: له هه موو ئاوه که مندال پهیدا نابن و، هه رکاتیش خوا ویستی شتیک دروست بکات، هیچ شتیک ږی لئناگری.

بیگومان خه لک به س له وه نده حالیی بووه، ئه گه رنا به دنیایی پیغه مبه ری خوا ﷻ، خوا له هه موو ئهو ورده کاریانه ی حالیی کردوه، به لām ئه گه ر باسی

جىنات و كرۆمۆسۆم و ھەيۋانى مەنەۋىيى و ھىلْكۆلەي كىردىيە، خەلْك تىيى نەدەگەيشت، بۆيە فەرموۋىيەتى: لە ھەموو ئاۋەكە مىندال دروست نابى و لە ھەندىكى دروست دەبى.

﴿مَنْ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا عَنِ الْمُسْبِقِينَ﴾، ئىمە مردەمان لە ئىتۈتاندان ئەندازەگىرىي كىردۈۋە، ئىمەش لى پىشكەۋتۈۋەۋە نىن، واتە: ئىمە دەستەپاچە نىن، خەلْك لە ژىر دەستەلاتى ئىمە بچىتە دەرى و، لە ژىر پىكىفى ئىمە قوتارى بى و نەتۈنن سزاي بدەين، واتە: ئەۋ مردنەي پىي دەمرن، ئىمە لە ئىتۈتاندان دامانناۋە ئەندازەگىرىيمان كىردۈۋە، ھەر كەسە لە كاتى خۆي دا و لە شوئىي خۆي دا بە ھۆكارى خۆي دەمرى، ئىمەين وامان دانائە، ئەگەرنا دەمانتۈۋانى واشتان دروست بىكەين، نەمرن، بەلام ئىمەين مردەمان لەسەرتان دانائە لە دىيادا، چۈنكە ژيانى دىيا شوئىي تاقىكىردنەۋەيە شوئىي تىدەمانەۋە نىە، ﴿وَمَا عَنِ الْمُسْبِقِينَ﴾، ھەرۋەھا ئىمە لى پىشكەۋتۈۋەۋە نىن، كە دۋايى زىندۈۋوتان دەكەينەۋە، يەككىك بتۈانى دەرپازى بى و راپكات، ياخۇد ئىمە لى پىشكەۋتۈۋەۋە نىن لە چى؟

﴿عَلَى أَنْ يُبَدِّلَ أَمْرَكُمْ﴾، كە ھاۋ وئىنەكانى ئىۋە بىئىنە شوئىي ئىۋە، (أَمْثَال) كۆي (مِثْل) ھ، يان كۆي (مِثْل) ھ، واتە: ھاۋ وئىنەكانى ئىۋە بىئىنە شوئىي ئىۋە، ياخۇد ھاۋ ۋەسفەكانتان بىئىنە شوئىي ئىۋەۋ ئىۋە لاپەرىن، ﴿وَنُشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ (ئىۋەش كە لادەبەين و دەتانبەينە قۇۋاغى بەرزەخ، پاشان قىامەت) بە جۆرىك پىتان بگەيەننەۋە كە نايزانن، واتە: ئىستە نايزانن چۆنە؟ دۋايى لە مەسەلە گىرنگەكاندا زياتر تىشك دەخەينە سەر، ئەم رستە موبارەكە، كە پاستىيەكى زۆر گەۋرەي گىرتۆنە خۆي و، لە ھەموو قورئاندا بەپىي زانىارى من، تەنيا ئەم رستەيە بەۋ شىۋەيە ھاتۋە، كە خوا ﷻ باسى ئەۋە دەكات دروستكىردنەۋەي ئىمە لە قۇۋاغى بەرزەخ و قىامەتدا جىايە، لەۋەي دىيا، واتە: دروستكىردنەۋەي ئىمە لە پۈۋى جەستەيىۋەۋە لە پۈۋى پۈۋىيەۋە، لە پۈۋى پىكھاتەي پۈۋالەت و پەنھانەۋە، لەۋەي ئىرەمان، ھى ئەم ژيانە دىيايىەمان، جىايە.

﴿وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَى﴾، به دنیایی ئیوه پیځه یاندى په که متان زانیوه، ﴿فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ﴾، ښځا ده بووايه په ند وه بگرن و، بیر بکه نه وه و ده بیرتان بیته وه که نه و خواجه ی به و شیوه یه هیناوی، که له نوتفه یه ک لئی دروست بوون، نوتفه ش له خوین دروست ده بی و، خوینه که ش له خواردن هه زمکراو و، خواردن هه زمکراو، له و شتانه ی مروځ ده یاخوات: پوه و گوشت و دانه ویله و... هتد، هه روه ها له هه و او، تیشکی خوړ، مانای وایه نوتفه له کومه لى شتى زور پرژو بلاو په را گنده، دروست بووه، بویه ش نه گهر ئیوه پیځه یاندى په که مى خوټان بزان، ده بووايه وه بیرتان بیته وه، که دواى نه وه ی په را گنده ش ده بن و، جهسته که تان ده مرئ و ده بیته وه به خاک، پیښ ش هه روا په را گنده بوون و، له شیوه ی نوتفه به کدا، که له ټاوی بابتان و، ټاوی دایکتان، پیځه و، ښځا دواى نه وه ی پرژو بلاو ده بنه وه، نه و زاته ی کاتى خوئ توانی له و گهر دو گهر دیله و پارچه بچوکه پرژو بلاوانه، نه و نوتفه یه دروست بکات و، له نیو مندا لاند، به و قوناغانه دا تبه رنئ، ټیستاش ده توانئ دروستان بکاته وه.

دوهم: ئىناخوار **الْمَسْحُورُ** سەر زىجيان رادە كىشى بۇدىمە نىكى دىكە، كە بىرىتىپە لە كىشت و كال: ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ﴾، ئايا ئەو كىشت و كالە تان بىتىو، كە دە چىيىن! يان ئەو تان بىتىو كە دە يىكىلن؟ واتە: ئەو تۆۋە زەۋى بۇ دەكىلن، دوايى تۆۋە كە دەۋە شىيىن، ھەلبەتە لىرەدا كە دەقەرمۇ: ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ﴾ و لە ھەر سىك شۆيىنە كانى دىكەش مەبەست لە بىنىن، بىنىنى عەقلىو زانىنە، چونكە ئەو تۆۋە پىپا دەيخاتە مىندالدىنى ئافرەتەۋە، نايىبىنى لە كاتىك دا تىيىدەكات، ھەرۋەھا شەكانى دىكەش مەرج نىيە، ھەمويان بە چاۋ بىيىرىن، يانى: ئايا دەزانن و ئاگانان لەو تۆۋە ھەيە، كە دەپرىژن؟ ھەرۋەھا ئاگانان لەو كىشتوكالە ھەيە كە ئىۋە زەۋى بۇ دەكىلن و دوايى تۆۋە كە دەۋە شىيىن؟ ﴿أَسْتَرْزِعُونَ؟ أَمْ تَحْنُ الزَّرْعُونَ﴾، ئايا ئىۋە دەپروينن يان ئىمە پۈيىنەرىنى؟ واتە: ھىچكەس ھەرچەندە زۆر نىكولىيلىكەر بى، ئاتۋانى، بلى: من روواندومە، ئەو دەنكە تۆۋە، باخود ئەو ئىۋە درەختە، ھەر كە

دەكەۋىتتە نېۋ زەۋى لە كاتى خۇيدا، يەكسەر دەبىتتە دوو بەش، ئەۋ دەنكە چەند پەقە! گەمە، جۆيە، نىسكە، نۆكە، ھەرزە، ماشە، بىرنجە، زۆر پەقەۋ بە زەحمەت بە ددان دەشكى، ھەروەھا نىۋكەكان: نىۋكە خۇخە، قەيسىيە، گىلاسە، ئەۋ دارو درەختانە نىۋكەكەيان زۆر پەقە، كەچى ئەۋ نىۋ كە پەقە، يان ئەۋ دەنكە تۆۋە پەقە، دەشكى و دەبىتتە دوو بەش، چەكەردەك بەرەۋ سەرى دى، بەشكى بەرەۋ خوار دەچى، واتە: پىچەۋانەۋى پىرەۋى يەكدى، بەشكىيان بەرەۋ سەر و بەشكىيان بەرەۋ خوار، بەشەكەۋى بەرەۋ سەر دى، زەۋى دەقلىشى بەرەۋ سەر، ئەۋى دىكەشيان زەۋى كۈن دەكات، بەرەۋ خوار، ئنجا ھەردوۋكەيان وردە وردە ھەتا بەشەكەۋى خوارى گەۋرە بى، بەشەكەۋى سەرىش گەۋرە دەبى، ئنجا لە نىۋان ئەۋ دوو بەشەدا، ھاۋكارى ھەيە: ھەم بەشەكەۋى خوارى تام و خوى و ئاۋ دىنى، بۆ ئەۋى سەرى و، ھەم ئەۋى سەرى تىشكى خۆرۇ ئەۋ خۇراكەۋى لە پى تىشكە پىكەتەۋە ۋەرىدەگرى، دەيدا بە ھى خوارى و، ئەۋ دوو بەشە زۆر پىكەۋە ھاۋكارن، كە دۋاۋ ئەۋى زانستى پۈۋەكناسى بەرەۋ پىشەۋە چۈۋە، ئنجا مەۋق دەزانى پۈۋەك چۈن دەپۈى بە گشتى، بۆيە كە دەفەرمۈى: ئايا ئىۋە دەپۈىنن يان ئىمە پۈىنەرىنى؟ ئەۋە پىساركردى نكۈلىلىكەرانەۋە پىۋىستى بە ۋەلام نىە، واتە: ئىمە پۈىنەرىنى.

﴿لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَمًا﴾، ئەگەر وىستامان بە دلىۋى دەمانكرە تىكشكاۋ، واتە: پۈۋش و پەلشىكى تىكشكاۋ، ﴿فَطَلَّ تَفَكْهُونَ﴾، ئەۋ كاتە ئىۋە بەردەۋام دەبۈۋن لەسەر قسەكردىن، قسەۋ خۇشكردىن، ياخود: سەرسۈرمان، يان دلتەنگ بوۋن، ياخود پەشيمان بوۋنەۋە، ئەگەر مەبەست قسەۋ خۇشكردىش بى، ئەۋە بە تۈۋانچ و تەۋسەۋەيە واتە: ۋەك چۈن ھەموو ژيانى ئىۋە برىتتە لە قسەۋ خۇش و سۈعبەت و گالتەۋ گەپ، ئەۋ كاتەش كە ئەۋ كشتۈكالتەتان دەۋو بە پۈۋش و پەلش، دىسان قسەۋ خۇشتان دەكرى، واتە: قسەۋ خۇشتان بۆ نەدەكرۈ، ئەۋ كاتە بە پىچەۋانەۋە، دلتەنگ دەبۈۋن، پەشيمان دەبۈۋن، دەتانگوت چى؟ ﴿إِنَّا لَمَعْرَمُونَ﴾، ئىمە زىانبارىن، ئىمە پەنج بە خەسارىن، ﴿بَلْ

نَحْنُ نَحْمُوتُونَ ﴿١٠﴾ به لکو ئیمه بئی بهشین و دهم له پووشین، ئیمه زیانبارو رهنج به خهسارین، هیچمان بۆ نهماوهتهوه، بهس پووش و پهلاشمان بۆ ماوهتهوه.

سَبِّهَم: ئنجاخوا **سَمَّاءُ** بای دیاردی سبیهم دهکات: ﴿أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ﴾، ئایا ئهه و ئاوه تان بینوه که دهیخونهوه! ئهه و ئاوه شیرین و زوڵال و خوشه، ﴿أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ﴾، ئایا ئیوه له ههه و دانابه زاننده، یاخود ئیمه دابه زینه رینی؟ دیسان لیره دا مه بهست له دیت، دیتنی عهقله و مه بهست زانینه، ﴿لَوْ شَاءَ جَعَلْنَاهُ أَجْحَا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ﴾، ئهگهر ویستبامان ده مانگهرا به تفت و تال، یان تال و سویر، یان سویر و گهرم، (أَجَاح) ههه به مانای تال دی، ههه به مانای گهرم دی، ههه به مانای سویر دی، واته: وهک ئاوه ئهسلویه کهی که لیوهی هاتوه، که ئاوی ئوقیانووس و زهریاکانه، بهلام ئیمه له پئی ههلماندن (تبخیر) هوه، که به هوی تیشکی خورهوه پروو ده دات، پاشان دواپی ده بیته هههرو، ده بیته باران و بههرو تهرزه، بههه پروسه به پاکمان کردو تهوه لهو سویری و تالی و تفتیه، ئهگهر ویستبامان ههروهک خوی بۆمان داده به زانندن، چونکه ئاوی سویریش له ئیو زهویدا ههیه، ئاوی سویر و تال و تفت، بویه دهفه رموی: ﴿فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ﴾، ده بوایه سوپاسگوزاری بکهه.

چوارهه: ئنجا دهگوزیتهوه بۆ پیشاندانی دیاردی چوارهه، که ئهویش ههه له نزیکمانه وهه له ژیاپی به شهردایه: ﴿أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ﴾، ئایا ئهه و ئاگه تان بینوه، ئهه و ئاگه ده زانن که دایده گیرسین؟ ﴿أَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ﴾، ئایا ئیوه دره خته که یان پیکه یاننده، یان ئیمه یان پیکه یه نه رینی؟ ئنجا ئیعهجازی قورئان له وه دایه، که خه لکی ساده، مانای ساده لی وهرده گری و، ههتا مروفتیش به رهو پیشهوه بجی، مانای قووتری تیدا ده بیئت، کاتی خوی وایان زانیوه که مه بهست پئی: **أ- مه رخ و عه فارن، که دوو دره ختی سهوزن، لیکیان بدهی، ئاگریان لی بهرز ده بیتهوه.**

ب- یاخود مه بهست پئی ئهه و دارو سووته مه نییه، وهک چیلکه و دار که دهی سووتین و ئاگری پیده که نهوه، له مالی یان له دهشت و سارا، بهلام ئیستا که زانست به رهو پیشهوه

چوۋە، دەزانىن كە ھەرچى نەۋت و گازو خەلۋوزو ھەموو ئەو سوۋتەمەننەيەيە لە زەۋيدا ھەيە، ھەموۋى ھى ئەو دارستانانە بوۋە، كە كاتى خۆى سەر زەۋى ھەموۋى دارستان و درەختى زۆر گەورەو بېرەزا بوون، دوايى پېش مليۆنان سالى، لە ئەنجامى گۆرانكارىيانەي بەسەر زەۋيدا ھاتوون، ئەو دارو درەختانە كەوتوونە بن زەۋى، ھەرۋەھا ھەندىك لە ئازەلە گەورەكانىش ۋەك دىناسۆرەكان، لە ئەنجامى مردنيان و گۆرانكارىي كىمىيائى كە بە سەرياندا ھاتو، ئەو ھەموۋى بۆتە ئەو نەۋت و گازو خەلۋوزى بەردەي، ئېستە سوۋتەمەننەيىن، بۆيە خوا دەفەرەمۆى: ئايا ئېۋە درەختەكەيتان پىگەياندو، كە دوايى لە بن زەۋيدا دەبېتە نەۋت و گازو سوۋتەمەننى، ياخود ئېمە پىگەيەنەرى ئەو دارو درەختە بووين؟

﴿نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا وَمَتَاعًا لِّلْمُقْوِينَ﴾، ئېمە ئەو ئاگرەمان گېراۋە بە مايەي بېرەكەۋتەۋەو، بەھرەو سوود بۆ پېۋاران، بە تايەت بۆ پېۋاران، ياخود بۆ برسيان ئەۋانەي برسيان دەبى و دەيانەۋى خواردن بەو ئاگرە ساز بكن.

لە كۆتاييدا دەفەرەمۆى: ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾، دەجا ناۋى پەرۋەردگارى مەزنت بە پاك بگرە، پەرۋەردگار يىك ئەو ھەموو مشوورانەي خواردوون، ئەو ھەموو نىعمەتانەي بۆ پەخساندوون، شايسەي ئەۋەيە كە ناۋى مەزنى (ناۋى ئەو پەرۋەردگارە مەزنە) بە پاك بگىرى و، نەھىرېتە ئاستى دروستكراۋەكانى، ۋەك عادەتى ھاۋەشەش بۆ خوا دانەرەن، ئېمەش دەلېين: (سبحان ربى العظيم و بحمده).

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه کهم:

دیاردە ی یه کهم: که دروست بوونی مروّفه کانهو، بیرهینانه وهی خوا بو
بیروایان که خوی وه دیهینان له تووێک که ئەوان به س پرژاندنیان له دهست
دی، به لام خوا به ئەندازه گیریه کی زۆر ورد مروّفی دروست کردوهو، مردنیش
له نیودا داناون، له سهه لابردهن و جیگۆرکی پیکردنیشیان توانایهوه، له قیامه تیش
به جوړیک که ئیستا نایزانن، پێیان دهگهینیه وهو دروستیان دهکاتهوه، بۆیه
دهبوویه به دروستبوونی یه که میان، زیندووکرانه وهشیان بیتته وه یادو نکوولی
لی نه کهن:

خوا دهفه رموی: ﴿تَحْنُ خَلَقْنٰكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُوْنَ﴾ (۵۷) ﴿اَفَرَیْتُمْ مَا تُمْنُوْنَ﴾ (۵۸) ﴿اَنْتُمْ تَخْلُقُوْنَهُۥ
اَمْ نَحْنُ الْخَالِقُوْنَ﴾ (۵۹) ﴿تَحْنُ قَدَرًا بَيْنَکُمُ الْمَوْتَ وَمَا تَحْنُ بِمَسْبُوْبٍ﴾ (۶۰) ﴿عَلٰی اَنْ تُبَدِّلَ اٰمَتْلَکُمْ
وَنُنشِئَکُمْ فِی مَا لَا تَعْلَمُوْنَ﴾ (۶۱) ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَۃَ الْاُولٰٓئِیْ فَلَوْلَا تَذٰکُرُوْنَ﴾ (۶۲).

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له ههشت برگه دا:

۱- ﴿تَحْنُ خَلَقْنٰكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُوْنَ﴾، ئیمه ئیوه مان هیناوه ته دی، یاخود ئیوه مان
ئه ندازه گیری کردوه، ده بوویه به راست دابنن. چونکه (خَلَقَ) هه م به مانای
پیدا کردنی شتیک دی، له نه بوون، هه م به مانای ئەندازه گیری کردنی ڕیک و راست
(التَّقْدِیْرُ الْمُسْتَقْیْمُ)ه، ﴿فَلَوْلَا تُصَدِّقُوْنَ﴾، (لَوْلَا) به مانای (هَلَا)یه، واته: ده بوویه ئیوه
به راست بزانن، یانی: که خوا دهفه رموی: زیندووتان ده که مه وه، راست دهفه رموی و،
زیندووتان ده کاته وه.

(الطبري) له تەفسیرە کە ی خۆی دا،^(١) ئەم ئایەتە موبارە کە ی ئاوا مانا کردووە، دەلێ: (نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ! وَلَمْ تَكُونُوا شَيْئًا فَأَوْجَدْنَاكُمْ بَشَرًا، فَهَلَّا تَصْدُقُونَ مَنْ فَعَلَ ذَلِكَ بِكُمْ فِي قَبِيلِهِ لَكُمْ: إِنَّهُ يَبْعَثُكُمْ بَعْدَ مَمَاتِكُمْ، وَبِلَاكُمْ فِي قُبُورِكُمْ، كَهَيَاتِكُمْ قَبْلَ مَمَاتِكُمْ!).

واتە: ئە ی خە لکینە! ئیمە ئیووە مان هیناووەتە دی، کە هیچ شتیک نەبوون و کردمانن بە مرووف، دەبووایە ئەو زاتە ی ئووە ی پیکردوون، لەو فەرمايشتە ی دا کە پیتان دەلێ: زیندووتان دەکاتووە، دوا ی مردنتان و دوا ی ئووە ی لە گوڕە کانتان دا رزیون، وە ک حالە ق پیتش مردنتان لێ دەکاتووە، دەبووایە برۆای پێ بکەن و بەپراستی دا بنێن!

(٢) - ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ﴾، ئایا ئەو تۆووە تان بینووە، کە دەپرێژن ئایا ئەو دەزانن یان: بە چاوی عەقڵ و دل بینووتانە، کە وە ک تۆو دەپرێژن؟ ﴿تُمْنُونَ﴾، خویندراویشەتەو: (قَتْلُونَ)، (مَنْ يَمْنِي، وَأَمْنِي يَمْنِي: أَي قَذَفَ الْمَنِيَّ أَوْ صَبَّ الْمَنِيَّ)، تۆوی فرید، یاخود تۆوی رشت، کەواتە: ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ﴾، یان (مَا تُمْنُونَ) واتە: ئایا ئەو تۆووە تان بینووە کە دەپرێژنە ئیو مندالدا ی ئا فرەتانهو.

(٣) - ﴿عَاشَرُ مَخْلُوقَتِهِ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ﴾، ئایا ئیووە دروستی دەکەن واتە: ئیووە ئەندازە گیریی دەکەن و وینە ی دەکێشن، دوا یی دەیکەن بە مرووفیکی ریک و پیک، یاخود ئیمە؟!

هەر (الطبري) لە بارە ی ئەم ئایەتەو دەلێ، واتە: ئە ی نکوولیکەران لە دەستە لاتی خوا لەسەر زیندووکردنەووە تان، دوا ی مردنتان، ئایا ئەو تۆویلکە تان بینوون کە دەیانرێژنە ئیو مندالدا ی ئا فرەتە کانتانهو، ئایا ئیووە ئەو تۆویلکە دروست دەکەن، یاخود ئیمە بە دیهینەرین؟

(٤) - ﴿عَنْ قَدَرْنَا يَنْتَكِرُ الْمَوْتُ﴾، ئیمە مردنمان لە نیتواندا ئەندازە گیریی کردووە، مردنمان لە نیتواندا داناو، (قَدَرْنَا) خویندراویشەتەو: (قَدَرْنَا) هەردووکیان بە مانای

دابه‌شمان کردوه، ئه‌ندازه‌گیریمان کردوه (أَي: قَسَمْنَا عَلَىكُمْ، وَوَعْنَاهُ بَيْنَكُمْ، أَوْ قَضَيْنَاهُ بَيْنَكُمْ، أَوْ كَتَبْنَاهُ عَلَيْكُمْ)، واته: مردمان له نیتواندا ئه‌ندازه‌گیری کردوه، یاخود دابه‌شمان کردوه به‌شیومانه‌ته‌وه، هه‌ر که‌سه پشک و به‌شی خۆی، یاخود بریارمان داوه، یان له‌سه‌رتانمان نووسیوه.

۵- ﴿وَمَا عَنِ مَسْئُورِينَ عَلٰی اَنْ يُدِلَّ اَمْتَلَكُمْ﴾، ئیمه لئ پشکه‌وتوووه نین، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی هاووینه‌کانتان به‌ئینه شوینتان، زانیان گوتووایانه: (أَي: وَمَا نَحْنُ بِعَاجِزِينَ) واته: ئیمه ده‌سته‌پاچه نین، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌سێک له‌که‌سێک پشکه‌وتیه‌وه، مانای وایه بئ تواناو ده‌سته‌پاچه‌ی کردوه لئ دهرباز بووه، به‌لام ئه‌صلی مانایه‌که‌ی: ﴿وَمَا عَنِ مَسْئُورِينَ﴾، واته: که‌س له‌ئیمه پش ناکه‌وتیه‌وه له‌ده‌ستمان دهرباز نابێ، ﴿عَلٰی اَنْ يُدِلَّ اَمْتَلَكُمْ﴾، له‌سه‌ر ئه‌وه که هاووینه‌کانی ئیوه، بئینه شوینی ئیوه، (أَي: نَجْعَلْ اَمْثَالَكُمْ بَدَلًا لَّكُمْ) یانی: هاووینه‌کانی ئیوه بکه‌ینه جیداری ئیوه، (اَمْثَال) یش یان کۆی (مَثَل)، به‌مانای (شبه و نظیر) دئ، واته: وینه‌و هاوکووف، یان کۆی (مَثَل) هه‌و، به‌مانای سیف‌ه‌ت دئ، (اَمْثَالُكُمْ) واته: (اَوْصَافُكُمْ) سیف‌ه‌ته‌کانی ئیوه بگۆڕین، یاخود که‌سانیک‌ی دیکه، بئین که‌وه‌سف و سیف‌ه‌تیان وه‌ک هی ئیوه‌یه، یاخود زانیان وه‌ک هی ئیوه‌یه، ئه‌گه‌ر (مَثَل) بئ، ﴿وَمَا عَنِ مَسْئُورِينَ﴾، واته: (وَمَا نَحْنُ بِمَعْلُوبِينَ: غَلَبَهُ عَلَى كَذَا، إِذَا حَالَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ تَوَالِهِ) واته: ئیمه به‌سه‌ردا زالبوو نین و، ئیمه لئ پشکه‌وتوووه نین، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئیوه لابه‌رین و، هاو وینه‌کانی ئیوه بئینه شوینی ئیوه.

۶- ﴿وَنُثَبِّتُكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾، ئیوه‌ش به‌جۆرێک پب‌ب‌گه‌یه‌نین که‌نایزانن، ئیوه به‌جۆرێک دروست بکه‌ینه‌وه که‌نایزانن، (أَي: لَا تَعْلَمُونَ تَفَاصِيلَ تِلْكَ الْأَحْوَالِ)، ورده‌کارییه‌کانی ئه‌و حالانه، که‌ئیمه ئیوه‌ی تیدا دروست ده‌که‌ین، نایزانن.

۷- ﴿وَلَقَدْ عَلَّمْتُمُ النَّشَأَ الْأُولَى﴾، به‌دنیایی ئیوه پب‌گه‌یاندنی یه‌که‌متان زانیوه، ده‌زانن چۆن هاتوون.

٨- ﴿فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ﴾، ده بووايه بير بکه نه وه، خویندراویشه ته وه: (وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ)، واته: هه مزه که گو ناکرئ و، وه که ئه لیف گو ده کرئ و، هه ریه که واتایان هه یه، واته: ئیوه پیگه یانندن و دروست بوونی یه که متمان زانیوه، هی سه ره تا ده زانن له کوئ راهاتوون! ﴿فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ﴾، ده بووايه بير بکه نه وه و په ند وه بگرن، که خوایه که **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** توانییت یه و قو ناغانه تان دابیئن، ده ستوانی دواي نه وه ی ده مرن جار یکی دیکه دروستتان بکاته وه، چونکه هوکاری ئه وه که نکولی یان کردوه له زیندوو کرانه وه، ئه وانی خستو ته ئیشکاله وه، ئه وه یه که گوتوو یانه: ئه گهر پرژو بلاو بووین، چو زیندوو ده کر یینه وه؟ ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَجْلٍ يُنْبِتُكُمْ إِذَا مُرِّقْتُمْ كُلَّ مِرْقٍ إِنَّا لَنَلْقِيَنَّكُمْ لَفًى حَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ (٧) سبأ، ئه وانه ی بیروا بوون گوتیان: ئایا پیاو یکتان پیشان بده ین هه والتان پیده دا (ئهو پیغ هه مبه ره)، که ئیوه هه رکات زور پارچه پارچه بوون، پرژ و بلاو بوون، جار یکی دیکه له نوئ زیندوو ده کر یینه وه؟ ئنجا ئه گهر ئه وان له دروست کردنی یه که می خو یانه وه، رامابانه یه، هه رگیز ئه و گومان و ئیشکاله یان نه ده بوو، چونکه مرو ف له نوتفه دروست ده بی، ئه و نوتفه یه ش له حه یمه ن و هیلکو له باب و دایک دروست ده بی، که هه ردوو کیان دوو زینده وه ری زور بچووکن، یه که ده گرن و دروست کراو یکی دیکه پیک دئ، که پیی ده گوتری: نوتفه، ئنجا ئایا ئاوی پیاو و ئافره ت له کوئ دروست ده بی؟ بیگومان له خوین، ئه دی خوین له چی دروست ده بی؟ له خواردنی هه رسکراو، خواردنی هه رسکراو ییش ده ره نجامی خواردنی ئاساییه، که خه لک ده یخوات، ئایا خواردنی ئاسایی له چی دروست ده بی؟ بیگومان له و شتانه ی له زه وی دا ده پوین، یان له ژیاندارانی زه وی یان هی ده ریا، هه روه ها له تبشکی خو رو له هه و، که واته: ئه و نوتفه یه ئه گهر ورد ته ماشای بکه ین: که ره سته خاو و سه ره تابییه که ی زور پرژو بلاو، به لام خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** هه مووی کو کردو ته وه له دوو زینده وه ری بچوو کده، یه کیکیان پیی ده گوتری: ژیاندار ی تووی (حَیْمَن) که له هه ر دلۆ پیک ئاوی پیاودا، به ملیو نان له و (حَیْمَن) هه یه، هی ئافره تیش پیی ده گوتری: هیلکو له (بُویضَة) که هه یچیان به چاو نابینر ی^(١)، ئنجا ئه و

(١) حه یمه ن نابینر ی و هیلکو له (بُویضَة) ش به زه حمه ت ده بینر ی.

دووانە يەكەدەگرن و ھەر كامپىكىيان يەكى بىست و سى كړۆمۆسۆميان تېدايە، كە ھەرچى سيفھەتى بابە، ئەو بىست و سى (۲۳) كړۆمۆسۆمە لە بابەكەو دەيانھېنن و، ئەو بىست و سى كړۆمۆسۆمەى دىكەش لە داىكەكەو سيفھەتەكان دېنن و (۲۳) كۆ (۲۳) دەبنە چل و شەش (۴۶) كړۆمۆسۆم، كە ئەگەر كړۆمۆسۆمپك كەم بى يان زياد بى، ئەم منداڵە نارېك دەرەچى و، بەشپۆيەكى نا ئاسايى دەرەچى، ئنجا لە ئەنجامى يەكگرتنى ئەو دوو زىندەورە بچووكەدا، ئەو مروّفە دروست بوو، واتە: ئەگەر بزنان دروستكردنى يەكەميان چۆن بوو، پەند وەرەگرن و بىر دەكەنەو، ناكەونە دوو دلّى و گومانەو لە دروستكردنەو دى دوايىش.

چەند ھەلۆە ستەيەكى زمانەوانى:

ليّردەدا كە خوا دەفەرموى: ﴿نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا خُنْ بِمَسْبُوفِينَ﴾ (۶۰) عَلَيَّ أَنْ نَبْدِلَ أَتَمَلَّكُمْ وَنُنْشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۶۱﴾، چەند ھەلۆە ستەيەكى پەوانبىزى و زمانەوانى پيويستن:

(۱) - خوا **بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** فەرموويەتى: ﴿نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ﴾، ئيمە مردەمان لە نيوتاندا داناوو، ئەندازەگيرييمان كردو، نەيفەرمو: (نَحْنُ مُمَيَّنُّكُمْ) ئيمە ئيو دەمرين، بەلكو فەرموويەتى: ئيمە مردەمان لە نيوتاندا داناو، بە ئەندازەگيريى كردن، واتە: ئەو مردنەى ئيو پي دەمرن، ئيمە وامان ليكردو كە بە ئەندازە بى و زانراو: ھەر كەسە مردنەكەى لە چ كاتيكدە دەبى و، لە چ شوپيكدە دەبى و، بە چ ھۆكارپك دەبى و، تەمەنى چەند دەبى؟ ھەموو ئەندازەگيريى كراو، وشەى: ﴿قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ﴾، ھەموو ئەو واتايانە دەگەيەنى، بەلام ئەگەر فەرمووباي: ئيمە ئيو دەمرين، يان ئيمە مريئەرى ئيوەين، بەس ئەو دى دەگەياند كە دىاھريئى.

(۲) - كە دەفەرموى: ﴿بَيْنَكُمْ﴾، ئايا وشەى: ﴿بَيْنَكُمْ﴾ ي بۆچى ھيئاو؟ ﴿نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ﴾، (أَي: الْمَوْتُ يَأْتِي عَلَى أَحَادِهِمْ تَدَاوُلًا وَتَنَاقُوبًا، فَلَا يُقْلِتُ وَاحِدٌ مِنْهُمْ)، واتە: مردن بەسەر يەك يەكيان دا دى، بە نۆرەو، يەك لە دواى يەك، ھيچكاميان

دەرباز نابن، کەواتە: **ثُمَّ يَبْنِيكُمْ**، ئەو دەگەیهنن کە ئەو مردنە لە نۆتواندا، تێدەگەپن: جارێک ئەو و جارێک ئەو، جارێک لە راست، جارێک لە چەپ، جارێک لە وڵاو، جارێک لە وڵا، هیچکامیان لێی دەرباز نابن، ھەر و ھا وشە: **يَبْنِيكُمْ**، زۆر باوە کە بە کارھێنراوە بۆ دا بە شکر د، وەک خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** دەفەر موو: **وَيَنْبِئُهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شَرْبٍ مُّخْضَرٌ** (۹۵) القمر، ھەوا لێشیان بدە بە کە ئەو کە لە نۆتواندا (لە نۆتوان خەلکە کە لە سەموودو حوشترە کە دا بە شکر و، پۆژیک بۆ حوشترە کە و پۆژیک بۆ خەلکە کە، کەواتە: ئەو مردنە لە نۆتواندا دێ و دەچن، ھەر کامەتان پشک و بەشی خۆی لێی ھەبە.

(۳) - کە دەفەر موو: **وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ**، ئێمە لێ پێشکە و تۆو ھە نین، (السَّبْقُ: مَجَازٌ مِنَ الْعَلَبَةِ وَالْمَعْجِزِ)، واتە: پێشکە و تەن ھە بە مەجاز بە کارھێنراوە بۆ زالبوون و دەستە پاچە کردن و دەستە و سانکردن، چونکە ئەو کەسە پێش کە سیک دەکە و پتەو، بابای لێ پێشکە و تۆو ھە بێ دەسەلات و دەستە و سانکردو، لە دەستی دەرباز بوو و بەسەیدا زالبوو.

(۴) - کورتە و پوختە مانای ئەم دوو ئایەتە موبارە کە، لە تەفسیری (المیزان) ھە دینین: ھی (محمد حسین طباطبائی) پێم وایە جوانی ھێناو لە تەفسیرە کە دا^(۱) دەلێ:

(وَمُحْصَلُ مَعْنَى الْآيَتَيْنِ، أَنَّ الْمَوْتَ يَبْنِيكُمْ إِنَّمَا هُوَ بِتَقْدِيرٍ مِنَّا لَا لِنَقْصٍ فِي قُدْرَتِنَا بِأَن لَّا يَتَيَسَّرَ لَنَا إِدَامَةُ حَيَاتِكُمْ، وَلَا لِعَلْبَةِ الْأَسْبَابِ الْمُهِلِكَةِ الْمُبِيدَةِ وَقَهْرُهَا وَتَعْجِزُهَا لَنَا، فِي حِفْظِ حَيَاتِكُمْ وَإِنَّمَا قُدْرَتُنَا بَيْنَكُمْ عَلَى أَسَاسِ تَبْدِيلِ الْأُمُورِ، وَإِذْ هَابَ قَوْمٌ وَالْإِنِّانَ بِآخَرَيْنِ وَإِنْشَاءَ خَلْقٍ لَكُمْ يُنَاسِبُ الْحَيَاةَ الْآخِرَةَ، وَرَأَى الْخَلْقَ الدُّنْيَوِي الدَّائِرَ قَالُمُوتٍ انْتِقَالَ مِنْ دَارٍ إِلَى دَارٍ، وَتَبَدُّلُ خَلْقٍ إِلَى خَلْقٍ آخَرَ، وَلَيْسَ بِإِعْدَامٍ وَقْتًا).

واتە: پوختە مانای ئەو دوو ئایەتە ئەو ھە پەیدا دەکەن و لێیان بەرھەم دێ، ئەو ھە کە مردن لە نۆتوان ھە بە ئەندازە گیرێ ئێمە ھە، بە ھۆی کەمی

توانای ئیمه وه نیه، که نه توانین ژیا نتان در یژ ه پئ بدین، ههروه ها به هو ی زالبوونی هوکاره فهوتینه ره کانه وه نیهو، ملیپکه چکه ریی هوکاره له بهین به ره کان و دهسته پاچه کردیان بو ئیمه، نیه، که ئیمه نه توانین ژیا نتان بپاریژین، به لکو ئیمه مردمان له نیوتاندا ئەندازه گیری کردوه، له سه ر بناغه ی لابر دنی هه ندیک و، هینانی هاو وینه کانیان و، کو مه لپک لابرین، کو مه لپکی دیکه به یترین، پاشان ئیوه ش به جوړیک دیکه دروست بکهینه وه، که ده گونجی له گه ل ژیا نی پوژی دوایدا، له دوا ی ئەم ژیا نه دنیا ییه وه، که واته: مردن گواستنه وه یه له مه نزلگایه ک بو مه نزلگایه ک و، گوژانه له دروستکراویکه وه بو دروستکراویکی دیکه، نه ک له بهین چوون و بی سه رو شوین بوون، بی.

٥- ئەم رسته قورئانییه، وه ک پیشتریش ئاماژه م پیکرد که ده فه رموی: ﴿وَنُشِکِّمُ فِي مَا لَا تَحْكُمُونَ﴾، ئیمه دهسته پاچه نین، یا ن لی پتیشکه وتوه وه نین که ئیوه لابه رین و، ئیوه ش به جوړیک دروست بکهینه وه و پپیگه یه نین که نایازن، له هه موو قورئاندا ئەم رسته موباره که، وینه ی نیهو ته نیا لی ره دا هه یه.

لی ره دا نه مبینوه تو یژه ره وانی قورئان وه ک پئویست هه لوه سته ی له گه لدا بکه ن، به لام من مانایه کی تایه تی تی دا ده بینم و، پیم وایه ئەم ئایه ته تاکه، له بواری خویدا له هه موو قورئان دا، به لام جار ی با سه رنجی قسه ی زانا یان بدین و، دوا یی له کورته باسێک دا راو تیکه یشتنی خو م له باره یه وه دینن:

١- هه ندیک له زانا یان گو توه یانه: ئەمه هه ره شه یه به بنبرکردن (تَهْدِيْدٌ بِالْاِسْتِثْصَالِ)، یا ی: ئیوه له بهین ده بهین و کو تاییتان پئ دینن.

٢- هه ندیک دیکه گو توه یانه: ئەمه هه ره شه یه به گو پین و مه سخ کردنه وه (هَذَا تَهْدِيْدٌ بِالْمَسْخِ) واته: ده توانین ئیوه بگو پین بو وینه: به مه یموون و به راز، وه ک خوا بپرسێه (سَأَلْنَا) هه ندی له جوله که کانی کاتی خو ی والیکردوون.

٣- هه ندیک دیکه ش هه ندی شتی دیکه یان گو توه، شیوه ی ئەوانه.

بەلام لە راستىدا ئەم ئايەتە ئاماژەيە بەوھيە كە ئەي مەرۆڤەكان! وەختىك
ئىوھ ئەم ژيانە دنيایيە كۆتايى پى دىنن، پووح لە جەستەتان جيا دەكەينەو،
ئىوھ لادەبەين و خەلكىكى دىكە شوئى ئىوھ دەگرەو، ئىوھش دەبەينە
قۇناغىكى دىكەو بە شىوھيەك دروستتان دەكەينەو، كە ئىستا ئىوھ نايزانن،
ئەمەش هەم قۇناغى بەرزەخ دەگەينەن، هەم قۇناغى قىامەت و پۆزى دوايش
دەگەينەن، چونكە كەسايەتتى مەرۆڤ بە پووحەكەيەو پەيوەستە، نەك بە
جەستەكەيەو، كەواتە: تاكو پووحەكە مەين، ئەو جەستەيە، بچتە هەر قالبىكى
دىكەو، كەسايەتتى ئەو مەرۆڤە پارىزراو، ئنجا با ئەمە لە كوزتە باسكدا پوون
بەكەينەو:

كۈرتە باسېك لە بارەى گۆرانى گەردوون و

گۆرانى جەستەى مەوقەو

بە پـۆـزان!

لە سى پـۆـگەدا ئەم كۈرتە باسە دەكەين:

بـۆـگەى يەكەم: ناگوئجى شوئنى تىدا تاقىكرانهو، ژيانى كاتى و، شوئنى ئەنجام وەرگرتەو، ژيانى ھەمىشەى جياواز نەبن، ئەمە شىكى بەلگە نەويستەو، شىكى لۆزىكىيە كە ئەو شوئنى مەوق تىدا تاقىدەكرتەو كە ژيانى دنياىەو، ئەو تەمەنە كاتىيەى بۆى دانراو، كە پى تاقىبكرتەو، دەبى ھەم ئەو شوئنى ئەنجامى لىو ەردەگرتەو، ھەم ئەو تەمەنەى پاداشت و سزا وەردەگرتەو لە ميانى دا، ھەم تەمەنەكەش جيا بى و، ھەم شوئنەكەش جيا بى، ھەروەھا جەستەىكەدا كە مەوق پى تاقىدەكرتەو، ئەو تەمەنە كۈرتەى بۆى دانراو لە دنيا، لەگەل جەستەىك كە پاداشت و سزاى پى وەردەگرتەو، تەمەنىك كە بۆى دادەندى، كە بريتە لە تەمەنىكى بى كۆتايى، دەبى لە يەك جيا بن.

بـۆـگەى دوو: ئەگەر تەماشەكەين لە سوورەتى (إبراهيم) دا خوا **إلهنا الرحمن الرحيم** باسى ئەو دەكات كە ئەو گەردوونەى ئىستا ئىمە تىداين، ئەو ئاسمان و زەوىيە، لە پۆزى دوايدا وەك خۇيان نامىنن و بە جۆرىكى دىكە عالەمىكى دىكە دىتە پىش، دەفەرموى: ﴿يَوْمَ نَبْدَلُ الْأَرْضَ عَنَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ (۱۸) إبراهيم، واتە: ئەو پۆزە كە زەوى دەبىتە جيا لەم زەوىيە ئاسمانەكانىش جيا دەبن لەم ئاسمانانەى ئىستا، ﴿وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾، ھەمويان بۆ خواى تاكى ملپىكەچكەر دىنە گۆزى، دىنە مەيدانى.

کهواته: وهک کاتی خوئی له تهفسیری سوورپهتی (إبراهیم) دا گووتوومانه: ئەم ئایهتەش تاکه ئایهتە له بواړی خویدا له هه موو قورئاندا، هه لبة ته ئایهتەکانی دیکهش به گشتی ئاماژه ده کەن به گۆرانیکاری دیکه، به لام لیره خوا **سُورَةُ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** به دهق دهفه رموی: نه زهوی وهک خوئی ده مینن و نه ئاسمانه کانی و نه خوین ده مینن له پۆژی دوایداو، لهوئی به تهفسیل باسما کردوه، که پیغه مبه ر **سُورَةُ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** دهفه رموی: ئەو زهوییهی خه لکی له سهر کو ده کریته وه، له سهری لیی ده پرسیته وه، وهک نانیکی سپی وایه، هیچ نیشانه یه کی له سهر نییه ^(١)، کهواته: ئەو شوینه نابن ئەم زهوییهی ئیستای ئیمه بن، هه روها له فه رموده که دا هاتوه که لهو مهیدانه دا لهو سهر بو ئەو سهری، خه لک ده بینن، کهواته: نابن ئەو گۆرپان و مهیدانهی خه لکی له سهر کو ده کریته وه، ئەم سهر زهوییهی ئیستامان بن، ئەو ئایهت به روونی ئەوه ده گه یه ن.

برگهی سییه م: بو گۆرانی جهستهی مرو فیش، که خوا **سُورَةُ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** باسی رووحی نه کردوه، به لام باسی جهستهی کردوه که ده گۆر، له سوورپهتی (الواقعة) دا خوا دهفه رموی: **﴿وَمَا عَن يَمْسُورِينَ﴾** ^(١٠) **﴿عَلَىٰ أَنْ تُبَدِّلَ أَمْنُكُمْ وَنُنْشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾** ^(١١)، واته: ئیمه لی پیشکه ووتوه وه دهسته پاچه نین که ئیوه بگۆرین، به هاوینه کانی ئیوه، ئیوهش به جوړیک دروست بکهینه وه که نایزان، هه لبة ته ئه گه ر سهرنجی ئایهت که بدهین، زۆر روونه که دروست کردنه وهی جهستهی ئیمه، چ له قوناغی به رزه خ داو، چ له قوناغی قیامه تدا، رووحه که وهک خوئی ده مینن، به لام له به رزه خدا، وهک ئایهتەکان ئاماژه پیده کەن و، فه رمایشته کانی پیغه مبه ریش **سُورَةُ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** به راشکاوایی و به روونی ده یفه رموون، رووحه کان ده چنه جوړیک له جهستهی دیکه وه له قوناغی به رزه خداو، له قیامه تیشدا خوا جهسته کان زیندوو ده کاته وه، به لام ئەو جهستانه ی ئەو رووحه یان به به ردا ده کریته وه، چ له قوناغی به رزه خ، چ له قیامهت دا، جیان لهم جهستانه ی ئیستا، چونکه ئەم جهسته یه ی ئیستا،

(١) له لاپه ره (٦٨١) له پهراویزه که یه دهقی ئەو فه رمایشته مان هیناوه.

له و جوړه مادده یی له سهر زهوی هیه پټکها توه، له گل و خاکی زهوی و ئاوو هه و او تیشکی خوړ، ئه و جهسته یه ش به و پټکها ته یه وه ته نیا ئه وه نده بر ده کات و تهحه ممولی ئه وه ده کات، حه فتا هه شتا نه وه د سالتیک و، به ده گمه ن له سه د (۱۰۰) تیده په پړی، ئه وه نده بری، به س تهحه ممولی ئه وه نده ژیا نه ده کات، که واته: جهسته یه ک که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ده یخو لقتنی بو به هه شتیان، که ژیا نی هه می شه یی و به رده و ام و نه بر او هی پی بگوزه رینن، هه رو هه با بو دوزه خییا ن که له دوزه خ دا ژیا نی کی هه می شه یی نه بر او هی پی بگوزه رینن، ده بی مادده کی جیا بی و، شیوه ی پټکها ته که شی جیا بی.

ننجا ئه گهر ته ماشای فهرمووده کانی پیغه مبه ریش بکه یین **وَلَا تَقْرَأُ** ئه وه زور روونه، بو وینه، دوو فهرما یشت دینم ئه گهر نا فهرما یشت زورن:

(۱) - (مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ يَنْعَمُ، لَا يَبْتَسُ، وَلَا تَبْلَى ثِيَابُهُ، وَلَا يَقْنَى سَبَابُهُ، فِي الْجَنَّةِ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ) (أخرجه: مسلم: ۲۱۸۱).

واته: که سیک که ده چپته به هه شت له نیعمه ت و خو شیدا ده بی و، هه رگیز تووشی ناړهحه تی نیابن و، پو شاکه که ی ناړزی و له به ی ن ناچن و، که نجی تی به که ی له به ی ن ناچن، {هه ر به که نجی ده می نی ته وه} له به هه شتا نه وه ی لی ته، نه هیچ چاو یک دیتووی ته، نه هیچ گوئی هک بیستووی ته، نه به سه ر دل ی که سدا ها توه.

خوای مو ته عالی ش له سوږه تی (السجدة) دا ده فهرمو ی: **﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾** (السجدة، واته: هیچ که س نا زانی ئه وه ی بو یا ن په نهان کراوه، له مایه ی شادمانی، هیچ که س نا زانی، مانای وایه ئه وه ی که له و ی هه یه، جیا به له وه ی ئیره، چونکه ئه وه ی ئیره ده زانین، ننجا ئایا خوای په رو ه دگار بوچی بو مان با سی رووباری ئاوو رووباری شیرو رووباری شه باب و رووباری هه نگوین ده کات، وه ک له سوږه تی (محمد) دا ها توه؟

هه‌روه‌ها بۆچی بۆمان باسی میوه‌و گوشت و خواردنه‌کان ده‌کات؟ چونکه ئیمه به‌س له‌وه‌ تیده‌گه‌ین! بۆیه‌ عه‌بدوڵلای کوپی عه‌باس (خوا له‌ خۆی و باپی رازی بێ) زۆر جوانی گوتوه‌: ئه‌و نازو نیعمه‌ته‌ی خوا باسی کردوه‌ بۆ به‌هه‌شتیان، ته‌نیا له‌ ناودا له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی دنیا‌دا تیک ده‌که‌نه‌وه‌ و، له‌ نیوه‌پۆکدا ئاسمان و رێسمانیان به‌ینه‌.

(٢) - إِقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنْ أَوَّلَ زُمْرَةٍ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ عَلَى صُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، عَلَى أَشَدِّ كَوَكِبٍ دُرِّيٍّ فِي السَّمَاءِ إِضَاءَةً؛ لَا يَبُولُونَ، وَلَا يَتَغَوَّطُونَ، وَلَا يَتَفَلَّوْنَ، وَلَا يَمْتَخِطُونَ، أَمْشَاطُهُمُ الذَّهَبُ، وَرَشْحُهُمُ الْمِسْكُ، وَمَجَامِرُهُمُ الْأَلْوَةُ الْأَنْجُوجُ عُوْدُ الطَّيِّبِ، وَأَزْوَاجُهُمُ الْخُورُ الْعَيْنُ، عَلَى خَلْقٍ رَجُلٍ وَاحِدٍ، عَلَى صُورَةِ أَبِيهِمْ آدَمَ سَتُونَ ذِرَاعًا فِي السَّمَاءِ (أخرجه البخاري: ٣٣٢٧، ومسلم: ٢٨٣٤).

پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: یه‌که‌مین کۆمه‌ڵ که‌ ده‌چنه‌ به‌هه‌شت له‌سه‌ر شیوه‌ی مانگن له‌ چوارده‌و پاژده‌دا، (واته‌: ئه‌وپه‌ری به‌ شه‌وقیی مانگ، ئه‌وان که‌ ده‌چنه‌ به‌هه‌شت کۆمه‌ڵی یه‌که‌م ئاوا شۆق ده‌ده‌ن)، دوا‌یی ئه‌وانه‌ی له‌ دوا‌ی وان دین (له‌ ڕووی پرشنگدان و ڕووناکیه‌وه‌) له‌سه‌ر شیوه‌ی ڕووناکترین ئه‌ستێره‌ی ئاسمان، (هه‌لبه‌ته‌ بۆ ئیمه‌ی خه‌لکی سه‌ر زه‌وی ڕووناکترین ئه‌ستێره‌ی ئاسمان، شه‌وقی ناگاته‌ هی مانگ، ئه‌گه‌رنا ده‌زانین که‌ ئه‌ستێره‌کانیش وه‌ک خۆرن)، نه‌ می‌ز ده‌که‌ن و، نه‌ پی‌سای ده‌که‌ن و، نه‌ تف و به‌لغه‌میان هه‌یه‌و، نه‌ چلمیان هه‌یه‌، شانه‌کانیان زێرن، ئاره‌قه‌که‌یان بریتیه‌ له‌ میسک، بۆ ندانه‌که‌یان (که‌ بۆنی خو‌شی تیده‌که‌ن) بریتیه‌ له‌ داری عوود (که‌ زۆر بۆنخۆشه‌) و، هاوسه‌ره‌کانیشیان بریتین له‌ ئافره‌تانی سپیی چاو‌گه‌ش و گه‌وره‌، پیاوه‌ به‌هه‌شتیه‌کان له‌ ڕووی جه‌سته‌وه‌، وه‌ک یه‌ک پیاو وان (هه‌موویان به‌ ئه‌ندازه‌ی یه‌کن) له‌سه‌ر شیوه‌ی با‌بیان ئاده‌من، که‌ شه‌ست باسک بووه‌ له‌ ئاسمان، (به‌لای که‌م ده‌کاته‌ سپی (٣٠) مه‌تر).

كهواته: بههشتیه‌كان بالایان به‌لای كه‌مه‌وه ده‌بیته سیی مه‌تر، واته: سئ
عه‌موود زیاتر، دپاره ته‌ستوریشیان له قه‌ده‌ر ته‌وه‌یه و، قیافه‌یان له‌و قه‌دو
قیافه‌ی كه له دنیا‌دا بوویانه، جیا‌یه، هه‌روه‌ها له فه‌رمایشته‌كانی پیغه‌مبه‌ردا
باسی ئینسانی بی‌پروا ده‌كات كه له دۆزه‌خ دا ددان‌تکی هه‌نده‌ی چیا‌ی ئو‌حو‌ده‌و^(۱)،
نیوشانی ته‌وه‌نده‌ پۆژه‌پۆی^(۲) پانه، كهواته: راسته كه گۆ‌ران‌کاری به‌سه‌ر جه‌سته‌ی
مرو‌قه‌كان دا دئ له پۆژی دوا‌ییدا، چ بهه‌شتیه‌كان و، چ دۆزه‌خیه‌كانیش.

هه‌لبه‌ته زانی‌نی ته‌و دوو راستیه‌ش كه هه‌م گه‌ردوون گۆ‌ران‌کاری به‌سه‌ردا
دئ، هه‌م مرو‌ف له پووی جه‌سته‌یه‌وه گۆ‌رانی به‌سه‌ردا دئ، وه‌لامی زۆر ئی‌ش‌كال
و پرسیارمان بۆ ده‌سته‌به‌ر ده‌كات، بۆ وینه:

له ژبانی دنیا‌دا خه‌لك كه خو‌اردن و خو‌اردنه‌وه‌ی هه‌یه، دوا‌یی می‌زو
پاشه‌رو‌کی هه‌یه، ئایا له بهه‌شت‌دا ته‌وه‌هه‌یه؟ نه‌خێر، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ:
له بهه‌شت دا می‌زو پاشه‌رو‌ك نه‌یه.

هه‌تا لێ‌یان پرس‌یه‌و: ته‌دی ته‌و خو‌اردن و خو‌اردنه‌وه‌یه چی لئ دئ؟
فه‌رموو‌یه‌تی: ق‌ری‌بان^(۳) دئ، بۆ‌نه‌كه‌ی وه‌ك بۆ‌نی می‌سكه‌و، ئاره‌قه‌كه‌یان كه ده‌یكه‌ن
بۆ‌نی وه‌ك بۆ‌نی می‌سكه‌، یا‌نی: خو‌اردن و خو‌اردنه‌وه‌كه‌یان ده‌بیته‌ ق‌رپ و ئاره‌قه
(ج‌شاء ور‌شح)، كهواته: كۆ‌نه‌ندامه‌كانیشیان ده‌گۆ‌پ‌ن، كه له دنیا‌دا كۆ‌نه‌ندامیان

(۱) [ضرس الكافر يوم القيامة مثل أحد وعرض جلدہ سبعون ذراعاً].... مسلم: ۲۸۵۱
والترمذي: ۲۵۷۸ وأحمد: ۸۳۴۵.

(۲) [ما بين منكي الكافر مسيرة ثلاثة أيام للراكب المسرع] البخاري: ۶۵۵۱.

(۳) { يَأْكُلُ أَهْلُ الْجَنَّةِ فِيهَا، وَيَسْرَبُونَ، وَلَا يَتَغَوَّطُونَ، وَلَا يَمْتَخِطُونَ، وَلَا يَبُولُونَ، وَلَكِنْ طَعَامُهُمْ
ذَلِكَ جِشَاءٌ كَرُشِحِ الْمِسْكِ، يُلْهَمُونَ التَّسْبِيحَ وَالتَّكْبِيرَ، كَمَا يُلْهَمُونَ النَّفْسَ } [أخرجه أحمد:
۱۴۸۱۱، وعبد بن حميد: ۱۰۳۰، ومسلم: ۲۸۲۵، وأبو داود: ۴۷۴۱، وابن حبان: ۷۴۳۵].

هەن، ھى مېزو پاشەرۆك فېردان، ھەرودھا چلّم و بەلغەم، ئەوانە ھەموويان گۆرانکاریيان بەسەردا دى.

ھەرودھا بە نەسبەت ئەووەو کە لە پۆزى دوايدا خەلک لە کوۆ جىي دەبىتەوہ بۆ کۆکرانەوہو لىپرسىنەوہ؟ ئايەتەكەى سوورەق (إبراهيم) ئاق ژمارە (۴۸)، وەلّامى ئەو ئىشكالەش دەداتەوہ، كە ئەم سەر زەوييە ھەلناگرى، ئەو خەلکە ھەمووى لەسەرى کۆ بکرىتەوہ، بەلّم خوا دەفەرموى: لە قىامەتدا نە زەوى وەك خۆى دەمىنى و، نە ئاسمانەکانىش، کەواتە: زەوييەكى دىکەو عالەمىكى دىکەو، وەزەيىكى دىکە، دىتە ئاراوہ، بە گشتى و بۆ مرۆف لە ڤووى جەستەيەوہ بە تايبەتى.

لە راستىيشدا وەك گوتمان: کەسايەتى مرۆف بە ڤووحەكەيەوہ، نەك بە جەستەكەى، چونكە جەستەى مرۆف وەك چۆن مرۆف پۆشاك لەبەر دەكات، جەستەش وەك پۆشاكىك و بەرگىكە بۆ ڤووح، كەواتە: ئەو ڤووحە لە دنياىدا ئەم جەستە خاكىيە لەبەر دەكات و پتى داپۆشراوہو، لە قۇناغى بەرزەخدا جەستەيەكى دىكەى دەبى، پىغەمبەر دەفەرموى: ڤووحى شەھيدان لە تىو كەلەشى بالندەى سەوزدايە كە لە بەھەشتدا، ئەو چل و ئەو چل دەكات^(۱)، كەواتە: لە قۇناغى بەرزەخيشدا ديسان ڤووح جەستەيەكى دىكەى ھەيە، بەلّم لە قەدەر قۇناغى بەرزەخ، ديسان لە قىامەتیش دا مرۆف ھەم ڤووحى دەبى و،

(۱) (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّهُ سُئِلَ عَنْ أَرْوَاحِ الشُّهَدَاءِ؟ فَقَالَ: قَدْ سَأَلْنَا عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ: «أَرْوَاحُهُمْ كَطَيْرٍ خُضِرَ لَهَا قَنَادِيلٌ مُعَلَّقَةٌ فِي الْعَرْشِ تَسْرُحُ حَيْثُ شَاءَتْ، ثُمَّ تَأْوِي إِلَى قَنَادِيلِهَا، فَبَيْنَمَا هُمْ عَلَى ذَلِكَ إِذِ اطَّلَعَ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ أَطْلَاعَةً، فَيَقُولُ: مَا تَسْتَهْوُونَ؟ فَيَقُولُونَ: وَمَا نَسْتَهِي! وَنَحْنُ فِي الْجَنَّةِ تَسْرُحُ حَيْثُ شِئْنَا، فَإِذَا رَأَوْا أَنْ لَا بُدَّ مِنْ أَنْ يَسْأَلُوا، قَالُوا: تَرَدُّ أَرْوَاحُنَا فِي أَجْسَادِنَا، فَنُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَنُقْتَلُ مَرَّةً أُخْرَى، فَإِذَا رَأَى أَنْ لَا يَسْأَلُوهُ شَيْئًا تَرَكَهُمْ.» لَفْظُ حَدِيثِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ وَفِي رِوَايَةِ الْمُفَرِّئِ قَالَ: سَأَلْنَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ هَذِهِ الْآيَةِ: (وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ فَرِحِينَ) قَالَ: أَمَّا إِنْ قَدْ سَأَلْنَا عَنْ ذَلِكَ ثُمَّ ذَكَرَ مَعْنَاهُ! أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۴۹۹۳.

هەم جەستەش، بەلام جەستەكەى لە قەدەر ئەوئ دەبى، وەك خوا دەفەرموئ:
 ﴿وَنُنَشِّئُكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ (۶۶) الواقعة، بەشئوھىك دروستتان دەكەينەو، كە
 ئئوھ ئئستا نايزانن چۆنە؟

مه سه له ی دووهم:

پرسیارکردنی خوا له بې پروایان، که ټایا خوږیان کشت و کاله که یان ده پروینن، یان ټهوان بهس کیلان و چاندن و تۆ وه شاندنیان له سه رهو، خوا **سَلَامًا رَاحِمًا** بوږیان ده پروینن؟ نه گهر خوا بیهوئ ده یکاته پووش و په لاشی تیکشکاو، ټهو کاته ش جگه له سه رسورمان و په شیمایی و باسی دۆران و زیانباریی خو کردن، هیچیان پی نامینن:

خوا ده فهرموئ: ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ﴾ (۱۳) **ءَأَنْتُمْ زَرْعُونَهُ**، **أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ** (۱۴) **لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ** (۱۵) **إِنَّا لَمَعْرِضُونَ** (۱۶) **بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ** (۱۷).

شیکرندنه وهی ټهم ټایه تانه، له شش برگه دا:

(۱) - ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ﴾، [خوا **سَلَامًا رَاحِمًا** به پرسیارکردنی نکو لیلیک ه رانه روو له بې پروایه کان ده کات و ده فهرموئ:] ټایا ټهوه ده بینن که ده یکیلن؟ (الْحَرْثُ: شَقُّ الْأَرْضِ لِيُزْرَعَ فِيهَا أَوْ يُغْرَسَ، أَي: مَا تَحْرُثُونَ لَهُ، أَي: لِأَجْلِهِ، وَهُوَ الزَّرْعُ وَالنَّبَاتُ)، (حَرْثٌ: بریتیه له شه فکردنی زهوی، زهوی کیلان، بۆ ټهوهی تۆوی تیدا بوه شیئرئ، یاخود نه مامی تیدا بنیئرئ، واته: ټایا ټهوه ده بینن که ټیوه له پیناوی دا زهوی ده کیلان، که بریتیه له کشت و کال و پروهک! (حَرْثٌ) به مانای کیلان دئ، به لام زهوی کیلان بۆ ټهوه یه دواپی تۆوی تیدا بوه شیئرئ، یاخود نه مامی تیدا بنیئرئ، که واته: ده گونجی بگوترئ: ټایا ټهو کشتو کاله ده بینن، یاخود ټهو دارو دره خته ده بینن، که ټیوه زهوی بۆ ده کیلان، دواپی تۆوه که ده وه شیئن، یاخود نه مامه کان ده نیژن! چونکه لیړه دا مه به ست له (حَرْثٌ) ئی شکردنه له زهوی دا، بۆ ټهوهی تۆوی تیدا بوه شیئرئ، دواپی ده فهرموئ:

(۲) - ﴿ءَأَنْتُمْ زَرْعُونَهُ، **أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ**﴾، ټایا ټیوه ده پروینن، یاخود ټیمه ین روینره؟ واته: (أَأَنْتُمْ تُنْبِتُونَهُ، أَمْ نَحْنُ الْمُنْبِتُونَ)، بېگومان وه لاهمه که ی دیاره واته: ټیمه ده پروینن، لیړه دا (زرع).

أ- چاۋگەھو بە مانای (مَرْزُوع) ه، واتە: كشت و كَال و تۆۋى ۋەشپىندراو يان نەمامى نىژراو.

ب- (زَرْع) بە مانای تۆۋ ۋەشاندىن لە زەۋيدا، ياخود نەمام چاندنە، لە فەرھەنگى (لِسَانِ الْعَرَب) دا دەلى: (زَرْعُ الْحَبِّ: بَذْرُهُ) چاندنى تۆۋەكە ئەۋەيەكە بە زەۋيدا بىلاۋىكىر تەۋە بۇ ئەۋەي بىرۋى، ئىنجاخو **الْحَبِّ الْحَرَامِ** دەفەر مۈى: ئايا ئىۋە دەپروئىن ئەۋ تۆۋەي دەيۋە شىنن، ۋ ئەۋ نەمامەي دەينىنن، ئەۋ كشتوكالەي زەۋى بۇ دەكىنن، يان ئىمە؟

۳- ﴿لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا﴾، ئەگەر ويستىبامان بە دلىيىي دەمانكرده پووش و پەلشى تىكىشكاو، (ل)ى (لَجَعَلْنَاهُ) بۇجەختكر دىنەۋەيە، لەۋانى دىكە داخو **الْحَبِّ الْحَرَامِ** (ل) ى نەخستۋتە سە، لەبەر ئەۋەي كشتوكالەكە لەبەر دەستى خۇيانە، بەلام باران كە دەبارى، بىگومان ھەۋرەكە لەبەر دەستى ئەۋان دانىە، ھەرۋەھا ھۆكارەكانى ئاگر لەبەر دەستى ئەۋاندا نىن، بەلام كشتوكالەكە خۇيان دەستيان تىيدا ھەيە، بۇيە دەفەر مۈى: بە دلىيىي، ئەگەر ويستىبامان دەمانكرده پووش و پەلشى تىكىشكاو، (الْحَطَامُ: الشَّيْءُ الَّذِي حَطَّمَهُ حَاطِمٌ، أَيْ كَسَرَهُ وَدَقَّهُ)، شتىكە تىكىشكىنەرىك تىكىشكاند بى، ۋ وردو خاشى كرد بى، پىشتىرىش باسى وشەي (حَطَام) مان كرد كە لەسەر كىشى (فَعَال) ه، ۋەك (فَعَالَت وَ جَذَذَ) كە بە شتى وردو خاش دەگوترىن.

۴- ﴿فَطَلَّطْنَاهُ نَفْكَهُونَ﴾، ئىنجا ئەۋ كاتە ئىۋە دەستتان دەكرد بە (تَفَكَّهَ)، (تَفَكَّهَوْنَ: مِنْ فَكَّهَ: فَرِحَ وَ انْبَسَطَ)، (فَكَّهَ) واتە: دلخۇش بوو، قسەي خۇشى كرد، (فُكَّاهَةً) ش قسەي خۇشكر دىنە، ئىنجا **﴿فَطَلَّطْنَاهُ نَفْكَهُونَ﴾**، چەند واتايەكى ھەن:

۱- يەكىنك لە واتايەكانى ئەۋەيە ئىۋە ۋەك عادەتى خۇتان بەردەۋام دەبوون لەسەر قسەي خۇش و سوعبەت، كە ئەمە بە تۋانچ و تەۋسەۋەيە.

۲- ياخود (تَفَكَّهَوْنَ) (تَفَكَّهَ مِنْ أَفْعَالِ الْإِزَالَةِ كَتَحَرَّجَ وَ تَأَنَّم، أَيْ: أَزَالَ الْفُكَّاهَةَ، وَهِيَ الْمَسْرَةُ، فَتَحْصُلُ النَّدَامَةُ)، (محي الدين درويش) خاۋەنى (إعراب القرآن) لە تەفسىرەكەي دا^(۱) دەلى: وشەي (تَفَكَّهَ) لەۋ فىعلانەيە كە ماناى لابردن دەگەيەنن، ۋەك: (تَحَرَّجَ،

أَي: رَفَعَ الْحَرَجَ، (تَأْتَمُّ: رَفَعَ الْإِثْمَ)، سه‌غله‌تیی لابرِد، گونا‌هی لابرِد، که‌واته: (تَفَكَّهُ: أَي أزالَ الْفُكَاَهَةَ)، قسه‌ی خَوْش و سوعبه‌تی لابرِد، یانی: ئهو کاته سوعبه‌ت و قسه‌ی خَوْش‌تان نه‌ده‌ماو، له جیاتی ئه‌وه په‌شیمانیی و دلته‌نگیی و خه‌فه‌تباریی، یاخود سه‌رسو‌پمانتان بو‌ پیدایا ده‌بوو.

هه‌روه‌ها خاوه‌ی (اعراب القرآن) قسه‌یه‌کی دیکه‌ی جوان ده‌کات ده‌لئ: (التَّفَكُّه: أَضْلُهُ تَتَاوَل ضُرُوبُ الْفَوَاكِه لِأَكْلٍ، وَالْفُكَاَهَةُ: الْمُرَاحُ، قِيلَ: فِي وَصْفِ الرَّسُولِ فِي حَدِيثٍ زَيْدٍ: كَانَ مِنْ أَفْكَهِ النَّاسِ مَعَ أَهْلِهِ)، (تَفَكَّهُ) له ئه‌صلدا بریتیه له ده‌ست که‌یاندنه‌ میوه، بو‌ خواردن، (فُكَاَهَةُ) ش‌مانای قسه‌ی خَوْش ده‌گه‌یه‌نئ، له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌ دهم میوه‌ خواردنه‌وه زو‌رجار وابوو‌وه ئیستاش قسه‌ی خَوْش و سوعبه‌ت ده‌کرئ، له وه‌سفی پی‌غه‌مبه‌ردا ﷺ هاتوه: {عَنْ ثَابِتِ بْنِ عُبَيْدٍ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ مِنْ أَفْكَهِ النَّاسِ إِذَا خَلَا مَعَ أَهْلِهِ} (أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي شُعَبِ الْإِيمَانِ، وَابْنُ أَبِي شَيْبَةَ: ٨٢٠٠)، واته: پی‌غه‌مبه‌ری خوا له‌گه‌ل مال و خیزانی خو‌ی دا، له هه‌موو که‌س قسه‌ خَوْش‌تر بوو، میهره‌بان‌تر بووه.

که‌واته: ﴿فَطَلَّتْ نَفْسُكَ﴾، یانی: أ - (به‌توانجه‌وه) به‌رده‌وام ده‌بوون له‌سه‌ر قسه‌ی خَوْش، ب- قسه‌ی خَوْش‌تان نه‌ده‌ما، به‌لکو دلته‌نگیی و په‌شیمانییتان بو‌ پیدایا ده‌بوو، بئ.

دوای ئه‌وه‌ش ده‌تانگوت:

٥- ﴿إِنَّا لَمُغْرَمُونَ﴾، به‌ دلنیایی ئیمه‌ زیانبارین، هه‌روه‌ها خو‌ینزاو‌یشه‌ته‌وه: (إِنَّا لَمُغْرَمُونَ) ئایا ئیمه‌ زیانبارین؟ وش‌ی (مُغْرَمُونَ) له (غَرَمَ) وه‌ه‌واتوه بریتیه له‌وه‌ی مال و سامانی‌یک بکه‌هو‌یت‌ه‌ سه‌ر که‌سی‌یک، بئ ئه‌وه‌ی تاوان‌یی‌کی کرد‌بئ، یاخود ناپاک‌یی‌یه‌کی کرد‌بئ، ده‌گوترئ: غه‌رامه‌یان کرد‌وه، لی‌ره‌دا یانی: باج‌ لئ ستاندن‌ی به‌ ناهه‌ق،

ئهمه‌ش سئ واتای هه‌ن:

(أ) - (إِنَّا لَمُلْزَمُونَ غَرَامَةً مَا أَنْفَقْنَا فِيهَا)، واته: ئىمه ئه و مال و سامانهى له و كشتوكاله دا خه رچمانكرده، لى تووشى زيان بووين.

(ب) - (إِنَّا لَمُهْلِكُونَ لِهَلاكِ قَوْمِنَا مِنَ الْغَرَامِ وَهُوَ الْهَلاَكُ)، واته: ئىمه دهفهوتىين چونكه بزيوه كه مان نه ما، خوښمان دهفهوتىين، له (گرام) هاتوه يانى: فهوتان.

ج - واتايه كى ديكه شيان بو ليكد او دهته وه: (إِنَّا لَمُعَذِّبُونَ) به دلنيايى ئىمه سزادراوين، واته: خوا سزاي داوين كه ئه و مال و سامانه مان ئاوا رويستوه، ئه و كشتوكاله مان ئاوا فهوتوه، ياخود ئىمه تووشى سزاو ئازارو ناروحه تىي ده بين، به هوئى ئه وه كه كشتوكاله كه مان نه ماوه.

(٦) - (بَلْ نَحْنُ مُحْرَمُونَ)، به لكو ئىمه بى به شين، واته: نهك هه ر غه پامه و باجه كه يمان كه وهتوه سه رو زيانئيمان لى كه وتوه، به لكو هه ر يه كجاريى بى به ش بووين، (حُرْمَتًا مِنْ رِزْقِنَا بِشُؤْمٍ تَقْرِيْطًا)، واته: ئىمه له بزيوه كه ي خو مان، بى به ش بووين، به هوئى نه گبه تىي كه مته ر خه ميبه كه مانه وه.

(قتادة) له باره ي (حُرْمَتًا) وه گوئويه تى: (هُوَ الْمُحَارَفُ الَّذِي انْحَرَفَ عَنْهُ رِزْقُهُ)، (أخرجه الطبري: ٣٣٥٩١) واته: لى لادراو، ئه و كه سه يه بزيوه كه ي لىي لاده درئى و لىي دوور ده خريته وه.

(فَلَمَّا تَفَكَّهُونَ)، (ظَلَّ) (أَي: اسْتَمَرَ فِي عَمَلِ النَّهَارِ) يانى: له سه ركاري پوژى به رده وام بوو، به لام دوايى بو به رده وام بوون له سه ر هه ر كاريك به كار هاتوه، هه ره ك چو ن (بَاتَ يَفْعَلُ كَذَا) واته: به شه وئى كاره كه ي كرد، به لام دوايى هه ركاه له (بات) و (ظَلَّ) ه بو به رده وام بوون له سه ر هه ر كاريك به كاردين، به شه و بى يان به پوژ بى.

جگه له و مانايه ي سه ره وه بو (تفكّهون)، زانايان سى واتاي ديكه شيان بو باسكردوون:

۱- (الطبري) ده‌لئ: (فَطَلْتُمْ تَتَعَجَّبُونَ مِمَّا نَزَلَ بِكُمْ فِي زَرْعِكُمْ مِنَ الْمُصِيبَةِ بِاخْتِرَافِهِ وَهَلَاكِهِ)، واته: سهرتان سوږدهما به هوئی ټه‌وه‌وه که دابه‌زیوه‌ته سهر کشتوکاله‌که‌تان، ټه‌و به‌لایه‌ی دابه‌زیوه‌ته سهری که سووتاو، یان بوټه پووش و په‌لاش و له به‌ین چوو. هه‌روه‌ها عه‌بدوللای کوږی عه‌عباس و مواهیدیش (تَفَكَّهُونَ) یان به (تَتَعَجَّبُونَ) (سهرتان سوږدهما) لیکداوه‌ته‌وه:

(أ) - وهک (الطبري) به ژماره (۳۳۵۸۳) له (ابن عباس) هوه هیناویه‌تی.

(ب) - هه‌روه‌ها به ژماره (۳۳۵۸۴) له (مجاهد) هوه هیناویه‌تی.

(۲) - هه‌ندیکی دیکه له زانایان بو وینه (عکرمه) (تَفَكَّهُونَ) ی به (تَلَاوْمُونُ) واته: له به‌ینی خوټان سهرکوټه‌ی یه‌کدییتان ده‌کرد، هیناوه، (الطبري) به ژماره: (۳۳۵۸۶) هیناویه‌تی.

(۳) - هه‌سه‌نی به‌صرایی (تَفَكَّهُونَ) ی به (تَنَدْمُونُ) ی ژيوان و په‌شیمان ده‌بوونه‌وه، هیناوه، (الطبري) به ژماره: (۳۳۵۸۸) ليوه‌ی هیناوه.

(ابن عجبیه) له ته‌فسیره‌که‌ی خوئی: (البحر المديد في تفسير القرآن المجيد) د^(۱) له باره‌ی سهرسوږمانه‌که‌وه، بوچی سهریان سوږده‌میتئ؟ ده‌لئ:

(أ) - (تَتَعَجَّبُونَ مِنْ سُوءِ حَالِهِ إِثْرَ مَا شَهِدْتُمُوهُ عَلَى أَحْسَنِ مَا يَكُونُ)، سهرتان سوږدهما لهو حاله خرايه‌ی به‌سهر کشتوکاله‌که‌تاندا هاتوه، دواى ټه‌وه‌ی به‌باشترین شیوه بینيوټانه، زور به په‌ونه‌ق و گه‌ش و گوژ و جوان بوو، دوايى بوو به پووش و په‌لاش سهرتان لئی سوږما.

(ب) - هه‌روه‌ها له باره‌ی په‌شیمانیه‌که‌یانه‌وه، ټه‌گهر (تَفَكَّهُونَ) به مانای (تندمون) بئ، گوټوویه‌تی:

(تَنَدْمُونَ عَلَى تَعَبِكُمْ فِيهِ وَإِنْفَاقِكُمْ عَلَيْهِ، أَوْ عَلَى مَا أَفْرَقْتُمْ مِنَ الْمَعَاصِي الَّتِي أَصَبْتُمْ بِذَلِكَ مِنْ أَجْلِهَا)، واته: په‌شیمان ده‌بنه‌وه له‌سهر ټه‌و ماندوو‌بوونه‌ی

پیتانه وه کیشاوه و نهو مه سِرَه‌فهی لیتان کردوه، یاخود له سهر نهو گوناها نهی که به هویانه وه، کشتوکاله که تان تووشی نهو به لایه بووه.

(الطبري) وهک عاده‌تی خوئی که مه‌گهر چۆن، نه‌گه‌رنا دواي نه‌وه‌ی رای پیشووان له هاوه‌لان و شوینکه‌وتووان و زانایانه وه، دینتی، دوايي خوئی رایه‌ک هه‌لده‌بژیری، لیره‌دا ده‌لی: (وَأُولَى الْأَقْوَالِ فِي ذَلِكَ بِالصَّوَابِ قَوْلٌ مَّنْ قَالَ: مَعْنَى: ﴿فَطَلَّتُمْ تَفْكُمُونَ﴾: «فَأَقَمْتُمْ تَعَجُّبُونَ مِمَّا نَزَلَ بِرِزْعِكُمْ، وَأَصْلُهُ مِنَ التَّفَكُّهِ بِالْخَدِيثِ، إِذَا حَدَّثَ الرَّجُلُ الرَّجُلَ بِالْخَدِيثِ يَعْجَبُ مِنْهُ، وَيَلْهَى بِهِ، وَكَانَ مَعْنَى الْكَلَامِ: فَأَقَمْتُمْ تَتَعَجَّبُونَ وَيَعْجَبُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا مِمَّا نَزَلَ بِكُمْ».

ده‌لی: نیزیکترین قسه له راستیه وه، قسه‌ی که سیکه که گوتویه‌تی: ﴿فَطَلَّتُمْ تَفْكُمُونَ﴾، واته: به‌رده‌وام ده‌بوون له سهرسورمان له‌وه‌ی تووشی کشتوکاله که تان بووه، وشه‌ی (تَفَكُّه) یش له نه‌سلدا بریتیه له قسه‌ی خو‌شکردن، پیاویک پیاویکی دیکه ده‌دوینتی، قسه‌یه‌ک ده‌کات نه‌ویش پیی سه‌یر ده‌بی و، پیوه‌ی ده‌خاقلتی، مانای نه‌م فه‌رمایشته وهک نه‌ویه: ئیوه به‌رده‌وام ده‌بوون له‌سهر سهرسورمان و، هه‌ندیکتان سه‌ری نه‌وی دیکه‌تان سوپ‌ده‌ماند له‌وه‌ی به‌سه‌رتاندا هاتوه.

ده‌رباره‌ی به‌کاره‌بنانی وشه‌ی (زَرَع)، نه‌م فه‌رمایشته دینین: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ: زَرَعْتُ، وَلَكِنْ يَقُولُ: حَرَرْتُ، قَالَ: أَبُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَلَمْ تَسْمَعُوا اللَّهَ يَقُولُ: ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ﴾ (أخرجه البزار: ۱۲۸۹، وابن حبان: ۵۷۲۳، والطبري: ۳۳۴۹۲، والبيهقي في الشعب: ۵۲۱۷، ۵۲۱۸).

واته: نه‌بوو هوهره‌په‌ر ده‌گه‌نیه‌ته‌وه که پیغه‌مه‌ری خوا ﷺ فه‌رمویه‌تی: یه‌کیک له ئیوه نه‌لی: کشتوکاله که‌م رواند، به‌لکو با بلی: زه‌ویه‌که‌م کیلاو کشت و کاله‌که‌م کرد، (تۆوه‌که‌م وه‌شاندو نه‌مامه‌کانم ناشت، چونکه نه‌وه‌ی ده‌پروینتی خواي په‌روه‌ردگاره) نه‌بوو هوهره‌په‌ر ده‌گه‌نیه‌ته‌وه‌ی: ئایا گویتان له قسه‌ی خواي به‌رز نه‌بووه، که ده‌فه‌رموی: ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ﴾ (أَنَّهُ تَزْرَعُونَهُ أَتَمَّ تَحْنُ الزَّرْعُونَ)؟! ﴿٦١﴾

مه سه له ی سټیهم:

پرسیارکردنی نکو و نیکی که رانه‌ی خوا له بی‌پروایان، که نایا نه و ناوه شیرین و زولآله‌ی ده‌یخ‌نوهه، نه‌وان له هه‌وران دایان‌به‌زاندوه، یان خوا **سیدبانو**، که نه‌گه‌ر و بستبای سوئرو تفت و تالی ده‌کرد؟

خوادہ فرموی: ﴿أَوَرَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي شَرَبُونَ﴾ (۶۸) ؕ أَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ﴿۶۹﴾ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿۷۰﴾

شیکردنه‌وهی ئەم ئایەتانه، لە چوار برگەدا:

۱- ﴿اَقْرَبُ سُمَاءَ اَلَّذِي تَشْرَبُونَ﴾، ئایا ئهو ئاوه‌تان بینیوه (به چاوی سهر) که ده‌یخۆنه‌وه؟ یاخود مه‌به‌ست پی‌ی زانیوتانه‌ واته: دیتن لێ‌هه‌دا مه‌به‌ست پی‌ی دیتنی عه‌قل و دله، ئهو ئاوه‌ی ده‌یخۆنه‌وه، زانیوتانه‌؟ بوچی ده‌فه‌رموی: ئهو ئاوه‌ی ده‌یخۆنه‌وه؟ چونکه مه‌به‌ست و ئامانجی گه‌وره له ئاوی شیرین، خواردنه‌وه‌یه، هه‌لبه‌ته‌ دوا‌یی کشتوکالی‌شی پی‌ی ده‌کرێ و، شتی و شواری‌شی پی‌ی ده‌کرێ و، پێدا‌وایستی‌یه‌کانی دیکه‌شی پی‌ی جی‌به‌جی ده‌کرێ، به‌لام ئامانجی سه‌ره‌کی له ئاوی شیرین، بریتی‌ه له خواردنه‌وه‌ی.

(۷) - ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَلْزَمُوا مِنَ الْفُرْقَانِ أَثَمَ حَقِّ الْمَزْلُومِ﴾، آیا ٲیوه له ههوران داتانبه زانوده، یاخود ٲیمه دابه زینه رینی؟ (المزُن: جَمْعُ اسْمٍ مُرْتَبَ، وَهِيَ السَّحَابَةُ)، (مُزْن) ناوی کوٲی (مُرْتَبَ، مَرْتَبَة) یه، که به یهک ههور دده کوٲری، (راغب الأصفهانی) ده لئ: (السَّحَابُ الْأَبْيَضُ) یان (السَّحَابَةُ الْمَنْضَاءُ) ههوری سیٲی.

(۳) - ﴿لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أَجْلًا﴾، نه گهر ویستبامان سوږو تالمان دهکرد، (أَجَا: الشَّدِيدُ الْمَلُوحَةُ وَالْمَرَارَةُ، مِنْ أَجَّجِ النَّارِ إِذَا اشْغَلَهَا،) (أَجَا: به مانای زور سوږو زوریش تال، له (أَجَّجِ النَّارِ) هوه هاتوه، واته: ناگره کهی خوښکرد، خاوهی (مختر الصَّحاح) دهلی: (أَجَا: ضَرَّ شَدِيدُ الْمَلُوحَةُ) واته: هم به زیان و هم زوریش سوږ.

۴- ﴿فَلَوْلَا شُكْرُوتٌ﴾ دېھبىۋايە سوپاسگوزارىي بىكەن، (لَوْلَا) بە ماناي (هَلَا) يە، سوپاسگوزارىي بۇ خواش ئەۋەيە كە بەندايەتتېي بۇ بىكەن و، واز لە شىرك و بىتپەرستىي بېئىن.

چەند تايىبە ئەندىيەكى ئاۋى خواردنەۋە

۱- ئاۋ نە پەنگى ھەيە، نە تامى ھەيە، نە بۇنى ھەيە، لە خودى خۇيدا، بۇچى خۋاي واى دروستكردۋە؟ بۇ ئەۋەي بە كەللى ھەموو شىتېك بى، دەرۋانى ماستاۋى لى دروست بىكەي، شەربەتى لى دروست بىكەي، ھەر شىتېك بىتەۋى لەۋ ئاۋە دەرۋانى دروستى بىكەي، ئەگەر پەنگ و تام و بۇنىكى ھەبىۋايە، بە كەللى ھەموو شىتېك نەدەھات.

۲- ئاۋ زوۋ دەبىتە ھەلەم، لە پەلەي چواردەۋە دەست بە بوۋنە ھەلەم دەكات، واتە: لە پەلەي چواردەۋە كە گەرم دەبى، دەست بە بوۋنە ھەلەم دەكات، بۇچى؟ بۇ ئەۋەي ئەۋ ئۇقپانۋوسە گەۋرانە كە تىشكى خۇر لىيان دەدات، ئەگەر زۇرىش بەھىز نەبى، وردە وردە ھەر پىرۋسەي ھەلەماندن (تېخىر) دروست بى، چۈنكە ھەۋرەكان لەۋ ھەلەمەي لە ئۇقپانۋوسەكان پەيدادەبى، دروست دەبىن.

۳- ھەر كاتىك بۇ پەلەي چۋارى ژىر سىفر، ئاۋ سارد كرا، قەبارەكەي گەۋرە دەبى، ھەر بۇيە ئاۋى بەستەلەكەكانى دەريا گەۋرەكان كە دەيانبەستى، تەنيا پروۋى سەرپانەۋ، ئاۋەكەش كە دەبىبەستى قەبارەي گەۋرە دەبى و ھەلەدەچى بۇ لاي سەرى و، بىنەۋەي بە شىۋە ھالەتى ئاۋ دىمىنەتەۋە، ئەگەر وانەبىۋايە دەريايەكان لەسەرپان تاركۋ خۋارى، ھەموۋيان وشك دەبوۋن، ئەۋ كاتەش پىرۋسەي ھەلەماندن نەدەبوۋ، باران و بەفرو تەرەش نەدەبارىن، ژياندارەكانى نىۋ دەرياش ئەگەر ھەموو بەستىباي، تىكرا دەمردن، ھەرۋەھا پروۋەكىش نەدەپروا، ئاۋەلەكانى وشكانىيىش بەبى ئاۋ تىكرايان دەمردن، دۋايى مرقۇش ھەر كۇتايى پى دەھات.

۴- ئاۋى شىرىن لە ئەصلدا بوۋى نىيە، بەس ئەو ئۇقپانۋوسە گەورانە ھەن، كە سى لەسەر چۈارى پانتايى زەوييان داپۇشىۋە، بەلام تىشكى خۆر كە لەو ئۇقپانۋوسانە دەدات، ئەۋەتا لە پلەي چۈاردەۋە ئاۋ وردە وردە دەست بە بوۋنە ھەلم دەكات، ئىنجا ھەمىشەش لەسەر پروۋى دەريا، با ھەيەۋ ئەو بايە ھەلمەكە ھەلدەگرى و دەيھىننى بۆ شوپنە ساردەكان و، لە شوپنە ساردەكان، گەردەكانى ھەلم لىك نىزىك دەبىنەۋەو دلوپە پىكدىنن، ئىنجا بەپىي ئەندازەي ساردىي كەش و ھەۋايەكە، جارى وا ھەيە باران دروست دەپى، جارى وا ھەيە تەرزەۋ، جارى واش ھەيە بەفر.

مهسه له ی چواره م و کوتایی:

بیگومان ناگریکیش که دایده گیرسیئن به سووته مه نیی جوراو جور، که
پیشه که یان هه ده گه پشته وه بۆ پرووهک و درهخت، خوا درهخت و پرووه که که ی
پیگه یاندوه، نهک مروقه کان، که خه لکی رتیارو برسیی به پله ی یه که م لهو
ناگره، به هره مه ند ده بن:

خوا ده فله رموی: ﴿أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ﴾ (۷۱) ﴿أَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَهَا أَمْ عَنْ الْمُنْشِئِينَ﴾
(۷۲) ﴿عَنْ جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا وَنَمَتًا لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (۷۳) ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ (۷۴)

شیگردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له پینچ برگه دا:

(۱)- ﴿أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ﴾، ئایا ئەو ئاگره تان بینیه که دایده گیرسیئن؟!
(تورون: توفدون) واته: دایده گیرسیئن، ئەو ئاگره ی ده یکه نه وه، (الإبراء: إظهار النار
بالقُدْح، أوری یوری وریا،) (إبراء: بریتیه له ده رخستنی ئاگر به قه دح، که کاتی
خوی له کورده واریی خو ماندا به ردو ئەستیی پی گوتراوه له گه ل پووشوو، به ردیان
له ئەستیی که داوه، یان ئەستیی که یان له بهرده که داوه، پووشوو هه بووه که
پووشیکی زور ورده، له په نای به ردو ئەستیی که یان پاگرتوه، که پریشکه ئاگری
لی بۆتوه، پیی داگیرساوه، گه لی عه ره بیش: به رد و ئەستیی (زه ندو زهنده) یان پی
ده لێن، ئەصلی پرۆسه که ش قه دحی پی ده لێن واته (لیدان)، جاری واش هه بووه دوو
درهختی (مه رخ و عه فار) که لیکیان داو، ئاگریان لی په یدا بووه، ئنجا گوتراوه: (قَدْح
فاوری، أو قدح فأُكْبِي) واته: به ردو ئەستیی که ی لیکیدان ئاگری لی بۆوه، پریشکه
ئاگر، به لām ئەگه ر ئاگری لی نه بیتیه وه ده لی: (فَأُكْبِي) واته: چرووکی کرد، ئاگره که ی
لی په یدا نه بوو، خوا ده فله رموی: ئەو ئاگره تان بینیه که هه لیده که نه؟

(۲)- ﴿أَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَهَا﴾، ئایا ئیه درهخته که یان پیگه یاندوه! (الإنشاء: إحداث
الشيء وتربيته)، (إنشاء: بریتیه له په یدا کردنی شتیک و، پیگه یاندنی و مشوور لیخواردنی،

چونکه ټه و دره خته يهک ته کان پهيدا نه بووه، به لکو ورده ورده چه که ره ی داوه، بوته چرو و گه وره بووه و گه وره بووه، ټاکو بوته ټه وهی دوايي بگونجی بکړیته سووته مه نیی.

(۳) - ﴿أَمْ نَحْنُ الْمُنْشَوْنَ﴾، یاخود ټیمه پیگه یه نه رینی، پیگه یه نه ری ټه و دار و دره خته یی، که ټیوه دوايي دهیکه نه به سووته مه نیی؟

(۴) - ﴿نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا وَنَمَتًا لِلْمُقَوِّينَ﴾، ټیمه ټه و ټاگره مان گیراوه به مایه ی بیرخسته وه و په ند وهرگرتن، [ههروه ها به هر مه ند بوون] بو ریواران و برسیان (المُقَوِّينَ: الْمُسَافِرِينَ أَوِ الْجَائِعِينَ) (المقوین) هه م به ریواران، هه م به برسیان لیکیان داوه ته وه، (أَقْوَى: إِذَا سَافَرَ أَيْ نَزَلَ الْقَوَاءَ، يُقَالُ: أَقْوَيْتُ مُنْذُ كَذَا وَكَذَا، أَيْ: مَا أَكَلْتُ شَيْئًا، وَبَاتَ فَلَانَ الْقَوَاءَ، وَبَاتَ الْقَفْرَ: إِذَا بَاتَ جَائِعًا)، وهی (قَوَاءَ): هه م به بیابان ده گوتری، هه م به سکی خالییش ده گوتری، ده گوتری: (أَقْوَى) ټه گهر که سیک سه فه ری کردو چوه ده شت و بیابان، ههروه ها ده گوتری: (أَقْوَيْتُ مُنْذُ كَذَا وَكَذَا، أَيْ: مَا أَكَلْتُ شَيْئًا) ماوه ی ټه وه نده و ټه وه نده هپچم نه خواردوه، (وَبَاتَ فَلَانَ الْقَوَاءَ، وَبَاتَ الْقَفْرَ) واته: فلانکه س به برسیه تی شوی کرده وه، له بیابان شوی کرده وه.

(۵) - ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾، ټنجا ناوی په روه دگاری مه زنت به پاک بگره، به دووری بگره له هه ر په له و له که و که م و کوړییه ک.

دار و دره خت کانگای ټاگر و سووته مه نییه :

کاتی خو ی هه موو ته فسیره کان، وایان ټه م ټایه ته مانا کردوه، وهک چو ن به شپوه ی سهره ټایی به ردو ټه سستیان لیکداوه و ټاگری لی په یدابووه، ههروه ها دارو چلوئیان هیئاوه کردو یانه ته سووته مه نیی ههروایان لیکداوه ته وه، به لام بیگومان وپرای ټه م مانا پواله تییه که بو سهرده م و پوژگاری خو ی وای لی ټیگه یشتون و راستیشه، مانایه کی دیکه ی گوره تر، به لام په نهانی هیه، که زانست ده ریخستوه^(۱)، ټه ویش ټه وه یه که له چاخه کانی پیښوودا، چاخه

(۱) د. محمد راتب النابلسی له ته فسیره که ی دا باسیکړدوه، ههروه ها (طنطاوی جوهری) یش

باراناوییه کان (العصور المطيرة) کاتی خوئی ئەم سەر زەوییهی ئیمه بهو شیوهیه نهبووه، ئاوا بهو شیوهیه بهرگه ههواى ههبی و، بهرگی ئاوی ههبی و، بهو شیوهیهی ئیستا بیت، ئنجا لهو چاخه زووانه دا، که ملیۆنان سأل لهمهو پیتش بووه، پوهه کی زۆر گهورهو زه به لاج و دارو دره ختی زل و گهوره هه بوون، وهک زانایانی زهویناسیی ده ئین، ئنجا ئەو دره خته زه به لاج و گهورهو به که له شانه، که بوومه له رهکان پووینداوه، ئاگر پۆینهکان پووینداوه، گوێرانکاریی زۆر به سەر زهوی دا هاتوون و، بوونه هۆی ئەوهی ئەو پوههک و دره خته زه به لاج و به که له شانه بکهونه بن زهوی، بهردو دارو گل و خوئی زۆریان بکهو پته سه ری و ئەوان بچنه ئیو زهوی و، ملیۆنان سأل بهو شیوهیه پیننه وه، تاکو له ئەنجامدا گوێرانی کیمیاییان به سهردابن و، بینه گازو نهوت، ههروه ها هه ندیکیان بوونه خه لئووزی بهرد.

کهواته: ئەو نهوت و گازهی ئیستا ئیمه دهستان ده کهوئ و، له ئیو جهرگه ی زهوی دا ههیه، هه مووی هی ئەو پوههک و دره خته گه وانهیه، هه ندیکش له زانایان ده ئین: هی هه ندیک له ژیانداره گه وره کانی شه وهک دیناسۆره کان و، ژیاندارو ئاژه لی گه وره گه ورهو، درنده ی گه وره گه وره ش هه بوون جگه له دیناسۆره کان، هه یانبوو هینده ی چیا به ک بووه، یان هینده ی گردیک بووه، ئەوانه ش له ئەنجامی ئەوه دا که گوێرانکاری به سەر زه ویدا هاتوه، فه وتاون و، زانایان لهو باره وه بیردۆزه ی جیا جیا یان هه ن، ئایا دیناسۆره کان پۆچی فه وتاون؟ ئایا له ئەنجامی ئەوه دا بووه که پارچه نه یزه کیکی گه وره به زهوی که وتوه؟ یان له ئەنجامی ئەوه دا بووه که پله ی گه رمیی زهوی دابه زیوه له هی ئەوکاته ی ئەوان تییدا ژیاون؟ یا خود پله ی گه رمیی زۆر به ربۆته وهو ئەوان فه وتاون؟ گرنگ ئەوه یه ئەو نهوت و گازه ی له بن زه ویدا هه یه، هه مووی به رهه می که له شی ئەو ئاژه لانه و، ئەو دارو دره خت و پوهه کانه یه، که کاتی خوئی که وتوونه ژیر

زهوی، که واته: لیره که خوا **سَلَسِلَ الْحَرَمَ** ده فهرموئ: ﴿**أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ**﴾ (۷) ٭، نهو
 ناگره ده بینن که دایده گیرسیئن؟ واته: نهو سووته مه نییهی ده یکن به ناگر، که
 مه رج نیه بهس دارو درهخت بی، ﴿**ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتًا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ**﴾ (۷۲) ٭،
 ئایا ئیوه درهخته که یتن، (چونکه نهوته کهش و گازه کهش کاتی خوئی ههر درهخت
 بوون، به پلهی یه کهم) ئایا ئیوه نهو درهخته یتن که دواپی نهو نهوت و گازهی
 لی په پیدابووه، دروست کردوه، یاخود ئیمه پیگه یه نه رینی؟

هه لبه ته له سووړه تی (الأعلى) شدا که خوا ی په نهنانزان ده فهرموئ: ﴿**سَبِّحْ أَسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى**﴾ (۱) **الَّذِي خَلَقَ فَسُوَّى** (۲) **وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى** (۳) **وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى** (۴) **فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى** (۵) ٭، الأعلى، واته: ناوی په روه ردگاری ههره به رزت به پاک بگره. که
 دروستی کردو پیکه خست. هه روه ها نه ندازه گیری کردو پینمای کرد، هه روه ها
 نهو زاته ی له وه پگاو گژو گیاو دارو درهختی زوری درهختا، ﴿**فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى**﴾ ٭،
 دواپی کردی به تلتیکی رهش، یان کردی به پووش و په لاشیکی رهش داکه راو،
 که نه مهش ههر ئاماژه یه به دروست بوونی غازو نهوت، له نه نجامی نهو گژو
 گیاو دارو درهختی کاتی خوئی له سهر پرووی زهوی هه بووه.

بویه نهو ی سووړه تی (الأعلى) ش هه ر ئاماژه یه کی پروونه بهو راستییه زانستییه.

له باره ی ناگره وه، ناگری دوزخ زور گهرمه له ناگری دنیا، هم فهرماشته ی
 پیغهمبه ر دینن که جاری دیکه ش به بونه ی دیکه وه هیناومانه: ﴿**إِنْ نَارُكُمْ هَذِهِ**
الَّتِي يُوقَدُ ابْنُ آدَمَ جُزْءٌ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ، قَالُوا: وَاللَّهِ، إِنْ كَانَتْ
لَكَافِيَةً يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: فَإِنَّهَا فَضَّلَتْ عَلَيْهَا بِتِسْعَةِ وَسِتِّينَ جُزْءًا، كُلُّهُمْ مِثْلُ حَرِّهَا﴾
 (أخرجه البخاري: ۳۱۶۵، ومسلم: ۲۸۴۳، والترمذي: ۲۶۸۹) واته: هم ناگره ی وه چه ی
 ئادهم دایده گیرسیئن، به شی که له هفتا بهش له ناگری دوزخ، هاوه لآن خوا
 لیان رازیی گوتیان: نه ی پیغهمبه ری خوا ٭! به خوا ههر هم ناگره ش
 بهس بوو (بو سزادانی نهوانه ی ده خرینه دوزخه وه؟) فهرمووی: ناگری دوزخ

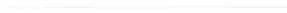
به شهست و نو بهش به سەر ئاگرى دنيادا بهرزكراوه ته وه، هەر كام له و شهست و نو به شه، گهرمايه كهى وهك گهرمايه ئاگرى دني وايه.

هه لبه ته وشهى هه فتا بهش (سَبْعِينَ جُرْءًا) مه رج نيه ريك مه بهست پيى هه فتا بي، به لكو ده گونجى زياتر بي و ده گونجى كه متر بي و، ئيستا كه زانست به ره و پيشه وه چوو، ده زانين كه له ئه ستيره كاندا بو ويته: خوره كهى خومان، له ئيو هه ناوى خوردا، پلهى گهرمى مليوانه وه، له ديوى دهره وهى خوريش، پلهى گهرمى چهند هه زار جارى ئه وه گهرمايه كه ئيمه ده زانين، له لاي خواى پهروه ردگاريش ئاسانه كه پلهى گهرمى دوزهخ، زور له وه پله گهرميهى ئيمه پيى ئاشناين، بهرزتر بكاته وه، وهك فهرمايشته كهى پيغه مبه ر ﴿﴾ ئاژهى پيده كات به گشتيى.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی چوارهم

پێناسەی ئەم دەرسة

ئەم دەرسمان بیست و دوو (۲۲) ئایەتی کۆتایی ئەم سوورەتە موبارەکە دەگرێتە خۆی، واتە: ئایەتەکانی: (۷۵ - ۹۶)، جوگرافای دابەشبوونی ئایەتەکانیش بەسەر بابەتەکانی ئەم دەرسمدا، بەم شێوەیە:

ههشت (۸) ئایەتی سەرەتا، ئایەتەکانی: (۷۵ - ۸۲) لە بارەی قورئانەوهن، که قورئان دابەزێراوی خوای پەرورەدگاری جیهانیانەو، جگە لە فریشتە پاکراوەکان، توخنی نەکه‌وتوون و توخنی ناکه‌ون، دوایی سەرزنەشتی کافرەکان کراوە، که بۆچی لە جیاتی بڕوا پێهێنانی، بە درۆی دادەنێن؟ هه‌موو پشک و به‌شی خۆیان لەم قورئانە، که سەرچاوه‌ی خێرو به‌ره‌که‌ته، بریتیه‌ له بڕوا پێنه‌هێنانی؟!

دوایی له پێنج ئایەتی نیوه‌راستدا، ئایەتەکانی: (۸۳ - ۸۷) باسی حاله‌تی گیانکێش‌ران کراوە، کاتیک که‌سیک ده‌که‌وتیه‌ گیانه‌لاو نه‌وانه‌ی له ده‌ورو به‌ری، بابای که‌وتوه‌ گیانه‌لا دانیش‌توون، هه‌یچان له ده‌ست نایه‌ت و ده‌سته‌ پاچه‌ن و، هه‌یچان پێ ناکرێ و، فریشته‌کانی خواش له‌وان لێی نزیکن، به‌لام نه‌وان نایان‌بینن.

له نو (۹) ئایەتی کۆتایی‌شدا، ئایەتەکانی: (۸۸ - ۹۶) باسی جیگا و پێگای هه‌رسیک جوړه‌که‌ی مرۆفان ده‌کات، واته‌: (المقربین) له خوا نیزی‌کخراوان، (أَصْحَابُ الْيَمِينِ) هاوه‌لانی ده‌سته‌ راست و، به‌درۆدانه‌رانی گو‌مرا (المکذبین الضالین) واته‌: هاوه‌لانی ده‌سته‌ چه‌پ.

﴿فَلَا أَفْسَدُ بِمَوْقِعِ الْجُبُورِ ۖ وَإِنَّهُمْ لَقَسَمٌ لِّئَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ﴾ (۷۶) إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿۷۷﴾ فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴿۷۸﴾ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿۷۹﴾ تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۸۰﴾ أَفَهَذَا الْحَدِيثُ أُنْتُمُ تَدْعُهُنَّ ﴿۸۱﴾ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿۸۲﴾ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿۸۳﴾ وَأَنْتُمْ

جَنَازٍ نَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا بُصْرَ لَكُمْ ۖ فَلَوْلَا إِذَا كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينٍ ﴿٨٥﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٦﴾ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٨٨﴾ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ ﴿٨٩﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩٠﴾ فَسَلَامٌ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمَكِيدِينَ الضَّالِّينَ ﴿٩٢﴾ فَتَرْجُلٌ مِنْ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾ وَنَصْلَةٌ مِنْ حَمِيمٍ ﴿٩٤﴾ إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

مانای دهقا و دهقی ثابته کان

{وانیه (که تیره ده لین نهی بیپروایه!) سویند به شوینه کان (و سورگه کان) ی هستیره کان ﴿٧٥﴾ بیگومان هم سویندهش نه گهر بزائن (سویندیکي) مه زنه ﴿٧٦﴾ به دنیایی نهوه قورناتیکی به پیزو پیزه ﴿٧٧﴾ له نووسراویکی شیردراوه دایه ﴿٧٨﴾ جگه له فریشته زور چاکه کان (هیچ کهس) دهستی لی نادات ﴿٧٩﴾ له لایه ن به روه ردگاری جهانیانه وه دابه زینزروه ﴿٨٠﴾ نجا ئایا تیره (نهی بیپروایه کان!) به رانبهر بهم فره میشته که مته رخمیی ده کهن! ﴿٨١﴾ بژیو (و پشک) تان (تتیدا) نهویه که به دروی داده نین (و نکوولیسی لیده کهن)؟! ﴿٨٢﴾ ده جا ده بوایه کاتیک (به کیکتان پرووحی) ده گاته گهرووی (له دهمی گیان کیشراندا) که تیره ش لهو کاته دا ته ماشا ده کهن (و تیره ی راماون) ﴿٨٣﴾ له حالیکدا که تیره له تیره لی نیزیکیترین (به هووی فریشته کاخانه وه)، به لام تیره نایبینن ﴿٨٤﴾ نجا نه گهر (راسته) تیره ژیر دهست (ی خوا) نین ﴿٨٥﴾ ده بوایه بیگپنه وه (و نه هیلن نهو پرووحه له جهسته ی دهر پچی)، نه گهر له راستانن ﴿٨٦﴾ نجا نه گهر (نهو گیانه کیشراوه) له زور (له خوا) نیزیک خراوان بی ﴿٨٧﴾ نهوه (پاداشته کهی له قوناعی به رزه خ دا) ناسوودهیی و شوینی پر گول و په یحان و، باخی پر نازو نیعمه ته ﴿٨٨﴾ نه گهر له هاوه لانی راسته ش بی ﴿٩٠﴾ نهوه سه لام له تو بی له هاوه لانی راسته وه ﴿٩١﴾ نه گهر له (هاوه لانی چه په ی) به درودانه ره گومرایه کانش

بِئ (۹۲) ټهوه (سزايان) ميوانداري کرانيانه (۹۳) له ناوی کولاوو خړانه ټيو کله (ی ناگری دوزخ) (۹۴) به دنيايي ټمه (که گوترا) هه ټيکي (پاست و) جيی دنياييه (۹۵) ده جا ناوی په روه ردگاري مه زنت به پاک بگره (۹۶).

شیکردنه وهی هه نديک له وشه کان

(يَمَوْعِجُ): (مَوَاقِعُ: جَمْعُ مَوْعٍ: مَكَانُ الْوُقُوعِ، وَالْوُقُوعُ: السَّقُوطُ وَالْهَوِيُّ، وَالْمَقْصُودُ مَوَاضِعُ غُرُوبِهَا، أَوِ الْوُقُوعُ: الْخُلُولُ فِي الْمَكَانِ)، (مَوَاقِعُ) كَوَى (مَوْعٍ) ه، ټه ويش به مانای شوینی ليکه ووتن، دئ، (وُقُوع) به مانای به ربوونه وه و دابه زين، دئ، كه واته: مه به ست پيی ټهو شوينانه يه كه ليی ټاوا ده بن، چونكه (وُقُوع) به مانای (الْخُلُولُ فِي الْمَكَانِ) هاتنه شوينيك، دئ.

(كِرِيمٌ): (الرَّفِيعُ النَّفِيسُ فِي نَوْعِهِ، كَثِيرُ الْخَيْرِ وَالْعَطَاءِ)، كه خوا قورټان به كه ريم پيتاسه ده كات، (كِرِيمٌ): بريته له به هادار و به رز له جوړی خوئی، ياخود زور به خشنده و سوود به خش.

(مَكْنُونٍ): (مُشْتَقٌّ مِنَ الْإِكْتِنَانِ: هُوَ الْإِسْتِتَارُ، مَحْجُوبٌ عَنِ الْأَنْظَارِ)، (مَكْنُونٌ): داتاشراوه له (إِكْتِنَانٌ) هوه، (وَهُوَ الْإِسْتِتَارُ) واته: په نهان كردن، كه مه به ست پيی ټهويه له نو سړاوېك دايه له چاوان ديار نيه و شيردراوه يه، مه به ست پيی زانباري بي سنووری خوايه، ياخود مه به ست پيی (اللُّوْحُ الْمُحْفُوظُ) ه، كه ده شگونجی مه به ست له (لَوْحٌ الْمُحْفُوظُ) يش و (كتاب مكنون) يش و (إِمَامٌ مُبِينٌ) يش زانباري بي سنووری خوا بي.

(الْمُطَهَّرُونَ): (الْمَلَائِكَةُ الْمُطَهَّرُونَ)، پاك كراوه كان واته: فريشته پاك كراوه كان، به لام (راغب) ده لي: (إِنَّهُ لَا يَبْلُغُ حَقَائِقَ مَعْرِفَتِهِ، إِلَّا مَنْ طَهَّرَ نَفْسَهُ وَتَنَقَّى مِنْ دَرَنِ الْقَسَادِ)، ده فهرموئ: ﴿لَا يَبْلُغُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ﴾ واته: ناگاته ناسين و زانيني

راستییه کافی مه گهر که سیّک خوئی پاک کرد بیته وه و خوئی خاوین کرد بیته وه، له چلّک و چه پهری خراپ و گوناج.

ئه وه ش مانا مه جازیه که یه تی.

(مُذْهِبُونَ): (الإِذْهَانُ: فِي الْأَصْلِ مِنَ التَّذْهِينِ)، (إِذْهَان) له بنجینه دا له (تَذْهِين) چه ور کردنه وه هاتوه، (وَلَكِنْ جُعِلَ عِبَارَةً عَنِ الْمُدَارَاةِ وَالْمَلَايَنَةِ وَتَرْكِ الْجِدِّ، مُذْهِبُونَ، أَي: مُتَهَاوِنُونَ)، دواپی وشه ی (إِذْهَان) به کاره ی تراوه بو وشه ی ساچاندن و نهریمی کیشان و وازه تیان له شتی جیددی، که واته: (مُذْهِبُونَ: أَي مُتَهَاوِنُونَ) واته: که مته رخه من و گوئی پی نه دهرن.

(الْخَلْقُومُ): (الْخَلْقُ: الْعَضْو، الْمُجَوَّفُ، وَالْجَمْعُ: خَلَائِمُ)، (خَلْق) قورگ یان قور قوراگه، که به (خَلَائِمُ) کۆده کر بیته وه، قورگه کان، گه رووه کان.

(مَدِينٍ): (أَي: مُجَازِينَ، أَوْ مَرْبُوبِينَ، أَوْ مَمْلُوكِينَ، أَوْ مُحَاسِبِينَ، أَوْ مَجْزِينَ)، به چهند وشه یه ک مانا لیکداوه ته وه، واته: ئه وانه ی سزاده درین، یا خود ئه وانه ی خاوه ندارن، یان ئه وانه ی ژیر دهستن، یان ئه وانه ی لیپرسراون، یان ئه وانه ی سزاو پاداشت ده درینه وه.

(فِرْعَوْنُ): (الرَّوْحُ: الرِّاحَةُ، وَالرَّوْحُ: الْقَرْحُ، وَالرَّوْحُ: الرَّحْمَةُ) وشه ی (رَوْح) هه م به ئاسووده ی و، هه م به دهر و لی کرانه وه، هه م به به زه یی، لیکداوه ته وه، له بنجینه دا وشه ی (رَوْح) به مانای هه ناسه دانه و، مروّف کاتیک هه ناسه ده دات، هه واهه لده مرئی و ده داته وه، ئاسووده ده بی.

(رَيْحَانٌ): (مَاءٌ رَائِحَةٌ، أَوْ الرِّيحَانُ: الرُّزْقُ)، (رَيْحَان): ئه و گیایه که هه موومان ده زانین، گیایه کی بوئخوشه، یا خود مه به ست پیی بزیه.

(وَصَلَتْ جَحِيمٌ): (أَصْلُ الصَّلَى: الْإِقْبَادُ بِالنَّارِ، صَلَّى بِالنَّارِ وَبِغَدَا: بُلِيَ بِهَا، وَصَلَتْ الشَّاةُ: شَوَّيْتُهَا)، وشه ی (صَلَّى) له بنجینه دا بریتیه له سووتاندن به ئاگر،

ده‌گوترئ: (صَلَّىٰ بِالنَّارِ وَيَكْذًا) واته: پیئی تاقیکرایه‌وه، ده‌گوترئ: (وَصَلَّيْتُ الشَّاةَ) واته: مه‌په‌که‌م برژاند.

(حَقُّ الْيَقِينِ): (الحَقُّ: الثَّابِتُ، وَالْيَقِينُ: الْمَعْلُومُ جَزْماً، الَّذِي لَا يَقْبَلُ الشَّكَّكَ)، (حَقُّ الْيَقِينِ)، (حَقُّ) شتیکی چه‌سپاوه، (يَقِينُ) یش زانراویکه که مرؤف تییدا دنیابی و هیچ دوو دلیی تیدا نه‌بی.

هوی هاتنه خواره‌وه‌ی نایه‌ته‌کان

ده‌رباره‌ی هوی هاتنه خواره‌وه‌ی نایه‌ته‌کانی: ﴿فَلَا أَفْسَدُ بِمَوْقِعِ النُّجُومِ ۝٧٥ وَإِنَّهُ لَفَسَدٌ لَّوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ۝٧٦ إِنَّهُ لَفَرَزٌ مِنْ رَبِّهِ ۝٧٧ فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ ۝٧٨ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْأَمْطَرُونَ ۝٧٩ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝٨٠ أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُذْهِبُونَ ۝٨١ رِزْقَكُمْ أَنْتُمْ تَكَذِّبُونَ ۝٨٢﴾، ئەم گێردراوه‌یه دینین:

إِذْ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: قَالَ: مُطِرَ النَّاسَ عَلَىٰ عَهْدِ النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: أَصْبَحَ مِنَ النَّاسِ شَاكِرٌ، وَمِنْهُمْ كَافِرٌ، الشَّاكِرُونَ قَالُوا: هَذِهِ رَحْمَةٌ وَضَعَهَا اللَّهُ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَقَدْ صَدَقَ نَوُّهُ كَذَا وَكَذَا، فَتَزَلَّتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿فَلَا أَفْسَدُ بِمَوْقِعِ النُّجُومِ ۝٧٥ وَإِنَّهُ لَفَسَدٌ لَّوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ۝٧٦ إِنَّهُ لَفَرَزٌ مِنْ رَبِّهِ ۝٧٧ فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ ۝٧٨ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْأَمْطَرُونَ ۝٧٩ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝٨٠ أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُذْهِبُونَ ۝٨١ رِزْقَكُمْ أَنْتُمْ تَكَذِّبُونَ ۝٨٢﴾ (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۷۳، وَالسَّيُوطِيُّ فِي الدَّر الْمَشْهُور ج ۸، ص ۲۹، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا).

واته: عه‌بدوللای کوری عه‌باس ﷺ ده‌لئ: له پوژگاری پیغه‌مبه‌ردا ﷺ خه‌لک بارانیان بو باری، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: خه‌لک هه‌ندیکیان سوپاسگوزار بوون (له به‌رانبه‌ر ئەو باران بارینه‌دا) و، هه‌ندیکیشیان سپله‌بوون، ئەوانه‌ی سوپاسگوزار بوون گوتیان: ئەمه به‌زه‌یی خواجه، هه‌ندیکیشیان گوتیان: به‌پیئی فلان ئەسته‌یه‌و

فلان شتە، (باران بارى) ئەو قسە كە راست دەرىچو (واتە: باران بارىنە كەپان لە گۆرانكارىيە و لە كارى ئەستېرە خرۆكان زانى)، ئىدى لەو بارەو ئەم ئايەتەنە دابەزىن.

وشەي: (نَوَّءُ: النَّجْمُ إِذَا مَالَ لِلْغُرُوبِ) وەك (المعجم الوسيط)^(۱) دەلى: (نَوَّءُ): بىرىتە لە ئەستېرە كاتىك بەلای ئاوابوندا لادەدا، (صَدَقَ نَوَّءُ غَدًا وَغَدًا) فلان ئەستېرە راستىكرد، ديارە كاتى خوۋى وەك چۆن ئىستا كەشناسىيە ھەيە، كاتى خوۋى حىسابگر ھەبوون، بەپىي سەرنجدانى ئاۋو باۋ، سەرنجدانى ئەستېرە خرۆكەكان حىسابيان كىردوون، ھەلبەتە خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ھىچ شتىك ناكات لە دىناي ماددىي ئىمەدا، كە ھۆكارىكى لە پىشتەو نەبى، ئىنجا چ ھۆكارە كە بزىنن و، چ نەيزانىن، بەلام لە پىشت ھۆكارەكانەو، ھۆكارساز ھەيە، مەبەستى پىغەمبەرىش ئەو بوو كە ئەوانە دەستى خوا سازاندنى خوا، بۆ ھۆكارەكان نادىدە دەگىن، ئەوانە بە دىنايى سىلەو ناسوپاسن بەرانبەر بە چاكەكانى خوا.

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

به‌پژان!

خو **بِمَقَامِ الْحَجَرِ** له کۆتایی سووره‌تی (الواقعة) دا ده‌فه‌رموئ: **﴿فَلَا أَقْسَمُ بِمَوْعِدِ الْجُومِ﴾**، ئەم (ف)یه بو (تفریع)ه، یانی: بنیات ده‌نرێته‌وه له‌سه‌ر قسه‌کانی رابردوو، واته: ئەو راستییانه‌ی روونکرانه‌وه به‌و شیوه‌یه‌و، ئەو نکوویییه‌ی ئێوه کردتان و، ئەو سەڵەبییه‌ی ئێوه نواندتان، بینا له‌سه‌ر ئەوه، ئەوه‌ی ده‌یلێن، راست نیه، ئەم (لا)یه بو لابردنی قسه‌یه‌که به‌سیاق و سه‌لیقه ده‌زانرئ: **﴿أَقْسَمُ بِمَوْعِدِ الْجُومِ﴾**، سویند ده‌خۆم به‌شوینه‌کانی ئەستیره‌کان، به‌سوهرگه‌کانیان.

﴿وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَّا تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ﴾، ئەوه‌ش سویندیکه، ئەگه‌ر بزانی، سویندیکێ مه‌زنه، دوا‌یی تیشک ده‌خه‌ینه سه‌ر چه‌مکی ئەم رسته‌مواره‌که که خوا ده‌فه‌رموئ: سویند خواردن به‌پێ و شوین و سوهرگه‌ی ئەستیره‌کان، سویندیکێ مه‌زنه، ئەگه‌ر زانیاریتان هه‌بێ، ئنجا ئەمه‌ سوینده‌که، ئایا سویند له‌سه‌ر خوراوه‌که چیه‌؟

﴿إِنَّهُ لَقَرَأَنَ كَرِيمٌ﴾، به‌دنیایی ئەوه (ئوه‌ی موحه‌ممه‌د **ﷺ**) به‌ناوی فه‌رمایشی خواوه به‌سه‌رتاندا ده‌خوینێته‌وه (خویندراوه‌یه‌کی) پر پێزو حورمه‌ته، خویندراوه‌یه‌کی زۆر سوود به‌خشه‌و، زۆر سه‌ر به‌خێره.

﴿فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ﴾، له‌نووسراویکی شیردراوه‌دا، واته: وه‌نه‌بێ موحه‌ممه‌د **ﷺ** نه (شیاطین) فیریان کرد بێ، نه‌قسه‌ی گیرفانی خو‌ی بێ، نه‌بابایه‌کی نه‌صرانیی فیری کرد بێ، به‌لکو ئەسه‌که‌ی له‌نووسراویکی په‌نه‌ان و شیردراوه‌دا.

﴿لَا يَسْأَلُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ﴾، جگه‌ له‌زۆر پاک‌کراوه‌کان (که‌فریشته‌کانن) هیچ که‌سه ده‌ستی نایکاتێ، هیچ که‌سه توخنی نه‌که‌وتوه‌و توخنی ناکه‌وئ،

وهک دواپی باسی ده که ین نه مه بو بهر په چدانه وهی هه ندیک له بیروکه ی بیروایه کانه، که ده یانگوت: موحه ممه ده شیتانه کان فیری قورانی ده کهن، یان دهستی لی وه شیتراوه، یان کاهینه و فالچییه و... هتد.

﴿تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾، دابه زیتراوه له لایه ن په روهر دگاری جیهانیانه وه.

﴿أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُذْهَبُونَ﴾، ئنجا ئایا (نه ی بیروایه کان!) ئیوه بهرانبهر بهم فهرمایشته، که مته رخمیی ده کهن! (مُذْهَبُونَ) واته: روژ تیدر، له (دُهْن) هوه هاتوه، ئنجا نه مه خوازراوه ته وه بو که سیک که له شتیکدا که مته رخمیی و نه رمکیشی بکات، به باری بروا پینه هیئان و خو لی دوور خستنه وه دا.

﴿وَتَجْمَلُونَ رُزُقَكُمْ أَنْتُمْ تُكذِّبُونَ﴾، له م فهرمایشته پر خیرو بهر که ته ی خوادا، پشک و بهش و بزوتان ههر نه و نده یه، که پی بیروان؟ هه ندیکی گوتوو یانه: له حیاتی سوپاسکردن، ئیوه دین نکولییلیده کهن و پی بیروان و به دروی داده نین؟ ئنجا یه کسه ر خوا **سُبْحَانَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** نه مه په یوه ست ده کاته وه به و چاهرنووسه ی ههر کامیک له مروقه کان، له ئیویشیاندای بیروایه کان، چاوه رتیانه که بریتیه له مردن.

﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ﴾، [مادام ئیوه ئاوا بئ منهن، بهرانبهر به هیدایه تی خواو کتیب و فهرمایشتی خوا] ده بوایه کاتیک که ده گاته گه روو، باس نه کراوه چی ده گاته گه روو، به لام پاناوی مینه ی بو به کارهیتراوه، ههر کام له نهفس و رووحیش پاناوی مینه یان بو به کاردی، مینه ی مه جازی له زمانی عه ره بیدای، ئنجا به سیاق و سه ليقه ده زانری نه وه ی که ده گاته گه روو، دواپی کهس ناتوانی بیگریته وه ئیو جهسته، ههر رووحه، بویه: ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ﴾، واته: ده بوایه کاتیک که رووح ده گاته گه روو، یه کیک له ئیوه ده مری.

﴿وَأَنْتُمْ حِينٌ تَنْظُرُونَ﴾، ئیوه ش له و کاته دا ته ماشا ده کهن و تیوه راماون.

﴿وَمَعْنٍ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ﴾، ئیمه ش له ئیوه لپی نزیکترین، به لام نابینن، مه بهستی فریشته کانی خوی بهرزه، وهک ده فهرموی: (تَوَفَّقْنَا رُسُولَنَا وَهُمْ

لَا يُقْرَضُونَ) الأنعام - ۶۱ -، واته: په‌وانه‌کړاوه‌کافی ئېمه، نوښه‌ره‌کافی ئېمه، که‌څو کاره‌مان پي سپارده‌وون، پووحه‌که‌ی وه‌رده‌گرن، بي‌څه‌وه‌ی که‌مته‌رخه‌میی بکه‌ن، ئنجا ليرده‌ا (لَوْلَا) بؤ هاندانه، يانی: ده‌بووايه کاتيک که پووحه‌که ده‌گاته گه‌روو، ټيوه‌ش له‌و کاته‌دا ته‌ماشای ده‌که‌ن و، ئېمه له‌ ټيوه‌ی لي‌ نيزيک‌ترين، به‌لام ناييبن، ده‌بووايه بيگيرنه‌وه.

﴿فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ عَرَمِ مَدِينٍ﴾، ثم (لَوْلَا) په‌ ده‌گونجی دووباره‌ کرده‌وه‌بی بؤ جه‌خت‌کرده‌وه‌ی (لَوْلَا) په‌که‌م واته: ده‌بووايه ټه‌گه‌ر ټيوه‌ راست ده‌که‌ن، ملپيکه‌چکروا نين و سزا به‌سهر‌دا سه‌پيتراونين.

﴿تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، ټه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن هه‌ر خوتانن و، ټيوه‌ له‌به‌ر ده‌ستی خوا‌دا نين و ملکه‌چ نين بؤ خواو، به‌ر فهرمانی خوا نين، بيگيرنه‌وه ټه‌گه‌ر له‌ راستانن، پووحه‌که‌ بگيرنه‌وه بؤ ټيو جه‌سته‌ی و مه‌يلن له‌ گه‌رووی بچيته‌ ده‌ری و ژباي کوټايی پي‌بی، ئنجا دوايي په‌کسه‌ر خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ باسی سه‌ره‌نجامی ټهو که‌سه‌ ده‌کات که پووحه‌که‌ی ده‌کيشري:

﴿فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾، ئنجا ټه‌گه‌ر ټهو که‌سه، له‌وانه‌ بي‌ که‌ زور - له‌خوا - نيزيک‌خراوه‌ بووه، که‌ له‌ سه‌ره‌تای سووره‌ته‌که‌دا به‌ (سابقون) پيش پيناسه‌ی کردن، ټه‌وانه‌ی پيش خه‌لک که‌وتوون له‌ چاکانداو، له‌ ټه‌نجامی ټه‌وه‌دا خوا زور له‌ خو‌ی نيزيکی خستوونه‌وه، به‌ نيزيکييه‌ک که‌ نيزيکی پيزو حورمه‌ت ليگرتنه، ټه‌گه‌ر له‌وانه‌بی:

﴿فَرَجَّ وَرَيْحَانٌ وَحَنَّتْ نَعِيمٌ﴾، واته: شوينه‌که‌ی (رَوْح) هو (وَرَيْحَان) و (جَنَّةُ النَّعِيم) ه، (رَوْح) به‌ مانای ټاسووده‌ی و ده‌روو ليکړانه‌وه‌ دی، به‌ مانای فه‌ره‌حنايي و شادمانی دی، (وَرَيْحَان) یش زوربه‌ی زانايان هه‌ر به‌ مانای ټهو گيا بؤنخوشه‌يان مانا کردوه، هه‌نديک‌شيان گوتوو‌پانه: (وَرَيْحَان) بژيوه، ﴿وَحَنَّتْ نَعِيمٌ﴾، باخيکی پر له‌ نازو نيعمه‌ت.

﴿وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ﴾، به لَام ته گهر له هاوه لانی دهسته راست بی،
که نامه ی کرده ده کانی به دهسته راست و هر گرتوه، یا خود له لای راست را گیراون،
له مهیدانی کو کرانه ووهو لیبر سرانه ووهدا.

﴿فَسَلِّمْ لَهُكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ﴾، سه لام له تو بی، له لایه ن هاوه لانی دهسته
راسته وه، واته: تهوان بو خو یان سه لامه تن و سلویش بو تو ده تیرن ته ی
موحه ممه د! یا خود تو دنیا به که تهوان له سه لامه تی و خیر و خوشی دان.
﴿وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الصَّالِينَ﴾، به لَام ته گهر له به درودانه ره گومراهه کان
بی، تهو که سه ی روو حه که ی کیشراوه.

﴿فَزُلْ مِنْ حِمْرِ﴾، میوانداری ده کری له نئو ئاوی کولودا، (زُل) تهو ده که
بو میوان داده نری، که واته: تهو وهک میوانیک میوانداری ده کری، له نئو ئاوی
کولوو داغ دا.

﴿وَنَصْلَةٍ حَمِيمٍ﴾، ههر به وهنده ش وازی لی ناهینری، به لکو ده شخریته نئو
کلپه ی ناگری دوزه خه وه، چونکه وشه ی (نَصْلَةٍ: تَفْعِيلَةٌ لَصَلَّاهُ)، واته: خستیانه
نئو ناگروهه، که (صَلِي) یش ههر چوونه نئو ناگریکی گشتی نیه، به لکو چوونه
نئو ناگریکی تاییه تیبه، ده گوتری: (صَلَيْتُ الشَّاةَ) واته: مه ره که م برژاند، (شَاةٌ
مَضْلِيَّةٌ) که به عه ره بیی (مَكْذُوفٌ) ی پی ده لین، تهو ده که له ههر چوار دهور
را ناگه که ی بگاتئ و بیرژینئ.

﴿إِنَّ هَذَا هُوَ حَقُّ الْيَقِينِ﴾، تهو ده ی باسکرا، چه سپاوی جی دنیا به، یا خود ته م
قورئانه چه سپاوه له لایه ن خواوهو، جی دنیا به شهو دوو دلئی تیدانه.

﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾، ده جا تو ناوی په روه ردگاری مه زنت به پاک بگروهو،
به دووری بگروه له ههر که م و کوپی و له که و په لیه ک.

مه سه له گرنگه كان

مه سه له ی په که م:

سویند خواردنی خوا ی به رزو مه زن به پږی و شوینی نه ستیران، که به هو ی زانیاریه وه مه زنیی نه و سوینده ده زانری، له سر نه وه، که قورئانی به پږزو پږ له زانیاریی په نهانی خوادیه و، جگه له فریشته پاک و چاکه کان، دهستی ناگه یه ننس و ده ستیان نه گه یاندوتی و، له لایه ن په روه ردگاری جیهانیانه وه دابه زینراوه، پاشان سه رکونه کردنی کافره کان، که ئایا هه موو پشک و به شیان تیتیدا بریتیه له به درودانان و نکوولیلیکردنی؟

خوا ده فهرموی: ﴿فَلَا أَقْسَمُ بِمَوْعِدِ النُّجُومِ﴾ (٧٥) وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّوَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٧٦﴾ إِنَّهُ لَقَرَّءَانٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾ فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴿٧٨﴾ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾ تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ﴿٨١﴾ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿٨٢﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له هه شت برکه دا:

١- ﴿فَلَا أَقْسَمُ بِمَوْعِدِ النُّجُومِ﴾، وانیه، سویند ده خو م به سوږگو و پږی و شوینه کانی نه ستیره کان، وهک دواپی باسی ده که ین، (لا) لپرده بو لابردي قسه به که له سیاق ده فامرپته وه، یانی: قسه ی بې پروایه کان وهک ده لپن وانیه، که قورئان موحه ممه د ﴿خَوَىٰ دِیْنَابِی، یان (شَیْطَانِ) وه سه وه سیان بو کرد بی، یان کاهین بی و هه لیه ستبی، نه خیر! ﴿أَقْسَمُ بِمَوْعِدِ النُّجُومِ﴾، سویند ده خو م به شوینه کانی نه ستیره کان، به سوږگه کانیان، خوینراویشه ته وه: ﴿بِمَوْعِدِ النُّجُومِ﴾ شوینی نه ستیره کان.

زانایان به چند شیوه یک تعبیریان کرده له مانای (مَوَاقِع) بُو وینه:

ا- (القرطبی) دهَلّی: (مَسَاقِطُهَا وَمَعَارِبُهَا)، واته: ئهو شوینانه ی ئهستیرهکانی دهکه ونی و لییان ئاواده بن.

ب- هه ندیکی دیکه گوتوو یانه: (مَنَازِلُهَا) واته: ئهو شوینانه ی ئهستیرهکان تییان دا دین و ده چن.

ج- هه ندیکیش گوتوو یانه: (أَفْلَاكُهَا) واته: سورگهکانیان، (مَوَاقِع) یش کوی (مَوْقِع) هو به مانای (مَحَلّ) دی، واته: شوین.

۲- ﴿وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّوَعْلَمُونَ عَظِيمٌ﴾، ئه مه سویندیکه ئه گهر بزنان (سویندیکی) مه زنه، که ده فهرموی: ﴿لَوْ تَعْلَمُونَ﴾، ئه مه به دوو شیوه مانای لیک ده درته وه:

ا- (مَفْعُول تَعْلَمُونَ مَحْذُوفٌ) به رکاری (تعلمون) قرتیزاوه، واته: (لَوْ تَعْلَمُونَ عَظَمَتَهُ فَهُوَ عَظِيمٌ) ئه گهر ئیوه مه زنیی ئه م سوینده تان زانیایه، ده تانزانی که سویندیکی مه زنه.

ب- یاخود (تَعْلَمُونَ) به مانای (لازم) ده که ی هاتوه، واته: (لَوْ كَانَ لَكُمْ عِلْمٌ) ئه گهر زانیارییتان هه بووایه، ده تانزانی که ئه مه سویندیکی مه زنه، ئهو مانایه ی دووه میان پیک و راسته دیته بهرچاو.

هه لبه ته (ف) ی (فَلَا) بُو بنیاتانه له سه ر پیشوو (للتفريغ على ما سبق) واته: (لَيْسَ كَمَا تَقُولُونَ، أَقْسَمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ)، وه ک ئیوه ده لّین، وانیه، سویند ده خوّم به پی و شوینهکانی ئهستیرهکان، دواپی هه ندیک له زانیانیش گوتوو یانه: (لَا) بُو لابردنی سوینده که یه واته: (لَا أَقْسَمُ) سویند ناخوّم، ئنجا خوا ده فهرموی: ﴿وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّوَعْلَمُونَ عَظِيمٌ﴾، ئه گهر بزنان ئه وه سویندیکی مه زنه، که واته: ئهو پایه راست نیه، چونکه خوا فهرموویه ق: سویندیکی مه زنه! هه ندیکی دیکه گوتوو یانه: ئه م (لَا) یه فه تحیه وه تیر (إشباع) کراوه واته: (فَلَأَقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ)، یانی: ئنجا

به جه‌خت‌کردنه‌وه سوئند به پئی و شوئنی ئەستێره‌کان ده‌خۆم، پرای راستیش هه‌ر ئەوه‌یه که (لا) بۆ لابرندی قسه‌یه‌که له سیاق ده‌فام‌رێته‌وه، که هه‌له‌یه‌وه پێویست بووه به‌ر په‌رچ بدرێته‌وه، دوا‌یش زیاتر تیشکی ده‌خه‌ینه سه‌ر.

(۳) - ﴿إِنَّهُ لَفَرْعَانٌ كَرِيمٌ﴾، به‌ دنیایی ئەمه قورئانیکی که‌ریمه، قورئان به‌ مانای خوێنراوه‌ دی، چونکه جار له دوا‌ی جار ده‌خوێندرێته‌وه، (الْكَرِيمُ: النَّفِيسُ الرَّفِيعُ فِي نَوْعِهِ)، (کریم): هه‌ر شتیکی زۆر به‌ نرخ و نایابه له جو‌ری خو‌ی، هه‌روه‌ها (کریم) به‌ مانای زۆر سوودبه‌خش و سه‌ر به‌خێر، هه‌روه‌ها به‌ مانای به‌رێزو حورمه‌ت و، به‌ مانای به‌هێزو پێژ، به‌ هه‌موو ئەو واتایانه‌ دی.

(۴) - ﴿فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ﴾ [قورئان له‌ بنچینه‌دا] له‌ نووسراویکی په‌نه‌ان دایه، (كِتَابٍ مَّسْتُورٍ)، که مه‌به‌ست پێی زانیاریی بێ سه‌ره‌تای خوا‌یه، ده‌شگونجی مه‌به‌ست له: ﴿فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ﴾، هه‌رئه‌وه‌ بێ که ده‌فه‌رمو‌ی: (فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ) له‌ ته‌ختیکی پارێزراو دایه، ده‌شگونجی هه‌ر کام له: (لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ) و (كِتَابٍ مَّكْنُونٍ) و (إِمَامٍ مُبِينٍ) ته‌عبیر بن بۆ زانیاریی بێ سنوور و زانیاریی په‌های خوا، خوا به‌پێی عه‌ق‌لی ئیمه ئیمه‌ی ده‌دوێنێ، ئیمه شتیکی ئەگه‌ر هه‌مانه‌وی لێمان تێک نه‌چێ و لێمان تێکه‌ڵ نه‌بێ، ده‌ینووسین، وه‌ک گو‌تر‌اوه: (قَيِّدُوا الْعِلْمَ بِالْكِتَابَةِ)، ئنجا زانیارییه‌کانی خواش وه‌ک نووسرا‌بن، به‌و شی‌وه‌یه‌ن و لێی تێک ناچن.

هه‌له‌به‌ته‌ خوا ﴿سَمِيعٌ نَحِيمٌ﴾ پێویستی به‌ نووسین نیه، بۆ ئەوه‌ی زانراوه‌کانی لێ تێک نه‌چن، به‌لام و‌یستوو‌یه‌تی ئیمه‌ تێگه‌یه‌نن، ده‌شگونجی (لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ) هه‌بێ، که‌ لێره به‌ (كِتَابٍ مَّكْنُونٍ) ته‌عبیری لێداوه‌، له‌ شوئنی دیکه به‌ (إِمَامٍ مُبِينٍ) ده‌گونجی مه‌خلووقیکی خوا هه‌بێ، خوا هه‌موو زانیارییه‌کانی خو‌ی تێدا تۆمار کرد بن.

(۵) - ﴿لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ﴾، ته‌نیا پاک‌کراوه‌کان ده‌ستی لێ ده‌ده‌ن، (مُطَهَّرُونَ) به‌ دوو جو‌ری دیکه‌ش خوێندر‌اوه‌ته‌وه: أ- (الْمُطَهَّرُونَ) پاک‌کراوان، به‌بێ گیره (شِدَّة)،

ب- ههروهه ها (المُطَهَّرُونَ) واته: خو پاککهره وهکان، ئاواش هه ر خویندراوه تهوه، که دهفه رموی: (لَا يَسْأَلُ، هَس) واته: دهست گه یاندن، به لام لیتره دا مه بهست له دهست گه یاندن یانی: له کاتیکدا ئهو فهرمایشته دهگوتری، ئهوان دهستکاری بکهه و دهستی بگهیه نئی و دهستی تیور بدن.

٦- ﴿تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْمَلَائِكَةِ﴾، دابه زینراوه له پهروهردگاری جیهانیانهوه، (تَنْزِيلٌ) خویندراویشه تهوه: (تَنْزِيلًا) واته: به (رفع) یش خویندراوه تهوه به (نصب) یش، واته: گه یشتنی ئهم قورئانه به ئیوه، به دابه زاندنی له لایهه پهروهردگاری جیهانیانهوه له میانی فریشته پاکهکان دا، کهواته: بزانه سهراوه که ی کوییه و چونه؟!

٧- ﴿أَفَهَذَا الْحَدِيثَ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ﴾، ئایا ئیوه بهم قسهیه نه رمکیشیی و که مته رخه می دهکهه؟ (إِذْهَانَ) وهک پیشتر گوتمان: له (دهن) هوه هاتوه، واته: پۆن، (إِذْهَانَ) یش: پۆن تیدان و چهو کردن، واته: ئایا ئیوه به رانبهر بهم قورئانه که مته رخه می دهکهه، وهک چۆن شتیک چهو دهکرئ و نه رم دهکرئ، له جیاتی توندو په ییتی نه رمکیشیی دهکهه، بو ئهوانه ی که پی بیپروان، ئیوهش له بهر وان بیپروایی پیشاندهه، یاخود مه بهست له (تُدْهِنُونَ أَيْ تُكَذِّبُونَ) واته: پی بیپروان، یان تیدا که مته رخه من.

٨- ﴿وَتَحْمِلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْتُمْ تُكَذِّبُونَ﴾، پشک و بهشی خۆتان، بزوی خۆتان لهم قورئانه دا، دهگیر به به درودنان و نکوولیی کردنی؟ واته: پشک و بهشی خۆتان لهم قورئانه، که هه مووی خیرو نوورو به ره که ته، هه موو پشک و بهش که تان تیداو، هه موو به ره وه رگرتنه که تان تیدا، ئه وهیه که پی بیپروان و، به دروی داده نی، نکوولیی ده کهه

(الطبري) ئاوا مانای ئهم رسته قورئانییه دهکات: (أَفَهَذَا الْقُرْآنَ الَّذِي أَنْبَأْتُكُمْ خَبْرَهُ، وَقَصَصْتُ عَلَيْكُمْ أَمْرَهُ، أَيُّهَا النَّاسُ! أَنْتُمْ تُلَيِّنُونَ الْقَوْلَ لِلْمُكَذِّبِينَ بِهِ، مُمَالَاةً مِنْكُمْ لَهُمْ عَلَى التَّكْذِيبِ بِهِ وَالْكَفْرِ بِهِ)^(١). واته: ئیوه ئه ی خه لکینه! ئهم قورئانه ی

که هه‌واله‌که‌یتانم پێداو به‌سه‌رهاته‌که‌یتانم بۆ خوێندنه‌وه، قسه‌ی نه‌رم ده‌که‌ن،
له‌گه‌ڵ ئه‌وانه‌دا که پێی بی‌پروان، وه‌ک له‌گه‌ڵدا پوێشتن و به‌ قسه‌کردنی ئێوه‌ بۆ
ئێوان، له‌سه‌ر پێ بی‌پروابوونی و به‌ درۆ دانانی؟

هه‌لبه‌ته‌ پرسیارکردنه‌که‌ پرسیارکردنی سه‌رزه‌نشته‌کارانه و سه‌رکۆنه‌کانه‌کارانه‌یه:
(الإِسْتِفْهَامُ لِلتَّوْبِيخِ وَالتَّبَكِيتِ).

كۈرتە باسېك لە جوار سەرنج دا

سەرنجى يەكەم: كە دەفەرمۆي: ﴿فَلَا أَقْسَمُ بِمَوْقِعِ النُّجُومِ﴾، ۋەك گۆمان
 ھەندېك لە زانايان گوتوويانە: واتە: سوئند ناخۆم بە ڤى و شوئنى ئەستېرەكان،
 (لا) بەكە ېۆ لاڤردنە، ھەندېكېش گوتوويانە: ﴿فَلَا أَقْسَمُ بِمَوْقِعِ النُّجُومِ﴾،
 ئەسلەكەى (فَلَا قَسَمَ) بەلام فەتھەكە تېر (إشباع) كراۋەو كراۋە بە ئەليف! بەلام
 ۋەك جارى دېكەش ھەر باسماڭكردو: ئەگەر سەرنجى ئابەتەكان بەدين، زۆر
 جوان دەزانين كە (لا) ھەر ېۆ لاڤردنەو لە شوئنى خۆيەق، بەلام پەيوەندى بە
 لاڤردنى سوئندەكەۋە نى، چونكە خوا **سُبْحَانَكَ رَبِّكَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ** دەفەرمۆي: ئەمە سوئندېكى مەزنە،
 ئنجا مادام سوئندېكى مەزن بى، ديارە خوا سوئندەكەى خواردو، بەلكو
 مەبەست پتې لاڤردنى قسەيەكى پېشتەر، ھى بېروايەكان كە كاردوويانەو، بە
 سىاق و سەلىقە دەزانرى، ئايا ئەو قسەيەى بە سىاق و سەلىقە دەزانرى چيە؟
 ئەۋەيە كە ئەوان گوتوويانە: موحەممەد كاھينەو، شەيتانەكان فېرى قورئانى
 دەكەن، يان گوتوويانە: موحەممەد جادووگەرەو ئەۋەى دەيلن بە يارمەتى
 شەيتانەكانە، يان گوتوويانە: موحەممەد شاعيرەو خۆى قورئانى بېژتو، يان
 گوتوويانە: شېتەو وړپنە دەكات، يان گوتوويانە: ھەلبەستوۋە بە ناۋى خواۋە،
 خواش دەفەرمۆي: (فَلَا) ئەو قسانە ھىچيان وانين، ﴿أَقْسَمُ بِمَوْقِعِ النُّجُومِ﴾ (۷۹) **۷۹**
 سوئند دەخۆم بە شوئنەكانى ئەستېرەكان، بە سوڤگەكانيان و جى و ڤيەكانيان،
 ئنجا ۋەنەبى ئەۋە بەس لېرەدا ھاتې، بەلكو لە سووڤەق (القيامة) شدا ھاتو:
 ﴿لَا أَقْسَمُ بِبُورِ الْقِيَمَةِ ۝ وَلَا أَقْسَمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ۝﴾ (۸۰) **۸۰**
 شېۋە، چونكە ئايا خوا سوئند ناخوات بە ڤۆزى قيامەت؟ ئايا سوئند ناخوات
 بەو كەسەى سەركۆنەى خۆى دەكات؟ بەلكو واتە: وانىە (ۋەك ئېۋە دەلېن)

﴿أَقِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، سویند ده خوځ به قیامت و به هه لسانه وهو، وانیه (وهک ئیوه ده لاین) سویند ده خوځ بهو که سهی سه رکونهی خوئی ده کات.

هه روه ها له سووړه قی (البلد) دا: ﴿لَا أَقِمْ هَذَا الْبَلَدَ﴾ ۱ یانی: وانیه (وهک ئیوه ده لاین) سویند ده خوځ بهم ولاته بهم نشتیانه، که مه به ست پتی (البلد الحرام) ه، بۆچی؟ چونکه خوا **سُبْحَانَ الْحَمْد** له سووړه قی (التین) دا سویندی پی خواردوه، ئه دی چوځ لهوئی ده فهرموئ: سویندی پی ناخوځ؟ ﴿وَالْتَيْنِ وَالزَّيْتُونِ﴾ ۱ و **طُورِ سِينِينَ** ۲ ﴿وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ﴾ ۲ التین، سویند به هه نجیرو زهیتوون و به کیوی (سیناء) و، بهم ولاته پر هیمنیی و ئاساییشه، که واته: خوا سویندی خواردوه بهو ولاته، ئنجا لهوئی که به فهرموئ: سویندی پی ناخوځ، ئه وه تیک ده گیرین، که واته: (لا) بو لا بردنی قسه یه که که پیستر کراوه.

سه رنجی دووهم: که ده فهرموئ: ﴿فَلَا أَقِمْ بِمَوْقِعِ الْكُفُورِ﴾ ۷۵ **وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّو تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ** ۷۶ الواقعة، نه خیر، سویند ده خوځ به شوینه کانی ئه ستیره کان و، ئه گهر بشزانن ئه مه سویندیکي مه زنه.

ئیمه له چهند شوینیک دا، باسی ئه ستیره کان و که هکه شانه کاهاڼان کردوهو، ئه و ورده کارییهی خوا ی کارزان و زاناو توانا په چاوی کردوه له دروستکردنی هه موو شتیکدا، به تاییه تی و، گه ردووندا به گشتیی باسما نکردهو، به لām لیره ش دا چهند ئاماژه یه کی خپرا به گه ردوون ده که یڼ، چونکه ئیمه له سووړه قی (فصلت) دا باسی دروستبوونی گه ردوونمان کردوهو، له سووړه قی (الرحمن) یش دا له وباروه باسیکمان کرد، له ته فیسیری ئه وه دا که خوا ده فهرموئ: ﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾ ۷۷ الرحمن، پیش ویش ده فهرموئ: ﴿الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ حُسْبَانٍ﴾ ۷۸ الرحمن، بویه لیره د به چهند ئاماژه یه کی خپرا، واز دینین:

۱- زانایانی گه ردوونناس نوټرین بپرډوزه یان له باره ی ژماره ی که هکه شانه کانی گه ردووننه وه ئه وه یه، که ژماره یان دوو تریلیون (۲,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) که هکه شانه، واته: دوو هه زار ملیار که هکه شان له گه ردووندا هه یه.

٢- هر كه هكه شانيك نيزيكيه يهك تريليون (١,٠٠٠,٠٠٠,٠٠٠,٠٠٠) دهستيره ي تيدايه، كه هكه شانه كه ي ئيمه كه خوري ئيمه، يه كيكه له دهستيره كان، دهوري يهك تريليون واته: يهك هزارمليار دهستيره ي تيدايه.

٣- پانتايي گهردوون زور زور فراوانه، كه دهكاته: چوار پوننت چوار جاري ده توان بيست و سئ (١٠×٤,٤) كيلومهتر، پيشتريش گوتوومانه: ليرهش دووباره ي دهكهينهوه چون ئهوه ده زانين؟ زانايان ده لئين: ته مهني گهردوون سيزده مليار و ههشت سهد مليون (١٣,٨٠٠,٠٠٠,٠٠٠) ساله، ئنجا ئيمه بو ئهوه ي بزاني تيره ي گهردوون چهند كيلومهتره، ئه مسهر بو ئهوه سهر ي گهردوون، ئهوه نده ي كه تاكو ئيستاهاتوته بهرچاوي دووربين و ته ليسكو به كان؟ ده بن پيشي بينين:

١- تيشك كه له چركه يه كدا سي سهد هزار (٣٠٠٠٠) كم ده بري، ئه م (٣٠٠٠٠) جاري شهست (٦٠) بكهين بو زانيني خيرا يي تيشك له خوله كي كدا، چونكه خوله كي ك شهست چركه يه: (٦٠×٣٠٠٠٠=١٨,٠٠٠,٠٠٠) هه ژده مليون كيلومهتر له خوله كي كدا تيشك ده بري.

٢- بو ئهوه ي بزاني تيشك له سهعاتي كدا چهند كيلومهتر ده بري؟ (١٨,٠٠٠,٠٠٠) هه ژده مليون جاري شهست (٦٠) ده كهين: (٦٠×١٨,٠٠٠,٠٠٠=١,٠٨٠,٠٠٠,٠٠٠) ملياريك و هه شتا مليون كيلومهتر له سهعاتي كدا.

٣- جاريكي ديكه، بو ئهوه ي بزاني له شهو و پوژي كدا چهنده؟ ملياريك و هه شتا مليون (١,٠٨٠,٠٠٠,٠٠٠) كيلومهتر جاري بيست و چوار (٢٤) ده كهين، ژماره ي سهعاته كاني شهو و پوژ: (٢٤×١,٠٨٠,٠٠٠,٠٠٠=٢٥,٩٢٠,٠٠٠,٠٠٠) دهكاته: بيست و پينج مليار و نو سهدو بيست مليون كيلومهتر له شهو و پوژي كدا.

٤- ئنجا بو ئهوه ي بزاني له سالي كدا تيشك چهند ده بري؟ دينين بيست و پينج مليار و نو سهدو بيست مليون (٢٥,٩٢٠,٠٠٠,٠٠٠) جاري سئ سهدو (٣٦٥) ده كهين: (٣٦٥×٢٥,٩٢٠,٠٠٠,٠٠٠=٩,٤٦٠,٥٢٨,٠٠٠,٠٠٠) نو تريليون و چوار سهدو شهست مليار و

پنځه سهدو بيست و ههشت مليون له ساليكدا.

۵- ئنجا تهمه نى گهر دوون جاراني نهو ماوهيه دهكهين كه تيشك له ساليكدا دهپيري^(۱)،
 واته: سيزده مليارو ههشتسهد مليون، جاراني نو تريليون و چوار سهدو شهست
 مليارو پنځه سهدو بيست و ههشت مليون (۱۳,۸۰۰,۰۰۰,۰۰۰ × ۹۴۶,۰۵۲۸,۰۰۰,۰۰۰ = ۸,۸ × ۱۰^{۲۱})،
 ههشت پونيت ههشت جاراني ده بيست و شهس مهتر، نهگر بيكه يته
 كيلومهتر واته: چوار پونيت چوار جاراني ده توان بيست و س (۱۰ × ۴,۴ × ۱۰^{۲۳}) كيلومهتر
 واته: ژماره ي چل و چوار بيست و س سفرى له پيشه وه بن!

ئهوه به نسبت ري و شويني نه ستره كانه وه، كه خوا ده فهرموي: نهگر
 زانيار بيتان ههبي، ده زانن كه سويند پيخواردنيان سوينديكي چهنده مهزنه، چونكه
 زانيارى تاكو زياتر به رهو پيشه وه بچي، زياتر له فهرمايشتى خوا تيده گات.

سهرنجى سيهه م: كه ده فهرموي: ﴿إِنَّهُ لَقَرَّآنٌ كَرِيمٌ﴾، به دنيايى نه مه
 خوئندراوه يكي به ريزو، به پيزو، به حورمه ته، ليره دا خوا **سهرنجى** به چوار شت
 پيناسه ي قورئاني كردوه:

۱- ﴿إِنَّهُ لَقَرَّآنٌ كَرِيمٌ﴾، قورئانيكي به ريزو به پيزو به خشنده و سوود به خشه.

۲- ﴿فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ﴾، له نوو سراويكي شيردراوه په نهان دايه.

۳- ﴿لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ﴾، ته نيا پاكراره كان واته: فريشته پاك و بن
 گوناچه كان، ده ستي ده گه به نني، بهيئين بو موحه ممه د **سهرنجى**.

۴- ﴿تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾، دابه زيزاره له پهروه دگاري جيهانيانه وه.

سهرنجى چواره م: كه ده فهرموي: ﴿لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ﴾، نه مه بيگومان
 هيچ په يوه ندي به ده ست ليداني قورئانه وه نيه، كه نيا دروسته به بي ده ست
 نويزي، چ بي ده ست نويزي گچكه، چ هي گه وه، ده ستي لى بده ي؟

(۱) ياني: وا مه زهنده كراوه كه گهر دوون له كاتي ده ستيك و سهره تايه وه به نه ندازه ي خيرا ي
 تيشك، له فراوان بوون و ليككشان دايه.

به لکو به پیتی ئهم سیاقه، نه گهر سه رنجی بدهین ده زانین که مه به ست پیی
به ره پرچدانه وهی قسه و تۆمه تی بیبر وایانه، وهک له جیتی دیکه ش دا، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**
باسی ئهو و بابته ی کردوه، بۆ وینه:

أ- له سوورتهی (الشعراء) دا، ده فه رموی: ﴿وَمَا نَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ ﴿٦١﴾ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ
وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٦٢﴾ إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعَزُونَ ﴿٦٣﴾﴾، واته: (قورئان) شهیتانه کان
دایانه به زاندهو، بۆیان ناگونجی و ناشتوانن، چونکه ئهوان له گوێگرتن که نارگیر کراون.
واته: شهیتانه کان بواریان نیه گوێ له قسه ی فریشتان بگرن، کاتیک خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**
وه حیی ده کات بۆ فریشته کان، فریشته کانیش ده یهینن بۆ موحه ممه د **وَاللَّهُ**.

ب- ههروهها ههر له سوورتهی (الشعراء) دا ده فه رموی: ﴿هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَا نَزَّلَ
الشَّيَاطِينُ ﴿٦٤﴾ نَزَّلَ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٦٥﴾ يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ ﴿٦٦﴾﴾، واته:
ئایا هه وائتان پی بدهم شهیتانه کان داده به زنه سه ر کێ؟ داده به زنه سه ر، ههر درۆ
هه لبه سته ریکی گوناها،ر، ئهو (درۆ هه لبه سته ر) انه له گوناهاه کان گوێ هه لده خه ن،
زۆربه شیان درۆ ده که ن.

به لێ جار جار شهیتانه کان رهنگه زانیارییه کیان، هه وائیکیان بۆ بێنن، به لام
زۆربه شیان درۆ ده که ن، بۆ کلاو له سه ری خه لک نان، وهک پێشتر باسمان کردوه،
که واته: به ته ماشا کردنی سیاقه که ده زانین که به لگه هینانه وه به م ئایه ته
موباره که، له سه ر ئه وهی دروست نه بێ، به بێ ده ستنوێژ، ده ست له قورئان
بدری، له جیتی خۆیدا نیه، ههروهها ئهو کاته قورئان له دوو توپی موصحه فدا
نه بووه، چونکه ئهم سوورته موباره که له مه که که دابه زیوه، ئه وکاتیش قورئان
له دوو توپی موصحه فیکدا نه بووه، تاکو باسی ئه وه بکری: ده ستی لێ مه ده ن!
به لکو هه موو ئایه ته کان پیکه وه ههر باسی ئه وه ن، که به ره رچی ئهو قسانه ی
ناحه زانی ئیسلام بده نه وه، که قورئان به وه تۆمه تبار ده که ن که شهیتانه کان
بۆ موحه ممه دی ده ئێرن! ههروهها: جادووگه ره، فالچییه و، شیتهو، شاعیره،
به ره پرچدانه وهی ئهو تۆمه تانه یه.

حوکمی دہست لیدانی قورٹان بو بابای بن دہستنوژ

تیمہ لهوبارهوه دوو رای زانایان دینین:

(۱) - (القرطبي) له تفسيره كه يدا ده لى: (قَالَ جُمُهورٌ عَلَى الْمَنعِ مِنْ مَسِّهِ لِحَدِيثِ عَمْرِو بْنِ حَرْمٍ^(۱))، واته: زۆربهی زانایان رایان وایه: نابی دہست له قورٹان بدری (نهک له بهر ئهه ئایه ته) به لکو له بهر ئهه فهرموودهیهی (عَمْرِو بْنِ حَرْمٍ) که دواپی دهیهینین.

(۲) - (الشوكاني) ش لهو بارهوه ده لى: (قَدْ ذَهَبَ الْجُمُهورُ إِلَى مَنعِ الْمُحَدِّثِ مِنْ مَسِّ الْمُصْحَفِ، وَبِهِ قَالَ عَلِيُّ وَابْنُ مَسْعُودٍ وَسَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ وَسَعِيدُ ابْنِ زَيْدٍ وَعَطَاءُ وَالزُّهْرِيُّ وَالنَّخَعِيُّ وَالْحَكَمُ وَحَمَّادٌ وَجَمَاعَةٌ مِنَ الْفُقَهَاءِ مِنْهُمْ: مَالِكٌ وَالشَّافِعِيُّ، لَكِنَّ ابْنَ عَبَّاسٍ وَأَبَا حَنِيفَةَ يَقُولَانِ عَنْهُ: يَجُوزُ مَسُّ الْمُحَدِّثِ لِلْقُرْآنِ^(۲)).

واته: زۆربهی زانایان رایان وایه دروست نیه، دہست له موصحف بدری، (ئهوہی قورٹانی تیدا نووسراوه)، ئهه ش رای (عَلِيُّ وَابْنُ مَسْعُودٍ وَسَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ وَسَعِيدُ ابْنِ زَيْدٍ وَعَطَاءُ وَالزُّهْرِيُّ وَالنَّخَعِيُّ وَالْحَكَمُ وَحَمَّادٌ وَجَمَاعَةٌ مِنَ الْفُقَهَاءِ مِنْهُمْ: مَالِكٌ وَالشَّافِعِيُّ رَجَمَهُمُ اللّٰه)، به لام (عبدالله بن عباس) له هاوه لآن، (أبو حنيفة) ش له شه رزانان و هه ندىكى دیکه له زانایان گوتوو یانه: دروسته به بن دہستنوژی دہست له قورٹان بدری، چ بن دہستنوژی گهوره بى، چ هی گچکه.

با لهو بارهوه ش ئهه دوو دهقه بینین:

(۱) - (مِنْ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ إِلَى شَرْحَيْبِلَ بْنِ عَبْدِ كَلَّالٍ وَالْحَارِثِ بْنِ عَبْدِ كَلَّالٍ، وَنُعَيْمِ بْنِ عَبْدِ كَلَّالٍ قِيلَ ذِي رُعَيْنٍ وَمَعَاظِرَ وَهَمْدَانَ، أَمَّا بَعْدُ، وَكَانَ فِي كِتَابِهِ: أَلَا يَمَسُّ الْقُرْآنَ إِلَّا طَاهِرًا

(۱) ج ۱۴، ص ۱۷۲.

(۲) فتح القدیر: ج ۵، ص ۱۹۶ و ۱۹۷.

(أخرجه مالك: ج ۱، ص ۱۹۹، عن عبدالله بن أبي بكر بن حزم مُرسلاً، وَصَحَّه الألباني لشواهد في «الإرواء»: ۱۲۲).

ئەم نامە یە کە سەنەدە کە یمان خویندە وە، پێغەمبەر ﷺ ناردوو یە قی: لە مو حە مەد پێغەمبەر وە ﷺ (إِلَى شُرَحَيْبِ بْنِ عَبْدِ كَلَالٍ وَالْحَارِثِ بْنِ عَبْدِ كَلَالٍ وَنُعَيْمِ بْنِ عَبْدِ كَلَالٍ) کە گە و رە ی (ذِي رُعَيْنٍ وَمَعَاظِرَ وَهَمْدَانَ)، [اتە: پادشاو حوکمران]، لە درێژە ی نامە کە دا ها توە دوای ستایشی خوا: نابێ جگە لە ئینسانی پاک، دەست لە قورئان بدات.

(۲) - هەروە ها ئەم دە قەش هە یە: (قَالَ ابْنُ عَمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: لَا تَمَسَّ الْقُرْآنَ إِلَّا وَأَنْتَ طَاهِرٌ) (أخرجه الطبراني: ۳۱۳۵، والدارقطني: ۶، والحاكم: ۶۰۵۱، وقال: صحيح الإسناد، وأورده الألباني في «الإرواء»: ج ۱، ص ۱۵۹)، واتە: ئی بنو عومەر ﷺ دە لێ: پێغەمبەر ﷺ فەر مووی: دەست لە قورئان مە دە، مە گەر تۆ پاک بی.

ئە جە هەر چە نە دە ئەم دە قانە ی سوننەت لە و بارە وە بۆ کە سێ ک تێ نی ی لە سەر سە ندو مە تنە کە یان نە بێ، دە گونجێ پش تی ان پێ ببە ستێ، بە لām نا گونجێ ئایە تە کە بکری تە بە لگە ی ئە وە و، با سی هۆ کارە کە ی شی مان کرد.

مه سه له ی دووه م:

باسی حاله قی گیانه لاو پرووح کیشرا نی مرووف، به تایهت له بیبروایان و، بی چاره یی خه لکه که ی دهو ری و، نیزیکی فریشتان لی و نه بیبرانیان:

خوا دهفه رموی: ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَ الْحُلُومَ ﴿٨٦﴾ وَأَنْتُمْ حِينِيذُ نَنْظُرُونَ ﴿٨٧﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا بُصُرُونَ ﴿٨٨﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ عَمْرَ مَدِينٍ ﴿٨٩﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٠﴾﴾

شیکردنه وی ئه م ئایه تانه له پینچ برگه دا:

(۱) - ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَ الْحُلُومَ﴾، ده بووایه کاتییک ده گاته گه روو (واته: پرووح ده گاته گه روو)، دیاره (أل) ی سه ر (الْحُلُوم: لِلْعَهْدِ الْجَنِيِّ) واته: ده گاته گه رووه کان، به لام جینیسی گه رووه کانی که زانراو هی بیبروایان و، راناوی (بَلَغَتْ) ده گه ر پته وه بو پرووح که به سیاق ده زانری، هه رووه که له شوینی دیکه ش دا خوا دهفه رموی: ﴿فَقَالَ إِنْ أَحْبَبْتَ حَبَّ الْخَبَرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٩٢﴾﴾ ص، که باسی خو ریش نه کراوه، واته: تا کو خو ر له په رده گیرا.

(۲) - ﴿وَأَنْتُمْ حِينِيذُ نَنْظُرُونَ﴾، ئیوه له وکاته دا ته ماشا ده که ن، ئیوه پاماون له مردووه که.

(۳) - ﴿وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا بُصُرُونَ﴾، ئیمه له ئیوه لی نیزیکتین، به لام ئیوه نابین، بیگومان مه به ست پییان فریشته کانه، یانی: فریشته کا همان له ئیوه لی نیزیکتین، به لام ئیوه نایان بین.

(۴) - ﴿فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ عَمْرَ مَدِينٍ﴾، ده جا ده بووایه ئه گه ر ئیوه ملیپکه چکراو نین، یاخود: ئه گه ر ئیوه سزاو پا داشت نادرینه وه.

(۵) - ﴿تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، ده بووایه بیگپرنه وه، ئه گه ر له راستان، واته: ئه گه ر راست ده که ن هه ول به دن ئه و پرووحه بگپرنه وه بو ئیو جهسته ی و، نه هیلن

له جهستهی بچیته ده ری. نه گهر راست ده کهن، ئیوه له بهر دهستی خوادا نین و، ده توانن نه هیلن مردنتان به سهردا بیّت.

(الْخَلْقُومُ) واته: گه روو، (الْخَلْقُومُ : تَجْوِيفُ خَلْفَ تَجْوِيفِ الْقَمِ، وَفِيهِ سِتُّ فَتَحَاتٍ: فَتْحَةُ الْقَمِ الْخَلْفِيَّةِ، وَفَتْحَتَا الْمُنْخَرَيْنِ، وَفَتْحَتَا الْأَذْنَيْنِ، وَفَتْحَةُ الْخُنْجَرَةِ، وَهِيَ مَجْرَى الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ وَالنَّفْسِ)^(۱). واته: (خَلْقُوم) بریتیه: لهو بوشاییه ی له پشت زاره وه هه یه، شهش ده رچه ی هه ن: یه کیکیان ده رچه ی پشت وه ی زاره و، هه ردوو ده رچه ی دوو کونه لووته کان و، هه ردوو ده رچه ی دوو گوئییه کان و، ده رچه ی قورقوراهه که صندوقی ده نگه و، نه و قورگه شوینی پیدا رویشتی خواردن و خواردنه وه هه ناسه شه.

هه لیه ته (لَوْلَا) بۆ هاندانه، به لام لیرده دا بۆ دهسته وسان کردن (تَعَجِيز) ه واته: بیگومان ئیوه ناتوانن نه و رووحه که له جهسته که ده رده کیشری، فریشته کان ده یهیننه ده ری، نه هیلن بکیشری.

لیرده دا که ده فهرموئ: ﴿وَأَسْمُرُ حِينَئِذٍ نَظْرُونَ﴾ (الطبري) ده لن: (خَرَجَ الْخِطَابُ هَاهُنَا عَامًّا لِلْجَمِيعِ وَالْمُرَادُ بِهِ مَنْ حَضَرَ الْمَيْتَ مِنْ أَهْلِهِ وَغَيْرِهِمْ)، لیرده دا هه رچه نده رووی دواندن به گشتی هاتوه، به لام مه بهست پیتی نه وانه ن که له کاتی گیان سپاردن دا، ئاماده ی مردوو که ده بن، له خزم و که سی و جگه له نه وانیش.

(الطبري) له ته فسیری نه وه دا که ده فهرموئ: ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْخُلُقُومَ﴾ ده لن: ﴿فَهَلَّا إِذَا بَلَغَتِ النَّفْسُ عِنْدَ خُرُوجِهَا مِنْ أَجْسَادِكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ! خَلَاقِيْمَكُمْ﴾، واته: ده بووایه ئه ی خه لکینه! کاتییک که رووحه کان له جهسته تان ده چنه ده ری و ده گه نه گه روو کانتان [نه گهر راست ده کهن، نه هیلن ده رکیشرین و بچه ده ری].

ئەم ئایەتە چۆن پەيوەست دەبنەو بەوانەي پيشيوە؟

یەكەم: بیرخستنه‌وی مه‌رگ و بێده‌سه‌لانی بیروایان له به‌رانبه‌ر ڤووح ده‌رچوون دا، كه‌واته: هه‌تا زوو هه‌می خۆتان بخۆن! به‌رله‌وه‌ی بکه‌ونه‌ حاله‌تی گیانه‌لۆ، هه‌یچتان له ده‌ست نه‌یه‌ت، ڤروا به‌ قورئان بێنن و، به‌ندایه‌تی بۆ خوا بکه‌ن و، سوپاسی ئه‌و نعیمه‌ته‌ی خوا بکه‌ن، كه‌ بریتیه له کتیب و به‌رنامه‌که‌ی كه‌ بۆی ناردوون.

دووهم: هه‌ر شه‌ لێکردنیا نه‌ به‌ سزای ڤۆژی دوايی، كه‌ مردن ده‌روازه‌یه‌که، وه‌ك چۆن ڤرواداران له‌و ده‌روازه‌یه‌وه ده‌چن بۆ به‌هه‌شتی ڤر نازو نعیمه‌تی خواو به‌ره‌و پاداشتی خواو په‌زامه‌ندیی خوا، ده‌چن، ده‌روازه‌یه‌کی شه‌ بۆ بیروایان و تاوانباران كه‌ لیوه‌ی بچن، به‌ره‌و سزاو ئازاریك كه‌ خوا بۆی ئاماده‌ کردوون.

ئنجا لهم ئایه‌ته موباره‌که هه‌لده‌هینجری:

كه‌ خوا ده‌فه‌رموی: ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُمُومَ﴾، هه‌روه‌ها له ئایه‌تی (۲۶) له سووره‌تی (القیامة) دا: ﴿كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِي﴾، وازیبن هه‌ر کاتیک گه‌یشه‌ ئیسقانه‌کانی سینگ، (تَرَاقِي) کۆی (تَرْقُوة) یه‌ كه‌ ئه‌و ئیسقانه‌ی ده‌وری سینگه، لیان وه‌رده‌گیرئ، وێرای ئه‌وه‌ی به‌ نه‌زموونیش دیاره، كه‌ ڤووح پله‌ پله له جه‌سته‌ دێته‌ ده‌رئ و، له‌ نووکی پیوه‌ دئ، دوا قۆناغی ده‌رچوونی ڤووح له جه‌سته‌ش، گه‌روویه‌و، ئنجا ئه‌وه به‌ چاویش دیاره‌و شتیکی ئه‌زموونکراویشه، كه‌ دواچار، بابای مردوو دم پێکدا ده‌دات و ڤووحه‌که‌ی ده‌رده‌چئ و چاوی ئه‌بله‌ق ده‌بن.

مهسه لهی سییه م و کوتایي:

باسی سهره نجامی پرووحی ههر کام له سی کومه له که: زور نيزيکخراوان له خواو، هاوه لانی راسته، به درودانه ره گومرایه کان، که کومه لی یه که م و دووهم ههر که سه به پله ی خو ی به هه شتین و، هی سییه میشیان دۆزه خیه:

خو ده فهرموئ: ﴿فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ (۸۸) ﴿فَرَوْحٌ وَرِيحٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ﴾ (۸۹) ﴿وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُتَعَبِينَ﴾ (۹۰) ﴿فَسَلَّمَ لَكَ مِنْ أَجْلِ الْيَمِينِ﴾ (۹۱) ﴿وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكْذِبِينَ الضَّالِّينَ﴾ (۹۲) ﴿فَنَزَّلْنَا مِنْ حَبِيرٍ﴾ (۹۳) ﴿وَنَصَّلْنَاهُ حَبِيرٌ﴾ (۹۴) ﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ﴾ (۹۵) ﴿فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ (۹۶)

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له ههشت برگه دا:

(۱)- ﴿فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾، ئنجا ئەگەر ئەو که سه (که پرووحه که ی کیشراوه) له نيزيکخراوان بی، (نيزيکخراوان له خوا ﴿سُبْحَانَكَ الْحَمْدُ﴾، ئەوه پاداشته که ی:

(۲)- ﴿فَرَوْحٌ وَرِيحٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ﴾، شوینی ته رخانکراو بو پرووحه که ی، دلخو شیی و فه ره حنایی و په یحانه و باخی پر نیعمه ته، چونکه باس باسی پرووح کیشراوه واته: ئەو شوینه ی پرووحه که ی ده چیت: ﴿فَرَوْحٌ وَرِيحٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ﴾، سی وشه ی به کاره یانوان: رَوْح، رِيحان، جَنَّة نعيم، (الطبري) له باره ی (رَوْح) ده گوتوو یه تی: ده لئ: (الرَّوْحُ: الْفَرْخُ وَالرَّحْمَةُ وَالْمَغْفِرَةُ، (مُجَاهِد) ده لئ: (الرَّوْحُ: الرَّاحَةُ) (الطبري: ۳۳۶۷۲).

که واته: (رَوْح) واته: دلخو شیی و به زه یی و لیئوردنه (مجاهد) ده لئ: (رَوْح) ئاسووده یه.

له باره ی (الرَّيْحَان) ده، (الطبري) ده لئ: (الرَّيْحَانُ: الْمَعْرُوفُ، يُتَلَفَى بِهِ عِنْدَ الْمَوْتِ)، ئەو په یحانه یه ی زانراوه (بوئی خو ش) له کاتی مردندا، بۆنه که ی به بن تفنکی هه لا ده بردری.

(جنة نعيم) يش باخی پرنازو نيعمه ته.

(۳) - ﴿وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ﴾، به لَامِ ئەگەر له هاوه لانی دهسته راست بێ، واته: ئەوانه ی نامهی کرده وه کانیان به دهستی راست دراوه ته وه.

(۴) - ﴿فَسَلِّمْ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ﴾، سه لامه تیی له تَوْبِي و سَلَاوت لِيْبِي له هاوه لانی راسته وه.

أ- زانیان چوار واتایان بۆ ئەم پرستیه باسکردوون: (سَلَامًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَسَلَّمْتَ عَلَيْهِ مَلَائِكَةُ اللَّهِ)، (جامع البيان: ۳۳۸۶۲) واته: سه لام له لایه ن خواوه و، فریشته کانی خواش سَلَاوی لێده کهن.

ب- (إِبْنُ زَيْدٍ) وهک (الطبري) لێوه ی هێناوه ده لێ: (سَلِّمْ مِمَّا يَكْرَهُ)، (جامع البيان: ۳۳۶۸۳) واته: سه لامه ته له وه ی پێی ناخۆشه.

ج- هه ندیکش گوتوو یانه: ﴿فَسَلِّمْ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ﴾، واته: (سَلَامَ لَكَ إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ)، تۆ که به دهستی راست نامه که ت وێدراوه ته وه (نامه ی کرده وه کانت) سه لام له تۆ بێ، تۆ له هاوه لانی دهسته راستی.

د- مانایه کی دیکه شی هه یه: (فَسَلَامٌ لَكَ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ ﷺ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ)، سه لام له تۆ بێ ئە ی پێغه مبه ر ﷺ! له هاوه لانی دهسته راسته وه، ئەوان سَلَاوت لێ ده کهن، که واته: بۆ خۆشیان له حاله ق سه لامه تیی و ئاشتی و خێرو خۆشیدان.

(۵) - ﴿وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الصَّالِينَ﴾، به لَامِ ئەگەر ئەو که سه (ئهو رووحه ی کیشراوه خاوه نه که ی) له به درۆدانه رانی گومرا بووبێ.

(۶) - ﴿فَقُرْءَلْ مِنْ حَمِيمٍ وَنُصْلَةٍ جَمِيمٍ﴾، ئەوه خواردنی بۆ ئاماده کراوی هه یه له ئاوی کولاو، ده سخری ته نپو کلپه ی دۆزه خه وه، (النُّصْلَةُ: التَّفْعِلَةُ مِنْ صَلَّاهُ اللَّهُ النَّارَ، فَهُوَ يُصَلِّيهِ تَصْلِيَةً، وَذَلِكَ إِذَا أَحْرَقَهُ بِالنَّارِ)، (يُصَلِّيهِ تَصْلِيَةً) واته: (تفعللة) به له (صَلَّاهُ اللَّهُ النَّارَ فَهُوَ يُصَلِّيهِ تَصْلِيَةً) خوا به ئاگر سووتاندی، ده یسووتینن، سووتاندن،

بەلەم پېشتىرىش گوتوومانە: (صَلِي بِالنَّارِ) بەس ئەو نېە كە بە ئاگر بسووتى، بەلكو سووتاندىكى تايىبەتە، ەك عەرەب دەلىن: (شَاءَ مَضْلِيَّةً) مەر كە لە ھەر چوار دەورەيەوہ ئاگرى دەدرېتە بەرو دەپېشىترى، ئەوہ پىى دەگوترى: (صَلِي).

۷- ﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ﴾، ئا ئەوہى باسكرا، چەسپاوەو جىى دلىيايە، (الطبري) دەلىن: (حَقُّ الْأَمْرِ الْيَقِينُ) واتە: ھەقى قسەيەكى جىى دلىيايە، ياخود: (الْحَقُّ الْيَقِينُ) يانى: ئەمە چەسپاويكى جىى دلىيايە، (حَق) بە ماناى چەسپا، (يَقِينُ) یش بە ماناى شتىك كە زانراوہ، ھىچ دوو دلىى لە بارەوہ نېە.

۸- ﴿فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ ئنجا {امادام وايە} ناوى پەرورەدگارى مەزنت بە پاك بگرە.

چوار بەلگە لەسەر سزا و نىعمەتى بەرزەخ:

لە كۆتايى تەفسىرى ئەم سوۋرەتە موبارەكەدا دەلىين:

۱- لە تەفسىرى سوۋرەتى (المؤمنون) ئايەتى ژمارە (۱۰۰)دا، كە دەفەرموى: ﴿حَقَّ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ۝ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ ۚ كَلَّا ۚ إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝﴾ المؤمنون، باسكى تىرو تەسەلمان لە بارەى قۇناغى بەرزەخوہ كرد، لىرەدا ھەر ئەوئەندە دەلىين:

لە قورئاندا، ھەم ئايەتى ژمارە (۱۰۰)ى سوۋرەتى (المؤمنون): ﴿وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝﴾، لە پشتيانەوہ دواى مردنيان پەردەيەك ھەيە، تاكو پۇژىك كە تىيدا زىندو دەكرىنەوہ، كەواتە: قۇناغى بەرزەخ، قۇناغىكى راگوزرەو دەكەويئە نىوان دىناو دواپۇژوہ، چونكە خوا ناوى لىناوہ: بەرزەخ و نىوانە لە بەينى ژيانى دنبادا كە كۆتايى دى، ھەتاكو پۇژى زىندو كرانەوہو، ئەو قۇناغە دەكەويئە نىوانانەوہ.

۲- هه روه ها ئه و دوو ئايه تانه ی سووڙه تی (غافر)، به لگه یه کی زۆر به هیزن، له سه ره به بوونی قوئاغی به رزه خ، که ده فره موئ: ﴿فَوَقَّهٗ اللّٰهُ سَعَاتٍ مَّامَكُرُوا وَحَاقَ بِقَالٍ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴿١٥﴾ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿١٦﴾﴾، له باسی ئه و به ننده بپرواده د، که به رگری له مووسا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) کردوه ده فره موئ: خوا له خراپه ی پیلانه کانی ئه وان، که ده یانگێپران پاراستی و دارو ده سته ی فیرعه ونیش سزایه کی خراپ ده وری دان، ئاگره له سه ری ږاده نوێزین به یانیان و ئیواران، کاتیکیش (سَاعَة) دئ (واته: قیامه ت) ﴿أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾، ده گوترئ: دارو ده سته و شوێنکه وتووایی فیرعه ون به خنه نیو سه خترین سزاوه.

کهواته: پێش (سَاعَة)ش: ﴿النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا﴾، به یانیان و ئیواران له سه ره ئاگر ږاده نوێزین، به لām کاتیکی قیامه ت دئ، ده گوترئ: بیانخه نه نیو سه خترین سزاوه.

۳- به لگه یه کی دیکه ی سییه م له و باره وه، که زۆر به لگه یه کی پوښنه، ئه وه یه که خوا له باره ی گه لی نووچه وه، له سووڙه تی (نوح) ئايه تی ژماره (۲۵) دا ده فره موئ: ﴿يَمَّا خَطِبْتَهُمْ أُعْزِمُوا فَأَذَلُّوْا نَارًا فَلَمَّ يَجِدُوا هُمْ مِّنْ دُونِ اللّٰهِ أَنْصَارًا ﴿٢٥﴾﴾ نوح، به هوئی گوناوه کانیانه وه خنکێتران و، یه که سه ریش خرا نه نیو ئاگره وه و، جگه له خواش هیه چ هاوکارو یارمه تییده وێکیان نه بوو.

کهواته: یه که سه ره دواي خنکێترانیان، خرا نه نیو ئاگره وه واته: له قوئاغی به رزه خدا، چونکه جاری قیامه ت نه هاته و.

۴- هه روه ها ئه م ئايه تانه ی سووڙه تی (الواقعة) هه ش به لگه یه کی دیکه ی چواره من له و باره وه، وه ک له و باسه دا که له سووڙه تی (المؤمنون) دا کردو ومانه، ئه م ئايه تانه شمان هیناونه که خوا **سَمِيعٌ عَلِيمٌ** له سه ره تاي سووڙه تی (الواقعة) باسی چوونه به هه شت و چوونه دۆزه خی مروّقه کان ده کات واته: له قیامه تدا، چونکه له وئ باسی ئاخیر زه مان، دواي

باسی قیامت ده‌کات: ﴿وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً﴾ (۷) الواقعة، هم دواى ئاخیر زه‌مان و هم دواى قیامت، باسی ئه‌و سى کۆمه‌له‌ی کردوه، به‌لام لی‌ره دواى ئه‌وه‌ی باسی ڤووح کیشران و چوونه به‌هه‌شتی: (مُقَرَّبِينَ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ) و، چوونه دۆزه‌خی: (الْمُكَذِّبِينَ الْفَالِینِ) کراوه، که‌واته: ئه‌مه‌ی ئی‌ره قۆناغی به‌رزه‌خه‌و، ئه‌وه‌ی پی‌شتر باسی قیامت‌ه، بۆیه‌ش خوا سُبْحَانَكَ رَبِّیُّ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ له‌وئى باسی هه‌ر سى کۆمه‌له‌که‌ی هه‌یناوه: (السَّابِقُونَ الْمُقَرَّبُونَ) که باسی پاداشته‌که‌یانی کردوه به‌ درژی‌ی، پاشان: (أَصْحَابُ الْيَمِينِ) دیسان باسی پاداشتیانی کردوه به‌ درژی‌ی، هه‌روه‌ها: (أَصْحَابُ الشَّمَالِ) باسی سزایه‌که‌یانی کردوه به‌ درژی‌ی، به‌لام لی‌ره‌دا به‌ کورتیی باسی‌کردوه، چونکه ئه‌وئى ژیاى هه‌تا هه‌تایی قیامت‌ه له به‌هه‌شت‌دا، بۆ ڤرواداران و، له دۆزه‌خ دا بۆ بی‌ڤروایان و خراپه‌کاران و تاوانباران، به‌لام لی‌ره له‌قۆناغی به‌رزه‌خدايه، بۆیه‌خوا سُبْحَانَكَ رَبِّیُّ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ له‌قه‌ددر ئه‌وه که قۆناغی‌کی ڤاگوزه‌رو کورته، به‌ کورتیی باسی هه‌ر کام له پاداشتی: (مُقَرَّبِينَ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ) و، سزای: (أَصْحَابُ الشَّمَالِ) به‌درو‌دانه‌رو گومرپه‌کانی کردوه.

له‌ خواى په‌روه‌ردگار ده‌پاړینه‌وه که یارمه‌تیی و ته‌وفیقی زیاترمان بدات، باشت‌ر له‌ فه‌رمایشته‌که‌ی تیبگه‌ین و، زیاتریش به‌ هۆیه‌وه پی‌بگه‌ین و، یارمه‌تیی‌شان بدات ده‌ستمان کراوه بئى، که ئه‌و به‌هه‌یه‌ی خۆمان وه‌ریده‌گرین له‌ قوړئان و هیدایه‌تی خوا، بی‌گه‌یه‌نین به‌ ده‌ورو به‌ری خۆمان و، ده‌ورو به‌ری خوشمانی پئى چاک و پاک بکه‌ین، به‌ پئى ږی‌ازی پڼغه‌مبه‌ری کۆتایی موحه‌ممه‌د ﷺ و میتۆد (منه‌ج)‌یک، که پی‌شینی چاکمان په‌یره‌ویان لی‌کردوه، بۆ مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل قوړئان و ږی‌ازی پڼغه‌مبه‌ری خوا ﷺ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تیوہ پوک

- ۵..... پیسہ کی ٹہم تہفسیرہ بہگشتی
 ۱۰..... بہرچاو پوونیه کی گرنگ
 ۱۰..... لہبارہی ٹہم تہفسیرہ وہ
 ۱۲..... پیسہ کی ٹہم بہرگہ

تہفسیری سوپرتی (الطور)

- ۱۷..... دہستپیک
 ۱۷..... پیناسہ سووپرتی (الطور) و بابہ تہکانی
 ۱۷..... یہکھم: ناوی ٹہم سووپرتہ:
 ۱۸..... دووہم: کات و شوپنی دابہ زینی:
 ۱۹..... سییہم: ژمارہی ٹایہ تہکانی:
 ۱۹..... چوارہم: پیزبہندی لہ موصحف و لہ دابہ زین دا:
 ۱۹..... پینجہم: تیوہ پوک:
 ۲۰..... شہ شہم: تاییہ قہندیہکانی:
 ۲۲..... حہوتہم: دابہ شکردنی ٹہم سووپرتہ بو چہند دہرسیک:
 ۲۵..... دہرسی یہکھم
 ۲۷..... پیناسہی ٹہم دہرسہ
 ۲۸..... مانای دہقا ودہقی ٹایہ تہکان
 ۲۸..... شیکردنہوہی ہہندیک لہ وشہکان
 ۳۰..... مانای گشتی ٹایہ تہکان
 ۳۶..... مہسہ لہ گرنگہکان
 ۵۳..... دہرسی دووہم
 ۵۵..... پیناسہی ٹہم دہرسہ
 ۵۶..... مانای دہقا و دہقی ٹایہ تہکان

- ۵۷.....شېكىردنەۋەي ھەندېك لە وشەكان
 ۶۳.....ماناي گشتىي ئايەتەكان
 ۷۰.....مەسەلە گىرنگەكان
 ۸۷.....دەرسى سىيەم
 ۸۹.....پېناسەي ئەم دەرسە
 ۹۱.....ماناي دەقا و دەقى ئايەتەكان
 ۹۳.....شېكىردنەۋەي ھەندېك لە وشەكان
 ۹۶.....ماناي گشتىي ئايەتەكان
 ۱۰۵.....مەسەلە گىرنگەكان
 ۱۲۱.....كورتە باسېك لە سى سەرنج دا

تەفسىرى سۈرەتى (النجم)

- ۱۴۳.....دەستېك
 ۱۴۳.....پېناسە سوورەتى (النجم) و بابەتەكانى
 ۱۴۳.....يەكەم: ناۋى ئەم سوورەتە:
 ۱۴۵.....دوۋەم: كات و شويى دابەزىنى:
 ۱۴۶.....سىيەم: ژمارەي ئايەتەكانى ئەم سوورەتە:
 ۱۴۶.....چوارەم: رېزبەندى لە موصحف و لە دابەزىن دا:
 ۱۴۷.....پېنچەم: نېۋەپۇكى:
 ۱۴۷.....شەشم: تايەتمەندىيەكانى:
 ۱۴۹.....ھەۋتەم: دابەشكردنى ئايەتەكان بۇ چەند دەرسېك:
 ۱۵۱.....دەرسى يەكەم
 ۱۵۳.....پېناسەي ئەم دەرسە
 ۱۵۴.....ماناي دەقاۋدەقى ئايەتەكان
 ۱۵۵.....شېكىردنەۋەي ھەندېك لە وشەكان
 ۱۶۰.....ماناي گشتىي ئايەتەكان
 ۱۶۴.....مەسەلە گىرنگەكان
 ۱۶۵.....پوونكردنەۋەيەك لە بارەي واتاي (ضَلَّ) و (غوى)و:

- ۱۷۳..... كورته باسېك: سى سەرنجى ورد.
- ۱۸۵..... پوونكردنه وەيەك لە بارەى (سِذْرَةُ الْمُنْتَهَى) وە.
- ۱۸۸..... كورته باسېك لە بارەى دوو ديتنكەى پىغەمبەر وە
- ۲۰۱..... دەرسى دووهم.
- ۲۰۳..... پىناسەى ئەم دەرسە.
- ۲۰۴..... ماناى دەقاودە قى ئايەتەكان.
- ۲۰۶..... شىكردنه وەى هەندىك لە وشەكان.
- ۲۰۸..... ماناى گشتىي ئايەتەكان.
- ۲۱۸..... مەسەلە گرنگەكان.
- ۲۲۸..... سى راستىي گرنگ لەم ئايەتەدا.
- ۲۴۲..... پىناسەىەكى كورتى گوناھە گەورەكان و وردە گوناھ.
- ۲۴۸..... كورته باسېك لە بارەى خوڤان خەلك بەپاك و چاك دانانە وە.
- ۲۵۵..... دەرسى سىيەم.
- ۲۵۷..... پىناسەى ئەم دەرسە.
- ۲۵۹..... ماناى دەقاودە قى ئايەتەكان.
- ۲۶۱..... شىكردنه وەى هەندى ئەم وشەكان.
- ۲۶۴..... هوڤى هاتنە خوارە وەى ئايەتەكان.
- ۲۶۸..... ماناى گشتىي ئايەتەكان.
- ۲۷۳..... مەسەلە گرنگەكان.
- ۲۷۷..... باسېكى كورت لە بارەى لاپەرەكانى.
- ۲۷۷..... مووسا و ئىبراھىمە وە (عليهما السلام).
- ۲۸۸..... سى كورته سەرنجى گرنگ.
- ۲۹۱..... كورته باسېك لە بارەى بەھرەمەندبوونى مەزكۇرە وە لە چاكەى جگەلە خوڤى.
- ۳۰۸..... كورته باسېك لە بارەى ئەستىرەى گەلاوێژ وە.
- ۳۰۸ - ۱..... پىناسەىەكى ئەستىرەى گەلاوێژ.
- ۳۰۹ - ۲..... سەرەتای سەرھەلانى پەرستانى: گەلاوێژ لە ئىو عەرەب دا.
- ۳۱۰ - ۳..... چەند زانبارىيەكى گەردوونىي لە بارەى ئەستىرەى گەلاوێژ وە.

تەفسىرى سوۋەتى (القمر)

- ۳۲۳..... دەستېيىك
- ۳۲۳..... يېئىناسە سوۋەتى (القمر) و بابەتەكانى
- ۳۲۳..... يەكەم: ناۋى ئەم سوۋەتە:
- ۳۲۴..... دوۋەم: كات و شوئى دابەزىنى:
- ۳۲۵..... سىيەم: ژمارەى ئايەتەكانى:
- ۳۲۵..... چوارەم: رېزبەندى لە موصحف و دابەزىن دا:
- ۳۲۶..... يېئىجەم: ئىۋەپۇكى:
- ۳۲۷..... شەشەم: تاييەتمەندىيەكانى:
- ۳۲۹..... ھەۋتەم: دابەشكردنى ئايەتەكان بۇ چەند دەرسىك:
- ۳۳۱..... دەرسى يەكەم
- ۳۳۳..... يېئىناسەى ئەم دەرسە
- ۳۳۴..... ماناى دەقاۋدەقى ئايەتەكان
- ۳۳۴..... شىكردنەۋەى ھەندىك لە وشەكان
- ۳۳۷..... ھۆى ھاتنە خوارەۋەى ئايەتەكان
- ۳۳۸..... ماناى گشتىي ئايەتەكان
- ۳۴۲..... مەسەلە گرنگەكان
- ۳۵۲..... كورتە باسىك لە بارەى دژۋارىي پۇژى دۋايەۋە
- ۳۵۸..... كورتە باسىك لە بارەى لەتبۋۋى مانگەۋە
- ۳۷۷..... دەرسى دوۋەم
- ۳۷۹..... يېئىناسەى ئەم دەرسە
- ۳۸۱..... ماناى دەقا و دەقى ئايەتەكان
- ۳۸۴..... شىكردنەۋەى ھەندىك لە وشەكان
- ۳۹۱..... ماناى گشتىي ئايەتەكان
- ۳۹۷..... مەسەلە گرنگەكان
- ۴۳۹..... دەرسى سىيەم
- ۴۴۱..... يېئىناسەى ئەم دەرسە

- ۴۴۳..... مانای دھقا و دھقی ئايەتەکان
 ۴۴۴..... شىكردنهۋەي هەندىك لە وشەكان
 ۴۴۷..... ھۆي ھاتنەخوارەۋەي ئايەتەكان
 ۴۴۹..... مانای گشتىي ئايەتەكان
 ۴۵۲..... مەسەلە گرنگەكان
 ۴۶۳..... كورته باسيك لە بارەي
 ۴۶۳..... ئەندازەگيري خواۋە لە دروستكراۋەكاندا

تەفسىرى سوورەتى (الرحمن)

- ۴۸۳..... دەستپىك
 ۴۸۳..... پىناسەي سوورەتى (الرحمن) و بابەتەكانى
 ۴۸۳..... يەكەم: ناوى ئەم سوورەتە:
 ۴۸۴..... دووهم: شوئىي دابەزىنى:
 ۴۸۶..... سىيەم: ژمارەي ئايەتەكانى:
 ۴۸۷..... چوارەم: رىزىبەندىي لە موصحف و دابەزىندا:
 ۴۸۷..... پىنجەم: ئىۋەڭكى:
 ۴۸۸..... شەشەم: تايىبەتەندىيەكانى:
 ۴۹۱..... ھەوتەم: دابەشكردنى ئايەتەكان بۆ چەند دەرسىك:
 ۴۹۳..... دەرسى يەكەم
 ۴۹۵..... پىناسەي ئەم دەرسە
 ۴۹۷..... مانای دھقا و دھقى ئايەتەكان
 ۴۹۹..... شىكردنهۋەي هەندىك لە وشەكان
 ۵۰۷..... مانای گشتىي ئايەتەكان
 ۵۱۲..... مەسەلە گرنگەكان
 ۵۲۲..... مەبەست لە وشەي (الميزان) لە ھەرسىك ئايەتى: (۷ و ۸ و ۹) دا:
 ۵۳۰..... كورته باسيك لە بارەي فراوانىي و بەرزكرانهۋەي
 ۵۳۰..... ئاسمان و، ھاوسەنگىي ئىۋان خۆرو زەۋى و مانگەۋە:
 ۵۵۳..... پىناسەي (لؤلؤ) و (مرجان) و سەرنجدانىكى زەۋى :

۵۶۳.....	د ډرسې دووهم.....
۵۶۵.....	پېښاسه ی ټهم دهرسه.....
۵۶۶.....	مانای دهقا و دهقی ټایهتهکان.....
۵۶۷.....	شیکردنهوہی هہندیک له وشہکان.....
۵۷۰.....	مانای گشتی ټایهتهکان.....
۵۷۶.....	مہسه له گرنګهکان.....
۵۹۳.....	د ډرسې سیہم.....
۵۹۴.....	پېښاسه ټهم دهرسه.....
۵۹۵.....	مانای دهقا و دهقی ټایهتهکان.....
۵۹۷.....	شیکردنهوہی هہندیک له وشہکان.....
۶۰۲.....	مانای گشتی ټایهتهکان.....
۶۱۱.....	مہسه له گرنګهکان.....
۶۲۶.....	کورته باسیک: سی بابہقی گرنګ.....

تهفسیری سوږہتی (الواقعة)

۶۳۵.....	دہستپیک.....
۶۳۵.....	پېښاسه ی سووږہتی (الواقعة) و بابہتهکانی.....
۶۳۵.....	یہکہم: ناوی ټهم سووږہته:.....
۶۳۷.....	دووہم: شوټی دابہزینی:.....
۶۳۷.....	سیہم: ریزہندیی له موضہف و دابہزین دان:.....
۶۳۸.....	چوارہم: ټمارہی ټایهتهکانی:.....
۶۳۸.....	پېنجم: نټوہږوکی:.....
۶۳۹.....	شہشم: ټایہقمہندیہکانی ټهم سووږہته:.....
۶۴۳.....	حہوتم: دابہشکردنی ټهم سووږہته بو چہند دہرسیک:.....
۶۴۷.....	د ډرسې یہکہم.....
۶۴۹.....	پېښاسه ی ټهم دهرسه.....
۶۵۰.....	مانای دهقا و دهقی ټایهتهکان.....
۶۵۲.....	شیکردنهوہی هہندیک له وشہکان.....

- ۶۶۱..... مانای گشتیی ئایەتەکان
- ۶۶۹..... مەسەلە گەنگەکان
- ۶۷۵..... کورتە باسیک لە بارەى سەرەنجامى زەوى و چىايەکانەوه لە ئاخىر زەمان دا
- ۶۷۵..... بېرگەى يەكەم: لە بارەى زەوىيەوه:
- ۶۷۸..... بېرگەى دووهم: لە بارەى چىايەکانەوه:
- ۷۰۷..... دەرسى دووهم
- ۷۰۹..... پېناسەى ئەم دەرسە
- ۷۱۰..... مانای دەقاو دەقى ئایەتەکان
- ۷۱۱..... شىکردنەوى هەندېک لە وشەکان
- ۷۱۴..... مانای گشتیی ئایەتەکان
- ۷۲۰..... مەسەلە گەنگەکان
- ۷۳۲..... پوختەى باسى سزای بېيروايان و ھۆکارەکانى:
- ۷۳۵..... دەرسى سېيەم
- ۷۳۷..... پېناسەى ئەم دەرسە
- ۷۳۸..... مانای دەقا و دەقى ئایەتەکان
- ۷۳۹..... شىکردنەوى هەندېک لە وشەکان
- ۷۴۴..... مانای گشتیی ئایەتەکان
- ۷۵۲..... مەسەلە گەنگەکان
- ۷۶۰..... کورتە باسیک لە بارەى گۆرانی گەردوون و گۆرانی جەستەى مەرقەهە
- ۷۷۴..... چەند تايپەتمەندیيەكى ئاوى خواردنەوه
- ۷۸۱..... دەرسى چوارەم
- ۷۸۳..... پېناسەى ئەم دەرسە
- ۷۸۴..... مانای دەقا و دەقى ئایەتەکان
- ۷۸۵..... شىکردنەوى هەندېک لە وشەکان
- ۷۸۷..... ھۆى ھاتنە خوارەوى ئایەتەکان
- ۷۸۹..... مانای گشتیی ئایەتەکان
- ۷۹۳..... مەسەلە گەنگەکان

- ٧٩٨..... کورته باسیک له چوار سه رنج دا
 ٨٠٣..... حوکمی ده ست لیدانی قورئان بو بابای بی ده ستوئیز
 ٨٠٧..... ئەم ئایه تانه چۆن په یوه ست ده بنه وه به وانه ی پیشیوه؟
 ٨١٠..... چوار به لگه له سه ر سزا و نیعمه تی به رزه خ: